കേ സഭ പത്തൊമ്പതാം നൂറ്റാണ്ടിൽ

(മൊയ്റീൻെറ കത്തുകൾ)

ഡോ. ചാൾസ് പൈങ്ങോട്ട്

കേരള സഭ പത്തൊൻപതാം നൂറ്റാണ്ടിൽ

(മൊയ്റീൻെറ കത്തുകൾ)

Vol. I

ചാൾസ് പൈങ്ങോട്ട് സി. എം. ഐ.

DHARMARAM COLLEGE
LIBRARY
BANGALORE-29

- വിതരണം -
ദീപിക ബുക്ക്ഹൗസ് - കോട്ടയം.

ARMARAM COLLEGE LIBRARY
c. No 63382
all No. G.33/(J67)
/P293

(Malayalam)
Meurin Kanda Malabar Sabha
By Charles Payngot C.M.I

Copyright : Reserved to the author

Published by : Fr. Charles Payngot C.M.I.
Distribution : Deepika Book House, Kottayam.
First Printed : Sept. 1996
Printed at : Deepika Offset Printers, Kottayam.
Typesetting : Sajid Graphic Designs, Kottayam.

Price Rs. 200.00

രണ്ടു വാക്ക്

പൗരസ്ത്യസംഘത്തിലുള്ള പഴയരേഖകളുടെയിടയിൽ അപ്രതീക്ഷിതമായി കണ്ടുകിട്ടിയവയാണ് മൊയ്റീൻെറ [1] കത്തുകൾ. അദ്ദേഹം ശ്ലൈഹിക സന്ദർശകനെന്നനിലയിൽ നമ്മുടെ നാട്ടിൽവന്നു താമസിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നതിൽക്കൂടുതൽ നമുക്കാർക്കും അദ്ദേഹത്തെക്കുറിച്ച് അറിവില്ലതന്നെ. നമ്മുടെ സമുദായത്തെക്കുറിച്ചും അതിനു നേരിട്ടിരുന്ന പ്രയാസങ്ങളെക്കുറിച്ചും അൻപതോളം എഴുത്തുകൾ അദ്ദേഹം റോമ്മായിലേക്ക് അയച്ചിട്ടുണ്ടെന്നതും എനിക്കു ഒരു പുതിയ അറിവായിരുന്നു. എഴുത്തുകളിൽ ചിലതിലൂടെ ഒന്നു കണ്ണോടിച്ചപ്പോഴാണ് അവയിൽ വിലപിടിച്ച പല കാര്യങ്ങളും ഉൾപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടെന്നു മനസ്സിലായത്. എഴുത്തുകളെല്ലാം ഘനംകുറഞ്ഞ കടലാസ്സിൽ വ്യക്തമായി എഴുതിയിട്ടുള്ളവയാണ്. സാധാരണ നോട്ടുബുക്കിൻെറ വലിപ്പമാണ് ഈ കടലാസ്സുകളുടേത്. എഴുത്തുകളിൽ പലതും ഒരുമിച്ചുതന്നെയാണു സൂക്ഷിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതും. ചിലതു വേറെ സ്ഥലങ്ങളിൽ നിന്നു കണ്ടെടുക്കുവാൻ സാധിച്ചു. അങ്ങനെ അദ്ദേഹത്തിൻെറ കത്തുകളെല്ലാം കേടുകൂടാതെ കിട്ടിയിട്ടുണ്ട്. അവയുടെയെല്ലാം പരിഭാഷയാണ് ഈ പുസ്തകം. ലത്തീനാണു മൂലഭാഷ.

സന്ദർശകനെന്ന നിലയ്ക്ക് അദ്ദേഹമയച്ച എഴുത്തുകളെല്ലാം നമ്പരിട്ടാണ് അദ്ദേഹം അയച്ചത്. അതും കൃത്യമായി രണ്ടാഴ്ചയിൽ ഒന്നു വീതം. അദ്ദേഹത്തിനു കിട്ടിയ ചില എഴുത്തുകളും അദ്ദേഹം റോമ്മായിലേക്ക് അയച്ചിട്ടുണ്ട്. അങ്ങനെയുള്ളവ A B Cഎന്നീ പ്രകാരത്തിൽ അക്ഷരമെഴുതി അതിനു അടിയിൽ പകർത്തിയിരിക്കുന്നു. ഇങ്ങനെയുള്ള രേഖകളുടെയും പരിഭാഷ ഇപ്രാവശ്യം കൂട്ടത്തിലുണ്ട്. സന്ദർശകൻെറ ജോലി അവസാനിപ്പിച്ചശേഷവും മലബാർ സഭയുടെ കാര്യത്തെക്കുറിച്ച് അദ്ദേഹമയച്ച ചില കത്തുകളാണ് അവസാനം കൊടുത്തിരിക്കുന്നത്. അവയ്ക്കു നമ്പരിട്ടിട്ടില്ല. ഇതിനും പുറമെ കത്തുകളിൽ സൂചനയുള്ളതോ, സന്ദർശനവുമായി ബന്ധപ്പെട്ടതോ ആയ ഒന്നോ രണ്ടോ രേഖകളും ഇതിലുണ്ടെന്നു പറയേണ്ടിയിരിക്കുന്നു.

ലത്തീൻ സഭാംഗമായ മൊയ്റീൻ മലബാർ സഭയെ സ്നേഹിച്ചയാളാണ്. അദ്ദേഹത്തിൻെറ എഴുത്തുകളിൽ ഈ വസ്തുത ശരിക്കും പ്രതിഫലിക്കുന്നുണ്ട്. അദ്ദേഹം നമ്മെക്കുറിച്ചെഴുതിയിരിക്കുന്ന കാര്യങ്ങളിൽ ചില പിശകുകളുണ്ടെന്നും സമ്മതിച്ചേ തീരൂ. ഉദാഹരണത്തിനു നമ്മുടെ പൂർവ്വികന്മാർ പണ്ടു നെസ്തോറിയരായിരുന്നു എന്ന സൂചന. അന്നത്തെ അറിവു വച്ച് അദ്ദേഹം എഴുതി എന്നു മാത്രമേ ഇതിൽ നിന്നു മനസ്സിലാക്കേണ്ടതുള്ളൂ. സ്വന്തം താല്പര്യമോ ഭാവിയോ ഒന്നും നോക്കാതെ, അദ്ദേഹത്തിൻെറ മേലധികാരിയായിരുന്ന പ്രൊപ്പഗാന്താ സംഘത്തിൻെറ താല്പര്യത്തിനെതിരായിട്ടുതന്നെ, ന്യായപൂർവ്വം കാര്യം വീണ്ടും വീണ്ടും പറയുവാനുള്ള തൻേറടം അദ്ദേഹം പ്രകടിപ്പിച്ചു. അധികം പേരിൽ

---

1 Meurin എന്ന പേരു ജർമ്മനാണ്. ഉച്ചാരണം മൊയ്റീൻ എന്നാണ്.

കാണാത്ത ഒരു ഗുണവിശേഷമാണിത്. യുക്തിയില്ലായ്മയുടെ മുമ്പിൽ മുട്ടുമടക്കുക ആദർശമുള്ളവർക്കു ചേർന്നതല്ലല്ലോ.

മലബാർ സഭയ്ക്കുവേണ്ടി മലബാറിൽ താമസിച്ചുകൊണ്ടു അദ്ദേഹം പ്രയത്നിച്ചിട്ടുണ്ട്. പറ്റിയ ഒരു സഹചാരിയെ അവിടെ അദ്ദേഹം കണ്ടെത്തി. അതായത് നിധീരിക്കൽ മാണിക്കത്തനാരെ. മൊയ്റീൻെറ പ്രയത്നങ്ങൾക്കു നിർഭാഗ്യവശാൽ റോമ്മായിൽ വിലയില്ലാതായിപ്പോയി. അദ്ദേഹമയച്ച എഴുത്തുകളിൽ ഭൂരിഭാഗവും അവിടെ വായിച്ചിട്ടുതന്നെയുണ്ടോ ആവോ! ഏതായാലും മലബാർ സഭയ്ക്കുവേണ്ടി അദ്ദേഹം ചെയ്ത ബുദ്ധിമുട്ടുകളും സഹിച്ച ക്ലേശങ്ങളും ഇപ്പോഴെങ്കിലും നമ്മുടെയിടയിൽ അറിയുവാനിടയാകുമല്ലോ എന്നതിൽ ഞാൻ സംതൃപ്തനാണ്. അദ്ദേഹം മൺമറഞ്ഞിട്ടു നൂറുവർഷം തികയുന്ന ഇക്കൊല്ലം ഇതിൻെറ പണി പൂർത്തിയാക്കാനിടയായത് പ്രത്യേക ദൈവപരിപാലനയായി ഞാൻ കരുതുന്നു. മലബാർ സഭയുടെ ചരിത്രമറിയാവുന്നവരും ഈ സഭയെ സ്നേഹിക്കുന്നവരും മൊയ്റീനോടു നന്ദിയുള്ളവരായിരിക്കേണ്ടതാണ്. അദ്ദേഹത്തിൻെറ സ്മരണ നമ്മുടെയിടയിൽ ഈ പുസ്തകത്തിലൂടെയെങ്കിലും നിലനില്ക്കട്ടെ.

പരിഭാഷ എളുപ്പമുള്ളകാര്യമല്ല. ഒരു ഭാഷയിൽ നിന്നു വേറൊരു ഭാഷയിലേക്കു പകരുമ്പോൾ ആശയങ്ങൾക്കു തേയ്മാനം വരിക സ്വാഭാവികമാണ്. ചുരുങ്ങിയപക്ഷം മൂലഭാഷയിൽ കാണുന്ന ഗാംഭീര്യവും അഴകും മറ്റു ഭാഷയിലേക്കു പ[illegible]ത്താൻ പലപ്പോഴും സാധിക്കയില്ല. അതിനാൽ എല്ലാത്തരത്തിലും പരിമിതി[illegible]ട വേലിക്കുള്ളിലാണ് ഈ പുസ്തകം എന്ന് ഏറ്റു പറഞ്ഞുകൊള്ളു[illegible]ഭാഷാപരമായി എനിക്കു കഴിവില്ലെന്നതാണ് ഏറ്റം വലിയ പരിമിതി. എങ്കിലും ഒരുതരത്തിൽ തട്ടിക്കൂട്ടിയ ഇതിനെ പരിശോധിച്ചു തിരുത്തിത്തന്ന പ്രൊഫസർ സെബാസ്റ്റ്യൻ ചരണകുന്നേലിന് ഹൃദയപൂർവ്വം നന്ദി രേഖപ്പെടുത്തുന്നു. ഈ പുസ്തകത്തിൻെറ അച്ചടി നിർവ്വഹിച്ചുതന്ന ദീപിക ഓഫ്സെറ്റ് പ്രസ്സുമാനേജരോടും അവിടത്തെ എല്ലാ ജോലിക്കാരോടും ഞാൻ നന്ദിയുള്ളവനാണ്. പ്രൂഫുനോട്ടം എന്ന മുഷിഞ്ഞ പണിക്കു സഹായിച്ച ബ. എമ്മാനുവേൽ തെള്ളിയിലച്ചനും സൈറസ് മണ്ണനാലച്ചനും പ്രത്യേക കൃതജ്ഞത.

കേരളത്തിലെ സഭയുടെ ചരിത്രം മനസ്സിലാക്കുന്നതിനു ഭാവിതലമുറയെ അല്പമെങ്കിലും ഈ പുസ്തകം സഹായിച്ചു എങ്കിൽ ഞാൻ സംതൃപ്തനാണ്.

റോമ്മാ ചാൾസ് പൈങ്ങോട്ട്, സി. എം. ഐ.

1995 ഡിസംബർ 18

മൈലാപ്പൂർ കുരിശുവഴിയുണ്ടായ
അദ്ഭുതത്തിൻെറ ഓർമ്മദിവസം.

ലെയൊ മൊയ്റീൻ

ജോൺ ഗബ്രിയേൽ ലെയൊ മൊയ്റീൻ 1825 ജൂൺ 22 നു ബർലീനിൽ ജനിച്ചു. പതിന്നാലു കുട്ടികളുണ്ടായിരുന്നതിൽ രണ്ടാമനായിരുന്നു അദ്ദേഹം. കൊളോണിൽ നടത്തിയ പഠനങ്ങൾക്കുശേഷം 1848 ൽ അദ്ദേഹം കൊളോൺരൂപതയിലെ ഒരു ഇടവകവൈദികനായിത്തീർന്നു. കൊളോൺ രൂപതാദ്ധ്യക്ഷനായിരുന്ന കർദ്ദിനാൾ ഗൈസെലിൻെറ (Geissel) സെക്രട്ടറിയും കത്തീഡ്രൽ വികാരിയുമായി താമസിയാതെതന്നെ അദ്ദേഹത്തിനു നിയമനം ലഭിച്ചു. എന്നാൽ മാനുഷികമായി പറഞ്ഞാൽ ലഭിക്കുമായിരുന്ന നല്ല ഭാവിയെ ഉപേക്ഷിച്ച് 1853 ഏപ്രിൽ 8 നു അദ്ദേഹം ഈശോസഭയിൽ ചേർന്നു. അഞ്ചു വർഷങ്ങൾക്കുശേഷം ഇൻഡ്യയിലേക്കു യാത്രയായി.

1858 ഒക്ടോബർ 27 നു മൊയ്റീനച്ചൻ ബോംബെയിലെത്തി. ഉടൻതന്നെ പൂനായിൽ അസിസ്റ്റൻറു മിലിറ്ററി ചാപ്ളയിനായി അദ്ദേഹം നിയുക്തനായി. 1859 സെപ്റ്റംബർ 19 ന് അദ്ദേഹത്തെ സാൾസെറ്റിലെ കൻഡൊളിമിൽ (Candolim) പള്ളിവികാരിയാക്കി. പിറ്റേ ജനുവരിയിൽ അദ്ദേഹം കൽബാദേവി (Kalbadevie) യിലെ കത്തോലിക്കാ യുവജനസംഘടനയുടെ നിയന്താവായി. ആറുമാസം കഴിഞ്ഞ് അദ്ദേഹത്തിനു ലഭിച്ച ജോലി ബാൻഡൊറാ (Bandora) യിലെ സെമിനാരി റെക്ടറും പള്ളിവികാരിയുമായിട്ടാണ്. 1862 ൽ കാവേൽ (Cavel) എന്ന സ്ഥലത്ത് സെൻറ് സേവിയേഴ്സ് സ്കൂളിൻെറ പ്രിൻസിപ്പലായി.

കൽക്കട്ടാ വികാരി അപ്പൊസ്തോലിക്കായായിരുന്ന അവുഗുസ്തുസ് ഫാൻ ഹോയ്ലേ (Augustus Van Heule) നിര്യാതനായതിനെത്തുടർന്ന് ബോംബെയിൽ നിന്ന് സ്റ്റൈൻസിനെ (Steins) കൽക്കട്ടായിലേക്കു മാർപ്പാപ്പാ സ്ഥലം മാറ്റി. 1867 മാർച്ച് 31ന് ബോംബെ വിട്ട ഇദ്ദേഹം ഫാദർ മൊയ്റീനെയാണ് പ്രൊ-വികാരി അപ്പൊസ്തോലിക്കാ ആയി നിയമിച്ചത്. അതേ മാസം തന്നെ 27നു ഒമ്പതാം പീയൂസു മാർപ്പാപ്പാ മൊയ്റീനെ അസ്ക്കൊലായുടെ സ്ഥാനികമെത്രാനും ബോംബെ വികാരി അപ്പൊസ്തോലിക്കായുമായി നിയമിച്ചു കഴിഞ്ഞിരുന്നു. പക്ഷെ നിയമന പത്രിക അദ്ദേഹത്തിനു കിട്ടിയത് സെപ്റ്റംബർ 10 നു മാത്രമായിരുന്നു. 1868 ഫെബ്രുവരി 2 നു അദ്ദേഹം മെത്രാഭിഷേകം സ്വീകരിച്ചു. അതേ വർഷം തന്നെ ഒന്നാം വത്തിക്കാൻ സൂനഹദോസിൽ സംബന്ധിക്കുന്നതിനായി അദ്ദേഹം യൂറോപ്പിനു യാത്ര തിരിച്ചു. കൗൺസിലംഗങ്ങൾ സഭാശിക്ഷണത്തെക്കുറിച്ചുള്ള കമ്മറ്റിയിൽ അംഗമായി അദ്ദേഹത്തെ തിരഞ്ഞെടുത്തു. 1870 ഡിസംബർ 10 നു അദ്ദേഹം ബോംബെയിൽ തിരിച്ചെത്തി.

മാർ ഏലിയാ മെല്ലൂസു മെത്രാൻ റോമ്മായിൽ നിന്നുള്ള അധികാര പത്രമില്ലാതെ കേരളത്തിലേക്കു വരുന്നു എന്ന് 1874 ജൂലൈ മാസത്തിൽ പ്രൊപ്പഗാന്താസംഘം മൊയ്റീനെ അറിയിച്ചു. കല്ദായ പാത്രിയാർക്കായായിരുന്ന മാർ ഔദോ, മെല്ലൂസിനെ അയച്ചത് നിരാശയിലാണ്ട മലബാർ ജനതയുടെ നിർബ്ബന്ധപൂർവ്വമായ അപേക്ഷയെ കണക്കിലെടുത്തുകൊണ്ടും പൂർവ്വ പാരമ്പര്യത്തെ അടിസ്ഥാനപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടുമായിരുന്നു. മാർ ഔദോയുടെ സ്ഥിതി ഒട്ടും എളുപ്പമല്ലായിരുന്നു എന്നും സഭയുടെ നന്മയെക്കുറിച്ച് അദ്ദേഹം വളരെയേറെ മാനസിക സംഘട്ടനത്തിനു വിധേയനായിട്ടുണ്ടെന്നും അദ്ദേഹത്തിൻെറ എഴുത്തുകൾ സാക്ഷിക്കുന്നു. അതൊന്നും മനസ്സിലാക്കാഞ്ഞിട്ടോ മനസ്സിലാക്കാൻ പരിശ്രമിക്കാതിരുന്നിട്ടോ മാർ

ഔദോയുടെ ന്യായങ്ങളെ പരിഗണിക്കാഞ്ഞിട്ടോ എന്തോ മെല്ലൂസുമെത്രാനെ തടസ്സപ്പെടുത്തണമെന്നായിരുന്നു മൊയ്റീനു ലഭിച്ച നിർദ്ദേശം. അതെങ്ങനെയായാലും മെല്ലൂസിൻെറ മേൽ സ്വാധീനം ചെലുത്താൻ മൊയ്റീൻ ചെയ്ത പരിശ്രമങ്ങളൊന്നും ഫലിച്ചില്ല.

പ്രൊപ്പഗാന്താസംഘം വരാപ്പുഴ വികാരിഅപ്പൊസ്തോലിക്കായ്ക്കു പല കത്തുകളും അയച്ചത് മൊയ്റീൻ വഴിയാണ്. കത്തുകൾ സുരക്ഷിതമായി മേൽ വിലാസക്കാരൻെറ പക്കലെത്തുന്നതിനുള്ള ഏറ്റം നല്ല മാർഗ്ഗമായിട്ടാണ് പ്രൊപ്പഗാന്താ സംഘം അങ്ങനെ ചെയ്തത്. എന്നു മാത്രമല്ല, വരാപ്പുഴ വികാരി അപ്പൊസ്തോ ലിക്കായെയും കർമ്മെലീത്താ മിഷനറിമാരെയും കുറിച്ചു കൃത്യമായ വിവരം പരമരഹസ്യമായി തരണമെന്നുപോലും 1874 ആഗസ്റ്റു 10നു പ്രസ്തുത സംഘം അദ്ദേഹത്തോട് ആവശ്യപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. അദ്ദേഹത്തെയോ വേറെയാരെയെങ്കിലുമോ മലബാറിലേക്കു സന്ദർശകനായി അയയ്ക്കുക എന്ന ആശയം പോലുമില്ലായി രുന്നു അന്ന് എന്ന് എടുത്തുപറയേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. അങ്ങനെ പ്രൊപ്പഗാന്താ സംഘത്തിനു വിശ്വാസമർപ്പിക്കുവാൻ പറ്റിയ ഒരാളായിരുന്നു അദ്ദേഹം എന്നു വ്യക്തമാണ്.

കർമ്മെലീത്താ മിഷനറിമാർക്കെതിരായുള്ള നിരവധി പരാതികളുടെ ഫലമായി 1876 മാർച്ചുമാസം 24 നു ഒമ്പതാം പീയൂസു മാർപ്പാപ്പാ മൊയ്റീനെ വരാപ്പുഴ വികാരിയാത്തിൽ ശ്ലൈഹിക സന്ദർശകനായി നിയമിച്ചു. ഈ ജോലിയിലുണ്ടാകാ വുന്ന ബുദ്ധിമുട്ടുകളെയും പ്രതിബന്ധങ്ങളെയും പറ്റി മൊയ്റീനു ബോദ്ധ്യമുണ്ടാ യിരുന്നു എന്ന് അദ്ദേഹം പ്രൊപ്പഗാന്താ സംഘത്തിനയച്ച ആദ്യത്തെ കത്തുതന്നെ വ്യക്തമാക്കുന്നു. ഏതായാലും സന്ദർശകനായി അദ്ദേഹത്തെ നിയമിക്കുന്ന രേഖ കിട്ടി ഏതാനും ദിവസങ്ങൾക്കുള്ളിൽ അദ്ദേഹം മലബാറിലേക്കു തിരിച്ചു. ഗോവ യിൽ ഏതാനും ദിവസങ്ങൾ ചെലവഴിച്ചശേഷം അദ്ദേഹം മെയ് 5നു രാവിലെ 6 മണിക്കു കൊച്ചിയിലെത്തി. താമസിയാതെതന്നെ അദ്ദേഹം ജോലി തുടങ്ങി. രണ്ടാഴ്ചയിൽ ഒരെഴുത്തു വീതം എഴുതി കൃത്യമായും വിശ്വസ്തതയോടും അദ്ദേഹം പ്രൊപ്പഗാന്താസംഘത്തെ വിവരങ്ങൾ അറിയിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു.

അധികം താമസിയാതെതന്നെ അദ്ദേഹത്തിൻെറ പ്രവർത്തനരീതിയിലും അദ്ദേഹം സമർപ്പിച്ച നിർദ്ദേശങ്ങളിലും പ്രൊപ്പഗാന്താ സംഘത്തിനു അതൃപ്തിയായി പകരം വേറൊരാളെ അയയ്ക്കുവാനുള്ള ആലോചനയും അതോടൊപ്പം നടന്നു. സിറിയാ യിലെ അപ്പൊസ്തോലിക്ക് ഡെലഗറ്റായിരുന്ന മോൺ. പിയാവി (Piavi), മോൺ. ഹോവാർഡ് (Howard), മോൺ. കോൺറോയി (Conroy) എന്നിവരുടെ പേരുകൾ പൊന്തിവന്നു. ഇവരിൽ അയർലണ്ടിൽ അർഡാഗിലെ മെത്രാനായിരുന്ന കോൺറോയിയെ ഒമ്പതാംപീയൂസു പാപ്പാ തിരഞ്ഞെടുത്തു. എന്നാൽ കോൺറോ യിക്കു ആ ജോലി ഏറ്റെടുക്കാനാവാഞ്ഞതിനാൽ കപ്പൂച്ചിൻ സഭാംഗമായ മോൺ. പെർസിക്കോ (Persico) യെ 1876 ഡിസംബർ 19 നു മാർപാപ്പാ നിയമിച്ചു. രഹ സ്യമായി മലബാറിൽ സന്ദർശനം നടത്തുവാനായിരുന്നു പെർസിക്കോയ്ക്കു ലഭിച്ച നിർദ്ദേശം. 1877 ഫെബ്രുവരി 2 നു റോമ്മായിൽ നിന്നു പുറപ്പെട്ട അദ്ദേഹം അതേമാസം 23-നു മഞ്ഞുമ്മേൽ എത്തിച്ചേർന്നു. താമസിയാതെതന്നെ അദ്ദേഹം തിരിച്ചുപോകയും ഏപ്രിൽ മാസം 29 നു 134 ഖണ്ഡികകളുള്ള റിപ്പോർട്ടു സമർപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു. മൊയ്റീനോടു അനുഭാവമില്ലാതെയും പ്രൊപ്പഗാന്താ യ്ക്കു ഇഷ്ടപ്പെട്ട വിധവുമായിരുന്നു റിപ്പോർട്ട്. പെർസിക്കോ പറഞ്ഞതുപോലെ

കാര്യം നടക്കുകയും ചെയ്തു. മറ്റുവാക്കിൽ പറഞ്ഞാൽ മൊയ്റീൻെറ സന്ദർശനം കൊണ്ടു അദ്ദേഹമുദ്ദേശിച്ച ഫലം ഉണ്ടായില്ല.

പെർസിക്കോ നിർദ്ദേശിച്ചതുപോലെ മർസലീനോസിനെ സുറിയാനിക്കാരുടെ കാര്യം അന്വേഷിക്കാൻ മാത്രമായി വരാപ്പുഴയിൽ സഹായമെത്രാനായി പ്രൊപ്പഗാന്താ സംഘം നിയമിച്ചു. മൊയ്റീനാണെങ്കിൽ പറഞ്ഞിരുന്നത് സുറിയാനിക്കാർ ഏറ്റം വെറുത്തിരുന്ന ഒരാളാണ് അദ്ദേഹം എന്നായിരുന്നു. മൊയ്റീനെ സുറിയാനിക്കാർക്കു വികാരി അപ്പൊസ്തോലിക്കാ ആക്കാമെന്ന ആശയം ഈശോസഭയുടെ ജനറാളി നുണ്ടായിരുന്നു. പക്ഷെ ഇവിടെയും പെർസിക്കോ എതിരഭിപ്രായക്കാരനായിരുന്നു. മൊയ്റീൻ മലബാറിൽ വികാരി അപ്പൊസ്തോലിക്കായായിരുന്നുവെങ്കിൽ ഒരു പക്ഷെ ഈ സഭയുടെ ചരിത്രം വേറൊരു തരത്തിലാകുമായിരുന്നു. തന്നെക്കുറിച്ചു പ്രൊപ്പഗാന്താസംഘത്തിനുണ്ടായ അതൃപ്തിയുടെ വലിപ്പം ഗ്രഹിക്കാഞ്ഞിട്ടോ, സത്യമെന്നു തനിക്കു തോന്നിയ കാര്യങ്ങൾ പറയണമെന്നു ദൃഢമായി നിശ്ച യിച്ചിട്ടോ മൊയ്റീൻ നിരവധി എഴുത്തുകൾ വഴി റോമ്മായിലേക്കു വിവരങ്ങളറി യിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. ഏതായാലും പെർസിക്കോയെ കേട്ട പ്രൊപ്പഗാന്താസംഘം മൊയ്റീൻെറ സന്ദർശനത്തിനു വിരാമമിടാൻ തീരുമാനിച്ചു.

സന്ദർശനത്തിനു വിരാമം കുറിച്ചുകൊണ്ടുള്ള പ്രൊപ്പഗാന്താസംഘത്തിൻെറ 1877 ആഗസ്റ്റു 21 ലെ കത്തു കിട്ടിക്കഴിഞ്ഞ് അധികം താമസിയാതെ സെപ്റ്റംബർ 28 നു അദ്ദേഹം മലബാറിനോടു വിടവാങ്ങി.

മലബാറിലെ താമസത്തിനിടയിൽ സുറിയാനിജനതയുടെ സ്ഥിതി മനസ്സിലാ ക്കുകയാൽ അദ്ദേഹത്തിനു അവരോടു സ്നേഹവും സഹതാപവുമുണ്ടായിരുന്നു എന്നത് അദ്ദേഹത്തിൻെറ എഴുത്തുകളിൽ നിന്നു സ്പഷ്ടമാണ്. ഇതേകാര ണത്താൽത്തന്നെ അദ്ദേഹം വരാപ്പുഴയുടെ അതൃപ്തിക്കു പാത്രമായി. തന്നെയല്ല ബോംബെയിലെ ഈശോസഭക്കാരുടെയിടയിൽ നിന്നുതന്നെ അദ്ദേഹത്തിനെതിരായ അഭിപ്രായം കേട്ടതായി പെർസിക്കോയുടെ റിപ്പോർട്ടിൽ കാണുന്നു. ഇതുകൊണ്ടാ യിരിക്കാം 1886 ൽ ഇൻഡ്യയിൽ ഹയരാർക്കി സ്ഥാപിച്ചപ്പോൾ മൊയ്റീന് അർഹിച്ച സ്ഥാനം കിട്ടാതെ പോയത്. ബോംബെ വികാരിയാത്തിനെ അതിരൂപതയാക്കി ഉയർത്തുകയിൽ അവിടെ അന്നു വികാരി അപ്പൈസ്തോലിക്കായായിരുന്ന അദ്ദേഹത്തെ അവിടെ ആർച്ചുബിഷപ്പായി നിയമിച്ചില്ല. മൗറീഷ്യസ് ദ്വീപിലെ പോർട്ടുസെൻറു ലൂയീസ് എന്ന രൂപതയുടെ മെത്രാനായി അദ്ദേഹത്തിനു സ്ഥലംമാറ്റം ലഭി ക്കുകയാണുണ്ടായത്. ബഹുമാനാർത്ഥമുള്ള ആർച്ചുബിഷപ്പു പദവി ലഭിച്ചു എന്നു മാത്രം.

1886 ൽ അദ്ദേഹം റോമ്മായിലേക്കു പോയപ്പോൾ മലബാർ സഭയുടെ കാര്യം സംബന്ധിച്ചു പ്രൊപ്പഗാന്താ സംഘത്തിൻെറ പ്രീഫെക്റ്റിനോടു സംസാരിച്ചതായി അതേവർഷം സെപ്റ്റംബർ 11 നു നിധീരിക്കൽ മാണിയച്ചന് എഴുതിയ കത്തിൽ കാണുന്നു.[1] ആ നാളുകളിലും സുറിയാനിക്കാരുടെ കാര്യത്തിൽ അദ്ദേഹം തല്പ രനായിരുന്നു എന്നു 1887 ജനുവരി 6 നു പ്രസ്തുത മാണിയച്ചനു തന്നെ എഴുതിയ വേറൊരു കത്തിൽ [2] നിന്നു കൂടുതൽ വ്യക്തമായി ഗ്രഹിക്കാം.

പോർട്ടു സെൻറു ലൂയീസിൽ അധികനാൾ അജപാലനം നടത്താൻ അദ്ദേഹത്തിനു സാധിച്ചില്ല. 1895 ജൂൺ 1 നു അദ്ദേഹം ചരമം പ്രാപിച്ചു.

---

1. വി. സി. ജോർജ്ജ്, നിധീരിമാണിക്കത്തനാർ (reprint 1994) 378

2. Idem 418 - 419

മൊയിറിൻ മെത്രാൻ

മൊയിറിൻെറ കയ്യെഴുത്ത്

1.

Litterae Visitatoris Apostolici Malabarensium ritus Syriaci.

No. 10.

Emo ac Rmo Dno
Alexandro Card. Franchi
S. C. P. F. Praefecto

Pullincunum, 6. Julii 1876.

Eminentissime ac Reverendissime domine.

Conventum Mananam die 3a huj. veliqui, Conventum seu potius Seminarium Pullincunense necnon ecclesias vicinas in parte meridionali Malabariae visitaturus. Prudia discessus mei A.R.P. Prior, Cyriacus a S. Eliseo, vir 63 annorum, sicut aetate, ita et pietate et prudentia venerabilis, privatam audientiam petens haec dixit se in conscientia tenere declarare, riddicat: Ultimus Archiepiscopus Cranganorensis, Josephus Carciatil, indigena, qui 1782 Lisbonae consecratus fuit episcopus, et 1786 Goae mortuus est, librum lingua vernacula scripsit, qui a Malabarensibus religiose asservatur, in quo asserit, potestatem Reverendorum PP. Carmelitarum Romae esse tantam, ut contra illos nemo praevalere possit. Ex eo tempore Malabarenses catholici, eorum regiminis pertaesi, contra Missionarios Romam scribere non sunt ausi, sed oculos potius ad Patriarcham Catholicum Babylonensem verterunt, sperantes fore ut ab eo reciperentur, idque postea a S. Sede ratihaberetur; a S. Sede enim separari non habent neque rationem neque desiderium. Haec erat intentio cleri et populi, quum Mar Thomas Roccos adhaesserint; haec est intentio eorum, qui nunc Mar Eliam Melliscuti sunt. Defunctus Prior Conventus, Cyriacus a S. Elia, solu-

വിഷയ സൂചിക

പേജ്

രണ്ടു വാക്കു..... iii

ബിഷപ്പ് ലെയൊമൊയ്റീൻ (ജീവചരിത്രം)..... V

മൊയ്റീൻെറ കയ്യക്ഷരം..... ix

മൊയ്റീനെ ശ്ലൈഹിക സന്ദർശകനായി നിയമിക്കുന്ന കല്പന..... 1

പ്രൊപ്പഗാന്താസംഘം സന്ദർശകനു കൊടുത്ത നിർദ്ദേശങ്ങൾ..... 5

കത്തുകൾ

1. ബോംബെ, (ഏപ്രിൽ 21, 1876)..... 10

2. ഗോവ, (ഏപ്രിൽ 27, 1876)..... 12

കൊടുങ്ങല്ലൂരിലെ പള്ളികളുടെ പട്ടിക..... 15

3. മംഗലാപുരത്തിനു സമീപം കപ്പലിൽനിന്ന്, മെയ്4, 1876..... 19

4. കൊച്ചി, മെയ് 18, 1876..... 22

സുറിയാനിപ്പള്ളികളിൽ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയ വിളംബരം..... 29

മാന്നാനം ആശ്രമത്തിലേക്കു വൈദികരെ ക്ഷണിച്ചു കൊണ്ടുള്ള അറിയിപ്പ്..... 31

5. മാന്നാനം, മെയ് 22, 1876, ജൂൺ1,1876..... 33

മാന്നാനത്തെ സമ്മേളനത്തിൻെറ പരിപാടി..... 38

6. മാന്നാനം, ജൂൺ 10, 1876..... 50

മാന്നാനം സഭക്കാരുടെ പേരു വിവരം..... 61

പ്രിയോരിൻെറ ''ഒപ്പോടുകൂടിയ'' എഴുത്ത്..... 66

7. മാന്നാനം, ജൂൺ 17, 1876..... 70

പേജ്

കത്തുകൾ

ഫീലിപ്പോസച്ചൻ അൽഫോൻസ് റ്റി.ഒ.സി.ഡി.യ്ക്കു
എഴുതിയ കത്ത്..... 85

8. മാന്നാനം, ജൂൺ 23,1876..... 87

മാർസെലിൻ അരണാട്ടുകര സെമിനാരിക്കു അയച്ച കത്ത്.....91

റെക്ടറും സെമിനാരിക്കാരും കൂടി മാർപാപ്പായ്ക്ക് എഴുതിയ കത്ത്.....94

9. മാന്നാനം, ജൂൺ 30, 1876..... 98

വികാരി അപ്പൊസ്തോലിക്കാ പ്രിയോരിനയച്ച കത്ത്.....101

10. പുളിങ്കുന്ന്, ജൂലൈ6, 1876.....109

11. കൊച്ചി ജൂലൈ 24, 1876..... 120

12. അമ്പഴക്കാട് ആഗസ്റ്റ് 15, 1876..... 135

അരണാട്ടുകര ആശ്രമത്തിൽ നിന്ന് ആഗസ്റ്റ് 20, 1876..... 150

മഞ്ഞുമ്മേൽ ജൂലൈ 31, 1876..... 152

മൂന്നു വികാരിമാരുടെ കത്തുകൾ..... 153

ആരക്കുഴ വികാരി ചാക്കോ കത്തനാർ എഴുതിയ കത്ത്..... 159

മാർസലിനോസച്ചൻെറ കത്തിന് സന്ദർശകൻെറ മറുപടി.....163

13 ഒല്ലൂർ സെപ്റ്റംബർ 4, 1876..... 166

14 ഒല്ലൂർ സെപ്റ്റംബർ 11, 1876..... 185

15 ഒല്ലൂർ സെപറ്റംബർ 18, 1876..... 188

15bis ഒല്ലൂർ സെപ്റ്റംബർ 25, 1876.....191

പേജ്

കത്തുകൾ :

16 അരണാട്ടുകര ആശ്രമത്തിൽനിന്ന് ഒക്ടോബർ5, 1876..... 196

17. അരണാട്ടുകര ആശ്രമത്തിൽനിന്ന് ഒക്ടോബർ 12, 1876..... 202

പ്രൊപ്പഗാന്താ സംഘം മൊയ്റീനയച്ച പരമരഹസ്യ കത്ത് സെപ്റ്റംബർ 5, 1876..... 207

18 അരണാട്ടുകര ആശ്രമത്തിൽനിന്ന് ഒക്റ്റോബർ 19, 1876..... 211

19. എൽത്തുരുത്ത് ആശ്രമത്തിൽനിന്ന് നവംബർ 2, 1876..... 223

വെളിയനാടു മുതൽ പാലൂർ വരെ 31 പള്ളികളുടെ വികാരിമാരും, നടത്തുകാരും ചേർന്നെഴുതിയ കത്ത്..... 235

20 എൽത്തുരുത്ത് ആശ്രമത്തിൽനിന്ന് നവംബർ 9, 1876..... 238

21 എൽത്തുരുത്ത് ആശ്രമത്തിൽനിന്ന് നവംബർ 16, 1876..... 243

- പഴേപറമ്പിൽ ലൂയീസ് മൊയ്റീനയച്ച കത്ത്..... 250

തട്ടിയെടുക്കപ്പെട്ട എഴുത്തിൻെറ കോപ്പി..... 252

തട്ടിയെടുക്കപ്പെട്ട എഴുത്തിനെക്കുറിച്ച് രണ്ടു വാക്ക്..... 253

22 അരണാട്ടുകര നവംബർ 23, 1876..... 256

23 അരണാട്ടുകര നവംബർ 30, 1876..... 261

24 കോഴിക്കോട്, ഡിസംബർ 14, 1876..... 267

25 കോഴിക്കോട്, ഡിസംബർ 28, 1876..... 270

26 കോഴിക്കോട്, ഡിസംബർ 29, 1876..... 273

27 കോഴിക്കോട്, ജനുവരി 11, 1877..... 275

28 കോഴിക്കോട്, ജനുവരി 18, 1877..... 278

വി. ലൂയി ലെയൊനാർദോയുടെ കത്ത്..... 280

29 എൽത്തുരുത്ത് ജനുവരി 25, 1877..... 281

30 എൽത്തുരുത്ത്, ഫെബ്രുവരി1, 1877..... 283

പേജ്

കത്തുകൾ

31 അരണാട്ടുകര ഫെബ്രുവരി 15, 1877 290

- മെല്ലാനേ ാ മൊയ്റീനയച്ച കത്ത് 299

- മൊയ്റീൻെറ ഗറുപടി കത്ത് 303

32 എൽത്തുരുത്ത് ഫെബ്രുവരി 22, 1877 306

33 അരണാട്ടുകര മാർച്ച് 6, 1877 309

34 മദ്രാസ് മാർച്ച് 30, 1877 312

35 മദ്രാസ് ഏപ്രിൽ 13, 1877 316

36 എൽത്തുരുത്ത് ഏപ്രിൽ 26, 1877 318

37 എൽത്തുരുത്ത് മെയ് 10, 1877 323

38. എൽത്തുരുത്ത് ജൂൺ 4, 1877 325

39 എൽത്തുരുത്ത് ജൂൺ 18, 1877 329

40 അരണാട്ടുകര ജൂൺ 25, 1877 332

41. അരണാട്ടുകര ജൂലൈ 2, 1877 335

വി. ലൂയീസിൻെറ ലൊയനാർദിൻെറ കത്ത് 339

- കൂനമ്മാവ് ജൂൺ 10, 1877 340

42 എൽത്തുരുത്ത് ജൂലൈ 9 1877 349

43 എൽത്തുരുത്ത് ജൂലൈ 16 1877 352

44 മദ്രാസ് ആഗസ്റ്റ് 1, 1877 354

45 മദ്രാസ് ആഗസ്റ്റ് 7, 1877 356

46 എൽത്തുരുത്ത് ആഗസ്റ്റ് 27, 1877 358

47 എൽത്തുരുത്ത് സെപ്റ്റംബർ 3, 1877 361

48 എൽത്തുരുത്ത് സെപ്റ്റംബർ 10, 1877 362

പേജ്

കത്തുകൾ

49 തൃശ്ശൂർ സെപ്റ്റംബർ 27, 1877 365

മൊയ്റീൻ സീറോ മലബാർ സഭയ്ക്കെഴുതിയ കത്ത് 367

ബോംബെ ഒക്ടോബർ 8, 1877 372

ബോംബെ ഒക്ടോബർ 15, 1877 375

ഈശോസഭാ ജനറാളിന് മൊയ്റീനയച്ച കത്ത് 377

ബോംബെ ജൂൺ 28 1878 379

കട്ടക്കയം അലക്സാണ്ടറച്ചൻ മൊയ്റീനെഴുതിയ കത്ത്

മാന്നാനം മെയ് 16, 1878 383

ബോംബെ ഡിസംബർ 23, 1878 387

പ്രിയൊരിൻെറ ഒപ്പോടു കൂടിയ കത്തിൻെറ മൂല
പ്രതിയുടെ ഫോട്ടോകൾ 390

ബിഷപ്പ് മൊയ്റീനെ ശ്ലൈഹിക സന്ദർശകനായി നിയമിക്കുന്ന കല്പന

SC Malabaresi 1862-1877

Fol. 464R-V

ഒമ്പതാം പീയുസ് പാപ്പാ,

ആസ്കളൊൻ എന്ന ദിക്കിൻെറ മെത്രാനും ബൊംബായുടെ വിഗാരിഅപ്പൊസ്തോലിയ്ക്കായും ആയ, ലെഓൻ എന്ന വന്ദിക്കപ്പെട്ടസഹൊദരന്ന.

വന്ദിക്കപ്പെട്ട സഹൊദരാ! സ്വത്വവും ശ്ലീഹായ്ക്കടുത്ത ആശീർവ്വാദവും

സകല പള്ളികളുടെമെലും അനുദിനമുള്ളതും ഇടവിടാതെഉള്ളതും ആയ താല്പര്യം ഉണ്ടായിരിക്കുന്ന റൊമ്മാമാർപാപ്പായ്ക്കു അവകളെ ഭരിക്കുന്നതിനായിട്ട് മെത്രാന്മാരെ അയപ്പാൻ മാത്രമല്ലാ പിന്നെയൊ ചിലപ്പൊൾ ശ്ലീഹായ്ക്കടുത്ത അധികാരത്തിൻെറ പ്രത്യെകം ഉള്ള സഹായത്തിന്നും ആദരവിന്നും ആവിശ്യമെന്നുതൊന്നുന്നുഎങ്കിൽ തന്നാലെ സ്ഥാനാപതികളായിട്ട യാത്രയാക്കപ്പെട്ട തക്ക ആളുകൾ വഴിയായിട്ട അവകളെ വന്നുകാണുന്നതിന്നും ആവശ്യമായിരിക്കുന്നു. എന്നാൽ സ്ഥാനാപതികളായി അയക്കപ്പെടുന്നവർ തങ്ങളുടെ സഹൊദരന്മാരുടെ പക്കൽ എല്ലാം ശുഭമായിട്ട ആയിരിക്കുന്നുവൊ എന്ന നൊക്കി അവകളുടെ സ്ഥിതിയെയും ആവശ്യങ്ങളെയും വിശ്വാസത്തൊടും പൂർണ്ണമായിട്ടും പരിശുദ്ധ സിംഹാസനത്തൊടു അറിയിക്കെണ്ടതായിരിക്കുന്നു. എന്നാൽ നമ്മുടെ പുരൊഗാമികൾ പ്രത്യെക താല്പര്യവും പക്ഷവും വച്ചു എന്ന പള്ളികളുടെ ഇടയിൽ ലത്തീൻ, സുറിയാനി, എന്ന രണ്ടു റീത്തുകാരരായ വിശ്വാസികളും അതിൽ ഉണ്ടായിരിക്കുന്നുവെന്ന മലയാളത്തിലുള്ള പള്ളികളും ന്യായമായിട്ട എണ്ണപ്പെടെണ്ടിയിരിക്കുന്നു. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ മുമ്പിനാൽ തന്നെ നമ്മുടെ കാരണവനായ ഭാഗ്യപ്പെട്ട ഓർമ്മയുടെ എട്ടാം ക്ലെമ്മീസ എന്ന ശു:മാർപ്പാപ്പായുടെ കാലത്തിൽ അലെക്സിയൊ ദെ മെനെസ എന്ന ഗൊവയുടെ മെത്രാപ്പൊലീത്താ പരാക്രമത്തൊടെ തൻെറ ജീവിതകാലത്തിൽ ചെയ്ത അദ്ധ്വാനത്താൽ നെസ്തൊറീസിൻെറ ഇടത്തുട്ടിൽ നിന്ന കത്തൊലിക്കാ വിശ്വാസസത്യത്തിന്ന തിരിപ്പിക്കപ്പെട്ടതിൻെറ ശെഷം മുമ്പിനാൽതന്നെ ക്ലെമെൻസ എന്ന ശു:മാർപ്പാപ്പാ തന്നെ അങ്കമാലി സിംഹാസനത്തെ അവരുടെ പക്കൽ സ്ഥാപിച്ചു ആയ്ത പിന്നീട് മെത്രാപൌലീത്തായ്ക്കടുത്ത നാമത്തൊടുകൂടെ കൊടുങ്ങല്ലൂർ പട്ടണത്തിലെയ്ക്കു മാറ്റിസ്ഥാപിച്ചു. പിന്നിട് അവരെ കാര്യങ്ങളുടെ ചുറ്റുപാടുകൾ ഹെതുവായിട്ട റൊമ്മാമാർപ്പാപ്പാമാർ വിഗാരി അപ്പൊസ്തോലിക്കാന്മാര വഴിയായിട്ടു ഭരിക്കയും ചെയ്തു. എന്നാൽ പലപ്പഴും ഇടത്തുട്ടുകാരരുടെ വഞ്ചനയാലെയും മൂസെലിലെ കൽദായക്കാരുടെ അഹംകാരത്താലെയും ആ വിശ്വാസികളെ കലക്കുകയും 12 വർഷത്തിന്നുമുമ്പിൽ

തൊമ്മാ റൊക്കൊസമെത്രാൻ വരുത്തിയെന്ന തിന്മകൾ മുഴുവനും തീരാതിരിക്കയും ചെയ്കയിൽ വീണ്ടിപ്പഴും ഏല്യ മെലൂസ എന്ന മെത്രാൻ കുഴപ്പമുണ്ടാക്കുന്നു. കടശി ആയിട്ട കുറെമുമ്പ തുനിവൊടു കൂടെയും ദെയ്വദൊഷത്തൊടു കൂടെയും മെത്രാൻെറ സ്ഥാനമെറ്റുവെന്ന ആ പീലിപ്പൊസ് എന്ന പെരുള്ള ഒരു കൽദായ സന്യാസിയും അയാളൊടു ചെർന്നിരിക്കുന്നു. അവരിരുവരും നമ്മുടെ നാമത്താലെയും അധികാരത്താലെയും വല്യ മഹറൊൻ ചൊല്ലപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. എന്നാൽ പലരും പ്രത്യേകമായിട്ട ബുദ്ധിഹീനരും പരാമാർത്ഥികളുമായ ആളുകൾ ഇവരാൽ വല്യ തട്ടിപ്പിൽ അകപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ഈ തട്ടിപ്പുകാരാൽ തീരെ വഞ്ചിക്കപ്പെട്ടുമിരിക്കുന്നു. ഇവർ തങ്ങളുടെ വശീകരം സൂക്ഷമില്ലാത്ത ജനങ്ങളുടെ ഇടയിൽ അധികം ഫലിപ്പിക്കുന്നതിനായിട്ട ചതിവും നുണകളും ഉപയൊഗിക്കുന്നതിന് ശങ്കിച്ചില്ലായെന്ന മാത്രമല്ല ശ്ലീഹായ്ക്കടുത്ത നമ്മുടെ ലെഖനങ്ങളെ കൂടെയും നിർമ്മിച്ച ആയവയെ സത്യരെഖകളായിട്ട പരസ്യമാക്കുകയും ആയ്തിനാൽ കത്തൊലിക്കക്കാരെ കൂടെയും ശ്ലീഹായ്ക്കടുത്ത ഈ സിംഹാസനത്തിൻെറ ഐക്യതയിൽ നിന്നും യാതൊരുപ്രകാരത്തിൽ വെർതിരിവാൻ മനസ്സില്ലാതെ ഇരിക്കയും ഈ തട്ടിപ്പുകാരൊട് പരാക്രമത്തൊടെ വിരൊധിക്കയും ചെയ്കയിൽ ചിലരുടെ പലപ്രകാരമുള്ള അഭിപ്രായങ്ങൾ ഹെതുവായിട്ട് അവരും പട്ടാങ്ങയായിട്ടുള്ള കുഴപ്പത്തിൽ അകപ്പെടുന്നതിന്ന ഇടയായിരിക്കുന്നു.ഈ അഭിപ്രായവ്യത്യാസങ്ങളിൽ നിന്ന് സ്വരുമയില്ലായ്ക ഉണ്ടാവാൻ പാടുണ്ടായിരിക്കുന്നു. അതെന്ത്യെ മാനുഷവർഗ്ഗത്തിൻെറ ശത്രു നശിപ്പിപ്പാൻ വിചാരിക്കുന്നവരിൽ മുമ്പിനാൽ തന്നെ സമാധാനഭംഗം ഉണ്ടാക്കുവാൻ പ്രയാസപ്പെടുന്നു. ആകയാൽ നാം ഈ തിന്മകൾ ശക്തിപെടുന്നതിനു മുമ്പെ ഇവകളെ അകറ്റുവാൻ വെണ്ടി മനസ്സായികൊണ്ട ഇപ്രകാരമുള്ള കാര്യങ്ങളിൽ നമ്മുടെ മുൻവാഴികൾ പ്രയൊഗിക്കുമാറായിരുന്നു എന്ന ആ സാമാന്യമല്ലാത്ത ശ്ലീഹായ്ക്കടുത്ത സംദർശനത്താൽ യാതൊരുത്തന്നും അപമാനം കൂടാതെ കാര്യങ്ങളുടെ സ്ഥിതിയെ എത്രയും സൂക്ഷമായിട്ട അറിയുന്നതിന്ന ആവിശ്യം എന്ന നാം നിശ്ചയിച്ചു. ഇത് ഹെതുവായിട്ടു വന്ദിക്കപ്പെട്ട സഹൊദരാ! തൻെറ വിശ്വാസത്തിന്മെലും വിവേകത്തിന്മെലും സാമർത്ഥ്യത്തിന്മെലും കർത്താവുങ്കൽ നമുക്കു വളരെ ഉറപ്പുണ്ടാകകൊണ്ടു വരാപ്പുഴ മിസ്യത്തിലും അതിന്നു സമീപമുള്ള സ്ഥലങ്ങളിലും വസിക്കുന്നുവെന്ന സുറിയാനിക്രമത്തിലുള്ള വിശ്വാസികളെ അവരെ ഭരിക്കുന്നുവെന്ന മെത്രാന്മാരുടെ സ്ഥാനത്തിന്നും അധികാരത്തിന്നും യാതൊരു ഭംഗവും കുറച്ചിലും കൂടാതെ ചെന്നുകാണുന്നതിന്നു ശ്ലീഹായ്ക്കടുത്ത നമ്മുടെ അധികാരത്തെ തനിക്കു നാം കയ്യാളിക്കുന്നു. ഇത കൂടാതെയും താൻ സകല കാര്യങ്ങളും സൂക്ഷ്മത്തോടെ ചെന്നു കണ്ടു ശൊധനചെയ്ത മലങ്കര ഇടവകയുടെ സാക്ഷാൽ ഉള്ള പ്രയൊജനത്തിനും നിരപ്പും സമാധാനവും വീണ്ടും വരുത്തുന്നതിനും ആയിട്ടു യുക്തമെന്നുതൊന്നുന്നത ആലൊചിക്കുന്നതിന്ന സംഗതി വരെണ്ടതിന്ന സകല കാര്യത്തെപ്പറ്റിയും പൂർണ്ണമായും സത്യമായും നമ്മൊട അറിയിക്കണമെന്നു തന്നൊട നാം കല്പിക്കുന്നു. ഈ അവസരം പിടിച്ചുകൊണ്ട നമ്മുടെ കല്പനയ്ക്കു വിരൊധമായിട്ട മെലൂസമെത്രാനൊടൊ

മറ്റു കൽദായ മെത്രാന്മാരൊ പട്ടക്കാരൊ ആയ തട്ടിപ്പുകാരൊടൊ നിർഭാഗ്യമായിട്ട് ചെർന്നിരിക്കുന്നവരെ കത്തോലിക്കാ ഒന്നിപ്പിൽ തിരിപ്പിച്ചു വരുത്തുന്നതിന്നതാൻ പ്രയാസപ്പെടുമെന്ന നമുക്കുറപ്പുണ്ടായിരിക്കുന്നു. ഈ കാര്യത്തെപ്പററി വന്ദിക്കപ്പെട്ട നമ്മുടെ സഹോദരന്മാരായ ഗൊവമെത്രാപ്പൊലീത്തായ്ക്കും വരാപ്പുഴ വിഗാരി അപ്പൊസ്തൊലിക്കായ്ക്കും തങ്ങളുടെ ജനങ്ങളെ സംബന്ധിച്ച മൂമ്പെതന്നെ കൊടുത്തിട്ടുള്ളതുപൊലെ തങ്ങളുടെ ന്യായമായ മെല്പട്ടക്കാരനെ ഉപെക്ഷിച്ച മെല്പറഞ്ഞ കൽദായക്കാരരൊട ചെർന്നിട്ടുള്ള വിശ്വാസികളും പട്ടക്കാരരും തങ്ങളുടെ കുറ്റങ്ങളെ കുറിച്ച വെണ്ടുംപ്രകാരം സത്യമായി അനുതപിച്ച തെറ്റായ കീഴ്വഴക്കം മുഴുവനായിട്ട് ഉപേക്ഷിച്ച വിശ്വാസകാരർക്കു തങ്ങൾ വരുത്തിയിരിക്കുന്നുവെന്ന ഉതപ്പുകളെ കടംപൊലെ തീർക്കുന്നതിന്നും ശ്രമിക്കുന്നുവെങ്കിൽ അവരുടെ കുറ്റങ്ങളും ചെൻസൂരകളും ശിക്ഷകളും പോക്കുന്നതിന്നും തനിക്കും നാം അധികാരം നല്കുന്നു. എന്നു വരികിലും മെത്രാൻെറ സ്ഥാനം വല്ല പ്രകാരം ഏറ്റവരൊ തട്ടിപ്പുകാരായ മെത്രാന്മാരിൽ നിന്ന കുർബ്ബാനപട്ടമൊ മറ്റ് ഏതൊരു പട്ടമൊ ഏറ്റിട്ടുള്ളവരൊ ഉണ്ടായിരുന്നാൽ അവരുടെ മെൽ ഈ മുഷ്കരത്വം പ്രയോഗിച്ചുകൂടാ അവരുടെ കുറ്റം മരണനെരത്തിലൊഴികെ ശെഷം സമയങ്ങളിലൊക്കെയും നമുക്കുമാത്രമെ പൊക്കാവുന്നതായി നാം പിടിച്ചിരിക്കുന്നു. മേല്പറയപ്പെട്ട നമ്മുടെ വന്ദിക്കപ്പെട്ട സഹൊദരന്മാരായ ഗൊവ മെത്രാപ്പൊലീത്തായും വരാപ്പുഴ വികാരി അപ്പൊസ്തോലിക്കായും അപ്രകാരം തന്നെ ശെഷം സകല പട്ടക്കാരരും ജനങ്ങളും പ്രത്യെകം സുറിയാനി ക്രിസ്ത്യാനികളും തക്കബെഹുമാനത്തൊടുകൂടെ തന്നെ കൈക്കൊള്ളുകയും വിശ്വാസത്തൊടെ താനുമായിട്ട കാര്യങ്ങളൊക്കെയും ആലൊചന ചെയ്യുമെന്നും നാം ഉറച്ചിരിക്കുന്നു. എന്നാൽ വചനം കൊണ്ടുമാത്രം കത്തൊലിക്കാ വിശ്വാസം അനുസരിച്ചു പറയുന്നതിനു മാത്രമല്ല പിന്നെയൊ പ്രവൃത്തികൊണ്ടു കൂടെയും ആയ്ത സ്ഥിരപ്പെടുത്തുന്നതിന്ന മനസ്സുള്ളവർ മിശിഹായിൽ ഏകമനസ്സൊടുകൂടിയിരിക്കുന്നതിന്നും അവരുടെ ഇടയിൽ പകയും ചതിവും തർക്കങ്ങളും കൂടാതെയിരിക്കുന്നതിനും സകലരൊടും പ്രത്യെകമായി നാം ബുദ്ധി ഉപദെശിക്കുന്നു. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ മുഖദാക്ഷിണ്യവും ഗ്രെക്കുകാരനെന്നും, യൂദനെന്നുമുള്ള വ്യത്യാസവും ഇല്ലാതിരിക്കുന്നുവെന്ന ആ ഈശൊമിശിഹായിൽ എല്ലാവരെയും നാം ഒരുപൊലെ സ്നെഹിക്കുന്നു. മിശിഹായുടെ ആട്ടിൻകൂട്ടത്തിൻെറ മുഴുവനായിട്ടുള്ള നിത്യരക്ഷയെ ഉറപ്പിക്കുന്നതിനുള്ള വഴികൾ ആലൊചിപ്പാൻ നമ്മെ ഭരമെല്പിച്ചിരിക്കകൊണ്ടും അവരുടെ കാരണവന്മാർ ദൈവത്തിൻെറ സമാന്യമല്ലാത്ത അനുഗ്രഹത്താൽ, വളരെ കാലം മുമ്പെ തുടങ്ങി കത്തൊലിക്കാപള്ളിയൊട് ചെർന്നിരിക്കുന്നതിനാലും, നമ്മുടെ ദൈവമായ മിശിഹാ ശുദ്ധ:പള്ളി പണി ചെയ്തിരിക്കുന്ന എത്രയും ഉറപ്പുള്ള ആ പാറയിൽ നിന്ന അവരെ നീക്കികളയുന്നതിന്ന അവർ തന്നത്താൻ സമ്മതിക്കാതിരിക്കുന്നതിനു വെണ്ടുന്ന സകല പ്രയാസവും കഴിപ്പാൻ നമുക്ക താല്പര്യം തൊന്നുന്നു. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ ആരെങ്കിലും ആ പാറയിന്മെൽ ഉറപ്പായി നില്ക്കാഞ്ഞാൽ അവർ മണലിന്മെൽ തൻെറ ഭവനം പണിചെയ്തിട്ടുള്ള ഭൊഷനായ മാനു

ഷനൊടു സദൃശരാകുന്നു. മഴപെയ്തു കാറ്റ് ഊതി ആയവ ആ വീട്ടിന്മെലടിച്ചു ആയ്ത വീണു. അതിൻെറ വീഴ്ചയും വല്യതായി. പിന്നെയും എല്ലാവരും വിശ്വാസത്തിൽ സ്ഥിരപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതിന്നും പ്രവൃത്തിയിൽ ശക്തിപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതിന്നും വെണ്ടി ബ. സഹൊദരാ! തനിക്കും ഈ ശുദ്ധ: സിംഹാസനത്തൊട സംസർഗ്ഗവും കീഴ്വഴക്കവുമുള്ള മലയാളത്തിലെ സകല പട്ടക്കാർക്കും അൾമെനികൾക്കും നാം പ്രീതിയൊടെ നമ്മുടെ ശ്ലീഹായ്ക്കടുത്ത ആശീർവ്വാദം തരുന്നു.

റൊമ്മായിൽ, 1876 മാർച്ചമാസം 24-ാം തീയതി മീൻപിടുത്തക്കാരൻെറ മൊതിരത്തിൻ കീഴുനിന്ന, നമ്മുടെ വാഴ്ചയുടെ മുപ്പതാം ആണ്ടിൽ.

(ഒപ്പ്)

പ്ര. കർദ്ദിന. അസ്കിനി

പ്രൊപ്പഗാന്താ സംഘം സന്ദർശകനു കൊടുത്ത നിർദ്ദേശങ്ങൾ

Ponenze 1876
Pages 715-718

റോമ്മാ, മാർച്ച് 23, 1876

1. ഈ ശ്ലൈഹികസന്ദർശനത്തിൻെറ ഉദ്ദേശ്യം സംഗതികളുടെ യഥാർത്ഥ സ്ഥിതി അറിയുക എന്നതാണ്. [1] മേലദ്ധ്യക്ഷന്മാരുടെ പദവിക്ക് (dignitás) ഇതു യാതൊരു തരത്തിലും കുറവു വരുത്തുന്നില്ല. അവരുടെ അധികാരത്തെ താല്ക്കാലികമായി ദുർബ്ബലപ്പെടുത്തുന്നുമില്ല. അതു അവരുടെ അധീനതയിലുള്ളവരുടെമേൽ പൂർണ്ണമായും നിലനില്ക്കുന്നു.

2. കയ്യേറ്റക്കാരായ കൽദായക്കാരുടെ പക്ഷത്തു ചേർന്നവർക്കു, ശ്ലൈഹികരേഖകൾ വഴി നിശ്ചയിച്ചിട്ടുള്ള വ്യവസ്ഥകൾക്കും പരിധികൾക്കും വിധേയമായി മഹറോനിൽ നിന്നു മോചനം നല്കുവാനുള്ള അധികാരം മാത്രമേ ശ്ലൈഹിക സന്ദർശകനു അനുവദിച്ചിട്ടുള്ളു. എന്നാൽ വൈദികാന്തസ്സുകാരുടെ (ecclesiastici viri) കാര്യത്തിൽ താഴെപ്പറയുന്നവ എല്ലാറ്റിനുമുപരിയായി അദ്ദേഹം അവശ്യപ്പെടണം.

   a. കയ്യേറ്റക്കാരായ കൽദായക്കാരുമായുള്ള അവരുടെ ചേർച്ച (adhaesio) സത്യപ്രതിജ്ഞവഴി തിരസ്കരിച്ച് സ്വന്തം എഴുത്താൽ സ്വന്തം മേലദ്ധ്യക്ഷനോടു അനുസരണം വാഗ്ദാനം ചെയ്യുക. ഇതിനെ നിർദ്ദിഷ്ട മേലദ്ധ്യക്ഷന് സന്ദർശകൻ അയച്ചുകൊടുക്കേണ്ടതാണ്.

   b. അതേ വൈദികാന്തസ്സുകാർ വിമോചനലബ്ധിക്കു മുമ്പ്, സന്ദർശകൻ യുക്തം പോലെ നിശ്ചയിക്കുന്ന ഒരു സമയത്തേക്ക് ജ്ഞാനധ്യാനം നടത്തേണ്ടതാണ്.

   c. സഭാശിക്ഷയിൽ നിന്നു മോചനം കിട്ടിക്കഴിഞ്ഞാലും സ്വന്തം മേലദ്ധ്യക്ഷൻെറ മുൻകൂട്ടിയുള്ള അനുമതി കൂടാതെ അവർക്കു ബലിയർപ്പിക്കുവാനോ കൂദാശകൾ പരികർമ്മം ചെയ്യുവാനോ പാടുള്ളതല്ല.

3. ഓരോരുത്തനും നിയമാനുസൃതമുള്ള മേലദ്ധ്യക്ഷൻെറ അധികാരത്തിൻ കീഴിൽ നില്ക്കുവാൻ സന്ദർശകൻ ശ്രദ്ധ ചെലുത്തണം. ഒരു മേലദ്ധ്യക്ഷൻെറ അധികാരത്തിൽ നിന്ന് മറ്റേയാളിൻെറ കീഴിലേക്കു പോകുന്നതിന് അനുവദിക്കരുത്. എന്നു മാത്രമല്ല അതിനെ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുന്നതായി തോന്നുകയുമരുത്.

---

1. ഗോവ ആർച്ചുബിഷപ്പിനെയും വരാപ്പുഴ വികാരി അപ്പൊസ്തോലിക്കായെയുമാണ് ഇവിടെ ഉദ്ദേശിക്കുന്നത്.

4. വരാപ്പുഴ വികാരിയാത്തിനെ ലത്തീൻ, സുറിയാനി എന്നിങ്ങനെ, ഓരോന്നിനും സ്വന്ത മെത്രാനുള്ള രണ്ടു ഭാഗങ്ങളായി വിഭജിക്കാനായി വീണ്ടും വീണ്ടും ആവർത്തിച്ചുള്ള അപേക്ഷയാണ് നിശ്ചിതമായ സന്ദർശനത്തിനു അവസരം ഉണ്ടാക്കിയത്. ആ അപേക്ഷപ്രകാരം സുറിയാനിക്കാരുടെമേൽ നിയമി തനാകുന്നയാൾ വരാപ്പുഴ മെത്രാന്റെ കീഴിലായിരിക്കരുത്. അവർ പറയുന്ന തുപോലെ, ലത്തീൻകാരിൽ നിന്നു നിയോഗിക്കപ്പെടേണ്ടവനെങ്കിലും അദ്ദേഹം സുറിയാനി റീത്തിൽ തിരുക്കർമ്മങ്ങൾ നടത്തണം. ആദ്യം അത്ര വ്യക്ത മല്ലാതെ പ്രകടിപ്പിച്ച ഈ വ്യവസ്ഥ പിന്നീടുള്ള അപേക്ഷകളിൽ അവർ സ്പഷ്ടമായി പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഇതിനുപുറമെ വ്യത്യസ്തങ്ങളായ അഭിപ്രാ യങ്ങളും അക്കാരണത്താലുണ്ടാകുന്ന ഉള്ളിന്റെ ചേർച്ചക്കുറവുമുണ്ട്. ഇതു പരസ്യമായ തർക്കങ്ങളും കലഹങ്ങളുമായി മാറാതിരിക്കുവാൻ ഉടനെതന്നെ നിയന്ത്രിക്കേണ്ടതു ആവശ്യമാണ്. അതിനാൽ സന്ദർശകൻ വളരെ വിവേകത്തോടുകൂടെ സമർത്ഥമായി മേല്പറഞ്ഞ അപേക്ഷയുടെ കാരണ ങ്ങൾ, ഫലം, സാദ്ധ്യത, എന്നിവയെപ്പറ്റി അന്വേഷിക്കേണ്ടതാണ്. അതായത്:

5. സാക്ഷാൽ വസ്തുനിഷ്ഠമായ കാരണം ഏതാണ്? ഇതു ശാശ്വതമായതും വ്യക്തികളെ ആശ്രയിക്കാത്തതുമായിരിക്കണം. ഇതു ഇന്നത്തെ വരാപ്പുഴ വികാരി അപ്പൊസ്തോലിക്കായുടെ മേൽ ചുമത്തുന്ന മൂശേട്ട സ്വഭാവവും (Morositas) കാർക്കശ്യവുമോ ലത്തീൻകാരോടുള്ള അനുകൂലാഭിപ്രായമോ ആകാൻ പാടില്ല. ഈ മനസ്ഥിതി മറ്റു മേലദ്ധ്യക്ഷന്മാർക്കു സുറിയാനിക്കാ രുടെ നേർക്കുണ്ടായിരുന്നു എന്നു പറയപ്പെടുന്നു. അവർ എഴുതിയിരിക്കുന്ന തുപോലെ വിവിധ റീത്തുകളിലെ വിശ്വാസികളെ ഒരു റീത്തിലെ മെത്രാനു സമാധാനപൂർവ്വം ഭരിക്കാനാവില്ലെങ്കിൽ അത് നാലാം ലാറ്ററൻ സാർവ്വത്രിക സൂനഹദോസിന്റെ കാനോനായ്ക്ക് എതിരായിരിക്കും. കാരണം പല റീത്തുക ളിലെ വിശ്വാസികളെ ഒരു മെത്രാൻ ഏതുപ്രകാരത്തിൽ ശാന്തമായി ഭരിക്കണ മെന്ന് അവിടെ നിശ്ചയിച്ചിട്ടുണ്ട്. അതായത്, അവർക്കായി പ്രത്യേക വികാ രിയെ നിയമിക്കേണ്ടതാണെന്ന്. ഈ തിരുസംഘത്തിന്റെ അംഗീകാരത്തോടെ, വരാപ്പുഴയിൽ, പരേതനായ വികാരി അപ്പൊസ്തോലിക്കാ അപ്രകാരം ചെയ് തിട്ടുണ്ട്. [2] അങ്ങനെ ചെയ്യുവാൻ ഈ തിരുസംഘം തന്നെ വന്ദ്യ ലെയോനാർ

---

2. 1215-ൽ നടന്ന ലാറ്ററൻ കൗൺസിലിന്റെ നിർദ്ദിഷ്ട തീരുമാനത്തെക്കുറിച്ച് ഇതിനുമുമ്പ് പറഞ്ഞതായോ അന്വേഷിച്ചതായോ അറിവില്ല. 1860 ൽ സന്ദർശകനായി വന്ന വന്ദ്യ ബൊനാൻ (Bonnand) ഒരു വികാരി ജനറാളിനെ നിയമിക്കണമെന്ന് അധികാരപൂർവ്വം അന്നത്തെ വികാരി അപ്പൊസ്തോലിക്കാ ബർണർദീനോസിനോടു ആവശ്യപ്പെട്ടു. അതിൻപ്രകാരം ചാവറ കുറിയാക്കോ സച്ചനെ നിയമിച്ചെങ്കിലും അദ്ദേഹത്തിനു ഒരു അധികാരവും കൊടുത്തില്ല. ഇക്കാര്യങ്ങൾ നാലു മിഷനറിമാർ തന്നെ 1861 ആഗസ്റ്റ് 16-നു കർമ്മെലീത്താസഭയുടെ പൊതുശ്രേഷ്ഠാലോചനക്കാ രനായ ജ്യൂസേപ്പേ ലൂയിജിക്ക് (Giuseppe Luigi) എഴുതിയ കത്തിൽ പ്രസ്താവിച്ചു കാണുന്നു. പീലിപ്പോസ്, ലെയോനാർദോ (പിന്നീടു വികാരി അപ്പൊസ്തോലിക്കാ), ലെയൊപ്പോൾദ്, കെറൂബീൻ എന്നിവരാണ് എഴുതിയത്. (cfr. PF. Archives, S. C. Ind. Or. 17 Fol. 1880v). ഈ വികാരി ജനറാളിന് മെത്രാൻ പദവി കൊടുക്കുന്ന കാര്യത്തെക്കുറിച്ച് "കർത്താവിൽ" ആലോചിക്കുവാൻ 1865 ഏപ്രിൽ 14-ന് റോമ്മായിൽ നിന്ന് ആവശ്യപ്പെട്ടതനുസരിച്ച് മിഷനറിമാരുമായി ആലോചിച്ചതിൽ വേണ്ട എന്ന് ഒറ്റക്കെട്ടായി അവർ അഭിപ്രായപ്പെട്ടു. ഇക്കാര്യം 1865 സെപ്റ്റംബർ 24-ലെ എഴുത്തിൽ ബർണർ ദീനോസ് പ്രൊപ്പഗാന്തായുടെ പ്രീഫെക്റ്റിനെ അറിയിക്കുകയും ചെയ്തു. (PF. Archives, SC Ind. Orient. 19 Fol. 719 R-V)

ദിന് കല്പന കൊടുത്തു കഴിഞ്ഞു. [3] ഇക്കാര്യം സംബന്ധിച്ചു കല്പന എങ്ങനെ നിറവേറ്റി എന്നു സന്ദർശകൻ പരിശോധിക്കണം. ആരാണ് സുറിയാനിക്കാരുടെമേൽ നിയമിതനായിരിക്കുന്ന വികാരി? അദ്ദേഹത്തിന് എന്തെല്ലാം ഗുണങ്ങളുണ്ട്? അദ്ദേഹം സ്വന്തജോലി നിർവഹിക്കുന്നതിൽ ശരിക്കു ശ്രദ്ധിക്കുന്നുണ്ടോ? അപേക്ഷയുടെ കാരണത്തെക്കുറിച്ചു പഠിച്ച് സ്വന്ത റീത്തിലും ജാതിയിലും പെട്ട മെത്രാനെ കാലക്രമത്തിൽ കിട്ടുകയാണോ ലക്ഷ്യം എന്ന് ശ്രദ്ധാപൂർവ്വം പരിശോധിക്കണം. ഇതു മലബാറുകാർ എന്നും ആഗ്രഹിച്ചിരുന്നതാണ്. വിശ്വാസികൾക്കു ഇതു എത്രമാത്രം ദോഷകരമാണെന്ന് പലപ്രാവശ്യം അനുഭവിച്ചറിഞ്ഞ തിരുസംഘം, മലബാറുകാർക്കു സ്വന്തം റീത്തിലും ജാതിയിലുമുള്ള മെത്രാനെ വാഴിക്കുന്നതിൽ എന്നും നീരസം പ്രകടമാക്കിയിരുന്നു. (Semper abhorruit)

6. അപേക്ഷയുടെ യഥാർത്ഥ കാരണം കണ്ടുപിടിക്കുന്നതിന് അതിൻെറ സാക്ഷാൽ ഉപജ്ഞാതാക്കൾ (auctores) ആരാണെന്നറിയുക ഉപയോഗപ്രദമാകയാൽ ഇക്കാര്യവും സന്ദർശകൻ വിദഗ്ധമായി അന്വേഷിക്കണം. എന്തെന്നാൽ വളരെ എഴുത്തുകൾ ഈ തിരുസംഘത്തിനും മാർപാപ്പായ്ക്കും സമീപസ്ഥരായ വികാരി അപ്പൊസ്തോലിക്കാമാർക്കും കിട്ടിയിട്ടുണ്ട്. ഇവയിൽ ബഹുഭൂരിപക്ഷവും ഒരേകയ്യാൽ ലത്തീനിൽ എഴുതപ്പെട്ടവയാണ്. മിഷനറിമാരും ഇവ എഴുതിയിട്ടുണ്ടോ? അല്ലെങ്കിൽ അവർ അതു അംഗീകരിക്കുകയോ കണ്ടില്ലെന്നു ഭാവിക്കുകയോ ചെയ്തിട്ടുണ്ടോ? അതോ, എഴുത്തുകളുടെ സ്വഭാവത്തെക്കുറിച്ച് അവർക്കറിവില്ലെന്നു പറയുന്നുണ്ടെങ്കിലും അവർ ആശയം വച്ചു കൊടുത്തിട്ടുണ്ടോ? അതുമല്ല, കേൾക്കുന്നതുപോലെ, മൂന്നാംസഭക്കാരാണ് എഴുതിയതെങ്കിൽ, ആരാണീ എഴുത്തുകാർ? അവരുടെ പേരുകളും കഴിവുകളും സ്വഭാവങ്ങളും, അവരെ കൃത്യമായും ശരിക്കും മനസ്സിലാക്കാനുപകരിക്കുന്ന എല്ലാകാര്യങ്ങളും അറിയിക്കണം.

7. ആവശ്യപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന വിഭജനത്തിൻെറ ഫലം ശ്രദ്ധയോടെ വിലയിരുത്തേണ്ടതുണ്ട്. ഒരിക്കൽ അതു അനുവദിച്ചുകൊടുത്താൽ തർക്കങ്ങൾ അവസാനിക്കുമോ? അഭിപ്രായ ഭിന്നതകൾ നിയന്ത്രിതമാകുമോ? സമാധാനവും ശാന്തിയും വീണ്ടും കൈവരുമോ? ഈ നന്മ കൈവന്നാൽ അതു സ്ഥിരമായിരിക്കുമോ അതോ താല്ക്കാലികമായിരിക്കുമോ? ലത്തീൻകാരും സുറിയാനിക്കാരും ഒരേപ്രദേശത്തു താമസിക്കുന്നതിനാൽ ഭാവിയിൽ അവർ തമ്മിൽ സ്പർദ്ധയുണ്ടാവില്ല എന്നു കരുതാനാവുമോ? അതോ മെത്രാന്മാർ തന്നെ അതിൽ പങ്കുചേരുമെന്നു ഭയപ്പെടണമോ? ഈ തിന്മ ഒരു പക്ഷേ ആദ്യത്തേതിലും മോശമാ

---

3. ഈ കല്പനയ്ക്കും സ്വല്പം ചരിത്രമുണ്ട്. 1874 ആഗസ്റ്റ് 4-ലെ പ്രൊപ്പഗാന്താസംഘത്തിൻെറ എഴുത്തിനു മറുപടി നല്കവെ അതേവർഷം സെപ്റ്റംബർ 12-നു വികാരി അപ്പൊസ്തോലിക്കാ ലെയൊനാർദ് മെല്ലാനോ, വികാരിജനറാൾ ചാവറകുറിയാക്കോസച്ചൻ നാലു കൊല്ലം മുമ്പു മരിച്ച വിവരം അറിയിച്ചു. പരേതൻ വികാരിജനറാൾ എന്ന പദവി വഹിച്ചുവെങ്കിലും നാട്ടുകാരനായിരുന്നു എന്ന കാരണത്താൽ ആരും അദ്ദേഹത്തിൻെറ പക്കൽ പോയിരുന്നില്ലെന്നും പകരം നേരിട്ടു വികാരി അപ്പൊസ്തോലിക്കായുടെ പക്കലായിരുന്നു വന്നിരുന്നത് എന്നും ലെയൊനാർദ് കൂട്ടിച്ചേർത്തു. (cfr. S.C. Malabaresi 1862-1877, Fol. 264 R) വികാരിജനറാൾ മരിച്ചിട്ടു നാലുവർഷം കഴിഞ്ഞെങ്കിലും പകരമൊരാളെ നിയമിക്കാഞ്ഞതിലുള്ള അതൃപ്തി പ്രൊപ്പഗാന്താസംഘം 1874 ഡിസംബർ 16 - ലെ എഴുത്തുവഴി മെല്ലാനൊയെ അറിയിച്ചു. തന്നെയല്ല നാലാം ലാറ്ററൻ കൗൺസിലിൻെറ 9-ാം കാനോനാ ഉദ്ധരിച്ചുകൊണ്ടു ഉടൻതന്നെ സുറിയാനിക്കാർക്കായി അവരിൽ നിന്ന് ഒരാളെ വികാരി ജനറാളായി നിയമിക്കണമെന്നു നിർദ്ദേശം കൊടുക്കുകയും ചെയ്തു. മറ്റു റീത്തിലെ വിശ്വാസികളുള്ള സ്ഥലത്തെ മെത്രാൻ അവർക്കു വേണ്ടി വികാരിയെ നിയമിക്കണമെന്നാണ് പ്രസ്തുത കാനോനാ പറയുന്നത്. cfr. Lettere 1874 Fol 4 36V-437R.

യിരിക്കും. മലബാറുകാരുടെ സ്വഭാവത്തെയും ചരിത്രത്തെയും പ്രത്യേകിച്ചു കണക്കിലെടുത്തുകൊണ്ട് അവരിൽ നിന്നു പ്രതീക്ഷിക്കാനാവാത്ത ശാന്തതയെക്കുറിച്ച് എന്തെങ്കിലും വിധിക്കേണ്ടിവന്നാൽത്തന്നെ, സ്ഥാനമോഹത്തിനും ധനമോഹത്തിനും (ambitus et amor divitiarum) വശംവദരായി മലബാർകാരെ സ്വന്തം കീഴിലാക്കാൻ നോക്കുന്ന കൽദായക്കാരുടെ കുത്തിത്തിരിപ്പുകൾക്ക് (Sollicitudines) കുറവുണ്ടാകുമോ? ഇതുവരെ നിയന്ത്രിക്കുവാനോ ക്രമീകരിക്കുവാനോ സാധിച്ചിട്ടില്ലാത്ത മലബാറുകാരുടെ സഭാപരമായ അവസ്ഥയും, മലബാറിലേക്കു പുറപ്പെടുകയിൽ അവിടെ സുരക്ഷിതമായി നില്ക്കാമെന്നു കണക്കുകൂട്ടിയ റോക്കോസുമെത്രാൻെറ ചെയ്തികളും കൽദായക്കാരുമായുള്ള ബന്ധം അവർക്കു ഹാനികരമായിരിക്കുമെന്നു സൂചിപ്പിക്കുന്നു. സുരക്ഷിതബോധം കൊണ്ടായിരിക്കാം റോക്കോസുമെത്രാൻ ഇപ്പോഴത്തെ തന്ത്രശാലിയും വഞ്ചകനും ഉപായക്കാരനുമായ കയ്യേറ്റക്കാരനെ അപേക്ഷിച്ചു കുറഞ്ഞ മുൻകരുതലോടും കൂടുതൽ ഉറപ്പോടും കൂടെ പെരുമാറിയത്. അവസാനമായി, മലബാർകാർക്കു സ്വന്ത റീത്തിലും ജാതിയിലും പെട്ട മെത്രാനെ കിട്ടിയാൽ അനന്തരാവകാശവും കുടുംബസ്വത്തുമെന്നപോലെയുള്ള മെത്രാൻ പദവി കിട്ടാനായി പഴയ ആഗ്രഹവും പരിശ്രമവും പുനർജീവിക്കുമെന്നു ഭയപ്പെടേണ്ടതില്ലേ? [4] അവർ നെസ്റ്റോറിയൻ പാഷണ്ഡതയിലായിരുന്നപ്പോഴും അതിനെ ഉപേക്ഷിച്ചതിനു ശേഷവും ഇതു അവരുടെ ഉള്ളിൽ ആഴമായി കുടികൊണ്ടിട്ടുണ്ടെന്നു ചരിത്രം സാക്ഷിക്കുന്നു. [5]ഈ തിരുസംഘത്തിൻെറ നിശ്ചയങ്ങളും ആ വസ്തുതയിലേക്കു വിരൽ ചൂണ്ടുന്നു.

8. ലത്തീൻകാർക്കും സുറിയാനിക്കാർക്കും വേണ്ടി വരാപ്പുഴ വികാരിയാത്തിനെ ഭൂമിശാസ്ത്രപരമായി രണ്ടായി വിഭജിക്കുവാൻ സാദ്ധ്യമാണോ എന്നും അന്വേഷിക്കേണ്ടതുണ്ട്. കാരണം, സിറിയാ, മെസൊപ്പൊട്ടേമിയ, തുടങ്ങിയ സ്ഥലങ്ങളിൽ പൗരസ്ത്യരുടെയിടയിൽ ഹൃദയചേർച്ചയ്ക്കു പ്രയോജനകരമായ വിധം നടക്കുന്നതുപോലെ ഒരേ സ്ഥലത്തു രണ്ടുമെത്രാന്മാർ അധികാരം പ്രയോഗിക്കുന്നത് സ്വരച്ചേർച്ചയ്ക്കും സമാധാനത്തിനും പറ്റിയതാണെന്നു തോന്നുന്നില്ല.

9. സന്ദർശനാവസരത്തിൽ കർമ്മെലീത്താ മിഷനറിമാരെ സംബന്ധിച്ച എല്ലാക്കാര്യങ്ങളും അറിയാൻ ശ്രദ്ധിക്കണം. ബോംബെ വികാരി അപ്പൊസ്തോലിക്കായ്ക്കു 1874 ആഗസ്റ്റ് 10-ലെ എഴുത്തുവഴി തിരുസംഘം നല്കിയ ചോദ്യങ്ങൾക്ക്, ഓരോന്നിനും വ്യക്തമായും ഉത്തരം ലഭിക്കണം. അവയ്ക്കു ലഭിച്ച ഉത്തരം പൊതുവായും ചുരുങ്ങിയ രീതിയിലുമായിരുന്നു.

10. മൂന്നാം സഭക്കാരെന്നറിയപ്പെടുന്ന നാട്ടുകാരായ വൈദികരെക്കുറിച്ച് ഏറ്റം കൃത്യമായ വിവരം ലഭിക്കുവാൻ ഈ തിരുസംഘത്തിനു താല്പര്യമുണ്ട്. അവരുടെ പേരുകളും ഗുണവിശേഷങ്ങളും ഓരോന്നായി അറിയുക അത്യധികം അവസരോചിതമായിരിക്കും. അവരുടെ രീതി, സ്വഭാവം, ശാസ്ത്രം, തീക്ഷ്ണത, വിധേയത്വം എന്നിവയെ സംബന്ധിച്ചും അറിയേണ്ടതുണ്ട്. അവർ മേലദ്ധ്യക്ഷനോടു വിധേയത്വവും ഹൃദയപൂർവ്വമുള്ള യോജിപ്പും പാലിക്കുന്നുണ്ടോ? മിഷനറിമാരുടെനേർക്കും രൂപതാവൈദികരുടെ നേർക്കുമുള്ള അവരുടെ

---

4. പണ്ടു ആർച്ചു ഡീക്കൻമാർ ഒരു കുടുംബത്തിൽ നിന്നായിരുന്ന കാര്യമാണ് സൂചന.

5. ഈ വാചകവും അഞ്ചാം ഖണ്ഡികയിലെ ഒന്നാം വാചകവുമായി പൊരുത്തമുണ്ടെന്നു തോന്നുന്നില്ല. സ്വന്തം മെത്രാനെ വേണമെന്ന ആഗ്രഹം ശാശ്വതമായിരിക്കണമെന്നും വ്യക്തികളെ ആശ്രയിക്കാത്തതായിരിക്കണമെന്നും അവിടെ പറഞ്ഞിട്ട്, അങ്ങനെയാണ് സത്യം എന്ന് ഇവിടെ സമ്മതിക്കുകയല്ലേ ചെയ്യുന്നത് ?

മനസഥിതി എന്ത്? അവർ ഉയർന്ന കാര്യങ്ങൾ, സ്ഥാനങ്ങളും പ്രധാന ഉദ്യോഗങ്ങളും ഒരു പക്ഷെ മെത്രാൻ പദവി തന്നെയും, മോഹിക്കുന്നുണ്ടോ എന്നും, കുറഞ്ഞപക്ഷം വികാരി അപ്പൊസ്തോലിക്കായുടെ അധികാരത്തിൽ നിന്നു പുറത്തു ചാടുന്നതിന് പരിശ്രമിക്കുന്നുണ്ടോ എന്നും എല്ലാവർക്കും ഇക്കാര്യത്തിൽ യോജിപ്പാണോ അതോ മേധാവികളായ ചുരുക്കം ചിലർ എല്ലാവരുടെയും പേരിൽ ചെയ്യുന്നതാണോ എന്നും ജാഗ്രതയായി പരിശോധിക്കണം. അന്യഥാ അസാധാരണമല്ലാത്ത ഇക്കാര്യത്തെക്കുറിച്ചു അവർ തന്നെ പരിശുദ്ധപിതാവിനും ഈ തിരുസംഘത്തിനും കൂടെക്കൂടെ അയച്ചതും ബോംബെ വികാരി അപ്പൊസ്തോലിക്കാ വഴി മറുപടി കൊടുത്തതിനുശേഷവും [6] അയയ്ക്കുന്നതുമായ കത്തുകൾ സംശയത്തിനിട നല്കുന്നുണ്ട്. ആരാണ് പുതിയ കാര്യങ്ങളുടെ പ്രേഷിതർ? ആരാണ് അപേക്ഷകളുടെ ഉടമസ്ഥർ?

11 സുറിയാനി ജനതയുടെ സ്വഭാവത്തെക്കുറിച്ചും അവരുടെ ജീവിത സമ്പ്രദായത്തെക്കുറിച്ചും ആവശ്യങ്ങളെക്കുറിച്ചും സന്ദർശകൻ വിവരം നല്കണം. സ്വന്തമായ മെത്രാനെ കിട്ടാൻ അവർക്കു താല്പര്യമുണ്ടോ? ഉണ്ടെങ്കിൽ എത്ര പേർക്ക്?

12. ഈ ജോലി മനസ്സാക്ഷിയനുസരിച്ചും, ഉപയോഗപ്രദമായും നിർവ്വഹിക്കുന്നതിനായി ഈ നിർദ്ദേശങ്ങൾ ആരുടെയും അറിവിൽ പെടാതിരിക്കുവാൻ സന്ദർശകൻ ശ്രദ്ധിക്കണം. ഒരു ഭാഗത്തെയും പ്രത്യേകമായി അനുകൂലിക്കുന്നു എന്നു തോന്നാനിടവരാത്തവിധം പെരുമാറുകയും, ഈ തിരുസംഘത്തോടു ആലോചിക്കാതെയും നിർദ്ദേശങ്ങൾ കൈപ്പറ്റാതെയും അനുരഞ്ജനത്തിൻെറ ഒരു മാർഗ്ഗവും അദ്ദേഹം അവതരിപ്പിക്കാതിരിക്കയും ചെയ്യേണ്ടതാണ്.

---

6. ഇവിടെയും അല്പം ചരിത്രം പറയേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. മെല്ലൂസു ശീശ്മയ്ക്കെതിരായ ഏകപ്രതിവിധി സുറിയാനി ജനതയ്ക്കു സ്വന്തമായ മെത്രാനെ കൊടുക്കുകയാണെന്ന വസ്തുത തിരുസിംഹാസനത്തെ അറിയിക്കുവാൻ അപേക്ഷിച്ചുകൊണ്ടു എല്ലാവരുടെയും പേരിൽ പല പ്രാവശ്യം ഏതാനും വൈദികർ ബോംബെ വികാരി അപ്പൊസ്തോലിക്കാ ലെയോ മൊയ്റീന് എഴുതി. വരാപ്പുഴ വികാരിയാത്തിനെ ഒരാൾക്കു ഭരിക്കാനാവില്ലെന്നും തങ്ങളെ ഭരിക്കുവാൻ സ്വന്തജാതിയിൽ നിന്നുള്ള ഒരാളെ ചോദിക്കുന്നില്ലെന്നും ഇംഗ്ലണ്ടുകാരനോ, അയർലണ്ടുകാരനോ ആയ ഒരാളെയാണ് ആവശ്യപ്പെടുന്നതെന്നും കൂടെ അവർ അദ്ദേഹത്തിനെഴുതി. അവരുടെ അപേക്ഷ ന്യായപൂർവ്വമാണോ എന്ന് തിരുസിംഹാസനത്തിനു സംശയമുണ്ടെങ്കിൽ ഒരു ശ്ലൈഹിക സന്ദർശകനെ അയച്ച് അന്വേഷണം നടത്തട്ടെ എന്നും അവർ ആവശ്യപ്പെട്ടു. ഇങ്ങനെ കിട്ടിയ കത്തുകളിൽ ഒടുവിലത്തേതിനെ പ്രൊപ്പഗാന്താസംഘത്തിന് അയച്ചുകൊണ്ട് 1875 നവംബർ 1-നു മൊയ്റീൻ എഴുതിയ കത്തിൽ, മലബാറുകാരുടെ വികാരത്തെ തിരുസിംഹാസനത്തെ അറിയിക്കുക നിഷ്പക്ഷതയ്ക്കു തടസ്സമല്ലെന്നു താൻ കരുതുന്നതായി അദ്ദേഹം പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ട് (S. C. Malabaresi 1862-1877 Fol. 372R) മേല്പറഞ്ഞ മൊയ്റീൻെറ കത്തിനു പ്രൊപ്പഗാന്താസംഘം 1875 ഡിസംബർ 1-നു അയച്ച മറുപടിയെയാണ് പ്രസ്തുത സംഘം ഇവിടെ നിർദ്ദേശങ്ങളിലും സൂചിപ്പിക്കുന്നത്. ഈ മറുപടിയുടെ ആരംഭത്തിൽ പറയുന്നത്, "അപേക്ഷകർ കാര്യം താങ്കളെ അറിയിച്ചതും, താങ്കൾ എനിക്കു എല്ലാം വെളിപ്പെടുത്തിയതും വളരെ നന്നായി". എന്നാണ് (Verum pergratum fuit rem delatam ab oratoribus tibi fuisse, teque mihi omnia significasse). എന്നാൽ ഇതുവരെ ആ വികാരിയാത്തിൽ നിലനില്ക്കുന്ന ഭരണസംവിധാനത്തിൽ എന്തെങ്കിലും പുതുമ ഏർപ്പെടുത്തുക യുക്തമല്ലെന്ന കാര്യം എടുത്തുപറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. പ്രത്യേകിച്ചു ശീശ്മ ശക്തിപ്പെട്ടു വരുന്നയവസരത്തിൽ അതു അപകടകരമായിരിക്കുമെന്നും കൂട്ടിച്ചേർത്തിട്ടുണ്ട്. ഈ മറുപടിയിലെ വേറൊരു പ്രധാന കാര്യം, കർമ്മെലീത്താ മിഷനറിമാർ തന്നെ ഈ അപേക്ഷയുടെ പിന്നിലുണ്ടെന്നും സുറിയാനി വൈദികരിൽ അതിരുകടന്ന ആഗ്രഹങ്ങൾക്കു അവർ വഴിയൊരുക്കിയിട്ടുണ്ടെന്നുമുള്ള സംഘത്തിൻെറ സംശയമാണ്. ഏതാനും വർഷങ്ങൾക്കുമുമ്പ് ഒരു മിഷനറി ഇതേ ആശയം എഴുതിയറീയിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നുള്ളതാണ് സംശയത്തിനു അടിസ്ഥാനം. അതിനാൽ മൊയ്റീൻ ചെയ്യേണ്ടത്: "സംഗതികൾ ഇങ്ങനെയായിരിക്കെ, താങ്കളെ അഭയം പ്രാപിച്ചവരോടു, അവർ തുടങ്ങിയവയിൽ നിന്നു വിരമിക്കുന്നതിനും, മനസ്സു മടുക്കാതിരിക്കുന്നതിനും, ഉപയോഗശൂന്യവും അപകടകരവുമായവയെ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കാതിരിക്കുന്നതിനും ഉപദേശിക്കുക."

1

ബോംബെ

ഏപ്രിൽ 21,1876

Ponenze[1] 1876
Pages 718-719

അങ്ങയുടെ മാർച്ചു 17- ലെ ഏറ്റം ഗൗരവാവഹവും അപ്രതീക്ഷവുമായ കത്തു യഥാസമയം എനിക്കു ലഭിച്ചു. ഒട്ടും താമസിയാതെ തന്നെ മാർച്ചു 23 -ലെ വേറൊരെഴുത്ത്, എന്നെ സന്ദർശകൻെറ ജോലി ഏല്പിക്കുന്ന ശ്ലൈഹികലേഖനം, ആ ജോലി പ്രയോജനപ്രദമായി നിർവ്വഹിക്കുന്നതിനുവേണ്ട നിർദ്ദേശങ്ങൾ ഇവയും വന്നെത്തി.

മ്ശിഹായുടെ വികാരിയുടെ കല്പനകൾ കർത്താവിൻെറ തന്നെ ആജ്ഞകളാണ്. അതിനാൽ എന്നെ ഏല്പിച്ചിരിക്കുന്ന ചുമതല സംബന്ധമായി ഉടനെ തന്നെ നിരവധി ബുദ്ധിമുട്ടുകൾ കണ്ടെത്തുന്ന മാനുഷികയുക്തിയുടെ അധരത്തെ വിശ്വാസംകൊണ്ടു അടയ്ക്കുക യുക്തമാണ്. കാരണം, ഒന്നാമതായി മലയാള ജനതയുടെ ഭാഷയായ മലയാളം എനിക്കറിവില്ല. എനിക്കു പരിചയമുള്ള മറാത്തിയിൽ നിന്ന് അതു ആകമാനം വ്യത്യസ്തവുമാണ്. കൽദായ ഭാഷയും സുറിയാനിയും ഞാൻ പഠിച്ചിട്ടില്ല. സീറോ-കൽദായ റീത്തിനെക്കുറിച്ചു ഞാൻ ജ്ഞാനം സമ്പാദിച്ചിട്ടില്ല. ഇതിനു പുറമെ ഞാൻ വസിക്കുന്നിടത്തെ ജനമായ മറാത്തികളുടെ ജീവിതാചാരങ്ങളിൽ നിന്നു മലബാറുകാരുടേതു വളരെയേറെ വിഭിന്നവുമത്രേ. കൂടാതെ മഴക്കാലം സമീപിച്ചിരിക്കുന്നു. ജൂൺ, ജൂലൈ എന്നീ മാസങ്ങളിൽ മലബാർ പ്രദേശങ്ങളിൽ യാത്ര അസാദ്ധ്യമാണെന്നു പറയാം. തന്നെയല്ല ശക്തമായ മഴമൂലം എല്ലാ സമ്പർക്കവും (communicatio)മിക്കവാറും വിച്ഛേദി

1. പ്രത്യേകം എടുത്തു പറയാത്തപ്പോൾ രേഖകളെല്ലാം പൗരസ്ത്യ സംഘത്തിലെ രേഖാശേഖര (Archives) ത്തിൽ നിന്നാണ്.

ക്കപ്പെട്ടിരിക്കും. വികാരി അപ്പൊസ്തോലിക്കാമാർ അംഗങ്ങളായിരിക്കുന്ന രണ്ടു സന്യാസ സഭകൾ തമ്മിലുള്ള പരസ്പര ബന്ധത്തിൽ നിന്ന് സ്വാഭാവികമായി ഉളവാകുന്ന പരിഗണനയെ(rationem)ക്കുറിച്ചു ഞാൻ ഒന്നും പറയുന്നില്ല. [2] കാരണം അതു അങ്ങയുടെ ശ്രദ്ധയിൽ പെട്ടിട്ടില്ലെന്നു വിചാരിക്കുക വയ്യാ. അവസാനമായി എന്നെ വലയം ചെയ്തിരിക്കുന്ന പ്രയാസങ്ങൾ ഗോവ, വരാപ്പുഴ [3] ആർച്ചുബിഷപ്പുമാർ തമ്മിലുണ്ടെന്നു തോന്നുന്ന അഭിപ്രായ ഭിന്നതമൂലം വർദ്ധമാനമായിരിക്കയാണ്. കാരണം 1870 ഫെബ്രുവരി 5-നു പ്രൊപ്പഗാന്താ തിരുസംഘത്തിൽ നിന്നു ലഭിച്ച ഒരു വിജ്ഞാപനത്തിൻെറ അടിസ്ഥാനത്തിൽ പൊരത്തൂരിലുള്ള ഒരു ചെറിയ പള്ളിയെ വരാപ്പുഴ വികാരി അപ്പൊസ്തോലിക്കാ ഗോവയുടെ അധികാരത്തിൽ നിന്ന്, തൻെറ കീഴിലേക്കു കഴിഞ്ഞ ഫെബ്രുവരിയിൽ സ്വീകരിക്കുകയുണ്ടായി. തന്മൂലം ഈ രണ്ടുമേലദ്ധ്യക്ഷന്മാരുടെ മദ്ധ്യേ എൻെറ നില കൂടുതൽ പ്രയാസകരമായി ഭവിക്കും.

എന്നാൽ മാർപാപ്പായുടെ അഭീഷ്ടത്തെ സംബന്ധിച്ചുള്ള കാര്യത്തിൽ, ഇവയും ഇവയ്ക്കു തുല്യമായവയും നിസ്സാരമായിക്കരുതി ഗോവയിലേക്കു പോകുവാൻ ഞാൻ നാളെ ബോംബെതീരം വിടും. എന്തെന്നാൽ ആദ്യമെ തന്നെ ഗോവ, വരാപ്പുഴ ആർച്ചുബിഷപ്പുമാരെ സന്ദർശിക്കണമെന്നു ഞാൻ കരുതുന്നു. ഇതു കാര്യങ്ങൾക്കാവശ്യമായ വിവരങ്ങൾ സമ്പാദിക്കുന്നതിനും ഞങ്ങളുടെ പൊതുവായ കാര്യത്തിൽ മുന്നോട്ടുപോകേണ്ടവിധത്തെക്കുറിച്ച് അവരോടു ആലോചിക്കുന്നതിനും വേണ്ടിയാണ്. അതിലും പ്രധാനമായി, മെല്ലൂസ് മെത്രാൻ വഴി വഞ്ചിതരായിരിക്കുന്ന ജനത്തെ, ശ്ലൈഹികസന്ദർശകൻ വന്നിരിക്കുന്നത് അവരുടെ മേലദ്ധ്യക്ഷന്മാരുടെ അധികാരത്തിനു ഹാനിയുണ്ടാക്കാൻ വേണ്ടിയല്ല എന്നു കാണിക്കുന്നതിനുവേണ്ടിയുമാണിത്.

എൻെറ ജോലിക്കു ശുഭകരമായ ഫലം കിട്ടാനായി ദൈവകരുണയ്ക്കു വേണ്ടി പരസ്യപ്രാർത്ഥനകൾ നടത്താൻ വരാപ്പുഴ ആർച്ചുബിഷപ്പും ഞാനും നിർദ്ദേശം നല്കിയിട്ടുണ്ട്.

ബഹുമാനപ്പെട്ട നിക്ലാവോസ് പഗാനി എസ്. ജെ. യെ ഞാൻ ബോംബയിലെ പ്രൊ- വികാരി അപ്പൊസ്തോലിക്കയായി നിയമിച്ചു. ഈ വികാരിയാത്തിലേക്കുള്ള കത്തുകൾ അങ്ങു അദ്ദേഹത്തിൻെറ പേർക്കു അയയ്ക്കുമല്ലോ. കൂടാതെ എൻെറ പേർക്കുള്ള കത്തുകൾ ഇവിടെ നിന്നു നിശ്ചിതവഴിയിൽ എൻെറ പക്കൽ എത്തിച്ചു കൊള്ളും.

അങ്ങയുടെ പ്രാർത്ഥനയിലൂടെ എൻെറ ദൗത്യം സർവ്വശക്തനായ ദൈവത്തിനു ഞാൻ സമർപ്പിക്കുന്നു. ●

---

2. മൊയ്റീൻ ഈശോസഭയിലെയും വരാപ്പുഴ വികാരി അപ്പൊസ്തോലിക്കാ കർമ്മെലീത്താസഭയിലെയും അംഗങ്ങളാകയാൽ ഈ രണ്ടു സഭകളും തമ്മിലുള്ള ബന്ധത്തെയാണ് സൂചിപ്പിക്കുന്നത്.
3. വരാപ്പുഴ വികാരി അപ്പൊസ്തോലിക്കാമാർക്കു വ്യക്തിപരമായി ആർച്ചുബിഷപ്പു പദവിയുണ്ടായിരുന്നു.

2

SC Malabaresi 1862-1877

Fol 524 R-V + 527 R-V

ഗോവ

ഏപ്രിൽ 27, 1876

ഏപ്രിൽ 24-ാം തീയതി ഗോവയിലെത്തിയ എനിക്കു സൗഹാർദ്ദപൂർവ്വവും സ്നേഹനിർഭരവുമായ ഒരു സ്വീകരണം ലഭിച്ചു.

അവിടെവച്ചു ഉടനെ തന്നെ ഉയർന്നുവന്ന കാര്യങ്ങളുടെ കൂട്ടത്തിൽ ഒരു കാര്യം എൻെറ ശ്രദ്ധയിൽപ്പെട്ടു. അതായത് വിളിക്കാതെ വന്ന (Intruso) മെല്ലൂസ് മെത്രാനോടു ചേർന്നു നിന്ന വൈദികർക്കും വൈദികാന്തസുകാർക്കും വിമോചനം കൊടുക്കുവാൻ എനിക്കുകിട്ടിയ അനുവാദം മെല്ലൂസ് മെത്രാനിൽനിന്നു പട്ടങ്ങൾ സ്വീകരിച്ചവർക്കു കൂടിയും നല്കത്തക്കവണ്ണം വിപുലപ്പെടുത്തേണ്ടതാണ്. എന്തെന്നാൽ എത്രവൈദികർക്കു മോചനം കൊടുക്കുവാൻ എനിക്കുപറ്റാതെ വരുമോ അത്രയും എതിരാളികൾ എനിക്കുണ്ടാകും. തന്നെയല്ല എൻെറ പോരാട്ടം ജനങ്ങൾക്കു മനസ്സിലാകണമെങ്കിൽ അത് മലബാർ ജനതയ്ക്ക് വേണ്ടിയും കൽദായ ജനതയിൽ നിന്നു വന്നവർക്ക് എതിരായും ആയിരിക്കണം. അല്ലാതെ അനധികൃതമായിവന്ന കല്ദായ റീത്തിൽപ്പെട്ട മെത്രാനു എതിരായും റോമൻ റീത്തിലെ മേലദ്ധ്യക്ഷന്മാരുടെ അധികാരത്തിന് അനുകൂലമായും ആകരുത്. അനധികൃതമായിവന്നയാളിൽ നിന്നു പട്ടം സ്വീകരിച്ചവർക്കു ശാസനത്തെക്കാൾ ജ്ഞാനദാനമാണ് ആവശ്യം. അനധികൃതമെത്രാനെ പുറത്താക്കിയതിനുശേഷമേ ഏറ്റം അത്യാവശ്യമായിരിക്കുന്ന സുറിയാനി വൈദികരുടെ (Cleri) നവീകരണം തുടങ്ങാനാവൂ. ഈ സമയത്ത് കൂടുതൽ കർക്കശമായ ശിക്ഷണ നടപടി(disciplina) എത്രമാത്രം ഹാനികരമാണെന്ന് ഈ ജനത്തിൻെറ സ്വഭാവത്തിൽ നിന്നും വരാപ്പുഴ വൈദികമേലദ്ധ്യക്ഷൻെറ ഭരണാനുഭവത്തിൽ നിന്നും മനസ്സിലാക്കുവാൻ

സാധിക്കും. മെല്ലൂസിൻെറ വഞ്ചനയ്ക്കു വിധേയരായ മലബാർ ജനതയുടെ മക്കൾക്കു പാപമോചനം നല്കുവാൻ (absolvere) ശ്ലൈഹിക സന്ദർശകനു അധികാരമില്ല. ഈ അധികാരരാഹിത്യം അവർക്കും അവരുടെ കുടുംബങ്ങൾക്കും ഗ്രാമങ്ങൾക്കു മുഴുവൻ തന്നെയും നിരാശയ്ക്കും തത്ഫലമായി പ്രകോപനപരമായ ഏറ്റുമുട്ടലിനും പ്രചോദനം നല്കും. അതിനാൽ എനിക്കു നേരത്തെ തന്നിരിക്കുന്നവയ്ക്കു പുറമേ, മെല്ലൂസിൽ നിന്നും പട്ടം സ്വീകരിച്ചവർക്കു കൂടി മോചനം നല്കുവാനുള്ള അധികാരം തരണമെന്നു നിർബ്ബന്ധപൂർവ്വം ഞാൻ അപേക്ഷിക്കുന്നു.

ഗോവാ, വരാപ്പുഴ ആർച്ചുബിഷപ്പുമാർ തമ്മിലുള്ള സ്വരച്ചേർച്ചക്കുറവാണ് ഞാൻ അഭിമുഖീകരിക്കുന്ന മറ്റൊരു പ്രയാസം. ഇതിനെ ഗൗരവമായ ഭിന്നത എന്നു ഞാൻ വിളിക്കും. രണ്ടു അധികാരങ്ങൾതമ്മിലുള്ള പഴയ വഴക്കു നിർഭാഗ്യവശാൽ വരാപ്പുഴ വികാരിയാത്തിൽ വീണ്ടും പൊട്ടിപ്പുറപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു എന്ന് ആദ്യത്തെ എഴുത്തുകളിൽ സൂചിപ്പിച്ചിരുന്നത് ഇപ്പോൾ പരസ്യമായി ഞാൻ കണ്ടിരിക്കുന്നു. 1838 മുതൽ 1861-ൽ മാർതോമ്മാ റോക്കോസ് മെത്രാൻെറ ആഗമനം വരെ വരാപ്പുഴയുടെ അധികാരത്തിൻ കീഴിലേക്കു മാറിയ സുറിയാനി റീത്തിൽപ്പെട്ട 42 പള്ളികളുടെ പേര് ഇതോടൊപ്പമുള്ള കടലാസിൽ അങ്ങേക്കു കാണാവുന്നതാണ്. [1] പിന്നീട് ആറെണ്ണമൊഴിച്ചു ബാക്കിയുള്ളവ അനധികൃതനായ റോക്കോസിനോടു ചേർന്നു നിന്നു. 1862-ൽ അദ്ദേഹം നിഷ്ക്കാസിതനായതോടെ മേല്പ്പറഞ്ഞ ആറെണ്ണമൊഴികെയുള്ളവ സ്വയം ഗോവയുടെ കീഴിലേക്കു മാറി. ഈ ആറിൽനിന്നാകട്ടെ രണ്ടുപള്ളികൾ അപ്പൊസ്തോലിക്ക് കമ്മീസറി[2] അനധികൃതമായി നല്കിയ സ്വാതന്ത്ര്യമുപയോഗിച്ച് 1863-ൽ ഗോവയുടെ കീഴിലേക്കു കടന്നു. ആറ് വർഷത്തേക്കു സമാധാനമുണ്ടായിരുന്നു. വരാപ്പുഴ മേലദ്ധ്യക്ഷനാകട്ടെ, പ്രൊപ്പഗാന്താസംഘത്തിൻെറ 1870 ഫെബ്രുവരി 5-ലെ രേഖയെ റോമായിൽനിന്നു മടങ്ങിയെത്തിയശേഷം ഉപയോഗിച്ചു. 1857-ൽ വികാരി അപ്പൊസ്തോലിക്കായ്ക്കു കീഴ്പ്പെട്ടിരുന്ന പള്ളികളെ തിരിച്ചു സ്വീകരിക്കുവാനുള്ള അദ്ദേഹത്തിൻെറ അവകാശം ഈ രേഖയിൽ പ്രഖ്യാപിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. ഇവയെ തിരിച്ചു കിട്ടുവാൻ അദ്ദേഹം പരിശ്രമം തുടങ്ങി. അതിനു ഫലമുണ്ടാകാതെയിരുന്നുമില്ല. ആർച്ചു ബിഷപ്പില്ലാത്ത സ്ഥിതിയിൽ കഴിഞ്ഞിരുന്ന ഗോവഭാഗം ഇതോടെ പ്രൊപ്പഗാന്താ വൈദികരോട് (അങ്ങനെയാണ് മിഷനറിമാരെ വിളിക്കുക) തങ്ങൾക്കു ചെറുത്തു നിൽക്കാനാവില്ല എന്നു അമർഷം പൂണ്ടു.

മേല്പറഞ്ഞ രേഖ തനിക്കു അയച്ചു കിട്ടിയിട്ടില്ലെന്ന് പുതിയ ഗോവ ആർച്ചു ബിഷപ്പ് എന്നോടു പരാതി പറയുകയുണ്ടായി. 1857-ൽ ഗോവയുടെ അധികാരത്തിൻ കീഴിലായിരുന്ന ഒരു പള്ളി മധുരയിലുണ്ടെന്നും പിന്നീട് അതു വേറൊരു അധികാരാതിർത്തിയിലേക്കു ചേർന്നു എന്നും അഭിവന്ദ്യ സാബാ അനധികൃതമായി നല്കിയ മേല്പറഞ്ഞ അനുവാദമുപയോഗിച്ച് അവിടെത്തന്നെ തുടരുന്നു

---

1. ഈ എഴുത്തിൻെറ അവസാനം കാണുക.

2. സൽവാത്തോർ സാബാ. പതിനൊന്നാം നമ്പർ എഴുത്തിൽ വിശദവിവരങ്ങളുണ്ട്.

എന്നും വ്യക്തമായിപ്പറയുന്ന ഒരെഴുത്തു തലേദിവസം തനിക്കു ലഭിച്ചു എന്ന് അദ്ദേഹം കൂട്ടിച്ചേർത്തു.

മറ്റേതു കാലത്തേക്കാളും ഹൃദയൈക്യത്തോടെ രണ്ടു വൈദികാദ്ധ്യക്ഷന്മാർ തമ്മിൽ പെരുമാറേണ്ട കാലത്താണ് ഇതുമൂലം ഭിന്നതയുണ്ടായിരിക്കുന്നതും! എനിക്കു തോന്നുന്നത് വരാപ്പുഴ മേലദ്ധ്യക്ഷൻ തൻെറ അവകാശത്തെ കൃത്യമായി ഉപയോഗിക്കുകയേ ചെയ്തിട്ടുള്ളു എങ്കിലും അതു സന്ദർഭോചിതമായില്ല എന്നാണ്. അതു മാത്രമല്ല ഇവിടെ പറയുന്നതുപോലെ, കയ്പേറിയ കാർക്കശ്യവും ഇതിലുണ്ട്. ഏതായാലും ഇക്കാര്യത്തെക്കുറിച്ച് വിധി പറയുക എൻെറ കാര്യമല്ല. സുറിയാനിക്കാരുടെ മേലുള്ള അദ്ദേഹത്തിൻെറ അധികാരം ഉപയോഗിക്കുവാൻ വ്യക്തിപരമായ കാര്യമെന്ന നിലയിൽ എനിക്കു അനുവാദം തരുവാൻ ഞാൻ ഗോവ ആർച്ചുബിഷപ്പിനോടപേക്ഷിച്ചു. അദ്ദേഹം അതിനു സമ്മതം തരികയും ചെയ്തു. വരാപ്പുഴ മേലദ്ധ്യക്ഷൻ ഇതുപോലെ ചെയ്യുമെങ്കിൽ ശീശുക്കാരായ വൈദികരെ, രണ്ടു മെത്രാന്മാരും എനിക്കു നല്കിയ അധികാരത്തിൻ കീഴിലേക്ക്, തിരുസ്സിംഹാസനം തർക്കത്തിനു തീരുമാനം കല്പിക്കുന്നതുവരെ, താല്ക്കാലികമായി സ്വീകരിക്കുന്നതിനു എനിക്കു സാധിക്കും.

അടുത്ത നാളിൽ മേലൂസ് മെത്രാൻ ലത്തീൻ റീത്തിൽപ്പെട്ട ഒരുപള്ളി വരാപ്പുഴ മേലദ്ധ്യക്ഷനിൽ നിന്നു തട്ടിയെടുത്തു.

ആഴ്ചതോറുമുള്ള കപ്പൽ ഞാൻ വിചാരിച്ചതിലും മുമ്പേതന്നെ വന്നെത്തുന്നതിനാൽ ഇപ്പോൾ കൂടുതലായി ഒന്നും എഴുതാൻ പറ്റുന്നില്ല.

അടുത്ത തിങ്കളാഴ്ച ഞാൻ കൊച്ചിക്കു തിരിക്കും.

അങ്ങയെ ദീർഘനാൾ നല്ലസ്ഥിതിയിൽ സുരക്ഷിതമായികാക്കുവാൻ ദൈവത്തെ പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു.

●

മുകളിലത്തെ എഴുത്തിൻെറ കൂടെ അടക്കം ചെയ്തരേഖ.

(ഗോവ മെത്രാപ്പോലീത്തായ്ക്കു എന്നു മൊയ്റീൻെറ കയ്യക്ഷരത്തിൽ എഴുതിയിട്ടുണ്ട്. ബാക്കിമുഴുവനും വേറെ കയ്യക്ഷരമാണ്.)

Fol. 525 R-526V

പോർട്ടുഗീസു ഭാഷയിലുള്ള ഈ രേഖ ഇങ്ങനെ പരിഭാഷപ്പെടുത്താം.

അഭിവന്ദ്യനേ,

അങ്ങയുടെ കല്പനയനുസരിച്ചു എൻെറ (സഹായി) ഫാദർ തെയോ കൊടുങ്ങല്ലൂരിലെ പള്ളികളുടെ പട്ടിക അയയ്ക്കുന്നു. അങ്ങേയ്ക്കു അസൗകര്യം വരത്തക്കവിധം അതയയ്ക്കാൻ താമസിച്ചതിനു ക്ഷമാപണം.

കൊച്ചിയിലെ പള്ളികളുടെ പട്ടിക അയയ്ക്കുവാൻ കഴിയുന്നില്ല എന്നു അദ്ദേഹം പറയുന്നു. കാരണം വികാരി ജനറാളിൻെറ അധീനതയിലുള്ള പുസ്തകം അദ്ദേഹത്തിൻെറ കയ്യിലെത്താൻ ഇടയാകാതെപോയി.

പദ്രോവാദോയുടെ കീഴിലായിരുന്ന പള്ളികൾ 1838 നുശേഷം വരാപ്പുഴ ഭരണത്തിൻ കീഴിൽ ചേരാൻ തുടങ്ങി. കാരണം അഭിവന്ദ്യ വികാരി ജനറാൾ മാനുവെൽ ദെ പൊർത്തെ പെയ്ഷൊട്ടോ (Manoel de Porte Peixoto) യുടെ മരണവും Multa praeclare എന്ന പേപ്പൽ രേഖയുമാണ്. ഞാറയ്ക്കൽ, പുത്തൻചെറ എന്ന രണ്ടു പള്ളികൾ മാത്രം കൊച്ചി വികാരി ജനറാളിൻെറ കീഴിൽ നിന്നു.[1] എന്നാൽ ഈ പള്ളികളിൽ ഒന്നാമത്തേത് പ്രൊപ്പഗാന്താ മിഷനറിമാരുടെ നിഷ്ഠുരത (impertinencia) സഹിക്കവയ്യാതെ അവയോടു ചേർന്നു. രണ്ടാമത്തെ പള്ളിയിലെ ഭൂരിഭാഗം വിശ്വാസികളും ഈ മാതൃകയെ അനുകരിച്ചു. ബാക്കിയുള്ളവർ അവരുടെ പള്ളിയുടെയടുത്തു ഒരു കപ്പേളപണുതു കൊണ്ടു പദ്രൊവാദോയോടു വളരെ വിശ്വസ്തത പാലിച്ചു. ഈ കപ്പേള 1861 വരെ നിന്നു. അതു നടത്തിയിരുന്നത് അതിലെ വിശ്വാസികളിൽ നിന്നുള്ള ഒരു വൈദികനായിരുന്നു. ആ വർഷം കൽദായ മെത്രാനായ മാർ തോമ്മാ (റോക്കോസ്) കൊടുങ്ങല്ലൂരിൽ വന്നു. ആ കപ്പേള അദ്ദേഹത്തോടുചേർന്നു. അതോടൊപ്പം പദ്രോവാദോയിൽ നിന്നു വിട്ടു 1838 മുതൽ 1861 വരെ വരാപ്പുഴയോടു ചേർന്നു നിന്നതിൽ ലിസ്റ്റിൽ കാണുന്ന അവസാനത്തെ ആറെണ്ണമൊഴിച്ച് മറ്റെല്ലാ പള്ളികളും.

കൂടാതെ ഫാദർ തെയോ പറയുന്നു: അദ്ദേഹം 44 വർഷത്തിലധികം അങ്ങയുടെ

---

1. അക്കാലത്തു പോർട്ടുഗീസധീനതയിലായിരുന്ന കൊച്ചിയുടെ മേലദ്ധ്യക്ഷൻ തന്നെയായിരുന്നു കൊടുങ്ങല്ലൂരിൻെറ കാര്യവും അന്വേഷിച്ചിരുന്നത്. cfr. Placid, The Heirarchy of the Syro Malabar Church 175 n.1

മുൻഗാമികൾക്കായി പദ്രോവാദോയുടെ എല്ലാസേവനത്തിനുമായി ചെലവഴിച്ചു. അങ്ങയുടെ മുമ്പാകെ ഏറ്റം വിശ്വസ്തതയോടെ അദ്ദേഹം പുതുതായി പ്രസ്താവിക്കുവാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നത് അങ്ങു നിശ്ചയിക്കുന്ന എന്തിനും അദ്ദേഹത്തിൽനിന്നും സഹകരണം പ്രതീക്ഷിക്കാമെന്നാണ്.

ജോസ് അത്തനാസിയൂസ് കാത്തൂർ

1838 മുതൽ 1861 വരെ പദ്രോവാദോയിൽ നിന്നു വേർപിരിഞ്ഞു വരാപ്പുഴ മെത്രാനു കീഴ്പ്പെട്ട കൊടുങ്ങല്ലൂർ വക പള്ളികളുടെ പേരു വിവരം.

1. കോട്ടപ്പടി
2. ആർത്താറ്റ് (പുതിക്കാട്ടു ചേരലയം എന്നീകപ്പേളകളോടുകൂടെ)
3. മറ്റത്തിൽ
4. വേലൂർ
5. പാലയൂർ
6. ചിറ്റാട്ടുകര
7. എരവല്ലൂർ
8. വടക്കാഞ്ചേരി
9. കുണ്ടന്നൂർ (Cunthanur)
10. പറപ്പൂർ
11 കൊറ്റെക്കാടു
12 അമ്പക്കാട്ട് (sic)
13 ഏനമ്മാക്കൽ
14 കണ്ടശ്ശാങ്കടവു
15 പട്ടമ്പിടി (Patampidi)
16 പായൂർ (Payur)
17 ചെറയ്ക്കൽ
18 മാറ്റുദേശം
19 ചെയൂർ
20 അമ്മാടത്ത്
21 കാട്ടൂർ
22 അരണാട്ടുകരെ
23 തൃശൂർ
24 മാറ്റുകരെ (മുക്കാട്ടുകരെ)
25 പട്ടിക്കാട്ട്
26 ഒല്ലൂർ
27 പുതുക്കാട്ട്
28 മാപ്രാണത്ത്
29 മൂർക്കനാട്ട്
30. ഇരിങ്ങാലക്കുട
31 കല്ലറമ്പ്
32 വെളിയനാട്
33 പട്ടൻചെറെ (Patancere)
34 ഞാറയ്ക്കൽ
35 കാഞ്ഞൂർ
36 വല്ലത്ത്
37 എടത്തുരുത്തി
38 വലപ്പാട്ട്
39 ചേർപ്പ്
40 പറപ്പുക്കര
41 കുറുപ്പുംപടി
42 ചൊവ്വര

ഒടുവിലത്തെ ആറെണ്ണമൊഴിച്ച് ബാക്കി എല്ലാ പള്ളികളും 1861-ൽ കൊടുങ്ങല്ലൂരിൽ വന്ന മാർതോമ്മായോടു ചേർന്നു. എന്നാൽ പിറ്റെക്കൊല്ലം അദ്ദേഹം ബാബിലോണിലേക്കു മടങ്ങിയപ്പോൾ എല്ലാം പദ്രോവാദോയിലേക്കു തിരിച്ചുപോന്നു.

1863-ൽ മാർപ്പാപ്പായുടെ കമ്മിസറി കൊടുങ്ങല്ലൂരിൽവന്നു. അദ്ദേഹം വന്നത് പദ്രൊവാദോയ്ക്കു പരിധി നിർണ്ണയിക്കാനാണ്. കൊടുങ്ങല്ലൂരിൻെറയും കൊച്ചിയുടെയും എല്ലാപള്ളികളും എട്ടുദിവസത്തിനകം വരാപ്പുഴയെയൊ പദ്രൊവാദൊയെയോ തിരഞ്ഞെടുക്കണമെന്ന് അദ്ദേഹം ഒരു കല്പനയിറക്കി. ഈ പരസ്യത്തിൻെറ ബലത്താൽ, പദ്രൊവാദൊയൊടു ചേർന്നു നിന്നിരുന്ന 36 പള്ളികൾ മാറാതെ നിന്നു. കൂടാതെ വരാപ്പുഴയോടു ചേർന്നു നിന്നിരുന്ന 6 പള്ളികളിൽ രണ്ടെണ്ണം, അതായത് കുറുപ്പുംപടി, ചൊവ്വര (41,42) എന്നീ പള്ളികളും പദ്രൊവാദോയോടു ചേർന്നു. ബഹുമാനപ്പെട്ട റെയ്സ് കൊയിൽയോ (Reis Coelho) കൊടുങ്ങല്ലൂരിൻെറ അഡ്മിനിസ്ട്രേറ്റർ (Governador) ആയിരുന്ന കാലത്തും ഈ സ്ഥിതി തുടർന്നു. എന്നാൽ അദ്ദേഹത്തിൻെറ വേർപാടു കഴിഞ്ഞ് താമസിയാതെ ഇന്നോളം ഇവയിൽ ചിലതു യോഹന്നാൻ ഏലിയാ മെല്ലൂസിനോടു ചേർന്നു. മറ്റു ചിലതു പൊപ്പഗാന്തായോടും. ഫാദർ തെയൊ അടുത്തകാലത്തു പണിയിച്ച ഒരെണ്ണം മാത്രം പദ്രൊവാദോയുടെ കൂടെ നിന്നു. ഇതു മുമ്പു വെറും ഒരു കപ്പേള മാത്രമായിരുന്നു.

മെല്ലൂസിനോടു ചേർന്നവ താഴെ പറയുന്നവയാണ് :

1 കോട്ടപ്പടി
2 ആർത്താറ്റും കപ്പേളയും
3 മറ്റത്തിൽ
4 പാലയൂർ
5 ചിറ്റാട്ടുകര *
6 എരവല്ലൂർ
7. വേലൂർ
8. വടക്കാഞ്ചേരി
9 കുണ്ടന്നൂർ
10. കൊറ്റെക്കാട്ട് *
11 ഏനമ്മാക്കൽ *
12 ചെയൂർ(Cheur)*
13 പുനുക്കാട്ടു ഏനമ്മാക്കലിൻെറ കപ്പേള
14 മാറ്റുദേശം *
15 അരണാട്ടുകര *
16 തൃശൂർ*
17 പട്ടിക്കാട്ട്
18 മൂർക്കനാട്ട്
19 പല്യൂർ (Pallyur) *
20 ഇരിഞ്ഞാലക്കുട *
21 കല്പറമ്പ് *
22 മുക്കാട്ടുകര *
23 കണ്ടശ്ശാങ്കടവ് *

* ഈ അടയാളമിട്ട പള്ളികളിൽ ഒരു വിഭാഗം പ്രൊപ്പഗാന്തായുടെ കീഴിലാണ്. വരാപ്പുഴയുടെ കീഴിലുള്ളവ താഴെപ്പറയുന്നവയാണ് :

1	ചൊവ്വരെ	9	ചെറയ്ക്കൽ
2	കുറുപ്പുംപടി	10	പട്ടൻപടി (Patanpidy)
3	വല്ലത്ത്	11	അമ്പക്കാട്ട് (Ambacatt)
4	മാപ്രാണത്ത്	12	പറപ്പൂർ
5	പുതുക്കാടുതെക്ക്	13	പുതിശ്ശേരി (ആർത്താറ്റിൽ കപ്പേള
6	ഒല്ലൂർ		പുതിയ പള്ളി)
7	കാട്ടൂർ	14	കാഞ്ഞൂർ
8	അമദാട്ട് (Amadatt)	15	മുണ്ടോർ (പുതിയ പള്ളി)

മെല്ലൂസ് മെത്രാൻ കരസ്ഥമാക്കിയ പള്ളികളും വരാപ്പുഴ പിടിയിലാക്കിയതായി മുകളിൽ പറഞ്ഞ 15 പള്ളികളും നിയമാനുസരണം, 1857 ലെ ഉടമ്പടി (കൊൺകൊർദാത്ത് Concordat) മൂലം, പദ്രൊവാദോയുടെ വകയാണ്. പ്രൊപ്പഗാന്താ യുടെ മറ്റു പള്ളികൾ ഇവിടെ നല്കിയിട്ടില്ല.

3

S.C. Malabaresi 1862-1877.
Fol. 528R-529V

മംഗലപുരത്തിനു സമീപം ഏഷ്യാ എന്ന
കപ്പലിൽനിന്ന്
മെയ് 4, 1876.

ഗോവയിലെ വൈദികരെ വിശ്വസിക്കുന്നു എങ്കിൽ -അവരുടെ അഭിപ്രായവും അറിഞ്ഞിരിക്കുന്നതു ഉപയോഗപ്രദമാണ്- മേലൂസ് ശീശ്മയുടെ മുഴുവൻെറയും മുഖ്യകാരണം വരാപ്പുഴ വികാരി അപ്പൊസ്തോലിക്കായുടെ വിവേകരഹിതമായ പീഡിപ്പിക്കലും നിയമമില്ലാത്ത അക്രമവുമാണ്. അന്യഥാ ശാന്തരും ക്ഷമാശീലരുമായ മലബാർ ജനതയിൽ ഏറെനാളായി അവരുടെ മെത്രാൻെറ നേർക്കു നിറഞ്ഞു നിന്നിരുന്ന കഠിനമായ നീരസം മൂലമാണ് മെല്ലൂസ് മെത്രാന് നല്ല വിജയമുണ്ടായത് എന്ന് ഗോവക്കാരിൽ ആരോടെല്ലാം ഞാൻ ചോദിച്ചുവോ അവരെല്ലാം പ്രസ്താവിക്കുന്നു. അല്ലാതെ എൻെറ അഭിപ്രായമല്ല. ഒരാൾ പറഞ്ഞ കാര്യമെടുക്കാം. കൊച്ചിയിലെ ലത്തീൻ പള്ളികളുടെ മേൽ ഗോവ മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ വികാരിജനറാളായിരുന്ന വിൻസൻറു ലിസ്ബോവാ ഒരിക്കൽ എന്നോടു ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞു:- മലബാർ ജനതയുടെ മേൽ വികാരി അപ്പൊസ്തോലിക്കാ ചുമത്തിയ നികുതി ദയയില്ലാതെ തൻെറ കത്തനാരന്മാരിൽ നിന്നു പിരിക്കുക മാത്രമല്ല ക്രമാതീതമായി അതിനെ വർദ്ധിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു, വത്തിക്കാൻ സൂനഹദോസിൻെറ സമയത്ത് വികാരി അപ്പൊസ്തോലിക്കാ റോമ്മായിലേക്കു കൊണ്ടുപോയ പത്രോസിൻെറ കാശ് 80000 ലീരയിലധികമുണ്ടായിരുന്നു. എല്ലാ പള്ളികളുടെയും വരുമാന (Fabrica) ത്തുകയിൽനിന്നും വികാരി അപ്പൊസ്തോലിക്കാ ഓരോന്നിനും നിശ്ചയിച്ച സംഖ്യ നല്കുവാൻ മഹറോൻ കീഴിൽ കല്പിച്ചതു മൂലമാണ് ഇത്ര വലിയ തുക കിട്ടിയത് ; സഭാപരമായ ശിക്ഷകൾ വളരെ എളുപ്പത്തിൽ ഏറ്റം നിസ്സാരമായ കുറ്റത്തിനുപോലും വികാരി അപ്പൊസ്തോലിക്കാ നല്കുന്നു; ഒരിക്കൽ ഗോവ ആർച്ചുബിഷപ്പിൻെറ കീഴിലായിരുന്ന പള്ളികളെ, രണ്ടധികാരങ്ങളുടേയും കീഴുള്ള വിശ്വാസികൾ തമ്മിൽ വിവാഹം നടത്തുന്ന അവസരത്തിലോ അതുപോലുള്ള ഏതെങ്കിലും സന്ദർഭത്തിലോ സ്വന്തം അധികാരാതിർത്തിയിലേക്കു വലിച്ചുകൊണ്ടു വന്നിട്ടുണ്ട്. ഗോവയുടെ അധികാരത്തിൻ കീഴുള്ള വിശ്വാ

സികളെ സാധാരണയായി ശീശ്മക്കാരെന്നല്ലാതെ മറ്റൊരു പേരിൽ വിളിച്ചിട്ടില്ല; ഇതുപോലെ വേറെ പലതും. ഇവയുടെ സത്യാവസ്ഥയെപ്പറ്റി ഇനിയും അന്വേഷിച്ചിട്ടില്ല.

വികാരി അപ്പൊസ്തോലിക്കായും ഗോവാക്കാരും തമ്മിലുള്ള ഇത്ര വലിയ അകൽച്ചയ്ക്ക് രണ്ടു കാരണങ്ങളാണ് ഞാൻ കാണുന്നത്. രണ്ടിൻെറയും അടിസ്ഥാനം തിരുസിംഹാസനം നല്കിയ നിർദ്ദേശങ്ങളുടെ ലംഘനത്തിൽ സ്ഥിതിചെയ്യുന്നു. സ്വന്തമേലധികാരിയായി ഗോവാ ആർച്ചുബിഷപ്പിനെയോ വരാപ്പുഴ വികാരി അപ്പൊസ്തോലിക്കായെയോ തിരഞ്ഞെടുക്കുന്നതിന് 1863-ൽ അഭിവന്ദ്യസാബാ പള്ളികൾക്കു നല്കിയ അനധികൃതമായ (illegitima) അനുവാദമാണ് ഒന്നാമത്തെ കാരണം. അപ്പൊസ്തോലിക്ക് കമ്മീസറി നല്കിയ ഈ അനുവാദത്തിൽ നിന്ന്, ഓരോ പള്ളിയും സ്വന്തം മേലദ്ധ്യക്ഷനെ തിരഞ്ഞെടുക്കുന്നതിനുള്ള സാധാരണ സമയം (tempus normale) കൊൺകൊർദാത്തിനു (ഉടമ്പടി) ഒപ്പിട്ട ദിവസമല്ലെന്നും 1862 ൻെറ ഒടുവിൽ ഗോവ ആർച്ചുബിഷപ്പ് വന്നെത്തിയ സമയമോ, അല്ലെങ്കിൽ 1863-ൽ അഭിവന്ദ്യ സാബായുടെ ദെക്രേത്തിൻെറ ദിവസമോ ആണെന്നുമുള്ള ചിലരുടെ അഭിപ്രായം ഉടലെടുത്തു. തിരുസ്സിംഹാസനം മറിച്ചുതീർപ്പു കല്പിക്കുന്നതുവരെ ഈ അഭിപ്രായഭേദത്തോടു യോജിക്കാമെന്ന് ഇന്നത്തെ ഗോവാ ആർച്ചുബിഷപ്പു കരുതുന്നു. മറ്റേ അഭിപ്രായമാണ് ശരി എന്നു കരുതി നില്ക്കുന്ന വികാരി അപ്പൊസ്തോലിക്കാ 1857-ൽ തനിക്കു കീഴ്പ്പെട്ടിരുന്നതും 1863-ൽ ഗോവക്കാരോടു ചേർന്നതുമായ പള്ളികളെ ഇപ്പോൾ വീണ്ടും തൻെറ അധികാരത്തിൻ കീഴിലേക്കു സ്വീകരിച്ചുകൊണ്ടു കൊൺകോർദാത്തിനെതിരായിട്ടല്ലെങ്കിലും എതിരഭിപ്രായം പുലർത്തുന്ന ഗോവക്കാരെ കഠിനമായി മുറിപ്പെടുത്തുന്നു. പരിശുദ്ധ സിംഹാസനം കാര്യത്തിനു തീരുമാനം കല്പിക്കുന്നതിനും ഏതാണ് യഥാർത്ഥത്തിൽ സാധാരണ സമയം എന്ന് തൻെറ പരമാധികാരത്താൽ പ്രഖ്യാപിക്കുന്നതിനും മുമ്പു വഴക്കു തീരുകയില്ല. ഇതുസംബന്ധിച്ചു എൻെറ അഭിപ്രായം അങ്ങു ഇക്കാര്യത്തെക്കുറിച്ചു ഗോവാമേലദ്ധ്യക്ഷന് എഴുതിയാൽ മതി എന്നാണ്. ഈ വിഷയം സംബന്ധിച്ച് എനിക്കു യാതൊരധികാരവുമില്ലാത്തതിനാൽ ഇക്കാര്യം തീരുമാനിക്കേണ്ടതു എൻെറ ചുമതലയല്ലെന്നു അദ്ദേഹത്തോടു ഞാൻ ഏറ്റു പറഞ്ഞു. എന്നിരുന്നാലും കൊൺകൊർദാത്തിൽ നിശ്ചയിച്ചിരിക്കുന്ന സാധാരണ സമയത്തിൽ കവിഞ്ഞ് പുതിയ ഒരു സാധാരണ സമയം നിശ്ചയിക്കുവാൻ പോർട്ടുഗലുമായി പുതിയ ചർച്ച കൂടാതെ തിരുസ്സിംഹാസനത്തിനു പാടില്ല എന്ന് എനിക്കു തീർച്ചയുണ്ട്.

മലബാർ മുഴുവനെയും കുറിച്ച് അന്തിമ തീരുമാനമെടുക്കേണ്ട സമയം വരെ ഇത്തരം തീരുമാനം നീട്ടിവയ്ക്കണമോ എന്നതിനെക്കുറിച്ചു ആലോചിച്ചിട്ടുണ്ടോ എന്നും ചിന്തിക്കേണ്ടതുണ്ട്. ഈ അടുത്ത കാലത്തു ചില പള്ളികളുടെ ഭരണം കൂടെക്കൂടെ മാറ്റത്തിനു വിധേയമായിരിക്കുകകൊണ്ട്, പുതിയതും ഒരു പക്ഷേ ഉപയോഗശൂന്യവുമായ മാറ്റം ഒഴിവാക്കുന്നതു കൂടുതൽ വിവേകമായിരിക്കുമെന്നു തോന്നുന്നു. പല പള്ളികളും 1838നു മുമ്പ് ഗോവയുടെ കീഴിലായിരുന്നു. ആ വർഷത്തിനു ശേഷം അവ വരാപ്പുഴയുടെ കീഴിലായി. 1862 ൽ തോമ്മാ റോക്കോസിനു വിധേയമായി. 1863-ൽ അവ വീണ്ടും ഗോവയുടെ കൂടെയും 1870 നുശേഷം ഒരിക്കൽക്കൂടെ വരാപ്പുഴയുടെ കൂടെയുമായി. 1875 മുതലാകട്ടെ മെല്ലൂസിൻെറ

കീഴിൽനില്ക്കുന്നു. ഇപ്പോൾ തിരിച്ചുവരുന്നെങ്കിൽ തല്ക്കാലത്തേക്ക് അവ എൻെറ കീഴിലായിരിക്കും. ഇനി മേല്പറഞ്ഞ പ്രശ്നത്തിനു ഉടനെ തീരുമാനമുണ്ടാകുന്നപക്ഷം അവ വീണ്ടും വരാപ്പുഴയുടെ അധീനതയിലാകും. പിന്നീടു ഒരു രൂപത സ്ഥാപിക്കുവാൻ തിരുസ്സിംഹാസനം തീരുമാനിച്ചാൽ അപ്പോൾ അവസാനമായി അവർ അവരുടെ പുതിയ മേലദ്ധ്യക്ഷൻെറ കീഴിൽ ശാന്തരായി ജീവിക്കും. എന്തൊരു അസ്ഥിരത! അവസാനത്തേതിനു മുമ്പിലത്തെ മാറ്റം ഒഴിവാക്കാമെങ്കിൽ അങ്ങനെയാകട്ടെ.

1870 ഫെബ്രുവരി 5-നു തിരുസ്സിംഹാസനത്തിൽ നിന്നു വികാരി അപ്പൊസ്തോലിക്കായ്ക്കു ലഭിച്ച വിജ്ഞാപനത്തെ പ്രയോഗത്തിലാക്കുന്ന വിധമാണ് അദ്ദേഹവും ഗോവക്കാരും തമ്മിലുള്ള അഭിപ്രായവ്യത്യാസത്തിൻെറ വേറൊരുകാരണം. വികാരി അപ്പൊസ്തോലിക്കാ എനിക്കു അയച്ചുതന്ന ഈ വിജ്ഞാപനത്തിൻെറ കോപ്പി ഞാൻ ഗോവ ആർച്ചു ബിഷപ്പിനു കൊടുത്തു. "സീറോ കൽദായറീത്തിലെ വിശ്വാസികൾ സ്വമേധയാ ആവശ്യപ്പെടുമ്പോൾ അവരെ സ്വീകരിക്കുവാൻ പാടുണ്ട്." എന്ന ഭാഗം കണ്ടപ്പോൾ അദ്ദേഹം ആ വിജ്ഞാപനത്തിലെ യുക്തിയെയും വിവേകത്തെയും സമ്മതിച്ചു. കാരണം, വികാരി അപ്പൊസ്തോലിക്കാ ചെയ്തു എന്ന് ഗോവക്കാർ പറയുന്ന രീതിയിൽ, പ്രവൃത്തികളാൽ മേല്പറഞ്ഞ പള്ളികളെ സ്വന്തം അധികാരത്തിലേക്കു ആകർഷിക്കുകയും ആധിപത്യത്തിൻ കീഴിലേക്കു നിർബ്ബന്ധിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതും, സ്വമേധയാ വരുന്ന പള്ളികളെ സ്വീകരിക്കുന്നതും തമ്മിൽ വ്യത്യാസമുണ്ട്. ആദ്യത്തേത് യുദ്ധമുണ്ടാക്കുന്നു. രണ്ടാമത്തേതാകട്ടെ സമാധാനം നിലനിർത്തുന്നു. ഗോവാ ആർച്ചുബിഷപ്പിന് ആ പള്ളികളിൽ യാതൊരധികാരവുമില്ലെന്നു ആദ്യത്തേതു സങ്കല്പിക്കുന്നു. രണ്ടാമത്തേതോ അടിസ്ഥാനപരമായി നിയമസാധുതയില്ലാത്തതെങ്കിലും മൗനാനുവാദത്തോടുകൂടിയതും പൊതുധാരണയിൽ സാധുവുമായ അദ്ദേഹത്തിൻെറ അധികാരം അംഗീകരിക്കുന്നു. സ്വമേധയാ വരുന്ന പള്ളികളെ സ്വീകരിച്ചുകൊണ്ടു വികാരിഅപ്പൊസ്തോലിക്കാ തൃപ്തിയടയുകയും മേല്പറഞ്ഞ വിജ്ഞാപനത്തെക്കുറിച്ചും അദ്ദേഹത്തിനു നേരിട്ടു ലഭിച്ചിരുന്ന അപേക്ഷകളെക്കുറിച്ചും ഗോവൻ സഭാധികാരത്തെ അറിയിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു എങ്കിൽ ആർക്കും അദ്ദേഹത്തെക്കുറിച്ചു പരാതിപ്പെടുവാൻ കഴിയുമായിരുന്നില്ല എന്നാണ് ഗോവാക്കാർ പറയുന്നത്.

എങ്ങനെയായാലും ഈ കാര്യം തല്ക്കാലം ശാന്തമായേക്കും. എൻെറ ജോലിയെ വലയം ചെയ്തിരിക്കുന്ന പ്രയാസങ്ങളെല്ലാം കാണിക്കുവാൻ വേണ്ടിയാണ് ഞാൻ ഇതു വിവരിച്ചത്.

ഞാൻ ഗോവ വിടാറായപ്പോൾ വന്ദ്യ ആർച്ചുബിഷപ്പ് അദ്ദേഹത്തിൻെറ ഉള്ളിലിരിക്കുന്നത് എന്നെ അറിയിച്ചു. അതായത്, സുറിയാനിക്കാർക്കു സ്വന്തമായ രൂപത സ്ഥാപിക്കുന്നത് ഏറ്റം നല്ലകാര്യമായിരിക്കും.

അഞ്ചുദിവസത്തെ കടൽ യാത്ര നാളെ അവസാനിക്കും.ഞാൻ കൊച്ചിയിലെത്തിയ കാര്യം അടുത്ത എഴുത്തിൽ അറിയിക്കാം.

അങ്ങേക്കു എല്ലാ നന്മകളും പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു. എൻെറ ജോലിയെ ഞാൻ അങ്ങയുടെ പ്രാർത്ഥനയ്ക്കു സമർപ്പിക്കുന്നു. ●

4

Ponenze 1876 Pages
725-730.

കൊച്ചി, മെയ് 18,1876

അങ്ങയുടെ ഏപ്രിൽ 6-ലെ എഴുത്തു ഏതാനും ദിവസങ്ങൾക്കു മുമ്പും മെയ് 10-ലെ കമ്പി ബോംബയിൽ നിന്നു മിനിയാന്നും കിട്ടി. കമ്പി സന്ദേശത്തിനു ഞാൻ കമ്പിയടിച്ചു മറുപടി തരുന്നില്ല. കാരണം ഏപ്രിൽ 24-ലെ എൻെറ എഴുത്തു ഈ മാസം 12-നു, അതായത് കമ്പിയടിച്ചു രണ്ടുദിവസം കഴിഞ്ഞു, അങ്ങയുടെ കൈയിൽ എത്തിക്കാണും. രണ്ടാമത്തെ എഴുത്തു ഞാൻ മെയ് 1-നും മൂന്നാമത്തേത് 4-നു മാണ് എഴുതിയത്. [1]

മെയ് 5-രാവിലെ 6 മണിക്കു ഞാൻ കൊച്ചിയിലെത്തി. വന്ദ്യ വികാരി അപ്പൊസ്തോലിക്കാ താമസിക്കുന്ന മഞ്ഞുമ്മേൽ (Maniane) ആശ്രമം കൊച്ചിയിൽ നിന്നു ഏതാണ്ടു 15 മൈലും വരാപ്പുഴനിന്നു 3 മൈലും അകലെയുള്ള വിജനപ്രദേശത്ത് ആകയാൽ ഇവിടം ഞാൻ തല്ക്കാലത്തേക്കു താമസകേന്ദ്രമാക്കി. ആഴ്ചയിൽ മൂന്നുപ്രാവശ്യം മാത്രമേ പോസ്റ്റുവഴിയുള്ള എഴുത്തുകൾ അവിടെ എത്തുകയുള്ളൂ. അന്നുതന്നെ ഉച്ചകഴിഞ്ഞു മൂന്നുമണിക്കു ആർച്ചുബിഷപ്പിൻെറ (വികാരി അപ്പൊസ്തോലിക്കായുടെ) വള്ളത്തിൽ കയറി. ആറുമണിയോടെ മഞ്ഞുമ്മേൽ അദ്ദേഹം എന്നെ സാഹാർദ്ദപൂർവ്വം സ്വീകരിച്ചു. പിറ്റെദിവസം ഞങ്ങൾ ഞങ്ങളുടെ കാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ചു സംസാരിച്ചു. ഗോവാ മേലദ്ധ്യക്ഷൻ കൂടെയും അധികാരം അവകാശപ്പെടുന്ന പള്ളികളുടെയും കത്തനാരന്മാരുടെയും മേലുള്ള സ്വന്ത അധികാരം തല്ക്കാലത്തേക്കു അദ്ദേഹം ഔദാര്യപൂർവ്വം എനിക്കു വിട്ടുതന്നു.

ഉച്ചകഴിഞ്ഞു 4 മണിക്കു ഞാൻ പട്ടണത്തിലേക്കു തിരിച്ചുവന്നു. വഴിമദ്ധ്യേ വരാപ്പുഴയും വൈപ്പിനിലുമുള്ള പള്ളികളെ സന്ദർശിക്കുകയുണ്ടായി. എല്ലായിടത്തും വിശ്വാസികൾ ഉത്സാഹത്തോടെ ഓടിയെത്തി എന്നെ കണ്ടു തീക്ഷ്ണതയോടെ

---

1. മുകളിൽ കൊടുത്തുകഴിഞ്ഞ 2-ാമത്തെ എഴുത്തിൽ തീയതി ഇട്ടിരിക്കുന്നത് ഏപ്രിൽ 27 എന്നാണ്. ഒരു പക്ഷേ അത് അയച്ചത് മെയ് 1-ാം തീയതി ആയിരിക്കാം.

മോതിരം മുത്തി ആശീർവ്വാദം ആവശ്യപ്പെട്ടിരുന്നു. 7-ാം തീയതി ഞായറാഴ്ച രണ്ടുപ്രാവശ്യം ഞാൻ ജനത്തോടു പ്രസംഗിച്ചു, വിശ്വാസികളുടെ വലിയ കൂട്ടത്തെ മോതിരം മുത്തിച്ചു. കൂടാതെ ജനത്തിലെ പ്രമാണികളെ പള്ളിമുറിയിൽ സ്വീകരിക്കുകയുമുണ്ടായി. എന്നെ അയച്ചതിന് എല്ലാവരും തിരുസ്സിംഹാസനത്തോടു നന്ദി പ്രകടിപ്പിച്ചു. ഉടനെതന്നെ എൻെറ ജോലിക്കു ഞാൻ തയ്യാറെടുക്കുകയായി.

ഇന്നത്തെ എഴുത്തിൽ ചില പൊതുവിവരങ്ങൾ നല്കുവാൻ ഞാൻ ഇഷ്ടപ്പെടുന്നു.

തിരുവിതാംകൂർ, കൊച്ചി എന്ന രാജ്യങ്ങളിലായിട്ടാണ് മലബാർ മുഴുവനും കിടക്കുന്നത്. കൊച്ചിപോലെ ചുരുക്കം ചില പട്ടണങ്ങൾ ഇംഗ്ലീഷ് ഗവൺമെൻറിൻെറ വകയാണ്. തിരുവിതാംകൂറിലെ ജനസംഖ്യ ഏകദേശം 1600.000. കൊച്ചിയിലേത് 601.000.

ജനങ്ങളെ ഇങ്ങനെ വിഭജിക്കാം :

ഹിന്ദുക്കൾ	1,440,000
മുഹമ്മദീയർ	200,000
യഹൂദർ	10,600
പ്രോട്ടസ്റ്റൻറുകാർ	20,000
നെസ്റ്റോറിയർ	150,000
ലത്തീൻ കത്തോലിക്കർ- കൊല്ലത്ത്	74,000 വികാരി. അപ്പൊ. കീഴിൽ
	3 400 ഗോവയുടെ കീഴിൽ
വരാപ്പുഴ	80,000 വികാ. അപ്പെ. കീഴിൽ
	3400 ഗോവയുടെ കീഴിൽ
സുറിയാനിക്കാർ	180,000 വരാപ്പുഴയുടെ കീഴിൽ
	30,000 മെല്ലൂസിൻെറ കീഴിൽ
	2,202,000 [2]

പ്രോട്ടസ്റ്റൻറുകാർ രണ്ടു മിഷനറിസംഘടനകളുടെ കീഴിലാണ്. ഇവയിൽ ലണ്ടൻ മിഷനറിസൊറസെറ്റിക്കു താഴെപ്പറയുന്നവ ഉണ്ടെന്ന് അവർ പറയുന്നു: ജ്ഞാനസ്നാനാർത്ഥികളും പ്രസംഗങ്ങൾ കേൾക്കുന്നവരുമുൾപ്പെടെ 34263 ക്രിസ്ത്യാനികൾ. മിഷനറിമാരായി 9 യൂറോപ്യരും 11 നാട്ടുകാരും. 4312 ആൺകുട്ടികളും 900

2. കണക്കു ശരിയാകുന്നില്ലെങ്കിലും എഴുത്തിൽ കാണുന്നതുപോലെ ഇവിടെ പകർത്തുന്നു.

പെൺകുട്ടികളുമുള്ള 146 നാട്ടുഭാഷാസ്ക്കൂളുകൾ. 173 വിദ്യാർത്ഥികൾ പഠിക്കുന്ന നാഗർകോവിലിലുള്ള സെമിനാരി, നന്നായിപ്രവർത്തിക്കുന്ന ഒരു പ്രസ്സ്. മറ്റേ സംഘടനയായ ചർച്ചുമിഷൻ സൊസൈറ്റിക്കു താഴെപ്പറയുന്നവയുണ്ട് : മിഷനറിമാരായി 8 യൂറോപ്യരും 15 നാട്ടുകാരും, 20 പള്ളികൾ, കോട്ടയത്ത് 146 വിദ്യാർത്ഥികളുള്ള കോളേജും, 94 ആൺകുട്ടികളുള്ള മറ്റൊരുസ്ഥാപനവും. 2857 ആൺകുട്ടികളും 645 പെൺകുട്ടികളുമുള്ള 132 നാട്ടുഭാഷാസ്ക്കൂളുകൾ, പ്രസ്സ്, 14588 ക്രിസ്ത്യാനികൾ. കോട്ടയത്തുള്ള കോളേജിലും സ്കൂളിലും മുഖ്യമായും ഹിന്ദുക്കളും നെസ്റ്റോറിയരുമാണ് പഠിക്കുന്നത്.

യാക്കോബായക്കാർ അഥവാ നെസ്റ്റോറിയർ [3] രണ്ടു മെത്രാന്മാരുടെ ഭരണത്തിൻ കീഴിലാണ്. മലബാറിൻെറ പടിഞ്ഞാറേ ഭാഗത്ത് നാട്ടുകാരനും വൃദ്ധനും മദ്യപനും അർദ്ധപ്രോട്ടസ്റ്റൻറും സ്വരൂപവിരോധിയു (Iconoclasta) മായ ആർച്ചുബിഷപ്പു മാർ അത്തനാസിയോസു ഭരിക്കുന്നു [4]. പള്ളികളിൽ നിന്നു സ്വരൂപങ്ങളെ നീക്കിക്കളയുവാൻ ഇദ്ദേഹം കല്പന നല്കി. തണുത്ത പ്രോട്ടസ്റ്റൻറു സിദ്ധാന്തത്തോടു നെസ്റ്റോറിയർക്കു വെറുപ്പാണെങ്കിലും അതിലേക്കു അവരെ സാവധാനം നയിക്കുവാൻ അദ്ദേഹം പരിശ്രമിക്കുന്നു. തെക്കേഭാഗത്തു യൂവാവും നാട്ടുകാരനുമായ മാർ ദിവന്നാസിയോസാണ് (Dionysius) ഭരണം നടത്തുന്നത്. മാർ അത്തനാസിയോസിനോടു ചെറുത്തുനിൽക്കുന്നതിനുവേണ്ടി ഒരിക്കൽ ഇദ്ദേഹം ആലോചന ചോദിക്കുവാൻ വന്ദ്യവരാപ്പുഴ മേലദ്ധ്യക്ഷൻെറ പക്കൽചെന്നു, റോമ്മാസിംഹാസനം തന്നെ മെത്രാനായി അംഗീകരിക്കുമെങ്കിൽ താൻ പഴയമാതാവായ റോമ്മായിലേക്ക് തിരിച്ചു പോരുവാൻ തയ്യാറാണെന്ന് പറയുകയുണ്ടായി. എണ്ണത്തിൽ 150,000 ഉള്ള യാക്കോബായക്കാർക്കു 162 പള്ളികളും ഓരോന്നിലും 8 അല്ലെങ്കിൽ 9 കത്തനാരന്മാരുമുണ്ട്. ചിലതിലാണെങ്കിൽ 25 പേർ വരെ കാണും. കത്തനാരന്മാർ മിക്കവരും വിവാഹിതരാണ്. 26 സുറിയാനി സ്കൂളുകൾ കൂടാതെ 22030 ആൺകുട്ടികളും 7000 പെൺകുട്ടികളും പഠിക്കുന്ന 132 നാട്ടുഭാഷാ സകൂളുകളും അവർക്കുണ്ട്. കോട്ടയത്തെ സുറിയാനി സെമിനാരിയിൽ 40 ചെറുപ്പക്കാർ സുറിയാനിയും ദൈവശാസ്ത്രവും പഠിക്കുന്നു. ഇത്രയേറെ വൈദികരിൽ, രണ്ടു വികാരി ജനറാളന്മാരും 35 ഇടവക വികാരിമാരും, 70 അസിസ്റ്റന്തിമാരും 4 അർക്കെദിയാക്കോന്മാരും, 4 കോറെപ്പിസ്ക്കോപ്പമാരും 25 പെരിയാദൊത്താമാരും (Vicarii itinerantes), ധനകാര്യം നോക്കുന്ന 7 വൈദികരും (Vicarii oeconomi) ഉണ്ട്.

മാർ അത്തനാസിയോസ് ക്രിസ്ത്യാനികൾക്കു വലിയ ഉതപ്പായതിനാൽ അന്ത്യോക്യായിലെ വൃദ്ധനായ നെസ്റ്റോറിയൻ പാത്രിയാർക്കാ ഓറശ്ശെത്തെ

---

3. യാക്കോബായക്കാർ, നെസ്റ്റോറിയർ എന്നീ പേരുകളിലറിയപ്പെടുന്നതു ഒരേ ഒരു സിദ്ധാന്തക്കാരാണെന്ന പ്രസ്താവന ശരിയല്ല. സഭാചരിത്രത്തിൽ രണ്ടു പ്രത്യേക സാർവ്വത്രിക സൂനഹദോസുകളിൽ ചർച്ച ചെയ്ത വിഷയങ്ങളായ വ്യത്യസ്ത സിദ്ധാന്തങ്ങളായിരുന്നു ഇവ. ഈ രണ്ടു സമൂഹങ്ങളെയും ഒന്നായി കാണുന്ന തെറ്റു മിഷനറിമാർക്കു പൊതുവായി ഉണ്ടായിരുന്നു.

4. അടുത്ത എഴുത്തിൽ മൊയ്റീൻ തിരുത്തിപ്പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. ഏഴാമത്തെ എഴുത്തിൽ വീണ്ടും തിരുത്തി പറഞ്ഞു കാണുന്നു.

മെത്രാനുമൊന്നിച്ച് 1875 ജൂൺ 27-നു ഇവിടെ എത്തി. അദ്ദേഹം വന്നത് മാർ അത്തനാസിയോസിനെ നീക്കി ആ സ്ഥാനത്ത് മാർ ദിവന്നാസ്യോസിനെ പ്രതിഷ്ഠിക്കുവാനായിരുന്നു. മാർ അത്തനാസ്യോസ് അദ്ദേഹത്തെ എതിർത്തുനിന്നു. പാത്രിയാർക്കാ അദ്ദേഹത്തെ മഹറോൻ ചൊല്ലുമെന്നു ഭീഷണിപ്പെടുത്തിയപ്പോൾ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞ മറുപടി "മഹറോനിലുള്ളയാളിന് മഹറോൻ ചൊല്ലുവാൻ സാധിക്കുകയില്ല." എന്നാണ്. അതിനാൽ പാത്രിയാർക്കാ രാജധാനിയായ തിരുവനന്തപുരത്തെത്തി മാർ അത്തനാസ്യോസിനെതിരായി രാജാവിൻെറ സഹായം അപേക്ഷിച്ചു. പക്ഷെ ഫലമുണ്ടായില്ല. കാരണം 30 കൊല്ലങ്ങളായി അതിരൂപതയെ ഭരിക്കുന്ന മാർ അത്തനാസ്യോസിനെ ഒരു നവീകരണക്കാരനായിട്ടാണ് കാൻറർ ബറിയിലെ ആംഗ്ലിക്കൻ ആർച്ചു ബിഷപ്പ് ഗവൺമെൻറിൻെറ മുമ്പിൽ ചിത്രീകരിച്ചിരിക്കുന്നത്. അടുത്തകാലത്തു മേല്പറഞ്ഞ പാത്രിയാർക്കാ ലണ്ടനിലായിരുന്നപ്പോൾ സ്വന്തം അനുയായികളെ പഠിപ്പിക്കാനായി, മാർ അത്തനാസ്യോസിനോടു പോരാടാനായിട്ടല്ല, ഗവൺമെൻറു അദ്ദേഹത്തിനു പണം കൊടുത്തിട്ടുണ്ട്. ഇങ്ങനെ കാര്യം രാജാവിൻെറ പക്കൽ നടക്കാതിരുന്നതിനാൽ ബലത്താൽ മാർ അത്തനാസ്യോസിൻെറ കൈയിൽ നിന്നു നിരണം പള്ളി പിടിച്ചെടുക്കുവാനായി പാത്രിയാർക്കാ അങ്ങോട്ടു യാത്രയായി. എന്നാൽ വീണ്ടും അദ്ദേഹത്തിനു നിരാശനാകേണ്ടിവന്നു. സുറിയാനി കോളേജു കൈവശപ്പെടുത്തുന്നതിന് ഡിസംബർ 8-ന് അദ്ദേഹം പരിശ്രമിച്ചു. എന്നാൽ ഗവൺമെൻറു അദ്ദേഹത്തെ തടഞ്ഞു. കർത്താവിൻെറ പിറവിത്തിരുന്നാൾ ദിവസം മാവേലിക്കര പള്ളിയിൽ പാത്രിയാർക്കായുടെയും മാർ അത്തനാസ്യോസിൻെറയും അനുയായികൾ തമ്മിലുണ്ടായ വഴക്കിൽ പാത്രിയാർക്കായുടെ പക്ഷം പരാജയമടഞ്ഞു. 1876 ജനുവരി 22 നു മണർകാട്ടും ഫെബ്രുവരി 26-നു ചെറിയ പള്ളിയിലും ഇതേ അപമാനം (Scandalum) തന്നെ സംഭവിച്ചു. അവസാനം തിരുവിതാംകൂർ രാജാവ് താഴെക്കാണുന്ന പ്രഖ്യാപനം നടത്തി :

വിളംബരം, 23 കുംഭം 1051 (മാർച്ച് 4, 1876)

" സുറിയാനി സഭയുടെ ആർച്ചു ബിഷപ്പായി മാർ അത്തനാസ്യോസ് അന്ത്യോക്യാ പാത്രിയാർക്കായാൽ നിയമിതനായിരിക്കുന്നു എന്ന് 1027ആഗസ്റ്റ് 15-ന് ആടി [5] പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയിരിക്കയാലും പാത്രിയാർക്കാ അദ്ദേഹത്തെ നീക്കി തത്സ്ഥാനത്ത് വേറൊരാളെ (മാർ ദിവന്നാസ്യോസിനെ) ആക്കിയിരിക്കുന്നു എന്നു അടുത്തകാലത്ത് അറിവായിരിക്കയാലും ഈ വിളംബരം വഴി വേണ്ടപ്പെട്ടവരെയെല്ലാം അറിയിക്കുന്നത്: പള്ളികളുടെ സ്വത്ത്, അല്ലെങ്കിൽ വൈദികരുടെ നിയമനം, മാറ്റം (depositio) എന്നിവ സംബന്ധിച്ച ഏതു കാര്യവും രാജ്യത്തിലെ സാധാരണ കോടതികളിൽ കൊണ്ടു വരുന്നതിനും തീരുമാനിക്കപ്പെടുന്നതിനും ആദ്യത്തെ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തൽ യാതൊരു തരത്തിലും തടസ്സമാകുന്നതല്ല. ഇവയും, ഒരു ആർച്ചു ബിഷപ്പിനെ മാറ്റി വേറൊരാളെ പകരം നിയമിക്കുന്നതിൽ നിന്ന് ഒരു പക്ഷേ ഉളവാകുന്ന മറ്റുകാര്യങ്ങളും സംബന്ധിച്ച് തിരുവിതാംകൂർ മഹാരാജാ

---

5. ആടി = കർക്കടകം (ഗുണ്ടർട്ടു നിഘണ്ടു കാണുക)

വിൻെറ ഗവൺമെൻറു സമാധാനവും പൊതുക്ഷേമവും പാലിക്കുന്നതാണ്. കൂടാതെ മേലദ്ധ്യക്ഷന്മാരുടെ നിയമനത്തിൽ അത് ഏർപ്പെടുന്നതല്ല. എന്നാൽ ഓരോ കക്ഷിക്കും രാജ്യത്തിലെ കോടതികളിൽ തൻെറ അവകാശം തേടുന്നതിന് അനുവദിക്കുന്നു. ''

ഈ വിളംബരത്തെ തെറ്റായി മനസ്സിലാക്കിക്കൊണ്ട്, തൻെറ വാദം ഗവൺമെൻറിൻെറ പക്കൽ വിജയം പ്രാപിച്ചു എന്ന് ഒരെഴുത്തു പാത്രിയാർക്കാ ഏപ്രിൽ 1 നു മാർ അത്തനാസ്യോസിൻെറ കീഴിലുള്ള എല്ലാ പള്ളികൾക്കും അയച്ചു. പക്ഷേ അദ്ദേഹം പരിഹാസ്യനായി. മനസ്സിലും ആത്മാവിലും തളർന്നു അദ്ദേഹം മഴക്കാലം കഴിയുമ്പോൾ, അതായത് മൂന്നോ നാലോ മാസങ്ങൾക്കുശേഷം സ്വന്തനാട്ടിലേയ്ക്കു മടങ്ങുവാൻ വിചാരിക്കുന്നു. വളരെയേറെ യാക്കോബായക്കാർക്കു അദ്ദേഹം അനല്പമായി ആദരണീയനാകയാൽ, അദ്ദേഹം തിരിച്ചു പോകുന്നതു വരെയും നെസ്റോറിയരുടെ മാനസ്സാന്തരത്തെക്കുറിച്ചു നാം മൗനമവലംബിക്കേണ്ടതായിട്ടാണിരിക്കുന്നത്. പിന്നീടു നമുക്ക് വിശാലമായ രംഗം തുറന്നു കിട്ടും.

കൊല്ലം, വരാപ്പുഴ എന്നീ വികാരിയാത്തുകളിലെ 26 പള്ളികളിലായി അത്രയും തന്നെ ഗോവൻ മിഷനറിമാരോടു കൂടെ ഗോവൻ അധികാരത്തിൽപ്പെട്ട ഏകദേശം 17500 ലത്തീൻ ക്രിസ്ത്യാനികളുണ്ട്. കൊല്ലം വികാരിയാത്തിൽ, അതായതു തിരുവിതാംകൂറിൻെറ തെക്കെ പ്രദേശത്ത്, 74,000 ലത്തീൻ ക്രിസ്ത്യാനികളും 18 കർമ്മെലീത്താമിഷനറിമാരും 15 നാട്ടുവൈദികരുമാണുള്ളത്. വരാപ്പുഴ വികാരിയാത്തിലെ ലത്തീൻ ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ എണ്ണം 80,000 ആണ്. അവിടെ 33 നാട്ടുവൈദികരും 9 കർമ്മെലീത്താമിഷനറിമാരുമുണ്ട്. ഈ കർമ്മലീത്താ ക്കാർക്കു സുറിയാനിക്കാരുടെയിടയിലും സേവനം ചെയ്യേണ്ടതുണ്ട്.

സുറിയാനി റീത്തിൽപ്പെട്ട ക്രിസ്ത്യാനികൾ കൊല്ലം വികാരിയാത്തിലില്ല. എട്ടു കൊല്ലം മുമ്പ് 79,300 വിശ്വാസികൾ 42 പള്ളികളും 91 കത്തനാരന്മാരുമായി ഗോവക്കാർക്കു കീഴ്പ്പെട്ടു. ഈ പള്ളികളെല്ലാം പിന്നീടു വികാരി അപ്പൊസ്തോലിക്കായ്ക്കു വിധേയമായി. അതിനുശേഷമാകട്ടെ, 14 പള്ളികൾ മുഴുവനായും 13 എണ്ണം ഭാഗികമായും മെല്ലൂസുമെത്രാനോടു ചേർന്നു. ഇപ്പോൾ വൃദ്ധനായ താന്നിക്കൽ പൗലോസ് കത്തനാർ പണിയിച്ചു എന്നറിയപ്പെടുന്ന ഒരു ചെറിയ കപ്പേള മാത്രമേ ഇന്നു ഗോവയുടെ അധികാരത്തിൻ കീഴിലുള്ളു. ഇദ്ദേഹം 33 വയസ്സുകാരനായ അനന്തിരവൻ ജോസഫിനോടു കൂടെ എന്നും ഗോവക്കാരോടു വിശ്വസ്തത പുലർത്തിയിരുന്നു. ജോസഫ് 1863-ൽ മാർ തോമ്മാ റോക്കോസിൽ നിന്നു ഓസ്ത്തിയരിയാത്തൂസ് (Ostiariatus) എന്ന ചെറുപട്ടം സ്വീകരിച്ചയാളാണ്, പള്ളിക്കുറ്റത്തിൽ നിന്നു വിമോചനവും വൈദികപട്ടലബ്ധിക്കുള്ള അനുവാദവും തിരുസിംഹാസനത്തിൽ നിന്നു വാങ്ങിത്തരണമെന്നു വന്ദ്യഗോവ മേലദ്ധ്യക്ഷനും ഇദ്ദേഹവും എന്നോടപേക്ഷിച്ചു. ഇദ്ദേഹത്തിൻെറ ഭാഗത്തു നിന്നു തടസ്സമായി ഒന്നും ഇല്ല എന്നു കാണുന്നതിനാലും ഇദ്ദേഹത്തിന് വൈദികപട്ടം നൽകുന്നത് മലബാർകാർക്കു സന്തോഷകരമായിരിക്കും എന്നു പറയുന്നതിനാലും, തിരുസിംഹാ

സനത്തിനു ഇഷ്ടമെങ്കിൽ, മേല്പറഞ്ഞ അനുവാദം തരണമെന്ന് ഇതിനാൽ താഴ്മയോടെ അപേക്ഷിക്കുന്നു.

മുകളിൽപ്പറഞ്ഞ ഗോവക്കാരുടെ പള്ളികളിലെ അധികാരമാറ്റം സംബന്ധിച്ച് ചരിത്രപരമായ വളരെ വസ്തുതകൾ സുറിയാനിക്കാർക്കു വേണ്ടിയുള്ള ഗോവൻ വികാരി ജനറാൾ ബഹു. ഗോമസ് ഗോവയിലെ സഭാധികാരത്തിനു എഴുതിയ എഴുത്തിൽ നിന്നു ഗ്രഹിക്കാവുന്നതാണ്. അതിൻെറ ഒരു കോപ്പി A അടയാളമിട്ടു ഇതോടുകൂടെ വയ്ക്കുന്നു. [6]

അപ്പൊസ്തോലിക്ക മിഷനറിമാർ ശ്രദ്ധേയമെന്നു പറയുന്ന ഒരു കാര്യം പണ്ടു മുതലേ പോർട്ടുഗീസു പദ്രൊവാദോയുടെ കീഴിലായിരുന്ന ഇടവകകൾ, പ്രത്യേകിച്ചു മലബാറിൻെറ വടക്കുഭാഗത്തുള്ളവ, Multa Praeclare എന്ന തിരുവെഴുത്തിനു ശേഷം വികാരി അപ്പൊസ്തോലിക്കായ്ക്ക് കീഴ്പ്പെട്ടു എങ്കിലും, എന്നും, മിഷനറിമാർക്കു വലിയ ഭാരവും തലവേദനയുമാകത്തക്ക വിധം അത്രയേറെ അധഃപതിച്ചു പോയി എന്നതാണ്. അനന്തരം അവ ശങ്കകൂടാതെ മാർതോമ്മാ റോക്കോസിനു കീഴ്പ്പെട്ടു. പിന്നീടു കൂടുതൽ സ്വാതന്ത്ര്യത്തെ പ്രതി അവ ഗോവക്കാരോടു വീണ്ടും ചേർന്നശേഷം ഒടുവിൽ മെല്ലൂസ്മെത്രാൻെറ പക്ഷത്തായി.

അടുത്ത കാലത്തു ഗോവയിലെ മേലദ്ധ്യക്ഷൻ നിയമിച്ച സുറിയാനിക്കാർക്കായുള്ള കൊടുങ്ങല്ലൂരിലെ വികാരി ജനറാൾ, തൻെറ കീഴിൽ ആരുമില്ലെങ്കിലും, ആലുവായിലെ പഴയ സെമിനാരിക്കെട്ടിടത്തിൽ വിശ്രമിക്കുന്നു.

വരാപ്പുഴ വികാരിയാത്തിലുള്ള സുറിയാനി റീത്തുകാരായ 180,000 ക്രിസ്ത്യാനികൾക്ക് 328 കത്തനാരന്മാരും 124 സെമിനാരിക്കാരും 158 പള്ളികളും 10 കപ്പേളകളുമാണുള്ളത്. കൂടാതെ ദേശീയരായ മൂന്നാംസഭക്കാർക്കുള്ള 6 ആശ്രമങ്ങളിൽ 24 സഹായ സഹോദരന്മാരും, 33 നവസന്യാസികളും (novitii) 37 വൈദികരുമുണ്ട്. ഈ വൈദികരിൽ നിന്ന് 7 പേർ, സുറിയാനിക്കാർക്കു സ്വന്ത മെത്രാനെ ആവശ്യപ്പെട്ടതു കൊണ്ടാണെന്നു പറയപ്പെടുന്നു, അടുത്തനാളിൽ ആശ്രമങ്ങളിൽ നിന്നു ബഹിഷ്കൃതരായി. 14 പള്ളികൾ മുഴുവനായും 13 എണ്ണം ഭാഗികമായും മെല്ലൂസ്മെത്രാൻ കൈവശപ്പെടുത്തിയിരിക്കയാണ്. എല്ലാം മുമ്പ് ഗോവക്കാരുടെ കീഴിലായിരുന്നു. എന്നാൽ കഴിഞ്ഞ വർഷങ്ങളിൽ 13 പള്ളികളിൽ നിന്നു ഓരോ ഭാഗം ജനം വികാരി അപ്പൊസ്തോലിക്കായുടെ പക്കലേക്കു തിരിഞ്ഞപ്പോൾ ഗോവയുടെയും വരാപ്പുഴയുടെയും എന്ന രണ്ടു അധികാരങ്ങൾ അവിടെ നിലവിലായി. അരുപോലെ രണ്ടു വികാരിമാർ ബലിയർപ്പിക്കുകയും ഭരിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു. പൊതുവേ ഗോവ ഭാഗമാണ് മെല്ലൂസിനോടു കൂടെ പോയത്. അതിനാൽ ആ 13 പള്ളികളിൽ വരാപ്പുഴ പക്ഷത്തുനിന്നും മെല്ലൂസു

---

6. ഈ പറയുന്ന രേഖ ഇതോടുകൂടെ കാണുന്നില്ല. പ്രൊപ്പഗാന്തായുടെ കർദ്ദിനാളന്മാരുടെ യോഗത്തിൽ ഈ വിഷയം രേഖതരിപ്പിച്ച കർദ്ദിനാളിനെ ഏല്പിച്ചു എന്നു നോട്ടിൽ (P.729) പറയുന്നു. അദ്ദേഹം പ്രസ്തുത രേഖ തിരിച്ചു കൊടുക്കാതെ പോയതായിരിക്കാം.

ശീശ്മയിൽ നിന്നുമുള്ള കത്തനാരന്മാർ ഒരാൾക്കു ശേഷം മറ്റെയാൾ എന്ന ക്രമത്തിൽ കുർബ്ബാന ചൊല്ലുന്നു.ജനത്തെ ഭരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു! എലഞ്ഞിപ്പള്ളിയിൽ കുറെ നാളത്തേക്കു ഗോവ, വരാപ്പുഴ എന്നീ മെത്രാപ്പോലീത്തമാരോടൊപ്പം മെല്ലൂസുമെത്രാനും ഭരണം നടത്തുകയുണ്ടായി.ഒരു പള്ളിയിൽ മൂന്നുമെത്രാന്മാർ!!!

പുതിയ ശീശ്മയിൽ ചേർന്ന ക്രിസ്ത്യാനികൾ ഏകദേശം 30,000 വരും. ആ പക്ഷത്തു ചേർന്ന കത്തനാരന്മാർ വരാപ്പുഴ ഭാഗത്തു നിന്നു 6, ഗോവഭാഗത്തു നിന്ന് 29. കൂടാതെ മെല്ലൂസു മെത്രാൻ 17 പേർക്കു വൈദികപട്ടം നൽകിയിട്ടുണ്ട്. ഇവരെല്ലാം 28 പള്ളികളിലായിക്കഴിയുന്നു. ചെറിയ അടയാളങ്ങളിട്ടു പള്ളികളുടെ പേരു വിവരം B എന്നടയാളപ്പെടുത്തിയ കടലാസ്സിൽ ഇതോടൊപ്പം കാണാവുന്നതാണ് [7]. ചുറ്റുമുള്ള എല്ലാ സുറിയാനിപ്പള്ളികളും, ലത്തീൻ പള്ളികളും അടയാളപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ള ഭൂപടം യഥാസമയം ഞാൻ അയച്ചു തരുന്നതാണ്.

ഇൻഡ്യയിലെ ജാതിതിരിവ് വളരെ പ്രധാനപ്പെട്ട ഒരു സാമൂഹ്യസമ്പ്രദായമാണ്. സുറിയാനി റീത്തുകാരായ മലബാർകാരെല്ലാം ഉന്നതജാതിക്കാരാണ്. അതിനാൽ അവരെ ഹിന്ദുക്കളുൾപ്പെടെ എല്ലാവരും ബഹുമാനിക്കുന്നു. ലത്തീൻ റീത്തുകാരായ ക്രിസ്ത്യാനികളാകട്ടെ, ചുരുക്കം യൂറോപ്യരും, യൂറേഷ്യരും ഒഴിച്ചാൽ, തെങ്ങുതൊഴിലാളികൾ (Palmicolas), മുക്കുവർ (Piscatores) പറമ്പുപണിക്കാർ (Ruricolas) എന്നീ മൂന്നു തരം താഴ്ന്ന ജാതിയിൽ പെടുന്നു. നാട്ടിലെ രീതിയനുസരിച്ച് ഇവർ എഴുന്നൂറ്റിക്കാർ, അഞ്ഞൂറ്റിക്കാർ, മുന്നൂറ്റിക്കാർ, എന്നിങ്ങനെയാണറിയപ്പെടുന്നത്.[8] ആദ്യം ഇവിടെ വന്ന പോർട്ടുഗീസുകാർ ഇത്രയും വീതം ആളുകളെ ഈ മൂന്നു താഴ്ന്ന വർഗ്ഗത്തിൽ നിന്നു മാനസാന്തരപ്പെടുത്തിയതിൽ നിന്നാണ് ഇങ്ങനെ പേരുണ്ടായത്. ജാതികൾ തമ്മിൽ ഇടപഴകുകയോ വിവാഹബന്ധത്തിലേർപ്പെടുകയോ ചെയ്യുകയില്ല. ഇൻഡ്യാക്കാരുടെ സാമൂഹ്യജീവിതത്തിലെ സർവ്വപ്രധാനമായ ഈ നിയമം അവരെ സംബന്ധിച്ചുള്ള കാര്യങ്ങൾ വിലയിരുത്തുന്നതിൽ എപ്പോഴും കൺമുൻപാകെ ഉണ്ടായിരിക്കണമെന്നു ഞാൻ വിചാരിച്ചു പോകയാണ്. അധികം എഴുതുന്നതിനു സമയം അനുവദിക്കുന്നില്ല. ഞാൻ ഇന്നലെയും മിനിയാന്നുമായി മെല്ലൂസു മെത്രാനു കീഴ്പ്പെട്ടവയുൾപ്പെടെ എല്ലാ പള്ളികൾക്കും അയച്ച മൂന്നു രേഖകൾ C എന്നടയാളപ്പെടുത്തിയ കടലാസ്സിലുണ്ട്. മെല്ലൂസു മെത്രാനയച്ച' എഴുത്തിൻെറ കോപ്പി D എന്ന അടയാളത്തിൻെറ കീഴിലുണ്ട്. [9] ആവശ്യപ്പെട്ടാൽ മെല്ലൂസു മെത്രാനെ വ്യാജരേഖകളുണ്ടാക്കിയതിൻെറ പേരിൽ ന്യായാസനത്തിങ്കൽ കൊണ്ടുവരാമോ എന്നു ഞാൻ അന്വേഷിക്കുകയാണ്. അദ്ദേഹത്തിനെതിരായി വിധിയും ശിക്ഷയും ഉണ്ടാകുമെന്നതിനു സംശയമില്ല.

---

7. ഇപ്പറയുന്ന രേഖ കർദിനാളന്മാരുടെ മീറ്റിംഗിൽ വിഷയം അവതരിപ്പിച്ച കർദ്ദിനാളിനെ ഏല്പിച്ചു എന്നു കാണുന്നു. രേഖയുടെ കൂട്ടത്തിൽ ഇല്ല.

8. cfr. Placid Podipara, The Latin Rite Christians of Malabar (Kottayam 1986)

9. മൂന്നു രേഖകളും ഇവിടെ ചേർക്കുന്നില്ല.

മാന്നാനം ആശ്രമത്തിൽ നിന്നു വീണ്ടും ഞാൻ എഴുതുന്നതായിരിക്കും. എന്നാൽ സ്ഥലങ്ങളുടെ ദൂരം, ജോലിയുടെ ആധിക്യം, എല്ലാവിധ സമ്പർക്കത്തിനും തന്നെ തടസ്സമുണ്ടാക്കുന്ന ആസന്നമായ മഴക്കാലം എന്നിവ കാരണത്താൽ ഇനിയത്തെ രണ്ടു അല്ലെങ്കിൽ മൂന്ന് ആഴ്ചകളിലെ കപ്പലുകൾ വഴി എഴുത്തയയ്ക്കുവാൻ എനിക്കു സാധിച്ചെന്നു വരികയില്ല.

ബാബിലോണിൽ നിന്നുള്ള ഈ കലക്കത്തിൻെറ മേൽ ഒരു പ്രകാശകിരണം വീശണമെന്ന് ജാഗ്രതയായി ദൈവത്തോടു പ്രാർത്ഥിക്കുവാൻ അങ്ങയോടഭ്യർത്ഥിക്കുന്നു.

SC Malabaresi 1862-1877

Fol.463V.

മലയാളത്തിലെ സുറിയാനി ക്രമത്തിലുൾപ്പെട്ട സകല പള്ളികളിലും പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തെണ്ടുന്ന വിളംബരം.

ദൈവ വിചാരണയാലും ശ്ലീഹായ്ക്കടുത്ത സിംഹാസനത്തിൻെറ മനൊഗുണത്താലും, അസ്കളൊൻ എന്ന ദിക്കിൻെറ മെത്രാനും, ബൊംബായി വികാരിയപ്പസ്തൊലിക്കായും, പൊനെൻസ വികാരിയാത്തിൻെറ അദിമിനിസ്ത്രദൊരും, സുറിയാനി ക്രമത്തിലുൾപ്പെട്ട, മലയാളത്തിലെ പള്ളികളുടെ ശ്ലീഹായ്ക്കടുത്ത വിദിത്തദൊരുമായ, ൦രം ശൊസഭയിലെ ലെഒ മൌറീൻ ആകുന്ന നാം ൦രംശൊമിശിഹായിൽ എത്രയും സ്നെഹിക്കപ്പെട്ട മലയാളത്തിലെ സുറിയാനിക്രമത്തിലുള്ള ബ. വികാരിമാരൊടും, പട്ടക്കാരൊടും, ശെമ്മാശ്ശമ്മാരൊടും വിശ്വാസികളൊക്കെയൊടും, അറിയിക്കുന്നതെന്തെന്നാൽ :- ദൈവ വിചാരണയാൽ തിരുസ്സഭയിൽ വാണുവരുന്ന ശു: ഒമ്പതാമത മാർ പീയൂസ് പാപ്പാ അങ്ങെ ഉന്നത അധികാരത്താൽ, ക്രിസ്താബ്ദം 1876 മാർച്ചുമാസം 24- ാം തീയതി നമുക്കു യാത്രയാക്കിയ തിരുവെഴുത്താൽ മലയാളത്തിലെ സുറിയാനിക്രമത്തിലുള്ള സകല പള്ളികളിലും വന്ന വിചാരണ ചെയ്ത ൦രം പള്ളികളുടെ സ്ഥിതിയും, ആവശ്യങ്ങളും ആഗ്രഹങ്ങളും, സകല വിശ്വാസികൾക്കും നിത്യരക്ഷയ്ക്കാവശ്യമുള്ളതായിരിക്കുന്നതൊക്കെയും. അങ്ങെ മുഖദാവിൽ തെരിയപ്പെടുത്തുന്നതിനു നമ്മെ യാത്രയാക്കിയിരിക്കുന്നു.എന്നാൽ ശ്ലീഹായ്ക്കടുത്ത സിംഹാസനത്തിൽ നിന്നു നാം യാത്രയാക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നുയെന്നതിൻെറ പട്ടാങ്ങയ്ക്കു വെണ്ടി ഇതൊടുകൂടെ ശു: സിംഹാസനത്തിൽ നിന്ന മൂലഭാഷയായ ലത്തീൻ ഭാഷയിൽ എഴുതപ്പെട്ടതായ

തിരുവെഴുത്തിൻെറ പകർപ്പും ആയ്ത നാട്ടു ഭാഷയിൽ പരിഭാഷപ്പെടുത്തീട്ടുള്ള മലയാം പകർപ്പും നാം യാത്രയാക്കുന്നു.

ആകയാൽ, സുറിയാനി ക്രമത്തിലുള്ള സകല ബ: വികാരിമാരൊടും, പട്ടക്കാരൊടും, ശെമ്മാശ്ശമ്മാരൊടും, വിശ്വാസികളൊക്കെയൊടും നാം ഉപദെശിക്കയും, കല്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതെന്തെന്നാൽ -ശു: മാർ പാപ്പായുടെ നാമത്തിൽ നാം നിശ്ചയിച്ച ക്രമപ്പെടുത്തുന്നതൊക്കെയും മിശിഹായുടെ വികാരിയായി സത്യലൊകമൊക്കയുടെ തലവനും, ഉന്നതപ്പെട്ട നമ്മുടെ പിതാവുമായ ശു: മാർ പാപ്പാ അങ്ങെ തിരുവാ പൊഴിഞ്ഞരുളുന്നതുപൊലെ അനുസരിച്ച കൈക്കൊള്ളുകയും, നാം ചൊദിക്കുമെന്ന ചൊദ്യങ്ങൾക്കു എല്ലാവരും പൂർണ്ണമനൊശരണത്തൊടും, പട്ടാങ്ങയൊടും, സ്വാതന്ത്ര്യത്തൊടും കൂടെ ഉത്തരിക്കുകയും വെണം.

സർവ്വെശ്വരൻെറ, സ്തുതിയെയും മെല്പറഞ്ഞ എത്രയും പ്രിയപ്പെട്ട വികാരിമാരുടെയും, പട്ടക്കാരുടെയും, ശെമ്മാശ്ശമ്മാരുടെയും, വിശ്വാസികളുടെയും മേൽ നമ്മുടെ ഭാഗ്യപ്പെട്ട പിതാവ് ഒമ്പതാമത്തെ ശു: മാർ പിയൂസ് പാപ്പായുടെ ആശിർവാദവും, ഉണ്ടാകണമെന്ന ഹൃദയത്തിൻെറ എരിവൊടെ നാം പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു.

എന്ന കൊച്ചിയിൽ നിന്നും 1876 ഇടവം 8-ാം തീയതി

(ഒപ്പ്) നിക്ലാവുസ ക്ലാർക്ക, ംരം സ:

സെക്രത്തെരി

●

S.C Malabaresi 1862-1877
Fol.467R

മാന്നാനത്തെ ആശ്രമത്തിലെക്ക സകല പട്ടക്കാരെയും വിളിച്ചുകൂട്ടുന്നതിന്നുള്ള അറിയിപ്പ്

ആസ്കലൊനെന്ന ദിക്കിൻെറ മെത്രാനും,ബൊമ്പായി വിഗാരിയപ്പസ്തൊലിക്കായും, പുനെൻസ വിഗാരിയാത്തിൻെറ അദമിനിസ്ത്രദൊരും, മലയാളത്തിലെ സുറിയാനി പള്ളികളുടെ ശ്ലീഹായ്ക്കടുത്ത വിസിത്തദൊരുമായ ഠരംശൊ സഭയിലെ ലെഒ മൌറീൻ ആകുന്ന നാം മലയാളത്തിലെ സകല പട്ടക്കാർക്കും ജനങ്ങൾക്കും എഴുതുന്നത എന്തെന്നാൽ:- എത്രയും ശുദ്ധ: ഒമ്പതാമത്തെ മാർ പീയൂസ പാപ്പാ, അങ്ങെ ഇടയന്നടുത്ത ജാഗ്രതയാൽ ലൊകമൊക്കെയിലുമുള്ള സകല ക്രിസ്ത്യാനികളെയും സത്യത്തൊടും ശുദ്ധതയൊടും കൂടെ മെയിക്കയും നടത്തുകയും ചെയ്യുന്നു. എന്നാൽ പ്രെത്യെകമായ പ്രകാരത്തിൽ ഇപ്പൊൾ അധികമായിട്ടു ഇളകി കലങ്ങിയിരിക്കുന്ന നിങ്ങളുടെ നെരെ തിരിഞ്ഞിരിക്കുന്നുവെന്നും, മലയാളത്തിലെ സുറിയാനി ക്രമത്തിലുള്ള സകല പള്ളികളുടെയും ശ്ലീഹായ്ക്കടുത്ത വിസിത്തദൊരായിട്ട നമ്മെ നിയമിച്ചിരിക്കുന്നുവെന്നും, ശ്ലീഹായ്ക്കടുത്ത തിരുവെഴുത്താൽ എളുപ്പത്തിൽ നിങ്ങൾക്കും കാണാവുന്ന തായിരിക്കുന്നു.

അപ്പഴൊ നിങ്ങളുടെ പള്ളികളുടെമെൽ വന്നിരിക്കുന്ന കൊടുങ്കാറ്റിൽ വച്ച നിങ്ങൾക്കു നെരിട്ടിരിക്കുന്ന പല തിന്മകളെയും നാം കണ്ടറിഞ്ഞ, എത്രയും ശുദ്ധ:നമ്മുടെ പിതാവിനൊടു ഏറ്റം എളുപ്പത്തിലും ചൊവ്വായിട്ടും സകലവും ബൊധിപ്പിപ്പാൻ നമുക്കു പാടുണ്ടാവുന്നതിന്നും നിങ്ങളുടെ ആത്മരക്ഷയെ ഏറ്റവും ലയമില്ലാത്ത വിധത്തിൽ ആക്കിതീർക്കുന്നതിന്നു വെണ്ടി കാര്യാദികളുടെ രഹസ്യമായുള്ള അറിവു കൂടെയും ആവശ്യമായിരിക്കുന്നു.

ഇതിനാൽ അവരവരുടെ വാകൊണ്ടുതന്നെ അറിവാനാവശ്യമുള്ളവകളെ പറഞ്ഞ നമ്മുടെ ചെവികൾ കൊണ്ടു തന്നെ കെൾക്കുന്നതിന്ന പാടുണ്ടാകുവാൻ തക്കവണ്ണം മലയാളത്തിലുള്ള സകല പട്ടക്കാരെയും, ഓരൊ ഇടവകകളിൽ നിന്ന രണ്ടൊ മൂന്നൊ പ്രധാനപ്പെട്ട ക്രിസ്ത്യാനികളെയും ഒന്നായിട്ടു വിളിച്ചു കൂട്ടണമെന്നു നമ്മുടെ ആലൊചനയായിരിക്കുന്നു. അപ്പഴൊ ഠരം ഇടവമാസം 23-ാംതീയതി ആയ ചൊവ്വാഴ്ച മുതൽ 26-ാംതീയതി ആകുന്ന വെള്ളിയാഴ്ച വരെ ഇതിനായിട്ട് നിയമിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതുകൊണ്ട് എല്ലാ പട്ടക്കാരും ജനങ്ങളിൽ പ്രധാനപ്പെട്ടവരായിട്ടുള്ള ചിലരും മാന്നാനത്തെ ആശ്രമത്തിൽ എത്തണമെന്നു നാം കല്പിക്കുന്നു. എന്നാൽ നിർഭാഗ്യമായിട്ട് മെല്ലൂസ് മെത്രാനാൽ വഞ്ചിക്കപ്പെട്ടവരായി അയാളോടു

ചെർന്നിരിക്കുന്ന പട്ടക്കാരെയും ഇതിൽ നിന്നു നാം ഒരുനാളും ഒഴിവാക്കുന്നില്ല. സ്വധർമ്മക്കെടായിട്ട അയാളൊടു കുദാശപട്ടങ്ങളെ ഏറ്റിരിക്കുന്നവരെയുമില്ല.

ഇവരൊക്കെയും തങ്ങളൊടുകൂടെയുള്ള നമ്മുടെ ദു:ഖത്തിന്മെലും മുഴുവനാകപ്പെട്ട നമ്മുടെ ഉപവിയിന്മെലും മനൊശരണമായിരിക്കട്ടെ. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ നാം നമ്മുടെ കൈ നീട്ടുന്നത അവരെ നശിപ്പിക്കുന്നതിനും തള്ളിക്കളയുന്നതിനും വെണ്ടിയല്ല. കപടമുള്ള കെട്ടുകളാൽ അവരെ ബന്ധിക്കുന്നതുമില്ലാ. പിന്നെയൊ രക്ഷിപ്പാൻ വേണ്ടിയും, തഴുകുന്നതിനുമാകുന്നു. എന്നു മാത്രമല്ല ദുഷ്ടനുകത്തിൽ നിന്ന ദവരെ വീണ്ടെടുപ്പാൻ വെണ്ടിയുമായിരിക്കുന്നു.

എന്നാൽ ബ: വിഗാരിമാർ ഇതിന്നു വന്നു കൂടെണ്ടുന്നതിന്നായിട്ട അതാതിട വകയിൽ ഓരൊ പട്ടക്കാരു നിന്നു കൊണ്ട ശെഷമുള്ളവർ വരികയും വെണം. ഇതിൽ കൂടാത്തവർ താമസിയാതെ നമ്മൊടു കൂടെ ഒന്നിച്ചു വരുന്നതിനുള്ള സമയം നാം നിശ്ചയിക്കുമെന്നും അറിയിക്കുന്നു.

എന്നാൽ നമ്മുടെ ൦രം വിചാരണ തീരുന്നതു വരെക്കും നമുക്കും തങ്ങളുടെ ഇടയന്മാർക്കും റൂഹാദക്കുദശായുടെ വെളിവും സ്നെഹാഗ്നിയും ഉണ്ടാവുന്നതിന്ന തങ്ങളുടെ ജപങ്ങളെ ദൈവത്തിൻ പക്കൽ വർദ്ധിപ്പിച്ച ഇടവിടാതെ പ്രാർത്ഥിക്കെണമെന്നു ക്രിസ്ത്യാനികളൊക്കെയൊടും നാം ഉപദെശിക്കുന്നു.

ആയ്ത എല്ലാ ശുദ്ധതയാലും സമാധാനത്താലെയും ഉപവിയാലെയും നിറവെറ്റപ്പെടുന്നതിനായിട്ട സന്തൊഷത്തൊടും ഹൃദയത്തൊടും കൂടെ സകല പട്ടക്കാർക്കും നമ്മുടെ ആശീർവാദം നാം നല്കുന്നു. ബാവായുടെയും പുത്രൻെറയും റൂഹാദക്കുദശായുടെയും നാമത്താലെ ആമ്മെൻ. എന്ന കൊച്ചിയിൽ നിന്നും 1876 ഇടവം 10-ാം തീയതി.

(ഒപ്പ)

നിക്ലാവൂസ ക്ലാർക്ക, ൦രം: സ:
സെക്രത്തെരി.

5

Ponenz 1876

Pages. 744- 755 മാന്നാനം മെയ് 22, 1876

കഴിഞ്ഞ കത്തിൽ മാർ അത്തനാസിയോസിനെയും മാർ ദിവന്നാസിയോസിനെയും പറ്റി ഞാൻ പറഞ്ഞ ചില കാര്യങ്ങൾ തിരുത്തേണ്ടതായിട്ടുണ്ട്. അന്ത്യോക്യായിലെ ശീശ്മ പാത്രിയാർക്കാ മൂന്നാം പത്രോസ് അഗ്നാത്തിയോസ് മാർ അത്തനാസിയോസിനു പകരം ഇവിടേയ്ക്കു നിയോഗിച്ചാക്കിയ മാർ ദിവന്നാസ്യോസ്, മുൻപ് ഞാൻ എഴുതിയതുപോലെ മലബാറിൻെറ തെക്കൻ പ്രദേശത്തു ഭരണം നടത്തുന്നില്ല. മറിച്ചു, പാത്രിയാർക്കായുടെ കല്പന പ്രകാരം മാർ അത്തനാസിയോസിനെ ഉപേക്ഷിക്കുവാൻ തയ്യാറായ ചില യാക്കോബായക്കാർ അടുത്തകാലത്തു പണിയിച്ച മൂന്നോ, നാലോ പള്ളികളുടെ മേൽ മാത്രമേ അദ്ദേഹം ഭരണം നടത്തുന്നുള്ളു. ഈ ചുരുക്കം ചില പള്ളികളൊഴിച്ചാൽ ബാക്കിയെല്ലാം ഭരിക്കുന്നത് അത്തനാസിയോസ് മാത്രമാണ്. മെത്രാപ്പോലീത്താ എന്ന പേരോടെ അദ്ദേഹം കോട്ടയത്തു താമസിക്കുന്നു. അധികാരം ഉപയോഗിക്കാത്ത രണ്ടു സഹായമെത്രാന്മാരും (Suffraganeos) അദ്ദേഹത്തിനുണ്ട്. അരയൂരിൽ (sic) താമസിക്കുന്ന മാർ കൂറില്ലോസും, കോട്ടയത്തു സുറിയാനികോളേജു നടത്തുന്ന മാർ തോമ്മാ അത്തനാസിയോസുമാണിവർ. കോട്ടയത്ത് 60 യാക്കോബായ കുടുംബങ്ങൾ പ്രോട്ടസ്റ്റൻറു സഭയിൽ ചേർന്നു കഴിഞ്ഞു. പാത്രിയാർക്കായിൽ നിന്നുള്ള ഫലപ്രദമാകാത്ത മഹറോനും സ്ഥാനഭ്രഷ്ടിനും വിധേയനായ മാർ അത്തനാസിയോസ് മലബാറിലെ സുറിയാനിക്കാരുടെ പാത്രിയാർക്കാ എന്ന പദവിയും താമസിയാതെ സ്വയം ഏറ്റെടുക്കുമെന്ന് ഇന്നത്തെ പത്രത്തിൽ കാണുന്നു. കൂടാതെ 1663-ൽ [1] യാക്കോബായ പാത്രിയാർക്കാ മുഖാന്തിരം നെസ്തോറിയൻ സിദ്ധാന്തം വിട്ടു യാക്കോബായയിലേയ്ക്കു മാറിയ മലബാറിലെ ശീശ്മക്കാർ ഇപ്പോൾ മാറോനീത്താക്കാരുടെ റീത്താണ് അനുസരിക്കുന്നത്. എന്നത് പ്രസ്താവാർഹമാണ്.

---

1. ഉദയമ്പേരൂർ സൂനഹദോസിനു മുമ്പ് മലബാർകാർ നെസ്തോറിയരായിരുന്നു എന്നു മൊയ്റീനും സങ്കല്പിക്കുന്നു. ഈ സങ്കല്പം ശരിയല്ല.

മെയ് 5-മുതൽ 20- ഞായറാഴ്ച[2] വരെ ഞാൻ കൊച്ചിയിൽ താമസിച്ചു. ഞാൻ സുറിയാനിപള്ളികളുടെ മാത്രം സന്ദർശകനായിട്ടാണ് അയയ്ക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത് എന്നറിഞ്ഞ വന്ദ്യവരാപ്പുഴവികാരി അപ്പൊസ്തോലിക്കാ ലത്തീൻ പള്ളി മാത്രമുള്ള കൊച്ചിപട്ടണത്തിൽ എനിക്കു പരസ്യസ്വീകരണം നല്കേണ്ടതില്ല എന്നു തീരുമാനിച്ചതുകൊണ്ട് ഒരു ആഘോഷവും കൂടാതെ ഞാൻ പട്ടണത്തിലും കർമ്മെലീത്താക്കാരനായ കെറുബിനച്ചൻ വികാരിയായിരിക്കുന്ന പള്ളിയിലും പ്രവേശിച്ചു. വളരെ നല്ല കത്തോലിക്കനായ മുഖ്യന്യായാധിപനും എണ്ണമറ്റ ജനവുമ (Plebe frequenti) ല്ലാതെ മറ്റാരും എന്നെ അഭിവാദ്യം ചെയ്തില്ല. സുറിയാനിക്കാർക്കു വേണ്ടി നിയുക്തനായ ശ്ലൈഹികസന്ദർശകനു മിഷനറിമാരൊരുക്കിയ ഇത്ര തണുത്ത സ്വീകരണത്തെക്കുറിച്ച് സുറിയാനിക്കാരായ വിശ്വാസികൾവളരെ പ്രക്ഷുബ്ധരാകുകയും മാന്യവും ഏറ്റം ഗംഭീരവുമായ ഒരു സ്വീകരണം എനിക്കു തരണമെന്ന് തീരുമാനമെടുക്കുകയും ചെയ്തു. ലത്തീൻ റീത്തുകാരായ വിശ്വാസികൾ തന്നെയും ഇക്കാര്യത്തിൽ അവരുടെ അതൃപ്തി പ്രകടമാക്കി. എന്തെന്നാൽ കൊച്ചി തുറമുഖത്തിൻെറ എതിർതീരത്തിരിക്കുന്ന വൈപ്പിൻ (ലത്തീൻ) പള്ളിയെ അവർ എൻെറ ആഗമനനേരത്തു വളരെ കൊടികൾ കൊണ്ടു അലങ്കരിക്കുകയും പടക്കം പൊട്ടിച്ചു എന്നെ ബഹുമാനിക്കുകയും ചെയ്തു. എന്നു തന്നെയല്ല, ശ്ലൈഹിക സന്ദർശകനെ ബഹുമാനിക്കാതിരുന്നതിനെക്കുറിച്ചു പത്രങ്ങളിൽ അവർ മിഷനറിമാരെ കഠിനമായി വിമർശിക്കുകയുണ്ടായി. പിന്നീടു വന്ദ്യ മേലദ്ധ്യക്ഷൻ, വന്നുപോയ തെറ്റു സമ്മതിച്ചു ഏറ്റുപറഞ്ഞു. അതിനെ പിന്നീടു പറയാനിരിക്കുന്നതുപോലെ, വേറൊരുതെറ്റുകൊണ്ടു പരിഹരിക്കാനും ശ്രമിച്ചു.

ഈ വികാരിയാത്തിലുള്ള മിഷനറിമാരിൽ നിന്ന് സുറിയാനിക്കാർക്കെന്നല്ല ലത്തീൻകാർക്കുപോലുമുള്ള മാനസികമായ വലിയ അകൽച്ച ആദ്യദിവസങ്ങളിൽ തന്നെ എൻെറ ശ്രദ്ധയിൽപ്പെട്ടു. ഏതെല്ലാം മിഷനറിമാരെയാണ് അതിവിശാലമായ ഈ വികാരിയാത്തു ഏല്പിച്ചു കൊടുത്തിരിക്കുന്നത്? വന്ദ്യ ലെയൊനാർദു ഭക്തി, താഴ്മ, ശാന്തത എന്നിവയുള്ള സ്നേഹയോഗ്യനായ ഒരു സന്യാസിയാണ്. എന്നാൽ ചുരുങ്ങിയപക്ഷം എൻെറ കാഴ്ചയിൽ അദ്ദേഹത്തിൻെറ മേൽ വച്ചിരിക്കുന്ന ചുമതലയ്ക്കു പറ്റിയ ആളല്ല. അദ്ദേഹത്തിൻെറ നിയമനത്തിൻെറ സന്ദർഭത്തിൽ സ്വന്തം കഴിവുകുറവു അദ്ദേഹം മിഷനറിമാരോടു ഏറ്റം താഴ്മയോടെ സമ്മതിച്ചു പറഞ്ഞു എന്നും തനിക്കു വേണ്ടി ഭരണം നടത്തുവാൻ അവരോടു അഭ്യർത്ഥിച്ചു എന്നും ജനങ്ങൾ പറയുന്നു. അതെങ്ങനെയായാലും കാര്യം അങ്ങനെ തന്നെ. കൂനമ്മാവു ആശ്രമത്തിൻെറ ശ്രേഷ്ഠനും ദേശീയരായ മൂന്നാം സഭക്കാരുടെ എല്ലാ ആശ്രമങ്ങളുടെയും വികാരി ജനറാളുമായ നിഷപാദുക കർമ്മെലീത്താസഭക്കാരൻ ബഹു. പീലിപ്പോസച്ചൻ നല്ല ഭക്തനും സൗമ്യനുമാണ്. എന്നാൽ അദ്ദേഹത്തിനു കുറെക്കൂടി വിവേകവും ഉറപ്പും വിവേചനാശക്തിയും (Judicium) ഉണ്ടായിരുന്നെങ്കിൽ എന്നാഗ്രഹിച്ചു പോകയാണ്. ഒരുദാഹരണം: ആശ്രമങ്ങളിൽ നിന്നു ബഹിഷ്കൃതരായ ഏഴു മൂന്നാം സഭക്കാരിൽ ഒരാളായ ളൂയിസച്ചൻ എന്നെ കാണുവാൻ കൊച്ചിയിൽ വന്നിരുന്നു. പീലിപ്പോസച്ചൻ കണ്ണുനീരോടെ അദ്ദേഹത്തോടു ചോദിച്ചു:

---

2. മെയ് 21 ആണ് ഞായർ

"നിങ്ങൾ എന്താണ് ചെയ്തത്? കാര്യങ്ങളുടെ പരിണതഫലം നിങ്ങൾ കാണുന്നുണ്ടോ?." ഇതാ ഈശോസഭക്കാർ വന്നു ഈ മിഷൻ കരസ്ഥമാക്കും. നിങ്ങളെക്കുറിച്ചും നിങ്ങളുടെ ആശ്രമങ്ങളെക്കുറിച്ചും ഞാൻ ദു:ഖിക്കുന്നു". എന്നെ എല്ലാറ്റിലും സഹായിക്കുന്നതിനും മിഷനെക്കുറിച്ച് അറിയേണ്ടിവന്നേക്കാവുന്നതു എനിക്കു പറഞ്ഞുതരുന്നതിനുമായി വികാരി അപ്പൊസ്തോലിക്കാ പീലിപ്പോസച്ചനെ കൊച്ചിയിലേക്കയച്ചു. മലബാറിലെ സകല കലക്കത്തിൻെറയും തുടക്കം ആശ്രമങ്ങളുടെ ചിട്ടയില്ലാത്ത നിയമത്തിലാണ് (Constitutio inordinata) കാണേണ്ടത് എന്ന് അദ്ദേഹം എന്നോടു ആവർത്തിച്ചാവർത്തിച്ചു പറഞ്ഞു. കാരണം മൂന്നാം സഭക്കാർ എല്ലാറ്റിലും മിഷനറിമാർക്കു, കുറെക്കൂടി കൃത്യമായി പറഞ്ഞാൽ കർമ്മെലീത്താ ഒന്നാം സഭക്കാർക്ക്, തുല്യമായ ജീവിതരീതി അനുഷ്ഠിച്ചിരുന്നതിനാൽ, സന്യാസാനുഷ്ഠാനത്തിൽ സഭയുടെ ജനറാളിൻെറ വികാരി അപ്പൊസ്തോലിക്കായുടെയല്ല- കീഴിലായിരിക്കുവാൻ അവർ ആഗ്രഹിച്ചു. വന്ദ്യബർണർദീൻെറ കാലത്തു കർമ്മെലീത്താക്കാരുടെ ജനറാൾ മലബാറിലെ ആശ്രമങ്ങളെ പിടിച്ചെടുത്തു ("aggregavit"). പക്ഷേ സന്യാസികൾ അനുസരണവ്രതമെടുക്കുന്നത് വികാരി അപ്പൊസ്തോലിക്കായോടാണ്. അവരെ ഭരിക്കുവാൻ വികാരി അപ്പൊസ്തോലിക്കാ പ്രതിനിധിയായി ഒരു സുപ്പീരിയറിനെ നിയമിക്കണമെന്നു പീലിപ്പോസച്ചൻ അദ്ദേഹത്തിനു ഉപദേശം നല്കി. എന്നാൽ അദ്ദേഹം അതിനു വിസമ്മതിക്കുകയും അവരുടെമേൽ നേരിട്ടുള്ള ഭരണം തുടരുകയും ചെയ്യുന്നു. ഈയിടെ അവരുടെ നിയമങ്ങൾ മാറ്റിയതായി പറയപ്പെടുന്നു. എന്നാൽ ഇതിനിടയ്ക്ക് പൊതുപ്രക്ഷോഭണം പൊട്ടിപ്പുറപ്പെട്ടതിനാൽ ഇതുവരെ അവയെ പരസ്യപ്പെടുത്തിയിട്ടില്ല. ഞാൻ ഇതുവരെ ആശ്രമങ്ങൾ സന്ദർശിച്ചിട്ടില്ലാത്തതിനാൽ ഇക്കാര്യത്തിൽ പീലിപ്പോസച്ചൻെറ വിലയിരുത്തൽ ശരിയാണോ എന്നുപറയാൻ ഞാൻ തുനിയുന്നില്ല. സന്യാസസഭാംഗമായ വികാരി അപ്പൊസ്തോലിക്കായുടെ കീഴിലുള്ള അതേ സഭാംഗങ്ങളായ മിഷനറിമാരുടെയിടയിലുള്ള പ്രസിദ്ധമായ ചോദ്യമാണ് അവർ എല്ലാറ്റിലും, സന്യാസജീവിതം സംബന്ധിച്ച കാര്യങ്ങളിൽകൂടെയും, മെത്രാനു വിധേയരാണോ എന്നത്. അതിനാൽ ബോംബെ മിഷനിൽ നിലനില്ക്കുന്ന ഏർപ്പാടു ഞാനറിയിച്ചപ്പോൾ പീലിപ്പോസച്ചൻ അത്ഭുതപ്പട്ടു. അവിടെ സന്യാസാനുഷ്ഠാനം സംബന്ധിച്ച കാര്യങ്ങളിൽ മിഷനറിമാർ സഭയുടെ സുപ്പീരിയർ ജനറൽ നിയമിക്കുന്ന ശ്രേഷ്ഠൻെറ അധീനതയിൽ കഴിയുന്നു. ഈ കാര്യങ്ങളിൽ ശ്രേഷ്ഠൻ വികാരി അപ്പൊസ്തോലിക്കായിൽ നിന്നു സ്വതന്ത്രനാണ്. മിഷൻെറ ഭരണവും നിയന്ത്രണവും സംബന്ധിക്കുന്ന കാര്യങ്ങളിലാണെങ്കിൽ അവർ വികാരി അപ്പൊസ്തോലിക്കായുടെ കീഴിലത്രേ. ഇദ്ദേഹമാണെങ്കിൽ ഈ കാര്യങ്ങളിൽ പ്രൊപ്പഗാന്താസംഘത്തിൻെറ കീഴിലും. ഈ രണ്ടു ശ്രേഷ്ഠന്മാർക്കും പൊതുവായ കാര്യങ്ങളിൽ അതായത് ജോലികൾ നിശ്ചയിച്ചേല്പിക്കുന്നതിലും മാറ്റുന്നതിലും സമാധാനപൂർവ്വമുള്ള ക്രമീകരണം ആവശ്യമാണ്. അതിനാൽ രണ്ടുപേർക്കും മാറ്റങ്ങൾ പരിഗണനയ്ക്കു സമർപ്പിക്കുവാനോ സമർപ്പിച്ചവയെ നിരസിക്കുവാനോ പാടുണ്ട്. വികാരി അപ്പൊസ്തോലിക്കാ പരിഗണനയ്ക്കു സമർപ്പിച്ച ഒരു കാര്യം സന്യാസശ്രേഷ്ഠൻ നിരസിക്കുമ്പോൾ അതു [3] മനസ്സാ

3. ശ്രേഷ്ഠനുമനസ്സാക്ഷി വെളിപ്പെടുത്തുന്ന ഈശോസഭക്കാരുടെ സമ്പ്രദായത്തെയാണ് വിവക്ഷിക്കുന്നത്.

ക്ഷിയുടെ നടത്തലിൽ നിന്നു അദ്ദേഹത്തിനു അറിയാവുന്ന കാര്യങ്ങൾ മൂലമാണെന്നു കരുതപ്പെടും. മറിച്ചാണെങ്കിലും ഇതുപോലെതന്നെ. ഈ വിധത്തിൽ സമാധാനം നിലനില്ക്കുന്നു; മെത്രാന്റെ അന്തസ്സും അധികാരവും സംരക്ഷിതമാകുന്നു; സന്യാസജീവിതാചരണം പൂർണ്ണമായും സഭയുടെ പൊതുശ്രേഷ്ഠന്റെ കൈയിൽ നില്ക്കുന്നു. ഏറ്റം ന്യായപൂർവ്വമായ ഈ ക്രമീകരണത്തെ പീലിപ്പോ സച്ചൻ ശ്ലാഘിച്ചെങ്കിലും സുറിയാനി ആശ്രമങ്ങളിൽ കാര്യങ്ങൾ നടക്കുന്ന രീതി നോക്കിയാൽ ഇതുപോലെയാകുവാൻ അസാദ്ധ്യമാണെന്നു ഉടനെ തന്നെ പറയുകയുണ്ടായി. മൂന്നാം സഭക്കാരെ എന്തുമാത്രം അസ്വസ്ഥത ബാധിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നു പിന്നീടു കാണുന്നതായിരിക്കും.

സുറിയാനിക്കാർക്കു വേണ്ടി സ്ഥാപിതമെങ്കിലും ഇപ്പോൾ ഭൂരിഭാഗം ലത്തീൻകാർക്കുപകരിക്കുന്ന, മഞ്ഞുമ്മേൽ നിന്ന് ആയിരം ചുവടുഅകലെയുള്ള പുത്തൻപള്ളി സെമിനാരിയുടെ അധിപനും ആകാരത്തിൽ ചെറിയവനും (parvus) വാഗ്മിയുമായ മർസലിനോസ് സി.ഡി.യെ വിളിച്ചു ആർച്ചുബിഷപ്പു കൂടുതൽ പ്രാധാന്യമുള്ള കാര്യങ്ങളിൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ അഭിപ്രായം ആരായാറുണ്ട്. സുറിയാനി ജനതയ്ക്ക് ഇദ്ദേഹത്തോടു വെറുപ്പാണ്. കാരണം അദ്ദേഹം ലത്തീൻകാരോട് കൂടുതൽ പ്രതിപത്തിയുള്ളവനാണെന്നും അമർത്തി ഭരിക്കുന്നവനും (imperiosus) കഠിനനുമാണെന്നുമാണ് സങ്കല്പം. ഏതടിസ്ഥാനത്തിലാണ് ഈ സങ്കല്പം എന്ന് എനിക്കറിവില്ല. മഞ്ഞുമ്മേലുള്ള പുതിയ ആശ്രമത്തിന്റെ ശ്രേഷ്ഠനും യുവാവുമായ ബഹു. കാന്തിദൂസ് സി.ഡി യാണ് ആർച്ചുബിഷപ്പിന്റെ അനുദിനാലോചനക്കാരൻ. ഉന്നതാധികാരത്താലും ആജ്ഞാശക്തിയാലും എല്ലാ പ്രതിബന്ധങ്ങളും തകർത്തു മനുഷ്യരെ ഭരിക്കാമെന്നു ഭാവിക്കുന്ന[4] ഈ തീക്കുടുക്കയ്ക്ക് "ശക്തമായും മധുരമായും" (fortiter et suaviter) എന്ന ആപ്തവാക്യത്തിന്റെ രണ്ടാമത്തെ ഭാഗം തീർത്തും അജ്ഞാതമാണ്. ജ്വലിക്കുന്ന ഈ യുവാവിനെ കൂടാതെ സെക്രട്ടറിമാരായി ദേശീയവൈദികരിൽ നിന്നു തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ട രണ്ടു സുറിയാനിക്കാരും മൂന്നാമതായി ഒരു ലത്തീൻകാരനും ആർച്ചുബിഷപ്പിനെ ചുറ്റി നില്ക്കുകയാണ്. വിശ്വാസികളുടെ തുരുതുരെയുള്ളതും പലപ്പോഴും പ്രയാസമേറിയതുമായ അപേക്ഷകൾക്ക് തൃപ്തികരമായ ഉത്തരം നല്കാൻ കഴിയാതെ വരുന്നതിനാൽ നിഷേധാത്മകമായ ഉത്തരത്തിനുപകരം എഴുത്തുകളിൽ കുരിശടയാളം വരച്ച് അത് വിശ്വാസികളെ ഏല്പിക്കാൻ ഇവർ നിർദ്ദേശം നല്കുന്നു. അപേക്ഷതിരസ്കരിച്ചതിന്റെ കാരണങ്ങൾ ഒരു തരത്തിലും പറയാറുമില്ല. ഇതാണു പല പരാതികളുടെയും കാരണം. ബാക്കിയുള്ളവരിൽ ബഹു. കെറുബീൻ സി.ഡി. വൃദ്ധനും കൊച്ചിയിലെ ലത്തീൻ പള്ളിയുടെ മുൻവികാരിയുമാണ്. ബഹു. ഏലിയാസ് സി.ഡി. ഭക്തനും ചെട്ടിയത്ത് ലത്തീൻ പള്ളിയുടെ സാധാരണ മിഷനറി(operarius) യുമാണ്. ചെറുപ്പക്കാരനും പരുക്കനുമായ (incultus) ബ. കമീല്ലസ് സി.ഡി. വരാപ്പുഴ ലത്തീൻ പള്ളിയിൽ ജോലി ചെയ്യുന്നു. ചെറുപ്പക്കാരനായ ബഹു. സെലസ്റ്റിൻ സി.

---

4. തീക്കുടുക്ക എന്നതു സ്വതന്ത്ര വിവർത്തനമാണ്. എഴുത്തിൽ കാണുന്നത് Ignis in Spinis അതായത് മുള്ളുകളിൽ തീയ് എന്നാണ്. എവ്വപ്പത്തിൽ കത്തുന്ന വസ്തുവാണല്ലോ മുള്ള്.

ഡി. യെ ഈയിടെ ആലപ്പുഴയിലേക്ക് വിട്ടിരിക്കുകയാണ്. ഞാൻ അവിടെ ദേശീയ സമ്മേളനം വിളിച്ചു കൂട്ടണമെന്നായിരുന്നു മിഷനറിമാരുടെ ആഗ്രഹം. ബഹു. ലെയോപ്പോൾദച്ചനും ജരാർദച്ചനും ഏതാനും മാസങ്ങൾക്കു മുമ്പും ബ. അഗസ്റ്റിനച്ചൻ ഈ ദിവസങ്ങളിലും മിഷൻ വിട്ടു പോകാൻ നിർബന്ധിതരായി.[5] സുറിയാനിക്കാർക്കു അനുകൂലികളായിരുന്നു എന്നതല്ലാതെ മറ്റൊന്നും കൊണ്ടല്ല അവർക്കു വിട്ടുപിരിയേണ്ടിവന്നത്. ഈ മിഷനറിമാരെ നീക്കം ചെയ്തതു വഴി വികാരി അപ്പൊസ്തോലിക്കാ സുറിയാനിക്കാരെ തൻെറ വികാരിയാത്തിൽ നിന്നും വേർതിരിക്കുന്നതിനു സഹായിക്കുകയും തുടക്കം കുറിക്കുകയും ചെയ്തു എന്ന് കരുതേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. വരാപ്പുഴ മിഷൻെറ മുഴുവനും കാര്യങ്ങൾ കൈകാര്യം ചെയ്യുന്നത് ആർച്ചുബിഷപ്പിൻെറ ആലോചനക്കാരായ കാന്തിദുസച്ചൻ, മർസലീനോസച്ചൻ മഞ്ഞുമ്മേലിനു സമീപമുള്ള കുനമ്മാവിലെ ആശ്രമത്തൻെറ വികാരി തട്ടാശ്ശേരിലച്ചൻ എന്നിവർ മാത്രമാണ്. തട്ടാശ്ശേരിലച്ചൻെറ ഉപദേശമാണ് ആർച്ചുബിഷപ്പിനെ ഏറ്റവും സ്വാധീനിക്കുന്നത്. സുറിയാനിപ്പള്ളികളുടെ ഭരണം ഒരു വികാരി ജനറാളിൻെറ മാത്രം കൈയിലല്ല നിലകൊള്ളുന്നത്. കാരണം ആർച്ചുബിഷപ്പിൻെറ അസാന്നിദ്ധ്യത്തിലോ രോഗാവസ്ഥയിലോ മാത്രമേ പിലിപ്പോസച്ചൻ ആദ്ദേഹത്തിനു പകരം ജോലി നോക്കുകയുള്ളു. അല്ലാത്തപ്പോൾ ചുരുക്കമായി മാത്രമേ ആർച്ചുബിഷപ്പ് അദ്ദേഹത്തെ ചെവിക്കൊള്ളാറുള്ളു. കത്തനാരന്മാരെ ഭരിക്കുന്നത് മുന്നു ആശ്രമശ്രേഷ്ഠന്മാരാണ്. ആറു ആശ്രമങ്ങളുടെയും പ്രിയോരും ഈ മാന്നാനം ആശ്രമത്തിൻെറ വികാരിയുമായ[6] നാട്ടുകാരൻ ബ. കുറിയാക്കോസ് ഏലീശാച്ചനാണ് മലബാറിൻെറ തെക്കൻ പ്രദേശത്തെ സുറിയാനിപ്പള്ളികൾക്കായുള്ള ആർച്ചുബിഷപ്പിൻെറ പ്രതിനിധി (Delegatus). കർമ്മെല ആശ്രമത്തിൻെറ വികാരി ബ. കാനാട്ടച്ചനാണ് കിഴക്കൻ പ്രദേശത്തേക്കു നിയുക്തനായിരിക്കുന്നത്. എൽത്തുരുത്ത് ആശ്രമത്തിൻെറ വികാരി ബ. തോപ്പിലച്ചനാണ് വടക്കൻ പ്രദേശത്തിനു വേണ്ടിയുള്ള വികാരി ജനറാൾ. ഇവർക്കുള്ള പ്രത്യേകാധികാരങ്ങൾ ഇതോടുകൂടി A എന്ന അടയാളത്തിൻെറ അടിയിൽ കാണാവുന്നതാണ്. [7] സുറിയാനി മെത്രാനു വേണ്ടി റോമ്മായിലേക്കു അപേക്ഷകൾ പോകുന്നതിനുമുൻപ് കാനാട്ടച്ചൻെറ സ്ഥാനം അഗസ്റ്റിനച്ചനായിരുന്നു വഹിച്ചിരുന്നത്. ഇപ്പോൾ അദ്ദേഹത്തെ മംഗലാപുരം മിഷനിലേക്ക് മാറ്റിയിരിക്കുകയാണ്. ജരാർദച്ചൻ സി. ഡിയാണ് കാപ്പിലച്ചൻെറ സ്ഥാനത്തു ജോലിനോക്കിയിരുന്നത്. ഇദ്ദേഹത്തെ റോമ്മായിലേക്കു വിളിച്ചു.

---

5. ലെയോപ്പോൾദച്ചനെയും ജരാർദച്ചൻെറയും സിരകളിൽ കല്ദായ രക്തമാണുള്ളത് എന്നപോലെ മലബാർകാർ കരുതുന്നു എന്നു ലെയോനാർദ് 1876 ഏപ്രിൽ 15-ന് എഴുതി. Poneze 1876. P. 722. ലെയോപ്പോൾദച്ചനെ കർമ്മെലീത്താ സഭാ ജനറാൾ വഴി ഉടനെ തിരിച്ചു വിളിക്കണമെന്ന് അദ്ദേഹം 1875 ഒക്ടോബർ 10 ന് കർദിനാളിനു എഴുതിയിരുന്നതാണ്. ലെയോപ്പോൾദ് ജരാർദ് എന്നിവർ മലബാറുകാരുമായി കത്തിടപാടുകൾ നടത്തുന്നതിനെ തടയണമെന്ന് 1876 മാർച്ച് 1-നു ലെയോനാർദു മറ്റൊരു കത്തിൽ എഴുതിയിരുന്നു. cfr. S.C. Malabaresi 1862-1877 Fol 436 V

6. അക്കാലങ്ങളിൽ ആശ്രമങ്ങളുടെ ശ്രേഷ്ഠൻ വികാരി എന്നും പൊതു ശ്രേഷ്ഠൻ പ്രിയോർ എന്നുമാണ് അറിയപ്പെട്ടിരുന്നത്.

7. ഇവിടെ വിട്ടു കളയുന്നു.

അല്ലെങ്കിൽ അയച്ചു. തങ്ങളെ ജോലിയിൽ നിന്ന് മാറ്റണമെന്ന് ആർച്ചുബിഷപ്പിന് അപേക്ഷ കൊടുക്കാൻ ഇവർ നിർബ്ബന്ധിതരായി എന്നും ഒട്ടും മനസ്സോടെയല്ല തങ്ങൾ അതു ചെയ്തത് എന്നും ഇവർ രണ്ടുപേരും പ്രസ്താവിച്ചതായി പറയപ്പെടുന്നു. മാന്നാനത്തു ഞാൻ എത്തിയതിനു ശേഷം ഈ ദിവസങ്ങളിൽ നാട്ടുകാരനായ മൂന്നാം സഭക്കാരൻ അലക്സാണ്ടറച്ചൻ പ്രിയോരച്ചൻെറ സ്ഥാനത്ത് ഈ ആശ്രമത്തിൻെറ വികാരിയായിരിക്കുകയാണ്. [8] വികാരിയാത്തിൽ നിന്നു സുറിയാനിക്കാരെ വേർതിരിക്കണമെന്നുള്ള അദ്ദേഹത്തിൻെറ നിലപാടിന് ഈ നിയമനം മൂലം അദ്ദേഹം മാറ്റം വരുത്തുമെന്നായിരുന്നു പ്രതീക്ഷ. പക്ഷേ അതു സംഭവിച്ചില്ല.

അതിവിശാലമായ ഈ മിഷനിൽ: ലത്തീൻകാർ 80,000; സുറിയാനിക്കാർ 150,000; ഇപ്പോൾ ശീശ്മയിൽ പോയവർ 30,000; യാക്കോബായക്കാർ 150,000. ഇവരെക്കൂടാതെ ഒരിക്കലും നിരാശയ്ക്കു വക തരാത്ത ഒട്ടേറെ ഹിന്ദുക്കൾ. ഇതിനെ തിരുസിംഹാസനത്തിൻെറ പേരിൽ ഭരിക്കുന്നതു ആരാണ്? സുറിയാനിക്കാർക്കു വേണ്ടി ജോലി ചെയ്യുന്നത് ആരാണ്? മെല്ലൂസ് ശീശ്മയോടു പോരാടുവാൻ ഏതു മിഷനറിയാണ് ഇറങ്ങിപ്പുറപ്പെട്ടിട്ടുള്ളത്? ഈ പാവനമായ കാര്യത്തിനുവേണ്ടി എന്തെങ്കിലും പണം മിഷനറിമാർ കൊടുത്തിട്ടുണ്ടോ? ശീശ്മയ്ക്കെതിരായി പണിയെടുക്കുവാൻ തങ്ങളെ തനിച്ചു വിട്ടിരിക്കുകയാണെന്നും കേസ്സു നടത്തുന്നതിനാവശ്യമായ എല്ലാ സാമ്പത്തികസഹായവും സ്ഥിരമായി നിഷേധിക്കപ്പെട്ടിരിക്കയാണെന്നും സുറിയാനിക്കാർ പരാതിപ്പെടുന്നു. വരാപ്പുഴ വികാരിയാത്തിനെ ഇന്നത്തെ സ്ഥിതിയിൽ തുടരുന്നതിന് സുരക്ഷിതമനസ്സാക്ഷിയോടെ അനുവദിക്കുവാൻ തിരുസിംഹാസനത്തിനു പറ്റുകയില്ലെന്നതിനു തെളിവായി ഈ ചുരുങ്ങിയ കാര്യങ്ങൾ മതിയാവുന്നതാണ്. ജോലിക്കാരുടെ യഥാർത്ഥ ദൗർലഭ്യത്തിനു പുറമെ ഇന്നത്തെ അവസ്ഥയ്ക്കു മാറ്റം ആവശ്യപ്പെടുന്ന പല ന്യായങ്ങളും ഈ റിപ്പോർട്ടിൻെറ തുടർന്നുള്ള ഭാഗങ്ങളിൽ കാണാവുന്നതായിരിക്കും.

മാന്നാനം ജൂൺ 1, 1876.

മിഷനറിമാരുടെ നേർക്കു ജനങ്ങളിൽ ഏതാണ്ടു പൊതുവേ ഉണ്ടായിട്ടുള്ള വെറുപ്പിൻെറ കാരണം, ചെറുപ്പക്കാരുടെ ആധിപത്യമനസ്ഥിതിയോടുകൂടിയ പെരുമാറ്റത്തിലും അധികാരം സംരക്ഷിക്കാൻ അവർ സ്വീകരിക്കുന്ന രീതികളിലും കാണേണ്ടതാണ്. ചെറുപ്പക്കാരായ മിഷനറിമാരുടെ മുമ്പിൽ പോലും നാട്ടുകാരായ വൈദികർക്കു, അവർ വൃദ്ധന്മാരാണെങ്കിൽ പോലും, ഇരിക്കുന്നതിനോ ശ്രേഷ്ഠന്മാരോടൊപ്പം ഭക്ഷണം കഴിക്കുന്നതിനോ പാടില്ലായിരുന്നു. എല്ലാ ആശ്രമങ്ങളുടെയും പ്രിയോരും സുറിയാനി വൈദികരുടെയിടയിൽ പരമാദരണീയനുമായ ആൾ ഇരിക്കുന്ന ഒരു യുവമിഷനറിയുടെ മുമ്പിൽ നിൽക്കുന്നതായി കണ്ട കത്തനാരന്മാർ അത്യധികം രോഷാകുലരായി. ആർച്ചു ബിഷപ്പ് എനിക്കു സഹചരനും

---

8. കട്ടക്കയം അലക്സാണ്ടറച്ചൻ

ദ്വിഭാഷിയുമായി നിയോഗിച്ച നിധീരി മാണിക്കത്തനാർക്കു[1] കൊച്ചിയിൽ ഞങ്ങളോടൊപ്പം ഭക്ഷണശാലയിൽ പ്രവേശനം ലഭിക്കാതിരുന്നത് എൻെറ ഉന്നത പദവിയെ പ്രതിയല്ല, പ്രത്യുത കൂനമ്മാവ് ആശ്രമത്തിൻെറ ശ്രേഷ്ഠനായ പീലിപ്പോസച്ചനെ പ്രതിയാണ്. ഈ അപമാനപ്പെടുത്തൽ അദ്ദേഹത്തെപ്പോലെ തന്നെ എന്നെയും വല്ലാതെ സ്പർശിച്ചു. എന്നെ സന്ദർശിക്കുന്ന കത്തനാരന്മാർക്കു ഞാൻ ഇരിപ്പിടം നല്കിയപ്പോൾ മിഷനറിമാർ എന്നെയും അവരെയും കണ്ണുമിഴിച്ചുനോക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു. മിഷനറിമാരുടെ ഉത്തരീയം കത്തനാരന്മാർ മുത്തിയില്ലെങ്കിൽ അതു അവർക്ക് നീരസമാകും. ലത്തീൻ വൈദികരാകട്ടെ ഒരു ശങ്കയും കൂടാതെ ഇതുപേക്ഷിക്കുന്നു. ഇതു സുറിയാനിക്കാരെ വല്ലാതെ മുഷിപ്പിക്കുന്നു. കാരണം അവർ ഉന്നത വംശജരാണ്; ലത്തീൻകാരോ സാമൂഹികമായി അവരെക്കാൾ താഴ്ന്നവരും.

സുറിയാനിക്കാരെ വികാരിയാത്തിൽ നിന്നു വേർതിരിക്കുന്നതിനെ തടയാൻ വേണ്ടി എൻെറ നിയമനത്തിനുശേഷം മിഷനറിമാർ ഉചിതമല്ലാത്ത മാർഗ്ഗങ്ങൾ ഉപയോഗിച്ചുപോലും ആകാശവും ഭൂമിയും ഇളക്കാൻ നോക്കുന്നതു കൊണ്ടാണ് അനുദിനം അവർക്കെതിരായി മലബാർകാരിൽ കൂടുതലായ രോഷമുണ്ടാകുന്നത്. ശീശ്മയുടെ കാര്യം മിക്കവാറും മറന്ന് ഇതിൽ മാത്രമാണ് മിഷനറിമാരുടെ ശ്രദ്ധ. കൊച്ചിയിൽ ഞാൻ ബഹു. കെറുബീൻ, പീലിപ്പോസ് എന്നീ മിഷനറിമാരുടെ കൂടെ താമസിച്ചുവരവേ ഏതാനും മൂന്നാം സഭക്കാർ എന്നെ സന്ദർശിക്കുവാൻ വന്നു. മാണിയച്ചനായിരുന്നു ദ്വിഭാഷി. മലയാളവും ഇംഗ്ലീഷും തിരിയുന്ന കപ്യാരെ, വാതിലിനടുത്തു നിന്നുകൊണ്ട് ഞങ്ങളുടെ സംഭാഷണം കേൾക്കുവാനായി! മിഷനറിമാർ പറഞ്ഞുവിട്ടു. അയാളെ കണ്ട എൻെറ സെക്രട്ടറി മുറിയിൽ നിന്നു ചെന്ന് എന്തുകൊണ്ട് മൂന്നാം സഭക്കാരോടുള്ള സന്ദർശകൻെറ സംഭാഷണം ശ്രദ്ധിക്കുന്നു എന്നു ചോദിച്ചു. മിഷനറിമാർ അതിനായി തന്നെ അയച്ചതാണെന്നു ആ സാധു മനുഷ്യൻ ഏറ്റു പറഞ്ഞു. അയാൾ അവിടം വിടുവാൻ നിർബ്ബന്ധിതനായി. മാണിയച്ചൻ വിശ്വസ്തനായ ദ്വിഭാഷിയാണോ എന്നറിയുവാൻ തങ്ങൾ ആഗ്രഹിച്ചു എന്നു അടുത്ത ദിവസം മിഷനറിമാർ സ്വമേധയാ വന്നു ന്യായീകരണം നല്കി. എന്തുകൊണ്ടു തീരെ കുറച്ചു കത്തനാരന്മാർ മാത്രമേ കൊച്ചിയിൽ എന്നെ കാണുവാൻ വന്നുള്ളു എന്നതിൻെറ കാരണം ഈ ഒറ്റക്കാര്യത്തിൽ നിന്നു വ്യക്തമാകുന്നു. സുറിയാനിക്കാരുടെ ഭാഗത്തുനിന്നും പ്രത്യേകമായ ഒരു പരിശ്രമവും നടക്കുന്നതായി ഞാൻ കണ്ടിട്ടില്ല. അവർ പറഞ്ഞതും ചെയ്തതുമെല്ലാം ജാതിയുടെ ബോധത്തിൽ നിന്നു സ്വയമേ പൊട്ടിപ്പുറപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതാണ്. എന്നാൽ മിഷനറിമാരുടെ ഭാഗത്തുനിന്നും അങ്ങനെയല്ല. എൻെറ നിയമനം ഇവിടെ അറിവായ ഉടനെ ആർച്ചുബിഷപ്പിൻെറ ദേശീയ സെക്രട്ടറിമാരിലൊരാളായ പൗലോസു കത്തനാർ വടക്കൻ പ്രദേശത്തുള്ള പുതിയ വികാരി ജനറാൾ കാപ്പിലച്ചനുമൊരു

---

1. വരാപ്പുഴക്കാർ തലക്കെട്ടിപാദ്രി, കൊക്കോച്ചിപാദ്രി ഇവരിലൊരാളെ ദ്വിഭാഷിയായി തിരഞ്ഞെടുക്കുവാൻ നിർദ്ദേശിച്ചു എന്നും അതിനെ മൊയ്റീൻ എതിർത്തു എന്നും പാരമ്പര്യമുള്ളതായി ഐ. സി. ചാക്കോ പറയുന്നു. മാർ ലൂയീസു പഴേപറമ്പിൽ pp. 210,226

മിച്ച് എൻെറ പേർക്കുള്ള ഒരെഴുത്തുമായി വൈദികരുടെ ഒപ്പു വാങ്ങുവാൻ പട്ടണങ്ങളിലൂടെ ചുറ്റി നടന്നു. കാഠിന്യവും പക്ഷപാതവും സംബന്ധിച്ച ആരോപണത്തിനെതിരായി ആർച്ചു ബിഷപ്പിനെ ആദരിച്ചുകൊണ്ടും അദ്ദേഹത്തെ ജോലിയിൽ നിലനിർത്തണമെന്നു അപേക്ഷിച്ചുകൊണ്ടുമുള്ളതായിരുന്നു എഴുത്ത്. വൈദികരുടെ ഉള്ളിൽ ഭയം, ചുരുങ്ങിയ പക്ഷം ബഹുമാനത്തിൽ നിന്നുമുള്ള ഭയം, കുടികൊണ്ടിരുന്നതിനാൽ 48-ൽ കുറയാതെ പേർ അതിൽ ഒപ്പിടുകയുണ്ടായി. അതേസമയം അവരിൽ വളരെപ്പേർ തങ്ങളുടെ മേൽ ചെലുത്തിയ സമ്മർദ്ദത്തെക്കുറിച്ചു ആവലാതിപ്പെട്ടുകൊണ്ടും ഇട്ട ഒപ്പ് പിൻവലിച്ചുകൊണ്ടും വേറെ വഴിക്കു എനിക്കു എഴുത്തുകളയച്ചു. വളരെ വൈദികരും അല്മായരും ഒപ്പിട്ട ഇത്തരം മൂന്നെഴുത്തുകൾ ആദ്യം പറഞ്ഞ രേഖ എൻെറ പക്കൽ എത്തുന്നതിനു രണ്ടു ദിവസം മുമ്പ് എനിക്കു ലഭിച്ചു. പിന്നീട് വളരെ വൈദികർ തങ്ങൾക്കു ലഭിച്ച അനീതി നിറഞ്ഞ ഭീഷണിപ്പെടുത്തലിനെക്കുറിച്ചു ഇതേ ആവലാതി ആവർത്തിച്ചാവർത്തിച്ചു ഉന്നയിക്കയുണ്ടായി. ഈ വിധം തന്നെ വികാരി അപ്പൊസ്തോലിക്കായുടെ കിഴക്കൻ പ്രദേശത്തെ പുതിയ പ്രതിനിധി കാനാട്ടച്ചൻ സ്വന്തം അധികാരം ഉപയോഗിച്ചാണ് മേൽപ്പറഞ്ഞ തരത്തിലുള്ള എഴുത്തിൽ ഒപ്പിടാൻ തൻെറ കീഴിലുള്ള വൈദികരെ നിർബന്ധിച്ചത്. അദ്ദേഹം അവരെ വിളിച്ചു വരുത്തിയപ്പോൾ ഒപ്പിടാൻ തയ്യാറുള്ള 15 പേരെ കണ്ടെത്തി. എന്നാൽ ഭീഷണിപ്പെടുത്തലിനെക്കുറിച്ചും ഇത്തരം ഒപ്പുകളുടെ അസാധുത്വത്തെക്കുറിച്ചും ശക്തമായ രോഷത്തോടും വെറുപ്പോടും കൂടിയുള്ള കത്തുകൾ ആ പ്രദേശത്തുനിന്നും എനിക്കു ലഭിച്ചിട്ടുണ്ട്.

മക്കൾക്കു ചേരാത്തതും ബഹുമാനത്തിൽ നിന്നല്ലാത്തതുമായ ഇത്തരം ഭയം എവിടെനിന്നുവന്നു? പള്ളിക്കടുത്ത ശിക്ഷ (Censura) കളുടെ അമിതമായ പ്രയോഗമാണ് ഇതിൻെറ കാരണമെന്നു ഞാൻ കരുതുന്നു. കൊച്ചിയിൽ വച്ചു തന്നെ എനിക്കറിവു കിട്ടിയ വളരെ ഉദാഹരണങ്ങൾ അറിയിക്കുവാൻ പറ്റുകയില്ല. ഒന്നോ രണ്ടോ എണ്ണം മാത്രം അറിയിച്ചാൽ മതിയല്ലോ. ഒന്നാമതായി ഒരു സംഭവം ഞാൻ വിവരിക്കാം. പീലിപ്പോസച്ചനോടു ചോദിച്ചപ്പോൾ അദ്ദേഹം അതിനെ നിഷേധിച്ചില്ല. കാര്യമിതാണ്: മനക്കോട്ടിലുള്ള(Manacodd) ലത്തീൻ പള്ളി സമൂഹത്തിനു മതിയാകാതെ വരികയാൽ, പിന്നീടു ദാനമായി തരാം എന്നു ഒരാൾ വാഗ്ദാനം ചെയ്ത സ്ഥലത്ത് ഇടവകക്കാർ ഒരു പള്ളി (Sacellum)പണിതു. പണി തീർന്നപ്പോൾ, എന്തു കാരണത്താലെന്നറിവില്ലാ, ആ മനുഷ്യൻ സ്ഥലം പള്ളിയുടെ ഭരണകർത്താക്കളുടെ പേരിലേക്കു മാറ്റാൻ വിസമ്മതിച്ചു. തന്മൂലം അയാൾ വാഗ്ദാനത്തിൽ നില്ക്കുന്നിടത്തോളം കാലത്തേക്കു അയാളെ ആർച്ചുബിഷപ്പു മുടക്കി. ശിക്ഷ ദീർഘനാൾ വഹിക്കാനാവാതെ അയാൾ വഴങ്ങി. എന്നാൽ അയല്ക്കാരുടെ മുമ്പിൽ പരാജിതനായി എന്നു വരാതിരിക്കുവാൻ അയാൾ സ്വന്തം പറമ്പ് നിയമാനുസൃതമായ രേഖ വഴി ആർച്ചുബിഷപ്പിൻെറ അധീനതയിലേക്കു കൈമാറ്റം നടത്തി. ഇതോടെ അയാൾക്കു ശിക്ഷയിൽ നിന്നു മോചനം ലഭിച്ചു. പിന്നീടു ആ പള്ളിയെ ഇടവകയിൽനിന്നുവേർതിരിച്ചു ജനങ്ങളിൽ ഭൂരിഭാഗത്തെയും പുതിയ ഇടവകയിലാക്കുന്നതിനും ആർച്ചുബിഷപ്പു കല്പന എഴുതി. ഇങ്ങനെയായാൽ

മിച്ചമുള്ള വരുമാനം പഴയ ഇടവകയ്ക്കു മതിയാകയില്ലെന്നും മറ്റുവരുമാനങ്ങൾ ആർച്ചുബിഷപ്പിൻെറ കയ്യിലേക്കു പോകുമെന്നും ശങ്കിച്ച് എല്ലാവരും ഇതിനെ എതിർത്തു. അതിനാൽ പുതിയ പള്ളിയുടെയും ഇടവകയുടെയും വരുമാനത്തിൻെറ കണക്ക് വേർതിരിച്ചു എഴുതാൻ ആർച്ചുബിഷപ്പ് പള്ളിയുടെ ഭരണകർത്താക്കൾക്ക് നിർദ്ദേശം നല്കി. എന്നാൽ പുതിയപള്ളിയുടെയും ഇടവകയുടെയും വേർതിരിക്കൽ ഇതുവഴി നടക്കുകയാണെന്നു സംശയിച്ച് അവർ വീണ്ടും എതിർത്തു നിന്നു. ഇതുകേട്ട ആർച്ചുബിഷപ്പ് പള്ളിയുടെ ഭരണകർത്താക്കളെ ഒന്നടങ്കം പള്ളി മുടക്കുകൊണ്ട് (interdicto) ശിക്ഷിച്ചു. എന്നിട്ടും അവർ സ്വന്തതീരുമാനത്തിൽ ഉറച്ചു നിന്നു. ഇതാ മൂന്നു വർഷമായി മുടക്കു നില നില്ക്കുന്നു. അവരുടെ കുടുംബങ്ങളിൽപെട്ട പലരും കൂദാശകൾ കിട്ടാതെ മരണം പ്രാപിച്ചു കഴിഞ്ഞു. അവർക്കിഷ്ടമുള്ള ഏതെങ്കിലും തുക എഴുതിക്കൊണ്ട് വല്ലതരത്തിലും കണക്കു വേർതിരിച്ചെഴുതാൻ ഉപദേശം നല്കിക്കൊണ്ടു ബ.പീലിപ്പോസച്ചൻ ആ മനുഷ്യരെ മെച്ചമായ അന്തരീക്ഷത്തിലേക്കു കൊണ്ടുവരാൻ നോക്കി. അവരാകട്ടെ അങ്ങനെ ചെയ്യുന്നതിൽ യാതൊരു യുക്തിയും കാണാതെ അദ്ദേഹത്തെ ശ്രവിക്കാൻ വിസമ്മതിച്ചു. ആകയാൽ എല്ലാ പൗരപ്രമാണികളും വേറെ നൂറോളം ആളുകളും കൊച്ചിയിൽ വന്ന് ''വരാപ്പുഴയുടെ ദുസ്സഹമായ നുകത്തിൽനിന്ന്'' (ab ``intolerabili jugo Verapolitano") തങ്ങളെ മോചിപ്പിക്കണമെന്നു എന്നോടപേക്ഷിച്ചു. ഗോവായിലും ബോംബെയിലും നടക്കുന്നതുപോലെ മുക്കുവരുടെ മക്കളെ ഏതു തരത്തിലും വൈദികപട്ടത്തിനു സ്വീകരിക്കണമെന്ന് വേറൊരപേക്ഷയും അവർക്കുണ്ടായിരുന്നു. അവരുടെ മക്കൾക്കായി ആലപ്പുഴയ്ക്കു സമീപം അവർ ഒരു സെമിനാരി പണിയിച്ചു. ഗോവാക്കാർ അവർക്ക് വിദ്യാഭ്യാസം നൽകുകയും ചെയ്യുന്നു. ഗോവൻ അധികാരത്തിൻ കീഴുള്ള പള്ളികളിൽ അവരുടെ ജാതിക്കാരായ വൈദികർ സേവനം ചെയ്യുന്നു. എന്തുകൊണ്ട് മിഷനറിമാരുടെ കീഴുള്ള പള്ളികളിൽ അങ്ങനെയായിക്കൂടാ? ലത്തീൻ റീത്തിൽ പെട്ടതായിട്ടും അവരുടെ പള്ളി മെല്ലൂസിനു കീഴ്പ്പെട്ടു. കാര്യം മുഴുവനും റോമ്മായെ അറിയിക്കാം എന്നു ഞാൻ മറുപടി പറഞ്ഞു. ഇതെഴുതിക്കൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ സുറിയാനിക്കാരുടെ ഒരു നിവേദകസംഘം ആലപ്പുഴ നിന്നു വന്നു. അവിടെ 50 പേർ ഓരോരുത്തരും 50 രൂപ വീതം അടയ്ക്കുന്നതുവരെ പള്ളിമുടക്കിൽ കഴിയുന്നു എന്നറിയിച്ചു. ആർച്ചുബിഷപ്പു അവരെ നീതിക്കു വിളിച്ചു നല്കിയ ശിക്ഷയാണിത്. അവരുടെ അപ്പീലിന്മേൽ ഹൈക്കോടതി (tribunal supremum) യാവട്ടെ അവരെ നിർദ്ദോഷികളെന്നു വിധിച്ചു. അതിനാൽ ആർച്ചുബിഷപ്പിൻെറ പ്രതികാരം! കാര്യം അന്വേഷിക്കുവാൻ എനിക്കു സാധിച്ചില്ല. പള്ളി ശിക്ഷ അമിതമായി പ്രയോഗിക്കുന്നു എന്നു കാണിക്കുവാൻ ഇതു മതിയാകും. ഒരു മൂന്നാം സഭക്കാരൻെറ പിതാവു രോഗബാധിതനായി. രോഗി മരണാസന്നനെന്നു തോന്നിയതോടെ, പുത്രൻെറ പത്രമേനി കൊടുക്കുവാൻ പള്ളിമുടക്കിൻ കീഴിൽ ആവശ്യപ്പെടുവാനായി അദ്ദേഹത്തിൻെറ വികാരിക്കു ആർച്ചുബിഷപ്പു ഒരു കല്പന അയച്ചു. പിറ്റെ ദിവസം, കർത്താവിൻെറ പിറവിത്തിരുന്നാളിൽ, വേറൊരു കല്പന ആ മൂന്നാംസഭക്കാരനുമയച്ചുകൊടുത്തു. അദ്ദേഹം സന്യാസവസ്ത്രം മാറ്റണ

മെന്നു മുടക്കിൻകീഴുള്ള ഒരു കല്പനയായിരുന്നു അത്. കാരണം അദ്ദേഹം റോമ്മായിലേക്കു എഴുതിയവരിൽ ഒരാളായിരുന്നു. മറ്റു കാര്യങ്ങളിൽ കറയറ്റ യുവാവും. ഈ എഴുത്തു ഞാൻ കാണുകയുണ്ടായി.

ഞാൻ വിജ്ഞാപനങ്ങൾ- അവയുടെ കോപ്പി കഴിഞ്ഞ എഴുത്തിൻെറ കൂടെ ഞാൻ അയച്ചിരുന്നു.- എഴുതുകയും വൈദികരുടെയും ജനത്തിൻെറയും സമ്മേളനത്തിന് വട്ടം കൂട്ടുകയും ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ, അവരെയെല്ലാം വിളിച്ചുകൂട്ടുന്നത് ആലപ്പുഴ പട്ടണത്തിലാക്കുന്നതിൽ എൻെറ സമ്മതം നേടാൻ വികാരി അപ്പൊസ്തോലിക്കാ എഴുത്താലെയും പീലിപ്പോസച്ചൻ വാക്കാലെയും പരിശ്രമിച്ചു. ഇതു സംബന്ധിച്ചു ഞാൻ അഭിപ്രായമാരാഞ്ഞ എല്ലാ കത്തനാരന്മാരും പറഞ്ഞതു ആ സ്ഥലം ഒട്ടും പറ്റിയതല്ലെന്നും ജനത്തിന്, പ്രത്യേകിച്ച് വടക്കൻ പ്രദേശത്തു നിന്നുള്ളവർക്ക്, സൗകര്യമായി അവിടെയെത്താൻ സാധിക്കയില്ലെന്നുമാണ്. മറിച്ച്, സുറിയാനിക്കാരുടെ വീക്ഷണത്തിൽ മലബാർ സഭയുടെ കേന്ദ്രമായ മാന്നാനം ആശ്രമമാണ് ഏറ്റം പറ്റിയ സ്ഥലമെന്നും അവിടെ വലിയ സന്തോഷത്തോടെ വന്നെത്തുന്ന വിശ്വാസികൾക്കു പൂർണ്ണസ്വാതന്ത്ര്യമുണ്ടായിരിക്കുമെന്നും കൂടി അവർ അഭിപ്രായപ്പെട്ടു. ഇതു സംബന്ധിച്ച തീരുമാനം വികാരി അപ്പൊസ്തോലിക്കാ എനിക്കു വിട്ടുതന്നതിനാൽ ഞാൻ മാന്നാനം തിരഞ്ഞെടുത്തു. ഉടനെതന്നെ മേല്പറഞ്ഞ വിജ്ഞാപനങ്ങൾ എല്ലാ പള്ളികളിലേക്കും അയയ്ക്കുകയും ചെയ്തു. ഞാനെടുത്ത തീരുമാനം ശരിയായിരുന്നതാണെന്ന് അനുഭവം തെളിയിച്ചു.

കൊച്ചിയിൽ നിന്നു ഞാൻ പോരുന്നതിന് ഏതാനും ദിവസങ്ങൾക്കു മുമ്പ് എന്നോടുകൂടെ മാന്നാനത്തിനു പോരുന്നതിന് ആർച്ചുബിഷപ്പ് പീലിപ്പോസച്ചനു കല്പന കൊടുത്തു. ആഘോഷമായ സ്വീകരണം തരാതിരുന്ന തെറ്റിനു പരിഹാരമായിട്ടായിരുന്നു ഇത്. എന്നാൽ ഈ കല്പനയെക്കുറിച്ചു കേട്ടവരെല്ലാം ഉടനെ പറഞ്ഞത് ഒരു മിഷനറിയുടെ സാന്നിദ്ധ്യം മൂലം സമ്മേളനത്തിൻെറ ലക്ഷ്യം പരാജയപ്പെടുമെന്നാണ്. കാരണം, സ്വതന്ത്രമായി പറയുവാൻ ആരും തുനിയാത്ത വിധം അത്ര വലിയ ഭയമുണ്ടാകും. പീലിപ്പോസച്ചൻ തന്നെ ഇതു സമ്മതിച്ചു പറഞ്ഞു അദ്ദേഹത്തിൻെറ ആശ്രമത്തിലേക്കു തിരിച്ചുപോകുവാൻ തീരുമാനിച്ചു.

ഇങ്ങനെ എല്ലാവരുടെയും സ്വാതന്ത്ര്യത്തെ സംരക്ഷിച്ചുകൊണ്ട് മെയ് 20 ഞായറാഴ്ച[2] രാവിലെ കുർബ്ബാന കഴിഞ്ഞു 7 മണിക്കു ഞാൻ കൊച്ചി വിട്ടു, മഞ്ഞുമ്മേൽ മുതൽ ആലപ്പുഴ വരെ പരന്നു കിടക്കുന്ന കായലിലൂടെ അത്യാഡംബരപൂർവ്വമായ ഒരു ജലയാത്രയായി ഞാൻ മാന്നാനം അശ്രമത്തിലേക്കു തിരിച്ചു. മുമ്പിൽ കുരിശുകൾ ഉയർത്തിക്കെട്ടിയ വലുതും ചെറുതുമായ 303 വള്ളങ്ങളിലായി 5000 ലധികം പുരുഷന്മാരുണ്ടായിരുന്നു. കൂടാതെ സദാ അടിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന വളരെ മണികൾ, അസംഖ്യം കൊടികൾ, സകലതരത്തിലുമുള്ള വാദ്യങ്ങൾ ഇവയുമുണ്ടായിരുന്നു. കൂടാതെ ഭക്തസംഘടനക്കാർ അവരുടെ വേഷമണിഞ്ഞു

---

2. തീയതി ശരിയല്ല. മെയ് 21 ആണു ശരി.

ഭക്തഗാനങ്ങളും ദേശീയ ഗാനങ്ങളും പാടിയിരുന്നു. മാർപ്പാപ്പയുടെയും (പീയൂസ്) അദ്ദേഹത്തിൻെറ പ്രതിനിധിയുടെയും ബഹുമാനാർത്ഥം മൂന്നുപ്രാവശ്യം വീതമുള്ള നൂറുനൂറു ആർപ്പുവിളികൾ(എവിടെയും മാറ്റൊലി കൊണ്ടു.) ഇങ്ങനെ രാജകീയവും സഭാപരവുമായ ഘോഷയാത്രയിൽ മുമ്പു കണ്ടിട്ടില്ലാത്ത ആഡംബരത്തോടെ വിജനമായ ഒരു കുന്നിൽ സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന മാന്നാനം ആശ്രമത്തിലേക്കു അവർ എന്നെ ആനയിച്ചു. മലബാറിൻെറ എല്ലാ ഭാഗത്തു നിന്നും വന്നെത്തിയ 25,000 ആളുകൾ ദേശീയവും മതപരവുമായ വലിയ ആവേശത്തോടെ അവിടെ എന്നെ കാത്തു നില്ക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു. സാധിച്ചവരെല്ലാം എൻെറ കൈ ചുംബിച്ചുകൊണ്ട് അവർ എന്നെ സ്വീകരിച്ചു. അതിയായ ചൂടും പള്ളിയിലെ അപകടകരമായ ജനത്തിക്കലും മൂലം തുടങ്ങിയ പ്രസംഗം നിർത്തുന്നതിനു ഞാൻ നിർബ്ബന്ധിതനായി. ജനങ്ങളെ വിട്ടശേഷം ആശ്രമത്തിലെ വൈദികരുടെയും ഇതര വൈദികരുടെയും ഇതര വൈദികാന്തസുകാരുടെയും (clericorum) സുറിയാനിയിലും ലത്തീനിലും മലയാളത്തിലുമെഴുതിയ മംഗളപത്രങ്ങൾ (litteras gratulatorias) ഞാൻ സ്വീകരിച്ചു. അവയുടെ പകർപ്പ് Bഎന്ന അക്ഷരത്തിൻെറ കീഴിൽ ഇതോടൊപ്പമയയ്ക്കുന്നു. [3] കാരണം അവ ജനം മുഴുവൻെറയും വകയായിട്ടാണ് എഴുതപ്പെട്ടത്. ഇതോടെ C എന്ന അക്ഷരത്തിൻെറ കീഴിൽ ജനങ്ങളുടെ നാലു ദിവസത്തെ യോഗത്തിൻെറ പരിപാടി കാണാവുന്നതാണ്. അതിൽ നടന്ന കാര്യങ്ങൾ വിവരിക്കുന്നതിനു സമയം അനുവദിക്കാത്തതിനാൽ, അതിൻെറ അവസാനം എല്ലാറ്റിൻെറയും ചുരുക്കമായി റോമ്മായിലേക്കയച്ച കമ്പി സന്ദേശം മാത്രം ആവർത്തിക്കുന്നു: "അവിശ്വസനീയമായ ആവേശത്തോടെ എനിക്കു സ്വീകരണം. തിരുസ്സിംഹാസന ത്തോടുള്ള അനുസരണത്തിൻെറയും ആദരവിൻെറയും വ്യക്തമായ അടയാളങ്ങൾ. വൈദികരുടെയും ജനത്തിൻെറയും പൊതുസമ്മേളനം നടത്തി. രൂപതയുടെ സ്ഥാപനവും, അയയ്ക്കുവാനിരിക്കുന്ന മിഷനറിമാരിൽ നിന്ന് ഭരിക്കുവാൻ ഒരു യൂറോപ്യൻ മെത്രാനെയും അദ്ദേഹത്തെ പൊന്തിഫിക്കൽ കാര്യങ്ങളിൽ സഹായിക്കുവാൻ മലബാറിൽ നിന്നുള്ള സഹായമെത്രാനെയും വളരെ ചുരുക്കം പേരൊഴികെ എല്ലാവരും ആവശ്യപ്പെടുന്നു. ഇതനുവദിക്കുന്നതു ഒട്ടും അപകടകരമല്ല. മറിച്ചു വളരെ ഉപകാരപ്രദവും മെല്ലൂസിൻെറ അനുയായികളെയും യാക്കോ ബായക്കാരെയും തിരിച്ചുകൊണ്ടുവരുന്നതിനും ബാബിലോൺകാരെ തടഞ്ഞു നിർത്തുന്നതിനും അത്യാവശ്യവുമത്രേ. അപേക്ഷ തിരസ്ക്കരിക്കുന്നത് ഏറ്റം അപകടകരം."

ഈ കമ്പിസന്ദേശത്തിലെ ഓരോ വാക്കും ഞാൻ ഉറപ്പിച്ചു പറയുന്നു. ഞാൻ കണ്ട നൂറ്റി ഇരുപത്തഞ്ചു കത്തനാരന്മാരിൽ വൻഭൂരിപക്ഷവും, അല്ല എല്ലാവരും തന്നെ എന്നു പറയാം, അവരിൽ കുടികൊള്ളുന്ന മാന്യതയും(dignitate) ഗാംഭീര്യവും (gravitate) അപ്രതീക്ഷിതമായ എൻെറ ആദരവു പിടിച്ചു പറ്റി. ഇവരിൽ ഒരാളൊഴികെ എല്ലാവരും തങ്ങൾക്കു വരാപ്പുഴയിൽ നിന്ന് വേർതിരിച്ചുള്ള മെത്രാനെ ആവശ്യപ്പെട്ടു. പ്രത്യേക താല്പര്യമില്ലാത്തതായി (indifferentes) 9 പേർ മാത്രമേ ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ.

---

3. ഇവിടെ ഉപേക്ഷിക്കുന്നു.

പല പള്ളികളും മെല്ലൂസു മെത്രാൻെറ ഭാഗത്തേക്കു ചേരാൻ തയ്യാറായിരുന്നു. എൻെറ ആഗമനം ശീശ്മയുടെ പുരോഗമനത്തെ തടഞ്ഞു. ഈ ജനത്തിൻെറ പ്രതീക്ഷ ഇപ്പോൾ വിഫലമായാൽ മുമ്പിലത്തേതിലും മോശമായവ സംഭവിക്കും. മൂന്നു വൈദികർ എലഞ്ഞി പള്ളിയോടു കൂടെ തിരിച്ചു വന്നെങ്കിലും മറ്റുള്ളവരുടെയും അവരോടു ചേർന്നു നില്ക്കുന്ന ജനത്തിൻെറയും മാനസാന്തരത്തിനുള്ള പ്രതീക്ഷ, സുറിയാനിക്കാർക്കു സ്വന്തമായി മെത്രാനെ നിയമിക്കാത്ത പക്ഷം, തെളിഞ്ഞു കാണുന്നില്ല. അത്രയധികമാണ് വരാപ്പുഴയോടുള്ള വെറുപ്പ്, അവരെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം സ്വന്തം മെത്രാനെക്കുറിച്ചുള്ള പ്രതീക്ഷ മാത്രം പോരാ. അദ്ദേഹത്തെ അവർക്കു കാണുക തന്നെ വേണം. ഞാൻ മൂന്നു കത്തനാരന്മാരെ മാർ പീലിപ്പോസ് യാക്കോബിൻെറ പക്കലേക്കയച്ചു. [4] അവരോടു അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു:- ''നിങ്ങൾക്കു ഒരു മെത്രാൻ അഭിഷിക്തനായാൽ ഞങ്ങൾ ഇവിടെ നിന്നു പോകുന്നതാണ്. അല്ലെങ്കിൽ പോകുകയില്ല. ശ്ലൈഹിക സന്ദർശകനെ കാണുന്നതിന് എനിക്ക് ആഗ്രഹമുണ്ട്. എന്നാൽ മേലൂസ് (തൃശൂർ) മെത്രാൻെറ അനുമതി കൂടാതെ എനിക്കു ഇവിടെനിന്നു (കുറവിലങ്ങാട്) പോകാനാവില്ല. ഞങ്ങൾ ഇവിടെ നിന്നു പോകണമെന്നും എനിക്കു നിങ്ങളുടെ ഇടയിൽ താമസിക്കുവാനോ ഒരു മെത്രാനെന്ന നിലയിൽ നിങ്ങൾക്കു എന്നെ കരുതുവാനോ പറ്റുകയില്ലെന്നും വന്നാൽ ചുരുങ്ങിയ പക്ഷം നിങ്ങളുടെ പ്രിയോർ എന്നെ ഒരു സന്യാസി ആയി സ്വീകരിക്കണമെന്നു ഞാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു.''

തിരുസ്സിംഹാസനത്തിൻെറ വിവേകപൂർവ്വമായ തീരുമാനത്തിന് (Sapientiae) എൻെറ ചിന്ത സമർപ്പിക്കുക യുക്തമാണെങ്കിൽ: സുറിയാനി റീത്തുകാരായ മലബാർകാർക്കുവേണ്ടി ഉടൻതന്നെ ഒരു രൂപത സ്ഥാപിക്കേണ്ടതാണ്. കൂടാതെ യാക്കോബായക്കാർ പുനരൈക്യപ്പെടുന്നുവെങ്കിൽ അപ്പോൾ ആ രൂപത രണ്ടായി വിഭജിക്കപ്പെടണം. പുതിയ രൂപതയുടെ ഭരണം കർമ്മെലീത്താ വൈദികരെ ഏല്പിക്കാം. അവർ അതിനു വിസമ്മതിക്കുന്നുവെങ്കിൽ ഗാസീറിൽ സുറിയാനി കോളേജു നടത്തുന്ന ഈശോസഭാ പ്രോവിൻസിനോട് ഈ മിഷൻ ഏറ്റെടുക്കുവാൻ കല്പിക്കുക. സുറിയാനിഭാഷ നന്നായി അറിയാവുന്നവനും മെത്രാനായി തെരഞ്ഞെടുക്കപ്പെടാവുന്നവനുമായ ഒരു വൈദികൻ ആ കോളേജിലുണ്ടെങ്കിൽ ആദ്ദേഹത്തെ കഴിയുന്നതും വേഗം ഇങ്ങോട്ടു വിടുക. ഇവിടെ ജനം കാൺകെ ഞാൻ അദ്ദേഹത്തിനു മെത്രാഭിഷേകം നല്കാം. സാധിക്കുമെങ്കിൽ അദ്ദേഹത്തോടൊപ്പം അതേ പ്രോവിൻസിൽ നിന്ന് കഴിയുന്നതും വേഗം 10 അല്ലെങ്കിൽ 12 മിഷനറിമാരെയും അയയ്ക്കുക. അവരെല്ലാം സുറിയാനിയും നാട്ടുഭാഷയും പഠിക്കുകയും വേണം. സുറിയാനി റീത്തിൽ കൂർബ്ബാനചൊല്ലുന്നതിനുള്ള അനുമതി മെത്രാനുകൊടുക്കേണ്ടതു ആവശ്യമാണ്. മിഷനറിമാരിൽ നിന്ന് മെത്രാന്മാരെ തെരഞ്ഞെടുക്കേണ്ടി വരുമെന്നതിനാൽ അവർക്കും ഇതേ അനുമതി നല്കേണ്ടതാണ്. ഇതിനിടയിൽ, വരാപ്പുഴ വികാരിയാത്തിൽ നിന്നും ഗോവാ അതിരൂപതയിൽ നിന്നും പുതിയ

4. ഈ പീലിപ്പോസ് യാക്കോബ് മെത്രാനെ മെല്ലൂസു വരുത്തിയതാണ്. cfr. ബർണാർദ്, മാർത്തോമ്മാ ക്രിസ്ത്യാനികൾ (Reprint 1992) 751

രൂപതയെ വേർതിരിക്കുന്നതിനുള്ള ഒരുക്കം ചെയ്യുവാനുള്ള ചുമതല എന്നെ ഏല്പിക്കട്ടെ. എനിക്കു ഇവിടെ ക്രമം വരുത്താതെ ഇവിടെ നിന്നു പോകുവാൻ പറ്റുകയില്ല. തിരുസ്സിംഹാസനം തീരുമാനം അയയ്ക്കുന്നതുവരെ ഇവരെ ഉപേക്ഷിച്ചിട്ടു പോകരുതെന്ന് വൈദികരും ജനവും ഒറ്റക്കെട്ടായി എന്നോടഭ്യർത്ഥിച്ചു. അത്രയധികമാണ് പ്രതികാരത്തെക്കുറിച്ചു, പ്രത്യേകിച്ചു തട്ടാശ്ശേരിലച്ചനിൽ നിന്നുള്ളവയെക്കുറിച്ചു, അവർക്കുള്ള വിറയലും പേടിയും. ഉപദ്രവകാരിയായ ഈ മനുഷ്യൻ ആർച്ചുബിഷപ്പിൻെറ മേൽ സകല സ്വാധീനവും ചെലുത്തുന്നു. എല്ലാവരും ആർച്ചുബിഷപ്പിൻെറ ഒരു ദുഷ്ടദേവ (malus genius) നായിട്ടാണ് ഇദ്ദേഹത്തെ കണക്കാക്കുന്നത്. പുതിയ മെത്രാൻെറ അഭിഷേകാനന്തരം കത്തനാരന്മാരിൽ ഏറ്റം യോഗ്യനായ ഒരാളെ തെരഞ്ഞെടുത്തു മെത്രാനടുത്ത കർമ്മങ്ങൾക്കായി സഹായ മെത്രാനായി(Assistentem in Pontificalibus) അഭിഷേകം ചെയ്യണം. ഈ ജനത്തിൻെറ പ്രകൃതമറിഞ്ഞാൽ ഇവർക്കു യൂറോപ്യനായ ഒരു ഭരണകർത്താവു ആവശ്യമാണെന്നുള്ളതിനു ഒരു സംശയവുമുണ്ടാകുകയില്ല. ഈ ഭരണകർത്താവ് സ്വന്തം മിഷനറിമാരുമൊത്ത് റോമ്മാസഭയുമായി അവർക്കുള്ള (= ജനത്തിനുള്ള) ബന്ധം കാത്തു രക്ഷിക്കുകയും കത്തോലിക്കാ ചൈതന്യം ഇടയ്ക്കിടെ നവീകരിക്കുകയും ചെയ്യും. ഈ വിശ്വാസികൾ തങ്ങളുടെ മക്കളിലൊരുവൻ സഹായ മെത്രാനായി അഭിഷിക്തനാകുന്നു എന്ന പ്രോത്സാഹനം അർഹിക്കുന്നു എന്നതിനു സംശയമില്ല. കൂടുതലായവയൊന്നും അവർ ആഗ്രഹിക്കുന്നില്ല. അവർക്കാവശ്യവുമില്ല. തിരുസ്സിംഹാസനത്തോടു ഇന്നും വിശ്വസ്തരായിരിക്കുന്ന മലബാറുകാർക്ക് ഇത് അനുവദിച്ചു കൊടുത്താൽ അവർ എന്നും വിശ്വസ്തരായി തുടരുമെന്നും ശീശ്മയെ വെറുക്കുമെന്നും ബാബിലോൺകാരെ ബഹിഷ്കരിക്കുമെന്നും കത്തോലിക്കാ ചൈതന്യത്തിൽ(Veritate) വീഴ്ച കൂടാതെ തുടരുമെന്നുമുള്ള കാര്യത്തിൽ എനിക്കു ഒരു തരത്തിലും സംശയം തോന്നുന്നില്ല. കൂടാതെ മെല്ലൂസിൻെറ അനുയായികളുടെയും യാക്കോബായക്കാരുടെയും ഹിന്ദുക്കളുടെ തന്നെയും മനസ്സു തിരിവിനെക്കുറിച്ച് വലിയ പ്രതീക്ഷയുള്ളതായി ഞാൻ കരുതുന്നു.

പുതുതായി സ്ഥാപിക്കേണ്ട രൂപതയ്ക്കു അഡ്മിനിസ്ട്രേറ്ററായി തിരുസ്സിംഹാസനം എന്നെ നിയമിക്കുകയും മെത്രാനടുത്ത കർമ്മങ്ങൾക്കായി മലബാർ വൈദികരിൽ ഒരാളെ സഹായമെത്രാനായി നിയമിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതാണ് കൂടുതൽ മെച്ചം എന്നു ഞാൻ വിചാരിക്കുന്നു. മലബാർ വൈദികരിൽ നിന്നുള്ള സഹായ മെത്രാനെ, ഇപ്രാവശ്യത്തേക്കെങ്കിലും സകല വൈദികരും കൂടി തിരഞ്ഞെടുക്കട്ടെ. വിവരം തിരുസ്സിംഹാസനത്തിങ്കൽ എത്തിക്കഴിയുമ്പോൾ, കഴിയുന്നതും വേഗം ശീശ്മയെ നിർമ്മാർജ്ജനം ചെയ്യുന്നതിനുവേണ്ടി, അദ്ദേഹത്തെ അഭിഷേകം ചെയ്യുവാൻ എന്നെ അനുവദിക്കട്ടെ. അതിനോടിടയ്ക്ക് ഞാൻ പുതിയ രൂപതയ്ക്ക് (ചാപ്റ്റർ കൂടാതെ)[5] വേണ്ട ക്രമീകരണങ്ങൾ ചെയ്യുകയും ഭരിക്കാനുള്ള നിയുക്ത മെത്രാൻ എങ്ങനെ വരണമെന്നു വേണ്ട ഏർപ്പാടു ചെയ്യുകയും ചെയ്യാം.

5. ആഘോഷമായി തിരുക്കർമ്മങ്ങൾ നടത്തുന്നതിനും മെത്രാനു ആലോചന നല്കുന്നതിനുമുള്ള വൈദികരുടെ സംഘമാണ് ചാപ്റ്റർ.

അദ്ദേഹത്തിൻെറയും സഹായിയുടെയും അഭിഷേകം ഇവിടെ വെച്ച് എനിക്കു നടത്തുകയും ചെയ്യാം. അപ്പോൾ പൂർണ്ണമായ സന്തോഷവും ഉറച്ച സമാധാനവു മുണ്ടാകും.

കൃത്യമായ അറിവിലും നല്ല മനസ്സാക്ഷിയിലും ഞാൻ തിരുസ്സിംഹാസനത്തിൻെറ ബുദ്ധിപൂർവ്വമായ വിവേകത്തിനു സമർപ്പിക്കുന്ന പരിപാടി അംഗീകരിക്കുന്നുവെ ങ്കിൽ ബോംബെ (സുരക്ഷിതമായ ഏകമാർഗ്ഗം) വഴി ഒരു കമ്പി സന്ദേശം ഏറ്റം സ്വീകാര്യവും വിലപ്പെട്ടതുമായിരിക്കും.

ഈ രൂപതയുടെ രക്ഷാധിപത്യം (patronatus) പോർട്ടുഗൽ രാജാവിനു നല്കാ വുന്നതാണ്. അദ്ദേഹം അതു സ്വീകരിക്കുമെങ്കിൽ ഗോവയുടെ സാമന്തരൂപതയായി കൊടുങ്ങല്ലൂർ സ്ഥാപിതമാകട്ടെ. എന്നാൽ രാജാവു മിഷനറിമാരിൽ നിന്നു മെത്രാനെ തെരഞ്ഞെടുക്കുമെന്നും അദ്ദേഹത്തെ വർഷംതോറുമുള്ള ധനസഹായത്താൽ കാത്തുകൊള്ളുമെന്നും വാഗ്ദാനം ചെയ്യണം. രാജാവു സ്വീകരിക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ തന്നെയും കൊടുങ്ങല്ലൂർ രൂപതയെ സ്ഥാപിക്കുകയും, യാക്കോബായക്കാർ മനസ്സു തിരിയുമ്പോൾ അതിനെ രണ്ടായി വിഭജിക്കേണ്ടി വരുന്ന നേരത്ത് അതിനെ അതിരൂപതയായി ഉയർത്തുകയും ചെയ്യാം. ഭൂമിശാസ്ത്രപരമായ യാതൊരു പ്രശ്ന വുമില്ല. കാരണം ലത്തീൻപള്ളികൾ മലബാറിൻെറ അതിർത്തിയിൽ മാത്രമേ യുള്ളു.

സുറിയാനിക്കാർക്കു സ്വന്തമായി മെത്രാനെ കിട്ടുന്ന പക്ഷം മുന്നാം സഭക്കാ രുടെ ആറു ആശ്രമങ്ങളെ സംബന്ധിച്ച് എന്തു ചെയ്യണം എന്ന കാര്യത്തെക്കുറിച്ച് ആലോചിക്കുവാൻ കർമ്മെലീത്താക്കാർ കഴിഞ്ഞ ഞായറാഴ്ച മഞ്ഞുമ്മേൽ വച്ചു സംഘം കൂടി, മൂന്നാം സഭക്കാരുടെയെല്ലാം ശ്രേഷ്ഠനായി ഒരു വൈദികനെ ഏറ്റം വേഗത്തിൽ നിയമിക്കണമെന്ന് അവരുടെ സഭയുടെ ജനറാളിനോടപേക്ഷിക്കുവാൻ തീരുമാനമെടുത്തിരിക്കുകയാണ്. ഇതുവഴി മൂന്നാം സഭക്കാർ കർമ്മെലീത്താ സഭയോടു ഉറപ്പായി ബന്ധിതരാകുകയും നിർദ്ദേശിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന വേർതിരിക്ക ലിന് വലിയ പ്രതിബന്ധം ഉണ്ടാവുകയും ചെയ്യും.

ആശ്രമങ്ങളും സെമിനാരികളും സ്കൂളുകളും ഞാൻ ഇതുവരെ സന്ദർശിച്ചിട്ടില്ല. എന്നാൽ ഒരു കാര്യം ഞാൻ മനസ്സിലാക്കിക്കഴിഞ്ഞു. അതായത് വൈദികവിദ്യാർ ത്ഥികളെ തത്വശാസ്ത്രം, ദൈവശാസ്ത്രം (Theologia dogmatica) സഭാചരിത്രം, കാനൻ നിയമം ഇതൊന്നും പഠിപ്പിക്കുന്നില്ല. എന്നെ സന്ദർശിച്ച രണ്ടു പ്രൊഫസ റന്മാരോടു ഞാൻ ചോദിച്ചു: ദൈവം ഏകനും ത്രിത്വവുമാണെന്ന് എങ്ങനെ തെളിയിക്കും? ഒരു വ്യക്തിയിൽ രണ്ടു സ്വഭാവം മ്ശിഹായ്ക്കുണ്ടായിരുന്നു എന്നതിനും മ്ശിഹായുടെ ശരീരം സാക്ഷാൽ വിശുദ്ധ കുർബ്ബാനയിലുണ്ടെന്നു ള്ളതിനും (ഇതുപോലുള്ള ചിലതിനും) തെളിവെന്ത്? അവർ പ്രതിവചിച്ചതിങ്ങ നെയാണ്:-"ഇതു ഞങ്ങൾ ഒരിക്കലും പഠിച്ചിട്ടില്ല. പ്രോട്ടസ്റ്റൻറുകാർ പ്രസിദ്ധീക

രിച്ച ബൈബിളിൽ നിന്ന് എട്ടോ പത്തോ വർഷം ഞങ്ങൾ സുറിയാനി പഠിച്ചിട്ടുണ്ട്. കൂടാതെ മലയാളഭാഷയും. ഒടുവിൽ ആറുമാസമോ ഒരു വർഷമോ, ഫീലിപ്പോസച്ചൻ മലയാളത്തിൽ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയ സന്മാർഗ്ഗശാസ്ത്രവും പഠിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഞങ്ങളെ കൂടുതൽ പഠിപ്പിക്കുവാൻ മിഷനറിമാർക്കിഷ്ടമില്ല. അവർക്കെതിരായി ഞങ്ങൾ സ്വരമുയർത്താതിരിക്കാനാണിത്. മൂന്നാം സഭക്കാരിൽ ചിലരെ ലത്തീൻ പഠിപ്പിച്ചുപോയതിനെക്കുറിച്ച് അവർ ദു:ഖിക്കുന്നു. ഇവരാണ് ഞങ്ങൾക്കുവേണ്ടി റോമ്മായിലേക്കെഴുതിയത്''.

ബോംബയിലെ വൈദികർ അവിടെ കപ്പൂച്ചിൻ സഭക്കാർ വരുന്നതിനു മുമ്പ് കർമ്മെലീത്താക്കാർക്കെതിരായി പതിവായി ഉന്നയിച്ചിരുന്നതു ഇതേ പരാതി തന്നെയാണ്.

മാർ തോമ്മാ റോക്കോസിൽ നിന്നു പട്ടം സ്വീകരിച്ച ഏതാനും വൈദികാന്തസ്സുകാർക്കു (Clericos) ശിക്ഷാ മോചനം നല്കുന്നതിനുള്ള അനുമതി ചോദിച്ചുകൊണ്ടു ഞാൻ അവസാനിപ്പിക്കുന്നു. ആർച്ചുബിഷപ്പ് അവരെ പൂർണ്ണമായും ഉപേക്ഷിച്ചു മറന്നു കളഞ്ഞു എന്നു അവർക്കു പരാതിയുണ്ട്.

ഈ എഴുത്തിൻെറ കൂടെ വരാപ്പുഴ വികാരി അപ്പൊസ്തോലിക്കാ സുറിയാനിക്കാർക്കുവേണ്ടി നിയമിച്ച മൂന്നു വികാരി ജനറാളന്മാക്കു കൊടുത്ത പ്രത്യേകാനുമതികളുടെ ലിസ്റ്റു **A** അക്കത്തിൽ കൊടുത്തിട്ടുണ്ട്. ആ വികാരിജനറാളന്മാർ താഴെ പറയുന്നവരാണ്.

വടക്കൻ പ്രദേശത്തേക്ക്: കാപ്പിൽ മത്തായിച്ചൻ, എൽത്തുരുത്തു ആശ്രമം (അരണാട്ടുകര ഇടവകയിൽ)

തെക്കൻ പ്രദേശത്തേക്ക് : പോരൂക്കര കുറിയാക്കോസച്ചൻ- ആശ്രമങ്ങളുടെ പ്രിയോരും മാന്നാനം ആശ്രമത്തിൻെറ സുപ്പീരിയറും

(കുടമാളൂർ ഇടവകയിൽ)

കിഴക്കൻ പ്രദേശത്തേക്ക്- കാനാട്ടു യാക്കോബച്ചൻ- കർമ്മെല ആശ്രമത്തിൻെറ വികാരി (ആരക്കുഴ ഇടവക)

N.B. ഇവരിൽ കാനാട്ടച്ചനെ ഡലഗെറ്റു (പ്രതിനിധി) എന്നാണു വിളിച്ചിരിക്കുന്നത്.

കൂടാതെ **B** അക്കത്തിൻെറ കീഴിൽ മാന്നാനം ആശ്രമാംഗങ്ങൾ ശ്ലൈഹികസന്ദർശകനു 1876 മെയ് 21നു നല്കിയ മംഗളപത്രത്തിൻെറ പകർപ്പു കൊടുത്തിരിക്കുന്നു.

നാലു ദിവസം മാന്നാനത്തു നടന്ന വൈദികരുടെയും ജനങ്ങളുടെയും സമ്മേളനത്തിൻെറ പരിപാടിയാണ് **C** അക്കത്തിൻെറ കീഴിൽ കൊടുത്തിരിക്കുന്നത്.

C

മെയ് 23 ചൊവ്വാ

രാവിലെ 7.00. - ശ്ലൈഹികസന്ദർശകൻെറ കുർബ്ബാന

8.30. - വൈദികരുടെയും ജനങ്ങളുടെയും സമ്മേളനം -പള്ളിമുറ്റത്ത്

1 പരിശുദ്ധാത്മാവിനെ വിളിച്ചുള്ള പ്രാർത്ഥന, 3 സ്വർഗ്ഗസ്ഥനായ, നന്മ നിറഞ്ഞ.....

2 സന്ദർശകൻെറ പ്രസംഗം

3 ദ്വിഭാഷിയുടെയും കമ്മിസറികളുടെയും സത്യപ്രതിജ്ഞ

4 മാർപ്പാപ്പായ്ക്കു അയയ്ക്കേണ്ട എഴുത്തു അവതരിപ്പിക്കുന്നു.

5 പ്രാർത്ഥന. 3 സ്വർഗ്ഗസ്ഥ. 3 നന്മ നിറഞ്ഞ.....

വൈകിട്ട് 6.00. - വി. കുർബ്ബാനയുടെ വാഴ്വ്, പള്ളിയിൽ.

മെയ് 24 ബുധൻ

രാവിലെ 7.00 - സുറിയാനിക്കുർബ്ബാന- ആശ്രമങ്ങളുടെ പ്രിയോർ

8.30 - ജനത്തിൻെറ സമ്മേളനം- പള്ളിമുറ്റത്ത്

1. പ്രാരംഭ പ്രാർത്ഥന

2. ശ്ലൈഹികസന്ദർശകൻെറ പ്രസംഗം

3. ഏഴുമുറികളിൽ 14 കമ്മിസറികളുടെ മുമ്പിൽ ജനപ്രതിനിധികളെ സ്വീകരിക്കുന്നു.

9.00- വൈദിക സമ്മേളനം- ആശ്രമത്തിൽ

1. പ്രാരംഭ പ്രാർത്ഥന

2. സന്ദർശകൻെറ പ്രസംഗം

3. ശീശ്മ നിർമ്മാർജ്ജനം ചെയ്യുന്നതിനെക്കുറിച്ചു ചർച്ച

4. പ്രാർത്ഥന

വൈകിട്ട് 6.00. -വി. കുർബ്ബാനയുടെ വാഴ്വ്, പള്ളിയിൽ

മെയ് 25 വ്യാഴം കർത്താവിൻെറ സ്വർഗ്ഗാരോഹണം.

രാവിലെ 7.00 -ആഘോഷമായ സുറിയാനിക്കുർബ്ബാന- സന്ദർശകൻെറ പ്രസംഗം

10.00 - അല്മായരുടെ സമ്മേളനം- പള്ളിമുറ്റത്ത്

1. പ്രാർത്ഥന

2. സന്ദർശകൻെറ പ്രസംഗം

3. ജനപ്രതിനിധികളുടെ തനിച്ചുള്ള സ്വീകരണം തുടരുന്നു.

10.30 വൈദികസമ്മേളനം - ആശ്രമത്തിൽ

1. പ്രാർത്ഥന

2. സന്ദർശകൻെറ പ്രസംഗം

3. വൈദികരുടെ മുഴുവൻ പേരു വിവരമെഴുതൽ (enumeratio)

വൈകിട്ട് 6.00 -വി. കുർബ്ബാനയുടെ ആഘോഷമായ വാഴ്വ്- (പള്ളിയിൽ)

മെയ് 26 വെള്ളി

രാവിലെ 7.00 -ശ്ലൈഹിക സന്ദർശകൻെറ കുർബ്ബാന

8.30 - അല്മായരുടെ സമ്മേളനം- പള്ളിമുറ്റത്ത്

9.30 - വൈദിക സമ്മേളനം- ആശ്രമത്തിൽ

1. പ്രാരംഭപ്രാർത്ഥന

2. സന്ദർശകൻെറ പ്രസംഗം

3. യാക്കോബായക്കാരുടെ മാനസ്സാന്തരത്തെക്കുറിച്ചു ചർച്ച

4. സന്ദർശകൻ വൈദികരെയും അല്മായരെയും തനിച്ചു സ്വീക രിക്കുന്നു.

വൈകിട്ട് 5.30- വി. കുർബ്ബാനയുടെ പ്രദക്ഷിണം- പള്ളിക്കു പുറത്ത്.

Te Deum, വാഴ്വ്.

6

Ponenze 1876 മാന്നാനം

770-782 ജൂൺ 10, 1876

മാന്നാനം ആശ്രമത്തിൽ വച്ചുനടന്ന മലബാർ ജനത്തിൻെറയും വൈദികരുടെയും നാലുദിവസം നീണ്ട സമ്മേളനത്തിലെ കാര്യങ്ങൾ ഞാൻ വിവരിക്കുവാൻ പോവുകയാണ്. മെല്ലൂസ് മെത്രാൻെറ ശീശ്മ, ബാബിലോൺകാർ, യാക്കോബായക്കാർ, പ്രോട്ടസ്റ്റൻറുകാർ, ഹിന്ദുക്കൾ ഇവരെയെല്ലാം സംബന്ധിക്കുന്ന കാര്യങ്ങളാണ് പരസ്യമായി ചർച്ചാവിധേയമായത് എന്ന് ആദ്യമേതന്നെ അറിയിച്ചുകൊള്ളുന്നു. മിഷനറിമാരുടെ ഭരണത്തെക്കുറിച്ചുള്ള പരാതികളും ഈ മിഷൻെറ ഭാവിയെക്കുറിച്ചുള്ള അഭിവാഞ്ഛകളുമാകട്ടെ തനിച്ചും രഹസ്യമായുമാണ് സ്വീകരിക്കപ്പെട്ടത്.

മെയ് 23-ചൊവ്വാഴ്ച രാവിലെ 7 മണിക്ക് വൈദികരുടെയും വളരെയേറെ ജനത്തിൻെറയും സാന്നിദ്ധ്യത്തിൽ ഞാൻ വിശുദ്ധകുർബ്ബാനയർപ്പിച്ചു. 8.30-ന് വിശാലമായ പള്ളിയങ്കണത്തിൽ ഇതിനായി ഒരുക്കിയ വലിയ പന്തലിൽ പൊതുസമ്മേളനമാരംഭിച്ചു. സെമിനാരിക്കാർ Veni creator Spirites എന്ന കീർത്തനം സുറിയാനിയിൽ പാടി. [1] തദനന്തരം ജനം മൂന്നു പ്രാവശ്യം സ്വർഗ്ഗസ്ഥനായ പിതാവേ, നന്മ നിറഞ്ഞ മറിയമേ. ഇവ ചൊല്ലി. തുടർന്നു സന്യാസികളോടും, കത്തനാരന്മാരോടും, അടുത്തു നിന്നിരുന്ന ജനത്തോടും ഇംഗ്ലീഷിൽ ഞാൻ ദീർഘമായി പ്രസംഗിച്ചു.ദ്വിഭാഷിയായ നിധീരിമാണിക്കത്തനാർ അതു മലയാളത്തിലേക്കു പരിഭാഷപ്പെടുത്തി. പ്രാദേശികഭാഷയിലേക്കു വിവർത്തനം ചെയ്ത ശ്ലൈഹിക ലേഖനം എല്ലാവരുടെയും കൈയിലുണ്ടായിരുന്നു. അതിനെ വിശദീകരിച്ചുകൊണ്ട്, രണ്ടുകാര്യങ്ങൾ എനിക്കു നിർവ്വഹിക്കാനുണ്ട് എന്നു ഞാൻ പറഞ്ഞു. ഒന്നാമതായി, അവരുടെ മുൻകാലത്തെയും ഇപ്പോഴത്തെയും സന്തോഷദുഃഖങ്ങളും ഭാവിയെക്കുറിച്ചുള്ള ഭയപ്രതീക്ഷകളും കേട്ടും കണ്ടും ഗ്രഹിച്ച് കേട്ടതും കണ്ടതും തിരുസ്സിംഹാസനത്തെ അറിയിക്കുക. രണ്ടാമതായി, കയ്യേറ്റക്കാരനായ (Intruso)

---

1. സുറിയാനിയിൽ താ ലാക് റൂഹാ എന്നാണറിയപ്പെട്ടിരുന്നത്.

മെല്ലൂസ് മെത്രാൻെറ വഞ്ചനയ്ക്കു വിധേയമായ അജഗണത്തെ കത്തോലിക്കാസഭയുടെ തൊഴുത്തിലേക്കു തിരിച്ചുകൊണ്ടുവരിക. തുടർന്നു, ഈ ദിവസങ്ങളിൽ പാലിക്കേണ്ട ക്രമങ്ങൾ പ്രഖ്യാപിച്ചതിനുശേഷം ആശ്രമങ്ങളുടെ പ്രിയോരച്ചനും കത്തനാരന്മാരിൽ മൂത്തയാളിനും, കമ്മിസറിമാരായി പന്ത്രണ്ടു കത്തനാരന്മാരെ തിരഞ്ഞെടുക്കുവാൻ ഞാൻ ആജ്ഞ നല്കി. ഈ കമ്മിസറിമാർ രണ്ടുപേർ വീതം ആറു മുറികളിൽ വച്ച് പള്ളികളിലെ അല്മായരുടെ നിവേദനങ്ങളെയോ ഏതെങ്കിലും വ്യക്തികളെയോ സ്വീകരിക്കുന്നതിനും എൻെറ നാമത്തിൽ ശ്രവിക്കുന്നതിനും വേണ്ടിയുള്ളവരായിരുന്നു. ഇതിനുശേഷം ജനമെല്ലാം നില്ക്കെ, ദ്വിഭാഷി എൻെറ മുമ്പിൽ മുട്ടുകുത്തി, എൻെറ ദ്വിഭാഷിയെന്ന നിലയ്ക്ക്, അദ്ദേഹത്തോടു പറയുന്ന എല്ലാ കാര്യങ്ങളെയും പറ്റി താൻ കർശനമായ രഹസ്യം പാലിക്കുമെന്നും വിശ്വസ്തമായി ഭാഷാന്തരം ചെയ്യുമെന്നും ഔപചാരികമായി സത്യപ്രതിജ്ഞ ചെയ്തു. ഇതേ രീതിയിൽ, കമ്മിസറിമാരായ പന്ത്രണ്ടു കത്തനാരന്മാർ, തങ്ങൾ വിശ്വാസികളിൽ നിന്നു കേൾക്കുന്നവ വിശ്വസ്തതാപൂർവ്വം എഴുതുകയും രഹസ്യമായി സൂക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യുമെന്ന് ഔപചാരികമായി വാഗ്ദാനം ചെയ്തു. ഇവ കേൾക്കുകയും കാണുകയും ചെയ്ത വൈദികരും ജനവും അനല്പമായി സന്തോഷിക്കുകയും നല്ല ധൈര്യത്തോടെ (confidentia) അവരുടെ പ്രയാസങ്ങൾ വെളിപ്പെടുത്തുകയുമുണ്ടായി. പള്ളി മുടക്കുകളെയും ഇതര ശിക്ഷകളെയും കുറിച്ച് എല്ലാവരെയും ബാധിച്ചിരുന്ന ഭയം വേണ്ടപോലെ വർണ്ണിക്കുവാൻ ഞാൻ പ്രാപ്തനല്ല. ഇതുമൂലം പലരും തനിച്ചും കൂട്ടമായും, തിരുസ്സിംഹാസനം അവർക്കു വേറൊരു മെത്രാനെ നിയമിക്കുന്നതിനുമുമ്പ് അവരെ വിട്ടുപോകരുതെന്നും അല്ലാഞ്ഞാൽ അവർ ഭയങ്കര ശിക്ഷകൾ സഹിക്കേണ്ടിവരുമെന്നും എന്നോടു ആത്മാർത്ഥമായി അപേക്ഷിച്ചു. മാർപാപ്പായ്ക്കുള്ള അഭിനന്ദനക്കത്തിൽ വൈദികരും ജനവും ഒപ്പിടണമെന്നു സത്യപ്രതിജ്ഞയ്ക്കു ശേഷം ഒരഭിപ്രായം വന്നിരുന്നു. പ്രസ്തുത കത്തു വായിച്ചിട്ട്, അതിൽ എന്തെങ്കിലും മാറ്റം വേണമെന്ന് ആർക്കെങ്കിലും അഭിപ്രായമുണ്ടോ എന്നു ഞാൻ ചോദിച്ചു. പൂർണ്ണസമാധാനം പുനഃസ്ഥാപിക്കുന്നതുവരെ എന്നെ മലബാറിൽ നിന്നു വിട്ടുപോകാൻ അനുവദിക്കരുത് എന്ന ഒരപേക്ഷ കൂട്ടിച്ചേർക്കണമെന്ന് ഗീവർഗീസ് കത്തനാർ എഴുന്നേറ്റു ആവശ്യപ്പെട്ടു. എല്ലാവരും നിന്നുകൊണ്ടു ഈ അപേക്ഷയെ പിന്താങ്ങി. ഞാനാകട്ടെ, വേറെ കാരണങ്ങൾ ഹേതുവാൽ ഈ നിർദ്ദേശത്തെ അംഗീകരിച്ചില്ല. എല്ലാ മലബാർ വൈദികരും കൽദായ മിഷനിൽ ജോലിക്കായി തങ്ങളെത്തന്നെ തിരുസ്സിംഹാസനത്തിനു സമർപ്പിക്കുന്നതായി നിർദ്ദിഷ്ട കത്തിലുള്ള ഭാഗം നീക്കം ചെയ്യണമെന്നു പിന്നീടു ചിലർ ആവശ്യപ്പെട്ടു. ഒരു പക്ഷേ തിരുസ്സിംഹാസനം തിരഞ്ഞെടുക്കാനിടയുള്ളവർക്കു സ്വന്തം നാടു വിടുക അത്യധികം ക്ലേശകരമാകാമെന്നതാണ് കാരണം. അതിനാൽ, സ്വയം സന്നദ്ധതപ്രകടിപ്പിക്കുന്നവരെ തിരുസ്സിംഹാസനം അയയ്ക്കട്ടെ എന്നർത്ഥം വരത്തക്കവണ്ണം ആ ഭാഗത്തിനു മാറ്റം വരുത്തി. യോഗാവസാനം അത്യധികം സന്തോഷത്തോടെ എല്ലാവരും ഹൃദയപൂർവ്വം മൂന്നുപ്രാവശ്യം മാർപാപ്പായ്ക്കു ആർപ്പു വിളിച്ചു.

തങ്ങൾ സുറിയാനിവംശജരാണെന്ന (natione syros) വസ്തുത എഴുത്തിൽ നിഷേധിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നു വളരെപ്പേർക്കു പരിഭവമുണ്ടെന്നു യോഗം തീർന്നശേഷം പല കത്തനാരന്മാരും എന്നെ അറിയിച്ചു. പാരമ്പര്യമനുസരിച്ചു സിറിയയിൽ നിന്നു കുറെപ്പേർ ഒരിക്കൽ ഇവിടെ കുടിയേറി നാട്ടുകാരുമായി വിവാഹബന്ധത്തിലേർപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടു എന്നതാണ് കാരണം. അതിനാൽ, പ്രയോജനരഹിതമായിട്ടുള്ള തർക്കങ്ങൾക്കു വഴി കൊടുക്കാതിരിക്കുന്നതിനായി ആ ഭാഗം വിട്ടുകളയുവാൻ ഞാൻ നിർദ്ദേശം നല്കി.

മെയ് 24 ബുധൻ. പള്ളിയുടെ മുറ്റത്തു വച്ചു മെല്ലൂസ് ശീശ്മയെക്കുറിച്ചു ഞാൻ ജനത്തോടു സംസാരിച്ചു. സത്യപ്രതിജ്ഞ ചെയ്ത കമ്മിസറിമാരോടു അവരുടെ അഭിപ്രായം സ്വതന്ത്രമായി വെളിപ്പെടുത്തുന്നതിനുള്ള അവസരം ഇപ്പോൾ അവർക്കു ലഭിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നു അവസാനത്തിൽ ഞാൻ അവർക്കു വ്യക്തമാക്കി. തുടർന്നു ഇക്കാര്യത്തിനുവേണ്ട ഏർപ്പാടുകളെല്ലാം ചെയ്ത ശേഷം ശീശ്മയെ ഇല്ലാതാക്കാനുള്ള മാർഗ്ഗങ്ങളെപ്പറ്റി എന്നോടൊപ്പം ചർച്ച നടത്തുന്നതിന് കത്തനാരന്മാരെ ഞാൻ ആശ്രമത്തിൻെറ ഹാളിൽ വിളിച്ചു വരുത്തി. പുതിയ ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ പള്ളികളിൽ നിന്ന് ആരും നേരത്തെ നിയുക്തരായ കമ്മിസറിമാരിൽ ഇല്ലാതിരുന്നത് പരാതികൾക്കിടയാക്കാമായിരുന്നതിനാൽ രണ്ടു കമ്മിസറിമാരെ കൂടി [2] തിരഞ്ഞെടുക്കുന്നതിനും സത്യപ്രതിജ്ഞ നടത്തിക്കുന്നതിനും ഞാൻ നിർദ്ദേശം നല്കി. അനന്തരം, തനിച്ചുള്ള കൂടിക്കാഴ്ചയിൽ എൻെറ മുമ്പിലും തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ട കമ്മിസറിമാരുടെ മുമ്പിലും ഭയം കൂടാതെ(libere) ഹൃദയം തുറക്കാമെന്നും, അതേ സമയം മെത്രാന്മാർക്കു ചേർന്നതല്ലാത്ത ഒന്നും പറയാനോ സ്വീകരിക്കാനോ ഇടയാകാതെ സൂക്ഷിക്കണമെന്നും ഞാൻ കത്തനാരന്മാരെ അനുസ്മരിപ്പിച്ചു.

ഒടുവിൽ ഞങ്ങൾ മെല്ലൂസ് ശീശ്മയെക്കുറിച്ചു ചർച്ച നടത്തി. പറയേണ്ട കാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ചു രഹസ്യം പാലിക്കണമെന്ന നിബന്ധനയ്ക്കു എല്ലാവരും സമ്മതിച്ചു. തെക്കുള്ള ഏറ്റം പ്രധാനപ്പെട്ട പട്ടണമായ കുറവിലങ്ങാട്ടു യാക്കോവ് പീലിപ്പോസ് മെത്രാനെ നിർത്തിയിട്ടു മെല്ലൂസ് മെത്രാൻ മൂന്നു ദിവസം മുമ്പ് തെക്കൻ പ്രദേശത്തു നിന്നു വടക്കുള്ള മുഖ്യപട്ടണമായ തൃശൂരിലേക്കു മടങ്ങിയെന്നു അറിവു ലഭിച്ചു. തിരുവിതാംകൂർ രാജാവിനും കൊച്ചി ദിവാനും ചേർത്തലയിലെ ഭരണാധികാരിക്കും (Gubernatori Shertalliensi) ബ്രിട്ടൻെറ റസിഡൻറിനും ഞാൻ എഴുതണമെന്നു കത്തനാരന്മാർ അഭിപ്രായപ്പെട്ടു. അതു ചെയ്തുകഴിഞ്ഞു എന്നു ഞാൻ ഉത്തരം നല്കി. ശീശ്മക്കാരെ തിരിച്ചുകൊണ്ടു വരുന്നതിനു ഉറപ്പുള്ള ഒരു മാർഗ്ഗം ഉന്നയിക്കപ്പെട്ടത്, തിരിച്ചുവരുന്നവരെ ഞാൻ എൻെറ അധികാരത്തിൻ കീഴിൽ സ്വീകരിക്കണമെന്നും എല്ലാവരും വെറുക്കുന്ന വികാരി അപ്പൊസ്തോലിക്കായുടെ പക്കലേക്കു മടങ്ങാൻ അവരോടു കല്പിക്കരുത് എന്നുമാണ്. തല്ക്കാലത്തേക്കുള്ള അധികാരനിർവ്വഹണത്തെ (de jurisdictione ad interim) ഞാനും

2. തെക്കുംഭാഗരുടെ കാര്യമാണ് വിവക്ഷ. ഐ. സി. ചാക്കോ, മാർ ലൂയിസ് പഴേപറമ്പിൽ, 1957. 253

ഗോവ, വരാപ്പുഴ മേലദ്ധ്യക്ഷന്മാരും തമ്മിൽ ചെയ്ത തീരുമാനത്തെ -ഞാൻ അവർക്കു വിശദമാക്കിക്കൊടുത്തു. മെല്ലൂസിനോടു ചേർന്നുനില്ക്കുന്ന പള്ളികളിൽ മുല്ലശ്ശേരി (Mulaccery) മാത്രമേ ഗോവയും വരാപ്പുഴയും തമ്മിലുള്ള തർക്കത്തിൽ പെടാത്തതായുള്ളു എന്നു വ്യക്തമായി. ഏതാനും നിർദ്ദിഷ്ടകത്തനാരന്മാർ എല്ലാ മെല്ലൂസിയൻ പള്ളികളിലും എത്തിച്ചു കൊടുക്കുവാനായി ഞാൻ ഈ പള്ളികൾക്കെല്ലാം എഴുതണമെന്ന് കത്തനാരന്മാർ ഉപദേശം നല്കി. കത്തനാരന്മാരെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം 54 പേർ കയ്യേറ്റക്കാരനായ മെത്രാനു (Episcopo intruso) കീഴ്പ്പെട്ടിരിക്കുന്നതായി കണ്ടെത്തുകയുണ്ടായി. ഇവരിൽ 8 പേർ വരാപ്പുഴയുടെയും 29 പേർ ഗോവയുടെയും അധികാരത്തിൻ കീഴിൽപ്പെട്ടവരും ബാക്കി 17 പേർ അദ്ദേഹത്തിൽ നിന്നും പട്ടം സ്വീകരിച്ചവരുമാണ്. ഇവർക്കും എഴുതണമെന്നും അതിൽ സ്വന്തമെത്രാനെ കിട്ടുമെന്ന പ്രതീക്ഷ നല്കണമെന്നുമായിരുന്നു എല്ലാവരുടെയും അഭിപ്രായം. ഇതിൻെറ ഒന്നാം ഭാഗം ഞാൻ സ്വീകരിച്ചു. രണ്ടാംഭാഗം തിരുസ്സിംഹാസനത്തിൻെറ തീരുമാനത്തെ ആശ്രയിച്ചിരിക്കുന്നതിനാൽ എനിക്കു സ്വീകരിക്കുവാൻ സാദ്ധ്യമല്ല എന്നു ഞാൻ പ്രസ്താവിച്ചു. ഇതിനും പുറമെ, മാർ തോമ്മാ റോക്കോസിൽ നിന്നു പട്ടം സ്വീകരിച്ച കത്തനാരന്മാർ 15 വർഷങ്ങളായി മുടക്കിൽ കഴിയുന്നതുപോലെ അവർക്കു വളരെ ദീർഘമായ ശിക്ഷയെ ഭയപ്പെടേണ്ട ആവശ്യമില്ലെന്നും അവർക്കു വിമോചനം നല്കുവാനുള്ള അനുമതിക്കു വേണ്ടി തിരുസ്സിംഹാസനത്തോടു അപേക്ഷിച്ചിട്ടുണ്ട് എന്നും ഞാൻ പറഞ്ഞു. എൻെറ ആർദ്രതയിൽ, കൂടുതൽ വിശ്വാസം സംശയാതീതമായി അവരിൽ ഉളവാകുന്നതിനുവേണ്ടി ഈ കാര്യം ഞാൻ ശീശ്മക്കാർക്കു എഴുതുന്ന കത്തിൽ ഉൾക്കൊള്ളിക്കണം എന്നു കത്തനാരന്മാർ ഒറ്റക്കെട്ടായി ആവശ്യപ്പെട്ടു. കൂടാതെ മെല്ലൂസിയൻ വൈദികരിൽ പ്രമാണികളായ ആറുപേർക്കു എൻെറ എഴുത്തു, പ്രതിനിധികളായി രണ്ടു കത്തനാരന്മാരെ നിശ്ചയിച്ച്, അവർ വഴി കൊടുത്തുവിടണമെന്നും അവർ ഉപദേശിച്ചു. ഇവയെല്ലാം പറഞ്ഞശേഷം പ്രാർത്ഥനയോടെ സമ്മേളനം അവസാനിപ്പിച്ചു.

മെയ് 25 വ്യാഴം. കർത്താവിൻെറ സ്വർഗ്ഗാരോഹണത്തിരുനാൾ. മൂന്നു കത്തനാരന്മാർ സുറിയാനിയിൽ ആഘോഷമായ കുർബ്ബാന പാടി. നിശ്ചിത സമയത്ത് ജനത്തോടു സംസാരിക്കവേ, പീലിപ്പോസ് അസീസ് എന്ന വൈദികനെക്കുറിച്ച് കൂടുതൽ കാര്യങ്ങൾ ഞാൻ പറഞ്ഞു കേൾപ്പിച്ചു. അദ്ദേഹമുണ്ടാക്കിയതും നാലുകൊല്ലം മുമ്പ് ബോംബെയിൽ വച്ചു ഞാൻ കൈയ്ക്കലാക്കിയതുമായ പാത്രിയാർക്കായുടെ കള്ളമുദ്ര ജനത്തിൻെറ മുമ്പിൽ ഞാൻ പ്രദർശിപ്പിച്ചു. ഇവിടെ കൈകാര്യം ചെയ്ത കാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ച് അല്മായർ തമ്മിൽ പരസ്യമായി സംസാരിക്കുന്നതിനെ നിരോധിച്ചുകൊണ്ടും ഓരോരുത്തർക്കും പൂർണ്ണസ്വാതന്ത്ര്യമുണ്ടായിരിക്കേണ്ടതിനെക്കുറിച്ച്, പറ്റിയ ഉപദേശം വിശദമായി നല്കിക്കൊണ്ടും തലേ ദിവസത്തെ പരിപാടി തുടരാൻ ജനത്തിനു ഞാൻ നിർദ്ദേശം നല്കി. തുടർന്നു കത്തനാരന്മാർ ആശ്രമത്തിൽ സമ്മേളിച്ചപ്പോൾ താഴെപ്പറയുന്നവ ചെയ്യുവാൻ നിർദ്ദേശിച്ചു: സന്നിഹിതരും അല്ലാത്തവരുമായ എല്ലാ വൈദികാന്തസ്സുകാരുടെയും (clericorum)

പേരുകൾ വായിച്ചു ക്രമപ്പെടുത്തുക. ഓരോരുത്തരുടെയും ജനനം, പഠനം, പട്ടങ്ങൾ, സഭയിൽ ചെയ്തിട്ടുള്ളതും ചെയ്യുന്നതുമായ ജോലികൾ; പള്ളികൾ, കപ്പേളകൾ, ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ സംഖ്യ; സ്കൂളുകളുടെയും അവയിലെ വിദ്യാർത്ഥികളുടെ അല്ലെങ്കിൽ വിദ്യാർത്ഥിനികളുടെയും എണ്ണം, ഇവയെല്ലാം സംബന്ധിക്കുന്ന ചോദ്യങ്ങൾ അടിച്ച കടലാസ്സ് മലബാറിലെ സുറിയാനി സഭയുടെ ഒരു പട്ടിക (catalogus) ഉണ്ടാക്കുന്നതിനുവേണ്ടി, എല്ലാവർക്കും വിതരണം ചെയ്യുകയും എല്ലാവരും അതു പൂരിപ്പിച്ചു എനിക്കു തരികയും ചെയ്യുക.

മെയ് 26 വെള്ളി. ഞാൻ കുർബ്ബാന ചൊല്ലി. അതിനുശേഷം സുദീർഘമായ പ്രസംഗത്തിൽ ജനങ്ങളുടെ ഈ ദിവസങ്ങളിലെ സംഭാഷണത്തെക്കുറിച്ചു അവരെ പ്രശംസിക്കുകയും ഇതിനെക്കുറിച്ചു മാർപാപ്പായെ അറിയിക്കാമെന്നു വാഗ്ദാനം ചെയ്യുകയും ചെയ്തു. ഇനിയും അറിയിക്കാനായി വല്ലതും അവശേഷിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ അവ ഇന്നേ ദിവസം എൻെറ പക്കലോ കമ്മിസറിമാരുടെ പക്കലോ എത്തിക്കണമെന്നു പ്രസ്താവിച്ച ശേഷം ശ്ലൈഹികാശീർവ്വാദം നല്കി അവരെ ഞാൻ പിരിച്ചു വിട്ടു. പിന്നീടു വൈദികരെ ആശ്രമത്തിൽ വിളിച്ചു കൂട്ടി യാക്കോബായക്കാരെക്കുറിച്ചു അവരോടു ചോദിക്കുകയും അവരെപ്പറ്റി വളരെ കാര്യങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കുകയുമുണ്ടായി. അതായത് ദൈവശാസ്ത്രം ഒരിക്കലും പഠിക്കാതെ, കുറച്ചു സുറിയാനി പഠിച്ചിട്ട് 35 രൂപാ കൊടുത്തു പട്ടം സ്വീകരിച്ചവരായി 1600 യാക്കോബായ കത്തനാരന്മാരുണ്ട്. അവരുടെയിടയിൽ വളരെ അഭിപ്രായവ്യത്യാസങ്ങളുള്ളതിനാൽ മുൻകാലത്തെക്കാൾ ഇപ്പോൾ അവരുടെ മാനസ്സാന്തരം കൂടുതൽ എളുപ്പമാണ്. ഞാൻ നേരത്തെ വിവരിച്ചിട്ടുള്ള വിളംബരം തിരുവിതാംകൂർ ഗവൺമെൻറ് പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയപ്പോൾ അന്ത്യോക്യാ പാത്രിയാർക്കാ അത്യധികം രോഷത്തോടെ വിളിച്ചു പറഞ്ഞതിങ്ങനെയാണ്: ''ജനങ്ങൾ മാർ അത്തനാസിയോസിനോടോ പ്രോട്ടസ്റ്റൻറുകാരോടോ എന്നതിനെക്കാൾ റോമ്മായോടു ചേരട്ടെ.'' മെത്രാൻ പദവിയിലും ജോലിയിലും തുടരാൻ അനുവദിക്കുന്ന പക്ഷം താൻ ഒരു പ്രയാസവും കൂടാതെ മാർപാപ്പായ്ക്കു കീഴ്പ്പെടുമെന്നു മാർ ദിവന്നാസ്യോസും പ്രസ്താവിക്കുകയുണ്ടായി. മാർ തോമ്മാ അത്തനാസിയോസും (ചെറിയ) മാർ കൂറില്ലോസും സന്തോഷപൂർവ്വം എന്നെ സന്ദർശിക്കും. പക്ഷേ അവർ മാനസ്സാന്തരപ്പെടാൻ പോകുന്നില്ല. വിവാഹിതരായ വൈദികർ, അവരുടെ അന്തസ്സിൽ തുടരാൻ അനുവാദം ലഭിക്കുന്നപക്ഷം, വലിയ പ്രയാസം കൂടാതെ മാനസ്സാന്തപ്പെടും. ഈ ജനത്തിനു സ്വന്തമായ മെത്രാനെ കിട്ടിയാൽ എല്ലാവരും നമ്മോടു ചേരാൻ തയ്യാറാകുമെന്നു പല യാക്കോബായക്കാരും പറയുന്നു. അവർ മാറോനീത്താ റീത്തു സ്വീകരിച്ചു കഴിഞ്ഞു. ഒരു മാറോനീത്താ മെത്രാനെയോ വൈദികനെയോ അവർക്കുവേണ്ടി നിയോഗിക്കുമെങ്കിൽ സംശയമെന്യേ അവർ വരുന്നതാണ്. കുറെക്കൊല്ലങ്ങൾക്കു മുമ്പുവരെയും യാക്കോബായക്കാർ സുറിയാനിക്കാരുമായി സൗഹാർദ്ദപൂർവ്വം പെരുമാറിയിരുന്നു. എന്നുമാത്രമല്ല ഇവരുടെ പ്രദക്ഷിണങ്ങളിൽ പൂക്കളും തുണിയും വിരിച്ചിരുന്നു. ഇപ്പോഴാകട്ടെ, അവരുമായി വിവാഹബന്ധത്തിലേർപ്പെടുന്നതിനെയും സംസാരിക്കുന്നതിനെയും വികാരി അപ്പൊസ്തോലിക്കാ മുടക്കിയതുമൂലം ഇവരുടെ പ്രദക്ഷിണങ്ങളിൽ അവർ മുള്ളുകൾ നിരത്തുകയും നിന്ദാപൂർവ്വം ഇവരോടു

പെരുമാറുകയും ചെയ്യുന്നു. പല യാക്കോബായക്കാർക്കും സുറിയാനിക്കാരുമായി രക്തബന്ധവും ബന്ധുതയുമുണ്ട്. ശ്ലൈഹിക സന്ദർശകനെന്ന നിലയ്ക്ക് ഞാൻ അവർക്കു എഴുത്തെഴുതണമെന്ന നിർദ്ദേശമുണ്ടായതായി തോന്നുന്നു. അവസാനമായി, ഹിന്ദുക്കൾ തന്നെയും വരുന്നുവെങ്കിൽ, എളുപ്പത്തിൽ ദൈവസ്വരം ശ്രവിക്കുന്നതാണ്.

ഇവ കേട്ടു കഴിഞ്ഞു ഞാൻ കത്തനാരന്മാർ എൻെറ നേർക്കു കാണിച്ച ബഹുമാനത്തെയും അവരുടെ വിനയം നിറഞ്ഞ മര്യാദയെയും, വിവേകത്തെയും, സംസ്കാരത്തെയും (urbanitate) കുറിച്ച് അവർക്കു നന്ദി പറഞ്ഞുകൊണ്ട്, ഞാൻ കേട്ടതിൻെറയെല്ലാം കൃത്യമായവിവരം തിരുസ്സിംഹാസനത്തിന് അയയ്ക്കുമെന്നു വാക്കു പറഞ്ഞു. ആത്മരക്ഷയെ സംബന്ധിക്കുന്ന എല്ലാ കാര്യങ്ങളിലും തിരുസ്സിംഹാസനത്തിൻെറ വിവേകപൂർണ്ണമായ വിലയിരുത്തലിൽ (judicio) എല്ലാവരും തികഞ്ഞ വിശ്വാസവും അതിൻെറ അന്ത്യതീരുമാനത്തോട്, അത് എന്തുതന്നെയായിരുന്നാലും, വിധേയത്വവും ബഹുമാനവും ഉണ്ടായിരിക്കുകയും വേണം. അവർക്ക് ആശീർവ്വാദം നല്കിക്കൊണ്ടു പരസ്യസമ്മേളനങ്ങൾക്കു അവസാനമിട്ടു. ഉച്ചകഴിഞ്ഞു വി. കൂർബ്ബാനയുടെ ആഘോഷമായ പ്രദക്ഷിണം , ''ലാക് ആലാഹാ'', ആശീർവ്വാദം എന്നിവയോടു കൂടി സീറോ മലബാർ റീത്തുകാരുടെ നാലു ദിവസത്തെ സമ്മേളനം ഭംഗിയായി സമാപിച്ചു.

ഇവ പരസ്യമായിട്ടുള്ളവയായിരുന്നു. എനിക്കു ബാക്കിയുണ്ടായിരുന്ന സമയത്ത് വൈദികരുടെയും അല്മായരുടെയും സ്വകാര്യ സന്ദർശനം(privatae audientiae) നടന്നു. അല്മായർ വാക്കാൽ എൻെറ മുമ്പിൽ നിരത്തി വച്ചതെല്ലാം, ഒന്നോ രണ്ടോ അപവാദങ്ങളൊഴിച്ചാൽ, മറ്റുള്ളവർ എനിക്കു എഴുത്താൽ സമർപ്പിച്ചവയുടെ രീതിയിലുള്ളവ തന്നെയായിരുന്നു. അതുപോലെ, എഴുതിത്തന്ന 135 രേഖകളും, കത്തനാരന്മാർ എഴുത്താലോ വാക്കാലോ എന്നെയറിയിച്ചവയുടെ പ്രതിദ്ധ്വനിയല്ലാതെ മറ്റൊന്നുമായിരുന്നില്ല. പൊതുവായി അഭിപ്രായം എനിക്കു കൈമാറിയവർ സ്വകാര്യസന്ദർശനത്തിൽ പറഞ്ഞവ ഇവിടെ സൂചിപ്പിക്കുന്നതു ഉപകാരപ്രദമായിരിക്കും. കഴിഞ്ഞ ബുധനാഴ്ച വളരെ കത്തനാരന്മാർ ഒരുമിച്ചു എൻെറ പക്കൽ വന്ന്, ശീശ്മയും മറ്റു തിന്മകളും മാറ്റാനായി തങ്ങളുടെ ഭാഷക്കാരായ രണ്ടു മെത്രാന്മാരെയും അവരുടെ മേൽനോട്ടം വഹിക്കുന്ന ഒരു ശ്ലൈഹിക ഡെലഗെറ്റിനെ അഥവാ നൂൺഷിയോയെയും ആവശ്യപ്പെടുകയുണ്ടായി. ഞാൻ ചോദിച്ചു: നൂൺഷിയോമാരെ അയയ്ക്കുന്നത് രാജാക്കന്മാരുടെ പക്കലേക്കാണ്. എന്നാൽ നിങ്ങൾ എന്തിനാണ് ശ്ലൈഹിക ഡെലഗേറ്റിനെ ആവശ്യപ്പെടുന്നത്? (അവരുടെ ഉത്തരം:) ''തിരുസ്സിംഹാസനത്തിനു വിശ്വാസമില്ലാത്ത മലബാറുകാർക്കു, തങ്ങളുടെ മേൽനോട്ടം വഹിക്കുവാൻ ഒരാളെ വേണം. അദ്ദേഹത്തിൻെറ പക്കൽ എല്ലാവർക്കും അപേക്ഷകൾ കൊടുക്കാമല്ലോ(appellare possint)" .(ഞാൻ:) എന്നാൽ എന്തുകൊണ്ടാണ് രണ്ടു മലബാർ മെത്രാന്മാരെ ആവശ്യപ്പെടുന്നത്? (ഉത്തരം:) കാരണം, മലബാർ വിശാലമായ സ്ഥലമാണ്. അതു ഒരു മെത്രാനു ഭരിക്കാനാവുമെന്നു തോന്നുന്നില്ല. പ്രത്യേകിച്ചു യാക്കോബായക്കാർ മാനസ്സാന്തരപ്പെടുമെങ്കിൽ.

കൂടാതെ, ഞങ്ങളെ പഠിപ്പിക്കുന്നതിന് മിഷനറിമാരെ ഞങ്ങൾ ആവശ്യപ്പെടുകയാണ്. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ ഇന്നു ഞങ്ങളുടെ മേൽ ഭരണം നടത്തുന്നവർ ഞങ്ങൾക്കു അറിവു ലഭിക്കരുതെന്ന മനസ്ഥിതിക്കാരാണ്. വളരെപ്പേർ വെറും അജ്ഞതമൂലമാണ് മെല്ലൂസു മെത്രാൻെറ പക്കലേക്കു തിരിഞ്ഞത്. ഈ ആശ്രമത്തിൻെറ പ്രിയോരിൻെറ പേരിൽ ചിലർ റോമ്മായിലേക്കയച്ച എഴുത്തിനു പ്രൊപ്പഗാന്താ സംഘത്തിൻെറ പ്രീഫെക്റ്റുകർദ്ദിനാൾ നല്കിയ മറുപടി കാരണത്താലാണ് വേറെ കുറെയാളുകൾ മെല്ലൂസു മെത്രാനെ അനുഗമിച്ചത്. പ്രിയോരച്ചനാണെങ്കിൽ അങ്ങനെയൊരെഴുത്ത് അയച്ചിട്ടില്ലതാനും. വൈദികരും ജനങ്ങളും ഒന്നടങ്കം പ്രിയോരച്ചനെ വളരെയേറെ ബഹുമാനിക്കുന്നു. ആർച്ചുബിഷപ്പാണെങ്കിൽ അദ്ദേഹത്തെ തിരസ്കരിച്ച്, തട്ടാശ്ശേരിലച്ചനെയാണ് കേൾക്കുന്നത്. ഇദ്ദേഹത്തെ എല്ലാവരും വെറുക്കുന്നു. സ്വന്തമെത്രാനെ ആവശ്യപ്പെടുന്ന മൂന്നാംസഭക്കാരായ ചില യുവാക്കളുണ്ടെന്നും അവരുടെ അഭ്യർത്ഥന അപകടകരവും അനുചിതവുമാണെന്നും റോമ്മായിലേക്കു എഴുതിയോ എന്ന് അങ്ങ് പ്രിയോരച്ചനോട് ചോദിച്ചു നോക്കുക. അദ്ദേഹം ഇങ്ങനെ എഴുതിയിട്ടില്ല. ആ എഴുത്തിലെ അഭിപ്രായഗതിയനുസരിച്ച് ഉണ്ടാക്കിയ മറുപടിയിൽ അനുചിതമായ ആ അപേക്ഷയിൽ നിന്നു വിരമിക്കണമെന്ന് കർദ്ദിനാൾ അവർക്കു നിർദ്ദേശം നല്കി. ഈ മറുപടി മലയാളത്തിലാക്കി അച്ചടിച്ച് എല്ലായിടത്തും പരസ്യപ്പെടുത്തി. അതിൻെറ ഫലമായി ഉടൻതന്നെ പൊതുവായ നിരാശ ജനിച്ചു. ഞങ്ങളുടെ പ്രമുഖ കത്തനാരന്മാരിലൊരാളായ പാലാക്കുന്നേലച്ചൻ ഉടൻതന്നെ വളരെപള്ളികളുമായി മെല്ലൂസു മെത്രാനു വിധേയനായിത്തീർന്നു.'' അവസാനം സമയം നിർബ്ബന്ധിച്ചതിനാൽ ഞാൻ അവരെ യാത്രയാക്കി.

പിന്നീടു ഇക്കാര്യത്തെക്കുറിച്ചു ഞാൻ ബഹു. പ്രിയോരച്ചനോട്, അദ്ദേഹം മറ്റു മിഷനറിമാരുമൊന്നിച്ച് 1875 ഡിസംബർ 16-നു റോമ്മായിലേക്കയച്ച കത്തിൻെറ കോപ്പി എനിക്കു കാണുവാൻ പറ്റുമോ എന്നു ചോദിച്ചു. അദ്ദേഹം പ്രതിവചിച്ചു: ''കോപ്പി എൻെറ പക്കലില്ല. എനിക്കു തീർത്തും സുഖമില്ലാതിരുന്ന അവസരത്തിൽ മർസലിനച്ചൻ സി. ഡി. ആ എഴുത്തു എൻെറ പക്കൽ കൊണ്ടുവന്നു. അതിൽ ഞാൻ ഒപ്പിടാനാഗ്രഹം കാണിച്ചു. അതു കേട്ടപ്പോൾ എനിക്കു അനിഷ്ടം തോന്നി. ഒപ്പിടാൻ ഞാൻ വിസ്സമ്മതിച്ചു. എന്തെന്നാൽ ഞങ്ങൾക്കു സ്വന്തമായ മെത്രാനെ ചോദിക്കുന്ന കാര്യത്തിൽ ഒരു ഭാഗത്തും ചേരാൻ എനിക്കു മനസ്സില്ലായിരുന്നു. കാരണം മൂന്നാം സഭക്കാരുടെ അപേക്ഷയ്ക്കനുകൂലമായി ഞാൻ സംസാരിച്ചിരുന്നെങ്കിൽ ആർച്ചുബിഷപ്പിനെതിരായി ജനങ്ങളുടെ കൂടുതലായ പ്രക്ഷോഭണത്തിനു ഞാൻ ഇടകൊടുക്കുമായിരുന്നു. മറിച്ചായിരുന്നെങ്കിലോ ജനം മുഴുവനും ഞങ്ങളുടെ ആശ്രമങ്ങൾക്കെതിരായി പ്രക്ഷോഭിച്ചേനേ. ആകയാൽ കൊണ്ടുവന്ന എഴുത്തിൽ എൻെറ പേരു ചേർക്കുവാൻ ഞാൻ വിസ്സമ്മതിച്ചു. എന്നാൽ മർസലിനച്ചൻ നിർബ്ബന്ധിച്ചതു കൊണ്ടു, ആർച്ചുബിഷപ്പു കല്പിക്കുകയാണെങ്കിൽ ഒപ്പിടാമെന്നു ഞാൻ മറുപടി കൊടുത്തു. അപ്പോൾ മർസലിനച്ചൻ പറഞ്ഞു: ''ആർച്ചുബിഷപ്പിൻെറ അറിവോടെയാണ് ഈ എഴുത്ത് ഒപ്പിടാനായി താങ്കളുടെ പക്കൽ ഞാൻ

കൊണ്ടുവന്നത്.'' ഞാൻ പറഞ്ഞു: ''ആർച്ചുബിഷപ്പ് അങ്ങനെ ആഗ്രഹിക്കുന്നുവെങ്കിൽ, അദ്ദേഹമർഹിക്കുന്ന ബഹുമാനത്തെപ്രതി, ആരെങ്കിലും എൻെറ പേര് അതിൽ ചേർക്കാൻ ഞാൻ അനുവദിക്കുന്നു.'' അപ്പോൾ മർസലിനച്ചൻ പോയി. എഴുത്തിൻെറ കോപ്പി ഞാൻ ആവശ്യപ്പെട്ടില്ല.'' മറിച്ച്, താഴെ ഞാൻ സൂചിപ്പിക്കാതിരിക്കുന്നതുപോലെ, ഏറിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന തിന്മകൾക്കും മെല്ലൂസ് ശീശ്മയ്ക്കുമെതിരെയുള്ള ഏകപ്രതിവിധി സുറിയാനിക്കാർക്കു തനിച്ചുള്ള മെത്രാനാണെന്നുള്ള അഭിപ്രായക്കാരനാണ് ബഹു. പ്രിയോരച്ചൻ. എന്നെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഇത്തരം ഒരുത്തരം അതിനേറതായ നേരത്ത്, ഹൃദയഭാരത്തോടുകൂടി മാത്രമേ മൂന്നാം സഭക്കാർക്കു ഞാൻ കൊടുത്തിട്ടുള്ളു [3] എന്നു സമ്മതിച്ചുപറയുന്നു. ഈ ഉത്തരം വ്യാജമായി സമ്പാദിച്ചതാണെന്നാണ് (subreptitium) എനിക്കു തോന്നുന്നത്.

പിറ്റേദിവസം, വ്യാഴാഴ്ച, പതിനഞ്ചു പേരൊഴികെ എല്ലാ കത്തനാരന്മാരും അവർക്കു പൊതുവായ ഒരു സ്വകാര്യ സന്ദർശനത്തിനാവശ്യപ്പെട്ടു. അവർ മുറിയിൽ വന്നപ്പോൾ, മെല്ലൂസിനെ അനുഗമിച്ച രണ്ടു വൈദികർ അവരോടുകൂടി നില്ക്കുന്ന ജനത്തോടൊപ്പം അനുരഞ്ജനത്തിനാവശ്യപ്പെട്ടുകൊണ്ടു എലഞ്ഞിയിൽ നിന്നു വന്നു. ആ പള്ളിയിൽ മൂന്നു മേലദ്ധ്യക്ഷന്മാർ ഭരിച്ചിരുന്നു. ഭരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഗോവ, വരാപ്പുഴ ആർച്ചു ബിഷപ്പന്മാർ തമ്മിൽ തർക്കമുണ്ടായിരുന്ന പള്ളികളിലൊന്നാകയാൽ, രണ്ടു ഭാഗക്കാരും തമ്മിലുണ്ടായ കരാറനുസരിച്ച്, ഒരേ ഭവനത്തിൽ താമസിച്ചുകൊണ്ടു ഗോവയുടെ വികാരിയും, അദ്ദേഹത്തിൻെറ അനന്തിരവൻ വരാപ്പുഴ വികാരിയും ഞായറാഴ്ച കുർബ്ബാന ഒന്നിടവിട്ടു ചൊല്ലിയിരുന്നു. ഗോവയുടെ വികാരിക്ക് 210 കുടുംബങ്ങളും മറ്റേയാളിന് 42 കുടുംബങ്ങളുമാണ് അനുയായികളായി ഉണ്ടായിരുന്നത്. മെല്ലൂസ്മെത്രാൻ അങ്ങോട്ടയച്ച രണ്ടു കത്തനാരന്മാർ ഗോവക്കീഴിൽ നിന്ന് എഴുപതും വരാപ്പുഴക്കീഴിൽ നിന്ന് പതിനേഴും കുടുംബങ്ങളെ വശത്താക്കി. അതുപോലെ അതേ പള്ളിയിൽ കുർബ്ബാന ചൊല്ലിത്തുടങ്ങി. ഞായറാഴ്ചതോറും പതിവുള്ള നേരത്ത് ആരു ചൊല്ലണമെന്ന തർക്കവുമുണ്ടായിരുന്നു. ഇങ്ങനെ പല മാസങ്ങളായി. ആ പള്ളി മൂന്നു കക്ഷിക്കാരുടെയിടയിൽ വിഭജിതമായി. അതിനാൽ മെല്ലൂസിൻെറ കത്തനാരന്മാർ മുറിയിൽ പ്രവേശിച്ചു കാഴ്ചക്കാരെ തങ്ങളുടെ മാനസ്സാന്തരം അറിയിച്ചപ്പോൾ എന്നോടുകൂടിയുണ്ടായിരുന്ന കത്തനാരന്മാർ ഒറ്റ സ്വരത്തിൽ ''ദൈവത്തിനു നന്ദി'' എന്നു വിളിച്ചു പറഞ്ഞു. അന്യായമെത്രാന് (Intruso) നല്കിയ വിധേയത്വം സത്യപ്രതിജ്ഞ ചെയ്തുപേക്ഷിക്കാനും എട്ടു ദിവസത്തെ ധ്യാനം നടത്തുവാനും പള്ളിക്കടുത്ത മുടക്കിൽ നിന്നു മോചനം കിട്ടിയശേഷം മേല്പറഞ്ഞ കുടുംബങ്ങളോടു കൂടി, തിരുസ്സിംഹാസനം മറിച്ചു ക്രമീകരിക്കുന്നതുവരെ, തല്ക്കാലത്തേക്കു എനിക്കു രണ്ടു മേലദ്ധ്യക്ഷന്മാരും തന്ന അധികാ

---

3. Et ego ex mea parte confiteor, me responsum ejusdem tenoris suo tempore, non nisi gravi corde Terteariis illis communicasse. മൊയ്റീൻ മെത്രാൻ പ്രിയോരച്ചൻെറ ഉത്തരം മൂന്നാം സഭക്കാരെ അറിയിച്ചതിനെക്കുറിച്ചായിരിക്കാം സൂചന.

രത്തിൻ കീഴിൽ നില്ക്കുവാനും ഞാൻ കല്പന നല്കി. രണ്ടു മേലദ്ധ്യക്ഷന്മാരെയും ഞാൻ വിവരമറിയിക്കുകയും ചെയ്തു.

അനന്തരം ലത്തീനിലെഴുതിയ അപേക്ഷ കത്തനാരന്മാർ എനിക്കു സമർപ്പിച്ചു. അതിൻെറ പകർപ്പ് അടിയിൽ A അടയാളത്തിൻ കീഴിൽ കാണാം. എൻെറ വിവിധ ചോദ്യങ്ങൾക്കു ഉത്തരം നല്കിക്കൊണ്ട് അവർ താഴെക്കാണുന്നവ പറഞ്ഞു. "ഞങ്ങളുടെ റീത്തിൽ നിന്നുള്ള മെത്രാനു വേണ്ടിയുള്ള അപേക്ഷ പുതിയ ഒന്നല്ല. ഞങ്ങളുടെ പൂർവ്വികന്മാർ മിക്കപ്പോഴും സമർപ്പിച്ചിട്ടുള്ളതാണ്. പതിനഞ്ചു വർഷം മുമ്പ് തൊണ്ടനാട്ടു അന്തോനിക്കത്തനാർ (മെത്രാൻ. ഇദ്ദേഹത്തെക്കുറിച്ചു കൂടുതൽ വിവരങ്ങൾ പിന്നാലെ) ബാഗ്ദാദിനു പുറപ്പെട്ടപ്പോൾ, സുറിയാനി കത്തോലിക്കാ മെത്രാനെ കൊണ്ടു വരുന്നതിന് ഞങ്ങളാണ് അദ്ദേഹത്തെ യാത്രയാക്കിയത്. അദ്ദേഹമാകട്ടെ ഞങ്ങളെ വഞ്ചിച്ചു. മാർതോമ്മാ റോക്കോസിനെ കൊണ്ടുവന്നു. റോമ്മായിലേക്കെഴുതിയ ഞങ്ങളെല്ലാം, മൂന്നാം സഭക്കാരുൾപ്പെടെ, ഞങ്ങളുടെ റീത്തിലുള്ള മെത്രാനെ, ഞങ്ങളുടെയെല്ലാവരുടെയും നാമത്തിൽ ആവശ്യപ്പെടണമെന്ന് നിർദ്ദേശിച്ചിരുന്നു. (ഈ പ്രസ്താവനയുടെ യാഥാർത്ഥ്യത്തെ സൂചിപ്പിക്കുവാൻ എല്ലാ കത്തനാരന്മാരും എഴുന്നേറ്റു നിന്നു). ഞങ്ങളുടെ വൈദികരിൽ ആർക്കും തന്നെ ലത്തീൻ ഭാഷ വശമില്ല. ശരിയായി എഴുതാത്ത കത്ത് മാർപാപ്പായ്ക്കു അയയ്ക്കുന്നത് അനുചിതമാകയാലും മിഷനറിമാരോടുള്ള ഭയം നിമിത്തം എഴുത്തിനു ഒപ്പിടാനായി ഒരുമിച്ചു കൂടുവാൻ ഞങ്ങൾ മുതിരാഞ്ഞതിനാലും, ഞങ്ങളെക്കാൾ മെച്ചമായ പഠനം ലഭിച്ചിട്ടുള്ള മൂന്നാംസഭക്കാരെ ഏകകണ്ഠമായി ഞങ്ങൾ ഈ ജോലി ഏല്പിച്ചു. ഞങ്ങൾ ആവശ്യപ്പെടുന്ന കാര്യം അനുവദിച്ചുകിട്ടുമെങ്കിൽ ശീശ്മയ്ക്കും ഇന്നു ലത്തീൻകാരും സുറിയാനിക്കാരും തമ്മിൽ നിലവിലുള്ള തുടർച്ചയായ ഭിന്നതയ്ക്കും അന്ത്യമുണ്ടാകും. സുറിയാനിക്കാരായ വൈദികരുടെ സേവനം ലത്തീൻകാർക്കിഷ്ടമില്ല. ലത്തീൻ വികാരിമാരുടെ അസിസ്റ്റന്തിമാരായി നിയമിതരാകാൻ കത്തനാരന്മാരും ഇഷ്ടപ്പെടുന്നില്ല. ഇങ്ങനെ ഉണ്ടാകരുതെന്നു രണ്ടു ഭാഗക്കാരും പല പ്രാവശ്യം വികാരി അപ്പൊസ്തോലിക്കായോടഭ്യർത്ഥിച്ചിട്ടുണ്ട്. എന്നിട്ടും അദ്ദേഹം അസിസ്തേന്തി ജോലിക്കായി ഞങ്ങളെ ലത്തീൻ പള്ളികളിലേയ്ക്കയയ്ക്കുന്നു. ഞങ്ങളാണെങ്കിൽ അദ്ദേഹത്തെ അനുസരിക്കുന്നു. അവിടെ പാട്ടു കുർബ്ബാനയ്ക്കു ധർമ്മം വാങ്ങുവാൻ ഞങ്ങൾക്കു കഴിയുന്നില്ല. സുറിയാനിക്കാർ ലത്തീൻകാരുമായി ഒരിക്കലും വിവാഹബന്ധത്തിലേർപ്പെടാറില്ല. സുറിയാനിക്കാർ ഏറ്റം ഉയർന്ന ജാതിയായ ബ്രാഹ്മണവംശജരാണ്. ലത്തീൻകാരോ, ഏറ്റം താഴ്ന്നജാതിക്കാരും. അഞ്ചു പട്ടണങ്ങളിൽ മാത്രമേ ഒന്നു സുറിയാനിയും മറ്റതു ലത്തീനുമായി രണ്ടു പള്ളികളുള്ളു. എറണാകുളം, ആലപ്പുഴ, പള്ളുരുത്തി (Palurti) വരാപ്പുഴ, എഴുപുന്ന (Erupune) എന്നിവയാണവ. പുത്തൻപള്ളി, മാന്നാനം, എൽത്തുരുത്ത്, വാഴക്കുളം, പുളിങ്കുന്ന് (Pullinam) എന്ന അഞ്ചു സുറിയാനി സെമിനാരികളുണ്ട്. തിരുസ്സിംഹാസനം ഞങ്ങളുടെ അപേക്ഷ സാധിച്ചു തരികയാണെങ്കിൽ, മേലിൽ ബാബിലോൺകാർക്കു ഇവിടെ പ്രവേശിക്കുവാൻ സാധിക്കാതെ വരും." കൃത്യമായ അറിവുമൂലം ഇതു ഉറപ്പിച്ചു പറയാമോ

എന്ന് ഒന്നു കൂടി അവരോടു അപ്പോൾ ഞാൻ ചോദിച്ചു. എല്ലാവരും ഉത്സാഹത്തോടെ എഴുന്നേറ്റു ഒറ്റക്കെട്ടായി ഉത്തരിച്ചു; ''ഞങ്ങൾക്കു തീർച്ചയുണ്ട്''. തുടർന്നു അവർ കാരണങ്ങൾ നല്കുകയായി. ''ഞങ്ങളെ അന്യായമായ നുകത്തിൽ നിന്നു സ്വതന്ത്രരാക്കാനാഗ്രഹിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു ബാബിലോൺകാർ ഇവിടെ വരുന്നു. റോക്കോസ് വന്നയുടനെ 130 പള്ളികൾ അദ്ദേഹത്തോടു ചേർന്നു. അദ്ദേഹമാണെങ്കിൽ സാധാരണക്കാരനായ ഒരു മനുഷ്യനായിരുന്നു. മെല്ലൂസിനാണെങ്കിൽ, അദ്ദേഹം അതീവ ബുദ്ധിശാലിയായിരുന്നിട്ടും (astutus) 30 പള്ളികൾ പോലും കരസ്ഥമാക്കാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. ഞങ്ങൾ റോമ്മായിലേക്കു എഴുതിയിട്ടുണ്ടെന്നും അതിനാൽ തിരുസ്സിംഹാസനം നമുക്കു പ്രതിവിധി ഉണ്ടാക്കുന്നതു വരെ കാത്തിരിക്കണമെന്നും ഞങ്ങൾ ജനത്തോടു പറഞ്ഞതാണ് ഇതിനു കാരണം. കൂടാതെ യാത്രച്ചെലവ് ആരു വഹിക്കും? എന്ന് ബാബിലോൺകാർ എപ്പോഴും അന്വേഷിക്കുന്നു. മെല്ലൂസ് മെത്രാനേറതുൾപ്പെടെ അതു ഞങ്ങളുടെ ജനമാണ് വഹിച്ചിട്ടുള്ളത്. ആകയാൽ സുറിയാനി റീത്തുകാരായ മെത്രാന്മാർ ഞങ്ങൾക്കുണ്ടെങ്കിൽ ഞങ്ങളുടെ ജനത്തിനു പണം ചെലവാക്കേണ്ടതായി വരികയില്ല. ആരും പണം വ്യർത്ഥമായി കളയുകയില്ലല്ലോ. പാത്രിയാർക്കായുടെ നിർബ്ബന്ധം മൂലം പല യാക്കോബായ കത്തനാരന്മാരും വിവാഹിതരാണ്. പ്രോട്ടസ്റ്റൻറു മിനിസ്റ്റർമാർ അവരിൽ പലർക്കും ഇതേ ലക്ഷ്യത്തിനായി പണം കൊടുത്തിട്ടുണ്ട്. മലബാറുകാരും യാക്കോബായക്കാർതന്നെയും വിവാഹിതരായ വൈദികരെ വെറുക്കുന്നു. പ്രകൃതി തന്നെ മലബാറിനെ കായലുകൾ (mare interius) വഴി തീരപ്രദേശവും ഉൾപ്രദേശവും എന്നു വേർതിരിച്ചു രണ്ടു ഭാഗങ്ങളായി വിഭജിച്ചിരിക്കുന്നു. ആദ്യത്തേതിൽ ലത്തീൻകാരും രണ്ടാമത്തേതിൽ സുറിയാനിക്കാരും അധിവസിക്കുന്നു''. ചോദ്യം തീർന്നതോടെ ഒരു കത്തനാർ എഴുന്നേറ്റു എല്ലാവരുടെയും നാമത്തിൽ എനിക്കു വളരെ നന്ദി പറയുകയും അവരിൽ നിന്നു അനുചിതമായ വല്ലതും വാക്കാലോ പ്രവൃത്തിയാലോ വന്നു പോയിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ അതിനു ഏറ്റം താഴ്മയോടെ ക്ഷമ ചോദിക്കുകയും ചെയ്തു. അതുപോലെ, വിവരം നല്കിയതിനു ഞാൻ അവർക്കു നന്ദി പറയുകയും ആശീർവ്വദിച്ചു അവരെ വിടുകയും ചെയ്തു.

വിവിധ പള്ളികളെ പ്രതിനിധാനം ചെയ്തുകൊണ്ടു അല്മായർ എഴുത്താലും വാക്കാലും അവരുടെ കമ്മിസറിമാർക്കു അല്ലെങ്കിൽ എനിക്കുതന്നെ (meipso <sic>) പന്ത്രണ്ടു അപേക്ഷകൾ സമർപ്പിച്ചു. ഒന്നൊഴിയാതെ (sine exceptione) അവയെല്ലാം, വരാപ്പുഴ വികാരിയാത്തിൽ നിന്നു സുറിയാനിക്കാരെ വേർതിരിക്കുകയും സ്വന്തമായ മെത്രാനെ നിയമിക്കുകയുമാണ് ശീശ്മയ്ക്കും ഇതര തിന്മകൾക്കുമുള്ള ഏക പോംവഴി എന്ന് അവകാശപ്പെടുന്നു. പലതിലും കാണുന്ന പരാതികൾ താഴെപ്പറയുന്നവയാണ് : പൊതുവായ ഞെരുക്കൽ, വികാരി അപ്പൊസ്തോലിക്കായുടെ കൂടെക്കൂടെ മാറ്റിയെഴുതുന്ന കല്പനകൾ, ന്യായമായ കാരണം കൂടാതെ ജനത്തിൻെറ മേൽ ചുമത്തിയ അസംഖ്യങ്ങളായ മുടക്കുകൾ, ജനത്തിൻെറ പേർക്കു റോമ്മായിലേക്കു അപേക്ഷയയച്ച മൂന്നാം സഭക്കാർക്കു കിട്ടിയ അന്യായവും

ക്രൂരവുമായ ആശ്രമബഹിഷ്കരണം, കുട്ടികളുടെ വിദ്യാഭ്യാസത്തെക്കുറിച്ചുള്ള അനാസ്ഥ - ഇവർ വിദ്യ അഭ്യസിക്കണമെങ്കിൽ യാക്കോബായക്കാരുടെയോ പ്രോട്ടസ്റ്റൻറുകാരുടെയോ സ്കൂളിൽ പോകണം, ആവശ്യത്തിനു മതിയാവാത്തതായിട്ടും നിർത്തിക്കളഞ്ഞ വൈദിക പരിശീലനം (de insufficiente immo suppressa institutione clericorum), (അതു നിർത്താനുള്ള ന്യായം: അവർ കൂടുതൽ പഠിച്ചാൽ എതിർപ്പുണ്ടാക്കാൻ പ്രാപ്തരാകും), എല്ലാ സുറിയാനിപ്പള്ളികളുടെയും വരുമാനത്തിൻെറ ഇരുപതിലൊന്നു പിരിവ്, ഈ തുക ഒരു വർഷം 5000 രൂപയോളം വരും, ഈ പണം എങ്ങനെ ഉപയോഗിക്കുന്നു എന്നു ജനത്തിനു ഒരു പിടിയുമില്ല, മെല്ലൂസ് ശീശ്മയ്ക്കെതിരായ പോരാട്ടത്തിൽ ധനസഹായം ലഭിക്കായ്ക, അതേ സമയം ഗോവയുടെ കീഴിൽ നിന്നു ലത്തീൻ പള്ളികളെ പിടിച്ചെടുക്കാൻ മിഷൻ ഗണ്യമായ തുക ചെലവഴിച്ചു. ഇതുപോലെ വേറെ കാര്യങ്ങളും. ചില അപേക്ഷകൾ വ്യക്തിപരങ്ങളും പ്രാദേശികങ്ങളുമായ ബുദ്ധിമുട്ടുകളെ വിവരിച്ചിരുന്നു. ആവശ്യപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന വിഭജനത്തിനെതിരായി പുളിങ്കുന്നിൽ നിന്നുള്ള ഏതാനും പേരും, അതും പ്രധാനികളല്ലാത്തവർ, ആലപ്പുഴയിലെ വികാരിയും ചുരുക്കം ചില ക്രിസ്ത്യാനികളും മാത്രമേ അപേക്ഷകൾ സമർപ്പിച്ചുള്ളു.

നാട്ടുകാരായ കർമ്മെലീത്താ മൂന്നാം സഭക്കാരെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഇന്നു അവരുടെ പേരു വിവരം മാത്രം, അഭിപ്രായങ്ങൾ അടയാളപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ട് B അക്ഷരത്തിൻെറ കീഴിൽ ഇതോടൊപ്പം അയയ്ക്കുന്നു. ആശ്രമങ്ങളിൽ നിന്നു ബഹിഷ്കൃതരായ ഏഴുപേരെ കൂടാതെ 39 വൈദികരുണ്ട്. ഇവരിൽ 30 പേർ സുറിയാനിക്കാരെ വികാരിയാത്തിൽ നിന്നു വേർപെടുത്തണമെന്ന് പരസ്യമായി ആഗ്രഹിക്കുന്നു. തട്ടാശ്ശേരിലച്ചനും കാനാട്ടച്ചനും കാപ്പിലച്ചനും അവരുടെ സകല കഴിവും എതിർഭാഗത്തേയ്ക്കു ഉപയോഗിച്ചില്ലായിരുന്നെങ്കിൽ ഇവരുടെ എണ്ണം ഇതിലും കൂടുതലാകുമായിരുന്നു. ഈ മൂന്നു പേർക്കും ഇക്കാര്യലബ്ധിക്കായി ഈയിടയ്ക്ക് സുപ്പീരിയർ ഉദ്യോഗം ലഭിച്ചു.

മലബാറിൻെറ വടക്കും കിഴക്കും ഭാഗത്തു നിന്ന് കുറച്ചു കത്തനാരന്മാർ മാത്രമേ മാന്നാനം സമ്മേളനത്തിനു വന്നെത്തിയുള്ളു. കാരണം, ഈയിടെ ആ പ്രദേശങ്ങളിൽ വികാരി ജനറാളന്മാരായി നിയമിതരായ കാനാട്ടച്ചനും കാപ്പിലച്ചനും കീഴുള്ളവരോടു പോകരുത് എന്നു പറഞ്ഞുകൊടുത്തു. അതിനാൽ ഉടൻ എന്നെ സന്ദർശിക്കുകയോ സ്വന്തം അഭിപ്രായം എഴുത്തു വഴി എന്നെ അറിയിക്കുകയോ ചെയ്യണമെന്ന് ആജ്ഞാപിച്ചുകൊണ്ട് വരാതിരുന്ന കത്തനാരന്മാരിൽ ഓരോരുത്തർക്കും ഞാൻ സർക്കുലർ അയച്ചു. എല്ലാവരിലും നിന്നുള്ള ഉത്തരം കിട്ടിക്കഴിയുമ്പോൾ ജനം മുഴുവൻെറയും പൊതുവായ ആഗ്രഹത്തെക്കുറിച്ചു അഭിപ്രായം പറയുവാൻ സാധിക്കും.

നാനാവിധങ്ങളായ തിന്മകൾക്കു സകല ജനവും ആവശ്യപ്പെടുന്ന ഏകവും അത്യാവശ്യവുമായ പ്രതിവിധിയുടെ സ്വഭാവമനുസരിച്ചല്ലാതെ അഭിപ്രായത്തിൻെറ എണ്ണം നോക്കിയല്ല നമ്മുടെ പ്രശ്നത്തെ വിലയിരുത്തേണ്ടത് എന്നു ഞാൻ

കരുതുന്നു. എനിക്കു നല്കിയിരിക്കുന്ന നിർദ്ദേശങ്ങളിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന ഓരോ ചോദ്യത്തിനും ഉത്തരം നല്കിക്കൊണ്ടു ഇതിനെക്കുറിച്ചു എൻെറ അടുത്ത എഴുത്തു ചർച്ച ചെയ്യുന്നതായിരിക്കും. എൻെറ കമ്പിസന്ദേശത്തിൽ ഞാൻ സൂചിപ്പിച്ച വയെല്ലാം വീണ്ടും വ്യക്തമായി ആവർത്തിക്കുന്നതിനും ഉറപ്പിച്ചു പറയുന്നതിനും ഈ ജനത്തിൻെറ അപേക്ഷയ്ക്കു താമസം കൂടാതെ പരിഹാരം ഉണ്ടാക്കണമെന്ന് ആവശ്യപ്പെടുന്നതിനും ഇതിനിടയ്ക്കു മനസ്സാക്ഷി എന്നെ നിർബ്ബന്ധിക്കുന്നു. മെല്ലൂസിനോടു ചേർന്ന പള്ളികളുടെയോ വൈദികരുടെയോ പുതുതായ ഒരു മാനസ്സാന്തരവും അറിയിക്കുവാനില്ല. എല്ലാവരും തിരുസ്സിംഹാസനത്തിൻെറ മറുപടി പ്രതീക്ഷിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു.

എൻെറ നേരത്തെയുള്ള എഴുത്തിൽ പറഞ്ഞിരുന്ന കാറ്റും മഴയും ആണ്ടുതോറുമുള്ള വെള്ളപ്പൊക്കവും തുടങ്ങിക്കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ജലപ്രളയം ചുരുങ്ങിയതു രണ്ടു മാസത്തേയ്ക്ക് എല്ലാ യാത്രയും മുഴുവനായി തടസ്സപ്പെടുത്തുന്നു. അതിനാൽ ഈ പാവനമായ മാന്നാനം ആശ്രമത്തിൽ സ്വസ്ഥനായിരുന്നു തിരുസ്സിംഹാസനത്തിൻെറ മറുപടി പ്രതീക്ഷിക്കുകയാണ്.

അങ്ങയുടെ പ്രാർത്ഥനകൾക്കു എന്നെയും എൻെറ ജോലിയെയും സമർപ്പിച്ചുകൊണ്ട് അങ്ങയുടെ മേൽ സകല സ്വർഗ്ഗീയ വരങ്ങളും ചൊരിയാൻ ദൈവത്തെ പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു.

എഴുത്തിനു ശേഷം A അക്ഷരത്തിൻെറ കീഴിൽ കൊടുത്തിരിക്കുന്നത്, 123 കത്തനാരന്മാർ ഒപ്പിട്ടു മാന്നാനത്തു വച്ചു സന്ദർശകനു കൊടുത്ത അപേക്ഷയാണ്. ഇതു ബ. ബർണാർദച്ചൻെറ മാർത്തോമ്മാ ക്രിസ്ത്യാനികൾ എന്ന പുസ്തകത്തിൽ കാണാവുന്നതാണ്. അതിനാൽ ഇവിടെ വിട്ടു കളയുന്നു. ചില വാക്കുകളിൽ വ്യത്യാസമുണ്ടെന്നു പറയേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. കൂടാതെ, 123 പേർ ഒപ്പിട്ടിരിക്കന്നു എന്നാണ് സന്ദർശകൻ പറയുന്നത്. എന്നാൽ ബർണാർദ്ദച്ചൻ പറയുന്നതനുസരിച്ച് 136 പേർ ഒപ്പിട്ടിട്ടുണ്ട്. [1]

B

ഇവിടെ മൂന്നാം സഭക്കാരുടെ പേരു വിവരം കാണാവുന്നതാണ്.

സ്വന്ത മെത്രാനെ ചോദിക്കുന്നവരുടെ പേരിനു മുമ്പിൽ | അടയാളം കാണും. ചോദിക്കാത്തവരുടെ പേരിനു മുമ്പിലോ - അടയാളമാണ് കൊടുത്തിരിക്കുന്നത്.

മാന്നാനം ആശ്രമം

| പെ. ബ. വി. ഏലീശായുടെ കുറിയാക്കോസ് - എല്ലാ ആശ്രമങ്ങളുടെയും പ്രിയോർ

| " " വി. യൗസേപ്പിൻെറ അലക്സാണ്ടർ - വികാരി

1. ബർണാർദ് തോമ്മാ, മാർതോമ്മാ ക്രിസ്ത്യാനികൾ (Reprint 1992) 770-777

| " " വി. ബ്രോക്കാദിൻെറ കുറിയാക്കോസ് - പ്രൊക്കുറേറ്റർ.

| ബ. വി. മറിയത്തിൻെറ യൗസേപ്പ്-സെമിനാരിയുടെ നിയന്താവ്

| " ഗീവർഗീസ്

| " ചീറില്ലോസ്

| " വി. പത്രോസിൻെറ തോമ്മാ - മല്പാൻ

കൂനമ്മാവ് ആശ്രമം

— പെ. ബ. തട്ടാശ്ശേരി, വി. യൗ. സ്കറിയ - വികാരി

— ബ. വി. മറിയത്തിൻെറ പൗലോസ്

—" വി. യോഹന്നാൻെറ യൗസേപ്പ് - നറ'സന്യാസ ഗുരു

| " വി. യോഹ. മാംദാനായുടെ ഗീവർഗീസ്

നിഷ്പക്ഷം ബ. വി. ആഗുസ്തിനോസിൻെറ യൗസേപ്പ്

| " വി. യൗ. ഗീവർഗീസ്

| " തോമ്മാ

| " വി.യൗ. ജരാർദ്

| " യൗസേപ്പ് ഏലിയാ

| " അഗ്രേം

— " ബർണർദീൻ

കാർമ്മെൽ ആശ്രമം

— പെ. ബ. (കാനാട്ട്) വി. മറിയത്തിൻെറ യാക്കോബ്, വികാരി

| ബ വി. യൗ. യാക്കോബ്

— " വി. ഗൗര്യാറിൻെറ പൗലോസ്, സെമിനാരി നിയന്താവ്

— " ദൊമിനിക്ക്

- " യൗസേപ്പ് അന്തോനി

| " ഫ്രാൻസിസ്

അരണാട്ടുകര ആശ്രമം

—- പെ. ബ. (കാപ്പിൽ) വി. മറിയത്തിൻെറ മത്തായി

| ബ. വി. യോഹ.യാക്കോബ്
| " ഹെൻറിക്കോസ്
| " വാറുണ്ണി
| " വി. ത്രേസ്യാ. സ്റ്റനിസ്ലാവൂസ്
| " ദിയോനീസിയൂസ്
| " ഫ്രാൻസിസ് സേവിയർ
| " ഏലിയാ

അമ്പഴക്കാട്ടു ആശ്രമം

| പെ. ബ. വി. അപ്രേമിൻെറ സ്കറിയാ - വികാരി
| ബ. വി. അന്തോനീസിൻെറ ദേവസ്യാ
| " വി. മറിയത്തിൻെറ അൽഫോൻസ്
| " മർസലീനോസ്

പുളിങ്കുന്നു പഠനഗൃഹം

| ബ. വി. ഗ്രിഗോറിയോസിൻെറ മത്തായി
| " യസീന്ത്
| " പൗലോസ്

ബഹിഷ്കൃതരായ ഏഴു മൂന്നാം സഭക്കാരുടെ പേര്

1 എമ്മാനുവേലച്ചൻ 2 ലൂയീസച്ചൻ

3 ഹിലാരിയോനച്ചൻ 4 യൗസേപ്പച്ചൻ

5 ഗീവർഗീസച്ചൻ 6 പൗലോസച്ചൻ

7 മത്തായിയച്ചൻ

ഇതോടുകൂടി B [11] അക്ഷരത്തിൻെറ കീഴിൽ മലബാറിൻെറ ഭൂപടമാണ്. അതിൽ സുറിയാനിപ്പള്ളികൾ ചുവന്ന വരയാലും ലത്തീൻ പള്ളികൾ കറുത്ത വരയാലും അടയാളപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്.

മാർ അത്തനാസിയോസിൻെറയും മാർ ദിവന്നാസ്യോസിൻേറയും ശക്തിയെ (potestate) ക്കുറിച്ചു ഞാൻ രണ്ടാമതു തിരുത്തിയെഴുതിയവയല്ല ആദ്യമെഴുതിവയാണ് ശരി. മാനസ്സാന്തപ്പെടുവാനാഗ്രഹിക്കുന്ന ഒരു യാക്കോബായ കത്തനാർ

11. ഇവിടെ വിട്ടു കളയുന്നു.

ഇന്നലെ എന്നെ അറിയിച്ചതനുസരിച്ച്, മാർ ദിവന്നാസ്യോസിനു മലബാറിൻെറ വടക്കൻ പ്രദേശവും മാർ അത്തനാസിയോസിനുള്ളതിനെക്കാൾ കൂടുതൽ പള്ളികളും ഉണ്ട്. മാർ ദിവന്നാസ്യോസ് ഈ നാട്ടുകാരനാണ്. പാത്രീയാർക്കായോടുകൂടെ ഇവിടെ വന്ന ഒറശ്ലെംകാരൻ മെത്രാൻെറ പേര് മാർ ഗീവർഗീസ് എന്നാണ്. പതിമ്മൂന്നു മെത്രാന്മാർ ഇന്നു മലബാറിലുണ്ട്: കൊല്ലത്ത് വന്ദ്യവികാരി അപ്പൊസ്തോലിക്കാ ഇൻഡെഫോൻസൂസ്, അദ്ദേഹത്തോടുകൂടെ മംഗലാപുരത്തെ മുൻവികാരി അപ്പോസ്തോലിക്കാ വൃദ്ധനായ മൈക്കിൾ ആൻറണിമെത്രാൻ, വരാപ്പുഴ വന്ദ്യ ലെയൊനാർദ്, മാന്നാനത്ത് ശ്ലൈഹികസന്ദർശകനായ ഞാൻ, തൃശൂരിൽ പുതിയ ശീശ്മക്കാരൻ മെല്ലൂസ് മെത്രാൻ, കുറവിലങ്ങാട്ട്, അദ്ദേഹത്തിൻെറ സഹായി 29 വയസ്സുകാരനായ മാർ യാക്കോബ് പീലിപ്പോസ് <sic>; ആനക്കല്ലുങ്കൽ മലബാറുകാരൻ മാർ അന്തോനിതൊണ്ടനാട് (ബാഗ്ദാദിൽ വച്ച് നെസ്തോറിയൻ പാത്രിയാർക്കാ ശെമ്ഓനിൽ നിന്നു മെത്രാൻ പട്ടം സ്വീകരിക്കുകയും മാർതോമ്മാ റോക്കോസിനെ ഇവിടെ കൊണ്ടു വരികയും ചെയ്തയാൾ 1865 - ൽ വികാരി അപ്പൊസ്തോലിക്കായ്ക്കു വിധേയത്വം ഏറ്റുപറഞ്ഞു. അതിനുശേഷം മെത്രാനടുത്ത ഒരു കർമ്മവും നടത്തുകയോ മെല്ലൂസു മെത്രാനോടു ചേരുകയോ ചെയ്തിട്ടില്ല.) അവസാനമായി പഴയ ശീശ്മക്കാർ: ഓറശ്ലെം മെത്രാനായ മാർ ഗീവർഗീസിനോടുകൂടെ ഇപ്പോൾ മലബാറിൽ സന്ദർശനം നടത്തുന്ന അന്ത്യോക്യാ പാത്രിയാർക്കാ മാർ പത്രോസ് ഇഗ്നാത്തിയോസ് മൂന്നാമൻ; അദ്ദേഹത്തിൻെറ കീഴിൽ മാർ ദിവന്നാസ്യോസ് മുളന്തുരുത്തിയിൽ. അവിടെയാണ് ഈ നാളിൽ നടത്തുന്ന യാക്കോബായ കത്തനാരന്മാരുടെ സമ്മേളനം വിളിച്ചു കൂട്ടിയിരിക്കുന്നത്, ഒടുവിൽ, കൊല്ലത്ത് മാർ അത്തനാസിയോസ് മാർതോമ്മാ അത്തനാസിയോസുമൊന്നിച്ച്, അരിയൂരിൽ <sic> മാർ കൂറില്ലോസ്.

അങ്ങയുടെ നിർദ്ദേശവും 1874 ആഗസ്റ്റു 10-ലെ എനിക്കുള്ള അങ്ങയുടെ എഴുത്തും ഒന്നു കൂടി പരിശോധിച്ചു നോക്കുകയിൽ, എല്ലാ ചോദ്യങ്ങൾക്കും ഞാൻ പൂർണ്ണമായി ഉത്തരം നല്കിക്കഴിഞ്ഞു എന്നു കാണുന്നു. താഴെ പറയുന്ന ചുരുക്കം കാര്യങ്ങൾ കൂടി ചേർക്കുവാനുണ്ട്. മലബാറിലെ ആളുകൾ ദിവസം മൂന്നു പ്രാവശ്യം ഭക്ഷിക്കുന്നു. അരി ഭക്ഷണം മാത്രമാണ് അവരുടേത് എന്നു പറയാം. സാധു പ്രകൃതി, സഹിഷ്ണുത, പാകത, ശുചിത്വം ഉയർന്ന നിലവാരത്തിൽ ചാരിത്ര്യം, വിദ്യാഭ്യാസക്കുറവ് (parum instructus) സത്യം പറയുന്നതിൽ കുറവ് (parum verax) തർക്കവാസന, ശങ്ക, സമാധാനശീലം, പ്രസന്നത, ദീർഘശാന്തത ഇവ മലബാറുകാരുടെ സ്വഭാവത്തിൽപ്പെടുന്നു. മറ്റെല്ലാ ഇൻഡ്യാക്കാരെയും പോലെ ഇവർ തങ്ങളുടെ പാരമ്പര്യങ്ങളിൽ ഏറ്റം മുറുകെ പിടിക്കുന്നവരാണ് ഉപകാരികളുടെ നേർക്കു സമൃദ്ധമായ നന്ദിയും ഞെരുക്കുന്നവരുടെ നേർക്കു കുറച്ചൊക്കെ രോഷമുണ്ടായാലും ക്ഷമയുമാണ് വേറെ കാര്യങ്ങൾ.

നാലു കാര്യങ്ങളാണ് ഇവർ ആവശ്യപ്പെടുന്നത്. 1. വരാപ്പുഴ വികാരിയാത്തിൽ നിന്ന് അവരെ വേർതിരിച്ച് സ്വന്തമായ മെത്രാനെ കൊടുക്കണം. ഇതിനുള്ള

കാരണങ്ങൾ, ഇന്നത്തെ വികാരി അപ്പൊസ്തോലിക്കായുടെയും അദ്ദേഹത്തിൻെറ വികാരി ജനറാളന്മാരുയടെയും വിവേക രഹിതവും, കഠിനവും, സ്വേഛാധിപത്യ പരവുമായ ഭരണം (ഇതിനെക്കുറിച്ചു ഇടയ്ക്കിടെ ലത്തീൻകാരും ആവലാതിപ്പെടാറുണ്ട്) ജനങ്ങളുടെ വിദ്യാഭ്യാസത്തിൽ അവർക്കുള്ള അശ്രദ്ധ, ശീശ്മക്കാരുടെ നേർക്കു എതിർപ്പില്ലായ്മ , ഒരേ വികാരി അപ്പൊസ്തോലിക്കായുടെ കീഴിൽ സുറിയാനിക്കാരും ലത്തീൻകാരും തമ്മിലുള്ള തുടർച്ചയായ മത്സരം. 2. മെത്രാൻ സുറിയാനി റീത്തുകാരനായിരിക്കണം. എന്തെന്നാൽ, മലബാർ കത്തോലിക്കർ സ്വന്തറീത്തിൽ മെത്രാനടുത്ത കർമ്മങ്ങൾ ഒരിക്കലും കാണുന്നില്ല. ഇതു അവർ അങ്ങേയറ്റം ആഗ്രഹിക്കുന്ന കാര്യവുമാണ്. കൂടാതെ പാപ്പാ അവരെ അവഹേളിക്കുകയും സ്വന്തം റീത്തിലുള്ള മെത്രാനെ കൊടുക്കുവാൻ അനർഹരെന്നു വിളിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു യാക്കോബായക്കാരും മെല്ലൂസിൻെറ അനുയായികളും അവരെ പരിഹസിക്കുന്നു. 3. വേറൊരു സന്യാസസമൂഹത്തിൽ നിന്നുള്ള മിഷനറിമാരെ കിട്ടണം. കാരണം ബഹു. കർമ്മെലീത്താ അച്ചന്മാരുടെ കീഴിലെ രണ്ടു നൂറ്റാണ്ടുകളിൽ യാതൊരു പുരോഗതിയും അവർക്കുണ്ടായിട്ടില്ല. മറിച്ച്, വിദ്യാഭ്യാസത്തിൻെറ കുറവുമൂലം അധഃപതനമേ ഉണ്ടായിട്ടുള്ളു. 4. ഭരണം നടത്തുന്ന മിഷനറി മെത്രാനെ സഹായിക്കുവാനായി ശ്രേഷ്ഠപുരോഹിതനടുത്ത കർമ്മങ്ങൾ നടത്തുവാൻ, കഴിയുമെങ്കിൽ, മലബാറുകാരിൽ നിന്നു തന്നെ ഒരാളെ മെത്രാനായി വാഴിക്കണം. കാരണം, ഇതുവരെ തിരുസ്സിംഹാസനത്തോടു വിശ്വസ്തത പുലർത്തിയ ജനത്തിനു ഇതു വലിയ ആശ്വാസമാകും. അവരുടെ നേർക്കു മാർപാപ്പായ്ക്കുള്ള ഗുണകാംക്ഷയുടെ അടയാളവും.

ഈ അപേക്ഷകൾക്കു നല്ല അടിസ്ഥാനമുണ്ടെന്നും അപകടം കൂടാതെ ഇവ അംഗീകരിച്ചു കൊടുക്കാമെന്നും കർത്താവിൽ ഞാൻ വിലയിരുത്തുന്നു. ഇവ അനുവദിച്ചു കൊടുക്കുന്ന പക്ഷം, ഇപ്പോഴും തിരുസ്സിംഹാസനത്തോടു വിശ്വസ്തരായ ജനം അങ്ങനെ തന്നെ തുടരുമെന്നും അടുത്തു തന്നെ മെല്ലൂസിൻെറ അനുയായികളും അധികം താമസിയാതെ യാക്കോബായക്കാരും, ഒടുവിൽ ഇതര മതസ്ഥരും മ്ശിഹായുടെ സഭയിലേക്കു വരാമെന്നുള്ള വലിയ പ്രതീക്ഷ തെളിയുമെന്നും പ്രസ്താവിക്കുവാൻ ഞാൻ മടിക്കുന്നില്ല. അതു ദൈവം നടത്തട്ടെ.

●

പ്രിയോരിൻെറ "ഒപ്പോടുകൂടിയ" എഴുത്ത് [1]

മുകളിൽ പറഞ്ഞ പ്രിയോരിൻെറ "ഒപ്പോടുകൂടിയ" എഴുത്തു പൗരസ്ത്യ സംഘത്തിൻെറ രേഖാശേഖരത്തിലുണ്ട് (SOCG 1876 Congregazioze de Febbraio 1876 Caldei Sommario) സുറിയാനിയിലെഴുതിയിരിക്കുന്ന ഈ എഴുത്തിൻെറ ഒടുവിൽ അതിൻെറ ലത്തീൻ പരിഭാഷയുമുണ്ട്. സുറിയാനിയും ലത്തീനും തമ്മിൽ ചില വ്യത്യാസങ്ങളുണ്ടുതാനും. സുറിയാനിയെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം തെറ്റുകളുണ്ടെന്നു മാത്രമല്ല, മലയാളത്തിൽ ചിന്തിച്ച് അതേ രീതിയിൽ സുറിയാനിയാക്കിയതാണെന്നു വ്യക്തമാണ്. വന്ദ്യ പോരൂക്കരകുറിയാക്കോസച്ചൻ ഇത്തരം സുറിയാനി എഴുതുമായിരുന്നില്ല. ലത്തീൻപരിഭാഷയും കയ്യക്ഷരവും മർസലീനോ സച്ചൻേറതായി തോന്നുന്നു. ഈ എഴുത്തിൻെറ ഒടുവിൽ കൊടുത്തിരിക്കുന്ന സുറിയാനി ഒപ്പുകൾ ഒരാൾ ഇട്ടതല്ലേ എന്നു സംശയിക്കണം.

എഴുത്തിൻെറ പരിഭാഷ താഴെ ചേർക്കുന്നു.

പരിശുദ്ധ പിതാവേ,

എല്ലാ ഭാഗത്തു നിന്നും പത്രോസിൻെറ ചെറുകപ്പൽ ഇളകിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന ആപത്തുകൾ നിറഞ്ഞ ഈ നാളുകളിൽ അങ്ങയുടെ ഹൃദയത്തെ അല്പമെങ്കിലും ദുഃഖിപ്പിക്കുന്നത് ഒരു തെറ്റും കുറ്റവുമാണെന്നു ഞങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കുകയും ഏറ്റു പറയുകയും ചെയ്യുന്നു.

അതിനാൽ മൂന്നാം സഭക്കാരായ ഞങ്ങളിൽ പ്രായം കുറഞ്ഞ ചില സഹോദരങ്ങളും, അവരുടെ പ്രവർത്തനങ്ങൾ വഴി ചില രൂപതാ വൈദികരും അങ്ങേക്കെഴുതിയ [2] എഴുത്തു കാരണം, തിരുസ്സിംഹാസനം ബുദ്ധിപൂർവ്വം ഈ നാട്ടിൽ ഏർപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്ന ക്രമീകരണത്തിന് ഇളക്കം തട്ടുന്നതായി കാണുകയും, ഈ ക്രിസ്ത്യീയ സമൂഹത്തിനു നാശം വരുത്തുന്ന അഭിലാഷങ്ങൾ അതിൽ അറിയിച്ചിരിക്കുന്നതായി ഗ്രഹിക്കുകയും ചെയ്തതു മുതൽ ഞങ്ങൾ എത്രയധികം വേദനയാണ് അനുഭവിക്കുന്നത്!

---

1. ഈഭാഗം പരിഭാഷകൻ കൂട്ടിച്ചേർക്കുകയാണ്. കാര്യങ്ങൾ കൃത്യമായി ഗ്രഹിക്കാൻ ഇതു ആവശ്യമാണെന്നു കരുതുന്നു.

2. ലത്തീൻ പരിഭാഷയിൽ "വീണ്ടു വിചാരമില്ലാതെയും അവിവേകമായും" (inconsiderate et imprudenter) എന്നു കൂട്ടിച്ചേർത്തിട്ടുണ്ട്. പല എഴുത്തുകളുണ്ടോ എന്നു ലത്തീനിൽ വ്യക്തമല്ല. സുറിയാനിയിൽ ഏക വചനമാണ് ഉപയോഗിച്ചിരിക്കുന്നത്.

ഞങ്ങളെ ഒട്ടും അറിയിക്കാതെയാണ് അവർ ഇതെല്ലാം ചെയ്തതെങ്കിലും അവരോടു ഞങ്ങളും ഹൃദയം കൊണ്ടും മനസ്സുകൊണ്ടും യോജിച്ചിരിക്കുകയാണെന്ന്, രൂപതാ വൈദികരെ വഞ്ചിക്കുവാനായി അവർ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ഇതു ഏറ്റം വലിയ നുണയാണ്. ഞങ്ങൾ ഇതിനെ നിർദ്ദാക്ഷിണ്യം നിഷേധിക്കുന്നു. എന്തെന്നാൽ ഇതുപോലൊരു കാര്യം ആവശ്യപ്പെടാൻ ഞങ്ങൾക്കു സാദ്ധ്യമല്ലായിരുന്നു. [3]. സകാരണം നിയമപ്രകാരമുള്ള ഞങ്ങളുടെ ഇടയനും അങ്ങയുടെ പ്രതിനിധിയും നിക്കോമേദിയായുടെ മെത്രാപ്പോലീത്തായും മലബാറിൻെറ വികാരി [4]. അപ്പൊസ്തോലിക്കായുമായ അഭിവന്ദ്യലെയോനാർദ് മെല്ലാനോയ്ക്കെതിരായി കാരണം ആവലാതിപ്പെടാൻ ആരെയും കണ്ടുകിട്ടാനാവില്ലായിരുന്നു. എന്തെന്നാൽ അദ്ദേഹത്തെ ഏല്പിച്ചിരിക്കുന്ന [5] അജഗണത്തെ വേണ്ട വിവേകത്തോടും നീതിയോടും സ്നേഹത്തോടും പിതാവിനടുത്ത വാത്സല്യത്തോടും കൂടെയാണ് അദ്ദേഹം പാലിച്ചു പോരുന്നത്.

അതിനാൽ പരിശുദ്ധപിതാവേ, മേല്പറഞ്ഞ ഞങ്ങളുടെ സഹോദരങ്ങൾ അങ്ങയുടെ ഹൃദയത്തിനു വരുത്തിയ വ്യഥയ്ക്കു ഞങ്ങൾ മാപ്പു ചോദിക്കുന്നു. പറ്റുമായിരുന്നെങ്കിൽ, വന്നു പോയ വേദനയെ മുഴുവനായി തൂത്തു നീക്കുവാൻ തക്ക സന്തോഷം ഈ കത്തു വഴി അങ്ങയുടെ ഹൃദയത്തിനു നല്കുവാൻ ഞങ്ങൾ ആഗ്രഹിച്ചുപോകുമായിരുന്നു. ഇതു ഞങ്ങൾ ഹൃദയപൂർവ്വം ആഗ്രഹിക്കുകയും, അങ്ങു ഭൂമിയിൽ പ്രതിനിധാനം ചെയ്യുന്ന നമ്മുടെ കർത്താവ് ഈശോമ്ശിഹായോടു പ്രാർത്ഥിക്കുകയും ചെയ്തു കൊള്ളുന്നു.

ഈ പ്രദേശങ്ങളിൽ പേരു കേട്ടാൽ മാത്രം കണ്ണുനീർ വരുന്ന തരത്തിലുള്ള പരിണാമങ്ങളും ഫലങ്ങളും ഞങ്ങളുടെ ആ സഹോദരന്മാർ അറിഞ്ഞിരുന്നുവെങ്കിൽ, ചെയ്തു പോയ കാര്യം അവർ ചെയ്യുകയില്ലായിരുന്നു എന്നു ഞങ്ങൾ കരുതുന്നു. പ്രത്യേകിച്ച്, നിയമപ്രകാരമുള്ള ഞങ്ങളുടെ ഇടയനുമായി പൂർണ്ണമായ ഐക്യം വളരെ ആവശ്യമായിരിക്കുന്ന ഈ നാളുകളിൽ.

അവസാനമായി, ശ്ലൈഹികാശീർവ്വാദത്താൽ, അങ്ങയുടെ സ്ഥാനപതിയായ ഞങ്ങളുടെ നിയമാനുസൃതമുള്ള ഇടയനുമായി കത്തോലിക്കാ ഐക്യത്തിൽ ഞങ്ങളെ ഉറപ്പിക്കുവാനും അഭിലഷണീയമായ [6] സമാധാനവും ഐക്യവും പുനഃസ്ഥാപിക്കുവാനും തിരുമനസ്സാകണമെന്നു തൃപ്പാദങ്ങൾ ചുംബിച്ചു കൊണ്ടു ഞങ്ങൾ അപേക്ഷിക്കുന്നു.

---

3. ഈ വാചകം ലത്തീനിൽ കാണുന്നില്ല..
4. വികാരി എന്നതിനു സുറിയാനിയിൽ ഉപയോഗിച്ചിരിക്കുന്ന പദത്തിൽ അക്ഷരത്തെറ്റുണ്ട്. ഒരക്ഷരം വിട്ടുപോയിരിക്കുന്നു.
5. സുറിയാനിയിൽ ''ഏല്പിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന'' എന്നർത്ഥമുള്ളവാക്കാണ് ഉദ്ദേശിച്ചിരിക്കുന്നത്. പക്ഷെ തെറ്റായി വേറൊരു വാക്കു പ്രയോഗിച്ചിരിക്കുന്നു.
6. അഭിലഷണീയമായ ..... എന്നുള്ള ഭാഗത്തിൻെറ സ്ഥാനത്ത് ലത്തീനിൽ കാണുന്നത് താഴെക്കാണുന്നതുപോലെയാണ്. ഈ ക്രിസ്ത്യീയ സമൂഹത്തിൻെറ നിർഭാഗ്യകരമായ നാശത്തിന് എളുപ്പത്തിൽ ഉതകുന്ന ഗൂഢാലോചനകൾക്കു ഞങ്ങൾ ഒരിക്കലും സമ്മതം നല്കാതിരിക്കുന്നതിനും.

1875 ഡിസംബർ 16-നു മലബാറിൽ നിന്ന്, അങ്ങയുടെ ഏറ്റം താഴ്മയും അനുസരണയുള്ള മക്കൾ.

കുറിയാക്കോസ് ഏലീശാ, മലബാറിലെ സുറിയാനി ക്രമത്തിലുള്ള മൂന്നാം സഭക്കാരുടെയെല്ലാം തലവനും മാന്നാനം ആശ്രമത്തിൻെറ നിയന്താവും അതിനോടടുത്ത പള്ളികളിൽ മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ സന്ദർശകനും.

സ്ക്കറിയാ യൗസെപ്പ്, കൂനമ്മാവു നെവിഷ്യേറ്റു [7] ശ്രേഷ്ഠൻ

മത്തായി വാഴക്കുളം ആശ്രമ ശ്രേഷ്ഠനും അതിനോടടുത്ത പള്ളികളിൽ മെത്രാപ്പോലിത്തായുടെ സന്ദർശകനും

മറിയത്തിൻെറ മത്തായി അരണാട്ടുകരയുടെ ശ്രേഷ്ഠനും വികാരി ജനറാളും.

മുകളിൽ കൊടുത്തിരിക്കുന്ന എഴുത്ത് റോമ്മായിലേക്കു അയച്ചുകൊണ്ട് വികാരി അപ്പെസ്തോലിക്കാ ലെയൊനാർദ് പ്രൊപ്പഗാന്താ സംഘത്തിൻെറ അദ്ധ്യക്ഷന് 1875 ഡിസംബർ 27-നു ഇങ്ങനെ എഴുതി:

''ഇവിടുത്തെ ആശ്രമങ്ങളുടെ നാലു ശ്രേഷ്ഠന്മാരുടെ അപേക്ഷ പ്രകാരം ഒരെഴുത്തു ഞാൻ ഇതോടൊപ്പം വയ്ക്കുന്നു. എൻെറ അറിവു കൂടാതെ അവർ പരിശുദ്ധപിതാവിനെഴുതിയതാണീ കത്ത്. അതിൽ അവർ പ്രകടിപ്പിച്ചിരിയ്ക്കുന്ന വികാരങ്ങളെ പരിശുദ്ധ പിതാവിനെ അറിയിക്കണമെന്ന അപേക്ഷയോടുകൂടി അങ്ങയുടെ പക്കലെത്തിക്കുന്നതിനായി അവർ അതു എന്നെ ഏല്പിച്ചു. അവരുടെ ആഗ്രഹം സാധിച്ചുകൊടുക്കണമെന്ന് അങ്ങയോടു അപേക്ഷിക്കുന്നതിനോടൊപ്പം എൻെറ അഭിപ്രായം പറയാനുള്ള സ്വാതന്ത്ര്യം എടുത്തുകൊള്ളട്ടെ. അതായത്: കലക്കമുണ്ടാക്കുന്നവരുടെ അയോഗ്യമായ പ്രവൃത്തിയെ വ്യക്തമായ ഭാഷയിൽ നിരാകരിച്ചുകൊണ്ടും ഈ ശ്രേഷ്ഠന്മാരുടെ മേലും അവരുടെ വികാരത്തിൽ അവരോടു ചേർന്നു നില്ക്കുന്നവരുടെ മേലും പരിശുദ്ധ പിതാവിൻെറ പ്രത്യേകാശീർവ്വാദം അപേക്ഷിച്ചിരിക്കുന്നതിൽ അവർ പ്രകടിപ്പിച്ചിരിക്കുന്ന വിശ്വസ്തതയെയും സ്ഥിരതയെയും പ്രശംസിച്ചുകൊണ്ടും വല്ല ഒരു മറുപടിയും കൊടുക്കുക. കാളയ്ക്കു മൂക്കു കയറിടുന്നതിനും (per togliore le corna al toro).ഈ പുതിയ ഫ്രീ മെയ്സൺമാരിൽ പരിഭ്രമം നിറയ്ക്കുന്നതിനും അങ്ങയിൽ നിന്നുള്ള ഇത്തരമൊരു മറുപടി മതിയാകും. ഇതു എൻെറ വെറും ഒരു അഭിപ്രായം മാത്രമാണ്.'' [8]

ലെയൊനാർദു പറഞ്ഞതുപോലെ തന്നെ പ്രൊപ്പഗാന്താ സംഘം പ്രവർത്തിച്ചു. 1876 ജനുവരി 25-നു മൂന്നാം സഭക്കാരുടെ നാലു ശ്രേഷ്ഠന്മാരുടേതുമെന്നു

---

7. ''നൊവിഷ്യേറ്റു'' എന്ന പദം ഒരു സങ്കോചവും കൂടാതെ ''സുറിയാനീകരിച്ച്'' എഴുതിവിട്ടിരിക്കുകയാണ്. (നൊവിസിയാത്തോസ്!). തട്ടാശ്ശേരിൽ സ്ക്കറിയാച്ചനാണ് ആൾ

8. Ponenze 1876 (February) P 131

പറയപ്പെട്ട കത്ത് പ്രൊപ്പഗാന്താ സംഘം ഒൻപതാം പീയൂസിൻെറ ശ്രദ്ധയിൽപ്പെടുത്തി. മാർപ്പാപ്പയുടെ നിർദ്ദേശപ്രകാരം ജനുവരി 27-നു കുറിയാക്കോസ് ഏലിശാ അച്ചന് പ്രൊപ്പഗാന്താ സംഘം മറുപടിയയച്ചു; പ്രിയോരിൻെറയും മറ്റും എഴുത്തിൽ പ്രകടിപ്പിച്ചിരിക്കുന്ന വികാരങ്ങളിൽ മാർപ്പാപ്പാ സന്തുഷ്ടനാണെന്നും ഈ വികാരിയാത്തിൽ വേരുറപ്പിക്കാൻ നോക്കുന്ന കൽദായ ശീശ്മയ്ക്കും മറ്റേതുതരം നവീകരണത്തിനുമെതിരായി ഒരേ ഹൃദയത്തിലും ചൈതന്യത്തിലും നില്ക്കാനുള്ള വ്യഗ്രതയെ പ്രശംസിക്കുന്നു എന്നും പറഞ്ഞിട്ടു ഇങ്ങനെ പറയുന്നു: "എല്ലാവർക്കും ഈ യാഥാർത്ഥ്യത്തെക്കുറിച്ചു ബോധ്യമുണ്ടായിരിക്കണമെന്നും, ഇന്നത്തെ പ്രത്യേക സാഹചര്യത്തിൽ, ഒട്ടും ചേരാത്തതും അപകടകരവുമായ അപേക്ഷകളിൽ നിന്നു വിരമിക്കണമെന്നും.....തിരുസ്സിംഹാസനത്തിൻെറ പരിപാലനയിൽ വിശ്വാസമുണ്ടായിരിക്കണമെന്നും പരിശുദ്ധപിതാവ് ആഗ്രഹിയ്ക്കുന്നു," [9]

●

9. Lettere 1876 Fol 37V - 38 R.

7

Ponenze 1876

PP 782 - 795

മാന്നാനം ജൂൺ 17, 1876

മാന്നാനം ആശ്രമത്തിനാണ് മൂന്നാം സഭക്കാരുടെ എല്ലാ ആശ്രമങ്ങളുടെയുമിടയിൽ ഒന്നാം സ്ഥാനം. സ്ഥാപനമുറയ്ക്ക് അതു ഒന്നാമത്തേതാണെന്നതിനു പുറമെ, ഇതിനോടു ചേർത്തു വലിയ ഒരു വൈദിക സെമിനാരിയുണ്ടെന്നുള്ളതും, ഇവിടെയാണ്. എല്ലാ ആശ്രമങ്ങളുടെയും പ്രിയോർ താമസിക്കുന്നത് എന്നതുമാണ് ഇതിനു കാരണം. ഈ ആശ്രമത്തിലെ വൈദികരെ, അമ്പഴക്കാട്ടു ആശ്രമത്തിൽ നിന്നു വികാരി സ്ക്കറിയാച്ചനോടും അൽഫോൻസച്ചനോടുമൊന്നിച്ച്, അവരുടെ അപേക്ഷപ്രകാരം ഞാൻ സ്വകാര്യ സന്ദർശനത്തിൽ സ്വീകരിച്ചു. രഹസ്യപാലനത്തിൻെറ കാര്യത്തിൽ വാക്കു കൊടുത്ത ഞാൻ താഴെ പറയുന്നവ അവരിൽ നിന്നു കേൾക്കുകയുണ്ടായി: ''മിഷനെ സംബന്ധിച്ചു പൊതുവായി ഞങ്ങളുടെ ജനത്തിൻെറ പൊതു സ്വരത്തോടു ഞങ്ങളും ചേരുകയും വരാപ്പുഴ വികാരിയാത്തിൽ നിന്നു വേർതിരിഞ്ഞാകുന്നതിനും ഞങ്ങൾക്കു സ്വന്തമായ മെത്രാനെ കിട്ടുന്നതിനും ഞങ്ങൾ ആവശ്യപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നു. ഞങ്ങളുടെ ന്യായങ്ങൾ : മറ്റേതു പ്രതിവിധി കൊണ്ടും മെല്ലൂസ് ശീശ്മയെ നിർത്താനാവില്ല. അത്ര ശക്തമാണ് മിഷനറിമാരുടെ നേർക്കുള്ള ഗാഢമായ വെറുപ്പിൽ നിന്നു ജനത്തിലും വൈദികരിലും ജനിച്ചിരിക്കുന്ന ആവേശം. ഈ വെറുപ്പിനുള്ള കാരണങ്ങൾ ഇവയാണ്: പള്ളിമുടക്കുകളുടെ പരിധിക്കൂടാതെയുള്ള പ്രയോഗം. കുട്ടികൾക്കു പൊതുവായും വൈദികാർത്ഥികൾക്ക് (clericorum) പ്രത്യേകമായുമുള്ള വിദ്യാഭ്യാസത്തിൻെറ കാര്യത്തിലുള്ള ഉപേക്ഷ. പരേതനായ വികാരി അപ്പൊസ്തോലിക്കാ ബർണർദീനോസ് എല്ലാ പള്ളികളിലും വേദപഠനസ്കൂളുകൾ സ്ഥാപിക്കണമെന്നു കല്പനയിറക്കി. ഇന്നു അവയെല്ലാം തന്നെ ഉപേക്ഷിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുകയാണെന്നു മാത്രമല്ല മിഷനിൽ നിന്നു ഇവയ്ക്കായി ഒന്നും ചെലവാക്കുന്നുമില്ല. പ്രോട്ടസ്റ്റൻറുകാരുടേതല്ലാതെ ഉയർന്ന സ്കൂളുകൾ ഞങ്ങൾക്കില്ല. ഒരിക്കൽ കൊച്ചിയിൽ തുടങ്ങിയതു തുടർന്നു

പോകുന്നില്ല. സെമിനാരികളിലെ പഠനവിഷയങ്ങൾ വികാരി അപ്പൊസ്തോലിക്കാ നിശ്ചയിച്ചിട്ടുണ്ട്. തത്വശാസ്ത്രവും ദൈവശാസ്ത്രവും (Thelogia dogmatica) പഠിപ്പിക്കുന്നില്ല. സൻമാർഗ്ഗശാസ്ത്രമാണെങ്കിൽ ഒരു വർഷാർദ്ധം മാത്രം, അഥവാ കൂടിയാൽ ഒരു വർഷം. പ്രോട്ടസ്റ്റൻറുകാർ സുറിയാനിയിൽ പ്രസിദ്ധീകരിച്ച വേദപുസ്തകവുമായി പലവർഷങ്ങൾ, പത്തുകൊല്ലത്തോളം, ഭാഷാപഠനത്തിനായി അദ്ധ്വാനിക്കുന്നു (insudatur d) പീലിപ്പോസച്ചൻ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയ സന്മാർഗ്ഗശാസ്ത്രമൊഴിച്ചാൽ, ഭക്തപുസ്തകങ്ങൾ മാത്രമേ ആർച്ചുബിഷപ്പിൻെറ അച്ചടിശാലയിൽ നിന്നു പുറത്തുവരാറുള്ളു. കുറഞ്ഞചെലവിൽ പ്രോട്ടസ്റ്റൻറകാർ യാക്കോബായക്കാരെയും ഹിന്ദുക്കളെയും ആകർഷിക്കുന്നു. ഹിന്ദുക്കളുടെയിടയ്ക്കുള്ള പ്രേഷിതപ്രവർത്തനത്തെ വികാരിഅപ്പൊസ്തോലിക്കാ സഹായിച്ചിരുന്നെങ്കിൽ എല്ലാ പുതുക്രിസ്ത്യാനികളും ഞങ്ങളുടെയടുക്കലേക്കു വരുമായിരുന്നു. ഹിന്ദുക്കൾക്കു പഠനം നൽകുന്നതിനായി പ്രിയോരച്ചൻ വികാരി അപ്പൊസ്തോലിക്കയോടു ഒരു മിഷനറിയെ ചോദിച്ചു. മിഷനറിമാർക്കു സമയമില്ല. എന്ന ഉത്തരം ലഭിച്ചതോടെ അദ്ദേഹം മാന്നാനം ആശ്രമത്തിൽ വാർഷികധ്യാനം നടത്തുന്ന കത്തനാരന്മാരുടെയിടയിൽ നിന്നു ഒരു പണപ്പിരിവ് ഏർപ്പെടുത്തി. ഈ തുകകൊണ്ട് ഫ്രാൻസിസ്ക്കൻ മൂന്നാം സഭ എന്നറിയപ്പെടുന്ന അല്മായരെ വേദ പ്രചാരാർത്ഥം അയച്ചു. ഇവർ 1874-ൽ 246 പേർക്കും പിറ്റേക്കൊല്ലം അഞ്ഞൂറിലധികം പേർക്കും മാമ്മോദീസ നല്കി. ഈ പുതിയ ക്രിസ്ത്യാനികൾക്ക് ഒരു വികാരിയെ നിയമിക്കണമെന്നും വികാരി അപ്പൊസ്തോലിക്കായോടു ആവശ്യപ്പെട്ടപ്പോൾ അദ്ദേഹം വിസമ്മതിച്ചു കൊണ്ടു ചോദിച്ചതിങ്ങനെയാണ്. അദ്ദേഹത്തിനു ശമ്പളം കൊടുക്കുവാൻ നിങ്ങൾക്കു കഴിയുമോ? മാർ തോമ്മാ റോക്കോസിൻെറ ആഗമനത്തിനു മുൻപ് സുറിയാനിക്കാരുടെ മേൽ ഭരണം നടത്തിയിരുന്നത് ഒരു പ്രത്യേക വികാരി ജനറാൾ വഴിയല്ലായിരുന്നു. പിന്നീടാകട്ടെ ഈ ആശ്രമത്തിൻെറ പ്രിയോരിനെ സുറിയാപ്പള്ളിക്കാർക്കുവേണ്ടി വികാരിജനറാളായി വികാരിഅപ്പൊസ്തോലിക്ക ബർണർദിനോസ് നിയമിച്ചു. [1] ഇതിനെക്കുറിച്ച് ജനം മാർ റോക്കോസ് മടങ്ങിപ്പോയ ശേഷം അനല്പമായി സന്തോഷിക്കയുണ്ടായി. പ്രിയോരച്ചൻ മരണം വരെ ഈ ജോലി നിർവഹിച്ചു. അദ്ദേഹത്തിൻെറ പിൻഗാമിയായി ബഹു. പീലിപ്പോസച്ചൻ നിയമിതനായി. എന്നാൽ സുറിയാനിക്കാർക്കുവേണ്ടി മാത്രമല്ല, ലത്തീൻക്കാർക്കുവേണ്ടി കൂടിയായിരുന്നു ഇത്. ഇപ്പോഴത്തെ വികാരി അപ്പൊസ്തോലിക്കാ മെത്രാഭിഷേകം കഴിഞ്ഞയുടനെ തന്നെ നേരിട്ടു ഭരിക്കുവാനാരംഭിച്ചു. വത്തിക്കാൻ കൗൺസിലിൻെറ നാളിൽ ബഹു. പീലിപ്പോസച്ചൻ ആർച്ചുബിഷപ്പിനു പകരം ജോലി നോക്കി. ആർച്ചുബിഷപ്പ് റോമിൽ നിന്നു തിരിച്ചെത്തിയ ശേഷമാകട്ടെ വികാരി ജനറാളിൻെറ പേരല്ലാതെ ജോലി നിലനിർത്തിയില്ല. സ്വന്തമെത്രാനെ ആവശ്യപ്പെടുന്നതിനെക്കുറിച്ചുള്ള ശ്രുതി പൊങ്ങിവന്നതോടെ ഇപ്പോഴത്തെപ്രിയോരച്ചന് മലബാറിൻെറ തെക്കൻ പ്രദേശങ്ങളിലേക്കുള്ള (ആർച്ചുബിഷപ്പിൻെറ) പ്രതി

---

1. ചാവറ കുറിയാക്കോസച്ചൻ. Cfr. പൈങ്ങോട്ടു, സി. മലബാർ സഭ (1995) പേജ് 134.

നിധി (deputaitus)യായി നിയമനം ലഭിച്ചു. ഇതരഭാഗങ്ങളുടെമേലുള്ള ഭരണം ആർച്ചുബിഷപ്പു തുടർന്നു. മെല്ലൂസു മെത്രാന്റെ വരവോടെ ഏതാനും മാസത്തേക്ക്, ചെറുപ്പക്കാരനായ കമീല്ലോസച്ചനും അതിനുശേഷം ജരാർദച്ചനും വടക്കൻ പ്രദേശത്തേക്കു പ്രതിനിധിസ്ഥാനത്തിനു നിയമിതനായി. കിഴക്കൻ പ്രദേശത്തേക്കു ഫ്രഞ്ചുകാരനായ മൂന്നാം സഭാംഗം ആഗുസ്തിനോസച്ചനും. മാർപാപ്പായ്ക്കു എഴുതിയവരെ ഇവർ ആനുകൂലിക്കുകയാൽ താമസിയാതെ ഇവരുടെ സ്ഥാനത്ത് നാട്ടുകാരായ മൂന്നാം സഭാംഗങ്ങൾ, കാപ്പിലച്ചനും കാനാട്ടച്ചനും നിയമിതരായി.''

ആശ്രമങ്ങളെക്കുറിച്ചു അവർ ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞു: ''ഇന്നത്തെ പ്രിയോർ വി. ഏലീശായുടെ കുറിയാക്കോസച്ചന്റെ സഹോദരനോടും മല്പാൻ തോമ്മാ എന്ന വേറൊരാളോടും കൂടെ മുൻപ്രിയോർ വി. ഏലിയായുടെ കുറിയാക്കോസച്ചൻ ഒരു സന്യാസസമൂഹം തുടങ്ങുന്നതിനുവേണ്ടി ഈ ആശ്രമം പണിതു. [2] ഏറിയ വർഷങ്ങൾ സമാധാനത്തിൽ ചെലവാക്കിയശേഷം വി. ഡൊമിനിക്കിന്റെ നിയമം കിട്ടണമെന്ന് അവർ ആഗ്രഹം പ്രകടിപ്പിച്ചു. വികാരി അപ്പൊസ്തോലിക്കാ ബർണർദീനോസാകട്ടെ അവർക്കായി സ്വന്തമായ നിയമമെഴുതി. അവർ ഏതാനും വർഷങ്ങൾ ഇതനുസരിച്ചു ജീവിച്ചു. ഓറഞ്ജെം പാത്രിയാർക്കായായ ആൽബർട്ട് വി. ബ്രോക്കാർദിനും അനുയായികൾക്കുമായി കൊടുത്ത പൂർവ്വപ്രമാണം 1861 ഫെബ്രുവരി 27-ന ബർണർദീനോസ് അവരുടെമേൽ ചുമത്തി (imposuit) മലബാറിലെ മൂന്നാം സഭക്കാരുടെ ആശ്രമങ്ങളെ സ്വീകരിച്ച് കർമ്മെലീത്താ ഒന്നാം സഭയോടു ബന്ധിക്കുന്നതിനും (associandi) അതേ സഭയുടെ എല്ലാ ആനുകൂല്യങ്ങളിലും മറ്റും അവർക്കു ഭാഗഭാഗിത്വം നല്കുന്നതിനും പ്രസ്തുത സഭയുടെ ജനറാളിൽ നിന്നു തനിക്കു അനുമതി ലഭിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നു അദ്ദേഹം (=ബർണർദീനോസ്) എഴുതി. ഈ എഴുത്തിനു വികാരി അപ്പൊസ്തോലിക്കാ ഒപ്പിട്ടിരിക്കുന്നത് 'കർമ്മെലീത്താ നിഷ്പാദുക വികാരി പ്രൊവിൻഷ്യൽ' എന്നാണ്. ഒന്നാംസഭയുടെ നിയമമാണോ ഞങ്ങൾ അനുസരിക്കുന്നത് എന്നു ഞങ്ങൾക്കറിവില്ല. കാരണം ജോലികളെക്കുറിച്ചുള്ള പ്രമാണങ്ങളല്ലാതെ സഭാഭരണത്തെപ്പറ്റിയുള്ള നിയമങ്ങൾ ഞങ്ങൾക്കു തന്നിട്ടില്ല. എന്തുകൊണ്ടു ഞങ്ങളെ മൂന്നാം സഭക്കാരെന്നു വിളിക്കുന്നു എന്നു ഞങ്ങൾക്കറിഞ്ഞുകൂടാ. എന്നാൽ ഞങ്ങൾ ശ്ലൈഹിക മിഷനറിമാരെക്കാൾ കർശനമായി പ്രമാണങ്ങൾ അനുസരിക്കുന്നു എന്നു ഞങ്ങൾക്കറിയാം. ഇപ്പോഴത്തെ വികാരി അപ്പൊസ്തോലിക്കാ കഴിഞ്ഞ വർഷം പ്രമാണത്തിൽ മാറ്റം വരുത്തുവാൻ തുടങ്ങി. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഉള്ളിലിരിക്കുന്നത് എന്താണെന്ന് ഞങ്ങൾക്കറിവില്ല. കാരണം അദ്ദേഹം ഒരിക്കലും ഞങ്ങളുമായി ആലോചിക്ക പതിവില്ല. ആരംഭം മുതല്ക്കേ മൂന്നാം സഭക്കാർ ഭരണത്തിലിരിക്കുന്ന വികാരി അപ്പൊസ്തോലിക്കായോടാണ് അനുസരണവ്രതമെടുത്തിട്ടുള്ളത്. 1861 ലെ എഴുത്തിനുശേഷം അത് 'കർമ്മെലീത്താസഭയുടെ ജനറാളിനോ'ടായി. കഴിഞ്ഞ രണ്ടു വർഷങ്ങളായി അത് 'വരാപ്പുഴ

---

2 . P. Cyniacus a S. Elia , Preaedecessor hodiemi Perioris Cyniaci a S. Eliseo, cum hujus fratre et cum quodam Thoma Professore religiosam societatem inirr volentes, hunc conventum aedificaverunt, (ഈ വാചകത്തിൽ കർത്താവു വ്യാകരണപ്രകാരം ഏകവചനത്തിലാണ്. ക്രിയയാകട്ടെ ബഹുവചനത്തിലും)

വികാരി അപ്പൊസ്തോലിക്കായോടായിത്തീർന്നിരിക്കയാണ്. ഇപ്പോഴത്തെ ആർച്ചു ബിഷപ്പ് ഞങ്ങളുടെ പ്രമാണത്തെയോ വ്രതങ്ങളെയോ കാര്യമായി കണക്കാക്കുന്നില്ല. (parum curat) എന്തെന്നാൽ തിരുസ്സിംഹാസനത്തിന് എഴുത്തയച്ച ഏഴു വൈദികരെ ഞങ്ങളുടെ ആശ്രമങ്ങളിൽ നിന്നു അദ്ദേഹം ബഹിഷ്കരിച്ചു. സന്യാസികളെ ഏറ്റം ഗൗരവമായ കുറ്റത്തെപ്രതിയും മൂന്നു പ്രാവശ്യത്തെ താക്കീതിനു (admonitio) ശേഷവുമേ ബഹിഷ്കരിക്കാവൂ എന്നാണ് പ്രമാണം. ഇടയ്ക്കുള്ള അധികാരിയുടെ അനുവാദം കൂടാതെ മേലധികാരികൾക്കു എഴുതുന്നതിന് വേറൊരു പ്രമാണം അനുവദിക്കുന്നുണ്ട്. ഇങ്ങനെയായിരുന്നിട്ടും അവരെ ബഹിഷ്കരിച്ചു. അതും, എല്ലാ ആശ്രമങ്ങളുടെയും പ്രിയോരിനോടോ, അവരുടെ തൊട്ടുമേലുള്ള അധികാരികളോടോ ആലോചിക്കാതെ. അവർ തിരുസ്സിംഹാസനത്തിങ്കലേക്കു തിരിഞ്ഞു എന്നതല്ലാതെ വേറൊരു തെറ്റും അവരിൽ കണ്ടിട്ടുമില്ല. ഈ മിഷൻെറ ഭരണത്തിനായി തിരുസ്സിംഹാസനം വേറൊരു സന്യാസസമൂഹത്തിലെ മിഷനറിമാരെ അയച്ചാൽത്തന്നെയും, ഞങ്ങൾ ചുരുങ്ങിയ പക്ഷം, മൂത്തവരെല്ലാം, ഞങ്ങളുടെ സമൂഹത്തിൽ തുടരാൻ ആഗ്രഹിക്കുകയാണ്. എന്നാൽ ഞങ്ങൾക്കു സ്ഥിരമായ പ്രമാണം വേണമെന്നും സഭാപരമായ കാര്യങ്ങളിൽ പ്രവിശ്യാശ്രേഷ്ഠനല്ലാതെ ആർച്ചുബിഷപ്പ്, പ്രത്യേകിച്ചു സ്വന്തം കൂറുപാടനുസരിച്ചു (secundum proprium suum arbitrium) ശ്രേഷ്ഠന്മാരെ നീക്കുന്നവനും ആക്കുന്നവനും സന്യാസികളെ സ്വീകരിക്കുകയും ഇറക്കിവിടുകയും ചെയ്യുന്നവനുമായ ഒരു ആർച്ചുബിഷപ്പ്, ആയിരിക്കരുത് ഭരണാധികാരി എന്നും ഞങ്ങൾക്കു ആഗ്രഹമുണ്ട്.''

മിഷൻ വേറൊരു സന്യാസസഭയെ ഏല്പിക്കുന്നപക്ഷം തങ്ങൾ എന്തു ചെയ്യണമെന്ന് അവർ, പ്രത്യേകിച്ചു പ്രായം കുറഞ്ഞവർ, ചോദിച്ചതിന് എല്ലാവരും സ്വന്ത പ്രമാണങ്ങളോടു വിശ്വസ്തരായി ജീവിക്കുന്നതിനും വിവിധ സന്യാസസഭകൾ തിരുസ്സഭയ്ക്കു ഭൂഷണമായിരിക്കുകയാൽ, സ്വന്തവ്രതങ്ങളെ ദൈവത്തിനു അർപ്പിക്കുന്നതിനും ഞാൻ അവരെ ഉപദേശിച്ചു.

ബഹിഷ്കൃതരായ ഏഴു വൈദികരെയും ഇതുപോലെ തന്നെ ഞാൻ ശ്രവിച്ചു. അവരിൽ നിന്നു കേട്ട താഴെപ്പറയുന്ന കാര്യങ്ങൾ പിന്നീടു പ്രിയോരച്ചനും മറ്റു മൂന്നാം സഭക്കാരും ശരിവയ്ക്കുകയുണ്ടായി: അവർ മൂന്നു സെമിനാരികളിൽ മല്പാന്മാരും, അവരിലൊരാൾ, ലൂയിസച്ചൻ, റെക്ടറുമായിരുന്നു. തിരുസ്സിംഹാസനത്തിങ്കൽ അഭയം തേടുന്നതിനെക്കുറിച്ചും സുറിയാനിക്കാർക്കു സ്വന്തമായ മെത്രാനെ ആവശ്യപ്പെടുന്നതിനെക്കുറിച്ചും ആദ്യമായി പറഞ്ഞത് അന്നു പുളിങ്കുന്നിൽ മല്പാനും വിശേഷമായ ദൈവഭയവും ആത്മാർത്ഥതയുമുള്ളവനുമായ എമ്മാനുവേലച്ചനാണ്. [3] ഇദ്ദേഹം ശീശ്മയെ നിർമ്മാർജ്ജനം ചെയ്യുന്നതിനെപ്പറ്റി ചിന്തിക്കുകയിൽ ഈ പ്രതിവിധി മനസ്സിലുദിക്കുകയാൽ, കുർബ്ബാനയുടെ മുമ്പിൽ ഇക്കാര്യത്തെക്കുറിച്ചു പ്രാർത്ഥിച്ചിട്ട്, അതേ സെമിനാരിയിൽ മല്പാനായിരുന്ന

3. മീനാട്ടൂർ മാണിയച്ചൻ (അല്പം ജീവചരിത്രത്തിന്: ഐ.സി ചാക്കോ, മാർലൂയിസ് പഴേപറമ്പിൽ (1937 735- 740 കാണുക. മാർസലിൻ മീനാട്ടൂരിന് എതിരാണ്. Sc Malabaresi 1878 - 1889 Fol 791R 792V

മത്തായിച്ചനോട് [4] സ്വന്തം ചിന്ത വെളിപ്പെടുത്തി. ഇതു തന്നെയാണ് താനും വിചാരിച്ചിരുന്നത് എന്ന് മത്തായിച്ചൻ പ്രതിവചിച്ചു. അതിനാൽ ഇവരിരുവരും കൂടി തിരുസ്സിംഹാസനത്തിനുള്ള ആദ്യത്തെ എഴുത്തെഴുതി. പിന്നീടു മത്തായിച്ചൻ മാന്നാനത്തുവന്ന് ആലോചനയ്ക്കായി കാര്യം പ്രിയോരച്ചൻെറ മുമ്പിലവതരിപ്പിച്ചു. പ്രിയോരച്ചൻ ഉത്തരമൊന്നും നല്കാതിരുന്നതിനാൽ, മാർപാപ്പായുടെ പക്കൽ അഭയം തേടുന്നതിൽ തെറ്റൊന്നുമില്ലെന്നു മത്തായിച്ചനും പിന്നീടു അദ്ദേഹത്തോടൊപ്പം ഇതര മല്പാന്മാരും തീരുമാനിച്ചു. ഇതിനാൽ വേറെ പല എഴുത്തുകളും അയയ്ക്കുകയുണ്ടായി. സുറിയാനിക്കാർക്കു തനിച്ചു മെത്രാനെ കിട്ടുന്ന കാര്യം മാറ്റി വയ്ക്കുവാൻ തിരുസ്സിംഹാസനത്തിൽ നിന്നുള്ള ഡിക്രി [5] എന്നിൽ നിന്ന് അവർ കൈപ്പറ്റിയശേഷം അവർ ബാഹ്യമായ എല്ലാ പ്രവർത്തനത്തിൽ നിന്നും വിരമിച്ചിരുന്നു. എന്നാൽ, അടിയന്തിരമായ അത്യാവശ്യമായതുകൊണ്ടും, കഠിന പീഡനം, പ്രത്യേകിച്ച് തട്ടാശ്ശേരിലച്ചനിൽനിന്ന്, അവർ അനുഭവിച്ചിരുന്നതുകൊണ്ടും, തുടർന്നും അവർ തിരുസ്സിംഹാസനത്തിന് എഴുതിക്കൊണ്ടിരുന്നു. ഇതിനിടയ്ക്ക് മെല്ലൂസു മെത്രാൻെറ ആഗമനം, മിഷനറിമാരുടെ തോന്ന്യാസത്തോടുകൂടിയതും കഠിനവുമായ ഭരണത്തെക്കുറിച്ചുള്ള മലബാറുകാരുടെ അസന്തുഷ്ടിയെയും ആവലാതിയെയും എളുപ്പത്തിൽ കത്തുന്ന ചുള്ളി വിറകായി മാറ്റി. മലബാറിലെ സുറിയാനിറീത്തുകാർക്കു അവരുടേതായ മെത്രാൻ വേണമെന്നു പണ്ടുകാലം മുതല്ക്കേ ഈ ജനതയിൽ കുടികൊണ്ടിരുന്ന ആശയം ഈ വിറകിന്മേൽ തീപ്പൊരിപോലെ നിപതിച്ചു. സ്വന്തം മെത്രാൻ വേണമെന്ന പൊതുവും ശക്തവുമായ ആഗ്രഹം വളരെ ചുരുങ്ങിയ സമയത്തിനുള്ളിൽ മലബാറിൻെറ എല്ലാ ഭാഗങ്ങളിലും കെടുത്താനാവാത്ത അഗ്നിജ്ജ്വാലപോലെ പടർന്നു പിടിച്ചു. എല്ലാ ഭാഗത്തുനിന്നും കത്തനാരന്മാരും വിശ്വാസികളും തങ്ങളുടെ പേരിൽ തിരുസ്സിംഹാസനത്തിന് എഴുതുന്നതിനും സ്വന്തം മെത്രാനെ ആവശ്യപ്പെടുന്നതിനും ലത്തീൻ ഭാഷയിൽ പരിജ്ഞാനമുണ്ടായിരുന്ന ഏതാനും മല്പാന്മാരോടു ആവശ്യപ്പെട്ടു. ആകപ്പാടെ ഭയം പൂണ്ട മിഷനറിമാർ എഴുത്തു എഴുതിയവരെ നിയന്ത്രിക്കുവാൻ എല്ലാ വിധത്തിലും പരിശ്രമമായി. ആദ്യമായിത്തന്നെ അവരെയും അവരെ തുണയ്ക്കുന്നവരെയും ജോലികളിൽ നിന്നു മാറ്റി. അനന്തരം വികാരി അപ്പൊസ്തോലിക്കാ എമ്മാനുവേലച്ചനോടു തിരുസ്സിംഹാസനത്തിന് എന്ത്, എത്ര പ്രാവശ്യം, അദ്ദേഹവും മറ്റുള്ളവരും - ഇവർ എത്രപേരെന്നും ആരെല്ലാമെന്നുമുൾപ്പെടെ - എഴുതി എന്ന് സത്യപ്രതിജ്ഞയുടെ കീഴിൽ വെളിപ്പെടുത്തുവാൻ ആവശ്യപ്പെട്ടു.. അദ്ദേഹം ഇതെല്ലാം നിഷ്ക്കപടതയോടെ നിർവ്വഹിച്ചു. കൂടാതെ ലൊയോപ്പോൾദച്ചൻ അവർക്കു ഇതിനു നിർദ്ദേശം കൊടുക്കുകയോ പ്രേരണ നല്കുകയോ ചെയ്തിട്ടുണ്ടോ എന്ന ചോദ്യത്തിന് എമ്മാനുവേലച്ചൻ നിഷേധാത്മകമായ മറുപടി നല്കി. മൂന്നാം സഭക്കാരായ പതിന്നാലു പേരാണ് എഴുതിയതെങ്കിലും , ഒടുവിൽ ആർച്ചുബിഷപ്പ് ഏഴു പേരോട്, ഇതുമൂലവും ഇതിനാൽ മാത്രവും, സന്യാസ വസ്ത്രം ഊരി

---

4. മാതേക്കൽമത്തായിച്ചൻ (ഐ. സി ചാക്കോ l.c 740-742)

5. 1876 ജനുവരി 27-ന പ്രൊപ്പഗാന്താസംഘത്തിൻെറ എഴുത്തായിരിക്കാം സൂചന.

ആശ്രമങ്ങളിൽ നിന്നു പോകുന്നതിന് പള്ളിമുടക്കിൽ കീഴിൽ കല്പിച്ചു. മിഷനറിമാരാണെങ്കിൽ അവരുടെമേൽ അപവാദങ്ങൾ കോരിച്ചൊരിഞ്ഞുകൊണ്ട്, ആർക്കും പാപമോചനം കൊടുക്കാനാവാത്ത കപടഭക്തർ, നന്ദിയില്ലാത്ത മക്കൾ, ബധിരരായ അണലികൾ, പാപ്പാ വിരുദ്ധർ (carbonarios)[6]. ഒന്നാംതരം തെമ്മാടികൾ (birbanti di prima classe) മുതലായ നാമധേയങ്ങൾ വഴി പരസ്യമായി അവരെ അധിക്ഷേപിച്ചു. ഉദാഹരണത്തിന് പീലിപ്പോസച്ചൻ സി. ഡി. മൂന്നാം സഭക്കാരനായ അൽഫോൻസച്ചനയച്ച കത്ത് ഇതിൻെറ അവസാനം A അക്ഷരത്തിൻെറ കീഴിൽ കൊടുത്തിട്ടുണ്ട്. മിഷനറിമാരുടെ ശ്രദ്ധ മുഴുവനും ഇവർക്കും ഇവരെ അനുകൂലിക്കുന്നവർക്കും എതിരായി മാത്രം തിരിച്ചു വിട്ടിരിക്കയാണ്. ശീശ്മക്കാർക്കെതിരായിട്ടാണെങ്കിൽ, മുമ്പും പിമ്പും അവർ പറയത്തക്കതായി ഒന്നും ചെയ്തിട്ടുമില്ല. ഒരു മിഷനറിപോലും ശീശ്മക്കാർക്കെതിരായി പോരാടിയിട്ടില്ല. മർസലീനോസച്ചൻ ശീശ്മയ്ക്കെതിരായി എഴുതിയ പുസ്തകം ഒന്നിനും കൊള്ളുകയില്ലെന്നു മാത്രമല്ല, അതിലുള്ള ചില തെററുകൾ മൂലം ശീശ്മക്കാർക്കു കൂടുതലായ ഉത്തേജനത്തിനു വക നല്കിയിട്ടുമുണ്ട്. ജനത്തെ കത്തോലിക്കാസഭയിൽ നിർത്തുന്നതിനുവേണ്ടി ചെയ്തിട്ടുള്ളവയെല്ലാം കത്തനാരന്മാർ മാത്രമാണ് ചെയ്തത്. മാത്രമല്ല കേസുകൾ നടത്തുന്നതിനാവശ്യമായ പണം അവർക്കു കൊടുക്കാൻ മിഷൻ വിസ്സമ്മതിച്ചു. മാന്യകുടുംബങ്ങളിൽ നിന്നുള്ള മൂന്നാം സഭക്കാരായ ഏഴുപേരുടെ ബഹിഷ്ക്കരണവും കേസുകൾ നടത്താനാവശ്യമായ ധനസഹായം നിരസിക്കലും മിഷനറിമാരുടെ നേർക്കുള്ള ജനത്തിൻെറ വെറുപ്പിനെ അവിശ്വസനീയമായവിധം വളർത്തി പരസ്യമായ കോപവും വിദ്വേഷവുമാക്കി ജ്വലിപ്പിച്ചു. ആ പള്ളിയുടെ കാര്യത്തിൽ മെല്ലൂസിൻെറ അനുയായികൾ സിവിൽ കോടതിയിൽ കേസു കൊടുത്തിട്ടുണ്ടെന്നു ഈ ദിവസങ്ങളിൽ ആ പള്ളിയുടെ കത്തനാർ എഴുത്തുവഴി എന്നെ അറിയിച്ചു. ആർച്ചുബിഷപ്പു അദ്ദേഹത്തിനു ധനസഹായം നിഷേധിച്ചിരിക്കുക കൊണ്ടു കേസുനടത്താൻ തനിക്കു പണമില്ലാത്ത സ്ഥിതിക്ക് എന്താണ് ചെയ്യേണ്ടതെന്ന് അദ്ദേഹം എന്നോടു ചോദിച്ചു. സർവ്വചെലവും ഞാൻ വഹിച്ചുകൊള്ളാം എന്ന് അദ്ദേഹത്തിനു ഞാൻ മറുപടി നല്കി. ബഹിഷ്കൃതരായ സന്യാസികൾ ആ സമയം മുതൽ വളരെ പീഡകൾ ഇന്നും സഹിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ജോലി ഇല്ലാത്തതുമൂലം അവർക്കു ബന്ധുജനങ്ങളിൽ നിന്നു ജീവിതച്ചെലവു വാങ്ങേണ്ടതായിട്ടാണ് വന്നിരിക്കുന്നത്.

പല ആഴ്ചകൾ മൂന്നാം സഭക്കാരുമായി ഒന്നിച്ചു താമസിച്ചതിൽ നിന്ന് ഞാൻ എത്തിച്ചേർന്ന നിഗമനം ഇവിടെ ചേർക്കണമെന്നു കരുതുന്നു. അതായത്, ബഹിഷ്കൃതരായ മൂന്നാംസഭാംഗങ്ങൾ ഒരു വിധത്തിലും കലഹത്തിൻെറയോ, അനുസരണക്കേടിൻെറയോ, പുതുമയുടെ നേർക്കുള്ള ആസക്തിയുടെയോ, സ്ഥാനാഭിലാഷത്തിൻെറയോ അരൂപിയാൽ നയിക്കപ്പെട്ടവരല്ല. മറിച്ച്, നല്ല നവ സന്യാ

---

6. പാപ്പാവിരുദ്ധർ (carbonarii) കഴിഞ്ഞ നൂറ്റാണ്ടിൽ ഇറ്റലിയിലുണ്ടായിരുന്ന ഒരു വിപ്ലവ സംഘടന അന്നത്തെ സഭയുടെ പല കാര്യങ്ങളെയും എതിർത്തവരാണിവർ. കല്ക്കരി തൊഴിലാളികളുടെയിടയിൽ പ്രബലപ്പെട്ടതിൽ നിന്നാണ് ഈ പേര്.

സികളെപ്പോലെ നിഷ്ക്കളങ്കതയോടും സന്യാസലാളിത്യത്തോടുമാണ് അവരുടെ പെരുമാറ്റം. അവരുടെ ആകെക്കൂടിയുള്ള കുറവ് അവർക്കു മറ്റുള്ളവരേക്കാൾ കൂടുതൽ പഠനവും സ്വന്തമായ അഭിപ്രായം രൂപീകരിക്കാനുള്ള കഴിവു മുണ്ടെന്നുള്ളതാണ്. തീർച്ചയായും, അവരുടെ ശ്രേഷ്ഠന്മാരോടും മിഷനറിമാരോടു തന്നെയും പല പ്രാവശ്യം ഞാൻ അന്വേഷിച്ചിട്ടും, കഠിനമായ ഒരു കുറ്റം പോലും അവർക്കെതിരായി തെളിയിക്കുവാൻ അവരുടെ എതിരാളികൾക്കു കഴിഞ്ഞിട്ടില്ല തന്നെ.

സ്വകാര്യ സന്ദർശനങ്ങളെക്കുറിച്ചു തല്ക്കാലത്തേക്കു ഇവ മതിയാകുന്നതാണ്. എന്തെന്നാൽ അവയിൽ വച്ച് അനേകം കത്തനാരന്മാരും അല്മായരും വെളിപ്പെടുത്തിയതെല്ലാം ഒരേ കാര്യത്തിലേക്കു വിരൽ ചൂണ്ടുന്നു. ഇക്കാര്യത്തിൽ ജനത്തിന് ഏകാഭിപ്രായമാണുള്ളത്. അതായത്, അവർ സകല തിന്മകളിൽ നിന്നും വിമോചിതരാകുവാനും, ശീശ്മയെ ഇല്ലാതാക്കുവാനും, ബാബിലോൺകാരെ അകറ്റി നിർത്തുവാനും സ്വന്തമായ മെത്രാനെ അവർക്കു ലഭിച്ചേ തീരൂ. സുറിയാനിക്കാരെ ലത്തീൻകാരിൽ നിന്ന് വേർതിരിക്കുന്ന കാര്യം ഒഴിവാക്കാനായി ഇപ്പോൾ മിഷനറിമാർ അത്യുത്സാഹത്തോടെ പ്രവർത്തനം നടത്തുന്നു എന്നതിൽ നിന്ന് അല്പം മുമ്പ് അവരെക്കുറിച്ചു പറഞ്ഞവ ശരിവയ്ക്കുവാൻ ഞാൻ തന്നെ, മനസ്സോടുകൂടിയല്ലെങ്കിലും, നിർബ്ബന്ധിതനാകുകയാണ്. മൂന്നാം സഭക്കാരനായ തട്ടാശ്ശേരിലച്ചൻ, ആർച്ചുബിഷപ്പിൻെറ സെക്രട്ടറിമാർ, മിഷനറിമാരിൽ കാന്തിദുസച്ചൻ, മർസലിനോ സച്ചൻ ഇവരാണ്, അല്ല ഇവർ മാത്രമാണെന്നു പറയാം, അതിതീക്ഷ്ണതയോടുകൂടിയ പ്രവർത്തകർ. മുകളിൽപ്പറഞ്ഞതുപോലെ, എൻെറ വരവിനു മുമ്പേ തന്നെ അപേക്ഷകൾ ഇടവകകളിൽ വിതരണം ചെയ്തിട്ട് വൈദികരെയും ജനത്തെയും വശീകരണത്താലും ഭീഷണിയാലും, പ്രത്യേകിച്ച് അവരിൽ നിക്ഷിപ്തമായിരിക്കുന്ന അധികാരത്താലും, നിർബ്ബന്ധിച്ചു ഒപ്പിടീക്കാൻ അവർ കിണഞ്ഞു പരിശ്രമിച്ചിരുന്നു. ഒപ്പിട്ടവരിൽ പലരും, എഴുത്തിൽ നിന്നു തങ്ങളുടെ പേരുകൾ നീക്കം ചെയ്യണമെന്ന് എഴുത്തു വഴി എന്നോടു ആവശ്യപ്പെടുകയുണ്ടായി. ഇവരുടെ ഈ എഴുത്തുകൾ എൻെറ കൈവശം ഞാൻ സൂക്ഷിക്കുന്നുണ്ട്. ഭയം മൂലമാണ് ഒപ്പു പിൻവലിക്കാൻ മറ്റുള്ളവർ മടിക്കുന്നതെന്നു ഇടയ്ക്കിടെ പറഞ്ഞു കേൾക്കുന്നു. ഇതേ അടവു തന്നെ ആർച്ചുബിഷപ്പിൻെറ സെക്രട്ടറിമാർ ഇന്നു ആവർത്തിക്കുന്നു. കാന്തിദുസച്ചനും മറ്റുള്ളവരും പട്ടണങ്ങളിലും ഗ്രാമങ്ങളിലും ചുറ്റിനടന്ന് നിർദ്ദിഷ്ട വേർതിരിക്കലിനെതിരായി പ്രതിഷേധിച്ചുകൊണ്ടു റോമ്മായിലേക്കു അയയ്ക്കുവാനുള്ള എഴുത്തുകൾക്കു ഒപ്പു ശേഖരിക്കുന്നു. അതിൻെറ ഫലമായി ഏറിയ വെറുപ്പും, വഴക്കും, ഭിന്നതകളും. ഇവയെക്കുറിച്ചു മെല്ലൂസുമെത്രാൻ സന്തോഷിക്കുന്നുണ്ടാവും. അതിനാൽ വന്ദ്യ ആർച്ചുബിഷപ്പിന് മെയ് 27-നു ഞാൻ താഴെ പറയുന്നവ എഴുതി: ''സമ്മേളനത്തിനു പോകേണ്ട ആവശ്യമില്ലെന്നു വികാരിജനറാളന്മാരയ കാപ്പിലും കാനാട്ടും ദുരുപദേശം ചെയ്തതു കൊണ്ട് (insinuaverant) വടക്കും കിഴക്കും ഭാഗങ്ങളിലുള്ള ഏതാനും കത്തനാരന്മാരേ സമ്മേളനത്തിനു വന്നു ചേർന്നുള്ളു

ഞാൻ ചോദിച്ചുകൊള്ളട്ടെ, എന്തുകൊണ്ട് ഈ വികാരി ജനറാളന്മാർ എൻെറ ജോലിക്കു തടസ്സം സൃഷ്ടിക്കുന്നു? വാസ്തവത്തിൽ താങ്കളുടെ ഏറ്റം നല്ല സുഹൃത്തുക്കൾ താങ്കൾക്കു വലിയ നാശം വരുത്തിയെന്നല്ല വരുത്തിക്കൊണ്ടു തന്നെയിരിക്കുന്നു. അവരുടെ പ്രവൃത്തികളെക്കുറിച്ചു സുറിയാനിക്കാർക്കു തനിച്ചുള്ള രൂപതയുണ്ടാക്കുന്നതിനെതിരായി ഒപ്പു ശേഖരിക്കുന്നതിനു താങ്കളുടെ സെക്രട്ടറിമാർ കാണിച്ച സന്ദർഭത്തിനു ചേരാത്തതും അനുചിതവുമായുള്ള താല്പര്യത്തെക്കുറിച്ചുമുള്ള പരാതി സാർവ്വത്രികമാണ്. ഭീഷണി കാരണമിട്ട ഒപ്പു പലരും പിൻവലിച്ചു കഴിഞ്ഞു. തിരുസ്സിംഹാസനം ഇത്തരം കൂട്ടപ്പരാതികൾക്കു നല്കുന്നതിൽ ഒട്ടും കൂടുതൽ വില ഞാൻ കൊടുക്കുന്നില്ല. ഈ കാര്യത്തെക്കുറിച്ചു കാണുവാനും കേൾക്കുവാനുമാണ് തിരുസ്സിംഹാസനം എന്നെ അയച്ചിരിക്കുന്നത്. താങ്കളെക്കുറിച്ചു ഞാൻ ജനത്തിൽ വിരോധം കാണുകയുണ്ടായില്ല. എന്നാൽ താങ്കളുടെയടുത്തു കൂടിനില്ക്കുന്നവർക്കെതിരായി, പ്രത്യേകിച്ച് തട്ടാശ്ശേരിലച്ചൻ, കാനാട്ടച്ചൻ, കാപ്പിലച്ചൻ എന്നിവർക്കും താങ്കളുടെ സെക്രട്ടറി ചുള്ളി (ciulli) ക്കുമെതിരായി [7] ശക്തമായ വെറുപ്പാണ് ജനത്തിനുള്ളത്. പോരാ, സുറിയാനിക്കാർക്കു സ്വന്തമായ മെത്രാനെ കൊടുക്കാതിരിക്കാനായി റോമ്മായിലേക്കു എഴുത്തയയ്ക്കാൻ ഒപ്പു ശേഖരിക്കുന്നതിന് അവർ ഇപ്പോൾ ചുറ്റി നടക്കുകയാണ്. തിരുസ്സിംഹാസനമയച്ച സന്ദർശകനെ ഞങ്ങൾ കണക്കാക്കുന്നില്ല എന്നു അവർ പറയുന്ന മട്ടിൽ താങ്കൾക്കും തിരുസ്സിംഹാസനത്തിനും എത്രമാത്രം നാശമാണ് വരുത്തുന്നതെന്ന് അവർ ഗ്രഹിക്കുന്നില്ല.'' ഇതിന് മെയ് 30 - നു ആർച്ചുബിഷപ്പ് താഴെപ്പറയുന്ന മറുപടി തന്നു: ''ഇപ്പോഴത്തെ കാര്യങ്ങളോടു ബന്ധപ്പെട്ടുള്ള എഴുത്തുകളും ഒപ്പുകളുമായി എനിക്കു ഒരു ബന്ധവുമുണ്ടായിട്ടില്ല എന്നു അങ്ങയെ അറിയിക്കുന്നു. എൻെറ കത്തനാരന്മാരിൽ ചിലർ അവരുടെ അഭിപ്രായം പ്രകടിപ്പിക്കുവാൻ വേണ്ടി ഈ നടപടി സ്വീകരിക്കുന്നതിൽ താല്പര്യം കാണിച്ചുവെങ്കിൽ അതിനെക്കുറിച്ചു എന്നോടു പറഞ്ഞിട്ടില്ല. എൻെറ അഭിപ്രായത്തിൽ അവരെ ഇത്ര കർശനമായി വിധിക്കരുത്. ''[8] ഇതിന് അടിയിൽ കാണുന്ന മറുപടി ഞാൻ ജൂൺ 6-നു കൊടുത്തു: ''താങ്കളുടെ സെക്രട്ടറിമാരുടെയും വികാരി ജനറാളന്മാരുടെയും ചെയ്തികൾ മുമ്പത്തേതു പോലെ ഇന്നും താങ്കൾക്കു അറിവില്ല എന്നു ന്യായം പറഞ്ഞു അവരെ ആദരിക്കുന്നതു ശരിയല്ല. കാരണം, താങ്കളുടെ അധികാരത്തിൻ കീഴുള്ള അവർ എന്തു ചെയ്യുന്നു എന്നു താങ്കൾ അറിയാതിരിക്കയില്ല എന്നു ഏതു മനുഷ്യനും യുക്തിപൂർവ്വം ഊഹിക്കാം. തന്നെയല്ല, അവർ താങ്കളുടെ കല്പന പ്രകാരമാണ് ചെയ്യുന്നത് എന്നതിനെക്കുറിച്ച് ആരും തന്നെ സംശയിക്കുകയില്ല. അവർ ചെയ്ത കാര്യങ്ങളെ നിരീക്ഷിക്കാതെ സ്വതന്ത്രരായി പ്രവർത്തിക്കുവാൻ അവർക്കു അനുവാദം കൊടുക്കുമ്പോൾ താങ്കളുടെ മെത്രാനടുത്ത

---

7. ലെയോനാർദോയുടെ മറ്റൊരു സെക്രട്ടറിയായിരുന്നു വല്ലം സ്വദേശി കല്ലറ പൗലോസ്. (മർസലീനോസിൻെറ 1878 ആഗസ്റ്റ് 30-ലെ എഴുത്തിൽ നിന്നാണീ പേരു ലഭിച്ചത്. cfr. S. C. Malabarei 1878-1889 Fol 841 V

8. വികാരി അപ്പൊസ്തോലിക്കായുടെ മറുപടി ഇറ്റാലിയൻ ഭാഷയിലാണ്. അദ്ദേഹം ഇറ്റാലിയനിൽ മാത്രമേ എഴുതിയിട്ടുള്ളു.

അധികാരം അവരുടെ താല്പര്യത്തിനു താങ്കൾ കൈവെടിയുകയാണ്. വൈദിക രുടെയും ജനത്തിൻെറയും വിശ്വാസം താഴ്മയോടെ താങ്കൾ യാചിക്കുന്നു എന്നു തോന്നത്തക്കവിധം ഇത്തരം മിഥ്യയും ചേരാത്തതുമായ സ്ഥിതിയിലേക്കു ഈ മാതിരി ഒപ്പു ശേഖരണം വഴി അവർ താങ്കളെ വലിച്ചിഴച്ചിരിക്കുന്നു. താങ്കൾക്കു ചുറ്റും നില്ക്കുന്നവർ ഇത്തരം അപേക്ഷകളിൽ നിന്നു വിരമിച്ച് താങ്കളുടെ മാതൃക യ്ക്കൊപ്പം ജീവിക്കേണ്ടതായിരുന്നു. തങ്ങൾക്കു തോന്നുന്നത് എന്താണെന്ന് (ശ്ലൈ ഹിക) സന്ദർശകനോടു അവർക്കു ന്യായമായി വെളിപ്പെടുത്താം. എന്നാൽ താങ്ക ളുടെ അധികാരത്തിൽ ഭാഗഭാഗിത്വത്തോടെ താങ്കളോടൊപ്പം ഒരു കുടുംബമാ യിത്തീർന്നിരിക്കുന്ന അവർ വീടുകളും കരകളും ചുറ്റി നടന്ന് അവരുടെ യജമാന നുവേണ്ടി ഒപ്പുകൾ യാചിക്കുന്നതും ഭീഷണിപ്പെടുത്തി ശേഖരിക്കുന്നതും (extorquere) മാന്യതയ്ക്കു ചേർന്നതല്ല (non decet) എത്ര എളുപ്പം താങ്കൾ അവരെ നിയന്ത്രിക്കുമോ അത്ര നന്ന്.'' രണ്ടു ദിവസങ്ങൾക്കു ശേഷം വീണ്ടും ഞാനെഴുതി :- ''താങ്കളെ ചുറ്റി നിൽക്കുന്ന, തട്ടാശ്ശേരിലച്ചനിലും അദ്ദേഹത്തിൻെറ കൂട്ടുകാരിലും ഒരു വിധ വിശ്വാസവും അർപ്പിക്കരുതെന്ന് ഞാൻ ആവശ്യപ്പെടുന്ന തിൽ നിന്ന് എൻെറ ഉള്ള് താങ്കൾക്കോ ബഹു. മിഷനറിമാർക്കോ എതിരായിട്ടാണ് ചാഞ്ഞിരിക്കുന്നത് എന്ന് ദയവായി അനുമാനിക്കരുതെന്ന് അപേക്ഷിക്കുന്നു. കർശ നമായ രഹസ്യത്തിൻ കീഴിൽ (sub sticto silentio) താങ്കൾക്കു ഞാൻ വെളിപ്പെ ടുത്തുന്ന എൻെറ വ്യക്തിപരമായ അഭിപ്രായം ഇതാണ്. ഇവിടെ ഒരു രൂപത സൃഷ്ടിക്കുവാൻ തിരുസ്സിംഹാസനത്തിനു താല്പര്യമാണെങ്കിൽ അതിൻെറ ഭരണം നിങ്ങളുടെ സംപൂജ്യമായ സഭയെ ഏല്പിക്കണം. എൻെറ ഈ അഭിപ്രായം ഞാൻ തിരുസ്സിംഹാസനത്തിനു വെളിപ്പെടുത്തിക്കഴിഞ്ഞു. മൂന്നാം സഭക്കാരുടെ ആശ്രമ ങ്ങളുണ്ട് എന്ന വസ്തുതയുടെ അടിസ്ഥാനത്തിലാണ് ഈ അഭിപ്രായം. അവരെ നിലനിർത്തേണ്ടതാണെന്നു ഞാൻ കരുതുകയും ഉപദേശം നല്കുകയും ചെയ്യുന്നു. എന്നാൽ അവരുടെ ഭരണം നന്നായി നടക്കുകയും സഭാജനറാൾ നിയമിക്കുന്ന ഒരു പ്രൊവിൽഷ്യലിൻെറ കീഴിലായിരിക്കുകയും ചെയ്യട്ടെ. നിങ്ങളുടെ വന്ദ്യമായ സഭയും ഞങ്ങളുടെ ഈശോസഭയും തമ്മിലുള്ള പഴയ സ്നേഹബന്ധം എന്നെയും നിങ്ങളുമായി യോജിപ്പിക്കുന്നു എന്നു ഇതിൽ നിന്നു താങ്കൾക്കു കാണുവാൻ കഴിയും.''

ഈ ദിവസങ്ങളിൽ മെല്ലൂസു മെത്രാൻ തൻെറ കുറവിലങ്ങാട്ടുള്ള ഉറപ്പു കുറഞ്ഞ കത്തനാരന്മാർക്കു എഴുതിയ കത്തിൽ ഇങ്ങനെ പറയുന്നു. '' ധൈര്യപ്പെ ടുവിൻ. എന്തെന്നാൽ സ്വന്ത മെത്രാനുവേണ്ടിയുള്ള അപേക്ഷയ്ക്കെതിരായി ഒപ്പു ശേഖരിക്കുക വഴി ആർച്ചു ബിഷപ്പ് ലെയോനാർദ് ലെയോ മെത്രാനെതിരായി യുദ്ധം പ്രഖ്യാപിച്ചിരിക്കുന്നു. അദ്ദേഹത്തിനു കൂടുതൽ സ്വാധീനമുള്ളതിനാൽ തീർച്ചയായും വിജയം വരിക്കും. അതിനാൽ മലബാറുകാർക്ക് സ്വന്ത മെത്രാനെ കിട്ടുകയില്ല. അതുകൊണ്ട് നിങ്ങൾ സന്ദർശകനു കീഴ്പെടുമെങ്കിൽ വീണ്ടും വികാരി അപ്പൊസ്തോലിക്കായ്ക്കു വിധേയരാകേണ്ടി വരും.'' നോക്കുക, കീഴുള്ള

വർക്കു കിട്ടുന്ന അവസരങ്ങളെ ഉപയോഗിക്കുന്നതിന് കയ്യേറ്റ മെത്രാനുള്ള(episcopi intrusi) കഴിവ്! മറിച്ച്, മലബാർ ജനത ഒന്നാകെ ചിന്തിക്കുന്ന അതേ കാര്യമാണ് മെല്ലൂസു മെത്രാനും പറയുന്നത്. കാരണം മലബാർ കാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ചുള്ള രേഖകളുടെ പഴയ ഫയലും 1874 സെപ്റ്റംബർ 21-നു ബോംബയിൽ വച്ച് മെല്ലൂസു മെത്രാൻ എന്നോടു പറഞ്ഞ കാര്യങ്ങളുടെ വിവരവും ഓടിച്ചൊന്നു നോക്കിയപ്പോൾ അദ്ദേഹത്തിൻെറ താഴെക്കാണുന്ന വാക്കുകൾ ഞാൻ കണ്ടെത്തി: ''ഭരിക്കുന്നതിനായി മലബാറിൽ ഒരു ഈശോസഭക്കാരൻ മെത്രാനെ നിയമിക്കണമെന്നും, പട്ടം കൊടുക്കാനും റീത്തു നിലനിർത്താനും മാത്രം കൽദായ റീത്തിലെ ഒരു സുറിയാനി മെത്രാൻ ഉണ്ടായിരിക്കണമെന്നും ഞാൻ അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു.'' അദ്ദേഹത്തിൻെറ ഈ വാക്കുകൾ 1874 സെപ്റ്റംബർ 22-ലെ എഴുത്തിൽത്തന്നെ ഞാൻ പ്രൊപ്പഗാന്താസംഘത്തെ അറിയിച്ചിട്ടുള്ളതാണ്.

വേർതിരിവിന് എതിരായി ഇതുവരെ അഭിപ്രായം പറഞ്ഞിട്ടുള്ള ഏകകത്തനാരോട് മൂന്നു ദിവസം മുമ്പ് കാനാട്ടച്ചൻെറ അധികാരത്തിൻ കീഴുള്ള എട്ടുപേർ പുതുതായി ചേർന്നിരിക്കുന്നു. അവരുടെ ആവശ്യപ്രകാരം നിശ്ചയിച്ചുകൊടുത്ത സമയത്തു അവരെല്ലാവരും കൂടി മാന്നാനം ആശ്രമത്തിൽ വന്ന്, ഇന്നത്തെ നിലയ്ക്കു മാറ്റം വരുത്തരുതെന്ന അവരുടെ ആഗ്രഹം ഒരാളുടെ വായാൽ വെളിവാക്കി. വാക്ചാതുരിയോടെ സംസാരിച്ച ആ കത്തനാർക്കു അടുത്ത കാലത്ത്, നേരത്തെയുണ്ടായിരുന്നതിനു പുറമെ വേറെ രണ്ടു ഇടവകകൾ കൂടി കിട്ടി. കഴിഞ്ഞതിൻെറ മുമ്പിലത്തെ ആഴ്ചയിൽ നാലാമതൊരെണ്ണം, അതിസമ്പന്നമായ ഒരെണ്ണം, അതായത് ആരക്കുഴ, അവയോടു കൂട്ടിച്ചേർക്കപ്പെട്ടു. [9] അതിനാൽ ഇന്നത്തെ സ്ഥിതി നിലനിർത്തുവാൻ അദ്ദേഹം ആഗ്രഹിക്കുന്നതിൽ ഒട്ടും അത്ഭുതപ്പെടാനില്ല. അദ്ദേഹത്തിൻെറ സുഹൃത്തുക്കളിൽ അഞ്ചുപേർ, മലബാർകാരിൽ പൊതുവായി പ്രശംസാർഹമാംവിധം ശോഭിക്കുന്ന ശാന്തതയും സ്നേഹയോഗ്യമായ മര്യാദ (modestia) യുമുള്ള യുവവൈദികരായിരുന്നു. ഇവർ സംശയ രഹിതമായും പ്രകടമായും തങ്ങളുടെ ഗുരുവിൻെറയും ഗുരുവിൻെറ ആത്മസുഹൃത്തായ വികാരി ജനറാൾ കാനാട്ടിൻെറയും ഇംഗിതത്തിൽ തൂങ്ങി നില്ക്കുന്നവരാകയാൽ ഇവരുടെ അഭിപ്രായങ്ങൾ അദ്ദേഹത്തിൻെറ അഭിപ്രായത്തിനു കൂടുതലായ ഒരു തൂക്കവും തന്നെ നല്കുന്നില്ല. എന്തുകൊണ്ടു മലബാർകാർക്കു സ്വന്തമായ മെത്രാനെ അനുവദിച്ചുകൊടുക്കരുത് എന്നു വ്യക്തമാക്കാൻ പരിശ്രമിക്കവെ തിരുസ്സിംഹാസനത്തിനു വിശ്വാസമർപ്പിക്കാനാവാത്ത തരത്തിലുള്ള മലബാർകാരുടെ സ്ഥിരതയില്ലായ്മ എന്നതിൽ കൂടുതലായി ഒന്നും ഉന്നയിക്കാൻ അദ്ദേഹത്തിനില്ലായിരുന്നു. പതിനഞ്ചു വർഷം മുമ്പ് മാർതോമ്മാ റോക്കോസിനോടു അദ്ദേഹം ചേർന്നു നിന്നോ എന്ന ചോദ്യത്തിന് ''നിന്നു'' എന്നു അദ്ദേഹം ഉത്തരം നല്കി. അതിനുമുമ്പ് വരാപ്പുഴ വികാരി അപ്പൊസ്തോലിക്കായുടെ കൂടെയായിരുന്നോ എന്നു ചോദിച്ചപ്പോൾ ''മാറി'' എന്നു ഉത്തരം നല്കി. അതിനുശേഷം വീണ്ടും വരാപ്പുഴ വികാരി

---

9. (ഏഴാനിക്കാട്ട്) ചാക്കോച്ചൻ

അപ്പൊസ്തോലിക്കായ്ക്കു വിധേയനായോ എന്ന ചോദ്യമിട്ടപ്പോൾ "വിധേയനായി" എന്നു ലജ്ജാപൂർവ്വം അദ്ദേഹം മറുപടി പറഞ്ഞു. അപ്പോൾ ഞാൻ പറഞ്ഞു: "നിങ്ങൾ ശരിക്കും മലബാർകാരുടെ സ്ഥിരതയില്ലായ്മ തെളിയിച്ചിരിക്കുന്നു". അതിനു അദ്ദേഹം ഉത്തരം പറഞ്ഞു: "ഇപ്പോൾ ഞാൻ യഥാർത്ഥത്തിൽ മനസ്തപിച്ച് ഇന്നത്തെ നിലയിൽ തുടരാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു: "ഈ എട്ടു വൈദികരോടൊപ്പം വന്ന ഏഴു അല്മായരിൽ നാലുപേർ സംസാരിക്കുവാൻ മുതിർന്നില്ല. ബാക്കിയുള്ളവരാകട്ടെ സ്വന്തമെത്രാനെ വേണമെന്നുള്ള അവരുടെ അഭിപ്രായം രഹസ്യമായി എന്നെ അറിയിച്ചു. സ്വന്തം മെത്രാനു വേണ്ടിയുള്ള മുറവിളി മലബാറിലെ ജനതയുടെ ഏതാണ്ടു പൊതുസ്വരമാണെന്ന് ഞാൻ ഇവിടെ വന്നയുടെനെയെടുത്ത അനുമാനം ശരിയാണെന്നതിന് ഇങ്ങനെ കൂടുതൽ കൂടുതൽ തെളിവു കിട്ടുന്നു. ഇന്നു വരെ 186 കത്തനാരന്മാർ അവരുടെ അഭിപ്രായം തന്നിട്ടുണ്ട്. അവരിൽ 157 പേർ വികാരി അപ്പൊസ്തോലിക്കായിൽ നിന്നു വേർതിരിയുന്നതിന് ആവശ്യപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. 14 പേർ നിഷ്പക്ഷരാണെന്ന് ഏറ്റു പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. മുമ്പു പറഞ്ഞ 8 പേരുൾപ്പെടെ 15 പേർ ഇന്നത്തെ വികാരി അപ്പൊസ്തോലിക്കായെ നിലനിർത്തണമെന്നാണ് ആഗ്രഹിക്കുന്നത്. വലിയ ഒരു സംഖ്യ അല്മായരിൽ വൃദ്ധരായ മൂന്നുപേർ മാത്രമാണ് വരാപ്പുഴ ഭരണം തുടർന്നു പോകണമെന്ന് അഭിലഷിക്കുന്നവർ. അവരുടെയാകട്ടെ പൊതു അപേക്ഷയിൽ സഭാചരിത്രത്തിൽ നിന്ന് ഉന്നയിച്ചിരിക്കുന്ന ന്യായങ്ങൾ പഠനമുള്ള ഒരു യൂറോപ്യനു മാത്രമേ എഴുതാനാവൂ. ഞാൻ ഇതു വരെ എൻെറ കണ്ണുകൊണ്ടു കണ്ടവയും ചെവികൊണ്ടു കേട്ടവയുമെല്ലാം ശേഷമുള്ള കത്തനാരന്മാരെക്കുറിച്ചും ജനത്തെക്കുറിച്ചും പൊതുവായി, വിശ്വാസമർഹിക്കുന്ന ആളുകൾ സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തുന്ന കാര്യങ്ങളോടു പൂർണ്ണമായും യോജിക്കുന്നു. ആകയാൽ സ്വന്തറീത്തിൽ നിന്നുള്ള മെത്രാനുവേണ്ടിയുള്ള അഭിലാഷം പൊതുവായ ഒന്നാണോ എന്നും ശീശ്മയെ എതിർക്കുന്നതിനും സമാധാനം പുന:സ്ഥാപിക്കുന്നതിനുമുള്ള ഒരേ ഒരു മാർഗ്ഗമായി ഇതിൻെറ അംഗീകരണത്തെ ജനവും വൈദികരും ഒന്നായി കാണുന്നുണ്ടോ എന്നുമുള്ളതിനെക്കുറിച്ച് ന്യായമായ ഒരു സംശയവുമില്ല എന്നു എനിക്കു തോന്നുന്നു.

ഈ എഴുത്ത് ഞാൻ എഴുതിക്കൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ വന്ദ്യ ആർച്ചുബിഷപ്പിൻെറ മറുപടി എനിക്കു കിട്ടി. മഞ്ഞുമ്മേൽ നടന്നതായിപ്പറയുന്ന പ്രതിഷേധത്തെക്കുറിച്ച് ഈ വാർത്ത "ഏതോ ദുഷിച്ച തലച്ചോറിൽ നിന്നു വന്നതാണെ" ന്നാണ് അദ്ദേഹം പറയുന്നത്. കൂടാതെ മാന്നാനം ആശ്രമം ഒരു തരം ലഹരിക്കൂത്തായി (orgiae) അവിടെ എല്ലാം അനുവദനീയമാണെന്നും, ഓരോരുത്തരുടെയും മുമ്പിലവതരിപ്പിക്കുന്നതിനെ ഒപ്പിട്ടംഗീകരിക്കുന്നതിനു സ്നേഹത്താലും ബലത്താലും നിർബ്ബന്ധിക്കാനുള്ള അതിനീചമായ കൂട്ടുകെട്ടുണ്ടാക്കുന്നു എന്നും എഴുതിയിരിക്കുന്നു. മാന്നാനത്തെ വൈദികരെ "മാന്നാനം സെനറ്ററന്മാർ, മുതുകുറുക്കന്മാർ, എന്നും വിളിച്ചിട്ടുണ്ട്. വീണ്ടും പറയുന്നു: "ഇത്തരക്കാർ തലപ്പത്തിരുന്നു ഈ ക്രിസ്ത്യീയ

സമൂഹത്തിനു തയ്യാറാക്കുന്നത് കുത്തനെയുള്ള ഏതോ വലിയ വീഴ്ച മാത്രമാണ്.''[10] കൂടാതെ എനിക്കെതിരായി പ്രചരിച്ചിരിക്കുന്ന പല ദൂഷണങ്ങളും അദ്ദേഹം വിശ്വസിക്കുന്നതായി പ്രകടമാക്കിയിരിക്കുന്നു. ഉദാഹരണത്തിന് വേർതിരിയണമെന്ന അഭിപ്രായം പറയാൻ വിസമ്മതിച്ച ഒരു വൈദികനെ ഞാൻ യോഗത്തിൽ നിന്നു പുറത്താക്കിപോലും. (സത്യം ഇതാണ്: ഏതാനും കത്തനാരന്മാർ ഞാനുമായി നടത്തിയ സ്വകാര്യവും രഹസ്യവുമായ കൂടിക്കാഴ്ചയിൽ ഈ കത്തനാർ നുഴഞ്ഞുകയറി. സ്വന്തം സ്വാതന്ത്ര്യത്തെ സംരക്ഷിക്കാനിഷ്ടപ്പെട്ട മറ്റുള്ളവരുടെ അഭ്യർത്ഥനയനുസരിച്ച്, കൂടിക്കാഴ്ച വ്യക്തിപരമാകയാൽ, അതിൽ നിന്ന് ഇറങ്ങിപ്പോകാൻ അദ്ദേഹത്തോടു ഞാൻ ആവശ്യപ്പെട്ടു.) വികാരി അപ്പൊസ്തോലിക്കാ പുറത്താക്കിയ ഏഴു മുന്നാം സഭക്കാരെ ഞാൻ വീണ്ടും മാന്നാനത്തു പ്രവേശിപ്പിച്ചു എന്നതാണ് മറ്റൊന്ന്. (ഇതു പൂർണ്ണമായും തെറ്റാണ്) . കൂടാതെ ഇന്നലെ മാത്രമാണ് ഇവിടെ വന്നതെങ്കിലും ഞാൻ മലബാർ കാര്യത്തെക്കുറിച്ചു ധൃതിയിൽ വിധിയെഴുതി എന്നാണ് വേറൊരാരോപണം. (ഈ ജനത്തിൻെറ ഐകകണ്ഠ്യേനയുള്ള അഭിലാഷവും പൊതുവായ അഭിപ്രായവും ഞാൻ ഉണ്ടാക്കിക്കൊടുത്തതുപോലെയാണീ വർത്തമാനം. ഞാനാണെങ്കിൽ കാണുകയും കേൾക്കുകയും ചെയ്ത കാര്യങ്ങൾ തിരുസ്സിംഹാസനത്തെ അറിയിക്കുകയല്ലാതെ മറ്റൊന്നും ചെയ്തിട്ടില്ലതാനും). മിഷനറിമാരുടെ ഉള്ളു എന്തുമാത്രം കലങ്ങിയിട്ടുണ്ടെന്ന് ഇവയിൽ നിന്ന് വ്യക്തമായി ഗ്രഹിക്കാം. ഇന്നത്തെ ഭരണത്തോടുള്ള പൊതുവായ വെറുപ്പും വരാപ്പുഴയിൽ നിന്നു വേർപെട്ടുപോകണമെന്ന ഉഗ്രമായ ആഗ്രഹവും, സന്ദർശനത്തിലൂടെ വെളിച്ചത്തു വന്നു. അല്ലാതെ അവയെ ഉണ്ടാക്കിയതല്ല. മിഷനറിമാരാണെങ്കിൽ ഭയചകിതരായി കുറ്റം സന്ദർശകൻെറമേൽ ചാരുകയാണ്. ഇന്നലെ മാത്രം ഇവിടെ വന്ന അദ്ദേഹത്തിനു അതിനു തക്കകഴിവുള്ളതുപോലെ. അവരുടെ ഈ മനസ്ഥിതിയെക്കുറിച്ചു വേണ്ടിടത്തോളം വിലപിക്കുവാൻ എനിക്കു പറ്റുന്നില്ല. പ്രത്യേകിച്ചു, ആദ്യത്തെ എഴുത്തിൽ ഞാൻ സൂചിപ്പിച്ചതുപോലെ എൻെറ നേർക്കുള്ള വിരോധം ഈശോസഭക്കാരുടെ നേരെ കവിഞ്ഞൊഴുകുവാൻ പാടുള്ള

---

10. ഇറ്റാലിയൻ ഭാഷയിലുള്ള ലെയോനാർദോയുടെ മറുപടിയിൽ മേൽ സൂചിപ്പിക്കുന്ന ഭാഗങ്ങൾ മാത്രം ഇവിടെ കുറിക്കുന്നു. Mi Parla V. Eccellenza di non so quale protesta fatta in Magname La Domenica Scorsa, mi pare questa una notizia uscita da qualche cervello malsano, essendo solo nota a Mannanam e ignota affatto qui."

`` Ma di grazia Monsignore, conosce poi a fondo la sincerita di quai volponi, che non fanno attro, che cercare pretesti per denigrare alla fama di questic miei secretarii vicarii generali come V. Eec. dice? ..... Mentre in Mananam Si praticano le piu indegne per contingore tutti per amor o per forza a sottoscrivere cd accettare cio che vien loro presentato, e tulto cio si fa sotto gli occhi di Vosha Eccellenza o si scacciano dalla conferenza qualle che non possone, perche contio la low coscienza; in Manam adunque tutto lecito solo sara reso chi pensa poter far we della propria leberta renza it consemo dei sonatori di Mananam? .....

Perdoni La mia liberta perche fui provocato, e mi duole troppo di vedere che con questic tali 'a capo si prepara solo qualche grande precipizio per questa Christianita...." (Archives of Congreg. for Or . Churches Poneze 1876 P. 802 - 805)

മഞ്ഞുമ്മേൽ നടന്ന ഏതോ പ്രതിഷേധ പ്രകടനത്തെക്കുറിച്ച് സന്ദർശകൻ സൂചിപ്പിച്ചതിനെക്കുറിച്ചാണ് ആദ്യത്തെ ഭാഗം.

തുകൊണ്ട്. ഏതായാലും മൗനമായിരിക്കുവാൻ എനിക്കു സാധിച്ചില്ല. സത്യമായിട്ടുള്ളവ ഞാൻ പറയുക തന്നെ ചെയ്തു. ഏതു മാർഗ്ഗങ്ങളിലൂടെയാണ് ഇപ്പോൾ മിഷനറിമാർ അവരുടെ ഉള്ളിലെ അസ്വാസ്ഥ്യം പ്രകടമാക്കുന്നത് എന്നു വിശ്വസിക്കുക പ്രയാസം. മാന്നാനം സെമിനാരിയിലെ ഒരു ശമ്മാശ്ശൻ കഴിഞ്ഞയാഴ്ച മഞ്ഞുമ്മേൽ വച്ച് വൈദികപട്ടം സ്വീകരിച്ചു. പതിവനുസരിച്ചു മാന്നാനത്തു പുത്തൻ കുർബ്ബാന ചൊല്ലുന്നതിന് അദ്ദേഹം അപേക്ഷിച്ചിട്ടു പോലും അവിടെ അതു ചൊല്ലിക്കൂടാ എന്നു കർശനമായ വിലക്കാണ് അദ്ദേഹത്തിനു കിട്ടിയത്. ജൂൺമാസം 9-നു ഈ ആശ്രമത്തിൻെറ പ്രിയോർക്കു എഴുതിയ എഴുത്തിലൂടെ ഇക്കൊല്ലം വൈദികരുടെ വാർഷികധ്യാനം ഈ ആശ്രമത്തിൽ വച്ചു നടത്തിക്കൂടാ എന്ന് ആർച്ചുബിഷപ്പു വിലക്കു കല്പിച്ചിരിക്കയാണ്. ഇത്തരം പീഡനകല്പനകൾ വഴി അവർ ഭീതി ഉളവാക്കുന്നതിനു പുറമെ ഹൃദയങ്ങളെ കൂടുതലായി അവരിൽ നിന്നകറ്റുകയും പ്രകോപിപ്പിക്കുകയുമാണ് ചെയ്യുക. ഇതാ, സ്നേഹവും സൗമ്യതയും കൊണ്ട് ഹൃദയങ്ങളെ നേടിയെടുക്കാനല്ല, ഇരുമ്പുവടികൊണ്ടും ഭയപ്പെടുത്തൽകൊണ്ടും ജനത്തിൻെറമേൽ ആധിപത്യം പുലർത്താനാണ് അവർ പഠിച്ചിരിക്കുന്നത് എന്നതിനു പുതിയ തെളിവ്. സ്വന്തമായ മെത്രാനെ വേണമെന്ന മലബാർ ജനതയുടെ അപേക്ഷ തിരസ്ക്കരിക്കുകയും എന്നെ ഇവിടെ നിന്നു മാറ്റി, അവരെ വരാപ്പുഴ ഭരണത്തിൻ കീഴിൽ കഴിയാൻ നിർബ്ബന്ധിക്കുകയും ചെയ്താൽ രണ്ടു അല്ലെങ്കിൽ മൂന്നു മാസത്തിനകം അവർ മെല്ലുസു ശീശ്മയിൽ അകപ്പെടുമെന്നു ശരിയായ അറിവോടെ ഞാൻ പ്രസ്താവിച്ചു കൊള്ളുന്നു. വേർതിരിക്കലിനുള്ള താമസം എത്ര ദീർഘമാകുമോ അത്രയ്ക്കു അപകടവും വർദ്ധിക്കുന്നു. ഈ ജനത്തിൻെറ നിലവിളി ഉടനെ കേൾക്കുകയും സ്വന്തമെത്രാനെ നല്കുന്ന കാര്യം മാറ്റി വച്ചുകൊണ്ടുള്ള ഡിക്രി തിരുസ്സിംഹാസനത്തിൽ നിന്നുണ്ടാകാതിരിക്കയും ചെയ്തിരിന്നുവെങ്കിൽ, ഇന്നു മലബാർ ഇത്ര ദയനീയമായ സ്ഥിതിയിൽ കിടക്കുകയില്ലായിരുന്നു!

പീലിപ്പോസ് യാക്കോബ് മെത്രാൻ ഒരു സാധാരണ വൈദികനും സുറിയാനി മല്പാനുമായി മലബാറിൽ കഴിയുന്നതിനുള്ള തൻെറ വലിയ താല്പര്യത്തെയും ആഗ്രഹത്തെയും ഞാനയച്ച ഒരു കത്തനാർക്കു വെളിപ്പെടിത്തിയിരിക്കുന്നു. അതുമല്ല, ഒരു സന്യാസിയായിരിക്കുന്നതുകൊണ്ട്, അദ്ദേഹത്തിന് മൂന്നാം സഭക്കാരുടെ ഒരാശ്രമത്തിൽ പ്രവേശിക്കാനും ആഗ്രഹമുണ്ട്. അദ്ദേഹത്തിന് ഞാൻ എന്തു മറുപടി കൊടുക്കണമെന്നും എന്തു ചെയ്യണമെന്നും തിരുസ്സിംഹാസനത്തിൽ നിന്നു നിർദ്ദേശം തരാൻ അപേക്ഷിയ്ക്കുന്നു. ഭരിച്ചുവാഴാൻ ആഗ്രഹിക്കാത്ത ഇദ്ദേഹം വിനയവും എളിമയുമുള്ളയാളാണ്. മെത്രാൻ പട്ടം സ്വീകരിക്കുന്നതിനും ഇവിടെ വരുന്നതിനും അദ്ദേഹം നിർബ്ബന്ധിതനാകുകയാണുണ്ടായത്. മലബാറുകാർക്കു സ്വന്തമായ മെത്രാനുണ്ടാകുന്ന പക്ഷം അദ്ദേഹത്തിൻെറ അപേക്ഷ അംഗീകരിച്ചു കൊടുത്താൽ ഒരപകടവും ഉണ്ടാകുമെന്നു തോന്നുന്നില്ല.

ഇതോടുകൂടി B അക്ഷരത്തിൻെറ കീഴിൽ[11] മലബാറിൻെറ ഭൂപടമാണ്. അതിൽ സുറിയാനിപ്പള്ളികൾ ചുവന്ന വരയാലും ലത്തീൻ പള്ളികൾ കറുത്ത വരയാലും അടയാളപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്.

മാർ അത്തനാസിയോസിൻെറയും മാർ ദിവന്നാസ്യോസിൻെറയും ശക്തിയെ (potestate) ക്കുറിച്ചു ഞാൻ രണ്ടാമതു തിരുത്തിയെഴുതിയവയല്ല, ആദ്യമെഴുതിയ വയാണ് ശരി. മാനസ്സാന്തരപ്പെടുവാനാഗ്രഹിക്കുന്ന ഒരു യാക്കോബായ കത്തനാർ ഇന്നലെ എന്നെ അറിയിച്ചതനുസരിച്ച്, മാർ ദീവന്നാസ്യോസിനു മലബാറിൻെറ വടക്കൻ പ്രദേശവും മാർ അത്തനാസിയോസിനുള്ളതിനെക്കാൾ കൂടുതൽ പള്ളികളും ഉണ്ട്. മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് ഈ നാട്ടുകാരനാണ്. പാത്രിയാർക്കാ യോടു കൂടെ ഇവിടെ വന്ന ഒറശ്ശെംകാരൻ മെത്രാൻെറ പേര് മാർ ഗീവർഗീസ് എന്നാണ്. പതിമൂന്നു മെത്രാന്മാർ ഇന്നു മലബാറിലുണ്ട്: കൊല്ലത്ത് വന്ദ്യ വികാരി അപ്പൊസ്തോലിക്കാ ഇൻഡെഫോൻസൂസ്, അദ്ദേഹത്തോടു കൂടെ മംഗലാ പുരത്തെ മുൻവികാരി അപ്പൊസ്തോലിക്കാ, വൃദ്ധനായ മൈക്കിൾ ആൻറണി മെത്രാൻ; വരാപ്പുഴെ വന്ദ്യ ലെയൊനാർദ്; മാന്നാനത്ത് ശ്ലൈഹിക സന്ദർശകനായ ഞാൻ; തൃശൂരിൽ പുതിയ ശീശ്മക്കാർ മെല്ലൂസ് മെത്രാൻ, കുറവിലങ്ങാട്ട്, അദ്ദേഹത്തിൻെറ സഹായി 29 വയസ്സുകാരനായ മാർ യാക്കോബ് പീലിപ്പോസ് <sic>; ആനക്കല്ലുങ്കൽ മലബാറുകാരൻ മാർ അന്തോനി തൊണ്ടനാട്ട് (ബാഗ്ദാ ദിൽ വച്ച് നെസ്തോറിയൻ പാത്രിയാർക്കാ ശെമ്ഓനിൽ നിന്നു മെത്രാൻ പട്ടം സ്വീകരിക്കുകയും മാർ തോമ്മാ റോക്കോസിനെ ഇവിടെ കൊണ്ടു വരികയും ചെയ്തയാൾ. 1865-ൽ വികാരി അപ്പൊസ്തോലിക്കായ്ക്കു വിധേയത്വം ഏറ്റു പറഞ്ഞു. അതിനുശേഷം മെത്രാനടുത്ത ഒരു കർമ്മവും നടത്തുകയോ മെല്ലൂസു മെത്രാനോടു ചേരുകയോ ചെയ്തിട്ടില്ല.); അവസാനമായി പഴയ ശീശ്മക്കാർ: ഓറശ്ശെം മെത്രാനായ മാർ ഗീവർഗീസിനോടു കൂടെ ഇപ്പോൾ മലബാറിൽ സന്ദർശനം നടത്തുന്ന അന്ത്യോക്യാ പാത്രിയാർക്കാ മാർ പത്രോസ് ഇഗ്നാ ത്തിയോസ് മൂന്നാമൻ; അദ്ദേഹത്തിൻെറ കീഴിൽ മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് മുളന്തു രുത്തിയിൽ. അവിടെയാണ് ഈ നാളിൽ നടത്തുന്ന യാക്കോബായ കത്തനാര ന്മാരുടെ സമ്മേളനം വിളിച്ചു കൂട്ടിയിരിക്കുന്നത്; ഒടുവിൽ, കൊല്ലത്ത് മാർ അത്തനാസിയോസ് മാർതോമ്മാ അത്തനാസിയോസുമൊന്നിച്ച്; അരിയൂരിൽ <sic> മാർ കൂറില്ലോസ്.

അങ്ങയുടെ നിർദ്ദേശവും, 1874 ആഗസ്റ്റു 10-ലെ എനിക്കുള്ള അങ്ങയുടെ എഴുത്തും ഒന്നു കൂടി പരിശോധിച്ചു നോക്കുകയിൽ, എല്ലാ ചോദ്യങ്ങൾക്കും ഞാൻ പൂർണ്ണമായി ഉത്തരം നല്കിക്കഴിഞ്ഞു എന്നു കാണുന്നു. താഴെ പറയുന്ന ചുരുക്കം കാര്യങ്ങൾ കൂടി ചേർക്കുവാനുണ്ട്: മലബാറിലെ ആളുകൾ മൂന്നു പ്രാവശ്യം ഭക്ഷിക്കുന്നു. അരി ഭക്ഷണം മാത്രമാണ് അവരുടേത് എന്നു പറയാം.

---

11. ഇവിടെ വിട്ടു കളയുന്നു.

സാധുപ്രകൃതി, സഹിഷ്ണുത, പാകത, ശുചിത്വം, ഉയർന്ന നിലവാരത്തിൽ ചാരിത്ര്യം, വിദ്യാഭ്യാസക്കുറവ് (parum instructus) സത്യം പറയുന്നതിൽ കുറവ് (parum verax), തർക്കവാസന, ശങ്ക, സമാധാനശീലം, പ്രസന്നത, ദീർഘശാന്തത ഇവ മലബാറുകാരുടെ സ്വഭാവത്തിൽപ്പെടുന്നു. മറ്റെല്ലാ ഇൻഡ്യാക്കാരെയും പോലെ ഇവർ തങ്ങളുടെ പാരമ്പര്യങ്ങളിൽ ഏറ്റം മുറുകെപ്പിടിക്കുന്നവരാണ്. ഉപകാരികളുടെ നേർക്കു സമൃദ്ധമായ നന്ദിയും, ഞെരുക്കുന്നവരുടെ നേർക്കു കുറച്ചൊക്കെ രോഷമുണ്ടായാലും ക്ഷമയുമാണ് വേറെ കാര്യങ്ങൾ.

നാലു കാര്യങ്ങളാണ് ഇവർ ആവശ്യപ്പെടുന്നത്: വരാപ്പുഴ വികാരിയാത്തിൽ നിന്ന് അവരെ വേർതിരിച്ച് സ്വന്തമായ മെത്രാനെ കൊടുക്കണം. ഇതിനുള്ള കാരണങ്ങൾ: ഇന്നത്തെ വികാരി അപ്പൊസ്തോലിക്കായുടെയും അദ്ദേഹത്തിൻെറ വികാരി ജനറാളന്മാരുടെയും വിവേകരഹിതവും കഠിനവും, സ്വേച്ഛാധിപത്യപരവുമായ ഭരണം (ഇതിനെക്കുറിച്ചു ഇടയ്ക്കിടെ ലത്തീൻകാരും ആവലാതിപ്പെടാറുണ്ട്.), ജനങ്ങളുടെ വിദ്യാഭ്യാസത്തിൽ അവർക്കുള്ള അശ്രദ്ധ, ശീശ്മക്കാരുടെ നേർക്കു എതിർപ്പില്ലായ്ക, ഒരേ വികാരി അപ്പൊസ്തോലിക്കായുടെ കീഴിൽ സുറിയാനിക്കാരും ലത്തീൻകാരും തമ്മിലുള്ള തുടർച്ചയായ മത്സരം. 2. മെത്രാൻ സുറിയാനി റീത്തുകാരനായിരിക്കണം. എന്തെന്നാൽ, മലബാർ കത്തോലിക്കർ സ്വന്ത റീത്തിൽ മെത്രാനടുത്ത കർമ്മങ്ങൾ ഒരിക്കലും കാണുന്നില്ല. ഇതു അവർ അങ്ങേയറ്റം ആഗ്രഹിക്കുന്ന കാര്യവുമാണ്. കൂടാതെ പാപ്പാ അവരെ അവഹേളിക്കുകയും സ്വന്തറീത്തിലുള്ള മെത്രാനെ കൊടുക്കുവാൻ അനർഹരെന്നു വിധിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു യാക്കോബായക്കാരും മെല്ലൂസിൻെറ അനുയായികളും അവരെ പരിഹസിക്കുന്നു. 3. വേറൊരു സന്യാസസമൂഹത്തിൽ നിന്നുള്ള മിഷനറിമാരെ കിട്ടണം. കാരണം ബഹു. കർമ്മെലീത്താ അച്ചന്മാരുടെ കീഴിലെ രണ്ടു നൂറ്റാണ്ടുകളിൽ യാതൊരു പുരോഗതിയും അവർക്കുണ്ടായിട്ടില്ല. മറിച്ച്, വിദ്യാഭ്യാസത്തിൻെറ കുറവുമൂലം അധ:പതനമേ ഉണ്ടായിട്ടുള്ളൂ. 4. ഭരണം നടത്തുന്ന മിഷനറി മെത്രാനെ സഹായിക്കുവാനായി ശ്രേഷ്ഠ പുരോഹിതനടുത്ത കർമ്മങ്ങൾ നടത്തുവാൻ, കഴിയുമെങ്കിൽ മലബാറുകാരിൽനിന്നു തന്നെ, ഒരാളെ മെത്രാനായി വാഴിക്കണം. കാരണം, ഇതുവരെ തിരുസ്സിംഹാസനത്തോടു വിശ്വസ്തത പുലർത്തിയ ജനത്തിനു ഇതു വലിയ ആശ്വാസമാകും. അവരുടെ നേർക്കു മാർപാപ്പായ്ക്കുള്ള ഗുണകാംക്ഷയുടെ അടയാളവും.

ഈ അപേക്ഷകൾക്കു നല്ല അടിസ്ഥാനമുണ്ടെന്നും അപകടം കൂടാതെ ഇവ അംഗീകരിച്ചു കൊടുക്കാമെന്നും കർത്താവിൽ ഞാൻ വിലയിരുത്തുന്നു. ഇവ അനുവദിച്ചു കൊടുക്കുന്നപക്ഷം, ഇപ്പോഴും തിരുസ്സിംഹാസനത്തോടു വിശ്വസ്തരായ ജനം അങ്ങനെ തന്നെ തുടരുമെന്നും അടുത്തുതന്നെ മെല്ലൂസിൻെറ അനുയായികളും അധികം താമസിയാതെ യാക്കോബായക്കാരും ഒടുവിൽ ഇതര മതസ്ഥരും മ്ശിഹായുടെ സഭയിലേക്കു വരാമെന്നുള്ള വലിയ പ്രതീക്ഷ തെളിയുമെന്നും പ്രസ്താവിക്കുവാൻ ഞാൻ മടിക്കുന്നില്ല. അതു ദൈവം നടത്തട്ടെ.

A

(പീലിപ്പോസച്ചൻ അല്ഫോൻസച്ചൻ റ്റി. ഒ. സി. ഡി ക്ക് എഴുതിയ കത്ത്. സ്ഥലമോ തീയതിയോ ഇല്ല. ലത്തീനിൽ നിന്ന് മലയാളത്തിലാക്കി താഴെ ചേർക്കുന്നു. ലത്തീനിൽത്തന്നെയാണ് പീലിപ്പോസച്ചൻ എഴുതിയത് എന്നു തോന്നുന്നില്ല.)

അൽഫോൻസച്ചാ,

നമ്മുടെ വൈദികരിൽ വളരെപ്പേർ ചില എഴുത്തുകൾ എഴുതി എന്ന് ആദ്യം ഞാൻ കേട്ടപ്പോൾ, സംഗതി വളരെ അപകടകരവും വലിയ തെറ്റുമാണെന്ന് അവരെല്ലാവരോടും താങ്കളോടു തന്നെയും ഞാൻ പറഞ്ഞതാണ്. എന്നാൽ, നിങ്ങളെ തിരസ്ക്കരിക്കുന്നവൻ എന്നെ തിരസ്ക്കരിക്കുന്നു, നിങ്ങളെ കേൾക്കുന്നവൻ എന്നെ കേൾക്കുന്നു. എന്ന കർത്താവിൻെറ വാക്കുകൾ മറന്നുപോയിട്ടുള്ളവർ ഇതാ, നരകപാതയിലൂടെ അതിവേഗം നരകത്തിലേക്കു പായുന്നു. കാരണം അവർ അനുസരണത്തിൻെറ വഴി, അതായത് സ്വർഗ്ഗത്തിൽ എത്താനുള്ള വഴി, ഉപേക്ഷിച്ചിരിക്കുന്നു.

സഭ വിടുക, അതിൻെറ സൽപേരു കളയുക, മാറ്റാനാവാത്ത ഉതപ്പു ജനത്തിനു കൊടുക്കുക, ശീശ്മയ്ക്കു കാരണമാകുക, ദൈവം നിയമിച്ചാക്കിയ ശ്രേഷ്ഠന്മാരെ എതിർക്കുക, അവരെ കഠിനമായി ദുഃഖിപ്പിക്കുക ഇതുപോലെയുള്ള പല മാരക പാപങ്ങളെയും പുണ്യപ്രവൃത്തികളായിട്ടാണ് കരുതുക. എൻെറ അച്ചാ, നല്ല സാധനം ചീഞ്ഞാൽ ഏറ്റം മോശമാണെന്ന് അറിഞ്ഞു കൊള്ളുക. മാർപാപ്പായെപ്പോലും അനുസരിക്കാൻ മനസ്സില്ലാത്ത സന്യാസികളെപ്പറ്റി ഞാൻ എന്തു പറയാനാണ്? പ്രിയനേ, താങ്കൾക്കു തെറ്റു പറ്റി, തെറ്റു പറ്റി, ഇത്തരം അഭിപ്രായങ്ങളും തുടങ്ങിവച്ച പ്രവൃത്തിയും ഉപേക്ഷിച്ചു തക്ക പ്രായശ്ചിത്തം ചെയ്യുന്നില്ലെങ്കിൽ തീർച്ചയായും താങ്കൾക്കു നിത്യനാശം സംഭവിക്കും. നമ്മുടെ കർത്താവീശോ മ്ശിഹായുടെ നാമത്തിൽ ഞാൻ പറയുന്നു, താങ്കളുടെ ഹൃദയം അത്യധികം കഠിനമായിത്തീർന്നതുകൊണ്ടാണ് താങ്കൾ എന്നും കുർബ്ബാന ചൊല്ലുന്നത്. ഞാൻ ഇങ്ങനെ എഴുതുന്നത് എന്നോടു ക്ഷമിക്കുക. താങ്കളെ സ്നേഹിക്കുന്നതുകൊണ്ടാണ് ഞാൻ ഇങ്ങനെ എഴുതുന്നത്. താങ്കൾ ഒന്നും ചെയ്തിട്ടില്ല എന്ന് എന്നോടു പറയരുത്. കാരണം എനിക്കു എല്ലാം അറിയാം. അവിടെയടുത്തു താമസിക്കുന്ന വൈദികരുടെ ഒപ്പുകൾ ഉൾപ്പെടുത്തി വളരെ എഴുത്തുകൾ താങ്കൾ എഴുതി വടക്കു വഴി റോമ്മായ്ക്കു അയച്ചു എന്നു ഒരു സംശയവും കൂടാതെ എനിക്കു ശരിക്കറിയാം. തുടങ്ങിയ പ്രവൃത്തിയിൽ നിന്നു പിൻവലിയരുതെന്ന് ലൂയിസച്ചനും ഹില്ലാര്യോനച്ചനും താങ്കൾ എഴുതി എന്ന് എനിക്കു നന്നായി അറിയാം. യൗസേപ്പ് ഏലിയാച്ചൻ ചാവറ യൗസേപ്പച്ചന് എഴുതാൻ കാരണം താങ്കളാണെന്ന് എനിക്കറിയാം. ഇപ്പോഴും, മാർപാപ്പായുടെ മനസ്സ് എന്താണെന്ന് നന്നായി അറിഞ്ഞിട്ടു

പോലും, തുടങ്ങി വച്ച പൈശാചിക പ്രവൃത്തി പൂർത്തിയാക്കുന്നതിൽ ഈ ദിവസങ്ങളിൽ താങ്കൾ ബദ്ധശ്രദ്ധനാണെന്നു ഞാൻ അറിയുന്നു.

താങ്കൾ ചെയ്തതെല്ലാം ഷണ്ഡ്യ ആർച്ചു ബിഷപ്പ് അറിയുകയാണെങ്കിൽ, ഉടനെ തന്നെ താങ്കളെ അദ്ദേഹം, കർമ്മെലയുടെ അലങ്കാരമായ അമ്മയുടെ വിശുദ്ധ ഉത്തരീയം ഊരി സഭയിൽ നിന്നു പുറത്താക്കും.

സഭയിൽ നിന്നു ബഹിഷ്കൃതനാകുന്നതുകൊണ്ടു സങ്കടമില്ലെന്നു ഒരു പക്ഷേ, താങ്കൾ പറയുമായിരിക്കും. എന്നാൽ കർത്താവിൻെറ മുമ്പിൽ വിധിക്കായി വിളിക്കപ്പെടുമ്പോൾ താങ്കൾ നന്നായി മനസ്സിലാക്കും.

അവസാനമായി, ഞാൻ താങ്കൾക്ക് എഴുതിയതിനെല്ലാം താങ്കൾ വില കൊടുക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ, ദൈവം താങ്കളെ ഉപേക്ഷിച്ചു എന്നതിൻെറ അടയാളമാണത് എന്നു ഓർത്തു ചിന്തിച്ചുകൊള്ളുക.

(ഒപ്പ്) വി. യൗസെപ്പിൻെറ ഫീലിപ്പോസച്ചൻ

●

8

S.C Malabaresi 1862-77

Fol 530 R-531V

മാന്നാനം, ജൂൺ 23, 1876

മിനിയാന്നു കിട്ടിയ ഗോവമെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ എഴുത്തിൽനിന്ന് എനിക്ക് അനല്പമായ ആശ്വാസം ലഭിക്കുകയുണ്ടായി. കാരണം മലബാർ കാര്യത്തെക്കുറിച്ചു എനിക്കുള്ള എല്ലാ അഭിപ്രായവും അദ്ദേഹം സമ്മതിക്കുകയും (Confirmavit) എൻെറ ഉള്ളിൽ വല്ലസംശയവും കിടന്നിരുന്നെങ്കിൽ അതിനെ മുഴുവനായും ദൂരീകരിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. അതിശക്തമായ ഒരു ന്യായംകൂടി അദ്ദേഹം ചേർത്തിട്ടുണ്ട്. അതായത്, സ്ഥാപിക്കേണ്ട രൂപതയുടെ രക്ഷാധികാരം (Patronatus) പോർട്ടുഗീസു രാജാവിനു കൊടുക്കുകയാണെങ്കിൽ, ഗോവ ആർച്ചു ബിഷപ്പിൻെറ അസാധാരണാധികാരത്തെ വീണ്ടും മറ്റൊരാളെ ഏൽപ്പിക്കുന്നതിന് (Subdelegari) ഒരു പ്രയാസവും കൂടാതെ അദ്ദേഹം സമ്മതിക്കും. ഇന്നു ചില സുറിയാനിപ്പള്ളികളുടെമേലുള്ള ഗോവയുടെ അധികാരത്തിലും പോർട്ടുഗീസു രക്ഷാധികാരത്തിൻെറ വ്യക്തമായ അവകാശവാദത്തിലും നിന്നുളവായിട്ടുള്ള എല്ലാ കുഴച്ചിലുകളും ഇങ്ങനെ തടയാൻ സാധിക്കുമെന്ന് എനിക്കു തോന്നുന്നു. [1] ഗോവാമെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ വാക്കുകൾ ഇങ്ങനെയാണ്:"സുറിയാനിക്കാർക്കെല്ലാം ഒരിക്കൽ സമാധാനം നൽകാൻ ഉതകുന്ന ഏക പ്രതിവിധിയാണ് മലബാർ പ്രശ്നത്തിനു കണ്ടിരിക്കുന്ന പരിഹാരം എന്നാണ് എനിക്കു തോന്നുന്നത്. പുതിയ ഒരു രൂപതയുണ്ടാക്കുന്നതിനോ അല്ലെങ്കിൽ അതിലും മെച്ചമായി പുരാതനരൂപതയായ കൊടുങ്ങല്ലൂരിനെ പുന:സ്ഥാപിക്കുന്നതിനോ- അതിനു വേറൊരു പേരു

1. ഗോവ ആർച്ചുബിഷപ്പിൻെറ എഴുത്ത് ഫ്രഞ്ചിലാണ്.

കൊടുക്കാവുന്നതാണ്.-തിരുസ്സിംഹാസനം പോർട്ടുഗലുമായി ധാരണയിലെത്തണമെന്ന് ഞാൻ കരുതുന്നു. ഇങ്ങനെ കോൺകൊർദാത്ത്. [2] നടപ്പിലാക്കുവാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നതായി തിരുസിംഹാസനം വ്യക്തമാക്കും. ഈ പദ്ധതി (l'offre) ക്കു നല്ല സ്വാഗതം ലഭിക്കുമെന്നാണ് എന്റെ പ്രതീക്ഷ. അങ്ങേയ്ക്കറിയാവുന്നതുപോലെ പോർട്ടുഗീസ് ഗവൺമെൻറിൽ നിന്നുള്ള നിർദ്ദേശം കൂടാതെ, അവർ എന്തു ചെയ്യുമെന്ന് എനിക്ക് ഒന്നും തീർച്ചയായി പറയുവാൻ പറ്റുകയില്ല. എന്നാൽ എല്ലാം ശരിയാകുമെന്ന് ഞാൻ കരുതുന്നു. .....ഇങ്ങനെ മോൺസിഞ്ഞോറേ, ഈ പദ്ധതി സ്വീകരിക്കപ്പെടുമെന്ന് ഞാൻ വിശ്വസിക്കുന്നു. നാം ഈ പദ്ധതി അറിയിക്കണം. ഒരു പക്ഷെ മറ്റുപ്രയാസങ്ങളെ അകറ്റുന്നതിനും അവയ്ക്കു പ്രതിവിധി കാണുന്നതിനും അങ്ങയുടെ പദ്ധതി (അതായത് അസാധാരണാധികാരം വീണ്ടും ഒരാളെ ഏല്പിക്കുക എന്നത്.) കൂടുതൽ സഹായകരമാകും. ഞാൻ അങ്ങയുടെ ആശയത്തെ സ്വാഗതം ചെയ്യുന്നു. താമസിയാതെ അതു പ്രായോഗികമാകട്ടെ എന്ന് ആഗ്രഹിക്കുന്നു. സമാധാനപൂർവ്വവും ക്രമത്തിനുചേർന്നതുമായ (normal) ഒരു നാളിലെത്താനുള്ളതിൻെറ തുടക്കമാണിത്.''

ചരിത്രം സാക്ഷിക്കുന്നതുപോലെ, പോർട്ടുഗീസു രക്ഷാധികാരത്തിൻെറ കീഴുള്ള രൂപതകൾ മിക്കപ്പോഴും ദീർഘനാളത്തേക്ക് ഒഴിഞ്ഞു കിടക്കുകയായിരുന്നു.

അതുകൊണ്ട് മെത്രാന്മാരുടെ നാമനിർദ്ദേശം ചെയ്യുന്ന കാര്യത്തിൽ പോർട്ടുഗൽ രാജാവിന് ഒരു സമയപരിധി വെയ്ക്കുന്നതു ഉപയോഗപ്രദമായിരിക്കും. ആ സമയം കഴിഞ്ഞാൽ തിരഞ്ഞെടുപ്പ് തിരുസിംഹാസനത്തിൻെറ അവകാശമായിത്തീരട്ടെ. കൂടാതെ ചരിത്രത്തിൽ വീണ്ടും കാണാവുന്നതുപോലെ, മിഷനറിമാരിൽ നിന്നു നിയമനം ലഭിക്കാത്ത ഒരു മെത്രാൻ പോലും ഇൻഡ്യയിൽ താമസിച്ചിട്ടില്ലാത്തതിനാൽ മിഷനറിമാരിൽ നിന്നു മാത്രം സ്ഥാനാർത്ഥികളെ നിർണ്ണയിക്കാനേ രാജാവിന് അനുവാദം കൊടുക്കാവൂ.

എൻെറ എഴുത്തുകളിൽ വരാപ്പുഴ വികാരി അപ്പൊസ്തോലിക്കായുടെ ഭരണത്തെക്കുറിച്ചു ചില പരാതികൾ ജനങ്ങളിൽ നിന്നു കേട്ടതു പോലെ ഞാൻ എഴുതി അറിയിച്ചിട്ടുണ്ട്. അവയുടെ സത്യാവസ്ഥയെക്കുറിച്ചു കൃത്യമായി അറിയുവാൻ അന്വേഷണം നടത്താൻ സാധിച്ചിട്ടില്ല. എന്നാൽ സുറിയാനിക്കാരെ വരാപ്പുഴ വികാരിയാത്തിൽനിന്നും വേർതിരിക്കേണ്ടതിൻെറയും അവർക്കു സ്വന്ത രീത്തിൽ നിന്നുള്ള മെത്രാന്മാരെ കൊടുക്കേണ്ടതിൻെറയും ആവശ്യത്തെക്കുറിച്ചുള്ള അഭിപ്രായത്തെ ഒരു പ്രകാരവും ദുർബലപ്പെടുത്തുകയോ അസാധുവാക്കുകയോ ചെയ്യുവാൻ, എണ്ണം നോക്കിയാലും തൂക്കം നോക്കിയാലും അവ പര്യാപ്തമല്ല തന്നെ. ആ ആരോപണങ്ങളിൽ ഒരെണ്ണത്തോടു വിയോജിക്കണമെന്നു ഞാൻ കരുതുകയാണ്. അതായത്, കൗൺസിലിൻെറ സമയത്ത് വികാരി അപ്പൊസ്തോലിക്കാ റോമ്മായിൽ കൊണ്ടു വന്ന പത്രോസിൻെറ കാശ് ജനങ്ങളിൽ നിന്ന് പിടിച്ചുപറിച്ചെടുത്തതാണെന്ന ആരോപണം. സ്വതന്ത്രമായും മനസ്സോടു

---

2. എന്നുവച്ചാൽ വത്തിക്കാനുമായുള്ള സന്ധി എന്നർത്ഥം.

കൂടിയും കൊടുത്തതാണീ പണം എന്ന്വളരെ കത്തനാരന്മാരുടെ അധരങ്ങളിൽ നിന്നു ഞാൻ കേൾക്കുകയുണ്ടായി.

ഈയിടയ്ക്ക് യാക്കോബായക്കാരുടെയിടയിൽ ഉണ്ടായിരിക്കുന്ന പൊതുവായൊരു നീക്കത്തെക്കുറിച്ചു മലബാറിൻെറ പല ഭാഗങ്ങളിൽ നിന്നും എഴുത്തുകൾ വഴിയും ആൾ വഴിയും എനിക്ക് വിവരം ലഭിച്ചിരിക്കുന്നു. കത്തോലിക്കരുടെ അപേക്ഷ സാധിച്ചു കൊടുത്താൽ അവരും തിരുസിംഹാസനത്തിന് കീഴ്പ്പെടാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നുഎന്നതാണിത്. ഏതാനും യാക്കോബായക്കാർ തന്നെ ഇത് എന്നോടു പറഞ്ഞു. ഇതിനിടയ്ക്കു ശീശ്മക്കാരനായ പാത്രിയാർക്കാ അദ്ദേഹത്തോടു ചേർന്നു നിൽക്കുന്ന വൈദികരെയും ജനത്തെയും, എന്തു ലക്ഷ്യത്തോടെയെന്നറിവില്ല, ജൂലൈ 15-ാം തീയതി ഒരുമിച്ച് കൂടാൻ വിളിച്ചിരിക്കുകയാണ്.[3] ''മഹറോനിലുള്ളമാർ അത്തനാസിയോസ് നൽകിയ പട്ടം മായിച്ചു കളഞ്ഞു കൊണ്ട്'' ഈ വിധം പട്ടം കിട്ടിയ ചില വൈദികർക്ക് പാത്രിയാർക്കാ വീണ്ടും പട്ടം നല്കി.

ശീശ്മയിൽ തേങ്ങി നില്ക്കുന്ന യാക്കോബ് പീലിപ്പോസിനെ കഴുത്തിൽ അപകടകരമായ ഒരു വ്രണം മൂലം രോഗിയായി, മാർ ഏലിയായുടെ നിർദ്ദേശപ്രകാരം മിനിയാന്ന് കുറവിലങ്ങാട്ടു നിന്നു തൃശൂരിലേക്കു കൊണ്ടു പോയി.

കഴിഞ്ഞ ഞായറാഴ്ച 20 അക്രൈസ്തവരുടെ മേൽ ജ്ഞാനസ്നാനജലം തൂകി. ചെറിയ പരിശ്രമഫലമായി എത്ര എളുപ്പത്തിൽ അവരിൽ വളരെപ്പേരെ ജ്ഞാനസ്നാനപ്പെടുത്തുവാൻ സാധിക്കുമെന്ന് ഞാൻ കണ്ടു.

ജ്ഞാനസ്നാനം നൽകുന്നതിനു കുറെപ്പേരെ എൻെറ പക്കൽ കൊണ്ടു വരണമെന്ന് ഈ സെമിനാരിയിലെ ഒരു മല്പാനോടു ഞാൻ ആവശ്യപ്പെട്ടിരുന്നു. ഇതാ അതിൻെറ ഫലം!

സഭയുടെ ഏകത്വം (de unitate) പാപ്പായുടെ ശ്രേഷ്ഠാദ്ധ്യക്ഷപദവി, ശീശ്മയുടെ സ്വഭാവം ഇവയെക്കുറിച്ചു ഞാൻ ഒരു ഇടയലേഖനമെഴുതി. ശ്ലീഹന്മാരിൽ മുഖ്യരുടെ തിരുനാൾദിവസം അതു പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തും. അതിനുശേഷം കാലാവസ്ഥ അനുവദിക്കുമെങ്കിൽ, മാന്നാനം ആശ്രമം വിട്ട് ഇതര ആശ്രമങ്ങളും പള്ളികളും സന്ദർശിക്കും. സുറിയാനിക്കാരെ ലത്തീൻകാരിൽ നിന്നു വേർതിരിക്കുന്നതിനു തീരുമാനമെടുക്കാത്തിടത്തോളം കാലം, അകന്നു നിൽക്കുന്നവരുടെ മാനസാന്തരത്തെക്കുറിച്ചു പ്രത്യാശ തെളിയുകയില്ലെങ്കിലും, സാധിക്കുമെങ്കിൽ അവരെ തിരിച്ചു കൊണ്ടു വരുന്നതിനും, തേങ്ങി നിൽക്കുന്നവരെ ധൈര്യപ്പെടുത്തുന്നതിനും വേണ്ടിയാണിത്.

ഇത്തരത്തിലുള്ള വേർതിരിക്കൽ ബഹു. കർമ്മെലീത്താ വൈദികർക്കു ഒട്ടും മുഷിവു കൂടാതെ നടക്കുക പ്രയാസമാണെന്നു തോന്നുകയാൽ വന്ദ്യ ലെയൊനാർദിനോട്, തിരുസിംഹാസനം നിശ്ചയിക്കേണ്ട തിരിവിനെക്കുറിച്ച് ഒരു അനുകൂലാഭിപ്രായം (Votum aliquod) ഞാൻ ആവശ്യപ്പെട്ടു. വിഭജനത്തെക്കുറിച്ച് തീരുമാനമെടുക്കുന്നത് അദ്ദേഹത്തിൻെറ ഇഷ്ടത്തിനെതിരായിട്ടല്ല എന്നും, മെല്ലൂസിൻെറ

---

3. യാക്കോബായക്കാരുടെ മുളന്തുരുത്തി സമ്മേളനത്തെയാണ് സൂചിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നത്.

അനുയായികളുടെയും യാക്കോബായക്കാരുടെയും മാനസാന്തരത്തെക്കുറിച്ചുള്ള പ്രതീക്ഷ തെളിയുമെങ്കിൽ, അദ്ദേഹം അതിനെ പിൻതാങ്ങുന്നു എന്നും പിന്നീടുള്ള വഴിതെളിയിക്കാമെന്നുമായിരുന്നു ഇതിൻെറ ലക്ഷ്യം. അദ്ദേഹമാകട്ടെ താഴെപ്പറയുന്നവയല്ലാതെ മറുപടിയായി ഒന്നും തന്നില്ല. "ഈ മിഷൻ കർമ്മെലിത്താ സഭ നടത്തണമെന്ന അങ്ങയുടെ ആശയത്തെ ഞാൻ വിലമതിക്കുന്നു. ഇതു മറ്റാളുകളെ ഏല്പിക്കണമെന്നു എനിക്കു പ്രത്യേക താല്പര്യമൊന്നുമില്ല. അതേ സമയം ദൈവം മഹത്വപ്പെടുത്തപ്പെടുന്നിടത്തോളം ഞാൻ പൂർണ്ണമായും നിഷ്പക്ഷനാണ് (totalmente indifferente)"

ബഹു. കർമ്മെലീത്താ വൈദികർക്കു ഒരു നാണക്കേടും വരാത്തവിധം വിഭജനത്തിന് അനുകൂലമായി തിരുസ്സിംഹാസനത്തിനു ഉന്നയിക്കാവുന്ന ന്യായങ്ങൾ ഏതാണ്ട് ഇവയാണ്: 1. ഈ ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ നാനാവിധമായ ആവശ്യങ്ങൾക്കുവേണ്ടി ബഹു. കർമ്മെലീത്താവൈദികർ വിതച്ച വിത്തിനെ സംരക്ഷിച്ചു കൊണ്ടു പോരാൻ വൈദികമേലദ്ധ്യക്ഷൻെറ അവിഭക്തശ്രദ്ധയും കൂടിയേ തീരൂ. 2. പോർട്ടുഗീസുകാരുമായി ഉണ്ടാക്കിയ സന്ധി (Concordatum) യനുസരിച്ച് പുതിയ രൂപതകൾ ഉണ്ടാകേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. 3. ഇത്രയേറെ കഷ്ടപ്പാടുകൾക്കിടയിലും തിരുസിംഹാസനത്തോടു വിശ്വസ്തരായി നിന്ന മലബാർ ജനതയ്ക്കു സ്വന്ത റീത്തിൽ തിരുക്കർമ്മം നടത്തുന്ന മെത്രാനെ വേണമെന്നുള്ള ആഗ്രഹം സാധിച്ചു കൊടുക്കുന്നത് ന്യായമാണ്. 4. പഴയവരും പുതിയവരുമായ ശീശ്മക്കാരുടെയും അക്രൈസ്തവരുടെയും മാനസാന്തരത്തെക്കുറിച്ചുള്ള പ്രതീക്ഷ മേൽപ്പറഞ്ഞ വിശിഷ്ടമായ ആഗ്രഹത്തെ ബലപ്പെടുത്തുന്നു.

കൂടാതെ ശീശ്മ പഴകി ഉറയ്ക്കുന്നതിനിടയാകാതിരിക്കാൻ ഇക്കാര്യത്തെക്കുറിച്ചു കഴിയുന്നതും വേഗം തീരുമാനമെടുക്കേണ്ടത് ആവശ്യമാണ് എന്നു ഞാൻ കരുതുന്നു. സ്വന്ത മെത്രാനെ കിട്ടുമെന്ന പ്രത്യാശ കൊടുക്കാത്തിടത്തോളം കാലം മെല്ലൂസിൻെറ അനുയായികളുടെ മാനസാന്തരം ഏതാണ്ടു അസാദ്ധ്യം തന്നെയാണ്. ഇതിനുള്ള മുഖ്യകാരണം വൈദികരും ജനങ്ങളും വീണ്ടും വരാപ്പുഴ വികാരി അപ്പൊസ്തോലിക്കയുടെ കൈകളിൽ വീഴുമെന്നും അദ്ദേഹത്തിൽ നിന്നു പ്രതികാരം അനുഭവിക്കേണ്ടിവരുമെന്നുമുള്ള അവരുടെ ന്യായമായ ഭയമാണ്. ഈ ഭയം അടിസ്ഥാനരഹിതമാണെന്നു പറയാൻ എനിക്കു പറ്റുകയില്ല. അതിനാൽ സഭയ്ക്കു ഈ ജനം മുഴുവനും നഷ്ടപ്പെടാതിരിക്കുവാൻ, ഇവരുടെ അപേക്ഷ മാർപാപ്പാ ശ്രവിച്ചു എന്നു കഴിയുന്നതും വേഗം എനിക്കു അറിയിപ്പുനല്കണമെന്നുള്ള എൻെറ അഭിപ്രായം ഒരിക്കൽക്കൂടി ആവർത്തിക്കുവാൻ ഞാൻ ബാദ്ധ്യസ്ഥനാണ്.

പുത്തൻപള്ളി സെമിനാരിയുടെ സുപ്പീരിയർ ബഹു. മാർസലീനോസച്ചൻ സി. ഡി. അരണാട്ടുകര സെമിനാരിയുടെ സുപ്പീരിയറിന് അല്പം പ്രായക്കുറവുള്ള ഒരദ്ധ്യാപകൻ വശം കൊടുത്തുവിട്ട കത്തിൻെറ ലത്തീൻ പരിഭാഷ എൻെറ പക്കൽ ഈ അവസാന നിമിഷത്തിൽ കിട്ടിയിരിക്കുന്നു. അതിൻെറ കോപ്പി ഇതിനോടൊപ്പം A അക്ഷരത്തിൻെറ കീഴിൽ സന്തോഷപൂർവ്വം അയയ്ക്കുന്നു.കാരണം, മലബാറുകാരുടെ അപേക്ഷ സാധിച്ചു കൊടുക്കരുത് എന്നുള്ളതിന് എല്ലാന്യായങ്ങളും അതു

വിശദമായിക്കാണിക്കുന്നുണ്ട്. മാത്രമല്ല മലബാറുകാർ, പരാതിപ്പെടുന്ന നിർഭാഗ്യകരമായ തത്വം കർമ്മെലീത്താക്കാർ മുറുകെപ്പിടിച്ചിരിക്കുന്നു എന്ന് ഇതു സ്പഷ്ടമായി പ്രകടമാക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഇതേ തത്വം കാരണത്താലാണ് ഒരു കാലത്ത് അവരുടെ സഭയിൽനിന്നും ബോംബെ മിഷൻ ബഹു.കപ്പീച്ചിൻ വൈദികരുടെ കയ്യിലേക്കു മാറ്റപ്പെടുവാനിടവന്നത്. അതായത്: വൈദികർക്കും ജനത്തിനും കൂടുതൽ അറിവുണ്ടാകരുത്. മറിച്ചായാൽ ഒരു പക്ഷേ അവർ സ്വന്തം നിയന്താക്കൾക്കെതിരെ സ്വരമുയർത്തും. എഴുത്തിൽ ഉന്നയിച്ചിരിക്കുന്ന വസ്തുതകളെക്കുറിച്ചു പറയാനുള്ളത് ഇതാണ്: രണ്ടു റീത്തുകളും ഉണ്ടെന്നു പറയുന്ന പള്ളികൾ ചിലലത്തീൻ പള്ളികളാണ്. അവിടെ കത്തനാരന്മാരെ അസിസ്തേന്തിമാരായി നിയമിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നു മാത്രം. ഒന്നാമത് പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന ന്യായങ്ങൾ കത്തനാരന്മാർ തന്നെ ഏറ്റുപറഞ്ഞതായി ഞാൻ അറിയിച്ചിട്ടുള്ളവയാണ്. അതായത്, നാട്ടുകാരായ മെത്രാന്മാർ ഭരിക്കാൻ പറ്റിയവരല്ല. രണ്ടാമത് പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന ന്യായങ്ങൾ, സ്ഥാപിക്കാനിരിക്കുന്ന രൂപതയുടെ ഭരണം, ഞാൻ പറഞ്ഞതുപോലെ, കർമ്മെലീത്താസഭയെ ഏല്പിക്കണമെന്നതിൽ കവിഞ്ഞ് ഒന്നും തെളിയിക്കുന്നില്ല. മൂന്നാമത് കൊണ്ടുവന്നിരിക്കുന്ന ന്യായങ്ങളാകട്ടെ, അനുഭവം സാക്ഷിക്കുന്നതു പോലെ, അതിലെ സങ്കല്പത്തിനെതിരായി തെളിവു നൽകുന്നു.

ഈ കാര്യത്തെക്കുറിച്ച് ന്യായപൂർവ്വവും വിശുദ്ധവുമായ തീരുമാനമെടുക്കുവാൻ സ്വർഗ്ഗത്തിൽനിന്ന് ഏറിയ വെളിച്ചം അങ്ങയുടെ മേൽ ചൊരിയാൻ ദൈവത്തെ ഞാൻ പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു.

A

SC Malabaresi 1867-77
Fol 532 A - 533V

പുത്തൻപള്ളി സെമിനാരിയിൽനിന്ന്

5 ജൂൺ 1876

പെ. ബ. അച്ചാ,

വന്ദ്യ ശ്ലൈഹിക സന്ദർശകൻെറ മനസ്സ് പ്രക്ഷോഭണക്കാരുടെ മനസ്സിനോടും അഭിപ്രായത്തോടും യോജിച്ചു നിൽക്കുന്നു എന്ന് വ്യക്തമായി ഞങ്ങൾ കാണുന്നു. സുറിയാനിറീത്തിൽപ്പെട്ട രണ്ടു മെത്രാൻമാരെയും തങ്ങളുടെമേൽ ഭരണം നടത്തുവാൻ ഈശോ സഭാംഗമായ ഒരു മെത്രാനെയും കിട്ടണമെന്ന് തിരുസ്സിംഹാസനത്തോട് അപേക്ഷിക്കുവാൻ അവർ പരിപാടി ഇട്ടിരിക്കുന്നു എന്ന് താങ്കൾ നന്നായി അറിഞ്ഞിട്ടുണ്ടാവും. ഇതിൽനിന്ന് എത്ര വലിയ നാശം ആയിരിക്കും മലബാറിന് വരാൻ പോകുന്നത്. (ദൈവം ഇത് ഒഴിവാക്കട്ടെ!) ദൈവം ഇത് ഞങ്ങൾക്കു ശിക്ഷയായിട്ടു അനുവദിച്ചേക്കുമെന്ന് എനിക്ക് തോന്നുന്നു. ആകയാൽ ഞങ്ങൾക്ക് ഇപ്പോൾ മൗനമായിരിക്കാൻ സാധിക്കുകയില്ല. എതിരാളികൾക്കു സന്ദർശകനോ

ടുകൂടി നമ്മുടേതിനെക്കാൾ ശക്തിയുണ്ടെന്നു തോന്നുന്നു. അതിനാൽ എൻെറ ചിന്ത താങ്കളെ ഞാൻ അറിയിക്കുകയാണ്. അവർ ഇട്ടിരിക്കുന്ന പരിപാടിക്കെതിരായി സെമിനാരിക്കാരെല്ലാവരും ഒരുമിച്ച് തിരുസ്സിംഹാസനത്തിനു എഴുതുന്നത് നല്ലതാണെന്ന് എനിക്കു തോന്നുന്നു. കാരണം, സെമിനാരിക്കാർ ഇപ്പോഴുള്ള വൈദികരെ അനുഗമിക്കുന്നതു കൊണ്ട് ഈ നാശത്തെക്കുറിച്ച് എഴുതേണ്ടതു അവരുടെ ചുമതലയാണ്.

അതുകൊണ്ട്, ഒന്നാമതായി നാം ചെയ്യേണ്ടത്, നാട്ടുകാരായ മെത്രാൻമാർ ഉണ്ടായാൽ അതുവഴി വരാവുന്ന തിന്മകളെ റോമ്മായ്ക്കുള്ള എഴുത്തിൽ തുറന്നു കാണിക്കുകയാണ്. അതായത്, പുണ്യത്തെക്കുറിച്ച് പറയുകയിൽ, പുണ്യപൂർണ്ണതയിൽ സ്ഥിരമായി നിൽക്കുന്നതായി ആരുമില്ല. മണിക്കൂറിൽ നാല്പതുപ്രാവശ്യം മാറുന്നവരാണ് നാട്ടുകാർ. പ്രത്യേകിച്ച് ഇക്കൂട്ടർക്കു അധികാരം കൈവശമുണ്ടെങ്കിൽ. ചുരുക്കമായിട്ടാണെങ്കിൽ പോലും ചിലപ്പോൾ വല്ലവരെയും കണ്ടെത്തിയാൽത്തന്നെയും, മെത്രാനു വേണ്ടതായ അറിവുള്ള ആരും കാണുകയില്ല. അതായത്: സഭാപരമായ രേഖകളും അഭിജ്ഞാനവും, സഭാസിനഡുകളുടെ ഡിക്രികൾ, സഭാചരിത്രം, ദൈവശാസ്ത്രം, ഭരണസമ്പ്രദായം ഇവയെക്കുറിച്ചുള്ള അറിവ്; വിവേകം, കാര്യപ്രാപ്തി, മുഖംനോട്ടമില്ലായ്ക. ഈ മെത്രാന്മാരെ ജനമോ ഭരണകൂടമോ, മറ്റു നാട്ടുകാരോ ബഹുമാനിക്കുകയില്ല. ജനത്തെയോ വൈദികരെയോ ശാസിക്കേണ്ടതുണ്ടെങ്കിൽ, മുഖംനോട്ടം കൊണ്ടോ ഭയംകൊണ്ടോ അവർ അത് ചെയ്യുകയില്ല. അഥവാ, ശാസിക്കുന്നെങ്കിൽ തന്നെ മലബാറുകാർ അവരെ വകവെയ്ക്കാതിരിക്കുകയോ അനുസരിക്കാതിരിക്കുകയോ ചെയ്യുവാൻ വലിയ സാദ്ധ്യതയുണ്ട്. ഇനി പ്രധാനികളും പഠനമുള്ളവരുമായി വല്ല വൈദികരുമുണ്ടെങ്കിൽ അവർ തങ്ങൾക്കിഷ്ടമുള്ളപ്പോൾ മാത്രമേ അനുസരിക്കുകയുള്ളു. മറ്റുള്ളവർ അവരുടെ സ്വന്തം താല്പര്യം പോലെ മെത്രാൻ ഭരണം നടത്തുന്നതിനായി കളം ഒരുക്കും. ഇങ്ങനെ മെത്രാൻ ഇങ്ങോട്ടും അങ്ങോട്ടും മാറിക്കൊണ്ടിരിക്കും. ഇക്കാരണത്താൽ സുറിയാനി മെത്രാൻ ഏറെക്കുറെ ഒരു പ്രതിമയായിരിക്കും. എല്ലാവരും അദ്ദേഹത്തെ ആക്ഷേപിക്കുവാനുള്ള സാദ്ധ്യതയും കുറവല്ല. ക്രിസ്തുമതം, തിരുസഭയിലെ അധികാരപദവി തുടങ്ങിയവ നിന്ദാവിഷയങ്ങളായി മാറും. ഈ പ്രദേശത്തെ വൈദികരും ജനങ്ങളും സ്വതന്ത്രമായി ജീവിക്കുകയും ചെയ്യും.

അച്ചാ, സംഭവിക്കാവുന്ന ഇതുപോലെയുള്ള വളരെ കാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ചു ചിന്തിക്കുക. അതുകൊണ്ട് വിശുദ്ധഗ്രന്ഥത്തിൽ ദൈവം പറയുന്നതുപോലെ നമ്മുടെ സുറിയാനി ജനം കുട്ടികളുടെ രാജ്യമെന്നപോലെ ഭരിക്കപ്പെടും. കൂടുതൽ അറിവുള്ളവർ ഭാവിയിലെ മെത്രാനെ പലപ്പോഴും എതിർക്കും. കൂടുതൽ സമ്പത്തും കുടുംബശ്രേഷ്ഠതയുമുള്ളവർ അദ്ദേഹത്തിന് എതിരായി നില്ക്കും. അതിനാൽ മെത്രാനു മിക്കവാറും മൗനമായിരിക്കേണ്ടി വരും. അല്ലെങ്കിൽ തിരസ്കൃതനാകും. ഇങ്ങനെയായിരിക്കും സുറിയാനിക്രിസ്ത്യാനികളുടെ സ്ഥിതി.

വല്ലപ്പോഴും ഒരു കൽദായമെത്രാൻ ഇവിടെ വരികയാണെങ്കിൽ, മലബാർകാരൻ മെത്രാനെക്കാൾ കൂടുതൽ വെളുത്തനിറവും സൗന്ദര്യവും അദ്ദേഹത്തിനുള്ളതുകൊണ്ട്, ഇന്നത്തേതിലും കൂടുതൽ ക്രിസ്ത്യാനികൾ അദ്ദേഹത്തിൻെറ പക്കലേക്കു പോകും. ചുരുക്കിപ്പറഞ്ഞാൽ ശീശ്മയും പാഷണ്ഡതയും പ്രചരിക്കും. സംശയിക്കേണ്ട. അതിനാൽ സുറിയാനിക്കാർ തിരസ്കൃതരാകാതിരിക്കാൻവേണ്ടി, ഇത്തരം പരിപാടിയെക്കുറിച്ചു നമുക്കുള്ള അഭിപ്രായവ്യത്യാസവും വേദനയും നാം പ്രകടിപ്പിക്കണം.

രണ്ടാമതായി, ഈശോസഭക്കാരുടെ ഭരണം നമുക്കിഷ്ടമല്ലാ എന്നു വ്യക്തമാക്കണം. കാരണം, നൂറ്റാണ്ടുകളിലധികമായി കർമ്മെലീത്താക്കാർ നമ്മെ ഭരിക്കുന്നു. നാം യഥാർത്ഥ ക്രിസ്ത്യാനികളായത് അവരുടെ കഠിനാദ്ധ്വാനം കൊണ്ടാണ്. വൈദികരുടെയും ജനത്തിൻെറയും ജീവിതരീതി ഭംഗിയായി പോകുന്നു. യൂറോപ്പിലേതു പോലെ സെമിനാരികളിൽ നല്ല ആചാരങ്ങളും നിയമങ്ങളുമുണ്ട്. കർമ്മെലീത്താക്കാരുടെ ആശ്രമങ്ങൾ പലതുണ്ട്. വളരെ സന്യാസികളും. പള്ളികളിലെ ആരാധനാക്രമം, ശുചിത്വം, അലങ്കാരങ്ങൾ ഇവയെല്ലാം നല്ല ചിട്ടയിലാണ്. കർമ്മെലീത്താക്കാർ വഴിയാണ് ഇതെല്ലാമുണ്ടായത്. നമ്മുടെ പിതാക്കന്മാർ ഇന്നു നാം ആയിരിക്കുന്ന സ്ഥിതി കണ്ടിരുന്നു എങ്കിൽ അത്ഭുതപ്പെടുമായിരുന്നു.

ആകയാൽ കർമ്മെലീത്താക്കാരെ തിരിച്ചുവിളിക്കുന്നതിനെക്കുറിച്ചു ഞങ്ങൾക്കു ഖേദമുണ്ട്. കൂടാതെ കർമ്മെലീത്താക്കാരുടെ ഭരണത്തിൽ വേറെ പല നല്ല കാര്യങ്ങളും ഞങ്ങൾ കാണുന്നു. അവരെപ്പുറത്താക്കുന്നതിനു നമ്മുടെ പിതാക്കന്മാർ ഉപേക്ഷിച്ച ഈശോസഭക്കാരെ വീണ്ടും ക്ഷണിച്ചു വരുത്തുന്നതിനും തക്ക ഒരു കാര്യവും കാണുവാൻ സാധിക്കുന്നില്ല. ഈശോസഭക്കാരും കർമ്മെലീത്താക്കാരും ഒരുമിച്ചു ഞങ്ങളെ ഭരിക്കുവാനാണ് പോകുന്നതെങ്കിൽ, അത് ലത്തീൻകാരും സുറിയാനിക്കാരും തമ്മിൽ തർക്കത്തിനും വഴക്കിനും വാതിൽ തുറന്നു കൊടുക്കുന്നതിനു സമമായിരിക്കും. ആകയാൽ കർമ്മെലിത്താക്കാർത്തന്നെ ഞങ്ങളെ ഭരിക്കട്ടെ. വേദപുസ്തകവാക്യം ഇവിടെ പ്രസക്തമാണ്: "ഞങ്ങളുടെ പിതാക്കന്മാർക്കു ചുമക്കാൻ വഹിയാതെപോയ നുകം ഞങ്ങൾ എങ്ങനെ ചുമക്കും? "

മൂന്നാമതായി മലബാറിൽ ലത്തീൻകാർക്കും സുറിയാനിക്കാർക്കും വെവ്വേറെ മെത്രാൻമാരുണ്ടാകുന്നത് മലബാറുകാരുടെ സ്ഥിതിക്കു ചേർന്നതായിരിക്കുകയില്ല. ഈ മിഷനെ രണ്ടു ഭാഗങ്ങളായിത്തിരിക്കുവാൻ സാധിക്കുകയുമില്ല. ക്രിസ്ത്യാനികൾ ഐക്യത്തോടെ ജീവിക്കുന്ന, രണ്ടു റീത്തുകാരുമുള്ള പള്ളികളുണ്ട്. വിവാദം കൂടാതെ ജനങ്ങൾ ജീവിക്കുന്ന മറ്റു സ്ഥലങ്ങളുമുണ്ട്. ആകയാൽ ലത്തീൻകാരും സുറിയാനിക്കാരും തമ്മിൽ ഇത്തരം വേർതിരിക്കലുണ്ടായാൽ അതു വിവാദങ്ങൾക്കും തർക്കങ്ങൾക്കും വാതിൽ തുറന്നു കൊടുക്കുന്നതു പോലെയായിരിക്കും.

ആകയാൽ, റെക്ടറും വൈദികരും (Clerici) സെമിനാരിക്കാരും ഒപ്പിടുന്ന

ഒരെഴുത്ത് മാന്യമായ ഭാഷയിൽ തയ്യാറാക്കുന്നത് നല്ലതാണെന്നാണ് എനിക്കു തോന്നുന്നത്. വലിയതിന്മയിൽനിന്നു ചെറിയതിന്മയിലേക്കു ഇറങ്ങാനായിട്ടു ഞാനിത് എഴുതുന്നു. താങ്കളാകട്ടെ ദീർഘമായും കുറെക്കൂടെ നന്നായും എഴുതണം. ഇക്കാര്യം താങ്കൾക്ക് ഇഷ്ടപ്പെട്ടോ എന്ന് എനിക്കു മറുപടി തരിക. എഴുത്തു നന്നായി എഴുതിഒപ്പിട്ടു ഇങ്ങോട്ടയച്ചാൽ ഞങ്ങൾ അതു റോമ്മായിലേക്ക യച്ചുകൊള്ളാം. താങ്കൾക്കു ലത്തീനിൽ എഴുതാൻ പറ്റുകയില്ലെങ്കിൽ, മലയാളത്തി ലെഴുതി, ലത്തീൻപരിഭാഷയ്ക്കുള്ള സ്ഥലം വിട്ടുകൊണ്ടു ഉടനെ അയയ്ക്കുക. ലത്തീൻ ഭാഗം ഞങ്ങളെഴുതി റോമ്മായിലേക്ക് അയച്ചേക്കാം. ഉടനെ വേണം. താമസിക്കരുത്. എനിക്കുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കുക. എന്നെ അനുഗ്രഹിക്കുക.

ഇവയെല്ലാറ്റിനെയുംകുറിച്ചു വായുവിനുപോലും അറിവു കിട്ടരുത്. സെമിനാരി ക്കാരിലാരും ഇതു മറ്റുള്ളവരോടു പറയാതിരിക്കുവാൻ ശ്രദ്ധ വെയ്ക്കുക.

ഇപ്പറഞ്ഞ തരത്തിൽ റെക്ടറും സെമിനാരിക്കാരും കൂടി അയച്ച എഴുത്തിൻെറ കോപ്പി താഴെച്ചേർക്കുന്നു. (S. C Malabaresi 1862- 1877-Fol. 491 R-V+492R)

എഴുത്ത് 1876 ജൂലൈ 26-ാം തീയതിയിലേതാണ്. ലത്തീൻ പരിഭാഷ വേറെ കൊടുത്തിട്ടുമുണ്ട്. Fol. 490R-V+ 493R-V

SC Malabaresi 1862-1877

Fol 491R-V& 492R

എത്രയും ശുദ്ധപിതാവേ!

ഇന്നാൾവരെ ഞങ്ങൾ കണ്ടു സന്തൊഷിച്ചു വന്നിരുന്ന മലയാളത്തിൻെറ രക്ഷയും വെദകാര്യങ്ങളിലും നല്ല നടപ്പിലുമുള്ള വളർച്ചയും മെല്ലൂസു മെത്രാൻെറ ശീശ്മ കൊണ്ട് അയാളൊട് ചേർന്ന് ചില തണ്യപട്ടക്കാരുടെയും പള്ളിക്കാ രുടെയും ദുർന്നടപ്പുകൊണ്ടും ചിലയിടങ്ങളൊക്കെയിലും വഷളായതിനെ ഞങ്ങൾ ഓർത്ത(Sic) ദു:ഖിച്ചു വരുന്ന മദ്ധ്യെ പിരിഞ്ഞുപോയ ആടുകളെ സ്വന്ത തൊഴുത്തിൽ ചെർക്കുന്നതിനു പകരം ജനങ്ങളിൽ വീണ്ടും നവമായ ഭിന്നിപ്പുകളും കുഴപ്പങ്ങളും ഉണ്ടാക്കുന്നതിന്നു വെല ചെയ്തു വരുന്ന ചിലർ പുറപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു എന്ന് ഞങ്ങൾ കെൾക്കുന്നു.

ഇതിൻെറ പ്രധാന കാരണക്കാരും മുഖ്യസ്ഥന്മാരും ദുർവാശിയും ദുരഹങ്കാര വുമുള്ള ചില കൊവെന്തപട്ടക്കാരും അവരുമൂലം എരിവു കെറ്റപ്പെട്ട മറ്റു ചില അൾമെനി പട്ടക്കാരുമായിരിക്കുന്ന ഇവർ ഇപ്പൊൾ ശുദ്ധമാനപിതാവു ഞങ്ങളുടെ മേൽതലവനായി കല്പിച്ചു തന്നിരിക്കുന്ന എ. പെ. പെ. ബ. ഞങ്ങളുടെ നല്ലയിട യൻ ലെഒനാർദു ദെ സാൻ ളുവീസ മെത്രാപ്പോലീത്താച്ചനെ മാറ്റി ഒന്നുകിൽ ഒരു

സ്വജാതിമെത്രാനെ അല്ലെങ്കിൽ ഠരംശൊ സഭയിലുൾപ്പെട്ട വല്ലൊരുത്തനെ ഞങ്ങൾക്കു തിരിച്ചുള്ള വിഗാരി അപ്പൊസ്തോലിക്കയായി കിട്ടുന്നതിനു രാപകൽ ആകുന്ന പ്രയത്നമൊക്കെ ചെയ്തു വരുന്നതു കൂടാതെ ഠരം കാര്യത്തിനായി തിരുമുമ്പിലേക്കു തന്നെയും ചില അപെക്ഷ എഴുത്തുകൾ എഴുതി അയച്ച പ്രകാരം ഞങ്ങൾ കെട്ടു. ഇതുമെന്യെ ആഗ്രഹിച്ച ഠരം കാര്യം സാധിക്കുന്നതിനു ഇപ്പൊൾ ഠരം മലയാളത്തിൻെറ വിസിത്തദൊരായി ശുദ്ധമാനപിതാവ് യാത്രയാക്കിയിരിക്കുന്ന എ. പ. ബ. ലെഒ മൊരെൻ എന്ന ബൊംബായി മെത്രാനച്ചൻെറ പക്കലും സാദ്ധ്യപ്പെട്ട മുട്ടിച്ചുവരുന്ന പ്രകാരം വർത്തമാനമായിരിക്കുന്നു.

ഞങ്ങളിൽ ഠരം കാര്യത്തിനു തക്ക സാമർത്ഥ്യവും, തത്വശാസ്ത്രം. ദൈവീക ശാസ്ത്രം, കാനൊനാശാസ്ത്രം മുതലായ പള്ളിക്കടുത്ത ശാസ്ത്രങ്ങളുടെ അറിവും ശുദ്ധമാനവെദവിശ്വാസത്തിലും സ്ഥിരതയും ഒരു വലിയ മിസ്സം ഭരിപ്പാനുള്ള വശവും, വിധവും, വിവെകവും, മനൊധൈര്യവും, മുഖദാക്ഷിണ്യമില്ലായ്കയും എന്ന ഠരം ലക്ഷണങ്ങൾ ഉള്ളവരായിട്ട യാതൊരുത്തനും ഇല്ലായെന്നു ഞങ്ങൾ ഉറപ്പായിട്ടറിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ഇതുസംഭവിച്ചാൽ ഇപ്പൊഴത്തെപ്പൊലെയുള്ള വെദകാര്യങ്ങളിലെ നടപ്പും സമാധാനവും കെട്ട ഓരൊരുത്തൻ അവനവൻെറ നടപടി സ്വാഭിപ്രായം പിഞ്ചെന്ന കാലക്രമം കൊണ്ട് ഫല (Sic) ഭിന്നിപ്പുകളായി തീരുമൊ എന്ന് ഞങ്ങൾ ഭയപ്പെടുന്നു.

ജെസുവിത്തക്കാരിൽ വല്ലൊരുത്തൻ തരപ്പെടുന്നതിന് അപെക്ഷിച്ചിരിക്കുന്നതും അനാവശ്യമായിട്ടും എ. പെ. ബ. ഞങ്ങളുടെ വിഗാരി അപ്പൊസ്തോലിക്കായുടെ നെരെയുള്ള രാഗാതിയും, ദുർവാശിയും കൊണ്ടുമായിരിക്കുന്നു. ഠരംദെഹം ഞങ്ങളുടെ തലവനായ നാൾ മുതൽ പട്ടക്കാരെയും ജനങ്ങളെയെല്ലാവരെയും വിശേഷ പക്ഷത്തൊടുകൂടെ സ്നേഹിച്ച മഹാജാഗ്രതയൊടുകൂടെ ഞങ്ങളുടെ ആത്മരക്ഷയും ഗുണവും അന്വെഷിച്ചു വരുന്നതല്ലാതെ വല്ലൊരുത്തർക്ക കനമായ ഉപദ്രവം ചെയ്തതായിട്ടോ ഞങ്ങളുടെ നല്ല നടപ്പിനടുത്ത കാര്യങ്ങളിൽ ഉദാസീനതയായിരുന്നതായിട്ടോ ഞങ്ങൾക്കറിവില്ല.

ഠരം ഏതാനും അയൊഗ്യപട്ടക്കാരും അവരൊടു ചേരുന്ന മറ്റു ചിലരുമൊഴികെ ശെഷം എല്ലാവരും അദ്ദെഹത്തെ എല്ലാം കൊണ്ടും വളരെ സ്തുതിക്കുകയും കീഴ്വഴങ്ങി നടക്കാൻ ആഗ്രഹിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. കർമ്മെലീത്താക്കാരർ ഇപ്പൊൾ ഞങ്ങളെ ഭരിച്ചു വരുന്നതു ഇരുന്നൂറു വർഷത്തിലധികമായിരിക്കുന്നു. അതിനിടയ്ക്ക് ഞങ്ങളുടെ ഗുണത്തിനും പഠനത്തിനുമായി പല കൊവെന്തകളും സെമിനാരികളും പണിയിക്കുകയും മറ്റ് ഏറിയ വെലകൾ ചെയ്യുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. ഇന്നാൾവരെ അന്യായമായിട്ടും ക്രമക്കെടായിട്ടും യാതൊന്നു ചെയ്ത പ്രകാരം ഞങ്ങളുടെ കാരണവന്മാരുടെ വായിൽനിന്ന് ഞങ്ങൾ കെട്ടിട്ടില്ല; ഞങ്ങളാൽത്തന്നെ ഞങ്ങൾ കണ്ടിട്ടുമില്ല. ജെസുവിത്തക്കാരായിരുന്നാലും ഇപ്പൊൾ

കർമ്മെലീത്താക്കാർ ഇവിടെ ഞങ്ങളുടെ ഗുണത്തിനായി ചെയ്യുന്നതിൽ അധികം ചെയ്‌വാൻ പാടാകുമെന്നും ഒരു വലിയ വിശെഷം വരുത്തുമെന്നും ഞങ്ങൾക്കു തൊന്നുന്നില്ല. പിന്നെയൊ മറിച്ച് ഇപ്പോൾ വളർന്നു വരുന്ന ആ വളർച്ച പുത്തനാളുകൾ തുടങ്ങുമ്പോൾ കണ്ടിക്കപ്പെടുന്നതിന്നും ഇപ്പോൾ നടന്നു വരുന്ന മുറയ്ക്ക് ഒരു കലക്കം വരുന്നതിനും ഇപ്രകാരം കീല്പൊട്ട് ഇടിയുന്നതിനും ഏറിയ നാളിൻെറ ശെഷം മാത്രം മെലൊട്ടു വളർന്നു തുടങ്ങുന്നതിനും ഇടയായെക്കുമെന്ന് ഞങ്ങളുടെ അല്പബുദ്ധിക്കു തൊന്നുന്നു. ഇതുമെന്യെ ഇത്ര നന്മകളെ ഞങ്ങൾക്കു ചെയ്തവരുടെ നെരെ വിശെഷാൽ നന്ദി കാണിപ്പാൻ ന്യായമെന്ന് ഞങ്ങൾ വിചാരിക്കുന്നു. ഇവരിൽ നിന്നു പിരിയുന്നതു ഞങ്ങൾക്കും ഞങ്ങളിൽ നിന്നു പിരിയുന്നതു അവർക്കും സങ്കടമുള്ളതാകുന്നു, ഇതൊക്കെ കൊണ്ട് ഇപ്പൊഴത്തെപ്പൊലെ ഇനിമെലാലും വരാപ്പു (Sic) വിഗാരി അപ്പൊസ്തോലിക്കയും അദ്ദെഹത്തിൻെറ മിഷനറിമാരും തന്നെ ഞങ്ങളെ ഭരിച്ചു വരണമെന്ന് ഞങ്ങൾ ആഗ്രഹിക്കുന്നു. ഇതിനു, ശുദ്ധമാന പിതാവ് ഞങ്ങൾക്ക് ഇടവരുത്തുമെന്ന് അങ്ങെ മനോഗുണത്തിന്മെൽ ശരണപ്പെട്ടുകൊണ്ടു തൃപ്പാദത്തിങ്കൽ സാഷ്ടാംഗമായി വീണു മുട്ടുകുത്തി അങ്ങെപിതാവിന്നടുത്ത വാഴു മഹാ എളിമവിനയത്തൊടു കൂടി ഞങ്ങൾ അപേക്ഷിക്കുന്നു.

കർക്കടകമാസം 26ാം തീയതി 1876-ാം കാലം

എന്ന താഴെ പെരെഴുതി കൈയ്യൊപ്പ് വെച്ചിരിക്കുന്ന അങ്ങെ എത്രയും കീഴ്വഴക്കമുള്ള മക്കളായ അർണ്ണാട്ടുകര സെമിനാരിക്കാര

അർണ്ണാട്ടുകര സെമിനാരിയുടെ റൈത്തോര ആയ ക.ദി. മൂ. സ

ആ. മത്തായി മറിയം പട്ടക്കാരൻ'

മാണിശെമ്മാശ്

അന്തൊണി ശെമ്മാശ്

അമ്മാനുയെൽ ശെമ്മാശ്

ശവരിയാരു ശെമ്മാശ്

തൊമ ശെമ്മാശ

ദെവസ്സി ശെമ്മാശ

യാക്കൊവു ശെമ്മാശ

യൗസെപ്പ ശെമ്മാശ

വറിയാ ശെമ്മാശ

അവുറാഹം ശെമ്മാശ

അന്തൊനി ശെമ്മാശ

പൗലൊസ ശെമ്മാശ

പത്രോസ് ശെമ്മാശ

വർക്കി ശെമ്മാശ

ളൂവീസ ശെമ്മാശ

കൊച്ചുവറിയാ ശെമ്മാശ

പൗലൊസ

ദെവസ്സി

കൊച്ചുപൗലൊസ് [1]

●

1. എല്ലാവരുടെയും പേരിന് എതിരായി സുറിയാനിയിൽ ഒപ്പിട്ടിട്ടുണ്ട്. പലതും ഒരാൾ ഇട്ടതുപോലെ തോന്നിപ്പോകുന്നു.

9

Ponenze 1876
P 805-807

മാന്നാനം, ജൂൺ 30, 1876

അങ്ങയുടെ മെയ്മാസം 22, 31 എന്നീ തീയതികളിലെ എഴുത്തുകൾ കിട്ടി. ശീശ്മക്കാരായ മെത്രാന്മാരിൽ നിന്നു പട്ടം സ്വീകരിച്ചവർക്കു വിമോചനം കൊടുക്കുക തിരുസ്സിംഹാസനത്തിനു നീക്കി വച്ചിരിക്കുന്നതിൻെറ കാരണങ്ങൾ എനിക്കു വിശദമാക്കിത്തന്നതിനു നന്ദി പറയുന്നു. വാസ്തവത്തിൽ തിരുസ്സിംഹാസനത്തിനല്ലാതെ മറ്റാർക്കുമില്ലാത്ത പൊതുവായ അനുഭവജ്ഞാനവും നിയമവുമനുസരിച്ചേ മലബാറിൻെറ പ്രത്യേക കാര്യം വിധിക്കാനാവൂ എന്ന് ഞാൻ ഗ്രഹിച്ചു. അതിനാൽ എൻെറ അല്പം വീതികൂടിയ അഭിപ്രായം (Laxiorem sententiam) ഞാൻ തിരുത്തി. എന്നിരുന്നാലും മെല്ലൂസു മെത്രാനിൽ നിന്ന് വൈദികപട്ടം സ്വീകരിച്ചവരിൽ ഏറിയഭാഗവും റോക്കോസു മെത്രാനിൽ നിന്ന് ആദ്യപട്ടങ്ങൾ സ്വീകരിച്ച്, ഇത്രയും വർഷങ്ങൾ മുടക്കിൻ കീഴിൽ കഴിയുന്നവരാണെന്നും ഇന്ന് അവർ അദ്ദേഹത്തിന് വലിയ താങ്ങാണെന്നും വ്യക്തമാണ്. കൂടാതെ മെല്ലൂസു മെത്രാനിൽ നിന്നു ചെറു പട്ടങ്ങൾ സ്വീകരിച്ചവർ, അവരുടെ കുടുംബങ്ങളെയും, ബന്ധുക്കളെയും പട്ടണങ്ങളെയും (urbes) ആ കൗശലക്കാരൻ, തന്നോടു മുറുകെ കെട്ടിനിർത്താനുപയോഗിക്കുന്ന അത്രയും ചങ്ങലകളാണെന്നും വ്യക്തമത്രേ. നെടുങ്കുന്നം എന്ന സ്ഥലത്ത് (in urbe Nedungannam) മെല്ലൂസു മെത്രാൻ ഒരു വൈദിക സെമിനാരി സ്ഥാപിച്ചു എന്നു ഞാൻ പത്രത്തിൽ നിന്നു മനസ്സിലാക്കി. അദ്ദേഹത്തിൽ നിന്നു പ്രാരംഭപട്ടം സ്വീകരിച്ച (tonsurati) രണ്ടു ചെറുപ്പക്കാർ, തങ്ങൾ മാനസ്സാന്തരപ്പെടുന്ന പക്ഷം സെമിനാരിയിൽ പ്രവേശിക്കുവാൻ സാധിക്കുമോ എന്ന് ഒരു കത്തനാർ വഴി എന്നോടു ചോദിച്ചു. കാരണം ഒരു വൈദികാർത്ഥി (clericus) തൻെറ ഉടുപ്പു വീണ്ടും മാറ്റി വയ്ക്കുക മലബാറിൽ കേട്ടിട്ടില്ലാത്ത സംഗതിയാണ്. ഇക്കാര്യം ഞാൻ വികാരി അപ്പൊസ്തോലിക്കായെ അറിയിച്ചു. അപസ്മാരരോഗം മൂലം വലിയ പട്ടങ്ങൾ കൊടുക്കുവാൻ വികാരി അപ്പൊസ്തോ

ലിക്കാ വിസമ്മതിച്ച ഒരാൾ അവ മെല്ലൂസിൽനിന്നു സ്വീകരിച്ചു. പ്രസ്തുത രോഗത്തിൽ നിന്നു സൗഖ്യം പ്രാപിച്ചു എന്നു പറയപ്പെടുന്ന ഈ കത്തനാർ ഗൗരവമായ രോഗം മൂലം മരണാസന്നനായിരിക്കെ മാനസ്സാന്തരപ്പെട്ടു ശീശ്മ ഉപേക്ഷിച്ചു മനഃസാക്ഷിയിൽ (in foro interno) വിമോചനം സ്വീകരിച്ചു. അദ്ദേഹം ഒപ്പിട്ട പ്രതിജ്ഞാപത്രം ഞാൻ വികാരി അപ്പൊസ്തോലിക്കായ്ക്ക് അയച്ചുകൊടുത്തു. അദ്ദേഹത്തിനു താല്പര്യമുണ്ടെങ്കിൽ ബാഹ്യമായി (in foro externo) [1] ആ വൈദികനു വിമോചനം കൊടുക്കുവാനുള്ള അനുവാദം തിരുസ്സിംഹാസനത്തോടു ആവശ്യപ്പെടുവാനും ഞാൻ അദ്ദേഹത്തോടഭ്യർത്ഥിച്ചു. അഥവാ അക്കാര്യം എന്നെ ഏല്പിക്കാനാണ് താല്പര്യമെങ്കിൽ ആ വിവരവും അദ്ദേഹത്തെ പിന്നീടു തന്റെ കത്തനാരന്മാരുടെ കൂട്ടത്തിൽ സ്വീകരിക്കുവാനുള്ള ഉദ്ദേശവും എന്നെ അറിയിക്കണമെന്നും ഞാൻ കൂട്ടിച്ചേർത്തു. മറുപടി ഇതുവരെ എനിക്കു കിട്ടിയിട്ടില്ല. എന്റെ പെരുമാറ്റം മുകളിൽ പറഞ്ഞ നിർദ്ദേശങ്ങൾക്കു തികച്ചും ചേർന്ന വിധമാണെന്നു ഞാൻ വിശ്വസിക്കുന്നു.

പുതിയതായ മാനസ്സാന്തരങ്ങൾ അറിയിക്കുവാൻ എനിക്കു സാധിക്കുന്നില്ല. എന്റെ എല്ലാ ഗുണദോഷങ്ങൾക്കും ശീശ്മക്കാരുടെ ഇടയിൽ നിന്നു വരുന്നതു ഒരേ തരത്തിലുള്ള ഉത്തരമാണ്: ''വരാപ്പുഴയിലെ അസഹ്യമായ നുകത്തിനു കീഴ്പ്പെടുവാൻ ഞങ്ങൾക്കു മനസ്സില്ല. കാരണം അതികഠിനമായ പ്രതികാരത്തെ ഞങ്ങൾ ഭയപ്പെടുന്നു.'' അതിനോടു ചേർന്നു മെല്ലൂസിന്റെ പരിഹാസം ഇങ്ങനെയാണ്. ''ബോംബെ വികാരി അപ്പൊസ്തോലിക്കായുടെ ഉപായം അദ്ദേഹത്തിനു ഒരു ഗുണവും ചെയ്യുന്നില്ല. എന്തെന്നാൽ അദ്ദേഹം വരാപ്പുഴ വികാരി അപ്പൊസ്തോലിക്കായ്ക്കു വേണ്ടി രഹസ്യമായി പണിയെടുക്കുകയാണെന്നും, നമ്മുടെ ജനത്തെ സ്വതന്ത്രമാക്കുന്നതിന് അദ്ദേഹം ആത്മാർത്ഥമായി ആഗ്രഹിക്കുന്നില്ലെന്നും നമുക്കറിയാം.'' ഇനിയും നേരുകേടു അതിനെതിരായിത്തന്നെ നേരുകേടുപറയുന്നു: ''ബോംബെക്കാരൻ വൃഥാ ബുദ്ധിമുട്ടുകയാണ്. എന്തെന്നാൽ അദ്ദേഹത്തിനെതിരായി വരാപ്പുഴക്കാരൻ പോരാടുകയാണ്. ഇനിയും വരാപ്പുഴയുടെ കൈകളിൽ വീഴാതിരിക്കാനായി നമുക്കു ഉറച്ചു നില്ക്കാം.'' ഇങ്ങനെ ശീശ്മക്കാരെല്ലാവരും, എന്നല്ല വിശ്വസ്തരായി നിന്ന ജനം മുഴുവൻതന്നെയെന്നു പറയാം, തിരുസ്സിംഹാസനം നല്കാൻ പോകുന്ന ഏക പ്രതിവിധിയെ കാത്തു അനിശ്ചിതാവസ്ഥയിൽ കഴിയുകയാണ്. മിഷനറിമാരുമായി അനുരഞ്ജനത്തിനുള്ള പരിശ്രമം ശീശ്മയ്ക്കനുകൂലമായ സഹായം തന്നെയാണ്. സുറിയാനിക്കാരെ വരാപ്പുഴ വികാരിയാത്തിൽ നിന്നു വേർതിരിക്കുകയല്ലാതെ വേറൊരു പ്രതിവിധിയുമില്ല തന്നെ. ഞാൻ ഇപ്പോൾ ഒരുചുവടു പിന്മാറിയാൽ ആ ചുവടു തന്നെ

---

1. മനസ്സാക്ഷിയിൽ വിമോചനം (In foro interno) എന്നു പറയുന്നത് കുമ്പസാരം വഴി ലഭിയ്ക്കുന്ന വിമോചനമാണ്. ലത്തീൻ സഭയിലെ നടപ്പനുസരിച്ച്, ചില കുറ്റങ്ങൾ വഴി സമൂഹത്തിനു കൊടുത്ത ഉതപ്പു നീക്കാനായി നിർദ്ദിഷ്ട മേലധികാരിയോ അദ്ദേഹം നിർദ്ദേശിക്കുന്ന മറ്റു വൈദികാന്തസ്സുകാരനോ കൊടുക്കുന്ന വിമോചനമാണ് ബാഹ്യമായ വിമോചനം. (In foro externo)

മെല്ലൂസു മെത്രാൻ മുന്നേറും. നീണ്ടു പോകുന്ന ഈ അനിശ്ചിതാവസ്ഥയിൽ നിന്നു രണ്ടു ഫലങ്ങളാണുണ്ടാകുന്നത്. മെല്ലൂസു മെത്രാൻെറയും അനുയായികളുടെയും ആത്മധൈര്യം കൂടുന്നു. മിഷനറിമാരിൽ നിന്നു ജനത്തിൻെറ അകൽച്ച വർദ്ധിക്കുന്നു. വിഭജനത്തിനെതിരായി അഭിപ്രായം നല്കിയ വികാരിമാരുടെ ജനങ്ങൾ എഴുതിയ പല കത്തുകളും ഈ ദിവസങ്ങളിൽ എനിക്കു കിട്ടിയിട്ടുണ്ട്. ഈ കത്തുകൾ വഴി അവർ പ്രസ്തുത വികാരിമാരുടെ അഭിപ്രായത്തിനെതിരായി സ്വരമുയർത്തിയിരിക്കുന്നു. ഇന്നുവരെ വിഭജനം ആവശ്യപ്പെട്ടിട്ടുള്ള 176 കത്തനാരന്മാരുണ്ട്. എതിരായ അഭിപ്രായം പറഞ്ഞത് 28 പേരും. നിഷ്പക്ഷരായി നില്ക്കുന്ന കത്തനാരന്മാർ 16 പേരാണ്.

മെല്ലൂസു മെത്രാൻ കുറവിലങ്ങാട്ടെ അനുയായികൾക്കു ഇങ്ങനെ എഴുതി: ''നമുക്കു അചഞ്ചലരായിരിക്കാം. കാരണം ബോംബെ മെത്രാൻെറ വരവ് മനസ്സിലുണ്ടാക്കിയ തിളപ്പു ശാന്തമായിക്കഴിയുമ്പോൾ നാം മുമ്പിലത്തേതിലും ഉറപ്പുള്ളവരായി നില്ക്കും.'' ഇതിനിടയ്ക്കു വന്ദ്യ ആർച്ചുബിഷപ്പിൻെറ സെക്രട്ടറിമാർ [2] വളരെ ചുരുക്കം ചില കത്തനാരന്മാരുമൊത്ത് എനിക്കെതിരായി ഇറങ്ങിപ്പുറപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട് എന്നു പറയുന്നു. സ്വന്തമെത്രാനെ ആഗ്രഹിക്കുന്ന ജനത്തിൻെറ ഏകാഭിപ്രായം ജനത്തിൻേറതെന്നതിനെക്കാൾ എൻേറതാണെന്നാണ് ഇവരുടെ പ്രസ്താവന. അതിനാൽ ജനരോഷം അനുദിനം വർദ്ധിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. എനിക്കെതിരായി പുറത്തുവന്നിരിക്കുന്ന അർത്ഥശൂന്യങ്ങളായ ദൂഷണങ്ങളെ ആർച്ചുബിഷപ്പ് വിശ്വസിക്കുന്നതായി അദ്ദേഹത്തിൻെറ എഴുത്തിൽ നിന്ന് എളുപ്പത്തിൽ ഞാൻ മനസ്സിലാക്കുന്നു. കനത്ത മഴയുടെ ഉഗ്രത അനുവദിക്കുന്ന ആദ്യത്തെ അവസരത്തിൽ ഞാൻ അദ്ദേഹത്തെ സന്ദർശിക്കുന്നതാണ്. അദ്ദേഹം ദൂഷകരെക്കാൾ എന്നെ വിശ്വസിക്കുമെന്നു പ്രത്യാശിക്കുന്നു. ജനം കാർക്കശ്യം ആരോപിക്കുന്നത് അദ്ദേഹത്തിൻെറമേൽ എന്നതിലും അദ്ദേഹം അന്ധമായി വിശ്വസിക്കുന്നു എന്നു പറയപ്പെടുന്നവരുടെ മേലാണ് എന്നു ഞാൻ പല പ്രാവശ്യം അദ്ദേഹത്തിന് എഴുതിയിട്ടുണ്ട്. അദ്ദേഹത്തിൻെറ അന്തസ്സ് - അങ്ങനെപറയാമെങ്കിൽ - പാലിക്കുന്നതിനു ജനം ആഗ്രഹിക്കുന്നു എന്നുകൂടി പറയുവാൻ ഞാൻ ബാദ്ധ്യസ്ഥനാണ്. അദ്ദേഹത്തിൻെറ മനസ്സിനെ ആഴമായ രോഗം ബാധിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നു വ്യക്തമാണ്. ഇതുമൂലം വളരെ കടന്ന കാര്യങ്ങൾ (extrema) വിശ്വസിക്കുവാനും എഴുതുവാനും എളുപ്പത്തിൽ അദ്ദേഹത്തിനു പ്രചോദനം നല്കുന്നു. ഈ വസ്തുതയുടെ തെളിവിനായി ഈ ആശ്രമത്തിൻെറ പ്രിയോരിന് അദ്ദേഹം എഴുതിയ കത്ത്, എനിക്കു കിട്ടിയ പരിഭാഷയനുസരിച്ച് ഇതോടൊപ്പം A അക്ഷരത്തിൻെറ കീഴിൽ ചേർക്കുന്നു. ഇതിലേറെ കടിഞ്ഞാണില്ലാത്ത ഒന്ന് (qua immoderatiorem) ഞാൻ ഒരിക്കലും വായിച്ചിട്ടില്ല. ആ എഴുത്തിൽ ഈ മിഷൻെറ വിഭജനത്തെക്കുറിച്ച് അദ്ദേഹം സ്വന്തം ആശയം (sensum) പ്രകടിപ്പിക്കുന്ന ഭാഗം ശ്രദ്ധേയമാണ്.

---

2. അതായത് ചുള്ളിയച്ചനും കല്ലറ പൗലോസച്ചനും.

63382

ഏതായാലും തിരുസ്സിംഹാസനത്തിനെഴുതിയ മൂന്നാം സഭാംഗങ്ങൾക്കെതിരായുള്ള ആരോപണങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം, തങ്ങൾ ആർച്ചുബിഷപ്പു പറയുന്ന പേരു വയ്ക്കാത്ത എഴുത്തുകൾ എഴുതുകയോ, ജനത്തിൻെറ മുമ്പാകെ അദ്ദേഹത്തെ അപഹസിക്കുകയോ, തൊട്ടുമേലുള്ള ശ്രേഷ്ഠന്മാരുടെ അനുമതിയോടെയല്ലാതെ, നിയമാനുസൃതം മറിച്ചു ചെയ്യാമായിരുന്നിട്ടും, തിരുസ്സിംഹാസനത്തിന് എഴുതുകയോ ചെയ്തിട്ടില്ല എന്ന് അവർ സത്യപ്രതിജ്ഞ ചെയ്തു പറയുന്നു എന്നു വീണ്ടും ആവർത്തിക്കേണ്ട ആവശ്യമില്ലെന്നു ഞാൻ കരുതുന്നു. ലൂയിസച്ചനും എമ്മാനുവേലച്ചനുമാണെങ്കിൽ ആർച്ചുബിഷപ്പിനെഴുതിയ കത്തിനെക്കുറിച്ച്, അവർ ബഹിഷ്കൃതരാകുന്നതിനുമുമ്പു, ക്ഷമ ചോദിക്കുകയും ചെയ്തു. അവരെ പുറത്താക്കിയത് അവരുടെ കാപട്യം കാരണത്താലല്ലാതെ (propter hypocrisim) മേല്പറഞ്ഞ എഴുത്തുകാരണമല്ല എന്ന് ആർച്ചുബിഷപ്പു അവർക്കു മറുപടി കൊടുക്കുകയുണ്ടായി.

തിരുസ്സിംഹാസനത്തിൻെറ വിവേകത്തിലൂടെ ഈ സഭയുടെ സ്ഥിതിമേൽ കരുണയുണ്ടായി ഇതിന് അന്ത്യം കുറിക്കുവാൻ ദൈവത്തെ ഞാൻ പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു. ദൈവം അങ്ങേയ്ക്കു ആരോഗ്യവും ദീർഘായുസ്സും നല്കട്ടെ.

A

(വികാരി അപ്പൊസ്തോലിക്കാ പ്രിയോരിന് അയച്ച കത്ത് മൂലരൂപത്തിൽത്തന്നെ കൊടുക്കുന്നു. ഐ. സി. ചാക്കോ, മാർ ലൂയീസ് പഴേപറമ്പിൽ എന്ന പുസ്തകത്തിൻെറ അനുബന്ധം 1 ആയി ഇത് പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട് . (Pages 663-674)

ദൈവകൃപയാലെയും ശ്ലീഹായ്ക്കടുത്ത സിംഹാസനത്തിൻെറ മനോഗുണത്താലെയും മലയാളത്തിൻെറ വികാരി അപ്പസ്തോലിക്കായാകുന്ന നാം പ്രെ: ലെയോനാർദൊ ദെ സാം ലൂവിസ് നിക്കൊമേദ്യാ എന്ന ദിക്കിൻെറ മെത്രാപ്പോലീത്താ മാന്നാനം മുതലായ കൊവേന്തകളുടെ പെ. ബ. പ്രിയോരിന്നു,

എന്നാൽ സന്യാസികളുടെ നാമവും വസ്ത്രവും ധരിച്ചു ശ്ലീഹന്മാരുടെ കൂട്ടത്തിൽ യൂദാസു കരിയോത്തായെപ്പോലെയും കുഞ്ഞാടുകളുടെ തൊഴുത്തിൽ ചെന്നാക്കളെപ്പോലെയും അവരുടെ ഹൃദയത്തിൽ നരകവിഷം കലർത്തിയും കൊണ്ടു കൂടപത്രക്കാരെപ്പോലെ പിശാചുക്കളുടെ സൊരത്തിനു ചെവികൊടുത്തും കൊണ്ടു ദുഷ്ടതയാലെ ബുദ്ധിമയങ്ങി അവരുടെ ദുരാശകളും തന്നിഷ്ടങ്ങളും ഒക്കെയും നന്മയെന്നും അതു തന്നെ നിറവേറ്റണമെന്നും വച്ചു ആയുസ്സും നേരവും ഇതിനായി ചിലവഴിച്ചുവരുന്ന ചില കള്ള ഭക്തിക്കാർ ഈ കൊവേന്തകളിൽ പാർത്തുവരുന്നുവെന്നു നാം അറിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ഇവർ എങ്ങിനെ ഇപ്രകാരമായിത്തീർന്നു? ഈ

DHARMARAM COLLEGE LIBRARY
BANGALORE - 29

കൂട്ടത്തിലും ഈ ശുദ്ധമാകപ്പെട്ട വാസസ്ഥലത്തിലും ഇങ്ങിനെയുള്ളവർ എങ്ങിനെ ഉണ്ടായി എന്നു നമുക്കു തിരിയുന്നില്ല. പക്ഷേ മിശിഹാ കർത്താവിനോടു കൂടെ ഒന്നിച്ചു തിന്നു കുടിച്ചു പരലോകബോധജ്ഞാനവും കേട്ടുനടന്നവരായ ശ്ലീഹന്മാരിൽ ഒരുത്തനെ ഗുരുവിൻെറ മുഖത്തിൽ മുത്തിക്കൊണ്ടു കുലക്കാർക്ക് ഏല്പിക്കാൻ തക്കവനാക്കിയവർതന്നെ ഇവരേയും ഇങ്ങിനെ ആക്കി ചമച്ചു എന്നു വിചാരിക്കാം. ഇങ്ങിനെയുള്ളവരുടെ മനോമൂർക്കതയും ഹൃദയകാഠിന്യവും വൈരാഗ്യഭാവവും ഇവർ വഴിയായി നടന്നുവരുന്ന ദുർമ്മര്യാദകളും നോക്കുമ്പോൾ മുമ്പിനാൽ തന്നെ ഇവർക്കു യോഗ്യമായ വിധത്തിൽ ഇവരോടു പ്രവർത്തിക്കേണ്ടിയിരുന്നുവെന്നു നാം കാണുന്നു. എങ്കിലും ഇവർ നമ്മുടെ മക്കളെന്നു വിളിക്കപ്പെടുന്നുവെന്നും നാമും ഇവർക്കു ഇടയനും പിതാവുമായിരിക്കുന്നു എന്നും ഓർത്ത് ശാപത്തിനു യോഗ്യമായ ഈ ഫലമില്ലാത്ത വൃക്ഷങ്ങളിൽ നിന്നു വല്ലപ്പോഴും ഫലമുണ്ടായേക്കും എന്നു വച്ചു ക്ഷമിച്ചു ഇതുവരെയും താമസിച്ചു. ഇങ്ങിനെ ഉള്ളവർ ശു: മാർ പാപ്പായ്ക്കു എഴുതുവാൻ മേലയോ, തിരുസഭയുടെ ഏകതല വന്നു എഴുതുന്നതു ദോഷമാകുന്നോ, ജനത്തിൻെറ രക്ഷയും സമാധാനവും വിചാരിക്കേണ്ടവർ വിചാരിക്കാഞ്ഞാൽ ഞങ്ങൾ വിചാരിക്കേണ്ടയോ എന്നു നമ്മോടു ശാസിച്ചു കുറ്റപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടും കർത്താവിൻെറ വിഗാരിക്കു എഴുതുന്നു എന്നുള്ള വാക്കും ഭാവവും നടിച്ചുകൊണ്ടും പരമാർത്തികളായ അൾമേനികളോടും ബ. പട്ടക്കാരോടും യാതൊരു ഭയവും നാണവും കൂടാതെ അനേക സ്പഷ്ടമായ നുണകളെ അതായതു ചിലരോടു നമ്മുടെ കല്പനപ്രകാരമെന്നും മറ്റു ചിലരോടു നമ്മുടെ അനുവാദപ്രകാരമെന്നും ഇങ്ങനെ അവരവരുടെ ശാസ്ത്രത്തിനു തക്കവണ്ണം നുണപറയാമെന്നും ഏതൊരു അതിക്രമമെങ്കിലും നന്മയെന്നു പേരുവിളിച്ചാൽ പ്രവർത്തിച്ചുകൊള്ളാമെന്നും വച്ചു. ഇതുവരെ അവരുടെ ശങ്കിൽ കാർത്തൊളിച്ചിരുന്ന ദുഷ്ടതകളൊക്കെയും സ്വാതന്ത്ര്യത്തോടുകൂടെ പുറത്താക്കുന്നതിനുള്ള വിസ്താരവഴി തുറന്നു. ശു: മാർ പാപ്പായ്ക്കു എഴുതേണ്ടുന്ന വിധത്തിലും എഴുതേണ്ടുന്ന ആളുകളും അങ്ങേ കല്പന കേട്ടു അതുപോലെ സന്തോഷതൃപ്തിയായിരിപ്പാനുള്ള മനസ്സോടും കത്തോലിക്കാ സത്യവേദകാർക്കടുത്ത ശുദ്ധഹൃദയത്തോടും പരമാർത്തത്തോടും കൂടെ എഴുതുന്നതു ദോഷമെന്നു യാതൊരുത്തരും വിചാരിക്കയും പറയുകയും ചെയ്യുകയില്ല. എന്നാൽ ഇവരുടെ ഇത്ര മഹാരഹസ്യ ആലോചനകളും പ്രാണൻ വച്ചുകൊണ്ടുള്ള മഹാ വല്യസത്യവും എന്തുവന്നാലും പിൻവാങ്ങുകയില്ലായെന്നുള്ള മൂർക്കതയും അതു സ്ഥിരപ്പെടുത്തുവാൻ മേല്പട്ടക്കാർക്കും തലവന്മാർക്കും വിരോധമായി പറഞ്ഞു നടത്തുന്ന നാനാവിധ ഭൂറുകളും അവരോടു കാണിക്കുന്ന ധിക്കാരങ്ങളും ആരുടെയെങ്കിലും എഴുത്തുകളെ പിടിക്കയും പൊട്ടിച്ചുവായിക്കയും ആരുടെയെങ്കിലും കയ്യൊപ്പിട്ടു കള്ള എഴുത്തുകളെ ഉണ്ടാക്കുകയും ആർക്കെങ്കിലും എഴുതുകയും എഴുതിക്കയും ജനങ്ങളിൽ മഹാഉതപ്പു പരസ്യമായിട്ടുണ്ടാകുന്നു എന്നു കണ്ടിട്ടും അവരെ കുത്തി വാശികേറ്റികൊണ്ടു ചിരിക്കയും തങ്ങളെ സഹായിക്കാതിരിക്കയൊ വിരോധിക്കയൊ ചെയ്യുന്നവ

രെക്കൊണ്ടു സകല ദൂഷണങ്ങളും പറഞ്ഞറിയിക്കയും പാടുള്ളടത്തോളം ഞെരുക്കുകയും എന്നിങ്ങനെ എണ്ണിയാൽ തീരാത്തവണ്ണം ഇവരുടെ ശങ്കിൽ പുറപ്പെടുന്ന നരകസർപ്പത്തിൻെറ വിഷം എവിടെനിന്നു? ഇങ്ങനെ കാണുമ്പോൾ ഇവരുടെ ലാക്കെന്തു? ഇവർ പറയുന്ന വാക്കും കാണിക്കുന്ന ക്രിയയും തമ്മിലുള്ള യോജിപ്പു എവിടെ? ഈ പ്രവൃത്തിയും ഇവരുടെ ലാക്കും നല്ലതാകുന്നുവെന്നും ഇവർ പറയുന്ന വാക്കല്ലാതെ ഇതിൽനിന്നും പുറപ്പടുന്ന ഫലത്തിൻെറയും ഇതിനെ നടത്തുന്ന വിധവും ഭാവവും സ്വബോധത്തോടുകൂടെ ഓർത്തുനോക്കിയാൽ ഇവർ ദൈവഉപേക്ഷയിൽ ഉൾപ്പെട്ടു കണ്ണില്ലാത്ത കുരുടന്മാരായി തിന്മയുടെ ആഴത്തിൽ വീണുപോയി എന്നല്ലാതെ മറ്റുപ്രകാരത്തിൽ പറവാൻ തുനിയുന്നതാർ? ഇതിൻെറ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ ദിവസംതോറും അനേകം കാണ്മാനുണ്ടു. ഇവർ ഈ പ്രവൃത്തി ആരംഭിച്ചു പുറപ്പെട്ടതിൽ പിന്നെ സമാധാനത്തിനും ഒന്നിപ്പിനും കൊള്ളുന്ന ഒരു വാക്കെങ്കിലും ഇവരുടെ വായിൽ നിന്നു പുറപ്പെടുന്നുണ്ടോ? ശു: പള്ളിയോടും അതിൻെറ ചൊവ്വുള്ള മേൽ യജമാനന്മാരോടും കൊവേന്തകളിലുള്ള ശ്രേഷ്ഠന്മാരോടും ഇവർക്കു ചേർച്ചയും ഒന്നിപ്പുമുണ്ടോ? ഇവർക്കു കീഴ്വഴക്കം അഗതിത്വം സഭയുടെ ക്രമചട്ടം എന്നിവ മേൽ യാതൊരു സാരമുണ്ടോ? തമ്മിൽ തമ്മിലുള്ള ഉപവിയും എളിമയും ഹൃദയസമാധാനവും ഇവർക്കുണ്ടോ? ഇതു പുണ്യമാകുന്നെങ്കിൽ ചൊല്ലുവിളിയെ കൂട്ടാക്കാതെ ധിക്കരിക്കാമോ? പുണ്യവാള ന്മാരൊക്കെയും മഹാ പരാക്രമപ്രവൃത്തികളെ നടത്തുവാൻ ഭാവിക്കയും നടത്തി വരികയും ചെയ്തിരിക്കുമ്പോഴും ശ്രേഷ്ഠൻെറ ഒരു വചനമെങ്കിലും ഒരു അടയാള മെങ്കിലും അതിനു വിരോധമായി കാണുമ്പോൾ ഉടനെ അവയൊക്കെയും വിട്ടു കീഴ്വഴങ്ങിയിരുന്നില്ലയോ? ഈ ശീശ്മയുടെ നാളിൽ ചൊവ്വുള്ള ഭരിപ്പും ജന ങ്ങളിലും ബ. പട്ടക്കാരിലും സമാധാനവും ഐക്യതയും കൂടിയേ മതിയാവൂ എന്നും അതും പൊയ്പോയാൽ മാലുമിയില്ലാത്ത കപ്പൽപോലെ ഈ രൂപത മുഴുവനും നശിക്കുമെന്നും ഏവരും കാണുന്നില്ലയോ? എന്നാൽ ഈ നൂത നകണ്ടെത്തിപ്പും ദുഷ്കൂറും തുടങ്ങിയതിൽപിന്നെ ജനങ്ങളുടെയും പട്ടക്കാരുടെയും അവസ്ഥയെങ്ങനെ? എല്ലായിടത്തും ഇരുഭാഗം. എല്ലാവരിലും ഇരുമനം. വികാ രിമാർക്കു ജനങ്ങളെ അവരുടെ കടംപോലെ നടത്തുവാൻ മേലാതെ കഷ്ടപ്പെ ടുന്നു. മുൻ നല്ലവരെന്നും നീതിയും ദൈവപേടിയും ഉള്ളവരെന്നും സമ്മതിക്കയും സ്തുതിക്കയും ചെയ്തിരുന്നവരെ ഇപ്പോൾ മഹാ ശത്രുക്കളും ദുഷ്ടന്മാരുമെന്നു വിധിക്കുന്നു. മുൻ തണ്യവരെന്നും അന്യായക്കാരെന്നും വിധിക്കുകയും സാക്ഷാൽ ദുഷ്ടൻമാർ തന്നെ ആയിരിക്കയും ചെയ്തവരെ ഇപ്പോൾ നല്ലവരും ഉറ്റ സ്നേഹി തന്മാരുമായി കൈക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. മുമ്പിൽ സന്ന്യാസികളായി ജീവിപ്പാനും ഈ ഏകാന്തവാസത്തിൽ പുണ്യം ചെയ്തു രക്ഷപെടുവാനും മാത്രം ആഗ്രഹിച്ചി രുന്നവർ ഇപ്പോൾ കലഹസമുദ്രമായ ലോകത്തിലോട്ടു പുറപ്പെട്ടുവെങ്കിലേ അവർക്കു ഹൃദയ സമാധാനവും രക്ഷയുമുണ്ടാകയുള്ളു എന്നുള്ള ഭാവമായിരിക്കുന്നു. മുമ്പിൽ ജ്ഞാനപുസ്തകങ്ങളെയും നമസ്കാരങ്ങളെയും എഴുതുവാനും വായിപ്പാനും മഹാ

ആഗ്രഹമായിരുന്നവർ ഇപ്പോൾ ദൂഷണങ്ങളും കലാപത്തിനും നിർഭാഗ്യത്തിനുമ ടുത്ത വിഷയങ്ങളും നുണകളും നിറഞ്ഞ ശപിക്കപ്പെട്ട എഴുത്തുകളെ യാതൊരു ഭയവും കൂടാതെ എഴുതി ജനങ്ങളുടെയും ബ. പട്ടക്കാരുടെയും മുമ്പാകെ വായിച്ചു കേൾപ്പിക്കുന്നു. സന്തോഷിച്ചുകൊണ്ടു കേൾക്കുന്നു. ആ എഴുത്തുകളെ ചേർത്തു എല്ലായിടത്തും കൊടുത്തയക്കുന്നു. ഇങ്ങനെയുള്ള ദുഷ്ക്രിയകളുടെ ആധിക്യം കണ്ടു അൾമേനികൾകൂടെയും ഇവരെ വിഷസർപ്പങ്ങളെന്നും പിശാചുക്കളെന്നും പരസ്യമായിട്ടു വിളിക്കാൻ മടിക്കുന്നില്ല. മുമ്പിൽ ഇവരുടെ പ്രസംഗം കേൾപ്പാനും ഇവരോടു കുമ്പസാരിപ്പാനും സ്ക്കപ്പുളാര മുത്തുവാനും ഓടിക്കൂടിയിരുന്നവർ ഇപ്പോൾ ഇവരെ പിശാചുക്കളെന്നു വിളിച്ചുകൊണ്ടു ഇവരിൽ നിന്നു ഓടിപ്പോകുന്നു. അവർക്കുണ്ടായിരുന്ന മതിപ്പും വിശ്വാസവും തീരെ നീങ്ങി മഹാ ഉതപ്പും ഭയവുമായിത്തീർന്നിരിക്കുന്നു. ആ ഇവർ തീവണ്ടിയേക്കാൾ ശീഘ്രത്തിൽ നരകപാതാളത്തിലോട്ടു കടക്കുന്നു. വൈരത്തേക്കായിൽ ഇവരുടെ ശങ്കു കടുത്തുപോയി. ഇരുട്ടുകുഴിയേക്കായിൽ ഇവരുടെ ബോധവും ആത്മാവും അന്ധകാരമായിപ്പോയി. എന്നിട്ടും ഇതൊക്കെയും ചെയ്തിട്ടും ദിനം പ്രതി ദിവ്യകുഞ്ഞാടിൻെറ ചോരയെ കുടിപ്പാൻ ഭയം കൂടാതെ ചെല്ലുന്നു. ദിനംപ്രതി സർവ്വവല്ലഭൻെറ ബലിപീഠത്തിനു അണയുന്നതിനു മടിക്കുന്നില്ല. തമ്പുരാൻ കർത്താവിൻെറ വീട്ടിൽ പാർത്തുകൊണ്ടു ഈ ഭയങ്കര ദൈവദോഷങ്ങളെ ദിവസന്തോറും ഇരട്ടിക്കുന്നു. എന്നു കാണുമ്പോൾ ഒടുക്കത്തെ അത്താഴത്തിൽ ദിവ്യചെമ്മരിയാട്ടിൻകുട്ടിയുടെ തിരുമേനിയെ ഉൾക്കൊള്ളുവാൻ മടിക്കാത്ത യൂദാസ്ക്കറിയോത്തായ്ക്കു കിട്ടിയ പങ്കും ഫലവുമല്ലാതെ മറ്റൊന്നും ഇവർക്കു കിട്ടുമെന്നു തോന്നുന്നില്ല. പുണ്യവാന്മാരെ ജനിപ്പിച്ചു കാർക്കുന്ന കൊവേന്തകളിൽ ഈ മിണ്ടാമാർഗ്ഗത്തിൻെറ കണ്ടെത്തിപ്പുകാരായ നരകപിശാചുകൾ എങ്ങനെ ഉണ്ടായി എന്നോർക്കുമ്പോൾ ബോധം ഭ്രമിക്കുന്നു. ദുഃഖത്താൽ നമ്മുടെ മനം തകർന്നു പോകുന്നു. മുന്തിരിത്തോട്ടം നട്ടു മുന്തിരിങ്ങാപഴം ഉണ്ടാകുമെന്നുവെച്ചു പാർത്തിരിക്കയിൽ അതു ഒന്നിനും ഉപകരിക്കാത്ത കാട്ടുമുന്തിരിങ്ങാകളെ പുറപ്പെടുത്തി എന്നുള്ള ഏശയ്യാനിവ്യായുടെ വാക്യം മാത്രമേ പറവാൻ കാണുന്നുള്ളു.

ഇനിയും ഇവരുടെ ഭാവമെന്തു? അവരുടെ ശുദ്ധലാക്കിൻെറയും പരമാർത്ഥ ഹൃദയത്തിൻെറയും അവസ്ഥ എങ്ങിനെ? ഇതാ! നാലുഭാഗത്തുനിന്നും തപാലിട്ടതായി ഊരുപേരും വെക്കാതുള്ള എഴുത്തുകൾ നമുക്കു അയക്കുന്നു. അവയിൽ നമ്മുടെ ബുദ്ധിഹീനതയെ കുറ്റപ്പെടുത്തുന്നു. അവിവേകത്തെ ശാസിക്കുന്നു. അറിവും നെറിയും പഠിപ്പിക്കുന്നു. കോപവും നാശവും കാട്ടി ഭയപ്പെടുത്തുന്നു. അതായതു ചില മൃഗസ്വഭാവമുള്ള ക്രൂര അറകുലക്കാരായ കള്ളന്മാർ യാതൊരുത്തനെ പിടിക്കുമ്പോൾ ചങ്കിൽ കുന്തവും നെറ്റിക്കു തോക്കും നീട്ടിക്കൊണ്ടു അവിടെ നില്ക്കു അനങ്ങരുതു ഉള്ളതൊക്കെയും ഇവിടെ വെയ്ക്ക എന്നു പറയുന്നതുപോല ഈ ദുഷ്ടമക്കൾ ഈ രക്ഷകരെന്നു പേരെടുപ്പാൻ ഭാവിക്കുന്ന നന്ദിഹീനരായ പിതൃകലക്കാർ ഇടയനും പിതാവുമായിരിക്കുന്ന നാം ഇപ്പോൾ മിണ്ടാതി

രിക്കണം. അവർ സർവ്വവും അറിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. അവർക്കു തെറ്റുവാൻ വഹിയാ. നാം രക്ഷക്കും ഗുണത്തിനും വേണ്ടി പ്രയോഗിക്കുന്ന പോംവഴികളൊക്കെയും വൃഥാ ഒക്കെയും ഭോഷത്വം ഇങ്ങനെ ചെയ്താൽ നാശമല്ലാതെ ഗുണം വരികയില്ല. എന്നിപ്രകാരമുള്ള ഉപചാരങ്ങളും മര്യാദകളും ആ എഴുത്തുകളിൽ കാണിക്കുന്നു. ഇതു കൂടാതെയും പൗലീനോസു മൂപ്പച്ചൻെറ പുസ്തകങ്ങളിൽ മലയാളത്തുകാരെ കൊണ്ടു എന്തുപറയന്നുവെന്നു ഓർത്തുകൊള്ളണമെന്നുള്ള സാക്ഷികളും ചൊല്ലി ത്തരുന്നു. എന്നാൽ ഈ കാര്യത്തിൽ വച്ച് പൗലീനോസു മൂപ്പച്ചൻ എഴുതിയതു മാത്രമല്ല മറ്റുപലതും നാം വായിക്കുകയും അറിയുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. ഇവർ പൗലീനോസു മൂപ്പച്ചൻെറ പുസ്തകം വായിച്ചതിനോടുകൂടെ ഈശോമിശിഹാ യുടെ ചരിത്രം കൂടെ കൺമുമ്പാകെ ഉണ്ടായിരിക്കയും തങ്ങളുടെ കടങ്ങളും ശുദ്ധമാനകത്തോലിക്കാപള്ളിയുടെ മക്കളായ ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ വ്യാപാരങ്ങളും ജീവിതങ്ങളും കൂടെയും വായിച്ചറിയുകയും ചെയ്തിരുന്നെങ്കിൽ ആത്മാവോടു കൂടെ ബുദ്ധിയും കളയാഞ്ഞേനെ. തങ്ങളോടു കൂടെ ശേഷം പേരെയും നശിപ്പിക്കാഞ്ഞേനെ. ഇത്തരം എഴുത്തകളെല്ലാം മേലൂസിൻെറ സീസ്മകൊണ്ടു സാധിക്കാത്തതൊക്കെയും സാധിപ്പാൻ വേണ്ടി ശരീരമുടുത്തു പിശാചുക്കൾ എന്നുപറയാൻ തക്കവണ്ണം പ്രവർത്തിപ്പാൻ ഒന്നാമത്തവരായി തുനിഞ്ഞു പുറപ്പെട്ട ഇങ്ങനെയുള്ള കള്ളഭക്തിക്കാരായ ചില സന്യാസികളിൽ നിന്നത്രെ പുറപ്പെടുന്ന തെന്നു പലതുകൊണ്ടും നാം തെളിവായി അറിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ഇവർ ഇപ്രകാരം നമ്മെ ഭയപ്പെടുത്തുവാൻ ഭാവിക്കുമ്പോൾ ഇടയന്മാരുടെ പ്രഭുവായ ഈശൊമി ശിഹായെ ഭയപ്പെടുത്തുവാനും ശാസിപ്പാനും തുനിഞ്ഞിരുന്ന പ്രീശേൻമാരോടു താൻ ചോദിച്ച വാക്കു തന്നെ ഇവരോടു നമുക്കും ചോദിക്കാം. അതായത് അണലിസന്തതികളായ സർപ്പങ്ങളെ, നരകവിധിയിൽ നിന്നു എങ്ങനെ നിങ്ങൾ ഒഴിയും'' (ശു.മത്തായി 23.33). നാം മുമ്പിൽ ഈ കൊവേന്തകളെ ക്രമപ്പെടുത്തുവാനും നില്ക്കത്തക്ക ക്രമചട്ടങ്ങളെ സ്ഥാപിപ്പാനും ഉറപ്പിപ്പാനും ഭാവിച്ചപ്പോൾ മിശിഹാ കർത്താവു മുശയുടെ പ്രമാണം അഴിച്ചു നിർമ്മൂലമാക്കുന്നു ശനിയാഴ്ച കാർക്കുന്നില്ല എന്നു പറഞ്ഞുകലഹിച്ചു സപ്രേന്മാരെപ്പോലെ നാലുഭാഗത്തുനിന്നും സഭ നശിപ്പിക്കാൻ പോകുന്നു. എല്ലാം അഴിച്ചു ഇല്ലായ്മയാക്കുന്നു. എന്നുള്ള ആവലാ ധികൾ അനേകം നമ്മുടെ പക്കൽ വന്നിരുന്നു. ഇപ്പോൾ ഇതൊക്കെയും പ്രവ ർത്തിപ്പാൻ തുനിയുന്നവർക്കു സഭയുടെ അഴിമതിയെക്കുറിച്ചുള്ള ആവലാധിയും ദണ്ണവും എവിടെയൊ തിരിയുന്നില്ല. ഇനിയും നമ്മുടെ വചനങ്ങളെ എത്ര നീളിപ്പിച്ചാലും നമ്മുടെ മനക്ലേശം മുഴുവനും കാണിപ്പാനും ഈ നന്ദികെട്ടവരുടെ നിർഭാഗ്യവും ദുഷ്ടതയും തെളിയിപ്പാനും പാടാകയില്ല. ഇവർ മേലൂസിൻെറ ശീശ്മയിൽ ഉൾപെട്ടവരായിരുന്നെങ്കിൽ നമുക്കു ഇത്ര ദു:ഖമില്ലാഞ്ഞേനെ. രക്ഷക്കുള്ള ശരണമുണ്ടായിരുന്നേനെ. അതെന്ത്യേ അവരിൽ ഇത്ര വൈരാഗ്യവും ദുഷ്ടതയും മനോകാഠിന്യതയും കാണുന്നില്ല. ഉള്ളതും തെളിവും പരസ്യവുമായി രിക്കുന്നതിനെക്കൊണ്ടു ഔഷധം പ്രയോഗിപ്പാനും രക്ഷിപ്പാനും ഇടയുണ്ടു ശരണ

വുമുണ്ടു. എന്നാൽ ഇവരുടെ ഗുണത്തിനും രക്ഷക്കും എന്തൊരു വഴിയുള്ളുവെന്നു ഇതുവരെയും നാം വിചാരിച്ചാറെയും യാതൊരു പോംവഴിയും കാണുന്നില്ല. റുഹാദക്കുദിശാ തമ്പുരാനോടു മറുത്തുള്ള ദോഷങ്ങൾക്കു സാമാന്യം പൊറുതിയില്ല എന്നായിരിക്കയിൽ നമ്മുടെ മക്കളായിരിക്കുന്ന ഇവർ ഈ പൊറുക്കാത്ത ദീനത്തിൽ ഉൾപ്പെട്ടു നശിച്ചു പോകുന്നല്ലോ എന്നോർക്കയിൽ നമ്മുടെ ഹൃദയദു:ഖം എത്രയോ ഏറ്റിരിക്കുന്നു. എന്നെതിനെക്കൊണ്ടു ഇവരുടെ രക്ഷയ്ക്കു വല്ലൊരുപോംവഴി താൻ കാണുന്നെങ്കിൽ നമ്മോടു അറിയിക്കുന്നതിനത്രെ നമ്മുടെ ആഗ്രഹം എന്നാൽ താൻ ഇവരുടെ ഭാവവും മൂർക്കതയും കണ്ടു യാതൊന്നും ഭയപ്പെടേണ്ടാ. യാതൊന്നും കൂട്ടാക്കേണ്ടാ. വിവേകത്തിനു തക്കവണ്ണം വേണ്ടുവോളം ക്ഷമിച്ചു. ഇവരുടെ രക്ഷക്കും ഈ നാശത്തിൻെറ പരിഹാരത്തിനും വേണ്ടി താൻ ചെയ്യുന്ന യുദ്ധം ഈ വയസ്സു പ്രായത്തിൽ ഭാരമുള്ളതായിരുന്നാലും ഇതിനാലെ ഒടുക്കത്തെ ദീനത്തിൽ ഉൾപെടേണ്ടിവന്നാലും ഈ അദ്ധ്വാനം തന്നെ ആ ഒടുക്കത്തെ ക്ഷണനേരത്തിൽ മഹാ ആശ്വാസമായിരിക്കും. അതെന്ത്യേ ശുദ്ധ പള്ളിയെക്കുറിച്ചും മിശിഹാകർത്താവിൻെറ കുഞ്ഞാടുകളെക്കുറിച്ചും ചെയ്ത വേലയാലെ മരിപ്പാനുള്ള ഭാഗ്യംകൂടിയെങ്കിൽ ഇതിനെക്കാൾ അധികം ആഗ്രഹിപ്പാൻ മറ്റൊന്നുമില്ല. ഈ നിർഭാഗ്യരുടെ നാശവും ഇവർ മുഖാന്തിരത്താൽ ഉണ്ടാകുന്ന ആത്മനാശങ്ങളും ഭയങ്കര ഉതപ്പുകലഹങ്ങളും കാണുമ്പോഴും നമ്മുടെ ഓമനമക്കളായിട്ട് മടിയിൽ ഇരുത്തിക്കൊണ്ടെന്നപോലെ വളർത്തിയവർ ഇതിനു മടിച്ചില്ലല്ലോ നാമും ഇപ്പോൾ ഇവരോടു പിതാവിൻെറ കടുപ്പമുള്ള വാക്കു പ്രയോഗിക്കേണ്ടിവന്നല്ലൊ എന്നോർക്കുമ്പോൾ നമ്മുടെ ദു:ഖം വലിയതുതന്നെ. എങ്കിലും രാജിതത്തിൻെറ മക്കൾ പുറമെയുള്ള അന്ധകാരത്തിൽ തള്ളിക്കളയപ്പെട്ടു എന്നാലും കിഴക്കുനിന്നും പടിഞ്ഞാറുനിന്നും ഏറിയ ആളുകൾ വന്നു ഔറാഹം ഇസഹാക്കു, യാക്കോബു എന്നവരോടു കൂടെ ആകാശരാജിതത്തിലിരിക്കും എന്നു ശു. മത്തായി ഏവൻഗേലീസ്തയിലുള്ള കർത്താവിൻെറ തിരുവചനം ഓർക്കുമ്പോൾ നമുക്കു സങ്കടമില്ലാ. എന്നു തന്നെയുമല്ല ഇവർ ലോകം മുഴുവൻ അവരുടെ പുറകെ ഓടുന്ന അവരുടെ അടയാളത്തിനു സർവതും നടക്കുന്നു എന്നുള്ള ഭാവം കാട്ടി 231 പട്ടക്കാരു ഞങ്ങളുടെ കൂടെ ഉണ്ടെന്നും ഞങ്ങൾ വലിയ കൂട്ടമെന്നും ഞങ്ങളെ മുമ്പാകെ വരുത്തി വിസ്തരിച്ചാൽ കാണാമെന്നും മറ്റും നമുക്കു എഴുതി സർവ്വനായകരെന്നു കാട്ടി ഭയപ്പെടുത്തുവാൻ തുനിയുകയും നമ്മുടെ പിതാവു ഏലിയാ നിവ്യായോടുകൂടെ കർത്താവെ നിൻെറ പീഠങ്ങളെ നശിപ്പിച്ചു ദീർഘദർശികളെ കൊന്നു ഞാനൊരുത്തൻ ശേഷിച്ചു എൻെറ ആത്മാവിനെയും അവർ കൊല്ലുവാൻ തേടുന്നു എന്നു നിലവിളിപ്പാൻ തക്ക സ്ഥിതിയിലായാലും ഇങ്ങനെയുള്ള കലാഭങ്ങളിലൊക്കെയിലും ഇപ്പോഴും മുൻകാലങ്ങളിലും ബാലാമിൻെറ മുമ്പാകെ മുട്ടുവഴങ്ങീട്ടില്ലാ എന്ന എഴായിരം പേരിലധികം നമ്മോടുകൂടെ തിരുസഭയുടെ മക്കളായിട്ടുണ്ടായിരിക്കുന്നു എന്നു നാം അറിയുന്നതിനാലെ സന്തോഷിക്കുന്നു. ഇവർ വിചാരിക്കുന്നതുപോലെയും സുറിയാനിക്രമത്തിലുള്ള ജനങ്ങളുടെ ഭരിപ്പു

നമുക്കു പൊയ്പോകുന്നതിന്മേൽ യാതൊരു വിഷാദവുമില്ല. തിരുസ്സഭയുടെ തലവൻ ഇപ്രകാരമുള്ള ഒരു അടയാളം മാത്രം കാണിച്ചാൽ ഇതുതന്നെ നമ്മുടെ ആഗ്രഹം ഇതുതന്നെ നമ്മുടെ സന്തോഷം. ഇതു ഗുണമാകുന്നെങ്കിൽ ഇപ്രകാരം വരണമെന്നു നാമും അപേക്ഷിക്കുന്നു. എന്നാൽ ഇവർ ഇതറിഞ്ഞിരിക്കണം. അതായതു ഇപ്രകാരം ജനിച്ചുടൻതൊട്ടു ഇന്നോളം തേനും പാലും കടിച്ചു വളർന്ന ഇവർ കടശി വിഷം കക്കിയെന്നും പിതൃകുലക്കായി തങ്ങളുടെ ദേഹശക്തിയും ബോധശക്തിയും പ്രയോഗിച്ചുവെന്നും ഓർമ്മയുള്ള സന്തതിയും ജനവും ഉണ്ടായിരിക്കുന്ന നാളുകളൊക്കെയിലും ആരെങ്കിലും ഭരിച്ചാലും ഇങ്ങനെയുള്ളവരുടെ മേൽ എന്നേരവും കണ്ണുണ്ടായിരിക്കും. പാറകളുള്ള സമുദ്രത്തിൽ കപ്പലിനെ നടത്തുന്ന മാലുമി ആ പാറകളെ എപ്പോഴും സൂക്ഷിക്കുന്നതുപോലെ ഇങ്ങനെയുള്ള നരകപാറകളെ എന്നേരവും ഭയന്നു സൂക്ഷിക്കും. പക്ഷേ ഇപ്പോൾ നാം ശാസിക്കുന്നവെന്നും കടുപ്പമുള്ളവാക്കുകളെ പുറത്തെടുത്തുവെന്നും വിചാരിക്കുന്നവരുണ്ടാകും. എങ്കിലും നാം പറയുന്നതു "ഞാൻ മിണ്ടാതിരുന്നതിനാലെ ഇനിക്കു അയ്യോ ദുരിതം". എന്നുള്ള ഏശയ്യാനിവ്യായുടെ ശാപവാക്കു നമ്മുടെ മേൽ വരാതിരിപ്പാൻവേണ്ടിയും നമ്മുടെ കടം ഇതിന്നു നിർബന്ധിക്കുന്നതിനാലെയും ഇവർ ഇപ്പോഴത്തെ നമ്മുടെ പിതാവിന്നടുത്ത ശാസനയെ ഭയന്നിട്ടെങ്കിലും നിത്യന്യായവിധിക്കാരൻെറ മാറ്റം വരാത്ത ഭയങ്കര ശാപമായ 'നശിക്കപ്പെട്ടവരെ നമ്മിൽ നിന്നു പോകുവിൻ' എന്നുള്ള നിത്യനാശവിധിയിൽ നിന്നു രക്ഷപെടുവാൻവേണ്ടിയും ഇപ്രകാരം നാം പറയുന്നുവെന്നും അറിഞ്ഞിരിക്കട്ടെ.

ഇതു കൂടാതെയും ഇവരുടെ ശുദ്ധലാക്കിന്നും പുണ്യ അരൂപിക്കും തക്കവണ്ണം രൂപതയുടെയും സഭയുടെയും നടത്തലും ഭരിപ്പും മേൽ ശ്രേഷ്ഠന്മാർക്കല്ലാ കീഴുള്ളവർക്കത്രെ വേണ്ടുന്നതു എന്നും ആയതല്ലാതെ മേലെ യജമാനന്മാർ വല്ലതും നടത്തുകയെന്നായിരുന്നാൽ അതൊക്കെയും അവരുടെ മനസ്സിനും സമ്മതത്തിനും തക്കവണ്ണം ആയിരിക്കണമെന്നുള്ള അഭിപ്രായവും ബോധവും ആയിരിക്കുന്ന ഇവർ ഇവരുടെ അഭിപ്രായത്തേയും പുണ്യ അരൂപിയേയും സ്ഥിരമായി നമുക്കു ബോധപ്പെടുത്തുന്നതിനായിട്ടു ബ. ലൂയീസു പട്ടക്കാരനും ഇല്ലാരിയോൻ പട്ടക്കാരനും കുറേ മുമ്പു ഒരു എഴുത്തു നമുക്കു അയച്ചു. ആയതിൽ നാം യാക്കോവു പട്ടക്കാരനെ കർമ്മേൽ കൊവേന്തയിലോട്ടു അയക്കയും മത്തായി പട്ടക്കാരനെ സഭയിൽ നിന്നു തള്ളിക്കളയുകയും ചെയ്തതു അവർക്കു ബോധിക്കായ്കയാലെ ഒന്നെങ്കിൽ നാം ചെയ്ത ഈ പ്രവർത്തി അബദ്ധമെന്നുറച്ചു അവരെ മുൻസ്ഥിതിയിൽ ആക്കിക്കൊള്ളണം ആയതല്ലങ്കിൽ ഇവരെക്കൂടെയും സഭയിൽ നിന്നു തള്ളിക്കളയണമെന്നു നമ്മോടു അറിയിക്കുന്നു. എന്നു തന്നെയുമല്ല ആ എഴുത്തു നമുക്കു എത്തും മുമ്പിൽ ഇവർ ഇപ്രകാരം എഴുതിയെന്നും ഇവരുടെ അഭിപ്രായം എന്തായിരിക്കുന്നുവെന്നും എല്ലാവരോടും പറഞ്ഞറിയിക്കയും ഈ അടുത്ത സ്ഥലങ്ങളിൽ കൂടെയും ആ ശ്രുതി എത്തുകയും ചെയ്തു. എങ്കിലും ഇതു ഇവരുടെ വിചാരക്കുറവുകൊണ്ടു എഴുതിയതായിരിക്കും എന്നും പിന്നീടു

വല്ല മനസ്താപത്തിൻെറ അടയാളം കാണിക്കുമെന്നും വെച്ചു ഇവരുടെ എഴുത്തിനു ഇതുവരെയും മറുപടി കൊടുത്തയക്കാതെ താമസിച്ചു. എന്നിട്ടും അവരുടെ ദുർബോധത്തിൽ സ്ഥിരപ്പെട്ടിരിക്കുന്നുവെന്നല്ലാതെ യാതൊരു ഫലവും കാണായ്കയാൽ ഇവരുടെ എഴുത്തിനു മറുപടി അയക്കുന്നു. നാം ദൈവതിരുമുമ്പാകെ നമുക്കുള്ള കടത്തിനു തക്കവണ്ണം നടത്തുന്ന കാര്യങ്ങളെ യാതൊരുത്തരുടെയും വാക്കും തന്നിഷ്ടവും മുഖാന്തിരത്താൽ മാറ്റുവാനും നമ്മുടെ കടം നിറവേറ്റാതിരിപ്പാനും പാടുള്ളതല്ല. ആകയാൽ ഇവരുടെ ഒന്നാമത്തെ അപേക്ഷപ്രകാരം ഈ എഴുത്തു കിട്ടിയാലുടൻ ഇവരെ സഭയിൽ നിന്നു തള്ളിക്കളയണം. ഇവർ നമുക്കു എഴുതിയ എഴുത്തും ഇതിനോടുകൂടെ തനിക്കു കൊടുത്തയക്കുന്നു. ആയതു വായിച്ചുകണ്ടശേഷം തിരിയെ ഇങ്ങോട്ടുതന്നെ കൊടുത്തയക്കയും വേണം.

വിശേഷിച്ചു ഏവരുടെയും പൊതുരക്ഷയും ഗുണവും വിചാരിപ്പാനുള്ള കടം നമ്മുടെമേൽ ചുമന്നിരിക്കയാൽ ആത്മാവുകളുടെ നിത്യനാശത്തിനു കാരണമാകുന്ന ഈ വസന്ത പിടിച്ചിരിക്കുന്ന ആളുകൾ ഒരു കൂട്ടത്തിൽ ഉണ്ടായിരിക്കുന്നതു വരെയും പുത്തനായിട്ടു പട്ടമേല്ക്കുന്നവരിൽ യാതൊരുത്തനേയും അങ്ങോട്ടു അയപ്പാനും കൂടിപാർപ്പിപ്പാനും നമ്മുടെ കടത്തിന്നും തക്കവണ്ണം പരിച്ഛേദം പാടുള്ളതല്ല എന്നു അറിഞ്ഞിരിക്കണം.

ഇതു മഞ്ഞുമ്മേൽ നമ്മുടെ അരമനയിൽ നിന്നും 1876-ാം കാലം മകരം 15-ാം തീയതി

(ഒപ്പ്)

Fr. Leonardo de S. Luis
Arch. Epis. Vic. Ap.

10

S.C Malabaresi
1862-1877
Fol. 534R-539R

പുളിങ്കുന്ന് ജൂലൈ 6, 1876

പുളിങ്കുന്നിലെ ആശ്രമവും - അല്ല സെമിനാരി എന്നുവേണം അതിനെ വിളിക്കുവാൻ - മലബാറിൻെറ തെക്കൻ പ്രദേശത്തുള്ള അടുത്ത പള്ളികളും സന്ദർശിക്കുവാനായി ഈ മാസം 3-നു ഞാൻ മാന്നാനം ആശ്രമം വിട്ടു. ഞാൻ യാത്രയാകുന്നതിൻെറ തലേദിവസം 63 വയസ്സുകാരനും പ്രായത്തോടൊപ്പം ഭക്തിയിലും വിവേകത്തിലും ധന്യനുമായ പ്രിയോർ പെ. ബ. ഏലീശായുടെ കുറിയാക്കോസച്ചൻ എന്നെ തനിച്ചു കാണണമെന്ന് ആവശ്യപ്പെട്ടു, താഴെ പറയുന്നവ അറിയിക്കുവാൻ താൻ മനസ്സാക്ഷിയിൽ കടപ്പെട്ടവനാണെന്ന് അറിയിച്ചു. അതായത്: ''കൊടുങ്ങല്ലൂരിൻെറ ഒടുവിലത്തെ ആർച്ചുബിഷപ്പും നാട്ടുകാരനും 1782 -ൽ ലീസ്ബണിൽ വച്ചു മെത്രാഭിഷേകം സ്വീകരിച്ച ശേഷം 1786 -ൽ ഗോവയിൽ വച്ചു ഇഹലോകവാസം വെടിഞ്ഞയാളുമായ മാർ കരിയാറ്റിൽ യൗസേപ്പ് മലയാളത്തിൽ ഒരു പുസ്തകം എഴുതിയിട്ടുണ്ട്. അതു മലബാർ സഭക്കാർ പൂജ്യതയോടെ സൂക്ഷിച്ചു പോരുന്നു. കർമ്മെലീത്താ വൈദികർ റോമ്മായിൽ അതിപ്രബലരാണെന്നും അവരെ ചെറുത്തു നില്ക്കുവാൻ ആർക്കും സാധിക്കയില്ലെന്നും അതിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. കർമ്മെലീത്താഭരണം കൊണ്ടു അതിയായി മുഷിഞ്ഞ (pertaesi) മലബാർ കത്തോലിക്കർ അതു മുതൽ മിഷനറിമാർക്കെതിരായി റോമ്മായിലേക്കു എഴുതുവാൻ മുതിർന്നിട്ടില്ല. മറിച്ചു, അവരുടെ കണ്ണുകൾ ബാബിലോണിലെ കത്തോലിക്കാ പാത്രിയാർക്കായുടെ പക്കലേക്കു തിരിഞ്ഞു. അദ്ദേഹം അവരെ സ്വീകരിക്കുമെന്നും ഈ പ്രവൃത്തി പരിശുദ്ധ സിംഹാസനം അംഗീകരിക്കുമെന്നുമായിരുന്നു അവരുടെ പ്രതീക്ഷ, കാരണം, തിരുസ്സിംഹാസനവുമായുള്ള ബന്ധം വിടാൻ അവർക്കു കാരണമോ ആഗ്രഹമോ ഇല്ല. മാർ തോമ്മാ റോക്കോസിനോടു ചേർന്നു നിന്നപ്പോൾ ഇതായിരുന്നു വൈദികരുടെയും ജനങ്ങളുടെയും ലക്ഷ്യം. ഇപ്പോൾ മാർ ഏലിയാ മെല്ലൂസിനെ അനുഗമിക്കുന്നവരുടെ ലക്ഷ്യവും ഇതു തന്നെ. പരേതനായ

ആശ്രമപ്രിയോർ ഏലിയായുടെ കുറിയാക്കോസ് തനിച്ച്, സ്വജാതീയരായ ഇതര സന്യാസികളോടൊപ്പം ജനങ്ങളെ ചെറുത്തു നിന്നു. അദ്ദേഹം അങ്ങനെ ചെയ്തില്ലായിരുന്നെങ്കിൽ ബാക്കിപള്ളികളും മാർതോമ്മായ്ക്കു കീഴ്പെടുമായിരുന്നു. അതിനാൽ ജനത്തിന് അദ്ദേഹത്തിലും സന്യാസികളിലുമുള്ള വിശ്വാസത്തിനു അനല്പമായ ഇളക്കം തട്ടിയിട്ടുണ്ട്. അതുപോലെ ഇന്നു ഞാൻ വരാപ്പുഴ വികാരി അപ്പൊസ്തോലിക്കായ്ക്കു അനുകൂലമായി സംസാരിച്ചിരുന്നുവെങ്കിൽ എനിക്കും എൻെറ സന്യാസികൾക്കും ഇതിൻെറ മേലുള്ള സകല സ്വാധീനവും (auctoritatem) നഷ്ടപ്പെടുമായിരുന്നു. കർമ്മെലീത്തർക്കെതിരായ നിലപാടു ഞാൻ സ്വീകരിച്ചിരുന്നുവെങ്കിലോ ആർച്ച് ബിഷപ്പ് എന്നെയും സഭയിൽ നിന്നു ബഹിഷ്കരിക്കുമായിരുന്നു. അങ്ങനെ സംഭവിച്ചിരുന്നെങ്കിൽ ജനരോഷം മൂർദ്ധന്യത്തിലെത്തുകയും മെല്ലൂസിനു കീഴ്പ്പെടുന്നതിൽ നിന്നു അവരെ തടയാൻ ആർക്കും സാധിക്കാതെ വരികയും ചെയ്യുമായിരുന്നു. പുതിയ ശീശ്മക്കാരെ ചെറുത്തു നില്ക്കുന്നതിനും ജനത്തെ മെല്ലൂസിൽ നിന്നകറ്റി നിർത്തുന്നതിനും ഞങ്ങൾക്കു ഒരേ ഒരു മാർഗ്ഗമേ ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ. അതായത്, ഒരു പക്ഷത്തും ചേരാതെ, തിരുസ്സിംഹാസനത്തിൻെറ സമയോചിതമായ സഹായത്തിലുള്ള പ്രതീക്ഷ ജനത്തിൽ ഉണർത്തുക. ശ്ലൈഹികസിംഹാസനത്തിൽ നിന്നുള്ള സന്ദർശകനെന്ന നിലയ്ക്ക് അങ്ങ് ജനത്തെ മിഷനറിമാർക്കെതിരായുള്ള മനസ്ഥിതിയെക്കുറിച്ച് ഒററവാക്കിൽപ്പോലും ശാസിച്ചിരുന്നുവെങ്കിൽ ഉടൻ ശീശ്മ കൂടുതലായി വളരുമായിരുന്നു. തിരുസ്സിംഹാസനം അവരുടെ പ്രാർത്ഥന അംഗീകരിച്ചില്ലെങ്കിൽ ഈ ജനം വരാപ്പുഴ വികാരി അപ്പൊസ്തോലിക്കായോടു വിധേയത്വം പുലർത്തുകയില്ലെന്നു അറിയിക്കുവാൻ മനസ്സാക്ഷി എന്നെ നിർബ്ബന്ധിക്കുന്നു. ഇതുവരെ അചഞ്ചലരായി നിന്നിട്ടുള്ളവരെല്ലാം മൂന്നാം സഭക്കാരുടെ പ്രവർത്തനത്തിൻെറ ഫലമായിട്ടാണ് സംരക്ഷിതരായിനിന്നത്. ജനത്തിൻെറ അപേക്ഷകൾ തിരുസ്സിംഹാസനത്തിങ്കൽ എത്താതിരിക്കുവാൻ മിഷനറിമാർ സ്ഥിരമായി പ്രതിബന്ധങ്ങളുണ്ടാക്കിയിട്ടുണ്ട്. പരേതനായ ബൊനാൻ (Bonnand) ശ്ലൈഹിക സിംഹാസ്സനത്തിൽ നിന്നുള്ള സന്ദർശകനായി (Visitator Apostolicus) വന്നപ്പോൾ മർസലീനോസച്ചൻ അദ്ദേഹത്തെ ചുറ്റിപ്പറ്റി നില്ക്കുകയും ജനത്തെ അദ്ദേഹത്തിൽ നിന്ന് അകറ്റി നിർത്തുകയും ചെയ്തിരുന്നു. അതുതന്നെ ഇന്നത്തെ സന്ദർശകൻെറ നേരെയും പ്രയോഗിക്കുവാൻ അവർ പരിശ്രമിച്ചു. Multa praeclare എന്നതിരുവെഴുത്തിനുശേഷം കർമ്മെലീത്തരിൽ നിന്നും ഒഴിഞ്ഞുനില്ക്കുവാൻ ഒരു പ്രതീക്ഷയുമില്ലെന്നാണ് ജനം വിചാരിച്ചിരുന്നത്. അതിൽ നിന്നാണ് ബാബിലോണിലേക്കുള്ള മുറവിളി ഉത്ഭവിച്ചത്. ഗോവാസിംഹാസനം ഏറെ നാളായി ഒഴിഞ്ഞു കിടക്കുകയായിരുന്നു. വൈദികപട്ടം സ്വീകരിക്കുവാൻ സാധിക്കാത്ത അവസ്ഥ. തൻമൂലം ഇക്കഴിഞ്ഞ വർഷങ്ങളിൽ പല പള്ളികളും വരാപ്പുഴയിലേക്കു തിരിയുകയുണ്ടായി."

ഇത്രയും അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു. ഈ പ്രക്ഷോഭണം (motus) ഒരുതരത്തിലും തിരുസ്സിംഹാസനത്തിന് എതിരായിട്ടല്ലെന്നും മറിച്ച് അടിസ്ഥാനപരമായും ഒന്നാ

മതായും (essentialiter et primario) കർമ്മലീത്താവൈദികർക്കും അവരുടെ ദുസ്സഹമായ ഭരണത്തിനും (regimen oppressivum) രണ്ടാമതായി സുറിയാനി റീത്തുകാരനല്ലാത്ത മേലദ്ധ്യക്ഷനും എതിരായിട്ടാണെന്നും മലബാർകാരുടെയിടയിലെ എൻെറ വാസം നീളുന്തോറും കൂടുതലായി ഞാൻ കണ്ടുകൊണ്ടേയിരിക്കുന്നു. അവരുടെ പ്രവർത്തനശൈലിയെക്കുറിച്ച് ഞാൻ നേരത്തെ അറിയിച്ച ഏറെക്കാര്യങ്ങളോടു ഇന്നു ചിലതു കൂടെ ചേർക്കേണ്ടതായിട്ടുണ്ട്. ഇനിയും മൗനമായിരിക്കാൻ പറ്റാത്തതും ഞാൻ തന്നെ അനുഭവിക്കുന്നതുമായ വസ്തുതകളാണിവ. വന്ദ്യ ആർച്ചു ബിഷപ്പും മിഷനറിമാരും ശ്ലൈഹിക സന്ദർശകനോടു പെരുമാറുകയും അദ്ദേഹത്തെക്കുറിച്ചു സംസാരിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന വിധത്തെപ്പറ്റി തിരുസ്സിംഹാസനത്തെ അറിയിക്കുവാനുള്ള ഉദ്ദേശം വളരെ എഴുത്തുകളിലൂടെയും നേരിട്ടുവാക്കാലും പല കത്തനാരന്മാരും ഒടുവിൽ മൂന്നാം സഭക്കാർ തന്നെയും എനിക്കുവെളിപ്പെടുത്തുകയുണ്ടായി. ഞാനാകട്ടെ അങ്ങനെ ചെയ്യരുതെന്ന് അവരെ മുടക്കി. കാരണം അതു കൂടുതൽ കലാപത്തിനു കളമൊരുക്കുമായിരുന്നു (majorem turbarum fomes in populo excitaretur).

എനിക്കു നല്കിയിരിക്കുന്ന നിർദ്ദേശങ്ങളെ ഒരിക്കലും മറക്കാതെ വന്ദ്യ ആർച്ചു ബിഷപ്പു അർഹിക്കുന്ന ബഹുമാനത്തിനോ അദ്ദേഹത്തിൻെറ അധികാരത്തിനോ കോട്ടം വരത്തക്ക ഏതെങ്കിലും വാക്കോ ചേഷ്ടയോ വരാതിരിക്കാൻ സകല ജാഗ്രതയോടും കൂടെ ഞാൻ ശ്രദ്ധിക്കുക മാത്രമല്ല, മറ്റുള്ളവരിൽ നിന്ന് ഇങ്ങനെയൊന്നും പരസ്യമായോ സ്വകാര്യമായോ വാക്കിൽ വരാൻ ഞാൻ സമ്മതിച്ചുകൊടുത്തിട്ടുമില്ല. തിരുസിംഹാസനത്തോടുള്ള അനുസരണ മാത്രമല്ല സാധാരണ വിവേകം കൂടി ഇക്കാര്യത്തിൽ എനിക്കു പ്രചോദനം നല്കി. കാരണം സന്ദർശകനും വികാരി (അപ്പൊസ്തോലിക്കായും) തമ്മിലുള്ള ഏതു ഭിന്നതയും അക്രമിക്ക് (Intruso=മെല്ലൂസിന്) ലാഭമായിരിക്കാനും ഒരു പക്ഷേ പുതിയ ശീശ്മ ഉണ്ടാക്കാനും പര്യാപ്തമായിരുന്നു. എനിക്കെതിരായി വാക്കിലും പ്രവൃത്തിയിലും വന്നകാര്യങ്ങളെ കുറിച്ച് ആരോടും ഞാൻ പരാതിപ്പെട്ടിട്ടില്ല. മറിച്ചു കേൾവിക്കാരുടെ മുമ്പിൽ ഇവയെയെല്ലാം സൗഹാർദ്ദപരമായ അർത്ഥം നല്കി (benigna interpretatione) ഞാൻ പ്രദർശിപ്പിച്ചു. വന്ദ്യ ആർച്ചു ബിഷപ്പിൻെറ അധികാരത്തെയും അന്തസ്സിനെയും ഞാൻ ആദരിച്ചുവെങ്കിൽ, അദ്ദേഹവും എൻെറ അധികാരവും അന്തസ്സും ചുരുങ്ങിയ പക്ഷം സംരക്ഷിക്കുകയെങ്കിലും ചെയ്യുമായിരുന്നു. (Sparciturum ersse) എന്നു പ്രതീക്ഷിക്കുക ന്യായമായിരുന്നല്ലോ. ഞാൻ ഇപ്പോൾ മൗനമവലംബിക്കുന്ന കാര്യങ്ങൾ : മിഷനറിമാർ ആരംഭം മുതൽ തന്നെ സന്ദർശകനെ തുറിച്ച കണ്ണുകളോടെ (torvis oculis) നോക്കിയിരുന്നു. തിരുസ്സിംഹാസനമയച്ച സന്ദർശകനു അനുയോജ്യമായ വിധത്തിൽ അവർ എന്നെ സ്വീകരിച്ചില്ല. ഞാൻ വന്ന അന്നു തന്നെ ദീർഘയാത്രയുടെ ക്ഷീണവും അസൗകര്യവും വകവയ്ക്കാതെ ആർച്ചുബിഷപ്പിനെ അദ്ദേഹത്തിൻെറ ആശ്രമത്തിൽ സന്ദർശിച്ചിട്ടും, കൊച്ചിയിൽ ഞാൻ ചെലവഴിച്ച മൂന്നാഴ്ചക്കാലത്ത് അദ്ദേഹം എന്നെ സന്ദർ

ശിച്ചിട്ടില്ല. ഇപ്പോൾ പ്രസ്താവിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്ന ചില വസ്തുതകളിൽ നിന്ന് തിരുസ്സിംഹാസനം തന്നെ വിധിച്ചുകൊള്ളട്ടെ. കാരണം എല്ലാം ഓർക്കുകയും എഴുത്തിൽ അറിയിക്കുകയും ചെയ്യുക സുഖമുള്ള കാര്യമല്ല. അതിനു നേരവുമില്ല. (nec vacat).

ആർച്ചു ബിഷപ്പ് മെയ് 11-നു എനിക്കെഴുതി: ''ചില മിഷനറിമാരോടൊപ്പം ഞാനും ആരോപണവിധേയനായിരിക്കുകയാണെന്ന കാര്യത്തെക്കുറിച്ച് അങ്ങു പല പ്രാവശ്യം എനിക്കെഴുതിയിട്ടുണ്ടല്ലോ. ഓരോ ആരോപണത്തെക്കുറിച്ചും അങ്ങു ഒരു പ്രത്യേക പരിശോധന (esame particolare) നടത്തണമെന്ന് അപേക്ഷിക്കുവാൻ എനിക്കു അവകാശമുള്ളതായി ഞാൻ കരുതുന്നു. രണ്ടു വർഷങ്ങളായി മുടക്കിൽ കഴിയുന്ന 50 ഇടവകജനങ്ങൾ - അവരിൽ ചിലർ കൂദാശകൾ ലഭിക്കാതെ ചരമം പ്രാപിക്കാനിടയായിട്ടുണ്ട് - തങ്ങൾക്കു അന്യായമായി പിഴശിക്ഷ ലഭിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നു പരാതിപ്പെടുന്ന അപേക്ഷയെക്കുറിച്ചു ഞാൻ അദ്ദേഹത്തിനെഴുതി. ന്യായാധിപനായി ഞാൻ നിയമിതനല്ലാത്തതിനാൽ ഇക്കാര്യത്തെക്കുറിച്ചു അന്വേഷണം തുടങ്ങാൻ എനിക്കു കഴിയുകയില്ല എന്നു ഞാൻ പറഞ്ഞു. എന്നാൽ സംഗതി ഇങ്ങനെയാണെങ്കിൽ, കലാപത്തിൻെറ ഈ നാളിൽ, ആർച്ചുബിഷപ്പ് അവസരോചിതമായി ക്ഷമിച്ച് അവരുമായി രഞ്ജിപ്പിലെത്തണമെന്ന് ഞാൻ ഉപദേശം നല്കി. അദ്ദേഹം തന്ന മറുപടി ഇങ്ങനെയാണ്: ''മറ്റെയാളിനെക്കുറിച്ച് 50 രൂപാ പിഴയടയ്ക്കണമെന്നു കല്പന കൊടുത്തിട്ടുണ്ടോ എന്ന് എനിക്കറിവില്ല. ഇത്തരം പ്രായശ്ചിത്തം ഞാൻ ഒരിക്കലും കൊടുക്കാറില്ല. നീതിയെപ്രതി തുക കൊടുക്കുവാൻ അയാൾ കടപ്പെട്ടവനായിരിക്കാം. ഈ കടമ നിർവ്വഹിക്കാതെ അയാൾക്കു കൂദാശകൾ സ്വീകരിക്കുവാനാവില്ല. ഏതായാലും പരാതിപ്പെടുവാൻ ന്യായമായ വല്ല കാരണവും അയാൾക്കുണ്ടെങ്കിൽ അയാൾ വരട്ടെ. കാര്യം വീണ്ടും പരിശോധിക്കാൻ ഞാൻ ഏർപ്പാടു ചെയ്യാം.'' അതിനാൽ ഏഴോ എട്ടോ ആളുകൾ, ഹൈക്കോടതി അവർക്കു അനുകൂലമായി വിധി പറഞ്ഞ കേസു വീണ്ടും പരിശോധിക്കാമെന്നു പറഞ്ഞതിനു നന്ദി പറഞ്ഞുകൊണ്ട് എഴുത്തുമായി മഞ്ഞുമ്മേൽ ആർച്ചുബിഷപ്പിൻെറ താമസസ്ഥലത്തു ചെന്നു. എന്നാൽ ആർച്ചു ബിഷപ്പിൻെറ സെക്രട്ടറി അവരെ സ്വീകരിക്കാതെ ആട്ടിയോടിച്ചു. പിന്നീട് അവർ നടക്കാനിറങ്ങിയ ആർച്ചു ബിഷപ്പിനെ കാണുകയിൽ അവരെ ആട്ടിയോടിച്ചു കൊണ്ടു അദ്ദേഹം ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞു: ''സന്ദർശകൻ വരുന്നതിനു മുമ്പ് നിങ്ങൾ ഒരു മനസ്താപവും കാണിച്ചില്ല, എന്നാൽ ഇപ്പോൾ നിങ്ങൾ വന്നിരിക്കുന്നു. പോകുവിൻ. എനിക്കു നിങ്ങളെ കേൾക്കുവാൻ മനസ്സില്ല.'' ഈ ഉത്തരത്തിൽ നിന്നു ഞാനും അദ്ദേഹവും അധികാരത്തിനു വരുത്തിയ ഹാനി എടുത്തു കാണിക്കേണ്ട ആവശ്യമില്ല.

തിരുസ്സിംഹാസനത്തിന് എഴുതി എന്ന കാരണത്താൽ ആശ്രമങ്ങളിൽ നിന്ന് വികാരി അപ്പൊസ്തോലിക്കാ പുറത്താക്കിയ ഏഴു വൈദികരും മാന്നാനത്തെ സമ്മേളനത്തിനു വന്ന കത്തനാരന്മാരുടെ കൂട്ടത്തിലുണ്ടായിരുന്നു. അവരിൽ

മൂന്നു പേർക്കു, ലൂയിസച്ചനും എമ്മാനുവേലച്ചനും. പൗലോസച്ചനും, ലത്തീൻ ഭാഷയിൽ ആവശ്യത്തിനുവേണ്ട പരിജ്ഞാനമുണ്ട്. എൻെറ ദ്വിഭാഷിയായ നിധീരി എമ്മാനുവേൽ കത്തനാരെ കൂടാതെ ഇവർ മൂന്നു പേരുമായിമാത്രമേ എനിക്കു സംസാരിക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞിട്ടുള്ളു. കാരണം വളരെ പ്രയാസമുള്ള മലയാള ഭാഷ, ഇത്രയധികം ജോലിയുടെയിടയിൽ പഠിക്കുവാൻ ഇതുവരെ എനിക്കു സാധിച്ചില്ല. സമ്മേളനം തീർന്നതോടെ ആ മൂന്നു മുൻ മൂന്നാംസഭക്കാർ അവരുടെ സ്വന്ത താല്പര്യപ്രകാരം ആശ്രമത്തോടു ചേർന്നുള്ള വൈദിക സെമിനാരിയിൽ താമസിച്ചുകൊണ്ടു, എനിക്കു വ്യക്തിപരമായ കാര്യങ്ങളിൽ മാത്രം (rebus tantum privatis) ഭാഷാന്തരം ചെയ്യുന്നതിൽ അത്യന്താപേക്ഷിതമായ സഹായം ചെയ്തിരുന്നു. ഇതിൽ ആരും ഒരു തിന്മയും കണ്ടിരുന്നില്ല. എന്നിട്ടും ഇതിനെക്കുറിച്ചു വന്ദ്യ ആർച്ചു ബിഷപ്പ് ജൂൺ 12 നു ഇങ്ങനെ എഴുതി. '' ഞാൻ പുറത്താക്കിയവരെ അങ്ങുമാന്നാനത്തു തിരിച്ചെടുത്ത ശേഷം ആ ആശ്രമം ഒരു സന്യാസസമൂഹമെന്നതിനെക്കാൾ ലഹരിക്കൂത്തിനു(orgia)സദൃശ്യമായിത്തീർന്നിരിക്കുന്നു എന്നു എനിക്കു വ്യക്തമായ തെളിവുണ്ട്.'' ഇതിനു ജൂൺ 17 - നു ഞാൻ മറുപടി കൊടുത്തു: ''എന്നെക്കുറിച്ച് അങ്ങയുടെ മുമ്പിൽ വിവരിച്ചു കേൾക്കുന്നതെല്ലാം വിശ്വസിക്കരുത് എന്ന് ഏറ്റം പ്രിയമുള്ള അങ്ങയോടു അപേക്ഷിക്കുന്നു. പുറത്താക്കപ്പെട്ടവരിൽ ആരെയോ ഞാൻ വീണ്ടും ആശ്രമത്തിൽ പ്രവേശിപ്പിച്ചു എന്നു പറയുന്നതു സത്യവിരുദ്ധമാണ്. എനിക്കു അതിനുള്ള അധികാരവും ഇല്ല.'' ഇങ്ങനെ ആധികാരികമായും വ്യക്തവുമായും ആരോപണത്തെ നിഷേധിച്ചിട്ടും (non obstante hac formali et positiva negatione) അതേ മാസം 26 - നു അദ്ദേഹം വീണ്ടും തൻെറ തെറ്റിനെയും പക്ഷപാതപരവും കർക്കശവുമായ അഭിപ്രായത്തെയും കഠിനവും വേദനപ്പെടുത്തുന്നതുമായ പദപ്രയോഗത്തെയും തെളിയിക്കുന്ന ഒരു കത്തെഴുതി. അദ്ദേഹത്തിൻെറ പദപ്രയോഗത്തെപ്പററി വൈദികരും ജനവും എനിക്കു സമർപ്പിച്ച എല്ലാ രേഖകളും തന്നെ പരാതിപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. അദ്ദേഹമെഴുതിയത് ഇങ്ങനെയാണ്. ''നിയമാനുഷ്ഠാനമില്ലാത്തവരും(indisciplinati)തിരുത്താനാവാത്തവരു (incorrigibili) മാണെന്ന കാരണത്താൽ വികാരി അപ്പൊസ്തോലിക്കാ ആശ്രമത്തിൽ നിന്നു പുറത്താക്കിയ മൂന്നാം സഭക്കാരെ അങ്ങ് അങ്ങയോടു കൂടി, അതും മാന്നാനത്തു തന്നെ, താമസിപ്പിച്ച്, പൂർണ്ണവിശ്വാസത്തോടെ അവരെ ആലോചനക്കാരും, ദ്വിഭാഷികളും, സെക്രട്ടറിമാരുമാക്കി അവരുടെ സേവനമനുഭവിച്ചത് വികാരി അപ്പൊസ്തോലിക്കായോടുള്ള ഒരു പരസ്യദ്രോഹമാണ്. സ്വന്തം മേലധികാരിയെ ബഹുമാനിക്കുകയും അനുസരിക്കുകയും ചെയ്യണമെന്നു വിശ്വസിക്കുന്ന എല്ലാ നല്ലയാളുകളുടെയും നേർക്കുള്ള തുടർച്ചയായ ഒരു നിന്ദ പ്രകടന(insulto) മാണിത്. അനുസരണക്കേടിനു നല്കുന്ന പ്രോത്സാഹനവും അതോടൊപ്പം, സ്ഥലത്തുള്ള മേലാധികാരിയുടെ മേൽ അനീതിയാരോപണവും ശിക്ഷയുമാണിത്. മലബാറിൽ അങ്ങു നല്കിയ പരസ്യമായ ഒരു ഉതപ്പാണിത്. അങ്ങനെ തന്നെ എല്ലാത്തരത്തിലുമുള്ള സകല മനുഷ്യരും കരുതുകയും ചെയ്യുന്നു. ഈ ഒറ്റ പ്രവൃത്തി വഴി അങ്ങ്

മറുതലിക്കലിനെ പവിത്രീകരിച്ചിരിക്കയാണ്. പൊതുവെ താറുമാറാക്കി സംശയം സൃഷ്ടിച്ചിരിക്കയാണ്. ഇതിൻെറ ഫലം കൂടുതൽ നാശകരമാകാതിരിക്കുവാൻ ദൈവം തിരുമനസ്സാകട്ടെ, കാരണം ആളുകളെ വികാരി അപ്പൊസ്തോലിക്കായിൽ നിന്നും, പരോക്ഷമായി ഇന്നത്തെ മിഷനറിമാരിൽ നിന്നും അകറ്റുകയായിരുന്നു ലക്ഷ്യം എന്നാണ് ഇതുവരെ ചെയ്തതിൽ നിന്നുളവായിട്ടുള്ള പൊതുവായ അഭിപ്രായം. പ്രിയ മോൺസിഞ്ഞോരേ, ആളുകൾ എത്രമാത്രം വികാരി അപ്പൊസ്തോലിക്കായിൽ നിന്ന് അകലുമോ അത്രയും തിരുസ്സിംഹാസനത്തിൽ നിന്നു ദൂരെയാകുകയും ശപിക്കപ്പെട്ട ബാബിലോണിൻെറ മലിനജലത്തോടു (alle fracide acque) അടുക്കുകയുമാണ് ചെയ്യുക എന്ന് ഓർത്തു കൊള്ളുക.'' ഇവ സംബന്ധിച്ചു ചില കാര്യങ്ങൾ പ്രസ്താവിക്കേണ്ടതുണ്ട്. 1. ബഹിഷ്കൃതരായ വൈദികരെ ആശ്രമത്തിലോ ആശ്രമത്തിലെ സമൂഹപ്രാർത്ഥനയിലോ, ഭക്ഷണ ശാലയിലോ പ്രവേശിപ്പിച്ചിട്ടില്ല. അവർക്കു സന്യാസവസ്ത്രം കൊടുത്തിട്ടുമില്ല. മറിച്ചു, രൂപതാ വൈദികരോടൊപ്പം അവർ സെമിനാരിയിലാണ് താമസിച്ചത്. അവിടെ പതിവായി രൂപതാ വൈദികർ, അവരുടെ ഇഷ്ടമനുസരിച്ച് ആഴ്ചകളോ മാസ ങ്ങളോ ഭക്ഷണച്ചിലവു കൊടുത്തു കൊണ്ട് താമസിക്കുന്നതിനു അനുവാദ മുണ്ടുതാനും. 2. ആർച്ചുബിഷപ്പ് അവരെ ഇതിന് ഒരിക്കലും മുടക്കിയിട്ടില്ലാത്ത തിനാൽ അവർ ഒരു പ്രകാരവും അനുസരണത്തിനു വിപരീതമായി പ്രവർത്തിച്ചിട്ടില്ല. 3. മാന്നാനത്തു താമസിക്കണമെന്ന് അവരോടു ഒരു പ്രകാരത്തിലും ഞാൻ ആവശ്യപ്പെ ടുകയോ കല്പിക്കുകയോ ചെയ്തിട്ടില്ല. 4. സ്ഥലം വിട്ടു പോകാൻ ഒരു ന്യായത്താലും അവരോടു കല്പിക്കുവാൻ എനിക്കു സാധിക്കുകയില്ലായിരുന്നു. 5. അവരെ ഞാൻ ആലോചനക്കാരായോ, സെക്രട്ടറിമാരായോ, ഔദ്യോഗിക ദ്വിഭാഷിമാരായോ ഉപയോ ഗിച്ചിട്ടില്ല. മറിച്ച്, വ്യക്തിപരമായി ദ്വിഭാഷികളാക്കിയതിൽ ആർച്ചുബിഷപ്പിൻെറ അധികാരത്തിന് എന്തു ഹാനി അഥവാ മറ്റെന്തു പാതകം സംഭവിച്ചു എന്ന് എനിക്കറിവില്ല. 6. അവരോടു സംസാരിക്കുന്നതിൽനിന്ന് ഏതെങ്കിലും ഉതപ്പു വരത്തക്കവിധം അവർ മഹറോനിലോ, പള്ളിക്കടുത്ത ഒരു ശിക്ഷയിലോ, അതായത്, വിലക്കിലോ (suspensio) മുടക്കിലോ (interdictum) ഉൾപ്പെട്ടിട്ടില്ല. 7. ആർച്ചു ബിഷപ്പു പറയുന്ന പൊതുവായ ഉതപ്പ് അദ്ദേഹത്തോടുതൊട്ടു ചുറ്റിക്കൂടി നില് ക്കുന്നവർക്കല്ലാതെ മലബാറിൽ മറ്റാർക്കും ഉണ്ടായിട്ടില്ല. 8. പുറത്താക്കപ്പെട്ടവരെ ആശ്രമങ്ങളിൽ തിരികെ എടുക്കണമെന്നാവശ്യപ്പെട്ടുകൊണ്ടുള്ള അസംഖ്യം അപേക്ഷകൾ എനിക്കു കിട്ടിയിട്ടുണ്ട്. അവയെല്ലാം ഞാൻ ശ്രദ്ധാപൂർവ്വം സൂക്ഷി ക്കുന്നു. 9. അവരോടു ഞാൻ സംസാരിച്ചിരുന്നില്ലെങ്കിൽ മലബാർ ജനത ഏകസ്വ രത്തിൽ ആർച്ചു ബിഷപ്പിൻെറയും മിഷനറിമാരുടെയും മേൽ ആരോപിക്കുന്ന ശമിക്കാത്ത വെറുപ്പിൻെറയും ദുസ്സഹമായ കാർക്കശ്യത്തിൻെയും അതേ ഉതപ്പു തന്നെ പരസ്യമായി ഞാനും കൊടുക്കുമായിരുന്നു.

ഇനി വേറൊരു സംഭവം ഞാൻ കൊണ്ടുവരികയാണ്. ഞാൻ അറിയിച്ചിട്ടുള്ള തുപോലെ മാന്നാനം സമ്മേളനത്തിനിടയിൽ വളരെ വൈദികർ ഒരുമിച്ച് സ്വകാര്യ

സന്ദർശനാനുമതി വാങ്ങി. ഈ സ്വകാര്യ സന്ദർശനത്തിൽ, അവരുടെ പൊതുവായ അപേക്ഷയിൽ ഒപ്പിടാത്ത ഒരു തോമ്മാക്കത്തനാർ നുഴഞ്ഞു കയറി. മറ്റു കത്തനാരന്മാർ ആവശ്യപ്പെട്ടതനുസരിച്ചു ഞാൻ അദ്ദേഹത്തോടു ആ സ്വകാര്യസന്ദർശനത്തിൽ നിന്ന് ഇറങ്ങിപ്പോകുവാൻ ആവശ്യപ്പെടുകയുണ്ടായി. അദ്ദേഹമാകട്ടെ മുറിയിൽ നിന്നിറങ്ങി, തുറന്നു കിടന്ന വാതിലിനടുത്തു നിന്നുകൊണ്ടു കേൾക്കുവാൻ സാധിച്ചിരുന്ന കാര്യങ്ങൾ കുറിച്ചെടുക്കുവാൻ തുടങ്ങി. ഇതിനെക്കുറിച്ചു കേട്ട ഞാൻ അദ്ദേഹത്തോടു അവിടെ നിന്നു പോകുന്നതിന് ആജ്ഞാപിക്കുവാനും വാതിലടയ്ക്കുവാനുമായി ഒരു കത്തനാരെ വിട്ടു. കുറച്ചു ദിവസങ്ങൾക്കുശേഷം, അതായത് മെയ് 30-നു ആർച്ചു ബിഷപ്പ് എനിക്കു ഇങ്ങനെ എഴുതി: ''ഓരോരുത്തർക്കും പൂർണ്ണ സ്വാതന്ത്ര്യമനുഭവിക്കുന്നതിന് അനുവദിക്കുക. മാന്നാനത്ത് തടസ്സപ്പെടുത്തുവാൻ അങ്ങ് ആഗ്രഹിച്ചതുപോലെ, ഇതിനെക്കുറിച്ചു ഭംഗിയല്ലാത്ത വാർത്തകൾ പരക്കുന്നുണ്ട്. വാർത്തകളെന്നേ ഞാൻ പറയുന്നുള്ളൂ. കാരണം, സത്യാവസ്ഥ പരിശോധിക്കുന്നത് എൻെറ ജോലിയല്ല.'' ജൂൺ 5 നു ഞാൻ മറുപടി കൊടുത്തു. ''മാന്നാനത്തു വൈദികരുടെയും ജനത്തിൻെയും പൂർണ്ണസ്വാതന്ത്ര്യത്തിനു തടസ്സമുണ്ടാക്കി എന്ന മട്ടിൽ ഭംഗിയില്ലാത്ത വാർത്തകളെക്കുറിച്ചു അങ്ങു പറയുന്നു. എല്ലാവരുടെയും പരിപൂർണ്ണ സ്വാതന്ത്ര്യം സംരക്ഷിക്കുന്നതിന് ഞാൻ അങ്ങേയറ്റം പരിശ്രമിക്കുന്നു എന്നു ദയവായി അറിഞ്ഞുകൊള്ളുക. പരസ്യമായ പൊതുസമ്മേളനത്തിൽ ആരെയും ഒഴിച്ചു നിർത്താതെ (sine exceptione) എല്ലാ കത്തനാരന്മാർക്കും പ്രവേശനമുണ്ടായിരുന്നു. സ്വകാര്യ സന്ദർശനങ്ങൾ, അവ ആവശ്യപ്പെട്ട ഒരാൾക്കു തനിച്ചോ, പലർക്കു ഒരുമിച്ചോ, വേണ്ടി മാത്രവും. ഒരേ അഭിപ്രായക്കാരായ പല കത്തനാരന്മാർ ആവശ്യപ്പെട്ടു വാങ്ങിയ ഇത്തരം ഒരു സന്ദർശനാവസരത്തിൽ ഭിന്നാഭിപ്രായക്കാരനും അവരുടെ പൊതു അപേക്ഷയിൽ ഒപ്പിടാത്തവനുമായ ഒരു കത്തനാർ, ചാരവൃത്തിക്കാണെന്നു പറയപ്പെടുന്നു, വിളിക്കപ്പെടാതെ, അകത്തുകയറി. ഈ വസ്തുത എൻെറ ശ്രദ്ധയിൽപ്പെടുത്തിയപ്പോൾ, നേരത്തെ ആവശ്യപ്പെട്ടവർക്കു മാത്രമേ ആ സന്ദർശനത്തിൽ പ്രവേശനമുള്ളു എന്നു അറിയിക്കാൻ ഞാൻ നിർദ്ദേശം കൊടുത്തു. അതിനാൽ ആ കത്തനാർ പുറത്തു പോയി. മറ്റു കത്തനാരന്മാർക്കു ഉള്ളു തുറന്നു സംസാരിക്കുവാനുള്ള സ്വാതന്ത്ര്യം സംരക്ഷിച്ച എൻെറ പ്രവൃത്തി ശരിയല്ലയോ? വേറെ വിരുദ്ധ വാർത്ത അങ്ങയുടെ പക്കൽ എത്തിയിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ അതിനെക്കുറിച്ചു എനിക്കു അറിവു തരാൻ അപേക്ഷിക്കുന്നു.'' ഇതിന് അദ്ദേഹം ജൂൺ 12-നു മറുപടി തന്നതിങ്ങനെയാണ്: ''മറ്റുള്ളവരുടെ കൂടെ ചേരാൻ വിസമ്മതിച്ചതുകൊണ്ടും ഒരു ചാരനാണെന്നു കരുതപ്പെട്ടതുകൊണ്ടും ഒരാളെ പുറത്തിറക്കിവിട്ടു എന്നു അങ്ങ് എനിക്കു എഴുതിയിരിക്കുന്നു. മോൺസിഞ്ഞോറേ, ചാരന്മാർക്കു മനസ്സാക്ഷിക്കടി ഇല്ലെന്നു തീർച്ചയാണ്. തന്നെയല്ല, ഇത്തരം തൊഴിൽ നടത്തുന്നതിന് ഏതു തരത്തിലുള്ള അപേക്ഷകൾക്കും അവർ ഒപ്പിട്ടെന്നു വരാം. ഇത്തരം പ്രവൃത്തി വലിയ ഒരു കളങ്കമാണുണ്ടാക്കുക എന്ന് അങ്ങു ചിന്തിക്കുന്നതു നല്ലതാണ്.

ഇപ്പറഞ്ഞ വൈദികൻ മലബാറിലുള്ള മെച്ചപ്പെട്ട വൈദികരിലൊരാളാണ്. അദ്ദേഹം മാന്നാനത്തു വച്ചു പരസ്യമായി അപമാനിതനായിരിക്കുകയാണ്. നീതിയെ സ്നേഹിക്കുന്നവർക്കെല്ലാം ഈ അപമാനം വേദനാകരമായിരിക്കുന്നു.'' ജൂൺ 17-നു ഞാൻ ഉത്തരം കൊടുത്തു: ''ഞാൻ ഒരാളെ പരസ്യ സമ്മേളനത്തിൽ നിന്നു പുറത്താക്കി എന്നു പറയുന്നതു വ്യാജമാണ്. ഒരു സ്വകാര്യ സന്ദർശനത്തിനിടയിൽ കയറി വന്ന ആ കത്തനാരോടു ഞാൻ പറഞ്ഞതു മുറിയിൽ നിന്നു പുറത്തു പോകുവാൻ മാത്രമാണ്. ദൂഷണം പറയുന്ന ആളെ അങ്ങ് ശിക്ഷിക്കുകയായിരുന്നു വേണ്ടത്.'' ഇതിന് ജൂൺ 26-നു അദ്ദേഹം താഴെപ്പറയന്ന മറുപടി തന്നു. ''അങ്ങയെക്കുറിച്ചും മാന്നാനത്തെ സംഭവത്തെ (procedimento) ക്കുറിച്ചും പരന്നിട്ടുള്ള വാർത്തകൾ വിശ്വസിക്കരുത് എന്ന് അങ്ങു എനിക്കു എഴുതിയിരിക്കുന്നു. അടിസ്ഥാന രഹിതങ്ങളായ വാർത്തകൾ ഉണ്ടാകാൻ ദൈവത്തിനു ഇഷ്ടപ്പെട്ടിരുന്നെങ്കിൽ! ഏതായാലും പരസ്യമായ വസ്തുതകളുടെ മുമ്പിൽ വിപരീതമായ ഏതു വാദവും പ്രയോജനരഹിതമാണ്. മാന്നാനത്തെ സമ്മേളനങ്ങളുടെ ആദ്യത്തെ വ്യാഴാഴ്ചയാണെന്നു തോന്നുന്നു, ഒന്നോ രണ്ടോ നാട്ടു മെത്രാന്മാരെയും തലവനായി ഒരു ഈശോസഭാ മെത്രാനെയും ആവശ്യപ്പെടുന്ന ആ അപേക്ഷയിൽ ഒപ്പിടാൻ സമ്മതിക്കാതിരുന്നവരോടു അങ്ങു മുറിയിൽ നിന്നു പുറത്തു പോകാൻ ആജ്ഞാപിച്ചു. പുത്തൻചിറ, കൊരട്ടി, ചാലക്കുടി, പറവൂർ [1] എന്നിവിടങ്ങളിലെ വികാരിമാരും എൻെറ ഓർമ്മയിൽ നിന്നു പേരു വിട്ടു പോയ വേറെ ചിലരും ആ ദിവസം പരസ്യമായി പുറത്തു പോകാൻ നിർബ്ബന്ധിതരായി. വേറൊരുദിവസം ഇതേ കാരണത്താൽത്തന്നെ ആരക്കുഴയിലെ താല്ക്കാലിക വികാരിയും പുറത്താക്കപ്പെട്ടു. വാതിലിന്നടുത്തുനിന്ന അദ്ദേഹത്തോടു അങ്ങയുടെ ഒരു സെക്രട്ടറി ഉടനെ തന്നെ അവിടെ നിന്നു പോകണമെന്ന് പറയുകയും അദ്ദേഹത്തിനെതിരെ വാതിലടയ്ക്കുകയുമുണ്ടായി. ഇങ്ങനെ അനിഷേധ്യങ്ങളായ വസ്തുതകളെ നിഷേധിക്കുക തമാശ (ridicolo) യെക്കാൾ കഷ്ടമാണ്. ഈ ഒടുവിലത്തെ സംഭവമാണെങ്കിൽ അങ്ങു തന്നെ സമ്മതിച്ചിട്ടുമുണ്ട്. എന്നിട്ടും അദ്ദേഹത്തിനു കിട്ടിയ അപമാനത്തെ (ingiuria) ക്കുറിച്ചു പരാതിപ്പെടുന്നതിനു ഞാൻ അദ്ദേഹത്തെ ശിക്ഷിക്കണമെന്നായിപോലും!'' ഇതിനു ഞാൻ മറുപടിയൊന്നും കൊടുത്തതേയില്ല. കാരണം എതിരായുള്ള എല്ലാ പ്രസ്താവവും ഉപയോഗശൂന്യമായിരുന്നു. വേറെ നാലോ അതിലേറെയോ കത്തനാരന്മാരെ പുറത്താക്കി എന്നു എഴുതിയിരിക്കുന്നത് താഴെപ്പറയുന്നതിനെ അടിസ്ഥാനമാക്കിയാണെന്നു തോന്നുന്നു. എല്ലാ കത്തനാരന്മാരുടെയും പരസ്യസമ്മേളനം പ്രാർത്ഥനയോടെ സമാപിച്ചശേഷം തുടർന്നു സ്വകാര്യസന്ദർശനം ആരംഭിക്കാമെന്നും പൊതുവായ അപേക്ഷവഴി സ്വകാര്യ

---

1. പുത്തൻചിറ വികാരി 1876 ഏപ്രിൽ 25-ലെ ഒരെഴുത്തിൽ കാണുന്ന ഒപ്പനുസരിച്ച് :
കൊരട്ടി വികാരി : പയിനാടത്തു ഗീവർഗീസ്
ചാലക്കുടി വികാരി : മത്തായി
പറവൂർ വികാരി : യോഹന്നാൻ മാണിക്കനാം പറമ്പിൽ
Cfr. SOCG 1876.. Sull ' andamento.....

സന്ദർശനം ആവശ്യപ്പെട്ടവർക്കു ഉടനെ എന്നെ കാണാമെന്നും പരസ്യമായി അറിയിച്ചു. വളരെ കത്തനാരന്മാർ, ജൂൺ 10-ലെ എൻെറ എഴുത്തിൽ പറഞ്ഞതു പോലെ 15 പേരാണെന്നു തോന്നുന്നു, ഉടനെ തന്നെ ഇറങ്ങിപ്പോയി.

വരാപ്പുഴ ഭരണത്തിൻെറയും വന്ദ്യവികാരിഅപ്പൊസ്തോലിക്കാ എടുക്കുന്ന തീരുമാനങ്ങളുടെയും ചില മാതൃകകൾ അങ്ങയുടെ പക്കലുണ്ട്. മുള്ളു നിറഞ്ഞ ഒരു ജോലിയാണ് എൻെറ തോളിൽ ചുമത്തിയിരിക്കുന്നതെന്നു നേരത്തെ ഞാൻ അറിയുകയും എഴുതുകയും ചെയ്തില്ലായിരുന്നുവെങ്കിൽ എൻെറ ക്ഷമയ്ക്കു തീർച്ചയായും കോട്ടം തട്ടുമായിരുന്നു. കാരണം, മുൻകൂട്ടി കണ്ട അമ്പ് കുറഞ്ഞ മുറിവല്ലേ വരുത്തുക? ഇവ മൂലം മലബാറിലുള്ള എൻെറ സ്വാധീനത്തിന്(auctoritas) കുറവു വരുമെന്ന ഭയം കൊണ്ടു പരാതിപ്പെടാനല്ല ഞാനിവ എഴുതുന്നത്. മറിച്ച് അതു വർദ്ധിക്കുകയാണ്. എന്തെന്നാൽ മഞ്ഞുമ്മേൽ നിന്ന് ഈ കാര്യങ്ങളുടെ വാർത്ത കിട്ടിയ ജനം എൻെറ നേർക്കു സഹതാപം പ്രകടിപ്പിക്കുന്നു. ബഹുമാനപ്പെട്ട മിഷനറിമാരെക്കുറിച്ചും ആർച്ചുബിഷപ്പിനെക്കുറിച്ചും എനിക്കു പ്രയാസം തോന്നുന്നു. കാരണം ഇത്തരത്തിലുള്ള സംസാരവും പെരുമാറ്റവും വഴി അവർ ജനത്തിൻെറ വെറുപ്പിനെ വർദ്ധമാനമാക്കുകയാണ് ചെയ്യുന്നത്. ഞാൻ ഇവ എഴുതുന്നതിനു വേറൊരു കാരണം കൂടിയുണ്ട്. എനിക്കെതിരായി ഒപ്പിട്ട പരാതി (protestatio) റോമിലേക്കയച്ചിട്ടുണ്ടെന്ന ശ്രുതി, ആർച്ചു ബിഷപ്പ് അതിനെ നിഷേധിച്ചു പറഞ്ഞിട്ടുപോലും, ജനത്തിലെല്ലാം പരന്നിട്ടുണ്ട്. അതു മാത്രമല്ല, ഈ വിഷയത്തെക്കുറിച്ചു കമ്പിസന്ദേശവും തിരുസ്സിംഹാസനത്തിലേക്കു പോയിട്ടുണ്ടെന്നാണ് വാർത്ത, ഇതിനും പുറമെ, വേറൊരു സന്ദർശകൻ ഉടനെ വരുമെന്ന മിഷനറിമാരുടെ പ്രസ്താവനയും അതിനു സമമായ കാര്യങ്ങളുമുണ്ട്. ഇവയെയെല്ലാം ഫലപ്രദമായി എതിർത്തു നില്ക്കുവാൻ പറ്റിയ മാർഗ്ഗം ഞാൻ കാണുന്നില്ല.

രണ്ടു ആർച്ചു ബിഷപ്പുമാരും എനിക്കു നല്കിയ താല്ക്കാലികാധികാരം, ജൂൺ 10-നു ഞാൻ എഴുതിയതുപോലെ, എലഞ്ഞിയിലല്ലാതെ പ്രായോഗികമായി ഉപയോഗശൂന്യമായിട്ടാണു കാണുന്നത്. കാരണം, വീണ്ടും വരാപ്പുഴയധികാരത്തിന് കീഴ്പെടുക ഒരിക്കലും സാദ്ധ്യമല്ല എന്നുള്ള ശീശ്മക്കാരുടെ ആവർത്തിച്ചുള്ള പ്രസ്താവനയിൽ നിന്ന്, സുറിയാനിക്കാർ ലത്തീൻകാരിൽ നിന്നു വേർപെടുത്തപ്പെടുന്നില്ലെങ്കിൽ, മറ്റു പള്ളികളുടെ മാനസ്സാന്തരത്തെക്കുറിച്ചുള്ള എൻെറ എല്ലാ പ്രത്യാശയും തന്നെ നഷ്ടപ്പെട്ടിരിക്കുകയാണ്. സ്വന്തമെത്രാനെക്കുറിച്ചുള്ള കാര്യം മാറ്റി വയ്ക്കുന്നതിനുള്ള ഡിക്രി പ്രസിദ്ധമാക്കിയയുടനെ മലബാറിൻെറ തെക്കൻ പ്രദേശത്തുള്ള അഞ്ചു പള്ളികളുമായി മറുപക്ഷം ചേർന്ന (defecerat) വളരെ ജനസ്വാധീനമുള്ള (magnae auctoritatis) ഒരു കത്തനാർ [2] ഇന്ന് അദ്ദേഹത്തിൻെറ സഹോദരനെ എൻെറ പക്കലയച്ചു, താൻ എനിക്ക്, വികാരി അപ്പൊസ്തോലിക്കായ്ക്കല്ല, വിധേയനാകാൻ തയ്യാറാണെന്നറിയിച്ചു. അദ്ദേഹവും ആ പള്ളികളും

2. പാലാക്കുന്നേൽ മത്തായി കത്തനാർ.

കൊൺകൊർദാത്തിനു ശേഷം ഗോവയുടെ അധികാരത്തിൻ കീഴിലല്ലാതിരുന്നതിനാൽ അദ്ദേഹത്തിൻെറ അപേക്ഷ നിരസിക്കയല്ലാതെ എനിക്കു മാർഗ്ഗമില്ലായിരുന്നു. എലഞ്ഞിയിൽ മാനസ്സാന്തരപ്പെട്ട വരാപ്പുഴ ഭാഗക്കാർ വരാപ്പുഴ ആർച്ചു ബിഷപ്പിൻെറ കീഴിലേക്കു തിരിച്ചു പോകുവാൻ തീർത്തും വിസമ്മതിച്ചു. ഗോവാ വിഭാഗക്കാരോടൊപ്പം ഗോവ ആർച്ചു ബിഷപ്പിൻെറ കീഴിലേക്കു പോകുവാനാകട്ടെ അവർ തയ്യാറായിരുന്നു താനും. എൻെറ ഉപദേശങ്ങൾ കൊണ്ടു ഫലമില്ലാതിരുന്നതിനാൽ ആ ഭാഗക്കാരെ എൻെറ താല്ക്കാലികാധികാരത്തിൻ കീഴിൽ ഞാൻ സ്വീകരിച്ചു. അവരെ വെറുതെ തിരസ്ക്കരിക്കുന്നതിലും ഭേദമാണിത് എന്നു ഞാൻ തീരുമാനിച്ചു. പ്രത്യേകിച്ച് ഇത്തരം അധികാരം എനിക്കു വരാപ്പുഴ ആർച്ചു ബിഷപ്പു തന്നിട്ടുണ്ട് എന്ന കാര്യം അവർക്കു നന്നായി അറിയാമായിരുന്ന സാഹചര്യത്തിൽ.

ഇത്തരത്തിൽ തല്ക്കാലത്തേക്കുള്ള അധികാരദാനം (delegatio) എത്രയേറെ ആവശ്യമായിരുന്നു എന്നത് രണ്ടു മേലദ്ധ്യക്ഷന്മാരും മാനസ്സാന്തരപ്പെട്ടവരെ തനിക്കു വേണം എന്നു ആവശ്യപ്പെടുന്നതിൽ കാണിച്ച വ്യഗ്രതയിൽ നിന്നു വ്യക്തമാകുന്നുണ്ട്. ഗോവാ ആർച്ചു ബിഷപ്പ് എനിക്കു ഇങ്ങനെ എഴുതി. [3] ''അങ്ങയുടെ എഴുത്തിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതുപോലെ എലഞ്ഞിയിലെ വൈദികർക്കും വിശ്വാസികൾക്കും എൻെറ അധികാരത്തിൻ കീഴിൽ വീണ്ടും വരുന്നതിന് വിരോധമില്ലാത്തതിനാൽ അങ്ങനെ ചെയ്യുവാൻ അവർക്കു അനുവാദം കൊടുക്കേണ്ടതാണെന്നു എനിക്കു തോന്നുന്നു. കാരണം, സ്വമനസ്സാലേ ആവശ്യപ്പെടുന്ന പള്ളികളെ മാത്രം സ്വീകരിക്കുവാനേ സഭാപരമായ കാര്യങ്ങളുടെ തിരുസ്സംഘ (S. Congregation des affaires ecclesiastiques) ത്തിൻെറ എഴുത്തു വരാപ്പുഴ ആർച്ചു ബിഷപ്പിനെ അനുവദിച്ചിട്ടുള്ളു. ഇപ്പോൾ അങ്ങനെ ആവശ്യപ്പെടാത്ത പള്ളികൾ നിയമ പ്രകാരം എൻെറ കീഴിലാണ്. പ്രത്യേകിച്ചു മേല്പറഞ്ഞ എഴുത്തിനു ശേഷം''. ഞാൻ നിഷേധാത്മകമായി ഇങ്ങനെ മറുപടി എഴുതി. ''കൊൺകൊർദാത്തിനു ശേഷം ഈ ഇടവകകളുടെമേൽ അധികാരമുള്ളതുകൊണ്ടു വികാരി അപ്പൊസ്തോലിക്കാ എതിർക്കും. കൂടാതെ, ഞാൻ അത് അനുവദിച്ചാൽ അദ്ദേഹത്തിനു പ്രതികൂലമായി കാര്യം തീരുമാനിച്ചതിൽ, അദ്ദേഹം തീർച്ചയായും എനിക്കെതിരെ പരാതിപ്പെടും.'' വരാപ്പുഴ ആർച്ചു ബിഷപ്പാകട്ടെ എലഞ്ഞിയെ സംബന്ധിച്ചു ഞാൻ നിശ്ചയിച്ച കാര്യങ്ങളെ അംഗീകരിച്ചുവെങ്കിലും ഉടൻതന്നെ, അദ്ദേഹം എനിക്കു കൈ പകർന്നു തന്നിരുന്ന സ്വന്ത അധികാരത്തെ (jurisdictionem delegatam) പൂർണ്ണമായി ശീശ്മയിലായ പള്ളികളുടെ മേലായി മാത്രം പരിമിതപ്പെടുത്തുകയുണ്ടായി. ഇതിനു രണ്ടു ന്യായങ്ങളും അദ്ദേഹം നല്കി: ''ഒന്നാമതായി ഏതു പള്ളിയിലും എനിക്കുള്ള അധികാരം തിരുസ്സിംഹാസനത്തോടു ചോദിക്കാതെ എനിക്കു ഉപേക്ഷിക്കാനാവില്ല. രണ്ടാമതായി, എൻെറ കീഴുള്ള വിശ്വാസികൾക്ക് അവരുടെ ഇടയൻെറ പക്കലേക്കു തിരിച്ചു വരുവാൻ അവകാശമുണ്ട്. അവരുടെ

3. ഗോവ ആർച്ചുബിഷപ്പിൻെറ എഴുത്തുകളെല്ലാം ഫ്രഞ്ചുഭാഷയിലാണ്.

ഇഷ്ടത്തിനെതിരായി (contro il loro consenso) എൻെറ താല്പര്യത്തെ പ്രതി മാത്രം മറ്റൊരു ഇടയനെ സ്വീകരിക്കണമെന്നു അവരെ നിർബ്ബന്ധിക്കുവാൻ എനിക്കു പറ്റുകയില്ല.''ആദ്യത്തെ ന്യായം ദുർബ്ബലമാണ് (probat nimis) കാരണം, ഇതേ ന്യായത്താൽത്തന്നെ, ശീശ്മക്കാർ മുഴുവനായി കയ്യടക്കിയിരിക്കുന്ന പള്ളികളിൽ അദ്ദേഹത്തിനു ന്യായമായിട്ടുള്ള അധികാരം തല്ക്കാലത്തേക്കു കൈമാറുന്നതും നിഷിദ്ധമായിരിക്കേണ്ടിയിരുന്നു. രണ്ടാമത്തെ ന്യായം, മനസ്സു തിരിയുന്നവർ അദ്ദേഹത്തിൻെറ ഭരണത്തിൻ കീഴിലേക്കു തിരിച്ചു വരാനാഗ്രഹിക്കുന്നു എന്നു തെറ്റായി സങ്കല്പിച്ചിരിക്കുന്നു. എന്നിരുന്നാലും, അദ്ദേഹത്തിൻെറ ഇഷ്ടപ്രകാരം, പൂർണ്ണമായി ശീശ്മയിലെ പള്ളികളുടെ മേലായി മാത്രം പരിമിതപ്പെടുത്തിയ താല്ക്കാലികാധികാരം അംഗീകരിക്കുന്നു എന്നു ഞാൻ അദ്ദേഹത്തിനെഴുതി.

പുളിങ്കുന്നിലെ സെമിനാരിയിൽ, കൂട്ടപ്രാർത്ഥനയ്ക്കു കടമയില്ലാത്ത മൂന്നു മൂന്നാം സഭാംഗങ്ങൾ 30 സെമിനാരിക്കാർക്കു വിദ്യാഭ്യാസം നല്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞാൽ മതിയാകുന്നതാണ്. ഈ സന്യാസികളുടെ അഭിപ്രായ ഗതി, സെമിനാരിക്കാർക്കു പകരുന്ന വിജ്ഞാനം, ഈ ഭവനത്തിലെ അന്തേവാസികളുടെ സ്വഭാവം, ആചാരങ്ങൾ എന്നിവയെ സംബന്ധിച്ചു അറിയുവാൻ മാന്നാനത്തെ സെമിനാരിയെയും ആശ്രമത്തെയും കുറിച്ചു ഞാൻ എഴുതിയവ കൃത്യമായി ആവർത്തിച്ചാൽ മതിയാകുന്നതാണ്.

ഇന്നു പുളിങ്കുന്നു പള്ളിയിൽ എനിക്കു മഹത്തായ ഒരു സ്വീകരണം ലഭിച്ചു. അവിടെ ഞാൻ കുർബ്ബാന ചൊല്ലി, വത്തിക്കാൻ കൗൺസിലിനെക്കുറിച്ചു പ്രസംഗിച്ചു. തുടർന്നു വരുന്ന ദിവസങ്ങളിൽ ഇതുപോലുള്ള കർമ്മങ്ങൾ മറ്റു പട്ടണങ്ങളിലും ഗ്രാമങ്ങളിലും ആവർത്തിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു.

●

11

S.C. Malabaresi

1862 - 1877

Fol. 540 R - 547 V

കൊച്ചി ജൂലൈ 24, 1876

അങ്ങയുടെ ഏറ്റം ഒടുവിലത്തെ കത്ത് എനിക്കു ജൂൺ 26-നു കിട്ടി. അതിൻെറ തീയതി മെയ് 31 - ആണ്.

കാലാവസ്ഥയുടെ ഉഗ്രത ഒരു പരിധിവരെ ശമിച്ചതോടെ, ഓരോ പള്ളിയിൽ നടത്തുന്ന ഏറ്റം ഉപകാരപ്രദമായ സന്ദർശനത്തിനു ഞാൻ തുടക്കമിട്ടു. ഇടയ്ക്കിടെ മഴമൂലം തടസ്സപ്പെടുന്നെങ്കിലും ജാഗ്രതയോടെ ഞാൻ സന്ദർശനം തുടരുകയാണ്. മലബാറിൽ ഞാൻ സന്ദർശിച്ച മിക്കവാറും മുഴുവൻ ഭാഗവും വെള്ളത്തിനടിയിലാണ്. അതിനാൽ എനിക്കു ഒരു സ്ഥലത്തുനിന്നു മറ്റൊരിടത്തേക്കു വള്ളത്തിലേ പോകാനാവൂ. ഞാൻ പോകുന്നിടത്തെല്ലാം വളരെ വള്ളങ്ങൾ ഭാഗവതന്മാരെയും, പാട്ടുകാരെയും ഭക്തസംഘടനക്കാരെയും കത്തനാരന്മാരെയും വഹിച്ചുകൊണ്ടു എന്നെ അനുഗമിക്കുന്നു.

ജൂലൈ 6-നു പുളിങ്കുന്നു പള്ളിയിൽ ഞാൻ കുർബ്ബാന ചൊല്ലി പ്രസംഗിച്ചു. എൻെറ ആഗമന ദിവസം തന്നെ ഈ പള്ളിയിലെ വികാരിയെ [1] അദ്ദേഹത്തിൻെറ താമസസ്ഥലത്തു ഞാൻ സന്ദർശിക്കുകയുണ്ടായി. എന്നിട്ടും, ആർച്ചു ബിഷപ്പിനോടും ഈ നാട്ടിൽനിന്നുള്ള തട്ടാശ്ശേരിലച്ചനോടും ഉള്ള വലിയ ഭയം കൊണ്ട്, വൃദ്ധനും വീര്യമില്ലാത്തവനുമായ (fragilis) അദ്ദേഹം ആശ്രമത്തിൽ താമസിക്കുന്ന എന്നെ സന്ദർശിക്കുവാൻ തുനിഞ്ഞില്ല. അതിനാൽ ജനംതന്നെ, അവരുടെ പള്ളിയിൽ കുർബ്ബാന ചൊല്ലുവാൻ എന്നെ ക്ഷണിക്കുവാൻ എത്തി. ഞാൻ സന്നദ്ധനാണെങ്കിലും, ബഹു. വികാരി ഔചിത്യത്തിൻെറ നിയമങ്ങളെ വിട്ട് എന്നെ സന്ദർശിക്കുകയോ ക്ഷണിക്കുകയോ ചെയ്യാത്തസ്ഥിതിയ്ക്ക് അവരുടെ ആഗ്രഹം

1 1876 ജൂലൈ 18 ലെ ഒരെഴുത്തിൽ കാണുന്ന ഒപ്പനുസരിച്ച് ഈ വികാരിയുടെ പേര് അരെശ്ശരിൽ കുറിയാക്കോസ് എന്നാണ്.Cfr. SOCG 1876 Sull'andamento എന്നതിൽ ഈ എഴുത്തു കാണാവുന്നതാണ്.

സാധിച്ചുകൊടുക്കാൻ നിവൃത്തിയില്ല എന്നു ഞാൻ മറുപടികൊടുത്തു. ജനമെല്ലാം ഉടനെതന്നെ വികാരിയുടെ പക്കൽ ചെന്ന് മനസ്സില്ലാത്ത അദ്ദേഹത്തെ എന്നെ പൊറുതി പറഞ്ഞു ക്ഷണിക്കുവാനായി കൊണ്ടുവന്നു (traxit). അദ്ദേഹം അതു നിർവ്വഹിച്ചു. അതിനുശേഷം ബഹുമാനപ്രകടനങ്ങൾ എൻെറ മേൽ കോരിച്ചൊരിയുവാൻ അദ്ദേഹം ശ്രദ്ധാലുവായി. ഇതാണ് ജനത്തിൻെറ ശക്തി!

ജൂലൈ 7. പുളിങ്കുന്നു വിട്ടുഞാൻ മൂന്നു പള്ളികൾ സന്ദർശിച്ചു. എല്ലായിടത്തും അങ്ങേയറ്റം ബഹുമതിയോടെയാണ് എന്നെ സ്വീകരിച്ചത്. ചേന്നങ്കരിയിൽ ഞാൻ കുർബ്ബാനചൊല്ലി പ്രസംഗിച്ചു. ഉച്ചയ്ക്കു ചമ്പക്കുളത്തും വൈകുന്നേരം എടത്വാ (കോലിമുക്ക് Kolymuk <sic>) യിലും ജനങ്ങളോടു ശീശ്മയെക്കുറിച്ചു സംസാരിച്ചു.

ജൂലൈ 8. എടത്വായിൽ കുർബ്ബാന ചൊല്ലി വേറൊരു പ്രസംഗം കൂടി പറഞ്ഞിട്ടു എൻെറ കഴിഞ്ഞ എഴുത്തിൽ ഞാൻ സൂചിപ്പിച്ചിട്ടുള്ള പാലാക്കുന്നേൽ മത്തായി കത്തനാരെ സന്ദർശനത്തിനു സ്വീകരിച്ചു. ഇദ്ദേഹം ഏതാനും മാസങ്ങൾക്കു മുമ്പ് അഞ്ചു പള്ളികളോടുകൂടെ മെല്ലൂസിൻെറ ഭാഗത്തേക്കു പോയ ആളാണ്. അക്രമിയായ മെത്രാൻ ഇദ്ദേഹത്തെ അർക്കദിയാക്കോനായി പ്രഖ്യാപിച്ചിട്ടുണ്ട്. വാചാലതയുള്ള ഇദ്ദേഹം ശക്തിയിലും പ്രവർത്തനശേഷിയിലും മറ്റു കത്തനാരന്മാരെക്കാൾ വിശ്രുതനാണ്. അദ്ദേഹത്തെ ഞാൻ സൗഹാർദ്ദപൂർവ്വം സ്വീകരിച്ച് ഇരിക്കുവാൻ പറഞ്ഞ ഉടനെതന്നെ വലിയ വിശ്വാസത്തോടെ അദ്ദേഹം ഉള്ള് എനിക്കു തുറന്നു. ഒരു വൈദികനും തങ്ങളുടെ മുമ്പിൽ ഇരിക്കുവാൻ മിഷനറിമാർ അനുവദിക്കുകയില്ല എന്നതാണ് കാരണം. മെല്ലൂസ് മെത്രാൻെറ നിയമവിരുദ്ധമായ ദൗത്യത്തെക്കുറിച്ച് ഞങ്ങൾ രണ്ടു മണിക്കൂർ ചർച്ച നടത്തി. വിവിധ ന്യായങ്ങൾ കൊണ്ടു കാര്യം ഞാൻ അദ്ദേഹത്തെ തെളിയിച്ചുകൊടുത്തു. എൻെറ സകലസംശയങ്ങളും തീർന്നു എന്ന് ഒടുവിൽ അദ്ദേഹം സമ്മതിച്ചു. മെല്ലൂസ് പക്ഷത്തിലെ എല്ലാ കത്തനാരൻന്മാരും അഞ്ചുപള്ളികളിലെ പ്രധിനിധികളും ഒന്നിച്ച് ചങ്ങനാശ്ശേരിയിൽ എൻെറ അടുത്തുവരാമെന്ന് അദ്ദേഹം വാഗ്ദാനം ചെയ്തു. ആ വാക്ക് അദ്ദേഹം പാലിക്കുകയും ചെയ്തു. ഉച്ചകഴിഞ്ഞ് ഞങ്ങൾ യാത്ര തിരിച്ചു. വൈകിട്ടു ചങ്ങനാശ്ശേരിയിൽ അതീവ സന്തുഷ്ടരായ ജനം വാദ്യമേളങ്ങളോടെ എന്നെ സ്വീകരിച്ചു. അവിടെ ഇടവകജനങ്ങൾ മൂന്നുഭാഗങ്ങളായി തിരിഞ്ഞിരിക്കുന്നതായിട്ടാണ് ഞാൻ കണ്ടത്. ഒരു ഭാഗം ഹൃദയം കൊണ്ടും അധരം കൊണ്ടും മെല്ലൂസിൻെറ വശത്താണ്. മറ്റേഭാഗം ഇന്നത്തെ വികാരിയുടേയും അദ്ദേഹത്തിൻെറ മുൻഗാമിയുടെയും ഭാഗങ്ങളിൽ രണ്ടായി നിൽക്കുന്നു. ചങ്ങനാശ്ശേരിക്കാരനായ ഈ മുൻവികാരി, തൻെറ പുതിയ ഇടവക വിട്ട് മൂന്നു മാസമായി അവിടെ വിശ്രമാർത്ഥം താമസിക്കുകയായിരുന്നു. അപകടകരമായ ഭിന്നിപ്പിൻെറ കാരണം നീക്കാനായി അദ്ദേഹത്തെ സ്ഥലം വിട്ടുപോകാൻ ഞാൻ നല്ലവാക്കുകൊണ്ട് പ്രേരിപ്പിച്ചു. മെല്ലൂസിൻെറ അനുയായികളോടു പരസ്യമായും തനിച്ചും ശീശ്മയുടെ

സ്വഭാവത്തെക്കുറിച്ചും മെല്ലൂസ്മെത്രാൻെറ നുണയെക്കുറിച്ചും ഞാൻ സംസാരിച്ചു.

ജൂലൈ 9. ഞായറാഴ്ച കുർബാനയും പ്രസംഗവും കഴിഞ്ഞ് ദിവസംമുഴുവനും ഞാൻ രണ്ടുവികാരിമാരുടെയും ഭാഗം ചേർന്നള്ളവരുടെ വാദം കേട്ടു. പിറ്റേ ദിവസം കുർബ്ബാനയും പ്രസംഗവും കഴിഞ്ഞപ്പോൾ മേല്പറഞ്ഞ പാലാക്കുന്നേൽ മത്തായി കത്തനാർ ശീശ്മക്കാരായ നാലുവൈദികരോടും അസംഖ്യം അല്മായരോടും കൂടെ എൻെറ പക്കൽ വന്നു. ദിവസം മുഴുവനും ഏറ്റം സജീവമായ ചർച്ചയായിരുന്നു. അവരുന്നയിച്ച എല്ലാന്യായങ്ങളും പലപ്രാവശ്യം തിരസ്കരിക്കപ്പെട്ടശ്ശേഷം (എല്ലാ പാഷാണ്ഡികളുടേയും ശീശ്മക്കാരുടെയും മുറയനുസരിച്ച് ഇവരും ഒരിക്കൽ ഖണ്ഡിക്കപ്പെട്ട ന്യായം തന്നെ വീണ്ടും വീണ്ടും ഉന്നയിച്ചിരുന്നു.) പരമപ്രധാനമായ ചോദ്യത്തിലേക്കുവന്നു: മെല്ലൂസു മെത്രാനെ ഉപേക്ഷിക്കുമ്പോൾ ആ വൈദികരും ക്രിസ്ത്യാനികളും ഏതുമേലദ്ധ്യക്ഷനാണ് വിധേയരാകേണ്ടത്? വരാപ്പുഴവികാരി അപ്പൊസ്തോലിക്കായിക്കല്ലാതെ മറ്റാർക്കുമല്ല എന്നുഞാൻ പ്രതിവചിച്ച ഉടൻതന്നെ എല്ലാവരും അങ്ങേയറ്റം വികാരഭരിതരായി ത്തീർന്നു. ഉഗ്രമായ ക്ഷോഭം മനസ്സിൻെറ സമനിലയെ വീർപ്പുമുട്ടിയ്ക്കുന്നതിനെ തടയാൻ ഒരുയുക്തിവാദത്തിനും സാധിച്ചില്ല. എനിക്കു കീഴ്പ്പെടുന്നതിന് അവർ പൂർണ്ണമായും തയ്യാറാണെന്ന് പ്രഖ്യാപിക്കുക മാത്രമല്ല എനിക്കു വേണ്ട അധികാരം തരാൻ തിരുസിഹാസനത്തിന് കമ്പിയടിക്കാനും അവർ ഒരുങ്ങി. പക്ഷേ അത് നടന്നില്ല. കാരണം ഞാൻ അവരെ തടഞ്ഞു. മെല്ലൂസ് തൻെറ നിയമാനുസൃതമായ ദൗത്യത്ത (missio) ക്കുറിച്ചു എന്നോട് വാദം നടത്തുവാനായി അദ്ദേഹത്തെ എഴുത്തുവഴി ഞാൻ ചങ്ങനാശ്ശേരിയിലേക്ക് ക്ഷണിക്കണമെന്ന്, മത്തായി കത്തനാർ കാലവിളംബം വരുത്തുക എന്ന ലക്ഷ്യത്തോടെ, ഒടുവിൽ ഒരു നിർദ്ദേശം വച്ചു. ഈ നിർദ്ദേശം തിരുസിംഹാസനത്തിൻെറ അന്തസ്സിനുചേർന്നതല്ലെന്നും, അവർ തിരുസിഹാസനത്തിനും മഹറോൻ കീഴിലുള്ള മെത്രാനുമിടയിൽ മദ്ധ്യസ്ഥരാകുക സാധ്യമല്ലെന്നും ഞാൻ അവർക്ക് കാണിച്ചുകൊടുത്തു. ഉടൻതന്നെ എൻെറ ന്യായത്തിൻെറ ഉറപ്പിലുള്ള സംശയംമൂലം ഞാൻ ഭീരുവാണന്നായി അവരുടെ വാദം. സമയം അതിക്രമിച്ചതുകൊണ്ട് എല്ലാവരും പോയപ്പോൾ ആ മനുഷ്യരിൽ ചിലർ ശ്ലൈഹികസന്ദർശകൻെറ മേലുള്ള തങ്ങളുടെ വിജയത്തെക്കുറിച്ചും മെല്ലൂസ് മെത്രാനെ അഭിമുഖീകരിക്കുവാനുള്ള അദ്ദേഹത്തിൻെറ ഭയത്തെക്കുറിച്ചും പട്ടണത്തിൽ പറഞ്ഞുപരത്തി. ഈ അപവാദത്തിൽനിന്നുണ്ടാകാവുന്ന അപകടം മനസ്സിലാക്കിയ ഞാൻ മെല്ലൂസു മെത്രാന്, അദ്ദേഹം കൈയടക്കിയിരിക്കുന്ന അധികാരത്തെക്കുറിച്ചു സമാധാനം പറയുന്നതിനായി എൻെറ പക്കൽ ഹാജരാകാൻ കല്പിച്ചുകൊണ്ടുള്ള ഒരെഴുത്തു തയ്യാറാക്കി. മത്തായി കത്തനാർ ഇപ്പോൾ തിരുസിംഹാസനത്തിനു വിധേയത്വം നൽകാമെങ്കിൽ ഈ കത്തു മെല്ലൂസു മെത്രാനയയ്ക്കുവാനായി അദ്ദേഹത്തെ ഏൽപ്പിക്കാമെന്നു പറഞ്ഞുകൊണ്ട് ഈ കത്ത് പ്രസ്തുത മത്തായി കത്തനാരെ കാണിക്കുവാൻ ഞാൻ കൊടുത്തയച്ചു. പിറ്റേ ദിവസം, അതായത് ജൂലൈ 11 ന് കുർബാനയുടെശേഷം മത്തായി കത്തനാരെയും അദ്ദേഹത്തിൻെറ സുഹൃത്തായ വേറൊരു കത്തനാരെയും ഞാൻ സ്വീകരിച്ചു.

അദ്ദേഹത്തെ സ്വീകരിക്കുന്നതിനുള്ള എൻെറ അധികാരത്തെക്കുറിച്ച് ഒരു മണിക്കൂറോളം ചർച്ചചെയ്തു. തുടർന്ന് അദ്ദേഹം കടുത്ത അതൃപ്തിയുടെ ഭാവം പൂണ്ടുകൊണ്ട്, താൻ ചെയ്തിട്ടുള്ള നിരവധി നല്ലകാര്യങ്ങൾ, പ്രത്യേകിച്ച് അവിശ്വാസികളുടെയിടയിൽ, തുടക്കം കുറിച്ച പ്രേഷിതജോലി, അതേസമയം മിഷനറിമാരുടെ ഭാഗത്തുനിന്ന് തുടർച്ചയായി ലഭിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന ദ്രോഹവും മോശമായ പെരുമാറ്റവും ഇവയെല്ലാം വാചാലതയോടെ എണ്ണിക്കാട്ടിക്കൊണ്ട് എഴുന്നേറ്റ്, അദ്ദേഹത്തെ ഞാൻ എൻെറ അധികാരത്തിൻ കീഴിൽ സ്വീകരിക്കുകയാണെങ്കിൽ ഏതു വലിയ പ്രായശ്ചിത്തവും ചെയ്യുവാൻ താൻ തയ്യാറാണെന്നും തിരുസിംഹാസനത്തിനു പൂർണ്ണമായി കീഴ്പെടാമെന്നും ഗൗരവപൂർവ്വം (solemniter) പ്രഖ്യാപിച്ചു. അതേസമയം വരാപ്പുഴയുടെ വെറുത്തു തള്ളിയ നുകത്തിൻെറ കീഴിൽ വീണ്ടും പോകുവാൻ താൻ ഒരു കാലത്തും സമ്മതിക്കുകയില്ലെന്നും കൂട്ടിച്ചേർത്തു. അതിനു എൻെറ മറുപടി ഒന്നാമത്. ഞാൻ അദ്ദേഹത്തെ എൻെറ അധികാരത്തിൻ കീഴിൽ സ്വീകരിച്ചാൽ അതുതന്നെ പുതിയ ഒരു ശീശ്മയായിരിക്കുമെന്നും, രണ്ടാമത് അദ്ദേഹം നിരസിച്ചതും മുറിപ്പെടുത്തിയതുമായ നിയമാനുസാരമുള്ള അധികാരത്തോടു പരിഹാരം ചെയ്യണമെന്നുമായിരുന്നു. ഇതുകേട്ട് വികാരധീനനായി അദ്ദേഹം ഇറങ്ങിപ്പോയി.. ഞാനാകട്ടെ പട്ടണം വിട്ടുപോകയിൽ അദ്ദേഹത്തെ വിളിച്ചുവരുത്തി അദ്ദേഹത്തിൻെറയും വലിയ ജനക്കൂട്ടത്തിൻെറയും മുമ്പിൽ മുകളിൽ പറഞ്ഞ എഴുത്തു വായിച്ചുകൊണ്ട്, എൻെറ മേൽ ഭീരുത്വം ചുമത്തുന്നവർ ദൂഷണമാണ് പറയുന്നതെന്നും മത്തായി കത്തനാരും അദ്ദേഹത്തിൻെറ സുഹൃത്തുക്കളും അനുസരിക്കുന്ന കാര്യത്തിലെ വ്യവസ്ഥ നിറവേറ്റാത്തതുമൂലമാണ് അത് അദ്ദേഹത്തെ ഏല്പിക്കാതിരുന്നതെന്നും പ്രസ്താവിച്ചു. അപ്പോൾ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: ശരിയാണ് എന്നാൽ വരാപ്പുഴ ഭരണത്തിന് വീണ്ടും കീഴ്പ്പെടുക ഞങ്ങൾക്കു സാധ്യമല്ലെന്ന് എല്ലാവരും അറിഞ്ഞിരിക്കട്ടെ. തുടർന്ന് അദ്ദേഹം വളരെ സ്നേഹപൂർവ്വം എൻെറ കൈ ചുംബിക്കുകയും ചെയ്തു. ജനത്തോടൊപ്പം വള്ളത്തിലേക്കെന്നെ ആനയിക്കുകയും ചെയ്തു. ഞാനാകട്ടെ ഹൃദയഭാരത്തോടെ, ശീശ്മയുടെ വിഷമേറ്റ തെക്കൻ പ്രദേശത്തിനു യാത്രയായി. ഈ കത്തനാരന്മാരെ എൻെറ അധികാരത്തിൻ കീഴിലേക്കു സ്വീകരിക്കുവാൻ എനിക്കു സാധിക്കുമായിരുന്നുവെങ്കിൽ ഒരു സംശയവും കൂടാതെ അഞ്ചു പള്ളികൾ മാത്രമല്ല, മെല്ലൂസിൻെറ ശീശ്മയിൽപ്പെട്ട എല്ലാ പള്ളികളെയും തന്നെ കുറഞ്ഞ സമയത്തിനുള്ളിൽ ശീശ്മയിൽ നിന്നും അദ്ദേഹം മോചിപ്പിച്ചേനേ. അത്ര വലുതാണ് അദ്ദേഹത്തിൻെറ കഴിവും ജനസ്വാധീനവും. അതുപോലെതന്നെ സംശയരഹിതമായ കാര്യമാണ് എനിക്കധികാരമുപയോഗിക്കുവാൻ (Jurisdictionem exercere) കഴിഞ്ഞിരുന്നുവെങ്കിൽ ശീശ്മയിലേക്കു കൂടുതൽ വിശാലമായ പാത ഉണ്ടാകുമായിരുന്നുവെന്ന കാര്യം. കാരണം ശീശ്മ എന്ന പാലത്തിലൂടെ മലബാർ മുഴുവനും വരാപ്പുഴ ഭരണത്തിൽനിന്ന് എൻെറ അധികാരത്തിലേക്കു കടക്കുമായിരുന്നു. അത്രയ്ക്കു വ്യാപകവും ആഴമേറിയതുമാണ് ഈ ജനത്തിന് മിഷനറിമാരുടെ നേർക്കുള്ള വെറുപ്പ്. മിഷനറിമാർക്കെതിരായി ഒരു പക്ഷേ മത്സരമുണ്ടാക്കാതിരിക്കാനായി

കൂടുതൽ കഴിവും സ്വാധീനവുമുള്ള വൈദികരെ അവർ കൃത്യമായി എളിമപ്പടുത്തുകയും അടിച്ചമർത്തുകയും ചെയ്യുന്നുവെന്ന് പലകത്തനാരന്മാരും എന്നോടു പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതും ശരിയാണെന്നു തോന്നുന്നു. ശീശ്മയുടെ കൂടുതലായ മുന്നേറ്റത്തെ തടയാനുള്ള ഏകമാർഗ്ഗം സുറിയാനിക്കാരെ വരാപ്പുഴ വികാരിയാത്തിൽ നിന്ന് വേർതിരിക്കുകയാണെന്ന അഭിപ്രായം പൂർണ്ണമായി ശരിയാണെന്ന് മലബാറിൻെറ തെക്കൻ പ്രദേശത്തു നടത്തിയ സന്ദർശനത്തിൽ വ്യക്തമായി കണ്ടു.

അന്നേ ദിവസം വൈകിട്ടു എൻെറ വള്ളം കടൽതീരത്തുള്ള ആലപ്പുഴെ എത്തി. അവിടെ മുൻപിലത്തെപ്പോലുള്ള ബഹുമതിയോടെ സുറിയാനിക്കാർഎന്നെ സ്വീകരിച്ചു.

ജൂലൈ 12. സുറിയാനിക്കാരും ലത്തീൻകാരുമായ വളരെയേറെ ജനത്തിൻെറ സാന്നിദ്ധ്യത്തിൽ കുർബാനയും പ്രസംഗവും കഴിഞ്ഞപ്പോൾ ജൂൺ 1-ലെ എൻെറ അഞ്ചാം നമ്പർ എഴുത്തിലും ജൂലൈ 6-ലെ പത്താം നമ്പർ എഴുത്തിലും പറഞ്ഞിട്ടുള്ള പ്രതിനിധികളായ 50 പുരുഷന്മാർ വന്ന് അവരനുഭവിക്കുന്ന മുടക്കിനെക്കുറിച്ച് വീണ്ടും ആവലാതിപ്പെട്ടു. ഞാൻ ആസ്ഥലത്തുതന്നെ ആയതിനാൽ മറുഭാഗത്തെയും വികാരിയെയും ശ്രവിക്കുന്നതിനു സാധിച്ചു. ഇവരുടെ കാര്യത്തിൽ വികാരി അപ്പോസ്തോലിക്കാ ന്യായമായിട്ടാണ് വിധിച്ചതും പ്രവർത്തിച്ചതും എന്നു വ്യക്തമായി ഞാൻ മനസ്സിലാക്കി. നീതിയനുസരിച്ചു പതിമൂന്നു പുരുഷന്മാർ 750 രൂപായും വേറെ മുപ്പത്തിമൂന്നാളുകൾ കുറഞ്ഞ തുകയും തിരിച്ചുകൊടുക്കാൻ കടപ്പെട്ടവരാണ്. അതു ചെയ്യാൻ വിസമ്മതിക്കുമ്പോൾ അവർക്കു പാപമോചനം ചെയ്യാനാവില്ല. കാര്യം മുഴുവനും വിശദീകരിക്കുന്നതുകൊണ്ടു പ്രയോജനമില്ല. വികാരി അപ്പൊസ്തോലിക്കായുടെ അമിതമായ കാർക്കശ്യത്തെക്കുറിച്ചുള്ള ഈ പരാതി യാഥാർത്ഥ്യത്തെ അടിസ്ഥാനപ്പെടുത്തിയല്ലെന്നു കണ്ടതിൽ ഞാൻ സന്തോഷിക്കുന്നു. ആലപ്പുഴയിലെ മുഖ്യന്യായാധിപൻ, സിലോണിൽ(ശ്രീലങ്ക) നിന്നുള്ളവനും ഏതാനും വർഷങ്ങൾക്കു മുമ്പ് ആംഗ്ലിക്കൻ ശീശ്മയിൽ നിന്നു സഭയിലേക്കു തിരിച്ചു വന്നവനുമായ അതിസത്യസന്ധനായ ഒരു വ്യക്തി ഉച്ചകഴിഞ്ഞു എന്നെ സന്ദർശിച്ചു. പിറ്റേ ദിവസം അദ്ദേഹം വലിയ ബഹുമതിയോടുകൂടി സ്വഭവനത്തിൽ എന്നെ സ്വീകരിക്കുകയും അന്ന് കോടതിയ്ക്കു മുഴുവനും അവധിപ്രഖ്യാപിച്ചുകൊണ്ട് എല്ലാ ന്യായാധിപന്മാരെയും വക്കീലന്മാരെയും ഏതാനും ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരെയും എന്നെ ബഹുമാനിക്കുവാനായി വിളിച്ചുവരുത്തുകയും ചെയ്തു. ഈ നാട്ടുകാരുടെ പതിവനുസരിച്ചു എൻെയും കൂടെയുണ്ടായിരുന്നവരുടെയും മേൽ പൂക്കൾ കൂമ്പാരമായി ചാർത്തി ബഹുമാനിച്ചു.

ജൂലൈ 13. മഴയുണ്ടായിരുന്നിട്ടും വലിയ പ്രദക്ഷിണമായി അവർ എന്നെ ലത്തീൻ പള്ളിയിലേക്കു നയിച്ചു. അവിടെ കുർബ്ബാനയും പ്രസംഗവും കഴിഞ്ഞു ജനങ്ങളെ മോതിരം മുത്തിക്കുവാൻ തുടങ്ങി. മറ്റു ജനതകളെക്കാൾ കൂടുതൽ ആകാംക്ഷയോടെ മലബാറുകാർ മോതിരം മുത്തുവാനായി ഓടിക്കൂടുന്നു. എല്ലാ വൈദികരെയും ജനത്തെയും ആലപ്പുഴെ വിളിച്ചു കൂട്ടുക എത്ര ഭോഷത്തമായി

രുന്നേനേ എന്നു ഞാൻ ഇവിടെ വച്ചു മനസ്സിലാക്കി. സുറിയാനിപ്പള്ളിയിലെ വൈദികമന്ദിരത്തിൽ കഷ്ടിച്ചു 10 കത്തനാരന്മാരെ മാത്രമേ സ്വീകരിക്കാനാവൂ. മുപ്പത്തിയാറു വയസുള്ള സാധുവും പാവവുമായ (bonus et simple) സെലസ്റ്റിനച്ചൻ സി. ഡി. താമസിക്കുന്ന ലത്തീൻ പള്ളിയിലെ വൈദികമന്ദിരം നാലു വൈദികർക്കു തികയുകയില്ല. സുറിയാനി വൈദികരെ ആലപ്പുഴെ വിളിച്ചു വരുത്തി ധ്യാനം കഴിഞ്ഞ ശേഷം നിയമാനുസൃതമുള്ള ഇടയനോടു അനുസരണത്തിൽ തുടരാൻ അവരെ അനുശാസിക്കണമെന്ന വരാപ്പുഴ വികാരി അപ്പൊസ്തോലിക്കായുടെ ഉപദേശം (consilium) തീർച്ചയായും സന്ദർശനത്തിൻെറ ലക്ഷ്യത്തിനുപകരിക്കുമായിരുന്നില്ല. കൂടാതെ നൂറിലധികം കത്തനാരന്മാരെ ഓരോ വീടുകളിലേയ്ക്കു അയയ്ക്കുന്നതു മാന്യതയ്ക്കു ചേരാത്തതായിരുന്നു. ധ്യാനത്തിനിടയ്ക്കു അവർ ആ വീടുകളിലേക്കു ഉച്ചഭക്ഷണത്തിനും അത്താഴത്തിനും രാത്രി വിശ്രമത്തിനും പോകേണ്ടി വന്നേനേ. എന്നിട്ടും ഞാൻ ആർച്ചുബിഷപ്പിൻെറ ഉപദേശം നിരസിച്ചു അദ്ദേഹത്തെ എതിർത്തു എന്നു മിഷനറിമാർ എൻെറമേൽ കുറ്റാരോപണം നടത്തുന്നു! ശക്തമായ മഴകാരണത്താൽ, വിചാരിച്ചതിലുമധികം എനിക്കു ആലപ്പുഴയിൽ താമസിക്കേണ്ടി വന്നു.

ജൂലൈ 14. ഉച്ചകഴിഞ്ഞു അടുത്തുള്ള സ്ഥലമായ തത്തംപള്ളിയിലേക്കു ഞാൻ വള്ളത്തിൽപ്പോയി, അവിടെ പ്രസംഗിച്ചു. എന്നിലൂടെ മാർപ്പാപ്പായ്ക്കർപ്പിക്കുന്ന ബഹുമാനത്തെക്കുറിച്ചും ജനത്തിൻെറ പൊതുവായ അഭിപ്രായഗതിയെക്കുറിച്ചും പല പ്രാവശ്യം ഞാൻ പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതെല്ലാം എപ്പോഴും ആവർത്തിച്ചിട്ടു പ്രയോജനമില്ല. ദൈവാലയങ്ങളുടെ ഘടനയും അൾത്താരയുടെ ആകൃതിയും പോലെ ഇവയും ഒരേ തരത്തിലായിരുന്നു. വല്ല വ്യത്യാസവും കണ്ടാൽ അറിയിച്ചു കൊള്ളാം.

ജൂലൈ 15. നാലു പള്ളികളിൽ ഞാൻ പ്രസംഗിച്ചു. തത്തംപള്ളിയിൽ കുർബ്ബാനയുടെ ഇടയക്കും, മുഹമ്മ (Mogame) കണ്ണങ്കര (Canangara) മുട്ടം എന്നിവിടങ്ങളിലുമാണത്. ഈ ഒടുവിലത്തെപള്ളിയിൽ പിറ്റെ ദിവസം കുർബ്ബാനയുടെ മദ്ധ്യേ വീണ്ടും പ്രസംഗിച്ചു. ആ ദിവസം തന്നെ മാന്നാനം ആശ്രമത്തിൻെറ വികാരി ബഹു. അലക്സാണ്ടറച്ചൻ പ്രൊക്കുറേറ്ററും നാലു സെമിനാരിക്കാരുമൊരുമിച്ച് അടുത്തുള്ള പട്ടണത്തിൽ നിന്നു മൂന്നാം സഭക്കാരനായ ചാക്കോച്ചൻെറ[2] ശവസംസ്ക്കാരം കഴിഞ്ഞു മടങ്ങവേ ഈ പട്ടണത്തിലൂടെ കടന്നു പോയി. റോമ്മായിലേക്കു എഴുതിയവരെ അനുകൂലിച്ചു എന്ന കാരണത്താൽ ഏതാനും മാസങ്ങൾക്കുമുമ്പ് ആർച്ചുബിഷപ്പ് ചാക്കോച്ചനെ പുളിങ്കുന്ന് ആശ്രമത്തിൻെറ ശ്രേഷ്ഠസ്ഥാനത്തുനിന്നു മാറ്റുകയും അദ്ദേഹത്തിൻെറ മോശമായ ആരോഗ്യസ്ഥിതിയെ പരിഗണിക്കാതെ വേറൊരാശ്രമത്തിലേക്കു അയയ്ക്കുകയുമുണ്ടായി. ഈ വൃദ്ധൻ ദൂരെ നിന്നു എന്നെ കാണുവാനായി വന്നതാണ്. പക്ഷേ അടുക്കാറായപ്പോൾ ദൈവം അദ്ദേഹത്തെ കണ്ണുനീരിൻെറ ഈ താഴ്വരയിൽ നിന്നു വിളിച്ചു.

---

2. മംഗലത്തു ചാക്കോച്ചൻ cfr. ബർണാർദ്, മലയാളത്തിലെ കർമ്മെലിത്താ മൂന്നാം സഭയുടെ ചരിത്രം 292

ജൂലൈ 17. മുട്ടത്തു കുർബ്ബാന ചൊല്ലിയിട്ട് കോന്തുരുത്തിയും പള്ളുരുത്തിയും സന്ദർശിച്ചശേഷം വൈകിട്ടു വീണ്ടും ഞാൻ കൊച്ചിയിലെത്തി. കോന്തുരുത്തിയിൽ പ്രസംഗം കഴിഞ്ഞു രഹസ്യമായി ഞാൻ ഏഴാനിക്കാട്ടു ചാക്കോ കത്തനാരുമായി സംഭാഷണം നടത്തി. കഴിഞ്ഞ എഴുത്തിൽ ഞാൻ കുറിച്ചതുപോലെ മാന്നാനത്തു നടന്ന കത്തനാരന്മാരുടെ സമ്മേളനത്തിൽ നിന്ന് തന്നെ പൊതുവായ അപേക്ഷയിൽ ഒപ്പിടാൻ സമ്മതിക്കായ്കമൂലം പുറത്തിറക്കിവിട്ടു എന്ന് ആർച്ചു ബിഷപ്പിനോടു കള്ളപ്പരാതി പറഞ്ഞയാളാണിദ്ദേഹം. ഞാൻ വിവരിച്ചതു പോലെ വന്ദ്യആർച്ചു ബിഷപ്പിൻെറ ജൂൺ 26-ലെ എഴുത്തു കിട്ടിയശേഷം താമസം കൂടാതെ, ആ എഴുത്തിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന അഞ്ചു കത്തനാരന്മാർക്കും ഞാൻ എഴുത്തയച്ചു. സത്യത്തിൽ, അവരെ പുറത്താക്കിയത് പരസ്യയോഗത്തിൽ നിന്നായിരുന്നോ? മറ്റുള്ളവരെ പുറത്താക്കുന്നതു അവർ കണ്ടോ? മറിച്ച്, സ്വകാര്യ സന്ദർശനത്തിൽ നിന്നാണ് പുറത്തു പോകണമെന്നു അവരോടു കല്പിച്ചതെങ്കിൽ, അതു വിളിച്ചറിയിച്ചത് മര്യാദയില്ലാത്ത വാക്കുകളിലാണോ? ഈ കാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ചു ഉത്തരം നല്കണമെന്ന് ഈ എഴുത്തിലൂടെ അവരോടു ഞാൻ ആവശ്യപ്പെട്ടിരുന്നു. പുത്തൻചിറ, കൊരട്ടി, ചാലക്കുടി, പറവൂർ എന്നീ പള്ളികളിലെ വികാരിമാർ മരുപടി തന്നത് ഇങ്ങനെയാണ്. അവരോ, മറ്റേതെങ്കിലും വ്യക്തിയോ പുറത്താക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ല. മറിച്ച്, യോഗം പ്രാർത്ഥനയോടെ സമാപിച്ചശേഷം, പല കത്തനാരന്മാർ ഒരുമിച്ചു ചേർന്നു ആവശ്യപ്പെട്ടിട്ടുള്ള സ്വകാര്യ സന്ദർശനം തുടങ്ങുകയാണ് എന്ന് എൻെറ ദ്വിഭാഷി യോഗ്യമായ ഭാഷയിൽ (verbis convenientibus) അറിയിച്ചു. അപ്പോൾ ഞങ്ങളും വേറെ പലരും ആ മുറിവിട്ടിറങ്ങി. ഇതിൽ ഒരു അനീതിയോ ദ്രോഹമോ കണ്ടില്ല എന്ന് അവരിൽ ഒരാൾ കൂട്ടിച്ചേർത്തിട്ടുണ്ട്. ഇത്തരമൊരു ദൂഷണം തൻെറ വായിൽ നിന്ന് ഒരിക്കലും പുറത്തു വരാനിടയായിട്ടില്ല എന്നാണ് വേറൊരാളെഴുതിയത്. ബാക്കിയാളുകളും ഇതിനു സമമായ വിധത്തിൽ എഴുതി. ''പരസ്യമായ വസ്തുതകളുടെ മുമ്പിൽ വിപരീതമായ ഏതു വാദവും പ്രയോജനരഹിതമാണ്'' എന്നു പറഞ്ഞുകൊണ്ടു പരോക്ഷമായി എൻെറ മേൽ നുണ പറഞ്ഞു എന്ന കുറ്റാരോപണം നടത്തി എത്ര അവിവേകപൂർവ്വവും അന്യായവുമായ വിധിയാലാണ് ആർച്ചുബിഷപ്പ് എന്നെ അക്ഷേപിച്ചിരിക്കുന്നത് എന്ന് ആവശ്യപ്പെട്ടാൽ കൂടുതലായി തെളിയിക്കാൻ വേണ്ടി ഈ മറുപടികൾ എൻെറ രേഖകളുടെ കൂട്ടത്തിൽ (inter acta) ഞാൻ സുക്ഷിച്ചു പോരുന്നുണ്ട്. ഇതാണ് തിരുസ്സിംഹാസത്തിൻെറ കല്പനപ്രകാരം വരാപ്പുഴ വികാരി അപ്പൊസ്തോലിക്കാ ശ്ലൈഹിക സന്ദർശകനു നല്കുന്ന സഹായം! ഇത് ഏക സംഭവമായിരുന്നെങ്കിൽ! സുഖമില്ലായ്കമൂലം ഇപ്പോൾ മറുപടി തരാൻ നിവൃത്തിയില്ല എന്നു വേറൊരാളെക്കൊണ്ടു മറുപടി എഴുതിയയച്ച അഞ്ചാമത്തെ ആ കത്തനാരോടു എഴുത്തെഴുതാൻ തടസ്സമുണ്ടാക്കിയത് ഏതു രോഗമായിരുന്നു എന്നു കോന്തുരുത്തിയിൽ വച്ചു ഞാൻ ചോദിച്ചു. അപ്പോൾ ആ നുണയൻ പാദത്തിലുള്ള കെട്ടു എന്നെ കാണിച്ചു! താൻ പുറത്താക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ല എന്നും, മറിച്ച് എൻെറ ദ്വിഭാഷി പൊതുവായ അപേക്ഷയിൽ പേരു കൊടുത്തിട്ടുണ്ടോ

എന്നു തന്നോടു ചോദിച്ചതിന് ഇല്ലെന്നു മറുപടി പറഞ്ഞപ്പോൾ പുറത്തുപോകണമെന്നു അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു എന്നും പിന്നീടു ഈ മനുഷ്യൻ ഏറ്റു പറഞ്ഞു. കൂടാതെ, അപ്പോൾ സ്വകാര്യസന്ദർശനം നടക്കുയാണെന്നു താൻ അറിഞ്ഞില്ല എന്നു കൂടെയും പ്രസ്താവിച്ചു. ഇതു തന്നെ, പിന്നീട് എൻെറ നിർദ്ദേശപ്രകാരം ഇദ്ദേഹം എഴുത്താലെ ഉറപ്പിച്ചു തന്നു. നുണയനും ഭോഷനും വകതിരിവില്ലാത്തവനുമായ (ignarum) ഈ കത്തനാരെ ദൂഷണത്തിൻെറ പേരിൽ ശിക്ഷിക്കേണ്ടതാണെന്നു വന്ദ്യ ആർച്ചുബിഷപ്പിനു ഞാനെഴുതിയതാണ്. അതേ മേലദ്ധ്യക്ഷൻ ഉടനെ തന്നെ സ്ഥാനക്കയറ്റം കൊടുത്ത് കൊണ്ടു ഇയാൾക്കു കോന്തുരുത്തി ഇടവക കൊടുത്തു. വിഭജനത്തിനനുകൂലമായ അഭിപ്രായം പറഞ്ഞ മുമ്പിലത്തെ വികാരിയെ ആദ്യം വേറൊരിടവകയിലേക്കു മാറ്റി, പിന്നീടു നീക്കം ചെയ്തു.

ആ കത്തനാർക്കു ശേഷം ജനം മുഴുവനും എൻെറ പക്കൽ വന്നു, അവർക്കു വേണ്ടി സംസാരിച്ചയാൾ വലിയ കോപത്തോടെ(magna indignatione) കാനാട്ടച്ചൻെറ സഹോദരനെന്ന സഹപൗരൻ കള്ളം പറഞ്ഞതായി ആരോപണമുയർത്തി. കാരണം, യഥാർത്ഥത്തിൽ ഇയാൾ മാത്രം ബാക്കിയെല്ലാവർക്കും എതിരായിനിന്നുകൊണ്ട്, വരാപ്പുഴക്കാരുടെ ഭരണം തുടരണമെന്ന് കോന്തുരുത്തിയിലെ അറുപതു പുരുഷന്മാർ ആഗ്രഹിക്കുന്നതായി ഇയാൾ പറഞ്ഞു. അവരെ സാന്ത്വനപ്പെടുത്തുവാൻ എനിക്കു വളരെ ബുദ്ധിമുട്ടേണ്ടി വന്നു. സമാധാനം സ്ഥാപിച്ചു കൊണ്ടു ഞാൻ പറഞ്ഞു. തിരുസ്സിംഹാസനം മലബാർ സഭയുടെ കാര്യങ്ങൾ തീരുമാനിക്കുന്നത് അഭിപ്രായം പറയുന്നവരുടെ എണ്ണം നോക്കിയല്ല. (non secundum pluralitatem votorum) അതിനാൽ അയാൾ തനിച്ചാണോ, അതോ മറ്റുള്ളവരും അയാളുടെ കൂടെയുണ്ടോ എന്നതു പ്രധാനപ്പെട്ട കാര്യമല്ല. അതിനു ശേഷം രണ്ടു പുരുഷന്മാർ രഹസ്യമായി വന്ന് അവരുടെ സ്ഥലമായ കോന്തുരുത്തിയിൽ മലബാറിൻെറ കിഴക്കൻ പ്രദേശത്തെ വികാരി ജനറാളായ കാനാട്ടച്ചൻ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയ കാര്യങ്ങൾ എന്നെ അറിയിച്ചു. അവ ആർച്ചുബിഷപ്പിനുള്ള എൻെറ വ്യ.ക്തിപരമായ കത്തിലെയും അദ്ദേഹം എനിക്കയച്ചതിലെയും ഉള്ളടക്കമായിരുന്നു. ഇക്കാര്യങ്ങൾ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയതിൽ ഞാൻ അത്ഭുതപ്പെട്ടുപോയി. ആ എഴുത്തിനെക്കുറിച്ചുള്ള അധിക്ഷേപാത്മകമായ (contumeliosa) വ്യാഖ്യാനം കേട്ടപ്പോൾ എൻെറ വിസ്മയം വർദ്ധിച്ചു. അതായത്, ആർച്ചു ബിഷപ്പു എന്നെ കഠിനമായി ശാസിച്ചു മൗനിയാക്കി എന്നിത്യാദി. ഇങ്ങനെയാണ് ശ്ലൈഹിക സന്ദർശകൻെറ അന്തസ്സു സംരക്ഷിക്കുന്നത്! പറഞ്ഞു കേൾക്കുന്നതെല്ലാം വിശ്വസിക്കരുത് എന്നും ആർച്ചു ബിഷപ്പ് എൻെറ മേലധികാരിയല്ലെന്നും അതിനാൽ എന്നെ ശാസിക്കുവാൻ അദ്ദേഹത്തിനു കഴിയുകയില്ലെന്നും ഞാൻ അവർക്കു മറുപടി കൊടുത്തു. എന്നെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം, മേലിൽ തീർത്തും അത്യാവശ്യമായ കാര്യങ്ങളില്ലെങ്കിൽ ആർച്ചുബിഷപ്പിന് എഴുതുകയില്ല എന്ന് ഞാൻ തീരുമാനമെടുത്തു. എന്തെന്നാൽ, അദ്ദേഹത്തിനു ചുറ്റും നിന്ന് അദ്ദേഹത്തെ കൈപിടിച്ചു നടത്തുന്നവർ (manu ducunt) സത്യംപോലെ തന്നെ രഹസ്യവും പാലിക്കുന്നവരല്ല.

ജൂലൈ 18-നും തുടർന്നുള്ള ദിവസങ്ങളും കൊച്ചിയിൽ ലത്തീൻ റീത്തുകാരായ വളരെ ക്രിസ്ത്യാനികൾ വീണ്ടും വലിയ ആദരവോടെ എന്നെ സന്ദർശിച്ചു. ഞാൻ ഇവിടെ മുമ്പു താമസിച്ചപ്പോൾ കെറുബിനച്ചൻ സി. ഡി, ആവശ്യപ്പെട്ടതനുസരിച്ച് സ്ഥാപിച്ച വിൻസൻറുഡിപോൾ സഖ്യത്തിലെ അംഗങ്ങൾ അവരുടെ കാര്യങ്ങളെപ്പറ്റി ആലോചനയ്ക്കായി എന്നോടു സംസാരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കെ, ഫലിതരസത്തോടെ ഞാൻ ചോദിച്ചു: " ഞാൻ മാന്നാനത്തു ചെയ്ത കാര്യങ്ങൾ എല്ലാ നല്ലയാളുകൾക്കും ഉതപ്പായിരിക്കയാൽ നിങ്ങൾ എന്തിനു എന്നോടു ചോദിക്കുന്നു?" അവരെല്ലാം ആശ്ചര്യപൂർവ്വം പ്രതിവചിച്ചു: "അത് എന്താണ്? അങ്ങയെപ്പറ്റി നല്ലതല്ലാതെ ഒന്നും ഞങ്ങൾ കേട്ടിട്ടില്ല. പ്രത്യേകിച്ചു സമൂഹം മുഴുവൻെറയും സ്ഥിതി ഞങ്ങൾക്കു മനസ്സിലായി. (et apprime cognovimus statum totius civitatis). ഇങ്ങനെ ഈ പ്രദേശത്തെ ഏറ്റം നല്ലവരായ ഈയാളുകൾ കഴിഞ്ഞയെഴുത്തിൽ ഞാനെഴുതിയ കാര്യം ഉറപ്പിച്ചു തന്നു (corfirmaverunt). അതായത് : വന്ദ്യ ആർച്ചുബിഷപ്പു പറയുന്ന പൊതുവായ ഉതപ്പ് അദ്ദേഹത്തോടു തൊട്ടു ചുറ്റിപ്പറ്റി നില്ക്കുന്നവർക്കല്ലാതെ മലബാറിൽ മറ്റാർക്കും ഉണ്ടായിട്ടില്ല.

അതേ രീതിയിൽ വൈപ്പിനിൽ ഞാൻ സ്ഥാപിച്ച വിൻസൻറുഡിപോൾ സഖ്യത്തിൻെറ അംഗങ്ങൾ വേറൊരു ദിവസം ലത്തീൻ റീത്തിൽപ്പെട്ട നല്ല മാന്യനും വൃദ്ധനുമായ അവരുടെ വികാരിയോടൊപ്പം കൊച്ചിയിൽ വന്നു. സഖ്യം ഏറ്റെടുത്തിരിക്കുന്ന ഉപവി പ്രവർത്തനങ്ങളെക്കുറിച്ചുള്ള ആലോചന തീർന്നശേഷം വികാരി എൻെറയടുക്കൽ നിന്നു. അദ്ദേഹം ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞു: "കാന്തിദൂസച്ചനും മറ്റു മിഷനറിമാരും റോമ്മായിലേക്കയയ്ക്കാൻ എഴുത്തു തയ്യാറാക്കിയിട്ടുണ്ട്. അങ്ങയുടെ മലബാറിലെ സാന്നിദ്ധ്യം പുതിയതും വിപുലവുമായ ഒരു ശീശ്മയ്ക്കു കാരണമാകും എന്നു മറ്റു കാര്യങ്ങളുടെ കൂടെ അതിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. അതിൽ ഒപ്പിടാൻ തയ്യാറുള്ളതായി ചുരുക്കം കത്തനാരന്മാരെ മാത്രം കിട്ടുകയാൽ ലത്തീൻ വൈദികരുടെയിടയിൽ നിന്ന് എളുപ്പത്തിൽ ഒപ്പിടുമെന്നു ഊഹിച്ചവരെ അവർ വിളിച്ചു കൂട്ടി. വിക്റ്റൊറീനൂസു ലോബോ ആയ എന്നെ വിളിക്കാൻ അവർ മുതിർന്നില്ല. മലബാർ സഭയുടെ കാര്യത്തിൽ മെച്ചമായ ക്രമീകരണം വരുത്തണമെന്ന് ഏതാനും വർഷങ്ങൾക്കുമുമ്പ് തിരുസ്സിംഹാസനത്തോടു ഞാൻ താല്പര്യപൂർവ്വം അപേക്ഷിച്ചതാണ്. അക്കാരണത്താൽ ഒന്നരവർഷം ഞാൻ വിലക്കിൽ കഴിഞ്ഞു. (suspensus fui) ഇതാ, ഞാൻ വൃദ്ധനാണ്. എല്ലാ ദിവസവും ഞാൻ മരണത്തെ പ്രതീക്ഷിക്കുന്നു. " എന്നിട്ടു കണ്ണീരോടെ അദ്ദേഹം തുടർന്നു. "എൻെറ മരണത്തിനു മുമ്പു വിശുദ്ധ മതത്തിൻെറ മെച്ചപ്പെട്ട അവസ്ഥയുടെ തുടക്കമെങ്കിലും എൻെറ ആളുകളുടെയിടയിൽ (inter nationem meam) കാണുന്നതിന് ആഗ്രഹമുണ്ട്. പ്രോട്ടസ്റ്റൻറുകാർ അനുദിനം കൂടുതലായി മുന്നേറുകയും നമ്മെ പരിഹസിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. അവരുടെ ന്യായവാദങ്ങളും ദൂഷണങ്ങളും ഖണ്ഡിക്കുവാൻ കഴിവുള്ള ആരുമില്ല. ഞങ്ങളുടെ വൈദികർ ഉത്തരം പറയാൻ അപ്രാപ്തരാണ്. കാരണം, ഞങ്ങൾക്കു ദൈവശാസ്ത്രത്തിൽ പഠനം ലഭിച്ചിട്ടില്ല.

ഞങ്ങൾക്കു സ്വന്തമായ ഒരു വിദ്യാലയവുമില്ല. ഞങ്ങളുടെ കുട്ടികൾ പ്രോട്ടസ്റ്റൻറു സ്കൂളുകളിൽ വഴിതെറ്റാനിടയാകുന്നു. പൊതുവായ അജ്ഞതമൂലം വിശുദ്ധ മതം ഞങ്ങളുടെയിടയിൽ കീഴോട്ടു പോകയാണ് (cadit). സുറിയാനിക്കാരുടേതിലും ഒട്ടും കുറവല്ല ലത്തീൻകാരായ ഞങ്ങളുടെ വിലാപം എന്ന് അങ്ങ് റോമ്മായിലേയ്ക്കു എഴുതണം. '' ഇതു കേട്ടു എനിക്കു വളരെ വിഷമം തോന്നി. കാരണം, ആർക്കും നിഷേധിക്കാനാവാത്ത സത്യമാണ് ആ വൃദ്ധൻ പറഞ്ഞത്. കൂടാതെ മിഷനറിമാരും ചില ലത്തീൻ വൈദികരും തങ്ങൾ റോമ്മായിലേക്കു എഴുതിയിട്ടുണ്ടെന്നും താമസിയാതെ വേറൊരു സന്ദർശകൻ വരുമെന്നും എല്ലായിടത്തും വാർത്ത പ്രചരിപ്പിക്കുന്നതായി എല്ലാ സ്ഥലങ്ങളിലും വച്ചു എനിക്കു അറിവു കിട്ടി. ഈ വിധത്തിൽ അവർ എൻെറ അന്തസ്സിനു ഹാനി വരുത്തുകയും ജനത്തെ സ്വന്ത പക്ഷത്താക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. (sibi conciliant)!

എൻെറ സാന്നിദ്ധ്യം പുതിയ ശീശ്മയ്ക്കു കാരണമാകുന്നതെങ്ങനെ എന്ന് അന്വേഷിക്കയിൽ താഴെ പറയുന്നവ ഞാൻ മനസ്സിലാക്കി. ജൂൺ 1-ലെ എൻെറ എഴുത്തിൽ മെല്ലൂസു മെത്രാനു കീഴ്പ്പെട്ട മാനക്കോടിലെ മുക്കുവരുടെ ലത്തീൻ പള്ളിയുടെ കാര്യം ഞാൻ എഴുതിയിരുന്നല്ലോ. മെയ് 18-നു ഞാൻ എഴുതിയിരുന്നതുപോലെ ''അഞ്ഞൂറ്റിക്കാർ'' എന്നറിയപ്പെടുന്ന മുക്കുവ ജാതിക്കാർ 18 പള്ളികളിലായി 250, 00 ഓളം ആളുകളുണ്ട്. മാനക്കോടു കൂടാതെ ചെല്ലാനം, അർത്തുങ്കൽ എന്ന രണ്ടു പള്ളികളും കയ്യേറ്റക്കാരൻെറ (മെല്ലൂസിൻെറ) പിന്നാലെ പോയിരിക്കയാണ്. അവർക്കു പൊതുവായുള്ള കാരണം മുക്കുവരുടെ മക്കൾക്കു വൈദികപട്ടം കൊടുക്കുന്നതിനു വികാരി അപ്പൊസ്തോലിക്കായ്ക്കു സമ്മതമില്ലെന്നുള്ളതാണ്. മാനക്കോടിലുള്ള പുതിയ കപ്പേള അദ്ദേഹത്തിൻെറ വകയാക്കാൻ പരിശ്രമിക്കുന്നു എന്നതും അർത്തുങ്കൽ പള്ളി അദ്ദേഹത്തിൻെറ കീഴിലാകേണ്ടിവന്നിരിക്കുന്നു എന്നതുമാണ് പ്രത്യേക കാരണം. ആദ്യത്തെ വിഷയം സംബന്ധിച്ചു ഇരു ഭാഗക്കാർക്കും ന്യായങ്ങളുണ്ട്. എന്നാൽ ഗോവക്കാർ ഈ പ്രദേശത്തുള്ള മുക്കുവരുടെ മക്കൾക്കു വൈദികപട്ടം കൊടുക്കുന്നതുകൊണ്ട് സഭാ നടപടിയിലുള്ള വ്യത്യാസം കർമ്മെലീത്താക്കാരുടെനേർക്കു വെറുപ്പിനിടയാകുന്നു. രണ്ടാമത്തേതിനെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം, സ്വന്തമാക്കിക്കൊണ്ടു പുതിയ പള്ളികളെ ഉറപ്പാക്കുന്നതിനുള്ള വന്ദ്യ ആർച്ചുബിഷപ്പിൻെറ താല്പര്യത്തിൻെറ ലക്ഷ്യം വളരെ നല്ലതുതന്നെ. പക്ഷേ നാട്ടുകാരുടെ ഉള്ളിൽ അതു സംശയം സൃഷ്ടിക്കുന്നു. മൂന്നാമത്തേതിൻെറ കാര്യത്തിൽ വളരെ പറയാനുണ്ട്. അവയുടെ ചുരുക്കം താഴെ ചേർക്കുന്നു. അഞ്ചു വർഷങ്ങൾക്കു മുമ്പു ഗോവയുടെ അധികാരത്തിൽപ്പെട്ട കാട്ടൂർ ലത്തീൻ പള്ളിയിടവകക്കാരനായ ഒരാൾക്ക് സഭാപരമായ ശവസംസ്ക്കാരം കിട്ടാൻ പറ്റാതെയായതിനാൽ ബന്ധുക്കളും ചില സുഹൃത്തുക്കളും പ്രോട്ടസ്റ്റൻറു മിനിസ്റ്ററിൻെറ അടുത്തു ചെന്നു. അദ്ദേഹം മൃതദേഹം പ്രോട്ടസ്റ്റൻറുസിമിറ്ററിയൽ അടക്കി. അതിനാൽ 20 കുടുബക്കാർ തങ്ങൾ പ്രോട്ടസ്റ്റൻറുകാരാണെന്നു പ്രഖ്യാ

പിക്കുകയും അടുത്തുള്ള വരാപ്പുഴക്കീഴിലെ പൂങ്കാവുലത്തീൻ പള്ളിയുടെ വികാരിയോടു തങ്ങളെ തിരിച്ചു കത്തോലിക്കരായി സ്വീകരിക്കണമെന്ന് ആവശ്യപ്പെടുകയും ചെയ്തു. അതു സംഭവിച്ചു കഴിഞ്ഞപ്പോൾ കാട്ടൂരെ ഗോവപ്പള്ളി വികാരി ആ കുടുംബങ്ങളെ സ്വീകരിക്കാൻ പാടില്ല എന്ന് വരാപ്പുഴ വികാരി അപ്പൊസ്തോലിക്കായ്ക്കു എഴുതി. ഗോവയുടെ കീഴിൽ നിന്നു ക്രിസ്ത്യാനികളെ തനിക്കു സ്വീകരിക്കാനാവില്ലെന്നും പ്രോട്ടസ്റ്റൻറു പാഷണ്ഡതയിൽ നിന്നു സ്വീകരിക്കാമെന്നും വികാരി അപ്പൊസ്തോലിക്കാ മറുപടി നല്കി. വരാപ്പുഴയുടെ ഈ തീരുമാനം അർത്തുങ്കൽ ദയനീയമായ സ്ഥിതിവിശേഷമുണ്ടാക്കി. എന്തെന്നാൽ മുക്കുവരായ ഈ പള്ളിയിടവകക്കാർ തങ്ങളെ ഗോവയുടെ അധികാരത്തിൻ കീഴിൽ സ്വീകരിക്കണമെന്ന് കാട്ടൂരിലെ ഗോവൻ പള്ളി വികാരിയോടഭ്യർത്ഥിച്ചു. അദ്ദേഹം വരാപ്പുഴ ആർച്ചുബിഷപ്പിൻെറ ഭാഷയിൽ തന്നെ മറുപടി നൽകി. അതായത്, വരാപ്പുഴയുടെ അധികാരത്തിൽ നിന്ന് ക്രിസ്ത്യാനികളെ തനിക്കു സ്വീകരിക്കാനാവില്ലെന്നും പാഷണ്ഡതയിൽ നിന്നാണെങ്കിൽ സ്വീകരിക്കാമെന്നും. അതിനാൽ അർത്തുങ്കൽക്കാർ പ്രോട്ടസ്റ്റൻറു മിനിസ്റ്ററെ ക്ഷണിച്ചു വരുത്തി. അദ്ദേഹം അവരോടു പള്ളിക്കു പുറത്തു പ്രസംഗിച്ചു. അതു കേട്ടശേഷം തങ്ങൾ പ്രോട്ടസ്റ്റൻറു കാരാണെന്ന് അവർ പ്രഖ്യാപിച്ചു. അതൊടൊപ്പം, മുക്കുവരുടെ മക്കൾക്കായി ആലപ്പുഴയിൽ ഗോവക്കാർ പുനഃസ്ഥാപിച്ച സെമിനാരിയിൽ പഠിപ്പിക്കുന്ന ഒരു വൈദികനെ പ്രോട്ടസ്റ്റൻറു സിദ്ധാന്തത്തിനെതിരായി പ്രസംഗിക്കുവാനും അതിൽ നിന്നു കത്തോലിക്കാ സഭയിലേക്കു മാനസ്സാന്തരപ്പെട്ടവരെ ഗോവയുടെ അധികാരത്തിലേക്കു സ്വീകരിക്കുവാനായി അവർ പള്ളിയിൽ കൊണ്ടു വന്നു. ഇതെല്ലാം അഭ്യർത്ഥനപോലെ നടന്നു. ഇവ കേട്ട വരാപ്പുഴ വികാരി അപ്പൊസ്തോലിക്കാ ക്രിമിനൽ കേസു കേൾക്കുന്ന മജിസ്ട്രേട്ടിൻെറ മുമ്പാകെ പരാതി സമർപ്പിച്ചു. ഒന്നും രണ്ടും കേസുകളിൽ അദ്ദേഹത്തിൻെറ പക്ഷം ജയിച്ചു. മൂന്നാമത്തേതിലാകട്ടെ കാട്ടൂർ സംഭവവുമായുള്ള സാദൃശ്യം മൂലം തോൽവിയടഞ്ഞു. നാലാമത്തേതും അവസാനത്തേതുമായതിൽ ജയിച്ചു. ഉടനെ അർത്തുങ്കൽക്കാർ കേസു സിവിൽ കോടതിയിലേക്കു മാറ്റി ഇവിടെ വിധി ആർച്ചുബിഷപ്പിനനുകൂലമായി തയ്യാറാക്കപ്പെട്ടു കഴിഞ്ഞു. ഇതിനിടയ്ക്ക് കേസിനെക്കുറിച്ച് കേട്ട ഗോവ ആർച്ച് ബിഷപ്പ് അർത്തുങ്കൽക്കാർ പാഷണ്ഡതയിൽ പോയതുകൊണ്ടു അവരുടെ നിയമപ്രകാരമുള്ള മേലദ്ധ്യക്ഷനു അവരുടെ മേലുള്ള അധികാരം നഷ്ടപ്പെട്ടിട്ടില്ല എന്ന കാരണത്താൽ കേസിൽ നിന്നു പിന്മാറാൻ തൻെറ വൈദികനു കല്പന നല്കി. അപ്പോൾ അർത്തുങ്കൽക്കാർ തങ്ങൾക്കായി മെല്ലൂസിൻെറ കൂട്ടത്തിൽപ്പെട്ട ഒരു വൈദികനെ ആവശ്യപ്പെട്ടു. അവരുടെ മാതൃകതന്നെ ചെല്ലാനത്തെ മുക്കുവരും സ്വീകരിച്ചു. കാന്തിദൂസച്ചനും കൂട്ടുകാർക്കും ലത്തീൻ പള്ളികളിലെ ഈ ശീശ്മയാണ് ഉള്ളിലിരിക്കുന്നതെങ്കിൽ ശീശ്മ ഭീഷണിയെപ്പറ്റി അവർ പറയുന്നത് ശരിയാണ്. അതു സന്ദർശകൻെറ സാന്നിദ്ധ്യം മൂലമാണെന്നാണ് ആരോപണമെങ്കിൽ യുക്തി രഹിതമായ അഭിപ്രായമാണത്. ഇതല്ലാതെ വേറൊരു ശീശ്മയും ഭീഷണിയു

യർത്തുന്നില്ല. മുക്കുവ ജാതിക്കാർ അവരുടെ എല്ലാ പള്ളികളും മെല്ലൂസിൻെറ കൂട്ടർക്കു വിട്ടുകൊടുക്കുമെന്നു ഭയപ്പെടുന്നുണ്ടെങ്കിലും അതിനുള്ള സാദ്ധ്യതയില്ല. നിയമപ്രകാരമുള്ള അധികാരികൾക്കെതിരായ പ്രക്ഷോഭണം കൊണ്ടു അവർക്കു ഒന്നും കിട്ടുകയില്ലെന്ന് അവരുടെ പ്രതിനിധികൾക്കു പലപ്രാവശ്യം ഞാൻ കാണിച്ചുകൊടുത്തതാണ്. അവരുടെ ആവലാതികൾക്കു അടിസ്ഥാനമുണ്ടെന്നു അവർ കരുതുകയും അവരുടെ മേലദ്ധ്യക്ഷനിൽ നിന്നു നിവാരണം കിട്ടാതിരിക്കയും ചെയ്താൽ എപ്പോഴും അവർക്കു തിരുസ്സിംഹാസനത്തെ സമീപിക്കാമെന്നും മറുത്തുനില്ക്കുക ഒരിക്കലും യുക്തമല്ലെന്നും ഞാൻ പറഞ്ഞു കൊടുത്തു.

കൊൺകൊർദാത്തു പ്രാബല്യത്തിലാക്കാൻ തുടങ്ങേണ്ട സാധാരണ സമയത്തെക്കുറിച്ചുള്ള എൻെറ അഭിപ്രായം ഞാൻ ഗോവാ ആർച്ചുബിഷപ്പിനു വെളിപ്പെടുത്തിയതിനെ വന്ദ്യ മധുരവികാരി അപ്പൊസ്തോലിക്കാ എനിക്കെഴുതിയ എഴുത്തിൽ ഒട്ടും അംഗീകരിച്ചിട്ടില്ല. അദ്ദേഹവും വന്ദ്യപുതുശ്ശേരി വികാരി അപ്പൊസ്തോലിക്കായും ഷരേതനായ വന്ദ്യ സാബായുടെ [3] ഡിക്രിയുടെ സാധുത അംഗീകരിക്കുവാൻ ഗൗരവങ്ങളായ പല ന്യായങ്ങളും കൊണ്ടുവരുന്നു. അതിനു ഞാൻ കൊടുത്ത മറുപടി ഇങ്ങനെയാണ്. മേല്പറഞ്ഞ ഡിക്രിക്കു കൊൺകോർദാത്തിലെ നിബന്ധനകൾ മാറ്റുവാൻ പാടില്ലായിരുന്നു. അതിനാൽ അതിനെ തിരുസ്സിംഹാസനം അംഗീകരിച്ചതുമില്ല. എന്നാൽ അത് അപ്പൊസ്തോലിക്ക് കമ്മിസറി പുറപ്പെടുത്തിയ ഒന്നായതുകൊണ്ടു അതിനു ഒരു പുതിയ നിറം കൊടുത്തു എന്നു പറയാം. (consideran dum esse ut titulum coloratum). അതിനാൽ രണ്ടു വികാരി അപ്പൊസ്തോലിക്കമാരും കൃത്യമായി വിവരിച്ച ന്യായങ്ങൾ അറിവുള്ള തിരുസ്സിംഹാസനം ക്രിസ്ത്യാനികൾക്കിടയിൽ വീണ്ടും കലക്കമുണ്ടാകാതിരിക്കുവാൻ വേണ്ടി അവരെ സുവിശ്വാസത്തിലും സമാധാനത്തിലും വിടുക എന്നു വിവേകപൂർവ്വം തീരുമാ

---

3. ശ്ലൈഹിക കമ്മിസറിയായി 1863-ൽ മലബാർ സന്ദർശിച്ച മോൺ. സൽവാത്തോർ സാബാ. പോർട്ടുഗൽ ഗവൺമെൻറുമായുള്ള കൊൺകൊർദാത്ത് അഥവാ സന്ധി നവീകരിച്ചശേഷം ഗോവ അതിരൂപതയുടെ അധികാരം സംബന്ധിച്ച് 1861 - മാർച്ചു 22 നു ഒൻപതാം പീയൂസു ചെയ്ത ക്രമീകരണപ്രകാരം ഗോവ ആർച്ചുബിഷപ്പിനും വരാപ്പുഴ വികാരി അപ്പൊസ്തോലിക്കായിക്കും കീഴിലുള്ള വിശ്വാസികൾ അതേ രിതിയിൽ തുടരാൻ നിശ്ചയിച്ചിരുന്നു. (Cfr. Archives of Propaganda Fide, Roma. C. P. 160 Fol. 236 V) എന്നാൽ ചില പള്ളികളിൽ രണ്ടു മേലദ്ധ്യക്ഷന്മാരുടെയും കീഴിലുണ്ടായിരുന്ന വിശ്വാസികളുടെ സാന്നിധ്യം പ്രശ്നമുണ്ടാക്കി. വൈദികർ സൗകര്യംപോലെ പ്രചരണം നടത്തി വിശ്വാസികളെ സ്വപക്ഷത്തേക്കു വശീകരിച്ച സംഭവങ്ങളുമുണ്ട്. അതിനാൽ വിശ്വാസികൾക്കു ഇഷ്ടമുള്ളിടത്തു ചേരാം എന്ന് സാബാ നിശ്ചയിച്ചു. ഇതാണ് ഇവിടെ സൂചിപ്പിക്കുന്ന കാര്യം. എന്നാൽ ഇതുമൂലം കുഴച്ചിൽ കൂടുന്നതു കണ്ടു അനുവാദം എട്ടു ദിവസത്തേക്കു അദ്ദേഹം ചുരുക്കി.

മോൺസിഞ്ഞോർ സാബാ, കർമ്മെലീത്താക്കാർ വരാപ്പുഴ, കൊല്ലം വികാരിയാത്തുകൾ, കൊച്ചി. കൊടുങ്ങല്ലൂർ രൂപതകൾക്കു വിട്ടു കൊടുക്കേണ്ടി വരുമെന്നു പറഞ്ഞതായി വി. എമരൻസിയാനായുടെ ലെയാണ്ടർ എന്ന കർമ്മെലീത്താ മിഷനറി 1863 ഏപ്രിൽ 5 ന് കോട്ടാറിൽ നിന്ന് എഴുതിയ എഴുത്തിൽ ഭയം പ്രകടിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു. (Archives of Prop. Fide, S. C. Ind-Orient 18 Fol. 623 V) അതേവർഷം ജൂലൈ 16-ൽ കൊല്ലം വികാരി അപ്പൊസ്തോലിക്കാ കാർലോ ജിയാച്ചിന്തോയും ഇതേ ഭയം കാണിച്ചിട്ടുണ്ട്. Cfr. Idem Fol. 706 R.

നിച്ചു. അധികാരസംബന്ധമായ പിശകുകളെ സഭ തന്നെ പരിഹരിക്കുകയും ചെയ്തു. (ecclesia ipsa jurisdictionem supplente). നിയമപ്രകാരം തങ്ങൾ ആയിരിക്കുന്ന അധികാരത്തിലേക്കു തിരിച്ചുവരാൻ സ്വമനസ്സാലേ ആവശ്യപ്പെടുന്നവർക്കു അതിനു അനുവാദം കൊടുക്കും. അതിനാൽ മേല്പറഞ്ഞ പ്രശ്നങ്ങൾ ഉണ്ടാകാതിരിക്കേണ്ടതിന് അനുവാദം കൃത്യമായ നിയമത്തിൻെറ (juris) പുനഃസ്ഥാപനത്തിനു വേണ്ടി പ്രയത്നിക്കുവാൻ മേലദ്ധ്യക്ഷന്മാർക്കോ മിഷനറിമാർക്കോ പാടുള്ളതല്ല. ഈ തീരുമാനം വികാരി അപ്പൊസ്തോലിക്കാമാർക്കും ഗോവാ ആർച്ചു ബിഷപ്പിനും ഒരു പോലെ അനുകൂലമാണ്. തർക്കത്തിനു ഇടം കൊടുക്കാതിരിക്കാൻ ഇതു പ്രസിദ്ധീകരിക്കേണ്ടതല്ല.

ഈശോയുടെ ഫ്രാൻസിസ് എന്ന ഈയിടെ പരേതനായ വൈദികൻെറ മുൻഗാമിയും പിൻഗാമിയുമായ ഇന്നത്തെ കൊടുങ്ങല്ലൂർ ഭരണാധികാരി(gubernator) ബെനഡിക്റ്റ് ദെ റൊസാരിയോ ഗോമസ്, സ്വമേധയാ വരാത്ത പള്ളികളെ തൻെറ കീഴിലേക്കു കൊണ്ടുവരാൻ വരാപ്പുഴ വികാരി അപ്പൊസ്തോലിക്കാ ഉപയോഗിക്കുന്ന മാദ്ധ്യമങ്ങളെക്കുറിച്ചു പരാതിപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. അദ്ദേഹത്തിൻെറ വാക്കുകൾ ഇതോടുകൂടി A അക്ഷരത്തിൻെറ കീഴിൽ കാണാവുന്നതാണ്. [4] എന്നാൽ ആ തീരുമാനം രഹസ്യമായിട്ടാണ് മിഷനറിമാരെ അറിയിച്ചതു എന്ന അദ്ദേഹത്തിൻെറ പ്രസ്താവന ശരിയല്ല. കാരണം നാട്ടുഭാഷയിൽ അതു സുറിയാനിക്കാർ അച്ചടിച്ചു പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. പ്രശ്നത്തോടു ബന്ധപ്പെട്ട പള്ളികളിലെ സന്ദർശനത്തിൽ ഈ പരാതികളുടെ യാഥാർത്ഥ്യത്തെക്കുറിച്ചു ഞാൻ അന്വേഷിക്കുന്നതാണ്.

ഇവ എഴുതിക്കൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ അങ്ങയുടെ ജൂൺ 21-ലെ എഴുത്തു എനിക്കു കിട്ടി. താണിക്കൽ പൗലോസു കത്തനാരുടെ അനന്തിരവനും റോക്കോസു മെത്രാനിൽ നിന്നു താഴ്ന്ന പട്ടം സ്വീകരിച്ചവനുമായ കാട്ടൂർ യൗസെപ്പിനു വിമോചനം കൊടുക്കുവാനുള്ള അനുവാദത്തിനായി വികാരി അപ്പൊസ്തോലിക്കായാണ് എഴുതേണ്ടത് എന്നു അങ്ങ് എഴുതിയിരിക്കുന്നു. ഒരു പക്ഷെ മെയ് 18-ലെ എൻെറ എഴുത്തിൽ വല്ല തെറ്റും കയറിപ്പറ്റിയിട്ടുണ്ടാവാം. അദ്ദേഹം ഗോവയുടെ അധികാരത്തിൻ കീഴിലാണെന്നും അദ്ദേഹത്തിനു വിമോചനം കൊടുക്കാനുള്ള അനുമതിക്കായി തിരുസ്സിംഹാസനത്തിനു എഴുതണമെന്നു ഗോവ ആർച്ചു ബിഷപ്പു എന്നോടാവശ്യപ്പെട്ടു എന്നും എഴുതി എന്നാണ് തോന്നുന്നത്. ഈ വൈദിക വിദ്യാർത്ഥി (clericus) പട്ടം കൊടുക്കുവാൻ ഗോവയിൽ ആർച്ചു ബിഷപ്പ് ഇല്ലാതിരുന്നതിനാൽ 33-ാം വയസ്സുവരെ തൻെറ യൗവനകാലം മുഴുവനും ഗോവ സെമിനാരിയിൽ ചെലവഴിച്ചു. ഈ അടുത്ത നാളിൽ ആർച്ചു ബിഷപ്പ് അദ്ദേഹത്തെ പുതിയ കൊടുങ്ങല്ലൂർ ഭരണാധികാരി ഈശോയുടെ ബഹു. ഫ്രാൻസിസ് എന്ന യൂറോപ്യൻ മിഷനറിയുടെ സെക്രട്ടറിയായി നിയമിച്ചതനുസരിച്ച് അദ്ദേഹവുമൊത്തു കൊച്ചിയിലെത്തി. ആ മിഷനറി ഈയിടയ്ക്കു മരിച്ചതിനാൽ ഈ യുവാവ് ഈ

---

4. ഇവിടെ ഉപേക്ഷിക്കുന്നു.

പ്രദേശത്തു സ്വന്തം മാതുലനായ കത്തനാരുടെ കൂടെ കഴിയുന്നു. ഗോവ ആർച്ചു ബിഷപ്പിനോടു എന്നും വിശ്വസ്തത കാണിച്ച ഏക സുറിയാനി വൈദിക വിദ്യാർത്ഥി യാണിദ്ദേഹം. ഈ സാഹചര്യം മൂലം ഈ വിഷയം സംബന്ധിച്ചു പുതുതായ നിർദ്ദേശം അപേക്ഷിച്ചു കൊള്ളുന്നു.

എനിക്കു തന്നിരിക്കുന്ന നിർദ്ദേശങ്ങളിൽ നിന്ന് ഒരു കാര്യത്തിലും പിൻതിരിയ രുതെന്നു ഞാൻ കരുതുന്നു. അവയിലെ വിവേകത്തെയും അറിവിനെയും ഞാൻ വ്യക്തമായി കാണുന്നുമുണ്ട്. എന്നെ ഏറ്റം ക്ലേശിപ്പിക്കുന്ന ഏക കാര്യം കയ്യേറ്റക്കാരൻ (intrusus) മെത്രാനിൽ നിന്നു പട്ടം കിട്ടിയവർക്കു വിമോചനം നല്കുന്നതിലുള്ള കർശനമായ നിലപാടാണ്. ഞാൻ ഉന്നയിച്ച ന്യായങ്ങൾ ശ്രവിച്ചിട്ടും തിരുസ്സിംഹാസനം അതിൻെറ തീരുമാനത്തിൽ ഉറച്ചു നില്ക്കുന്നതിനാൽ താഴെപ്പ റയുന്ന ഒരു കാര്യമൊഴിച്ചു കൂടുതലായി ഒന്നും പറയേണ്ടതായിട്ടില്ല. പരേതനായ വികാരി അപ്പൊസ്തോലിക്കാ ബർണർദീനോസിൽ നിന്നു ആദ്യപട്ടങ്ങൾ സ്വീക രിച്ചശേഷം കയ്യേറ്റക്കാരനായ മെത്രാനിൽ നിന്നു വലിയ പട്ടങ്ങൾ ഏറ്റ ഈഴക്കുന്നേൽ കുറിയാക്കോസു കത്തനാർ മരണകരമായ അപകടനിലയിൽ ആന്തരികമായ വിമോചനം (in foro interno) പ്രാപിച്ചു. ബാഹ്യമായും (in foro externo) വിമോചനം കിട്ടുന്നതിന് പിന്നീട് അദ്ദേഹം എന്നോടപേക്ഷിച്ചു. അതുപോലെ ചെറുശ്ശേരി ചാക്കോ, ചേമന്ത്ര (cemandra) ഗീവർഗിസ് എന്നീ 18 വയസ്സുകാരായ രണ്ടു ചെറുപ്പക്കാർ മെല്ലൂസു മെത്രാനിൽ നിന്ന് ആസ്തപ്പാടു പട്ടം (tonsura) സ്വീകരിച്ച വരാണ്. ഇവർ ശീശ്മ വിടാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു എന്നും ഏതെങ്കിലും സെമിനാരി യിൽ ചേരാൻ സാധിക്കുമോ എന്ന് അന്വേഷിക്കുന്നു എന്നും പറഞ്ഞുകൊണ്ടു എൻെറ പക്കൽ ഒരു ദൂതനെ അയച്ചു. എനിക്കു കിട്ടിയിരിക്കുന്ന നിർദ്ദേശങ്ങളനു സരിച്ച് കുറിയാക്കോസു കത്തനാർ ഒപ്പിട്ട സത്യപ്രതിജ്ഞ ഞാൻ ജൂൺ 28-നു വരാപ്പുഴ ആർച്ചുബിഷപ്പിന് അയച്ചുകൊണ്ട് അദ്ദേഹത്തിനു വിമോചനം കൊടു ക്കുന്നതിനുള്ള അനുമതിക്കായി ആർച്ചു ബിഷപ്പു തന്നെ തിരുസ്സിംഹാസനത്തിനു എഴുതുവാനാണോ അതോ ഞാൻ എഴുതുവാനാണോ ആഗ്രഹിക്കുന്നത് എന്നും ആ രണ്ടു യുവാക്കൾക്കു ഞാൻ എന്തു മറുപടി കൊടുക്കണമെന്നും ചോദിച്ചു. ആർച്ചുബിഷപ്പ് ജൂലൈ 4-നു തന്ന മറുപടി ഇപ്രകാരമാണ്: "അങ്ങയുടെ കത്തു ഇപ്പോൾ എനിക്കു ലഭിച്ചു. ഈഴക്കുന്നേൽ കുറിയാക്കോസു കത്തനാരുടെ കാര്യത്തിൽ ഞാൻ തന്നെ റോമ്മായിലേക്കു അദ്ദേഹമകപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന മുടക്കുക ളിൽ നിന്നും ക്രമക്കേടിൽ നിന്നും മോചിപ്പിക്കുന്നതിനാവശ്യമായ അനുവാദത്തിനു എഴുതണമോ എന്നു ഖണ്ഡിതമായി എഴുതുക എനിക്കു ബുദ്ധിമുട്ടാണ്. ഞാൻ അദ്ദേഹത്തെ ആദ്യം സ്വീകരിക്കുകയും പട്ടം കൊടുക്കാമെന്നു വാക്കു പറയുകയും ചെയ്തതാണ്. തിന്മ കൊണ്ടു മാത്രം ആ മനുഷ്യൻ മഹറോനിലുള്ള മെല്ലൂ സിനോടു ചേരാൻ മനസ്സു കാണിച്ചു. അതിനാൽ അദ്ദേഹത്തിൻെറ മാനസ്സാന്തരം യഥാർത്ഥമാണെന്നതിനെക്കുറിച്ച് സംശയാതീതമായ വിവരങ്ങൾ ലഭിച്ചതിനുശേ ഷമേ അദ്ദേഹത്തിൻെറ കാര്യത്തിൽ എഴുതുന്നതിനെക്കുറിച്ച് എനിക്കു തീരുമാന മെടുക്കാനാവൂ. ഈ വിവരങ്ങൾ ലഭിക്കുന്നതിനു കുറെ നാളത്തെ നല്ല പെരുമാറ്റം

വേണ്ടി വരും. അങ്ങു പറയുന്ന രണ്ടു ശമ്മാശ്ശന്മാരെക്കുറിച്ചും ഇതു തന്നെ പറയേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. പ്രത്യേകിച്ചും, കുറേ നാളുകളായി സഭീകരിച്ച കത്തോലിക്കർക്കു ഉടനെ സെമിനാരിയിൽ പ്രവേശനം കൊടുക്കുന്നതു കാരണത്താൽ ഇപ്പോൾ സെമിനാരികളിൽ സ്ഥലം ഇല്ല. '' ഏപ്രിൽ 27-നു ഞാൻ അങ്ങേക്കു എഴുതിയത് ഇങ്ങനെയാണ്. ''എത്ര വൈദികർക്കു വിമോചനം കൊടുക്കാൻ എനിക്കു പറ്റാതെ വരുമോ അത്രയും എതിരാളികൾ എനിക്കു തീർച്ചയായും ഉണ്ടാകും. കയ്യേറ്റക്കാരനാൽ വഞ്ചിതരായ മലബാർ കുട്ടികൾക്കു മോചനം കൊടുക്കുവാൻ എനിക്കു സാധിക്കാതെ വന്നാൽ അതു അവരെയും അവരുടെ കുടുംബങ്ങളെയും അത്രയും ഗ്രാമങ്ങളെയും നിരാശയിലേക്കും അതുമൂലം ഉഗ്രമായ എതിർപ്പിലേക്കും നയിക്കും.'' മേല്പറഞ്ഞ വൈദികനും ചെറുപ്പക്കാരും യാതൊരാശ്വാസവുമില്ലാതെ ശീശ്മക്കാരുടെ മദ്ധ്യത്തിൽ ഉപേക്ഷിക്കപ്പെടുന്നതിൽ ഞാൻ കഠിനമായി ദുഃഖിക്കുന്നു. കാരണം ഇങ്ങനെയുള്ള സാഹചര്യത്തിൽ മോചനം ലഭിക്കാതെ മാനസ്സാന്തരവരം കാത്തു സൂക്ഷിക്കുകയും ആത്മാർത്ഥത തെളിയിക്കുകയും ചെയ്യുക എന്നതു ധീരവും മനുഷ്യശക്തിക്കു അതീതവുമാണ്. കൂടാതെ ഇതിനു സാക്ഷ്യം നല്കുവാൻ കഴിയുന്നതായി ആരുമില്ലതാനും. ഇതിനിടയ്ക്ക് അവർ മെല്ലൂസിൻെറ അനുയായികളായ വൈദികരുടെ കൂട്ടത്തിലാണ് എണ്ണപ്പെടുന്നതും. അവർക്കു മോചനം നല്കുവാൻ അനുവാദത്തിനു ഞാൻ വീണ്ടു അപേക്ഷിക്കുന്നില്ല. എന്നാൽ മാനസ്സാന്തരപ്പെടുന്നതിനു മനസ്സുള്ള എല്ലാവരെയും ഉടൻതന്നെ പരീക്ഷണാർത്ഥം സെമിനാരിയിലോ ഏതെങ്കിലും ആശ്രമത്തിലോ പ്രവേശിപ്പിക്കുവാൻ അങ്ങു വരാപ്പുഴ മേലദ്ധ്യക്ഷന് ഉപദേശമോ കല്പനയോ നല്കണമെന്നു ഞാൻ ശുപാർശ ചെയ്തു കൊള്ളുന്നു. മാന്നാനം സെമിനാരിയിൽ ഒരു പ്രയാസവും കൂടാതെ നൂറുപേരെ പ്രവേശിപ്പിക്കാം. മെല്ലൂസിൻെറ കൂടെ നില്ക്കുന്ന വൈദികരുടെ എണ്ണം അതിൻെറ പകുതി പോലുമില്ല. ആർച്ചുബിഷപ്പിൻെറ മുകളിൽപ്പറഞ്ഞ മറുപടി ആ വൈദികനെയും ശമ്മാശ്ശന്മാരെയും അറിയിക്കാൻ ഞാൻ തുനിഞ്ഞില്ല. കാരണം അതു കേട്ടാൽ, കയ്യേറ്റക്കാരിൽ നിന്നു പട്ടമേറ്റ വൈദികരും താഴ്ന്ന പട്ടമുള്ളവരും മാനസ്സാന്തരപ്പെടുന്നതിൽ നിന്നു പൂർണ്ണമായും നിരുത്സാഹപ്പെടും.

മെല്ലൂസിനോടു ചേർന്നുനിന്ന വൃദ്ധനായ രാമപുരത്തു മത്തായി കത്തനാർ മൂന്നു ദിവസം മുമ്പ് എന്നോടു വിധേയത്വം സൂചിപ്പിക്കുകയുണ്ടായി. ഒരു ആശ്രമത്തിൽ പോയി ധ്യാനം കഴിക്കുവാനും സത്യപ്രതിജ്ഞ എഴുത്താലെ തരുവാനും അദ്ദേഹത്തോടു ഞാൻ ആവശ്യപ്പെട്ടു.

മലബാറിലെ സുറിയാനി റീത്തിൽപ്പെട്ട എല്ലാ പള്ളികൾക്കും ഞാനയച്ച ഇടയലേഖനം ഞങ്ങളുടെ ബോംബയിലെ The Catholic Examiner എന്ന പത്രത്തിൽ ഇംഗ്ലീഷിൽ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയത് ഞാൻ ഇതോടുകൂടി B അക്ഷരത്തിൻെറ കീഴിൽ ചേർക്കുന്നു. [5] അതു ലത്തീനിലാക്കാൻ എനിക്കു സമയമില്ല. ●

---

5. ഇവിടെ വിട്ടുകളയുന്നു.

12

SOCG 1876
Ponenza Soriani
Originali extra summarium

അമ്പഴക്കാട്, ആഗസ്റ്റ് 15, 1876

എനിക്കുകിട്ടിയ അങ്ങയുടെ ഒടുവിലത്തെ കത്ത് ജൂൺ 22-ലേതാണ്. ജൂൺ 25-നു ഞാൻ കൊച്ചിയിൽ നിന്ന് വള്ളത്തിൽ ഞാറയ്ക്കൽ എത്തിച്ചേർന്നു. പള്ളിയുടെ പറമ്പിൽ പാട്ടത്തിനു താമസിക്കുന്നവർ അനുഭവിക്കുന്ന പീഡനം മൂലം ഈ സ്ഥലം ശീശ്മയിലേക്കു നന്നായി ചാഞ്ഞാണ് നില്ക്കുന്നതെന്നു ഞാൻ കണ്ടു. പ്രധാന കുടുംബങ്ങൾ തമ്മിലുള്ള പഴയ ഭിന്നതമൂലം ആളുകൾ തമ്മിൽ ചേരിതിരിവുണ്ട്. തെങ്ങിനെ നാലുതരമായി തിരിച്ചു ഓരോന്നിൻെറയും ഗുണംപോലെ, ഒന്ന്, രണ്ട്, മൂന്ന് അല്ലെങ്കിൽ നാല് പുത്തൻ[1] വീതം ഓരോന്നിനും ആണ്ടിൽ നല്കുക എന്ന നിയമമനുസരിച്ചാണ് അതിപുരാതനകാലം മുതല്ക്കേ സർക്കാരിൻെറയും പള്ളിയുടെയും സ്ഥലം പാട്ടത്തിനു കൊടുത്തിരുന്നത്. പള്ളിയുടെ സ്ഥലം പാട്ടത്തിനെടുത്ത ക്രിസ്ത്യാനികൾ പരേതനായ വികാരി അപ്പൊസ്തോലിക്കാ ബർണർദീനോസിനോടു ഇരട്ടിവാർഷിക പ്രതിഫലം (2,4,6,8) വാഗ്ദാനം ചെയ്യുകയും കൊടുക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു. അഞ്ചുവർഷം മുമ്പ് ചിലയാളുകൾ പാട്ടക്കാരുടെ നേർക്കുള്ള പ്രതികാരബുദ്ധിയാൽ പ്രേരിതരായി ആണ്ടുതോറുമുള്ള പാട്ടത്തുക ഇനിയും വർദ്ധിപ്പിക്കണമെന്നു ഇപ്പോഴത്തെ വികാരി അപ്പൊസ്തോലിക്കായ്ക്കു ഉപദേശം കൊടുത്തു. അതിനാൽ യഥാക്രമം, 2,5,9,13 പുത്തൻ കൊടുക്കണമെന്ന് അദ്ദേഹം കല്പനയിറക്കി. പരിഭവം പൂണ്ട പാട്ടക്കാർ മരത്തെ നാലുതരങ്ങളായി തിരിക്കുന്നതു സംബന്ധിച്ചു തർക്കമുണ്ടാക്കി. മേല്പറഞ്ഞ പാട്ടത്തുകയ്ക്കും മരത്തിൻെറ നാലായുള്ള തരംതിരിക്കലിനും എതിരായി നില്ക്കുന്ന പാട്ടക്കാരെ പള്ളിമുടക്കുവഴി ശിക്ഷിക്കണമെന്ന കല്പന പള്ളിവികാരിക്കുലഭിച്ചു. ആ സമയം മുതൽ വളരെപ്പേർ കൂദാശകൾ കൂടാതെ കഴിഞ്ഞുപോന്നു.

---

1. പുത്തൻ = ഒരു കൊച്ചിനാണയം 10 പൈസാ. 191/4 പുത്തൻ = 1 രൂപ
cfr. ഗുണ്ടർട്ടു, മലയാള നിഘണ്ടു: പുത്തൻ കാണുക.

മൂന്നാം കൊല്ലംതോറും നടത്തേണ്ട മരത്തിൻെറ പുതിയ തരംതിരിക്കലിന് മേൽനോട്ടം വഹിക്കുവാനായി ചില കമ്മിസറികളുമായി അപ്പോൾ തട്ടാശ്ശേരിലച്ചനെ ആർച്ചു ബിഷപ്പ് അങ്ങോട്ടയച്ചു. ഇടവകാംഗങ്ങളിൽ പലരും ഈ വൈദികൻെറ കാർക്കശ്യം ഭയന്ന് ഗോവയുടെ അധികാരത്തിൽ ചേരുന്നതിനായി ഗോവയുടെ വികാരി ജനറാളിൻെറ പക്കലെത്തി. എന്നാൽ അദ്ദേഹം അവരെ സ്വീകരിച്ചില്ല. അപ്പോൾ തട്ടാശ്ശേരിലച്ചനെ എതിർക്കുന്നവർക്കെതിരെ പുതിയ മുടക്കുപ്രഖ്യാപിതമായി. തരംതിരിക്കൽ തീർന്നപ്പോൾ നീതിയനുസരിച്ചുള്ളതിലും ഉയർന്ന ഇനത്തിൽ വൃക്ഷങ്ങളെ തട്ടാശ്ശേരിലച്ചൻ തിട്ടപ്പെടുത്തി എന്നു പാട്ടക്കാർ എട്ടുപ്രതിനിധികൾ വഴി വികാരി അപ്പൊസ്തോലിക്കായുടെ മുമ്പിൽ പരാതിപ്പെട്ടു. വികാരി അപ്പൊസ്തോലിക്കായാകട്ടെ ആ പ്രതിനിധികൾക്കു 30 രൂപാ പിഴയിട്ടു. അവരിൽ ആറുപേർ പിഴകെട്ടി. ബാക്കി രണ്ടുപേർക്കു തരംതിരിക്കൽ ന്യായപൂർവ്വമല്ലായിരുന്നു എന്നകാരണത്താൽ ആർച്ചുബിഷപ്പു പിഴയിളവുചെയ്തു. കൈപ്പറ്റിയ പണം മറ്റുള്ളവർക്കു ഒട്ടുതിരിച്ചുകൊടുത്തതുമില്ല. ഇതിനിടയ്ക്ക് 1871 ജൂലൈ 21-നു വികാരി അപ്പൊസ്തോലിക്കാ പാട്ടക്കാർക്കു ഇങ്ങനെ എഴുതി: "ഈ തിട്ടപ്പെടുത്തലിനോടു യോജിക്കുന്നു എന്നു നിങ്ങൾ എഴുത്താലേ രേഖ എനിക്കു തരുന്നപക്ഷം കാര്യം ഞാൻ വീണ്ടും പരിശോധിക്കുന്നതായിരിക്കും". അത്തരം രേഖകൾ അവർ സമർപ്പിച്ചു. ആർച്ചുബിഷപ്പാകട്ടെ ഒന്നരവർഷം കഴിഞ്ഞ്, 1872 നവംബർ 20-നു അവർക്കു ഇങ്ങനെ എഴുതി: പാട്ടം കൊടുക്കുവാൻ മനസ്സില്ലെങ്കിൽ നിങ്ങൾ തെങ്ങിൻതോപ്പുകൾ വിട്ടുപോകണം. അവരുടെ പൂർവ്വികന്മാർ പള്ളിക്കുദാനം ചെയ്തതാണീതോപ്പുകൾ. നൂറ്റാണ്ടുകളായി അവയിൽ അവരുടെ കുടുംബങ്ങൾ താമസിക്കുകയുമായിരുന്നു. അതിനാൽ അവ വിടുന്നതിന് അവർക്കു മനസ്സുണ്ടായില്ല. അപ്പോൾ, വർദ്ധിപ്പിച്ച പ്രതിഫലം കൊടുക്കുവാനോ, തോപ്പുകൾ വിടുവാനോ വിസ്സമ്മതിച്ച 50 കുടുംബങ്ങളെ മുടക്കിൻ കീഴിലാക്കി. മാമ്മോദീസാ, വിവാഹം മുതലായവയുടെ അവസരം പ്രമാണിച്ചു തുക കൊടുക്കുവാൻ ഓരോരുത്തരും നിർബ്ബന്ധിതമാകുന്നതുവരെ വളരെ കുടുംബക്കാർ രണ്ടു വർഷത്തോളം മുടക്കിൻ കീഴിൽ കഴിയുകയുണ്ടായി. മൂന്നുകൊല്ലങ്ങൾക്കുശേഷം വികാരി അപ്പൊസ്തോലിക്കാ ആണ്ടുതോറുമുള്ള പാട്ടത്തുക 2,4,8,12 പുത്തൻ എന്നാക്കി കൂറവുചെയ്തു. സർക്കാരും ഹിന്ദു ഭൂവുടമകളും 1,2,3,4 പുത്തൻ എന്ന പഴയ കണക്കു ഇന്നും തുടരുന്നു. മറ്റു പള്ളികളിൽ ക്രിസ്ത്യാനികൾ കൊടുക്കുന്നത് ആർച്ചു ബിഷപ്പു ബർണർദീനോസിനോടു വാഗ്ദാനം ചെയ്ത ഇരട്ടിത്തുകയല്ലാതെ കൂടുതലായി ഒന്നുമില്ല. ഈ പീഡനങ്ങൾ മൂലം ഇടവക ജനങ്ങൾ മെല്ലൂസുമെത്രാൻെറ ഭാഗത്തേക്കു ചായുന്നു എന്നും സത്യത്തിൽ അവിടെനിന്നു രണ്ടു വൈദികാന്തസ്സുകാർ (duos clericos) [2] അദ്ദേഹത്തിൻെറ കൂടെ ചേർന്നു കഴിഞ്ഞു എന്നും ആ ഇടവകയിലെ വൈദികർ എന്നോടു പറഞ്ഞു. ആർച്ചുബിഷപ്പു ബർണർദീനോസിനോടു വാക്കുപറഞ്ഞക്രമത്തിലേക്കു പാട്ടത്തുക വെട്ടിക്കുറയ്ക്കാൻ ഞാൻ കല്പിക്കണമെന്ന് പാട്ടക്കാർ

---

2. Clerici എന്നപദം വൈദികരെക്കുറിച്ചാണു സാധാരണ പറയുക

ആവശ്യപ്പെട്ടു. ക്ഷമിക്കാൻ അവരെ ഉപദേശിക്കുകയല്ലാതെ മറ്റൊന്നും ചെയ്യുവാൻ എനിക്കു കഴിഞ്ഞില്ല.

ജൂലൈ 26-നു ഞാറയ്ക്കൽക്കാർ ഭക്തസംഘടനക്കാരെയും പാട്ടുകാരെയും ബാൻറുകാരെയും വഹിക്കുന്ന വളരെ വള്ളങ്ങളുടെ അകമ്പടിയോടെ എന്നെ കൂനമ്മാവ് ആശ്രമത്തിലേക്കാനയിച്ചു. അവിടെ ഞാൻ ആഗസ്റ്റ് 3- വരെ താമസിച്ചു. ആ ആശ്രമത്തെ മൂന്നാം സഭക്കാരുടെ നവസന്യാസഗൃഹം എന്നാണു വിളിക്കുന്നത്. എന്നാൽ തുല്യന്യായത്താലെന്നല്ല കൂടുതൽ ന്യായത്താൽ അതിനെ പഠനഗൃഹം (scholasticatus)എന്നാണു വിളിക്കേണ്ടത്. എന്തെന്നാൽ നവസന്യാസത്തിനു വേണ്ടതായ അനുഷ്ഠാനങ്ങൾ അവിടെ ഇല്ലതന്നെ. മറിച്ച് 10 വയസ്സു മുതലുള്ള കുട്ടികളെ സ്വീകരിച്ചു ഉടൻതന്നെ അവർക്കു പഠനം തുടങ്ങുകയാണ്. വൈദികപട്ടം വരെ ഈ പഠനത്തിൽ അവർ കഴിയുന്നു. പഠനം തീരുന്നതോടെ "നവസന്യാസം" തീരുന്നു. ഇതാ ദിനചര്യ - 5.00 മണിക്കു ഉണരുന്നു. 5.30 സപ്രാ (laudes) 6.00 ധ്യാനം. 6.30 കുർബ്ബാന 7.00 പ്രഭാത ഭക്ഷണവും ഉല്ലാസവും. 8.30 സുറിയാനി, ലത്തീൻ, മലയാളം എന്നീ ഭാഷകളുടെ ക്ലാസ്സ്. 11.00 പഠനം 11.30 കൂട്ടത്തിൽ ആദ്ധ്യാത്മിക വായന 11.55 ആത്മശോധന 12.00 ഉച്ചഭക്ഷണം. ഉല്ലാസം. 1.30 വിശ്രമം 2.30 റംശാ, കൊന്ത. 3.00- രാവിലെത്തേതുപോലെ ക്ലാസ്സ്. 4.30 ഉല്ലാസം ലഘുഭക്ഷണം. 6.00 ധ്യാനത്തിന് ഒരുക്കം. 6.15 ധ്യാനം. 6.45 സ്വതന്ത്രസമയം 8.00 ലെലിയ (matutinum) 9.00 അത്താഴം 9.15 ആത്മശോധന 9.30 ഉറക്കം. ആഴ്ചയിൽ മൂന്നുപ്രാവശ്യം പൊതുവിൽ ചമ്മട്ടിയടിയുണ്ട്.

എല്ലാ ആശ്രമങ്ങൾക്കും വേണ്ടിയുള്ള ആർച്ചുബിഷപ്പിൻെറ പ്രതിനിധി പീലിപ്പോസച്ചൻ ആ ആശ്രമത്തിൽ താമസിക്കുന്നു. വി. യൗസെപ്പിൻെറ സ്ക്കറിയാച്ചൻ തട്ടാശ്ശേരി ആണ് ആശ്രമത്തിൻെറ വികാരി. വി. .യൗസേപ്പിൻെറ ആഗുസ്തീനോസച്ചൻ പ്രോ വികാരിയും പ്രൊക്കുറേറ്ററുമാണ്. വി.യോഹന്നാൻെറ യൗസേപ്പച്ചനാണ് നവസന്യാസഗുരു (Rector novitiorum). അമ്പഴക്കാട്ടു നവസന്യാസ ഗുരുവായിരുന്ന വി. മറിയത്തിൻെറ പൗലോസച്ചനെ ഇപ്പോഴത്തെ കലക്കം തുടങ്ങിയപ്പോൾ നവസന്യാസികളോടുകൂടെ ഇങ്ങോട്ടയച്ചു. വി. യൗസേപ്പിൻെറ ഗീവർഗീസച്ചനും വി. യൗസെപ്പിൻെറ ജരാർദച്ചനും വി. ഏലിയായുടെ യൗസേപ്പച്ചനുമാണ് അദ്ധ്യാപകർ. ബർണർദീനോസച്ചൻ യോഗാർത്ഥികളുടെ മേൽനോട്ടം വഹിക്കുന്നു. 21 നവസന്യാസികളും 10 യോഗാർത്ഥികളുമാണുള്ളത്. വി. യോഹന്നാൻ മാംദാനായുടെ ഗീവർഗീസച്ചനും ഉണ്ണിയീശോയുടെ തോമ്മാച്ചനും വി. മറിയത്തിൻെറ അപ്രേമച്ചനും പുറംകാര്യങ്ങൾ അന്വേഷിക്കുന്നു (operarii excurrentes). സഹായസഹോദരൻമാർ 8 പേരുണ്ട്. മലബാർ ജനതമുഴുവനും മെല്ലൂസിൻെറ ശീശ്മയിൽ വീഴാതിരിക്കാൻ താമസംകൂടാതെ വരാപ്പുഴ വികാരിയാത്തിൽനിന്നും സുറിയാനിക്കാരെ വേർതിരിക്കുന്ന തീരുമാനമുണ്ടാകണമെന്ന് ശ്രേഷ്ഠന്മാരായ നാലുപേരൊഴികെ എല്ലാ സന്യാസികളും അതീവ ജാഗ്രതയോടെ ആവശ്യപ്പെടുകയുണ്ടായി. കൂടാതെ അവർ പറഞ്ഞ മറ്റുകാര്യങ്ങൾ: കത്തോലിക്കരും ശീശ്മക്കാരുമായ എല്ലാ ക്രിസ്ത്യാനികളും

അവരുടെ കാര്യം തീരുമാനിക്കുന്ന തിരുസ്സിംഹാസനത്തിൻെറ ഡിക്രിക്കായി വലിയ ആകാംക്ഷയോടും ജാഗ്രതയോടും കൂടി കാത്തിരിക്കുകയാണ്. തിരുസ്സിംഹാസനം സന്ദർശകനെ അയച്ചതുകാരണത്താൽ സ്വന്തമായ മെത്രാനെ കിട്ടുമെന്ന മലബാറുകാരുടെ പ്രത്യാശ അങ്ങേയറ്റം വർദ്ധിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഈ പ്രത്യാശയിൽ അവർ വഞ്ചിതരായാൽ സംശയം കൂടാതെ കയ്യേറ്റക്കാരായ ബാബിലോൺകാർ എല്ലാ പള്ളികളെയും ചുരുങ്ങിയ കാലയളവിൽ കൈവശമാക്കത്തക്കവിധം അത്രയ്ക്കു അവർ ഇളകിയിരിക്കുകയാണ്. ഇവർ പറഞ്ഞ വസ്തുത എൻെറ അനുഭവത്തിൽ നിന്നും തെളിയുന്നു. കമ്പിസന്ദേശത്തിലൂടെ ഞാൻ നല്കിയ കാര്യം വേണ്ടുവോളം തറപ്പിച്ചു പറയുവാൻ ഞാൻ ശക്തനല്ല. സുറിയാനിക്കാർക്കു സ്വന്തമായ മെത്രാനുണ്ടാകുന്നതിൽ അപകടമില്ലെന്നല്ല, തിരുസ്സിംഹാസനം ഈ ജനത്തെ തിരുസ്സഭയുടെ ഐക്യത്തിൽ നിർത്താൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നുവെങ്കിൽ അതു അത്യാവശ്യവുമാണ്. കുറഞ്ഞപക്ഷം വരാപ്പുഴ വികാരിയാത്തിൽ നിന്നു വേർപിരിയണമെന്ന സുറിയാനിക്കാരുടെ അത്യാവശ്യമായ അപേക്ഷ കഴിയുന്നതും വേഗം അംഗീകരിക്കാൻ തിരുസ്സിംഹാസനം തയ്യാറാകണം എന്നുസാക്ഷ്യപ്പെടുത്തുകയും അപേക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യുകയല്ലാതെ എൻെറ മനസ്സാക്ഷിയുടെ ഭാരം കുറയ്ക്കുവാൻ എനിക്കു മറ്റൊരു മാർഗ്ഗമില്ല.

ഈ സന്യാസികളിൽ നിന്നു ഇക്കാര്യങ്ങൾ ഞാൻ കേട്ടുകൊണ്ടിരിക്കെ, എൻെറ 7-ാം നമ്പർ എഴുത്തിൽ ഞാൻ സൂചിപ്പിച്ചിട്ടുള്ള തൊണ്ടനാട്ടു അന്തോനി മെത്രാൻെറ എഴുത്തു എനിക്കു കിട്ടി. ഒരിക്കൽ മെത്രാനായിരുന്ന ഈ കത്തനാർ ബാഗ്ദാദിൽ വച്ചു തൻെറ ഉറ്റ മിത്രമായിരുന്ന മെല്ലൂസ് മെത്രാനെ സന്ദർശിച്ചു എന്ന ഒറ്റക്കാരണത്താലാണ് തന്നെ വികാരി അപ്പൊസ്തോലിക്കാ മഹറോൻ ചൊല്ലിയത് എന്നു അദ്ദേഹം പരാതിപ്പെടുന്നു. ശിക്ഷയിൽ നിന്നും വിമോചനം ലഭിക്കുവാൻ അദ്ദേഹം ആഗ്രഹിക്കുന്നു. വരാപ്പുഴ വികാരി അപ്പൊസ്തോലിക്കായുടെ പക്കലേക്കു തിരിച്ചുപോകാൻ നിർബ്ബന്ധിക്കരുത് എന്ന വ്യവസ്ഥയിൽ അദ്ദേഹം തിരുസ്സിംഹാസനത്തിനു വിധേയത്വം വാഗ്ദാനം ചെയ്യുന്നു. പാലാക്കുന്നേൽ മത്തായികത്തനാർ മലബാറിൻെറ തെക്കുഭാഗത്തെന്നതുപോലെ ഇദ്ദേഹം മദ്ധ്യ അല്ലെങ്കിൽ പൂർവ്വഭാഗത്തു ശീശ്മയുടെ തൂണാണ്. പാലാക്കുന്നേലിനു കൊടുത്ത അതേ മറുപടിയാണ് ഇദ്ദേഹത്തിനും ഞാൻ കൊടുത്തത്. അതായത്, അദ്ദേഹം നിയമപ്രകാരമുള്ള മേലദ്ധ്യക്ഷനു കീഴ്പെടാതെ അദ്ദേഹത്തിനു മോചനം കിട്ടാനാവില്ല. എൻെറ ഈ ഉത്തരം കയ്യേറ്റക്കാരനായ മെത്രാനു ശക്തിപകരുന്നു. അദ്ദേഹം സ്വന്തം അനുയായികളോടു പറഞ്ഞു: നോക്കൂ, ബോംബെക്കാരൻ വരാപ്പുഴക്കാരനുമായി ഒത്തുകളി നടത്തുന്നു. ഒരുതരത്തിലും നിങ്ങൾക്കു സ്വാതന്ത്ര്യം തരാനല്ല അദ്ദേഹം വന്നിരിക്കുന്നത്. മറിച്ചു, വരാപ്പുഴയുടെ നുകത്തെ ബലപ്പെടുത്താനാണ്. നിങ്ങൾ ഉറച്ചുനില്ക്കുവിൻ.

പുതിയ ക്രമീകരണം സ്ഥാപിതമാകുന്നതുവരെ മലബാറിൽ നിന്നുപോകരുത് എന്നു ഒട്ടും കുറവല്ലാത്ത നിർബ്ബന്ധത്തോടെ കൂനമ്മാവിലെ സന്യാസികൾ എന്നോടാവശ്യപ്പെട്ടു. കാരണം, വികാരിയാത്തിൽ നിന്നു സുറിയാനിക്കാരെ വേർതിരിക്കണ

മെന്ന അഭിപ്രായം പരസ്യമായി പറഞ്ഞവർ എൻെറ സാന്നിദ്ധ്യമുണ്ടായിട്ടുപോലും, ആർച്ചുബിഷപ്പിൻെറ ചുറ്റും നിൽക്കുന്നവരിൽ നിന്ന് ഇപ്പോൾത്തന്നെ അനുഭവിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന അതേപ്രതികാരം ഇവരും ഭയപ്പെടുന്നു. ഈ ദിവസങ്ങളിൽ സ്വന്തം അഭിപ്രായം എന്നെ അറിയിച്ച എതാനും കത്തനാരന്മാരുടെ എഴുത്തു ഇതേഭയം പ്രകടിപ്പിക്കുന്നു. (probant) കാരണം അവർ നിഷ്പക്ഷരാണെന്നു പറഞ്ഞുകൊണ്ട് അവരുടെ ഇടവകജനങ്ങളുടെ അപേക്ഷകൾ സമർപ്പിക്കുന്നു. സുറിയാനിക്കാരെ വേർതിരിക്കുക അത്യാവശ്യമായ ഒരേ ഒരു മാർഗ്ഗമാണെന്നാണ് ഈ അപേക്ഷകളിൽ ജാഗ്രതാപൂർവ്വം സമർത്ഥിക്കുന്നത്. തട്ടാശ്ശേരിലച്ചനും രണ്ടു നവസന്യാസ ഗുരുക്കന്മാരും പുതുതായി സ്ഥാനക്കയറ്റം കിട്ടിയ പ്രൊക്കുറേറ്ററും മറ്റു വൈദികരുടെ നേർക്കു പരിഭവ മനോഭാവം കാണിക്കുന്നു. എൻെറ സന്ദർശനത്തിൽ ചില ബഹുമതികൾ ചുരുങ്ങിയ പക്ഷം ആർച്ചുബിഷപ്പിനെന്നതുപോലെ ഒരുക്കുവാൻ അവർ ആവശ്യപ്പെട്ടതു മേല്പറഞ്ഞവർക്കു ഇഷ്ടപ്പെട്ടില്ല. എന്നാൽ അവരെ തടസ്സപ്പെടുത്താൻ അവർ മുതിർന്നില്ല. എന്നും പുതിയ അപ്പം കിട്ടാനുള്ളപ്പോൾ എന്തു കൊണ്ടാണ് പഴയ അപ്പം സന്ദർശകൻെറ മേശയിൽ വിളമ്പുന്നത്? എന്ന് അവരിലൊരാൾ പ്രൊക്കുറേറ്ററോടു ചോദിച്ചപ്പോൾ കുപിതനായി അദ്ദേഹം പ്രതിവചിച്ചതിങ്ങനെയാണ്. അതിൽ താങ്കൾക്കു എന്തു കാര്യം? ഒന്നുകിൽ ഞങ്ങൾ നാലുപേരും അല്ലെങ്കിൽ നിങ്ങൾ എല്ലാവരും ആശ്രമത്തിൽ നിന്നു പുറത്താക്കപ്പെടും.''

ഇതാ നല്ല കഴിവും സന്യാസലാളിത്യവുമുള്ള ലത്തീൻ ഭാഷാധ്യാപകൻ വി. ഏലിയായുടെ യൗസേപ്പച്ചൻ പറഞ്ഞ കാര്യങ്ങൾ: ''ഞങ്ങളുടെ സന്യാസസഭ ക്രമമില്ലാത്ത ഒരവസ്ഥയിലാണ്. (in statu inordinato). [3] ജനറാൾ നിയമിച്ച ഒരു ശ്രേഷ്ഠൻ ഞങ്ങൾക്കില്ല. പീലിപ്പോസച്ചനും ആർച്ചുബിഷപ്പും പരസ്പരബന്ധമില്ലാത്ത വിധത്തിൽ (Independenter ab invicem) പലപ്പോഴും പരസ്പര വിരുദ്ധമായി, ഞങ്ങളെ ഭരിക്കുന്നു. നവസന്യാസം സ്ഥാപിച്ചിട്ടില്ല. ഒന്നോ രണ്ടോ കൊല്ലം കൊണ്ടു പൂർത്തിയാക്കേണ്ടതായിരുന്നു. സുറിയാനിയുടെയും ലത്തീനിൻെറയും പ്രാഥമിക പാഠങ്ങൾ (Principia)ക്കു മാത്രമേ പഠനഗൃഹം പ്രയോജനപ്പെടുന്നുള്ളു. ഇതര ശാസ്ത്രങ്ങളോ ദൈവശാസ്ത്രമോ പഠിപ്പിക്കുന്നില്ല. ഒരു വർഷം, ചിലപ്പോൾ ഒന്നരവർഷം, ഞങ്ങളെ സന്മാർഗ്ഗശാസ്ത്രം പഠിപ്പിക്കുന്നു. ഉറപ്പിച്ചതായ നിയമങ്ങളോ ചട്ടങ്ങളോ ഞങ്ങൾക്കില്ല. പരേതനായ ബർണർദീനോസ് എഴുതിയവ വന്ദ്യലെയോനാർദു മാറ്റി അച്ചടിക്കാൻ കൊടുത്തു. എന്നാൽ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുകയുണ്ടായില്ല. ആർച്ചുബിഷപ്പിനോടോ അദ്ദേഹത്തിൻെറ പ്രതിനിധിയോടോ (Vice gerenti)ഞങ്ങൾ അനുസരണവ്രതം എടുത്തിരുന്നു. പിന്നീട് വന്ദ്യ ബർണർ ദീനോസ് പ്രൊവിൻഷ്യൽ ആയിരുന്നപ്പോൾ അനുസരണവ്രതം ജനറാളച്ചനോടായി. ഇപ്പോൾ വീണ്ടും മെത്രാനോടാണ്. പത്താം വയസ്സിൽത്തന്നെ കുട്ടികളെ പഠനത്തിനും സന്യാസജീവിതത്തിനും പരിശീലനത്തിനുമായി സ്വീകരിക്കുന്നു.

---

3. കർമ്മലീത്താ ഒന്നാം സഭ (O. C. D) യുടെ സൂപ്പീരിയർ ജനറാൾ എന്നർത്ഥം.

അതിനാൽ വളരെപ്പേരുടെ ആരോഗ്യം താമസിയാതെ തന്നെ തകരുന്നു. ഞാനും ഇത്തരത്തിൽ നല്ല ആരോഗ്യസ്ഥിതി നഷ്ടപ്പെട്ടവനാണ്. വേദപുസ്തകമാണെങ്കിൽ പ്രോട്ടസ്റ്റൻറുകാരുടെ പരിഭാഷയേ ഞങ്ങൾക്കുള്ളൂ. ഇതിൽ ഉത്തരകാനോനിക ഗ്രന്ഥങ്ങൾ(Deutero canonical books) ഇല്ല. വിശുദ്ധ ഗ്രന്ഥത്തിൻെറ വ്യാഖ്യാനങ്ങളും ഇല്ല. ആർച്ചുബിഷപ്പു സ്വന്തം ഇഷ്ടംപോലെ ആശ്രമങ്ങളുടെ ശ്രേഷ്ഠന്മാരെ തിരഞ്ഞെടുക്കുന്നു. അല്ലാതെ മറ്റു ശ്രേഷ്ഠന്മാരുടെ അഭിപ്രായം അറിയണമെന്ന് പറയുന്ന ആശ്രമസംഘത്തിൻെറ ചട്ടമനുസരിച്ചല്ല. ഞങ്ങൾ സന്യാസികൾ മാത്രമാണോ, മിഷനറിമാർ കൂടിയാണോ എന്ന് ഞങ്ങൾക്കറിവില്ല. ഞങ്ങളുടെ ഉത്തരീയത്തോടു തിരുസ്സിംഹാസനം ദണ്ഡവിമോചനം ചേർത്തിട്ടുള്ളതായിക്കാണുന്ന രേഖകൾ കണ്ടിട്ടുള്ളതായി ലെയോപ്പോൾദച്ചൻ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. മറ്റു മിഷനറിമാർ അതു നിഷേധിക്കുന്നു. ആകയാൽ ഞങ്ങളുടെ സഭയുടെ വലിയ ഉത്തരീയത്തിനടിയിൽ ചെറിയ സാധാരണ ഉത്തരീയവും ഞങ്ങൾ ധരിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ബാഹ്യപ്രവർത്തനങ്ങൾ നടത്തുന്ന മറ്റൊരു സന്യാസസഭ ജനത്തിനു അത്യാവശ്യമാണ്. ഞങ്ങളുടേതു ധ്യാനാത്മകമാണ് (monasticus).സന്യാസികളുടെ കഴിവു മുഴുവനും ഉൾനാടുകളിലാണു ചെലവഴിക്കുന്നത് (in eremis exeritur)കുട്ടികളുടെ വിദ്യാഭ്യാസത്തിനു അത്യാവശ്യമായവ പോലും ഇല്ല. സ്വന്തമായ മെത്രാനെ ഞങ്ങൾ ആവശ്യപ്പെടുന്നതിൻെറ കാരണങ്ങൾ താഴെ പറയാം: 1. സുറിയാനിക്കാരും ലത്തീൻ കാരും അത്ര എളുപ്പത്തിൽ യോജിക്കുകയില്ല. 2. മിഷനറിമാർ തീരപ്രദേശത്തു താമസിച്ചു കൊണ്ടു ലത്തീൻകാർക്കുവേണ്ടി പണിയെടുക്കുന്നു. സുറിയാനിക്കാരുടെയിടയ്ക്കു അവർ താമസിക്കുന്നില്ല; അവരെ സഹായിക്കുന്നുമില്ല. 3. ലത്തീൻകാർ, പ്രത്യേകിച്ചുവൈദികർ, ഞങ്ങളെ അവഹേളിക്കുന്നു. 4. സുറിയാനിക്കാരായ കത്തനാരന്മാരെ ലത്തീൻ പള്ളികളിലേക്കു നിയമിക്കുന്നു. അവിടെ അവർ വിഷമമേറിയ ജോലികൾ ചെയ്യുവാൻ നിർബന്ധിതരാകുന്നു. ലത്തീൻ വികാരിമാരാകട്ടെ വിശ്രമമെടുക്കുന്നു. 5. ലത്തീൻ വൈദികർക്കു മിഷനറിമാരുടെ മുമ്പിൽ ഇരിക്കാൻ പാടുണ്ട്. സുറിയാനിക്കാർ നില്ക്കണം. ഞങ്ങളുടെ റീത്തിൽ മെത്രാൻ കർമ്മങ്ങൾ നടത്തുന്നതു കാണുവാൻ ഞങ്ങളുടെ ജനത്തിനു സ്വാഭാവികമായ ആഗ്രഹമുണ്ട്. നാട്ടുകാർ ഭരിക്കുവാൻ പറ്റിയവരല്ല. ആയതിനാൽ ഞങ്ങൾക്കു ഒരു യൂറോപ്യൻ മെത്രാനെ ആവശ്യമുണ്ട്. ഈശോസഭാവൈദികരെ ലഭിക്കണമെന്നാണ് ഞങ്ങളുടെ പൊതുവായ ആഗ്രഹം. മലബാറിൻെറ ഇന്നത്തെ സ്ഥിതി വളരെ കലങ്ങിയതാണ്. ഞങ്ങൾ റോമായിലേക്കു എഴുതിയതുമുതൽ, ഈ സാഹചര്യത്തിൽ റോമായിലേക്കു എഴുതുന്നത് ചാവദോഷമാണെന്ന്(Peccatum mortale) പറഞ്ഞുകൊണ്ട് ആർച്ചുബിഷപ്പും മിഷനറിമാരും ഞങ്ങളോടു കഠിനമായി (violenter)പെരുമാറുന്നു. മെല്ലൂസുമെത്രാൻ പരസ്യമായി ചെയ്യുന്നതു ഞങ്ങൾ രഹസ്യമായി ചെയ്യുന്നു എന്ന കാരണത്താൽ അദ്ദേഹത്തെക്കാൾ ഞങ്ങൾ മോശമാണെന്ന് ആർച്ചുബിഷപ്പു എന്നോടു പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. ഇങ്ങനെ മിഷനറിമാർ ഞങ്ങൾക്കു പാപമോചനം നിഷേധിച്ചു. ഞങ്ങൾ പരസ്പരം നൽകുകയും ചെയ്തു. ഈ

കാരണം പറഞ്ഞു സന്യാസികളെ ബഹിഷ്ക്കരിച്ചതു ജനത്തിനു ഇഷ്ടപ്പെട്ടിട്ടില്ല. ജനം പറയുന്നത് മൂന്നാം സഭക്കാരെ ലത്തീൻ പഠിപ്പിച്ചതിനെക്കുറിച്ചു മിഷനറിമാർക്കു മനസ്താപമുണ്ടെന്നാണ്. ഇന്നത്തെ ശ്രേഷ്ഠന്മാർ പരുഷമായിട്ടാണ് ഞങ്ങളോടിപ്പോൾ പെരുമാറുന്നത്. അതുമൂലം സമാധാനവും സന്യാസത്തിലെ ഐക്യവും ഞങ്ങളുടെയിടയിലില്ല. ഇവരിൽനിന്നു ലെയോപ്പോൾദച്ചനും വളരെ സഹിച്ചിട്ടുണ്ട്. അദ്ദേഹം ഞങ്ങൾക്കുവേണ്ടി വളരെ പണിയെടുത്തിട്ടുണ്ട്. അദ്ദേഹം തിരിച്ചു വരണമെന്നാണ് ഞങ്ങളുടെ ആഗ്രഹം. വിദ്യാഭ്യാസപരവും ഭക്തിപരവുമായ സ്ഥാപനങ്ങൾക്കായി കഴിഞ്ഞ പത്തുവർഷങ്ങളിൽ എല്ലാ പള്ളികളുടെയും വാർഷികവരുമാനത്തിൻെറ ഇരുപതിലൊന്ന് മിഷനറിമാർക്കു കൊടുത്തിട്ടുണ്ടെങ്കിലും ഇവയൊന്നും ഞങ്ങൾക്കില്ല. ഇത്തരം സഹായ സ്ഥാപനങ്ങളില്ലാത്ത വേറൊരു മിഷൻ ഇൻഡ്യയിലില്ല.''

ആ ആശ്രമത്തിലെ മറ്റു വൈദികർ പറഞ്ഞതും ഇതേ കാര്യങ്ങൾ തന്നെയാണ്. തോമ്മാച്ചനാണെങ്കിൽ താഴെപ്പറയുന്നവ കൂട്ടിച്ചേർത്തു: ''ശ്ലൈഹിക സന്ദർശകൻെറ നിയമന വാർത്ത അറിഞ്ഞയുടനെ തിരുസ്സിംഹാസനത്തിനെഴുതിയ മൂന്നാം സഭക്കാർക്കെതിരായി പരുഷവാക്കുകൾ നിറഞ്ഞ (plena conviciis durissimis) ഒരു ഇടയലേഖനം മിഷനറിമാർ തയ്യാറാക്കി ഞങ്ങളുടെ പ്രസ്സിൽ അടിച്ചു. ''നീ ചെയ്യാൻ പോകുന്നതു വേഗം ചെയ്യുക'' [4] എന്ന യൂദാസ്കറിയാത്തായോടുള്ള മ്ശിഹായുടെ വാക്കുകളും ഇതിൽ ഉണ്ടായിരുന്നു. എന്നാൽ അതു പരസ്യപ്പെടുത്തുന്നതിനു മുമ്പിൽ, അതിൻെറ കാർക്കശ്യം (vehementia) തങ്ങൾക്കു തന്നെ ദോഷകരമായി ഭവിക്കും എന്നു മിഷനറിമാർക്കു തോന്നിയതിൻെറ ഫലമായി അതിൻെറ എല്ലാ കോപ്പികളും അവർ അഗ്നിക്കിരയാക്കിക്കളഞ്ഞു. ഇടയലേഖനത്തോടു ചേർത്തുള്ള ഒരു ചെറു കുറിപ്പിൻെറ രീതിയിൽ (in forma appendicis ad epistolam pastoralem) ആർച്ചുബിഷപ്പു മെയ്മാസ ഭക്തിയെക്കുറിച്ചു ഒരു അറിയിപ്പു പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തി. ഇതിൽ താഴെപ്പറയുന്ന വാചകം ഉണ്ട്: 'ശ്ലൈഹിക സന്ദർശകനെ അയയ്ക്കുന്നതു ഉപകാരപ്രദമായിരിക്കുമോ എന്ന് തിരുസിംഹാസനം ആരാഞ്ഞതിനെ എനിക്കു കർത്താവിൽ നല്ലതാണെന്നു തോന്നിയ മറുപടി ഞാൻ കൊടുത്തു.' മുറുമുറുത്തു കൊണ്ടു ജനം ചോദിച്ചു: 'സന്ദർശനം അദ്ദേഹത്തിനു ഇഷ്ടപ്പെട്ടിട്ടില്ല. എന്ന് എന്തു കൊണ്ട് ആർച്ചുബിഷപ്പ് പരസ്യമായി ഏറ്റു പറയുന്നില്ല?'- ആർച്ചുബിഷപ്പിൻെറ ഭവനത്തിൽ സന്ദർശനത്തിനെതിരായ എഴുത്തു തയ്യാറാക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ അങ്കമാലിയിലെ വികാരി [5] അവിടെ നിന്നും ഇവിടെ വന്നു, ആ എഴുത്തിനനുകൂലമായി വെറും കടലാസ്സിലൊപ്പിടാൻ താനും നിർബ്ബന്ധിതനായി എന്നു ഞങ്ങളോടു പറഞ്ഞു.'' ഗീവർഗീസച്ചൻ കൂടുതലായി പറഞ്ഞതിങ്ങനെയാ

---

4. യോഹ. 13, 27

5. ഈ വികാരിയുടെ പേരു ജേക്കബ് കല്ലറ എന്നാണ് cfr SOCG 1876 sull andamento. ഇദ്ദേഹമുൾപ്പെടെ ചിലരുടെ ഒപ്പ് ഇവിടെ കാണാം.

ണ്: ''ചുരുങ്ങിയപക്ഷം വരാപ്പുഴയിൽ നിന്നു വേർതിരിയുകയാണ് ശീശ്മയ്ക്കെതിരായുള്ള പോംവഴി. കർമ്മെലീത്താക്കാരോടുള്ള ജനത്തിൻെറ പൊതുവായ വെറുപ്പു കാരണത്താൽ മിഷനറിമാർ വേറൊരു സന്യാസസമൂഹത്തിൽ നിന്നുള്ളവരായിരിക്കണം. ലത്തീൻ മെത്രാനു സുറിയാനി റീത്തിൽ കർമ്മം നടത്താനുള്ള അനുവാദം കൊടുത്തിരുന്നെങ്കിൽ വളരെ നന്നായിരുന്നു എന്നു എനിക്കു തോന്നുന്നു. ജനത്തിൻെറ അംഗസംഖ്യ, വിദ്യാഭ്യാസത്തിൻെറ അഭാവം, ജനങ്ങളോടു പ്രസംഗിക്കാതിരിക്കൽ മുതലായ കാരണങ്ങളാൽ ഞങ്ങളുടെ ജനം സഭയെ വിടാനുള്ള വലിയ അപകട (in magno periculo defectionis)ത്തിലാണ് .-''സുറിയാനിവൈദികർ വളരെ വിരളമായി മാത്രമേ പ്രസംഗം പറയാറുള്ളൂ എന്നും ജനങ്ങൾക്കു ഒരിക്കലും വേദപഠനം നല്കാറില്ല എന്നും ഒരുപള്ളിയിലും തന്നെ വി. കുർബ്ബാന സൂക്ഷിച്ചു വെയ്ക്കാറില്ലാ എന്നും എടുത്തു പറയേണ്ടതുണ്ട്. എല്ലാഞായറാഴ്ചയും വേദപാഠത്തിൻെറ ഒരു ഭാഗം ഒരു അല്മായൻ പള്ളിയിൽ വായിക്കുന്നു. (ഇനി ഗീവർഗീസച്ചൻ തുടരുന്നതു ഇങ്ങനെയാണ്:) ''തട്ടാശ്ശേരിലച്ചനിൽ സന്യാസികൾക്കു ഒരു വിശ്വാസവുമില്ല. ഞങ്ങൾ ഇവിടെ ഒരു തരം ജയിലിലാണ്. അദ്ദേഹം ഞങ്ങൾക്കു കാവൽ നിൽക്കുന്നു (Custodit). അദ്ദേഹത്തിൻെറ നിയമനം ഞങ്ങളുടെ ആത്മീയ പുരോഗതിക്കുതകുകയില്ലെന്നു ഞാൻ പീലിപ്പോസച്ചനോടു പറഞ്ഞപ്പോൾ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞ മറുപടി, തട്ടാശ്ശേരിലച്ചനു സ്ഥാനക്കയറ്റം കൊടുത്തത് സുറിയാനിക്കാരെ വേർതിരിക്കുന്നതിനുവേണ്ടി നിലകൊണ്ട ലെയോപ്പോൾദച്ചനെതിരായി പ്രവർത്തിക്കുന്നതിനു വേണ്ടിയാണെന്നാണ്. ഈ വിഷയത്തെക്കുറിച്ചു നാട്ടുകാരായ ഞങ്ങളോടു ലൊയോപ്പോൾദച്ചൻ ഒരിക്കലും സംസാരിച്ചിട്ടില്ലെന്നു ഞാൻ അറിയിക്കുകയാണ്. എന്നാൽ പിന്നീട് അദ്ദേഹത്തിൽ നിന്നു ഞാൻ ഗ്രഹിച്ചതുപോലെ വേർതിരിക്കൽ അത്യാവശ്യമാണെന്ന് മൂന്നുവർഷം മുമ്പ് മിഷനറിമാരോടു അദ്ദേഹം പറഞ്ഞിരുന്നു. ഇക്കാര്യം എന്നെ അറിയിക്കാനെഴുതിയ കത്തു അദ്ദേഹം റോമായിലേക്കു പോയപ്പോൾ എന്നോടു തിരിച്ചു വാങ്ങിക്കുകയുണ്ടായി. റോമ്മായിലേക്കെഴുതിയ ഞങ്ങളുടെ കത്തിനെക്കുറിച്ചു ലെയോപ്പോൾദച്ചനു വിവരം ആദ്യമായി നല്കിയതു ഞാനാണ്. അതും സംഗതി നടന്നിട്ടു അഞ്ചു മാസത്തിനു ശേഷം, അതായത് സെപ്റ്റംബർ മാസത്തിൽ. എഴുത്തയച്ചതു മെയ്മാസത്തിലും. ലെയോപ്പോൾദച്ചൻ കാര്യം പീലിപ്പോസച്ചനോടു പറഞ്ഞു. പീലിപ്പോസച്ചൻ ആർച്ചുബിഷപ്പിനോടും. ആ ആഴ്ചയിൽത്തന്നെ, സെപ്റ്റംബർ 24-ന്, സന്ദർശകനെ അയയ്ക്കുന്നതു ഉചിതമായിരിക്കുമോ എന്നു കർദ്ദിനാൾ ഫ്രീഫെക്റ്റു ചോദിക്കുന്ന എഴുത്തു റോമിൽനിന്നു ആർച്ചുബിഷപ്പിനു കിട്ടി. അതിനാൽ ബഹളമായി (Conturbatio). ലെയോപ്പോൾദച്ചനു ഒരറിവുമില്ലായിരുന്ന കാര്യത്തെപ്രതി അദ്ദേഹം പീഡനവിധേയനായി (male tractatus est). അദ്ദേഹത്തിൻെറ അഭിമാനം അദ്ദേഹത്തിനു തിരിച്ചു കൊടുക്കേണ്ടതുണ്ട്.''

ഗീവർഗീസച്ചനും തോമ്മാച്ചനും നടത്തിയ വ്രതാനുഷ്ഠാനത്തിൻെറ ശൈലി ഇവിടെ ഞാൻ ചേർത്തു കൊള്ളുന്നു: ''അമ്പലത്തുങ്കൽ ഗീവർഗീസായ ഞാൻ

ദൈവത്തോടും കർമ്മെല മലയിലെ ഭാഗ്യപ്പെട്ട കന്യകാമറിയത്തോടും ഞങ്ങളുടെ നിയന്താവായ എത്രയും ബഹുമാനപ്പെട്ട ബർണർദീനോസു മെത്രാനോടും ഞങ്ങളുടെ പ്രിയോരായ കുറിയാക്കോസേ, അങ്ങയോടും നിങ്ങളുടെ പിൻഗാമികളോടും നിയമവും ചട്ടവും പ്രകാരം അനുസരണവും ബ്രഹ്മചര്യവും ദാരിദ്ര്യവും മരണം വരെ വാഗ്ദാനം ചെയ്യുന്നു.'' (1859 ജൂലൈ 25). ''ഉണ്ണിയീശോയുടെ തോമ്മായായ ഞാൻ ദൈവത്തോടും കർമ്മെലെ മലയിലെ ഭാഗ്യപ്പെട്ട കന്യകാമറിയത്തോടും വി. ഏലിയായുടെ നിഷ്പാദുക കർമ്മെലീത്താ സഹോദരന്മാരുടെ സമൂഹത്തിൻെറ പൊതു ശ്രേഷ്ഠനായ ഞങ്ങളുടെ പിതാവ് ബഹു. വി. യോഹന്നാൻെറ ലൂക്കായോടും അദ്ദേഹത്തിൻെറ പിൻഗാമികളോടും ഞങ്ങളുടെ നിയമപ്രകാരം അനുസരണവും ബ്രഹ്മചര്യവും ദാരിദ്ര്യവും മരണം വരെ വാഗ്ദാനം ചെയ്യുന്നു. '' (1874 ഒക്ടോബർ 4)

വി. യൗസെപ്പിൻെറ സ്ക്കറിയാച്ചൻ, അതായതു തട്ടാശ്ശേരിലച്ചൻ, ദ്വിഭാഷിയെന്ന നിലയിൽ പീലിപ്പോസച്ചൻ സി. ഡി യുമൊരുമിച്ച് എൻെറ പക്കൽ വന്നു താഴെക്കാണുന്നവ പറഞ്ഞു: '' മൂന്നാം സഭക്കാരായ ഞങ്ങളിൽ ചിലർ സഭയിൽ ചേരുന്നതിനു മുൻപ് വികാരിമാരായിരുന്നു. അവരിലൊരാളാണ് ഞാൻ. ആശ്രമങ്ങളിൽ പരിശീലനം ലഭിച്ച മറ്റുള്ളവരെക്കാൾ മെച്ചമായ വിധത്തിൽ മലബാർ കാര്യങ്ങൾ ഞങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കുന്നു. സഭയിൽ കൂടുന്നതിനു മുൻപ് എട്ടുവർഷം ഞാൻ പല പള്ളികളിൽ ജോലി ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. ഇപ്പോൾ 20 വർഷങ്ങളായി വികാരി അപ്പൊസ്തോലിക്കാ എൻെറ സഹായം ഉപയോഗപ്പെടുത്തി വരുന്നു. മറ്റുള്ളവരെപ്പോലെ ഞാനും ഞങ്ങളുടെ റീത്തിനെ സ്നേഹിക്കുന്നു. ആരെങ്കിലും മലബാർകാരുടെ ഇഷ്ടത്തിനെതിരായി പ്രവർത്തിക്കുമ്പോൾ ഉടൻ തന്നെ അവർ എതിർപ്പു തുടങ്ങും (rebellant) പലപ്പോഴും അവർ ആദ്യം എന്നെ നന്നായി സ്വീകരിച്ചെങ്കിലും പിന്നീടു അവർക്കെതിരായി ഞാൻ വല്ലതും തീരുമാനിച്ചിട്ടുള്ളപ്പോൾ അവരിൽ നിന്ന് എനിക്കു എതിർപ്പു അനുഭവമായിട്ടുണ്ട്. ഞങ്ങളുടെ സന്യാസികളിൽ ഭൂരിപക്ഷത്തിനും സ്വന്തം ഇഷ്ടത്തെയും അഭിപ്രായത്തെയും ത്യജിക്കാൻ അറിവില്ല. അവരെ വേറൊരാശ്രമത്തിലേക്കു വിട്ടാൽ ഉടൻ കലക്കമായി. ആർച്ചുബിഷപ്പിനെ എനിക്കു നന്നായറിയാം. അദ്ദേഹം ശാന്തനും ക്ഷമയുള്ളവനും വിട്ടുവീഴ്ചയുള്ളവനും (indulgens) ആണെന്നു ഞാൻ സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തിക്കൊള്ളുന്നു. എന്നാൽ ചെറുപ്പക്കാരായ സന്യാസികളെ ഭക്ഷണാദി കാര്യങ്ങളിൽ തൃപ്തിപ്പെടുത്തുവാൻ അദ്ദേഹത്തിനു കഴിയാതെ വന്നപ്പോൾ അവർ അദ്ദേഹത്തിനെതിരായി സ്വരമുയർത്തി. കഴിഞ്ഞ വർഷം ഇടവക വൈദികർ മാന്നാനത്ത് ധ്യാനം നടത്തിയ അവസരത്തെ റോമ്മായ്ക്കു എഴുതുന്ന കാര്യത്തെപ്പറ്റി അവർക്കു ആശയം കൊടുക്കാൻ അവർ ഉപയോഗിച്ചു. സുറിയാനിക്കാർക്കു സ്വന്തമായ മെത്രാനെക്കുറിച്ചു വൈദികർ സംസാരിക്കുന്നതു അതിനു മുമ്പ് ഒരിക്കലും ഞാൻ കേട്ടിട്ടില്ല. അതിനാൽ ഈ യുവവൈദികർ അത്തരത്തിൽ വൈദികരെ വശീകരിച്ചതു എനിക്കു വലിയ വിഷമത്തിനു കാരണമായി. സ്വന്തമായ മെത്രാനു ശേഷം ഉടൻ തന്നെ

സുറിയാനി റീത്തുകാരനായ മെത്രാനുവേണ്ടിക്കൂടിയും അവർ അപേക്ഷിക്കും എന്ന് എനിക്കു തോന്നി. [6] രണ്ടും കൂടി അവർ അപേക്ഷിച്ചു കഴിഞ്ഞതിനെക്കുറിച്ചു ഞാൻ അത്ഭുതപ്പെടുകയാണ്. വികാരി അപ്പൊസ്തോലിക്കാവഴി ജനറാളച്ചനോടു ഞാൻ അനുസരണവ്രതം ചെയ്തു. ഒല്ലൂരിലുള്ള ജനത്തിനുള്ള എഴുത്തിൽ അതേ അനുസരണം മാർപ്പാപ്പാ ഞങ്ങളിൽ നിന്ന് ആവശ്യപ്പെട്ടിരിക്കയാൽ ഞാൻ എപ്പോഴും അദ്ദേഹത്തിനു വിധേയത്വമുള്ളവനായിക്കഴിയും."

പിറ്റെ ദിവസം അതേ പീലിപ്പോസച്ചൻ തന്നെ വേറെ മൂന്നു ശ്രേഷ്ഠന്മാരെ, രണ്ടു റെക്റ്ററന്മാരെയും പ്രോക്കുറേറ്ററിനെയും, ഒരുമിച്ചു എൻെറ പക്കൽ കൊണ്ടുവന്നു. അദ്ദേഹം അവരുടെ ദ്വിഭാഷിയും. റെക്ടറച്ചൻ പറഞ്ഞതിങ്ങനെയാണ്: "റോമ്മായിലേക്കയച്ച എഴുത്തിനെക്കുറിച്ചു ഞങ്ങൾ മൂന്നുപേർക്കും ഒരറിവുമില്ലായിരുന്നു". അപ്പോൾ ഇടയ്ക്കു കയറി പ്രൊക്കുറേറ്ററച്ചൻ ഇങ്ങനെ കൂട്ടിച്ചേർത്തു: വേർതിരിയുന്ന കാര്യത്തിൽ എനിക്കു അനുഭാവമുണ്ടെങ്കിലും, ശീശ്മയുടെ അപകടം മൂലവും, കാര്യം മാർപാപ്പയെ സംബന്ധിക്കുന്നതാക മൂലവും അതിനെ ഞാൻ അംഗീകരിക്കുന്നില്ല. എല്ലാ ആശ്രമങ്ങളുടെയും ഭരണാധികാരി ഒരാളായിരുന്നെങ്കിൽ നന്നായിരുന്നേനേ." ഈ വാചകം പരിഭാഷപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ട് പീലിപ്പോസച്ചൻ എന്നോടു പറഞ്ഞു: "ഇയാൾ ഒന്നും പറയാതിരുന്നെങ്കിൽ മെച്ചമായിരുന്നു. ഇതൊരു കുഴഞ്ഞ തലയാണ്" (est caput confusum) തൻെറ അഭിപ്രായത്തിനുള്ള കാരണം ചോദിച്ച എനിക്കു റെക്ടറച്ചൻ നല്കിയ മറുപടി ഇപ്രകാരമാണ്: "സ്വന്തമായ മെത്രാനെ കിട്ടുന്നതിനു മലബാർകാർ നാലു പ്രാവശ്യം പരിശ്രമം നടത്തിയിട്ടുണ്ട്. അപ്പോഴെല്ലാം അനന്തരഫലം വലിയ തിന്മയായിരുന്നു. ഇപ്രാവശ്യവും അതു തന്നെ സംഭവിക്കും. ഇന്നേക്കു 20 വർഷം മുൻപ് കൊടക്കച്ചിറ അന്തോനികത്തനാർ സ്വന്തമെത്രാനുവേണ്ടിയുള്ള അപേക്ഷയുമായി ചുറ്റി നടന്നു. (circumferebat). ജനങ്ങളിൽ ഭൂരിപക്ഷവും അദ്ദേഹത്തോടു ചേർന്നു. മാർത്തോമ്മാ റോക്കോസു വരികയും ചെയ്തു. നാല്പതു അല്ലെങ്കിൽ അമ്പതു വർഷങ്ങൾക്കുമുൻപ് തിരുവിതാംകൂർ ദിവാനായിരുന്ന മാത്തൂത്തരകൻ ഇക്കാര്യം തന്നെ കുത്തിയിളക്കി. കഴിഞ്ഞനൂറ്റാണ്ടിൽ കരിയാട്ടിമെത്രാൻ ഇതിനായിപുറപ്പെടു (agressus est) കയും താദൃശങ്ങളായ തിന്മകൾക്കിടവരുത്തുകയും ചെയ്തു. പതിന്നാലാം ബനദിക്തോസ് മാർപ്പാപ്പയ്ക്കു മുമ്പു പറമ്പിൽ കാമ്പോ <sic> ഇതിനായിത്തന്നെ ആഗ്രഹിക്കയും പരിശ്രമിക്കുകയും ചെയ്തു. അതിൻെറ ഫലമായി ഈശോസഭക്കാർ പുറത്താക്കപ്പെട്ടു. ഇപ്പോൾ അഞ്ചാമത്തെ പരിശ്രമമാണ് നടക്കുന്നത്. അതിനാൽ പഴയ അനുഭവം തന്നെ ഞാൻ ഭയപ്പെടുന്നു. പീലിപ്പോ

---

6. മാർ അബ്ദീശോ എന്നറിയപ്പെട്ടിരുന്ന തൊണ്ടനാട്ടു അന്തോനി 1865 സെപ്റ്റംബർ 13-നു എഴുതി ഒപ്പിട്ട അനുരഞ്ജനയുടെ ഫോർമുല ലത്തീനിൽ നിന്നു സുറിയാനിയിലേക്കു പരിഭാഷപ്പെടുത്തിയതാണ്. അതോടുകൂടി കൂട്ടിച്ചേർത്ത ഭാഗത്തിൽ പറയുന്നത് താൻ മേലിൽ കല്ദായക്കാരോടോ, സ്വന്തജാതിയിൽനിന്നും മെത്രാനെ മാർപ്പാപ്പായുടെ അനുവാദം കൂടാതെയും ഹിതത്തിനെതിരായും ചോദിക്കുവാൻ ആലോചിക്കുന്ന മലബാറിലെ കൽദായ സുറിയാനിക്കാരോടോ പങ്കു ചേരില്ല എന്നാണ്. cfr. SOCG. Caldei I 1862-1866 Fol 736 R

സച്ചൻ ഇവയോടു താഴെപറയുന്നവ കൂട്ടിച്ചേർത്തു: " ഈ മലബാറുകാർ ഭയങ്കരന്മാരാണ്. ഒരിക്കൽ മനസ്സിൽ വരുന്ന കാര്യം അവർ ഒരിക്കലും ഉപേക്ഷിക്കുകയില്ല. അവർ സ്വന്തമെത്രാനെ ആഗ്രഹിക്കുന്നു. അതനുവദിച്ചു കിട്ടുന്നതുവരെ അവർ പ്രക്ഷോഭണം അവസാനിപ്പിക്കയില്ല."- സ്വന്തവും സ്വന്ത റീത്തിൽപ്പെട്ടതുമായ മെത്രാനെ കിട്ടുവാൻ അഞ്ചു പ്രാവശ്യം ആവർത്തിച്ച പരിശ്രമം വേണ്ടപോലെ തെളിയിക്കുന്നത് യുവസന്യാസികൾ (മുപ്പതും നാല്പതും വയസ്സുള്ളവരെ യുവാക്കളെന്നു വിളിക്കാമെങ്കിൽ) പുതുതായി ഒന്നും കണ്ടു പിടിച്ചിട്ടില്ലെന്നും എല്ലാവരുടെയും ഉള്ളിൻെറ ഉള്ളിൽ കുടികൊള്ളുന്ന ആശയം വാക്കിൽ പ്രകടമാക്കി എന്നുമത്രേ.

ഒരു മിഷനറിയുടെ സാന്നിദ്ധ്യം മാന്നാനം സമ്മേളനത്തിൽ എങ്ങനെ എല്ലാവരുടെയും വായ് അടച്ച് പൂട്ടുമായിരുന്നു എന്ന് ഈ സ്വകാര്യ കൂടിക്കാഴ്ചയിൽ നിന്നു എനിക്കു മനസ്സിലാക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞു. കാരണം, ഈ വൈദികർ എന്നോടു സ്വതന്ത്രമായി സംസാരിക്കുന്നതായി കാണപ്പെട്ടില്ല. മറിച്ചു, അവർ കണ്ണുകൾ പീലിപ്പോസച്ചൻെറ നേർക്കു തിരിച്ചുവിട്ടു അദ്ദേഹത്തിൻെറ താല്പര്യത്തിനു വിധേയത്വം കാണിച്ചിരുന്നു. റെക്ടറച്ചൻ അദ്ദേഹത്തിൻെറ ആദ്യ പ്രസ്താവനയിൽ നിന്ന് വേറൊരു തീരുമാനം, അതായത് പണ്ടേയുള്ളതും സാർവ്വത്രികവുമായ ജനത്തിൻെറ ആഗ്രഹം, അവസാനം സമാധാനം കണ്ടെത്തുന്നതിനായി നിറവേറ്റേണ്ടതാണെന്ന നിഗമനം, എടുക്കുവാൻ മുതിർന്നില്ല തന്നെ!

ഇതുവരെ ആ ആശ്രമത്തിലെ സന്യാസികളുടെ കാര്യം. ഞാൻ അവിടെ താമസിച്ചപ്പോൾ, ആ ദിവസങ്ങളിൽ ആർച്ചുബിഷപ്പിനോടു കൂടി മഞ്ഞുമ്മേൽ താമസിച്ചിരുന്ന കെറുബിനച്ചൻ സി. ഡി എനിക്കെഴുതി. അതിൻെറ കോപ്പിയും എൻെറ മറുപടിയും ഇതോടൊപ്പം A അക്ഷരത്തിൻെറ കീഴിൽ ചേർക്കുന്നു. ബഹുമാനപ്പെട്ട മിഷനറിമാരും അവരെപ്പോലെ തന്നെ ആർച്ചു ബിഷപ്പും എൻെറ പ്രയാസമേറിയ ജോലിയിൽ ഒരു സഹായവും എനിക്കു ചെയ്യുന്നില്ലെന്നു മാത്രമല്ല മറിച്ചു ഇത്തരം പോരുകൊണ്ട് (impugnationibus)എന്നെ കണ്ടമാനം തടസ്സപ്പെടുത്തുന്നു എന്ന വസ്തുത എന്നെ വല്ലാതെ വേദനിപ്പിക്കുന്നു. ഉടൻ തന്നെ ഇവിടെനിന്നു പോകണമെന്ന കല്പന എനിക്കുതരണമെന്നാവശ്യപ്പെട്ടു കൊണ്ട് നിരവധി പരാതിക്കത്തുകൾ എനിക്കെതിരായി അങ്ങേക്കു അയച്ചിട്ടുള്ളതായി ഞാൻ കേട്ടു. വളരെക്കുറച്ചു കത്തനാരന്മാർ മാത്രം, അതും ഭീഷണിക്കു വിധേയരായി അതിൽ ഒപ്പിട്ടിട്ടുള്ളതിനാൽ, ലത്തീൻ വൈദികരിൽനിന്ന് ഒപ്പു ശേഖരിക്കുവാനായി പള്ളിപ്പുറത്തെ ലത്തീൻ വികാരിയെ അയച്ചു. വെറും എട്ടു ഒപ്പുകൾ മാത്രം അദ്ദേഹത്തിനു ലഭിക്കുകയാൽ മറ്റു ലത്തീൻ വൈദികരെ മഞ്ഞുമ്മേലേക്കു വിളിച്ചു വരുത്തി ഒപ്പിടാൻ അവരെ നിർബന്ധിച്ചു. ഇക്കാര്യങ്ങൾ എൻെറ അറിവിൽപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടെന്നു മാത്രമല്ല പരസ്യമായ സംഭാഷണവിഷയവുമായിട്ടുണ്ട്. ഈ വാർത്തകൾ മൂലം സുറിയാനിക്കാർ അങ്ങേയറ്റം ആകുലരും ക്ഷുഭിതരുമാണ്. തന്നെയുമല്ല കർമ്മെലീത്താക്കാർക്കെതിരായി കൂടുതൽ വെറുപ്പു അവരിൽ നിറഞ്ഞുപൊങ്ങുകയും ചെയ്യുന്നു. മേല്പറഞ്ഞ അപേക്ഷയനുസരിച്ച് എന്നോടു മലബാർ വിട്ടു പോകണ

മെന്ന് തിരുസ്സിംഹാസനം കല്പിക്കുകയാണെങ്കിൽ തീർച്ചയായും ഉടൻതന്നെ ഞാൻ പോകും. എന്നാൽ അപ്പോൾതന്നെ മെല്ലൂസുമെത്രാൻ എല്ലാ പള്ളികളിലും കയറും. (ഈ പള്ളികളെ തീരുമാനമെടുക്കാതെയും കയ്യേറ്റക്കാരനു പ്രവേശനം കൊടുക്കാതെയും തല്ക്കാലത്തേക്കു നിർത്തുന്നത് എൻെറ സാന്നിദ്ധ്യവും സ്വന്ത മെത്രാനെ കിട്ടുമെന്ന പ്രതീക്ഷയും മാത്രമാണ്.) അങ്ങനെ വന്നാൽ ശീശ്മ പൂർത്തിയാകയും ഉറയ്ക്കുകയും ചെയ്യും.

കൂനമ്മാവ് ആശ്രമത്തിൽ നിന്നു അരമണിക്കൂർ അകലെയാണ് പുത്തൻപള്ളി സുറിയാനിപ്പള്ളിയും തൊട്ടടുത്തുള്ള സെമിനാരിയും. സെമിനാരി ഭരിക്കുന്നത് മാർസലീനോസച്ചൻ സി. ഡി ആണ്. ലത്തീനും സുറിയാനിയും മലയാളവും പഠിപ്പിക്കുന്ന ചെറുപ്പക്കാരായ രണ്ടു കത്തനാരന്മാർ അദ്ദേഹത്തെ സഹായി ക്കുന്നു. 10 മുതൽ 24 വരെ പ്രായമുള്ള 47 സെമിനാരിക്കാരുള്ളതിൽ 16 പേർ സുറി യാനി റീത്തുകാരും 31 പേർ ലത്തീൻ റീത്തുകാരുമാണ്. കെട്ടിടം പണിയുവാനുള്ള പണം ഏതാണ്ടു മുഴുവൻ തന്നെയും സുറിയാനിക്കാരാണ് നല്കിയിട്ടുള്ളത്. ലത്തീൻ റീത്തുകാരായ സെമിനാരിക്കാരെ തത്വശാസ്ത്രവും ദൈവശാസ്ത്രവും (Theologia dogmatica) പഠിപ്പിക്കുന്നു എന്നു പറയപ്പെടുന്നു എന്നല്ലാതെ പുതുതായി ഒന്നും അപൂർണ്ണമായ പഠനക്രമത്തെക്കുറിച്ചു പറയേണ്ടതില്ല. അദ്ധ്യാപകരുടെ ഇത്രയ്ക്കുള്ള അഭാവത്തിൽ പഠനം എങ്ങനെ പൂവണിയും എന്ന് ഞാൻ അറിയുന്നില്ല. ആഗസ്റ്റു 3-നു പീലിപ്പോസച്ചനുമൊന്നിച്ചു പുത്തൻ പള്ളിക്കു വള്ളത്തിൽ പോയി. അവിടെ റെക്റ്ററച്ചനെക്കൂടാതെ കമീല്ലോസച്ചനെയും ചെലസ്തീനോസച്ചനെയും കണ്ടു. അവർ സെമിനാരിക്കാരുമായി സ്നേഹത്തോടും ബഹുമാനത്തോടും കൂടെ എന്നെ സ്വീകരിച്ചു. സെമിനാരി ഓടിച്ചുകണ്ടശേഷം എനിക്കായി പള്ളി തുറ ക്കുന്നതിനും മണിയടിച്ചു ജനത്തെ വിളിച്ചു വരുത്തുന്നതിനുമായി അവിടത്തെ പള്ളി വികാരിയുടെ [7] പക്കലേക്കു ഞാൻ ആളയച്ചു. കുറെ ദിവസങ്ങൾക്കു മുമ്പു തന്നെ പള്ളിയിലെ പ്രമാണികൾ എന്നെ സന്ദർശിച്ച്അവരുടെ സ്ഥലത്തു കുർബ്ബാന ചൊല്ലി പ്രസംഗിക്കണമെന്നു ആവശ്യപ്പെട്ടിരുന്നു. വികാരി എന്നെ സന്ദർശിച്ചു ക്ഷണിക്കുവാൻ ഞാൻ കാത്തിരിക്കുന്നു എന്ന് അവർക്കു ഞാൻ മറുപടി കൊടുത്തപ്പോൾ മാർസലീനോസച്ചനെ ഭയന്ന് എന്നെ സ്വീകരിക്കുവാനോ സന്ദർ ശിക്കുവാനോ ക്ഷണിക്കുവാനോ വികാരിക്ക് മനസ്സില്ല എന്ന് അവർ പറഞ്ഞു. തക്ക സമയത്ത് (hora competente) മിഷനറിമാരും സെമിനാരിക്കാരും എന്നെ അടുത്തു സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന പള്ളിയിലേക്കാനയിച്ചു. അവിടെ യുവാവായ വികാരി വെറും ഹന്നാൻവെള്ളം കൊണ്ടു എന്നെ വാതില്ക്കൽ സ്വീകരിച്ചു. ഓടിയെത്തിയ ജനത്തിൻെറ മുമ്പിൽ ഞാൻ പത്രോസിൻെറ മുഖ്യസ്ഥാനത്തെ (primatus) ക്കുറിച്ചും, വിവിധ റീത്തുകളെക്കുറിച്ചും, തിരുസ്സിംഹാസനത്തിൻെറ അധികാരത്തെക്കുറിച്ചും, മെല്ലൂസുമെത്രാൻെറ കുറ്റത്തെക്കുറിച്ചും മലബാറുകാരുടെയിടയിലുള്ള എൻെറ

---

7. 1876 ഏപ്രിൽ 25-ാനു വികാരി അപ്പസ്തോലിക്കായ്ക്കു അനുകൂലമായി അയച്ച കത്തിൽകാണുന്ന പേരനുസരിച്ച്, പുത്തൻപള്ളി വികാരി ജോസഫ് അലോഷ്യസ് മാനാടൻ ആണ്. Cfr. SOCG 1876 sull' andamento.-----

മിഷനെക്കുറിച്ചും പ്രസംഗിച്ചു. ഉപസംഹരിച്ചു കൊണ്ടു ഞാൻ പറഞ്ഞു: എന്നിലൂടെ മാർപാപ്പായെ ബഹുമാനിക്കണമെന്ന ആഗ്രഹത്തോടെ എല്ലാ പള്ളികളിലും വൈദികരും ജനങ്ങളും വലിയ ബഹുമാനത്തോടെ എന്നെ സ്വീകരിക്കുകയും തിരുസ്സിംഹാസനത്തിൻെറ നാമത്തിൽ എനിക്കു പറയുവാനുണ്ടായിരുന്നതു സന്തോഷപൂർവ്വം കേൾക്കുകയും ചെയ്തു. വികാരി ഒരേ ഒരു വാക്കാൽ എന്നെ കുർബ്ബാന ചൊല്ലുന്നതിനും പ്രസംഗം പറയുന്നതിനും ക്ഷണിക്കുവാൻ മനസ്സു കാണിച്ചിരുന്നെങ്കിൽ ഞാൻ പറയുമായിരുന്ന എല്ലാക്കാര്യങ്ങളും ഇപ്പോൾ എനിക്കു പറയാനാവില്ല. അനന്തരം ജനങ്ങളെ ആശീർവദിച്ചശേഷം മോതിരം മുത്തിച്ചുകൊണ്ട് ഞാൻ അൾത്താരയിൽ നിന്നു നീങ്ങുമ്പോൾ വികാരി മുന്നോട്ടുവന്നു താൻ സന്ദർശകനെ ക്ഷണിക്കാതിരുന്നത് അതിനുള്ള ചെലവു സ്വന്തം കയ്യിൽ നിന്നെടുക്കാൻ തന്നെ ജനം നിർബന്ധിക്കുമായിരുന്നു എന്നതിനാലാണ് എന്നു ജനത്തിൻെറ മുമ്പിൽ പ്രഖ്യാപിച്ചു. ഒരു ചെലവും ആവശ്യമില്ല എന്നും ഇക്കാര്യത്തെക്കുറിച്ച് അദ്ദേഹത്തിന് എന്നെ എഴുതിയറിയാക്കാമായിരുന്നല്ലോ എന്നും ഞാൻ പ്രതിവചിച്ചു. വികാരി എല്ലാക്കാര്യത്തിലും ജനങ്ങളെ ആശ്രയിച്ചാണ് നിൽക്കുന്നതെന്നും മറിച്ചു ചെയ്യുവാൻ അദ്ദേഹത്തിനു കഴിയുമായിരുന്നില്ല എന്നും അപ്പോൾ മർസലീനോസച്ചൻ പറഞ്ഞു. ഞാനാകട്ടെ ഇരുവശത്തുമുള്ള ജനങ്ങളെ ആശീർവ്വദിച്ചുകൊണ്ട് പള്ളിയിൽനിന്നിറങ്ങി വള്ളത്തിങ്കലേക്കു നടന്നു. ഞാൻ വള്ളത്തിൽകയറുന്നതു വരെ വഴിയിൽ വെച്ച് വലിയ തീക്ഷ്ണതയോടെ മർസലീനോസച്ചൻ ആ യുവാവിനെ ആദരിച്ചു സംസാരിച്ചിരുന്നു. പിന്നീടു അദ്ദേഹം ക്ഷമചോദിച്ചുകൊണ്ടും, താൻ ആ വികാരിക്കു പ്രചോദനം നല്കി എന്നു പറയുന്നവരുടെ പ്രസ്താവന ദൂഷണമാണെന്നു പറഞ്ഞുകൊണ്ടും എനിക്കു എഴുതി.അദ്ദേഹം പറഞ്ഞതും ഞാൻ പ്രതിവചിച്ചതുമായ കാര്യങ്ങൾ ഇതോടൊപ്പം B അക്ഷരത്തിൻെറ കീഴിൽ കൊടുത്തിരിക്കുന്ന അദ്ദേഹത്തിനുള്ള എൻെറ എഴുത്തിൽ കാണാവുന്നതാണ്.

പിന്നീട് ഞങ്ങൾ വടക്കൻ പറവൂരിലേക്കു യാത്രയായി. അവിടെ പതിവുപോലെ വലിയബഹുമാനമാണ് എനിക്കു ലഭിച്ചത്. ഞാൻ പ്രസംഗിക്കുകയും ചെയ്തു. ഈ പള്ളിയുടെ വികാരി എനിക്കെഴുതിയ കത്തു കെറുബിനച്ചനാണ് എനിക്കു അയച്ചു തന്നത്. (ഇതോടൊപ്പം A അക്ഷരത്തിൻെറ കീഴിൽ നിന്ന് ഇക്കാര്യം ഗ്രഹിക്കാവുന്നതാണ്.) ആ എഴുത്തിൻെറ കോപ്പി എന്തുകൊണ്ട് വികാരി അപ്പോസ്തോലിക്കായ്ക്കു അയച്ചു കൊടുത്തു എന്നു അദ്ദേഹത്തോടു ഞാൻ ചോദിച്ചു. അദ്ദേഹം തന്ന മറുപടി ഇങ്ങനെയായിരുന്നു: "എന്തു കൊണ്ടെന്നാൽ എന്നോടും പുത്തൻചിറ വികാരിയോടും ആർച്ചുബിഷപ്പിൻെറ സെക്രട്ടറി ഇങ്ങനെ കല്പിച്ചു." ആർച്ചുബിഷപ്പിൻെറ സെക്രട്ടറിയുടെ ഈ പെരുമാറ്റ രീതി എനിക്കു ഇഷ്ടപ്പെട്ടില്ല. എനിക്കു എഴുതിയ എഴുത്തിൻെറ കോപ്പി വികാരി അപ്പൊസ്തോലിക്കായ്ക്കു കൊടുക്കുവാൻ നിർബ്ബന്ധിതരായാൽ, എഴുതാനുള്ള അവരുടെ സ്വാതന്ത്ര്യത്തെ ബാധിച്ചു കഴിഞ്ഞു. മിഷനറിമാരെ കൂടുതൽ മുഷിപ്പിക്കാതിരിക്കാൻ ഞാൻ മൗനമവലംബിച്ചു.

ആഗസ്റ്റ് 4-നു വള്ളത്തിൽ ചുറ്റിക്കറങ്ങുകയിൽ ആറു പ്രാവശ്യം ഞാൻ ജനത്തോടു സംസാരിച്ചു. വടക്കൻ പറവൂരിൽ കുർബ്ബാനയ്ക്കിടയിൽ; ചക്കരക്കടവ്, പള്ളിപ്പുറം, (ലത്തീൻ പള്ളി), ചേന്നമംഗലം, പുത്തൻവേലിക്കര, മാള എന്നിവയാണ് മറ്റു സ്ഥലങ്ങൾ. മാളയിൽ രാത്രി ചെലവഴിച്ചു. ജനത്തിൻെറ കത്തോലിക്കാ ചൈതന്യവും സന്ദർശനത്തിനു ശേഷം പ്രത്യേകിച്ചുള്ള മെത്രാനെ കിട്ടുമെന്നുള്ള പ്രതീക്ഷയും തെളിയിക്കുന്ന അപേക്ഷകളെ വർണ്ണിച്ചിട്ടു ഒരു പ്രയോജനവുമില്ല. കാരണം, ഈ ആഗ്രഹവും പ്രതീക്ഷയും ഐകകണ്ഠ്യവും സാർവത്രികവുമാണെന്നു കൂടുതൽ കൂടുതലായി ജനത്തിൻെറ വായിൽ നിന്നു എനിക്കു വ്യക്തമാകുന്നു. ലത്തീൻപള്ളിയിൽ പ്രധാനതിരുനാൾ (patriocinium) പിറ്റെദിവസം ആഘോഷിക്കുന്നതു പ്രമാണിച്ച് എട്ടു ലത്തീൻ വൈദികർ വന്നു ചേർന്നിട്ടുള്ളതായി കണ്ടു. ഇവർ മാന്യതയിലും തൂക്കത്തിലും (dignitate et gravitate) സുറിയാനി കത്തനാരന്മാരിൽ നിന്നു കുറഞ്ഞ ദൂരത്തല്ലാത്തതായി കാണപ്പെട്ടു. അവർ ഉൾപ്പെട്ട താഴ്ന്ന ജാതിയുടെ താഴ്ന്ന നിലവാരമാണ് പ്രകടിപ്പിച്ചത്. വിദേശികളിലും താഴ്ന്ന ജാതികളിൽ നിന്നും മാത്രമുള്ള ലത്തീൻ റീത്തുകാരുടെ മേൽ സുറിയാനിക്കാർ നിലനിർത്തുന്ന ഉൽകൃഷ്ടമനോഭാവം (sensum superioritatis) മുമ്പത്തേതിലും മെച്ചമായി ഞാൻ മനസ്സിലാക്കി. ഈപള്ളിയുടെ വികാരി കൊണ്ടു നടന്നതും എനിക്കെതിരായി റോമ്മായിലേക്കയച്ചതുമായ കത്തിൽ ഒപ്പിടാൻ അവരിൽ പലരും വിസ്സമ്മതിച്ചു എന്നു ഞാനറിഞ്ഞപ്പോൾ സ്നേഹത്തോടെ ഞാൻ ഫലിതം പറഞ്ഞു: "സുഹൃത്തുക്കളേ, നിങ്ങൾ പറഞ്ഞതും എഴുതിയതും പോലെ ശ്ലൈഹിക സന്ദർശകൻ അത്രയ്ക്കും മോശമല്ല എന്നു നിങ്ങൾ കാണും''. വിഷണ്ണരായ അവർ മൗനമവലംബിക്കയും അവരുടെ രഹസ്യം എനിക്കു അറിവായി എന്ന് അംഗീകരിക്കുകയും ചെയ്തു.

ആഗസ്റ്റ് 5-നു മാളയിൽ കുർബ്ബാന ചൊല്ലി ഒരു പ്രസംഗം കൂടി പറഞ്ഞശേഷം ഞാൻ അമ്പഴക്കാട് ആശ്രമത്തിലേക്കു യാത്രതിരിച്ചു. ഈ ആശ്രമം മുമ്പു നവസന്യാസ ഗൃഹമായിരുന്നു. ഇന്നാകട്ടെ മൂന്നു സന്യാസികൾ മാത്രമേ ഇവിടെയുള്ളു. വലിയ സന്തോഷത്തോടെ ഇവർ എന്നെ സ്വീകരിച്ചു. ശീശ്മയ്ക്കെതിരായ ഏക മാർഗ്ഗം വേർതിരിയുക മാത്രമാണെന്ന് ഇവർ ഒറ്റക്കെട്ടായി പറയുകയും സന്ദർശനത്തിനുശേഷം തിരുസ്സിംഹാസനം ഇതു അനുവദിക്കുമെന്നു ദൃഢമായി പ്രത്യാശിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ആത്മപാലന കാര്യത്തിൽ ഈമൂന്നാം സഭക്കാർ വ്യാപൃതരാണ്, കാരണം ഇവർ ഒഴിഞ്ഞസ്ഥലത്താണ് (in deserto)താമസിക്കുന്നതെങ്കിലും ദൂരെനിന്നും വിശ്വാസികൾ കുമ്പസാരിക്കുന്നതിനായി ഇവരുടെ പക്കൽ മിക്കപ്പോഴും വരുന്നു. കത്തനാരന്മാർക്കു സ്വന്തജനങ്ങളെ സ്വതന്ത്രമായി കുമ്പസാരിപ്പിക്കാൻ കഴിയുന്നില്ല. കാരണം, കഴിയുന്നിടത്തോളം കത്തനാരന്മാർ ജനിച്ച ഇടവകയിൽ, പള്ളിയുടെ വരുമാനത്തിന്മേൽ അവകാശത്തോടെ, താമസിക്കുകയാണ് മലബാറിലെ പതിവ്. സ്വന്ത നാട്ടിൽ ഒരാളും പ്രവാചകനല്ല.

പുളിങ്കുന്ന് ഒഴിച്ച് എല്ലാ ആശ്രമങ്ങളും ഒഴിഞ്ഞസ്ഥലത്തും കുന്നിൻെറ മുകളി

ലുമാണ് സ്ഥിതിചെയ്യുന്നത് എന്ന് ഇവിടെ എടുത്തു പറഞ്ഞു കൊള്ളട്ടെ. ബഹുമാനപ്പെട്ട കർമ്മെലീത്താവൈദികർ മിഷൻെറ എല്ലാ ശേഷിയും ഉൾപ്രദേശത്താണ് ചിലവഴിക്കുന്നത്. ജീവിതം മുളച്ചു പൊങ്ങുന്ന പട്ടണങ്ങൾ പ്രോട്ടസ്റ്റൻറുകാരുടെ ശ്രദ്ധയ്ക്കു വിട്ടുകൊടുത്തിരിക്കുന്ന രീതിയിൽ. മൂന്നാം സഭക്കാരുടെ വിനയവും ഭക്തിയും എനിക്കു ഇഷ്ടപ്പെട്ടവയാണ്. ജനത്തിൻെറ വിദ്യാഭ്യാസം ഉപേക്ഷിക്കപ്പെട്ടു കിടക്കുന്നതിൽ ഞാൻ അതിവ ദു:ഖിതനാണ്. അതിലുമുപരിയായി, അവർ ആവലാതിപ്പെടുന്നതുപോലെ മലബാർകാർക്കു വിദ്യാഭ്യാസം (scientia)ദോഷകരമാണെന്ന് സദാ മിഷനറിമാർ ഉന്നയിക്കുന്ന മറയുടെ പേരിൽ വിദ്യാഭ്യാസത്തിനു മന:പൂർവ്വം തടസ്സം ഉണ്ടാക്കിവെച്ചിരിക്കയാണ് (impeditam). ഇതുമൂലം പ്രോട്ടസ്റ്റൻറുകാരുടെയും യാക്കോബായക്കാരുടെയും പരിഹാസം. ഇവർ തങ്ങൾക്ക് വലിയ പട്ടണങ്ങളിൽ സ്കൂളുകളുണ്ടെന്ന് അഭിമാനിക്കുകയും നമ്മുടെ മിഷനറിമാരുടെ മേൽ മനപ്പൂർവ്വമായ വിജ്ഞാന വിദ്വേഷക്കുറ്റം (obscurantismus)ആരോപിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഇതുമൂലം ഒന്നോ രണ്ടോ, അപവാദങ്ങളോടെ, പൊതു ആഫീസുകളെല്ലാം പ്രോട്ടസ്റ്റൻറുകാരുടെയും, യാക്കോബായക്കാരുടെയും ഹിന്ദുക്കളുടെയും കൈകളിലാണ്. ഇതുമൂലം കത്തോലിക്കർ കർമ്മെലിത്താ വൈദികർക്കെതിരായി പിറുപിറുക്കുന്നു- ഇതുമൂലം സഭയിലെ അധികാര (Jurisdiction)ത്തെക്കുറിച്ചും ശീശ്മയിലെ വൈദികരുടെയും കത്തോലിക്കാ വൈദികരുടെയും ശുശ്രൂഷയിലെ വ്യത്യാസത്തെക്കുറിച്ചും, ജനത്തിനും വൈദികർക്കും അജ്ഞത ഉണ്ടായി. ഇതുമൂലമാണ് ശീശ്മ തന്നെ എന്നു പറയുവാൻ ഞാൻ മുതിരുകയാണ്.

കഴിഞ്ഞ ഞായറാഴ്ച, ആഗസ്റ്റ് 13- നു, രണ്ടു മൈലകലെയുള്ള അമ്പഴക്കാട്ടു പള്ളിയിൽ പതിനഞ്ചു ഗ്രാമങ്ങളിൽ നിന്നുള്ള വലിയ ഒരു ജനക്കൂട്ടത്തിനു മുൻപിൽ ഞാൻ കുർബ്ബാന ചൊല്ലുകയും രണ്ടു പ്രാവശ്യം പ്രസംഗിക്കുകയും ചെയ്തു. ഇന്ന് സ്വർഗ്ഗരാജ്ഞിയുടെ സ്വർഗ്ഗാരോപണദിവസം ആശ്രമത്തിൻെറ കപ്പേളയിൽ വലിയൊരു ജനക്കൂട്ടത്തോടു ഞാൻ പ്രസംഗിച്ചു. മെല്ലൂസുമെത്രാൻ താമസിക്കുന്ന തൃശൂരിനടുത്തുള്ള അരണാട്ടുകര ആശ്രമത്തിലേക്കു നാളെ ഞാൻ വള്ളം കയറുകയാണ്. ഏറ്റം കൂടുതലായി ശീശ്മയിൽ പതിച്ചിരിക്കുന്നമലബാറിൻെറ വടക്കൻ പ്രദേശത്തെ വൈദികരെയും ജനത്തെയും ഞാൻ ഒല്ലൂരിൽ വീണ്ടും വിളിച്ചു വരുത്തും. മെല്ലൂസുമെത്രാനെത്തന്നെയും, സ്വന്തം ചെയ്തികളെക്കുറിച്ചു സമാധാനം പറയുവാൻ, പരസ്യക്കത്തു വഴി ആ സമ്മേളനത്തിലേക്ക് ഞാൻ വിളിക്കും. അദ്ദേഹം വരികയില്ല എന്നു മിക്കവാറും തീർച്ചയാണ്. വരാതിരുന്നാൽ അദ്ദേഹത്തിൻെറ സ്വാധീനത്തിനു കനത്ത പ്രഹരമേല്ക്കും. കൂടാതെ, അവിടെ എന്നെ പ്രതീക്ഷിച്ചു നില്ക്കുന്ന പാലാക്കുന്നേലച്ചൻ അദ്ദേഹത്തിൽ നിന്നു വിട്ടുമാറും എന്നുപറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. ധാർഷ്ട്യത്തോടെ അദ്ദേഹം വന്നാൽ അതിലും ധാർഷ്ട്യത്തോടെ ഞാൻ അദ്ദേഹത്തിൻെറ തെറ്റായപ്രവൃത്തികളെ (criminalibus) ജനത്തിൻെറ മുമ്പിൽ നിരത്തിവയ്ക്കും. ശ്ലൈഹികരേഖ വ്യാജമായി സൃഷ്ടിച്ചു എന്ന കുറ്റം ഞാൻ കോടതി മുമ്പാകെ അദ്ദേഹത്തിൻെറമേൽ

ആരോപിക്കും എന്നു ഭീഷണിപ്പെടുത്തിയതിനാൽ താൻ വളരെ പരുങ്ങലിലാണെന്ന് അദ്ദേഹം എഴുതിയതായി ബാഗ്ദാദിൽ നിന്ന് അദ്ദേഹത്തിൻെറ പേടിയെക്കുറിച്ചു എനിക്കറിവു കിട്ടിയിട്ടുണ്ട്. അങ്ങനെ ഞാൻ ചെയ്യണമോ എന്ന എൻെറ ചോദ്യത്തിന് അങ്ങു മറുപടി തരാത്തതിനാൽ അതിന് എന്നെ മുടക്കിയിട്ടില്ല എന്നു ഞാൻ മനസ്സിലാക്കുന്നു. എന്നാൽ അങ്ങനെ ചെയ്യണമോ എന്ന് ഒല്ലൂർ സമ്മേളനത്തിൽ വെച്ചു കത്തനാരന്മാരും നിയമപണ്ഡിതന്മാരുമായി ആലോചിക്കുവാൻ ഞാൻ ഉദ്ദേശിക്കുകയാണ്. സ്വന്തം മെത്രാനെ, അതും സുറിയാനിക്കാരനെ, വാഗ്ദാനംചെയ്യാത്തിടത്തോളം കാലം ശീശ്മക്കാർ കീഴടങ്ങുമെന്നു പ്രതീക്ഷിക്കണ്ട എന്നാണ് പല അറിയിപ്പുകളിലും (nuntia)നിന്നു മനസ്സിലാകുന്നത്. സുറിയാനി മെത്രാനെയല്ലെങ്കിലും, ചുരുങ്ങിയ പക്ഷം സുറിയാനിയിൽ കർമ്മം നടത്തുന്ന മെത്രാനെ അനുവദിച്ചു കൊടുത്താൽ, കുറച്ചു കഴിയുമ്പോൾ അവർ മാനസാന്തരപ്പെടുമെന്നു പ്രതീക്ഷയുണ്ടു താനും.

Postscript

അരണാട്ടുകര ആശ്രമത്തിൽനിന്ന് ആഗസ്റ്റ് 20, 1876

പോസ്റ്റിൻെറ അപര്യാപ്തതയാൽ ഇതുവരെ ഈ കത്തു അയയ്ക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. ജൂലൈ 21-ലെ അങ്ങയുടെ കത്ത് ആഗസ്റ്റു 17-ന് ഇവിടെ ഞാൻ കണ്ടു. പിറ്റെ ദിവസം അങ്ങയുടെ ജൂലൈ 29-ലെ കത്തും കിട്ടി. അങ്ങയുടെ എഴുത്തുകൾക്കു നമ്പരിട്ടിട്ടുള്ളതിനാൽ 9-ാം നമ്പർ വരെയുള്ളവയെല്ലാം എൻെറ കയ്യിൽ വന്നെത്തി എന്ന് എളുപ്പത്തിൽ കാണുവാൻ കഴിഞ്ഞു. എഴുത്തുകൾ ബോംബെ പ്രോവികാരി അപ്പൊസ്തോലിക്കാ ബ.നിക്ലോവോസ് പഗാനിയുടെ പേർക്കു തുടർന്നും അയയ്ക്കുവാൻ അപേക്ഷിക്കുന്നു. കാരണം കൂടുതൽ മെച്ചവും സുരക്ഷിതവുമായ മറ്റൊരു മാർഗ്ഗമില്ലതന്നെ.

നിർദ്ദേശങ്ങളുടെ പരിധി ഞാൻ ലംഘിക്കുമെന്നു ഭയപ്പെടരുതെന്നാണ് അങ്ങയോടുള്ള എൻെറ അപേക്ഷ. സുറിയാനി റീത്തിൽ കർമ്മംനടത്തുന്ന മെത്രാനുള്ള രൂപത സ്ഥാപിക്കുകയും അതിൻെറ സംരക്ഷണം(patronatus)പോർട്ടുഗൽ രാജാവിനു നൽകുകയും ചെയ്യുക എന്നു തിരുസിംഹാസനത്തെ ഉപദേശിക്കുവാൻ ഞാൻ മുതിർന്ന കാര്യം ഗോവാ ആർച്ചുബിഷപ്പിനും എൻെറ സെക്രട്ടറിയ്ക്കുമല്ലാതെ മറ്റാർക്കും, ഈ നാട്ടുകാരനായ എൻെറ ദ്വിഭാഷിക്കുപോലും അറിവില്ല. മലബാറുകാരുടെ പ്രാർത്ഥന തിരുസിംഹാസനം കേൾക്കുമെന്ന പ്രതീക്ഷ ഞാനൊരിക്കലും അവർക്കു കൊടുത്തിട്ടില്ല. അതേസമയം, പാലാക്കുന്നേലിനെയും അദ്ദേഹത്തോടൊപ്പം നില്ക്കുന്ന പല പള്ളികളെയും പോലെ, അവരുടെ നിരാശ ഒരു പക്ഷേ, കൈയ്യേറ്റക്കാരനു കീഴ്പ്പെടാൻ അവരെ പ്രേരിപ്പിക്കാനിടയാകാതെയിരിക്കുന്നതിന്, അവർ തീക്ഷ്ണതയോടെ വളർത്തുന്ന ഈ പ്രതീക്ഷ അവരിൽ നിന്ന് നീക്കിക്കളയുവാൻ ഞാനൊരു തരത്തിലും മുതിർന്നിട്ടുമില്ല. ജനത്തിൽ രണ്ടു

ഭാഗങ്ങളുണ്ടെന്നു പറയാമെങ്കിൽത്തന്നെ,[8] വാക്കാലോ ചേഷ്ടയാലോ ഒരു ഭാഗത്തെ അനുകൂലിക്കുന്നു എന്ന് കാണപ്പെടാതിരിക്കുവാൻ ഞാൻ ജാഗ്രതാപൂർവ്വം ശ്രദ്ധ വച്ചിരുന്നു. സത്യത്തിൽ, ജനത്തിൻെറ ഏകസ്വരത്തിലുള്ള അപേക്ഷയ്ക്ക് എതിരായും ഇന്നത്തെ മിഷനറിനാരെ നിലനിർത്തുന്നതിനു അനുകൂലമായും, ഇപ്പോൾ വർദ്ധിച്ചിരിക്കുന്ന മാനസികമായ അകൽച്ചയെക്കുറിച്ചു തിരുസ്സിംഹാസനത്തിനു എഴുത്ത് അയച്ച സുറിയാനിക്കാർ ആരാണെന്ന് അങ്ങു അറിയുകയും ഗ്രഹിക്കുകയും ചെയ്യുമെങ്കിൽ, അവരുടെ അഭിപ്രായത്തിനു ഇവയ്ക്കു കാരണക്കാരായ മിഷനറിമാരുടെ അഭിപ്രായത്തിൻെറ വില തന്നെയേ കൊടുക്കുകയുള്ളൂ. ഗൗരവമായ കാര്യമാണ് ഞാൻ പറയുന്നത്. എന്നാൽ ഞാൻ ഒരു ഉദാഹരണം കൊണ്ടു വരികയാണ്. മർസലീനോസച്ചൻ സി.ഡി. റെക്റ്ററായ പുത്തൻ പള്ളി സെമിനാരിയിൽ നിന്ന് ഈ അരണാട്ടുകര സെമിനാരിയുടെ റെക്റ്ററായ കാപ്പിലച്ചനയച്ച ഒരെഴുത്തിൻെറ കോപ്പി ജൂൺ 23-ലെ എൻെറ എഴുത്തിൽ കാണാവുന്നതാണ്. ഈ എഴുത്തിൻെറ ഫലമാണ് ഈ സെമിനാരിയിലെ വിദ്യാർത്ഥികൾ ഒപ്പിട്ട രണ്ടു കത്തുകൾ, സുറിയാനിക്കാർ തന്നെതിരുസ്സിംഹാസനത്തിനയച്ച കത്തുകളുടെ കൂട്ടത്തിൽ അങ്ങേക്കു ഇവ അവിടെ കാണുവാൻ സാധിക്കും.[9] എന്തിനാണ് അവരുടെ ഒപ്പുകൾ ആവശ്യപ്പെട്ടത് എന്നുപോലും ഈ ചെറുപ്പക്കാരിൽ പലർക്കും അറിവില്ലായിരുന്നു. അതുകൊണ്ടു ഞാൻ കാപ്പിലച്ചനോടു ചോദിച്ചു: "ഈ കുട്ടികളുടെ അഭിപ്രായത്തിനു കർദ്ദിനാളന്മാരുടെ സമ്മേളനത്തിൽ എന്തു വിലയുണ്ടെന്നാണ് താങ്കൾ കരുതുന്നത്?" അദ്ദേഹം ചിരിച്ചതല്ലാതെ മറുപടി തന്നില്ല. അപ്പോൾ ഞാൻ : "റോമ്മായിലേക്കുള്ള എഴുത്തിൽ അവരുടെ പേരുകൾ ചേർക്കുന്നതിന് എന്തു കൊണ്ട് താങ്കൾ നിർദ്ദേശിച്ചു?" അദ്ദേഹം വീണ്ടും മൗനമവലംബിച്ചു. ഇത്ര ഗൗരവമായ കാര്യത്തിൽ തിരുസ്സിംഹാസനത്തിനു നല്കിയ ഇതുപോലുള്ള രേഖകളിൽ എന്തു കൊണ്ടു വഞ്ചന കാണിക്കുവാൻ അവർ ശ്രമിക്കുന്നു എന്ന് അങ്ങു അന്വേഷിച്ചാലും. സുറിയാനിക്കാർ എഴുതിയ ഇതരകത്തുകളും ഇതുപോലെ അറിവിൻെറയും സ്വാതന്ത്ര്യത്തിൻെറയും അഭാവം മൂലം വിലയില്ലാത്തവയാണ്. സുറിയാനിക്കാരുടെയിടയിൽ യഥാർത്ഥമായും ആത്മാർത്ഥമായും സ്വന്തറീത്തിൽപ്പെട്ട സ്വന്തം മെത്രാനെ കിട്ടാൻ ആഗ്രഹിക്കാത്തതായി കഷ്ടിച്ചു ഒരാളെ, അല്ല ഒരാളെപ്പോലും, കാണുവാൻ അങ്ങേക്കു സാധിക്കുകയില്ല.

ഇനി, ഈ ആശ്രമത്തിലെ സന്യാസികളുടേതിൽ നിന്നു ഒട്ടും വ്യത്യസ്ത

---

8. ജനത്തിൽ രണ്ടു ഭാഗങ്ങളുണ്ടെന്ന ആശയംപ്രൊപ്പഗാന്താ സംഘത്തിന് ലഭിച്ചത് 1876 ജൂൺ 18-നു മഞ്ഞുമ്മേൽനിന്നു വികാരി അപ്പൊസ്തോലിക്കാലെയോനാർദ് മെല്ലാനോ അയച്ച കത്തിൽ നിന്നുമാണ്. വികാരി അപ്പസ്തോലിക്കായുടെയും ശ്লൈഹിക സന്ദർശകൻെറയും എന്നിങ്ങനെ രണ്ടു പാർട്ടികളുണ്ടെന്ന് ഈ എഴുത്തിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ബാഗ്ദാദിൽ നിന്ന് ഒരു കൽദായക്കാരനെയോ ഇറ്റലിയിലെ പട്ടാളഭരണമേധാവിയായ ഗരിബാൾദിയെയോ സന്ദർശകനായി അയച്ചിരുന്നെങ്കിൽ ഇത്രയും നാശം വരികയില്ലായിരുന്നു എന്നാണ് മെല്ലാനോ എഴുതിയിരിക്കുന്നത്. cfr Ponenze 1876 P.796-801.) ഈ നിലവാരമാണ് അദ്ദേഹത്തിൻെറ എഴുത്തുകളിലെല്ലാം കാണുന്നത്.

9. അതിലൊന്നിൻെറ കോപ്പി മുകളിൽ 8-ാം നമ്പർ കത്തിൻെറ അവസാനം ചേർത്തിട്ടുണ്ട്.

മല്ലാത്ത അഭിപ്രായമാണ് കാപ്പിലച്ചനുള്ളത്. എന്നാൽ സെമിനാരിക്കാരെ പഠിപ്പിക്കുന്ന ജോലിയിൽ നിന്ന് ''പുതിയ ആശയങ്ങളാകുന്ന പകർച്ചവ്യാധിപിടിച്ചവരെ'' ന്നനിലയ്ക്കു നീക്കം ചെയ്യപ്പെട്ട ഇവിടത്തെ എല്ലാ ഇതര സന്യാസികളെയും പോലെ അതേ രീതിയിൽ താനും നീക്കപ്പെടാതിരിക്കുവാൻ വേണ്ടി അദ്ദേഹം ഇക്കാര്യത്തെക്കുറിച്ചു വളരെ സൂക്ഷിച്ചാണ് സംസാരിക്കുന്നത്. ഇങ്ങനെ കാപ്പിലച്ചൻ തനിച്ച് അവരെയെല്ലാം പഠിപ്പിക്കുവാൻ നിർബന്ധിതനായിരിക്കുകയാണ്. സെമിനാരിക്കാരും മറ്റു സന്യാസികളും തമ്മിൽ യാതൊരു സമ്പർക്കവും ഇല്ല.

(മേൽക്കാണിച്ച കത്തിനോടൊപ്പം ചേർത്തിരിക്കുന്ന കെറുബീനച്ചൻെറ എഴുത്തും അതോടൊപ്പമുണ്ടായിരുന്ന ഇതരകത്തുകളുടെ ഭാഗങ്ങളും താഴെ കൊടുക്കുന്നു. കെറുബീനച്ചൻെറ കത്തു ഇറ്റാലിയൻ ഭാഷയിലും ബാക്കിയുള്ളവ മലയാളത്തിൽ നിന്ന് ലത്തീനിലേക്കു പരിഭാഷപ്പെടുത്തിയവയുമാണ്. ഈ ഭാഗങ്ങൾ മലയാളത്തിൽ നിന്നു ലത്തിനിലേക്ക് ആക്കിയതിനെ വീണ്ടും മലയാളത്തിലേക്ക് ആക്കിയവയാണെന്നു വ്യക്തം).

A

SOCG 1877
Ponenze Soriani
Originali extra summarium

മഞ്ഞുമ്മേൽ, ജൂലൈ 31, 1876

പിതാവേ,

ഞാൻ ആഗ്രഹിച്ചതുപോലെ കൂനമ്മാവിൽ വരാൻ സാധിക്കാതെ വന്നിരിക്കയാൽ, മൂന്നു കത്തനാരന്മാർ അങ്ങേയ്ക്കയയ്ക്കുന്ന കത്തിൻെറ ലത്തീൻപരിഭാഷയുടെ മൂന്നു കോപ്പി ഇതോടൊപ്പം അയയ്ക്കുന്നു. എല്ലാ തെറ്റും ''കള്ളവും ദൂഷണവു"മാണെന്ന് അങ്ങ് എന്നോടു പറഞ്ഞവ ഇവയുമായി യോജിക്കുന്നില്ലെന്നു മാത്രമല്ല, സാക്ഷാൽ അവർ പരസ്യയോഗത്തിൻെറ ഹാളിൽ നിന്ന് ബഹിഷ്കൃതരായെന്നും കാണാവുന്നതാണ്. ബഹിഷ്കൃതരാകാനുള്ള ഏക കാരണം സമ്മർദ്ദത്തിനു വിധേയരായിരുന്നിട്ടും, അവർ, അങ്ങയുടെ നിർദ്ദേശമനുസരിച്ചെഴുതിയ ഏതോ അപേക്ഷയിൽ ഒപ്പിടാൻ വിസ്സമ്മതിച്ചു എന്നതാണ്. ഇതിൽ സ്വാഭാവികമായി ഒപ്പിടാനോ ഒപ്പിടാതിരിക്കാനോ ഉള്ള സ്വാതന്ത്ര്യം ഓരോരുത്തർക്കും നല്കേണ്ടതായിരുന്നു.

കെറുബിൻ സി. ഡി
(ഒപ്പ്)

ഇനി മൂന്നു വികാരിമാരുടെ എഴുത്തുകളാണ്.

കോന്തുരുത്തി വികാരിയുടെ സുദീർഘമായ കത്തിൽനിന്ന് സന്ദർശകൻ കൊടുത്ത ചോദ്യങ്ങളുടെ നമ്പരാണ് ആദ്യം കാണുന്നത്.

1. ".....ആ ദിവസത്തിനു നിശ്ചയിച്ച പൊതുമുറിയിൽ നടന്ന അന്നത്തെ സമ്മേളനത്തിനു എല്ലാവരും വന്നപ്പോൾ ഞാനും സന്നിഹിതനായിരുന്നു. ആ രണ്ടാം ദിവസം ഉച്ചകഴിഞ്ഞുള്ള സമ്മേളനത്തിനു പൊതുമുറിയിൽ ഞാൻ എത്തിയപ്പോൾ കല്പന അനുസരിച്ചു മാണിയച്ചൻ എന്നോടു ചോദിച്ചു: 'ഇവർ ഒപ്പിട്ട കത്തിൽ അങ്ങ് ഒപ്പിട്ടിട്ടുണ്ടോ?' ഇല്ലായെന്നു ഞാൻ മറുപടി പറഞ്ഞപ്പോൾ കല്പന അനുസരിച്ചു പുറത്തു പോകണമെന്നു അദ്ദേഹം എന്നോടു പറഞ്ഞു. അതിനാൽ ഞാൻ പുറത്തു പോയി. ആ പൊതു മുറിയുടെ വാതിൽ അവർ അടയ്ക്കുകയും ചെയ്തു.

4. എനിക്കു അവകാശം ഇല്ലാതിരുന്ന ഒരു സ്വകാര്യ സമ്മേളനത്തിലും ഞാൻ സന്നിഹിതനായിരുന്നില്ല. എന്നാൽ പൊതു സമ്മേളനത്തിൽ ഞാനുമുണ്ടായിരുന്നു. അതിൽ നിന്നു പുറത്തു പോകാനാണ് എനിക്കു കല്പന തന്നത്. സത്യസന്ധമല്ലാത്ത വാക്കുകൾ പറയപ്പെട്ടില്ല.(Inhonesta verba non prolata sunt)

6. പൊതു മീറ്റിംഗിൽ നിന്ന് ഞാൻ പുറത്തു പോയത് അങ്ങയുടെ കല്പനയാലാണ്.''

1876 ജൂലൈ 19.

വടക്കൻ പാവൂർ ബഹു. വികാരിയുടെ എഴുത്തിൽ നിന്ന്

മെയ് 25- ഉച്ചകഴിഞ്ഞു മൂന്നുമണിക്കു മുമ്പ് ഞാൻ അങ്ങയുടെ മുൻപിൽ വന്നു കണ്ടു. മൂന്നു മണിക്കുശേഷം യോഗം തുടങ്ങുകയാണെന്ന് അറിയിപ്പുണ്ടായി. എന്നാൽ മറ്റു വൈദികരുടെ ഇടയിലേക്കു ഞാൻ ചെന്നപ്പോൾ രണ്ടു മലബാർ വൈദികരെ മെത്രാന്മാരാക്കണമെന്ന് ആവശ്യപ്പെടുന്ന അപേക്ഷ ഒപ്പിടുന്നതിനായി അവർ കൊണ്ടു വന്നു. ഞാനിതിനോടു വിയോജിക്കുന്നുഎന്നു പറഞ്ഞപ്പോൾ, ആമ്പല്ലൂർ പള്ളിയുടെ ബഹു: വികാരി ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞു: ഇതിനോടു യോജിക്കുവാൻ മനസ്സില്ലാത്തവരെ യോഗത്തിൽ നിന്നു ബഹിഷ്കരിച്ചു കറുത്ത പുസ്തകത്തിൽ കുറിക്കണം. അതു ഞാൻ കാര്യമായി എടുത്തില്ല. പിന്നീടു പുളിങ്കുന്നു ഇടവകക്കാരനായ പുത്തൻപുരയ്ക്കൽ സ്കറിയാച്ചൻ (ഇളയ)പറഞ്ഞു: മനസ്സില്ലാത്തവർ പുറത്തു പോകട്ടെ. ഇതും ഞാൻ വകവെച്ചില്ല.

അങ്ങയുടെ കല്പന പ്രകാരം എല്ലാവരും സമ്മേളിക്കുകയും ഞാൻ അതിൽ സന്നിഹിതനാവുകയും, ചെയ്കവെ, അങ്ങു കല്പിച്ച പ്രകാരം സെക്രട്ടറി അച്ചൻ പറഞ്ഞു: അപേക്ഷയ്ക്കു ഒപ്പിടാത്ത എല്ലാവരും എഴുന്നേറ്റു പോകണമെന്ന് കല്പന ഉണ്ട്. അപ്പോൾ ഞാൻ യോഗത്തിൽ നിന്ന് പുറത്തു പോന്നു.

അങ്ങു കല്പിച്ചിരുന്നോ എന്നറിവില്ല. എന്നാൽ ഇക്കാര്യത്തെക്കുറിച്ചു അല്മായർ പറയുകയും ചിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതു അപമാനകരവും വേദനാജനകവുമാണ്. ഭീഷണിപ്പെടുത്തിയെന്നു വാർത്തയുണ്ട്.

18 ജൂലൈ, 1876

പുത്തൻചിറ ബഹു. വികാരിയുടെ കത്തിൽ നിന്ന്,

അങ്ങയുടെ കല്പനപ്രകാരം ഞാൻ മാന്നാനത്തു വന്നു അങ്ങയെക്കണ്ടു. പള്ളി, വീട് ഇവയുടെ കണക്കെടുത്തപ്പോൾ ഞാൻ ഉത്തരം നല്കി. ഇപ്പോൾ മറ്റു കാര്യങ്ങൾ ചെയ്യേണ്ടതുള്ളതിനാൽ പിന്നീടു കാണാമെന്നു അങ്ങ് കല്പിച്ചു. ഞാൻ പുറത്തിറങ്ങി. ആ സമയം ചില വൈദികർ ഒരു പരാതി എഴുതിക്കൊണ്ടു വന്നു വായിച്ചു. പലരുടേതെന്ന നിലയിൽ എഴുതപ്പെട്ടതായിക്കണ്ട അതിൽ ഒരു ഈശോസഭാ മെത്രാനെയും സുറിയാനി റീത്തുകാരൻ മെത്രാനെയും ഈശോസഭാ മിഷനറിമാരെയും ആവശ്യപ്പെട്ടിരുന്നതായി തോന്നുന്നു. ഞാനും അതിൽ ഒപ്പിടണമെന്ന് ആവശ്യപ്പെട്ടപ്പോൾ എൻെറ ഇടവകജനത്തോടാലോചിക്കാതെ ഒപ്പിടാനാവില്ല എന്നും എനിക്കു പരാതിയൊന്നുമില്ലെന്നും ഞാൻ പറഞ്ഞു.

ഉച്ചകഴിഞ്ഞ് അങ്ങും മറ്റു വൈദികരും വലിയ മുറിയിൽ വന്നു. അങ്ങു പറഞ്ഞ ഓരോ കാര്യവും ബഹു. സെക്രട്ടറി നിധീരിക്കൽ മാണിയച്ചൻ പരിഭാഷപ്പെടുത്തി. ഞാൻ അവിടെ ഉണ്ടായിരുന്നു. എഴുതിയ ഒരു പരാതി ഒരു വൈദികൻ അങ്ങയുടെ മുൻപിൽ മേശപ്പുറത്തു വച്ചു. ഇതു മുമ്പു പറഞ്ഞ പരാതിയാണെന്ന് തോന്നുന്നു. അങ്ങു പറഞ്ഞ വേറെ കാര്യങ്ങൾ പരിഭാഷപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കെ, ഈ അപേക്ഷയിൽ ഒപ്പിടാത്തവരെ ഇപ്പോൾ ആവശ്യമില്ലായെന്നു ബഹു. മാണി അച്ചൻ പറഞ്ഞു. അങ്ങയുടെ കല്പനയാണിത് എന്നു കരുതി ഞാൻ എഴുന്നേറ്റു അങ്ങയുടെ കൈമുത്തി പുറത്തു പോയി.

ജൂലൈ 5, 1876

സന്ദർശകൻ ബഹു. കെറുബ്ബിനച്ചനയച്ച മറുപടി

ബഹു. കെറുബീൻ സി.ഡി. ക്ക്

മഞ്ഞുമ്മേൽ കൂനമ്മാവ്, ആഗസ്റ്റ് 2, 1876.

മ്ശിഹായിൽ ബഹു. അച്ചാ,

വി.ഇഗ്നേഷ്യസിൻെറ തിരുനാൾദിവസത്തെ താങ്കളുടെ കത്തു എന്നെ അനല്പമായി വേദനിപ്പിച്ചു. ഒരു മെത്രാനും ശ്ലൈഹിക സന്ദർശകനുമായ എൻെറ മേൽ ഇത്ര എളുപ്പത്തിൽ താങ്കൾ നുണക്കുറ്റം ആരോപിക്കുമെന്നു ഒരിക്കലും ഞാൻ വിചാരിക്കുമായിരുന്നില്ല. ഏഴാനിക്കാട്ടു ചാക്കോ കത്തനാരുടെ വാക്കുകൾ എൻേറതുമായി പൊരുത്തപ്പെടുന്നില്ലെന്നു താങ്കൾ കണ്ടപ്പോൾ എന്നെക്കാൾ അദ്ദേഹമാണു നുണയനെന്നു സങ്കല്പിക്കുകയായിരുന്നു താങ്കൾക്ക് ചേർന്നത്.

കൊച്ചിയിൽ താങ്കളുടെ താമസസ്ഥലത്തു സദയം എനിക്കു നല്കിയ ആതിഥ്യത്തിനു നന്ദി പറയുന്നതിനുവേണ്ടിത്തന്നെ, ഇതാ താങ്കളുടെ തെറ്റായ അഭിപ്രായം തിരുത്തേണ്ടതിനായി, കാര്യം പൂർണ്ണമായും അറിയിച്ചു കൊള്ളുന്നു.

നമ്മുടെ വിഷയത്തെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം സംഭവങ്ങളുടെ ക്രമം ഇങ്ങനെയാണ്.

I. മെയ് 24 ബുധൻ. രാവിലെ 9 മണിക്കു പരിപാടിയനുസരിച്ച് എല്ലാ കത്തനാരന്മാരുടെയും പൊതു സമ്മേളനം അശ്രമത്തിൻെറ ഹാളിൽ നടന്നു. എൻെറ സെക്രട്ടറി ബഹു. ക്ലാർക്കച്ചൻ അപ്പോൾ രേഖപ്പെടുത്തിയ ഔദ്യോഗിക നടപടി പുസ്തകത്തിൽ കാണുന്നതുപോലെ, താഴെക്കുറിക്കുന്ന വാക്കുകൾ പറഞ്ഞുകൊണ്ടു സമ്മേളനം ഞാൻ അവസാനിപ്പിച്ചു: 'നിങ്ങൾ നല്കിയ വിലപ്പെട്ട നിർദ്ദേശങ്ങൾക്കു നന്ദി പറഞ്ഞുകൊണ്ടു ഈ സമ്മേളനം ഞാൻ അവസാനിപ്പിക്കുന്നു. നാളെ പാട്ടുകുർബ്ബാനയ്ക്കു ശേഷം കത്തനാരന്മാർ വീണ്ടും ഇവിടെ സമ്മേളിക്കുമല്ലോ. എന്നെ കാണുവാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നവരെ സ്വീകരിക്കുവാനായി ഇന്നുച്ച കഴിഞ്ഞ് 3 മണിക്കു ഞാൻ ഇവിടെ ഉണ്ടായിരിക്കും. അവർക്കു അവരുടെ പ്രസ്താവനകൾ എഴുത്താലെയും നടത്താവുന്നതാണ്. നമുക്ക് ഇപ്പോൾ പ്രാർത്ഥന ചൊല്ലാം.' ഇതിൽ നിന്ന് ബുധനാഴ്ച ഉച്ച കഴിഞ്ഞ് പൊതു സമ്മേളനം അഥവാ പരസ്യ സമ്മേളനം നടന്നിട്ടില്ലെന്നും, മറിച്ച് സ്വകാര്യ സന്ദർശനമേ നടന്നിട്ടുള്ളു എന്നു കാണുക.

II. ആ ബുധനാഴ്ച തന്നെ ഉച്ച കഴിഞ്ഞു മൂന്നുമണി മുതൽ വളരെ കത്തനാരന്മാർക്ക്, ഒറ്റയ്ക്കോ, ഒരുമിച്ചു വന്നവർക്കു സമൂഹമായോ, ആവശ്യപ്പെട്ട ക്രമമനുസരിച്ചു സ്വകാര്യ സന്ദർശനം നല്കി. ഔദ്യോഗിക നടപടിപ്പുസ്

തകത്തിൽ നിന്നു വീണ്ടും കൃത്യമായി ഉദ്ധരിച്ചു കൊള്ളുന്നു: സന്ദർശനം നമ്പർ 6. (പലവൈദികർ എഴുതിത്തന്ന പ്രസ്താവന നമ്പർ III. തുടർന്നു അപ്പോൾ നടന്ന സംഭാഷണത്തെയും ചോദ്യോത്തരങ്ങളെയും കുറിച്ചുള്ള റിപ്പോർട്ടാണ്. മേല്പറഞ്ഞ ചാക്കോ കത്തനാർ ആ മുറിയിൽ പ്രവേശിച്ച തുമൂലം സന്ദർശനത്തിനു തടസ്സമുണ്ടായി. അതിനെക്കുറിച്ചു നടപടി പുസ്തകത്തിൽ ഇങ്ങനെ കാണുന്നു. 'ഈ നേരത്തു ഒരു കത്തനാർ പ്രവേശിച്ചു. ഇദ്ദേഹം ഒപ്പിട്ടവരിൽപ്പെട്ടവനല്ല എന്നു ചൂണ്ടിക്കാണിക്കപ്പെട്ടു. അതിനാൽ അവിടെനിന്നു പോകണമെന്നു ഉപചാരപൂർവ്വം അദ്ദേഹത്തോടാവശ്യപ്പെട്ടു. അദ്ദേഹം പുറത്തു പോകുകയും ചെയ്തു.'

III. പിറ്റെ ദിവസം 25 വ്യാഴാഴ്ച, രാവിലെ മാത്രമല്ല ഉച്ചകഴിഞ്ഞു എല്ലാ കത്തനാരന്മാരുടെയും പൊതു സമ്മേളനം നടന്നു. ഉച്ചകഴിഞ്ഞുള്ളതു തീർന്നപ്പോൾ, ഉടൻ തന്നെ സ്വകാര്യ സന്ദർശനങ്ങൾ തുടരുകയാണെന്നും, തന്മൂലം എനിക്കു പൊതുവായ അപേക്ഷ സമർപ്പിച്ചിട്ടുള്ളവർക്കു ഹാളിൽ ഇരിക്കാമെന്നും, അതിൽ ഒപ്പിട്ടിട്ടില്ലാത്തവർക്കു പോകാമെന്നും എൻെറ ദ്വിഭാഷി വിളിച്ചറിയിച്ചു. ഉടനെ വളരെ കത്തനാരന്മാർ എൻെറ മോതിരം മുത്തി മുറിയിൽ നിന്നു പോയി. വന്ദ്യ ആർച്ചു ബിഷപ്പു സൂചിപ്പിച്ച നാലുപേർ ഇക്കൂട്ടത്തിലുണ്ടായിരുന്നു.

എൻെറ വാക്കുകൾ വിശ്വസിക്കാതെ, എൻെറ മേൽ നുണക്കുറ്റമാരോപിക്കുന്നവർക്ക്, എൻെറ സാക്ഷ്യം കൂടാതെ അവിടെയുണ്ടായിരുന്ന വൈദികരിൽ ചാക്കോ കത്തനാരൊഴികെ ബാക്കിയെല്ലാവരുടെയും സാക്ഷ്യം വഴിയായും തെളിയിക്കാവുന്ന വസ്തുതകളാണിവ.

മുകളിൽ II-ൽ പറഞ്ഞ കാര്യങ്ങളെപ്പറ്റി ജൂൺ 10-ലെ നിങ്ങളുടെ Cochin Argus എന്ന പ്രസിദ്ധീകരണത്തിൽ ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു:''ഉച്ച കഴിഞ്ഞുള്ള സമയം സ്വകാര്യ സന്ദർശനത്തിനായി ചെലവഴിക്കുന്നു.'' വന്ദ്യആർച്ചുബിഷപ്പു പേരു പറഞ്ഞ നാലുവൈദികർ ചാക്കോ കത്തനാർക്കു സംഭവിച്ച കാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ചു എഴുതിയ എഴുത്തു ഉദ്ധരിക്കുന്നതു യുക്തമല്ല. കാരണം ഈ വികാരിമാർ സ്വകാര്യ സന്ദർശനത്തിൽ സന്നിഹിതരായിരുന്നില്ല.

ഇനി താങ്കൾ കൊണ്ടുവരുന്ന ചാക്കോ കത്തനാരുടെ കത്തിലെ വാക്കുകൾ സമ്മേളനത്തിൻെറ രണ്ടാം ദിവസം (അതായത് മെയ് 24 ബുധൻ) ഉച്ചകഴിഞ്ഞു എന്നു സമയത്തെപ്പറ്റി വ്യക്തമായിപ്പറയുന്നു. താങ്കൾ കൊണ്ടുവന്ന പറവൂർ വികാരി സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തുന്നത് മെയ് 25 അതായത് സമ്മേളനത്തിൻെറ മൂന്നാം ദിവസമായ വ്യാഴാഴ്ച ആണെന്നാണ്. ആ വികാരി എനിക്കയച്ച എഴുത്തിൻെറ കോപ്പി താങ്കൾക്കുണ്ടായിരിക്കെ (ആരിൽ നിന്നു ഏതു നിയമത്താൽ എന്ന്

എനിക്കറിവില്ല.) അദ്ദേഹം വ്യാഴാഴ്ച മാത്രമാണ് മാന്നാനം ആശ്രമത്തിൽ വന്നതെന്നും അതിനാൽ തലേദിവസം ചാക്കോ കത്തനാർക്കു സംഭവിച്ചവയെക്കുറിച്ചു അദ്ദേഹത്തിനു സാക്ഷ്യം നല്കാനാവില്ലെന്നും അവയിൽ നിന്നു താങ്കൾക്കു കാണാമായിരുന്നു. താങ്കൾ കൊണ്ടു വരുന്ന പുത്തൻചിറ വികാരിയുടെ എഴുത്തും അതേ വ്യാഴാഴ്ചയെക്കുറിച്ചാണ് പറയുന്നത്. ചാക്കോ കത്തനാർ തന്നെ ''സത്യ സന്ധമല്ലാത്തവാക്കുകൾ പറയപ്പെട്ടില്ല'' എന്നു സമ്മതിക്കുന്നു. മലയാളത്തിൽ നിന്നു കൃത്യമായിട്ടു ''മര്യാദയില്ലാത്ത വാക്കുകൾ പറയപ്പെട്ടില്ല'' എന്നു പരിഭാഷ പ്പെടുത്തേണ്ടിയിരുന്നു. വന്ദ്യ ആർച്ചുബിഷപ്പിൻെറ കത്തിലെയും വാക്കുകളിൽ ഒളിഞ്ഞു കിടക്കുന്ന മര്യാദയില്ലായ്മയെക്കുറിച്ചുള്ള ദൂഷണാരോപണം ഞാൻ തള്ളിക്കളയുന്നു.

വളരെ വൈദികർ എനിക്കു സമർപ്പിച്ച അപേക്ഷ എൻെറ നിർദ്ദേശപ്രകാ രമാണ് എഴുതിയത് എന്ന് താങ്കളുടെ എഴുത്തിലല്ലാതെ മറ്റൊരിടത്തും ഞാൻ കാണാത്ത രണ്ടാമത്തെ ദൂഷണവും കണക്കിലെടുക്കേണ്ടതില്ല. എന്നാൽ കത്തനാ രന്മാർ ഒരു ഈശോസഭാമെത്രാനെ ആവശ്യപ്പെടണമെന്ന് (കാര്യത്തിൽ അവർ ആവശ്യപ്പെടുക തന്നെ ചെയ്തു) അവരോടു ഞാൻ ആവശ്യപ്പെടുകയോ അഭ്യർത്ഥിക്കുകയോ ഏതെങ്കിലും തരത്തിൽ സൂചിപ്പിക്കുകയോ ചെയ്തുയെന്നാണ് ഈ വാക്കുകളിലെ സൂചനയെങ്കിൽ ഇത് ഏറ്റവും ഗൗരവമായ ദൂഷണമാണെന്നും പറയേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ഇതുവരെ താങ്കളിൽ നിന്നല്ലാതെ മറ്റാരിൽനിന്നും ഇങ്ങനെ ഞാൻ കേട്ടിട്ടില്ല.

പരസ്യസമ്മേളനത്തിൽ നിന്നാണ് തന്നെ പുറത്താക്കിയത് എന്ന് പറഞ്ഞ ചാക്കോ കത്തനാരുടെ മേൽ ഒരു സങ്കോചവും കൂടാതെ ഞാൻ മൂന്നാമത്തെ ദൂഷണം ചുമത്തുകയാണ്. ആ നുണയൻ ഈ ദൂഷണത്തോടു തിന്മയും ചേർ ക്കുന്നു. കാരണം ഞാൻ പല തരത്തിലും അദ്ദേഹത്തെ സത്യം പറഞ്ഞു മനസ്സിലാ ക്കിയിട്ടും തന്നോടു ഇറങ്ങിപ്പോകാൻ പറഞ്ഞതു പൊതു സമ്മേളനത്തിൽ നിന്നാണെന്നും സ്വകാര്യസന്ദർശനത്തിൽ നിന്നല്ലെന്നും അതുല്യമായ ശാഠ്യത്തോടെ (Singulari Pertinacia) എഴുത്തുകളിൽ അദ്ദേഹം ആവർത്തിക്കുന്നു.

ഇവിടെ പറയുന്ന സന്ദർശനം നടന്നത് പൊതുവും പരസ്യവുമായ സന്ദർശനം നടന്നഅതേമുറിയിൽ വെച്ചുതന്നെയാണ് എന്ന ദുർന്യായവും (Cavillatic) അദ്ദേഹത്തിനു സഹായകരമാകയില്ല. കാരണം, അതേ മുറിയിൽവെച്ചു തന്നെയാണ് നുണയനായ ഈ മനുഷ്യനെ ഞാൻ സ്വകാര്യ സന്ദർശനത്തിനു സ്വീകരിച്ചത്. ഞാൻ ഉറങ്ങിയിരുന്ന ചെറിയ മുറിയിൽ വെച്ച് ആരെയുംതന്നെ സ്വകാര്യ സന്ദർശ നത്തിനു സ്വീകരിച്ചിരുന്നില്ല എന്നും എല്ലാവരെയും എൻെറ താമസസ്ഥലമായ

ആ മുറിയിലാണ് സ്വീകരിച്ചതെന്നും അറിയാതിരിക്കാൻ അദ്ദേഹത്തിനു പറ്റുമായിരുന്നില്ല.

ഈ കത്തനാർ ഇതരകത്തനാരന്മാരിൽ നിന്നോ ജനത്തിൽ നിന്നോ സഹിച്ചുഎന്നു പറയുന്ന ശാസനകളുടെയും പരിഹാസങ്ങളുടെയും ഉത്തരവാദിത്വം ശ്ലൈഹിക സന്ദർശകൻെറ മേൽ ചുമത്തുന്നതും ശരിയല്ല. കാരണം അദ്ദേഹമല്ലല്ലോ ഈ വൈദികർക്കു പരിശീലനവും ജനത്തിനു വിദ്യാഭ്യാസവും കൊടുത്തത്.

മറ്റു കത്തനാരന്മാരുടെ പൊതുവായ അപേക്ഷയിൽ ഒപ്പിടാൻ വിസ്സമ്മതിച്ചു എന്നതല്ലാതെ മറ്റൊരു കാരണവും കൊണ്ടല്ല തന്നെ സമ്മേളനത്തിൽ നിന്നു പുറത്താക്കിയത് എന്ന നാലാമത്തെ ദൂഷണവും അദ്ദേഹത്തിൻെറ മേൽ ഞാൻ ആരോപിക്കുന്നു. "ഇതിൽ സ്വാഭാവികമായി ഒപ്പിടാനോ ഒപ്പിടാതിരിക്കാനോ ഉള്ള സ്വാതന്ത്ര്യം ഓരോരുത്തർക്കും നല്കേണ്ടതായിരുന്നു" എന്നു താങ്കൾ ചേർത്തിരിക്കുന്ന വാക്കുകൾ വ്യക്തമായി പ്രഖ്യാപിക്കുന്നത് ആ അപേക്ഷയ്ക്കു ഒപ്പിടണമെന്ന എൻെറ കല്പനയെ അനുസരിക്കാൻ വിസമ്മതിച്ചതിനുള്ള ശിക്ഷയും പ്രതികാരവുമായാണ് അദ്ദേഹത്തെ പുറത്താക്കിയത് എന്നാണ്. താങ്കളുടെയും വന്ദ്യ ആർച്ചുബിഷപ്പിൻെറയും എഴുത്തുകളിലല്ലാതെ അപകീർത്തിപരമായ ഈ ദൂഷണം ചാക്കോ കത്തനാരുടെ എഴുത്തിൽ ഞാൻ കണ്ടില്ല. എന്നാൽ നിങ്ങൾ ഇതു തട്ടിക്കൂട്ടി (Cudisse) എന്നു സങ്കല്പിക്കാനാവാത്തതിനാൽ ന്യായമായും ഇതു ചാക്കോ കത്തനാരുടെ മേൽ ചാരുകയാണ്. എനിക്കു സമർപ്പിക്കാനായി മറ്റു കത്തനാരന്മാർ തയ്യാറാക്കിയ അപേക്ഷയിൽ ഒപ്പിടാനോ ഇടാതിരിക്കാനോ അദ്ദേഹത്തിനു സ്വാതന്ത്ര്യമുണ്ടായിരുന്നു. എന്നാൽ ഒപ്പിടാതിരിക്കാനുള്ള സ്വന്ത സ്വാതന്ത്ര്യത്തെ അദ്ദേഹം ഉപയോഗിച്ച സ്ഥിതിക്ക്, ഒപ്പിട്ടവർ ചോദിച്ചുവാങ്ങിയ സ്വകാര്യ സന്ദർശനത്തിൽ വരാൻ അദ്ദേഹത്തിനു യാതൊരവകാശവുമില്ലായിരുന്നു എന്നല്ലാതെ മറ്റൊന്നും ഇതിൽ നിന്നു വരുന്നില്ല. എന്നിട്ടും അതിൽ കയറിച്ചെന്നതിനാൽ അതിൽ നിന്നുപുറത്തുപോകാൻ നിർബ്ബന്ധിതനായി.

ആ അപേക്ഷയ്ക്കു ഒപ്പുകൾ എതോ കത്തനാരന്മാർ എൻെറ പേരിൽ ശേഖരിച്ചു എന്നു മുൻപിലത്തേതിൽ ഉൾപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന അഞ്ചാമത്തേതായ ദൂഷണവും ഞാൻ അദ്ദേഹത്തിനെതിരെ കൊണ്ടു വരികയാണ്. ഇത്തരം ഒരപേക്ഷയ്ക്കു ഒപ്പുകൾ ശേഖരിക്കുവാൻ കല്പനയല്ല വെറും അനുവാദം ഞാൻ കൊടുത്തിരുന്നെങ്കിൽ അതു ശ്ലൈഹിക സന്ദർശകൻെറ അന്തസ്സിനും ജോലിക്കും എത്രമാത്രം യോജിക്കാത്തതും വിരുദ്ധവുമായിരുന്നേനേ എന്നകാര്യം ആർക്കും നിഗൂഢമല്ല. അതു വിവരിച്ചിട്ടു കാര്യവുമില്ല.

ചെറിയ കാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ചു ഞാൻ ഒന്നും പറയുന്നില്ല. ബഹുമാനപ്പെട്ട അച്ചാ, എൻെറ വാക്കിനെക്കാൾ പ്രസ്തുത ചാക്കോ കത്തനാരുടെ ദൂഷണത്തെ താങ്കൾ

വിശ്വസിച്ചതിലുള്ള എൻെറ വ്യഥ മുകളിൽ പറഞ്ഞവയിൽ നിന്നു താങ്കൾക്കു മനസ്സിലാകും. ''പരസ്യമായ വസ്തുതകളുടെ മുമ്പിൽ വിപരീതമായ ഏതുവാദവും പ്രയോജനരഹിതമാണ്'' എന്നു പറഞ്ഞുകൊണ്ടു ഇതേരീതിയിൽ വന്ദ്യ ആർച്ചു ബിഷപ്പ് എൻെറ മേൽ നുണയാരോപിച്ചതാണ് എൻെറ രണ്ടാമത്തെ വ്യഥ. ആ ദൂഷണക്കാരന് അർഹിക്കുന്ന ശിക്ഷകൊടുക്കണമെന്ന എൻെറ അഭ്യർത്ഥന താഴെ പറയുന്ന വാക്കുകൾ എഴുതിക്കൊണ്ടു ആർച്ചുബിഷപ്പ് നിരസിച്ചതാണ് എൻെറ മൂന്നാമത്തെ വ്യഥ. അദ്ദേഹം എഴുതി: ''അനിഷേധ്യങ്ങളായ വസ്തുതകളെ നിഷേധിക്കുക തമാശയേക്കാൾ കഷ്ടമാണ്. എന്നിട്ടും അദ്ദേഹത്തിനുകിട്ടിയ അപമാനത്തെക്കുറിച്ചു പരാതിപ്പെട്ടതിന് ഞാൻ അദ്ദേഹത്തെ ശിക്ഷിക്കണമെന്നായി പോലും''. ഇതുംപോരാ, അദ്ദേഹത്തിനു ഉടൻതന്നെ കോന്തുരുത്തിപള്ളിയിലേക്കു സ്ഥാനക്കയറ്റം കൊടുത്തിരിക്കുന്നു. ഈ സ്ഥാനക്കയറ്റം ശ്ലൈഹിക സന്ദർശകൻെറ അന്തസ്സിനെ എത്രമാത്രം മുറിപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ടെന്നു താങ്കൾ തന്നെ ഊഹിച്ചു കൊള്ളുക. വികാരി അപ്പൊസ്തോലിക്കായുടെ അന്തസ്സിനെ ഞാൻ എപ്പോഴും എല്ലായിടത്തും സമാദരിച്ചിട്ടുള്ള സ്ഥിതിക്ക് അദ്ദേഹം ശ്ലൈഹിക സന്ദർശകൻെറ അന്തസ്സിൻെറ കാര്യത്തിൽ ശ്രദ്ധിക്കുമെന്നു ന്യായമായി പ്രതീക്ഷക്കാമായിരുന്നു.

ഏതായാലും എന്നെക്കുറിച്ചു ദൂഷണം പറയുന്നവരോടു ഞാൻ ക്ഷമിക്കുന്നു. അവർക്കു പ്രകാശം കൊടുക്കുവാൻ ദൈവത്തെ പ്രാർത്ഥിക്കയാണ്. ഈ എഴുത്തെഴുതാൻ താങ്കൾ എന്നെ പ്രേരിപ്പിച്ചതിൽ ദു:ഖിക്കുന്നു. കാരണം എൻെറ സമയവും ശക്തിയും ശീശ്മയ്ക്കെതിരായി പോരാടാനാണ് ഞാൻ മാറ്റി വെച്ചിരിക്കുന്നത്. അല്ലാതെ എന്നെത്തന്നെ ആദരിക്കുവാനല്ല.- അതും സുഹൃത്തുക്കൾക്കെതിരായി.

ആരക്കുഴ താല്ക്കാലിക വികാരി ചാക്കോക്കത്തനാർ മലയാളത്തിൽ എഴുതിയ കത്ത്.

SOCG 1876

Sull' Andamento.

എത്രയും ശുദ്ധപിതാവെ,

മലയാളത്തിൽ വിസിത്തദൊര അപ്പൊസ്തോലിക്കാ അച്ചൻ ആലൊചനയ്ക്കു നിശ്ചയിച്ചു എന്നു സ്ഥലം പെ. പെ. ബ. മലയാളത്തിൻെറ വികാരി അപ്പൊസ്തോലിക്കാ ആയ ഞങ്ങളുടെ ഇടയനൊടു മറുതലക്കാരായവരുടെ സമൂഹ സ്ഥലമായിരിക്കുന്ന മാന്നാനത്തെ ആശ്രമമാകുന്നു.

ഞാനും എൻെറ ഭരിപ്പിൻ കീഴുള്ള പട്ടക്കാരും ഏതാനും ജനങ്ങളും ആലോചന ദിവസങ്ങളിൽ കല്പന പ്രകാരം ആശ്രമത്തിൽ കൂടപ്പെട്ടു. അതിൽപിന്നെഅവിടെ

എൻെറ കണ്ണാൽ കണ്ടതും ചെവിയാൽ കെട്ടതും ആ മറുതലക്കാരുടെ വെലയും ചൊവ്വുള്ള ഞങ്ങളുടെ ഇടയനായ പെ. പെ. ബ. മലയാളത്തിൻെറ വികാരി അപ്പസ്തോലിക്കാ അച്ചൻെറ കീഴ നില്പാൻ ആഗ്രഹമായിരിക്കുന്നവരോടുള്ള മറുതലയും വിപരീതവും ചിലരെ ആമറുതലയിൽ ചെർത്തതും ആയ സംഭവങ്ങൾ കണ്ട എ.പെ പെ. ബ. വിസിത്ത ദൊരെ മെത്രാനച്ചൻ ഞങ്ങളുടെ ഇടയനായ പെ പെ. ബ. വികാരി അപ്പൊസ്തോലിക്ക അച്ചനും അദ്ദേഹത്തിൻെറ കീഴ ഏറിയ നാളായി നിന്നു വരുന്നവർക്കും വിരോധിച്ചും പുതിയ കുഴപ്പം മലയാളത്തിൽ ഉണ്ടാകുന്നതിന് മുമ്പിലും ഉണ്ടായതിൽ പിന്നെയും ഉള്ള അങ്ങെ തിരുവാഗ്രഹങ്ങൾക്കു പ്രത്യെകം വിസിത്തദൊര മെത്രാനച്ചന് ശുദ്ധപിതാവ് അധികാരം കൊടുത്ത ആ തിരുവെഴുത്തിൽ കാണുന്ന അങ്ങെ തിരുമനസ്സിനും അഭിപ്രായത്തിനും യൊജിക്കാത്തആളും ആകുന്നു എന്നും കൂട്ടപ്പെട്ട ആലൊചനകളുടെ പല സംഭവം കൊണ്ട ഇപ്രകാരം തൊന്നുന്നവരുടെ എണ്ണം ശുദ്ധപിതാവ് അറിയാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു എങ്കിൽ നല്ല ക്രിസ്ത്യാനികൾ പലരിൽ നിന്നും ബൊധപ്പെടുവാൻ സംഗതി ആകുന്നതും അല്ലാതെ എഴുത്താൽ യാത്രയാക്കുന്നവരുമുണ്ടായിരിക്കയും ചെയ്യുന്നു.

എന്നാൽ ആകമാനമായിട്ടുള്ള തെറ്റുവ്യത്യാസങ്ങളെ വെച്ചേച്ച എന്നിൽ സംഭവിച്ച സംഗതികളെ മാത്രം ശുരുക്കു കൊണ്ട തമ്പുരാനെ പ്രതി ബൊധിപ്പിക്കുന്നു.

ഞാൻ മാന്നാനത്തെ ആശ്രമത്തിൽ ചെന്ന ദിവസം പെ. ബ. വിസിത്തദൊര മെത്രാനച്ചനെ കാണാൻ സംഗതിയായില്ല. പിറ്റെ ദിവസം പോയി കണ്ടു. ഇപ്പോൾ ഭാഷക്കാരനായിട്ടു ഞാറക്കക്കാരൻ പൗലൊസച്ചനെ മെത്രാനച്ചൻ വിളിപ്പിച്ചു. അപ്പൊൾ

1. ഞാൻ ആരക്കുഴ പള്ളിയുടെ വികാരി അച്ചൻെറ പെർക്കു കല്പനപ്രകാരം നടത്തിവരുന്നവനും കർമ്മല കൊവന്തെയുടെ അന്വെഷ <sic>ത്തിൽ ഉൾപ്പെട്ട 19 പള്ളിക്കാരു കൂടി പെ. പെ. ബ. വരാപ്പുഴ വികാരി അപ്പൊസ്തോലിക്കാ അച്ചൻെറ കീഴ്വഴക്കത്തിൽ നില്പാൻ മനസ്സായിരിക്കുന്നു എന്ന പെ. ബ. അച്ചനെ സങ്കടം ബോധിപ്പിച്ചിട്ടുള്ളവരിൽ ഒരുത്തനും ഞാനാകുന്നുഎന്നു പറഞ്ഞപ്പാൾ ആ സങ്കടം എന്നെ എടുത്തു കാണിച്ച ആയതിൽ എൻെറ ഒപ്പിനെ ഞാൻ കാണിച്ചപ്പോൾ അദ്ദെഹം തന്നെ അടയാളം വച്ച ശെഷം പിന്നീടു എന്ന കല്പിക്കയും ചെയ്തു വരികയും ചെയ്തു.

2.. അതിൽ പിന്നെ ആലൊചന സ്ഥലത്തിൽ എല്ലാവരും കൂടിയിരിക്കയിൽ ഞാൻ കൂട്ടത്തിൽ ചെന്ന ക്രമപ്രകാരം ഇരിപ്പാൻ തുടങ്ങിയപ്പൊൾ ശേഷം പെര് എഴുത്തിട്ട എഴുത്തൽ ഒപ്പു വെച്ചൊ എന്ന എന്നൊടു ചോദിച്ചാറെ ഞാൻ എഴുത്ത് വെച്ചില്ലെന്നു പറഞ്ഞു. അപ്പൊൾ പുറത്ത പൊകുന്നതിനു

എന്നൊടു പറഞ്ഞു. ഞാൻ പുറത്തിറങ്ങി. അവര വാതിൽ അടക്കയും ചെയ്തു.

3 ആലൊചനയുടെ കടശിദിവസം വെള്ളിയാഴ്ച 11 1/2 മണിക്ക ഞാറക്കക്കാരൻ മേല്പറഞ്ഞ പൗലൊസച്ചൻ ആൾക്കൂട്ടത്തിൻെറ ഇടയിൽ ഏഴാനിക്കാടൻ പുന്നക്കൊട്ടച്ചൻ എവിടെ എവിടെ എന്നു തിരക്കുന്ന സ്വരം ഞാൻ കെട്ട അദ്ദെഹത്തിൻെറ പുറകെ കാണാൻ ചെന്നപ്പോൾ വിസിത്തദൊരച്ചൻ വിളിക്കുന്നു എന്നു എന്നൊടു പറഞ്ഞു. എന്നെകൊണ്ടു ചെന്നു മുമ്പാകെ ആക്കിട്ടു പൗലോസച്ചൻ പൊരുകയും ചെയ്തു.

4. ചൊദ്യം. താൻ ഇവിടെ ംരം കൂട്ടത്തിൻെറ വിവരവും ആലൊചനകളും വല്ലതും എഴുതി എടുക്കുന്നുണ്ടൊ? എന്നതിനു.

ഉത്തരം. ഞാൻ ഒന്നും എഴുതി എടുക്കുന്നില്ല എന്നു.

5. ചൊദ്യം. കാനാട്ടച്ചൻ ഇവിടത്തെ വിവരങ്ങൾ എഴുതി എടുത്ത കൊടുത്തയക്കണെമെന്നോ മറ്റെന്തെല്ലാം <sic>പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടൊ? എന്നും വികാരി അപ്പൊസ്തോലിക്കായുടെ കീഴ നിറുത്തുവാൻ എന്തെല്ലാം ജനങ്ങളൊടു പറവാൻ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടെന്നും കൊപിച്ചു കൊണ്ടും നെര പറയണമെന്നും അല്ലെങ്കിൽ കനപ്പെട്ട ശിക്ഷയിൽ ഉൾപ്പെടുത്തുമെന്നും ഭയപ്പെടുത്തുവാൻ തക്കഭാവം കാണിച്ചുകൊണ്ടും എന്നെ മുട്ടുകുത്തിച്ച ശുദ്ധ:പുസ്തകം തുറന്ന എൻെറ കൈ രണ്ടും വെപ്പിച്ചചൊദിക്കുന്ന കാര്യങ്ങളുടെ ഉത്തരം സത്യമായി പറയണമെന്നും എന്നെക്കൊണ്ട വിസിത്തദൊരച്ചൻ സത്യം ചെയ്യിച്ചു. വീണ്ടും.

6. ചൊദ്യം. വികാരി അപ്പൊസ്തോലിക്കായുടെ കീഴ് ജനങ്ങളെ നിറുത്തേണ്ടുന്നതിനു കാനാട്ടച്ചൻ എന്തെല്ലാം പറഞ്ഞു തന്നിട്ടുണ്ട്? ആയതിനായി വല്ലവരെക്കൊണ്ടും എഴുതിക്കയൊ ജനങ്ങളൊടു പറവാനും വിരൊധിപ്പാനും കാനാട്ടച്ചൻ തനിക്കു ബുദ്ധിചൊല്ലിത്തരികയും ചെയ്തിട്ടുണ്ടൊ. എന്നും ചൊദിച്ചതിന്ന

ഉത്തരം. കാനാട്ടച്ചൻ ഇങ്ങനെ ഒന്നും പറഞ്ഞുതന്നിട്ടില്ല എന്നു ഞാൻ ഉത്തരിച്ചപ്പൊൾ

7. ചോദ്യം ഇങ്ങനെ ഒന്നും ഉരുട്ടിപെരട്ടി പറയണ്ട, ചൊദിക്കുന്ന ചൊദ്യം ഓരൊന്നിനും ഉത്തരം പറയണമെന്നു ക്രൂരഭാവത്തൊടു കൂടെ പറഞ്ഞു.

ഉത്തരം. പറയാം എന്നു ഞാൻ പറഞ്ഞു.

8. ചൊദ്യം. കാനാട്ടച്ചൻ താൻ വഴിയായി വികാരി അപ്പസ്തൊലിക്കായുടെ കീഴ്നില്ക്കണമെന്ന പറച്ചവരൊടപറയിച്ചിട്ടുണ്ടൊ? എന്നും താൻ നമ്മെ

ബൊധിപ്പിച്ച സങ്കടത്തിന താൻ ഒപ്പിട്ടത ആരു പറഞ്ഞിട്ടാകുന്നു എന്നും

ഉത്തരം. റൊക്കൊസ മെത്രാൻ വന്നപ്പൊഴും ആ കുഴപ്പത്തിൽ ഞാൻ ഉൾപ്പെടാതെ വരാപ്പുഴെ വികാരി അപ്പെസ്തൊലിക്കാ അച്ചൻെറ കീഴ്വഴക്കത്തിൽ തന്നെ നിന്നു വരികയും കീഴ്വഴക്കത്തിൽ നില്ക്കുന്നതിൽ തെറ്റില്ല എന്നും ശുദ്ധ: മാർപ്പാപ്പാ അച്ചനും ഇത ഇഷ്ടവും ആഗ്രവും <sic>ഉള്ളതെന്നും എൻെറ മനസ്സിൽ നല്ലപൊലെ പതിഞ്ഞിരിക്കയാലും ഈ ആജ്ഞയിൽ നില്പാൻ വേണ്ടി പലരോടും ഞാൻ ഗുണദൊഷിച്ചില്ലെന്നും ഉത്തരിച്ചു.

9) ചൊദ്യം. മിസ്സ്യാനാരിമാരൊ മറ്റൊ പറച്ച എഴുത്തുകൾ ഇതിന്നായി തനിക്ക കൊടുത്തയിച്ചിട്ടുണ്ടൊ എന്നും.

ഉത്തരം. അവരിൽ യാതൊരുത്തനെയും ഞാൻ കാണുകയും യാതൊരു എഴുത്ത ഇനിക്കു വരികയും ചെയ്തിട്ടില്ലാ എന്നുത്തരിച്ചു. ഇതിൻെറ ശെഷം ഞാൻ എഴുതിയ എഴുത്തുകൾ ഇതാകുന്നു എന്നു പറഞ്ഞ ഗുവെന്തയിൽ നിന്നു തള്ളപ്പെട്ടവരിൽ ഒരുത്തനായ മാതിയെക്കൽ മത്തായികത്തനാരെ ഞാൻ ഭരിക്കുന്ന പള്ളിയിൽ സമാധാനക്കെടും കുഴപ്പവും ലൊകർക്കും പട്ടക്കാർക്കും തന്നിഷ്ടം പൊലെ നടക്കുന്നതിനു കാരണങ്ങളും ഉണ്ടാക്കി എന്ന ആ വിവരത്തിനു എഴുതിയ കടലാസുകൾ എൻെറ സാക്കിൽനിന്നു എടുത്തുകൊടുത്തു. എന്നാൽ ഞാൻ ബൊധിപ്പിക്കുന്നതിന്നായിട്ട എഴുതിയത കൈക്കൊണ്ടതുകൂടാതെ വിശെഷാൽ ആ മത്തായി കത്തനാരെ ഞാൻ ഭരിക്കുന്ന പള്ളിയിൽ പ്രത്യെകം കലാപത്തി <sic> പൊതുവാകതക്ക എഴുത്തുകൾ റൊമ്മായ്ക്കും എ. പെ. പെ. ബ. വികാരി അപ്പൊസ്തൊലിക്കായ്ക്കും എഴുതുവാൻ ആലൊചിച്ച സംഗതിയിൽ എൻെറ മനസ്സാക്ഷിപ്രകാരം വെണ്ടാ എന്നു പറഞ്ഞതിൻെറ ഒരു ഒമ്മ <sic> കുറിപ്പ് എഴുതിയ കടലാസ അവയിൽ നിന്നെടുത്ത എന്നെ പിടിച്ച കൊണ്ട തരികയില്ല എന്നു പറഞ്ഞു സൂക്ഷിക്കുന്നു.

10. പ്രമാണം. <sic> ഈ കാര്യങ്ങളും സത്യങ്ങളും ഒരുത്തരൊടുംപറഞ്ഞുകൂടാ എന്നും ഇനി വികാരി അപ്പസ്തൊലിക്കയുടെ കീഴെ നില്ക്കണമെന്ന യാതൊരുത്തരൊടും പറകയും യാതൊരു വെലകളും ചെയ്കയും ചെയ്തുകൂടാ എന്നും കടപ്പെടുത്തി പ്രമാണിക്കയും ചെയ്തു.

11. ഇവിടെ ഈ കൂടിയ കൂട്ടത്തിൽ വികാരി അപ്പൊസ്തോലിക്കാ അച്ചൻെറ കീഴ്വഴക്കത്തിൽ നില്ക്കുന്നവരൊടും പുതിയ മെത്രാന്മാരെ വെണമെന്നു ആഗ്രഹക്കാരോടു കൂടെ ചെരണമെന്ന ഗുണദോഷിക്കയും വെലചെയ്കയും ചെയ്യുന്നതല്ലാതെ അവരുണ്ടാക്കിയ എഴുത്തിനെ എടുത്തുവായിപ്പാൻ നിർ

ബന്ധിക്കയും ചെയ്തു കൊണ്ടു ചുറ്റി നടക്കുന്നു എന്നും ആയതിൻെറ തെളിവിന്നു കൊടുവെച്ചു പള്ളിയുടെ വികാരി ബ. ചെറയ്ക്കൽ സ്കറിയ അച്ചനെയും ചങ്ങനാചെരിപള്ളി ഇടവകക്കാരൻ ഒളശയിൽ ബ. തൊമ്മാ അച്ചനെയും വരുത്തിചൊദിച്ചാൽ തെളിയും എന്നു ഞാൻ ബൊധിപ്പിച്ചു.

വീണ്ടും ഞാൻ ബൊധിപ്പിച്ചതായത്: പുതിയതായി മലയാളത്തുകാരിൽ രണ്ടു പേരെ മെത്രാന്മാരായി മറ്റവര അപെക്ഷിച്ചപ്രകാരം ചെയ്യുന്നെങ്കിൽ ഈ മലയാളത്തിനു സമാധാനം അല്ല സമാധാനക്കെടിന്ന കാരണം ഇതായിതീരുമെന്നും എൻെറ മനസ്സിൽ തൊന്നു <sic>എന്നും ഞാൻ ബൊധിപ്പിച്ചു നിറുത്തി.

എന്നാൽ എത്രയും ശുദ്ധമാകപ്പെട്ട പിതാവെ; പറയപ്പെട്ട ആലോചന സംഘത്തിനുകൂടി എന്നു ഞാൻ ഇവകളൊക്കെയും അങ്ങെ ബോധിപ്പിക്കാതിരിക്കാൻ എൻെറ മനസ്സാക്ഷി സമ്മതിക്കാത്തതിനാലും യുറൊപ്പ പ്പെച്ചുകൾ<sic> ഇനിക്കതിരിയാത്തതിനാലും എത്രയും വിശ്വാസമുള്ള ഒരു പൊരുൾ തിരിപ്പുകാരനെ കൊണ്ട തിരിപ്പിച്ച അങ്ങേ തൃപ്പാദത്തിങ്കൽ ശ്ളീഹായ്ക്കടുത്ത വാഴു അപേക്ഷിച്ചു കൊണ്ടു കാഴ്ചവെക്കുന്നു.

1876 മിഥുനം 25

(സുറിയാനിയിൽ) കഹനാ യാക്കോ.

B

(മർസലീനോസച്ചൻെറ കത്തിനു സന്ദർശകൻെറ മറുപടി)

അമ്പഴക്കാട്ട്, ആഗസ്റ്റ് 12, 1876

മ്ശിഹായിൽ പ്രിയ അച്ചാ,

താങ്കൾ ഈ മാസം 5-ന് എഴുതിയ കത്തു ഇന്നലെ എനിക്കു കിട്ടി. സന്തോഷത്തോടെ വായിച്ചു. എഴുതിയതിനു ഹൃദയപൂർവ്വം നന്ദി. താങ്കൾക്കെതിരായി പ്രചരിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നു പറയുന്ന ദൂഷണങ്ങളെക്കുറിച്ചു ഞാനും കേട്ടു. എന്നാൽ ഇവയെയോ ഈ മലബാറിൽ പറഞ്ഞുപരത്തുന്ന കാര്യങ്ങളെല്ലാറ്റിനെയുമോ ഞാൻ ഉടനടി വിശ്വസിക്കുമെന്നു വിചാരിക്കരുത്. കാരണം വിവേകമുള്ള ആരും കേൾക്കുന്നതൊന്നും വിചാരം കൂടാതെ വിശ്വസിക്കയില്ലല്ലോ. എന്നെക്കുറിച്ചും ഞാൻ ചെയ്ത കാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ചും വളരെ ദൂഷണങ്ങൾ എഴുതിയെന്നു മാത്രമല്ല സുറിയാ

നിക്കാരും ലത്തീൻകാരുമായ ചില വൈദികർ അവ റോമ്മായിലേക്കു അയച്ചു എന്നും എനിക്കു അജ്ഞാതമല്ല. എന്നോടു ഈ വിധമാണ് പെരുമാറുന്നതെങ്കിൽ താങ്കൾക്കും മറ്റു മിഷനറിമാർക്കും ഇതു പോലുള്ള അനുഭവമുണ്ടാകുന്നതിൽ അത്ഭുതമില്ല. എന്നാൽ എൻെറ മൗനത്തിൽ നിന്ന് ഞാൻ താങ്കളെ വിശ്വസിച്ചിട്ടില്ലെന്നു മാത്രമല്ല അവിശ്വസിച്ചു എന്ന നിഗമനം താങ്കളെടുത്തതിൽ ഖേദമുണ്ട്. സ്നേഹമുള്ള അച്ചാ, പള്ളികളുടെയും വൈദികരുടെയും സന്ദർശനം തീർന്നശേഷം മാത്രം ബഹുമാനപ്പെട്ട മിഷനറിമാരുടെയും ഏറ്റം ഒടുവിൽ ആർച്ചു ബിഷപ്പിൻെറയും സന്ദർശനം നടത്താനാണ് എൻെറ ഉദ്ദേശം എന്ന് അറിഞ്ഞുകൊള്ളുക. താഴ്ന്ന പദവിക്കാരിൽ നിന്നു തുടങ്ങി അധികാരികളിൽ അവസാനിപ്പിക്കുക എന്നതാണ് സന്ദർശനത്തിൻെറ പൊതുവായ ക്രമം.

പുത്തൻപള്ളിയിലെ യുവാവായ വികാരിയെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം, ബഹു. അച്ചാ, വഴിയിൽവെച്ചു ഞാൻ താങ്കളോടു പറഞ്ഞവ ആവർത്തിച്ചുകൊള്ളുന്നു.അതായത്: അദ്ദേഹത്തിൻെറ ഇടവകയുടെ അതിർത്തിയിലെത്തിയ എന്നെ സ്വീകരിക്കുവാനോ, ആശ്രമത്തിൽ എന്നെ സന്ദർശിക്കുവാനോ സ്വന്തം പള്ളിയിൽ കുർബ്ബാന ചൊല്ലുന്നതിനും പ്രസംഗിക്കുന്നതിനും ക്ഷണിക്കുവാനോ അദ്ദേഹത്തിനു മനസ്സില്ലായിരുന്നു എന്ന് വിശ്വസനീയമായ വിധത്തിൽ പലരിൽനിന്നും എനിക്കു അറിവു കിട്ടിയിട്ടുണ്ട്. അതിനാൽ പള്ളി എനിക്കായി തുറന്നുതരാനും ജനങ്ങളെ വിളിച്ചുവരുത്താനും അദ്ദേഹത്തിനു കല്പനകൊടുത്തു കൊണ്ട് എൻെറ അവകാശം ഞാൻ ഉപയോഗിച്ചു. ശ്ലൈഹിക സന്ദർശകനെ അർഹിക്കുന്ന വിധം സ്വീകരിക്കുന്ന കാര്യത്തിൽ ആർച്ചുബിഷപ്പിൻെറ കല്പനയും അദ്ദേഹം അനുസരിക്കാഞ്ഞതിനാലും എന്നിലൂടെ തിരുസ്സിംഹാസനത്തെ ബഹുമാനിക്കാൻ അദ്ദേഹം കൂട്ടാക്കാഞ്ഞതിനാലും ഇങ്ങനെ പരസ്യ ഉതപ്പിനു ഇടകൊടുത്തതിനാലും എൻെറയും തിരുസ്സിംഹാസനത്തിൻെറയും അന്തസ്സുകാത്തുകൊണ്ട്, എനിക്കു സാധിച്ചവിധത്തിൽ ഉതപ്പിനു പരിഹാരം ചെയ്യുക എൻെറ കടമയായിരുന്നു. താങ്കൾ പറയുന്നതുപോലെ ആ കത്തനാർക്കു അദ്ദേഹത്തിൻെറ പള്ളിയിൽ ഒരു സ്വാധീനവും ഇല്ലെങ്കിൽ, ഇടവകക്കാർക്കു അദ്ദേഹത്തോടു അത്രയ്ക്കും എതിർപ്പാണെങ്കിൽ, ഉപകാരപ്രദമായി നിർവ്വഹിക്കുവാൻ പറ്റാത്ത ജോലിയിൽ എന്തുകൊണ്ടു അദ്ദേഹത്തെ നിലനിർത്തുന്നു? ഇടവകക്കാർ വികാരിയെയല്ല, വികാരി ഇടവകക്കാരെയാണ് ഭരിക്കേണ്ടത്. താങ്കളുടെ ശിഷ്യനും സെമിനാരിയുടെ തണലിൽ കഴിയുന്നവനുമായ അദ്ദേഹത്തിന് താങ്കളുടെ സമ്മതം കൂടാതെ ഒന്നും ചെയ്യാനാവില്ലെന്നു ഞാൻ സംശയിച്ചു എന്നും അദ്ദേഹത്തെ ആദരിച്ചിരുന്ന താങ്കളുടെ രീതി തന്നെ എൻെറ സംശയത്തെസ്ഥിരപ്പെടുത്തി എന്നും തുറന്നു പറഞ്ഞുകൊള്ളട്ടെ. എന്നാൽ താങ്കളുടെ എഴുത്തിനുശേഷം ഈ വിചാരത്തെ ഞാൻ പൂർണ്ണമായും ഉപേക്ഷിക്കുന്നു.

ആർച്ചുബിഷപ്പും ഞാനും തമ്മിലുള്ള ചേർച്ചക്കുറവിൽ താങ്കളുടേതിൽ ഒട്ടും കുറവല്ല എൻെറ ദു:ഖം. എന്നാൽ അദ്ദേഹത്തിനെതിരായി ഞാൻ കേട്ട ഒരു ദൂഷണത്തിനും ഞാൻ കാരണമായിട്ടില്ല. എന്നാൽ അദ്ദേഹം എനിക്കെഴുതിയ എഴുത്തിൻെറ ശൈലിയെക്കുറിച്ചും അദ്ദേഹത്തിനെഴുതിയതിനെയും അദ്ദേഹം എനിക്കെഴുതിയതിനെയും പ്രസിദ്ധമാക്കിയതിനെക്കുറിച്ചും (എന്തു പറയാനാണ്?) പ്രിയ അച്ചാ, പൊതുശത്രു ഇതിൽ നിന്നു മുതലെടുക്കാതിരിക്കാനായി നമുക്കു പ്രാർത്ഥിക്കാം.

ഫാദർ ക്ലാർക്കും മാണിയച്ചനും അവരെ താങ്കൾ ബലിയിൽ അനുസ്മരിക്കുവാൻ അപേക്ഷിക്കുന്നു. അവരുടെ അപേക്ഷയോടു എൻേറതും ചേർത്തു കൊള്ളുന്നു.

●

13

Socg 1877 Ponenze Luglio
Originali extra summarium

ഒല്ലൂർ, സെപ്റ്റംബർ 4, 1876

അങ്ങയുടെ ആജ്ഞയ്ക്കു കീഴ്പ്പെട്ടുകൊണ്ട്, മലബാറിലെ സുറിയാനിക്കാരുടെ കാര്യത്തെക്കുറിച്ച് ഇതുവരെ ഞാനെഴുതിയ പന്ത്രണ്ടു കത്തുകളെയും ഇക്കൊല്ലം മാർച്ച് 23-ലെ നിർദ്ദേശങ്ങളും 1874 [1] ആഗസ്റ്റ് 10 നു എന്നോടു ചോദിച്ച ചോദ്യങ്ങളുമായി [1] അവധാനപൂർവ്വം ഞാൻ വച്ചുനോക്കിയതിൽ, പുതുതായി

---

1. 1876 മാർച്ച് 23-ലെ നിർദ്ദേശങ്ങൾ ഈ പുസ്തകത്തിൻെറ ആദ്യം കാണുക. 1874 ആഗസ്റ്റ് 10-നു പ്രൊപ്പഗാന്താ സംഘം മൊയ്റീനോടാവശ്യപ്പെട്ട വിവരങ്ങൾക്ക് Lettere 1876 Fol. 250V 252 V. ആ കത്തിലെ പ്രസക്ത ഭാഗങ്ങൾ ഇങ്ങനെയാണ്:

''ഇപ്രകാരം കൽദായക്കാരുടെ താല്പര്യപൂർവ്വമായ മോഹത്തെ പരിശുദ്ധ പിതാവ് നിയന്ത്രിച്ചിട്ട്, മലബാറിലെ സുറിയാനിക്കാരുടെ സ്ഥിതിയെക്കുറിച്ചു ശ്രദ്ധിക്കുവാൻ മനസ്സായിരിക്കുന്നു. അതിനാൽ സ്ഥലസാമീപ്യംകൊണ്ട് താങ്കൾക്കു വിവരം കിട്ടുവാൻ സാധിക്കുമെന്നതുകൊണ്ട് വരാപ്പുഴയിലെ മിഷനറിമാരുടെയും വികാരി അപ്പൊസ്തോലിക്കായുടെ തന്നെയും പെരുമാറ്റത്തെക്കുറിച്ചു വിവരം നല്കുന്നതിനുള്ള ചുമതല പരമരഹസ്യമായി (Con tutta riservatezza) താങ്കളെ ഏല്പിക്കുന്നു. കാരണം അവരെപ്പറ്റി പരാതികൾ വന്നിട്ടുണ്ട്. ഇവ തെറ്റാണെന്നോ, ചുരുങ്ങിയപക്ഷം ഊതിവീർപ്പിച്ചവയാണെന്നോ പ്രതീക്ഷിക്കുന്നു. ഏതായാലും കർമ്മലീത്താ മിഷനറിമാരെക്കുറിച്ചു അറിയേണ്ടുന്ന കാര്യങ്ങൾ: 1. എണ്ണത്തിൽ വികാരിയാത്തിൻെറ ആവശ്യത്തിനുമാത്രം മിഷനറിമാരുണ്ടോ? 2. അവരുടെ വ്യക്തിപരമായ പെരുമാറ്റം ഏതു തരമാണ്? 3. അവരുടെ തീക്ഷ്ണത എങ്ങനെ? വല്ല ന്യൂനതയും കാരണം ഇതിനു മങ്ങലേറ്റിട്ടുണ്ടോ? 4. ജനങ്ങളുമായും മേലദ്ധ്യക്ഷനുമായുള്ള അവരുടെ ബന്ധത്തിൽ ആവശ്യമായ ഐക്യം, ശാന്തത, വിധേയത്വം, എന്നിവ പാലിക്കുന്നുണ്ടോ? പ്രത്യേകമായ നേട്ടത്തിൻെറയോ ലാഭത്തിൻെറയോ പേരിൽ പണമോ മറ്റു കാഴ്ചകളോ ആവശ്യപ്പെട്ടുകൊണ്ടു മോൺസിഞ്ഞോർ മെല്ലാനോ വാസ്തവത്തിൽ ജനത്തെ ഞെരുക്കുന്നുണ്ടോ എന്ന് അറിഞ്ഞാൽ കൊള്ളാം. വേണ്ട നിഷ്പക്ഷതയോടെയാണോ അദ്ദേഹം ലത്തീൻകാരോടും സുറിയാനിക്കാരോടും പെരുമാറുന്നത്? സഭാശിക്ഷ നല്കുന്നതിൽ അവശ്യം വേണ്ട സംയമനവും പരിമിതിയും അദ്ദേഹം പാലിക്കുന്നുണ്ടോ? അദ്ദേഹവും മിഷനറിമാരും തമ്മിൽ വേണ്ടത്ര ഐക്യം പാലിക്കുന്നുണ്ടോ? അവസാനമായി പുതുമയുടെ പേരിൽ അദ്ദേഹം ആനീതനാകുന്നുണ്ടോ?'' Lettere 1874. Fol. 251 R- V.

അക്കാലത്തെ കണക്കുകൂട്ടലിൽ ബോംബെ വരാപ്പുഴയോടു അടുത്തുള്ള സ്ഥലമായി തോന്നിയിരിക്കാം. തുറമുഖമായിരുന്നതിനാൽ ബോംബെ വികാരി അപ്പൊസ്തോലിക്കാ വഴിയായിരുന്നു പ്രൊപ്പഗാന്താ ചില എഴുത്തുകൾ വരാപ്പുഴയ്ക്ക് അയച്ചിരുന്നത്. ഇങ്ങനെ, മലബാറിലേക്കു പോകുന്നതിനെ മുടക്കിക്കൊണ്ടു കൽദായമെത്രാന്മാർക്കു ഒൻപതാം പീയൂസയച്ച എഴുത്തിൻെറ അസൽപ്രതിയും മുകളിൽ പറഞ്ഞ എഴുത്തിനോടൊപ്പം (1874- ആഗസ്റ്റ് 10 ലെ) ഉണ്ടായിരുന്നു. ഇറ്റാലിയൻ ഭാഷയിലുള്ള ഈ എഴുത്തിൽ പ്രൊപ്പഗാന്താ മാർപാപ്പായുടെ എഴുത്തു സുരക്ഷിതമായി വരാപ്പുഴയ്ക്കു അയയ്ക്കണമെന്ന നിർദ്ദേശവും കൊടുത്തിരുന്നു.

പറയാൻ ഒന്നും കണ്ടില്ല. എന്നാൽ അറിയിച്ച കാര്യങ്ങൾ ചുരുക്കമായിട്ടും അവസരോചിതമായവ കൂട്ടിച്ചേർത്തുകൊണ്ടും മേല്പറഞ്ഞ രേഖകളിൽ കാണുന്ന അതേക്രമത്തിൽ കുറിക്കുന്നതിനുവേണ്ടി ആദ്യം വ്യക്തികളെക്കുറിച്ചും പിന്നീടു വരാപ്പുഴ വികാരിയാത്തിൻെറ നിർദ്ദിഷ്ടമായ വിഭജനത്തെക്കുറിച്ചും പറഞ്ഞു കൊള്ളട്ടെ:

A. ഇവിടെ പ്രസക്തരായ വ്യക്തികൾ മിഷനറിമാർ, വന്ദ്യ മേലദ്ധ്യക്ഷൻ, ജനം, നാട്ടുകാരായ വൈദികർ (clerus indigenus), മൂന്നാം സഭക്കാർ ഇവരാണ്.

I. മിഷനറിമാരെക്കുറിച്ചു തിരുസ്സിംഹാസനം ചോദിച്ചിരുന്ന കാര്യങ്ങൾ: അവർ എണ്ണത്തിൽ വേണ്ടിടത്തോളം ആളുകളുണ്ടോ? അവരുടെ പെരുമാറ്റരീതി ഏതു തരം? അവരുടെ തീക്ഷണത എങ്ങനെയുള്ളത്? അത് കുറവുകളില്ലാത്തതാണോ? (defectuum expers) ജനത്തോടും മേലദ്ധ്യക്ഷനോടുമുള്ള അവരുടെ സമ്പർക്കത്തിൽ (in conversatione) വേണ്ടത്ര പൊരുത്തവും, ശാന്തതയും അനുസരണവും പാലിക്കുന്നുണ്ടോ?

1. മിഷനറിമാരുടെ എണ്ണം തീർത്തും അപര്യാപ്ത (insufficiens) മാണെന്നു വിശദമായി 5-ാം നമ്പർ എഴുത്തിൽ ഞാൻ കാണിച്ചിട്ടുണ്ട്. അവരിൽ കെറൂബിൻ, ഏലിയാസ്, കമീല്ലോസ്, ചെലസ്തീനോസ് എന്നിവർ ലത്തീൻ പള്ളികളിൽ ഭരണം നടത്തുന്നു. ആർച്ചുബിഷപ്പിൻെറ സെക്രട്ടറിയായ കാന്തിദൂസച്ചൻ തന്നെയാണ് മഞ്ഞുമ്മേലെ ലത്തീൻ ആശ്രമത്തിൻെറ ശ്രേഷ്ഠനും. മർസലീനോസച്ചൻ ലത്തീൻകാർക്കും സുറിയാനിക്കാർക്കുമായുള്ള പുത്തൻപള്ളി സെമിനാരിയുടെ സുപ്പീരിയറാണ്. പീലിപ്പോസച്ചൻ എല്ലാ ആശ്രമങ്ങൾക്കും വേണ്ടിയുള്ള ആർച്ചുബിഷപ്പിൻെറ പ്രതിനിധി (delegatus) സ്ഥാനം വഹിക്കുന്നു. സുറിയാനിക്കാരുടെയിടയിൽ താമസിച്ചുകൊണ്ടു അവർക്കു വേണ്ടി പണിയെടുക്കുന്ന മിഷനറി ഇല്ല. മെല്ലൂസു മെത്രാൻെറ ആക്രമണത്തിനുശേഷം നമ്മുടെ കൂടെ നില്ക്കുന്ന 150,000 സുറിയാനിക്രിസ്ത്യാനികൾ നാട്ടുകാരായ വൈദികരുടെ കീഴിലാണ്. ഈ വൈദികരുടെ അറിവില്ലായ്കയെയും ഭീരുത്വത്തെയും കുറിച്ചു വളരെയേറെ പറയാനുണ്ട്. സുറിയാനിക്കാരുടെ എല്ലാ ആശ്രമങ്ങളും സെമിനാരികളും മിഷനറിമാരുടെ കുറവു കാരണത്താൽ നാട്ടുകാരുടെ കൈയിൽ വിട്ടിരിക്കുകയാണ്. സന്യാസികളുടെ ഭരണവും വൈദികരുടെ വിദ്യാഭ്യാസവും നാട്ടുകാർ നേരിട്ടു നടത്തുന്നതുമൂലം, മലബാറുകാരുടെ കഴിവുകേടിനാൽ സകല പുരോഗതിയും തടസ്സപ്പെട്ടു കിടക്കുന്നു. മിഷനറിമാരുടെ കുറവു കാരണത്താൽത്തന്നെ ആർച്ചുബിഷപ്പിന് സ്ക്കൂളുകളിൽ പഠിപ്പിക്കുന്നതിനു അദ്ധ്യാപകരില്ല; ആടുകളെയും കുഞ്ഞാടുകളെയും വൈദികരെയും ജനത്തെയും അക്രമിയായ ചെന്നായുടെ കയ്യിൽ നിന്ന് വേണ്ടപോലെ സംരക്ഷിക്കുന്നതിനു ഇടയരുമില്ല. 80,000 അംഗസംഖ്യയുള്ള ലത്തീൻരീത്തിലെ വിശ്വാസികൾക്കും ഇപ്പോഴത്തെ മിഷനറിമാരുടെ എണ്ണം. [2] ഒന്നുമാകുന്നില്ല. ലത്തീൻകാരെ മാത്രം കണക്കിലെടുത്താൽ താരതമ്യേന ഇത്ര

2. സുറിയാനിക്കാരായ മൂന്നാം സഭക്കാരുടെ ആശ്രമങ്ങളെയാണ് സൂചിപ്പിക്കുന്നത്.*

കുറച്ചു യൂറോപ്യൻ മിഷനറിമാരുള്ള വേറൊരു മിഷൻ ഇൻഡ്യ മുഴുവനിലുമില്ല. തിരുസ്സിംഹാസനം കർമ്മെലീത്താ വൈദികരെ ലത്തീൻ വികാരിയാത്തിൽ മാത്രം ഒതുക്കി നിർത്തുന്നതിനു തീരുമാനിച്ചാൽത്തന്നെയും ഈ മിഷനിലേക്കു കുറഞ്ഞതു മൂന്നിരട്ടിമിഷനറിമാരെ അയയ്ക്കുവാൻ അവരുടെ ജനറാളിനു നിർദ്ദേശം കൊടുക്കേണ്ടി വന്നേനേ. കാരണം പത്തിരട്ടി ആളുകൾക്കും ആവശ്യത്തിനു ജോലി കണ്ടെത്താനായേനേ. അതിനാൽ സുറിയാനിക്കാരെ ലത്തീൻകാരോടു കൂട്ടിയാൽ, വരാപ്പുഴ വികാരിയാത്തിനെ ഇന്നത്തെ നിലയിൽ വിടാൻ തിരുസ്സിംഹാസനത്തിനാവില്ല എന്നു ഞാൻ എഴുതിയ വാക്കിൻെറ സത്യം സ്പഷ്ടമാകും.

2. മിഷനറിമാർ എണ്ണത്തിൽ തീർത്തും കുറവാണെങ്കിൽത്തന്നെയും ഇന്നത്തെ മിഷനറിമാർക്കു പെരുമാറാനറിയാമായിരുന്നെങ്കിൽ വളരെയേറെ കാര്യങ്ങൾ ചെയ്യാമായിരുന്നു. സ്വന്തം അധികാരത്തെ പരിരക്ഷിക്കുന്നതിലാണ് അവരുടെ മുഖ്യമായ താല്പര്യം എന്നു വ്യക്തമാണ്. അനുചിതവും അവിവേകപരവുമായ മാർഗ്ഗങ്ങളെ പലപ്പോഴും ഉപയോഗിച്ചുകൊണ്ടാണ് ഇതിനായി അവർ യത്നിക്കുന്നത്. ഏതു മിഷനറിയുടെയും മുമ്പിൽ എഴുന്നേറ്റു നില്ക്കുന്നതിനും അവരുടെ ഉത്തരീയം മുത്തുന്നതിനും അവർ കത്തനാരന്മാർക്കും മൂന്നാം സഭക്കാർക്കും, ശ്രേഷ്ഠന്മാർക്കു പോലും, കല്പന കൊടുക്കുന്നു. അവരുടെ മേധാവിത്വം (superioritatem)കാണിക്കുന്നതിനു അതീവ ജാഗ്രതയാണവർക്കുള്ളത്. ആർച്ചുബിഷപ്പിൻെറ കല്പനപ്രകാരം കഴിഞ്ഞ വർഷം ഡിസംബർ മാസത്തിൽ പുളിങ്കുന്നു ആശ്രമം സന്ദർശിച്ച യുവാവായ കാന്തിദൂസച്ചൻെറ[3] ഡിക്രി ഇതാ താഴെച്ചേർക്കുന്നു: "മലബാറിലെ മിഷനറി അപ്പൊസ്തോലിക്കാ ആയ നാം മറിയത്തിൻെറ ഹൃദയത്തിൻെറ കാന്തിദൂസ് പുളിങ്കുന്നു ആശ്രമത്തിൻെറ ശ്രേഷ്ഠന്. ആർച്ചുബിഷപ്പു റദ്ദാക്കുന്ന നാൾ വരെ പ്രാബല്യത്തിലിരിക്കേണ്ട താഴെക്കാണുന്ന ഡിക്രി താങ്കൾ കാക്കണമെന്ന് നാം.....<sic>ആജ്ഞാപിക്കുന്നു. പ്രിയോരച്ചനൊഴിച്ചു ഏതെങ്കിലും മൂന്നാംസഭാംഗം ഈ ആശ്രമത്തിൽ വരികയാണെങ്കിൽ അദ്ദേഹം ഒരു ദിവസം പോലും ഇവിടെ താമസിക്കുന്നതിനും, ആർച്ചുബിഷപ്പുനല്കിയ അനുമതി കാണിക്കാത്തപക്ഷം കുർബ്ബാന ചൊല്ലുന്നതിനും അനുവദിച്ചുകൂടാ എന്നു നാം നിശ്ചയിക്കുന്നു. ഈ സെമിനാരിയിലെ വിദ്യാർത്ഥികളെ മാന്നാനം ആശ്രമത്തിലേക്കു അയയ്ക്കണമെന്ന ആർച്ചുബിഷപ്പിൻെറ ഡിക്രി ഉണ്ടായിട്ടും ഇക്കാര്യം സംബന്ധിച്ചു പുതിയ ഒരു ഡിക്രി വരാത്തിടത്തോളം കാലം അവരെ വിട്ടുകൂടാ.....'' ഇത്തരം വിവേകമില്ലായ്മയുടെ ആയിരം ഉദാഹരണങ്ങൾ, പ്രത്യേകിച്ചു ലത്തീൻകാർ, എൻെറ മുമ്പിൽ നിരത്തിവെച്ചിട്ടുണ്ട്. ഫ്രഞ്ചുഭാഷയിൽ പറയാനാണെങ്കിൽ, Les Reverends peres monstrent un grand manque de tact (ബഹുമാനപ്പെട്ട വൈദികർ കാണിക്കുന്ന നയക്കുറവു വലിയതു തന്നെ). അധികാരം നിലനിർത്തുന്നതിന് മൂന്നുമാർഗ്ഗങ്ങളാണ് അവർ മുഖ്യമായും ഉപയോഗിക്കുന്നത്: കീഴുള്ളവരെ മെച്ചപ്പെട്ട

---

3. കാന്തിദൂസച്ചൻ ഇറ്റലിയിൽ San Vito di Cadore (Belluno) യിൽ 1846-ൽ ജനിച്ചു. 1863 - ൽ വ്രതാനുഷ്ഠാനം നടത്തി. 1869 - ൽ വൈദികനായി. അതേ വർഷംതന്നെ മലബാറിലേക്കുതിരിച്ചു. 1870 - നവംബർ 10 ന് വരാപ്പുഴയെത്തി. 1902 - ൽ കൊല്ലത്തു വച്ചു മരിച്ചു. Cfr. Amrbrosius a S. Teresia, O.C.D., Nomenclator Missionariorum Ordinis Carmelitarum Discalceatorum. (1944) P. 86

പഠനത്തിൽനിന്ന് അകറ്റി നിർത്തുന്നു; അവരെ തമ്മിൽ ഭിന്നിപ്പിക്കുന്നു; അവരിൽ വിശ്രുതരായവരെ ഒതുക്കി നിർത്തുന്നു (supprimunt) വൈദികർക്കും ജനത്തിനും അവർ പകരുന്ന വിജ്ഞാനം ഏറ്റം താഴ്ന്ന പദവിയ്ക്കു മുകളിലെത്താത്തതാണെന്നതാണ് ഒന്നാമത്തേതിനുള്ള തെളിവ്. കൂടാതെ പഠനം ഉപേക്ഷിക്കപ്പെട്ടും വിലക്കപ്പെട്ടുമിരിക്കയാണെന്ന് സുറിയാനിക്കാരും ലത്തീൻകാരും ഇടവിടാതെ ആവലാതിപ്പെടുന്നുമുണ്ട്. പോരെങ്കിൽ വിദ്യാഭ്യാസം മലബാറുകാർക്കു അപകടകരമാണെന്നാണ്(scientiam Malabarensibus esse periculosam) മിഷനറിമാരുടെ തുടർച്ചയായ പ്രസ്താവനതന്നെ. രണ്ടാമത്തേതിനുള്ള തെളിവാണ് ലത്തീൻകാരും സുറിയാനിക്കാരും തമ്മിലുള്ള തുടർച്ചയായ എതിർപ്പും സെമിനാരിക്കാരെ ആറുസെമിനാരികളിലാക്കിക്കൊണ്ടുള്ള വിഭജനവും. ഇതുവഴി ഉദ്ദേശിക്കുന്നതു വൈദികരുടെയിടയിൽ അപകടക്കൂട്ടുകെട്ടിനു സഹായകമാകുന്ന ഐക്യം എളുപ്പത്തിൽ ഒരിക്കലും ഉണ്ടാകരുത് എന്നതാണ്. അവരുടെ മത്സരത്തോടുള്ള ഭയത്തിനു തുല്യമാണ് അധികാരം നിലനിർത്താനുള്ള വ്യഗ്രതയും. മൂന്നാമത്തേതിനുള്ള തെളിവാണ് വിശ്രുതരായ വൈദികരെ തിരഞ്ഞു പിടിച്ച് ആരോപണവിധേയരാക്കുന്നതും (precisa accusatione plurium cattanariourum praestantium) മറ്റുകത്തനാരന്മാരെക്കാൾ കഴിവിൽ കുറഞ്ഞവരെയും അനുസരണത്തിൽ ഏറിയവരായി തങ്ങളെത്തന്നെ കാണിക്കുന്നവരെയും പലപള്ളികളിലും വികാരിമാരാക്കുന്നതും. ഇതിൽ നിന്നു ഞാൻ നേരത്തെ എഴുതിയറിയിച്ച അടിമയുടെ ഭയവും അരൂപിയും ജനിച്ചിട്ടുണ്ട്. സ്വന്തം കഴിവില്ലായ്മയെക്കുറിച്ചു ബോദ്ധ്യമുള്ള ഇന്നത്തെ മിഷനറിമാർ കീഴുള്ളവർ തങ്ങളെ വെല്ലുമെന്നും പുറത്താക്കുമെന്നും ഭയപ്പെടുന്നതിനാൽ ഇത്തരം സ്വരക്ഷാമാർഗ്ഗങ്ങളെ അവലംബിക്കുന്നു. നാട്ടുകാർ ഈ കാര്യം മനസ്സിലാക്കി പരസ്യമായി പറയുന്നു എന്നതാണ് കൂടുതൽകഷ്ടം. സ്വന്തമെത്രാനെവേണമെന്ന പൊതുജനാഭിപ്രായത്തെ അമർത്താൻ ഈ നേരത്തുപയോഗിച്ച മാർഗ്ഗങ്ങളെയും ഇവിടെ എടുത്തു കാണിക്കാം: ഈ ആശയത്തെ പോറ്റിയിരുന്ന മൂന്നാം സഭക്കാരെ ആശ്രമങ്ങളിൽ നിന്നു ബഹിഷ്കരിച്ചു. അവർ രഹസ്യമായി പ്രചരിപ്പിച്ചു എന്ന് മിഷനറിമാർ അവരുടെ മേൽ പാപാരോപണം ചെയ്ത അതേകാര്യം മലബാർ മുഴുവനും സ്വതന്ത്രമായി ചുറ്റിനടന്നു പരസ്യമായി പ്രചരിപ്പിക്കുവാൻ ഈ ബഹിഷ്കരണം അവർക്കു സാഹചര്യമുണ്ടാക്കിക്കൊടുത്തു. നാടുമുഴുവനും ആളിക്കത്തുന്ന നാട്ടുമെത്രാനുവേണ്ടിയുള്ള ആവേശാഗ്നി സെമിനാരിക്കാരെക്കൂടി വഷളാക്കാതിരിക്കാൻ ബാല്യം മുതൽക്കേ അവരെ അതു ബാധിച്ചിട്ടുണ്ടായിരുന്നിട്ടും, ഈ സെമിനാരിയെക്കുറിച്ചു എൻെറ ഒടുവിലത്തെകത്തിൽ അറിയിച്ചതുപോലെ അവർക്കും "വ്യാധിബാധിച്ചുകഴിഞ്ഞ" മൂന്നാം സഭക്കാരുമായുള്ള എല്ലാ സമ്പർക്കവും അതികർശനമായിമുടക്കി. മനസ്സിലെ ആശയത്തെ പ്രാപഞ്ചികവും വെറുപ്പുണ്ടാക്കുന്നവയുമായ മാർഗ്ഗങ്ങളിലൂടെ (mediis materialibus et odiosis) അമർത്താനാണ് പരിശ്രമം. ബ. പ്രിയോരച്ചൻെറ എഴുത്തിന്മേൽ [4] ചാരിക്കൊണ്ടുതിരുസ്സിംഹാസനത്തിൽ നിന്നുള്ള ഡിക്രി എത്ര

4. 6-ാംനമ്പർ എഴുത്തിൻെറ അവസാനം കാണുക

ദീർഘദൃഷ്ടിയില്ലാത്ത ന്യായത്താലാണ് മിഷനറിമാർ സമ്പാദിച്ചതെന്നും. എത്ര അനുചിതമായ വിധത്തിലാണ് തങ്ങൾക്കനുകൂലമായും എനിക്കെതിരായും വൈദികരിൽനിന്നും ജനത്തിൽ നിന്നും മാത്രമല്ല കുട്ടികളായ സെമിനാരിക്കാരിൽനിന്നുപോലും ഒപ്പുകൾ അവർ ശേഖരിച്ചതെന്നുംകൂടെ ഇവിടെ അനുസ്മരിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു.

3. എന്നിരുന്നാലും ഭക്തി, പ്രത്യേകിച്ചു പരിശുദ്ധ കന്യകമറിയത്തിൻെറ നേർക്കുള്ളത്, പ്രചരിപ്പിക്കുവാൻ മിഷനറിമാർ കാണിച്ചിട്ടുള്ള തീക്ഷ്ണത നിഷേധിക്കാനാവില്ല. ഉത്തരീയം ധരിക്കാത്ത ഒരു ക്രിസ്ത്യാനിയെ കാണുകപ്രയാസമാണ്. ഇതുവഴി അവരെ ഹിന്ദുക്കളിൽ നിന്നു എളുപ്പത്തിൽ തിരിച്ചറിയാം. കാരണം കുട്ടികളും പുരുഷന്മാരും സാധാരണമായി അരമുതൽ തലവരെ നഗ്നരായി നടക്കുന്നതിനാൽ ഉത്തരീയം മാത്രമാണ് അവരുടെ സാധാരണ ആഭരണം. മിഷനറിമാർ അച്ചടിച്ചു പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയ പല ഭക്തിപ്പുസ്തകങ്ങളും ഇതേ തീക്ഷ്ണത തെളിയിക്കുന്നു. പ്രത്യേകിച്ചു മൂന്നാം സഭക്കാരെന്നു പേരിട്ടിരിക്കുന്ന നാട്ടുകാരായ സന്യാസികളുടെ ആശ്രമങ്ങൾ. ആ ആശ്രമങ്ങളെയും അവയ്ക്കു ചുറ്റും താമസിക്കുന്ന കുടുംബങ്ങളെയും അലങ്കരിക്കുന്ന നിഷ്ക്കളങ്കതയുടെയും ലാളിത്യത്തിൻെറയും പുഷ്പങ്ങൾ കുറഞ്ഞൊരു ബഹുമതിയല്ല അവയുടെ നടത്തിപ്പുകാർക്കു (cultoribus) നേടിക്കൊടുക്കുന്നത്. എന്നാൽ പുഷ്പങ്ങളെ വളർത്തുന്നതോടൊപ്പം വൃക്ഷങ്ങൾ നടുവാൻ അവർ വിട്ടുപോയി. മിഷനറിമാരിൽ നിന്ന് അറിവിനു ചേർന്ന മെച്ചപ്പെട്ട തീക്ഷ്ണത അഭിലഷണീയമായിരിക്കുന്നതു പോലെ വൈദികരിലും ജനത്തിലും നിന്ന് ഭക്തപ്രകടനത്തിലും ഭക്താഭ്യാസത്തിലുമെന്നതിനെക്കാൾ വിശ്വാസത്തിലും വിജ്ഞാനത്തിലും വേരുള്ള ആണുങ്ങൾക്കു ചേർന്ന പുണ്യം ആഗ്രഹിച്ചു പോവുകയാണ് (Desiderantur in clero et populo virtutes viriles quae magis in fide et scientia, quam in pietate et devotione radicantur) സ്ക്കൂളുകളും അഗതിമന്ദിരങ്ങളും അല്മായർക്കു ഏറ്റം ഉപകാരപ്രദങ്ങളായ ഭക്തസഖ്യങ്ങളും ഭക്തസംഘടനകളും ഇല്ല. പ്രയോജനമുള്ള ഇത്തരം സ്ഥാപനങ്ങളുടെ അഭാവം ഇത്രയേറെ അനുഭവപ്പെടുന്ന മറ്റൊരു മിഷൻ ഇൻഡ്യയിലില്ല. ഈ കുറവു മിഷനറിമാരുടെ എണ്ണത്തിലും കഴിവിലുമുള്ള കുറവുമൂലമാണെന്നു ഞാൻ കരുതുന്നു. അവരുടെ വിവേകമില്ലാത്ത തീക്ഷ്ണതയെക്കുറിച്ചു വളരെയേറെ കാര്യങ്ങൾ പറഞ്ഞുകേൾക്കുന്നുണ്ട്; എനിക്കു തന്നെയും പറയുവാൻ കഴിയും. ഉദാഹരണത്തിന്, ഇൻഡ്യയിലെ സ്ത്രീകൾക്കു സാധാരണയുള്ളതും യൂറോപ്യൻ വനിതകൾക്കില്ലാത്തതുമായ ശിരോവസ്ത്രം കൂടാതെ (absque velo) സ്ത്രീകളാരും വി. കുർബ്ബാന സ്വീകരണത്തിന് വരരുത് എന്ന് ഏതാനും വർഷങ്ങൾക്കുമുമ്പു കെറൂബിനച്ചൻ മുടക്കി. ഇതുമൂലം വളരെ തർക്കവും ചിരിയുമുണ്ടായി. എന്നു തന്നെയല്ല പത്രങ്ങളിലൂടെയുള്ള പല പരിഹാസങ്ങളും വിനോദങ്ങളും വഴി മിഷനറിമാർക്കു അസ്വസ്ഥതയ്ക്കിട വന്നിട്ടുമുണ്ട്. ഉയർന്ന പദവിയിലുള്ള ഒരു ഇംഗ്ലീഷ് പ്രോട്ടസ്റ്റൻറുകാരൻെറ കത്തോലിക്കയായ ഭാര്യയാണിതിനു കാരണക്കാരി. അടുത്ത നാളിൽ ഞാൻ

കൊച്ചിയിൽ താമസിച്ചപ്പോൾ അവർ എന്നെ സന്ദർശിച്ച്, ശിരോവസ്ത്രം കൂടാതെ കുർബ്ബാനയിൽ സംബന്ധിക്കുന്നതു നിയമവിരുദ്ധമാണോ എന്നു ചോദിച്ചു. നിഷേധാത്മകമായ മറുപടി ഞാൻ കൊടുത്തു. എൻെറ ഈ ഉത്തരത്തെക്കുറിച്ചു പിന്നീടു കേട്ട കെറൂബിനച്ചൻ, ഈ സ്ത്രീകാരണത്താലാണ്, തനിക്കു വളരെ സഹിക്കേണ്ടി വന്നത് എന്ന് എന്നോടു പറഞ്ഞു. എന്നിട്ട്, കുർബ്ബാന സ്വീകരണത്തിനു പോകുന്നതിനെക്കുറിച്ചു അവർ എന്നോടു ചോദിച്ചോ, എന്നൊരന്വേഷണവും. ഇല്ല എന്നും കുർബ്ബാനയിൽ സംബന്ധിക്കുന്നതിനെക്കുറിച്ചു ചോദിച്ചു എന്നും ഞാൻ മറുപടി കൊടുത്തു. അനന്തരം ആ നല്ല വൈദികൻ ആ സ്ത്രീ എന്നോടു ചോദിച്ച ചോദ്യവും എൻെറ ഉത്തരവും എന്തായിരുന്നു എന്നറിവാൻ കപ്യാരെ (sacristanum) ആ സ്ത്രീയുടെ വീട്ടിലേക്കയച്ചു! [5] കത്തനാരന്മാർ എൻെറ മുറിയിൽ വച്ചു എന്നോടു സംസാരിക്കുന്നത് എന്താണെന്ന് ഒളിച്ചുനിന്നു കേൾക്കുവാൻ കെറൂബിനച്ചനും പീലിപ്പോസച്ചനുമയച്ച കപ്യാർ ഇയാൾ തന്നെയായിരുന്നു. ലോകത്തിനുള്ള സദാചാരം (urbanitas) ഇന്നത്തെ മിഷനറിമാർക്കില്ല. ഈ സദാചാരത്തെ സന്യാസികൾക്കു ഭയംകൂടാതെ (impune) ആശ്രമാതിർത്തിയിൽ ഉപേക്ഷിക്കാം. എന്നാൽ ലോകം അതിൽ ഉന്നത സേവനം നടത്തുന്ന ശുശ്രൂഷികളിൽ (praepositis suis ecclesiasticis) നിന്നു ഇതു ന്യായപൂർവ്വം പ്രതീക്ഷിക്കുന്നുണ്ടു താനും. ഒരു കാര്യം എടുത്തുപറയേണ്ടതുണ്ട്: മലബാറുകാർ സദാചാരത്തിലല്ല, അറിവിലാണ് ശീമക്കാരെക്കാൾ താഴ്ന്ന നിലവാരക്കാർ. വേറൊരു കാര്യം ഇതാണ്: മിഷനറിമാരുടെ എണ്ണം എത്രയ്ക്കു കുറയുമോ അത്രയും എളുപ്പത്തിൽ ഓരോരുത്തൻെറയും ന്യൂനത അവരുടെ സമൂഹം മുഴുവൻെറയും മേൽ വീഴും. ഇതിനെല്ലാം പുറമെ, വന്ദ്യ ആർച്ചുബിഷപ്പ് മെത്രാനായതിൽ പിന്നെ ഒരിക്കലും ദൈവവചനം പ്രസംഗിച്ചിട്ടില്ല. എന്നാൽ മെയ്മാസാചരണം [6] നടത്തണമെന്ന് ആഹ്വാനം ചെയ്തു കൊണ്ട് ആണ്ടിലൊരിക്കൽ തൻെറ ആടുകൾക്കു ഇടയലേഖനം നല്കാറുണ്ട് (alloquitur). വളരെ വിരളമായിട്ടല്ലാതെ മിഷനറിമാരും നാട്ടുഭാഷയിൽ ദൈവവചനം പ്രസംഗിക്കാറില്ല.

4. അധികാരം സംരക്ഷിക്കുവാനുള്ള മിഷനറിമാരുടെ താല്പര്യം ജനവുമായുള്ള അവരുടെ മാനസികമായ അടുപ്പത്തെ മിക്കപ്പോഴും വിഘാതപ്പെടുത്തുന്നു എന്നാണ്

---

5. ഈ പ്രശ്നം സംബന്ധിച്ചു പ്രൊപ്പഗാന്താ സംഘം 1877 മെയ് 5-ന് കെറൂബിനച്ചന് എഴുതിയ കത്തിൽ പറയുന്നത് സ്ത്രീകൾ തലമറയ്ക്കുന്ന പതിവു തുടരേണ്ടതാണെങ്കിലും, അടുത്ത നാളിൽ തുടങ്ങിയ മുറയനുസരിച്ച് തൊപ്പിധരിച്ചുവരുന്ന സ്ത്രീകൾക്കു കുർബ്ബാന നിഷേധിക്കുന്നതു വളരെ കഠിനമായിരിക്കുമെന്നാണ്. ഇത്രയ്ക്ക് കഠിനമാകരുതെന്നു ഒരു ശാസനവും. Cfr. Archives of P.F: Lettere 373 (1877) Fol. 214 V. കെറൂബിനച്ചൻെറ തീക്ഷ്ണതയ്ക്കു വേറൊരു ഉദാഹരണം: സ്തന്യം കുടിക്കുന്ന പിഞ്ചു കുഞ്ഞുങ്ങളെ ഒന്നും ധരിപ്പിക്കാതെ അമ്മമാർ പള്ളിയിൽ കൊണ്ടുവരുന്നു. ഇതിനെ നിരോധിക്കണമെന്ന അദ്ദേഹത്തിൻെറ വാദത്തെ വികാരിജനറാളായ പീലിപ്പോസച്ചൻ എതിർത്തു. ഞായറാഴ്ചയിലെ കുർബ്ബാന മുടക്കാൻ സ്ത്രീകളെ നിർബ്ബന്ധിക്കരുതെന്നായിരുന്നു പീലിപ്പോസച്ചൻെറ ന്യായം. Cfr. Archives of P.F : S.C, (Indie orient) 20 Fol. 1445 R- 1446 V . 1872 ഒക്ടോബർ 12-നു കൊച്ചിയിൽ നിന്നും കെറൂബിനച്ചൻ പ്രൊപ്പഗാന്താ യുടെ പ്രീഫെക്ടിന് എഴുതിയ എഴുത്താണിത്.

6. പൈങ്ങോട്ട്, മലബാർസഭ 240-241

ശ്രുതി. ഈ പ്രസ്താവനയുടെ സത്യം കൊച്ചിയിൽ വച്ചുമാത്രമേ എനിക്കു ദർശിക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞുള്ളൂ. വേറൊരിക്കലും ഞാൻ ലത്തീൻ പള്ളികൾ സന്ദർശിച്ചിട്ടില്ല. എന്നാൽ കൂടുതൽ ഗൗരവാവഹമായകാര്യമാണ് മിഷനറിമാർ കുറച്ചുപേരേ ഉള്ളു എങ്കിലും അവരും ആർച്ചുബിഷപ്പും തമ്മിൽ പ്രധാനപ്പെട്ട കാര്യങ്ങളിൽ ചേർച്ച ഇല്ലെന്നുള്ള വസ്തുത. സുറിയാനിക്കാരുടെ പ്രശ്നം സംബന്ധിച്ച് ആർച്ചുബിഷപ്പുമായി വിയോജിച്ചിരുന്നതുമൂലം ഈ മിഷനിൽ നിന്നു മൂന്നു മിഷനറിമാർ പോയ വസ്തുത [7] ഈ ആരോപണത്തെ തെളിയിക്കുന്നു. സന്യാസികളുടെ ഭരണം സംബന്ധിച്ച കാര്യങ്ങളിൽ പീലിപ്പോസച്ചൻ ആർച്ചു ബിഷപ്പുമായി ´യോജിപ്പിലല്ല. ഇവരിരുവരുടെയും നിർദ്ദേശങ്ങൾ മിക്കപ്പോഴും പരസ്പരവിരുദ്ധങ്ങളാണെന്നു പറയപ്പെടുന്നു. എന്നാൽ മിഷനറിമാർക്കു ഭരിക്കാ നറിഞ്ഞുകൂടാ എന്നല്ലാതെ അവർക്കു അനുസരണമില്ല എന്ന നിഗമന മെടുക്കാനാവില്ല. സൗമ്യശീലം കാന്തിദൂസച്ചനിൽ വളരെയേറെയും കെറുബിനച്ചനിൽ ഒരു പരിധിവരെയും അഭിലഷണീയമാണ്. മറ്റു വൈദികരെക്കുറിച്ചു ഇതു പറയാൻ പറ്റുകയില്ല. പീലിപ്പോസച്ചൻ സ്വഭാവത്താലേ അരിശക്കാരനാണ്. എന്നാൽ തന്നോടു തന്നെയുള്ള തുടർച്ചയായ യുദ്ധം കൊണ്ട് അദ്ദേഹം ഇപ്പോൾ അങ്ങേയറ്റം സൗമ്യശീല നായിത്തീർന്നിരിക്കുകയാണ്. മിഷനറിമാരുടെ സംഭാഷണം പ്രശംസനീയ മായിത്തോന്നുന്നു.

II ആർച്ചുബിഷപ്പിനെക്കുറിച്ചു തിരുസ്സിംഹാസനം ചോദിച്ച ചോദ്യങ്ങൾ: അദ്ദേഹം സാക്ഷാൽ ദ്രവ്യാസക്തികൊണ്ടു ജനത്തെ ഞെരുക്കുന്നുണ്ടോ? ലത്തീൻകാരോടും സുറിയാനിക്കാരോടും തുല്യമല്ലാത്ത രീതിയിലാണോ അദ്ദേഹം പെരുമാറുന്നത്? സഭാശിക്ഷകളുടെ പ്രയോഗത്തിൽ അമിതമായും പരിധിവിട്ടുമാണോ അദ്ദേഹം പ്രവർത്തിക്കുന്നത്? പുതുമയ്ക്കുവേണ്ടിയുള്ള ആവേശത്താൽ (Spiritu innovationis) അദ്ദേഹം ആനീതനാണോ?

1 പത്തുവർഷങ്ങളായി സുറിയാനിപ്പള്ളികളുടെ വാർഷിക വരുമാനത്തിൻെറ ഇരുപതിലൊരംശം വികാരി അപ്പൊസ്തോലിക്കാ ശേഖരിക്കുന്നുണ്ട്. ഈ തുക ആണ്ടിൽ ഏതാണ്ട് 12, 500 ലീരയ്ക്കു തുല്യമാണ്. [8] കൂടാതെ എല്ലാ വീട്ടിലും നിന്ന് അല്പം അരികൊടുക്കാറുണ്ട്. ഇതിൻെറ വില ആണ്ടുതോറും 5000 ലീര വരും. നിയമലംഘകരെ (praevaricantes) അദ്ദേഹം പിഴ വഴിയും ശിക്ഷിക്കാറുണ്ട് എന്ന് എൻെറ 12-ാം നമ്പർ എഴുത്തിൽ വ്യക്തമാക്കിയിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ മിഷനിൽ നിന്ന് കത്തനാരന്മാർക്കു ഒരു ശമ്പളവും കൊടുക്കുന്നില്ല. മൂന്നാം സഭക്കാരും സെമിനാരിക്കാരും പത്രമേനി (Patrimonium) കൊണ്ടുവരാൻ കടപ്പെട്ടവരാണ്. പുതിയ ക്രിസ്ത്യാനികൾക്കുവേണ്ടി ജോലി ചെയ്യുന്ന വൈദികർക്കുള്ള ശമ്പളവും മെല്ലൂസിൻെറ അനുയായികളുമായുള്ള കേസുകൾ നടത്താനുള്ള പണവും എന്നും നിരസിക്കപ്പെട്ടിരുന്നു. സുറിയാനിക്കാർക്കായി ഒന്നും ചെലവാക്കുന്നില്ല. ചിറ്റാട്ടു

---

7. ലെയോപ്പോൾദച്ചൻ, അദ്ദേഹത്തിൻെറ അനുജനായ ജരാർദച്ചൻ, ആഗുസ്തീനോസച്ചൻ

8. അക്കാലത്തെ ഒരു ഒരു രൂപാ രണ്ടര ലീരയ്ക്കു സമമാണ്. Cfr. SC Malabaresi 1862- 1877 Fol. 250.

കരപള്ളിക്കേസു നടത്താൻ വികാരി അപ്പെസ്തോലിക്കാ പണം കൊടുക്കുവാൻ വിസ്സമ്മതിച്ചതിനാൽ ഞാനാണ് അത് കൊടുത്തത്. ഇതു വളരെ പ്രധാനപ്പെട്ട ഒരു കാര്യമാണ്. കാരണം കേസ്സു നടക്കുന്നത് വിലയ്ക്കു വാങ്ങാവുന്ന ഇൻഡ്യൻ ന്യായാധിപൻെറ മുന്നിലല്ല, ഇംഗ്ലീഷു കോടതിയിലാണ്. ആർച്ചുബിഷപ്പു പരസ്യമായി നടത്തിയ ലോട്ടറിയുടെ പണത്തിൽനിന്ന് ചെലവും സമ്മാനങ്ങളും തീർത്ത് കഴിഞ്ഞമെയ്മാസം 45,000ഓളം ലീര ലാഭമുണ്ടാക്കി. 3750 ലീരയ്ക്കു വാങ്ങിയ അതിമനോഹരമായ ഒരു വള്ളം, ഇപ്പോൾ ലോട്ടറിപോലെ അദ്ദേഹം 6250 ലീരയ്ക്കു വില്ക്കാൻ ഒരുമ്പെടുന്നതായി വള്ളക്കാർ എന്നോടു പറഞ്ഞു. അദ്ദേഹം മിഷനിൽനിന്നു പോകാൻ ഒരുക്കം തുടങ്ങിക്കഴിഞ്ഞു എന്നാണ് പൊതുജനത്തിൻെറയിടയിലുള്ള ദുഷ്കീർത്തി. മംഗലാപുരം വികാരിയാത്തിൻെറ ഭരണം അദ്ദേഹം സ്വീകരിച്ചില്ല എന്നു ശ്രുതിയുണ്ട്.

2. പരേതനായ വന്ദ്യബർണർദീനോസിന് സുറിയാനിക്കാരോടു പ്രത്യേക താല്പര്യമുണ്ടായിരുന്നു എന്നു ലത്തീൻകാരും, പ്രത്യേകമായി ലെയൊനാർദോ അച്ചനും ആരോപണമുന്നയിച്ചതിനാൽ നിഷ്പക്ഷതയെപ്രതി ഇതേ വൈദികനെത്തന്നെ സഹായമെത്രാനായി (coadjutor) അദ്ദേഹം തിരഞ്ഞെടുത്തു. അദ്ദേഹത്തിൻെറ മരണശേഷം വന്ദ്യ ലെയൊനാർദൊ ലത്തീൻകാരോടു പ്രത്യേക മമത കാണിക്കുന്നു എന്ന ആരോപണത്തിനു നിരന്തരം വിധേയനായിക്കൊണ്ടിരുന്നു. ഗോവാക്കാരുമായി കേസ്സു നടത്തി ലത്തീൻ പള്ളികൾ, ഉദാഹരണത്തിനു അർത്തുങ്കൽപള്ളി തനിക്കു നേടിയെടുക്കുന്നതിനു അദ്ദേഹം വൻതുക ചെലവാക്കുകയും സുറിയാനിക്കാർക്കായി ഒന്നും കൊടുക്കാതിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതു സുറിയാനിക്കാർക്കു ഇഷ്ടമുള്ള കാര്യമല്ല. ആശ്രമങ്ങളും സെമിനാരികളും പണിയുന്നതിനുള്ള പണം മുഴുവൻ നല്കിയതു സുറിയാനിക്കാരാണെന്നാണു പറയപ്പെടുന്നത്. പുത്തൻപള്ളി സെമിനാരിക്കു മിഷൻ ചെറിയ ഒരു തുക (exiguam summam) കൊടുത്തിട്ടുണ്ട്. ആ കെട്ടിടം സുറിയാനി കന്യാസ്ത്രികൾക്കായിട്ടാണ് പണിചെയ്യപ്പെട്ടത്. ആർച്ചുബിഷപ്പാകട്ടെ അതിനെ ലത്തീൻകാർക്കും സുറിയാനിക്കാർക്കുമായുള്ള സെമിനാരിയാക്കി മാറ്റി. അതിലുള്ള ലത്തീൻ സെമിനാരിക്കാരുടെ എണ്ണം സുറിയാനിക്കാരുടേതിൻെറ രണ്ടു മടങ്ങാണെന്നതിൽ സുറിയാനിക്കാർക്കു പരിഭവമുണ്ട്.

3. പള്ളിമുടക്കുകളെ കടിഞ്ഞാണില്ലാതെ പ്രയോഗിക്കുന്നതിൻെറ തെളിവിന് ഉദ്ധരിച്ച പല വസ്തുതകൾക്കും പുറമെ വേറെയും കാര്യങ്ങൾ ഉന്നയിക്കുവാൻ എനിക്കു സാധിക്കും. സമ്പന്നനും മാന്യനും നല്ല കാര്യങ്ങൾ ചെയ്തു എന്ന കാരണത്താൽ രാജാവിൽ നിന്നു തരകൻ എന്ന സ്ഥാനം ലഭിച്ചയാളുമായ ഒരു ഡോക്ടർ ഉണ്ട്. ഈ അരണാട്ടുകരആശ്രമം പണിയാൻ 10,000 ലീര കൊടുത്ത ഇദ്ദേഹം ഒരു കപ്പേള പണിയിക്കുകയും മറ്റു പല ഉപകാരങ്ങൾ പള്ളിക്കു ചെയ്യുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. മലബാറിൻെറ ഈ പ്രദേശത്തു റോക്കോസു മെത്രാനെതിരായി ഉറച്ചുനിന്ന ഈ ഏകവ്യക്തി ഈ ദിവസങ്ങളിൽ എന്നെ ധരിപ്പിച്ച കാര്യം പറയാം:

അദ്ദേഹത്തിൻെറ അറിവു കൂടാതെ സെമിനാരിയിൽ സ്വീകൃതനായ ഒരു അനന്തിരവൻ സെമിനാരിയിൽവെച്ചു ഏതാനും വർഷങ്ങൾക്കുശേഷം ചരമം പ്രാപിച്ചു. മരിച്ച അനന്തിരവനു വേണ്ടി 750 ലീരയുടെ പത്രമേനി കൊടുക്കാൻ തരകനു മനസ്സില്ല എന്ന് ആരോ ആ ദിവസങ്ങളിൽ ആർച്ചുബിഷപ്പിനെഴുതി. ഉടനെ, തരകനെ കേൾക്കാതെ, അദ്ദേഹത്തിനെതിരായി പള്ളിയിൽ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്താനുള്ള മുടക്കിൻെറ (interdicti) ഡിക്രി പുറത്തായി. അന്ധാളിപ്പോടെ ഇതുകേട്ടു തരകൻ ഉടൻതന്നെ പണവും ഒരെഴുത്തും അയച്ചു. ഒരു നിമിഷം പോലും വിലക്കിൻ കീഴിൽ കഴിയാൻ താനാഗ്രഹിക്കുന്നില്ലെന്നും പണമടയ്ക്കുന്ന കാര്യത്തെക്കുറിച്ചു തനിക്കു അറിവു ലഭിച്ചിരുന്നില്ലെന്നും പണമടയ്ക്കുന്ന വിലക്കു പിൻവലിക്കാനപേക്ഷിക്കുന്നു എന്നും എഴുത്തിൽ പറഞ്ഞിരുന്നു. പിന്നീടു ആർച്ചുബിഷപ്പു വിലക്കു പിൻവലിച്ചു. ഈ മനുഷ്യൻെറ സല്പേര് (fama) രാജസന്നിധിയിൽ പോലും കുറച്ചൊന്നുമല്ല നഷ്ടപ്പെട്ടത്. വേണ്ടുവോളം കയ്പനുഭവിച്ച ഇദ്ദേഹം മിഷനറിമാരിൽ നിന്നകന്നു കഴിഞ്ഞു. പള്ളിമുടക്കിൻെറ പ്രയോഗത്തെക്കുറിച്ചു ജൂൺ 1-ലെ എൻെറ 5-ാം നമ്പർ എഴുത്തിൽ പറഞ്ഞിട്ടുള്ളവയോടു ഇനിയും കൂ ടുതൽ കാര്യങ്ങൾ ചേർത്തിട്ടു പ്രയോജനമില്ല. പരിഗണനാർഹങ്ങളായി മൂന്നു കാര്യങ്ങളാണുള്ളത്; ഡംഭിലേക്കു (ad fastidium)- അദ്ദേഹത്തെ വലിച്ചിഴയ്ക്കുന്ന അദ്ദേഹത്തിൻെറ മോശമായ ആരോഗ്യം, അദ്ദേഹത്തിൻെറ വികാരങ്ങളുടെ ഉഗ്രത; (ഇതിനു തെളിവാണ് എൻെറ 9-ാം നമ്പർ എഴുത്തിൻെറ കൂടെ അയച്ച അത്ഭുതകരമായ കത്ത്); സെക്രട്ടറിമാരുടെയും ആലോചനക്കാരുടെയും നിയന്ത്രണത്തിനും സ്വാധീനത്തിനും നല്കുന്ന സുലഭവിധേയത്വം.

4. പുതുമയ്ക്കു വേണ്ടിയുള്ള ആവേശത്തിൻെറ കാര്യത്തിൽ ആരച്ചുംപിഷപ്പിനെ കുറ്റം പറയാനാവില്ല. ഒരുപക്ഷേ ഇതിനു അപവാദമായി പറയാനാവുന്നത് മൂന്നാം സഭക്കാരുടെ നിയമത്തിൽ വരുത്താൻ പോകുന്ന മാറ്റവും അവരുടെ അനുസരണവ്രതത്തിൽ ചെയ്ത ഭേദഗതിയുമാണ്. ഇവയെക്കുറിച്ചു സഭയുടെ ജനറാളിനെ ശ്രവിക്കാതെ വിധി പറയുക പ്രയാസമാണ്.

ഇതുവരെ ഞാൻ എഴുതിയത് എല്ലാം തന്നെ മിഷനറിമാർക്കും അവരുടെ മേലദ്ധ്യക്ഷനും എതിരായിപറയപ്പെടുന്നതും പറയാൻ പാടുള്ളതുമായ കാര്യങ്ങളാണ്. അവർക്കു അനുകൂലമായുള്ളവ അവരെ സന്ദർശിക്കുമ്പോൾ ഞാൻ കണ്ടറിഞ്ഞു അറിയിക്കുന്നതാണ്.

III ലത്തീൻകാരെയും സുറിയാനിക്കാരെയും കുറിച്ചു തിരുസ്സിംഹാസനം ചോദിച്ചിരിക്കുന്നു: അവരുടെ രീതി, വിശ്വാസത്തിലുള്ള നിലനില്പ്, ഉറപ്പ്, ശീശ്മക്കാരെ കേൾക്കാനുള്ള പ്രവണത, വികാരി അപ്പൊസ്തോലിക്കായുടെയും മിഷനറിമാരുടെയും നേർക്കുള്ള നിലപാടു ഇവ ഏതു തരമാണ്?

ലത്തീൻ ജനതയെ ഞാൻ സന്ദർശിച്ചിട്ടില്ല. അവരെക്കുറിച്ചു കൃത്യമായി പറയുവാൻ എനിക്കു പറ്റുകയില്ല. കുറെ യൂറോപ്യൻമാരെയും ഭാഗികമായി

യൂറോപ്യൻമാരിൽ നിന്നു ജനിച്ചിട്ടുള്ളവരെയും ഒഴിവാക്കിയാൽ എൻെറ നാലാംനമ്പർഎഴുത്തിൻെറ അന്ത്യത്തിൽ പറഞ്ഞിട്ടുള്ള നാലു താഴ്ന്ന ജാതിക്കാരാണുള്ളത്. പ്രാഥമികവും അതിന്മേലുള്ളതുമായ നല്ല സ്ക്കൂളുകളും ജനത്തിനു ആവശ്യമുള്ള മറ്റു ഭക്തസ്ഥാപനങ്ങളും ഉടനെ തുടങ്ങാത്തപക്ഷം ലത്തീൻകാരും കർമ്മെലിത്താക്കാർക്കെതിരായി ഉണരുമെന്ന എൻെറ ഭയം തിരുസ്സിംഹാസനത്തിൽ നിന്നു മറച്ചു വെയ്ക്കുവാൻ കഴിയുന്നില്ല. ഈ നാളുകളിൽ ഇൻഡ്യയിൽ മുഴുവനും ജനത്തിൻെറ താല്പര്യം നല്ല വിദ്യാഭ്യാസത്തിൽ, അഥവാ പ്രബോധനത്തിൽ, ആണ് കേന്ദ്രീകരിച്ചിരിക്കുന്നത്. അക്രൈസ്തവർ തങ്ങളെ പിമ്പിലാക്കുന്നു എന്ന് മിഷനിലെ ക്രിസ്ത്യാനികൾ വേദനയോടെ കാണുകയും, മിഷനറിമാർ വിദ്യാഭ്യാസത്തിനായി പ്രത്യേക ശ്രദ്ധവെച്ചില്ലെങ്കിൽ ഭാവി തലമുറ കോളേജുകളിൽ ഗവണ്മെൻറിൻെറ നിരീശ്വരരും പ്രോട്ടസ്റ്റൻറു പാഷണ്ഡികളും മൂലം വഴിപിഴച്ചുപോകാനിടയാകുമെന്നു ന്യായമായി ഭയപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നു.

1 സുറിയാനി റീത്തുകാരായ വിശ്വാസികളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം പറയാവുന്ന കാര്യങ്ങൾ അതിപുരാതനമായ ഒരു സംസ്കാരവും സദാചാരത്തെയും (urbanitas) സന്മാർഗ്ഗത്തെയും സംബന്ധിക്കുന്ന പല അനുഷ്ഠാനങ്ങളും ഇൻഡ്യാക്കാരുടെ ശാഠ്യത്തോടെ (tenacitate indiana) അവർ നില നിർത്തിപ്പോരുന്നു. അറിവു കുറവുണ്ടെങ്കിലും, സൗമ്യത, വിനയം, ശുദ്ധത ഇവയിൽ അവർ പ്രശംസയർഹിക്കുന്നു. വ്യവഹാരം, നുണ, കള്ളസത്യം, ഇവയ്ക്കു അവരിൽ നല്ല പ്രവണതയുണ്ട്. മിക്കപ്പോഴും കേൾക്കാറുള്ള ഒരു വാചകം ഇങ്ങനെ പോകുന്നു: കള്ളം പറയാതെ വ്യവഹാരം നടത്തുന്നതെങ്ങനെയാണ്? ജനത്തിൻെറ പൊതുവാസന എടുത്തുകാണിക്കുന്ന ഒരു അനുദിന സംഭവം ഇതാ: മെല്ലൂസിൻെറ അനുയായികളുമായി ചങ്ങനാശ്ശേരി പള്ളിക്കുള്ള കേസ്സു ജയിക്കുന്നതിനുവേണ്ടി അവിടത്തെ വികാരി [9] മജിസ്ട്രേട്ടിനും പ്രദേശത്തെ മുഖ്യഭരണാധിപനും (Gubernatori Provinciae) [10] പള്ളി ഭണ്ഡാരത്തിൽ നിന്ന് 1250 ലീര സമ്മാനം കൊടുത്തു. ഇതറിഞ്ഞ മെല്ലൂസുകൂട്ടർ മുഖ്യഭരണാധിപൻെറ മുമ്പിൽ മജിസ്ട്രേട്ടിനെതിരായി കൈക്കൂലിക്കുറ്റം ആരോപിക്കുകയും വികാരിയെ ഒരു സാക്ഷിയാക്കുകയും ചെയ്തു. ആലോചനയ്ക്കായി വരാപ്പുഴചെന്ന ഇദ്ദേഹത്തിന് പള്ളിഭണ്ഡാരത്തിൽ നിന്നെടുത്ത തുക പിടിയരിപിരിവിൽ നിന്നും തിരിച്ചടയ്ക്കുന്നതിനും താൻ വേറൊരാൾ വഴിയല്ലാതെ നേരിട്ടു പണം കൊടുത്തില്ല എന്നു ഭരണാധിപൻെറ മുമ്പിൽ സത്യപ്രതിജ്ഞ ചെയ്യുവാനും അനുവാദം കിട്ടി. ഞാൻ ചങ്ങനാശ്ശേരിയിൽ ആയിരുന്നപ്പോൾ വികാരി എന്നോടു ചോദിച്ചതനുസരിച്ച്, ഇത്തരം സത്യപ്രതിജ്ഞ

---

9. വികാരി പായ്മറ്റത്തു ദേവസ്യാക്കത്തനാരാണ്. cfr SOCG 1876 ``Sull' andamento della visita.....' പിന്നീടു മർസലീലോനസച്ചൻ മെത്രാനായപ്പോൾ ഇദ്ദേഹത്തെ ആലോചനക്കാരനാക്കി. അതു സംബന്ധിച്ചു മർസലീനോസ് മെത്രാൻ എഴുതിയിരിക്കുന്നത് ഇദ്ദേഹം ചങ്ങനാശ്ശേരി വികാരിയായിരുന്നു എന്നും മെല്ലൂസു കൂട്ടരുടെ മേൽ ശാശ്വതവിജയം നേടി എന്നുമാണ്. പേരു മർസലീനോസ് മെത്രാൻ കൊടുത്തിരിക്കുന്നതു പാലായിൽ നിന്നുള്ള വായ്മറ്റത്തിൽ ദേവസ്യ എന്നാണ് SC Malabaresi 1878-1879. Fol. 841 V.

10. ഒരുപക്ഷെ പേഷ്ക്കാരായിരിക്കാം. ഇന്നത്തെ ഭാഷയിൽ കളക്റ്റർ എന്നു വേണമെങ്കിൽ പറയാം.

നിയമവിരുദ്ധമാണെന്നു അദ്ദേഹത്തിനു കാണിച്ചുകൊടുക്കുകയും കള്ളസത്യത്തിൻെറ അപകടത്തിൽപെടാതിരിക്കുന്നതിന്, മജിസ്ട്രേട്ടിനോടൊപ്പം താനും, പരോക്ഷമായിട്ടെങ്കിലും, ആരോപണവിധേയനായതിനാൽ തന്നെ സാക്ഷിയാക്കാനോ തൻെറ സാക്ഷ്യം കേൾക്കാനോ പാടില്ല എന്നു പറഞ്ഞു സാക്ഷിയാകുന്നതിൽ നിന്നൊഴിഞ്ഞു മാറുന്നതിനു ഗുണദോഷിക്കുകയും ചെയ്തു. എന്നിട്ടും തങ്ങൾ നേരിട്ടോ മറ്റൊരാൾ വഴിയോ മജിസ്ട്രേട്ടിനു പണം കൊടുത്തിട്ടില്ലെന്നും ഈ കാര്യത്തെക്കുറിച്ചു ഒന്നും അറിഞ്ഞുകൂടെന്നും അദ്ദേഹവും അസിസ്തേന്തിയും മുറയ്ക്കു (solemniter) സത്യ പ്രതിജ്ഞ ചെയ്തു. അതേ പള്ളിയിലെ മൂന്നോ നാലോ ഇതര വൈദികർ വിപരീതമായി സത്യമനുസരിച്ചു കോടതിയെ സത്യപ്രതിജ്ഞ ചെയ്തു ബോധിപ്പിച്ചു. താൻ തന്നെ വാങ്ങിയ പണത്തെക്കുറിച്ച് ഓർമ്മയില്ലാതിരുന്ന ഭരണാധിപൻെറ തീരുമാനം വൈദികർ പരസ്പരവിരുദ്ധമായി പ്രസ്താവന നല്കിയതിനാൽ വികാരിയെയാണ് വിശ്വസിക്കേണ്ടതെന്നായിരുന്നു. ഇങ്ങനെ വിലയ്ക്കു വാങ്ങപ്പെട്ട ന്യായാധിപനെ (judex venalis) അതേ തരക്കാരനായ ഭരണാധിപൻ നിർദ്ദോഷിയായി പ്രഖ്യാപിച്ചു. മെല്ലൂസിൻെറ ഭാഗം പരാജയപ്പെടുകയുണ്ടായി. ഇടർച്ചയ്ക്കിരയായ ഇടവകജനം, കള്ളസത്യംചെയ്യുന്നയാളിനെ വിശ്വസിക്കുവാനോ അദ്ദേഹത്തോടു കുമ്പസാരിക്കുവാനോ സാധിക്കാത്തതിനാൽ ആ വികാരിയെ മാറ്റുന്നതിനു ആർച്ചുബിഷപ്പിനോടഭ്യർത്ഥിച്ചു.

2. മലബാർകാർ വിശ്വാസത്തിൽ ഉറച്ചവരും സ്ഥിരതയുള്ളവരുമാണ്. ഇത് ക്രിസ്തുമതത്തിൻെറ ദിവ്യത ബുദ്ധികൊണ്ടു ഗ്രഹിച്ചിട്ടല്ല. മറിച്ച് ജന്മനായുള്ള ഭക്തി, അതിസ്വാഭാവിക കാര്യങ്ങളിലേക്കുള്ള ചാച്ചിൽ, പുരാതനമായ പാരമ്പര്യം, ഇൻഡ്യാക്കാർക്കു നിയമം തന്നെയായ പൂർവ്വികരിൽ നിന്നുള്ള പതിവ് എന്നിവ കാരണത്താലാണ്.

3. കത്തോലിക്കർ അത്ര എളുപ്പത്തിൽ പ്രോട്ടസ്റ്റൻറു മിനിസ്റ്റർമാരുടെ പിടിയിൽ വീഴുകയില്ല. പ്രോട്ടസ്റ്റൻറു വിശ്വാസം സ്വീകരിക്കുക എന്നത് ജാതിയെ ഉപേക്ഷിക്കുന്നതിനു (castam relinquere) തുല്യമാണ്. യാക്കോബായക്കാർ എളുപ്പത്തിൽ ഇതിൽപ്പെട്ടുപോകുന്നു. യാക്കോബായകത്തനാരന്മാരുമായുള്ള ദീർഘമായ സംഭാഷണത്തിൽ നിന്നു ഞാൻ മനസ്സിലാക്കിയത് അവർ വളരെയേറെ ലൂതറൻ തെറ്റുകളെ സ്വീകരിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നാണ് (imbutos esse). പ്രോട്ടസ്റ്റൻറു എന്ന പേരു തന്നെ അവർക്കു അനിഷ്ടകരമായതിനാൽ നവീകൃത സുറിയാനി എന്ന പേരിൽ പൊതിഞ്ഞു പാഷണ്ഡവിഷം അവർക്കു വിളമ്പുന്നു. മാർ അത്തനാസിയോസ് യാക്കോബായ പള്ളികളിൽ തുടങ്ങിയ ''നവീകരണ" ത്തെക്കുറിച്ച് എൻെറ 4-ാം നമ്പർ എഴുത്തിൽ ഞാൻ സൂചിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്.

4. വിശ്വാസികൾ ഒന്നടങ്കം, ലത്തീൻകാരും, സുറിയാനിക്കാരും ഒരുപോലെ വികാരി അപ്പൊസ്തോലിക്കായിൽനിന്നും ഇന്നത്തെ മിഷനറിമാരിൽ നിന്നും അകന്നാണിരിക്കുന്നത് എന്നത് സംശയാതീതമായ കാര്യമാണ്. ഈ വെറുപ്പ് ശീശ്മക്കാരായ പലരുടെയും ഹൃദയങ്ങളിൽ സാക്ഷാൽ വിദ്വേഷമായിത്തന്നെ

വളർന്നിട്ടുണ്ട്. കർമ്മെലിത്താവൈദികരുടെ ഭരണത്തെ ഉറപ്പിക്കുകയെന്നത് ശീശ്മ പ്രഖ്യാപനംതന്നെയാകത്തക്കവിധം ഉള്ളുകൊണ്ട് ജനത്തിനു അവരിൽ നിന്നുള്ള അകൽച്ച അത്രയ്ക്കും അഗാധവും സാർവ്വത്രികവുമാണെന്ന് പറയുവാൻ മലബാറിൻെറ നല്ല ഒരു ഭാഗം ചുറ്റിക്കണ്ട ഞാൻ നിർബ്ബന്ധിതനായിരിക്കുകയാണ്. തിരുസ്സിംഹാസനത്തിൻെറ നേർക്കുള്ള വിശ്വാസവും അതിൽ നിന്ന് മലബാർകാര്യത്തെക്കുറിച്ച് പ്രതീക്ഷിക്കുന്ന തീരുമാനത്തോടുള്ള അനുസരണവും എന്നാലാകുംവണ്ണം എല്ലാവരുടെയും ഉള്ളിൽ ഞാൻ പതിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്. വാക്കുകൊണ്ട് അവർ അനുസരണം പറയുന്നുണ്ടെങ്കിലും അവരുടെ പ്രത്യാശ വിഫലമായാൽ അവർ ശീശ്മയെ മലബാറിൽ ഒതുക്കുകയില്ലെന്നല്ല, ഏറെനാൾ ചെറുത്തു നില്ക്കുമെന്നു തന്നെ തിരുസ്സിംഹാസനം പ്രതീക്ഷിക്കേണ്ടതില്ല. എൻെറ ന്യായവാദങ്ങളുടെ തൂക്കമനുസരിച്ചല്ല, മിഷനറിമാർക്ക് എന്നോടുള്ള എതിർപ്പിൻെറ വലിപ്പമനുസരിച്ചാണ് അവരുടെയിടയിൽ ഉള്ള എൻെറ സ്വാധീനത്തിൻെറ നില.

IV. വൈദികരുടെയും സെമിനാരിക്കാരുടെയും നടപടികൾ, തീക്ഷ്ണത, പഠനം, ഇവയെക്കുറിച്ച് ചോദിച്ചതിന് :

1. സമൂഹം ഏതു തരമോ ആ തരം രാജാവും (qualis grex talis rex) എന്നു പൊതുവെ പറയാവുന്നതാണ്. വൈദികർ ജനത്തെയെന്നതിനെക്കാൾ ജനം വൈദികരെ നയിക്കുന്നു. (Portatur). രീതികളിൽ ജനത്തിൽ നിന്ന് അവർ ഒട്ടും തന്നെ വ്യത്യസ്തരല്ല. മദ്യാസക്തിയെക്കുറിച്ച് ചുരുക്കവും വിഷയാസക്തിയെക്കുറിച്ച് അതിലും ചുരുക്കവുമേ ഞാൻ കേട്ടിട്ടുള്ളു.മടി (Otium) . മന്ദത, (inertia) ഭീരുത്വം ഇവയാണ് പൊതുവായ കുറവുകളായി കാണുന്നത്. എനിക്കെതിരായി റോമ്മായിലേക്കയച്ച എഴുത്ത് ഒപ്പിട്ട ചുരുക്കം കത്തനാരന്മാരിൽ ഒരാൾ മിനിയാന്നു ഇവിടെ വന്നു മൂന്നാം സഭക്കാരോട് ചോദിച്ചു. ശ്ലൈഹിക സന്ദർശകനെതിരായ എഴുത്തിൽ മനസ്സോടെയല്ലെങ്കിലും ഒപ്പിട്ട സ്ഥിതിയ്ക്ക് ഞാനെങ്ങനെ അദ്ദേഹത്തിൻെറ മുമ്പിൽ ചെല്ലും?'' ഏതായാലും അദ്ദേഹം വന്നു. ഇക്കാര്യത്തെക്കുറിച്ചു ഞാൻ ഒന്നും പറഞ്ഞുമില്ല. എൻെറ മുറിയിൽ നിന്നിറങ്ങുന്ന അദ്ദേഹത്തെ സ്വീകരിച്ചുകൊണ്ടു ഈ ആശ്രമത്തിൻെറ വികാരിയും മലബാറിൻെറ വടക്കൻ പ്രദേശത്തിൻെറ വികാരി ജനറാളുമായ കാപ്പിലച്ചൻ ആരാഞ്ഞു ''സന്ദർശകൻ എന്തു ചോദിച്ചു? താങ്കൾ എന്തു മറുപടി പറഞ്ഞു.?'' ഉത്തരം. ''ഏതു മാർഗ്ഗങ്ങളിലൂടെ മെല്ലുസ്സു മെത്രാനെ ബഹിഷ്കരിക്കാൻ പറ്റുമെന്നു അദ്ദേഹം ചോദിച്ചു. ഞങ്ങൾക്കു സ്വന്തമായ മെത്രാനെ അനുവദിച്ചു കൊണ്ടു എന്നു ഞാൻ ഉത്തരം കൊടുത്തു.'' ഉടനെ കാപ്പിലച്ചൻ പറഞ്ഞു. ''ഭോഷാ , എന്തിനാണ് അങ്ങനെ പറഞ്ഞത്?'' വീണ്ടും പ്രത്യുത്തരം. ''അതു പറയുന്ന എല്ലാവർക്കുമെതിരായി ഞാൻ തനിച്ചു എന്തു ചെയ്യും ?''.

2. മേല്പറഞ്ഞ കുറവു കാരണത്താൽ വൈദികരുടെ തീക്ഷ്ണത വലുതാകാൻ സാദ്ധ്യമല്ല. ചുരുക്കം ചിലർ, അതും വളരെ വിരളമായി, ദൈവവചനം പ്രസംഗിക്കും. ആവശ്യത്തിലധികം ജോലിക്കു ആരും തയ്യാറാകയില്ല. എന്നാൽ ശവസംസ്കാരത്തിന്

വിദൂരങ്ങളായ പള്ളികൾ വരെയും അവർ പോകും. കാരണം സമൃദ്ധമായ ഊണിനുപുറമെ പണവും ചിലപ്പോൾ ളോവയ്ക്കു വെള്ളക്കച്ചയും കിട്ടുന്നു എന്നതാണ്.

3. അറിവ് (Instructio) അവരുടെ തീക്ഷ്ണതയെ വളർത്തിയെടുത്തിട്ടില്ല. നാട്ടുകാരായ വൈദികരുടെ വിജ്ഞാനം (Scientia) പന്ത്രണ്ടു വയസ്സുള്ള റോമൻ പിള്ളേരുടേതിനെ കഷ്ടിച്ചു അതിലംഘിക്കുന്നു. ദൈവശാസ്ത്രം (Theologia do gmatica) അവരെ ഒരിക്കലും പഠിപ്പിച്ചിട്ടില്ല. അവരുടെ ഭാഷയിൽ ഒരു ദൈവശാസ്ത്രപുസ്തകം പോലുമില്ല. പ്രോട്ടസ്റ്റൻറുകാർ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയ സുറിയാനി ബൈബിൾ, ബെല്ലർമിൻെറ ചെറിയ വേദോപദേശം, വി. അൽഫോൻസിൻെറ''ശ്ലൈഹിക മനുഷ്യൻ'' എന്ന പുസ്തകം നാലിലൊന്നായി ചുരുക്കി പീലിപ്പോസ്സച്ചൻ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയത്, [11]. ഏതാനും വിശുദ്ധന്മാരുടെ ചരിത്രം, പ്രാർത്ഥനാ പുസ്തകം - ഇതാണ് കത്തനാരന്മാരുടെ ഗ്രന്ഥ ശേഖരം, കുർബ്ബാനയും കാനോനാ നമസ്കാരവും ചൊല്ലുന്നതിനാവശ്യമായതിൽ കൂടുതലായ സുറിയാനി ഭാഷാജ്ഞാനം അവർക്കില്ല.

4. സെമിനാരിക്കാരും വൈദികാർത്ഥികളും എല്ലാറ്റിനുപരിയായി കത്തനാരന്മാരുടെ കാൽച്ചുവടു പിൻചെല്ലുന്നു. അറിവില്ലായ്മമൂലം അവരുടെ അദ്ധ്യാപകർക്കു വിദ്യ പകരാൻ കഴിയുന്നില്ല. ലത്തീൻ ഭാഷ പഠിപ്പിച്ച ലെയൊപ്പോൾദച്ചൻ തുറന്നു കാണിച്ച നമ്മുടെ പുസ്തകങ്ങളുടെ നിധിയിലേക്കുള്ള വഴി കണ്ടവരിൽ ബഹുഭൂരിപക്ഷം പേരും ഒന്നുകിൽ ആശ്രമങ്ങളിലും സെമിനാരികളിലും നിന്നു ബഹിഷ്കൃതരാണ്, അല്ലെങ്കിൽ കുറഞ്ഞപക്ഷം സെമിനാരിക്കാരിൽനിന്നു കർശനമായി വേർതിരിക്കപ്പെട്ടിരിക്കയാണ്. പല സെമിനാരിക്കാരും കൂടുതൽ പഠിക്കുവാൻ വലിയ ആഗ്രഹം കാണിക്കുന്നു. മലബാറുകാർക്കു പഠിക്കുവാനുള്ള കഴിവു ഒരു തരത്തിലും കുറവല്ല. ബുദ്ധിയിലും ഹൃദയത്തിലും വളരെ കഴിവുള്ള ഒട്ടു വളരെ ചെറുപ്പക്കാരെ ഞാൻ കണ്ടു. അവർക്കു വിജ്ഞാനം പകരുക എന്നതു ജോലിക്കു തക്ക ഒരു പ്രതിഫലമായിരിക്കും.

V മാർച്ചുമാസം 23- ലെ നിർദ്ദേശങ്ങളുടെ 10-ാം നമ്പരിൽ തിരുസ്സിംഹാസനം മൂന്നാം സഭക്കാരെക്കുറിച്ചു വളരെക്കാര്യങ്ങൾ ചോദിച്ചിട്ടുണ്ട്. അവയ്ക്കു എൻെറ എല്ലാ എഴുത്തുകളിലും തന്നെ ഞാൻ മറുപടി തന്നു കഴിഞ്ഞു. ആയതിനാൽ ഇപ്പോൾ അവ ആവർത്തിക്കുന്നു: വൈദികരിൽ മെച്ചപ്പെട്ടവരും കൂടുതൽ പഠനമുള്ളവരുമാണ് (doctiores) മൂന്നാം സഭക്കാർ. അവർ ആർച്ചുബിഷപ്പിനെ അനുസരിക്കുന്നുണ്ടെങ്കിലും ഉള്ളുകൊണ്ട് അദ്ദേഹത്തോട് അടുപ്പമില്ല. അവരുടെ സന്യാസസഭയെയും റീത്തിനെയും നാടിനെയും ജനത്തെയും അവർ തീക്ഷ്ണമായി സ്നേഹിക്കുന്നു. മിഷനറിമാരോട് അവർക്കുള്ളത് ഭയത്തോടു കൂടിയുള്ള വിധേയത്വ

---

11. വി. അൽഫോസിൻെറ Homo Apostolicus എന്ന പുസ്തകം പീലിപ്പോസച്ചൻ സന്മാർഗ്ഗശാസ്ത്ര സംക്ഷേപം എന്ന പേരിൽ 1871-ൽ വരാപ്പുഴ നിന്നു പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തി. ഇതിനെക്കുറിച്ചാണ് സൂചന. cfr. Ambrosius a S. Teresia, Nomenclator Missionariorum O. C. D. , 307.

(timida submissio) മാണ്. രൂപതാ വൈദികരുമായി സ്നേഹവും പരസ്പര ബഹുമാനവുമുണ്ട്. ഇന്നത്തെ കലക്കത്തിൽ (motu) വൈദികർക്കും ജനത്തിനും മുഴുവൻ എതിരായും മിഷനറിമാർക്കു അനുകൂലമായും കാപ്പിലച്ചനും കാനാട്ടച്ചനും തട്ടാശ്ശേരിലച്ചനും ഏതു തരത്തിലാണ് പോരാടുന്നതെന്ന് പലപ്പോഴും ഞാൻ വിവരിച്ചുകഴിഞ്ഞു. അധികാരേച്ഛയുടെയും ബഹുമാനേച്ഛയുടെയും കാര്യത്തിൽ മൂന്നാം സഭക്കാരെ പഴിച്ചു ആരും എന്നോടു സംസാരിച്ചിട്ടില്ല. മലബാറുകാർക്കു പൊതുവെ ഇല്ലാത്ത ഈ കുറവു അവരിൽ ഞാനും കാണുകയുണ്ടായില്ല. എന്തുകൊണ്ടു വികാരിഅപ്പൊസ്തോലിക്കായുടെ അധികാരത്തിൽ നിന്നും വിമോചനം പ്രാപിക്കുവാൻ ഏതാണ്ടു ഐകകണ്ഠ്യമായി അവർ ആഗ്രഹിക്കുന്നു എന്ന് എൻെറ 7, 12 എന്നീ എഴുത്തുകളിൽ നിന്നു വ്യക്തമാണ്. തിരുസ്സിംഹാസനത്തിന് എഴുത്തയച്ചവർ മറ്റുള്ളവരെക്കാൾ ലത്തീൻഭാഷ വശമുള്ളവരാണ്. അവർ യഥാർത്ഥത്തിൽ എല്ലാ കത്തനാരന്മാരുടെയും പേരിലും "എല്ലാവർക്കും വേണ്ടിയും" ആണ് എഴുതിയത് എന്നു മാന്നാനത്തു സമ്മേളിച്ചവരുടെ ഏകസ്വരത്തിലുള്ള ഗൗരവമായ പ്രസ്താവന (ex unanimi e solemni affirmatione) യിൽ നിന്നു തീർച്ചയായും വ്യക്തമാകുന്നുണ്ട്. ശീശ്മക്കെതിരായുള്ള ഏക പ്രതിവിധി തിരുസ്സിംഹാസ്സനത്തിൽ നിന്ന് നേടിയെടുക്കുക എന്നതല്ലാതെ മറ്റൊന്നുമായിരുന്നില്ല അവരുടെ ലക്ഷ്യം എന്ന കാര്യം വേറൊരു പ്രതിവിധി യില്ലെന്ന അവരുടെ പ്രസ്താവനയിൽ നിന്നെന്നപോലെ അവരുടെ സ്വഭാവത്തിൽ നിന്നും സ്പഷ്ടമാണ്.

മലബാറിൽ ഞാൻ വന്നയുടനെ തന്നെ എന്തു കൊണ്ടു എല്ലാ വൈദികരെയും ജനപ്രതിനിധികളെയും മാന്നാനം സമ്മേളനത്തിന് ആഘോഷപൂർവ്വം (solemniter) ഞാൻ വിളിച്ചു വരുത്തി എന്നതിൻെറ കാരണങ്ങൾ ഇവിടെ ചേർക്കേണ്ടതുണ്ട് എന്നുകരുതുന്നു. കാരണങ്ങൾ മൂന്നാണ്: ഒന്നാമത്, ഇനിയും വിശ്വസ്തതയോടെ നിൽക്കുന്ന എല്ലാ പള്ളികളുമല്ലെങ്കിൽ മിക്കവയും ശീശ്മക്കാരോടുള്ള ഭയത്താലോ മിഷനറിമാരോടുള്ള വെറുപ്പാലോ സ്വന്തമായ മെത്രാനെകിട്ടാനുള്ള ആഗ്രഹത്താലോ പ്രചോദിതരായി കൈയേറ്റക്കാരനായ മെത്രാനെ സ്വീകരിക്കുവാൻ ചിന്തിച്ചു വന്നതിനാൽ വലിയ ബാഹ്യപ്രകടനവും (factum aliquod illustre) വിശ്രുതമായ ഒരു പ്രവൃത്തിയും (opus splendens) വഴി നാട്ടുകാരുടെ മനസ്സിനെ താമസിയാതെ തന്നെ തിരിച്ചെടുക്കുകയും കുറഞ്ഞപക്ഷം കാത്തിരിക്കുന്നതിന് അവരെ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുകയും ആവശ്യമായിരുന്നു.

രണ്ടാമത്, ശീശ്മയുടെ അടിസ്ഥാനകാരണങ്ങളിൽ ഒന്നായ കർമ്മെലീത്താ വൈദികരുടെ നേർക്കുള്ള അഗാധമായ വെറുപ്പ്- സന്ദർശനത്തിൻെറ ആരംഭത്തിൽ തന്നെ എൻെറ കണ്ണുകളുടെ അഭീഷ്ടത്തെ മറികടന്ന് ഇതു അവയിൽ കയറിപ്പറ്റി- ആയിരിക്കുകയാൽ തിരുസ്സിംഹാസനത്തിൽ നിന്നു ലഭിക്കാവുന്ന സഹായത്തിനുള്ള പ്രത്യാശ വഴി ജനത്തിൻെറ മനസ്സിനെ ഉണർത്തുക അത്യന്താപേക്ഷിതമായിരുന്നു.

മൂന്നാമത്, തങ്ങളുടെ പ്രയാസങ്ങൾ (gravamina) വെളിപ്പെടുത്തിയാൽ

പള്ളിക്കടുത്ത ശിക്ഷയുണ്ടാകുമോ എന്ന ഈ ജനത്തിൻെറ, പ്രത്യേകിച്ചു വൈദികരുടെ, ആശങ്കയും (timiditas) ഭയവും (timor). മിഷനറിമാരുടെ സാന്നിദ്ധ്യത്തിൽ അവരുടെ വായ്അടച്ചു പൂട്ടുമായിരുന്നതിനാൽ ഭയം കൂടാതെ സ്വാതന്ത്ര്യത്തോടെ ഉള്ളു തുറക്കുവാൻ പറ്റിയ സ്ഥലവും അവസരവും നൽകിക്കൊണ്ട് അവരിൽ വിശ്വാസം ഉണർത്തുക ആവശ്യമായിരുന്നു. ജനത്തെമുഴുവനും ശീശ്മയിലേക്കു വലിച്ചിഴയ്ക്കുന്നതായി തോന്നിയ വലിയ ആവേശം ആഘോഷമായ സമ്മേളനം വഴി ന്യായമായതും ജനം അഭിലഷിച്ചതുമായ ഒരുലക്ഷ്യത്തിലേക്കു തിരിയുന്നതിനിടയായി എന്നു മാത്രമല്ല മലബാർ സഭയുടെ ആസന്നമായിരുന്ന തകർച്ച അവിടെവച്ചുതന്നെ തടയപ്പെടുകയോ ചുരുങ്ങിയപക്ഷം തടസ്സപ്പെടുകയോ ചെയ്തു. പരിശുദ്ധപിതാവയച്ച സ്വാതന്ത്ര്യദായകനെന്നപോലെ എന്നെ സമ്മേളനസ്ഥലത്തേക്കു വർണ്ണനാതീതമായ ഉത്സാഹത്തോടെ ആനയിക്കാൻ ജനം ഉപയോഗിച്ച വള്ളങ്ങളുടെ രാജകീയവും വിജയരസം നിറഞ്ഞതുമായ ഘോഷയാത്ര ഈ ജനരോഷം, (motus) ഒരു തരത്തിലും തിരുസ്സിംഹാസനത്തിനെതിരായിട്ടല്ല എന്നതിനു മതിയായ തെളിവാണ്. മറിച്ച്, വലിയ വിശ്വാസത്തോടെ അവർ തിരുസ്സിംഹാസനത്തിൽനിന്നും സഹായം പ്രതീക്ഷിക്കുന്നുണ്ടെന്നും ഈ സമ്മേളനം വിളിച്ചുകൂട്ടിയതു വഴി ഞാൻ എല്ലാവരുടെയും ഹൃദയത്തിൻെറ അടിത്തട്ടിലെ ആഗ്രഹം ശരിക്കു മനസ്സിലാക്കിയെന്നും അതു സ്പഷ്ടമാക്കുകയായിരുന്നു.

B. വരാപ്പുഴ വികാരിയാത്തിനെ, ലത്തീൻ, സുറിയാനി ഇങ്ങനെ വിഭജിക്കുന്നതിനായുള്ള അപേക്ഷയുടെ കാരണങ്ങൾ, ഫലം, സാദ്ധ്യത, ഇവയെക്കുറിച്ചു തിരുസ്സിംഹാസനം അന്വേഷിച്ചിരിക്കുന്നു.

I നേരായതും, വസ്തുനിഷ്ഠവും, നിലനില്ക്കുന്നതും, വ്യക്തിപരമല്ലാത്തതും ആണോ ഇതിനുള്ള കാരണം? സാവധാനത്തിൽ സ്വന്തറീത്തിലെയും ജാതിയിലെയും മെത്രാനെക്കിട്ടുവാനുള്ള ലക്ഷ്യമാണോ അപേക്ഷയ്ക്കുള്ളത്? ഇതിൻെറ കർത്താക്കൾ ആരാണ്? മൂന്നാംസഭക്കാർ മാത്രമാണോ, അതോ മിഷനറിമാരിൽ വല്ലവരും കൂടിയുണ്ടോ? [12]

1 അപേക്ഷയുടെ കാരണമായി മിഷനറിമാർ കാണുന്നത് മൂന്നാം സഭക്കാരുടെ ഉള്ളിലെ ശീശ്മപ്രവണതയാണ്. ഇത് അവരുടെ ചിട്ടയില്ലാത്ത ഭരണത്തിൽ നിന്ന് ജനിച്ചു എന്നാണ് പീലിപ്പോസച്ചൻെറ അഭിപ്രായം. എന്നാൽ അന്യായമെത്രാൻമാരായ

---

12. മാർച്ചു 23-ലെ നിർദ്ദേശങ്ങളിൽ മൂന്നാം സഭക്കാർക്ക് അപേക്ഷകളെഴുതുന്നതിൽ മിഷനറിമാരുടെ സഹകരണമുണ്ടോ എന്ന ചോദ്യത്തിന് അടിസ്ഥാനം വികാരി അപ്പൊസ്തോലിക്കാ തന്നെയാണെന്ന് പറയേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. 1875 നവംബർ 10-നു അദ്ദേഹം പ്രൊപ്പഗാന്തായുടെ പ്രീഫെക്റ്റായ കർദ്ദിനാളിനെഴുതിയ എഴുത്തിൽ സഹമിഷനറിയായ ലെയോപ്പോൾദച്ചനെ ശക്തമായി അപലപിക്കുകയും ഒറ്റപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. പുതിയ കൂട്ടുകെട്ടിൻെറയെല്ലാം നേതാവായിട്ടാണ് ലെയോപ്പോൾദച്ചനെ ചിത്രീകരിച്ചിരിക്കുന്നത്. (Il capo, inventore e direttore di tutta questa trama e' il P. Leopoldo, che da anni travaglia a questo scopo, gli agenti principali sono cinque suoi alunni terziari bene ammaestrati nell' arte di fingere) cfr. S. C. Malabaresi 1862- 1877 Fol 375 R)

റോക്കോസിനും മെല്ലൂസിനും എതിരായി മൂന്നാം സഭക്കാർ ചെയ്ത ആത്മാർത്ഥവും ഗൗരവതരവുമായ പോരാട്ടത്തിൽനിന്ന് ഈ അഭിപ്രായം ശരിയല്ലെന്ന് തെളിയുന്നു. കൂടാതെ യഥാർത്ഥത്തിൽ അവർക്ക് ആഗ്രഹമുണ്ടായിരുന്നെങ്കിൽ വളരെയെളുപ്പം ജനത്തെ മുഴുവനും ചുരുങ്ങിയ സമയത്തിനുള്ളിൽ തങ്ങളോടൊപ്പം ശീശ്മയിലേക്കു കൊണ്ടു പോകാമായിരുന്നു. മാത്രമല്ല, ഇടവിടാതെ അവർ തിരുസ്സിംഹാസനത്തോടു വിശ്വസ്തത പ്രഖ്യാപിച്ചിട്ടുമുണ്ട്. തിരുസ്സിംഹാസനത്തിങ്കലുള്ള അവരുടെ അഭയം തേടൽ തന്നെ ഈ വിശ്വസ്തതയ്ക്കു ഒന്നാംതരം തെളിവാണ്. ഇപ്പോഴത്തെ വികാരി അപ്പൊസ്തോലിക്കായുടെ അറപ്പു ജനിപ്പിക്കുന്ന സ്വഭാവവും കാർക്കശ്യവും ലത്തീൻകാരുടെ നേർക്കുള്ള പ്രത്യേക വാത്സല്യവും അപേക്ഷയ്ക്കുള്ള കാരണമായിരിക്കാമെന്ന് അങ്ങയുടെ എഴുത്തിൽ സൂചിപ്പിക്കുന്നുണ്ടല്ലോ. തീർച്ചയായും ഇപ്പറഞ്ഞ ന്യൂനതകൾ, അവ വിവരിക്കപ്പെടുന്നതിലും വളരെ കൂടുതലായിരുന്നാൽത്തന്നെയും ഈ ജനത്തിൻെറ അപേക്ഷ കേൾക്കാൻ മതിയായ കാരണങ്ങളാകുമായിരുന്നില്ല. ഇന്നത്തെ വികാരി അപ്പൊസ്തോലിക്കാ വരുന്നതിനു മുമ്പു തന്നെ സ്വന്തം മെത്രാനെ കിട്ടുവാൻ ജനം പല പ്രാവശ്യം ആവർത്തിച്ചു പരിശ്രമിച്ചിട്ടുള്ളതിൽ നിന്ന് തെളിയുന്നത് ഈ ന്യൂനതകൾ പ്രസ്തുത അപേക്ഷയുടെ പ്രഥമവും പ്രധാനവുമായ കാരണങ്ങളല്ലെന്നും അതേ സമയം കൂടുതലായ ആക്കം നൽകിയ പുതിയ ഘടകങ്ങൾ മാത്രമാണെന്നുമാണ്. ജനത്തിൻെറ ആവർത്തിച്ചുള്ള പല പരിശ്രമങ്ങളെയും പറ്റി കൂനമ്മാവു നവസന്യാസഗുരു പറഞ്ഞത് എൻെറ ഒടുവിലത്തെ കത്തിൽ കാണാവുന്നതാണ്. സാക്ഷാൽ പ്രധാനകാരണങ്ങൾ താഴെപ്പറയുന്നവയാണ്. 1.രണ്ടു നൂറ്റാണ്ടുകളായി വൈദികരുടെയും ജനത്തിൻെറയും വിദ്യാഭ്യാസത്തെ വളർത്തിയില്ലെന്നു മാത്രമല്ല തടസ്സപ്പെടുത്തിയ കർമ്മെലീത്താക്കാരുടെ ഭരണത്തോടുള്ള വെറുപ്പ് (taedium) 2. പൗരന്മാരെന്നനിലയിൽ ജനത്തിനു യാക്കോബായക്കാരുടെയും ഹിന്ദുക്കളുടെയുമിടയിൽ വന്നുഭവിച്ച താഴ്ന്ന നിലവാരത്തെക്കുറിച്ചുള്ള ദുഃഖം. ഈ അധഃപതനത്തിനുള്ളകാരണം വിദ്യാഭ്യാസത്തിലുള്ള അശ്രദ്ധയാണ്. 3. സ്വന്തം മെത്രാനെ കിട്ടുവാൻ അവർക്കു അർഹതയില്ലെന്നു തിരുസിംഹാസനം വിധിച്ചതായി യാക്കോബായക്കാരും ബാബിലോൺകാരും ഉയർത്തുന്ന പരിഹാസത്തെക്കുറിച്ചുള്ള രോഷം. 4. സ്വന്തം റീത്തിനോടു അത്യധികം കൂറുള്ള (ritui suo addictissimo) ഈ ജനത്തിന് യാക്കോബായക്കാരെയും ലത്തീൻകാരെയും പോലെ, സ്വന്ത റീത്തിൽനിന്നുള്ള മെത്രാനെ വേണമെന്ന ആഗ്രഹം. 5. ലത്തീൻകാരും സുറിയാനിക്കാരും തമ്മിലുള്ള തുടർച്ചയായ മത്സരം. വേർതിരിക്കൽ കൊണ്ടു മാത്രമേ ഇതു നീക്കാനാവൂ. 6. ജാതി, സാമൂഹ്യനിലവാരം, ആചാരങ്ങൾ, കഴിവ്, സമ്പത്ത്, പൗരാണികത്വം, അംഗസംഖ്യ എന്നിവയിൽ സുറിയാനിക്കാർക്ക് ലത്തീൻകാരുടെമേലുള്ള ശ്രേഷ്ഠത. ഇവ കാരണം ഒരുമിച്ചു കഴിയണമെങ്കിൽ സുറിയാനിക്കാർ ലത്തീൻകാരുടെ കീഴിൽ എന്നതിനെക്കാൾ മുകളിലായിരിക്കണമെന്നും ഇരുകൂട്ടർക്കും പൊതുവായ മെത്രാൻ ലത്തീൻ റീത്തുകാരനെന്നതിനെക്കാൾ സുറിയാനി റീത്തുകാരനായിരിക്കണമെന്നുമുള്ളത് വെറും നീതി മാത്രമാണ്. 7. ഇന്നത്തെ ശീശ്മയെ ജയിച്ചു തകർക്കാനും ഭാവിയിൽ

ബാബിലോൺകാരെ അകറ്റിനിർത്താനും യാക്കോബായക്കാരെ എളുപ്പത്തിൽ സഭയിലേക്കു നയിക്കാനുമുള്ള ഏക മാർഗ്ഗമാണിത് എന്നാണ് വൈദികരുടെയും ജനത്തിൻെറയും ഒരുപോലെയുള്ള അഭിപ്രായം. സാഹചര്യങ്ങളും ഈ ജനത്തിൻെറ കഴിവും കണ്ടിട്ട് മേല്പറഞ്ഞ ന്യായങ്ങളെല്ലാം യാഥാർത്ഥ്യത്തിൽ അധിഷ്ഠിതങ്ങളാണെന്ന് കർത്താവിൽ ഞാൻ വിധിച്ചു. ഇന്നും അങ്ങനെതന്നെ വിധിക്കുന്നു.

2. മുകളിൽപ്പറഞ്ഞവയിൽനിന്നു വ്യക്തമാകുന്നത് ലത്തീൻകാരിൽനിന്ന് വേർതിരിയാനുള്ള അപേക്ഷയുടെ യഥാർത്ഥ ലക്ഷ്യം ലത്തീൻകാരുടെ മെത്രാനിൽ നിന്നും വ്യത്യസ്തമായി ഒരു സ്വന്തമെത്രാനെയെന്നല്ല സ്വന്ത റീത്തിൽപ്പെട്ട മെത്രാനെകിട്ടുക എന്നതാണ്. എന്നാൽ സ്വന്ത ജനത്തിൽ നിന്നുള്ള ഒരു മെത്രാനെ വേണമെന്നല്ല താനും. സ്വജാതീയനായ ഒരു മെത്രാന് ഈ മനുഷ്യരെ ഭരിക്കാനാവില്ലെന്ന് അവർ തന്നെ ഏറ്റു പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതിനു പുറമെ തിരുസ്സിംഹാസനത്തിൻെറ അനുഭവത്തിൽ നിന്നും സ്പഷ്ടമാകുന്നു. അതുകൊണ്ടാണ് അവർ ഭരിക്കുന്നതിന് ഒരു യൂറോപ്യൻ മെത്രാനെ ആരംഭംമുതല്ക്കേ ആവശ്യപ്പെട്ടിരുന്നത്. അതേസമയം പൊന്തിഫിക്കൽ കർമ്മങ്ങൾക്കായി സ്വജാതീയനായ ഒരു സഹായമെത്രാനെ വേണമെന്ന് അവർ ആവശ്യപ്പെട്ടതിൽ അത്ഭുതപ്പെടാനില്ലെന്നുമാത്രമല്ല അത് പ്രശംസനീയവുമാണ്. മെത്രാൻ പദവിയെ (Diginitatem pontificalem) ഇവർ വളരെ വിലമതിക്കുന്നതുകൊണ്ടു ഈ അപേക്ഷ അംഗീകരിച്ചുകൊടുക്കുന്നത് വിശ്വസ്തമായ ഈ ജനത്തിൻെറ നേർക്ക് തിരുസ്സിംഹാസനത്തിനുള്ള വിശ്വാസത്തിൻെറ ഒരടയാളം മാത്രമല്ല തിരുസ്സിംഹാസനത്തോട് അവരെ ബന്ധിക്കുന്ന ബലവത്തായ ഒരു കണ്ണികൂടെയായിരിക്കും. സ്വജാതീയ മെത്രാനെ കിട്ടിയാൽ മലബാർ തിരുസ്സിംഹാസനത്തിൽ നിന്നു വിട്ടുപോകുമെന്നുഭയപ്പെടാൻ ന്യായമൊന്നുമില്ല. കാരണം തൊണ്ടനാട്ടു അന്തോനി മെത്രാനുമൊന്നിച്ച് അവർക്ക് പണ്ടേ അങ്ങനെ ചെയ്യാമായിരുന്നത് അവർ ചെയ്തേനേ. എന്നാൽ സൗമ്യതയും വിനയവുമുള്ള ഈ ജനം ''പൗരസ്ത്യർ'' എന്നറിയപ്പെടുന്ന പൊതുവെ കലഹപ്രവണതയും എതിർപ്പും കാണിക്കുന്ന ആളുകളിൽനിന്ന് ആകമാനം വ്യത്യസ്തരാണ്. അവർ കല്ദായക്കാരുടെ റീത്തല്ലാതെ സമ്പ്രദായം (indolem) സ്വീകരിച്ചിട്ടില്ല. ആകയാൽ പൊന്തിഫിക്കൽ കർമ്മങ്ങൾക്കായി ഒരു സഹായമെത്രാനെ തിരഞ്ഞെടുത്ത് അഭിഷേകം ചെയ്യാൻ തിരുസ്സിംഹാസനത്തോടു എനിക്കു നല്ലമനസ്സാക്ഷിയിൽ ശുപാർശ ചെയ്യാൻ സാധിക്കും.

3. മുകളിൽപ്പറഞ്ഞ അപേക്ഷയുടെ കർത്താക്കൾ ആരാണെന്നു 6-ാം നമ്പർ എഴുത്തിലും കൃത്യമായി ഞാൻ അറിയിച്ചിട്ടുണ്ട്. താഴെപ്പറയുന്നവ മാത്രം ഒന്നുകൂടി ആവർത്തിച്ചു പറഞ്ഞാൽ മതിയാകും: ആദ്യം ജനം മുഴുവൻെറയും താല്പര്യത്താലും പിന്നീടു വൈദികരുടെയും ജനത്തിൻെറയും മുഴുവൻ തന്നെ നിർദ്ദേശത്താലും മൂന്നാം സഭക്കാർ തിരുസ്സിംഹാസനത്തിനു എഴുത്തയച്ചു. ലത്തീൻഭാഷ അറിയാവുന്ന ചുരുക്കം ചിലർ അത് എഴുതി; മിഷനറിമാരിൽ ആരും ഒരു തരത്തിലും അതിൻെറ കർത്താവല്ല.

II ആവശ്യപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന വിഭജനത്തിൻെറ ഫലത്തെക്കുറിച്ചു തിരുസ്സിംഹാസനം ചോദിച്ചിരിക്കുന്ന കാര്യങ്ങൾ: അതുവഴി സ്ഥായിയായ സമാധാനം ഉണ്ടാകുമോ? ലത്തീൻകാരും സുറിയാനിക്കാരും തമ്മിലോ അവരുടെ മെത്രാൻമാർ തമ്മിലോ ഒരുവിധ സ്പർദ്ധയുമുണ്ടാകില്ലെന്നും കല്ദായക്കാരുടെ വശീകരണം അവസാനിക്കുമെന്നും അനന്തിരാവകാശരൂപേണയും കുടുംബസ്വത്തായുമുള്ള മെത്രാൻ സ്ഥാനത്തിനു വേണ്ടിയുള്ള പൂർവ്വികന്മാരുടെ ആഗ്രഹവും താല്പര്യവും [13] പുനർജീവിക്കുമെന്നും പ്രതീക്ഷിക്കാമോ?

1. ഈ ബഹളത്തിൻെറ കാരണങ്ങളെ കണക്കിലെടുത്താൽ സുറിയാനി റീത്തുകാരനായമെത്രാനെ കൊടുത്തുകൊണ്ടു അവർ ആവശ്യപ്പെടുന്ന തരത്തിലുള്ള വേർതിരിക്കലാണ് ഉറച്ചതും ശാശ്വതവുമായുള്ള സമാധാനം സ്ഥാപിക്കുവാനുള്ള ഏറ്റവും പറ്റിയ മാർഗ്ഗമെന്ന് അനായാസേന മനസ്സിലാകുന്നതാണ്. എന്നാൽ പുതിയ മിഷനറിമാർ ഈ ജനത്തിന് വിദ്യാഭ്യാസം ശ്രദ്ധാപൂർവ്വം നല്കുകയും അവരോടു സ്നേഹപൂർവ്വം പെരുമാറുകയും വേണം. അവരുടെ സകല ആഗ്രഹങ്ങളും ഇതു വഴി നിറവേറ്റുന്നതിനു പുറമെ വീണ്ടും ബാബിലോണിലേക്കു തിരിയുന്നതിനുള്ള എല്ലാ ന്യായവും നിർമ്മാർജ്ജിതമാകുകയും ചെയ്യും.

2. ഭാവിയിൽ ലത്തീൻകാരും സുറിയാനിക്കാരും തമ്മിൽ അല്ലെങ്കിൽ അവരുടെ മെത്രാന്മാർ തമ്മിൽ സ്പർദ്ധ ഉണ്ടാകുമെന്നു ഭയപ്പെടേണ്ടതില്ല. കാരണം അവർ ഒരേ സ്ഥലത്താണ് നിവസിക്കുന്നത് എന്ന സങ്കല്പമേ ശരിയല്ല. ആറു പട്ടണങ്ങളിൽ മാത്രമേ വ്യത്യസ്ത റീത്തിലെ രണ്ടു പള്ളികളുള്ളൂ. കൂടാതെ സുറിയാനിക്കാർ ലത്തീൻകാരുമായി സഹവസിക്കുകയോ വിവാഹബന്ധത്തിലേർപ്പെടുകയോ ചെയ്യാറില്ല. പാശ്ചാത്യജനതകളുടെയിടയിലെ കുലീനരും സാമാന്യജനങ്ങളും തമ്മിലുള്ളതിലേറെ വലുതും ആഴമേറിയതുമായ വേർതിരിവാണ് (separatio) സുറിയാനിക്കാരായ ഏറ്റം ഉയർന്ന ജാതിയും ലത്തീൻകാരായ താഴ്ന്ന ജാതിക്കാരും (inter castam supremum syrorum et castas inferiores Latinorum) തമ്മിലുള്ളത്. ഇക്കാരണത്താൽ ഏവം വിധമായ സ്പർദ്ധയ്ക്കു മേലിൽ അവസരമുണ്ടാകാനാവില്ല.

3 ബാബിലോൺകാർ മലബാർകാരുടെ ക്ഷണപ്രകാരവും യാത്രച്ചെലവു കൈപ്പറ്റിയുമാണ് ഇവിടെ വന്നിട്ടുള്ളത്. സുറിയാനി റീത്തിൽപ്പെട്ട ഒരു മെത്രാനെ കിട്ടിയാൽ മലബാറുകാർ ബാബിലോൺകാരോടുള്ള സ്നേഹത്തെപ്രതി അത്തരം മെത്രാൻെറ യാത്രയ്ക്കും ചെലവിനുമായി ഒരു തരത്തിലും തുടർന്നു പണം

---

13. കുടുംബസ്വത്തായുള്ള മെത്രാൻ സ്ഥാനത്തിനു വേണ്ടിയുള്ള പൂർവ്വികന്മാരുടെ ആഗ്രഹം എന്നു പറയുന്നത് പഴയ നൂറ്റാണ്ടുകളിൽ നിലനിന്നിരുന്ന അർക്കദിയാക്കോൻ പദവിയെ അനുസ്മരിപ്പിച്ചുകൊണ്ടായിരിക്കണം. അതു നിന്നുപോയിട്ട് കാലങ്ങളായിട്ടും വീണ്ടും എന്തിനാണോ അത് വീണ്ടും അനുസ്മരിപ്പിക്കുന്നത്? ഏതായാലും ഒരു സമൂഹത്തിൻെറ ഭരണം ഒരു സന്യാസസമൂഹം അയയ്ക്കുന്ന ഏതാനും മിഷനറിമാർ കയ്യടക്കി വെയ്ക്കുന്നതും ആ ഭരണം ഇവരെ മാത്രം ഏല്പിക്കുന്നതും ഒട്ടും മെച്ചമായ ഒരു ക്രമം അല്ലെന്നു മാത്രം പറഞ്ഞുകൊള്ളട്ടെ.

മുടക്കുകയില്ല. മലബാറിൽ വിജയിക്കാമെന്നുള്ള സകല പ്രതീക്ഷയും ബാബി ലോൺകാരിൽ നിന്ന് ദൂരീകൃതമാകുകയും ചെയ്യും.

4. ഭരിക്കുന്ന മെത്രാൻ ഈ ജനത്തിൽ നിന്നല്ലാത്തിടത്തോളം കാലം അനന്തിരാവകാശരൂപേണയും കുടുംബസ്വത്തായുമുള്ള മെത്രാൻ സ്ഥാനത്തെ ക്കുറിച്ചു താൽപര്യം ജനിക്കുവാൻ സാധിക്കുകയില്ല. തന്നെയുമല്ല ഇന്നത്തെ മലബാറുകാരുടെ മനസ്സിന് ഇത്തരം ആശയം പൂർണ്ണമായും അന്യമാണെന്നുള്ളതിനു സംശയമില്ല.

III എൻെറ 7-ാം നമ്പർ എഴുത്തോടു കൂടി അയച്ച ഭൂപടം വിഭജനത്തിൻെറ സാദ്ധ്യതയെ കാണിക്കുന്നുണ്ട്. നിർദ്ദേശിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന രൂപതയുടെ അതിർത്തികൾ മലബാറിലെ സുറിയാനിക്കാരുടെ അതിർത്തിയാണ്.

സ്ഥാപിക്കുവാനുള്ള രൂപതയുടെ സംരക്ഷണഭാരം 1857 ലെ കോൺകൊർ ദാത്തനുസരിച്ച് പോർട്ടുഗൽ രാജാവിനെ ഏല്പിക്കുക എന്ന ഉപദേശം മുന്നോട്ടുവയ്ക്കാൻ ഞാൻ മുതിർന്നു. അതിനുള്ള ന്യായങ്ങൾ, ഗോവ ആർച്ചുബിഷപ്പിൻെറ ഇക്കാര്യം സംബന്ധിച്ചുള്ള അഭിപ്രായത്തോടൊപ്പം എൻെറ 8-ാം നമ്പർ കത്തിൽ കാണാവുന്നതാണ്.

ഗോവ, വരാപ്പുഴ മേലദ്ധ്യക്ഷന്മാർ തമ്മിൽ ഉയർന്നിരിക്കുന്ന സാധാരണ സമയത്തെക്കുറിച്ചുള്ള പ്രശ്നത്തിൽ, രണ്ടു പേരും എനിക്കു തല്ക്കാലത്തേക്കു വിട്ടുതന്നിരിക്കുന്ന അധികാരത്തെക്കുറിച്ചു ഇരുവരും തല്ക്കാലം സ്വസ്ഥ മായിരിക്കണമെന്നു തിരുസ്സിംഹാസനം തീരുമാനിച്ചിരിക്കുകയാൽ തിരുസ്സിംഹാ സനത്തിൻെറ ഉള്ള് എനിക്കു മനസ്സിലാകുന്നതിനു മുമ്പ്, എലഞ്ഞിയിൽ മാനസ്സാന്തര പ്പെട്ടവരുടെ കാര്യത്തിൽ മാത്രമേ എനിക്കു കിട്ടിയ ഈ അധികാരം ഞാൻ പ്രയോഗിച്ചിട്ടുള്ളൂ. ആ പള്ളിയിൽ എനിക്കുള്ള അധികാരം മാറുന്നത് കുറെക്കൂടി ഉചിതമായ ഒരു സന്ദർഭത്തിലേക്കു മാറ്റിവെയ്ക്കുക എന്ന എൻെറ ആശയം തിരുസ്സിംഹാസനത്തെ അറിയിക്കാനായി ഞാൻ വന്ദ്യ വികാരി അപ്പെസ്തോലി ക്കായ്ക്കു വെളിപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. ഉചിതമായ സന്ദർഭം അത്ര വിദൂരമാകാൻ സാദ്ധ്യതയില്ല. എൻെറ അഭിപ്രായം തിരുസ്സിംഹാസനം അംഗീകരിക്കുമെന്ന കാര്യത്തെക്കുറിച്ചു എനിക്കു സംശയമില്ല.

സമയക്കുറവുമൂലം ഏറ്റം പുതിയ വസ്തുതകൾ എൻെറ അടുത്ത എഴുത്തിലേ അറിയിക്കാനാവൂ.

●

14

S.C. Malabaresi 1862-1877

Fol 550R-V + 554 R-V

ഒല്ലൂർ, സെപ്റ്റംബർ 11, 1876

ജൂലൈ 29-ലെ അങ്ങയുടെ 9-ാം നമ്പർ എഴുത്തിനുശേഷം ഗോവക്കാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ചുള്ള ജൂൺ 7-ലെ എഴുത്ത് ബോംബയിലെ 5-ാം കവറിൽ എനിക്കു കിട്ടി. കൽക്കട്ടാ വഴി അയച്ചതുമൂലമാണ് അതു ഇത്ര താമസിച്ചു പോയത്. മലബാർ കാര്യങ്ങളെ സംബന്ധിക്കുന്ന എഴുത്തു ഏതാണ്ടു ഇരട്ടി ദൈർഘ്യമുള്ള കൽക്കട്ടാവഴി അയയ്ക്കരുതെന്നും ബോംബെ വഴി വേണമെന്നും അപേക്ഷിക്കുന്നു. ജൂൺ 30, ജൂലൈ 16, 24, ആഗസ്റ്റ് 15, സെപ്റ്റംബർ 4 എന്നീ തീയതികളിലെ എൻെറ എഴുത്തുകൾ യഥാവിധി അങ്ങയുടെ കയ്യിലെത്തിയിട്ടുണ്ടെന്നു കരുതുന്നു.

ആർച്ചുബിഷപ്പിൻെറ വള്ളം വില്ക്കുന്നതു സംബന്ധിച്ച് കഴിഞ്ഞ എഴുത്തിൽ ഞാൻ എഴുതിയതു കമീല്ലോസച്ചൻ [1] മെനഞ്ഞുണ്ടാക്കി (cusa) പ്രചരണാർത്ഥം വള്ളക്കാർക്കു വിവരിച്ചു കൊടുത്ത കെട്ടുകഥയാണെന്നാണ് ഇപ്പോൾ പറഞ്ഞു കേൾക്കുന്നത്.

ഇനി ചരിത്രം തുടരട്ടെ. ആഗസ്റ്റു 16-നു കുർബ്ബാന കഴിഞ്ഞു ഞാൻ അമ്പഴക്കാട്ടു ആശ്രമം വിട്ടു വള്ളത്തിൽ വടക്കോട്ടുള്ള യാത്ര തുടർന്നു. ഇടതുവശത്തുള്ള കരയിൽ ക്രാംഗന്നൂർ ഗ്രാമം (അതു കൃത്യമായി എഴുതേണ്ടതു കൊടുങ്ങല്ലൂർ എന്നാണ്) കണ്ടു. അവിടെ ഇപ്പോൾ ചെറുതും ദരിദ്രവുമായ ഒരു ലത്തീൻ പള്ളിയല്ലാതെ വേറൊന്നുമില്ല. തുടർന്നു കാട്ടൂർ ചെന്നശേഷം ഒടുവിൽ എടത്തുരുത്തിയിൽ എത്തിച്ചേർന്നു. എവിടെയും കണ്ട അതേ ഉത്സാഹം പ്രകടിപ്പിച്ചുകൊണ്ട് എല്ലാ സ്ഥലങ്ങളിലും വൈദികരും ജനങ്ങളും എന്നെ വിശേഷമായി സ്വീകരിച്ചു ബഹുമാനിച്ചു.

---

1. ഒരു കർമ്മെലീത്താ മിഷനറി

ആഗസ്റ്റു 17-നു കുർബ്ബാന ചൊല്ലി വേറൊരു പ്രസംഗവും പറഞ്ഞു ഞാൻ എടത്തുരുത്തി വിട്ടു. ശീശ്മക്കാരുടെ ഭാഗത്തു നില്ക്കുന്ന പാലയൂരിലെത്തി. ശീശ്മക്കാരായ വൈദികർ ദൈവദോഷത്തോടെ (sacrilege) കുർബ്ബാന ചൊല്ലുന്ന അൾത്താരയിൽ ദിവ്യബലിയർപ്പിക്കുന്നതിനോ [2] അവർ കൂസൽ കൂടാതെ (impune) തെറ്റുകൾ പ്രസംഗിക്കുന്ന വേദിയിൽ കയറുന്നതിനോ പറ്റാത്തതിനാൽ പള്ളിയിൽ ഞാൻ പ്രവേശിക്കുകയില്ലെന്നു നേരത്തെ പരസ്യപ്പെടുത്തുവാൻ ഞാൻ കല്പന കൊടുത്തു. കത്തോലിക്കാപ്പള്ളികൾ, ശീശ്മപ്പള്ളികൾ എന്നിങ്ങനെ വിഭജിച്ചുകൊണ്ടു ഹിന്ദു മജിസ്ട്രേട്ടുമാർ തുടങ്ങിയ ദുർന്നയങ്ങൾക്ക് (abusus) സമ്മതിക്കുന്നതായി കാണപ്പെടാൻ ഞാൻ ഇഷ്ടപ്പെട്ടില്ല. അതുപോലെ തിരുസ്ഥലത്തു കലക്കമുണ്ടാക്കുവാൻ ശീശ്മക്കാർക്കു അവസരം കൊടുക്കുവാനും എനിക്കിഷ്ടമായിരുന്നില്ല. അതേ സമയം കത്തോലിക്കരും ശീശ്മക്കാരും തമ്മിലുള്ള വ്യത്യാസം ജനം കൃത്യമായി ഗ്രഹിക്കുവാനിടയാക്കാൻ ഞാൻ ആഗ്രഹിച്ചു. അതിനാൽ വലിയ മരത്തിൻെറ തണലിൽ നിന്ന കത്തോലിക്കരോടു ഞാൻ പള്ളിമേടയിൽ നിന്നു ദീർഘമായി സംസാരിച്ചു. മറ്റേ പള്ളിമേടയിൽ നിന്നിരുന്ന ശീശ്മക്കാരൻ വൈദികനും അനുയായികളും ഇതു ശ്രവിക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു. മെല്ലൂസു മെത്രാനിൽ നിന്നു പട്ടം സ്വീകരിച്ച ആ വൈദികൻ എൻെറ പ്രസംഗം തീർന്നപ്പോൾ അദ്ദേഹത്തിൻെറ അനുയായികളുടെ പ്രമാണികളുമായി ബഹുമാനപുരസ്സരം എന്നെ സമീപിച്ചു. ഒരു മണിക്കൂർ നീണ്ട ചർച്ച കഴിഞ്ഞപ്പോൾ എൻെറ ന്യായവാദങ്ങളെ ഖണ്ഡിക്കുവാൻ തങ്ങൾക്കാവില്ലെന്നു അവർ സമ്മതിച്ചു. എന്നാൽ ഒരു മെത്രാൻ വേറൊരു മെത്രാനെതിരായി നില്ക്കുന്നതിനാലും ഇവരിലാരാണ് മാർപാപ്പായുടെ യഥാർത്ഥമനസ്സു സംവഹിക്കുന്നത് എന്ന് അവർ അറിയാത്തതിനാലും, മെല്ലൂസുമെത്രാൻ താമസിക്കുന്ന തൃശൂരിൽ തങ്ങളെക്കാൾ അറിവുള്ളവർ ഈ സംശയം തീർക്കുന്നതു വരെ കാത്തിരിക്കാനാണ് തങ്ങളുടെ മനസ്സ് എന്ന് അവർ പ്രസ്താവിച്ചു. തൃശൂർ പള്ളിയാണ് ശീശ്മയുടെ കോട്ടയെന്നും അതിനെ കീഴടക്കാത്തിടത്തോളം കാലം ശീശ്മയെ ജയിക്കാനാവില്ലെന്നും ഇതിൽ നിന്നു ഞാൻ മനസ്സിലാക്കി.

അന്നു തന്നെ വൈകിട്ടു വളരെ പള്ളികൾ സംഘടിപ്പിച്ച അതിമനോഹരമായ ജലഘോഷയാത്ര എന്നോടൊപ്പം അരണാട്ടുകര ആശ്രമത്തിലെത്തി. മറ്റെ കരയിൽ വലിയ ഒരു ഘോഷയാത്ര എന്നെ സ്വീകരിച്ചു ആശ്രമദൈവാലയത്തിലേക്കാനയിച്ചു. അവിടെ എല്ലാ ഭാഗങ്ങളിലും നിന്നു വന്നു കൂടിയ വലിയ ഒരു ജനക്കൂട്ടത്തോടു ഒരു മെത്രാൻെറ നിയമാനുസൃതമല്ലാത്ത പ്രവൃത്തി വഴി മലബാർ മുഴുവൻ വ്യാപിച്ച വിലാപാർഹമായ തിന്മകളെ വർണ്ണിച്ചുകൊണ്ടു തീക്ഷ്ണമായി ദൈവത്തെ പ്രാർത്ഥിക്കുന്നതിന് ജനത്തെ ഞാൻ ആഹ്വാനം ചെയ്തു.

തുടർന്നുള്ള ദിവസങ്ങളിൽ വൈദികരും വിശ്വാസികളുമായ ഏറെയാളുകളെ കൂടാതെ, ഏകമായി നില്ക്കുന്ന ആശ്രമത്തിൽ നിന്നു അരമണിക്കൂർ അകലെയുള്ള

---

2. അക്കാലത്തെ ചിന്താഗതിയാണിത്. സാധുവായ മെത്രാൻ പട്ടമുണ്ടായിരുന്ന മെല്ലൂസു മെത്രാനോ അദ്ദേഹത്തിൽ നിന്നു പട്ടം സ്വീകരിച്ച വൈദികരോ, അദ്ദേഹത്തെ പിൻചെന്നിരുന്ന വൈദികരോ അർപ്പിക്കുന്ന ബലി ദൈവദോഷമാണെന്നു പറയാനാവില്ല.

അരണാട്ടുകരയിലെ ശീശ്മക്കാരുടെ ഇടവകപ്പള്ളിയിലെ പ്രമാണികളും സംസാരിക്കുന്നതിനായി എൻെറ പക്കൽ വന്നു. താമസിയാതെ തൃശൂരിലും ഒല്ലൂരിലും പുറത്താകാനിരുന്ന അതേ കാര്യങ്ങൾ തന്നെയായിരുന്നു അവരുടെ സംഭാഷണവും പ്രതീക്ഷാവിഷയവും.

സെപ്റ്റംബർ 19, 20 എന്നീ ദിവസങ്ങളിൽ ഒല്ലൂരിൽ നടത്തുവാനുള്ള സമ്മേളനത്തിലേക്കു വൈദികരെയും ജനത്തെയും ക്ഷണിച്ചുകൊണ്ടുള്ള ഒരെഴുത്ത് വടക്കൻ പ്രദേശത്തുള്ള എല്ലാ കത്തോലിക്കാപ്പള്ളികൾക്കും ശീശ്മയിൽപെട്ട പള്ളികൾക്കും ഞാൻ സെപ്റ്റംബർ ഒന്നാം തീയതി അയച്ചു. മെല്ലൂസു മെത്രാനു ഞാനയച്ചതുറന്ന കത്തും അതോടൊപ്പമുണ്ടായിരുന്നു. ഈ കത്തിൻെറ കോപ്പി ഇതോടൊപ്പം A അക്ഷരത്തിൻെറ കീഴിലുണ്ട്. 3

സെപ്റ്റംബർ 2-നു മഴയുണ്ടായിരുന്നിട്ടും പല ഘോഷയാത്രകളായി തോടുവഴിയും കരവഴിയും തൃശൂർ നഗരത്തിലൂടെ എന്നെ ഒല്ലൂർക്കു ആനയിച്ചു. പുതിയ ശീശ്മക്കാർക്കു തനതായ മെത്രാനെ അംഗീകരിച്ചു കൊടുക്കാതെ തന്നെ അവർ മാനസ്സാന്തരപ്പെടുമോ എന്ന് അവിടെ പ്രത്യക്ഷമാകാനിരിക്കുന്നു. പ്രധാനമായ സംശയം ഉദിക്കുന്നത് സൂത്രശാലിയായ ആ മെത്രാന് കഴിഞ്ഞ രണ്ടു വർഷങ്ങളായി പ്രോട്ടസ്റ്റൻറുകാരുടെയും യാക്കോബായക്കാരുടെയും സഹായത്തോടെ തൃശൂരിലെ വിശ്വാസികളുടെ വിശ്വാസത്തെത്തന്നെ വളരെയധികം ദുഷിപ്പിക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞു എന്ന വസ്തുതയിൽ നിന്നാണ്. ഈ ദുഷിപ്പിക്കലിൻെറ ഫലമായി ആ ഭാഗ്യഹീനരായ ജനത (miserabilis ille populus) ഞങ്ങൾക്കു ഉത്തരം നല്കുകയിൽ വിശുദ്ധ ഗ്രന്ഥത്തിൽ നിന്നു വി. പത്രോസിൻെറയും പിൻഗാമികളുടെയും മുഖ്യസ്ഥാനത്തെ (primatus) എതിർത്തുകൊണ്ട് ലത്തീൻകാർക്കു പാപ്പായായിരിക്കുന്ന പദവി വി. തോമ്മായുടെ പിൻഗാമികളായ കൽദായ പാത്രീയാർക്കാമാർ കൽദായ സുറിയാനിക്കാരെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം വഹിക്കുന്നു എന്നാണ് പ്രസ്താവിക്കുന്നത്. മെല്ലൂസുമെത്രാനെ അവർ സ്തുതിക്കുന്നതു സ്വാതന്ത്ര്യദായകനെന്നനിലയിലും. കാരണം റോക്കോസുമെത്രാനിൽ നിന്നു ചെറുപട്ടം സ്വീകരിച്ചവരും വൈദികപട്ടം സ്വീകരിക്കാമെന്നു യാതൊരു പ്രതീക്ഷയുമില്ലാതിരുന്നവരുമായ ചെറുപ്പക്കാർക്കു അദ്ദേഹം പട്ടം കൊടുക്കുകയുണ്ടായി.

എൻെറ ബുദ്ധിമുട്ടുള്ള ജോലിക്കുവേണ്ടി തീക്ഷ്ണമായി പ്രാർത്ഥിക്കുവാൻ അപേക്ഷിക്കുന്നു.

P.S. എഴുത്തു ഞാൻ തീർത്തപ്പോൾ ഗോവയുടെ കീഴിലുള്ള വെളിയനാടു (villajanadh) പള്ളിയുടെ വികാരി ശീശ്മ ഉപേക്ഷിച്ചുകൊണ്ടുള്ള പ്രതിജ്ഞ അയച്ചതു കിട്ടി. അദ്ദേഹം അനുയായികളോടൊപ്പം സഭയുടെ ഐക്യത്തിലേക്കു തിരിച്ചുപോന്നു.

---

3. ഇതു ഇവിടെ ഉപേക്ഷിക്കുകയാണ്. മൊയ്റീൻ പള്ളികൾക്കയച്ച കത്തിൻെറയും മെല്ലൂസിനയച്ച എഴുത്തിൻെറയും പ്രസക്ത ഭാഗങ്ങൾ വി. സി. ജോർജ്ജിൻെറ നിധീരിമാണിക്കത്തനാർ എന്ന പുസ്തകത്തിൽ കൊടുത്തിട്ടുണ്ട് (Reprint കോട്ടയം 1994, പേജ് 303) നേരത്തെ അയച്ച എഴുത്തിലെ ആശയങ്ങൾ തന്നെയാണ് മെല്ലൂസിനുള്ള ഇപ്രാവശ്യത്തെ എഴുത്തിലുമുള്ളത്. നേരത്തെയയച്ച എഴുത്തു വി. സി. ജോർജ്ജിൻെറ ഇതേ പുസ്തകത്തിൽ തന്നെ കാണാവുന്നതാണ്, പേജ് 307-308).

15

S.C Malaberesi
1862-1877
Fol 555R- 556V

ഒല്ലൂർ, സെപ്റ്റംബർ 18, 1876

അടുത്ത രണ്ടു ദിവസങ്ങളിൽ നടക്കുവാനുള്ള വൈദികരുടെയും ജനത്തിൻെറയും സമ്മേളനത്തിൽ സുറിയാനിക്കാർക്കു തനിച്ചു മെത്രാൻ വേണമെന്ന വിഷയം ചർച്ചയ്ക്കു എടുക്കുകയില്ല. കാരണം ഇക്കാര്യത്തെക്കുറിച്ചു എല്ലാവരുടെയും ഐകകണ്ഠ്യമായ അഭിപ്രായവും ഉറച്ച പ്രതീക്ഷയും തുടരുകയാണ്. പുതിയ ശീശ്മക്കാരുടെ മാനസ്സാന്തരത്തെക്കുറിച്ചായിരിക്കും ഞങ്ങൾ സംസാരിക്കുവാൻ പോകുന്നത്. തർക്കം എത്രയും നീട്ടിക്കൊണ്ടുപോകുമോ അത്രയും ഇവർ ശരിയായ വിശ്വാസത്തിൽ നിന്ന് അകലും. സുറിയാനി റീത്തുകാരനായ മെത്രാനെ മലബാറുകാർക്കു തിരുസ്സിംഹാസനം കൊടുക്കുമെങ്കിൽ താൻ സ്വന്തനാട്ടിലേക്കു മടങ്ങിപ്പോകുമെന്ന് കയ്യേറ്റക്കാരനായ മെത്രാൻ ആരംഭത്തിൽ പ്രസ്താവിച്ചിരുന്നു. ഇപ്പോഴാകട്ടെ അദ്ദേഹം പറയുന്നത് താൻ ഒരിക്കലും മലബാർ വിട്ടുപോകയില്ലെന്നാണ്. മുമ്പു മാർപ്പാപ്പായുടെ മുഖ്യസ്ഥാനത്തെ സ്തുതിച്ചുകൊണ്ട്, തിരുസ്സിംഹാസനത്തിൻെറ അംഗീകാരം തനിക്കു കിട്ടിയിട്ടുണ്ട് എന്നു വ്യാജക്കത്തുവഴി അദ്ദേഹം കാണിച്ചു. ഇന്നു പറയുന്നത് തനിക്കു അത്തരം അംഗീകാരത്തിൻെറ ആവശ്യമില്ലെന്നാണ്. ശ്ലീഹന്മാരെല്ലാം തുല്യരായിരുന്നു എന്നും മാർതോമ്മായുടെ പിൻഗാമി വി. പത്രോസിൻെറ പിൻഗാമിയെക്കാൾ താഴ്ന്നവനല്ലെന്നും അദ്ദേഹം പഠിപ്പിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ടു നമ്മുടെ പ്രശ്നത്തിൻെറ തീരുമാനം അധികം താമസിപ്പിക്കരുത് എന്നു കാര്യമായി നിർബ്ബന്ധപൂർവ്വം പറയേണ്ടിയിരിക്കുന്നു.

ശ്രേഷ്ഠത, കഴിവ്, ആചാരങ്ങൾ, വിശ്വാസം ഇവയിൽ (Nobilitate, indole, moribus et fide) തെക്കൻ പ്രദേശത്തെ ജനത്തിൻെറ നിലവാരത്തോളം എത്താത്ത

(non attingit) മലബാറിൻെറ വടക്കുഭാഗത്തെ കത്തോലിക്കരും, ശീശ്മക്കാരുമായ ജനത്തെ കാണുകയും കേൾക്കുകയും ചെയ്യുകയിൽ, മലബാറുകാർക്കു തനിച്ച് സ്വന്തറീത്തിലുള്ള മെത്രാനെ കിട്ടുന്നില്ലെങ്കിൽ അവർ സാവധാനത്തിൽ പുതിയ ശീശ്മയുടെ ഇരയായിത്തീരുമെന്നു പറയുന്നവരുടെ അഭിപ്രായം (judicium) ശരിയാണെന്ന് കൂടുതൽ ഉറപ്പായി എനിക്കു തോന്നുന്നു. എന്നാൽ അവരുടെ പൊതുവായ ആഗ്രഹത്തിനു തിരുസ്സിംഹാസനം പരിഗണന കൊടുത്താൽ, വീണുപോയവർ ഉടനെയല്ലെങ്കിലും, സാവധാനം സഭയിലേക്കു മടങ്ങുമെന്നു പ്രതീക്ഷിക്കാവുന്നതാണ്. വികാരി അപ്പൊസ്തോലിക്കായ്ക്കു വീണ്ടും കീഴ്പ്പെടുവാൻ തങ്ങളെ നിർബ്ബന്ധിക്കരുത് എന്ന ഏകസ്വരത്തിലുള്ള വ്യവസ്ഥയോടെ തിരുസ്സിംഹാസനവുമായി അനുരഞ്ജനപ്പെടുവാൻ വളരെ കത്തനാരന്മാരും പള്ളികളും ആവശ്യപ്പെട്ടു കഴിഞ്ഞു.

ഫലപ്രദമായ പ്രതിവിധി ചെയ്തു മലബാർ സഭയെ രക്ഷിക്കുവാൻ മനസ്സാകുന്നുവെങ്കിൽ തിരുസ്സിംഹാസനത്തിന് (മറ്റൊന്നു ചെയ്യുവാൻ) സ്വാതന്ത്ര്യമില്ലെന്നു ആത്മാർത്ഥമായി ഏറ്റുപറയുവാൻ ഞാൻ നിർബ്ബന്ധിതനാകത്തക്കവിധം അത്രയധികം ആഴമായി ലത്തീൻ മെത്രാനെക്കുറിച്ചും ഇന്നത്തെ മിഷനറിമാരെക്കുറിച്ചും ജനിച്ചിട്ടുള്ള വെറുപ്പ് (taedium) എല്ലാവരുടെയും മനസ്സിൽ കുടികൊള്ളുന്നു. ഞാൻ ഇവിടെ വന്നതിൽപ്പിന്നെ ശീശ്മയ്ക്കു മൂർച്ചയേറിയിട്ടുണ്ടെങ്കിലും വളർച്ചയുണ്ടായിട്ടില്ല. ഇതിനുള്ള കാരണം ഞാൻ എല്ലായിടത്തും പ്രസംഗിച്ച ന്യായങ്ങളെക്കാൾ, പൊതുജനാഭിപ്രായത്തെ തിരുസ്സിംഹാസനം ശ്രവിക്കുമെന്ന വളരെ പരക്കെയുള്ള പ്രത്യാശയാണ്.

ഈ മിഷൻ ഏതു സന്യാസസഭയെയാണ് ഏല്പിക്കേണ്ടത് എന്ന കാര്യത്തിൽ സ്വാതന്ത്ര്യത്തോടെ സംസാരിക്കുന്നുവെങ്കിൽ എന്നോടു ക്ഷമിക്കുമല്ലോ. ഈ മിഷനെ വരാപ്പുഴ നിന്നു വേർപെടുത്തി ബഹുമാനപ്പെട്ട കർമ്മെലീത്താ വൈദികർക്കു കൊടുക്കണമെന്ന് ഞാൻ എഴുതിയത് എൻെറ ഭാഗത്തുനിന്നല്ലാതെ ജനത്തിൻെറ ആഗ്രഹമനുസരിച്ചല്ല. ഇതേസഭയിൽപ്പെട്ട മിഷനറിമാരെ അയയ്ക്കുവാൻ തിരുസ്സിംഹാസനം തീരുമാനിച്ചാൽ അതു സമാധാനത്തിനും ആഗ്രഹിച്ച ഐക്യത്തിനും ഉപകരിക്കുകയില്ലെന്നു ഇപ്പോൾ ഞാൻ അതിയായി ഭയപ്പെടുകയാണ്. ഈ സഭയിൽപ്പെട്ട വൈദികരുടെനേർക്കു ഏറെനാളുകളായി നിലനില്ക്കുന്ന വെറുപ്പിനെ ബാബേൽ പാത്രിയാർക്കായും മെല്ലൂസു മെത്രാനും ഇടയലേഖനങ്ങൾ വഴി വളരെയേറെ പുഷ്ടിപ്പടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. ശ്ലൈഹികസന്ദർശകനോടെന്ന നിലയ്ക്കു എനിക്കു എതിരായും സുറിയാനിക്കാരെ ലത്തീൻകാരിൽ നിന്നു വേർതിരിക്കണമെന്നു പരസ്യമായി പറയുന്ന എല്ലാവർക്കുമെതിരായുമുള്ള ഇന്നത്തെ മിഷനറിമാരുടെ ഇടവിടാതെയുള്ള വിവേകശൂന്യമായ പ്രക്ഷോഭണ (agitatio) വും ഈ വെറുപ്പു വളരാൻ സഹായകരമായിട്ടുണ്ട്. ചെറുപ്പക്കാരും പ്രായമുള്ളവരും, ഉദാസീനരും ഭക്തരുമായ വൈദികർ മാത്രമല്ല സകല ജനവും, പ്രമാണികളും, താഴ്ന്ന നിലയിൽപ്പെട്ടവരും, സമ്പന്നരും ദരിദ്രരും, ഒറ്റവാക്കിൽപ്പറഞ്ഞാൽ മലബാ

റുകാർ ഒന്നടങ്കം, ഞാൻ അറിയിച്ചതുപോലെ, വളരെ ചുരുക്കം പേരൊഴിച്ച്, കർമ്മെലീത്താക്കാരോടു അനുകൂലമല്ലാത്ത മനോഭാവക്കാരാണ്. ഈ ദിവസങ്ങളിൽ ഞാൻ ഇങ്ങനെ കേൾക്കുകയുണ്ടായി : ''സുറിയാനിക്കാരായ ഞങ്ങൾ ബ്രാഹ്മണ ജാതിയാണ്. നൂറ്റാണ്ടുകളായി ഞങ്ങൾ പ്രമാണികളായിരുന്നു. (primores) ഹിന്ദുക്കൾ ഞങ്ങളെ ബഹുമാനിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു. ഇപ്പോഴാകട്ടെ ഏറ്റം താഴ്ന്ന ജാതികളിൽനിന്നുള്ള ക്രിസ്ത്യാനികൾ പ്രോട്ടസ്റ്റൻറുകാരിൽ നിന്ന് ഇംഗ്ലീഷും ഇതര ശാസ്ത്രങ്ങളും പഠിച്ച് മജിസ്ട്രേട്ടുമാരും ജഡ്ജിമാരുമായി ഞങ്ങൾക്കുമേൽ എത്തി ഞങ്ങളുടെ അധഃപതനത്തെക്കുറിച്ച് (de nostra degradatione) പരിഹസിക്കുന്നു. അറിവില്ലായ്മ മൂലമാണ് ഞങ്ങൾ താഴ്ന്ന പടിയിലേക്കിറങ്ങിയത്. എന്തുകൊണ്ടു മിഷനറിമാർ ഞങ്ങളെ അജ്ഞതയുടെ അടിമകളായി നിർത്തുന്നു? ഇന്നു ആകെക്കൂടിയുള്ള സ്കൂളുകളിലേക്കു ഞങ്ങൾ കുട്ടികളെ വിട്ടാൽ എന്തുകൊണ്ടു ഞങ്ങളെ പള്ളിമുടക്കു (interdicto) വഴി ശിക്ഷിക്കുന്നു? എന്തിന് ഈ വർഷങ്ങളിലെല്ലാം ഞങ്ങൾ സ്കൂളുകൾ സ്ഥാപിക്കുവാൻ പണം കൊടുത്തു?' സത്യം പറഞ്ഞാൽ, ഈ പരാതിക്കു അടിസ്ഥാനമുണ്ടെന്നു മാത്രമല്ല ഇവരിലെ ചെറുപ്പക്കാരുടെ ബുദ്ധിപരമായ കഴിവ് എത്ര കൂടുമോ അത്ര കൂടുതലായി ഇതു ഹൃദയത്തെ ഇളക്കുന്നു. എം. എ. (Magisterium) വരെ യുവാക്കൾക്കു വിദ്യാഭ്യാസം നല്കുന്ന ബോംബെയിലെ കോളേജു പോലൊന്നു ഇൻഡ്യയുടെ ഈ പ്രദേശത്തു ആവശ്യമില്ല. കുട്ടികളെ സർവ്വകലാശാലവരെ എത്തിക്കുന്ന രണ്ടോ മൂന്നോ ഹൈസ്ക്കൂളുകൾ (scholae superiores seu gymnasia) മതിയാകുന്നതാണ്. ജനം നിർബ്ബന്ധമായി ഈശോസഭാവൈദികരെ ആവശ്യപ്പെടുന്നു. എന്നാൽ കർമ്മെലീത്താക്കാരോടുള്ള ആദരവു കാരണത്താലും മംഗലപുരം മിഷനെ മൂന്നു പ്രാവശ്യം നിരസിച്ചിരിക്കയാലും കല്പന കിട്ടിയാലല്ലാതെ (ഈശോ) സഭാ ജനറാൾ സമ്മതിക്കയില്ലെന്ന് എനിക്കറിയാം. ഈ മിഷൻെറ ഭാരം തിരുസ്സിംഹാസനത്തിൽ നിന്നു മറച്ചു വയ്ക്കുവാൻ എനിക്കു സാധിക്കുകയില്ല. അതായതു ബഹുമാനപ്പെട്ട കർമ്മെലീത്താ വൈദികരെ നിലനിർത്തുവാൻ മലബാറുകാർ നിർബ്ബന്ധിതരായാൽ ചഞ്ചലമായി നില്ക്കുന്ന ഈ സഭ കൂടുതൽ മോശമായ സ്ഥിതിയിലേക്കു നിപതിക്കുമെന്നു ഭയപ്പെടുകയല്ല ഉറപ്പായി പ്രവചിക്കേണ്ടിരിക്കുന്നു.

മലബാറിലെ ശീശ്മയിൽപ്പെട്ട പള്ളികളെ സന്ദർശിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന അന്ത്യോക്യായിലെ യാക്കോബായ പാത്രിയാർക്കാ തിരുസ്സിംഹാസനത്തിനു വിധേയനാകാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നതായി ചില പത്രങ്ങളിൽ കണ്ടു. ഈ വാർത്തയുടെ അടിസ്ഥാനമെന്താണെന്നു കണ്ടുപിടിക്കുവാൻ ഇതുവരെ എനിക്കു കഴിഞ്ഞിട്ടില്ല.

●

15 bis

S.C Malabaresi 1862-1877
Fol.557R-559V

ഒല്ലൂർ, സെപ്റ്റംബർ 25, 1876

ജൂലൈ 29-ലേതാണ് എനിക്കു കിട്ടിയ അങ്ങയുടെ ഒടുവിലത്തെ കത്ത്. ഒല്ലൂർ സമ്മേളനം ഞാൻ പ്രഖ്യാപിച്ചത് മുഖ്യമായും രണ്ടു കാരണങ്ങളാലാണ്. ഒന്നാമത്തേത് വടക്കൻ പ്രദേശത്തെ വൈദികർക്കും ജനത്തിനും അതൃപ്തിയും അവരെ ഉപേക്ഷിച്ചുകളഞ്ഞു എന്ന ആവലാതിയും ഉണ്ടാകാതിരിക്കുക. രണ്ടാമത്തേത് അന്യായമെത്രാൻ ചെയ്ത കുറ്റങ്ങൾ അദ്ദേഹത്തിൻെറ താമസസ്ഥലത്തിനടുത്തു വച്ചു തന്നെ കൂടുതൽ ഫലപ്രദമായി ജനങ്ങളുടെ മുമ്പാകെ നിരത്തി വയ്ക്കുക.

മുപ്പത്തിഒൻപതു കത്തനാരന്മാരെ-കൂടാതെ അതായത് ഈ പ്രദേശത്തു വസിക്കുന്ന എല്ലാവരെയും തന്നെ- ഈ വിഭജനത്തിലുൾപ്പെട്ട ഇരുപത്തിയാറു പള്ളികളിലെ അല്മായ പ്രതിനിധികളും വന്നിരുന്നു. മെല്ലൂസു മെത്രാൻ മുടക്കിയതു കാരണത്താൽ വളരെ ചുരുക്കം ശീശ്മക്കാരേ എത്തിയിരുന്നുള്ളു. നമ്മുടെ ജനം സമ്മേളനത്തിൻെറ രണ്ടു ദിവസവും വലിയ വിനയത്തോടും ഭക്തിയോടും (magna modestia et devotione) പെരുമാറി.

സെപ്റ്റംബർ 19-ചൊവ്വാ. ഞാൻ കുർബ്ബാന ചൊല്ലിക്കഴിഞ്ഞപ്പോൾ വൈദികർ Veni creator പാടി. അനന്തരം ഏറ്റം ഭംഗിയായി തയ്യാറാക്കിയിരുന്ന ഹാളിലേക്കു അവർ എന്നോടൊപ്പം നീങ്ങി. പ്രാരംഭപ്രഭാഷണത്തിൽ ഞാൻ ഇങ്ങനെ പ്രസ്താവിച്ചു. തിരുസ്സിംഹാസനം ഒരു ജനത്തിനു മെത്രാനെ അയയ്ക്കുമ്പോൾ ആ മെത്രാന് അധികാരം കൊടുക്കുന്ന ശ്ലൈഹികരേഖ കാണുന്നതിന് ആ ജനത്തിന് അവിതർക്കിതമായ അവകാശമുണ്ട്. മെല്ലൂസു മെത്രാൻ അദ്ദേഹത്തിനുള്ള രേഖ തൃശൂരിലെ ജനത്തെയും അദ്ദേഹത്തിൻെറ മറ്റ് അനുയായികളെയും കാണിക്കുന്നതിനു വിസമ്മതിക്കുന്നു. ഞാനാകട്ടെ മറ്റെല്ലാ പരിപാടികൾക്കും മുമ്പേ തന്നെ

തിരുസ്സിംഹാസനം എന്നെ ശ്ലൈഹിക സന്ദർശകനായി നിയമിച്ച രേഖയും മാർപ്പാപ്പായുടെ സ്വന്തം കയ്യാൽ ഒപ്പിട്ട ഇതരരേഖയും സന്നിഹിതരായിരിക്കുന്ന എല്ലാവരെയും കാണിക്കുന്നു. അതിനുശേഷം രണ്ടു കത്തനാരന്മാർ ചുറ്റി നടന്ന് മേല്പറഞ്ഞ എഴുത്തുകൾ എല്ലാവരെയും കാണിക്കുകയിൽ എല്ലാവരും മുട്ടുകുത്തി മാർപ്പാപ്പായുടെ ഒപ്പു ചുംബിച്ചു. തുടർന്നു രണ്ടുമണിക്കൂർ നേരത്തേക്കുള്ള എൻെറ പ്രസംഗത്തിൽ ശീശ്മയും പാഷണ്ഡതയും തമ്മിലുള്ള വ്യത്യാസം കാണിച്ചുകൊടുത്തതു കൂടാതെ താഴെപ്പറയുന്ന കാര്യങ്ങൾ പല ന്യായങ്ങൾ വഴി തെളിയിച്ചു. മലബാറിൻെറ ആർച്ചുബിഷപ്പാണെന്നു നടിച്ചു നടക്കുന്ന മെല്ലൂസു മെത്രാൻ ആർച്ചുബിഷപ്പല്ല. വെറും മെത്രാനാണ്. ആക്രായല്ലാതെ വേറൊരു മെത്രാസനം അദ്ദേഹത്തിനില്ല. 1870-ൽ റോമ്മായിൽ പ്രൊപ്പഗാന്താപ്രസ്സിൽ അച്ചടിച്ചു അദ്ദേഹം പ്രസിദ്ധീകരിച്ച ഒരു സുറിയാനി പുസ്തകത്തിൻെറ പേരു ലത്തീനിൽ കൊടുക്കവെ തന്നെത്തന്നെ ആർച്ചുബിഷപ്പായി കാണിച്ചിരിക്കുന്നതിൽ നിന്ന് എടുത്തിരിക്കുന്ന ന്യായത്തിനു വിലയില്ല. വത്തിക്കാൻ കൗൺസിലിൻെറ അദ്ധ്യായങ്ങളെല്ലാം ഒരു പുസ്തകത്തിൽ നിന്നു വിവരിച്ചിട്ടു അതിലെ ഒരു ഡിക്രിയിലും മലബാറിലേക്കു മെത്രാനെ അയയ്ക്കാനുള്ള കൽദായ പാത്രിയാർക്കായുടെ അധികാരത്തെപ്പറ്റി (de facultate) പരാമർശമില്ല. മാർപ്പാപ്പായുടെ എഴുത്തു എന്നു പറഞ്ഞു കൃത്രിമ രേഖയുണ്ടാക്കിയതിനു പുറമെ അസംഖ്യം നുണയ്ക്കും മെല്ലൂസു മെത്രാൻ ഉത്തരവാദിയാണ്- മെല്ലൂസുമെത്രാൻെറ നിയമാനുസൃതമല്ലാത്ത മിഷനെക്കുറിച്ചു കൂടുതലായി എന്തെങ്കിലും സംശയമുണ്ടോ എന്നും അതുവരെ പറഞ്ഞ കാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ചു വല്ലതും ചോദിക്കാനുണ്ടോ എന്നും അവസാനം ഞാൻ സമ്മേളിച്ചിരുന്നവരോടു ചോദിച്ചു. തുടർന്നുണ്ടായ മൗനം കേൾവിക്കാരുടെ ഉള്ളിനെ കുറച്ചൊന്നുമല്ല സ്പർശിച്ചത്. പ്രാർത്ഥനയോടെ പൊതു സമ്മേളനം അവസാനിപ്പിച്ചു.

ഉച്ചകഴിഞ്ഞു വൈദികരെ മാത്രമേ ഞാൻ വിളിച്ചു കൂട്ടിയുള്ളു. മെല്ലൂസു മെത്രാൻ ആ നേരത്ത് എനിക്കയച്ച മറുപടി അവരുടെ മുമ്പിൽ ഞാൻ വായിച്ചു. അതിൻെറ കോപ്പി ഇതോടു കൂടി A അക്ഷരത്തിൻെറ കീഴിൽ കാണാവുന്നതാണ്. പുതിയ ശീശ്മക്കാരുടെ മാനസ്സാന്തരത്തിനുള്ള മാർഗ്ഗത്തെപ്പറ്റി തുടർന്നു ചർച്ച ചെയ്തപ്പോൾ ഞങ്ങൾക്കെല്ലാവർക്കും ഒരുപോലെ തോന്നിയ അഭിപ്രായം മലബാറുകാരുടെ അപേക്ഷയെക്കുറിച്ചുള്ള തിരുസ്സിംഹാസനത്തിൻെറ ഡിക്രി പരസ്യമാകുന്നതിനു മുമ്പ് വ്യാജരേഖയെ പ്രതി മെല്ലൂസുമെത്രാൻെറമേൽ കേസു കൊടുക്കരുതെന്നാണ്. സൂത്രശാലിയായ അദ്ദേഹം സീറോ മലബാർ കാര്യത്തെ പ്രതിയുള്ള ഒരു രക്തസാക്ഷിയായി തന്നെത്തന്നെ കാണിച്ചുകൊണ്ട് ജനത്തിൻെറ സഹതാപം നേടി അവരെ കത്തോലിക്കാ സഭയിൽ നിന്ന് അകറ്റുവാൻ പാടുണ്ട് എന്നതാണിതിനു കാരണം. ഉദയമ്പേരൂർ കൗൺസിൽ (1599) കഴിഞ്ഞ് ഏതാണ്ട് 54 വർഷങ്ങൾ കഴിഞ്ഞപ്പോഴുണ്ടായ മലബാറുകാരുടെ എതിർപ്പിൻെറ (rebellionis) ഒന്നാമത്തെ കാരണം റൗളിൻെറ മലബാർ സഭാചരിത്രത്തിൽ പറയുന്നതുപോലെ (Raulin, Historia ecclesiastica Malabarensis, Romae 1775, P. 440) ലത്തീൻ മെത്രാൻെറ

നേർക്കുള്ള മടുപ്പായിരുന്നു. (taedium Episcopi Latini) ഇക്കാരണത്താൽ അവർ അലക്സാണ്ഡ്രിയായിലെ യാക്കോബായ പാത്രിയാർക്കായോടു ഒരു മെത്രാനെ ചോദിച്ചതനുസരിച്ച് (cfr. Vincenzo di S. Catarina, III Viaggio all' India Orentali Roma 1672) അദ്ദേഹം അവർക്കായി ദമാസ്ക്കസ് മെത്രാനായ അഹത്തുള്ളായെ അയച്ചു. രണ്ടാമത്തെ കാരണം പോർട്ടുഗീസുകാരോടുള്ള വെറുപ്പായിരുന്നു. കാരണം അവർ ആ മെത്രാനെ 1652 ആഗസ്റ്റ് 3-നു മൈലാപ്പൂരിൽ വച്ചു പിടിക്കുകയും ഗോവ ഇൻക്വിസിഷൻ വിധിച്ച അദ്ദേഹത്തെ അവർ 1654 - ൽ തീ കത്തിച്ചു വധിക്കുകയും ചെയ്തു.[1] (cfr. Muellbauer, Historia Missionum Indicarum ജർമ്മൻ ഭാഷയിൽ Friburg ൽ 1852-ൽ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയത്. Paulinus a S. Bartholomeo, India Orientalis Catholica, Romae 1794, c. 73) [2] ചരിത്രവസ്തുതകൾ ആവർത്തിക്കുയാണെങ്കിൽ ചരിത്രത്തിൽ സംഭവിച്ച ഫലങ്ങളും അതുതന്നെയായിരിക്കും. അന്നു യാക്കോബായക്കാരുടെ ശീശ്മ ഉറച്ചതുപോലെ ഇന്ന് മെല്ലൂസു മെത്രാൻെറ മേൽ കുറ്റമാരോപിച്ചു ശിക്ഷിച്ചാൽ (ex condemnatione) ബാബിലോണിയൻ ശീശ്മ മിക്കവാറും ദൃഢമാകും. ചരിത്രത്തെക്കുറിച്ചുള്ള ഈ ചിന്ത പിന്നീടു എൻെറ മനസ്സിൽ വന്നു. ശീശ്മ പഴകുകയും ശീശ്മക്കാർ തിരുസ്സിംഹാസനത്തിൻെറ അധികാരത്തെ സ്പഷ്ടമായി നിഷേധിക്കുകയും ചെയ്യുമെന്ന വലിയ ഭയം കാരണം ഒരാളൊഴിച്ച് എല്ലാ കത്തനാരന്മാരും ഒടുവിൽ മാന്നാനത്തെ അപേക്ഷയോടു യോജിച്ചു കൊണ്ടു തിരുസ്സിംഹാസനം തീരുമാനം അധികം ദീർഘിപ്പിക്കരുതെന്നു ജാഗ്രതയോടെ അഭ്യർത്ഥിച്ചു. വി. കുർബ്ബാനയുടെ ആഘോഷമായ വാഴ്വു നടത്തി ഒന്നാം ദിവസത്തെ സമ്മേളനം അവസാനിപ്പിച്ചു.

സെപ്റ്റംബർ 20 ബുധൻ: ഇന്നലത്തേതുപോലെ ആദ്യ ചടങ്ങുകൾ കഴിഞ്ഞപ്പോൾ, താമസിച്ചു വന്ന വളരെപ്പേർ ശ്ലൈഹികരേഖ കാണുവാൻ ആഗ്രഹം പ്രകടിപ്പിച്ചു. അവരുടെ ആഗ്രഹം സാധിച്ചു കൊടുത്തതിനു ശേഷം ജനത്തിൻെറയും വൈദികരുടെയും മുമ്പിൽ വച്ചു എന്നെ കാണുവാനുള്ള എൻെറ ക്ഷണം മെല്ലൂസുമെത്രാൻ സ്വീകരിച്ചു എന്നു ഉത്സാഹപൂർവ്വം പ്രചരിപ്പിക്കപ്പെട്ട വാർത്ത ഏകദേശം മൂന്നു മണിക്കൂർ നീണ്ട പ്രസംഗത്തിൽ ഞാൻ ഖണ്ഡിച്ചു. ഇന്നലെ അയച്ച അദ്ദേഹത്തിൻെറ കത്തു ഇതിനായി വായിക്കുകയും അതിലെ അബദ്ധ പ്രസ്താവനകളെ പരസ്യമായി നിരസിക്കുകയും ചെയ്തു. മെല്ലൂസുമെത്രാന് സ്വന്തം നുണകളെ ആദരിക്കുവാൻ സാധിക്കാത്തതിനാൽ എൻെറ പക്കൽ വരാൻ താല്പര്യമില്ല എന്നു അപ്പോൾ എല്ലാവർക്കും വ്യക്തമായി. അനന്തരം ശീശ്മക്കാരുടെ ഒരു നിവേദകസംഘത്തിൻെറ (deputationis) ഒരെഴുത്തു എന്നെ ഏല്പിച്ചു. അതിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന കാര്യങ്ങൾ ഇവയാണ്. ഗോവയിലെയും വരാപ്പഴുയിലെയും സഭാധികാരത്തിൽ നിന്ന് ഇന്നേ ദിവസം വരെ വർഷങ്ങളായി പരസ്യപ്പെടുത്തിയ പരസ്പര വിരുദ്ധങ്ങളായ ഇത്രയേറെ

---

1. ഇതു ശരിയല്ല. അഹത്തള്ളായെ പോർട്ടുഗലിലേക്കു അയയ്ക്കുകയാണുണ്ടായത്. ഏതായാലും അദ്ദേഹം പാരീസിൽ വച്ചു മരിച്ചതായിട്ടാണ് അഭ്യൂഹം.

2. ഈ പുസ്തകത്തിൻെറ പേര് India orientalis christiana എന്നാണ്.

ഡിക്രികൾക്കും വരാപ്പുഴ വികാരി അപ്പൊസ്തോലിക്കായും മെല്ലൂസുമെത്രാനും പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയ പരസ്പര വിരുദ്ധങ്ങളായ ശ്ലൈഹികരേഖകൾക്കും ശേഷം ഉള്ളിൽ കലങ്ങിയിരിക്കുന്ന ജനം വിശ്വസിക്കുന്നത് ബോംബെ വികാരി അപ്പൊസ്തോലിക്കാ വരാപ്പുഴ വികാരി അപ്പൊസ്തോലിക്കായുടെ സംരക്ഷണയിലാണെന്നാണ്. ആദ്യം ജനത്തിന് സ്വന്തം റീത്തിലും ജാതിയിലും നിന്നു മെത്രാനെ കിട്ടുമെന്ന പ്രത്യാശ കൊടുക്കുകയും മെല്ലൂസു മെത്രാൻ ഇവിടെ നിന്നു പോയിക്കഴിഞ്ഞാൽ ജനത്തെ രണ്ടു കക്ഷികളാക്കിത്തിരിച്ച് ഒടുവിൽ വീണ്ടും ലത്തീൻ റീത്തിലെ മെത്രാൻെറ കീഴിലാക്കുകയും ചെയ്യുക എന്നതാണ് പ്ലാൻ. - തിരുസ്സിംഹാസനത്തിനല്ലാതെ ബാബിലോൺ പാത്രിയാർക്കായ്ക്കു ഇത്തരം കാര്യങ്ങൾ തീരുമാനിക്കുവാൻ പരമാധികാരമില്ലാത്തതിനാൽ ഇങ്ങനെയുള്ള തെറ്റായ പ്രസ്താവനകളെ ഖണ്ഡിച്ച്, സ്വന്ത റീത്തിൽ പെട്ട മെത്രാനെ കിട്ടുന്നതിന് ശീശ്മക്കാർ സ്വീകരിച്ചതു മറു തലിക്കലിൻെറ മാർഗ്ഗമാണെന്നു ജനങ്ങൾക്കു കാണിച്ചു കൊടുക്കുക പ്രയാസമുള്ള കാര്യമായിരുന്നില്ല. വേറെയും പല തെറ്റുകളെയും എതിർ ന്യായങ്ങളെയും ഖണ്ഡിച്ചശേഷം കൂടുതലായി ഏതെങ്കിലും പ്രശ്നമോ സംശയമോ ഉന്നയിക്കാനുണ്ടോ എന്നു സന്നിഹിതരായിരുന്നവരോടു ഞാൻ ചോദിച്ചു. ആരും ഉത്തരം പറയാതിരുന്നതിനാലും നിശ്ചിതസമയം കഴിഞ്ഞിരുന്നതിനാലും സമയോചിതമായ ഒരു ഉപദേശത്തോടെ സമ്മേളനം സമാപിപ്പിച്ചു ഞാൻ പ്രാർത്ഥനയ്ക്കു എഴുന്നേറ്റു. അപ്പോൾ എനിക്കു വേറൊരു എഴുത്തു കൊണ്ടു വന്നു. ഞാൻ അതു വാങ്ങിയെങ്കിലും തുറന്നു നോക്കിയില്ല. ആ എഴുത്തു മെല്ലൂസുമെത്രാൻ ഒപ്പിടാതെ ഞങ്ങളുടെ സമ്മേളനത്തിനയച്ചതാണെന്നു സമ്മേളനാനന്തരം ഞാൻ കണ്ടു. ബോംബെ വികാരി അപ്പൊസ്തോലിക്കായെയല്ല, സ്വന്തം വംശത്തിൻെറയും റീത്തിൻെയും മെത്രാനെന്ന നിലയിൽ തന്നെയാണ് ശ്രവിക്കേണ്ടതു എന്ന് അതിൽ അദ്ദേഹം ജനത്തെ ഉപദേശിച്ചിരുന്നു. അതോടൊപ്പം അദ്ദേഹം ഇന്നലെ എനിക്കയച്ച എഴുത്തിൻെറ കോപ്പിയും ഈശോസഭയെ നിർത്തലാക്കിക്കൊണ്ടുള്ള പതിന്നാലാം ക്ലെമെൻ്റു പാപ്പായുടെ ബൂളയുടെ [3] മലയാള പരിഭാഷയും വായിക്കാനായി വച്ചിരുന്നു.

ഉച്ചകഴിഞ്ഞു വീണ്ടും വൈദികരെ മാത്രം ഞാൻ വിളിച്ചു വരുത്തി, മേല്പറഞ്ഞ മെല്ലൂസു മെത്രാൻെറ എഴുത്തു വായിച്ചു. ഉടനെ, മലബാറിലെ സീറോ കൽദായക്കാർക്കുവേണ്ടി (ad syro-chaldaeos Malabarenses) മെത്രാന്മാരെ അയയ്ക്കുന്നതിന് കൽദായ പാത്രിയാർക്കായ്ക്കു തിരുസ്സിംഹാസനത്തിൻെറ അനുവാദം വേണമെന്നതിനെ സ്പഷ്ടമായി നിഷേധിച്ചുകൊണ്ടും ഒരുമാസത്തിനുശേഷം ഒരു തർക്കത്തിന് എന്നെ വെല്ലുവിളിച്ചുകൊണ്ടുമുള്ള തൃശൂരിലെ പ്രമാണികളുടെ പരിഹാസരൂപത്തിലുള്ള (stilo irrisorio) വേറൊരെഴുത്തു കൊണ്ടു വന്നു. തൃശൂരിലെ ജനം ഇനിയും പാഷണ്ഡതയിൽ പെട്ടിട്ടില്ല എന്നു പറയാൻ സാധിക്കാത്ത വിധം അത്രയധികം അവരുടെ ഉള്ളു വികടമായിത്തീർന്നിരിക്കുന്നു. (jam perversa est).

3. പതിന്നാലാം ക്ലെമെൻറു പാപ്പായുടെ Dominus ac Redemptor noster എന്ന 1773 ജൂലൈ 21 ലെ രേഖ.

അനന്തരം, മാനസ്സാന്തരപ്പെട്ട ശീശ്മക്കാർക്കു വിമോചനം നല്കുന്നതിനുള്ള അനുവാദം ചോദിച്ച ഏതാനും കത്തനാരന്മാർക്കു അതും നല്കിക്കൊണ്ട് പുനരൈക്യപ്പെടുത്തേണ്ടതിൻെറയും വിവാഹങ്ങൾ സാധൂകരിക്കേണ്ടതിൻെറയും (revalidandi) വിധത്തെക്കുറിച്ചു അവർക്കു ഞാൻ പറഞ്ഞു കൊടുത്തു. ശീശ്മയുടെ നിർമ്മാർജ്ജനാർത്ഥം തീക്ഷ്ണതയോടെ പണിപ്പെടുവാൻ എല്ലാവരെയും ഉപദേശിച്ചുകൊണ്ട് ഈ സ്വകാര്യസമ്മേളനത്തിനു ഞാൻ വിരാമമിട്ടു. വൈകിട്ടു ആഘോഷമായ പ്രദക്ഷിണം, പ്രസംഗം, ലാക് ആലാഹാ, വി. കുർബ്ബാനയുടെ വാഴ്വ് ഇവയോടു കൂടി ആ ദിവസത്തെ ഒല്ലൂർസമ്മേളനം മംഗളകരമായി പര്യവസാനിച്ചു.

രണ്ടാഴ്ചയ്ക്കകം വേളൂർ പള്ളി (ecclesia Vellurensis) ശീശ്മ ഉപേക്ഷിക്കുമെന്നു പറയപ്പെടുന്നുണ്ടെങ്കിലും ശീശ്മക്കാരുടെ ജീവിതരീതിയിൽ നിന്ന് മലബാറുകാരുടെ പൊതുവായ അപേക്ഷയ്ക്കു തിരുസ്സിംഹാസനം പരിഗണന കൊടുക്കാതെ ഹീനമായ ഈ ശീശ്മ ഉന്മൂലനം ചെയ്യാമെന്നുള്ള പ്രതീക്ഷയ്ക്കു വക കാണുന്നില്ല. എന്നല്ല, അപേക്ഷ സാധിച്ചു കൊടുക്കുവാൻ ഏറെ താമസിച്ചാൽ, സ്വന്തമായ മെത്രാനെ അനുവദിച്ചു കൊടുക്കാതെ ഐക്യം എളുപ്പത്തിലും ഉടനെതന്നെയും പുനഃസ്ഥാപിക്കുവാൻ സാധിക്കുമോ എന്ന സംശയം വളരുകയാണ്. കലക്കത്തിൻെറ ആരംഭത്തിൽ ഏറ്റം ഫലപ്രദമാകുമായിരുന്ന പ്രതിവിധി, താമസിക്കുന്തോറും, കൂടുതൽ നിഷ്ഫലമായിത്തീരുന്നു. എല്ലാറ്റിനുമുപരിയായി, ഇൻഡ്യാക്കാർ പതിവിന് അടിമകളാണെന്നു തിരുസ്സിംഹാസനത്തിനറിവുള്ളതിനാലും ശീശ്മയോടു അവർ പരിചയിച്ചു പോകുമോ എന്നു ന്യായമായി ഭയപ്പെടാവുന്നതിനാലും, കഴിയുന്നതും വേഗം അനുകൂലമായ തീരുമാനമെടുക്കണമെന്നും, ചുരുങ്ങിയ പക്ഷം ഈ ജനത്തിൻെറ അപേക്ഷ താമസിയാതെ കേൾക്കുമെന്ന പ്രതീക്ഷ അവർക്കു കൊടുക്കുവാൻ എന്നെ അനുവദിക്കണമെന്നും വീണ്ടും ഞാൻ ഉപദേശം നല്കാൻ മുതിർന്നാൽ തിരുസ്സിംഹാസനം പരിഭവിക്കുകയില്ലല്ലോ.

രണ്ടു ദിവസത്തിനു ശേഷം ഞാൻ അരണാട്ടുകര ആശ്രമത്തിലേക്കു മടങ്ങി വേറൊരു ഇടയലേഖനമെഴുതും. ഈ ഇടയലേഖനത്തിലൂടെ മെല്ലൂസുമെത്രാൻെറ മറുപടി പരസ്യപ്പെടുത്തി, അതിൽ ഒളിഞ്ഞു കിടക്കുന്ന റോമ്മാ മാർപാപ്പായുടെ പരമാധികാരത്തിനെതിരായുള്ള പാഷണ്ഡത ജനത്തിനു തെളിവായി കാണിച്ചു കൊടുക്കുവാൻ ഞാൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നു. അതിനുശേഷം ചില കത്തോലിക്കാപ്പള്ളികൾ സന്ദർശിക്കുന്നതാണ്.

യാക്കോബായ മെത്രാൻ മാർ ദിവന്നാസിയോസ് എന്നെ സന്ദർശിക്കുന്നതിനുള്ള അദ്ദേഹത്തിൻെറ ആഗ്രഹം ഒരു കത്തോലിക്കനു വെളിപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്.

16

S. C Malabaresi 1862- 1877
Fol. 562R- 565 R

അരണാട്ടുകര ആശ്രമത്തിൽ നിന്ന്,

ഒക്ടോബർ 5, 1876

ജൂലൈ 29-ാം തീയതിയിലേതിനു ശേഷം അങ്ങയുടെ ഒരെഴുത്തും എനിക്കു കിട്ടിയിട്ടില്ല. എത്ര ദീർഘമായി ഞാൻ മലബാറിൻെറ വടക്കുഭാഗത്തു താമസിക്കുന്നുവോ അത്രയും കൂടുതൽ ഉറപ്പായി ഞാൻ തെക്കൻ പ്രദേശത്തു നിന്ന് ജൂൺ 1-ലെ 5-ാംനമ്പർ എഴുത്തിൽ എഴുതിയവയെല്ലാം സ്ഥിരീകരിക്കുവാൻ നിർബ്ബന്ധിതനാവുകയാണ്. മേല്പറഞ്ഞ എഴുത്തിലൂടെ തിരുസ്സിംഹാസനത്തിൻെറ വിവേകത്തിനു സമർപ്പിക്കുവാൻ ഞാൻ മുതിർന്ന മാർഗ്ഗമല്ലാതെ മലബാറിൽ ക്രമവും സമാധാനവും പുനഃസ്ഥാപിക്കുന്നതിനു മറ്റൊന്നു കാണുവാൻ എനിക്കു സാധിക്കുന്നില്ല. ഞാൻ അന്ന് എഴുതിയവയുടെ സത്യത്തക്കുറിച്ച് അനുദിനമെന്നോണം പുതിയ ന്യായങ്ങൾ എനിക്കു കിട്ടിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്.

കോയമ്പത്തൂർ വികാരിയാത്തിൻെറ പരിധിയിൽ സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന ഏകസുറിയാനി പള്ളിയാണ് മേലർകോട്. അവിടത്തെ വികാരി, മാർതോമ്മാ സ്ഥാപിച്ച ഏഴുപള്ളികളിലൊന്നുള്ള (1. മാർതോമ്മാ ആദ്യം വന്ന കൊടുങ്ങല്ലൂർ, 2. കൊല്ലം, 3. പാലയൂർ അഥവാ ചാവക്കാട് 4. കോക്കമംഗലം 5 കോട്ടയ്ക്കാവിൽ 6. നിരണം 7. ചായൽ) പാലയൂർ (Palure)കാരനാണ്. പാലയൂരിൽ നിന്നു മടങ്ങുന്ന വഴി അദ്ദേഹം ഇന്നലെ എന്നെ സന്ദർശിച്ചു. ഗോവയുടെ അധികാരത്തിൻ കീഴുള്ള പാലയൂരിലെ ഒട്ടും വിദ്യാഭ്യാസമില്ലാത്ത (omnino illiterati) ആളുകൾ തങ്ങളെയെല്ലാം മെല്ലൂസ് മെത്രാനെ ഏല്പിച്ചിരിക്കുന്നു. തദ്ദേശവാസികളെ മാനസ്സാന്തരപ്പെടുത്തുവാൻ വന്ന മേല്പറഞ്ഞ വികാരിയോടു അവർ പറഞ്ഞ മറുപടി ഇങ്ങനെ പോകുന്നു: ''ബോംബെ വികാരി അപ്പൊസ്തോലിക്കായെ അയച്ചിരിക്കുന്നതു സത്യത്തിൽ

തിരുസ്സിംഹാസനമാണോ അതോ വരാപ്പുഴ വികാരി അപ്പൊസ്തോലിക്കയാണോ എന്നും മെല്ലൂസു മെത്രാൻെറ ആഗമനത്തിന് തിരുസ്സിംഹാസനത്തിൻെറ അംഗീകാരമുണ്ടോ ഇല്ലയോ എന്നും തിരിച്ചറിയുവാൻ ഞങ്ങൾക്കു കഴിയുന്നില്ല. തിരുസ്സിംഹാസനം മറ്റൊരു സുറിയാനി മെത്രാനെ ഞങ്ങൾക്കായി അയച്ചാൽ, മെല്ലൂസുമെത്രാൻ അന്യായമായി വന്നവനാണെന്നു (intrusum esse)അപ്പോൾ ഞങ്ങൾ വിശ്വസിക്കും. കാരണം രണ്ടു മെത്രാന്മാരെ അയയ്ക്കുവാൻ തിരുസ്സിംഹാസനത്തിനു പറ്റുകയില്ല''. ഇതു തന്നെയാണ് ഞാൻ നേരത്തെ എഴുതിയിരുന്നത്: ''ശീശ്മക്കാർക്കു സ്വന്തമെത്രാനെക്കുറിച്ചുള്ള പ്രത്യാശ മതിയാകുകയില്ല; അവർ അദ്ദേഹത്തെ കാണുവാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു.'' പൊതുവായി ആ നാളിൽ ഞാൻ മലബാറിലെ കാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ചുവിധിച്ചതിനെ ഓരോ ദിവസത്തെയും അനുഭവം പൂർണ്ണമായി (ad amussim) സ്ഥിരീകരിക്കുന്നു.

എന്നിരുന്നാലും ശീശ്മക്കാരുടെ മനോഭാവം (animus) കുറെയൊക്കെ ചഞ്ചലപ്പെടുന്നതായി തോന്നുന്നു. അടുത്ത ഞായറാഴ്ച ഈ ആശ്രമത്തിൽ എന്നെ സന്ദർശിക്കേണ്ടതിനായി ശീശ്മയിൽപ്പെട്ട എല്ലാ പള്ളികളിലെയും പ്രമാണികളെ തൃശൂരിലെ പ്രമുഖർ വിളിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഏതു ലക്ഷ്യത്തിനു വേണ്ടി, ഏതു മനസ്ഥിതിയോടെ, ആരുടെ നിർബ്ബന്ധത്താൽ അവർ ഇതുചെയ്തു എന്നും ഇതിനു മെല്ലൂസു മെത്രാൻെറ അനുവാദമുണ്ടായിരുന്നോ എന്നും അറിയുവാൻ ഇതുവരെ സാധിച്ചിട്ടില്ല. അവരെ ഞാൻ ക്ഷണിച്ച ഒല്ലൂർ പള്ളി നിഷ്പക്ഷ സ്ഥലമല്ലെന്നും, ഈ ആശ്രമമാകട്ടെ രണ്ടു ഭാഗക്കാർക്കുമുള്ളതാണെന്നുമാണ് അവരുടെ ഭാവം. ഈ വിളിച്ചുവരുത്തലിൻെറ ഫലം എൻെറ അടുത്ത കത്തിൽ നല്കുന്നതായിരിക്കും.

കയ്യേറ്റക്കാരായ രണ്ടു മെത്രാന്മാരുംതാമസിക്കുന്ന തൃശൂരിലുള്ള ഇടവക മന്ദിരത്തിൽ എട്ടു ദിവസം മുൻപ് ശീശ്മക്കാരനായ ഒരു വൈദികൻ നിര്യാതനായി. ആസന്നമരണനായും മന:സ്സാക്ഷിയിൽ പീഡിതനായും കഴിയുമ്പോൾ മെല്ലൂസുമെത്രാനെ തൻെറയടുക്കലേക്കു വിളിക്കുവാൻ അദ്ദേഹം ആവശ്യപ്പെട്ടു. ഇദ്ദേഹം പോകുവാൻ വിസ്സമ്മതിച്ചു. പിന്നീടു മരണാസന്നനു സംസാരശക്തി നഷ്ടപ്പെട്ടപ്പോൾ മാർ യാക്കോബിനെ അദ്ദേഹത്തിൻെറ പക്കലേക്കയച്ചു.

മാർ യാക്കോബിൻെറ ഇപ്പോഴത്തെ മനസ്ഥിതി മനസ്സിലാക്കുന്നതിനു വേണ്ടി ഞാൻ ഈ ദിവസങ്ങളിൽ എൻെറ ദ്വിഭാഷിയെ അദ്ദേഹത്തിൻെറ പക്കലേക്കയച്ചു. കുറവിലങ്ങാട്ടുവച്ചുണ്ടായിരുന്നതിലും കുറവാണ് ഇന്ന് അദ്ദേഹത്തിനു മാനസ്സാന്തരപ്പെടുവാനുള്ള താല്പര്യം എന്നു കണ്ടു. തിരുസ്സിംഹാസനം പുനഃസ്ഥാപിക്കുമെന്ന് ശീശ്മക്കാർ പ്രതീക്ഷിക്കുന്ന അങ്കമാലി രൂപതയുടെ ആദ്യത്തെ മെത്രാനായി ഈ മാർ യാക്കോബിനെ ഞാൻ നിർദ്ദേശിക്കണമെന്ന് അവർ പല പ്രാവശ്യം എന്നോടാവശ്യപ്പെടുകയുണ്ടായി. എന്നാൽ, പാത്രിയാർക്കാ മലബാറിനു വേണ്ടി ദൈവനിന്ദാത്മകമായി (sacrilege)മെത്രാൻ പട്ടം നല്കിയത് 29 വയസ്സുള്ള ഈ യുവാവിനായ

തുകൊണ്ടും മലബാറിൻെറ ഭാവിസമാധാനത്തിനു ബാബേലുമായുള്ള എല്ലാ ബന്ധവും പൂർണ്ണമായും വിച്ഛേദിക്കുന്നതുകൊണ്ടും ഈ വിഷയത്തെക്കുറിച്ചു ഒരു വാക്കുപോലും പറയണമെന്ന് എനിക്കു തോന്നിയില്ല.

മലബാറുകാർക്കു സ്വന്തമെത്രാനെ അനുവദിച്ചുകൊടുക്കുന്നതിനെക്കുറിച്ച് പല പ്രാവശ്യം ഞാൻ ആവർത്തിച്ചു പറഞ്ഞിട്ടുള്ളവ മുമ്പേതന്നെ തിരുസ്സിംഹാസനത്തോടു ശിപാർശ ചെയ്യപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്.പോർട്ടുഗീസു രാജാവുമായുള്ള കൊൺകൊർദാത്തു നടപ്പാക്കുന്നതിനെപ്പറ്റി, പിൽക്കാലത്തു ഹാവന്നായിലെ മെത്രാനായിത്തീർന്ന ഹയസീന്ത് ഒ. സി. [1] 1864-ൽ അങ്ങയുടെ നിർദ്ദേശപ്രകാരം തയ്യാറാക്കിയ പ്രബന്ധം Sommario della ponenza sul concordato del anno 1857 con segreto pontificio എന്ന താളുകളിൽ അച്ചടിച്ചിരിക്കുന്നതിൻെറ 224-ാം പേജിൽ ഇങ്ങനെ കാണുന്നു: "സുറിയാനി റീത്തിനോടു മുറുകെപ്പിടിച്ചുനില്ക്കുന്ന മാർതോമ്മാ ക്രിസ്ത്യാനികൾ എന്നറിയപ്പെടുന്ന ഇവർക്കു വളരെ അത്യാവശ്യമായിട്ടു പ്രത്യേക മെത്രാൻ വേണ്ടതാണ്. പ്രകൃത്യാ സ്വതന്ത്രജീവിതം എളുപ്പത്തിൽ നയിക്കാൻ നല്ല പ്രവണതയുള്ള ഇവരെ ഏറ്റം വലിയ വിവേകവും സ്നേഹവും അതിൽ ഒട്ടും കുറയാത്ത നേരും കണിശവും (severitate)കൊണ്ടു ധാർമ്മിക ജീവിതത്തിൻെറ (Via virtutum)വഴിയിൽ നിലനിർത്തുന്നതിന് ഇടവിടാതെ വൈദികരുടെയും വൈദികാന്തസ്സുകാരുടെയും (ecclesiasticorum) ജീവിതം, പെരുമാറ്റം, ശിക്ഷണം ദൈവശാസ്ത്രാഭ്യസനം ഇവയുടെ മേൽ അദ്ദേഹം ശ്രദ്ധിക്കുന്നതിനു വേണ്ടിയാണിത്." [2] പിൽക്കാലത്തു കോയമ്പത്തൂർ വികാരി അപ്പെസ്തോലിക്കായായിത്തീർന്ന ബഹു. ദെപൊമിയേ (Depommier) ഇതേ രീതിയിലുള്ള അഭിപ്രായം രേഖപ്പെടുത്തിയതിപ്രകാരമാണ്. (പേജ്. 24) : "സുറിയാനിക്കാർക്കു വേണ്ടതു തീക്ഷ്ണതയും വിവേകവുമുള്ള ഒരു മെത്രാനെയാണ്. അതുപോലെ വിജ്ഞാനത്തിലും ഭക്തിയിലും ഉയർന്ന നിലവാരമുള്ള കുറെ മിഷനറിമാരെയും: തിരുസ്സിംഹാസനത്തോടു തികഞ്ഞ ഭക്തിയുള്ള കുറെ ദൈവത്തിൻെറ മനുഷ്യരെ, നാട്ടിലെ ഭാഷകൾ, പ്രത്യേകിച്ചു ഈ നാടിൻെറ വിശുദ്ധഭാഷയായ സുറിയാനി നന്നായി അറിയാവുന്നവരെ, ഒറ്റവാക്കിൽ പഠിപ്പിക്കുവാനും ഭരിക്കുവാനും സൃഷ്ടിപരമായി പ്രവർത്തിക്കുവാനും (edifier) പറ്റിയവരെ- ആണു വേണ്ടത്..... ഈ ക്രിസ്ത്യാനികൾ അവരുടെ റീത്തിനെ വിശ്വാസമെന്നപോലെ സൂക്ഷിക്കുന്നു എന്ന കാര്യം ദൃഷ്ടിയിൽ നിന്നു നഷ്ടപ്പെടരുത്. അതുപോലെ തന്നെ തിരുസ്സിംഹാസനം പൗരസ്ത്യ റീത്തുകളുടെ സംരക്ഷകൻ

---

1. കപ്പൂച്ചിൻ സഭാംഗമായ ഇദ്ദേഹത്തിൻെറ പേരു Hyacinth Maria de Penacerrada എന്നാണ്. സന്യാസ സഭയിൽ ചേരുന്നതിനു മുമ്പുണ്ടായിരുന്ന പേര് Nicolaus Martinez y Saez എന്നും. 1863-ൽ ഷ്ലൈഹിക കമ്മിസറിയായി വന്ന അതേ സഭാംഗം ആർച്ചു ബിഷപ്പ് സൽവാത്തോർ സാബായുടെ കൂടെ ഇദ്ദേഹവും മലബാറിൽ വരികയുണ്ടായി. കമ്മിസറിയുടെ ഇവിടത്തെ യാത്രാ വിവരണം ഇദ്ദേഹമാണ് ലത്തീൻ ഭാഷയിൽ എഴുതിയത്- Cfr P.F. Archives C.P. 160 (1864) Fol-1011 R 1074V.

2. മുമ്പ് പ്രൊപ്പഗാന്താ എന്നറിയപ്പെട്ടിരുന്ന റോമൻ കോൺഗ്രിഗേഷനിലെ ചരിത്രരേഖാലയത്തിൽ ഹയസിന്തിൻെറ പ്രബന്ധം CP 160-ൽ കാണാവുന്നതാണ്. പ്രസക്തഭാഗം Fol. 357V യിൽ ഉണ്ട്.

മാത്രമല്ല ഒന്നാമത്തെ രക്ഷാധികാരിയാണ്.'' [3] ഇനിയും 74-ാം പേജിൽ അദ്ദേഹം വീണ്ടും പറയുന്നു: ''ബഹുമതിക്കായിട്ടുള്ള കൊടുങ്ങല്ലൂർ ആർച്ചുബിഷപ്പ് സ്ഥാനം (`L ' arceveche ad honorem)സൃഷ്ടിക്കുന്നതിന് ഈ ക്രിസ്തീയ സമൂഹം മാത്രം വേണ്ടുവോളം മതിയാകുമെന്ന് തോന്നുന്നു. സുറിയാനി ക്രിസ്ത്യാനികൾക്ക് വേണ്ടി മാത്രമുണ്ടായിരുന്ന അങ്കമാലി രൂപതയ്ക്കു പകരം പോർട്ടുഗലിൻെറ നിർബ്ബന്ധത്താലാണ് (a la sollicitation) കൊടുങ്ങല്ലൂർ രൂപീകൃതമായത്. പ്രത്യേക സാഹചര്യങ്ങളും എല്ലാ ഇതരമെത്രാന്മാർക്കും സംഭവിച്ച ബഹിഷ്കരണവുമല്ലാതെ വേറൊന്നു കൊണ്ടുമല്ല ലത്തീൻ ക്രിസ്ത്യാനികൾ കൊടുങ്ങല്ലൂർ ആർച്ചുബിഷപ്പിനു കീഴിലാക്കപ്പെട്ടത്. ലത്തീൻ റീത്തും സുറിയാനി റീത്തും ഒരു അധികാരത്തിൻ കീഴിൽ ഒന്നിച്ചാകുന്നതുവഴി അസംഖ്യം അസൗകര്യങ്ങളുണ്ട്. രണ്ടു ഭരണം, രണ്ടു തരം വൈദികവിദ്യാഭ്യാസം, രണ്ടു തരം സ്ഥാപനം ആദിയായവ ആവശ്യമാകുന്നു. ഒറ്റ വാക്കിൽ പറഞ്ഞാൽ, രണ്ടു രൂപതകളെ ഒന്നാക്കുന്നതുപോലെയാണിത്. 160,000- ഓളം അംഗസംഖ്യയുള്ള സുറിയാനിക്രിസ്ത്യാനികൾക്കു 340-ഓളം വൈദികരുണ്ട്. ഈ പരിഗണനകളോടെല്ലാം അവരുടെ വിവിധങ്ങളും വിപുലങ്ങളുമായ ആവശ്യങ്ങളും ചേർത്താൽ ഒരു മെത്രാൻ തൻെറ തീക്ഷ്ണതയും പ്രവർത്തനവും മുഴുവൻ അവർക്കുവേണ്ടി മാത്രം മാറ്റിവെയ്ക്കുന്നതു ഒട്ടും കൂടുതലല്ലെന്നുള്ളത് തീർച്ചയാണ്.'' [4] കൊൺകൊർദാത്തു പ്രയോഗത്തിലാക്കുന്നതിന് അവശ്യം പാലിക്കേണ്ടവയെന്നു ഇതേ വിശ്രുത എഴുത്തുകാരൻ തന്നെ 300-ാം പേജിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന വ്യവസ്ഥകൾ ഞാൻ ജൂൺ 23-നു 8-ാം നമ്പർ കത്തിൽ പോർട്ടുഗീസു രാജാവിനെ ഏല്പിക്കേണ്ട രൂപതയുടെ രക്ഷാധികാരത്തെക്കുറിച്ച് എഴുതിയവരോടു യോജിക്കുന്നു. ക്ലിപ്തസമയത്തിനുള്ളിൽ മിഷനറിമാരിൽനിന്നു നടത്തേണ്ട മെത്രാൻെറ തിരഞ്ഞെടുപ്പ്, ഈ പുതിയരൂപതയുടെ മെത്രാൻെറ തീരുമാനത്തിന്മേൽ ഗോവ ആർച്ചുബിഷപ്പിനുള്ള അപ്പീലധികാരം, - ഇദ്ദേഹത്തിൻെറ മേൽ തിരുസ്സിംഹാസനത്തിങ്കൽ അപ്പീലിനുള്ള അവകാശം സ്വതന്ത്രമായി നിൽക്കേണ്ടതാണ്- ഇവയ്ക്കുമേൽ ഇനിയും പോർട്ടുഗീസുകാർ വേറെ അധികാരങ്ങളും അവകാശങ്ങളും ആവശ്യപ്പെട്ടാൽ അതിനെ സർവ്വ പ്രകാരേണയും എതിർക്കേണ്ടതാണെന്നു ഞാൻ കരുതുന്നു. കർത്താവിൻെറ ഈ പുതിയ വയലിൽ ഭാവിയിൽ മത്സരത്തിനുള്ള വിത്തു വിതയ്ക്കാതിരിക്കാൻ വേണ്ടിയാണിത്.

യൂറോപ്യനായ മെത്രാന് മലബാറുകാരിൽ നിന്നല്ലാതെ സുറിയാനിക്കാരനായ (ex Syris) സഹായമെത്രാനെ (coadjutor) ഇപ്രാവശ്യത്തേക്കു മാത്രം നല്കണമെന്ന അഭിപ്രായമുള്ളവർ കത്തോലിക്കരിലുണ്ട്. ഇദ്ദേഹത്തിൻെറ മരണശേഷം

---

3. ഈ ഭാഗം C.P. 160 Fol.256 V യിൽ കാണാം. ഈ രേഖ ഫ്രഞ്ചിലാണ്.

4. വാക്കുകൾക്ക് CP 160 Fol. 281 V-282R. കാണുക. (ഫ്രഞ്ചിൽ)

പിൻഗാമിയെ സിറിയായിൽ നിന്നു തന്നെ കിട്ടുവാൻ ബഹളങ്ങൾ തലപൊക്കുമെന്നു യഥാർത്ഥത്തിൽ ഭയപ്പെടേണ്ടതുണ്ട്. സിറിയാക്കാരുമായി രക്തബന്ധമുണ്ടെന്നുള്ളതു മലബാറുകാർ വലിയ ബഹുമാനമായി കരുതുന്നു. കാരണം ഒരിക്കൽ കാനാതോമ്മായും അദ്ദേഹത്തോടു കൂടെ ഒട്ടേറെ സിറിയൻ കച്ചവടക്കാരും അവരുടെ വേലക്കാരും ഇവിടെ വന്നു സമീപവാസികളാ (accolae) കുകയും ബ്രാഹ്മണരും വേറെ ഒരു താഴ്ന്ന ജാതിയുമായിരുന്ന ക്രിസ്ത്യാനികളുമായി (cum christianis tum castae Brahmanicae tum castae alicujus inferioris) വിവാഹബന്ധത്തിലേർപ്പെടുകയും ചെയ്തു. വേലക്കാരുടെ പിൻതലമുറയ്ക്കാണ്, ഇന്ന് പതിനൊന്നു പള്ളികളുണ്ടെങ്കിലും, പണ്ടു മുതല്ക്കേ "അഞ്ചരപ്പള്ളികൾ" എന്നു പേരുള്ളത്. ഇന്നുവരെ മറ്റുള്ളവർ ഇവരെ വിവാഹബന്ധത്തിൽ സ്വീകരിക്കുന്നില്ല (ab aliis in matrimonio non recipiuntur) . മാന്നാനം സമ്മേളനത്തിൽ പന്ത്രണ്ടു കമ്മിസറിമാരോടു പതിമൂന്നും പതിനാലും കമ്മിസറിമാരെ ചേർത്തത് ഞാൻ 6-ാംനമ്പർ എഴുത്തിൽ കുറിച്ചിരുന്നതുപോലെ " പുതിയ ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ വികാരിമാരിൽ നിന്നല്ല പ്രത്യുത ഈ ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ വികാരിമാരിൽ നിന്നാണ്. കൽദായ സുറിയാനി റീത്തിനോടുള്ള സ്നേഹത്തിൽ നിന്നെന്നതിനെക്കാൾ വളരെയേറെ, തങ്ങൾ സുറിയാനിക്കാരുടെ രക്തത്തിൽ നിന്നുള്ളവരാണെന്ന മേല്പറഞ്ഞ ബോദ്ധ്യത്തിൽ (persuasione)നിന്നാണ് സിറിയായിൽ നിന്നുള്ള മെത്രാനു വേണ്ടിയുള്ള ആഗ്രഹം ഉത്ഭവിച്ചതെന്നു പറയേണ്ടതാണ്.

കൂടാതെ ഇതുവരെ പറഞ്ഞ വഴികളെല്ലാം അടച്ചാൽത്തന്നെയും (praecluderentur) വേറൊരു വഴി തിരുസ്സിംഹാസനത്തിനു തുറന്നു കിടപ്പുണ്ട്. അതായത്, ഒരു മാറോനീത്താ [5] മെത്രാനെ മലബാറിലേക്കു നിയോഗിക്കുക. അദ്ദേഹം വഴി ഈ ജനം സുറിയാനിക്കാരും ആത്മാർത്ഥമായി കത്തോലിക്കരുമായ അവരോടു ബന്ധിതരാകും. കൂടാതെ, മാറോനീത്താ റീത്തു സ്വീകരിച്ചിരിക്കുന്ന മലബാറിലെ യാക്കോബായക്കാർ കൂടുതൽ എളുപ്പത്തിൽ സഭയിലേക്കു ആകൃഷ്ടരാകും.

പാലാക്കുന്നേൽ മത്തായി കത്തനാരെ തൃശൂർ പള്ളിയിൽ വച്ച് ആഘോഷമായി കോറപ്പെസ്ക്കോപ്പായുടെ [6] പദവിയിലേയ്ക്കുയർത്തുന്നതിനും പിന്നീടു മെത്രാനായി

---

5. മലങ്കര റീത്തുപോലെ പാശ്ചാത്യ സുറിയാനിക്കുടുംബത്തിൽപ്പെട്ട ഒരു റീത്താണിത്. ഈ റീത്തിൽപ്പെട്ടവർ അധികഭാഗവും ലിബനാനിലാണ്. അഞ്ചാം നൂറ്റാണ്ടിൽ മരണമടഞ്ഞ മാറോൻ എന്ന സന്യാസിയിൽ നിന്നാണ് ഈ പേരു വന്നിരിക്കുന്നത്. അദ്ദേഹത്തിനു നിരവധി ശിഷ്യന്മാരുണ്ടായിരുന്നു.

മാറോനീത്താ റീത്തിന് പാശ്ചാത്യ സുറിയാനി റീത്തിൽ നിന്നു വ്യത്യാസങ്ങളുണ്ടെന്നുള്ള കാര്യം എടുത്തുപറയേണ്ടിയിരിക്കുന്നു.

6. കോറപ്പെസ്ക്കോപ്പാ: ഗ്രാമങ്ങളിൽ ചെന്ന് ജനത്തെ വിശ്വാസപരമായ കാര്യങ്ങൾ പഠിപ്പിക്കുന്നവരുടെ പദവിയാണിത്. ഈ വൈദികപദവി നല്കുന്നതിനുള്ള ശുശ്രൂഷ കൽദായ പൊന്തിഫിക്കൽ അഥവാ മേല്പട്ടക്കാരന്റെ കർമ്മവിധിപുസ്തകത്തിലുണ്ട്. ക്സാവാ ദ്ഥക്സേ കുമ്റായേ (റോമ്മാ 1957) 163-175) ഇന്ന് ഇത് ഒരു ബഹുമാനപദവി മാത്രമാണ്.

അഭിഷേകം ചെയ്യുന്നതിനും മെല്ലൂസുമെത്രാൻ ആഗ്രഹിച്ചു. അദ്ദേഹം ചെറുത്തു നിന്നുകൊണ്ടു സകലപദവികളും എപ്പോഴും തിരസ്കരിക്കുകയുണ്ടായി. പരസ്യമായി എന്നെ കാണുന്നതിനുള്ള എൻെറ ക്ഷണം മെല്ലൂസുമെത്രാൻ സ്വീകരിക്കുമെന്ന പ്രതീക്ഷയിൽ മത്തായിക്കത്തനാർ മലബാറിൻെറ ഈ ദേശത്തു രണ്ടുമാസം താമസിച്ചു. എന്നാൽ പ്രതീക്ഷ വിഫലമായതിനാൽ സ്നേഹിതരായ രണ്ടു കത്തനാരന്മാരുമൊന്നിച്ച് അദ്ദേഹം തെക്കൻ പ്രദേശത്തേക്കു മടങ്ങിപ്പോയി. വരാപ്പുഴ വികാരി അപ്പെസ്തോലിക്കായ്ക്കു കീഴ്പ്പെടുവാൻ നിർബന്ധിതനാകാത്ത പക്ഷം മെല്ലൂസിനെ ഉപേക്ഷിക്കുവാനുള്ള നിശ്ചയത്തിൽ അദ്ദേഹം നിലനില്ക്കുന്നതായിട്ടാണ് തോന്നുന്നത്.

രണ്ടു മേലദ്ധ്യക്ഷന്മാരിൽ നിന്നും തല്ക്കാലത്തേക്കു അധികാരം ലഭിച്ചതിൻെറ പേരിൽ എന്നെ തിരുസ്സിംഹാസനം കഠിനമായി ശാസിച്ചു (a criter reprehendisse)എന്ന് ഒരു വാർത്ത മലബാറിൽ മുഴുവനും വ്യാപിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഈ ദൂഷണത്തിൻെറ കർത്താവ് ആരെന്നു ചോദിച്ചാൽ ഉത്തരം നല്കാൻ ഞാൻ പ്രാപ്തനല്ല.

ഒല്ലൂരിൽ സമ്മേളിച്ച പള്ളിപ്രതിനിധികൾ, തങ്ങളുടെ ഭാഷയിലുള്ള മെത്രാനെ താമസം കൂടാതെ അയയ്ക്കാൻ തിരുസ്സിംഹാസനത്തിനു മനസ്സുണ്ടാകണമെന്നു കാര്യമായി അപേക്ഷിക്കുന്ന എഴുത്താലുള്ള രേഖ എന്നെ ഏല്പിച്ചു. മലബാറിൻെറ വടക്കുഭാഗത്തും കിഴക്കു അഥവാ മദ്ധ്യഭാഗത്തും ഉള്ള 38 പള്ളികൾ ഒല്ലൂർ സമ്മേളനത്തിനു പ്രതിനിധികളെ അയച്ചു എന്ന് ഈ രേഖയിൽ നിന്നു വ്യക്തമാണ്.

●

17

SOCG 1877
Poneze Luglio

അരണാട്ടുകര ആശ്രമത്തിൽ നിന്ന്

ഒക്ടോബർ 12, 1876.

എനിക്കുള്ള നിർദ്ദേശങ്ങളിൽ, ശീശ്മയിൽ നിന്നു മാനസ്സാന്തരപ്പെടുന്ന വൈദികർ ചെയ്യേണ്ട വിശ്വാസപ്രതിജ്ഞ (professio fidei)യെക്കുറിച്ചു ഒന്നും പറഞ്ഞു കാണുന്നില്ല. ''വിമോചനം ലഭിക്കുന്നതിനുമുമ്പും കുറഞ്ഞതു രണ്ടു സാക്ഷികളുടെ സാന്നിദ്ധ്യത്തിലും'' ''അതു ചെയ്യേണ്ടതാണെന്നു വരാപ്പുഴ വികാരി അപ്പൈസ്തോലിക്കാ എനിക്കെഴുതി. ഗോവ ആർച്ചുബിഷപ്പാകട്ടെ ഇങ്ങനെയാണ് പറയുന്നത്;[1] ആർച്ചുബിഷപ്പിൻെറയോ അദ്ദേഹത്തിൻെറ പ്രതിനിധിയുടെയോ മുമ്പിൽ രണ്ടു സാക്ഷികളുടെ സാന്നിദ്ധ്യത്തിൽ അവ ചെയ്യുകയും അതിൽ ഒപ്പിടുകയും വേണം''. ഇതുവരെ ഏഴു കത്തനാരന്മാർ മാനസ്സാന്തരപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. അവരിൽ ഒടുവിലത്തെയാൾ ലത്തീൻ റീത്തുകാരനും ഗോവയുടെ അധികാരത്തിൻ കീഴിലുള്ളയാളുമായിരുന്നു. മെല്ലൂസുമെത്രാനിൽ നിന്നു അദ്ദേഹം പട്ടം സ്വീകരിച്ചതിൻെറ ലത്തീനിലുള്ള സാക്ഷിപത്രത്തിൻെറ പദാനുപദകോപ്പി ഇതോടൊപ്പം A എന്ന അക്ഷരത്തിൻ കീഴിൽ കാണാവുന്നതാണ്.[2] കൂടാതെ മാനസ്സാന്തരപ്പെട്ട ആദ്യത്തെ നാലുപേരിൽ നിന്നു വിശ്വാസപ്രതിജ്ഞ ഞാൻ ആവശ്യപ്പെട്ടില്ല. ഇതിനെക്കുറിച്ചു വരാപ്പുഴ വികാരി അപ്പൊസ്തോലിക്കാ അറിവുതന്നതിനുശേഷം അഞ്ചാമത്തെയാളിൽ നിന്നു ഇതു എഴുതിത്തരണമെന്നു ഞാൻ ആവശ്യപ്പെടുകയും അങ്ങനെ വാങ്ങുകയും ചെയ്തു. എന്നാൽ അദ്ദേഹം സ്വന്തകൈയാൽ ഒപ്പിടുക മാത്രമേ ചെയ്തിട്ടുള്ളു.

---

1. ഗോവ ആർച്ചുബിഷപ്പ് എഴുതിയത് ഫ്രഞ്ചിലാണ്.

2. ലത്തീൻ വൈദികൻ പള്ളുരുത്തിയിൽ നിന്നുള്ള ജോർജ് ബാനെസ് കത്തിശ്ശേരി (George Bannez Cathichery)യാണ്. ഇതു സംബന്ധിച്ച രേഖ ഇവിടെ ഉപേക്ഷിച്ചു കളയുന്നു.

അതിനാൽ ഈ അഞ്ചു വൈദികർക്കു ഇക്കാര്യത്തെക്കുറിച്ചു ഒഴിവുകൊടുക്കണമോ (annon dispensandum) എന്നു ഞാൻ ചോദിക്കുകയാണ്.

''ആത്മാക്കളുടെ രക്ഷയെ സംബന്ധിക്കുന്ന കാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ച് ''എന്നോടു ചോദിക്കുവാനായി കഴിഞ്ഞ ഞായറാഴ്ച തൃശൂരിലെ പ്രമാണികൾ മുന്നൂറോളം അനുയായികളുമായി ഈ ആശ്രമത്തിൽ വന്നു. പരസ്യമായി എൻെറയടുക്കൽ വരുവാനുള്ള എൻെറ ക്ഷണം സ്വീകരിക്കുവാൻ മെല്ലൂസുമെത്രാൻ തുനിയാതിരുന്നതിൽ അതൃപ്തരായിരുന്ന അവരുടെ പരാതിക്കു തൃപ്തിവരുത്തേണ്ടതിനായി അദ്ദേഹം അവർക്കു ഇങ്ങനെ നിർദ്ദേശം കൊടുത്തിരുന്നു. അവർക്കു കൊടുത്ത ഉപദേശത്തെക്കുറിച്ചു പിന്നീടു എനിക്കു അറിവു കിട്ടി. അതു ഇപ്രകാരമായിരുന്നു: അവർ എന്നെ വാക്കിൽ കുടുക്കുക. അതിനു സാധിച്ചില്ലെങ്കിൽ കുറഞ്ഞപക്ഷം ബഹളം വച്ചു ഇറങ്ങിപ്പോകുവാൻ അവസരത്തിനായി എന്നെ അക്ഷമനാക്കുക. രണ്ടിലും പ്രതീക്ഷ അവരെ നിരാശപ്പെടുത്തി. എൻെറ രേഖകൾ ഞാൻ അവരെ കാണിച്ചിട്ടും ശ്ലൈഹിക സന്ദർശകനാണ് ഞാൻ എന്നു അംഗീകരിക്കുവാൻ അവർ സ്പഷ്ടമായി വിസ്സമ്മതിച്ചു. ഈ എഴുത്തിൻെറ യാഥാർത്ഥ്യത്തിനെതിരായി (contra authenticitatem)ആർക്കെങ്കിലും സംശയമുന്നയിക്കാനുണ്ടോ എന്നു ഞാൻ ചോദിച്ചപ്പോൾ എല്ലാവരും മൗനം പാലിച്ചു. ഇതിനുശേഷം എന്നോടു ചോദ്യം ചോദിക്കുവാൻ അവരെ ഞാൻ അനുവദിച്ചു. എന്തുകൊണ്ടു അവർക്കു സ്വന്ത റീത്തിൽപ്പെട്ട മെത്രാനില്ല എന്നായിരുന്നു അവരുടെ ചോദ്യം. മെല്ലൂസുമെത്രാൻ അവരുടെ മെത്രാനല്ലെന്നു ഈ ചോദ്യം വഴി അവർ സമ്മതിക്കുന്നു എന്ന കാര്യം മനസ്സിലാക്കാതെയും ഇത്തരം മെത്രാനെ തങ്ങൾക്കനുവദിച്ചു കിട്ടണമെന്ന് തങ്ങൾ തിരുസ്സിംഹാസനത്തോടു അപേക്ഷിച്ചു എന്നു പ്രസ്താവിക്കുവാൻ കഴിവില്ലാതെയുമാണ് അവർ ഇതു ചോദിച്ചത്. എന്തുകൊണ്ട് ഉദയമ്പേരൂർ സൂനഹദോസ് ''എന്തെന്നാൽ രാജ്യവും ശക്തിയും മഹത്വവും എന്നും എന്നേക്കും നിൻേറതാകുന്നു'' എന്ന വാക്കുകൾ കർത്തൃപ്രാർത്ഥനയുടെ അവസാനഭാഗത്തുനിന്നു നീക്കിക്കളയുകയും കുർബ്ബാനക്രമത്തിൽ നിലനിർത്തുകയും ചെയ്തു എന്നായിരുന്നു അവരുടെ അടുത്ത ചോദ്യം. അതിനു ഞാൻ ഇങ്ങനെ മറുപടി പറഞ്ഞു: പഴയനിയമത്തിൽ നിന്നെടുത്ത ഈ വാക്കുകൾ തിരുസ്സിംഹാസനമംഗീകരിച്ച പുതിയ നിയമപ്പുസ്തകത്തിൽ കാണുന്നില്ലാത്തതിനാൽ ഇവ നമ്മുടെ കർത്താവ് പഠിപ്പിച്ചു എന്നതിനു തെളിവില്ല. സങ്കീർത്തനങ്ങൾക്കുശേഷം ''പിതാവിനും പുത്രനും പരിശുദ്ധാത്മാവിനും സ്തുതി'' എന്നു ചൊല്ലുന്നതുപോലെ ചില പ്രദേശങ്ങളിൽ കർത്തൃപ്രാർത്ഥനയോടു കൂടി ജനം കൂട്ടിച്ചൊല്ലിയിരുന്ന ഈ വാക്കുകൾ മിക്കവാറും അവിടങ്ങളിലെ കയ്യെഴുത്തുപ്രതികളിൽ കയറിപ്പറ്റിയതാകും. അവയിൽ പാഷണ്ഡതയൊന്നുമില്ലാത്തതിനാൽ കുർബ്ബാനപ്പുസ്തകത്തിൽ നില നിർത്തിപ്പോന്നു.[3] അനന്തരം പൗലിസ്ത്യരുടെ, അതായത് ഈശോസഭക്കാരുടെ, മേൽ ഒട്ടേറെ കൽദായ

---

3. പ്രസ്താവന ശരിയാണെന്നു തോന്നുന്നില്ല. പ്രസക്തവാക്കുകൾ പഴയനിയമത്തിലില്ല. പുതിയ നിയമം പ്ശീത്താ എന്നറിയപ്പെടുന്ന സുറിയാനിയിൽ നിന്നുള്ളതാണ്. (മത്താ 6,13)

മെത്രാന്മാരെ വധിച്ചു എന്ന കുറ്റം അവർ ആരോപിച്ചു. ഈ ദൂഷണം, അതിൽത്തന്നെ വ്യക്തമായിരിക്കുന്നതുപോലെ, തെളിയിക്കുവാൻ അവർക്കു സാധിച്ചില്ല. അവസാനം അവർ ചോദിച്ചത്, അവരുടെ കുർബ്ബാനപ്പുസ്തകത്തിൽ എന്തുകൊണ്ടു പാത്രിയാർക്കായ്ക്കുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു എന്നാണ്. ഈ കാര്യം തിരുസ്സിംഹാസനത്തെ അറിയിച്ചു എന്നും ആ വാക്കുകൾ പുതിയ കുർബ്ബാനപ്പുസ്തകത്തിൽ നിന്നു നീക്കം ചെയ്യുവാൻ അതു കല്പിച്ചു അങ്ങനെ ചെയ്തുവെന്നും ഞാൻ പ്രതിവചിച്ചു. [4] ഉടനെ അവർ: ആകയാൽ ഞങ്ങൾക്കു പാത്രിയാർക്കാ ഇല്ലേ?'' എന്ന് ഉറക്കെ ചോദിച്ചു. ഞാൻ ഉത്തരിച്ചു: പല റീത്തുകളിലും ക്രിസ്ത്യാനികൾക്കു പാത്രിയാർക്കാ ഇല്ല. അതിൻെറ ആവശ്യവുമില്ല. മലബാറുകാർ നെസ്റ്റോറിയൻ സിദ്ധാന്തം ഉപേക്ഷിച്ചതു മുതൽ പാത്രിയാർക്കായുടെ കീഴിലല്ല. പ്രത്യുത തിരുസ്സിംഹാസനത്തിൻെറ നേരിട്ടു കീഴിലാണ്. ഇവ ഞാൻ പറഞ്ഞപ്പോൾ അവർ ക്രമമില്ലാത്ത വിധത്തിൽ എഴുന്നേറ്റു. പാത്രിയാർക്കാ അഭിഷേകം ചെയ്ത മറ്റൊരു മെത്രാനെ അയയ്ക്കാത്തിടത്തോളം കാലം തങ്ങൾ മെല്ലൂസു മെത്രാനെ ഉപേക്ഷിക്കുകയില്ലെന്നു പറഞ്ഞു ഒരു അഭിവാദ്യവും കൂടാതെ (absque ulla salutatione) അലറിക്കൊണ്ട് അവർ പുറത്തുപോയി. ഞാനാകട്ടെ, അവിടെ വന്നിരുന്ന എണ്ണത്തിൽ അത്ര യുംതന്നെ കത്തോലിക്കരെ പള്ളിയിൽ വിളിച്ചുവരുത്തുകയും പ്രസംഗിച്ചു അവരെ ധൈര്യപ്പെടുത്തുകയും (erexi) ചെയ്തു.

ഇവിടെ ഒരു കാര്യം പറയേണ്ടതുണ്ട്. അതായത് മലബാറിൻെറ വടക്കൻപ്രദേശത്ത് ഗോവയുടെ അധികാരപരിധിയിലിരുന്ന പള്ളികളെല്ലാം കയ്യേറ്റക്കാരൻെറ ഭാഗത്തേക്കു ചേർന്നത് ഗോവക്കാരോടുള്ള വെറുപ്പുമൂലമല്ല, പ്രത്യുത റോക്കോസു മെത്രാനിൽ നിന്നു ചെറുപട്ടങ്ങൾ സ്വീകരിച്ചവർക്കും അടുത്ത കാലത്തെ സെമിനാരിക്കാർക്കും, ദീർഘനാളത്തേക്കു മേലദ്ധ്യക്ഷനില്ലാതിരുന്നതിനാൽ, ഉയർന്ന പട്ടങ്ങൾ സ്വീകരിക്കുവാൻ സാധിക്കാതെ വന്നതുകൊണ്ടാണ്. 1872 - ൽ മുപ്പതു പള്ളികളുടെ പ്രമാണികൾ തൃശൂരിൽ ചെന്ന് കൊടുങ്ങല്ലൂർ അതിരൂപതയുടെ ഗോവർണ്ണദോർ എന്നറിയപ്പെടുന്ന ഗോവ വികാരി ജനറാൾ ബനഡിക്റ്റ് റൊസാരിയോ ഗോമെസിനോടു ഒന്നുകിൽ ഗോവ ആർച്ചു ബിഷപ്പു താമസം കൂടാതെ തിരിച്ചു വരുന്നതിന് (celerem reditum) ഏർപ്പാടു ചെയ്യുക അല്ലെങ്കിൽ കഴിയുന്നതും വേഗം ഒരു കൽദായ മെത്രാനെ വിളിച്ചു വരുത്തുക എന്ന് ആവശ്യപ്പെട്ടു. ശ്രദ്ധേയമായ വേറൊരു കാര്യം ഈ പള്ളികളിലെ പരുക്കൻ ജനം (rudem gentem) റോക്കോസു മെത്രാൻെറ കാലം മുതൽ മെല്ലൂസു മെത്രാൻെറ ആഗമനം വരെ തങ്ങൾ തൈക്കാട്ടുശ്ശേരി അധികാരത്തിൽ ഉൾപ്പെടുന്നു എന്നു വിശ്വസിക്കുകയും ഉറപ്പിച്ചു പറയുകയും ചെയ്തിരുന്നു എന്നതാണ്. കാരണം, റോക്കോസു മെത്രാൻ തൈക്കാട്ടുശ്ശേരിയിലാണ് താമസിച്ചിരുന്നത്.

---

4. ഏതായാലും അടുത്തകാലം വരെ, അതായത് 1962-ൽ പുനരുദ്ധരിക്കപ്പെട്ട കുർബ്ബാനക്രമം വരുന്നതുവരെ ഉപയോഗിച്ചിരുന്ന സുറിയാനിക്കുർബ്ബാനപ്പുസ്തകത്തിൽ പാത്രിയാർക്കായ്ക്കുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കുന്ന രീതിയിൽ പ്രാർത്ഥന ഉണ്ടായിരുന്നു എന്നതാണ് സത്യം. ഏറ്റം ഒടുവിൽ അച്ചടിച്ച ആ പുസ്തകം മാന്നാനം (1928) പുത്തൻപള്ളി 1929 എന്നീ പതിപ്പുകൾ രണ്ടിലും പേജു 26 കാണുക. cfr. ചാൾസ് പൈങ്ങോട്ട്, മലബാർ സഭ (1995) 185

മുകളിൽ പറഞ്ഞതിൽ നിന്ന് ശീശ്മക്കാർ ഏതു തരക്കാരാണെന്നും അവരെക്കുറിച്ചു അഭിപ്രായം രൂപീകരിച്ചതിൽ അപേക്ഷക്കാരായ സന്യാസികൾ (monachi petitores)ക്കു തെറ്റു പറ്റിയിട്ടുണ്ടോ എന്നും അവരുടെ മാനസ്സാന്തരം വരെ മലബാർ കാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ചുള്ള തിരുസ്സിംഹാസനത്തിൻെറ ഡിക്രി താമസിപ്പിക്കണമോ എന്നും തിരുസ്സിംഹാസനത്തിനു ഗ്രഹിക്കുവാൻ കഴിയും. മലബാറുകാർക്കു തനിച്ചു ഒരു മെത്രാനെ നിയമിക്കുന്നതിനുമുമ്പ് ഈ പള്ളികൾ മാനസ്സാന്തരപ്പെടുമെന്ന പ്രതീക്ഷ ഇനിമേൽ വച്ചു പുലർത്തേണ്ട എന്നു ഞാൻ കരുതുന്നു. അതുമാത്രമല്ല, അങ്ങനെയൊരു മെത്രാൻ വന്നതിനുശേഷവും ഞാൻ നേരത്തെ പറഞ്ഞതുപോലെ, കയ്യേറ്റക്കാരനിൽ നിന്നു പട്ടം സ്വീകരിച്ച വൈദികർക്കും കഠിനത കുറഞ്ഞ വ്യവസ്ഥകളിന്മേൽ വിമോചനം കൊടുക്കുവാനുള്ള അനുമതി ആ മെത്രാനു കൊടുത്തില്ലെങ്കിൽ ഇവർ മാനസ്സാന്തരപ്പെടുകയില്ല. മലബാറിൻെറ തെക്കൻപ്രദേശത്ത് വരാപ്പുഴപ്പള്ളികൾ ശീശ്മയിൽ പോയതിൻെറ കാരണം പ്രധാനമായും പ്രഥമമായും ഇ താണ് റോക്കോസു മെത്രാനിൽ നിന്നു ചെറു പട്ടങ്ങൾ സ്വീകരിച്ചവർ അന്യഥാ അനർഹരല്ലാഞ്ഞിട്ടുപോലും വൈദികരാകാമെന്ന പ്രതീക്ഷയില്ലാതെ, പന്ത്രണ്ടും അതിലധികവും വർഷങ്ങൾ അനിശ്ചിതാവസ്ഥയിൽ തിരസ്കൃതരായി കഴിഞ്ഞു. ഇതാണ് ശീശ്മയ്ക്കുള്ള വിറകും കയ്യേറ്റക്കാരൻെറ തുണയും (Fulcrum). സഭാധികാരം (Jurisdictio) എന്താണെന്നും എത്രമാത്രം അത്യാവശ്യമാണെന്നും മനസ്സിലാക്കുവാൻ കഴിയാത്തവിധം അത്രയ്ക്കു ജ്ഞാനദാനവിഷയത്തിൽ (Instructio) ശ്രദ്ധ ലഭിക്കാതെ പോയ (neglecta) ആളുകളെ അത്ര കഠിനമായി വിധിക്കരുതെന്നു തോന്നുന്നു. പരേതനായ കർദ്ദിനാൾ ബർണബോ എനിക്കു തന്ന പുസ്തകത്തിൻെറ 224-ാം പേജിൽ എൻെറ കഴിഞ്ഞ കത്തിൽ ഉദ്ധരിച്ചിരിക്കുന്ന ഹയസിന്തിൻെറ അഭിപ്രായം ശരിയാണ്. അതായത്, ഈ വൈദികാന്തസ്സുകാരോട് (clerum) ഏറ്റം വലിയ ഉപവി കാണിക്കേണ്ടതാണ്. അങ്ങനെ നടന്നിട്ടില്ല എന്ന് എല്ലാ ഭാഗത്തു നിന്നും (undique) വ്യക്തമാണ്.

അങ്ങയുടെ സെപ്റ്റംബർ 5-ലെ കത്ത് ഇപ്പോൾ, കൃത്യമായ മറുപടി ഈ ആഴ്ചയിൽ തരുവാൻ സാധിക്കാത്തവിധം താമസിച്ച്, എനിക്കു ലഭിച്ചു. ആത്മീയമായ തിരുത്തൽ സകല ഭൗതികദാനങ്ങളെയും അതിലംഘിക്കുന്നു എന്നറിഞ്ഞുകൊണ്ട് അറിവില്ലായ്മ, അവിവേകം എന്നിവയെക്കുറിച്ചുള്ള തിരുസ്സിംഹാസനത്തിൻെറ ശാസനം അർഹിക്കുന്ന താഴ്മയോടും ബഹുമാനത്തോടും കൂടെ ഞാൻ സ്വീകരിക്കുന്നു. [5] ഇനിയത്തെ എൻെറ എഴുത്തുകളിൽ തിരുസ്സിംഹാസ

---

5. 1876 ആഗസ്റ്റ് 28-നു പ്രൊപ്പഗാന്താ സംഘത്തിലെ നിർദ്ദിഷ്ട കർദ്ദിനാളന്മാർ മൊയ്റീൻെറ സന്ദർശനത്തെക്കുറിച്ച് ചർച്ചചെയ്തു. കർദ്ദിനാൾ Raffaele Monaco La-Velleta യ്ക്കു പകരം കർദ്ദിനാൾ Di Pietro കാര്യം വിവരിച്ചു. മൊയ്റീൻ ഗോവ ആർച്ചുബിഷപ്പിനെ കണ്ടതും മാന്നാനത്തു സമ്മേളനം വിളിച്ചു കൂട്ടിയതുമൊന്നും കർദ്ദിനാളൻമാർക്കു രസിച്ചില്ല. മൊയ്റീന് രണ്ടെഴുത്തെഴുതാൻ അവർ തീരുമാനിച്ചു, ഒന്നു മറ്റുള്ളവരെ കാണിക്കാവുന്നതും മറ്റതു രഹസ്യമായുള്ളതും. വരാപ്പുഴ വികാരിയാത്തിനെ വിഭജിക്കുവാനോ സുറിയാനിക്കാർക്കു തനിച്ചുള്ള മെത്രാനെ കൊടുക്കുവാനോ താല്പര്യമില്ലായിരുന്നു എന്നു വ്യക്തം. കർദ്ദിനാളന്മാരുടെ നിശ്ചയം ഒമ്പതാം പീയൂസ് ആഗസ്റ്റ് 29ന് അംഗീകരിച്ചു. cfr. Ponenze 1876. 683 ff ഈ നിശ്ചയപ്രകാരമുള്ള കത്താണ് സെപ്റ്റംബർ 5ലേതെന്ന് മൊയ്റീൻ പറയുന്നത്. ഇവ Lettere 1876 Fol 386 R-389 V യിൽ കാണാം. ഈ കത്തുകൾ വായിച്ച മൊയ്റീൻെറ വികാരങ്ങൾ ഇതിലും ഇനിയുള്ള കത്തുകളിലും പ്രകടമാകുന്നുണ്ട്.

നത്തിനു നിശ്ചയമെടുക്കുന്നതിന് ആവശ്യമായ വസ്തുതകൾ നല്കാൻ ആവശ്യപ്പ ടുന്നിടത്തോളമല്ലാതെ എന്നെ ന്യായീകരിക്കുവാനോ ഞാൻ ചെയ്തവയെ ആദരി ക്കുവാനോ പരിശ്രമിക്കുന്നതല്ല. ഈ ജനത്തിൻെറ സ്വഭാവത്തെപ്പറ്റി അഭിപ്രായം രൂപീകരിച്ചതിൽ എനിക്കു തെറ്റു പറ്റിയില്ല എന്നും കാര്യങ്ങളുടെ ഇതുപോലുള്ള വൈവിധ്യത്തിൽ വൈദികരുടെയും ജനത്തിൻെറയും സമ്മേളനം മാന്നാനത്തു വിളിച്ചുകൂട്ടിയതിലും മെച്ചമായ ഒരു പ്രതിവിധി കാണുവാൻ സാധിച്ചില്ല എന്നും മലബാറുകാരായ വിശ്വാസികൾ ഇപ്പോഴും സന്ദർശകൻെറയും വികാരി അപ്പൊസ്തോ ലിക്കായുടെയും എന്നീ രണ്ടു ഭാഗങ്ങളിലായി വിഭജിതരാണെന്നു പറയുന്നതു തെറ്റാണെന്നും തിരുസ്സിംഹാസനം അംഗീകരിക്കുമെന്ന കാര്യത്തിൽ എനിക്കു സംശയമില്ല.

മലബാറുകാർക്കു അവരുടെ റീത്തിൽപ്പെട്ട മെത്രാനെ കൊടുക്കാതെ ശീശ്മ യുടെ ഇനിയുമുള്ള പുരോഗതി തടയാനോ അതിനെ നശിപ്പിക്കാനോ സാധ്യ മല്ലെന്ന്, വ്യക്തിപരമായ കാരണങ്ങൾമൂലം വളരെ ചുരുക്കം കത്തനാരന്മാരൊ ഴിച്ച് കത്തനാരന്മാരും ജനങ്ങളും ഏകാഭിപ്രായക്കാരാണ്. ഞാനും അതേ അഭിപ്രാ യക്കാരനാണെങ്കിലും അതു ഞാൻ അവർക്കു വെളിപ്പെടുത്തിയിട്ടില്ല. അഭിപ്രായത്തി ലുള്ള ഈ പൊരുത്തം ഇപ്പോഴും ഒരു കക്ഷിയെ ഉണ്ടാക്കുന്നില്ല. എന്തെന്നാൽ ആർച്ചുബിഷപ്പു തന്നെ എനിക്കു തന്ന ദ്വിഭാഷിയായ കത്തനാരല്ലാതെ മറ്റാരും എന്നെ അനുഗമിക്കുന്നില്ല. എനിക്കു യാതൊരു അധികാരവുമില്ലാത്തതിനാൽ ആരെയും ഞാൻ നയിക്കുന്നില്ല. ശീശ്മക്കാരോടു യുദ്ധം ചെയ്യുവാൻ എന്നോടു കൂടി ആരുമില്ല. മിഷനറിമാരാണെങ്കിൽ എല്ലാവരും ശാന്തരായി ലത്തീൻകാരുടെ പക്കൽ ഇരിക്കുകയാണ്. (മെല്ലൂസു മെത്രാൻ മൂന്നു ലത്തീൻ പള്ളികൾ കൈവ ശപ്പെടുത്തിരിക്കുകയാൽ ഇവർ ശാന്തരാണെങ്കിൽ) ആർച്ചുബിഷപ്പു സകലവി ധത്തിലും എനിക്കെതിരായി സംസാരിക്കുന്നു; കേസിനു വേണ്ട പണം സുറിയാ നിക്കാർക്കു നിഷേധിക്കുന്നു, ശീശ്മക്കെതിരായി ഒരു വിരൽപോലും അനക്കുന്നു മില്ല. ഏകനായിരുന്നുകൊണ്ടു അഞ്ചുമാസമായി ഞാൻ കയ്യേറ്റക്കാരനെ അനിശ്ചിതാ വസ്ഥയിൽ തറച്ചു നിർത്തിയിരിക്കുന്നു. അതു കാരണം സുറിയാനിക്കാരുടെയിട യിൽ അദ്ദേഹത്തിനു പുരോഗതിയുണ്ടായിട്ടില്ലെന്നു മാത്രമല്ല, മറിച്ചു രണ്ടു പള്ളികളും ഏഴു വൈദികരും നഷ്ടപ്പെട്ടിട്ടുമുണ്ട്. വരാപ്പുഴ ആർച്ചുബിഷപ്പു സെമിനാരിയുടെ കവാടം അവരുടെ നേർക്കു അടച്ചുകളഞ്ഞില്ലായിരുന്നുവെങ്കിൽ വളരെ സെമിനാ രിക്കാരും മെല്ലൂസു മെത്രാനു നഷ്ടപ്പെടുമായിരുന്നു.

കാര്യങ്ങൾ ഇങ്ങനെയായിരിക്കുക കൊണ്ടും ശീശ്മയെ നിർമ്മാജ്ജനം ചെയ്യുന്ന തിനുള്ള ഏകമാർഗ്ഗത്തെക്കുറിച്ച് പൊതുവായ അഭിപ്രായം പ്രബലമായിരിക്കുക കൊണ്ടും ഞാൻ കണ്ടെത്തുക മാത്രമല്ലാതെ ഒരു കാരണവും കൊടുക്കാത്തതായ നാശത്തിനു അധികാരമോ സഹായമോ കൂടാതെ എൻെറ അധരങ്ങളുടെ വാളുകൊണ്ടു മാത്രവും (cum solo gladio oris mei) നമ്മുടെ പരിശുദ്ധ പിതാവിൻെറ ആശീർവ്വാദം കൊണ്ടും പരിഹാരമുണ്ടാക്കണമെന്നും യുദ്ധം തുടരണമെന്നും

തിരുസ്സിംഹാസനം കല്പിക്കുന്നു. ഇവിടെ യഥാർത്ഥത്തിൽ അന്ധമായ അനുസരണത്തിൻെറ അവസരമാണ് (vere hic est locus obedientiae caecae). ആകയാൽ ഇതാ, വസ്ത്രത്തിൽ എനിക്കു ചെമന്ന നിറമില്ലെങ്കിലും ഞാൻ ഏദോമിൽ നിന്നു വരുന്നവനല്ലെങ്കിലും [6] കർത്താവിൻെറ വാക്കിൽ അന്ത്യംവരെ ഞാൻ ഉത്സാഹത്തോടെ യുദ്ധം ചെയ്യും.

(സെപ്റ്റംബർ 5-നു പ്രൊപ്പഗാന്താ സംഘം മൊയ്റീനയച്ച പരമരഹസ്യമായ കത്തിൻെറ പരിഭാഷ ഇവിടെ ചേർക്കുന്നു.)

സെപ്റ്റംബർ 5, 1876

കഴിഞ്ഞ ജൂലൈ 21-ലെ എൻെറ കത്തിൽ താങ്കളെ മുൻകൂട്ടി അറിയിച്ചതുപോലെ ഈ തിരുസ്സംഘത്തിൻെറ കർദ്ദിനാളന്മാരുടെ പൊതുയോഗത്തിൽ താങ്കളെ ഭരമേല്പിച്ചിരിക്കുന്ന ശ്ലൈഹിക സന്ദർശനത്തെക്കുറിച്ചു ചർച്ച നടന്നു. താങ്കളുടെ കത്തും റിപ്പോർട്ടുകളും അവരെ അറിയിച്ചു. താങ്കളുടെ അനുസരണ, ഏല്പിച്ച ജോലി ചെയ്യുന്നതിലുള്ള ഉന്മേഷം ആത്മാക്കളുടെ രക്ഷയ്ക്കായുള്ള തീക്ഷ്ണമായുള്ള കഠിനാദ്ധ്വാനം, ഈ തിരുസ്സംഘത്തിനു വിവരങ്ങളും രേഖകളുമയയ്ക്കുന്നതിലുള്ള ശ്രദ്ധ ഇവയെ തിരുസ്സംഘം പ്രശംസിച്ചു. എന്നിരുന്നാലും തിരുസ്സംഘം താങ്കൾക്കു നല്കിയ നിർദ്ദേശങ്ങളെയും ശ്ലൈഹിക സന്ദർശനം വഴി നേടിയെടുക്കാനുള്ള ലക്ഷ്യത്തെയും പരിശോധിച്ച ശേഷം താങ്കളുടെ പ്രവർത്തന രീതിയെയും മേല്പറഞ്ഞ ചുമതല നിർവ്വഹിച്ച വിധത്തെയും പ്രശംസിക്കാനാവില്ല എന്നു കർദ്ദിനാളന്മാർ അഭിപ്രായപ്പെട്ടു.

നിർദ്ദേശങ്ങൾ വഴി സന്ദർശകനെ ഭരമേല്പിച്ചിരുന്നത് മലബാറുകാരുടെ ഏറ്റം അറിയപ്പെട്ട അപേക്ഷയുടെ കാരണങ്ങൾ, ഫലം, സാദ്ധ്യത ഇവയെപ്പറ്റി അന്വേഷിക്കുക എന്നതാണ്. അത് വളരെ വിവേകത്തോടും വിദഗ്ധമായും നടത്തണം എന്നു മുന്നറിയിപ്പും നല്കിയിരുന്നു. ഇങ്ങനെയുള്ള വിവേകപൂർവ്വവും വിദഗ്ദ്ധവുമായ അന്വേഷണത്തിനു ഒട്ടും ചേരാത്തതാണ് കത്തനാരന്മാരുടെയും സുറിയാനി റീത്തിലെ പ്രമാണികളുടെയും സമ്മേളനം. എന്തെന്നാൽ നിർഭാഗ്യവശാൽ താങ്കൾ വേണ്ട വിധം മനസ്സിലാക്കിയിട്ടില്ലാത്ത മലബാറുകാരുടെ പ്രത്യേക സ്വഭാവം, മനുഷ്യരുടെ ഇടയിലെ കലക്കം, കുത്തിപ്പൊക്കിയ ഭിന്നതകൾ ഇവ പരിഗണിച്ചാൽ മലബാറുകാരുടെ ആ സമ്മേളനം സത്യത്തെ തിരിച്ചറിയുവാൻ ഉപകരിച്ചിട്ടുണ്ടാവില്ല. മറിച്ചു അതു ചിലർക്കു വിവാദത്തിനും വളരെപ്പേർക്കു ഗൂഢാലോചനയ്ക്കും എല്ലാവർക്കും പരാതിയ്ക്കും അവസരം നല്കാൻ ഉപകരിച്ചിട്ടുണ്ടാവും. അങ്ങനെ തന്നെ സംഭവിച്ചു എന്നു താങ്കളുടെ എഴുത്തു സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തുന്നു. കാരണം യാഥാർത്ഥ്യം ഇനിയും വെളിക്കു വന്നിട്ടില്ല. താങ്കൾ വിവരിച്ച കാര്യങ്ങൾ എല്ലാം

---

6. ഏശായായുടെ പുസ്തകം 63-ാമദ്ധ്യായം ഒന്നാം വാക്യമാണ് ഇവിടെ സൂചിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നത്.

തന്നെ സമ്മേളനത്തിൽ കേട്ടവയാണ്. പ്രത്യേകിച്ചു, സംഗതികളുടെ ഈ നിലപാടിൽ മലബാറുകാരുടെ അഭിപ്രായം ചോദിച്ചാൽ എല്ലാവരും തന്നെ, കൂടുതൽ സന്ദർഭോചിതം എന്ന് കരുതിയിട്ടോ താങ്കൾക്ക് കൂടുതൽ പ്രയോജനകരവും മഹത്വപൂർണ്ണമായതു ആഗ്രഹിച്ചിട്ടോ മറ്റു തരത്തിൽ കാണുവാൻ ആ സാഹചര്യത്തിലും സമ്മേളനത്തിലും ഭയപ്പെട്ടതുകൊണ്ടോ എല്ലാവരും തന്നെ സ്വന്തമായി മെത്രാനെ ചോദിക്കുന്നതിൽ യോജിക്കുമായിരുന്നു. അപേക്ഷയുടെ കർത്താക്കൾ അല്ലെങ്കിൽ പ്രേഷിതർ (Promotores) മുൻഗാമികളുടെ (majorum) കാലടികൾ പിൻതുടർന്നു അതേ ഭാഷതന്നെ (eundem sermonem) ആവർത്തിച്ചു കൊണ്ടു വിഭജനലബ്ധിക്കായി വരാപ്പുഴ വികാരി അപ്പൊസ്തോലിക്കായ്ക്കും കർമ്മെലിത്താ മിഷനറിമാർക്കും എതിരായി വളരെ പരാതികൾ ഉന്നയിച്ചിരിക്കയാൽ അത്തരം പരാതികളും ആരോപണങ്ങളും പ്രസ്താവനകളും (protestationes) സമ്മേളനത്തിൽ പുറത്തു വരും എന്നു പ്രതീക്ഷിക്കേണ്ടതായിരുന്നു. താങ്കൾ തന്നെ സൂചിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നതുപോലെ അവർക്കു വിരോധമായി ഒന്നും കൊണ്ടു വരുവാൻ താങ്കൾ ഇഷ്ടപ്പെട്ടിരുന്നില്ലെങ്കിലും ആത്മാക്കളുടെ രക്ഷ സംബന്ധമായി വളരെ നഷ്ടത്തിലും അപകടത്തിലും മലബാർകാർ അവരുടെ മേലദ്ധ്യക്ഷനിലും മിഷനറി മാരിലും നിന്ന് അകലുകയാണ് ഇതുവഴിസംഭവിക്കുക.

ഇതിൻെറ ഫലമായി യാഥാർത്ഥ്യം ഇനിയും സ്പഷ്ടമായും സംശയരഹിതമായും (certo) പുറത്തു വന്നിട്ടില്ല. തന്നെയല്ല സംഭവിച്ചു കഴിഞ്ഞകാര്യങ്ങൾക്കു ശേഷം അതു തെളിഞ്ഞുവരിക കൂടുതൽ പ്രയാസകരമായിത്തീരുകയാണ്. തർക്കങ്ങൾ പരിഹൃതമാകുകയല്ല വർദ്ധിക്കുകയത്രേ ചെയ്തിട്ടുള്ളത്. കത്തോലിക്കരെല്ലാം കല്ദായ ശീശ്മയ്ക്കെതിരായി പാളയത്തിൽ അണിനിരന്നു നില്ക്കേണ്ടിയിരിക്കെ ഇപ്പോൾ ഒരു കൂട്ടർ വികാരി അപ്പൊസ്തോലിക്കായുടെ കൂടെയും മറുകൂട്ടർ സന്ദർശകൻെറ കൂടെയുമായി സ്പഷ്ടമായും അവർ രണ്ടു വിഭാഗങ്ങളായി തിരിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. വ്യത്യസ്ത കാര്യങ്ങളിലെങ്കിലും രണ്ടു മേലദ്ധ്യക്ഷന്മാരും പ്രതിനിധാനം ചെയ്യുന്ന ശ്ലൈഹിക സിംഹാസനത്തിനു സ്വതന്ത്രമായും വലിയ അപകടം കൂടാതെയും ഒന്നും തീരുമാനിക്കാനാവില്ല. അവരിരുവരിൽ ആരെയും കുറ്റപ്പെടുത്തുന്നതായി തോന്നരുതല്ലോ. വികാരിയാത്തിൻെറ വിഭജനാപേക്ഷയെക്കുറിച്ചു ഇപ്പോൾ തീരുമാനം എടുക്കാൻ ഉദ്ദേശിച്ചിരുന്നുവെങ്കിൽ ഒന്നുകിൽ പ്രകോപിച്ചിരിക്കുന്ന ജനത്തിൻെറ സ്വരത്തിനു കീഴ്പ്പെടണമായിരുന്നു. അല്ലെങ്കിൽ അതിൻെറ കുടുക്കിൽപ്പെടുകയും ആത്മാക്കൾക്കു പ്രക്ഷോഭണങ്ങളിൽ നിന്നു പ്രതീക്ഷിക്കേണ്ട തിന്മകളും അപകടങ്ങളും ഭയപ്പെടണമായിരുന്നു.

കാര്യങ്ങളുടെ സ്ഥിതി ഇങ്ങനെയിരിക്കുകയാൽ ഇന്നത്തെ സാഹചര്യത്തിലും ഇതുപോലുള്ള കലക്കത്തിലും വികാരിയാത്തിൻെറ മേല്പറഞ്ഞ വിഭജനത്തെക്കുറിച്ചു ഒന്നും കൃത്യമായി നിർണ്ണയിക്കാനാവില്ല. താങ്കൾ അവിടെ ആയിരിക്കുന്നിടത്തോളം കാലം, വിശിഷ്യാ ആത്മാക്കളുടെ രക്ഷ അപകടത്തിലായിരിക്കുന്ന നേരത്ത്, ഒരു സന്യാസിക്ക്, അതിലേറെ ഒരു മെത്രാന് ചേർന്നവിധം സ്വന്ത

അഭിപ്രായത്തെയും സ്നേഹഭാവത്തെയും (affectus) മാറ്റിവെച്ചുകൊണ്ടു, പ്രക്ഷോഭണങ്ങളെ ഫലപ്രദമായി, അതേ സമയം അങ്ങേയറ്റം വിവേകപൂർവ്വം നിയന്ത്രിക്കുന്നതിനു താങ്കൾക്ക് കടമയുണ്ട്. ആകയാൽ, വികാരിയാത്തിൻെറ വിഭജനം ആവശ്യപ്പെടുന്നവരെ, പ്രത്യേകിച്ചു അവരുടെ പ്രമാണികളെ, ശ്ലൈഹികസിംഹാസനത്തിൻെറ, തീരുമാനത്തെ കാത്തിരിക്കുവാൻ ഒരുക്കത്തക്കവിധത്തിൽ വേണം അവരോടു പെരുമാറേണ്ടത്. ഒടുവിൽ ആ തീരുമാനം എങ്ങനെയുള്ളതായാലും, അതിനെ സ്വീകരിക്കുന്നതിനും തക്ക സുവർണ്ണ നിഷ്പക്ഷതയിൽ അവരെ, കഴിയുമെങ്കിൽ, വളർത്തിയെടുക്കുക. (informes) ഭൂമിയിലുള്ള ,തൻെറ വികാരി വഴി നിശ്ചയിച്ചിരിക്കുന്നതു നാശകരമായിരിക്കുവാൻ ഒരിക്കലും ദൈവം അനുവദിക്കുകയില്ല. ഇതിനോടു ചേർന്നുള്ള 10-ാം നമ്പർ പ്രത്യേക എഴുത്തിൽ താങ്കൾക്കു നൽകിയിരിക്കുന്ന ഉത്തരം (ഈ എഴുത്തു താങ്കൾക്ക് പരമരഹസ്യമായിട്ടുള്ളതായിരിക്കാനാണ് എൻെറ ആഗ്രഹം) താങ്കൾ അവർക്കു വെളിപ്പെടുത്തുമ്പോൾ, വിവേകമില്ലാതെ മുൻകൂട്ടി മെനഞ്ഞുണ്ടാക്കിയ പ്രതീക്ഷ ദുർബലപ്പെടത്തക്കവണ്ണം, എന്നാൽ അവർ നിരാശപ്പെടുകയോ നേരത്തെ തന്നെ ഉറപ്പായി കരുതുകയോ ചെയ്യാത്തവിധം (neque presumant) അവരോടു പെരുമാറണം. ഇക്കാര്യത്തിൽ താങ്കളുടെ ശ്രദ്ധ, സാമർത്ഥ്യം (sollertia) കഴിവു ഇവ മുഴുവനും കേന്ദ്രീകരിക്കണമെന്നാണ് എൻെറ ആഗ്രഹം. ഇതാണു പരിശുദ്ധ പിതാവിൻെറ മനസ്സും ഇഷ്ടവും.

നിങ്ങൾക്കു പരാതിക്കു വല്ല കാരണവുമുണ്ടെങ്കിൽ, പരസ്പരം ക്ഷമിച്ചു മിശിഹായുടെ യഥാർത്ഥ ഉപവി നിങ്ങളുടെ ഹൃദയത്തിൽ കവിഞ്ഞൊഴുകത്തക്കവിധം താങ്കളും വരാപ്പുഴ വികാരി അപ്പൊസ്തോലിക്കായും തമ്മിലുള്ള ഭിന്നത നിർമ്മാർജ്ജനം ചെയ്യുക അത്യന്തം ആവശ്യമാണ്. ഈ ഭിന്നത മലബാറിലെ വിശ്വാസികൾക്കെല്ലാം അറിവുള്ളതാണ്. ഇതിൻെറ യാതൊരു ഛായയോ അവശിഷ്ടമോ അവർ കാണാനിടയാകാതിരിക്കട്ടെ. കാര്യത്തിൽ അവരും നിങ്ങളുടെ മാതൃകയാൽ, തർക്കങ്ങളും മത്സരങ്ങളും ഉപേക്ഷിച്ചു നിങ്ങളിരുവരും പ്രതിനിധാനം ചെയ്യുന്ന പാപ്പായോടു കൂടുതൽ അടുത്തുചേരുകയും ഹൃദയൈക്യത്തോടെ കൽദായ ശീശ്മയ്ക്കെതിരായി പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്യട്ടെ. ആകയാൽ താമസിയാതെ വന്ദ്യ മെല്ലാനോയെ കാണുകയും പൗരോഹിത്യത്തിനു ചേർന്ന ഉപവിയിൽ സൗഹാർദ്ദത്തോടെ എല്ലാം നേരെയാക്കുന്നതിനു ശ്രദ്ധിക്കുകയും ചെയ്യുക.

ഇതുവരെ താങ്കളയച്ച റിപ്പോർട്ടുകൾ പരിശോധിച്ച വന്ദ്യപിതാക്കന്മാർ തീരുമാനിച്ച കാര്യങ്ങളാണിവ. ഇവ പരിശുദ്ധ പിതാവ് അംഗീകരിക്കുകയും താങ്കൾ കൃത്യമായി (religiose) നിറവേറ്റുവാൻ കല്പിക്കുകയും ചെയ്തു.

ഈ കല്പനകൾ നിറവേറ്റുന്നതിനു താങ്കൾ പരിശ്രമിക്കുമ്പോൾ, നിർദ്ദേശങ്ങളിൽ പ്രത്യേകം ആവശ്യപ്പെട്ടിരുന്ന വിവരങ്ങൾ എനിക്കു തരുവാൻ, കഴിഞ്ഞ എഴുത്തിൽ ഞാൻ എഴുതിയതുപോലെ, പ്രത്യേകം ശ്രമിക്കുക. അവസാനമായി കർത്താവിൽ ശക്തി പ്രാപിക്കുക. തിരുസ്സംഘത്തിൻെറ ഉദ്ദേശത്തിനതീതമായി താങ്കൾ, അറിവിൻെറ പരിമിതിമൂലമോ, മാനുഷികമായ ബലഹീനതമൂലമോ വല്ലതും

ചെയ്തിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ, ദൈവസഹായത്തിലാശ്രയിച്ചു കൊണ്ടും ദൈവം താങ്കൾക്കു നല്കിയ കഴിവുകൾ ഉപയോഗിച്ചുകൊണ്ടും അവ തിരുത്തുവാൻ താങ്കൾക്കു കഴിയും.

ഈ കത്തിൽ ഞാൻ എഴുതിയതൊന്നും ഒരു തരത്തിലും മലബാറുകാരുടെ അറിവിൽപ്പെടുത്തിക്കൂടാ.

(സെപ്റ്റബർ 5-നു തന്നെ പ്രൊപ്പഗാന്താ സംഘം മൊയ്റീനയച്ച രഹസ്യ സ്വഭാവമില്ലാത്ത കത്തിൻെറ പരിഭാഷ താഴെ ചേർക്കുന്നു.)

No.10. റോമ്മാ, സെപ്റ്റംബർ 5, 1876

അവിടെ ശ്ലൈഹികസന്ദർശനം നടത്തുകയിൽ നടന്ന കാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ചു താങ്കൾ നല്കിയ കൃത്യമായ വിവരണം കൈപ്പറ്റി. ഈ തിരുസ്സംഘത്തിലെ കർദ്ദിനാളന്മാരുടെ പരിശോധനയ്ക്കു അതും, ഒപ്പം ആ വികാരിയാത്തിനെ വേറെ രണ്ടായി വിഭജിക്കുന്നതിനായി പരിശുദ്ധപിതാവിനുള്ള അപേക്ഷകളും സമർപ്പിച്ചു കഴിഞ്ഞു. വാസ്തവത്തിൽ, സ്ഥലകാല, വ്യക്തികളുടെ എല്ലാ സാഹചര്യങ്ങളും പരിഗണിച്ചതിൽ, ഇത്തരം വിഭജനം ഒരു പക്ഷെ ഹാനികരമാകാതിരിക്കുവാനായി, അതു ഇപ്പോൾ പ്രയോജനകരമാണെന്നു പറയാനാവില്ല എന്നാണ് പരിശുദ്ധപിതാവിൻെറ അഭിപ്രായം. അതിനാൽ ഇതിനെക്കുറിച്ചു ഇപ്പോൾ തീരുമാനമെടുക്കുവാൻ സാദ്ധ്യമല്ല.

കൂടാതെ മലബാറുകാർ ഒന്നടങ്കം, തിരുസ്സിംഹാസനത്തിൻെറ നേർക്കുള്ള അവരുടെ പരമ്പരാഗതമായ (avita) ഭക്തിയും അനുസരണവും കാരണത്താൽ അതിൻെറ ഈ തീരുമാനം താഴ്മയോടും ഹൃദയൈക്യത്തോടും കൂടെ സ്വീകരിക്കുന്നതിനെക്കുറിച്ചും, അവരുടെ ശക്തി മുഴുവനും അവിടെ കയറിപ്പറ്റിയ കൽദായ ശീശ്മക്കാർക്കെതിയായി നീക്കിവയ്ക്കുന്നതിനെക്കുറിച്ചും പരിശുദ്ധ പിതാവിനു സംശയമില്ല. നമ്മുടെ പരിശുദ്ധ പിതാവു കല്പിക്കുന്നതും ആഗ്രഹിക്കുന്നതും അർഹിക്കുന്ന വിധം വിശ്വസ്തമായി നടപ്പിലാക്കുവാൻ താങ്കൾ എല്ലാ വിധവും പരിശ്രമിക്കുമല്ലോ.

●

N.B. 1876 ജൂൺ 4-നു മഞ്ഞുമ്മേൽ നിന്നു വികാരി അപ്പൊസ്തോലിക്കാ ലെയൊനാർദു പ്രൊപ്പഗാന്ത യുടെ പ്രീഫെക്റ്റായ കർദ്ദിനാളിനെഴുതിയ എഴുത്തിൽ സന്ദർശകനെ വിമർശിച്ചിട്ടുണ്ട്. അവസാനം കൽദായ മെത്രാൻ വരുമെന്നു വരെ ഈ കത്തിൽ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. (cfr. Ponenze 1876 P. 762- 767)

18

SOCG 1877
Ponenze Luglio

അരണാട്ടുകര ആശ്രമത്തിൽ നിന്ന്

ഒക്ടോബർ 19, 1876

മലബാർ സഭയിലെ വൈദികരെയും ജനങ്ങളെയും മാന്നാനത്ത് സമ്മേളനത്തിനു വിളിച്ചുകൂട്ടുവാൻ എനിക്കു പ്രചോദനം നല്കിയ ന്യായങ്ങൾ സെപ്റ്റംബർ 4-ാം തീയതിയിലെ 13-ാം നമ്പർ കത്തിൽ ഞാൻ വിവരിച്ചിട്ടുണ്ട്. മലബാറുകാരുടെ പള്ളികളെല്ലാം തന്നെ വൈവിധ്യ പൂർണ്ണങ്ങളായ സംഭവങ്ങളിലൂടെ കയ്യേറ്റക്കാരനായ മെത്രാൻെറ പക്ഷത്തേക്കു ചേരാൻ തയ്യാറായി നില്ക്കുമ്പോൾ തത്ക്കാലം അത്യന്താപേക്ഷിതമെന്നു ഞാൻ വിധിച്ച പ്രതിവിധിയല്ലാതെ മറ്റൊന്നുമില്ലായിരുന്നു എന്ന് ആ ന്യായങ്ങൾ ചുരുങ്ങിയ പക്ഷം എൻെറ കാഴ്ചപ്പാടിൽ, വേണ്ടുവോളം പ്രകടമാക്കുന്നുണ്ട്. എന്നാൽ ഈ പ്രതിവിധി അവിവേകി എന്ന പേരിന് എന്നെ അർഹനാക്കി. അന്നത്തെ സാഹചര്യങ്ങളെ കൂടുതൽ പരിഗണിക്കുന്തോറും എനിക്കു പ്രായോഗികമായ വേറെ മാർഗ്ഗമില്ലായിരുന്നു എന്നു ഞാൻ കൂടുതലായി കാണുന്നു. എന്തെന്നാൽ ഒന്നുകിൽ ഞാൻ മിഷനറിമാരുടെ കൂടെ താമസിക്കണമായിരുന്നു. അല്ലെങ്കിൽ അവരിൽ നിന്നു മാറണമായിരുന്നു. അവരുടെ ഭവനങ്ങളിൽ ഞാൻ താമസമാക്കിയിരുന്നെങ്കിൽ, മിഷനറിമാരോടുള്ള ഭയം മൂലം ഒരു മലബാറുകാരനും എന്നെ സമീപിക്കുമായിരുന്നില്ല. ഇനി യാതൊരുവൻ വന്നിരുന്നെങ്കിൽത്തന്നെ ശങ്കകൂടാതെ (secure) രഹസ്യത്തിൽ എന്നോടു സംസാരിക്കുവാൻ അയാൾക്കു കഴിയുമായിരുന്നില്ല. പരേതനായ അഭിവന്ദ്യ ബോനാൻ (Bonnand) ഈ ജനത്തെ

സന്ദർശിച്ചപ്പോൾ [1] ആർക്കും ഈ ജനത്തിൻെറ സങ്കടങ്ങൾ അദ്ദേഹത്തെ തുറന്നു കാണിക്കുവാൻ സാധിക്കാത്ത വിധം ഒരു നിമിഷം പോലും മിഷനറിമാർ അദ്ദേഹത്തെ തനിച്ചു ഇരുത്തിയിട്ടില്ല. അഭിവന്ദ്യ സാബായുടെ [2] സന്ദർശനാവസരത്തിലും അദ്ദേഹമോ അദ്ദേഹത്തിൻെറ സഹപ്രവർത്തകരിൽ ആരെങ്കിലുമോ മലബാറുകാരുടെ വായിൽ നിന്ന് ഒന്നും കേൾക്കാതിരുന്നതിനാൽ ഇതു തന്നെയാണ് സംഭവിച്ചത്. ഞാൻ വിവരിച്ചിട്ടുള്ളതുപോലെ കൊച്ചിയിൽ കെറുബിനച്ചൻെറ ഭവനത്തിൽ എനിക്കും ഈ അനുഭവമുണ്ടായി. സുറിയാനിക്കാർ മിഷനറിമാരുടെ സാന്നിദ്ധ്യത്തിൽ ഒരിക്കലും സ്വതന്ത്രമായി സംസാരിക്കുവാൻ പോകുന്നില്ലെന്നു പീലിപ്പോസച്ചൻ തന്നെ എന്നോടു ഏറ്റു പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. ആർച്ചു ബിഷപ്പിൻെറ മഞ്ഞുമ്മേലുള്ള ഏകമായ ആശ്രമത്തിൽ താമസിക്കുവാൻ എനിക്കു പറ്റാതെ വന്നതിനു മുമ്പു പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതിനു പുറമെ വേറെയും കാരണങ്ങളുണ്ട്. എന്തെന്നാൽ എന്നെ സന്ദർശിക്കുന്നവരെ സ്വീകരിക്കുന്നതിനോ അവരെ രാത്രി പാർപ്പിക്കുന്നതിനോ ആ ഏകാന്തസ്ഥലത്ത് ആശ്രമമല്ലാതെ വേറെ ഒരു വീടും ഇല്ല. ആർച്ചു ബിഷപ്പിനെ കാണാനാവശ്യമുള്ള വൈദികരും വിശ്വാസികളും പലപ്പോഴും അവരുടെ വള്ളങ്ങളിൽ രാത്രി ചെലവഴിക്കാൻ നിർബ്ബന്ധിതരാകുന്നുണ്ട്. അതിനാൽ ഞാൻ എൻെറ താമസം വികാരി അപ്പൊസ്തോലിക്കായുടെയോ മിഷനറിമാരുടെയോ കൂടെ ആക്കിയിരുന്നുവെങ്കിൽ, സന്ദർശനം പ്രയോജനരഹിതമാകുമായിരുന്നെന്നു തന്നെയല്ല ലക്ഷ്യം പ്രാപിക്കാതെ വരികയും ചെയ്യുമായിരുന്നു. ഇക്കാര്യം വ്യക്തമായും തെളിവു സഹിതവും ഗ്രഹിക്കുന്നതിന് ചുരുക്കം ദിവസങ്ങളിലെ അനുഭവം മതിയായിരുന്നു.

കൂടാതെ ഏതെങ്കിലുമൊരു സുറിയാനിപ്പള്ളിയിൽ താമസിച്ചുകൊണ്ടു, പരസ്യമായി ഒന്നും ചെയ്യാതെ ഒരു രഹസ്യകാര്യമായി (privata ratione) എൻെറ ജോലി നിർവ്വഹിക്കാനായിരുന്നു എൻെറ മനസ്സെങ്കിൽ, ഇത്തരം ജോലിക്കു വേണ്ടി വരുമായിരുന്ന ദീർഘ സമയത്തിനുള്ളിൽ, സന്ദർശകനിൽ നിന്നു ഉടനെ സഹായം ലഭിക്കുമെന്ന പ്രതീക്ഷയിൽ തങ്ങൾ വഞ്ചിതരായി എന്ന്, ഇനിയും വിശ്വസ്തരായ ആളുകൾ കാണുമായിരുന്നു. തന്നെയല്ല ശീശ്മ മലവെള്ളം പോലെ (sicut torrens) അതിൻെറ മുന്നേറ്റം തുടരുമായിരുന്നു. സ്വന്ത മെത്രാൻ വേണമെന്ന ആശയത്തെ അനുകൂലിച്ചിരുന്നവരാണ് ബഹിഷ്കൃത സന്യാസികൾ. വൈദികരും ജനവും

---

1. പുതിശ്ശേരി വികാരി അപ്പൊസ്തോലിക്കായായിരുന്ന ബോനാൻ (Clemens Bonnand) 1858 ആഗസ്റ്റ് 13-ന് ഇൻഡ്യയിലെ എല്ലാ മിഷനിലെയും ശ്ലൈഹിക സന്ദർശകനായി നിയമിതനായി. (cfr. Ritzler R. and Sefrin P. Herarchia Catholica medii et recentioris aevi vol VII (1800-1846) P-180. ഇദ്ദേഹം 1860 -ാം വർഷത്തിൻെറ രണ്ടാം അർദ്ധത്തിൽ കേരളത്തിലുണ്ടായിരുന്നു. 1860-സെപ്റ്റംബർ 28-ന് മഞ്ഞുമ്മേൽ (Mungulgui) എഴുതിയ കത്ത് റോമിൽ P.F. ചരിത്രരേഖാലയത്തിലുണ്ട്. (Archives of PF.S.C. (Ind-Orient) 17 Fol 1395 R-1399 R. 1861മാർച്ചു 21നു ഇദ്ദേഹം ബനാറീസിൽ വച്ചു മരിച്ചു.

തുടർന്നു ശ്ലൈഹിക സന്ദർശകനായി മൈസൂർ വികാരി അപ്പൊസ്തോലിക്കാ സ്റ്റീഫൻ ലുദുവിക്ക് ഷർബൊനൊ - (Stephen Ludovic Charbonneau) യെ പ്രൊപ്പഗാന്താസംഘം 1861 മെയ് 1-ന്നു നിയമിച്ചു.cfr. Archives of P.F. Lettere 352 (1861) Fol 258 R-V.

2. മുകളിൽ 11-ാമത്തെ എഴുത്തിൽ നോട്ടു 3 കാണുക.

വികാരി അപ്പൊസ്തോലിക്കാ എനിക്കു എഴുതിയതുപോലെ യഥാർത്ഥത്തിൽ അതേ മനഃസ്ഥിതിക്കാരല്ലായിരുന്നു എങ്കിൽ ഇവരുടെയിടയിൽ സ്വന്തം അഭിപ്രായത്തെ എല്ലാ പ്രകാരത്തിലും പ്രചരിപ്പിക്കുവാൻ ഒന്നാംതരം അവസരവും ആവശ്യത്തിലേറെ (amplissimum) സമയവും ഞാൻ ആ ബഹിഷ്കൃതർക്കു കൊടുക്കുമായിരുന്നു. ഇതുമെന്യേ, അവരും, വികാരി അപ്പൊസ്തോലിക്കാ പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതുപോലെ അവരുടെ അഭിപ്രായത്തെ എതിർക്കുന്നവരും തമ്മിൽ കൂടുതൽ ദീർഘവും കഠിനവുമായ മത്സരത്തിനു ഞാൻ വാതിൽ തുറന്നേനേ. കാരണം 1876 ജനുവരി 27-നു വികാരി അപ്പൊസ്തോലിക്കാ എനിക്കു എഴുതിയത് ഇങ്ങനെയാണ്. സഹോദരങ്ങളുടെ നന്മ ഹൃദയത്തിലുള്ള വൈദികരുടെ (Ecclesiastici) ഗണ്യമായ ഒരു കൂട്ട (corpo) മാണിത് എന്നു വിശ്വസിക്കരുത്. എന്നിൽ നിന്നു അങ്ങേയറ്റം ആനുകൂല്യവും സദാ സ്നേഹവും ലഭിച്ചിട്ടുള്ള ഏതാനും ചെറുപ്പക്കാരാണ് ഈ എതിർപ്പിൻെറ നേതാക്കൾ. കപടഭക്തരും നുണയന്മാരും, അഹങ്കാരികളും (ipocriti, bugiardi, superbi) ആയ ഇവരാണ് അങ്ങേക്കും റോമ്മായ്ക്കും എഴുത്തെഴുതിയത്. അവരു നന്നാകുമെന്നു ഇന്നുവരെ ഒട്ടും പ്രതീക്ഷയില്ല..... അവർ ഇപ്പോൾ കർമ്മെലീത്താ മൂന്നാം സഭയിലെ അംഗങ്ങളല്ല. ഈ സഭയിൽ നിന്നു അവരെ ഞാൻ പുറത്താക്കിക്കഴിഞ്ഞു. അതുകൊണ്ടു തങ്ങൾക്കുണ്ടായിരുന്നു എന്നു അവർ കരുതിയിരുന്ന ആ ശക്തിയും നഷ്ടപ്പെട്ടിരിക്കുകയാണ്. മറ്റുള്ളവർ അവരെ ഒട്ടും ബഹുമാനിക്കുന്നുമില്ല.'' ഇവ വിശ്വസിച്ച എനിക്കു തോന്നിയത് ബഹിഷ്കൃതരായ ആ സന്യാസികളിൽ നിന്ന് അവരുടെ അഭിപ്രായം ഇനിയും പ്രചരിപ്പിച്ച് അതുവഴി വൈദികരെയും ജനത്തെയും കൂടുതൽ വഷളാക്കുന്നതിനുള്ള എല്ലാ അവസരത്തെയും സ്വാധീനത്തെയും താമസം കൂടാതെ എടുത്തു കളയുക ഏറ്റം വിവേക പൂർണ്ണമായിരിക്കുമെന്നാണ്. ജനത്തെ മുഴുവനും വിളിച്ചു കൂട്ടിയതുപോലുള്ള ഒരു പരസ്യ കാര്യത്താലല്ലാതെ രഹസ്യസംഗതിയായി ഇതു നടത്തുക അസാദ്ധ്യമായിരുന്നു താനും.

സന്ദർശനത്തിൻെറ ലക്ഷ്യം രണ്ടാണ്. ആവശ്യപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന വിഭജനത്തിൻെറ കാരണത്തെയും ഫലത്തെയും പറ്റി അന്വേഷിക്കുകയാണ് പ്രധാനവും രഹസ്യവുമായത്. രണ്ടാമത്തേതും പരസ്യവുമായ, എന്നല്ല ഏറ്റം അടിയന്തിരമായ ലക്ഷ്യമാണ് ശീശ്മയോടു പോരാടുക എന്നത്. അതുകൊണ്ടു ഒരു വശത്ത് പല പള്ളികളെയും ഗ്രസിച്ചു കഴിഞ്ഞ ശീശ്മയുടെ പ്രവാഹം മററു പള്ളികളുടെ നേർക്കു കുത്തിപ്പായുന്നു. മറുവശത്ത്, വിപത്തിനെതിരായുള്ള ഏക പ്രതിവിധി സ്വന്ത റീത്തിൽപ്പെട്ട മെത്രാനെ നല്കുകയാണ് എന്നത് പൊതു അഭിപ്രായമായി സന്യാസികളും അവരോടൊത്തു വിശ്വസ്തരായിത്തന്നെ നില്ക്കുന്ന എണ്ണത്തിൽ അത്ര കുറവല്ലാത്ത വൈദികരും അല്മായരും ശക്തമായി പ്രസ്താവിക്കുന്നു. കൂടാതെ ഇത്തരം പ്രതിവിധി ആവശ്യപ്പെടുന്നവരുടെമേൽ വന്ദ്യ വികാരി അപ്പൊസ്തോലിക്കാ കുറ്റമാരോപിക്കുകയും അവരെ കഠിനമായി ശിക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ആകയാൽ ഞാൻ പ്രളയത്തിൽ കഴിയുന്നതായി എനിക്കു തോന്നി. പ്രഥമവും അതിപ്രധാനവുമായ ആവശ്യം ശക്തമായ പ്രവാഹത്തെ സുരക്ഷിതമായ നദീതടത്തിലേക്ക് (in alveum

innocuum) തിരിച്ചു വിടുകയായിരുന്നു. അനന്തരസംഭവങ്ങൾ വേണ്ടുവോളം കാണിക്കുന്നതു പോലെ, സന്ദർശനത്തിൻെറ ഈ അടിയന്തിര ലക്ഷ്യം മാന്നാനം സമ്മേളനം വഴി വാസ്തവത്തിൽ ഞാൻ നേടുകയുണ്ടായി. എന്നാൽ ആ സമ്മേളനം ചിലർക്കു വിവാദത്തിനും വളരെപ്പേർക്കു ഗൂഢാലോചനയ്ക്കും എല്ലാവർക്കും പരാതിക്കും വഴി തെളിയിച്ചിട്ടുണ്ടോ എന്ന ചോദ്യം തിരുസ്സിംഹാസനം എന്നോടു ചോദിച്ചിരിക്കുകയാണ്.

ഒരു കത്തനാരുടെ ഒരേ ഒരു കഥ (unicum casum) ഒഴിച്ചാൽ അവിടെ വിവാദമൊന്നും കേട്ടില്ല. പർവ്വതീകരിച്ച ഈ കഥയെച്ചൊല്ലി, അദ്ദേഹത്തിൻെറ വ്യാജവിവരണത്തിൽ വളരെ എളുപ്പത്തിൽ വിശ്വാസമർപ്പിച്ച മിഷനറിമാരും വികാരി അപ്പൊസ്തോലിക്കായും വളരെയേറെ ആവലാതിപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. ഈ ചെറിയ കാര്യത്തിലെ സത്യം എന്തായിരുന്നു എന്ന് കെറുബിനച്ചനുള്ള എൻെറ കത്തിൽ (12-ാം നമ്പർ എഴുത്തിൻെറ കൂടെ അടക്കം ചെയ്തതു കാണുക) നിന്നു നിഷ്പ്രയാസം മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാണ്.

പൊതുവായ അപേക്ഷയ്ക്കു സ്വതന്ത്രമനസ്സാൽ (libere) ഒപ്പിടുന്നതിനെ കുറ്റകരമായ ഗൂഢാലോചനയുടെ പാതകം (crimen) എന്നു വിളിക്കാമോ എന്ന് എനിക്കറിഞ്ഞുകൂടാ. സമ്മേളനത്തിൽ ഓരോരുത്തർക്കും പൂർണ്ണ സ്വാതന്ത്ര്യമുണ്ടായിരുന്നു എന്ന് എനിക്കു തീർച്ചയായിട്ടറിയാം. 125 കത്തനാരന്മാരിൽ 10 പേർ ആ അപേക്ഷയിൽ ഒപ്പിട്ടില്ല എന്നതിൽ നിന്നും ഈ കാര്യം തെളിയുന്നു. ഇതേ ആരോപണം തന്നെ വന്ദ്യ വികാരി അപ്പൊസ്തോലിക്കാ എനിക്കെഴുതിയ കത്തിൽ ഉന്നയിച്ചിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ ഒരു കാരണത്താലും അതു തെളിയിക്കാൻ അദ്ദേഹത്തിനു കഴിഞ്ഞിട്ടില്ല. ഒരു സംഭവത്തിൽ നിന്ന് ഈ ആരോപണം എങ്ങനെ ഉറപ്പായി (certo) തെളിയിക്കാൻ കഴിയുമെന്നു എനിക്കു മനസ്സിലാകുന്നില്ല. കൂടാതെ, അതേ സമ്മേളനത്തിൽ നടന്നവയിൽ നിന്നും പിന്നീടു കൊണ്ടു വന്ന നിരവധി തെളിവുകളിൽ നിന്നും ആവശ്യത്തിനും അതിലധികവും (satis superque) വ്യക്തമാകുന്നത്, രഹസ്യമായി കയ്യേറ്റക്കാരനുമായി ഒത്തുകളി നടത്തുന്ന കുഴപ്പക്കാരായ ഏതാനും സന്യാസികളുടേതാണ് വികാരിയാത്തിൻെറ വിഭജനത്തെക്കുറിച്ചുള്ള ആശയവും അപേക്ഷയും എന്ന് വികാരി അപ്പൊസ്തോലിക്കാ പറയുന്നതു ശരിയല്ലെന്നാണ്. ഇനി വേറെയും കൂടുതൽ ന്യായങ്ങൾ ചേർക്കുവാൻ എനിക്കു കഴിയും. ഉദാഹരണത്തിന്, പരേതനായ വന്ദ്യ ബർണർദീനോസിൻെറ ഉപദേശപ്രകാരം (ita consulente Rev.mo Bernardino bonae memoriae) 1856 - ൽ മൂന്നാം സഭക്കാരുടെ ഒന്നാമത്തെ പ്രിയോരും [3] അദ്ദേഹത്തിൻെറ സന്യാസികളും ഒരു മാറോനീത്താ മെത്രാനെ ആവശ്യപ്പെട്ടുകൊണ്ടുള്ള ഒരെഴുത്ത് റോമ്മായിലേക്കു അയയ്ക്കുവാൻ വേണ്ടി മർസലീനോസച്ചനെ ഏല്പിച്ചു. ആ എഴുത്ത് പിന്നീടു കഷണങ്ങളായി കീറിയനിലയിൽ (discerptae) ഒരു സ്ഥലത്തു കാണപ്പെടുകയുണ്ടായി. 1869 - ൽ പ്രിയോർ സ്വന്തം സന്യാസികളോടു കൂടി വികാരിയാത്തിനെ

---

3. ചാവറകുറിയാക്കോസ് ഏലിയാച്ചൻ

വിഭജിക്കണമെന്നാവശ്യപ്പെടുന്ന വേറൊരെഴുത്ത് സഭാ ജനറാളിനു കൊടുക്കുവാനായി വത്തിക്കാൻ കൗൺസിലിൽ സംബന്ധിക്കുവാൻ വന്ദ്യലെയോനാർ ദിനോടൊപ്പം പോയിരുന്ന ലെയോപ്പോൾദച്ചനെ ഏല്പിച്ചു. സന്യാസികളെപ്പോലെ വൈദികരും ജനവും വളരെ കൊല്ലങ്ങളായി സ്വന്ത മെത്രാനെ കിട്ടുന്നതിനു പരിശ്രമിക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു. അടുത്ത കാലത്ത് അവർ റോക്കോസ്, മെല്ലൂസു എന്നീ മെത്രാന്മാരെ സ്വീകരിച്ചതു തന്നെ ഇതു വേണ്ടപോലെ വ്യക്തമാക്കുന്നുണ്ട്. അതിനാൽ നേരത്തെ ഞാൻ പറഞ്ഞതുപോലെ, വന്ദ്യ വികാരി അപ്പൊസ്തോലിക്കാ എനിക്ക് എഴുതിയ കാര്യം ശരിയല്ല. എന്തെന്നാൽ, സ്വന്തമെത്രാനുവേണ്ടിയുള്ള സാർവ്വത്രികമായ ആഗ്രഹമോ, ശീശ്മയ്ക്കെതിരായ ഏകമാർഗ്ഗം അതാണെന്നുള്ള ഐകകണ്ഠ്യമായ അഭിപ്രായമോ സന്യാസികളുടെ ഗൂഢാലോചനവഴി മാന്നാനം സമ്മേളനത്തിൽ വച്ച് സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടതല്ല. തീർച്ചയായും സമ്മേളനത്തിനെത്തിയിരുന്ന കത്തനാരന്മാർ (അങ്ങിങ്ങായി താമസിച്ചിരുന്നവരെല്ലാം തന്നെ അവരോടുകൂടെ പിന്നീട്) ഒറ്റക്കെട്ടായി അംഗീകരിച്ചു വിധിച്ചത് ഇത് അവസരോചിതവും ഉപകാരപ്രദവുമെന്നു മാത്രമല്ല അത്യാവശ്യവുമായ മാർഗ്ഗമാണെന്നാണ്. ആ യോഗത്തിൽ അവർ സ്വന്ത റീത്തിൻെറ (nationis) [4] മഹത്വമല്ലാതെ മറ്റൊന്നും അന്വേഷിച്ചില്ലെന്നു ഒരു കാരണത്താലും തെളിയുന്നില്ല. സന്യാസികളുടെ മുമ്പിലുള്ള വെറും ലജ്ജ കൊണ്ടാണ് (ob meram verecundiam monachorum) അവർ ആ അഭിപ്രായം പുറപ്പെടുത്തിയത് എന്നതു വാസ്തവമല്ല. സന്യാസികളിൽ നിന്ന് അവർക്കു ഒന്നും ഭയപ്പെടാനോ പ്രതീക്ഷിക്കാനോ ഇല്ലായിരുന്നു.

ആ സമ്മേളനത്തിലാകട്ടെ മിഷനറിമാർക്കെതിരായി വളരെ പരാതികൾ എൻെറ മുമ്പിൽ വന്നിട്ടുണ്ട് എന്നു തുറന്നു പറഞ്ഞുകൊള്ളുന്നു. അവ സ്വീകരിച്ചതു വഴി ആർച്ചു ബിഷപ്പിൻെറ മാനത്തിനു ഞാൻ ഹാനി വരുത്തി എന്ന് (dignitatem laesisse) അദ്ദേഹം പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു. അങ്ങനെയെങ്കിൽ തീർച്ചയായും അവിവേകത്തിനു ഞാൻ എന്നെത്തന്നെ പ്രതിയാക്കിയിരിക്കുന്നു. ഏതായാലും അന്ധകാരത്തിൽ നിന്നു പ്രകാശമുദിച്ചുയരാനിടയാക്കിയ ദിവ്യപരിപാലന, വിശ്വാസികളായിരുന്നിട്ടും ചഞ്ചലരായി കഴിഞ്ഞിരുന്ന മലബാർ ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ വലിയ ഭാഗത്തെ തൻെറ കത്തോലിക്കാ സഭയിൽ നിലനിർത്തുവാൻ എൻെറ ഈ അവിവേകത്തെ ഉപകരിപ്പിച്ചു എന്ന ഏക സമാശ്വാസം എന്നിൽ നിലനില്ക്കുന്നു. എന്നാൽ വികാരി അപ്പോസ്തോലിക്കായിക്കോ മിഷനറിമാർക്കോ എതിരായി പരാതികൾ പരസ്യമായി ഉന്നയിക്കുവാൻ ആർക്കും അനുവാദമില്ലായിരുന്നു എന്ന വസ്തുത യാൽ എൻെറ കുറ്റം ലഘുവായിത്തീരുന്നു.(diminuitur) കാരണം ശീശ്മയെക്കുറിച്ചും കയ്യേറ്റക്കാരായ കൽദായക്കാർക്കെതിരായ കാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ചും മാത്രമേ അവിടെ പരസ്യമായി ചർച്ച ചെയ്തിട്ടുള്ളൂ. തനിച്ചുള്ള കാര്യമായും രഹസ്യത്തിലും

---

4. Natio എന്ന പദത്തിനു നാട് എന്നാണർത്ഥം. എന്നാൽ സുറിയാനിക്കാർ കൽദായക്കാരെ എങ്ങനെ കരുതിയിരുന്നു എന്നു കാണിക്കുവാൻ ഈ വാക്കാണ് ഉപയോഗിച്ചിട്ടുള്ളത്. 1856 മുതൽ 1874 വരെ പ്രൊപ്പഗാന്തായുടെ പ്രീഫെക്ടായിരുന്ന കർദ്ദിനാൾ ബർണബോ പറഞ്ഞത് പൗരസ്ത്യർ റീത്തും നാടും തമ്മിൽ കൂട്ടിക്കുഴയ്ക്കുന്നു എന്നാണ്. (E noto che presso gli orientali la idea dil rito si e confusa con quella di nazione) cfr Ponenze I, (1848-1869) P. 88 n. 95.

അത്തരം ആവലാതികൾ സ്വീകരിക്കുക എനിക്കു തന്നിട്ടുള്ള നിർദ്ദേശങ്ങൾക്കോ സന്ദർശനത്തിൻെറ ലക്ഷ്യത്തിനോ എതിരായിരിക്കുമെന്നു ഞാൻ വിചാരിച്ചില്ല. മറിച്ച്, അവ സ്വീകരിക്കാതിരിക്കുക വഴി, ഞാൻ ജനത്തിൻെറ വിശ്വാസം അപ്പോൾ തന്നെ നഷ്ടമാക്കിയേനേ; പോരാ എൻെറ മുമ്പിൽ വച്ചിരിക്കുന്ന ചോദ്യങ്ങൾക്ക്, ഇത്ര ചുരുങ്ങിയ സമയത്തിനുള്ളിൽ പൊതുവായ കലാപം (commotio) അനുവദിച്ചിരുന്നിടത്തോളം തിരുസ്സിംഹാസനത്തിനു ഉത്തരം നല്കുവാൻ എനിക്കു കഴിയാതെ വന്നേനേ. ഈ ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ ആവലാതികൾക്കു രഹസ്യമായി ചെവികൊടുത്തതു വഴി ഞാൻ അവർക്ക് സംതൃപ്തി കൊടുത്തു. നിങ്ങൾ അവരെ ക്ഷമയോടെ ശ്രവിക്കാതെയും ന്യായമായ പരിഗണനയോടെ അവരോടു പെരുമാറുകയും ചെയ്യാത്തിടത്തോളം കാലം അവർ നിങ്ങളിൽ ഒരു വിശ്വാസവും അർപ്പിക്കുകയില്ല. അപ്രകാരം ചെയ്താൽ നിങ്ങളെ അവർ കൈകളിൽ സംവഹിക്കും. എൻെറ ക്രിസ്ത്യാനികളുടേതിലും കഴിഞ്ഞ പതിനെട്ടുവർഷം ഞാൻ സഹവസിച്ചിട്ടുള്ള ഈ നാട്ടുകാരായ എല്ലാവരുടേതിലും നിന്നു മലബാറുകാരുടെ സ്വഭാവത്തിനു ചുരുക്കം ചിലതിലേ വ്യത്യാസമുള്ളൂ എന്ന് ഏതാനും ദിവസങ്ങൾക്കു ശേഷം തന്നെ ഞാൻ അനുഭവിച്ചറിഞ്ഞു. ബോംബെക്കാരിൽ നിന്നു വ്യത്യാസമുള്ള കാര്യങ്ങളിൽ ഇവർ അവരെ പിന്നിലാക്കുന്നു. (Praecellunt) മലബാറുകാരെ യഥാർത്ഥമായും ആത്മാർത്ഥമായും വാത്സല്യപൂർവ്വവും സ്നേഹിക്കാതെ (quin eos vero, sincero et affectuoso amore diligerem) ഇവരുടെയിടയിൽ കുറച്ചുനാൾ താമസിക്കുവാൻ എനിക്കു കഴിഞ്ഞില്ല. എന്തെന്നാൽ ഇവർ പ്രകൃത്യാ ശാന്തരും, ഭക്തരും, സ്നേഹയോഗ്യരും (mansueti, devoti et amabiles) ആണ്. അർഹിച്ച പരിഗണനയും ആത്മാർത്ഥസ്നേഹവും ബോംബെ മിഷനിൽ നമുക്കു എതിരാളികളായി നിന്ന അതികിരാതൻമാരായ (efferatissimos) ഗോവക്കാരെപ്പോലും സമാധാനത്തിലേക്കും നമ്മോടുള്ള ഐക്യത്തിലേക്കും ആനയിച്ചു. ഈ മിഷനിൽ ഇന്നത്തെ മിഷനറിമാരിൽ നിന്നുള്ള സാർവ്വത്രികമായ മാനസികമായ അകൽച്ച വിദ്വേഷം വരെ വളർന്നു. വളരെയധികം ആവശ്യമെന്നു ഹയസിന്ത്ചൻ പറഞ്ഞ (commendavit) ''ഏറ്റം വലിയ ഉപവി'' യോടെ നാട്ടുകാരോടു പെരുമാറാതിരുന്നതാണിതിനു കാരണം. ആ മഹാൻെറ മൂന്നാം സഭക്കാരെക്കുറിച്ചുള്ള അഭിപ്രായം അതേ രീതിയിൽ എൻേറതിനോടു യോജിക്കുന്നു. അദ്ദേഹത്തിൻെറ അഭിപ്രായം ഇവിടെ ചേർത്തു കൊള്ളട്ടെ. 208-ാം പേജിൽ [5] അദ്ദേഹം ഇങ്ങനെ പറയുന്നു: ''വരാപ്പുഴ വികാരിയാത്തിൽ സുറിയാനിക്കാരുടെ പ്രദേശത്തു കർമ്മെലീത്താ മൂന്നാം സഭക്കാരുടെ ആശ്രമങ്ങൾ സന്ദർശിച്ചപ്പോൾ എനിക്കു ആദരവു മാത്രമല്ല വലിയ സന്തോഷവും ഉണ്ടായി എന്നു ഞാൻ ഏറ്റു പറയുന്നു. കാരണം സഭാനിയമത്തിൻെറ അനുഷ്ഠാനം (observantia regularum), ആവ്യതിയിലുള്ള മൗനം, വിനയം, മിതത്വം (moderationem) എന്നിവ സഭാംഗങ്ങളിൽ (in clericis) ഞാൻ കണ്ടു. വൈദികരിലാകട്ടെ ആത്മാക്കളെക്കുറിച്ചുള്ള തീക്ഷ്ണതയും. കാരണം,

---

5. ഹയസീന്ത്ചൻെറ രേഖയുടെ മൂലപ്രതിയിൽ ഈ ഭാഗം കാണുന്നത് (archives of P.F. C. P. 160 Fol. 349 V യിൽ ആണ്.

ദൈവവചനം പ്രസംഗിക്കുന്നതിൽ അവർ ബദ്ധശ്രദ്ധരായിരുന്നു. അവരിൽ എട്ടു പേർ വൈകിട്ടു പത്തുമണിവരെ കുമ്പസാരം കേൾക്കുന്നതായി ഞാൻ കണ്ടു. അവർ തന്നെ പിറ്റേ ദിവസം നാലുമണിക്കു അതേ ജോലിക്കായി വന്നതായി ഞാനറിഞ്ഞു. ആളുകൾ വി. കൂർബ്ബാന സ്വീകരിക്കുവാൻ വരുന്നതു ഞാൻ കാണുകയുണ്ടായി. ആരും എന്നോടു ഇതു പറഞ്ഞില്ലെങ്കിൽത്തന്നെയും ഞാൻ കണ്ടതിൽ നിന്ന് അവരുടെ തീക്ഷ്ണത ആവശ്യത്തിനു ഗ്രഹിക്കുവാൻ എനിക്കു സാധിച്ചു.''

ഇന്നത്തെ മിഷനറിമാരുടെ നേർക്കു മലബാറുകാർക്കു പരക്കെയുള്ള വെറുപ്പ് (ലത്തീൻകാർക്കും അത് ഒട്ടും കുറവല്ല എന്നു കാണിക്കുവാൻ എനിക്കു സാധിക്കും) ഒരു തരത്തിലും മാന്നാനം സമ്മേളനത്തിൽ നിന്നല്ല ഉത്ഭവിച്ചതെന്നും അതിനു വളരെ നാൾ മുമ്പേ തന്നെ ഉണ്ടായിരുന്നു എന്നും ഇതുവരെ പറഞ്ഞതിൽ നിന്നും, അതിലേറെ, നേരത്തെ ഞാനയച്ച കത്തുകളിൽ അറിയിച്ചവയിൽ നിന്നും അങ്ങേക്കു ഗ്രഹിക്കാവുന്നതാണ്. ഞാനും വികാരി അപ്പൊസ്തോലിക്കായും പ്രതീക്ഷിച്ചതിലേറെ തെളിവായി അപ്പോൾ അതു പുറത്തു വന്നു എന്നു ഒരു പക്ഷേ പറയാമായിരിക്കാം.

വിശ്വാസികളുടെയിടയിലെ തർക്കങ്ങൾ തീരാതെ, വർദ്ധിച്ചു എന്ന കാര്യത്തെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം, ഈ തർക്കങ്ങൾ നിർദ്ദിഷ്ട പ്രതിവിധിയെപ്പറ്റിയാണ് എന്നാണ് സൂചനയെങ്കിൽ, അതിനുത്തരവാദിത്വം മാന്നാനം സമ്മേളനത്തിൻെറ മേൽ ചാരാനാവില്ല. കാരണം, അങ്ങനെയുള്ള വിവാദങ്ങൾ മുമ്പുണ്ടായിരുന്നില്ല; ഇപ്പോൾ ഇല്ലതാനും. എന്നാൽ സുറിയാനിക്കാർ ഒരു ഭാഗത്തും മിഷനറിമാർ, അഥവാ കുറെകൂടി കൃത്യമായി വികാരി അപ്പൊസ്തോലിക്കായുടെ സെക്രട്ടറിമാരും, ഇതിനായി നിയുക്തരായ അദ്ദേഹത്തിൻെറ മൂന്നു വികാരി ജനറാളന്മാരും മറുഭാഗത്തുമായിട്ടുള്ള വിവാദങ്ങളെപ്പറ്റിയാണ് വിവക്ഷയെങ്കിൽ, അവ അന്ന് ഉണ്ടായിരുന്നു എന്നതിനെ നിഷേധിക്കുവാൻ എനിക്കു പറ്റുകയില്ല. അവ അപ്പോൾ വർദ്ധിച്ചു എന്നതിനെ അംഗീകരിക്കുവാനോ നിഷേധിക്കുവാനോ ഞാൻ ഇഷ്ടപ്പെടുന്നില്ല. എന്നാൽ അവ അപ്പോൾ വർദ്ധിച്ചത് ആ സമ്മേളനം ഒന്നു കൊണ്ടാണ് എന്നതിനെ പൂർണ്ണമായും നിഷേധിക്കുവാൻ ഞാൻ ബാദ്ധ്യസ്ഥനാണ്. വികാരി അപ്പൊസ്തോലിക്കായുടെ സെക്രട്ടറിമാർ വലിയ തീക്ഷ്ണതയോടെ അന്നു ഒപ്പു ശേഖരണാർത്ഥം മലബാറിൽ ചുറ്റി നടന്ന് കുത്തിപ്പൊക്കി രണ്ടോ മൂന്നോ മാസത്തേക്കു നീട്ടിക്കൊണ്ടു പോയതാണവയെന്നും ഒടുവിൽ പല പ്രാവശ്യം ഞാൻ ഗൗരവമായി സ്വരമുയർത്തിയ ശേഷം അവ ഏതാണ്ടു മുഴുവനായും നിലച്ചു എന്നുമുള്ളത് നിസ്തർക്കമായ വസ്തുതയാണ്. കാരണം മലബാറിലെ വിശ്വാസികളുടെയിടയിൽ രണ്ടു കക്ഷികളുണ്ട് എന്നു പറഞ്ഞാൽ, കഴിഞ്ഞ കത്തിൽ ഞാൻ എഴുതിയതു പോലെ, അതു തെറ്റാണ്. എനിക്കെതിരായി റോമ്മായിലേക്കയയ്ക്കാനുള്ള എഴുത്തുകൾക്കു എങ്ങനെയാണ് വൈദികരെക്കൊണ്ടു ഒപ്പ് ഇടീച്ചത് എന്നു പല പ്രാവശ്യം ഞാൻ വിവരിച്ചു കഴിഞ്ഞു. എന്തുകൊണ്ടാണ് എനിക്കെ

തിരായി തിരുസ്സിംഹാസനത്തിങ്കലേക്കയയ്ക്കാനുള്ള എഴുത്തിൽ ഒപ്പിട്ടത്? എന്ന് ഇവിടത്തെ മൂത്ത സെമിനാരിക്കാരനോടു ഇന്നലെ ഞാൻ ചോദിച്ചു. പട്ടത്തിന് മേൽ കൈ വച്ചുകൊണ്ട് അവൻ എന്നോടു ചോദിച്ചു. ''ഞങ്ങൾ എന്തു ചെയ്യും? അല്ലെങ്കിൽ അദ്ദേഹം പട്ടം തരികയില്ല.'' പതിമ്മൂന്നോ പതിനാലോ വയസ്സുകാരായ ഇളയ സെമിനാരിക്കാർ കൂടെയും, ആ എഴുത്തിൻെറ ഉള്ളടക്കമെന്തെന്നറിയാതെ അതിൽ ഒപ്പിടാൻ നിർബ്ബന്ധിതരായിപ്പോയി, സ്വന്തറീത്തിൽപ്പെട്ട മെത്രാനെ ചോദിക്കുന്നതിലും ആവർത്തിച്ചുണ്ടാകുന്ന ശീശ്മകൾക്കുള്ള പ്രതിവിധിയാണ് ഇങ്ങനെയൊരു മെത്രാനെന്നു വിധിക്കുന്നതിലും വൈദികർക്കും വിശ്വാസികൾക്കുമുള്ള ഐക്യം മാറ്റംകൂടാതെ തുടരുന്നു. തിരുസ്സിംഹാസനം തങ്ങളുടെ ആഗ്രഹം സാധിക്കും എന്ന മലബാറുകാരുടെ പ്രതീക്ഷയ്ക്ക് ഇട നല്കുന്ന എൻെറ സാന്നിദ്ധ്യം കൊണ്ടു മാത്രമാണ് കത്തോലിക്കരുടെയിടയിൽ ഇന്നുള്ള ശാന്തത നിലനില്ക്കുന്നത്. തിരുസ്സിംഹാസനത്തിൻെറ നിർദ്ദേശത്തെപ്പറ്റി ഓർമ്മയുള്ള ഞാൻ ഒറ്റ വാക്കുകൊണ്ടു പോലും അത്തരം പ്രതീക്ഷ അവർക്കു കൊടുത്തിട്ടില്ല. തിരുസ്സിംഹാസനം അവർക്കു സന്ദർശകനെ അതും അവർ എഴുത്താൽ നേരത്തെ തിരുസ്സിംഹാസനത്തോടു ആവശ്യപ്പെട്ടിരുന്ന അതേ സഭയിൽ നിന്നു തന്നെ.[6] അനുവദിച്ചതിൽ നിന്ന് അവർ ഈ പ്രതീക്ഷ പുലർത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്.

ഞാൻ ഇവ എഴുതിയത് ഈ കാര്യത്തെക്കുറിച്ചു കൂടുതൽ ശരിയായ തീരുമാന (certius judicium) മെടുക്കുന്നതിന് ചെയ്യേണ്ടതെന്നു തോന്നിയവ പൂർണ്ണമാക്കുവാനല്ലാതെ എൻെറ വിവേകമില്ലായ്കയെ മറച്ചു വയ്ക്കുവാനല്ല. കാരണം തിരുസ്സിംഹാസനം അതിൻെറ അന്തിമതീരുമാനം മാറ്റിവയ്ക്കുവാൻ നിശ്ചയിച്ചതിൻെറ ഒന്നാമത്തെ ന്യായം മാന്നാനത്ത് എന്നോടു പറയപ്പെട്ടവയും ഞാൻ തിരുസ്സിംഹാസനത്തെ അറിയിച്ചുവയുമായ കാര്യങ്ങളുടെ വാസ്തവികതയെക്കുറിച്ചുള്ള സംശയത്തെയാണ് അടിസ്ഥാനപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നത്. രണ്ടാമത്തേതും, ഒരു പക്ഷെ കൂടുതൽ ഗൗരവവുമായ കാരണം തിരുസ്സിംഹാസനത്തിന് അതിനെ പ്രതിനിധാനം ചെയ്യുന്ന വികാരി അപ്പൊസ്തോലിക്കായെയോ ശ്ലൈഹികസന്ദർശകനെയോ അതിൻെറ ഡിക്രി വഴി വിശ്വാസികളുടെ മുമ്പിൽ എളുപ്പത്തിൽ കുറ്റപ്പെടുത്തുവാൻ പാടില്ല എന്നതാണ്. ജൂൺ 23-ലെ എൻെറ 8-ാം നമ്പർ കത്തിൽ കാണുന്നതുപോലെ ഈ പ്രയാസം ഞാൻ തന്നെ ശരിക്കും കണ്ടുകൊണ്ടു പ്രതിബന്ധത്തെ അകറ്റുവാൻ അങ്ങേയറ്റം ജാഗ്രതയോടെ പരിശ്രമിച്ചിട്ടുണ്ട്.

---

6. ഈശോസഭയെയാണ് ഉദ്ദേശിക്കുന്നത്. 1877 ഒക്ടോബർ 30ന് വരാപ്പുഴനിന്നു വികാരി അപ്പോസ്തോലിക്കായും മറ്റു ഏഴു മിഷനറിമാരും കൂടി പ്രൊപ്പഗാന്തായ്ക്ക് അയച്ച കത്തിൽ ചില കപട ഭക്തർ വഴി ഭിന്നത സൃഷ്ടിച്ച സാത്താനെ പഴിച്ച ശേഷം നിർഭാഗ്യവശാൽ ഇക്കൂട്ടർക്കു സന്ദർശകനായി മൊയ്റീനെ ലഭിച്ചു എന്നു പറഞ്ഞിരുന്നു. (c. colla loro audacia ottenero in fine Msg. Meurin per visitatore)-Archives of P.F. Roma S. C. Ind-Orient 21 Fol. 995 R.1875 ഒക്ടോബർ 26-നു വരാപ്പുഴ വികാരിയാത്തിൻെറ വിഭജനം ആവശ്യപ്പെട്ടുകൊണ്ട് എഴുപതിലധികം വൈദികർ മാർപ്പാപ്പായ്ക്കെഴുതിയ കത്തിൽ, ഇവിടത്തെ കാര്യങ്ങൾ പരിശോധിച്ചറിയുന്നതിന് ബോംബെയിലെയോ മദ്രാസിലെയോ വികാരി അപ്പൊസ്തോലിക്കായെ അയയ്ക്കണമെന്ന് ആവശ്യപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. cfr. Ponenze 1876 P. 225

ഇതുപോലെ പ്രധാനപ്പെട്ട കാര്യങ്ങൾ കൈകാര്യം ചെയ്യുവാൻ തിരുസ്സിംഹാസനം സ്വീകരിക്കുന്ന വിവേകപൂർണ്ണമായ താമസത്തെ (prudentem moram) വേണ്ടപോലെ മനസ്സിലാക്കുകയും മേല്പറഞ്ഞ ന്യായത്താൽ മുൻകൂട്ടി കാണുകയും ചെയ്തുകൊണ്ടു തിരുസ്സിംഹാസനത്തിൻെറ തീരുമാനത്തെ ക്ഷമയോടെ കാത്തിരിക്കുവാനും, അത് എങ്ങനെയുള്ളതായാലും താഴ്മയോടെ സ്വീകരിക്കുവാനും വാക്കാലും എഴുത്താലും ജനത്തെ ഞാൻ മിക്കപ്പോഴും ഗുണദോഷിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഉദാഹരണത്തിന് ആഗസ്റ്റ് 22-നു കയ്യേറ്റക്കാരനായ മെത്രാനു ഞാൻ എഴുതിയതും അച്ചടിച്ചു പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയതുമായ തുറന്ന കത്ത് (അത് സെപ്റ്റംബർ 11-ലെ എൻെറ 14-ാം നമ്പർ കത്തിനോടു ചേർത്തു കാണാവുന്നതാണ്.) ഈ വാക്കുകൾ കൊണ്ടാണ് ഞാൻ അവസാനിപ്പിച്ചത് : ''വിശ്വാസികൾ ശിശ്മവഴി വിഭജിതരായി കഴിയുന്നിടത്തോളം കാലം, സീറോ മലബാർ സഭയുടെ കാര്യം എളുപ്പത്തിൽ തീരുമാനിക്കുന്നതിന് തിരുസ്സിംഹാസനത്തിനു സാധിക്കുകയില്ല.'' ഇങ്ങനെ ഇപ്പോൾ തിരുസ്സിംഹാസനത്തിൻെറ കല്പനയാൽ എന്നെ അറിയിച്ചിരിക്കുന്ന കാര്യങ്ങൾ കാലേകൂട്ടി ഞാൻ നടപ്പാക്കിക്കഴിഞ്ഞു. അങ്ങു സൂചിപ്പിച്ച വാക്കുകളിൽ വിശദമാക്കിക്കൊണ്ട് അതേ കാര്യം തന്നെ മാർപാപ്പായുടെ പേരിൽ, ഉടൻ അച്ചടിക്കാൻ പോകുന്ന എൻെറ പുതിയ ഇടയലേഖനത്തിൽ കൂടുതൽ നിഷ്ക്കർഷയോടെ ഞാൻ ആവർത്തിച്ചിട്ടുണ്ട്.

അതുപോലെ തന്നെ വികാരി അപ്പോസ്തോലിക്കായുമായി സൗഹാർദ്ദത്തിലാകാനും എന്നോടു സഹകരിക്കുവാൻ അദ്ദേഹത്തെ പ്രേരിപ്പിക്കുവാനും എല്ലാ വിധത്തിലും ഞാൻ പരിശ്രമിച്ചു. ഞാൻ മഞ്ഞുമ്മേലിനോടടുത്തായിരുന്നപ്പോൾ, മനസ്സുണ്ടായിരുന്നെങ്കിൽ ഒരു പ്രയാസവും കൂടാതെ, അദ്ദേഹത്തിനു എൻെറയടുത്തു വരാമായിരുന്നു. എന്നാൽ അദ്ദേഹം അതിനു മനസ്സുവച്ചില്ല. കാരണം ആഗസ്റ്റു 14-നു അദ്ദേഹം എനിക്കു എഴുതിയതുപോലെ ''താങ്കൾ ആയിരിക്കുന്ന സ്ഥലങ്ങളിൽ നേരിട്ടു പ്രത്യക്ഷപ്പെടുകയോ മറ്റുള്ളവരെ അയയ്ക്കുകയോ ചെയ്യരുത് എന്നതാണ് എൻെറ ദൃഢമായ നിശ്ചയം. ആർക്കും വ്യർത്ഥ സംസാരത്തിനുള്ള അവസരം കൊടുക്കാതിരിക്കുകയാണ് ഇതിൻെറ ലക്ഷ്യം.'' ബഹു. കെറുബിനച്ചനുള്ള എഴുത്തിൽ ഞാൻ ന്യായപൂർവ്വം പരാതിപ്പെട്ട ദൂഷണങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം അവ പിൻവലിക്കുകയോ വേണ്ട പരിഹാരം ചെയ്യുകയോ ചെയ്യാതിരുന്നിട്ടും ഞാൻ പിന്നീട് മൗനമവലംബിച്ചു. എന്നു തന്നെയല്ല ഞങ്ങളുടെ ജോലി സംബന്ധിച്ച് (de negotio nostro) പല കത്തുകൾ സന്യാസയോഗ്യമായ പരമാർത്ഥതയോടെ (cum simplicitate religiosa) അദ്ദേഹത്തിനു ഞാൻ എഴുതിയിട്ടുണ്ട്. അവയ്ക്കു ഈയിടെയായി എപ്പോഴും അദ്ദേഹം അതേ രീതിയിൽ മറുപടി തരുന്നു. കൂടാതെ, ഗോവ, വരാപ്പുഴ മേലദ്ധ്യക്ഷന്മാരും സന്ദർശകനും കൂടി ഒരു ഇടയലേഖനമയയ്ക്കുക എന്ന അഭിപ്രായത്തിനു സമ്മതം നല്കാൻ ഞാൻ അദ്ദേഹത്തെ ക്ഷണിച്ചു. ഗോവ ആർച്ചുബിഷപ്പു സമ്മതം നല്കിയിരുന്നതുകൊണ്ട് ഒക്ടോബർ 7-നു വികാരി അപ്പൊസ്തോലിക്കായ്ക്ക് ഞാൻ ഇങ്ങനെ എഴുതി: ''നമ്മൾ മെത്രാന്മാരായ മൂന്നുപേരും കൂടി മെല്ലൂസുമെത്രാനെതിരായി പൊതുവായ ഒരു പ്രസ്താവന ഇറക്കണമെന്ന ഗോവ ആർച്ചുബിഷപ്പിൻെറ ആഗ്രഹം അദ്ദേഹത്തിൻെറ

എഴുത്തിൽ നിന്നു ഞാൻ ഗ്രഹിച്ചു. അതിൽ മെല്ലൂസുമെത്രാൻെറ പക്ഷം ചേർന്ന ക്രിസ്ത്യാനികളെ, ശീശ്മയിലാകാനായി അവർ വിട്ടുപോയ മേലദ്ധ്യക്ഷൻെറ പക്കലേക്കു താമസം കൂടാതെ തിരിച്ചുപോരണമെന്നു ഗുണദോഷിക്കണം. അതായത്: ഗോവയുടെ അധികാരത്തെ ഉപേക്ഷിച്ചുപോയവർ അതിലേക്കു തിരിച്ചുപോകുക; വരാപ്പുഴയിൽ നിന്നു പോയവർ വരാപ്പുഴ വികാരി അപ്പൊസ്തോലിക്കായ്ക്കു കീഴ്പ്പെടുക. തുടർന്നു, മലബാറുകാര്യങ്ങൾ ക്രമീകരിക്കുന്നതു സംബന്ധിച്ചു തിരുസ്സിംഹാസനം തീരുമാനമെടുക്കുന്നതുവരെ ഓരോരുത്തരും അവരവരുടെ മേലധികാരത്തിൻ കീഴിൽ വിശ്വസ്തതയോടെ നില്ക്കുക. മൂന്നു മേലദ്ധ്യക്ഷന്മാരും കൂടി ഒറ്റക്കെട്ടായി നല്കുന്ന ഇത്തരം ആഹ്വാനത്തിന് അതിൻേറതായ ഫലമുണ്ടാകാതിരിക്കുകയില്ല. ഈ ആശയത്തിനു താങ്കളും സമ്മതം നല്കുമെങ്കിൽ താമസിയാതെ രേഖ തയ്യാറാക്കി താങ്കളുടെ അംഗീകാരത്തിനായി അയയ്ക്കാൻ ഞാൻ പരിശ്രമിക്കാം.'' അദ്ദേഹമാകട്ടെ ഒക്ടോബർ 9-നു ഇങ്ങനെ മറുപടി തന്നു: ''കയ്യേറ്റക്കാരനായ മെല്ലൂസിനെതിരായി പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്താനുദ്ദേശിക്കുന്ന ഈ പ്രസ്താവന ശീശ്മക്കാരെ അവരുടെ നിയമാനുസൃതമുള്ള അധികാരിയുടെ കീഴിലേക്കു തിരിച്ചു വിളിക്കുന്നതിനുവേണ്ടി മാത്രമാണെങ്കിൽ പൂർണ്ണസന്തോഷത്തോടെ ഞാൻ അതിൽ ഒപ്പിടും. ഇങ്ങനെയൊരു ഗുണദോഷം കൊണ്ടു, ചുരുങ്ങിയപക്ഷം കബളിതരായിക്കഴിയുന്ന പലരെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം, നല്ല ഫലമുണ്ടാകാൻ പാടുണ്ട്..... രണ്ടു അധികാരങ്ങളും തമ്മിൽ ഭിന്നത ഉണ്ടാക്കാൻ പറ്റുന്ന ഒരു സൂചനയും ഈ പ്രസ്താവനയിൽ ഉണ്ടായിരിക്കയില്ലെന്നു പ്രതീക്ഷിക്കുന്നു. അതിനാൽ അതിൻെറ കോപ്പി കിട്ടിയാലുടൻ അതു പരിശോധിച്ച് ഒപ്പിടുകയോ, എൻെറ അഭിപ്രായങ്ങൾ അറിയിക്കുകയോ ചെയ്യുന്നതായിരിക്കും.'' പരിശുദ്ധ പിതാവിൻെറ താല്പര്യംപോലെയാണ് ഞാൻ പ്രവർത്തിച്ചതെന്നും അദ്ദേഹത്തിൻെറ ഏറ്റം അടുത്ത കാലത്തെ ഡിക്രിയെ ഞാൻ കാലേകൂട്ടി അനുസരിച്ചു (anticipasse) എന്നും ഇവ തെളിയിക്കുന്നതായി തോന്നുന്നു. ഞാനും വികാരി അപ്പൊസ്തോലിക്കായും തമ്മിലും അദ്ദേഹവും ഗോവ ആർച്ചുബിഷപ്പും തമ്മിലും ദുഷ്ടശത്രു ദൈവത്തിൻെറ സഭയ്ക്കു തടസ്സമായി പടുത്തുയർത്തിയതായി തോന്നുന്ന അകൽച്ചയുടെ ഭിത്തിയെ ഈ നിർദ്ദിഷ്ട കത്തു നശിപ്പിക്കുമെന്നു കരുതുന്നു. കൂടാതെ ഗോവ ആർച്ചുബിഷപ്പു മലബാർ തീരം സന്ദർശിക്കുന്നയവസരത്തിൽ ഞങ്ങൾ മൂന്നു മേലദ്ധ്യക്ഷന്മാരും കൊച്ചിയിൽ കണ്ടുമുട്ടുന്നതിനുകൂടി ഞാൻ അഭിപ്രായപ്പെട്ടിരുന്നു. എന്നാൽ ഗോവ മേലദ്ധ്യക്ഷൻ സന്ദർശനം കൂടുതൽ സൗകര്യപ്രദമായ സമയത്തേക്കു മാറ്റി വച്ചിരിക്കുകയാണ്.

തിരുസ്സിംഹാസനമാഗ്രഹിക്കുന്ന സുവർണ്ണനിഷ്പക്ഷത (indifferentiam auream) ഇപ്പോഴും വിശ്വസ്തരായി നില്ക്കുന്ന മലബാറുകാർ അധരം കൊണ്ടു പ്രഖ്യാപിക്കുന്നുണ്ട്. എന്നാൽ അത് യഥാർത്ഥത്തിൽ അവരുടെ ഹൃദയത്തിലുണ്ടോ എന്ന്, ചുരുക്കം ചിലരെയൊഴിച്ചാൽ, വളരെ സംശയകരമാണെന്നു തോന്നുന്നു. എല്ലാ പള്ളികളും, മുമ്പ് ഗോവ അധികാരത്തിൻ കീഴിലായിരുന്നവയുൾപ്പെടെ, വികാരി

അപ്പൊസ്തോലിക്കായ്ക്ക് കീഴ്പെടണമെന്നു തിരുസ്സിംഹാസനം തീരുമാനിക്കുകയാണെങ്കിൽ, രണ്ടു മാസത്തിനുള്ളിൽ, വളരെ ചുരുക്കം പള്ളികളൊഴിച്ച്, എല്ലാ പള്ളികളും മെല്ലൂസു മെത്രാന്റെ ഭാഗത്തേക്കു ചേരും. ഒരു കൊല്ലത്തിനകം ബാക്കിയുള്ളവയും ആശ്രമങ്ങളും ശീശ്മക്കാർ കൈയ്ക്കലാക്കും. സന്യാസികളും ചുരുക്കം വൈദികരും ലത്തീൻ പള്ളികളിൽ അഭയം പ്രാപിക്കുകയും ചെയ്യും.

കഴിഞ്ഞ കത്തിൽ ഞാൻ അറിയിച്ചതുപോലെ ഗോവൻ കീഴിലുള്ള പള്ളികളിലെ പ്രമാണികൾ 1872 - ൽ നടത്തിയ തൃശൂർ യോഗത്തിൽ നിന്നു തങ്ങൾക്കു മെത്രാനെ ആവശ്യപ്പെട്ടുകൊണ്ട് ബാബേൽ പാത്രിയാർക്കായ്ക്കയച്ച കത്തിൽ രണ്ടുകാരണങ്ങളാണ് കാണിച്ചിട്ടുള്ളത്. അതായത് ഗോവയിൽ മേലദ്ധ്യക്ഷൻ ദീർഘനാളത്തേക്കു ഇല്ലാത്തതിനാൽ പട്ടം കൊടുക്കുവാൻ വളരെയേറെ താമസം വരുന്നു. 1870 ഫെബ്രുവരി 5-ലെ ഡിക്രിയുടെ ബലത്താൽ സാവധാനത്തിൽ അവരുടെ എല്ലാ പള്ളികളും മിഷനറിമാർ കൈവശപ്പെടുത്തുമോ എന്ന ഭയം. എന്തെന്നാൽ, ''സ്വമേധയാ' എന്ന് തിരുസ്സിംഹാസനം ആ ഡിക്രിയിൽ വച്ചിരിക്കുന്ന വ്യവസ്ഥ മിഷനറിമാർ പൂർണ്ണമായും ഉപേക്ഷിച്ചിരിക്കുന്നതായി തോന്നുന്നു. കാരണം 1870 -ൽ പ്രോവികാരി അപ്പോസ്തോലിക്കാ എന്ന ജോലി നോക്കിയിരുന്ന ബഹു. പീലിപ്പോസച്ചൻ ആ ഡിക്രി മലയാളത്തിൽ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുകയിൽ 'സ്വമേധയാ' എന്ന വ്യവസ്ഥയുടെ സൂചന (vestigium) ഇല്ല എന്നുപറയത്തക്ക വിധത്തിലാണ് അതിനെ വ്യാഖ്യാനിച്ചിരിക്കുന്നത്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ വാക്കുകൾ ഇങ്ങനെയാണ്. ''ശ്ലൈഹിക കമ്മിസറിയുടെ ഡിക്രി കൊൺകൊർദാത്തിനു വിപരീതമാകയാൽ പരിശുദ്ധ പിതാവ് 1870 ഫെബ്രുവരി 5-നു അതിനെ റദ്ദാക്കുകയും കൊൺകൊർദാത്തിനു ഒപ്പിട്ടശേഷം വികാരി അപ്പൊസ്തോലിക്കായുടെ അധികാരത്തിൽ നിന്ന് ഗോവയുടെ കീഴിലേക്കു പോയവരെ, അന്നു അവർ കീഴ്പ്പെട്ടിരുന്ന വികാരി അപ്പൊസ്തോലിക്കായുടെ അതേ അധികാരത്തിൻ കീഴിലേക്കു വീണ്ടും സ്വീകരിക്കുവാൻ കല്പിക്കുയും ചെയ്തു.'' പ്രായോഗിക തലത്തിലും ആ വ്യവസ്ഥയ്ക്കു ഒരിക്കലും വില കൊടുത്തിരുന്നില്ല. വളരെ കത്തനാരന്മാരുടെയും സന്യാസികളുടെ തന്നെയും സാക്ഷ്യപ്രകാരം, വിവാഹം സംബന്ധിച്ച കാര്യങ്ങളിൽ ഒഴിവു കൊടുക്കുവാൻ വിസ്സമ്മതിക്കുകയാലോ (negatione dispensationum matrimonialium) അതുപോലുള്ള ആവശ്യങ്ങളാലോ നിർബ്ബന്ധിക്കപ്പെട്ടിട്ടല്ലാതെ ഒരു ഒറ്റ പള്ളിപോലും സ്വമേധയാ വരാപ്പുഴ അധികാരത്തിൻ കീഴിലേക്കു വന്നിട്ടില്ല. ബുദ്ധിമുട്ടിനു ഫലമുണ്ടായിരുന്നെങ്കിൽ വസ്തുതകളെല്ലാം ഞാൻ ശേഖരിച്ചേനേ.

ഇനി മറുഭാഗത്തുനിന്നു കൊടുങ്ങല്ലൂരിലെ ഗോവൻവികാരി ജനറാളിന്റെ വാക്കുകൾ ശ്രദ്ധേയങ്ങളാണ്. തല്ക്കാലത്തെ സ്ഥിതി ഇപ്പോൾ തുടരണമെന്നുള്ള തിരുസ്സിംഹാസനത്തിന്റെ ഏറ്റം പുതിയ ഡിക്രി [7] ഉണ്ടായിരുന്നിട്ടും അദ്ദേഹം

---

7. ഇങ്ങനെയൊരു ഡിക്രി ഉണ്ടായിട്ടില്ല എന്നു പ്രൊപ്പഗാന്തായുടെ ഔദ്യോഗിക രേഖ പറയുന്നു. പകരം പ്രൊപ്പഗാന്തായുടെ ഒരെഴുത്തിനെയാണ് സൂചിപ്പിക്കുന്നത് എന്നും അതിൽ വ്യക്തമാക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. (cfr. Ponenze 1877 P. 581. അടിയിലുള്ള നോട്ടു കാണുക.

സ്വന്തം മേലദ്ധ്യക്ഷൻെറ ഉദ്ദേശത്തെ മറികടന്ന്, ഒരു തരംതിരിവും കൂടാതെ എല്ലാ സുറിയാനിപ്പള്ളികൾക്കും രണ്ടുമാസം മുമ്പ് ഇങ്ങനെ എഴുതി: ''ഗോവയിലെ ശ്രേഷ്ഠാധികാരി ആർച്ചുബിഷപ്പിൻെറ (Archiepiscopi Primatis goani) അധികാരത്തിൻ കീഴിൽ നിന്ന് വേറെ അധികാരത്തിൻ കീഴിലേക്കു മാറിയ എല്ലാവരെയും നിയമാനുസൃതമുള്ള സ്വന്തം മേലദ്ധ്യക്ഷൻെറ അനുസരണത്തിലേക്കു മടങ്ങി വരാൻ ആഹ്വാനം ചെയ്തു കൊള്ളുന്നു. കൂടാതെ ഏലിയാ മെല്ലൂസു മെത്രാനോടു ചേർന്നു നിന്ന വികാരിമാരും വൈദികരും വൈദികാന്തസ്സുകാരും (clerici) മറ്റുള്ളവരും കൽദായ ശീശ്മയുടെ തെറ്റിനെ വിട്ടുപേക്ഷിച്ച്, സ്വീകൃതരായി മോചനം പ്രാപിക്കുന്നതിന് നമ്മുടെ പക്കൽ എത്തട്ടെ.''

വികാരിജനറാളിൻെറ ഈ ഭോഷത്തത്തെക്കുറിച്ചു ഞാൻ ആർച്ചുബിഷപ്പിന് അറിവു നല്കി. വാസ്തവത്തിൽ ബാബേൽക്കാരുടെ കലക്കം ദയനീയമായ ഈ മലബാറിനെ കയ്യടക്കിയിരിക്കുന്നു. മൂന്നു മേലദ്ധ്യക്ഷന്മാരും കൂടി ഒരുമിച്ചു ഇറക്കാനുദ്ദേശിക്കുന്ന പ്രഖ്യാപനം രണ്ടു അധികാരങ്ങൾ തമ്മിലുള്ള പിണക്കത്തിനു വിരാമമിടുമെന്നു പ്രതീക്ഷിക്കുന്നു.

അങ്ങയുടെ പ്രത്യേക പ്രാർത്ഥനയ്ക്കു മാർതോമ്മായുടെ ഈ മക്കളെയും എന്നെയും താല്പര്യപൂർവ്വം സമർപ്പിക്കുന്നു.

●

19

SC Malabaresi 1862-1877
Fol. 567R-573R

എൽത്തൂരുത്ത് ആശ്രമത്തിൽ നിന്ന്

നവംബർ 2, 1876

പൊതുവായി അയയ്ക്കാമെന്ന് അഭിപ്രായപ്പെട്ട ഇടയലേഖനത്തിന് വരാപ്പുഴ വികാരി അപ്പോസ്തോലിക്കാ സമ്മതം നല്കി എന്നും അങ്ങനെ എന്നോടും ഗോവ ആർച്ചുബിഷപ്പിനോടും അദ്ദേഹം കൂടുതൽ അടുത്തു എന്നും സന്തോഷ പൂർവ്വം അറിയിക്കുന്നു. അദ്ദേഹത്തിൻെറ അംഗീകാരത്തിനു സമർപ്പിച്ചിരിക്കുന്ന ആ കത്തിൻെറ സമ്പ്രദായം (tenorem) അദ്ദേഹത്തിന് ഇഷ്ടപ്പെടുമെന്നും പൊതുവായ ഈ രേഖവഴി മൂന്നു മേലദ്ധ്യക്ഷന്മാരുടെയും ഐക്യം മലബാറിലെ ക്രൈസ്തവ ജനത കണ്ടു ഗ്രഹിക്കുന്നതിനും അതേയവസരത്തിൽ തിരുസ്സിംഹാസനത്തിൻെറ ഉദ്ദേശ്യത്തിനും ഞങ്ങൾക്കു നൽകിയ നിർദ്ദേശങ്ങൾക്കും പറ്റിയ പ്രത്യുത്ത രമാകുന്നതിനും യാതൊരു പ്രതിബന്ധവുമുണ്ടാകുകയില്ലെന്നും പ്രതീക്ഷിക്കുന്നു.

ഇപ്പോഴുള്ള സ്ഥിതി നിലനിർത്തുന്ന കാര്യത്തിനു പുറമെ ഒരു പക്ഷേ കൂടു തൽ പ്രാധാന്യമുള്ള വേറൊരുകാര്യവും ഞാൻ രണ്ടു മേലദ്ധ്യക്ഷന്മാരുടെയും പരിചിന്തനത്തിനു സമർപ്പിച്ചിരിക്കുകയാണ്. ശീശ്മയുടെ താങ്ങും (fulcrum) ശക്തിയും മെല്ലൂസിനോടു ചേർന്നു നില്ക്കുന്ന വൈദികാന്തസ്സുകാരിലാണ് (clero) സ്ഥി തിചെയ്യുന്നത്. അതേസമയം നമ്മുടെ ഏറ്റം വലിയ പ്രയാസമിരിക്കുന്നത് അവരെ നേടിയെടുക്കുന്നതിലും സ്വീകരിക്കുന്നതിലും നിലനിർത്തിന്നതിലുമാണ്. നിയമാ നുസൃതമുള്ള മേലദ്ധ്യക്ഷനിൽനിന്നോ കയ്യേറ്റക്കാരനിൽനിന്നോ പട്ടം സ്വീകരിച്ച വരായിക്കൊള്ളട്ടെ, ഇവർക്കെല്ലാം നാം വാതിൽ തുറന്നു കൊടുത്തില്ലെങ്കിൽ അവരെ ഒരു തരത്തിൽ ശീശ്മയിൽ തുടരാൻ നിർബ്ബന്ധിക്കുകയായിരിക്കും നാം ചെയ്യുക. അതിനാൽ എനിക്കു തോന്നിയ പ്രതിവിധി ഞാൻ രണ്ടു മേലദ്ധ്യക്ഷന്മാ രുടെയും പരിഗണനയ്ക്കു വച്ചു കഴിഞ്ഞു. ഇന്നത്തെ സാഹചര്യത്തിൽ ഇത് ഏറ്റം

പറ്റിയതാണെന്നു തോന്നുന്നു. മാനസ്സാന്തരപ്പെടുന്നതിനാഗ്രഹിക്കുന്ന ശമ്മാശ്ശന്മാരെയും വൈദികരെയും സ്വീകരിക്കുന്നതിനായി ഒരു സെമിനാരിയോ ആശ്രമമോ തിരഞ്ഞെടുത്ത് അവിടെ ഇരു മേലദ്ധ്യക്ഷന്മാരുടെയും അധികാരത്തിനു ഹാനികൂടാതെ ഓരോരുത്തരും ആവശ്യമുള്ളടത്തോളം നാൾ സന്യാസികളുടെ അല്ലെങ്കിൽ മറ്റു വൈദികരുടെ വിവേകപൂർവമായ നിയന്ത്രണത്തിൽ പരിശീലനം നേടട്ടെ. ഇവർക്കു വഹിക്കുവാൻ കഴിയാതെ വരുന്ന ചെലവ് തൻെറ കീഴിലുള്ളവരുടെ എണ്ണമനുസരിച്ച് ഓരോ മേലദ്ധ്യക്ഷനും വിഭജിച്ചു വഹിക്കണം. പൊതുവായി പറഞ്ഞ ഈ അഭിപ്രായം ഇരു മേലദ്ധ്യക്ഷന്മാർക്കും ഇഷ്ടപ്പെട്ടെങ്കിൽ ഈ ലക്ഷ്യത്തിലേക്കു വരാപ്പുഴക്കീഴിലുള്ള അമ്പഴക്കാടു ആശ്രമമോ ഗോവയുടെ കീഴിലുള്ള ആലുവാ സെമിനാരിയോ തിരഞ്ഞെടുക്കാം. എന്നാൽ ഇക്കാര്യം പൊതുവായി നടത്തുവാൻ അവർക്കിഷ്ടമില്ലെങ്കിൽ അതേ ആശ്രമമോ അല്ലെങ്കിൽ വേറൊന്നോ വരാപ്പുഴയുടെ ഭരണാതിർത്തിയിൽ നിന്നു മാനസ്സാന്തരപ്പെടുന്നവർക്കു വേണ്ടിയും മുൻപറഞ്ഞ സെമിനാരി ഗോവയുടെ അധീനതയിൽ നിന്നുള്ളവർക്കു വേണ്ടിയും തിരഞ്ഞെടുക്കുവാൻ ഞാൻ അഭിപ്രായപ്പെട്ടു.

ഗോവയുടെ അധികാരാതിർത്തിയിൽപ്പെട്ട വല്ലപള്ളിയും കയ്യേറ്റക്കാരനായ മെത്രാനെ പരിത്യജിക്കുകയാണെങ്കിൽ ഇനിയും വേറൊരു ബുദ്ധിമുട്ടു വരാൻ പാടുണ്ട്. അതേസമയം ഗോവയുടെ കീഴിലുള്ള വൈദികർ ഒരുമിച്ചു മാനസ്സാന്തരപ്പെടാൻ വിസ്സമ്മതിച്ചാൽ മാനസ്സാന്തരപ്പെട്ട പള്ളികളിലേക്കു അയയ്ക്കാൻ ഗോവ ആർച്ചു ബിഷപ്പിനു വൈദികരുണ്ടായിരിക്കുകയില്ല. അതിനാൽ ഇങ്ങനെ സംഭവിച്ചാൽ സഹായം കൊടുക്കുന്നതിന് വിമുഖത കാണിക്കരുതെന്നും ഏറ്റം നല്ല കത്തനാരന്മാരിൽ കുറെപ്പേരെ തൽക്കാലത്തേക്കു ഗോവ ആർച്ചുബിഷപ്പിൻെറ സഹായാർത്ഥം വിട്ടുകൊടുക്കണമെന്നും ഞാൻ വികാരി അപ്പോസ്തോലിക്കായോടു ആവശ്യപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. രണ്ടു മേലദ്ധ്യക്ഷന്മാരും ഈ നിർദ്ദേശങ്ങളോടു യോജിക്കുമെന്നു ഞാൻ പ്രത്യാശിക്കുന്നു.

മെത്രാന്മാരായ തോമ്മാറോക്കോസിൻെറയും ഏലിയാമെല്ലൂസിൻെറയും ശീശ്മയുടെ സ്വഭാവം ശരിയായി മനസ്സിലാക്കുന്നതിന് ചില വസ്തുതകൾ എടുത്തുകാണിക്കുന്നതു സഹായകരമായിരിക്കും. മലബാറുകാരുടെ പ്രക്ഷോഭണം കർമ്മെലീത്താമിഷനറിമാർക്കെതിരായിട്ടല്ലാതെ തിരുസ്സിംഹാസനത്തോടുള്ള എതിർപ്പല്ല എന്ന് ഇവ വഴി വ്യക്തമാകുമെന്നു തോന്നുന്നു. മൂൾത്ത പ്രെക്ലാരെ (Multa praeclare) എന്ന ശ്ലൈഹികപ്രഖ്യാപനമനുസരിച്ച് സുറിയാനി റീത്തിലെ മലബാർ പള്ളികൾ വരാപ്പുഴ വികാരി അപ്പെസ്തോലിക്കായുടെ അധികാരത്തിൻ കീഴിലായി. അതോടെ, പരേതനായ വന്ദ്യബർണർദീനോസ് വൈദികരെ (clerum) അടിസ്ഥാനപരമായി നവീകരിക്കണമെന്ന ഉദ്ദേശ്യത്തോടെ അതുവരെ സെമിനാരികളുടെ അഭാവത്തിൽ വൈദികാലയങ്ങളിൽ മുതിർന്ന വൈദികരുടെ ശിക്ഷണത്തിൻകീഴ് അഭ്യസനം ലഭിച്ച യുവാക്കളെ വളരെ അപൂർവ്വമായി മാത്രം പട്ടത്തിനു സ്വീകരിക്കുവാൻ തുടങ്ങി. മാത്രമല്ല, പുതുതായി തുടങ്ങിയ മൂന്നാം സഭക്കാരുടെ ആശ്രമങ്ങ

ളിൽ പുതിയ വൈദികതലമുറയ്ക്കു പരിശീലനം നല്കുവാനും പഴയപുളിപ്പിൽ നിന്ന് (a fermento veteri) പൂർണ്ണമായി അവരെ അകറ്റി നിർത്തുവാനും പരിശ്രമിച്ചു. തത്ഫലമായി ഉടനെതന്നെ വൈദികരുടെ കുറവു അനുഭവപ്പെട്ടതോടൊപ്പം തിരസ്കൃതരായ യുവാക്കളുടെ മാതാപിതാക്കളും നാടുകളും വളരെയധികം അമർഷം കൊള്ളുവാനിടയായി. മിഷനറിമാർ സുറിയാനി റീത്തിലെ വൈദികരെ പൂർണ്ണമായും ഉന്മൂലനം ചെയ്തു പകരം ലത്തീൻ വൈദികരെ സാവധാനം നിയമിക്കുവാൻ താല്പര്യപ്പെടുന്നു എന്ന സംശയവും ആരോപണവും ഉടലെടുത്തു. ഇക്കാരണത്താൽ 1853-ൽ ജനം കൊടക്കച്ചിറ അന്തോനിയെ വേറെ രണ്ടു വൈദികരോടും [1]പതിനഞ്ചു യുവാക്കന്മാരോടും കൂടെ ബാബേൽ പാത്രീയാർക്കായുടെ പക്കലേക്കയച്ചു. ഇത്, യുവാക്കൾ സുറിയാനിഭാഷയിലും റീത്തിലും അഭിജ്ഞരായി വൈദികപട്ടം സ്വീകരിക്കുന്നതിനും വൈദികർ മലബാറിനുവേണ്ടി മെത്രാനെ കണ്ടെത്തുന്നതിനും (obtinerent) വേണ്ടിയായിരുന്നു. കൊടക്കച്ചിറ അന്തോനി മലബാറു മുഴുവനും ചുറ്റി യാത്രച്ചിലവു പിരിച്ചു നടക്കുകയിൽ അദ്ദേഹം തുടങ്ങിയ പ്രസ്ഥാനത്തെ വൈദികരുടെ സമ്മേളനത്തിൽ വച്ചു തടയുന്നതിനുവേണ്ടി വന്ദ്യ വികാരി അപ്പൊസ്തോലിക്കാ വളരെയധികം കത്തനാരന്മാരെ വിളിച്ചു വരുത്തി. എല്ലാവരും സമ്മേളിച്ചിരിക്കെ അപ്രതീക്ഷിതമായി പ്രസ്തുത അന്തോനികത്തനാർ അവിടെ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടു. സംഭ്രമം കൊണ്ട വികാരി അപ്പൊസ്തോലിക്കാ സംസാരം നിർത്തി, അദ്ദേഹത്തെ കൈയിൽപിടിച്ചു അടുത്ത മുറിയിലേക്കു കൊണ്ടു പോയി അദ്ദേഹത്തോടു ചോദിച്ചു. "എന്തിനുവേണ്ടി ഇത്ര ബുദ്ധിമുട്ടുന്നു?" അദ്ദേഹം പ്രതിവചിച്ചു: "പിതാവേ, മലബാറുകാരുടെയിടയിൽ ഇപ്പോൾ പിറന്നുവീണ ഒരു കുഞ്ഞിൻെറ ഹൃദയത്തുടിപ്പു പരിശോധിച്ചാൽ അതു മറുപടിപറയും, ഞങ്ങൾക്കു സുറിയാനി മെത്രാനെ വേണമെന്നു." ഇതുകേട്ടതിൽ പിന്നെ അദ്ദേഹത്തിൻെറ നിർദ്ദിഷ്ടയാത്രാപരിപാടിയെ തടയാൻ വികാരി അപ്പൊസ്തോലിക്കാ പരിശ്രമിച്ചിട്ടില്ല.

അവശേഷിച്ചിരുന്നവർ പത്തുകൊല്ലങ്ങൾക്കുശേഷം മെസൊപ്പൊട്ടേമിയായിൽ നിന്നു റോക്കോസുമെത്രാനുമായി മടങ്ങിയെത്തി. അപ്പോൾ ഗോവസിംഹാസനം ദീർഘനാളായി ഒഴിഞ്ഞുകിടന്നിരുന്നതിനാൽ ആ അധികാരത്തിൻ കീഴുള്ള സുറിയാനി വൈദികഗണം (clerus Sorianus), ആരംഭം മുതല്ക്കേ പുതുതായ (ab ovo novum) ഒരു വൈദിക പരിശീലനം നല്കാനുള്ള വന്ദ്യബർണർദീനോസിൻെറ മേല്പറഞ്ഞ പരിശ്രമത്താൽ വരാപ്പുഴയിലുണ്ടായിരുന്ന വൈദികരെപ്പോലെ എണ്ണത്തിൽ കുറവായിരുന്നു. വളരെ ചുരുങ്ങിയകാലം കൊണ്ട് 130 പള്ളികൾ മാർതോമ്മായോടു ചേർന്നു. വെറും 30 പള്ളികളാണ് സന്യാസികളുടെ പരിശ്രമം മൂലം വികാരി അപ്പൊസ്തോലിക്കായുടെ ഭാഗത്തുനിന്നത്. മലബാറുകാർ സുവിശ്വാ

---

1. കടനാട്ടു ഇല്ലിക്കൽ ദേവസ്യാകത്തനാർ, പ്ലാശനാൽ കമ്പിടിയാമ്മാക്കൽ തോമ്മാകത്തനാർ. ഇവരിരുവരും കുറെക്കഴിഞ്ഞു തിരിച്ചുപോന്നു. ചിലയുവാക്കൾ വഴിമദ്ധ്യേ മരിച്ചു. ബാക്കികാര്യങ്ങൾക്കു, ബർനാർദച്ചൻെറ മാർത്തോമ്മാ ക്രിസ്ത്യാനികൾ (Reprint 1992) പേജ് 720 കാണുക.

സത്തിൽ രണ്ടു കാരണങ്ങൾ കൊണ്ടാണ് ആ കയ്യേറ്റക്കാരനെ സ്വീകരിച്ചത് എന്നു തോന്നുന്നു.

ഒന്നാമത്തേത്, തങ്ങൾ ഇന്നുവരെ കൽദായ സുറിയാനി പാത്രിയാർക്കായുടെ കീഴിലാണ് കഴിയുന്നത് എന്നബോദ്ധ്യം അവർക്കുണ്ടായിരുന്നു. മലബാറുകാർ, തങ്ങളുടെ കൽദായ സുറിയാനിറീത്ത്, കാനാതോമ്മാ എന്ന വ്യാപാരിയും അദ്ദേഹം ഒരിക്കൽ കൊണ്ടുവന്ന അനുയായികളും വഴി തങ്ങളും സിറിയാക്കാരും (syros) തമ്മിലുള്ള ബന്ധം, അനുദിനം കുർബ്ബാനയിൽ എല്ലാക്കത്തനാരന്മാരും എടുത്തു ചൊല്ലുന്ന പാത്രിയാർക്കായുടെ പേര് എന്നിവ കാരണത്താൽ ഞങ്ങളുടെ പാത്രിയാർക്കാ എന്നാണ് അദ്ദേഹത്തെ വിളിച്ചിരുന്നത് (suum Patriarcham eum dixerunt). ഉദയമ്പേരൂർ സൂനഹദോസിനു മുമ്പുപയോഗിച്ചിരുന്ന അതിപുരാതന നെസ്തോറിയൻ തക്സായിൽ [2] കുർബ്ബാനയുടെ ആരംഭത്തിൽ [3] താഴെക്കാണുന്ന വാക്കുകളുണ്ടായിരുന്നു. "നമ്മുടെ പരിശുദ്ധപിതാക്കന്മാരായ കത്തോലിക്കാ സഭമുഴുവൻെറയും പൊതു ഇടയനായ പാത്രിയാർക്കായ്ക്കും ആ രൂപതയുടെ മെത്രാനും (Episcopo hujus Metropolis) അവരുടെ ആത്മീയ സഹപ്രവർത്തകർക്കും(ministris) വേണ്ടി നമുക്കു പ്രാർത്ഥിക്കാം. "ആർച്ചു ബിഷപ്പു മേനെസിസ് ഈ വരികളെ ഇങ്ങനെ തിരുത്തി. നമ്മുടെ പരിശുദ്ധ പിതാക്കന്മാരായ അനുഗൃഹീത പാപ്പാ (പേര്) യ്ക്കും ഈ രൂപതയുടെ മെത്രാനും (പേര്) അവരുടെ ആത്മീയ സഹപ്രവർത്തകർക്കും വേണ്ടി നമുക്കു പ്രാർത്ഥിക്കാം. (cfr Raulin p.297) [4] ഇന്നുപയോഗിക്കുന്ന തക്സായിൽ കാണുന്നത് ഇപ്രകാരമാണ്. നമ്മുടെ പരിശുദ്ധപിതാക്കന്മാരായ, മ്ശിഹായുടെ സഭ മുഴുവൻെറയും തലവനും കത്തോലിക്കാ പാത്രിയാർക്കായുമായ മാർ (പേര്) പാപ്പായ്ക്കും മാർ (പേര്) മെത്രാനും (അഥവാ മെത്രാപ്പോലീത്തായ്ക്കും) അവരുടെ ആത്മീയ സഹപ്രവർത്തകർക്കും വേണ്ടി നമുക്കു പ്രാർത്ഥിക്കാം. മേനെസിസ് വരുത്തിയ തിരുത്തൽ അഥവാ തക്സായിൽ നിന്നു പാത്രിയാർക്കായുടെ പേരു നീക്കംചെയ്യൽ നടപ്പാക്കാൻ പറ്റാതെ വന്നതിനാൽ പിന്നീടു പാത്രിയാർക്കാ എന്ന പരാമർശം സമുച്ചയം (=ഉം) ഉപേക്ഷിച്ചുകൊണ്ട് മാർപ്പാപ്പയുടെ പേരിനോടു കൂട്ടിച്ചേർത്തു. (designatio Patriarchae ad nomen Papae addita fuit omissa particula "et"). ഇപ്രകാരം കൗശലപൂർവ്വം ബാബേൽ പാത്രിയാർക്കായെനീക്കിയിട്ടും തങ്ങൾക്കു ഇപ്പോഴും പാത്രിയാർക്കാ ഉണ്ടെന്ന ജനത്തിൻെറ ബോദ്ധ്യം നീങ്ങിയിട്ടില്ല. ഈ പേരു അവരുടെ കത്തനാരന്മാർ എല്ലാ ദിവസവും ചൊല്ലുന്നതു അവർ കുർബ്ബാനയിൽ കേൾക്കാറുണ്ടായിരുന്നു.

ഇതുപോലെ പരിശുദ്ധൻ എന്ന ഗീതത്തിനു മുമ്പിൽ മരിച്ചവർക്കു വേണ്ടി നെസ്തോറിയൻ തക്സായിൽ താഴെക്കാണുന്ന പ്രാർത്ഥനകൾ ഉണ്ടായിരുന്നു. "പരേ

---

2. തക്സാ എന്ന പദത്തിനു കുർബ്ബാനക്രമം അഥവാ കുർബ്ബാനപ്പുസ്തകം എന്നാണർത്ഥം.

3 സുവിശേഷവായന കഴിഞ്ഞുള്ള കാറോസൂസായിൽ എന്നു വ്യക്തമാണ്.

4. Raulin F. Historia Ecclesiae Malabaricae cum Diam peritana synodo (Roma,1745).

തരായ പാത്രിയാർക്കാമാർ മെത്രാന്മാർ വൈദികർ ഡീക്കന്മാർ എന്നിവർക്കും സഭയുടെ ഈ സമൂഹത്തിൽ നിന്നു മൺ മറഞ്ഞുപോയ എല്ലാവർക്കും വേണ്ടിയും ലോകസമാധാനത്തിനു വേണ്ടിയും "ആർച്ചുബിഷപ്പു മേനെസിസ് മൺമറഞ്ഞുപോയ എന്ന ക്രിയാപദത്തിനുശേഷം താഴെപ്പറയുന്ന വാക്കുകൾ കൂട്ടിച്ചേർത്തു. "ഞങ്ങളുടെ അനുഗൃഹീതനായ പാപ്പായ്ക്കുവേണ്ടിയും (ലോകസമാധനത്തിനു വേണ്ടിയും...)" (Raulin 298). ഈ കൂട്ടിച്ചേർത്തതിൻെറ സ്ഥാനത്ത് തക്സായിൽ ഇന്നുകാണുന്നത് ഇങ്ങനെയാണ്. "ഞങ്ങളുടെ ജീവിക്കുന്നവരായ ബന്ധുജനങ്ങൾക്കുവേണ്ടിയും ലോകസമാധാനത്തിനുവേണ്ടിയും..."പരേതരായ പാത്രിയാർക്കാമാർക്കുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥനയർപ്പിക്കുന്നു. എന്നാൽ പരേതരായ മാർപാപ്പാമാർക്കുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥനയില്ല.

ഇനി മേനെസിസ് വരുത്തിയ മാറ്റങ്ങളിൽ കാണാനില്ലാത്ത താഴെപ്പറയുന്നവ "പരിശുദ്ധൻ" എന്ന കീർത്തനത്തിൻെറ ശേഷം കൂട്ടിച്ചേർക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. "ലോകം മുഴുവൻെറയും (totius orbis) തലവനും ഭരണാധിപനുമായ പുരോഹിതശ്രേഷ്ഠൻ റോമ്മായിലെ മാർ (പേര്) പാപ്പായ്ക്കും ഇന്നു ഞങ്ങളുടെ ജനത്തിൻെറ മേൽ ഭരണം നടത്തുന്നവരായ ഞങ്ങളുടെ പരിശുദ്ധപിതാക്കന്മാർ കത്തോലിക്കാ പാത്രിയാർക്കാമാർ (പേര്) ക്കും, മെത്രാൻ മെത്രാപ്പോലീത്താ മാർ (പേര്) യ്ക്കും വേണ്ടിയും കത്തോലിക്കാസഭ മുഴുവനുംവേണ്ടിയും ഈ ബലി സ്വീകൃതമാകട്ടെ" (cfr Raulin p.314) [5] ഈ വാക്കുകൾ പണ്ടുമുതല്ക്കേ ഗോവയുടെയും വരാപ്പുഴയുടെയും അധികാരത്തിൻ കീഴിലുള്ള എല്ലാ തക്സാകളിലും ഉണ്ടായിരുന്നു. എല്ലാ വൈദികരും ഇവ ചൊല്ലുന്നുമുണ്ടായിരുന്നു. ഇന്നും ഗോവയുടെ കീഴിലുള്ള ഏതാണ് എല്ലാവരും (a fere omnibus) ഇവ വന്ദ്യ ലെയൊനാർദു വത്തിക്കാൻ കൗൺസിലിൽ നിന്നുതിരിച്ചുവന്നപ്പോൾ റോമ്മായിൽ തിരുസ്സംഘത്തിൻെറ പ്രസ്സിലടിച്ച രണ്ടുതാളുകൾ (23,24,25,26 എന്നീപേജുകൾ) കൊണ്ടുവന്നു. 1844-ൽ റോമ്മായിൽ അതേ പ്രസ്സിലടിച്ചതും മലബാറിൽ വളരെ പള്ളികളിൽ ഉപയോഗത്തിലിരുന്നതുമായ തക്സാകളിൽ പകരം ചേർക്കാനായിരുന്നു ഇവ. ഈ പുതിയ താളുകളിൽ മേല്പറഞ്ഞവാക്കുകൾ താഴെക്കാണുംപോലെ മാറ്റപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതായി കാണുന്നു: "ലോകം മുഴുവൻെറയും തലവനും ഭരണാധിപനുമായ പുരോഹിതശ്രേഷ്ഠൻ റോമ്മായിലെ മാർ(പേര്) പാപ്പായ്ക്കും ഇന്നു ഞങ്ങളുടെ ജനത്തിൻെറ മേൽ ഭരണം നടത്തുന്നവരായ ഞങ്ങളുടെ പരിശുദ്ധ പിതാക്കന്മാർ മാർ (പേര്) മെത്രാനു (മെത്രാപ്പോലീത്തായ്ക്കു) വേണ്ടിയും കത്തോലിക്കാ സഭ മുഴുവനുവേണ്ടിയും ഈ ബലി സ്വീകൃതമാകട്ടെ". പാത്രിയാർക്കായുടെ പേരു നീക്കം ചെയ്തിട്ട് "ഞങ്ങളുടെ പരിശുദ്ധ പിതാക്കന്മാർ" എന്നും "ഭരണം നടത്തുന്നവരായ" എന്നുമുള്ള ബഹുവചനരൂപങ്ങൾ നിലനിർത്തിയിരിക്കുകയാണ്. ഈ

---

5. 1962- വരെ ഉപയോഗിച്ചിരുന്ന കുരബ്ബാനക്രമം (മാന്നാനം) പേജ് 26 കോളം 1, പുത്തൻ പള്ളിയിലടിച്ചതിൽ പേജ് 26 കോളം 2

പുതിയ താളുകൾ ഏതാനും തക്സാകളിൽ മാത്രമേ ചേർത്തിട്ടുള്ളൂ. ഈ മാറ്റം എല്ലാ തക്സാകളിലും ചേർക്കണമെന്നും ഭാവിയിൽ എല്ലാവരും അത് അനുസരിക്കണമെന്നും ഒരു ഡിക്രിഉണ്ടായിട്ടുമില്ല. അതിനാൽ ഇന്നേദിവസം വരെ വികാരിയാത്തിലെ ഏറെ ഭാഗം വൈദികരും പഴയപതിവനുസരിച്ച് എന്നും കുർബ്ബാനയിൽ "ഞങ്ങളുടെ ജനത്തിൻെറ മേൽ ഭരണം നടത്തുന്നവരായ ഞങ്ങളുടെ പരിശുദ്ധപിതാക്കന്മാർ കത്തോലിക്കാ പാത്രിയാർക്കാ മാർയൗസെപ്പിനും [6] മെത്രാൻ മെത്രാപ്പോലീത്താ മാർ ലെയൊനാർദിനും [7] വേണ്ടി " പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു. ഗോവക്കാരുടെയിടയിൽ പാത്രിയാർക്കായുടെ പേരു നീക്കം ചെയ്യുന്ന പ്രശ്നമേ ഒരിക്കലും ഉണ്ടായിട്ടില്ല.

ആകയാൽ തങ്ങൾ ഇപ്പോഴും ബാബേൽ പാത്രിയാർക്കായുടെ കീഴിലുള്ളവരാണെന്നും അക്കാരണത്താൽ സുവിശ്വാസത്തിൽ മാർതോമ്മാ റോക്കോസിനെ നിയമാനുസൃതമായുള്ള മെത്രാനായി സ്വീകരിക്കുവാൻ പാടുണ്ടായിരുന്നു എന്നും ബാല്യം മുതല്ക്കേ കുർബ്ബാനയിൽ ആ പേരു കേട്ടു പരിചയിച്ച സാധാരണക്കാരായ ഈ മലബാറുകാർ (hos Malabarenses simplices) അഭിപ്രായപ്പെടുന്നതിൽ അത്ഭുതപ്പെടാനുണ്ടോ?

(രണ്ടാമത്തെ കാരണം) ആ സമയത്തു അവർ സാക്ഷാൽ വഞ്ചിതരായതല്ലാതെ ശീശ്മയുടെ അരൂപിയിലല്ല പ്രവർത്തിച്ചത് എന്നു സമ്മതിക്കണമെന്നുതോന്നാനുള്ള രണ്ടാമത്തെ കാരണം ഇതാണ്: പാത്രിയാർക്കാ മലബാറുകാർക്കെഴുതിയ ആ കത്തിൽ താഴെക്കാണുന്ന വാക്കുകൾ ഉൾപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്: ''പരിശുദ്ധ പിതാവ് 9-ാം പീയൂസിൽ നിന്നും നമുക്കു ലഭിച്ചിട്ടുള്ള ആനുകൂല്യങ്ങളുടെ ബലത്താൽ (Virtute facultatum) റോക്കോസ് എന്ന വൈദികനെ പ്രസ് മയ്ശാൻ എന്ന ദിക്കിൻെറ [8] മെത്രാനായി മാർതോമ്മാ എന്ന പേരിൽ നാം അഭിഷേകം ചെയ്തു. അദ്ദേഹത്തെ നിങ്ങളുടെ പക്കലേക്കു സാഓറാ (എന്നു വച്ചാൽ സന്ദർശകനെന്നോ വികാരിയെന്നോ അർത്ഥം) ആയി നിങ്ങളുടെ എല്ലാ ആത്മീയാവശ്യങ്ങളും നടത്തിത്തരുവാനായി നാം അയയ്ക്കുന്നു.'' ഇന്നു മാർ ഏലിയാ മെല്ലൂസിനെപ്പോലെ അന്ന്

---

6 അതായത് പാത്രിയാർക്കാ മാർ യൗസേപ്പ് ഔദൊ.

7. അന്ന് വരാപ്പുഴ ഒരു രൂപതയല്ലായിരുന്നതിനാൽ ലെയൊനാർദു മെത്രാൻപട്ടത്തോടുകൂടിയ വികാരി അപ്പൊസ്തോലിക്കാ മാത്രമായിരുന്നു. ആർച്ചുബിഷപ്പു എന്ന പദവി ഒരു ബഹുമതിയായി അദ്ദേഹത്തിനു കിട്ടി. അതിൻെറ ചരിത്രം ഇതാണ്: തങ്ങളുടെ ഇടയനു അതിപുരാതനകാലം മുതല്ക്കേ ഉണ്ടായിരുന്നതും നിർത്തൽ ചെയ്യപ്പെട്ടതുമായ ആർച്ചുബിഷപ്പു പദവി കിട്ടണമെന്നു "കൽദായ സുറിയാനിക്കാർ" ആഗ്രഹിക്കുന്നതായി വികാരി അപ്പൊസ്തോലിക്കായായിരുന്ന വി.അന്നായുടെ ഫ്രാൻസിസ് സേവിയർ 1840 ജനുവരി 12-നു പ്രൊപ്പഗാന്താപ്രീഫെക്റ്റുകർദ്ദിനാൾ ഫ്രൻസോണിക്ക് എഴുതി. പൗരസ്ത്യരുടെ പൊങ്ങച്ചം (vanita) കാരണം ഈ പദവി കണ്ടുശീശ്മക്കാർ മാനസ്സാന്തരപ്പെടുമെന്ന ന്യായത്താൽ സേവിയർ തനിക്കുവേണ്ടിത്തന്നെ അത് ചോദിച്ചു. Archives of P.F.S.C. Ind-Orient. 7 Fol.345R ആവശ്യപ്പെട്ട പദവി മാർപാപ്പാ നല്കുന്നതായി അതേ വർഷം ഏപ്രിൽ 9- ലെ എഴുത്തുവഴി പ്രൊപ്പഗാന്താ മറുപടി കൊടുത്തു. P.F.Archives Lettere 323 (1840) Fol 383 R. ലെയൊനാർദിന് ഈ പദവി കിട്ടിയത് 1870 മെ യ്മാസത്തിലാണ് (കൃത്യം തീയതി പറഞ്ഞിട്ടില്ല.) Archives of P.F Lettere 363 (1870)Fol 519R

8. അതായത് ബസ്രാ.

മാർതോമ്മാ റോക്കോസു വകഞ്ഞുണ്ടാക്കിയ ശ്ലൈഹികാധികാരത്താൽ (ementita auctoritate Pontificia) തൻെറ കയ്യേറ്റത്തെ മറച്ചു വെച്ചു എന്നും വലിയ കൗശലവും ചതിവും കൊണ്ടു ജനത്തെ വഞ്ചിച്ചു എന്നും വിദ്യാഭ്യാസം ഇല്ലാത്ത ഈ ജനം എളുപ്പത്തിൽ കണ്ടു പിടിച്ചില്ല എന്നതിൽ അത്ഭുതപ്പെടാനുണ്ടോ? കയ്യേറ്റക്കാരനിൽ നിന്നു തിരുപ്പട്ടങ്ങൾ സ്വീകരിച്ചവർ ചെയ്ത തെറ്റിൻെറ ഗൗരവത്തെ വിധിക്കുന്നതിലും മാർതോമ്മാ റോക്കോസിനെ മഹറോൻ ചൊല്ലുന്നതിന് മുമ്പ് മേല്പറഞ്ഞ സാഹചര്യത്തിലാണ് അവർ പട്ടം ഏറ്റത് എന്ന കാര്യം ഓർത്തിരിക്കേണ്ടതുണ്ട്.

മേലിൽ ഒരിക്കലും തങ്ങൾ ബഹു. കർമ്മെലീത്താ വൈദികരുടെ പക്കലേക്കു തിരിച്ചുപോകുകയില്ല എന്ന് ഒരു പൊതു പ്രസ്താവന കയ്യേറ്റക്കാരനായ മെത്രാനോടു ചേർന്നു എല്ലാ പള്ളികളും കൂടി ഞാറയ്ക്കൽ നിന്ന് അക്കാലത്തുവികാരി അപ്പൊസ്തോലിക്കായ്ക്കു അയച്ചുകൊടുക്കുകയുണ്ടായി.

മാർ റോക്കോസിനെ തിരിച്ചു വിളിച്ചുകൊണ്ടു അദ്ദേഹത്തിനു റോമ്മായിൽ നിന്നു കത്തയച്ച ബാബേൽ പാത്രിയാർക്കാ റോമ്മാ വിട്ടു താമസിയാതെ മോസൂളിൽ നിന്നും വേറൊരെഴുത്തിലൂടെ മാർതോമ്മായോടു മലബാറിൽ താമസിക്കുവാൻ കല്പിച്ചു. ഈ എഴുത്താകട്ടെ അദ്ദേഹത്തെ ഇവിടെ കണ്ടെത്തിയില്ല. അല്ലാഞ്ഞാൽ അപ്പോൾ ഇവിടെ ശീശ്മയ്ക്കു ആഴമായ വേരുണ്ടാകുമായിരുന്നു. ആ എഴുത്തിൽ നിന്നും ഈ പാത്രിയാർക്കായുടെ ശീശ്മാത്മകത്വം (Spiritus schismaticus) വ്യക്തമായി കാണാം. അതിൻെറ കോപ്പി ഇതോടൊപ്പം A എന്ന അക്ഷരത്തിൻെറ കീഴിൽ കൊടുത്തിരിക്കുന്നു. [9]

മാർതോമ്മാ റോക്കോസു സ്വന്ത നാട്ടിലേക്കു തിരിച്ചുപോയതിനുശേഷം, അദ്ദേഹം വിട്ടുപേക്ഷിച്ചുപോയ പള്ളികൾ ഏകദേശം ഒരു വർഷത്തോളം തലവനില്ലാത്ത നിലയിലായിരുന്നു. കർമ്മെലിത്താ വൈദികരുടെ പക്കലേക്കു മടങ്ങിച്ചെല്ലാനിഷ്ടപ്പെടാത്തതുമൂലം ഈ പള്ളികൾ മദ്രാസിലെയും പോണ്ടിച്ചേരിയിലെയും വികാരി അപ്പെസ്തോലിക്കാമാർ തങ്ങളെ സ്വീകരിക്കേണ്ടതിനായി അവരുടെ പക്കലേക്കു പ്രതിനിധികളെ അയച്ചു. അപേക്ഷ തിരസ്കൃതമായതിനോടെ വളരെ പള്ളികൾ സാവധാനം തങ്ങളുടെ നിയമാനുസൃതമുള്ള മേലദ്ധ്യക്ഷന്, പ്രത്യേകിച്ച് മൂന്നാം സഭക്കാരുടെ തീക്ഷ്ണതയാൽ, വീണ്ടും വിധേയമായി. വടക്കൻ പ്രദേശത്തു സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന ബാക്കി 44 പള്ളികളെയും നിയമാനുസൃതമല്ലാതെ ഗോവൻ വികാരി ജനറാൾ സന്തിമാനോ (Santimano) സ്വീകരിച്ചു. പ്രസിദ്ധമായിരിക്കുന്നതുപോലെ, സമാധാനത്തെ പ്രതി എന്നു കരുതി പിന്നീടു ശ്ലൈഹിക കമ്മിസറി [10] ഇദ്ദേഹത്തിൻെറ ശീശ്മയ്ക്കടുത്ത പ്രവൃത്തിക്കു സാധുത നല്കി. തുടർന്നു വളരെ വർഷത്തേക്കു ബാഹ്യമായ സമാധാനം ഉണ്ടായിരുന്നു. മാർതോമ്മായിൽ നിന്നു ചെറു പട്ടങ്ങൾ സ്വീകരിച്ച വളരെ വൈദികാർത്ഥികൾ (clerici) വൈദികപട്ടം

---

9. ഇവിടെ ഉപേക്ഷിക്കുന്നു.

10. ആർച്ചു ബിഷപ്പ് സൽവാത്തോർ സാബാ.

സ്വീകരിക്കാൻ സാധിക്കാതെ നിന്നതിനാൽ ആന്തരിക സമാധാനം ഇല്ലായിരുന്നുതാനും. അവർക്കു പള്ളിക്കടുത്ത ശിക്ഷയിൽ നിന്ന് (a censuris) മോചനം കൊടുക്കുവാനുള്ള അധികാരം ഗോവ ആർച്ചുബിഷപ്പിനുണ്ടായിരുന്നില്ല. ഈ അധികാരമുണ്ടായിരുന്ന വികാരി അപ്പൊസ്തോലിക്കാ സ്വന്തം കീഴിലുള്ളവരിൽ നിന്നു ചുരുക്കം പേർക്കു മാത്രമേ മോചനവും പട്ടവും കൊടുത്തിട്ടുള്ളു. ഗോവയുടെ നേർക്കുള്ള വിധേയത്വം ഉപേക്ഷിക്കാതെ ആ അധികാരത്തിൻ കീഴിൽ നിന്നു ആർക്കും മോചനവും പട്ടവും കൊടുക്കാൻ അദ്ദേഹം മനസ്സു കാണിച്ചില്ല.

ഭാവിശീശ്മയുടെ ഈ കാരണത്തോടു ചേർന്നു വേറൊന്നു കൂടിയുണ്ട്. അതായത്, തിരുസ്സിംഹാസനത്തിൻെറ 1870 ഫെബ്രുവരി 5-ലെ പ്രഖ്യാപനത്തെക്കുറിച്ചുള്ള മിഷനറിമാരുടെ അപൂർണ്ണമായ അറിവും ദീർഘദൃഷ്ടിയില്ലാതെയുള്ള അതിൻെറ പ്രയോഗവും (improvidus usus). ഇതിനെക്കുറിച്ചു എൻെറ കഴിഞ്ഞ കത്തിൽ ഞാൻ വളരെ കാര്യങ്ങൾ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. ഗോവ ആർച്ചുബിഷപ്പിന് ഒരിക്കൽ കീഴ്പ്പെട്ടിരുന്ന പള്ളികളെ രണ്ടധികാരങ്ങളുടെയും കീഴിലുള്ള വിശ്വാസികൾ തമ്മിലുള്ള വിവാഹമോ അതുപോലെ മറ്റേതെങ്കിലുമോ അവസരത്തിൽ വികാരി അപ്പൊസ്തോലിക്കാ സ്വന്തം ഭരണത്തിൻകീഴിലേക്കു പിടിച്ചെടുത്തിട്ടുണ്ടെന്നും, ഗോവയുടെ അധികാരത്തിനു വിധേയരായ വിശ്വാസികളെ സാധാരണയായി ശീശ്മക്കാരെന്നല്ലാതെ മറ്റൊരു നാമത്താൽ മിഷനറിമാർ വിളിക്കാറില്ലെന്നുമുള്ള ഗോവക്കാരുടെ പരാതികൾ ഞാൻ മെയ് 4-നു അറിയിച്ചിട്ടുള്ളതാണ്. മുകളിൽപ്പറഞ്ഞ തിരുസ്സിംഹാസനത്തിൻെറ പ്രഖ്യാപനം പ്രാബല്യത്തിലായതിനുശേഷം വികാരി അപ്പൊസ്തോലിക്കാ കൈവശപ്പെടുത്തിയ പള്ളികളെക്കുറിച്ചു ഒരു വിവരണം നല്കുകയാണ്. വികാരി അപ്പെസ്തോലിക്കാ ഇത്തരംപള്ളികളെ സ്വന്തം കീഴിലാക്കുന്നതിനു ആ പള്ളികൾ സ്വമേധയാ ആവശ്യപ്പെടേണ്ടതുണ്ട് എന്ന വ്യവസ്ഥ തിരുസ്സിംഹാസനത്തിൻെറ മനസ്സിനു ചേർന്ന വിധം പാലിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടോ എന്നു ഈ വിവരണത്തിൽ നിന്നു വിധിക്കാവുന്നതാണ്.

1871 ജൂൺ മാസത്തിൽ ഏനമ്മാവു പള്ളിയുടെ ഒരു ഭാഗം കൈവശപ്പെടുത്തി പള്ളിയുടെ പണത്തിൻെറ കണക്കു സമർപ്പിക്കുവാൻ വിസ്സമ്മതിച്ച മൂന്നു നടത്തിപ്പുകാരെ (administratores) ഗോവ വികാരി ജനറാൾ പള്ളിമുടക്കു (Interdicto) വഴി ശിക്ഷിച്ചു. ഇവരും അനുയായികളും വരാപ്പുഴ പള്ളിയുടെ കീഴിലുള്ള തോട്ടുങ്കൽ അന്തോനി എന്ന വൈദികനെ പള്ളിയിൽ കൊണ്ടുവന്നു അദ്ദേഹത്തിനു ഇടവക ഭവനത്തിൽ (domo parochiali) ഒരു മുറി കൊടുത്തു. കേസു കോടതിയിലെത്തിയതിൻെറ ഫലമായി ആ മുറി ഗോവക്കാർ തിരിച്ചെടുക്കുകയുണ്ടായി. മാർതോമ്മാ റോക്കോസിൽ നിന്നു ചെറുപട്ടം സ്വീകരിച്ച കാഞ്ഞിരത്തിങ്കൽ ജോൺ

എന്ന വൈദികാർത്ഥി (clericus) അതേ ഭവനത്തിൽത്തന്നെ വേറൊരു മുറിക്കു അവകാശിയായിരുന്നു. പള്ളിശിക്ഷയിൽ നിന്നു (a censuris) മോചനം കിട്ടി വൈദികപട്ടം സ്വീകരിക്കുന്നതിനു വേണ്ടി, ഇതിനിടയ്ക്ക് ഇദ്ദേഹം വികാരി അപ്പൊസ്തോലിക്കായ്ക്കു കീഴ്പ്പെട്ടു. ആ പള്ളിയുടെ ഒരു ഭാഗത്തെയെങ്കിലും നേടിയെടുക്കുവാനായി വികാരി അപ്പൊസ്തോലിക്കാ അദ്ദേഹത്തിൻെറ ആഗ്രഹം സാധിച്ചുകൊടുത്തു. മറ്റേഭാഗവും വികാരി അപ്പൊസ്തോലിക്കാ പിടിച്ചെടുക്കാതിരിക്കാൻ വേണ്ടി അവർ കയ്യേറ്റക്കാരനായ മെത്രാനോടു ചേർന്നു.

മേല്പറഞ്ഞ നടത്തുകാരിൽ ഒരാൾ വടക്കൻ പുതുക്കാട്ടുകാരനായതിനാൽ അതേസമയം ആ പള്ളിയും കൈക്കലാക്കി. ഇപ്പോൾ ആ പള്ളിമുഴുവനും കയ്യേറ്റക്കാരൻെറ പക്ഷത്താണ്.

1871 ജൂലൈയിൽ പുതുശേരിപള്ളി (ecclesia Puticeri) കൈവശപ്പെടുത്തി. ആർത്താറ്റു പള്ളിയുടെ കുരിശുപള്ളി (ecclesia filialis) യായിരുന്ന ഇതിനെ ഇടവകയാക്കുന്നതിനു ഗോവയധികാരികൾ വിസ്സമ്മതിച്ചതു കാരണത്താൽ സ്വന്ത ലക്ഷ്യപ്രാപ്തിക്കായി ഇടവകക്കാർ വികാരി അപ്പൊസ്തോലിക്കായ്ക്കു കീഴ്പ്പെട്ടു.

1872 മാർച്ചു മാസത്തിൽ മണലൂർ (Manhelur) പള്ളി കൈവശത്തിലായി. ഇതു ഏനമ്മാവു പള്ളിയുടെ കുരിശുപള്ളിയായിരുന്നു. ഇതിനെ സ്വതന്ത്രപള്ളിയായി പ്രഖ്യാപിക്കണമെന്ന ഇവരുടെ അപേക്ഷ ഗോവ വികാരിജനറാൾ സാധിച്ചുകൊടുത്തില്ല എന്ന കാരണത്താൽ ഈ ഉദ്ദേശ്യത്തിനായി ഇവരും വരാപ്പുഴയിലേക്കു ചേർന്നു.

1872 ജൂൺമാസത്തിൽ ചെവൂർ പള്ളിയുടെ ഒരു ഭാഗം വികാരി അപ്പൊസ്തോലിക്കായുടെ കീഴിലേക്കുമാറി. റോക്കോസിൽ നിന്നു പട്ടം സ്വീകരിച്ച അരിമ്പൂർ ജോൺ എന്ന വൈദികാർത്ഥിക്കു മോചനവും പട്ടവും കിട്ടുന്നതിനു വേണ്ടിയായിരുന്നു ഇത്. എതിർത്തുനിന്ന മറുഭാഗം ശീശ്മപക്ഷത്തേക്കു മാറി.

1872 ആഗസ്റ്റിൽ മുണ്ടൂർ (Mundur)പള്ളി അതിൻെറ തലപ്പള്ളിയായ (matrix) വെലൂരിൽ (Vellur) നിന്നു സ്വതന്ത്രമാകാൻ വേണ്ടി ഗോവയുടെ കീഴിൽ നിന്നു വരാപ്പുഴയുടെ അധികാരത്തിലേക്കു മാറി.

അതേസമയം ചിറയ്ക്കൽ മത്തായി എന്ന വൈദികാർത്ഥിക്കുമോചനവും പട്ടവും കൊടുക്കുവാനായി എലഞ്ഞിപ്പള്ളിയുടെ ഒരു ഭാഗം അധീനതയിലാക്കി.

1873 ഫെബ്രുവരിയിൽ അതിരമ്പുഴ പള്ളി കീഴ്പ്പെട്ടു. കാരണം, ഗോവയുടെ കീഴിലായിരുന്ന ഈ പള്ളിയുടെ വികാരിയിൽനിന്ന് വിവാഹസംബന്ധമായ രേഖകൾ സ്വീകരിച്ചുകൂടാ എന്ന് ചുറ്റുമുള്ള 29 പള്ളികളിൽ വികാരി അപ്പൊസ്തോലിക്കാ

പരസ്യപ്പെടുത്തി. ഗോവയധികാരി പള്ളിമുടക്കി (Interdicto)ലാക്കിയ ഏതാനും കുടുംബക്കാർ ആവശ്യപ്പെട്ട വരാപ്പുഴക്കീഴിലുള്ള വികാരിയെ ഈ പള്ളിയിൽ സ്വീകരിക്കുവാൻ വികാരി സമ്മതിക്കാതിരുന്നതാണ് ഇതിനു കാരണം.

1873 മാർച്ചിൽ കടനാടു (Cadelnath) പള്ളി, വൈദികാർത്ഥി ഉപ്പുമാക്കൽ അലക്സാണ്ടറിനു മോചനവും പട്ടവും കിട്ടുന്നതിനുവേണ്ടി വരാപ്പുഴയുടെ കീഴിലേക്കു മാറി.

അതേമാസത്തിൽത്തന്നെ വെളിയനാടു (Vilayanath) പള്ളിയെ ഭാഗികമായി കൈവശപ്പെടുത്തി. വൈദികാർത്ഥി ചിറ്റിലപ്പള്ളി ഇഗ്നേഷ്യസിന് പട്ടം ലഭിക്കുകയായിരുന്നു ഒരു ലക്ഷ്യം. കൂടാതെ ഗോവയുടെ കീഴിലായിരുന്ന ഈ പള്ളിയുടെ വികാരിയിൽനിന്ന് വിവാഹരേഖകൾ കൈപ്പറ്റിക്കൂടാ എന്ന് ചുറ്റുമുള്ള പള്ളികളിൽ മുടക്കിയിട്ടുണ്ടായിരുന്നതാണ് മറ്റൊരു കാരണം. ബാക്കിയാളുകൾ കയ്യേറ്റക്കാരനോടു ചേർന്നു.

1873 ഏപ്രിൽമാസത്തിൽ കണ്ടശ്ശാങ്കടവു പള്ളിയുടെ ഒരു ഭാഗം മുകളിൽപ്പറഞ്ഞ തോട്ടുങ്കൽ അന്തോനി പ്രസംഗങ്ങൾ വഴി സ്ഥലവാസികളെ ഭിന്നിപ്പിച്ചതുമൂലം വികാരി അപ്പൊസ്തോലിക്കാ അധീനത്തിലാക്കി. എതിർത്തു നിന്നവർ മെല്ലൂസുമെത്രാന്റെ പക്കലേക്കു തിരിഞ്ഞു.

അതേ മാസത്തിൽത്തന്നെ ചിറ്റാട്ടുകര പള്ളിയുടെ ഒരു ഭാഗം വികാരി അപ്പൊസ്തോലിക്കാ കരസ്ഥമാക്കി. അവിടെയുള്ള രണ്ടു സെമിനാരിക്കാർക്കു ഗോവ ആർച്ചുബിഷപ്പിന്റെ ദീർഘമായ അഭാവംമൂലം, വികാരി അപ്പൊസ്തോലിക്കായുടെ സെമിനാരിയിൽ പ്രവേശനം ലഭിക്കുവാൻ വേണ്ടിയായിരുന്നു ഇത്. എതിർഭാഗക്കാർ മെല്ലൂസുമെത്രാനെ അനുഗമിച്ചു.

പറത്തൂർ (Parratur) ജോൺ, പുത്തൂർ ജോൺ എന്നീ വൈദികാർത്ഥികൾക്കു പട്ടം ലഭിക്കുന്നതിനുവേണ്ടി പറപ്പൂർ പള്ളി അതേ മാസത്തിൽത്തന്നെ വികാരി അപ്പൊസ്തോലിക്കായുടെ കീഴിലേക്കുമാറി.

കൊച്ചിടത്ത് (coccitatti) എമ്മാനുവേൽ, കൊച്ചുപുര (coccipura) ചാക്കോ എന്നീ വൈദികാർത്ഥികളുടെ മോചനവും പട്ടവും സംബന്ധിച്ച വ്യവസ്ഥയിന്മേൽ അതേമാസത്തിൽത്തന്നെ കുറവിലങ്ങാട്ടു പള്ളിയുടെ ഒരു ഭാഗം സ്വീകൃതമായി. മറ്റൊരു വൈദികാർത്ഥി നിധീരി എമ്മാനുവേൽ വരാപ്പുഴ വികാരിയെ വിജയപൂർവ്വം ആ പള്ളിയിൽ പ്രവേശിപ്പിച്ചതിനെ തുടർന്നു പട്ടമേറ്റു. ഈ ഏർപ്പാടുകളെ എതിർത്ത വിഭാഗം ഏലിയാ മെല്ലൂസിന്റെ പക്കലേക്കു മാറി.

1873 മെയ് മാസത്തിൽ മാറ്റുദേശം പള്ളി കൈവശത്തിൽ വന്നു. കാരണം

വിവാഹ സംബന്ധമായ രേഖകൾ ഈ പള്ളിയുടെ ഗോവക്കീഴിലുള്ള വികാരിയിൽ നിന്നു കൈപ്പറ്റുകയോ അദ്ദേഹത്തിനുകൊടുക്കുകയോ ചെയ്യരുതെന്ന് അടുത്തുള്ള തൻെറ എല്ലാ വികാരിമാർക്കും വികാരി അപ്പൊസ്തോലിക്കാ വിലക്കു കൊടുത്തു. ഇങ്ങനെ ഈ പള്ളിയിലെയും അയൽ പള്ളികളിലെയും ഇടവക ജനങ്ങൾ തമ്മിൽ വിവാഹബന്ധം തടയപ്പെട്ടതിനാൽ അത്യാവശ്യത്താൽ നിർബന്ധിതമായ ഈ പള്ളി വികാരി അപ്പൊസ്തോലിക്കായ്ക്കു കീഴ്പ്പെട്ടു.

ആ മാസത്തിൽത്തന്നെ അതേ കാരണത്താൽ മുതലക്കോടം പള്ളി കീഴ്പ്പെടുവാൻ നിർബന്ധിതമായി.

അതേ മാസത്തിൽ കല്ലറമ്പു പള്ളിയുടെ ഒരു ഭാഗം എടക്കുളത്തു കപ്പേളയുമായി കീഴടങ്ങി. എടക്കുളത്തു മത്തായി എന്ന വൈദികാർത്ഥിക്കു മോചനവും പട്ടവും കിട്ടുകയായിരുന്നു ലക്ഷ്യം. എന്തെന്നാൽ ഇങ്ങനെയൊരു വ്യവസ്ഥ വികാരി അപ്പൊസ്തോലിക്കാ സ്പഷ്ടമായി മുന്നോട്ടു വച്ചിരുന്നു.

1873 ജൂൺ, ജൂലൈ മാസങ്ങളിൽ ഒല്ലൂർ, പുതുക്കാട്ട്, കാട്ടൂർ, മുക്കാട്ടുകര എന്നീ പള്ളികളെ അവിടത്തെ പ്രമാണികളുടെ നേതാവ് വികാരി അപ്പൊസ്തോലിക്കായുടെ കീഴിലേക്കാനയിച്ചു. ഗോവ ആർച്ചുബിഷപ്പിൻെറ ദീർഘമായ അസാന്നിദ്ധ്യം, ഗോവയുടെ പള്ളികളിൽ അന്നും നിപതിച്ചിരുന്ന ശീശ്മയുടെ നിഴൽ എന്നിവയെക്കുറിച്ചുള്ള സന്യാസികളുടെയും, ഇക്കാര്യത്തിനായി ഈ എൽത്തുരുത്ത് ആശ്രമത്തിൽ വന്ന പീലിപ്പോസച്ചൻെറയും പ്രബോധനങ്ങൾക്കു ഈ മനുഷ്യൻ ചെവികൊടുത്തുകൊണ്ടു സഹപൗരരുടെയിടയിലുള്ള തൻെറ വലിയ ശക്തിയും സ്വാധീനവും അങ്ങേയറ്റം പ്രയോഗിക്കുകയുണ്ടായി.

1873 ഒക്ടോബറിൽ സെമിനാരിക്കാരനായ ആട്ടോക്കാരൻ തോമ്മായ്ക്കു പട്ടം കൊടുക്കുന്നതിനുവേണ്ടി ആമ്പക്കാട്ടുപള്ളി കൈവശത്തിലാക്കി.

വൈദികാർത്ഥി കോട്ടപ്പടി പൗലോസിനു മോചനവും പട്ടവും കൊടുക്കണമെന്ന വ്യവസ്ഥയിന്മേൽ അതേയാണ്ടിൽ പുത്തൻപീടിക പള്ളി വിധേയത്വം സമർപ്പിച്ചു.

ആ നാളിൽത്തന്നെ കാഞ്ഞിരക്കാട്ടു എമ്മാനുവേൽ എന്ന വൈദികൻ തൈക്കാട്ടുശ്ശേരി (Taicathaceri) പള്ളിയെ വികാരി അപ്പൊസ്തോലിക്കായുടെ കീഴിലേക്കാനയിച്ചു. ഗോവയുടെ കീഴിലുള്ള ആലുവാ സെമിനാരിയിൽ ഒരിക്കൽ പ്രൊഫസറായിരുന്ന ഇദ്ദേഹം അനുസരണക്കേടുമൂലം അവിടെനിന്നു ബഹിഷ്കൃതനായ ആളാണ്. പള്ളിയെ നയിച്ചുകൊണ്ടു വന്ന ശേഷം ഇദ്ദേഹത്തിനു വികാരി അപ്പൊസ്തോലിക്കായിൽ നിന്നു അതേരീതിയിൽ ബഹിഷ്കരണം ലഭിച്ചു. ഇപ്പോൾ

ഇദ്ദേഹം കയ്യേറ്റക്കാരൻ മെത്രാനോടു ചേർന്നു നില്ക്കുന്നു.

അതുകൊണ്ടു, ചോദ്യമിതാണ്: തിരുസ്സിംഹാസനത്തിൻെറ സമാധാനലക്ഷ്യത്തിൽ നിന്നുള്ള "സ്വമേധയാ" എന്ന വ്യവസ്ഥയെ ഇത്തരത്തിലുള്ള പ്രവർത്തനം വഴി വന്ദ്യ വികാരി അപ്പൊസ്തോലിക്കാ വേണ്ടിടത്തോളം പാലിച്ചിട്ടുണ്ടോ? ഇത്രയും പള്ളികളിൽ ഇരട്ടയധികാരം ഏർപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ട് ഇടവക ജനങ്ങളുടെയിടയിൽ തുടർച്ചയായ ഭിന്നതയുടെ വിത്തു വിതയ്ക്കുകയല്ലേ അദ്ദേഹം ചെയ്തിരിക്കുന്ന ത്?ഇങ്ങനെ വിഭജിക്കപ്പെട്ട പള്ളികളിൽ ഗോവയുടെ അധികാരത്തിനു വിധേയരാ യിരുന്നവരിൽ, മിഷനറിമാരുടെ കീഴിലെന്നതിനെക്കാൾ ശീശ്മക്കാരനായ മെത്രാൻെറ കീഴിൽ കഴിയുവാൻ ഇഷ്ടപ്പെടത്തക്കവണ്ണം കർമ്മെലിത്താ വൈദികരുടെ നേർക്കുള്ള വെറുപ്പ് അത്രയധികം വിദ്വേഷമായി വളർന്നു എന്നതു തീർച്ചയാണ്. ഗോവപ്പള്ളികളുടെ പ്രമാണികൾ ഗോവ വികാരിജനറാളിനെഴുതിയ എഴുത്തിൻെറ അന്തരാർത്ഥം (sensus) "കൊടുങ്ങല്ലൂർ അതിരൂപതയുടെ ഭരണാധിപനായ" (gubernator) ഇദ്ദേഹത്തിൻെറ 1872 ജൂലൈ 10-ലെ മറുപടിയിൽ നിന്നു എളുപ്പത്തിൽ ഗ്രഹിക്കാവുന്നതാണ്. [11] അതിൻെറ കോപ്പി ഇതോടൊപ്പം B അക്ഷരത്തിൻെറ കീഴിലുണ്ട്. മലബാറുകാർ ഒരു തരത്തിലും ഒരു ശീശ്മമെത്രാനെ പാത്രിയാർക്കായിൽ നിന്നു ആവശ്യപ്പെട്ടിട്ടില്ല എന്നും സംരക്ഷണാധികാരം വഴി (per jurisdictionem Patronatus) യും തന്മൂലം ഗോവയിലെ സഭാധികാരം വഴിയും ബാബേലിലൂടെ ഒരു മെത്രാൻ വൈദികാർത്ഥികൾക്കു പട്ടം കൊടുക്കാൻ വരണമെന്നാണ് അവർ ആവശ്യപ്പെട്ടത് എന്നും ആശ്വാസപൂർവ്വം നമുക്കു അനുമാനിക്കുവാൻ കഴിയും. മെല്ലൂസുമെത്രാൻ വന്നതോടെ പള്ളികളിൽ അധികാരം കയ്യടക്കിയ മോശക്കാരായ ചിലരെയൊഴിച്ചാൽ - ഇത്തരക്കാരെ എവിടെയും കാണാം - ഈ ജനം ഹൃദയത്തിൽ ശീശ്മക്കാരല്ല. ശ്ലൈഹികസന്ദർശകൻെറ വരവിനുശേഷവും അവർ മാനസ്സാന്തര പ്പെടാത്തതു താഴെപ്പറയുന്ന കാരണങ്ങളാലാണ്. മഹറോനിൽപ്പെടാത്ത "സ്വന്തം" പാത്രിയാർക്കാ അവരെ വഞ്ചിച്ചിട്ടില്ല എന്ന അവരുടെ ബോദ്ധ്യം; വികാരി അപ്പൊസ്തോലിക്കായ്ക്കു കീഴ്പ്പെടാൻ അവർ നിർബന്ധിതരാകുമോ എന്ന ഭയം; സ്വന്തം മെത്രാനെ കിട്ടുന്നതിനുവേണ്ടിയുള്ള അവരുടെ പരിശ്രമം വീണ്ടും പരാജയപ്പെടുമോ എന്ന ഭയം; ഒരു കാലത്ത് ഈ ജനത്തിനു സ്വന്തമായ മെത്രാനെ തിരുസ്സിംഹാസനം നല്കും എന്ന പ്രതീക്ഷ.

ഈ ചരിത്രവിവരങ്ങൾ ഉപയോഗരഹിതങ്ങളല്ലെന്നു വിശ്വസിച്ചുകൊണ്ടു അവയെ

---

11. ഈ കത്തെഴുതിയപ്പോൾ മൊയ്റിന് പ്രസ്തുത പ്രമാണികളുടെ കത്തിൻെറ കോപ്പി കിട്ടിയിരുന്നില്ല എന്നാണു മനസ്സിലാക്കേണ്ടത്. കാരണം വികാരിജനറാളിൻെറ മറുപടി മാത്രം അദ്ദേഹം ഇവിടെ ചേർത്തിരിക്കുന്നു അടുത്ത എഴുത്തിൽ (20-ാം നമ്പർ) പ്രമാണികളുടെ എഴുത്തിൻെറ പകർപ്പു കൊടുത്തിട്ടുണ്ട്. സൗകര്യാർത്ഥം ഇവിടെ പ്രമാണികളുടെ എഴുത്തും വികാരി ജനറാളിൻെറ മറുപടിയും കൊടുക്കുന്നു.

താഴ്മയായി അങ്ങേയ്ക്കു സമർപ്പിക്കുന്നു. അങ്ങയുടെ പ്രാർത്ഥനകളിൽ എന്നെയും മലബാർ ജനതയെയും അനുസ്മരിക്കാനപേക്ഷ.

P.S. മുകളിൽ പറഞ്ഞ ആമ്പക്കാട്ടു പള്ളിയുടെ ഒരു ഭാഗം മെല്ലൂസു മെത്രാന്റെ ഭാഗത്തേക്കു ചേരാൻ ഒരുങ്ങുന്നതായി ഇപ്പോൾ കേൾക്കുന്നു. മാനസ്സാന്തരപ്പെടുമെന്നു ഞങ്ങൾ പ്രതീക്ഷിച്ചിരുന്ന എല്ലാ പള്ളികളും ശീശ്മയിൽ ഉറച്ചു കഴിഞ്ഞു. ഏതു തരം വിളംബവും ഈ സാഹചര്യത്തിൽ അപകടകരമാണ്. കൂടുതൽ വലിയ തിന്മകളെ ഒഴിവാക്കാൻ ഈ ജനത്തിനു കഴിയുന്നതും വേഗം സ്വന്തമായ മെത്രാനെ കൊടുക്കണമെന്നു എന്നത്തേതിലും വലിയ നിർബ്ബന്ധത്തോടെ ഞാൻ ശുപാർശ ചെയ്യുന്നു. (majori quam unquam insistentia suadeo)

[20-ാം നമ്പർ എഴുത്തിന്റെ ഒടുവിൽ A അക്ഷരത്തിന്റെ കീഴിൽ കൊടുത്തിരിക്കുന്ന പകർപ്പ്.]

(മലബാർ പള്ളികൾ കൊടുങ്ങല്ലൂരിലെ ഗോവൻ വികാരി ജനറാളിന് 1872 ജൂലൈ 5-നു എഴുതിയ കത്തിന്റെ പകർപ്പ്. ഇതിനെക്കുറിച്ചു എന്റെ 19-ാം നമ്പർ കത്തിൽ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്.)

SC Malabaresi 1862-1877

Fol. 581 R-V

വെളിയനാടു മുതൽ പാലൂർ വരെയുള്ള 31 പള്ളികളുടെ വികാരിമാരും കത്തനാരന്മാരും നടത്തുകാരും ഇടവക ജനങ്ങളും ചേർന്നു എഴുതുന്ന അപേക്ഷ.

ഈ രൂപതയ്ക്കു ആർച്ചു ബിഷപ്പു ഇല്ലാത്തതിനാൽ പട്ടം കൊടുക്കൽ നടക്കുന്നില്ല. വൈദികരുടെ എണ്ണം വളരെ കുറഞ്ഞു കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. അതിനാൽ ഞങ്ങൾക്കുണ്ടായിട്ടുള്ള വലിയ പ്രയാസങ്ങളും ക്ലേശങ്ങളും കാരണത്താൽ സംരക്ഷണാധികാരത്തിൻ കീഴി (sub jurisdictione Patronatus) ലായിരുന്ന ചില പള്ളികൾ വരാപ്പുഴ ഭാഗത്തേക്കു ചേരുകയുണ്ടായി. അതേ സംരക്ഷണാധികാരത്തിൻ കീഴിൽ കഴിയുന്ന ഞങ്ങളാകട്ടെ വളരെ കാര്യങ്ങൾ സഹിക്കുകയാണ്. അതിനാൽ ഞങ്ങളെല്ലാവരും ഇന്ന് തൃശൂർ പള്ളിയിൽ സമ്മേളിച്ച്, ഈ സ്ഥിതിയിൽത്തന്നെ 1873 ഏപ്രിൽ മാസം വരെ കഴിയുന്നതിനും ഈ സമയത്തിനുള്ളിൽ ഒരു ആർച്ചുബിഷപ്പ് ഈ രൂപതയിൽ വന്നു ചേരുന്നില്ലെങ്കിൽ വരാപ്പുഴ ആർച്ചുബിഷപ്പിന്റെ ഭാഗത്തേക്കു ചേരുന്നതിനും തീരുമാനിച്ചു. മംഗലപ്പുഴ (ആലുവാ) യിൽ ഒരു ഭവനം ഞങ്ങൾ വാങ്ങി ദാനം ചെയ്യുകയാണെങ്കിൽ ഉടൻതന്നെ ആർച്ചുബിഷപ്പിനെയും മുതൽ പേരെയും (സെമിനാരി പ്രൊഫസറന്മാർ....) ഞങ്ങൾക്കു ലഭിക്കുമെന്നു വാക്കു പറഞ്ഞിരുന്നതാണ്. എന്നാൽ ഇന്നേ ദിവസം വരെ വാഗ്ദാനം പാലിച്ചിട്ടില്ല.

അതിനാൽ മേല്പറഞ്ഞ സമയത്തിനുള്ളിൽ സംരക്ഷണാവകാശത്തിൻെറ (sub Patronatus) മെത്രാന്മാർക്കു വരാൻ പ്രയാസമാണെങ്കിൽ ബാബേലിൽ നിന്നു അങ്ങ് 10 വൈദികരെയും രണ്ടു മല്പാന്മാരെയും (Professores) ഒരു മെത്രാനെയും അതേ സംരക്ഷണാവകാശത്തിൻെറ കീഴിൽ (sub eodem Patronatu) സംരക്ഷകൻെറ (Patroni) അല്ലെങ്കിൽ ഞങ്ങളുടെ ചെലവിൽ വരുത്തണം.. ഇതും നടക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ ഞങ്ങളെല്ലാവരും വരാപ്പുഴയിലേക്കു ചേരുന്നതിനും അവിടെ തുടരുന്നതിനും നിർബ്ബന്ധിതരാകും. ആയതുകൊണ്ട് ഉടനെതന്നെ ഞങ്ങളുടെ ഈ അപേക്ഷയെ ഗോവ ആർച്ചു ബിഷപ്പിനോ പോർട്ടുഗൽ രാജാവിനോ അയച്ചു കൊടുത്തു അവരുടെ സമ്മതം വാങ്ങുന്നതിന് ഞങ്ങൾ അങ്ങയോടു ആവശ്യപ്പെടുന്നു.

B

[ഗോവയുടെ അധികാരത്തിൻ കീഴിലുള്ള മലബാറുകാരിൽ പ്രമാണികളുടെ കത്തിനു ഗോവ വികാരിജനറാൾ കൊടുത്ത മറുപടി - 19-ാം നമ്പർ എഴുത്തിൻെറ ഒടുവിൽ കൊടുത്തിരിക്കുന്നു.]

വികാരിജനറാളും കൊടുങ്ങല്ലൂർ അതിരൂപതയുടെ ഭരണാധികാരിയു (gubernator) മായ നാം ബനഡിക്റ്റ് ദെ റൊസാരിയോ ഗോമസ്.

മലബാറിൻെറ വടക്കു ഭാഗത്തു വെളിയനാടു പള്ളി മുതൽ പാലൂർ പള്ളി വരെ നമുക്കു കീഴ്പ്പെട്ടിരിക്കുന്ന പള്ളികളുടെ ബഹുമാനപ്പെട്ട വികാരിമാർക്കും വൈദികർക്കും പ്രതിനിധികൾക്കും (Procuratoribus) സ്വസ്തിയും ഈശോമ്ശിഹായിൽ ആശീർവ്വാദവും.

ഈ മാസം 5-നു നിങ്ങളയച്ച കത്തു നമ്മുടെ പക്കലെത്തി. ഈ രൂപതയ്ക്ക് ആർച്ചു ബിഷപ്പില്ലാത്തതിനാൽ അതീവ ജാഗ്രതയോടെ ഒരു മേലദ്ധ്യക്ഷൻെറ നിയമനത്തിന് നാം ഏർപ്പാടു ചെയ്യണമെന്നും അഥവാ ഇതു വളരെ പ്രയാസകരമായ കാര്യമാണെങ്കിൽ ചുരുങ്ങിയ പക്ഷം ബാബേൽ വഴി സംരക്ഷണാധികാരത്തിലൂടെ (per jurisdictionem Patronatus) വേറൊരു മെത്രാനെ കൊണ്ടു വരണമെന്നുമുള്ള നിങ്ങളുടെ അപേക്ഷ ഏറിയ സന്തോഷത്തോടെ നാം സ്വീകരിച്ചിരിക്കുന്നു.

കഴിഞ്ഞ മാസം 10-നു ഗോവയിലെ ഭരണസമിതി നമ്മുടെ പേർക്കയച്ച കത്തിൽ നിന്ന്, നമുക്കു ആർച്ചുബിഷപ്പിനെ അയയ്ക്കുന്ന കാര്യത്തെക്കുറിച്ചു പോർട്ടുഗൽ ഗവൺമെൻറു ശ്രദ്ധിക്കുകയാണെന്നും ഈ സെമിനാരിയുടെ ഭരണത്തിനു വേണ്ടുന്ന കാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ച് വിവരങ്ങൾ (relationem) ആവശ്യപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടെന്നും നാം ഗ്രഹിച്ചു. ആകയാൽ നിങ്ങളുടെ ആഗ്രഹം നിങ്ങൾ സൂചിപ്പിച്ചിരിക്കുന്ന സമയത്തിനു മുമ്പേ തന്നെ നിറവേറണം എന്നതിൽ നാം അതിയായി സന്തോഷിക്കുന്നു.

എന്നാൽ നിങ്ങളുടെ ലക്ഷ്യത്തിനും ഗവൺമെൻറിൻെറ മേൽനോട്ടത്തിനും (cura) ഹാനിവരുത്തത്തക്ക ഒരു വാചകം ആ എഴുത്തിൽ ഞാൻ [1] കണ്ടതിനാൽ അതിനെ മേലധികാരികൾക്കു അയയ്ക്കേണ്ട എന്നു ഞാൻ കരുതുന്നു. ആ വാചകത്തെക്കുറിച്ചു നിങ്ങളെ ഞാൻ ശാസിക്കുന്നില്ല. ഈ സാഹചര്യത്തിൽ നിങ്ങൾ സമയപരിധി (6 മാസം) വച്ചിരിക്കുന്നത് അപകടകരമാണ്. അതിലും അപകടകരമാണ് ആ സമയത്തിനു ശേഷം നിങ്ങൾ ചെയ്യുവാൻ (വരാപ്പുഴ അധികാരത്തിൻ കീഴിലേക്കു മാറുക) തീരുമാനിച്ചിരിക്കുന്നത്. നിങ്ങളുടെ ഈ തീരുമാനം നിങ്ങളുടെ അപേക്ഷ സാധിക്കുന്നതിനു തടസ്സമാകാൻ പാടുണ്ട്. വേറെ വിധത്തിൽ രൂപം കൊടുത്തു അപേക്ഷ നിങ്ങളയച്ചാൽ അതിനെ ഞാൻ ആർച്ചു ബിഷപ്പിനോ പോർട്ടുഗൽ രാജാവിനോ അയച്ചുകൊടുക്കുന്നതായിരിക്കും.

ആലുവാ സെമിനാരിയിൽ നിന്ന് ജൂലൈ 10, 1872

●

1. ബഹുവചനരൂപത്തിലാണ് എഴുത്തു തുടങ്ങുന്നതെങ്കിലും പിന്നീടു ഏകവചനത്തിലാണ് തുടരുന്നത്.

20

SC Malabaresi 1862-1877
Fol 577R - 579V

എൽത്തുരുത്ത് ആശ്രമത്തിൽ നിന്ന്

നവംബർ 9, 1876.

കഴിഞ്ഞ എഴുത്തിൻെറ ഒടുവിൽ ആമ്പക്കാട്ടിനെക്കുറിച്ചു ഞാൻ കൂട്ടിച്ചേർത്ത കാര്യങ്ങൾ ഞാൻ വിശ്വസിച്ചതിലും കൂടുതൽ പ്രാധാന്യമുള്ളവയാണ്. അതിനാൽ അവ തിരുസ്സിംഹാസനത്തിൻെറ കൂടുതൽ ഗൗരവമായ ശ്രദ്ധയും ത്വരിതമായ നടപടിയും ആവശ്യപ്പെടുന്നു. അപകടത്തെക്കുറിച്ചു കേട്ടയുടൻ തന്നെ എനിക്കു വേറെ ആളില്ലാത്തതിനാൽ എൻെറ ദ്വിഭാഷിയെ ആമ്പക്കാട്ടു പള്ളിയിലേക്ക് ഞാനയച്ചു. അദ്ദേഹം എന്നെ അറിയിച്ച വാർത്ത ഇതാണ്: ആമ്പക്കാട്ടു പള്ളിയിൽ മാത്രമല്ല മലബാറിൻെറ ഈ ഭാഗത്തുള്ള പല പള്ളികളിലും പ്രശ്നമുണ്ട്. മലബാറിൽ നിന്നു ഞാൻ പോയി എന്ന തെറ്റായ വാർത്ത മൂലം നിരാശപ്പെട്ട് ആമ്പക്കാട്ടു നിവാസികൾ മെല്ലൂസു മെത്രാനു കീഴ്പ്പെടുവാൻ ഒരുങ്ങുകയായിരുന്നു. ഉടൻ തന്നെ അവരുടെ മാതൃക പല പള്ളികളും സംശയമെന്യേ പിഞ്ചെല്ലുമായിരുന്നു. മലബാറിലെ എൻെറ സാന്നിദ്ധ്യത്തെക്കുറിച്ചു അറിവുകിട്ടിയതോടെ വീണ്ടും കാത്തിരിക്കുവാൻ അവർ തീരുമാനിച്ചു. തിരുസ്സിംഹാസനം അവരുടെ താഴെ പറയുന്ന വാക്കുകൾ ശ്രദ്ധാപൂർവ്വം വിലയിരുത്തട്ടെ. "പലപ്രാവശ്യം ഞങ്ങൾ വഞ്ചിതരായിരിക്കുകയാണ്. ഈ സന്ദർശകനു മുമ്പു വേറെ സന്ദർശകർ വന്നു. അവർ ഞങ്ങളെ കേൾക്കുകയോ, ഞങ്ങളെ സ്വതന്ത്രരാക്കുകയോ ചെയ്തില്ല. അതിനാൽ ഇദ്ദേഹവും ഞങ്ങൾക്കു സ്വന്തമായ മെത്രാനെ തരാതെപോയി എന്നു കേട്ടപ്പോൾ മെല്ലൂസു മെത്രാനെ അംഗീകരിക്കുകയല്ലാതെ ഞങ്ങൾക്കു മറ്റു മാർഗ്ഗമില്ലായിരുന്നു". ആകയാൽ ഞാൻ മിക്കപ്പോഴും അറിയിച്ചത് സ്ഥിരീകൃതമായിരിക്കുന്നു. അതായത് ഇന്നത്തെ മിഷനറിമാരുടെ നേർക്കുള്ള വെറുപ്പ് പൊതുവെ ആഴമേറിയതും മാറ്റാനാവാത്തതു (insuperabilem) മാണ്. തിരുസിംഹാസനം

തങ്ങളെ വരാപ്പുഴ വികാരിയാത്തിൽ നിന്നു വേർപെടുത്തി സ്വന്തം റീത്തിൽപ്പെട്ട മെത്രാനെ തങ്ങൾക്കു നല്കും എന്ന മലബാറുകാരുടെ പ്രതീക്ഷയിൽ അവരെ നിർത്തുന്നത് എൻെറ സാന്നിദ്ധ്യം മാത്രമാണ്.

ആമ്പക്കാട്ടു നിന്നു തിരിച്ചെത്തിയ ആ മണിക്കൂറിൽ തന്നെ ഇവിടെ നിന്നു ഒരു ദിവസത്തെ യാത്രാദൂരമുള്ള മാപ്രാണത്തു പള്ളിയിലേക്കു ശീഘ്രത്തിൽ എൻെറ ദ്വിഭാഷിക്കു പോകേണ്ടിവന്നു. കാരണം, ആ പള്ളിയും കയ്യേറ്റക്കാരനായ മെത്രാനോടു ചേരുവാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നതായി അറിവു കിട്ടി. ആ ഇടവകയുടെ എതിർപ്പിനുള്ള കാരണം വൈദിക ധർമ്മം (Jura stolae) വർദ്ധിപ്പിച്ചുകൊണ്ടു പുതുതായി 1871- ൽ വികാരി അപ്പോസ്തോലിക്കാ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയ നിശ്ചയമാണ്. ഇതിനെതിരെ എല്ലാ പള്ളികളും ശക്തമായി പ്രതിഷേധിച്ചിരുന്നു. ഈ മാസം 5-ാംതീയതി ആചരിച്ച ഒരാളുടെ ചരമവാർഷികത്തിൻെറ അവസരം പിടിച്ച് ആ പള്ളിയിലെ ക്രിസ്ത്യാനികൾ പുതിയ നിരക്കിനു (66 പുത്തൻ) പകരം പഴയ പടി (56 പുത്തൻ) കൊണ്ടു തൃപ്തിപ്പെടുന്നതിന് തങ്ങളുടെ വികാരിയെ നിർബന്ധിക്കുവാനും അദ്ദേഹം സമ്മതിക്കാത്ത പക്ഷം ശീശ്മക്കാരുടെ കൂടെ ചേരുവാനും തീരുമാനിച്ചു. ശീശ്മവൈദികർക്കു ഒന്നും തന്നെ ഇപ്പോൾ കൊടുക്കുന്നില്ല. കാര്യം ഞങ്ങളെ അറിയിച്ച ഒരാളെയൊഴിച്ച് ബാക്കി ഇടവകക്കാരെയെല്ലാം തനിക്കെതിരായും ശീശ്മയുടെ അരുപി ബാധിച്ചിരിക്കുന്നവരുമായിട്ടാണ് എൻെറ ദ്വിഭാഷി കണ്ടത്. കുർബാനയ്ക്കു ശേഷം പ്രസംഗം കഴിഞ്ഞയുടനെ (ഈ പള്ളിയിൽ പത്തുവർഷത്തോളമായിട്ട് ആദ്യത്തെ പ്രസംഗമായിരുന്നു ഇത്) ഇടവകക്കാരെയെല്ലാം പൊതുവായ ആലോചനയ്ക്ക് അദ്ദേഹം വിളിച്ചുകൂട്ടി. ഭക്ഷണവുപേക്ഷിച്ച് അദ്ദേഹം രാത്രിവരെ അവർക്കു ഗുണദോഷം നല്കി (suadens), ചുമതലയിലുള്ള (hodierni) നടത്തുകാരനു പകരം കൂടുതൽ വിശ്വസ്തരായ നാലു പേരെ തിരഞ്ഞെടുക്കുന്നതിനും നിയമാനുസൃതമുള്ള മേലദ്ധ്യക്ഷനു വീണ്ടും അനുസരണം വാഗ്ദാനം ചെയ്യുന്നതിനും വിദഗ്ദ്ധമായി അവരെ സമ്മതിപ്പിച്ചു. പഴയ നടത്തുകാരൻ തന്ത്രപൂർവ്വം പള്ളിയുടെ ഭണ്ഡാരത്തിൻെറ താക്കോലുകൾ സ്വന്തം കൈകളിലാക്കുകയും അതേ പള്ളിയിലെ തന്നെ മദ്യപാനിയായ ഒരു കത്തനാരും തൃശൂരിലെ പ്രമാണികളുമൊത്ത് പള്ളിയെ മെല്ലൂസു മെത്രാനു എല്പിച്ചുകൊടുക്കുവാൻ ഗൂഢാലോചന നടത്തുകയും ചെയ്തിരുന്നു. എന്നാൽ സന്തോഷകരമായ ഈ വിജയത്തിലെത്താൻ ആ പള്ളിയുടെ വികാരിക്കു ത്യാഗം അനുഭവിക്കേണ്ടി വന്നു. വികാരി അപ്പൊസ്തോലിക്ക നടപ്പാക്കിയ പുതിയ നിരക്കു ത്യജിക്കുവാൻ അദ്ദേഹം സന്നദ്ധത പ്രകടിപ്പിച്ചു. എന്നാൽ വൈദികധർമ്മം പഴയപടിയാക്കുന്നതിനെ മുടക്കിക്കൊണ്ടും അവ കൈപ്പറ്റുന്നതു നിർബന്ധമാക്കിക്കൊണ്ടും വികാരി അപ്പൊസ്തോലിക്കയിൽ നിന്നു അല്പം മുമ്പ് ഒരു ഡിക്രി അദ്ദേഹത്തിനു കിട്ടി. കർശനമായ ആ ഡിക്രിയെ ലംഘിക്കാതെ എന്നാൽ അതേ സമയം പാവപ്പെട്ട ജനത്തിൻെറ ഭാരം കുറച്ചു പള്ളിയെ നമ്മുടെ പക്ഷത്തു നിർത്തുക എന്ന ഉദ്ദേശത്തോടെ ജനത്തിൻെറയും വികാരിയുടെയും മുമ്പിൽ വെച്ച നിർദ്ദേശം അവർ സ്വീകരിച്ചു. ഡിക്രിയിൽ ഒന്നും നിശ്ചയിച്ചിട്ടില്ലാത്ത വികാരിയുടെ പ്രതിമാസ ശമ്പളത്തിൽ

നിന്നു ഒത്തതുക കുറയ്ക്കുക. ഇങ്ങനെ മാപ്രാണത്തു പള്ളിയെ രക്ഷിച്ചെടുത്തു. എന്നാൽ ഇതര പള്ളികൾ - അവയിൽ പലതും പാവപ്പെട്ടവയാണ്-- ഈ മാതൃക താമസിയാതെ അനുകരിക്കുമെന്നു വളരെ ഭയപ്പെടേണ്ടിയിരിക്കുന്നു.

ഇത്ര വിലപനീയമായ സ്ഥിതിയിലാണ് ഈ മലബാറിനെ എത്തിച്ചിരിക്കുന്നുത്. ഈ ജനത്തിൻെറ അപേക്ഷ ഉടൻതന്നെ സാധിച്ചു കൊടുക്കയല്ലാതെ തിന്മകൾക്കെല്ലാം മറ്റൊരു പ്രതിവിധിയില്ലെന്ന് അറപ്പിനിടയാകുന്നുവെങ്കിലും (etsi sit ad nauseam) ആവർത്തിച്ചു പറയുവാൻ ഞാൻ നിർബന്ധിതനായിരിക്കുന്നു. തിരുസ്സംഘത്തിൻെറ മറുപടി ഞാൻ വഴി നല്കിക്കഴിഞ്ഞിട്ടും തിരുസ്സിംഹാസനത്തിലേക്കു മലബാറുകാരുടെ പേരിൽ വീണ്ടും അപേക്ഷകളയയ്ക്കുന്നതിൽ വേണ്ടുവോളം ആശ്ചര്യപ്പെടുവാൻ കഴിയുന്നില്ല എന്നു അങ്ങു മാർച്ച് 23-നു എനിക്ക് എഴുതിയല്ലോ. ഈ ജനത്തെ രക്ഷിക്കുവാനും റോമ്മാ സഭയുമായുള്ള ഐക്യത്തിൽ നിലനിർത്തുവാനും ഇനിയും അവശേഷിച്ചിരിക്കുന്ന ഏകപ്രതിവിധി (Medium) കഴിയുന്നതും വേഗം ചെയ്യണമെന്ന് ആവർത്തിച്ചു ശുപാർശചെയ്യുകയും നിർബന്ധിക്കുകയും ചെയ്ത എൻെറ എഴുത്തുകൾക്കുള്ള അതേ അടിസ്ഥാനമാണ് ഇവർ ഇത്ര അധികം നിർബന്ധിക്കുന്നതിൻെറയും പരിശ്രമിക്കുന്നതിൻെറയും അടിയിലുള്ളതും. ആ എഴുത്തിൽ അങ്ങുപറഞ്ഞിരിക്കുന്നതുപോലെ, കാര്യങ്ങളുടെ യഥാർത്ഥസ്ഥിതിയെക്കുറിച്ച് ഞാൻ വഴി തിരുസിംഹാസനത്തിനു അറിവു ലഭിക്കുമെന്നു അങ്ങുപ്രതീക്ഷിച്ചു. ഇതാ, സത്യം ഞാൻ പറഞ്ഞു, ഞാൻ കള്ളം പറഞ്ഞില്ല, വഞ്ചിതനായിട്ടുമില്ല. ജൂലൈ 6 നു ഞാൻ കമ്പിസന്ദേശം വഴി അറിയിച്ച കാര്യങ്ങളുടെ ഓരോവാക്കും ആവർത്തിക്കുന്നു. കാരണം അതിൽ പറഞ്ഞിരുന്നതെല്ലാം ഏറ്റം കൃത്യമായി (adunguemusque) തെളിഞ്ഞിരിക്കുന്നുവെന്നു പല മാസങ്ങളിലെ അനുഭവത്തിലൂടെ ഞാൻ കാണുന്നു. ഇപ്പോഴാകട്ടെ, സദാ വളർന്നുവരുന്ന അപകടത്തെ സ്വന്തം കണ്ണുകൊണ്ടു ഞാൻ കാണുക നിമിത്തം കമ്പിസന്ദേശത്തിൻെറ അവസാനത്തെ വാക്കുകളെ വലിയ ആകാംക്ഷയോടെ ഞാൻ ആവർത്തിച്ചു നിർബന്ധിക്കുകയാണ്: "നിഷേധിക്കൽ ഏറ്റം അപകടകരം" (denegatio periculosissima). അപേക്ഷ സമർപ്പിച്ച ദിവസം മുതൽ മാസങ്ങളോളം നീളുന്ന ദീർഘമായ താമസം മൂലം കയ്യേറ്റക്കാരനായ മെത്രാനും അദ്ദേഹത്തിൻെറ ഉത്തമ വിശ്വാസത്തിലല്ലാത്ത കുറെ അനുയായികൾക്കും– ഇവർ ശക്തന്മാരാണ്. മെല്ലൂസു മെത്രാനെതിരായിട്ടെന്നതിനെക്കാൾ ഇവർക്കെതിരായിട്ടാണ് എൻെറ കൂടുതൽ പോരാട്ടവും.- അനുദിനം ഉന്മേഷം വർദ്ധിച്ചു വരികയാണ്. തത്ഫലമായി തിരുസിംഹാസനത്തിനു മലബാർ ജനതയുടെ അപേക്ഷ കേൾക്കാൻ മനസ്സില്ലെന്നും അതിനാൽ എല്ലാവരും മെല്ലൂസ് മെത്രാനിൽ അഭയം തേടണമെന്നും കൂടുതൽ ഉച്ചത്തിലും ഉറപ്പായും അവർ വിളിച്ചു പറയുന്നു.

ശീശ്മ നിലനില്ക്കുന്നിടത്തോളം നാൾ പുതുതായി, ഒന്നും ചെയ്യുകയില്ലെന്നു തിരുസ്സിംഹാസനം പ്രഖ്യാപിച്ചതായി വന്ദ്യവികാരി അപ്പൊസ്തോലിക്ക നടത്തിയ

അന്ധാളിപ്പിക്കുന്ന(Stupefaciens) പ്രസ്താവന ഇതൊടൊപ്പമായിരുന്നു. ഈ മാസം 1-നു അദ്ദേഹം തന്നെ എനിക്ക് എഴുതിയില്ലായിരുന്നുവെങ്കിൽ ഇങ്ങനെ അദ്ദേഹം പ്രസ്താവിക്കുമെന്നു ഞാൻ വിശ്വസിക്കുകയില്ലായിരുന്നു. അദ്ദേഹം എനിക്ക് എഴുതി: ''ശീശ്മ നില്ക്കുന്നിടത്തോളം കാലം ഒരു മാറ്റവും വരുത്തുകയില്ലെന്നു തിരുസ്സിംഹാസനം പ്രഖ്യാപിച്ചു കഴിഞ്ഞു''. ഞാൻ അദ്ദേഹത്തിന് ഇങ്ങനെ മറുപടി നൽകി: ''ശീശ്മ നിൽക്കുന്നിടത്തോളം കാലം ഒരു മാറ്റവും വരുത്തരുത് (non faciendam) എന്നു തിരുസ്സിംഹാസനം പ്രഖ്യാപിച്ചതായി താങ്കൾ എഴുതിയതിൽ ഞാൻ ആശ്ചര്യപ്പെടുന്നു. ഇത്തരം പ്രഖ്യാപനം എനിക്കു ലഭിച്ചിട്ടില്ല. താങ്കൾക്കു ലഭിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ അതു ഒരു തരത്തിലും പരസ്യപ്പെടുത്തരുത് എന്നു അപേക്ഷിക്കുന്നു. അല്ലെങ്കിൽ കയ്യേറ്റമെത്രാൻ പുതിയ വിജയഘോഷങ്ങൾ നടത്തും''. ഒരു വശത്തു ഫലപ്രദമായ ഏക പ്രതിവിധി പ്രയോഗിക്കുന്നതിനു ദീർഘതാമസം. മറുവശത്തു കയ്യേറ്റമെത്രാൻെറ അനുയായികളുടെ ഇടവിടാതെയുള്ള പ്രഖ്യാപനങ്ങൾ. ഇവയുടെ ഫലമായി, തിരുസ്സിംഹാസനത്തിനു അപേക്ഷകൾ സമർപ്പിച്ച ഇപ്പോഴും വിശ്വസ്തരായ ജനത്തിനും പാലാക്കുന്നേലിൻെറ നേതൃത്വത്തിൽ, ഇത്തരം പ്രതിവിധി പ്രയോഗിക്കുന്നതിനെ പ്രതീക്ഷിക്കുന്ന ശീശ്മക്കാർക്കും, സഹായം തിരുസ്സിംഹാസനത്തിൽ നിന്നു ലഭിക്കുമെന്ന പ്രതീക്ഷയും, എന്നിലും തിരുസ്സിംഹാസനത്തിൽ തന്നെയുള്ള വിശ്വാസവും ക്രമേണമറഞ്ഞു പോകുന്നു. കൂടാതെ മലബാറുകാർ നിരാശയ്ക്കു വശംവദരാകാൻ തുടങ്ങിക്കഴിഞ്ഞു. എൻെറ പ്രസംഗങ്ങളും ന്യായവാദങ്ങളും ഇടയലേഖനങ്ങളും സന്ദർശനങ്ങളും ജനസമ്മേളനങ്ങളും കൊണ്ടു ശീശ്മക്കാർക്കു എന്തു പ്രയോജനമുണ്ടായി? വിദ്യാഭ്യാസവും പഠനവുമുള്ള ഒരു ജനത്തിൻെറ പക്കലേക്കല്ല, അല്പ ബുദ്ധികളും (puerilem) ദീർഘമായ ഞെരുക്കം മൂലം പ്രകോപിതരുമായ ഒരു ജനത്തിൻെറയും നൂറ്റാണ്ടോളം കലശലായ അജ്ഞതയിൽ ഉപേക്ഷിക്കപ്പെട്ടവരും അതിലുപരി ഗോവയും വികാരി അപ്പൊസ്തോലിക്കായും തമ്മിലുള്ള തുടർച്ചയായ തർക്കം മൂലം പിഴച്ച(depravatos) വരുമായ വൈദികരുടെയും പക്കലേക്കാണ് എന്നെ അയച്ചിരിക്കുന്നത്. നാശം വരുന്നതായി ഞാൻ കാണുന്നു. അവർക്കു പ്രതീക്ഷ കൊടുക്കുന്ന കാര്യത്തിൽ എനിക്കു കർശനമായ വിലക്കു തന്നിരിക്കുന്നതിനാലും ഞാൻ എകനും അധികാരമില്ലാത്തവനുമാകയാലും എൻെറ കഴിവുകേടിൽ (impotentia) അതിനെ ഒഴിവാക്കാൻ എനിക്കു സാദ്ധ്യമല്ല. തന്നെയല്ല, മേല്പറഞ്ഞ പ്രഖ്യാപനം തിരുസ്സിംഹാസനം എന്നിൽ നിന്നു മറച്ചുവച്ചുകൊണ്ട് വികാരി അപ്പൊസ്തോലിക്കായ്ക്കു നല്കി എന്നു ഈ ബുദ്ധിമുട്ടുകൾക്കിടയിൽ കേൾക്കുന്നു. വിശ്വാസികളെ ഇനിയും നിലനിർത്തുന്നതിനും വീണുപോയവരെ രക്ഷിക്കുന്നതിനുമുള്ള ഒരേ ഒരു മാർഗ്ഗമെന്നു നാടു മുഴുവനും സന്യാസികൾ, കത്തനാരന്മാർ, അല്മായർ എന്നിവർ ശ്ലൈഹിക സന്ദർശകനുമൊത്ത് ഒരേസ്വരത്തിൽ പറയുന്ന അതേ പ്രതിവിധിയെ അതിൻെറ ലക്ഷ്യമായ ഫലം കിട്ടിക്കഴിയാതെയും, ശീശ്മ നാമാവശേഷമായിത്തീരാതെയും ഉപയോഗിക്കരുത് എന്നല്ലേ ഇതുവഴി പ്രഖ്യാപിച്ചിരിക്കുന്നത്?

ഇങ്ങനെയൊരു പ്രഖ്യാപനം തിരുസ്സിംഹാസനം യഥാർത്ഥത്തിൽ നടത്തിയിട്ടുണ്ടെന്നു ഞാൻ വിശ്വസിക്കുന്നില്ല. തിരുസ്സിംഹാസനത്തിൻെറ 1870 ഫെബ്രുവരി 5-ലെ പ്രഖ്യാപനം മനസ്സിലാക്കി, പരസ്യപ്പെടുത്തി, നടപ്പിലാക്കിയ അതേ രീതിയിൽത്തന്നെ വികാരി അപ്പൊസ്തോലിക്കാ തിരുസ്സംഘത്തിൻെറ ചില വാക്കുകളെ വ്യാഖ്യാനിച്ചു എന്നു വിശ്വസിക്കാനാണ് ഞാൻ ഇഷ്ടപ്പെടുന്നത്. എന്നെ നിയമിക്കുന്നതിനുമുമ്പ്, സ്വന്തമെത്രാനെക്കുറിച്ചുള്ള കാര്യം മാറ്റി വയ്ക്കണമെന്നു അപേക്ഷകരോടു കല്പിച്ച തിരുസ്സംഘത്തിൻെറ ഡിക്രിയെയും പരസ്യപ്പെടുത്തുകയും വ്യാഖ്യാനിക്കുകയും ചെയ്തതുപോലെ തന്നെ. ഒന്നാമത്തെ കാര്യത്തിൽ തിരുസ്സിംഹാസനത്തിൻെറ മനസ്സിനെ (sensum) തെറ്റായിഗ്രഹിച്ചുകൊണ്ടും അതിലും തെറ്റായി അതിൻെറ അഭീഷ്ടത്തെ വ്യാഖ്യാനിച്ചുകൊണ്ടും പല പള്ളികളിലും ഭിന്നതയ്ക്കും തർക്കത്തിനും അദ്ദേഹം വാതിൽ തുറന്നു കൊടുത്തു. തന്നെയല്ല അവർ ബാബേലിൽ നിന്നു സഹായം തേടത്തക്കവണ്ണം അത്രയ്ക്കു അവരെ പ്രകോപിപ്പിച്ചു. രണ്ടാമത്തേതിലാകട്ടെ, പാലാക്കുന്നേൽ കത്തനാർ പല പള്ളികളോടും കൂടെ കയ്യേറ്റമെത്രാൻെറ പക്കൽ അഭയം തേടത്തക്കവണ്ണം അദ്ദേഹത്തെ അത്ര വലിയ നിരാശയ്ക്കധീനനാക്കി. മൂന്നാമത്തേതിൽ, ഈ പുതിയ പ്രഖ്യാപനം പരസ്യപ്പെടുത്തുന്നുവെങ്കിൽ ഇപ്പോഴും വിശ്വസ്തരായി നിന്ന് ശാന്തമായി തിരുസ്സിംഹാസനത്തിൻെറ തീരുമാനം പ്രതീക്ഷിച്ചു കഴിയുന്നവരിൽ മേല്പറഞ്ഞ തരത്തിലുള്ള പൊതുവായ നിരാശയെ അവിവേകമായി കുത്തിവച്ചു വലിയ നാശത്തിനിടയാക്കും.

എനിക്കു നേരായ മനസ്സാക്ഷിയിൽ മൗനമായിരിക്കുവാൻ പറ്റുന്നില്ല. അല്ലെങ്കിൽ വിപത്തു വന്നു കഴിഞ്ഞു എന്നെത്തന്നെ മൗനവലംബിച്ചതിനെക്കുറിച്ച് കുറ്റപ്പെടുത്തുവാൻ ഞാൻ നിർബ്ബന്ധിതനാകും. ഒരു പുതിയ രൂപത, അല്ലെങ്കിൽ പ്രത്യേക വികാരിയാത്ത് ഉണ്ടാക്കുന്നതിൻെറ പ്രാരംഭനടപടികൾക്കു ഇത്രയേറെ സമയം ആവശ്യമാണെങ്കിൽ, ഈ ജനത്തെ കുറുക്കൻെറ വായിൽ നിന്നു രക്ഷിക്കുന്നതിനായി ഉടൻതന്നെ, വിപുലാധികാരങ്ങളോടുകൂടി ഒരു താല്ക്കാലിക അഡ്മിനിസ്ട്രേറ്ററെ നിയമിക്കട്ടെ. ശ്രമകരവും മുള്ളുനിറഞ്ഞതുമായ ജോലിയായിരിക്കും അദ്ദേഹത്തിൻേറത്. എന്നാൽ അദ്ധ്വാനിക്കുന്നുവെങ്കിൽ (si sibimet ipsi non pareat) രക്ഷാകരവും ഫലപ്രദവുമായിരിക്കും. ദൈവം അതു ചെയ്യട്ടെ. വേറൊരു പ്രതിവിധിയുണ്ടെങ്കിൽ എന്തുകൊണ്ടു വികാരി അപ്പൊസ്തോലിക്കാ അതു ചെയ്തില്ല? ചെയ്യുന്നില്ല? അതിനെപ്പറ്റി സൂചിപ്പിക്കുന്നുമില്ല?

കൂടുതൽ നിർബ്ബന്ധത്തോടെ അങ്ങയുടെ പ്രാർത്ഥന യാചിച്ചുകൊണ്ടും അങ്ങയ്ക്കു സമൃദ്ധമായി ദൈവകൃപ പ്രാർത്ഥിച്ചുകൊണ്ടും (നിർത്തുന്നു).

●

21

S.C Malabaresi 1862-1877
Fol. 582R-583V + 586R-589V

എൽത്തുരുത്ത് ആശ്രമത്തിൽ നിന്ന്

നവംബർ 16, 1876

ഞാൻ സംശയിച്ചിരുന്നതുപോലെ വികാരി അപ്പൊസ്തോലിക്കാ, ''ശീശ്മ നില്ക്കുന്നിടത്തോളം കാലം ഒരു മാറ്റവും വരുത്തുകയില്ലെന്നു തിരുസ്സംഘം പ്രഖ്യാപിച്ചുകഴിഞ്ഞു'' എന്നു എഴുതിയപ്പോൾ തിരുസ്സിംഹാസനത്തിൻെറ ഏതാനും വാക്കുകളെ തെറ്റായി വ്യാഖ്യാനിച്ചു എന്നതിനെക്കുറിച്ചു ഇനി എനിക്കു സംശയ മില്ല. കാരണം തിരുസ്സിംഹാസനത്തിൻെറ വാക്കുകൾ തന്നെ അദ്ദേഹം പദാനുപദം എനിക്കു വെളിപ്പെടുത്തി:-"സംഗതികളുടെ ഇന്നത്തെ നിലയിൽ, അതായത് മെല്ലൂസു ശീശ്മയുടെ സാന്നിദ്ധ്യത്തിലും, ഹൃദയങ്ങളുടെ തിളപ്പിലും (esaltazione degli animi)ആ വികാരിയാത്തിൻെറ വിഭജനത്തെക്കുറിച്ചുള്ള വിശ്രുതമായ അപേക്ഷ യെപ്പറ്റി തീരുമാനമെടുക്കാനാവില്ല. ഇതുവേണമോ എന്നും യുക്തിപരമായി എങ്ങനെ എന്നും പരിശോധിക്കുന്ന കാര്യം കൂടുതൽ സ്വസ്ഥതയും സമാധാനവുമുള്ള നേരത്തു ചെയ്യുവാൻ തിരുസിംഹാസനം ഉദ്ദേശിക്കുന്നു."- താമസം കൂടാതെ ഞാൻ അദ്ദേഹത്തിനു ഇങ്ങനെ മറുപടി എഴുതി: ''കൂടുതൽ പ്രശാന്തമായ സമ യത്തു തീരുമാനമെടുക്കുവാൻ തിരുസ്സിംഹാസനം കരുതുന്നു. അല്ലാതെ ശീശ്മ നാമാവശേഷമായിട്ടല്ല. രണ്ടാമത്തെ സാഹചര്യത്തിൽ, ശീശ്മ നിലനില്ക്കുന്നി ടത്തോളം കാലം, അതായത് ഒരുപക്ഷേ എന്നന്നേക്കും, തീരുമാനമെടുക്കുന്നതി ലേക്കുള്ളവഴി തിരുസ്സിംഹാസനം അടച്ചുകളഞ്ഞേനേ. ആദ്യത്തേതിലാകട്ടെ, ശീശ്മ നിന്നാലും, "യുക്തിക്കു ചേർന്നത്,അതായത് കൂടുതൽ സ്വസ്ഥതയും സമാധാന വുമുള്ള സമയ"മല്ലാതെ ഒന്നും തന്നെ ആവശ്യപ്പെടുന്നില്ല.

തിരുസ്സിംഹാസനത്തിൻെറ മേല്പറഞ്ഞ വാക്കുകൾ എന്നെ അറിയിച്ച കത്തിൽ, ഇതേവിവരം തന്നെ എന്തുകൊണ്ടു എനിക്കു ലഭിച്ചില്ല എന്നു വ്യക്തമാക്കാനാഗ്രഹിച്ചുകൊണ്ടു വന്ദ്യ വികാരി അപ്പൊസ്തോലിക്കാ പഴയതും ഒരിക്കലും തെളിയിച്ചിട്ടില്ലാത്തതുമായ ആരോപണം ആവർത്തിക്കുവാൻ മടിച്ചില്ല. അതായത് തിരുസ്സിംഹാസനം എനിക്കയച്ച കത്ത് മിക്കവാറും വഴിയിൽ വച്ചു തട്ടിയെടുക്കപ്പെട്ടു കാണും: "ഇത്തരം എഴുത്തു വളരെ നാൾ മുമ്പേ അങ്ങേയ്ക്കു അയച്ചതാണ്. അതു നഷ്ടപ്പെട്ടുപോയതാകാം. അല്ലെങ്കിൽ, കൂടുതൽ സാദ്ധ്യതയോടെ, വഴിയിൽ വെച്ചു തട്ടിയെടുക്കപ്പെട്ടതാകാം.....അതു തൃശ്ശൂരിൽവച്ചു തട്ടിയെടുക്കപ്പെട്ടതല്ലേ? ഇപ്പോൾ എല്ലാറ്റിനെയും കുറിച്ചു സംശയിക്കാം. ഇപ്പോഴത്തെ പുതുമയുടെ തീക്ഷ്ണതയുള്ള പ്രേഷകർ ഇതിനു വേണ്ടുവോളം കഴിവുള്ളവരാണെന്നു കൃത്യമായി കാണിച്ചു തന്നിട്ടുണ്ട്. ''- ആരോപണത്തിൻെറ അടിസ്ഥാനം ഇതാണ്: വിദ്യാർത്ഥികളുടെ ഒപ്പു ശേഖരിക്കുവാനായി പുത്തൻപള്ളി സെമിനാരിയിൽ നിന്നു ഈ സെമിനാരിയിലേക്കയച്ച ഒരെഴുത്തിൻെറ ഒരു കോപ്പി (copia quaedam epistolae) ഒല്ലൂർ വികാരിയുടെ കൈയിൽ വന്നു. അദ്ദേഹം അതു മറ്റു കത്തനാരന്മാരെ കാണിച്ചു. എഴുത്തു തട്ടിയെടുക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ല. തന്നെയല്ല, ഈ സെമിനാരിയുടെ റെക്ടർ കൂടിയായ വികാരി ജനറാൾ കാപ്പിൽ, താൻ അതു കൈപ്പറ്റി എന്ന് പോസ്റ്റുമാസ്റ്റർക്ക് എഴുതിക്കൊടുത്തിട്ടുണ്ട്. ഇതിൻെറ കോപ്പി എൻെറ 8-ാം നമ്പർ കത്തിൻെറ കൂടെ A അക്ഷരത്തിൻെറ കീഴിൽ കാണാവുന്നതാണ്.

തിരുസ്സംഘത്തിൻെറ ഏറ്റം ഒടുവിലത്തെ പ്രഖ്യാപനത്തിനു തെറ്റായി താൻ നല്കിയ വ്യാഖ്യാനം എനിക്കു വെളിപ്പെടുത്തിയ വികാരി അപ്പൊസ്തോലിക്കായുടെ മേല്പറഞ്ഞ കത്തിനോടൊപ്പം മലബാറിൻെറ തെക്കുഭാഗത്തുനിന്ന് എനിക്കു ഒരെഴുത്തു കിട്ടി. ആ തെറ്റായ വ്യാഖ്യാനത്തിൽ നിന്ന് ഞാൻ മുൻകൂട്ടി കണ്ട തിന്മകൾ ഉടൻ തന്നെ യഥാർത്ഥത്തിൽ സംഭവിച്ചു എന്നു ഈ എഴുത്തു കാണിക്കുന്നു. അതു മുഴുവനും പരിഭാഷപ്പെടുത്തി അയയ്ക്കേണ്ടതാണെന്നു ഞാൻ നിശ്ചയിച്ചു. ഇതോടു കൂടി A അക്ഷരത്തിൻെറ കീഴിൽ അതു കൊടുത്തിട്ടുണ്ട്. വികാരി അപ്പൊസ്തോലിക്കായുടെ ചുറ്റും നില്ക്കുന്നവർ, അദ്ദേഹത്തിൽ നിന്നല്ലാതെ മറ്റാരിലും നിന്നു അവർക്കു ലഭിക്കുവാൻ സാദ്ധ്യമല്ലാതിരുന്ന ആ തെറ്റായ വാർത്ത പുളിങ്കുന്നിൽ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിക്കഴിഞ്ഞതായി ആ എഴുത്തിൽ നിന്നു കാണുവാൻ കഴിയും. (മാത്രമല്ല വേറെ കത്തിൽ നിന്നു ഞാൻ മനസ്സിലാക്കിയതുപോലെ, ഡിസ്ട്രിക്റ്റു കേന്ദ്രങ്ങൾ പോലുള്ള തൈക്കാട്ടുശ്ശേരിയിലും പാലായിലും പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുകയുണ്ടായി). ആ എഴുത്തിൽ നിന്നു ഗ്രഹിക്കാവുന്ന മറ്റു കാര്യങ്ങൾ ഇവയാണ്:- ''തിരുസ്സംഘത്തിൻെറ ഈ തീരുമാനം യുക്തമായ വിധങ്ങളിൽ (nei debiti modi)അറിയിക്കുക താങ്കളുടെ പ്രത്യേക ചുമതലയാണ്'' എന്ന തിരുസ്സിംഹാസനത്തിൻെറ നിർദ്ദേശപ്രകാരം വികാരി അപ്പൊസ്തോലിക്കാ എനിക്കു എഴുതി എങ്കിലും, അവർ ഇതു ചെയ്തു; ഈ പരസ്യപ്പെടുത്തൽ മൂലം എത്ര എളുപ്പത്തിൽ നിരാശ ഉണ്ടായി; വികാരി അപ്പൊസ്തോലിക്കായുടെ സെക്രട്ടറിമാർ ഇത്ര പ്രധാനപ്പെട്ട കാര്യങ്ങളിൽ എത്ര കുറച്ചു രഹസ്യവും വിവേകവുമേ പാലിച്ചുള്ളു; സ്വന്ത

റീത്തിൽപ്പെട്ട മെത്രാനു വേണ്ടിയുള്ള അപേക്ഷ ഏതാനും ചില സന്യാസികളുടെ കണ്ടുപിടുത്തമാണെന്നു വികാരി അപ്പൊസ്തോലിക്കാ ഈ നിമിഷം വരെ പറഞ്ഞു കൊണ്ടിരുന്നതു തെറ്റാണ്; പ്രൊപ്പഗാന്താ തിരുസ്സംഘത്തിലേക്കുള്ള പ്രധാനപ്പെട്ട എഴുത്തു വികാരി അപ്പൊസ്തോലിക്കാ തട്ടിയെടുത്തു എന്നു തെളിവില്ലാതെയല്ല ഈ ആരോപണം ഉന്നയിച്ചിരിക്കുന്നത്. [1] - ഇക്കാര്യത്തെക്കുറിച്ചു ബഹുമാനപ്പെട്ട ലെയോപ്പോൾദച്ചനെ ശ്രവിക്കാവുന്നതാണ്. ഒരുമിച്ചു റോമ്മായിക്കു പോകുമ്പോൾ ഇദ്ദേഹത്തിൻെറ പെട്ടിയിൽ നിന്ന് വികാരി അപ്പൊസ്തോലിക്കാ ആ എഴുത്തു ബലമായി എടുത്തു (surripuisse) എന്നു പറയപ്പെടുന്നു. അവസാനമായി തിരുസ്സിംഹാസനം കല്പിച്ചതും ആത്മാർത്ഥമായി ഞാൻ അന്വേഷിച്ചതും പ്രകടിപ്പിച്ചതുമായ വികാരി അപ്പൊസ്തോലിക്കായും ഞാനുമായുള്ള ഐക്യത്തെ എത്ര വക്രമായിട്ടാണ് അദ്ദേഹത്തിൻെറ സഹപ്രവർത്തകരും മലബാറുകാരും വ്യാഖ്യാനിക്കുന്നത് ! ഞാൻ എല്ലാക്കാര്യങ്ങളും ആർച്ചുബിഷപ്പിൻെറ താല്പര്യംപോലെ (ad nutum Archiepiscopi) ചെയ്യണമെന്നു തിരുസ്സിംഹാസനം കല്പിച്ചതായി സഹപ്രവർത്തകർ വമ്പു പറയുന്നു. ഞാൻ വിശ്വാസവഞ്ചന കാണിച്ചു എല്ലാവരെയും വികാരി അപ്പൊസ്തോലിക്കായുടെ കീഴിൽ കൊണ്ടു വരാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു എന്നാണ് സംശയദൃഷ്ടിയോടെ മലബാറുകാർ പറയുന്നത്. ഇത്രയധികം ആത്മാക്കളുടെ രക്ഷ അപകടത്തിലാക്കുന്നതുകൊണ്ട് ഈ വക വക്രവ്യാഖ്യാനങ്ങൾ കഠിനമായി അപലപിക്കപ്പെടേണ്ടതാണ്.

തിരുസ്സിംഹാസനത്തിൻെറ ഈ പ്രഖ്യാപനം മുൻകൂട്ടി കണ്ടുകൊണ്ട് ഞാൻ ആഗസ്റ്റ് 22-നു മെല്ലൂസുമെത്രാനെഴുതിയ തുറന്ന കത്തിൽ ഇങ്ങനെ എഴുതുകയുണ്ടായി : "വിശ്വാസികൾ ശീശ്മ വഴി വിഭജിതരായിരിക്കുന്നിടത്തോളം കാലം മലബാർ സഭയുടെ കാര്യത്തെപ്പറ്റി എളുപ്പത്തിൽ തീരുമാനം എടുക്കുവാൻ തിരുസ്സിംഹാസനത്തിനു പറ്റുകയില്ല." അടുത്ത നാളിൽ ഇംഗ്ലീഷിലാക്കി അങ്ങോട്ടയച്ചതും ഇന്നു മലയാളത്തിൽ അടിച്ച് എല്ലായിടത്തും വിതരണം ചെയ്തിരിക്കുന്നതുമായ എൻെറ ഒക്ടോബർ 20-ലെ ഇടയലേഖനത്തിൽ ഞാൻ ഇങ്ങനെ പ്രസ്താവിച്ചു: "പൂർവ്വികന്മാർ ആണയിട്ട് വാഗ്ദാനം ചെയ്ത തിരുസ്സിംഹാസനത്തോടുള്ള അനുസരണ ഇതുവരെ ദൃഢമായും വിശ്വസ്തമായും പാലിച്ചുപോന്നവർ ഈ പരിവർത്തനത്തിൽ അതേ ദൃഢതയോടെ മരണം വരെ തുടർന്നു പോകാൻ നാം ഉദ്ബോധിപ്പിക്കുന്നു. തിരുസ്സിംഹാസനത്തിൻെറ വിവേകത്തിലുള്ള വിശ്വാസത്തോടെ അവരുടെ ആദ്ധ്യാത്മിക നന്മയ്ക്കും നിത്യരക്ഷയ്ക്കുമുപകരിക്കുന്ന മാർപാപ്പയുടെ തീരുമാനത്തെ അവർക്കു പ്രതീക്ഷിക്കാം. എനിക്കു കിട്ടിയ അറിവനുസരിച്ച്, തിരുസ്സിംഹാസനത്തിൻെറ നേർക്കുള്ള മലബാറുകാരുടെ പരമ്പരാഗതമായ ഭക്തിയും അനുസരണയും കാരണത്താൽ, അവരുടെ ആദ്ധ്യാത്മിക ഭരണത്തെക്കുറിച്ചുള്ള തൻെറ തീരുമാനം, അത് എങ്ങനെയുള്ളതായിരുന്നാലും അവർ ഒന്നടങ്കം താഴ്മയോടും ഹൃദയൈക്യത്തോടും കൂടെ സ്വീകരിക്കുമെന്നതി

---

1. ഇതിനെക്കുറിച്ചു ഈ നമ്പർ കത്തിൻെറ അവസാനമുള്ള നോട്ടു കാണുക.

നെക്കുറിച്ചു പരിശുദ്ധപിതാവിനു സംശയമില്ല. കാരണം, ഭൂമിയിലുള്ള തൻെറ വികാരി വഴി നിശ്ചയിക്കുന്നത് നാശകരമായിരിക്കുവാൻ ഒരിക്കലും ദൈവം അനുവദിക്കില്ല. ഇതിനിടയ്ക്കു ശക്തിമുഴുവൻ സംഭരിച്ച് എല്ലാവരും, ഇവിടെ കയറിപ്പറ്റിയിരിക്കുന്ന കൽദായരെ ശക്തമായി എതിർക്കുമെന്നു പരിശുദ്ധപിതാവു പ്രതീക്ഷിക്കുന്നു.'' ക്ഷമയോടും പ്രത്യാശയോടും കൂടെയിരിക്കുവാൻ മലബാറുകാരെ ഉദ്ബോധിപ്പിച്ചാൽ മതിയെന്നും അതാണ് വിവേകപൂർവ്വകമെന്നും തിരുസ്സംഘത്തിൻെറ യോഗത്തിൽ നിശ്ചയിച്ചതുപോലെ തീരുമാനം മാറ്റിവെച്ചിരിക്കുന്നു എന്ന കാര്യത്തെപ്പറ്റി സൂചിപ്പിക്കേണ്ടതില്ലെന്നും എനിക്കു തോന്നി. അല്ലാഞ്ഞാൽ അവർ നിരാശയിലെത്താനും ഇപ്പോഴും റോമ്മാ സഭയോടു ഈ സഭയെ ഘടിപ്പിച്ചിരിക്കുന്ന പ്രത്യാശാബന്ധം തകർന്നു പോകാവാനും ഇടവരും. മിഷനറിമാർ പരസ്യപ്പെടുത്തിയ മേല്പറഞ്ഞ തെറ്റായ വാർത്തമൂലം എൻെറ വേലയുടെ ഫലം മുഴുവനും നശിക്കുമെന്നും എന്നിലും തിരുസ്സിംഹാസനത്തിലുമുള്ള വിശ്വാസത്തിന് ഇളക്കം സംഭവിക്കുമെന്നും ആകമാനം നിരാശ ആവസിക്കുമെന്നും കയ്യേറ്റക്കാരൻെറ ധാർഷ്ട്യം ഉറയ്ക്കുമെന്നും, എന്നത്തേതിലുമധികം ഈ ജനത്തിൻെറ രക്ഷ അപകടത്തിലാകുമെന്നും യഥാർത്ഥത്തിൽ വളരെ ഭയപ്പെടേണ്ടതുണ്ട്. ദയയർഹിക്കുന്ന ഈ മലബാർ ജനതയുടെ അപകടങ്ങൾക്കും കഷ്ടപ്പാടുകൾക്കും തിരുസ്സിംഹാസനം വേഗം അന്ത്യം വരുത്തണമെന്നു ഉപദേശിക്കുന്നതിലും നിർബ്ബന്ധിക്കുന്നതിലും നിന്നു ഞാൻ വിരമിക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ അങ്ങ് അത് എന്നോടു ക്ഷമിക്കുക.

മാർപാപ്പായുടെ ആഗ്രഹവും കല്പനയുമനുസരിച്ച് വരാപ്പുഴ മേലദ്ധ്യക്ഷനെ മനപ്പൊരുത്തത്തിലേക്കാനയിക്കാൻ ഞാൻ വളരെ പണിപ്പെട്ടു. എല്ലാ തെറ്റുകളും എനിക്കെതിരായി തൊടുത്തുവിട്ട ദൂഷണങ്ങളും മറന്ന് അദ്ദേഹത്തിൻെറ കീഴിലുള്ളവരുടെ അസംഖ്യം പരാതികളെ എനിക്കു സാധിച്ച എല്ലായിടത്തും അദ്ദേഹത്തിൻെറ പക്കലേക്കു ഞാൻ അയച്ചു. പരസ്യമായി അദ്ദേഹത്തിനെതിരായി സംസാരിക്കുവാൻ ആരെയും ഞാൻ അനുവദിച്ചില്ല. സ്വകാര്യ സന്ദർശനങ്ങളിൽ അദ്ദേഹത്തെ ആദരിക്കുവാൻ എപ്പോഴും ഞാൻ പരിശ്രമിച്ചു. അദ്ദേഹവും ഗോവ ആർച്ചുബിഷപ്പും തമ്മിൽ വൈദികോചിതമായ സ്നേഹബന്ധം (amicitiam religiosam) സ്ഥാപിക്കുന്നതിനു ഞാൻ ശ്രദ്ധ ചെലുത്തി. അവസാനമായി, ഞങ്ങളുടെ പരസ്പര സ്നേഹത്തിൻെറയും ഐക്യത്തിൻെറയും മുദ്രയെന്നോണം മൂന്നു മേലദ്ധ്യക്ഷന്മാരുംകൂടി പൊതുവായ ഒരു ഇടയലേഖനം എല്ലാശീശ്മപ്പള്ളികളിലേക്കും അയയ്ക്കണമെന്നു ഞാൻ അഭിപ്രായപ്പെടുകയും അതു തയ്യാറാക്കുകയും ചെയ്തു. ഇതെല്ലാം ചെയ്തത് തിരുസ്സിംഹാസനത്തോടു കടപ്പെട്ട അനുസരണത്താൽ മാത്രമല്ല വേറെ വ്യക്തമായ ലക്ഷ്യങ്ങളോടും കൂടിയാണ്. ഈ മിഷൻെറ അത്യാവശ്യവും അത്യന്തം പ്രയോജനകരവുമായ വിഭജനം തിരുസ്സിംഹാസനം നടത്തുന്നുവെങ്കിൽ വികാരി അപ്പൊസ്തോലിക്കായ്ക്ക് അദ്ദേഹത്തിൻെറ മിഷനറിമാരുമൊത്ത്

യോഗ്യമായ വിധം (cum honore)ഈ മിഷൻെറ ഭാരം വിടാൻ കഴിയുക എന്നതായിരുന്നു പ്രത്യേക ലക്ഷ്യം. ഇപ്പോഴാകട്ടെ, എൻെറ പരിശ്രമങ്ങൾ വഴി കിട്ടുമെന്നു പ്രതീക്ഷിക്കുകയും ലഭിക്കുകയും ചെയ്യുമായിരുന്ന എല്ലാ പ്രയോജനങ്ങളും (emolumenta) തിരുസ്സംഘത്തിൻെറ എഴുത്തിനു നൽകിയ തെറ്റായ (male fundatam) വ്യാഖ്യാനവും ദീർഘദൃഷ്ടിയില്ലാത്ത അതിൻെറ പരസ്യപ്പെടുത്തലും വഴി നഷ്ടപ്പെടാം. അഭിപ്രായത്തിനു വെച്ചിരിക്കുന്ന മൂന്നു മേലദ്ധ്യക്ഷന്മാരുടെയും ഒന്നിച്ചുള്ള ഇടയലേഖനം ഇതോടൊപ്പം B അക്ഷരത്തിൻെറ കീഴിൽ അങ്ങേക്ക് ഞാനയയ്ക്കുന്നു. [2] ഇതിൽ ഉപേക്ഷിച്ചു കളയണമെന്നു വികാരി അപ്പൊസ്തോലിക്കാ ആവശ്യപ്പെട്ടഭാഗം ബ്രാക്കറ്റിൽ കൊടുത്തിട്ടുണ്ട്. വിശ്വാസികളെ നിരാശയിൽനിന്നു രക്ഷിക്കുവാനും വൈദികരുടെ മാനസ്സാന്തരം എളുപ്പമാക്കുവാനും വേണ്ടിയുള്ളതെല്ലാമായിരുന്നു ഈ ഭാഗം. അദ്ദേഹം മാറ്റിയെഴുതിയതും ഞാൻ അംഗീകരിച്ചതുമായ ഭാഗം അടിയിൽ വരയിട്ടുകൊടുത്തിരിക്കുന്നു. ഈ ഇടയലേഖനം നല്ല ഫലം പുറപ്പെടുത്തുമെന്നതിൽ എനിക്കു സംശയമില്ലായിരുന്നു. എന്നാൽ ഇപ്പോൾ മേല്പറഞ്ഞ തെറ്റായ വാർത്ത പ്രചരിച്ചിക്കുന്ന സ്ഥിതിക്കു പരസ്യപ്പെടുത്തിയ തെറ്റിൻെറ സ്ഥിരീകരണമായി മലബാറുകാർ അതിനെ വീക്ഷിച്ചേക്കാം. കാരണം നിയമാനുസൃതമുള്ള ഇടയൻെറ പക്കലേക്കു തിരിച്ചുപോകുവാൻ പലപ്രാവശ്യം അതിൽ ഉപദേശിക്കുന്നുണ്ട്. ബഹുമാനത്തോടും ക്ഷമയോടും കൂടെ തിരുസ്സിംഹാസനത്തിൻെറ തീരുമാനത്തെ കാത്തിരിക്കുവാനുള്ള ഉപദേശങ്ങൾ പൂർണ്ണമായും നീക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ലെങ്കിൽത്തന്നെ അങ്ങേയറ്റം പരിമിതപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. ഇപ്പോഴത്തെ പ്രതിസന്ധിയിൽ ഈ ഇടയലേഖനം പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുക തന്നെ വേണമോ, വേണമെങ്കിൽ വേണ്ട മാറ്റങ്ങളോടു കൂടെ ഞാൻ മാത്രമായി അയയ്ക്കണമോ അതോ ഇപ്പോൾ കിടക്കുന്നതുപോലെ അയയ്ക്കണമോ എന്നു ആലോചിക്കേണ്ടതുണ്ട്. അതു നിശ്ചയിക്കുന്നതിനു വിവേകരഹിതമായ ആ പരസ്യപ്പെടുത്തലും മറുപടിയായി ധൃതിയിൽ അങ്ങുമിങ്ങും ഞാനെഴുതിയ എഴുത്തുകളും എന്തു ഫലം ഉളവാക്കി എന്നു വിവേചിച്ചറിയേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ആർച്ചുബിഷപ്പിൻെറ സെക്രട്ടറിമാർ ഒപ്പുശേഖരണത്തിനു ജാഗ്രത വെയ്ക്കാതിരുന്നതുമുതൽ ഇക്കഴിഞ്ഞ മാസങ്ങളിൽ കത്തോലിക്കരുടെയിടയിൽ പൂർണ്ണമായ ശാന്തത നിലവിലിരുന്നു. എല്ലാവരും സമാധാനത്തിൽ തിരുസ്സിംഹാസനത്തിൻെറ തീരുമാനം കാത്തിരിക്കുകയുമായിരുന്നു. ഇതിനാൽ മേല്പറഞ്ഞ സംഭവത്തെക്കുറിച്ചു ഞാൻ കൂടുതലായി ദു:ഖിക്കുന്നു. കൂടാതെ മലബാറിൻെറ തെക്കൻ പ്രദേശത്തെ ശീശ്മ ഗ്രസിക്കുന്നതിനു മുമ്പുള്ള സംഭവത്തോടു എല്ലാറ്റിലും ഇതു സാദൃശ്യം വഹിക്കുന്നു. അതിൻെറ ഒരുമാതിരി ആവർത്തനം പോലെ തോന്നുകയും ചെയ്യുന്നു. കാരണം ബഹുമാനപ്പെട്ട പ്രിയോരച്ചൻെറ കയ്യിൽ നിന്നു ബലമായി പറ്റിയതും അദ്ദേഹം സ്വന്ത കൈയാൽ ഒപ്പിടാത്തതുമായ എഴുത്തു സമർപ്പിച്ചുകൊണ്ടും വിശ്രുതമായ അപേക്ഷ

---

2. ഇവിടെ വിട്ടു കളയുന്നു.

യുടെ പ്രേഷകർ നിയന്ത്രണം ഇല്ലാത്തവരും മൂന്നാം സഭക്കാരുടെ ആശ്രമങ്ങളിൽ നിന്നു ബഹിഷ്കൃതരും അതു കാരണത്താൽ യാതൊരു സ്വാധീനമില്ലാത്തവരുമായ ഏതാനും യുവാക്കളാണെന്നുമുള്ള റിപ്പോർട്ടു നൽകി സ്വന്തമായ മെത്രാനെക്കുറിച്ചുള്ള കാര്യം മാറ്റി വെയ്ക്കുവാനുള്ള തിരുസ്സംഘത്തിൻെറ ആ ഡിക്രി മുമ്പു സമ്പാദിച്ചു. അതുപോലെ അതേരീതിയിൽ സമ്പാദിച്ച ലത്തീൻ വൈദികരുടെയും സെമിനാരിക്കാരുടെയും ഏതാനും കത്തനാരന്മാരുടെയും ഒപ്പു ചേർത്തുള്ള അപേക്ഷ സമർപ്പിച്ചുകൊണ്ടും ശ്ലൈഹിക സന്ദർശകൻ വിശ്വാസികളെ രണ്ടു കക്ഷികളായി ഭിന്നിപ്പിച്ചു എന്നും മുമ്പിലത്തേതിലും വിനാശകരമായ (exitiosum) ശീശ്മയ്ക്കു തുടക്കം കൊടുത്തു എന്നുമുള്ള അടിസ്ഥാനമില്ലാത്ത റിപ്പോർട്ടുനല്കിക്കൊണ്ടുമാത്രമാണ് ഈ ഡിക്രി നേടിയിരിക്കുന്നത്. സ്വന്തമായ മെത്രാനെ ലഭിക്കുമെന്ന പ്രതീക്ഷയെ തകർത്തു കളയുന്ന (abscindebatur) വ്യാഖ്യാനം ആദ്യത്തെ ഡിക്രിക്കു നല്കിയതുമൂലം ഉടൻതന്നെ മലബാർ മുഴുവൻ ഇളകി വശായിത്തീർന്നു. തെക്കൻ പ്രദേശത്തെ വളരെ പള്ളികളോടു കൂടി പാലാക്കുന്നേലച്ചൻ ശീശ്മയിലേക്കു പോകുകയും ചെയ്തു. സന്ദർശകൻെറ നിയമനം ജനത്തിൽ പ്രത്യാശ പുന:സ്ഥാപിച്ചില്ലായിരുന്നുവെങ്കിൽ മറ്റു പല പള്ളികളും, ഒരു പക്ഷേ എല്ലാ പള്ളികളും, താമസിയാതെ അവയെ പിഞ്ചെല്ലുമായിരുന്നു. അതുപോലെ ഇന്നത്തെ ഡിക്രിക്കു കൃത്യമല്ലാത്ത വ്യാഖ്യാനം നല്കി അതിനെ വിവേകരഹിതമായി വെളിപ്പെടുത്തിയതുമൂലം ഈ വിപത്തിനെ ഒഴിവാക്കാൻ എൻെറ എഴുത്തുകൾ പര്യാപ്തമായിത്തീരുന്നില്ലെങ്കിൽ തിരുസ്സിംഹാസനത്തിൻെറ സന്മനസ്സിലുള്ള ജനത്തിൻെറ പ്രത്യാശയ്ക്കും വിശ്വാസത്തിനും വീണ്ടും യഥാർത്ഥത്തിൽ സാരമായ ഇളക്കം തട്ടും. അങ്ങനെ വരുമെങ്കിൽ അതിൽ നിന്നുളവാകാനിരിക്കുന്ന തിന്മകളെ മുൻകൂട്ടി കാണുവാനല്ലാതെ അവയെപ്പറ്റി മുൻകൂട്ടി പറയുവാൻ ഞാൻ അപ്രാപ്തനാണ്. ഇതിനുശേഷം മലബാറുകാരുടെ പ്രത്യാശ കൂടുതൽ ദുർബലമാകാൻ ഞാൻ ഒന്നും ചെയ്യേണ്ട ആവശ്യമില്ല. അവരെ പൂർണ്ണമായ നിരാശയിൽ നിലനിർത്തുക മാത്രമേ ഞാൻ ചെയ്യേണ്ടതുള്ളു. ഈ സഭയ്ക്കു നേരിട്ടിരിക്കുന്ന ഗൗരവാവഹങ്ങളായ അപകടങ്ങളും വിവിധതിന്മകളും വിപുലാധികാര്യങ്ങളോടുകൂടിയ ഒരു ശ്ലൈഹിക കമ്മിസറിയെ വെച്ചുകൊണ്ടോ അഥവാ തത്തുല്യമായ പ്രതിവിധികൊണ്ടോ കഴിയുന്നതും വേഗം അവസാനിപ്പിക്കണമോ എന്നു അങ്ങു പരിശോധിച്ചു നോക്കുക.

ഇതുവരെ വികാരി അപ്പൊസ്തോലിക്കായെ നേരിട്ടു കാണുവാൻ എനിക്കു കഴിഞ്ഞിട്ടില്ല. കാരണം ഞങ്ങൾ തമ്മിൽ രണ്ടോ മൂന്നോ ദിവസത്തെ യാത്രയ്ക്കുള്ള ദൂരമുണ്ട്. എന്നെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം കൂടെക്കൂടെയുള്ള എഴുത്തുകുത്തുകളും ഇടയലേഖനങ്ങൾ തയ്യാറാക്കലും എന്നെ ഈ ആശ്രമത്തിൽ പിടിച്ചു നിർത്തിയിരിക്കുകയാണ്. ഇതിനും പുറമേ, ഇന്നത്തെ സാഹചര്യത്തിൽ മലബാറിൻെറ വടക്കുഭാഗം വിടാൻ ഞാൻ മുതിരുന്നില്ല. കാരണം ഞാൻ ഇവിടം വിട്ടാൽ കയ്യേറ്റക്കാരായ കൽദായക്കാർ ഞാൻ യുദ്ധത്തിൽ തോറ്റു ഒളിച്ചോടി എന്നു

ആഹ്ലാദിക്കും. കൂടാതെ എൻെറ സാന്നിധ്യം കൊണ്ടു മാത്രം നിലനിൽക്കുന്നവരും എളുപ്പത്തിൽ വഞ്ചിതരാകുന്നവരുമായ കത്തോലിക്കർക്കു നിരാശയുമാകും മറുവശത്തു നിന്നാണെങ്കിൽ വികാരി അപ്പെസ്തോലിക്കായ്ക്ക് ഇങ്ങോട്ടു വരുവാൻ പറ്റുകയില്ല. എന്തെന്നാൽ ലെയോപ്പോൾദച്ചനും അദ്ദേഹത്തിൻെറ സഹോദരനും പോയതിനുശേഷം ഒരു മിഷനറിയും മലബാറിൽ സുറിയാനിക്കാരുടെ ഭാഗത്തു കാണപ്പെട്ടിട്ടില്ലാത്തതിനാലും സുറിയാനിക്കാരെ മുഴുവൻ അവർ ഉപേക്ഷിച്ചതായി കാണപ്പെടുന്നതിനാലും വികാരി അപ്പൊസ്തോലിക്കായുടെ വരവിനെക്കുറിച്ചു എല്ലാവർക്കും ആശ്ചര്യമുണ്ടാകും. തന്നെയല്ല ഇപ്പോൾ പരന്നിരിക്കുന്ന ശ്രുതിയുടെ സ്ഥിരീകരണമായി അതിനെ അവർ കാണും. തൻമൂലം വലിയ ബഹളവും കലക്കവും കുറുമാറ്റവും (defectio)സംഭവിക്കും.

വികാരി അപ്പൊസ്തോലിക്കായുടെ ഭാഗത്തായും മെല്ലൂസുമെത്രാൻെറ ഭാഗത്തായും ഭിന്നിച്ചു നിൽക്കുന്ന അരണാട്ടുകരപ്പള്ളിയിലെ വിശ്വാസികൾ കഴിഞ്ഞ എഴുത്തിൽ ഞാൻ പറഞ്ഞ മാപ്രാണത്തു പള്ളിയുടെ മാതൃക അനുകരിക്കാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നതായി കേൾക്കുന്നു. വൈദികധർമ്മത്തിൻെറ പഴയ നിരക്കു പുനഃസ്ഥാപിക്കുന്നതിനായി ബഹളം വെയ്ക്കുവാനും ആവശ്യപ്പെടുവാനും തുടങ്ങിക്കഴിഞ്ഞു. വികാരി ജനറാളും സെമിനാരി റെക്ടറും കൂടിയായ ഈ ആശ്രമത്തിൻെറ വികാരി കാപ്പിൽ എന്നോടു ഒരാലോചനയും ചോദിക്കാതെ ഇക്കാര്യത്തിന് പരിഹാരം ഉണ്ടാക്കുവാനുള്ള ജോലി ഏറ്റെടുത്തുകഴിഞ്ഞു. എല്ലാക്കാര്യങ്ങളും ആർച്ചുബിഷപ്പിൻെറ പരിഗണനയ്ക്കു വിടേണ്ടതുകൊണ്ടും അദ്ദേഹം എന്നോടു പെരുമാറുന്ന വിധം കൊണ്ടും എന്നോടു സഹകരിക്കരുതെന്ന നിർദ്ദേശം അദ്ദേഹം കാപ്പിലിനു കൊടുത്തിട്ടുണ്ടെന്നു സംശയിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. എന്നിരുന്നാലും സ്വന്തമായ മെത്രാനെ അനുവദിച്ചു കൊടുക്കുകയല്ലാതെ മറ്റൊരു പ്രതിവിധി അവശേഷിച്ചിട്ടില്ലെന്നു ഇദ്ദേഹവും അഭിപ്രായപ്പെടുകയും പ്രസ്താവിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

കർദ്ദിനാൾ അന്തൊനെല്ലിയുടെ നിര്യാണത്തിൽ ഞാൻ പരിശുദ്ധ പിതാവിനോടും കത്തോലിക്കാസഭ മുഴുവനോടും ചേർന്നു ദുഃഖിക്കുന്നു. അദ്ദേഹത്തിൻെറ ആത്മശാന്തിക്കായി ഞാൻ ഏതാനും കുർബ്ബാനകൾ അർപ്പിക്കുന്നതായിരിക്കും.

അങ്ങയുടെ പ്രാർത്ഥനകൾക്കു ഈ മലബാറിനെയും എന്നെയും സമർപ്പിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

A

S.C. Malaberesi 1862-1877
Fol. 584R-585R

[പഴേപറമ്പിൽ ലൂയിസ് മൊയ്റീനയച്ച കത്ത്]

പുളിങ്കുന്നുപള്ളിയിൽനിന്ന്, നവംബർ 7, 1876

ഞാനും യൗസേപ്പച്ചനും അമ്പഴക്കാട്ടു ആശ്രമത്തിലൂടെ കടന്നുപോയപ്പോൾ ഞങ്ങളുടെ സുഹൃത്തുക്കളായ സന്യാസികളിൽനിന്നു വളരെ സങ്കടകരങ്ങളായ വാർത്തകൾ ലഭിച്ചു എന്നു പുത്രനടുത്ത വിശ്വാസത്തോടെ അങ്ങയെ അറിയിക്കുന്നു. ഈ മിഷനിൽ കർമ്മെലിത്താ വൈദികരെ സ്ഥിരപ്പെടുത്തകയല്ലാതെ അവരെ ഇവിടെ നിന്നും മാറ്റേണ്ടതില്ലെന്നും സ്വന്തമായി സുറിയാനിമെത്രാനെ വേണമെന്നുള്ള പുതിയ അപേക്ഷയുടെ ഉടമസ്ഥർ ഇപ്പോഴത്തെ സന്യാസികളാണെന്നും ശീശ്മ കെട്ടടങ്ങുന്നതിനു മുമ്പ് ഞങ്ങളുടെ അപേക്ഷ പരിഗണിക്കയില്ലെന്നും തിരുസ്സിംഹാസനം നിശ്ചയിച്ചു എന്നാണ് വാർത്ത. ഞാൻ ഈ പള്ളിയിൽ തിരിച്ചെത്തിയപ്പോൾ പലരിൽനിന്നും കേട്ട വിവരം ഇതാണ്: ഞങ്ങളുടെ അപേക്ഷ പ്രയോജനരഹിതമായി ഭവിച്ചുഎന്നും കാരണം സ്വന്തമെത്രാനു വേണ്ടിയുള്ള അപേക്ഷ ആവശ്യത്തിന്മേൽ അടിസ്ഥാനപ്പെടുത്തിയുള്ളതല്ലെന്നും അതു ഒരിക്കലും അനുവദിച്ചുകൊടുക്കയില്ലെന്നും പറയുന്ന കത്തു തിരുസ്സിംഹാസനത്തിൽ നിന്നു വികാരി അപ്പെസ്തോലിക്കായ്ക്കു കിട്ടിയിട്ടുണ്ട് എന്നും മറ്റും കാന്തിദൂസച്ചനോ തട്ടാശ്ശേരിലച്ചനോ അല്മായനായ കാഞ്ഞിക്കൽ മത്തായിക്കു എഴുതിയിരിക്കുന്നു. ഇതു അവരുടെ പുതിയ പത്രത്തിൽ (in novo folio) പരസ്യപ്പെടുത്തുമെന്നും കേൾക്കുന്നു. അങ്ങേക്കും ഇതുപോലുള്ള എഴുത്തു കിട്ടിയിട്ടുണ്ട് എന്ന് അതേ എഴുത്തിൽ പറയുന്നു. കാഞ്ഞിക്കൽ താഴെപ്പറയുന്ന കാര്യങ്ങൾ ഉറപ്പിച്ചു പറയുന്നു: ഞങ്ങളപേക്ഷിച്ച പുതിയമെത്രാൻ ലോകാവസാനത്തിനുമുമ്പു വരാൻ പോകുന്നില്ല. വികാരി അപ്പെസ്തോലിക്കായുടെ താല്പര്യമനുസരിച്ചു കാര്യങ്ങളെല്ലാം നിർവ്വഹിക്കണമെന്നു തിരുസ്സിംഹാസനം ശ്ലൈഹിക സന്ദർശകനോടു കല്പിച്ചിരിക്കയാൽ അവരിരുവരും അനുരഞ്ജനത്തിലായി. അതുകാരണത്താൽ അദ്ദേഹം ഇപ്പോൾ വികാരി അപ്പെസ്തോലിക്കായോടു സ്നേഹബന്ധം പുലർത്തുകയും രഹസ്യത്തിൽ ഇദ്ദേഹത്തെ അനുകൂലിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.- ഈ പള്ളിയുടെ വികാരി (സന്ദർശകനെ സ്വീകരിക്കാൻ മനസ്സു കാണിക്കാതിരുന്ന രണ്ടു പേരിൽ ഒരാൾ) എന്നോടു പറഞ്ഞത് ഇങ്ങനെയാണ്:- സ്വന്തം മെത്രാനെ കാണാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നുവെങ്കിൽ ഒരു കടലാസ്സിൽ അദ്ദേഹത്തിൻെറ ചിത്രം വരയ്ക്കുക. എന്നിട്ടു അതു നോക്കിക്കൊള്ളുക. ശീശ്മക്കാരാകട്ടെ ഇങ്ങനെ

പറയുന്നു: മെത്രാനെ കിട്ടുന്നതിനു നിങ്ങൾ വളരെ പണിപ്പെട്ടു. പക്ഷേ ഫലമൊന്നുമില്ല. സാവധാനം എല്ലാ പള്ളികളും മെല്ലൂസു മെത്രാൻെറ കയ്യിലാകും.

സ്നേഹമുള്ള പിതാവേ, ഇത്തരം വാർത്തകൾ മൂലം ഞങ്ങളുടെ ഹൃദയം വേദന കൊണ്ടു പൊട്ടിപ്പോകുന്നു. രണ്ടു രാത്രി ഞാൻ ഉറങ്ങിയില്ല. അത്രയ്ക്കു ആകാംക്ഷയായിരുന്നു എൻെറ ഹൃദയത്തിൽ നിറഞ്ഞു നിന്നത്. കാന്തിദൂസച്ചൻെറ ഈ വാക്കുകൾ കേൾക്കുന്നവരെല്ലാം അസ്വസ്ഥരായി അവർക്കു കിട്ടിയ തിരുസ്സിംഹാസനത്തിൻെറ നിഷേധാത്മകമായ മറുപടിക്കുശേഷം ഉണ്ടാകാനിരിക്കുന്ന പീഡനത്തെക്കുറിച്ച് (de persecutione) ചിന്തിക്കുന്നു. സ്നേഹമുള്ള വന്ദ്യപിതാവേ, ആർച്ചുബിഷപ്പിനും മിഷനറിമാർക്കും ഈ മിഷനിൽ തുടരാൻ സ്ഥിരീകരണം കിട്ടിയാൽ അവർ ഞങ്ങൾക്കെതിരായി എന്തു ചെയ്യുമെന്നും ഞങ്ങൾക്കു ഏതു തരം പീഡനം സഹിക്കേണ്ടിവരുമെന്നും ഏതെല്ലാം തിന്മകളെ പ്രതീക്ഷിക്കേണ്ടി വരുമെന്നും അങ്ങേയ്ക്കു വ്യക്തമായി അറിയാമല്ലോ. തങ്ങൾക്കു മിഷനിൽ സേവനം ചെയ്യുവാൻ അനുവാദം കിട്ടുമോ എന്ന് തീർച്ചയില്ലാതിരുന്ന നേരത്തു അവർ ഞങ്ങളോടു ഇത്തരത്തിലുള്ള ക്രൂരകൃത്യങ്ങൾ ചെയ്തുവെങ്കിൽ, വികാരിയാത്തിൽ അവർക്കു പുന:പ്രതിഷ്ഠ കിട്ടിയതായി കാണുമ്പോൾ അവർ എന്തൊക്കെ ഞങ്ങളോടു ചെയ്യുമെന്നാണ് അങ്ങ് വിചാരിക്കുന്നത്? ശ്ലൈഹികസന്ദർശകൻെറ സാന്നിദ്ധ്യത്തിൽ അവർ ഇത്രയധികം തിന്മ ഞങ്ങളോടു ചെയ്തെങ്കിൽ അങ്ങുപോയിക്കഴിയുമ്പോൾ അവർ എന്തുമാത്രമായിരിക്കും ചെയ്യുക? ഞങ്ങളുടെയിടയിലെ ഒരു ചൊല്ലുപോലെ, അവർ ഞങ്ങളെ കൊല്ലാതെ കൊല്ലും.

സ്നേഹമുള്ളപിതാവേ, സുറിയാനിമെത്രാനെ ചോദിച്ചതു സന്യാസികളല്ലാ ജനത്തോടൊത്തു വൈദികർ മുഴുവനുമാണ്. സുറിയാനിക്കാരെല്ലാം സുറിയാനി മെത്രാനെ അതീവം ആഗ്രഹിക്കുന്നു എന്നു അങ്ങേയ്ക്കറിയാമല്ലോ. ഞങ്ങൾ നെസ്തോറിയൻ പാഷണ്ഡത ഉപേക്ഷിച്ചതിനുശേഷം [1]. എന്തു കൊണ്ടാണ് യാക്കോബായക്കാർ കത്തോലിക്കാസഭയിൽ നിന്നു വേർപെട്ടുപോയത്? അവർ ആഗ്രഹിച്ചതുപോലെ സുറിയാനിമെത്രാൻ ഇല്ലാതിരുന്നതു മൂലമല്ലയോ? എന്തുകൊണ്ടാണ് കൊടക്കച്ചിറ അന്തോനിക്കത്തനാർ ബാബേലിനുപോയത്? വൈദികരും ജനവുമാഗ്രഹിച്ച കൽദായ സുറിയാനിമെത്രാനെ കൊണ്ടു വരുന്നതിനല്ലാതെ മറ്റൊന്നിനും വേണ്ടിയായിരുന്നില്ല. മെത്രാനെ ചോദിച്ചു വാങ്ങിക്കൊണ്ടു വരാൻ ബാബേലിനുപോകുന്നതിനുമുമ്പ് അദ്ദേഹം വേറെ അനേകം വൈദികരുമൊത്ത് 1845 മുതൽ 1856 വരെ തിരുസ്സിംഹാസനത്തിനും പാത്രിയാർക്കായ്ക്കും വളരെ എഴുത്തുകൾ എഴുതിയിട്ടുണ്ട്. എന്തുകൊണ്ടാണ് റോക്കോസുമെത്രാനെ ഇങ്ങോട്ടു കൊണ്ടു വന്നത്? സുറിയാനിക്കാർക്കു സുറിയാനികത്തോലിക്കാമെത്രാൻ ഇല്ലാതിരുന്നതിനാലല്ലയോ? എന്തുകൊണ്ടാണ് തൊണ്ടനാട്ടു അന്തോനി കത്തനാർ

---

1. ലൂയീസു പഴേപറമ്പിലിനു കിട്ടിയ വിദ്യാഭ്യാസത്തിനു ചേർന്ന പ്രസ്താവനയാണിത്. മാർ തോമ്മാ നസ്രാണികൾ പാഷണ്ഡികളായിരുന്നു എന്നു പറയാനാവില്ല.

പാഷണ്ഡ പാത്രിയാർക്കായായ ശെമ്ഓനിൽ നിന്നു മെത്രാൻ പട്ടം സ്വീകരിച്ചത്? ജനത്തിൻെറ ആവർത്തിച്ചുള്ള പ്രോത്സാഹനത്താൽ അദ്ദേഹം ഇതിനു നിർബന്ധിതനായിത്തീർന്നു. അദ്ദേഹം ഇവിടെ തിരിച്ചെത്തിയപ്പോൾ എന്തുകൊണ്ടാണ് ജനം അദ്ദേഹത്തെ സ്വീകരിച്ചത്? അദ്ദേഹം ശീശ്മ വിടുന്നതിന് ആഗ്രഹിച്ചപ്പോൾ എന്തുകൊണ്ടാണ് ജനം അദ്ദേഹത്തെ പിടിച്ചു നിർത്താൻ പരിശ്രമിച്ചത്? അവർ ആഗ്രഹിച്ചതുപോലെ അവർക്കു സുറിയാനിറീത്തുകാരനായ മെത്രാനില്ലായിരുന്നു എന്നതല്ലാതെ വേറൊരു കാരണവുമില്ല.

ഒന്നാമത്തെ ബഹുമാനപ്പെട്ട പ്രിയോരച്ചൻ വളരെ വൈദികരോടുകൂടി മെത്രാനെ ചോദിച്ചുകൊണ്ടു കർദ്ദിനാൾ ബർണബോയ്ക്കു ഒരു കത്തയച്ചു. എന്നാൽ ആ എഴുത്ത് (അതിൻെറ കോപ്പി ഇതോടൊപ്പം ചേർക്കുന്നു) ഇന്നത്തെ ആർച്ചുബിഷപ്പ് തട്ടിയെടുത്തുകളഞ്ഞു (intercepta fuit). എന്തുകൊണ്ടാണ് തൃശൂർക്കാർ ആവർത്തിച്ചുള്ള എഴുത്തുകൾ വഴി മെല്ലൂസുമെത്രാനെ ക്ഷണിച്ചു വരുത്തിയത്?

ഇതെല്ലാം ഇങ്ങനെയിരിക്കെ ഇന്നത്തെ സന്യാസികളാണ് സ്വന്തമെത്രാനു വേണ്ടിയുള്ള അപേക്ഷയുടെ കർത്താക്കൾ എന്ന് ഏതുന്യായം വച്ചുകൊണ്ടാണ് കുറ്റാരോപണം നടത്തുന്നത്? ഒരു കാര്യം തീർച്ചയാണ്. വളരെ സന്യാസികൾ കൽദായമെത്രാനുവേണ്ടിയുള്ള അപേക്ഷയെ പ്രത്യേക വികാരി അപ്പെസ്തോലിക്കായ്ക്കു വേണ്ടിയുള്ള അപേക്ഷയായി മാറ്റി. അദ്ദേഹത്തിനു സഹായമെത്രാനെക്കൂടി വേണമെന്നു വൈദികരും ജനവും കൂട്ടിച്ചേർത്തു. ഇന്നത്തെയും ഭാവിയിലെയും ശീശ്മ നിർമ്മാർജ്ജനം ചെയ്യാനുള്ള ഏക പ്രതിവിധിയാണിത്.

എൻെറ പിതാവേ, എന്നോടു ദയകാണിച്ച്, ഇതെല്ലാം ശരിയാണോ എന്ന് എനിക്കു ഉത്തരം തരിക. എന്നെ ആശ്വസിപ്പിക്കുക. ഉപേക്ഷ വിചാരിക്കാതെ എനിക്കു ഉത്തരം തരിക.

അങ്ങയുടെ വിനീതനും ആജ്ഞാനുവർത്തിയുമായ ദാസൻ

ലൂയീസ് പഴേപറമ്പിൽ.

തട്ടിയെടുക്കപ്പെട്ട എഴുത്തിൻെറ കോപ്പി

വരാപ്പുഴ വികാരിയാത്തിലെ എല്ലാ ആശ്രമങ്ങളുടെയും ശ്രേഷ്ഠനും അങ്ങേക്കു ഏറ്റം കീഴ്വഴക്കമുള്ള എളിയ പുത്രനുമായ വി. ഏലിയായുടെ കുറിയാക്കോസ് മലബാറിലുള്ള ഇടവകക്കാരും സന്യാസികളുമായ എല്ലാ കൽദായസുറിയാനി വൈദികരുടെയും ആലോചനയ്ക്കു വഴങ്ങി എൻെറ ഹൃദയത്തിൻെറ യഥാർത്ഥബോദ്ധ്യമനുസരിച്ച് അങ്ങയെ അറിയിക്കുന്നത്. ഇപ്പോൾ വിശ്വാസികളുടെയിടയിൽ സഭാപരമായ കാര്യത്തെക്കുറിച്ചു ഭിന്നതകളോ അസ്വസ്ഥതകളോ ഇല്ല. കാരണം മലബാറിൽ ഞങ്ങളുടെ പക്കലേക്കുവരുന്ന കൽദായക്കാരുടെ വശീകരണങ്ങളും തന്ത്രങ്ങളും താല്പര്യങ്ങളും, പ്രത്യേകിച്ച് തോമ്മാ മെത്രാൻെറ വാക്കുകളും

പ്രവൃത്തികളും മൂലം അവർക്കു നന്നായി അറിയാം. അങ്ങനെ ഇപ്പോൾ അവർ ശാന്തമായി കഴിയുന്നു. എന്നാൽ ഈ ശാന്തത എളുപ്പത്തിൽ തകരും. എന്തെന്നാൽ കടിഞ്ഞാണില്ലാതെ ജീവിക്കാനാഗ്രഹിക്കുന്ന മനുഷ്യർക്കു എളുപ്പത്തിൽ മനസ്സിൽ വരാവുന്ന ഒരു ചിന്തയുണ്ട്. അതായത്, ഞങ്ങൾ മാർത്തോമ്മാ ക്രിസ്ത്യാനികളാണ്. ഏറെ വർഷങ്ങളായി ഞങ്ങൾക്കു തനതായ ഭരണാധിപനില്ല.(Rectorem)കുറച്ചുവർഷങ്ങൾക്കുമുമ്പുമാത്രം ക്രിസ്ത്യാനികളായിത്തീർന്ന മറ്റെല്ലാവർക്കും സ്വന്തമായ ഭരണാധിപനുണ്ട് (Rectorem privatum). പുരാതനകാലം മുതല്ക്കേ ക്രിസ്ത്യാനികളായ ഞങ്ങൾക്കു ഞങ്ങളുടേതായ ഭരണാധിപനില്ല! അതിനാൽ സ്വന്ത റീത്തിൽപ്പെട്ട ഭരണാധിപനെ കിട്ടുവാനായി ഞങ്ങൾ ബാബേലിലേക്കു പായുന്നു; അല്ലെങ്കിൽ കുറഞ്ഞത് എഴുത്തയയ്ക്കുന്നു. അതിമോഹികളായ (ambitiosi) അവർ ഈ എഴുത്തുകൈപ്പറ്റും. ആയതിനാൽ ഇവിടെ ലത്തീൻസഭയ്ക്കും സുറിയാനിസഭയ്ക്കും വെവ്വേറെ ഓരോമെത്രാൻ ഉള്ളതു നല്ലതായിരിക്കുമെന്നു അങ്ങയെ അറിയിക്കുകയാണ്. ഇതുവഴി സ്വന്തമായ മെത്രാനെ വേണമെന്ന ആഗ്രഹത്തിനു അന്ത്യം വരികയും കൽദായക്കാരുമായുള്ള ഐക്യത്തിനു വിരാമമുണ്ടാകുകയും ചെയ്യും. ഇതുകൂടാതെ രക്തബന്ധത്താൽ ഞങ്ങളോടു അടുത്തുനില്ക്കുന്ന ഞങ്ങളുടെ യഥാർത്ഥസഹോദരന്മാരും യാക്കോബായക്കാർ എന്നറിയപ്പെടുന്നവരുമായ അകത്തോലിക്കർ എളുപ്പത്തിൽ അവരുടെ മതഭേദ (sectam) മുപേക്ഷിച്ച് കത്തോലിക്കാ സഭയിലേക്കു മടങ്ങും. അവർ എണ്ണത്തിൽ രണ്ടു ലക്ഷത്തോളം വരും. ആവശ്യപ്പെട്ട കാര്യങ്ങൾ ലത്തീനിൽനിന്നു സുറിയാനിയിലേക്കു പരിഭാഷപ്പെടുത്തുന്നതിനും ഈ ഭാഷ വശമില്ലാത്ത ആരംഭക്കാരെ പഠിപ്പിക്കുന്നതിനും തക്കവിധം സുറിയാനിയിൽ പരിജ്ഞാനമുള്ളതായി ഇവിടെ ഞങ്ങളുടെ വികാരിയാത്തിലുള്ള മിഷനറിമാരിൽ ആരുമില്ല. എന്നാൽ ഈ ഭാഷയറിയാവുന്ന വല്ല മിഷനറിയെയും ഇങ്ങോട്ട്, അതായത് ഈ വികാരിയാത്തിലേക്ക്, അയച്ചാൽ ഞങ്ങളുടെ റീത്തിലെ ആളുകൾക്ക് (coetus nationis nostrae) വളരെ സന്തോഷമാകും. ഞങ്ങളുടെ തിരുക്കർമ്മങ്ങൾ പ്രശംസാർഹമായ വിധം നിർവ്വഹിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യും.

മുട്ടിന്മേൽ നിന്നുകൊണ്ടു എൻെറ മേൽ പിതാവിനടുത്ത അനുഗ്രഹം യാചിക്കുന്നു.

തട്ടിയെടുക്കപ്പെട്ട എഴുത്തിനെക്കുറിച്ചു രണ്ടു വാക്ക്

മുകളിൽ കൊടുത്തിരിക്കുന്ന എഴുത്തിനു തീയതി ഇല്ല. ഇതിൻെറ കോപ്പി മൊയ്റീന് അയച്ചുകൊടുത്ത പഴേപറമ്പിൽ, ഇന്നത്തെ ആർച്ചുബിഷപ്പ്, അതായത് ലെയൊനാർദോ മെല്ലാനോ, അതിനെ തട്ടിയെടുത്തു എന്നു മാത്രമേ പറയുന്നുള്ളു. എന്നാൽ വത്തിക്കാൻ കൗൺസിലിൽ സംബന്ധിക്കുവാൻ പോയപ്പോൾ ലയോപ്പോൾദച്ചൻെറ പെട്ടിയിൽ നിന്നും അദ്ദേഹം ബലമായി തട്ടിയെടുത്തു എന്നു വാർത്തയുള്ളതായി മൊയ്റീൻ പറയുന്നു. മൊയ്റീന് ഈ അറിവു എവിടെ നിന്നു കിട്ടി?

1876-ൽ റോമ്മായിലേക്കു തിരിച്ചു വിളിക്കപ്പെട്ട ലെയൊപ്പോൾദച്ചൻ മടക്കയാത്ര യിൽ ബോംബയിൽ വച്ചു മൊയ്റീനെ കാണുകയുണ്ടായി. ആ അവസരത്തിൽ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞതാകാൻ സാദ്ധ്യതയുണ്ട്. ലെയൊപ്പോൾദച്ചനോടു ചോദിച്ചു നോക്കുവാൻ മൊയ്റീൻ പറഞ്ഞിട്ടും പ്രൊപ്പഗാന്താ അങ്ങനെ ചെയ്തതായി രേഖയൊന്നുമില്ല.

ഏതായാലും ഇങ്ങനെയൊരെഴുത്തു വന്ദ്യ ചാവറയച്ചൻ എഴുതി എന്നത് സംശയാതീതമാണ്. അദ്ദേഹത്തിൻെറ ഒപ്പോടുകൂടിയ മൂലപ്രതികിട്ടിയല്ലെങ്കിൽത്തന്നെ, ഇതിൻെറ കോപ്പി ഇരുഭാഗക്കാരുടെയും കൈയിലുണ്ട് എന്ന വസ്തുത കാര്യത്തിൻെറ യാഥാർത്ഥ്യത്തിലേക്കു വിരൽ ചൂണ്ടുന്നു. ലൂയീസു പഴേപറമ്പിൽ മൊയ്റീന് അയച്ചുകൊടുത്തതാണ് മുകളിൽ കൊടുത്തകോപ്പി. ഇതു തന്നെ ലെയൊനാർദു മെല്ലാനൊയും പ്രൊപ്പഗാന്തായ്ക്കു അയച്ചുകൊടുത്തിട്ടുണ്ട്. അതിൻെറ ചരിത്രം ഇങ്ങനെയാണ്: 1875 ഒക്ടോബർ 10-നു മെല്ലാനോ പ്രൊപ്പഗാന്തായുടെ പ്രീഫെക്റ്ററായിരുന്ന കർദ്ദിനാൾ ഫ്രാങ്കിക്കയെച്ച കത്തിൽ "ലെയൊപ്പോൾദച്ചനെക്കുറിച്ച് ഇങ്ങനെ പറയുന്നു: ലെയൊപ്പോൾദച്ചൻ, സുറിയാനിറീത്തിൽപ്പെട്ട ഒരുമെത്രാനെ, വികാരി അപ്പൊസ്തോലിക്കായുടെ കീഴിലുള്ള ആളായിത്തന്നെയും,തരുവാൻ തിരുസ്സിംഹാസനത്തോടു അപേക്ഷിക്കുവാൻ, യാത്ര തിരിക്കുന്നതിന് മുമ്പ് പരേതനായ പ്രിയോരുമായി രഹസ്യത്തിൽ ഏർപ്പാടുണ്ടാക്കി. ആ അപേക്ഷ തുടങ്ങുന്നതു Ego obsequentissimus et humillimus filius vester Fr. Ciriacus എന്നിങ്ങനെയാണ്, ഇതിനെപ്പറ്റി അങ്ങേയ്ക്കുവേണ്ട അറിവു ലഭിച്ചിട്ടുണ്ടാവും. ലെയോപ്പോൾദച്ചൻെറ വാക്കു കേട്ടു ആ നല്ല വൃദ്ധന് ബുദ്ധിമയക്കം വന്നു (infatuato) അതിൽ ഒപ്പിടാൻ വഴങ്ങിക്കൊടുത്തു അന്ന് ഒരു കാര്യവും അരിച്ചെടുക്കുവാൻ എനിക്കു സാധിച്ചില്ല." തുടർന്നു ലെയൊപ്പോൾദച്ചനെയും അദ്ദേഹത്തിൻെറ സഹോദരൻ ജരാർദച്ചനെയുംകുറിച്ച് ആരോപണങ്ങൾ ഉന്നയിച്ചശേഷം, ലെയൊപ്പോൾദച്ചനെ തിരുസ്സംഘം കർമ്മെലീത്താ സഭയുടെ ജനറാളിനെക്കൊണ്ടു ഉടനെ തിരിച്ചുവിളിപ്പിക്കണമെന്നു അഭിപ്രായപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.[1] അതനുസരിച്ചു പ്രൊപ്പഗാന്താസംഘം കർമ്മെലീത്താസഭയുടെ ജനറാളായിരുന്ന ലൂക്കാച്ചന് എഴുതി. അദ്ദേഹം 1875 നവംബർ 21-നു ലെയൊപ്പോൾദച്ചനെ ആജ്ഞാനുസരണത്തിൻ കീഴുള്ള കല്പന വഴി തിരിച്ചുവിളിച്ചു. ഈ വിവരം അദ്ദേഹം തന്നെ അതേവർഷം നവംബർ 25-നു പ്രൊപ്പഗാന്തായുടെ സെക്രട്ടറിയായിരുന്ന അലൊയ്സിയെ അറിയിക്കുകയും ചെയ്തു.[2]

ഇനി, പ്രൊപ്പഗാന്താസംഘം മെല്ലാനോയ്ക്ക് 1875 നവംബർ 19-നു കൊടുത്ത മറുപടിയിൽ, മെല്ലാനോ പറയുന്ന ``Eego Fr. Cyriacusഎന്ന കത്തിനെക്കുറിച്ചു

---

1. SOCG 1876 sull ' andamento....
2. .Archives of P. F: S. C. Indie Orient. 21 Fol 252 R.

അറിവില്ലാത്തതിനാൽ അതിൻെറ കോപ്പിയും കൂടുതൽ വിവരങ്ങളും കൊടുക്കണമെന്ന് പ്രസ്താവിച്ചു. [3] അതനുസരിച്ച് പ്രസ്തുത കത്തിൻെറ ഒരുകോപ്പി 1875 ഡിസംബർ 27-ലെ എഴുത്തിൻെറ കൂടെ മെല്ലാനോ അയച്ചുകൊടുത്തു. മെല്ലാനോയുടെ എഴുത്തിലെ പ്രസക്തഭാഗം ഇങ്ങനെ പരിഭാഷപ്പെടുത്താം; "പരേതനായ പ്രിയോരും വേറെ ചുരുക്കം ചിലരും ഒപ്പിട്ട അപേക്ഷയുടെ കോപ്പി, അങ്ങു ആവശ്യപ്പെട്ടതനുസരിച്ച്, ഇതോടുകൂടെ അയയ്ക്കുന്നു. അപേക്ഷ പൂർണ്ണമല്ല. ഞാൻ അങ്ങയെ അറിയിച്ചതുപോലെ ഇതിനെക്കുറിച്ചു എനിക്കു പൂർണ്ണമായ അറിവ് (Contezza) ലഭിച്ചത് കൗൺസിൽ കഴിഞ്ഞു തിരിച്ചെത്തി ഒരാണ്ടു കഴിഞ്ഞതിനുശേഷം മാത്രമാണ്. ഞാൻ ഗവേഷണം നടത്തിയിട്ടു കിട്ടിയതു അതുപോലെ അയയ്ക്കുന്നു. ബാക്കിഭാഗം ഞാൻ ചോദിച്ചില്ല. ഞാൻ ഈ അപേക്ഷമൂലം ഭയപ്പെടുമായിരുന്നു എന്നു സംശയംകൊടുക്കാതിരിക്കാൻ അത് ഇല്ലാതിരിക്കേണ്ടതാണെന്നു തീർച്ചയായിതോന്നുന്നു. ഈ എഴുത്തുറോമ്മായിൽ കൊടുത്തില്ല എന്ന് ഈയിടെ ലെയോപ്പോൾദച്ചൻ പറഞ്ഞു. എന്തുകൊണ്ടാണെന്ന് എനിക്കറിഞ്ഞുകൂടാ."[4]. മെല്ലാനോ വന്ദ്യ ചാവറയച്ചൻെറ എഴുത്തു തട്ടിയെടുത്തു എന്നു പറയപ്പെടുന്നുഎന്ന മൊയ്റീൻെറ വാക്കും മേല്പറഞ്ഞ മെല്ലാനോയുടെ വാക്കും തമ്മിൽ പൊരുത്തപ്പെടുന്നില്ല. തട്ടിയെടുത്താൽത്തന്നെയും വായിക്കാതെയിരുന്നിട്ടു, ഇത്തരം പ്രസ്താവന വഴി സന്മാർഗ്ഗശാസ്ത്രത്തിൻെറ നൂലിൽതൂങ്ങി കള്ളംപറയാതെ രക്ഷപെടാനുള്ള സാധ്യത ഇല്ലാതില്ല.

●

3 . Lettere 1875 Fol 419V- 420R

4. S. C. Malabaresi 1862- 1877 Fol. 389 R

മെല്ലാനൊ അയച്ചുകൊടുത്ത കോപ്പി. ഇവിടെത്തന്നെ Fol. 384Rആണ്. ഇതിൽ "...അകത്തോലിക്കർ എളുപ്പത്തിൽ അവരുടെ മതഭേദമുപേക്ഷിച്ച് കത്തോലിക്കാസഭയിലേക്കു മടങ്ങും." എന്ന ഭാഗം വരെ മാത്രമേയുള്ളു.

22

SC Malabaresi 1862-1877
Fol. 590 R-592V

അരണാട്ടുകര, നവംബർ 23, 1876

സെപ്റ്റംബർ 28-ലേതാണ് എനിക്കു കിട്ടിയ ഏറ്റം ഒടുവിലത്തെ കത്ത്. താഴെപ്പറയുന്നതുപോലെയുള്ള കമ്പിസന്ദേശം അങ്ങേയ്ക്കു ഞാൻ അയച്ചിരുന്നു: "നേരത്തെ പറഞ്ഞതു സംഭവിക്കുന്നു. പള്ളികൾ ചഞ്ചലപ്പെടുന്നു. അപേക്ഷ ഉടനെ സാധിച്ചു കൊടുത്തില്ലെങ്കിൽ ശീശ്മ വിജയിക്കും." തുടർച്ചയായ ആധി (anxietas) യാണ് എൻെറ അനുദിന ഭക്ഷണം. എന്തെന്നാൽ മലബാറിൻെറ ഈ വടക്കുഭാഗത്തു ഇനിയും വിശ്വസ്തമായി നില്ക്കുന്ന പള്ളികൾ തൃശൂർക്കാരുടെ പരിശ്രമങ്ങളെ കഷ്ടിച്ചു മാത്രമേ ചെറുത്തു നില്ക്കുന്നുള്ളു. കൂടാതെ തിരുസ്സിംഹാസനത്തിൽ നിന്നുള്ള മറുപടിക്കുള്ള താമസവും തിരുസ്സിംഹാസനം സുറിയാനിക്കാർക്കു സ്വന്തമായ മെത്രാനെ തരാൻ വിസമ്മതിക്കുന്നു എന്ന ആവർത്തിച്ചുള്ള ശ്രുതിയും കാരണത്താൽ ഏതാണ്ടു എല്ലാ പള്ളികളും തന്നെ ചഞ്ചലമായി കഴിഞ്ഞു. അറിയിച്ചു കഴിഞ്ഞതിൻെറ പുറമെ വേറെയും സംഭവങ്ങൾ (casus) ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്.

ആമ്പക്കാട്ടു ഇടവകക്കാർ മെല്ലൂസു മെത്രാൻെറ പക്ഷത്തേക്കു പോകാതിരിക്കുന്നതിന്, പള്ളികളുടെ നടത്തിപ്പുകാരോടു ആലോചിക്കാതെ വികാരി അപ്പൊസ്തോലിക്കാ ചുമത്തിയ പുതിയ കരം (taxationem) വികാരി ജനറാൾ റദ്ദാക്കണം എന്നു വ്യവസ്ഥ വച്ചിരിക്കുന്നതായും അതു സമ്മതിച്ചു കൊടുത്താൽത്തന്നെയും ഒരാളൊഴികെ അവരെല്ലാം മേലിൽ വരാപ്പുഴ വികാരി അപ്പൊസ്തോലിക്കായെ അനുസരിക്കുകയില്ലെന്നു തീരുമാനിച്ചിരിക്കുന്നതായും അവിടത്തെ വികാരി ഇവിടെ വന്ന് അറിയിച്ചു. അതേ പള്ളിയിലെ മൂന്നു പ്രമാണികൾ കഴിഞ്ഞ ദിവസം ഈ ആശ്രമത്തിൽ വന്നു ഇതു തന്നെ ആവശ്യപ്പെടുകയുണ്ടായി. അവരുടെ അഭ്യർത്ഥന സ്വീകരിക്കാതെ പോയാൽ ഉടനെ തന്നെ മെല്ലൂസുമെത്രാനെ സന്ദർശിച്ചു

അദ്ദേഹത്തിനു അവരുടെ പള്ളി ഏല്പിച്ചുകൊടുക്കുവാൻ അവർ തയ്യാറായിരുന്നു. വികാരിജനറാൾ എന്നോടാലോചിക്കാതെ പള്ളിവികാരിക്കുള്ള ഒരു തുറന്ന കത്ത് അവരെ ഏല്പിച്ചു. കാര്യം ഇടവകക്കാരുമായി പറഞ്ഞു തീർക്കാൻ ആ എഴുത്തുവഴി വികാരിയെ ചുമതലപ്പെടുത്തി. അതേ സമയം അവരുടെ അഭ്യർത്ഥനയ്ക്കു തല്ക്കാലത്തേക്കു വഴങ്ങിക്കൊടുക്കുവാൻ രഹസ്യമായി അദ്ദേഹത്തിനു എഴുതുകയും ചെയ്തു. ചുരുങ്ങിയപക്ഷം തല്ക്കാലത്തേക്കു കൊടുങ്കാറ്റു ശമിച്ചു എന്നു പ്രതീക്ഷിക്കാം.

അമ്മാടത്തെ ശീശ്മ വിഭാഗം (എല്ലാ പള്ളികളിലും ഇത്തരം ഭാഗം ഉണ്ട്) ഇതുപോലെ ശീശ്മവികാരിയെ ആ പള്ളിയിൽ കൊണ്ടുവരുവാൻ അവസരം അന്വേഷിക്കുകയാണ്. അരണാട്ടുകര പള്ളി ഇതേ അപകടസ്ഥിതിയിൽ നില്ക്കുന്നു. ഇങ്ങനെ എല്ലാ പള്ളികളിലും, ഒല്ലൂരിൽ പോലും, അനുദിനം ശീശ്മക്കാർ ധിക്കാരം കാണിക്കുന്നു. തെക്കൻ പ്രദേശത്തു നിന്നു ഇതു തന്നെ ഇന്നലെ എൻെറ അറിവിൽ എത്തിയിട്ടുണ്ട്.

വാസ്തവത്തിൽ തിരുസ്സിംഹാസനത്തിൻെറ പക്കൽ ജനം മുഴുവനും കൂടി അവതരിപ്പിച്ച പ്രതിവിധി കഴിയുന്നതും വേഗം പ്രയോഗിക്കണമെന്ന് ഞാൻ വേണ്ടുവോളം നിഷ്ക്കർഷയോടെ പറഞ്ഞു. തന്നെയല്ല, മിഷനറിമാർക്കു, മനസ്സു വച്ചാൽ പോലും, എന്നെ സഹായിക്കാൻ സാധിക്കാത്ത പ്രത്യേക സാഹചര്യത്തിൽ, ശീശ്മയ്ക്കെതിരായി, അധികാരം കൂടാതെ ഒന്നും ചെയ്യുവാൻ സാധിക്കുകയില്ല എന്ന് ആവർത്തിച്ചു ഞാൻ മുന്നറിവു തന്നിട്ടുള്ളതാണ്. ആറുമാസമായി സുറിയാനിക്കാരുടെയിടയിൽ മിഷനറിയായി ഞാൻ മാത്രമേയുള്ളു. നമ്മുടെ പരിശുദ്ധപിതാവിൻെറ അനുഗ്രഹവും മലബാറുകാരുടെ പ്രത്യാശയുമല്ലാതെ വേറൊരു സഹായവുമില്ലാതെ നിരായുധനായി ഞാൻ ശീശ്മക്കാരോടു പടവെട്ടുകയാണ്. പ്രതിവിധി താമസിക്കുകമൂലം ശീശ്മക്കാരെ മാനസ്സാന്തരപ്പെടുത്തുന്നതിനും വിശ്വസ്തരായി നില്ക്കുന്നവരെ തുടർന്നു നിലനിർത്തുന്നതിനുമുള്ള ബുദ്ധിമുട്ട് ഓരോ ദിവസവും കൂടിവരികയാണ്. കഴിഞ്ഞ മൂന്നു നാലു മാസങ്ങൾക്കു മുമ്പിലത്തേതുപോലെ ഇപ്പോൾ നിർദ്ദിഷ്ട പ്രതിവിധി ശീശ്മയെ ഉടൻ തന്നെ കെടുത്തിക്കളയാൻ പര്യാപ്തമാകുകയില്ല എന്നു ഏറ്റു പറയുവാൻ ഞാൻ നിർബ്ബന്ധിതനാകുന്ന സാഹചര്യത്തിലാണ് ഞങ്ങൾ. എന്നാൽ മലബാർ പള്ളികളിൽ ഏറിയ ഭാഗത്തെയും തിരുസ്സിംഹാസനത്തോടു ചേർത്തു നിർത്തുവാൻ കഴിയും. പക്ഷേ, ഇനിയും പല മാസങ്ങളിലെ വിളംബം നേരിട്ടാൽ ഈ പ്രതീക്ഷയും സാവധാനം തിരോധാനം ചെയ്യുന്നതാണ്. ഹൃദയങ്ങളെ വഷളാക്കുന്നതിനും, എല്ലാ ലത്തീൻകാർക്കും, പ്രത്യേകിച്ച് കർമ്മെലീത്താക്കാർക്കു, എതിരായി വിദ്വേഷം ജ്വലിപ്പിക്കുന്നതിനും കയ്യേറ്റക്കാരനായ മെത്രാൻ രണ്ടു വർഷമായി വലിയ തീക്ഷ്ണതയോടെ അക്ഷീണപരിശ്രമം നടത്തുന്നു. ഈ ജനത്തിനു റീത്തും മതവും ഒന്നുതന്നെയാകയാൽ അവശേഷിച്ചിരിക്കുന്ന ഏക പ്രതിവിധി എന്ന നിലയ്ക്കു ഇവർക്കു സ്വന്തറീത്തിൽപ്പെട്ട മെത്രാനെ കൊടുക്കുവാൻ മാർപാപ്പായോടു വൈദികരും

ജനവും കരഞ്ഞപേക്ഷിക്കയും വിളിച്ചപേക്ഷിക്കുകയും (clamant et clamitant) ചെയ്യുകയാണ്. തിരുസ്സിംഹാസനം തേങ്ങി നില്ക്കവേ, ശീശ്മയുടെ മുന്നേറ്റത്തെ തടയുന്നതിന് തിരുസ്സംഘമോ, വികാരി അപ്പൊസ്തോലിക്കായോ ഞാൻ തന്നെയുമോ മറ്റൊരു പ്രതിവിധി കാണുന്നില്ല. അങ്ങനെയൊന്നിനെപ്പറ്റി സൂചന നല്കാനും പറ്റുന്നില്ല. തിന്മകളാണെങ്കിൽ അനുദിനം ഗൗരവതരങ്ങളാകുന്നു. തിരുസ്സിംഹാസനം ചെയ്യുന്ന ക്രമീകരണം (provisio) വളരെ താമസിച്ചും ഫലം ഇല്ലാതെയും ആകാതിരിപ്പാൻ ഞാൻ ജാഗ്രതയോടെ ദൈവത്തെ പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു. തീരുമാനമെടുക്കുന്നതിനു തിരുസ്സിംഹാസനം കൂടുതൽ ശാന്തമായ സമയം കാത്തിരിക്കുകയാണ്. വിശ്രുതമായ അവരുടെ അപേക്ഷയെക്കുറിച്ച്, ഇന്നും വിശ്വസ്തരായി നില്ക്കുന്ന മലബാറുകാരുടെയിടയിൽ അഭിപ്രായഭിന്നതയുണ്ടെന്നാണ് സങ്കല്പമെങ്കിൽ അതു മുഴുവനായും തെറ്റാണ്. സുറിയാനിക്കാരുടെയിടയിൽ നിന്ന് ഇങ്ങനെയൊരു വാർത്ത കേട്ടിട്ടില്ല. എന്നാൽ വിശ്വാസികളും ശീശ്മക്കാരും - ഇവർ കാര്യത്തിലോ ഹൃദയത്തിൽ മാത്രമോ ശീശ്മക്കാരായിക്കൊള്ളട്ടെ - തമ്മിൽ തർക്കങ്ങളുണ്ടെന്നാണ് വിവക്ഷയെങ്കിൽ തീർച്ചയായും അവ ഇപ്പോൾ എല്ലായിടത്തും തന്നെയുണ്ട്. ഈ ജനത്തിനു സ്വന്തമായ മെത്രാനെ നിയമിക്കുന്നതിനുമുമ്പ്, അല്ലെങ്കിൽ ശീശ്മക്കാർ എല്ലാ പള്ളികളും കൈയടക്കുന്നതിനു മുമ്പ്, തർക്കങ്ങൾ തീരാൻ പോകുന്നില്ല. ഈ സഭയുടെ ഞെരുക്കങ്ങളും(aerumnas) അപകടങ്ങളും(pericula) അടുത്തുനിന്നു കാണുവാൻ നിർബ്ബന്ധിതനായിരിക്കുകയും സഹായം ചെയ്തു കൊടുക്കാനുള്ള വഴികൾ കയ്യിലില്ലാതിരിക്കുകയും ചെയ്കയാൽ എന്റെ ഹൃദയവേദന വലുതാണ്. ഞാൻ ഇവിടെയായിരിക്കെ ഒരു പള്ളി കൂറുമാറ്റത്തിനു മാതൃക (exemplum defectionis) കൊടുത്താൽ, ജനത്തിന്റെ ആവേശത്തെ ഇപ്പോഴും നിയന്ത്രിക്കുന്ന തിരുസ്സിംഹാസനത്തിലുള്ള പ്രത്യാശയുടെയും വിശ്വാസത്തിന്റെയും മതിൽ ആ നിമിഷം തന്നെ തകരുകയും ശീശ്മ പെരുവെള്ളം പോലെ മറ്റു പള്ളികളുടെ മേലും കവിഞ്ഞൊഴുകുകയും ചെയ്യും. ഏറ്റം വലിയ അപകടത്തിന്റെ സമയമാണിത്.

അടുത്ത നാളിൽ ഞാൻ എഴുതിയതുപോലെ കാന്തിദൂസച്ചന്റെയോ തട്ടാശ്ശേരിലച്ചന്റെയോ എഴുത്തിനെക്കുറിച്ചു ഞാൻ കേട്ട കാര്യങ്ങൾ സഹോദരന്മാർക്കടുത്ത ഉപവിയോടെ ഞാൻ വികാരി അപ്പൊസ്തോലിക്കായ്ക്കു എഴുതി. "ശീശ്മ നില്ക്കുന്നിടത്തോളം കാലം ഒരു മാറ്റവും വരുത്തുന്നതല്ല എന്നു തിരുസ്സംഘം പ്രഖ്യാപിച്ചുകഴിഞ്ഞു" എന്ന വാചകം നേരിട്ടോ മറ്റാൾ വഴിക്കോ വരാപ്പുഴ നിന്നു കിട്ടാതെ ആർക്കും പ്രസ്താവിക്കുവാനോ ആവർത്തിക്കുവാനോ കഴിയുകയില്ലാത്തതിനാൽ ഞാൻ കേട്ടതു ശരിയാണെന്നു വിധിച്ചുകൊണ്ടായിരുന്നു ഈ കത്ത്. ഇതാ നവംബർ 16-നു അദ്ദേഹമയച്ച മറുപടി : "ബ. കാന്തിദൂസച്ചന്റെയും തട്ടാശ്ശേരിലച്ചന്റെയും മനസ്സിലൂടെ ഒരിക്കലും കടന്നു പോകാത്തതും ആഗ്രഹിച്ചാൽപോലും അവർക്കു ചെയ്യുവാൻ പറ്റാതിരിക്കുമായിരുന്നതുമായ ഒരു കാര്യത്തെക്കുറിച്ചു ഇത്ര ലാഘവത്തോടെ ആരോപണവും വിധിയും നടത്തിയതിനാൽ അവർക്കു അങ്ങയുടെ ഭാവനയിൽ പ്രത്യേകമായ ഒരു സ്ഥാനമുണ്ടെന്നു

തോന്നുന്നു. ഇത്തരം വാർത്തകളുടെ ഉറവിടം ഏതാണെന്നറിയുന്നതിന് ഒരു അന്വേഷണം നടത്തുക കൂടുതൽ ഉചിതമാകുമായിരുന്നേനേ എന്നു തോന്നുന്നു. ഒരു പക്ഷേ, അപ്പോൾ അങ്ങേയ്ക്കു എല്ലാറ്റിനെയും പറ്റി അറിവു ലഭിക്കുമായിരുന്നു.'' [1] ഇത്തരം മറുപടി എന്റെ ക്ഷമയ്ക്കു അതീതമാണെന്നു ഞാൻ പറയുന്നില്ല. എന്നാൽ സങ്കടത്തോടെ ഞാൻ ഇതു അറിയിക്കുന്നു. ഇതുകൊണ്ടു നിർത്തുകയും ചെയ്യുന്നു.

തിരുസംഘത്തിന്റെ എഴുത്തിനു വ്യാഖ്യാനം നല്കിയതിൽ തനിക്കു തെറ്റുപറ്റി എന്ന് വികാരി അപ്പൊസ്തോലിക്കാ ഒരു തരത്തിലും സമ്മതിച്ചിട്ടില്ല. കൂടാതെ, ഏറ്റം വലിയ അപകടസ്ഥിതിയിൽ കിടന്നിരുന്ന ചങ്ങനാശ്ശേരി പള്ളിക്ക്, ഇന്നത്തെ സ്ഥിതി നിലനിർത്തണമെന്നുള്ള തിരുസ്സിംഹാസനത്തിന്റെ ഏറ്റം പുതുതായ ഡിക്രിക്കു വിരോധമായി, ഒരു വികാരിയെ നിയമിച്ചു എന്ന് ഗോവൻ വികാരി ജനറാളിനെക്കുറിച്ച് അദ്ദേഹം എന്റെ പക്കൽ പരാതിപ്പെട്ടു. ഇക്കാര്യത്തെക്കുറിച്ചു ഞാൻ ചോദിച്ചപ്പോൾ വികാരി ജനറാൾ, താൻ ആരെയും നിയമിച്ചില്ല എന്നു വേണ്ട ആദരവോടും മര്യാദയോടും കൂടെ (cum debita reverentia et urbanitate) അറിയിച്ചു. ഈ ഉത്തരം ഞാൻ വികാരി അപ്പൊസ്തോലിക്കായെ അറിയിച്ചിട്ടുണ്ട്.

ആമ്പക്കാട്ടുകാർ തൃപ്തരായില്ല. ഉടൻ തന്നെ അവർ പ്രതിനിധിയെ മെല്ലൂസു മെത്രാന്റെ പക്കലേക്കയച്ചു. അതിനിടയ്ക്കു എന്റെ ദ്വിഭാഷി അവരുടെയടുക്കലേക്കു പോയി. വേറൊരു വികാരിയെ കിട്ടുമെങ്കിൽ കാത്തിരിക്കുവാൻ തയ്യാറാണെന്നാണ് ഇപ്പോൾ അവർ പറയുന്നത്. ഇപ്പോഴത്തെ വികാരിയുടെ സുഹൃത്തായ വികാരി ജനറാൾ കാപ്പിൽ ഈ അപേക്ഷയും അംഗീകരിച്ച് ആർച്ചുബിഷപ്പിൽ നിന്നു നേടിക്കൊടുക്കുമോ എന്നു എനിക്കറിവില്ല. അദ്ദേഹത്തെ നയിക്കുന്നതിന് എനിക്കു യാതൊരു അധികാരവുമില്ല. അദ്ദേഹത്തിനാകട്ടെ എന്നോടു സഹകരിക്കുവാൻ അനുവാദമില്ലെന്നു തോന്നുന്നു.

ശ്ലൈഹികസന്ദർശകന്റെ സാന്നിദ്ധ്യത്തിൽത്തന്നെ ഈ ജനത്തിന്റെ അക്ഷമയും ദുശ്ശാഠ്യവും (inpatientia et perversitas) എവിടെനിന്ന് എന്നു ചോദിച്ചാൽ, വരാപ്പുഴ വികാരി അപ്പൊസ്തോലിക്കായും ഗോവക്കാരും തമ്മിൽ, പ്രത്യേകിച്ച് ഗോവൻ ശീശ്മയുടെ കാലത്ത്, വഴക്കു പ്രബലമായിരുന്ന മലബാറിന്റെ പ്രദേശമാണിത് എന്നോർക്കണം. ഇവിടെ 1870 ലെ ഡിക്രി കഴിഞ്ഞ് ഏതാണ്ടു എല്ലാ പള്ളികളും തന്നെ രണ്ടു കക്ഷികളായി വിഭക്തങ്ങളായിരിക്കുകയാണ്. ഇവിടെ അഞ്ചുമാസം മുമ്പ് വന്ദ്യ വികാരി അപ്പൊസ്തോലിക്കായുടെ സെക്രട്ടറിമാരും വികാരി ജനറാൾ കാപ്പിലും എനിക്കെതിരായി ഒപ്പു ശേഖരണം നടത്തിയിരുന്നതാണ്; ഇവിടെ ഈ വികാരി ജനറാൾ ഇപ്പോഴും വൈദികരെയും ജനത്തെയും കഴിയുന്നിടത്തോളം എന്നിൽ നിന്ന് അകറ്റി നിർത്തുകയാണ്. തത്ഫലമായി ശ്ലൈഹിക സന്ദർശകരായ ബൊനാൻ, സാബാ എന്നിവരുടെ വരവിൽ നടന്നതുപോലെ തന്നെ ഇവിടെ

---

1. ലെയോനാർദോ പതിവുപോലെ ഇതും ഇറ്റാലിയൻ ഭാഷയിലാണ് എഴുതിയത്.

വരുന്ന വളരെ വൈദികർക്കും നിവേദനക്കാർക്കും എൻെറയടുക്കൽ എത്താൻ സാധിക്കാതെ പോയിട്ടുണ്ട്. തിരുസ്സിംഹാസനത്തിൻെറ ഏറ്റം ഒടുവിലത്തെ ഡിക്രി അന്തിമ തീരുമാനമാണെന്നും അതിനാൽ സ്വന്തം മെത്രാനെക്കുറിച്ചുള്ള പ്രത്യാശ ഇല്ലാതായിരിക്കുന്നു എന്നും പരസ്യമായി കാപ്പിലച്ചൻ പ്രസ്താവിക്കുകയും സമർത്ഥിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതിൽ നിന്നു അദ്ദേഹം ഇവിടെ വരുന്നവരോടു രഹസ്യമായി പറയുന്നത് എന്തായിരിക്കും എന്ന് ഊഹിക്കാവുന്നതാണ്. ഇതു മൂലം, എന്നെ സന്ദർശിക്കുക വഴി കാപ്പിലച്ചനും ആർച്ചുബിഷപ്പിനും അനിഷ്ടമുണ്ടാകുമെന്ന് വരുന്നവർക്കു ഭയം; ഇതുമൂലം പിന്നീടു കൂടുതലായി പീഡനവിധേയരാകുമെന്നു ജനത്തിനു ഭയം; ഇതുമൂലം നല്ലവർക്കു നിരാശയും മോശക്കാർക്കു കൂടുതലായ ഉന്മേഷവും. ഇവർ സ്വന്ത റീത്തിൽപ്പെട്ട മെത്രാൻെറ പക്കലേക്കു ചേരുന്നതിനുള്ള ഏതെങ്കിലും അവസരത്തെ ശ്രദ്ധയോടെ നോക്കിയിരിക്കുകയും ഉപയോഗിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

എന്നെക്കൂടാതെ കാപ്പിലച്ചൻ മാപ്രാണം, ആമ്പക്കാടു എന്നീ പള്ളികളിലെ പ്രശ്നം കൈകാര്യം ചെയ്തു, ക്രിസ്ത്യാനികൾ മെല്ലൂസു മെത്രാൻെറ പക്കലേക്കു ദൂതന്മാരെ അയച്ചു എന്ന നിലവരെ എത്തിച്ചു. എൻെറ അസാധാരണ കഴിവുള്ള ദ്വിഭാഷിയുടെ (viri praeclari ingenii) ത്വരിതമായ ഇടപെടലും, പ്രത്യാശ പോയിട്ടില്ലെന്ന പ്രഖ്യാപനവും കാരണത്താൽ ശീശ്മ നിയന്ത്രണത്തിലായി.

ഈ സാഹചര്യത്തിൽ, മൂന്നു മേലദ്ധ്യക്ഷന്മാരും കൂടി എഴുതിയ പൊതു ഇടയലേഖനം ഇന്നു കാണുന്ന അംഗഭംഗം വന്ന നിലയിൽ ഉപയോഗപ്രദമായിരിക്കയില്ലെന്നു മാത്രമല്ല ദോഷകരമായിത്തീരാം. നിരാശയ്ക്കെതിരായുള്ള ഏതെങ്കിലും പ്രസ്താവന അതിനോടു ചേർക്കുവാൻ വികാരി അപ്പൊസ്തോലിക്കാ അനുവദിക്കുകയില്ലെങ്കിൽ അതിനെ പരസ്യപ്പെടുത്തുവാൻ ഞാൻ മുതിരുകയില്ല.

●

23

SC Malabaresi 1862-1877
Fol. 593 R-596R

അരണാട്ടുകര, നവംബർ 30, 1876

സെപ്റ്റംബർ 28-ലെ എഴുത്താണ് ഏറ്റം ഒടുവിൽ എനിക്കു കിട്ടിയത്. വല്ല പള്ളിയും കൂറുമാറുമോ എന്നും, ആ വഴിക്കു മറ്റുള്ളവയെക്കൂടി കൊണ്ടുപോകുമോ എന്നുമുള്ള എൻെറ തുടർച്ചയായ ഭയം - ആമ്പക്കാട്ടു പള്ളി അകപ്പെട്ടിരുന്ന അപകടം - കുറച്ചു നാളത്തേക്കെങ്കിലും ഒഴിവാക്കപ്പെട്ടതു മുതൽ അല്പം ശമിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഇടവകജനങ്ങൾ വൈദികനെ കുർബ്ബാന ചൊല്ലുന്നതിൽ നിന്ന് രണ്ടു ദിവസം തടഞ്ഞു വച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. ഇങ്ങനെ അഞ്ചാം ദിവസം വരെ ചെയ്യുന്നതിനും ആറാം ദിവസം മെല്ലൂസു മെത്രാനിൽ നിന്നു കിട്ടിയ കത്തനാരെ തങ്ങളുടെ പള്ളിയിൽ പ്രവേശിപ്പിക്കുന്നതിനും അവർ തീരുമാനിച്ചിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. എൻെറ ദ്വിഭാഷി അവരുടെ പക്കൽച്ചെന്ന് വിദഗ്ദ്ധമായി വളരെപ്പേരെ സ്വാധീനിച്ചെടുത്തു. സ്വന്തം നേതാക്കളെ അന്ധമായി പിൻചെല്ലുന്ന പരിക്കൻ ജനം വി. കുർബ്ബാനയുടെ വിലയേയും ഫലത്തേയും കുറിച്ചുള്ള അദ്ദേഹത്തിൻെറ ഉപദേശം കേട്ടു ഇളകി എന്നു അദ്ദേഹം കണ്ടപ്പോൾ, അടുത്ത ദിവസം വേറൊരു പള്ളിയിലേക്കു പോകാനൊരുങ്ങിയിരുന്ന വികാരിയെ കുർബ്ബാന ചൊല്ലുന്നതിൽ നിന്ന് വീണ്ടും തടയണമോ എന്ന് വോട്ടിൻെറ എണ്ണമനുസരിച്ച് (pluralitate votorum) തീരുമാനിക്കുക എന്നു അദ്ദേഹം നിർദ്ദേശം വച്ചു. അതേ സമയം നിത്യരക്ഷയുടെ കാര്യത്തിൽ പ്രമാണികളുടെ താൽപര്യത്തെ മാത്രം ആശ്രയിച്ചു സാധാരണക്കാർക്കു നില്ക്കാനാവാത്തതിനാൽ ഈ പുരുഷന്മാർക്കും വോട്ടവകാശമുണ്ടെന്നു അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു. ഈ നിർദ്ദേശം ജനം സ്വീകരിച്ചതോടെ ഭൂരിപക്ഷവോട്ടും (pluralitas votorun) സ്വീകൃതമായി. ഇങ്ങനെ ശീശ്മക്കാരുടെ പ്രേഷകർ ഈ അവസരത്തിൽ പരാജയമനുഭവിച്ചു. ആ പള്ളിയിൽ വേണ്ട ക്രമീകരണം ചെയ്യുന്നതുവരെ ഒരു സന്യാസ വൈദികൻ താമസിക്കുന്നു. കാരണം ദ്രവ്യാഗ്രഹം മൂലം വെറുക്കപ്പെട്ട വികാരിയെ വികാരി ജനറാൾ മാറ്റിയിരിക്കുകയാണ്. ഈ പ്രദേശത്തെ ജനം ഏതു

തരക്കാരാണെന്നും എൻെറ ഇടയ ലേഖനങ്ങളും ന്യായവാദങ്ങളും കൊണ്ട് അവർക്കു എന്തെങ്കിലും പ്രയോജനമുണ്ടാകുമോ എന്നും ഈ ഉദാഹരണത്തിൽ നിന്ന് അങ്ങേക്കു മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാണ്. എൻെറ ഏറ്റം ഒടുവിലത്തെ ഇടയലേഖനം വേലൂർക്കാരുടെ അടുക്കലെത്തിച്ചപ്പോൾ അവർ പ്രതിവചിച്ചതിങ്ങനെയാണ് : ''മെത്രാൻ വന്നുകഴിയുമ്പോൾ ഞങ്ങൾ തിരിച്ചുവരുന്നതാണ്''.

തിരുസ്സിംഹാസനം മലബാറുകാരുടെ അപേക്ഷ തിരസ്ക്കരിച്ചു എന്ന് എല്ലായിടത്തും വാർത്ത പരക്കുന്നതായി അറിയിച്ചുകൊണ്ടു മലബാറിൻെറ വിവിധ ഭാഗങ്ങളിൽ നിന്ന് എനിക്കു എഴുത്തുകൾ കിട്ടുന്നു. മലബാറിൽ സുറിയാനിക്കാർ അധിവസിക്കുന്ന ഭാഗത്ത് പത്രങ്ങളോ പോസ്റ്റാഫീസോ ഇല്ലാത്തതിനാൽ ഇതു സംബന്ധിച്ചു അവിടെനിന്നു പൊങ്ങിവരുന്ന വാർത്തകളെ ഫലപ്രദമായി നിഷേധിക്കുവാൻ എനിക്കു വളരെ പ്രയാസമാണ്. ഈ വാർത്തയ്ക്കുശേഷം എന്തു സംഭവിക്കും എന്ന് ഇപ്പോഴും എനിക്കറിവില്ല. തീർച്ചയായും ഈ സഭയുടെ നാശത്തെ ഒഴിവാക്കാൻ ദൈവത്തിനു കഴിയും. മാനുഷികമായ പ്രത്യാശ അനുദിനം കുറഞ്ഞുവരുന്നു. ഇനി എനിക്കു എന്തു ചെയ്യാനാവും എന്നു ഞാൻ കാണുന്നില്ല. ഞാൻ ഒരു മതിലിൻെറ മുമ്പിൽ നില്ക്കുകയാണ്. ദൈവത്തിൽ മാത്രമേ (in solo Deo) എനിക്കു അതിനെ കടക്കാനാവൂ.

കയ്യേറ്റക്കാരൻ മെത്രാനിൽ നിന്നു വൈദിക പട്ടം സ്വീകരിച്ച രണ്ടു കത്തനാരന്മാർ മാത്രമേ ഇതുവരെ ശീശ്മ ഉപേക്ഷിച്ചിട്ടുള്ളു. വരാപ്പുഴ അധികാരത്തിൻ കീഴുള്ള ഈഴക്കുന്നേൽ കുറിയാക്കോസ്, ഗോവയുടെ കീഴിലുള്ള ജോർജ്ജ് ബാനെസ് (Georgius Bannez) എന്നിവരാണവർ. ഈഴക്കുന്നേൽ ജൂൺ 21-നും ബാനെസ് ഒക്ടോബർ 6-നും മാനസ്സാന്തരപ്പെട്ടു. അവരുടെ മേൽനോട്ടം ഞാൻ രണ്ടു മേലദ്ധക്ഷന്മാർക്കും വിട്ടു. ജോർജ്ജ് ബാനെസിന് വരാപ്പുഴ വികാരിയാത്തിൽപ്പെടുന്ന അദ്ദേഹത്തിൻെറ സ്വന്തം സ്ഥലത്തെ പള്ളിയിൽ കുർബ്ബാന കാണുന്നതിനുപോലും അനുവാദമില്ലാത്തതിനാലും കുർബ്ബാന ചൊല്ലാത്തതിനാൽ എല്ലാവരും അദ്ദേഹത്തെ പരിഹസിക്കുന്നതിനാലും ഇന്നത്തെ സ്വന്തം സ്ഥിതിയെക്കുറിച്ചു അദ്ദേഹം വളരെ വിലപിക്കുന്നുണ്ട്. ഈഴക്കുന്നേൽ കുറിയാക്കോസ് കുറവിലങ്ങാട്ടു വലിയ പ്രലോഭനങ്ങളെ അഭിമുഖീകരിക്കുകയാണെന്നു പല പ്രാവശ്യം ഞാൻ വികാരി അപ്പൊസ്തോലിക്കായിക്കു എഴുതിയിട്ടുള്ളതാണ്. അതായത് : അവിടെ അദ്ദേഹത്തെ കൂടാതെ അഞ്ചു കത്തോലിക്കാ കത്തനാരന്മാരും മെല്ലൂസിൻെറ അനുഭാവികളായ പത്തു കത്തനാരന്മാരും ഒരുമിച്ചു താമസിക്കുന്നു. ഇവരിൽ എട്ടുപേർ കുറിയാക്കോസിനെപ്പോലെ ചെറുപട്ടങ്ങൾ റോക്കോസു മെത്രാനിൽ നിന്നും വൈദിക പട്ടമുൾപ്പെടെ ബാക്കിയുള്ളവ മെല്ലൂസു മെത്രാനിൽ നിന്നും സ്വീകരിച്ചവരാണ്. ഈ മാനസാന്തരപ്പെട്ടവരിൽ ഈഴക്കുന്നേൽ ആരോഗ്യം വീണ്ടെടുത്തെങ്കിലും, വികാരി അപ്പൊസ്തോലിക്കാ അദ്ദേഹത്തെ ഉറപ്പിക്കുന്നതിനോ നിലനിർത്തുന്നതിനോ പ്രലോഭനങ്ങളിൽ ആശ്വാസം പകരുന്നതിനോ (ad eum consolidandum, conservandum et in tentationibus suis consolandum) ഒന്നും

ചെയ്യാതെ അരവർഷത്തേക്കു അദ്ദേഹത്തെ വിട്ടുകളഞ്ഞു. ഇതേ രീതിയിൽ, തിരിച്ചുവരാനാഗ്രഹിക്കുന്ന രണ്ടു വൈദികാർത്ഥികൾ, വികാരി അപ്പൊസ്തോലിക്കാ അവർക്കു സെമിനാരിയിൽ പ്രവേശനം നിഷേധിക്കുന്നതിനാൽ ഇപ്പോഴും ശീശ്മയിൽ കഴിയുന്നു. ഇത്തരം ഉദാഹരണങ്ങൾ മെല്ലൂസു പക്ഷത്തുള്ള ഇതര വൈദികരും വൈദികാർത്ഥികളും കാണുന്നുണ്ട്. ഇതുപോലുള്ള പെരുമാറ്റം അവർക്കും പ്രതീക്ഷിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നതിനാൽ സഭയിലേക്കു തിരിച്ചുവരുവാൻ അവർക്കു താല്പര്യമില്ല. റോക്കോസിൽ നിന്നു വൈദികപട്ടം സ്വീകരിച്ചവരെന്ന നിലയ്ക്കു തങ്ങൾ പല വർഷങ്ങൾ പള്ളി വിലക്കിൽ(in suspensione) കഴിയുവാൻ നിർബ്ബന്ധിതരാകും എന്ന ഭയത്താൽ മാത്രം തിരിച്ചു വരാതിരിക്കുന്ന മറ്റു രണ്ടു വൈദികരെക്കുറിച്ച് മിനിയാന്നു ഞാൻ കേൾക്കുകയുണ്ടായി. അവർ പറഞ്ഞത് ഇങ്ങനെയാണ് : ''കരുണയോടെ ഞങ്ങളെ സ്വീകരിക്കുകയും ഞങ്ങളോടു പെരുമാറുകയും ചെയ്താൽ ഞങ്ങൾ രണ്ടുപേർ മാത്രമേ അനുരഞ്ജനപ്പെടുകയുള്ളു എന്നു നിങ്ങൾ വിചാരിക്കരുത്.'' ഏപ്രിൽ 27-നു ഗോവയിൽ നിന്നു എഴുതുകയിൽ ഞാൻ സൂചിപ്പിച്ച കാര്യം അതോടൊപ്പം ഇപ്പോൾ കിട്ടിയ അനുഭവം പഠിപ്പിക്കുന്ന കാര്യവുമായി ഒത്തുനോക്കട്ടെ. അന്നു പറഞ്ഞവയെല്ലാം കൃത്യമായി സ്ഥിരീകരിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. തന്നെയല്ല, ഒരു അഡ്മിനിസട്രേറ്ററെ അല്ലെങ്കിൽ ശ്ലൈഹിക കമ്മിസറിയെ ഇങ്ങോട്ടു അയയ്ക്കുന്നുവെങ്കിൽ അദ്ദേഹത്തിനു അതി വിപുലങ്ങളായ അധികാരങ്ങൾ കൊടുത്തിരിക്കേണ്ടതു എന്തുകൊണ്ടാണെന്നും വ്യക്തമായി കാണിക്കുന്നു. മലബാറുകാർ പ്രകൃത്യാ ഭീരുക്കളാണ്. അതിനാൽ ശാന്തതയ്ക്കും സൗമ്യതയ്ക്കും (lenitas) മാത്രമേ കയ്യേറ്റക്കാരനാൽ വഞ്ചിതരായ വൈദികാന്തസ്സുകാരെ വീണ്ടെടുക്കാനാവൂ.

ഈ തൊഴുത്തിനെ ആക്രമിക്കുവാൻ പുതിയ ഒരു ചെന്നായ് ഒരുങ്ങിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. സുറിയാനിക്കത്തോലിക്കർ, മെല്ലൂസിൻെറ അനുയായികൾ, യാക്കോബായക്കാർ, നവീകരണക്കാർ (Meformatos) എന്നിങ്ങനെ വിഭക്തമായ മലബാറിൻെറ ഇന്നത്തെ തെറ്റി നില്ക്കുന്ന അവസ്ഥയിൽ (statu distracto) ചർച്ചുമിഷനറി സൊസൈറ്റി എന്നറിയപ്പെടുന്ന പ്രോട്ടസ്റ്റൻറു മിഷനറിമാർ, തള്ളിക്കളയാനാവാത്ത ഇര തങ്ങൾക്കു ലഭിക്കുമെന്നു ഭാവിക്കുന്നു. കാരണം ദയനീയമായ ഈ സുറിയാനി സഭയ്ക്ക് സ്വന്തമായി ബിഷപ്പിനെ അവർ നിയമിച്ചു കഴിഞ്ഞു. താമസിയാതെ ''അഭിഷിക്തനായി സ്വന്തം മിഷൻ തുടങ്ങാൻ പോകുന്ന'' മിസ്റ്റർ സ്പീച്ച്ലി(Speechly) യാണദ്ദേഹം. മലബാറുകാർ ഒരിക്കലും പ്രോട്ടസ്റ്റൻറു സിദ്ധാന്തം സ്വീകരിക്കുകയില്ലെന്നു മിഷനറിമാർ പറയുന്നതു വലിയ അബദ്ധമാണ്. ശീശ്മക്കാരുടെ മിനിസ്റ്റർമാർ 15000 അനുയായികളെയും 2000 ത്തോളം അർത്ഥികളെയും (catechumeni) ഹിന്ദുക്കളിൽ നിന്നു നേടിക്കഴിഞ്ഞു. ഇവർ പ്രോട്ടസ്റ്റൻറുകാരുടെ പേരിൽ അറിയപ്പെടുന്നു. കൂടാതെ അന്ത്യോക്യാ പാത്രിയാർക്കായെ അംഗീകരിക്കാതെ ആംഗ്ലിക്കൻ മിനിസ്റ്റർമാരുമായി അടുത്ത സ്നേഹബന്ധം പുലർത്തുന്ന മാർ അത്തനാസിയോസു വഴി നല്ല ഒരു സംഖ്യ പഴയ സുറിയാനിപ്പള്ളികളെ അവർ ഭരിക്കുന്നു. അല്ല, കുറച്ചുകൂടി കൃത്യമായിപ്പറഞ്ഞാൽ ഒരു തെറ്റിൽ നിന്നു മറ്റു

പലതിലേക്കും കൂടുതൽ ഗൗരവങ്ങളായവയിലേക്കും നയിച്ചുകഴിഞ്ഞു. പ്രോട്ട സ്റ്റൻറുകാരുടെ മുന്നേറ്റത്തിനെതിരായി ഇതുവരെ ഒന്നും ചെയ്തിട്ടില്ലാത്ത കർമ്മെ ലീത്താ വൈദികർ, ആഞ്ഞടിക്കുന്ന ഈ അപകടത്തെ എഴുത്താലും വചനത്താലും ചെറുത്തുനില്ക്കുമോ? അവർ പ്രോട്ടസ്റ്റൻറുകാരെ പുച്ഛിച്ചു തള്ളുന്നു(spernere) എന്നു ഞാൻ മനസ്സിലാക്കുന്നു. എന്നാൽ ഇതിൽ അവർക്കു പറ്റിയിരിക്കുന്നതു വലിയ തെറ്റാണ്.

ബഹുമാനപ്പെട്ട മിഷനറി വൈദികർ ആറുമാസക്കാലമായി മലബാറിൽ സുറിയാ നിക്കാരുടെ പ്രദേശം പ്രായോഗികമായി ഉപേക്ഷിച്ചിരിക്കുന്നതായിട്ടാണ് തോന്നുന്നത്: കാരണം, അവരിലാരും അവിടെ താമസിക്കുകയോ അവിടെ പോകുകയോ സുറിയാ നിക്കാരുടെ കാര്യം അന്വേഷിക്കുകയോ ചെയ്യുന്നില്ല. മഞ്ഞുമ്മേലിനോടടുത്തു സ്ഥിതി ചെയ്യുന്ന കൂനമ്മാവു ആശ്രമമൊഴിച്ചാൽ ബാക്കി എല്ലാ അശ്രമങ്ങളെയും തനിച്ചു (sibi ipsi) വിട്ടിരിക്കുകയാണ്. ഇക്കൊല്ലം പൊതുസംഘം നടന്നിട്ടില്ല എന്നു സന്യാസികൾ ആവലാതിപ്പെടുന്നു. കൂടാതെ സുറിയാനിക്കാരുടെയിടയ്ക്കു മിഷൻ പ്രവർത്തനങ്ങളോ സ്ഥലത്തെ സംഘങ്ങളോ (capitula domestica) പതിവുള്ള ഉപദേശങ്ങളോ നടക്കുന്നില്ലെന്നും അവർക്കു പരാതിയുണ്ട്. അവർ വിശ്വസ്തതയോടെ ധ്യാനത്തിനും സമൂഹത്തിലുള്ള പ്രാർത്ഥനകൾക്കും സന്നിഹിതരാവുകയും പര സ്പരം ആശ്വസിപ്പിക്കുകയും സദുപദേശങ്ങൾ നല്കുകയും ചെയ്യുന്നു. കരുതിയി രുന്നതുപോലെ ആശ്രമങ്ങളെ നിർത്തൽ ചെയ്യുമെന്നു വലിയ ദുഃഖത്തോടെ അവർ ഭയപ്പെടുന്നു, എന്നല്ല ഏതാണ്ടു തീർച്ചയാണെന്നു കരുതുന്നു. അതുപോലെ ആർച്ചുബിഷപ്പു ലത്തീൻകാർക്കുവേണ്ടി സകല ത്യാഗങ്ങൾക്കും സന്നദ്ധത പ്രക ടിപ്പിക്കുകയും സുറിയാനിക്കാർക്ക് എല്ലാം നിഷേധിക്കുകയും ചെയ്യുക നിമിത്തം സുറിയാനിപ്പള്ളികൾ ഉപേക്ഷിക്കപ്പെട്ടിരിക്കയാണ്. ഒരു ഉദാഹരണം പറയാം. കോഴിക്കോട്ടെ ഇംഗ്ലീഷുകാരനായ ന്യായാധിപൻെറ കോടതിയിൽ ഇപ്പോൾ രണ്ടു കേസ്സുകൾ നടക്കുന്നുണ്ട്. മാനക്കോടിലെ ലത്തീൻ പള്ളിയുടെയും ചിറ്റാട്ടുകര സുറിയാനിപ്പള്ളിയുടെയും കേസ്സുകളാണിവ. ഇവ രണ്ടിലും വികാരിയെ നിയ മിക്കാനുള്ള വികാരി അപ്പൊസ്തോലിക്കായുടെ അവകാശം മെല്ലൂസു മെത്രാനെ തിരായി സ്ഥാപിക്കേണ്ടതുണ്ട്. ലത്തീൻ പള്ളിയുടെ കാര്യത്തിനുവേണ്ടി വന്ദ്യ മേലദ്ധ്യക്ഷൻ സർവ്വ ചെലവും വഹിച്ചു. സുറിയാനിപ്പള്ളിയുടെ കാര്യത്തിനു വേണ്ടിയാകട്ടെ എല്ലാവിധ സഹായവും (quodcumque adjutorium) പല പ്രാവശ്യം വ്യക്തമായി അദ്ദേഹം നിഷേധിച്ചു. നമ്മുടെ സുറിയാനിക്കാർ എൻെറ പക്കൽ അഭയം തേടി. നമ്മുടെ കത്തോലിക്കർക്കു അവരുടെ പള്ളി ശീശ്മക്കാർ കാരണത്താൽ നഷ്ടപ്പെടാതിരിക്കുവാനായി വേണ്ട ചെലവു വഹിക്കുവാൻ ഞാൻ നിർബ്ബന്ധിതനായിത്തീർന്നു. രണ്ടു കേസും ഒന്നായി (sub una) കൈകാര്യം ചെയ്യുവാൻ ജഡ്ജി ഉത്തരവിട്ടിരിക്കുകയാൽ വികാരി അപ്പൊസ്തോലിക്കാ സുറിയാ നിക്കാരുടെ നേർക്കു എത്ര കുറച്ചു തുല്യഭാവന (equitas) യാണ് കാണിക്കുന്ന തെന്ന് പരസ്യമാകുകയും എല്ലാവരും ആശ്ചര്യപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നു. സുറിയാ നിക്കാരുടെ കാര്യം അന്വേഷിച്ചിരുന്ന മൂന്നു മിഷനറിമാരെ പറഞ്ഞുവിട്ടിട്ടു അവർക്കു

പകരം വേറെ ആരെയും നിയമിക്കാതിരിക്കുക, സുറിയാനിപ്പള്ളികൾക്കു എല്ലാ സാമ്പത്തികസഹായവും (subsidium) നിഷേധിക്കുക, ആശ്രമങ്ങളിൽ സന്യാസജീവിതത്തിന്മേൽ പൂർണ്ണമായ അശ്രദ്ധ പാലിക്കുക, കയ്യേറ്റക്കാരനായ മെല്ലൂസു മെത്രാനെതിരായി (ലത്തീൻ പള്ളിയിൽ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയ അദ്ദേഹത്തിനെതിരെയുള്ള മഹറോനൊഴിച്ച്) ഒരു തരത്തിലും പോരാടാതിരിക്കുക, പോരാട്ടത്തിൽ എനിക്കു ഒരു വിധ സഹായവും ചെയ്യാതിരിക്കുക, (അടുത്ത നാളിൽ ഇറക്കിയ ഇടയലേഖനത്തിനുള്ള അച്ചടിച്ചെലവു അവർക്കു ഞാനാണ് കൊടുത്തത്), മാനസ്സാന്തരപ്പെടാനാഗ്രഹിക്കുന്ന വൈദികാന്തസ്സുകാരുടെയും വൈദികരുടെയും നേർക്കു കരുണയുടെ ഒരു ചിഹ്നം പോലും (ne signum quidem benevolentiae) കാണിക്കാതിരിക്കുക, ഒരു പ്രോത്സാഹനവും സഹായവും കൊടുക്കാതിരിക്കുക. ഇവയെല്ലാം വഴി ബഹുമാനപ്പെട്ട കർമ്മെലീത്താ വൈദികർ സുറിയാനിക്കാരുടെയിടയിലുള്ള മിഷൻ പ്രവർത്തനം ഉപേക്ഷിച്ചു കളഞ്ഞതായിത്തോന്നുന്നു. അവർ ഈ മിഷൻ ഉപേക്ഷിച്ചു എന്നു പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയാൽ മേലിൽ ആരും അത്ഭുതപ്പെടുകയില്ല.

തിരുസ്സിംഹാസനത്തിൻെറ തീരുമാനം താമസിക്കുന്നതുമൂലം ശീശ്മക്കാരുടെ ധൈര്യം എന്തുമാത്രം വർദ്ധിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നും കത്തോലിക്കർ എത്രയേറെ അമ്പരപ്പിനും സഹനത്തിനും വിധേയരാണെന്നും, ജനത്തെ ഇന്നു എല്ലായിടത്തും അലട്ടുന്ന തർക്കങ്ങളിൽ നിന്ന്, ഇതര കാര്യങ്ങളിൽ നിന്നെന്നപോലെ തന്നെ, കാണാവുന്നതാണ്. നമ്മുടെ സുറിയാനിക്കാർ മൂന്നു ഗവൺമെൻറിൻെറ കീഴിലാണ്. അവരിൽ ഒരു ഭാഗം തിരുവിതാംകൂർ രാജ്യത്തിലും വേറൊരു ഭാഗം കൊച്ചിയിലും ഉൾപ്പെടുന്നു. മൂന്നാമത്തെ ഭാഗം ഇംഗ്ലീഷു ഗവൺമെൻറിൻെറ കീഴിലാണ്. [1] തിരുവിതാംകൂറിലെ കീഴ്ക്കോടതിയും മേൽക്കോടതിയും ആലപ്പുഴ, തിരുവനന്തപുരം എന്നിവിടങ്ങളിലാണ്. കൊച്ചിയിലേതോ, തൃശൂരിലും എറണാകുളത്തും സ്ഥിതി ചെയ്യുന്നു. ഇംഗ്ലീഷു ഗവൺമെൻറിൻെറ കോടതികൾ കോഴിക്കോട്ടും മദ്രാസിലുമാണ്. തിരുവിതാംകൂറിലെയും കൊച്ചിയിലെയും ന്യായാധിപന്മാർ പൊതുവെ വിലയ്ക്കു വാങ്ങപ്പെടാവുന്നവരാണ് (venales) ലജ്ജ കൂടാതെ അവർ സമ്മാനങ്ങൾ സ്വീകരിക്കുന്നുവെന്നല്ല ആവശ്യപ്പെടുക തന്നെ ചെയ്യുന്നു. ഈ മൂന്നു രാജ്യങ്ങളിലും ഇപ്പോൾ മെല്ലൂസിൻെറ അനുയായികളും നമ്മുടെയാളുകളും തമ്മിൽ കേസ്സു നടക്കുന്നുണ്ട്. ന്യായാധിപന്മാരെ വഷളാക്കാൻ ശീശ്മക്കാർക്കു ഒരു ഭയവുമില്ല. സഭയുടെ അവകാശങ്ങളെ വേണ്ടവിധം സംരക്ഷിക്കുന്നതിനുവേണ്ടി വാദത്തിനാവശ്യമായ തത്വങ്ങൾ വളരെ ജാഗ്രതയോടെ ഞാൻ നമ്മുടെ വക്കീലന്മാർക്കു എഴുതിക്കൊടുത്തിട്ടുണ്ട്. ശീശ്മക്കാർ കയ്യടക്കിയ കത്തോലിക്കരുടെ പള്ളികളിൽ ഒരു ബലിപീഠമെങ്കിലും തങ്ങൾക്കു അനുവദിച്ചു കിട്ടണമെന്ന്

---

1. അന്നു മലബാർ ഡിസ്ട്രിക്റ്റ് എന്ന പേരിലാണ് ഈ പ്രദേശം അറിയപ്പെട്ടിരുന്നത്. 1956 - ൽ ഭാഷാടിസ്ഥാനത്തിലുള്ള സംസ്ഥാന പുനഃസംഘടന നടപ്പിലായപ്പോൾ ഈ ഡിസ്ട്രിക്റ്റ് കേരളത്തിൻെറ ഭാഗമായി.

എറണാകുളത്തെ ന്യായാധിപനോടു അപേക്ഷിച്ചുകൊണ്ട്, എൻെറ ആഗമനത്തിനുമുമ്പ് വികാരി അപ്പൊസ്തോലിക്കാ വരുത്തിയ തെറ്റു ഒഴിവാക്കുന്നതിനുവേണ്ടിക്കൂടിയായിരുന്നു ഇത്. ഈ അപേക്ഷ വഴി, മുമ്പു ഗോവക്കാരുമായെന്നപോലെ, ഇന്നു മെല്ലൂസുകാരുമായി ഒരുമിച്ചുള്ള പള്ളികൾ എന്ന തത്വത്തിനു തുടക്കവും അംഗീകാരവും കിട്ടി. ശീശ്മക്കാർ ഇപ്പോൾ തിരുവിതാംകൂർ ഹൈക്കോടതിയിൽ കൊടുത്തിരിക്കുന്ന ഒരു കേസ്സു സംബന്ധമായി ഉപദേശവും സഹായവും ആവശ്യപ്പെട്ടുകൊണ്ടുള്ള ഒരെഴുത്തു എനിക്കു മിനിയാന്നു കിട്ടി. കൊച്ചിയിലെ ഹൈക്കോടതിയിൽ വേറൊരു കേസിൽ പ്രതിഭാഗം നടത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന (defendit) ഒരു കത്തനാർ വേണ്ട ആലോചനാസഹായത്തിനായി ഇപ്പോൾ എൻെറ കൂടെയുണ്ട്. മുകളിൽ ഞാൻ പറഞ്ഞ രണ്ടു കേസ്സുകളും സംബന്ധിച്ച് വികാരി അപ്പൊസ്തോലിക്കാ, ഞാൻ, മെല്ലൂസു എന്ന മൂന്നു മേലദ്ധ്യക്ഷന്മാരെയും കേൾക്കുന്നതിനു ഇംഗ്ലീഷുകാരനായ ജഡ്ജി ആഗ്രഹിക്കുന്നതിനാൽ രണ്ടു ദിവസത്തിനുശേഷം എനിക്കു കോഴിക്കോട്ടിനു പോകേണ്ടുതുണ്ട്. അനാരോഗ്യം മൂലം വികാരി അപ്പൊസ്തോലിക്കാ ഒഴിഞ്ഞു മാറിയിരിക്കയാണ്. മെല്ലൂസു മെത്രാൻ പോകുന്നതിന് മുതിരുകയില്ലെന്നുള്ളതു സംശയരഹിതമാണ്. അതിനാൽ കത്തോലിക്കാസഭയുടെ അവകാശങ്ങൾ സംരക്ഷിക്കുവാൻ ഞാൻ മാത്രമേ ഉണ്ടായിരിക്കുകയുള്ളു.

സ്വന്തം റീത്തിൽ കർമ്മങ്ങൾ നടത്തുന്ന മെത്രാൻ നിയമിതനാകാതെ നമ്മുടെ സുറിയാനിക്കാർക്കു ഒരിക്കലും സമാധാനമുണ്ടാകയില്ലെന്നു തിരുസ്സിംഹാസനം സംശയാതീതമായി (pro certo) അറിഞ്ഞിരിക്കട്ടെ. ഇപ്പോഴത്തെ പ്രക്ഷോഭണത്തെ അടിച്ചമർത്തി, ശീശ്മയെ ഉന്മൂലനം ചെയ്തു വികാരിയാത്തിനെ ഇന്നത്തെ നിലയിൽ വിടാൻ സാധിക്കും എന്ന് വാദത്തിനു വേണ്ടി സങ്കല്പിക്കാം. എന്നാലും ഉറച്ച സമാധാനം ഉണ്ടാവുകയില്ല. കെട്ട തീയ് താമസിയാതെ കൂടുതൽ ഉജ്വലമായി ആളിക്കത്തും. ഓരോ ദിവസവും എനിക്കു കൂടുതൽ തെളിവായി വരുന്ന എൻെറ ഈ അഭിപ്രായം ഞാൻ തിരുസ്സിംഹാസനത്തിൻെറ മുമ്പാകെ ആത്മാർത്ഥമായി പറഞ്ഞാൽ, ഞാൻ അതു ജനത്തോടും പറഞ്ഞു എന്ന നിഗമനമെടുക്കുകയില്ലെന്നു ഞാൻ കരുതുന്നു. തിരുസ്സിംഹാസനത്തിൻെറ നിർദ്ദേശങ്ങളെ നിയമങ്ങൾ പോലെയാണ് ഞാൻ പാലിക്കുന്നത്. എൻെറ അഭിപ്രായം ഏതെങ്കിലും സ്വകാര്യ താല്പര്യത്താൽ (affectu) വികലമായി എന്നു ഞാൻ കരുതുന്നില്ല.

●

24

S. C. Malabaresi 1862-1877
Fol. 597 R -598 V

കോഴിക്കോട്, ഡിസംബർ 14, 1876

അങ്ങയുടെ നവംബർ 17-ലെ കത്തു എനിക്കു കിട്ടി. കയ്യേറ്റക്കാരൻെറ മേൽ വിജയം വരിക്കാമെന്ന പ്രതീക്ഷ തെളിഞ്ഞു വരുന്നു. സ്വന്തശക്തിയാൽ എനിക്കു അതു നേടാൻ സാധിക്കാഞ്ഞതിനാൽ ദൈവപരിപാലന ഇംഗ്ലീഷുകോടതിയുടെ നീതിപാലനം വഴി എനിക്കു ഒരുക്കിയതായി തോന്നുന്നു. ബിഷപ്പു കൊളെൻസോ (Colenso) യും ഇംഗ്ലണ്ടിലെ മന്ത്രി ഗ്ലാഡ്സ്റ്റണു(Gladstone) മായുള്ള പ്രസിദ്ധമായ കേസ്സിൽ 1867 - ൽ ഉണ്ടായ വിധിക്കു അടിസ്ഥാനമായിരുന്ന സിവിൽ നിയമതത്വങ്ങൾ ഞാൻ ചിറ്റാട്ടുകരക്കേസ്സിൽ നമ്മുടെ വക്കീലിനെ പറഞ്ഞു മനസ്സിലാക്കി. ഈ തത്വങ്ങൾ കോഴിക്കോട്ടെ ജഡ്ജി അംഗീകരിക്കുകയുണ്ടായി. കൂടാതെ ഗോവയുടെ അധികാരം സംബന്ധിച്ചും (കാരണം തർക്കവിഷയമായ പള്ളി ഗോവക്കാർക്കും വരാപ്പുഴക്കാർക്കുമായി വിഭക്തമായിരുന്നു. ഗോവ ഭാഗം കയ്യേറ്റക്കാരനോടു ചേർന്നു.) വരാപ്പഴുയുടെയും ഗോവയുടെയും വൈദികരെ ഒരേ ബലിപീഠത്തിൽ കുർബ്ബാന ചൊല്ലുവാൻ അനുവദിക്കുകയും മെല്ലൂസിൻെറ അനുയായികളായ വൈദികർക്കു അനുവാദം നിഷേധിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന കത്തോലിക്കാ സഭയുടെ നിയമ നടപടി(disciplina)സംബന്ധിച്ചും ഉള്ള എൻെറ എല്ലാ പത്രികകളും അദ്ദേഹം സന്തോഷപൂർവ്വം ശ്രവിക്കുകയും അവ റോമൻ കത്തോലിക്കാ സഭ അനുഷ്ഠിക്കേണ്ടവയാണെന്നു സമ്മതിക്കുകയും ചെയ്തു. ഏതായാലും പ്രോട്ടസ്റ്റൻറു വിഭാഗങ്ങൾ (Secta) തമ്മിൽ വളരെ കേസ്സുകൾ നടക്കുന്ന ഇംഗ്ലീഷു കോടതികളിൽ രണ്ടു ഉറച്ച തത്വങ്ങളുണ്ട്. ഇവ കത്തോലിക്കാ "വിഭാഗക്കാരെ" സംബന്ധിച്ചും പ്രയോഗിക്കുക യുക്തമാണ്. മെല്ലൂസിൻെറ അനുയായികൾ മാർപ്പാപ്പായുടെ അധികാരം സമ്മതിക്കുന്നുവെങ്കിൽ ഇവയിൽ ഒന്നും, നിഷേധിക്കുന്നുവെങ്കിൽ മറ്റതും നമുക്കു അനുകൂലമാണ്. ആദ്യത്തെ സങ്കല്പത്തിൽ റോമൻ കത്തോലിക്കാസഭയുടെ വിശ്വാസ സിദ്ധാന്തങ്ങളും (dogmata) നിയമ നടപടി

കളും (leges disciplinares) ഏവയെന്ന് അന്വേഷിച്ചറിയുന്നതിനും, തനിക്കു ഇഷ്ട മുണ്ടെങ്കിലും ഇല്ലെങ്കിലും, തെളിയിക്കപ്പെട്ട കാര്യങ്ങളനുസരിച്ചു വിധിക്കുന്നതിനും ജഡ്ജി ബാദ്ധ്യസ്ഥനാണ്. അതിനാൽ മെല്ലൂസു മെത്രാനും അദ്ദേഹത്തിൻെറ വൈദികരും അനുയായികളും മാർപ്പാപ്പായെയും കത്തോലിക്കാ സഭയുടെ നിയമ ങ്ങളെയും അനുസരിക്കുന്നതിനു നിർബ്ബന്ധിതരാകേണ്ടിവരും. നിയമാനുസൃത മുള്ള മേലദ്ധ്യക്ഷന്മാർ തർക്ക വിഷയമായിട്ടുള്ള പള്ളികളിലേക്കു അവരുടെ വൈദികരെ അയയ്ക്കുന്നതിനുള്ള അവകാശം സംബന്ധിച്ച് സംരക്ഷിതരുമായിരിക്കും. ശീശ്മക്കാരുടെ ആശയത്തിനു ചേരാത്ത രണ്ടാമത്തെ സങ്കല്പത്തിൽ ഇടവക ജനങ്ങൾ ഒറ്റക്കെട്ടായി ഈ അഭിപ്രായത്തിൽ നിലനില്ക്കുകയാണെങ്കിൽ ആ സമൂഹം സഭാപരമായ സകല സ്വത്തുക്കളോടും കൂടെ റോമ്മാ സഭയിൽ നിന്നു വേർ തിരിയേണ്ടിവരും. എന്നാൽ ഒരൊറ്റയാളെങ്കിലും റോമ്മാസഭയിൽ നിലനില് ക്കുവാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു എന്നിരിക്കട്ടെ. അപ്പോൾ പള്ളിക്കെട്ടിടം സഭയുടെ സകല സമ്പത്തുകളോടും കൂടെ, അവയുടെ ആരംഭത്തിലേയുള്ള ഉദ്ദേശ്യമനുസ രിച്ച് റോമൻ കത്തോലിക്കാ ക്രമപ്രകാരമുള്ള ആരാധന തുടരുന്നതിന് അയാളുടെ വിഭാഗത്തെ ഏല്പിക്കേണ്ടി വരും. വേർതിരിഞ്ഞു പോകുന്നവർക്കു പുതിയ പള്ളി പണിയുന്നതിനുള്ള അവകാശം മാത്രം ലഭിക്കുന്നു.

ജൂലൈ 24- ലെ എൻെറ 11-ാം നമ്പർ എഴുത്തിൽ ഞാൻ സൂചിപ്പിച്ച ആലപ്പുഴ യിലെ കത്തോലിക്കാ ജഡ്ജിയാണ് ഈ സിവിൽ നിയമതത്വങ്ങൾ എനിക്കു പറഞ്ഞു തന്നത്. ഇവ ഞാൻ സെപ്റ്റംബർ 6 - നു എഴുത്തു വഴി കൊച്ചി രാജാവിൻെറ മന്ത്രിക്കു കൂടുതലായി വിശദീകരിച്ചുകൊണ്ട്, കൊച്ചി ഗവൺമെൻറു അതിൻെറ കീഴിലുള്ള കത്തോലിക്കരുടെ അവകാശം സംരക്ഷിക്കണമെന്ന് ആവശ്യപ്പെട്ടു. അന്നത്തെ ദിവാൻ എനിക്കു തന്ന മറുപടി വല്ല സഹായവും തരുമെന്ന പ്രതീക്ഷ നല്കിയിട്ടുണ്ട്. സിവിൽ കോടതിയിൽ നിന്നു മുൻകൂട്ടി അനുമതി വാങ്ങാതെ പള്ളികൾ ഒരു മെത്രാനെ വിട്ടു മറ്റൊരു മെത്രാനോടു ചേരുന്നതിനെ പൊതുവായി വിലക്കുന്ന ഒരു പ്രഖ്യാപനം ഇതേ മന്ത്രി തയ്യാറാ ക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നതായി ഇപ്പോൾ കേൾക്കുന്നു. ഇതു പ്രാബല്യത്തിലായാൽ ഇതുവരെ ശീശ്മക്കാർ ഉണ്ടാക്കിക്കൊണ്ടിരുന്ന അക്രമാസക്തങ്ങളായ സകല ബഹളങ്ങളിൽ നിന്നും ഞങ്ങൾ സുരക്ഷിതരായിരിക്കും. കോടതികളെ സംബന്ധിച്ചി ടത്തോളം ഇന്നു നടക്കുന്ന കേസിന് ജഡ്ജി മുൻപറഞ്ഞ തത്വങ്ങളനുസരിച്ചു വിധി പറഞ്ഞാൽ, പിന്നെ ഞങ്ങൾക്കു ഒന്നും പേടിക്കാനുണ്ടാവില്ല.

കോടതിയിൽ വരാനുള്ള ക്ഷണം സ്വീകരിക്കാതിരുന്ന മെല്ലൂസു മെത്രാനോടു, നിയമപ്രകാരം ഹാജരാവാൻ ഇപ്പോൾ ജഡ്ജി ആവശ്യപ്പെട്ടിരിക്കുകയാണ്. എന്നി രുന്നാലും അദ്ദേഹം ഇംഗ്ലീഷുകാരുടെ അധികാരാതിർത്തിക്കു പുറത്തു താമസി ക്കുന്നതിനാൽ അദ്ദേഹത്തെ അനുസരണത്തിനു നിർബ്ബന്ധിക്കുവാൻ സാദ്ധ്യമല്ല തന്നെ. ജഡ്ജി കോടതിയിൽ ഇപ്രകാരം പ്രസ്താവിച്ചു : "മെല്ലൂസു മെത്രാൻ നീതിബോധമുള്ള ഒരു മനുഷ്യനാണെങ്കിൽ (Vir probus) ഇവിടെ വരട്ടെ." കേസ്സു

അടുത്ത ശനിയാഴ്ച വരെ നീട്ടി വച്ചിരിക്കയുമാണ്. മെല്ലൂസു മെത്രാൻ വന്നില്ലെങ്കിൽ, താൻ അദ്ദേഹത്തെ ഉപേക്ഷിക്കുമെന്ന് ആ ഭാഗത്തിനുവേണ്ടി വാദിക്കുവാൻ (ad causam Episcopi Mellus defendendam) ഇവിടെ വന്ന പാലാക്കുന്നേൽ കത്തനാർ മെല്ലൂസു മെത്രാനെഴുതി. മെല്ലൂസുമെത്രാൻ ഇംഗ്ലീഷുകാരുടെ അതിർത്തിക്കുള്ളിൽ കാലുകുത്തിയാൽ ഉടനെ അദ്ദേഹത്തിൻെറ മേൽ കൃത്രിമ ശ്ലൈഹിക രേഖയുണ്ടാക്കിയതിനെക്കുറിച്ച് ഞാൻ കുറ്റാരോപണം നടത്തി പിടികൂടുമെന്ന് അദ്ദേഹത്തിനു ഭയമുണ്ട്. ഈ കുറ്റം കാരണത്താൽ കോഴിക്കോട്ട് അദ്ദേഹത്തിനെതിരായി കേസ്സുണ്ടാകുവാൻ വാസ്തവത്തിൽ സാദ്ധ്യതയുണ്ടോ എന്നറിയുന്നതിനുവേണ്ടി അദ്ദേഹം ഈ ദുർഘട ഘട്ടത്തിൽ (Dilemma) സ്വന്തം വക്കീലിനെ വിളിച്ചു വരുത്തുകയുണ്ടായി. അദ്ദേഹം വരുമോ ഇല്ലയോ എന്ന് അറിവില്ല. അദ്ദേഹം വരികയില്ലെങ്കിൽ. ജഡ്ജി, പ്രഖ്യാപിച്ചു കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നതുപോലെ, അദ്ദേഹത്തെ കുറ്റക്കാരനായി വിധിക്കും. വരികയാണെങ്കിൽ, മലബാറിലേക്കു മെത്രാനെ അയയ്ക്കുന്നതിനു പാത്രിയാർക്കായ്ക്കു വത്തിക്കാൻ കൗൺസിൽ അനുവാദം നല്കിയിട്ടുണ്ടോ എന്നു സത്യം ചെയ്തു പ്രസ്താവിക്കുവാൻ അദ്ദേഹം നിർബന്ധിതനാകും. അദ്ദേഹം തൻെറ ഈ വ്യാജ പ്രസ്താവന (mendacium) സ്ഥിരപ്പെടുത്തിപ്പറഞ്ഞാൽ ഉടനെ കള്ളസ്സാക്ഷിക്കുറ്റം അദ്ദേഹത്തിൻെറ മേൽ വരും. അദ്ദേഹം കുറ്റക്കാരനാണെന്നു തീർച്ചയായും വിധിയുമുണ്ടാകും. അദ്ദേഹം നിഷേധിക്കുകയാണെങ്കിൽ തനിക്കു തന്നെ എതിരായ പ്രസ്താവനയായിരിക്കും അത്. എന്നല്ല, അദ്ദേഹത്തിൻെറ അധികാരത്തെക്കുറിച്ച് സ്വന്തക്കാരുടെയിടയിൽത്തന്നെ ചോദ്യവുമുണ്ടാകും. ഏതു അധികാരത്താൽ ഈ ചിറ്റാട്ടുകര പള്ളി കൈവശപ്പെടുത്തി എന്നു ജഡ്ജി അദ്ദേഹത്തോടു ചോദിക്കും. അപ്പോൾ ഒരവകാശവും തെളിയിക്കാൻ കഴിയാതെ വരികയാൽ അദ്ദേഹം ഈ പള്ളി വിടാൻ വിധിയുമുണ്ടാകും.

ഇംഗ്ലീഷുകാരനായ ജഡ്ജിയുടെ വിധിക്കു നാട്ടുരാജാക്കന്മാരുടെ അധീനദേശങ്ങളിലും മാതൃകയുടെ പ്രബലത ലഭിക്കുന്നതായിരിക്കും. എന്നാൽ ശീശ്മക്കാർക്കു മദ്രാസിലെ ഹൈക്കോടതിയിൽ അപ്പീൽ കൊടുക്കാം. അവർ അപ്പീൽ കൊടുത്താൽ ഫലം നമുക്കു കൂടുതൽ അനുകൂലമായിരിക്കും. കാരണം ബ്രിട്ടീഷു റസിഡണ്ടു [1] ഹൈക്കോടതിയുടെ തീരുമാനം കൊച്ചിതിരുവിതാംകൂർ സംസ്ഥാനങ്ങളിലെ കോടതികളെ അറിയിച്ചാൽ മേൽപ്പറഞ്ഞ തത്വങ്ങളിൽ നിന്നു വ്യതിചലിക്കുവാൻ ഈ കോടതികൾക്കു പാടില്ലാതെ വരും. റസിഡണ്ടിനെക്കൊണ്ട് ഇക്കാര്യം എളുപ്പത്തിൽ സാധിപ്പിക്കാം.

ഇപ്രാവശ്യം കൂടുതൽ എഴുതാൻ സാധിക്കാത്തതിനാൽ എന്നെയും എൻെറ പോരാട്ടത്തെയും അങ്ങയുടെ പ്രാർത്ഥനയ്ക്കു താല്പര്യപൂർവ്വം കയ്യാളിക്കുന്നു.

●

1. അക്കാലങ്ങളിൽ ബ്രിട്ടീഷുകാരുടെതാല്പര്യം സംരക്ഷിക്കുവാനായി ഗവൺമെൻറിൻെറ പ്രതിനിധിയായി നാട്ടു രാജ്യങ്ങളിൽ താമസിച്ചിരുന്ന വ്യക്തി.

25

S. C. Malabaresi 1862-1877
Fol. 600R-601R

കോഴിക്കോട്, ഡിസംബർ 28, 1876

അങ്ങയുടെ നവംബർ 29, 30 തീയതികളിലെ എഴുത്തുകൾ മുറപോലെ എനിക്കു കിട്ടി. മാനസ്സാന്തരപ്പെട്ട കത്തനാരന്മാർക്കു വിമോചനം നല്കുന്നതു സംബന്ധിച്ച് അങ്ങു ചിന്തിക്കുന്ന വിധത്തിൽത്തന്നെ ഞാൻ പ്രവർത്തിച്ചു എന്നു . ഈ എഴുത്തുകൾക്കു മറുപടിയായി പ്രസ്താവിച്ചുകൊള്ളുന്നു. അതായത്, കയ്യേറ്റക്കാരനിൽ നിന്നു പട്ടം സ്വീകരിച്ചിട്ടില്ലാത്ത അഞ്ചുപേർക്കു മാത്രം, അവർ ശീശ്മ ഉപേക്ഷിച്ചു പറഞ്ഞശേഷം ധ്യാനം നടത്തിക്കഴിഞ്ഞപ്പോൾ ഞാൻ വിമോചനം കൊടുത്തു. കയ്യേറ്റക്കാരനിൽ നിന്നു വൈദികപട്ടം സ്വീകരിച്ച ഈഴക്കുന്നേൽ കത്തനാർ മരണാപകടത്തിൽ മാനസ്സാന്തരപ്പെട്ട് എൻെറ ദ്വിഭാഷിയായ കത്തനാരിൽ നിന്ന് വിമോചനത്തിൻെറ ആനുകൂല്യം പ്രാപിക്കുകയുണ്ടായി. എന്നാൽ തിരുസ്സിംഹാസനത്തിൽ നിന്നു വിമോചനം ലഭിക്കുന്നതുവരെ അദ്ദേഹം പള്ളി ശിക്ഷയുടെ കീഴിൽ (censuris obstrictus) കഴിയുന്നു. അര വർഷത്തോളം അദ്ദേഹം വളരെ ഞെരുക്കങ്ങളുടെയും പ്രലോഭനങ്ങളുടെയും ഇടയിൽ വിശ്വസ്തനായിത്തന്നെ നിന്നിരിക്കയാൽ തിരുസ്സിംഹാസനത്തിൽ നിന്ന് അദ്ദേഹത്തിനു വിമോചനം ചോദിച്ചു വാങ്ങിക്കുന്നതിനായി ശ്രദ്ധിക്കണമെന്നു ഞാൻ വന്ദ്യവികാരി അപ്പൊസ്തോലിക്കായ്ക്കു ഉപദേശം നല്കി. പിന്നെ, അങ്ങ് എനിക്കു തന്ന മുന്നറിയിപ്പുപോലെ അറപ്പു തോന്നുന്ന ഒരു പരിക്കൻ കാര്യത്തിൽ ചെന്നു ചാടാതിരിക്കാൻ വേണ്ടി അദ്ദേഹത്തിൻെറ കാര്യം അതേ വികാരി അപ്പൊസ്തോലിക്കായ്ക്കു ഞാൻ വിട്ടു. അതുപോലെ തന്നെ മെല്ലൂസു മെത്രാനിൽ നിന്നു വൈദിക പട്ടം സ്വീകരിച്ച മറ്റെ കത്തനാർ ബാനെസിൻെറ കാര്യം ഗോവാ ആർച്ചുബിഷപ്പിനും വിട്ടു. ശീശ്മ ഉപേക്ഷിച്ചുകൊണ്ടുള്ള ബാനസിൻെറ പ്രതിജ്ഞയും വിശ്വാസ പ്രകടനവും സ്വീകരിച്ച് അവയിൽ സാക്ഷികളുടെ മുമ്പിൽ വച്ചു അദ്ദേഹത്തിൻെറ കയ്യൊപ്പും വാങ്ങി ഗോവ ആർച്ചുബിഷപ്പിനു ഞാൻ അയച്ചുകൊടുത്തു. ബാനെസ് ഒരു സന്യാ

സിയോടു പാപങ്ങൾ ഏറ്റു പറഞ്ഞു, മാരകപാപത്തിൽ ഏറെനാൾ തുടരാൻ നിർബ്ബന്ധിതനാകാതിരിക്കാനായി പരോക്ഷമായി(indirecte) പാപമോചനം പ്രാപിച്ചു. എന്നാൽ അദ്ദേഹം പട്ടത്തിനടുത്ത പ്രവൃത്തികൾ നിർവ്വഹിക്കുന്നില്ല. കുർബ്ബാന കാണുന്നതിനുള്ള അനുവാദം മാത്രം വരാപ്പുഴ വികാരി അപ്പൊസ്തോലിക്കായിൽ നിന്നു ലഭിച്ചിട്ടുണ്ട് എന്നു മാത്രം, റോക്കോസുമെത്രാനിൽ നിന്നു പട്ടം സ്വീകരിച്ച വരോടു ഈ വിധത്തിലാണ് പതിമൂന്നു വർഷം പെരുമാറിയിട്ടുള്ളത്. കൂടാതെ, മാനസ്സാന്തരപ്പെട്ട ഇവരെക്കുറിച്ചു കൂടുതൽ കാര്യങ്ങൾ ഞാൻ നവംബർ 30-ലെ എൻെറ കത്തിൽ അറിയിച്ചു കഴിഞ്ഞതാണ്. അവരുടെ മേലദ്ധ്യക്ഷന്മാർ അവർക്കുവേണ്ടി എന്തു ചെയ്തു എന്നു എനിക്കറിവില്ലാത്തതിനാലും അവരെ സഹായിക്കാൻ എനിക്കു സാധിക്കാത്തതിനാലും. തിരുസ്സിംഹാസനത്തിൻെറ കരുണയ്ക്കു അവരെ ഭരമേല്പിക്കുകയാണ് എനിക്കു അവശേഷിച്ചിട്ടുള്ളത്.

ചിറ്റാട്ടുകര പള്ളിയുടെ കേസ്സിൽ ഇതുവരെ വിധി പറഞ്ഞിട്ടില്ലെങ്കിലും അതു ഞങ്ങൾക്കു അനുകൂലമായിരിക്കും എന്നു വേണ്ടത്ര ഉറപ്പാണ്. തന്ത്രശാലിയായ വെട്ടിപ്പുകാരൻ (astutus veterator) ആദ്യം ക്ഷണവും , പിന്നീടു ഹാജരാകുവാൻ കൊടുത്ത ഉത്തരവും ലഭിച്ചിരുന്നുവെങ്കിലും കേസ്സു വിസ്തരിക്കുന്ന സമയം മുഴുവനും ഈ പട്ടണത്തിലും ഇംഗ്ലീഷു ജഡ്ജിയുടെ കോടതിയിലും വരുന്നതിനു മുതിർന്നില്ല. വിസ്താരം കഴിഞ്ഞപ്പോഴാകട്ടെ കോടതിയിൽ ഹാജരാകാൻ സാധിക്കാഞ്ഞതിനാൽ ചുരുങ്ങിയ പക്ഷം ജഡ്ജിയുടെ വീട്ടിലെങ്കിലും തന്നെ കേൾക്കണമെന്ന് അപേക്ഷിച്ചു. ഇത് താൻ തൻെറ അനുയായികളുടെ കേസ്സ് ഉപേക്ഷിച്ചിട്ടില്ല എന്നു കാണിക്കുവാൻ വേണ്ടിയാണ്. ഊഹിക്കാമായിരുന്നതുപോലെ ജഡ്ജി രണ്ടും നിഷേധിച്ചു. ഈ കേസ്സിലെ ഞങ്ങളുടെ വിജയം മൂലം മെല്ലൂസിൻെറ കീഴിലുള്ള എല്ലാ പള്ളികളുടെയും താക്കോൽ ഒരു തരത്തിൽ ഇപ്പോൾ ഞങ്ങളുടെ കൈയിൽ തന്നിരിക്കുന്നു എന്നു കാണുകയാൽ ശീശ്മക്കാരുടെ ധൈര്യം ഒരു പക്ഷേ തകർന്നു പോകും. ജഡ്ജി ജനുവരി 5-നു വിധി പറയും. ആ പള്ളിയിലെ ഇടവക ജനങ്ങൾക്കു അവിടെ റോമൻ കത്തോലിക്കാ വൈദികരെയല്ലാതെ ഇതരരെ പ്രവേശിപ്പിക്കുന്നതിൽ സംശയമെന്യേ അദ്ദേഹം വിലക്കു നല്കും. കൊച്ചി, തിരുവിതാംകൂർ, ഇംഗ്ലീഷ് എന്നീ ഗവൺമെൻറുകൾ ഞങ്ങളെ സിവിൽ കോടതികളിലേക്കു അയച്ചിരിക്കുന്ന പ്രത്യേക സാഹചര്യത്തിൽ [1] ഈ കേസു വളരെ പ്രാധാന്യമുള്ളതായി ഞാൻ മനസ്സിലാക്കുക മൂലവും, ഇതിനു വേണ്ടുന്ന ഏതുവിധ സഹായവും (സ്വന്തം തെളിവു നല്കുന്നതിന് നിർബ്ബന്ധത്താൽ

---

1. സഭാപരമായ തർക്കങ്ങളിൽ പ്രവേശിക്കാതിരിക്കുക എന്ന് 1861 ഡിസംബർ 31-നു ബ്രിട്ടീഷു റസിഡണ്ടു നല്കിയ കുറിപ്പ് തിരുവിതാംകൂർ കൊച്ചി ദിവാൻമാർ കൃത്യമായി പാലിച്ചിരുന്നു. പരാതികൾക്കു കോടതികളെ സമീപിക്കുകയാണ് ഏറ്റം നല്ല പ്രതിവിധി എന്ന് ഈ ദിവാൻമാർ മൊയ്റീനെ അറിയിക്കുകയുണ്ടായി. ഇക്കാര്യം റസിഡണ്ടിനുള്ള മൊയ്റീൻെറ 1877 ജനുവരി 18 ലെ എഴുത്തിൽ പറയുന്നുണ്ട്. (The policy of non interference in church disputes indicated in the memorandum of the British Resident dated 31st December 1861 was, however, very strictly adhered to by both the Dewans of Travancore and Cochin and I was informed by them that the proper remedy against the evil complained of was a recourse to the law courts of the realm. cfr. Fol 606 V, end of n. 5. of the letter.

ചെലവാക്കിയ ചെറിയ തുക ഒഴിച്ചാൽ) വന്ദ്യ വികാരി അപ്പൊസ്തോലിക്കാ പല പ്രാവശ്യം സ്പഷ്ടമായി നിഷേധിച്ചിരിക്കകൊണ്ടും, സർവ്വചെലവും ഞാൻ തന്നെ വഹിക്കേണ്ടി വന്നു.

ഗോവ ആർച്ചുബിഷപ്പിനു കഠിനമായ പനി ആയിരുന്നു. ഇപ്പോൾ അദ്ദേഹത്തിൻെറ സ്ഥിതി മെച്ചമായെങ്കിലും മൂന്നു മേലദ്ധ്യക്ഷന്മാരുടേതുമായി തയ്യാറാക്കിയതും വികാരി അപ്പൊസ്തോലിക്കാ അംഗഭംഗപ്പെടുത്തിയതുമായ (mutilatae) ഇടയലേഖനത്തിന് ഇതുവരെ അദ്ദേഹം അംഗീകാരം തന്നിട്ടില്ല. അതിൽ അധികാരം സംബന്ധിച്ച പ്രസ്താവനയുള്ളതിനാൽ ആർച്ചുബിഷപ്പിൻെറ പേര് വച്ച് അതു പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുന്നതുവഴി അദ്ദേഹത്തെ കുറ്റപ്പെടുത്തുന്നതിനുള്ള കോപ്പ് പോർട്ടുഗീസു രാജാവിന് (Patrono regali) ഞാൻ കൊടുക്കുമോ എന്നു ഭയമുണ്ട്. രാജാവിനെ അറിയിക്കാതെ പോർട്ടുഗീസു അധികാരത്തെക്കുറിച്ച് (de jurisdictione patronatus) തീരുമാനമെടുത്തു എന്ന കുറ്റാരോപണമാണ് വിവക്ഷിക്കുന്നത്. ഈ ഇടയലേഖനം ഇതുവരെ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്താൻ ഞാൻ മുതിരാതിരുന്നതിന് നവംബർ 23-ലെ എൻെറ കത്തിൽ ഞാൻ നല്കിയ കാരണത്തിനു പുറമെ ഇതാണ് വേറൊരു ന്യായം.

പരിശുദ്ധ പിതാവിനും അങ്ങേക്കും നവവത്സരത്തിൻെറ മംഗളങ്ങളും സഭയുടെ ശത്രുക്കളുടെ മേൽ വിജയവും നേരുന്നു.

●

26

SC Malabaresi 1862-1877
Fol 602 R.V.

കോഴിക്കോട്, ഡിസംബർ 29, 1876

മെല്ലൂസു മെത്രാൻ കോഴിക്കോട്ടു കോടതിയിൽ നിന്നു മദ്രാസിലെ ഹൈക്കോടതിയിൽ അപ്പീൽ കൊടുക്കുന്നതായും അദ്ദേഹത്തിൻെറ വാദത്തിനായി സ്വന്തം പാത്രിയാർക്കായർഹിക്കുന്ന അനുസരണവും കൽദായ സഭയുടെ നിയമനടപടിയും (disciplina) ഉന്നയിക്കുവാനുദ്ദേശിക്കുന്നതായും കേൾക്കുന്നു. അദ്ദേഹത്തിനും ബാബേൽ പാത്രിയാർക്കായ്ക്കും എതിരായുള്ള ഞങ്ങളുടെ ന്യായവാദ (argumenti) ത്തിൻെറ ശക്തി മുഴുവൻ അടങ്ങിയിരിക്കുന്നത് അവർ റോമ്മാ മാർപ്പാപ്പായ്ക്കു കീഴുള്ളവരാണെന്നതിലാണ്. അതിൻെറ ഫലമായി ജഡ്ജി റോമ്മാ സഭയുടെ നിയമങ്ങളും നടപടിയും (disciplina) അനുസരിച്ചാണ് വിധി പറയേണ്ടത് എന്നു വരുന്നു.

അതിനാൽ സാധിക്കുമെങ്കിൽ താഴെപ്പറയുന്ന രേഖകളുടെ കോപ്പി അങ്ങയുടെ മുദ്രയോടും ഒപ്പോടും കൂടെ ഉറപ്പിച്ച് എനിക്കു അയച്ചുതരുവാൻ അപേക്ഷിക്കുന്നു.

1. കൽദായസഭയുടെ നന്മയ്ക്കുവേണ്ടി മാർപ്പാപ്പാ തീരുമാനിക്കുന്ന എന്തും അനുസരണയോടെ സ്വീകരിക്കും എന്ന് 1867-ൽ പാത്രിയാർക്കായുടെ പേരിൽ റോമ്മായിൽ പ്രസ്താവിക്കുന്ന മെല്ലൂസിൻെറ എഴുത്ത്.

2. Cum ecclesiastica എന്ന ശ്ലൈഹിക രേഖ

3. വത്തിക്കാൻ കൗൺസിൽ ഡിക്രികൾക്കു പാത്രിയാർക്കാ നല്കുന്ന സമ്മതം.

4. അവയ്ക്കു തന്നെ മെല്ലൂസു മെത്രാനു നല്കുന്ന സമ്മതം.

5. മലബാറിൽ മെത്രാന്മാരെ നിയമിക്കുന്നതിന് അനുവാദം ചോദിച്ചു കൊണ്ടുള്ള

പാത്രിയാർക്കായുടെ 1873- മെയ് 22-ലെ കത്ത്.

6. അതിനു തിരുസ്സിംഹാസനം നല്കിയ മറുപടി.

7. മെസപ്പൊട്ടാമിയ വിടുന്ന പക്ഷം അദ്ദേഹത്തെ പള്ളിവിലക്കിലാക്കുന്ന ശ്ലൈഹിക രേഖ.

8. പാത്രിയാർക്കായ്ക്കു മുന്നറിയിപ്പു നല്കുന്ന എഴുത്ത് (monitoriae litterae) (എൻെറ കൈവശമുള്ള കോപ്പി ഉറപ്പിക്കപ്പെട്ടവയല്ല (non est authenticatum)

9. പാത്രിയാർക്കായും കൽദായ മെത്രാന്മാരും അർജൻറീൻ മെത്രാന് 1870 - മാർച്ചു 25 -ൽ ഗാത്രി എന്ന വൈദികനെതിരായി എഴുതിയ കത്ത്.

10. പാത്രിയാർക്കായും മെല്ലൂസും തിരുസ്സിംഹാസനത്തിന് വിധേയത്വം ഏറ്റു പറഞ്ഞിട്ടുള്ള ഏതു ആധുനിക രേഖയും.

11. Annuarium Pontificium ൻെറയോ La Gerarchia catolica യുടെയോ ഏറ്റം പുതിയ പ്രതി.

സ്വർഗ്ഗീയ വരങ്ങളാൽ അങ്ങയെ സമ്പന്നനാക്കുന്നതിനും ദീർഘനാൾ സംരക്ഷിക്കുന്നതിനും ദൈവത്തെ പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു.

●

27

SC Malabaresi 1862-1877
Fol. 603 R- 604 V

കോഴിക്കോട് ജനുവരി 11,1877

ഡിസംബർ 14-ാം തീയതിയിലെ അങ്ങയുടെ എഴുത്തു എനിക്കുകിട്ടി. മേലദ്ധ്യക്ഷന്മാരായ ഞങ്ങൾ തമ്മിൽ സമാധാനമാണ്. അങ്ങയുടെ എഴുത്തിൽ ഭയപ്പെടുന്നതുപോലെ മൂന്നു മേലദ്ധ്യക്ഷന്മാരും ചേർന്നുള്ളതും വികാരി അപ്പോസ്തോലിക്കാ അംഗഭംഗപ്പെടുത്തിയതുമായ ഇടയലേഖനത്തെച്ചൊല്ലി ഞങ്ങൾ തമ്മിൽ പുതിയ വിവാദമൊന്നുമുണ്ടായിട്ടില്ല. കാരണം എന്തുകൊണ്ടാണ് അതു പരസ്യപ്പെടുത്താത്തത് എന്ന് അദ്ദേഹം എന്നോടു ചോദിച്ചിട്ടില്ല. ഇക്കാര്യം സംബന്ധിച്ചു അദ്ദേഹത്തിനു പിന്നീടു ഞാൻ എഴുതിയിട്ടുമില്ല. ഞാൻ എഴുതിയറിയിച്ചിട്ടുള്ള കേസ്സുകൾ വിസ്തരിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന നാളിൽ അതിനു വരുവാൻ ആരോഗ്യകുറവുകാരണത്താൽ സാധിക്കുകയില്ല എന്ന ഒഴിവു അദ്ദേഹം അറിയിച്ചുവെങ്കിലും സ്ഥൈര്യലേപനം നല്കുവാൻ കൊച്ചിക്കു പോയി അവിടെനിന്ന് ഇംഗ്ളണ്ടിലെ രാജ്ഞിയെ ഇൻഡ്യയുടെ ചക്രവർത്തിനിയായി പ്രഖ്യാപിക്കുന്നതിൻെറ തിരുവിതാംകൂറിലെ ആഘോഷത്തിൽ സംബന്ധിക്കുവാൻ അദ്ദേഹം തിരുവനന്തപുരത്തിനു യാത്രയായി. ഈ ദിവസങ്ങളിൽ മഞ്ഞുമ്മേലുള്ള ആശ്രമത്തിൽ അദ്ദേഹം തിരിച്ചെത്തിയിട്ടുണ്ട്.

മാനക്കോടം, ചിറ്റാട്ടുകര പള്ളികളുടെകേസ്സിൽ കോഴിക്കോട്ടുകോടതിയിലെ ഇംഗ്ലീഷുകാരനായ പ്രോട്ടസ്റ്റൻറു ജഡ്ജി [1] 5-നു പറഞ്ഞ വിധിയിൽ നമ്മുടെ എല്ലാ ആഗ്രഹങ്ങളും സാധിച്ചുഎന്ന് അതിൻെറ കോപ്പി ഞാൻ അയയ്ക്കുമ്പോൾ

1. ഈ ജഡ്ജിയുടെ പേര് H. Wigram എന്നായിരുന്നു. (cfr Fol. 606V)

അങ്ങേക്കു കാണാവുന്നതാണ്. ഇന്നും ഇവിടെ താമസിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന മെല്ലൂസുമെത്രാന് വീര്യം നഷ്ടപ്പെട്ടുവെന്നും പൂർണ്ണവിജയത്തെക്കുറിച്ചുള്ള മലബാറുകാരുടെ വാഗ്ദാനത്താൽ അദ്ദേഹം വഞ്ചിതനായി സ്വന്തം നാട്ടിലേക്ക് തിരിച്ചു പോകുവാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു എന്നും പറയപ്പെടുന്നു. ഇതു വാസ്തവമാണോ അതോ പുതിയ നുണയാണോ എന്നു കൃത്യമായി പറയുവാൻ ആർക്കും സാദ്ധ്യമല്ല. എന്നാൽ അദ്ദേഹത്തിൻെറ കൊള്ളരുതാത്ത അനുയായികൾ ഞങ്ങളുടെ വിജയം കാരണത്താൽ അരിശം പൂണ്ടു മദ്രാസിലെ ഹൈക്കോടതിയിൽ അപ്പീലിനു പോകുവാനും അത്യാവശ്യമുള്ള സ്ഥലങ്ങളിൽ പുതിയപള്ളികൾ പണിയുവാനും ആഗ്രഹിക്കുന്നു. മറ്റു വളരെപ്പേരാകട്ടെ ചഞ്ചലരായി അദ്ദേഹത്തെ ഉപേക്ഷിക്കുവാൻ ഏതാണ്ട് തയ്യാറാണ് എന്നതു തീർച്ച. എനിക്കു വഴിയൊരുക്കുവാൻ ഞാൻ ചിറ്റാട്ടുകരയ്ക്കയച്ച എൻെറ ദ്വിഭാഷി എമ്മാനുവേൽ കത്തനാർ ഈയിടെ എനിക്കയച്ച കത്തിൽ നിന്നാണ് ഇക്കാര്യങ്ങൾ ഞാൻ ഗ്രഹിച്ചത്.

ഈ വിജയത്തിൽ നിന്നു കഴിയുന്നതും ഫലം എടുക്കാൻ ഞാൻ പരിശ്രമിക്കും. പ്രത്യേകിച്ച്, ഈ വിധിയുടെ ബലത്താൽ മെല്ലൂസുമെത്രാനെ പുറത്താക്കുന്നതിന് ഇംഗ്ലീഷുഗവൺമെൻറിനെ പ്രേരിപ്പിക്കുക, ഇതുപോലെ കേസ്സുകൾ കേൾക്കുന്ന കൊച്ചിയിലെയും തിരുവിതാംകൂറിലെയും ജഡ്ജിമാരെ ഇതേ തത്വങ്ങളനുസരിച്ചു വിധിയെഴുതാൻ ബോധ്യപ്പെടുത്തുക, മെല്ലൂസു മെത്രാൻെറ പ്രസ്ഥാനം (Causam) പരാജയപ്പെട്ടു എന്ന് പുതിയ ഒരു ഇടയലേഖനം വഴി ശീശ്മക്കാർക്കു കാണിച്ചു കൊടുക്കുക എന്നീ കാര്യങ്ങളിലായിരിക്കും എൻെറ ശ്രദ്ധ.

വഞ്ചനക്കുറ്റത്തിന് (ob crimen falsi) കോടതിയിൽ കയറേണ്ടിവരുമോ എന്ന് മെല്ലൂസു മെത്രാനു വലിയ ഭയമുണ്ടായിരുന്നു. അതുകൊണ്ടു പുതിയ നുണവഴി തൻെറ കുറ്റം മറച്ചു വയ്ക്കാനുള്ള ശ്രമത്തിൽ, വ്യാജശ്ലൈഹിക രേഖ പരസ്യപ്പെടുത്തിയത് താനല്ല എന്നും തൻെറ ശത്രുക്കളാണെന്നും പറഞ്ഞുപരത്തി. അദ്ദേഹത്തിൻെറ സാക്ഷികൾ കള്ളസത്യം ചെയ്തു കോടതിയിൽ ഇത് ഏറ്റു പറയുവാൻ (affirmare) ശങ്കിച്ചതുമില്ല. പക്ഷേ, മലബാറിലേക്കു മെത്രാന്മാരെ അയയ്ക്കുന്നതിന് ബാബേൽ പാത്രിയാർക്കായ്ക്ക് വത്തിക്കാൻ കൗൺസിൽ നല്കിയ അധികാരത്തെക്കുറിച്ചുള്ള നുണയെ ആദരിച്ച് അതിനെ മെല്ലൂസു മെത്രാനുവേണ്ടിയുള്ള വാദത്തിൻെറ അടിസ്ഥാനമെന്നോണം സ്ഥാപിക്കുവാൻ അദ്ദേഹത്തിൻെറ വക്കീൽ തന്നെ കേസ്സിൻെറ ആരംഭത്തിൽ പരിശ്രമിച്ചതുവഴി ആ എഴുത്തു പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയതു മെല്ലൂസു മെത്രാനാണെന്നു പരോക്ഷമായി സമ്മതിച്ചിരിക്കുന്നു. ഇങ്ങനെ അദ്ദേഹം ന്യായീകരിക്കുവാൻ ആഗ്രഹിച്ച കയ്യേറ്റക്കാരനെ സ്വന്തകുടുക്കുകൾ വഴി തന്നെ അദ്ദേഹം ബന്ധിച്ചിരിക്കുന്നു. ഇപ്പോൾ പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന വിധിയിൽ ജഡ്ജി ഇക്കാര്യം സൂചിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നതിനാൽ അദ്ദേഹം മെല്ലൂസുമെത്രാനെ വഞ്ചനക്കുറ്റത്തിനു പ്രതിയായി പ്രഖ്യാപിക്കുകയും മെല്ലൂസിനെതിരായി കേസ്സു കൊടുക്കാൻ എനിക്കു വഴിയൊരുക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുകയാണ്. എന്നാൽ, അറിയിച്ചിട്ടുള്ള കാരണങ്ങൾമൂലം, ഏറ്റം വലിയ അത്യാവ

ശ്യത്തിൽ മാത്രമേ ഇതു ചെയ്യാവൂ എന്നു കരുതുന്നു.

മലബാറിൻെറ നാനാഭാഗങ്ങളിൽ നിന്നു വരുന്ന കത്തുകൾ സൂചിപ്പിക്കുന്നത് മലബാറുകാർ ശാന്തമായിട്ടെങ്കിലും അത്യാർത്തിയോടെ തിരുസ്സിംഹാസനത്തിൻെറ തീരുമാനം കാത്തിരിക്കുകയാണെന്നാണ്. മിഷനറിമാരുടെ വിവേകമില്ലാത്ത പ്രസിദ്ധീകരണങ്ങൾ വഴിയുണ്ടായ കോപാഗ്നി (animorum excitatio) വേണ്ടത്ര കെട്ടടങ്ങിയിട്ടുണ്ട്. എല്ലാവരുടെയും കണ്ണുകൾ ഈ കാര്യങ്ങളുടെ അന്ത്യത്തെയാണ് നോക്കിയിരിക്കുന്നത്.

ഒരിക്കൽ മെല്ലൂസു മെത്രാൻെറ സെക്രട്ടറിയായിരുന്ന കാനക്കാട്ടു (?) എമ്മാനുവേൽ (Emmanuel Canagat) കത്തനാർ ഗോവവികാരി ജനറാളിനെഴുതിയ കത്തിൽ താനും മറ്റു വളരെപ്പേരും തങ്ങൾ വിട്ടുപേക്ഷിച്ച വരാപ്പുഴ വികാരി അപ്പൊസ്തോലിക്കായുടെ പക്കലേക്കു തിരിച്ചുപോകാൻ നിർബ്ബന്ധിക്കപ്പെടുകയില്ലെങ്കിൽ, നേരായ വഴിയെ വരാൻ (ad resipiscendum) തയ്യാറാണെന്ന് പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു. താൻ എന്തു ചെയ്യണമെന്നു ചോദിച്ച വികാരി ജനറാളിനു ഞാൻ ഇങ്ങനെ മറുപടി എഴുതി. വരാപ്പുഴ വികാരി അപ്പൊസ്തോലിക്കായ്ക്കു മാത്രമേ അപേക്ഷക്കാരെ സ്വീകരിക്കാനാവൂ. അദ്ദേഹത്തിൻെറ അധികാരത്തെ അവർ തിരസ്ക്കരിച്ചതിനാൽ, അവർ താഴ്മയോടെ ക്ഷമ ചോദിച്ചു അദ്ദേഹത്തിനു കീഴ്പ്പെടട്ടെ.

എല്ലാത്തരത്തിലുമുള്ള നന്മ സമൃദ്ധമായി അങ്ങേക്കു നല്കുവാൻ ദൈവത്തെ പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു.

●

28

S C Malabaresi 1862-1877

Fol. 605 R-V + 608 R

കോഴിക്കോട്, ജനുവരി 18, 1877

നമ്മുടെ കാര്യങ്ങൾ വേണ്ടത്ര ഭംഗിയായി നടക്കുന്നു. മെല്ലൂസു മെത്രാൻ അസന്തുഷ്ടനായി ഈയിടെ തൃശൂർ പള്ളിയിലേക്കു മടങ്ങി. മദ്രാസ് ഹൈക്കോടതിയിൽ അപ്പീൽ കൊടുക്കുന്ന കാര്യത്തിൽ അദ്ദേഹത്തിനു ധൈര്യം പോയി, പ്രത്യാശ നശിച്ചു. പണവുമില്ല. ലത്തീൻപള്ളി എന്ന നിലയിൽ മാനക്കോടം പള്ളിയെ താൻ സ്വീകരിച്ചതു മനസ്സോടെയല്ല എന്നു ഞങ്ങളുടെ വിജയം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ കയ്യേറ്റക്കാരൻ മുക്കുവരായ ശീശ്മക്കാരോടു പറഞ്ഞതിനാൽ അവർ ആ പള്ളിയുടെ കേസ്സിൽ അപ്പീൽ കൊടുക്കുന്നില്ല. അതിനാൽ വരാപ്പുഴ വികാരിയാത്തിലെ ലത്തീൻ പള്ളികളിൽ ശീശ്മ പരാജയമടഞ്ഞുകഴിഞ്ഞു. മെല്ലൂസിൻെറ കൂട്ടർ കയ്യടക്കിയിരിക്കുന്ന മറ്റു രണ്ടു ലത്തീൻ പള്ളികളിൽ നിന്ന് അവരുടെ വൈദികരെ ഇപ്പോൾ വികാരി അപ്പൊസ്തോലിക്കായ്ക്കു പ്രയാസം കൂടാതെ ബഹിഷ്ക്കരിക്കുവാൻ കഴിയും. കൂടാതെ, പരാജയപ്പെട്ടവരോടു വിവേകത്തോടും ഉപവിയോടും കൂടെ പെരുമാറിയാൽ അവർ തിരിച്ചു വരുന്നതുമായിരിക്കും. ഈ ലത്തീൻ പള്ളി സംബന്ധിച്ച കേസ്സിൻെറ ചെലവു ഭാഗികമായി വിശ്വാസികൾ വഹിച്ചു എന്നതു പ്രസ്താവാർഹമാണ്.

സുറിയാനിക്കാരായ ശീശ്മക്കാർ ചിറ്റാട്ടുകര പള്ളിയുടെ കേസ്സിൽ അപ്പീൽ കൊടുക്കുന്നതു സംബന്ധിച്ചു അഭിപ്രായം മാറ്റി എന്നും അപ്പീലിനു വേണ്ടി തങ്ങൾ പണം കൊടുക്കുവാൻ പോകുന്നില്ലെന്നും തൃശൂർക്കാർ ചെലവുകാര്യം ഏറ്റെടുക്കാൻ ഇഷ്ടപ്പെടുന്നില്ലെങ്കിൽ തങ്ങൾ വീണ്ടും ഗോവ ആർച്ചുബിഷപ്പിനു കീഴ്പ്പെടുമെന്നും അറിയിച്ചുകൊണ്ടു മിനിയാന്ന് അവർ പ്രതിനിധികളെ തൃശൂരിലെ നേതാക്കളുടെ പക്കലേക്കു അയച്ചു എന്നു പറയപ്പെടുന്നു.

ഈ കേസ്സു കൊടുക്കുന്നതിനു മുമ്പ് വന്ദ്യ വികാരി അപ്പൊസ്തോലിക്കായുടെ ആശയം എന്തായിരുന്നുവെന്നു ചിറ്റാട്ടുകരയിലെ സ്വന്തം വികാരിക്കു അദ്ദേഹമ

യച്ച എഴുത്തിൽ നിന്നു അങ്ങേക്കു കാണാവുന്നതാണ്. അതിൻെറ പരിഭാഷ ഇതോടൊപ്പം A അക്ഷരത്തിൻെറ കീഴിൽ കൊടുത്തിരിക്കുന്നു. ഇക്കാര്യത്തെക്കുറിച്ചു വിലയിരുത്തുന്നതിൽ അദ്ദേഹത്തിനു വലിയ തെറ്റാണു പറ്റിയതെന്ന് അനന്തരഫലം തെളിയിക്കുന്നു.

മെല്ലുസനുയായിയായ ഒരു കത്തനാർ ഒരിക്കൽ ചിറ്റാട്ടുകരപ്പള്ളിയിൽ നിന്ന് ഒരു വരാപ്പുഴ കത്തനാരെ ബലമായി പുറത്താക്കി. എൻെറ ദ്വിഭാഷിയായ കത്തനാരെ ബഹിഷ്കൃതനായ പ്രസ്തുത കത്തനാരോടൊപ്പം ആ പള്ളിയിലെ ഇടവക ജനങ്ങളെ മാനസ്സാന്തരത്തിനൊരുക്കുവാനായി ഞാൻ അങ്ങോട്ടയച്ചു. ഏറ്റം കാടനും കുടിയനുമായ ആ മെല്ലുസിയൻ വൈദികനിൽ നിന്നും അദ്ദേഹത്തിൻെറ കൂട്ടുകാരൻ നീചനും ക്രൂരനുമായ ഒരു അല്മായനിൽ നിന്നും എൻെറ ദ്വിഭാഷി വളരെയേറെ തിന്മകളും നിന്ദനങ്ങളും ഏതാണ്ട് പ്രഹരങ്ങൾ വരെയും സഹിക്കുകയുണ്ടായി. ഈ രണ്ടു പ്രതിയോഗികളുടെയും തോല്വിക്കും കീഴടക്കത്തിനും ശേഷം, അവരെ ഭയപ്പെട്ടിരുന്ന പ്രകൃത്യാ ഭീരുക്കളായ ഇടവകക്കാരെല്ലാവരും പ്രയാസം കൂടാതെ ഈ ദിവസങ്ങളിൽ കീഴ്പ്പെടുന്നതായിരിക്കും. പള്ളി വീണ്ടും കൈവശപ്പെടുത്തിക്കഴിഞ്ഞാൽ, ശുശ്രൂഷക്രമമനുസരിച്ച് (juxta rituale) അതിനെ അനുരഞ്ജനപ്പെടുത്തണമെന്നും (reconciliari) ഇടവക ഭവനത്തിൽ താമസിക്കുന്ന വരാപ്പുഴയുടെ വികാരിയെയും, ഗോവ ആർച്ചുബിഷപ്പോ അദ്ദേഹത്തിൻെറ വികാരി ജനറലോ നിയമിച്ചയയ്ക്കുന്ന വികാരിയെയും അതിൽ പ്രവേശിപ്പിക്കണമെന്നും പുതിയ പള്ളി നടത്തുകാരെ (novos administratores) നിശ്ചയിക്കണമെന്നും മൂന്നാം സഭക്കാരായ സന്യാസികൾ പ്രസംഗിക്കുന്ന ധ്യാനം വഴി ജനത്തെ മെച്ചമായ സ്ഥിതിയിലേക്കാനയിക്കണമെന്നും ഞാൻ കല്പന കൊടുത്തു. ഇതെല്ലാം ക്രമമായി നടക്കുന്നതിനുവേണ്ടി ഞാൻ തന്നെ കഴിയുന്നതും വേഗം ആ പള്ളിയിലേക്കു പോകുന്നതിനും ആവശ്യമുള്ളിടത്തോളം നാൾ അവിടെ താമസിക്കുന്നതിനും തീരുമാനിച്ചിരിക്കുകയാണ്. ഇതിനിടയ്ക്കു വേറൊരു പള്ളിയെ വീണ്ടെടുക്കുന്നതിന് പരിശ്രമിക്കും. അവിടെ ജനത്തിനു ഇതേ രീതിയിലുള്ള നവീകരണം നടത്താൻ ശ്രദ്ധിക്കുന്നതായിരിക്കും.

തിരുവിതാംകൂർ, കൊച്ചി എന്നീ സംസ്ഥാനങ്ങൾക്കുവേണ്ടിയുള്ള റസിഡണ്ടിനു ഇന്നു ഞാൻ എഴുതുന്നു. സമധാനധ്വംസകരെന്ന നിലയ്ക്കു കല്ദായമെത്രാന്മാർ മലബാറിൻെറ അതിർത്തി വിട്ടുകൊള്ളണമെന്നു ഗവൺമെൻറ്, ഇംഗ്ലീഷു ജഡ്ജിയുടെ വിധിയുടെ ബലത്തിൽ ആജ്ഞാപിക്കണമെന്ന് ഈ എഴുത്തു വഴി ഞാൻ ആവശ്യപ്പെടുകയാണ്. ഈ എഴുത്തിൻെറ ഇംഗ്ലീഷു പ്രതി ഇതൊടൊപ്പം B അക്ഷരത്തിൻെറ കീഴിൽ കൊടുക്കുന്നു.[1]

---

1. തിരുവിതാംകൂറിലെയും കൊച്ചിയിലെയും പൊളിറ്റിക്കൽ റസിഡണ്ട് മക്ക് ഗ്രെഗോറിന് (Mac Gregor) കോഴിക്കോട്ടു നിന്ന് 1877 ജനുവരി 18-നു എഴുതിയ ഇംഗ്ലീഷിലുള്ള കത്തു ഇവിടെ വിട്ടുകളയുന്നു. അത് S. C. Malabaresi (1862-1877) Fol. 606 R - 607 V യിൽ കാണാവുന്നതാണ്. ഈ കത്തിൽ നിന്നാണ് മുകളിൽ 25-ാം നമ്പർ കത്തിലെ 1-ാമത്തെ അടിക്കുറിപ്പിൽ ഉദ്ധരിച്ചിരിക്കുന്നത്.

A

നിക്കൊമേദിയായുടെ ആർച്ചുബിഷപ്പും മലബാറിൻെറ വികാരി അപ്പൊസ്തോലിക്കായുമായ നാം വി. ലൂയിസിൻെറ ലെയൊനാർദോ സി. ഡി. [2]

ചിറ്റാട്ടുകര പള്ളിയുടെ വികാരി പയ്യപ്പള്ളി യൗസെപ്പു കത്തനാർക്ക്

കോടതിയിൽ ചിറ്റാട്ടുകരപള്ളിയുടെ കേസ്സു കൊടുക്കുന്നതിന് കോഴിക്കോട്ടിനു പോകാൻ താങ്കൾ ഉദ്ദേശിച്ചപ്പോൾ അതു ചെയ്യരുതെന്നു നാം താങ്കൾക്കു ഉപദേശം നല്കിയതാണ്. എന്നാൽ താങ്കൾ നമ്മുടെ സമ്മതം കൂടാതെ അങ്ങോട്ടു പുറപ്പെട്ടു കേസ്സു തുടങ്ങിക്കൊണ്ടു നമുക്കു അപമാനത്തിന് ഇടവരുത്തി. ഇപ്പോൾ നമ്മുടെ കല്പനയ്ക്കു വിപരീതമായി താങ്കൾ അകപ്പറമ്പിനു പോയിരിക്കുന്നു. കേസ്സു ഇതുവരെ തീർന്നിട്ടില്ല. താങ്കളോ താങ്കളുടെ വിഭാഗമോ വക്കീലോ സന്നിഹിതരല്ലതാനും. ഇതു വളരെ ഹാനികരമാണ്. ഇതിനു പുറമെ കേസ്സു ഈ മാസം 15-നു തീരേണ്ടതാണെന്നും താങ്കളുടെയും മറ്റുള്ളവരുടെയും അസാന്നിദ്ധ്യത്തിൽ വലിയ അമ്പരപ്പ് (confusio) ഉണ്ടാകുമെന്നും അറിയിച്ചുകൊണ്ടുള്ള എഴുത്തു നമുക്കു കിട്ടിയിട്ടുണ്ട്. ആകയാൽ നമ്മുടെ ഈ കല്പന കിട്ടിയാലുടൻ താങ്കൾ കോഴിക്കോട്ടിനു പോകേണ്ടതാണ്. യാത്രയ്ക്കാവശ്യമായ പണം താങ്കൾക്കില്ലെങ്കിൽ നാം അതു നല്കുന്നതായിരിക്കും. കേസ്സു തീരുന്നതിനു മുമ്പു താങ്കൾ കോഴിക്കോട്ടു എത്തിച്ചേരുന്നില്ലെങ്കിൽ, ഈ കല്പന വഴി താങ്കളെ കുർബ്ബാന ചൊല്ലുന്നതിൽ നിന്നും നാം മുടക്കുന്നു. ഈ എഴുത്തുകൊണ്ടുവരുന്നയാൾ വഴി ഈ കത്തു താങ്കൾ സ്വീകരിച്ച വിവരം അറിയിക്കേണ്ടതാണ്.

മഞ്ഞുമ്മേൽ 1876 ആഗസ്റ്റ് 1.

വി. ലൂയി. ലെയൊനാർദൊ സി. ഡി. വി. അ.

(ഒപ്പ്)

●

2. മൊയ്റീൻ നല്കിയിരിക്കുന്ന ലത്തിനിൻെറ പരിഭാഷയാണിത്. മൂലപ്രതി മലയാളത്തിലായിരുന്നു എന്നതു സംശയാതീതമാണ്. പക്ഷെ അതു ഇനി കിട്ടാൻ സാദ്ധ്യതയില്ലല്ലോ.

29

SC Malabaresi 1862-1877
Fol 609 R-V

എൽത്തുരുത്ത്, ജനുവരി 25, 1877

ചിറ്റാട്ടുകര കേസ്സിൻെറ വിധി ഉടൻ തന്നെ നടപ്പാക്കുന്നതിനുവേണ്ട ഡിക്രിയെ സംബന്ധിക്കുന്ന ഏർപ്പാടു തീർന്നതോടെ നാലുദിവസം മുമ്പ് ഞാൻ കോഴിക്കോടു വിട്ടു ഇവിടെ നമ്മുടെ സുറിയാനിക്കാരുടെ പക്കലേക്കു തിരിച്ചുപോന്നു. ഞങ്ങളുടെ വിജയം മൂലം കത്തോലിക്കർക്കു വലിയ സന്തോഷലഹരിയും ശീശ്മക്കാർക്ക് വിഷാദവും ഉള്ളതായി ഞാൻ കണ്ടു.

മെല്ലൂസു ഭാഗത്തു നിന്നു പല ശ്രുതികളും പരക്കുന്നതായി കേൾക്കുന്നു. മെല്ലൂസുവിഭാഗം, ഗോവവിഭാഗം എന്നിങ്ങനെ തൃശൂർക്കാർ തമ്മിലുള്ള വിഭജനം, വേണ്ട സമയത്തുകോടതിയിൽ വരാൻ കൂട്ടാക്കാഞ്ഞതിൽ കയ്യേറ്റക്കാരൻ മെത്രാനെതിരായി പാലാക്കുന്നേൽ കത്തനാരുടെ രോഷം, അപ്പീലിനു വേണ്ടിയുള്ള പണപ്പിരിവ് (ഇക്കാര്യത്തിനായി ഇന്നലെ മെല്ലൂസുഭാഗത്തെ എല്ലാ കത്തനാരന്മാരെയും പ്രമാണികളെയും വിളിച്ചുകൂട്ടിയിരുന്നു. എന്തു ഫലം ഉണ്ടായിയെന്നറിവില്ല) തൃശൂർക്കാർ മെല്ലൂസുമെത്രാനെ ചതിച്ചു എന്നും വാഗ്ദാനത്തിന് വിപരീതമായി മെത്രാസനമന്ദിരം ഇതുവരെ ഉണ്ടാക്കിക്കൊടുത്തില്ലെന്നും അവർക്കെതിരായി അദ്ദേഹത്തിൻെറ പരാതി, ബാബേൽക്കാരായ രണ്ടു വൈദികാന്തസ്സുകാർ ഉടൻതന്നെ സ്വന്ത നാട്ടിലേക്കു നടത്തുന്ന മടക്കയാത്ര, ഇവയും ഇവയ്ക്കു സമമായ മറ്റു പല കാര്യങ്ങളുമാണവ. ഇവയെല്ലാം ജനങ്ങളുടെ ഇടയിൽ വലിയ കലക്കത്തെയാണ് സൂചിപ്പിക്കുന്നത്.

നമ്മുടെ കത്തോലിക്കരെ ക്ഷമയിൽ നിലനിർത്താൻ എനിക്കു കഴിയുന്നില്ല. തിരുസ്സിംഹാസനം തീരുമാനം നീട്ടിവെയ്ക്കുന്നതിൻെറ കാരണങ്ങളെന്തെന്ന് എല്ലാവരും ആകാംക്ഷയോടെ അന്വേഷിക്കുന്നു. ഉദാഹരണത്തിന്: പുതിയ അപേക്ഷ റോമ്മായിലേയ്ക്ക് അയയ്ക്കുന്നതിന് അനുവാദം ചോദിച്ചുകൊണ്ട് ഒട്ടേറെ

കത്തനാരന്മാരുടെ പേരും ഒപ്പും ചേർത്ത് തെക്കൻ പ്രദേശത്ത് വൈദികരിൽ നിന്ന് ഒരെഴുത്ത് എനിക്കു ഇന്നലെ കിട്ടി. കൂടാതെ ഈ ജനത്തിൻെറ അപേക്ഷ തിരുസ്സിംഹാസനം സ്വീകരിക്കുകയില്ലെന്ന് മിഷനറിമാർ എല്ലായിടത്തും പ്രസ്താവിക്കുന്നതായും അറിയിച്ചിരിക്കുന്നു. മിഷനറിമാരിൽ പ്രധാനമായി ആർച്ചുബിഷപ്പിൻെറ സെക്രട്ടറി കാന്തിദൂസച്ചൻ മേലദ്ധ്യക്ഷനെ കാണാൻ ചെല്ലുന്ന കത്തനാരന്മാരുടെ മുമ്പിൽ വെച്ചു സുറിയാനിക്കാരുടെ കാര്യത്തെക്കുറിച്ചു കളിയും പുച്ഛവും നിറഞ്ഞവാക്കുകളാൽ (Dicteriis et sarcasmis) പരിഹസിക്കുവാൻ ഒരിക്കലും വിട്ടുപോകുന്നില്ലെന്നും കൂട്ടിച്ചേർക്കേണ്ടതുണ്ട്.

കർമ്മെലീത്താക്കാരുടെ ഭരണത്തിന് വീണ്ടും വിധേയരാകുന്നതിനെ അങ്ങേയറ്റം വെറുക്കുകയും ആവേശത്തോടെ എതിർക്കുകയും ചെയ്യുന്ന മെല്ലൂസ് അനുയായികൾ പാലാക്കുന്നേൽ ആർച്ചു ഡീക്കൻെറ മാതൃക അനുകരിച്ചുകൊണ്ട് തങ്ങൾക്കായി ദരിദ്രമായിരുന്നാലും പുതിയ പള്ളികൾ പണിയുമെന്നും അങ്ങനെ കൈയ്യേറ്റക്കാരനായ മെത്രാന് ഒരു നിയമത്താലും അദ്ദേഹത്തിൽനിന്ന് പിടിച്ചെടുക്കാനാവാത്ത അഭയം തയ്യാറാക്കുമെന്നും ഞാൻ ഭയപ്പെടുന്നു. അപ്പോൾ മലബാറിൻെറ മാറിൽ ശാശ്വതമായ ഒരു മുറിവായിരിക്കും ഉണ്ടാവുക. അതുവഴി സകല നിയന്ത്രണവും (disciplina) ഏറ്റം പ്രയാസകരമായിത്തീരും. വഴങ്ങാത്ത പള്ളികൾക്കും ക്രിസ്ത്യാനികൾക്കും കൂറുമാറ്റത്തിനുള്ള അടുത്ത അവസരം എപ്പോഴും ഉണ്ടായിരിക്കും. സഭാപരമായ സകല അധികാരത്തിൻെറയും ബലഹീനതയും തുടർച്ചയായ വഴക്കിൻെറ ആരംഭവും ഉല്പത്തിസ്ഥാനവുമായ ഇരട്ടഅധികാരം (duplex jurisdictio) ഇതുവരെ അത്തരം അവസരം കൊടുത്തിരുന്നു. താമസം കൂടാതെ പുതിയ രൂപത സ്ഥാപിച്ചുകൊണ്ട് അല്ലെങ്കിൽ പഴയ അങ്കമാലി രൂപതയെ പുന: സ്ഥാപിച്ചുകൊണ്ട് ഈ തിന്മയും ഒഴിവാക്കാവുന്നതാണ്.

●

30

S C Malabaresi 1862-1870
Fol 610R-613 R

എൽത്തുരുത്ത്, ഫെബ്രുവരി 1,1877

1. കഴിഞ്ഞയാഴ്ച [1] ശീശ്മയിലുള്ള പള്ളികളുടെയും പ്രധാനികളുടെയും ഒരു ത്രിദിനസമ്മേളനം മെല്ലൂസുമെത്രാൻ തൃശ്ശൂരിൽ വിളിച്ചുകൂട്ടുകയുണ്ടായി. അതിൽ വെച്ച് കോഴിക്കോട്ടെ ജഡ്ജിയുടെ വിധിയിൻമേൽ മദ്രാസ് ഹൈക്കോടതിയിൽ അപ്പീൽകൊടുക്കുന്നതിനായി 6000 രൂപ (15000 ലീര) അദ്ദേഹം ആവശ്യപ്പെട്ടു. പള്ളികളാകട്ടെ 1500 രൂപ മാത്രം അദ്ദേഹത്തിന് എഴുത്താലെ വാഗ്ദാനം ചെയ്തു കൊണ്ടു കേസ്സുതുടങ്ങാൻ ഈ തുക മതിയാകുമെന്നും ബാക്കിതുക പിന്നീട് കൊടുക്കാമെന്നും പറഞ്ഞു. തൻെറ ഉപയോഗസാധനങ്ങൾ (supellectilem) കൊണ്ടുപോകാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നതായി പിന്നീട് അദ്ദേഹം പ്രസ്താവിച്ചു. അവ അവിടെ ഉപേക്ഷിക്കുകയായിരിക്കും ഭേദമെന്നും കാര്യം മോശമായിട്ടാണ് നീങ്ങുന്ന തെങ്കിൽ അവഅയച്ചുതന്നു കൊള്ളാം എന്നുമായിരുന്നു തൃശൂർക്കാരുടെ പ്രതിവചനം. ഹൈക്കോടതിയിൽ കേസ്സു പരാജയപ്പെട്ടാൽ താൻ ബാബിലോണിലേക്കു പോകു മെന്ന് കയ്യേറ്റക്കാരൻ അവരോട് പറഞ്ഞു. ഇവിടെ വളരെ തിന്മകളും പരിഹാ സങ്ങളും സഹിക്കേണ്ടി വരുമെന്നതിനാൽ അതായിരിക്കും ഉചിതമായിട്ടുള്ളതെന്ന് അദ്ദേഹത്തിൻെറ അനുയായികൾ ഉത്തരം പറഞ്ഞു. ഇവയെല്ലാം ആ സമ്മേള നത്തിൽ പറഞ്ഞ കാര്യങ്ങളാണെന്നാണ് എൻെറ അറിവ്. എന്നാൽ സംഭവിക്കാൻ പോകുന്നവയെക്കുറിച്ച് ഒന്നും മുൻകൂട്ടി പറയുവാൻ സാധിക്കുകയില്ല. ആവശ്യപ്പെട്ട രേഖകൾ (ഡിസംബർ 29ലെ 26-ാം നമ്പർ എഴുത്തിൽ) ഞങ്ങൾക്ക് പ്രയോജനപ്ര ദങ്ങളാണ്, അപ്പീലുണ്ടെങ്കിൽ ഏതാണ്ട് അനിവാര്യങ്ങളുമായിരിക്കുമെന്ന് തോന്നുന്നു.

---

1. ഈ എഴുത്തിൽ ഓരോ ഖണ്ഡികയ്ക്കും നമ്പർ ഇട്ടിട്ടുണ്ട്.

അവയിൽ സാധിക്കുന്നവയെല്ലാം താമസംകൂടാതെ അയച്ചുതരുമെന്നു പ്രതീക്ഷിക്കുന്നു.

2. നേരത്തെ എനിക്കു ലഭിച്ച അറിവുപോലെ, ചിറ്റാട്ടുകരക്കാർ ഒരിക്കൽ ഉപേക്ഷിച്ച ഗോവക്കാർക്ക് വീണ്ടും ഒരു തരത്തിലും മനസ്സോടും സന്തോഷത്തോടും കൂടെ കീഴ്പ്പെടുകയില്ല. കാരണം വരാപ്പുഴവികാരി അപ്പൊസ്തോലിക്കാ എന്നെ ക്ഷണിച്ചു വരുത്തിയതാണെന്നും, മെല്ലൂസ് മെത്രാൻ മലബാറിൽനിന്ന് ബഹിഷ്കൃതനായിക്കഴിഞ്ഞാൽ ഗോവാക്കാരുടേതുൾപ്പെടെ എല്ലാ പള്ളികളും തങ്ങൾ വെറുക്കുന്ന വികാരി അപ്പൊസ്തോലിക്കായെ ഏല്പിക്കുമെന്നും എല്ലാശീശ്മക്കാരെയും പോലെ ഇവരും വിശ്വസിക്കുന്നു. മലബാറുകാരുടെ അപേക്ഷ തിരുസ്സിംഹാസനം ഒരിക്കലും കേൾക്കാൻ പോകുന്നില്ലെന്ന് മിഷനറിമാർ തുടർന്ന് പ്രസ്താവിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതു കാരണം തിരുസ്സിംഹാസനത്തിൻെറ നേർക്കുള്ള വിശ്വാസത്തിന് ഇത്രയേറെ ഇളക്കംസംഭവിച്ചിരിക്കയാൽ അതു വീണ്ടെടുക്കുക വളരെ പ്രയാസമാണ്. ഇതു വാക്കുകൾ കൊണ്ട് സാധിക്കുകയില്ല. ഇതിനു വേണ്ടത് പ്രവൃത്തികളാണ്. നേരത്തെ ഞാൻ എഴുതിയിരുന്നതുപോലെ ഇവർ തങ്ങൾക്കു സ്വന്തമായ മെത്രാനെ കാണുവാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു. ഈ സന്ദർശനം കൊണ്ട് അവർ ഉദ്ദേശിക്കുന്ന ഫലം ഉണ്ടായില്ലെങ്കിൽ ശ്ലൈഹികസിംഹാസനത്തിലുള്ള മുഴുവൻ വിശ്വാസവും ഇല്ലാതാകുമെന്നു വളരെയേറെ ഭയപ്പെടേണ്ടതുണ്ട്.

3. 1877 ജനുവരി 27 ലെ Bombay Catholic Examiner എന്ന ഞങ്ങളുടെ പത്രം ഇതോടുകൂടി A അക്ഷരത്തിൻെറ കീഴിൽ അയയ്ക്കുന്നു. [1] ഇതിൽ വക്കീലന്മാരുടെ ന്യായവാദങ്ങളും അവയ്ക്കുശേഷം മാനക്കോടം ലത്തീൻ പള്ളിയുടെയും ചിറ്റാട്ടുകര സുറിയാനിപ്പള്ളിയുടേയും കേസ്സിലെ വിധികളും ഇംഗ്ലീഷിൽ കൊടുത്തിട്ടുണ്ട്. ഈ വിധികളിൽ ഉറപ്പിച്ചിരിക്കുന്ന നിയമപരമായ ന്യായങ്ങൾ മൂലം ഇവ കത്തോലിക്കാ സഭയ്ക്കു മുഴുവനും വളരെ പ്രയോജനകരമായിരിക്കും. ലത്തീനിലോ ഇറ്റാലിയനിലോ ഇവ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുന്നതു ഉചിതമായിരിക്കും. എന്നാൽ ചരിത്രപരമായ കാര്യങ്ങളിൽ ജഡ്ജി വളരെ തെറ്റുകൾ എഴുതിയിട്ടുണ്ട്. അവ തെറ്റാണെന്ന് അപ്പോൾ തെളിയിക്കണം.

4. സുറിയാനി ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ ഡ്രിൽ മാസ്റ്റർമാരുടെ (Ludimagistrorum) ശമ്പളത്തിൻെറ ഒരു ഭാഗം ഗവൺമെൻറിൽ നിന്ന് കൊടുക്കുന്നതിന് തിരുവിതാംകൂർ രാജാവ് ഔദാര്യപൂർവ്വം കല്പനയായി. ഓരോന്നിലും മുപ്പത്തഞ്ചിൽ കുറയാതെ കുട്ടികൾ വീതമുള്ള 60 യാക്കോബായ സ്കൂളുകൾ മാർ അത്തനോസിയോസിൻെറ കീഴിൽ സ്ഥാപിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഇവയിലെ ഡ്രിൽ മാസ്റ്റർമാരുടെ ശമ്പളം കിട്ടുന്നത് ഭാഗികമായി ഗവൺമെൻറിൻെറ ഖജനാവിൽ നിന്നും ഭാഗികമായി പള്ളികളുടെ പണത്തിൽ നിന്നുമാണ്. കത്തോലിക്കർക്ക് അവരുടെ സ്കൂളുകളെ ഗവൺമെൻറിന് കാണിച്ചുകൊടുക്കുന്നതിനും ഡ്രിൽ മാസ്റ്റർമാരെ നിയമിക്കുന്നതിനും സാധിക്കുമായിരുന്നു എങ്കിൽ ഇതേവിധം ഗവൺമെൻറിൻെറ ആനുകൂല്യത്തിൽ പങ്കു ലഭിച്ചേനേ. മേൽപ്പറഞ്ഞ സ്കൂളുകളിൽ അവസാനപരീക്ഷക

ഴിഞ്ഞ സുറിയാനി യുവാക്കൾ കോട്ടയത്തുള്ള പ്രോട്ടസ്റ്റൻറു കോളേജിലേക്ക് പോകുന്നു. യാക്കോബായക്കാർ സ്ഥാപിച്ച ഇതിനെ ''സുറിയാനി കോളേജ് '' എന്നാണ് വിളിക്കുന്നത്. ഈ കോളേജിനെക്കുറിച്ചു അടുത്തനാളിൽ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയ ഒരു റിപ്പോർട്ടിൽ നിന്ന് ഞാൻ താഴെപ്പറയുന്ന കാര്യങ്ങൾ ഗ്രഹിച്ചു: ഈ വർഷാരംഭത്തിൽ അവിടെ പ്രവേശനം ലഭിച്ച വിദ്യാർത്ഥികളിൽ ഏറിയഭാഗവും യാക്കോബായ ഇടവക സ്കൂളുകളിൽനിന്നും വന്നവരാണ്. ഈ കോളേജിൽ നിന്ന് തന്നെ വളരെ വിദ്യാർത്ഥികൾ മദ്രാസ് സർവ്വകലാശാലയുടെ മട്രിക്കുലേഷൻ പരീക്ഷയെഴുതി വിജയം കരസ്ഥമാക്കി. ഇവരിൽ 16 പേർ ''ബൈബിൾ തിയോളജി''യിലും- സാമ്പത്തികമായ സമ്മാനം നാലുപേർ വാങ്ങിക്കൊണ്ട്- പാസായി. ഒരു വശത്ത് ഇത്തരം സ്കൂളുകളും കോളേജുകളും വഴി പ്രോട്ടസ്റ്റൻറുകാർ നേടിയ സ്ഥിരവും ഉറച്ചതുമായ പുരോഗതി, മറുവശത്ത്, കത്തോലിക്കർക്ക് ഒരു സ്കൂളുമില്ല. പ്രോട്ടസ്റ്റൻറുസ്കൂളുകളിൽ പോകുന്നതിന് അവർക്ക് പളളിശിക്ഷക്കീഴിൽ വിലക്കുമാണ്. ഈ സാഹചര്യത്തിൽ, ഇൻഡ്യയുടെ മറ്റൊരു ഭാഗത്തുമില്ലാത്തവിധം നാട്ടുകാരുടെയിടയിൽ ശീശ്മക്കാരായ മിഷനറിമാരുടെ പ്രവർത്തനങ്ങൾ ശരിക്കും വലിയഫലം പുറപ്പെടുത്തുന്നതിലും ഒരു നല്ല സംഖ്യ (haud spernendo numero) സുറിയാനി പ്രോട്ടസ്റ്റൻറുകാർ എല്ലായിടത്തും വളരെ ഗവ: ഓഫീസുകൾ കൈവശമാക്കിയിരിക്കുന്നതിലും ഇനി ഞാൻ ആശ്ചര്യപ്പെടുകയില്ല. കൊല്ലം, വരാപ്പുഴ, മംഗലപുരം [2] എന്നീ മൂന്നു വികാരിയാത്തുകളിൽ ഒട്ടും താമസംകൂടാതെ കത്തോലിക്കാ സ്കൂളുകൾ സ്ഥാപിച്ച് അതീവ ശ്രദ്ധയോടെ നടത്തണമെന്ന് ശ്ലൈഹികസിംഹാസനം കല്പന കൊടുക്കേണ്ടത് എല്ലാ വിധത്തിലും അത്യാവശ്യമായിത്തോന്നുന്നു. ബഹുമാനപ്പെട്ട കർമ്മെലിത്താവൈദികർ പ്രോട്ടസ്റ്റൻറ് വിജയത്തിൻെറ നേർക്ക് കണ്ണുകളടയ്ക്കുകയാണ്. തന്നെയല്ല, അവരെ ഏല്പിച്ചിരിക്കുന്ന വയലിൽ നല്ല വിത്തുവിതയ്ക്കുവാൻ അവർ ഉപേക്ഷ കാണിക്കുന്നതോടൊപ്പം, കളകൾ വിതയ്ക്കുവാൻ ശാന്തമായി ശത്രുവിനെ അനുവദിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. സാക്ഷാൽ അവിശ്വസനീയമാണ് ഈ വടക്കൻ പ്രദേശത്തെ കത്തോലിക്കാ വൈദികരുടെയും ജനത്തിൻെറയും അറിവില്ലായ്മ(ignorantia). ശീശ്മയുടെ മുഖ്യകാരണങ്ങളിലൊന്നും ഇതു തന്നെ. ഭാവിയിലാണെങ്കിൽ മെച്ചമായതൊന്നും പ്രതീക്ഷിക്കാനുമില്ല. എന്തെന്നാൽ ഈ ആശ്രമത്തിലെ വൈദികസെമിനാരി മടി, അറിവില്ലായ്മ, ബുദ്ധിഹീനമായ സമയം പാഴാക്കൽ (stupida jactura temporis) എന്നിവയുടെ കളരിയല്ലാതെ മറ്റൊന്നുമല്ല, നല്ല കഴിവുള്ള യുവാക്കൾപോലും പത്തുവർഷത്തെ പഠനത്തിനുശേഷം വൈദികപട്ടം സ്വീകരിക്കുന്നതിന് മുൻപ് 6 മാസത്തെ സന്മാർഗ്ഗശാസ്ത്രപഠനത്തിനായി വരാപ്പുഴ സെമിനാരിയിലേക്ക് അയക്കപ്പെടുമ്പോൾ മലയാളഭാഷ തെറ്റായി എഴുതുവാനും സുറിയാനി വളരെ തെറ്റായി വായിക്കാനുമല്ലാതെ മറ്റൊന്നും പഠിച്ചിട്ടുണ്ടാവുകയില്ല. അവരിൽ

---

2. ഇവ മൂന്നും കർമ്മെലിത്താമിഷനറിമാരുടെ ഭരണത്തിൻ കീഴിലായിരുന്നു.

ചിലർ കൃത്യമായിട്ടല്ലാതെ വീണ (Violin) വായിക്കുവാനും തെറ്റിച്ചുപാടാനും പഠിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഇതല്ലാതെ ഒന്നും - യാതൊന്നും തന്നെ- കണക്കിൻെറ നാലുക്രിയകൾ പോലുമോ, ഭൂമിശാസ്ത്രമോ, പ്രോട്ടസ്റ്റൻറുകാർ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയ ബൈബിളിൽ നിന്ന് എടുത്തതൊഴിച്ചാൽ ചരിത്രമോ ഇല്ല. കൂടുതൽ ഉന്നതങ്ങളായ ശാസ്ത്രങ്ങളെക്കുറിച്ച് അതായത് തത്വശാസ്ത്രത്തെയും ദൈവശാസ്ത്രത്തെയും കുറിച്ച് പറയേണ്ടതുമില്ല. ഇതാണ് വരാപ്പുഴവികാരിയാത്തിലുള്ള ആറു സെമിനാരികളിൽ ഒന്ന്. കൂടാതെ ഈ വടക്കൻ ഭാഗത്ത് ഗോവക്കാരുടെ കീഴിലുള്ള വൈദിക പരിശീലനം [3] ഇതിലും മോശമായ സ്ഥിതിയിലായിരുന്നു. വൈദികരും വൈദികാന്തസ്സും പരിഹാസവിഷയമായിത്തീർന്നിരിക്കയാൽ മാന്യകുടുംബങ്ങളിൽ നിന്ന് മേലിൽ കുട്ടികളെ കത്തോലിക്കാ സെമിനാരിയിൽ വിടുകയില്ല. വന്നു ഭവിച്ച ഹാനിക്കു ചുറുചുറുക്കുള്ള പ്രവർത്തനത്താൽ പ്രതിവിധിചെയ്യുകയും ഭാവി തലമുറയെ ഉത്തമവിദ്യാഭ്യാസം വഴി രക്ഷിച്ചെടുക്കുകയും ചെയ്തില്ലെങ്കിൽ രണ്ടോ മൂന്നോ തലമുറയ്ക്കുശേഷം കത്തോലിക്കാ സഭയ്ക്ക് മലബാറിൽ ബഹുമാനം ലഭിക്കും എന്ന് എനിക്കു തോന്നുന്നില്ല.

5. സെപ്റ്റംബറിനുശേഷം ഞാൻ ആറു എഴുത്തയച്ചു എങ്കിലും ഗോവ ആർച്ചുബിഷപ്പ് എനിക്ക് എഴുതുകയോ അദ്ദേഹത്തിൻെറ സമ്മതം നല്കുകയോ ചെയ്യാതിരിക്കുക മൂലം മൂന്നു മേലദ്ധ്യക്ഷന്മാരുടേതുമായുള്ള പൊതു ഇടയലേഖനം ഇനിമേൽ ഇറക്കേണ്ടതില്ലായെന്നു ഞാൻ കരുതുന്നു. കൂടാതെ ഗോവയുടെ കീഴിലിരുന്നവയുൾപ്പെടെ എല്ലാ പള്ളികളും മാനസ്സാന്തരപ്പെട്ടാൽ അവയെ വരാപ്പുഴ വികാരി അപ്പൊസ്തോലിക്കായ്ക്കു ഏല്പിച്ചുകൊടുക്കത്തക്കവിധം അദ്ദേഹത്തെ ഞാൻ രഹസ്യമായി അനുകൂലിക്കുന്നു എന്ന ബോധ്യത്തിലാണ് ശീശ്മക്കാർ. ഇങ്ങനെ ഏല്പിച്ചു കൊടുക്കുന്നതിലേറെ മറ്റൊന്നിനെയും അവർ ഭയപ്പെടുന്നുമില്ല. മേല്പറഞ്ഞ പൊതു ഇടയലേഖനംവഴി ഇനി ഇതിനെ നിഷേധിച്ചുപറയേണ്ട ആവശ്യമേ ഇല്ല. കാരണം ഞങ്ങൾ തിരിച്ചെടുത്ത ചിറ്റാട്ടുകരപ്പള്ളിയുടെ കാര്യത്തിൽ വസ്തുത തന്നെ സംസാരിച്ചുകൊള്ളും. എന്തെന്നാൽ ഈ പള്ളിയിൽ ഗോവക്കാരുടെ കീഴിൽ ആയിരുന്ന വിഭാഗം അവരെത്തന്നെ തിരിച്ചേല്പിക്കുകയും ഗോവയുടെ അധികാരത്തിൻ കീഴിലുള്ള ഒരു കത്തനാരെ അവർക്ക് വികാരിയായി കൊടുക്കുകയും ചെയ്യുന്നതാണ്. വരാപ്പുഴ ഭരണത്തോടുള്ള വെറുപ്പും ഭയവും മലബാറുകാരുടെ ഉള്ളിൽ നിന്ന് നീക്കി ക്കളയാനുള്ള മാർഗ്ഗമൊന്നും ഞാൻ കാണുന്നില്ല. ഇക്കാര്യത്തിൽ കത്തോലിക്കരുടെയും ശീശ്മക്കാരുടെയും സ്വരം വലുതും സ്ഥിരവും ദൃഢവുമത്രേ.

6. യാക്കോബായ പാത്രിയാർക്കാ ബുദ്ധികൂർമ്മതയിൽ കത്തോലിക്കരായ നമ്മെ പിൻപിലാക്കിക്കൊണ്ട് (nobis catholicis astute praeveniens) മലബാറുകാരുടെ

---

3. ഇവിടെ ഒരക്ഷരം വിട്ടുപോയതുവഴി ഒരു തെറ്റുള്ളതായി കാണുന്നു. Instructi cleri in hac parte septentrionali in adhuc pejore conditione erat എന്നാണ്. Instructio എന്ന് ഒന്നാമത്തെ വാക്കു തിരുത്തിയാണ് ഭാഷാന്തരം ചെയ്തിരിക്കുന്നത്.

പള്ളികളുടെ ഇന്നത്തെ സ്ഥിതിയെ പ്രോട്ടസ്റ്റൻറുകാർ ചെയ്തതിൽ നിന്ന് വ്യത്യസ്തമല്ലാത്ത വിധത്തിൽ വിലയിരുത്തിയിരിക്കുന്നു. പ്രോട്ടസ്റ്റൻറുകാർ "നവീകൃത സുറിയാനിക്കാർക്ക്" അതായത് മാർ അത്തനാസിയോസ് പ്രോട്ടസ്റ്റൻറുമയം കലർത്തിയ യാക്കോബായക്കാർക്ക് (Protestantizatis Jacobitis) പ്രോട്ടസ്റ്റൻറു മെത്രാനെ നിയമിച്ചു. അതുപോലെ പാത്രിയാർക്കാ തൻെറ കീഴിൽ നിന്ന യാക്കോബായക്കാരെ അഞ്ചു ഭദ്രാസനങ്ങളി (dioeceses) ലാക്കി ഇവയുടെ മേൽ മാർ ദിവന്നാസിയോസിനെ ആർച്ചുബിഷപ്പായും ഈയിടെ വാഴിച്ച നാട്ടുകാരായ മറ്റു നാലു പേരെ സമാന്തമെത്രാൻമാരായും (suffraganeos) നിയമിച്ചുകഴിഞ്ഞു. ഞങ്ങളോടു സൗഹാർദ്ദമനസ്ഥിതി കാണിച്ചതായിതോന്നിയ മാർ ദിവന്നാസിയോസിന് കാവൽക്കാരെന്നോണം മറ്റു നാലു മെത്രാന്മാരെ വെയ്ക്കുന്നതിനും ആസന്നമെന്നു തോന്നിയ യാക്കോബായക്കാരുടെ കത്തോലിക്കാസഭയിലേക്കുള്ള മാനസ്സാന്തരം മെത്രാന്മാരുടെ എണ്ണം കൂട്ടിക്കൊണ്ട് കൂടുതൽ വിഷമകരമാക്കുന്നതിനും കൂർമ്മബുദ്ധിയുള്ള ആ മനുഷ്യൻ (perspicax ille vir) മനസ്സായി. അതിനാൽ യാക്കോബായക്കാരുടെ മാനസ്സാന്തരത്തെക്കുറിച്ചു ആറു മാസം മുമ്പ് ഞങ്ങൾ പുലർത്തിവന്ന പ്രത്യാശ തല്ക്കാലം തിരോധാനം ചെയ്തതായി ഞാൻ കരുതുന്നു.

7. മെല്ലൂസു മെത്രാൻ കൂടെക്കൊണ്ടുവന്ന കല്ദായക്കാരായ രണ്ടു വൈദികാന്തസ്സുകാർ(clerici)മിനിയാന്നു മലബാർ വിട്ട് സ്വന്തം നാട്ടിലേക്കു മടങ്ങിപ്പോയി. ആ മെത്രാൻ ഇന്നു മദ്രാസ്സിന് പോകുകയാണെന്ന് പറയപ്പെടുന്നു. അങ്ങനെയെങ്കിൽ കല്ദായ സന്യാസിയായ അഗസ്റ്റിനും യാക്കോബ് പീലിപ്പോസ് മെത്രാനും തൃശൂരിൽ അവശേഷിക്കും. ഈ മെത്രാൻ ഏറെനാളായി വളരെ ദു:ഖിതനും നിരാശനും ക്ഷീണിതനുമായിട്ടാണ് കാണപ്പെടുന്നത്. തന്നെയല്ല, മുമ്പിലത്തേതുപോലെ നടക്കുന്നതിന് മുറിയിൽ നിന്നിറങ്ങുകയോ ഭക്ഷണം കഴിക്കുകയോ ആരെയും നോക്കുകയോ ചെയ്യുന്നില്ലെന്നും കേൾക്കുന്നു. അറിവോടും മനസ്സോടും കൂടെ പരിശുദ്ധാത്മാവിനെതിരായി ഇത്രയേറെ പാപങ്ങൾ ചെയ്ത ദുഷ്ടനായ ഏലിയാ മെല്ലൂസിൻെറ (nefarii istius Eliae Mellus) മാനസ്സാന്തരത്തെക്കുറിച്ചുള്ളതുപോലെയുള്ള നിരാശയ്ക്കു ഇദ്ദേഹത്തിൻേറതിനെക്കുറിച്ചു വകയുണ്ടെന്നു തോന്നുന്നില്ല.

P.S. ഈകത്തെഴുതിക്കഴിഞ്ഞപ്പോൾ വന്ദ്യഗോവ ആർച്ചുബിഷപ്പിൻെറ 1877 ജനുവരി 22-ലെ എഴുത്തു എനിക്കു കിട്ടി. അടുത്ത കപ്പൽ പോകാറായതിനാൽ സമയക്കുറവുമൂലം ഇപ്പോഴത്തെകാര്യത്തെ ബാധിക്കുന്ന സംഗതിമാത്രം ഈ എഴുത്തിൽ എടുത്തുകാണിക്കാനേ എനിക്കുകഴിയൂ. അദ്ദേഹം ഇങ്ങനെ പറയുന്നു. [4]

---

4. ഗോവ ആർച്ചു ബിഷപ്പ് പതിവുപോലെ ഇപ്രാവശ്യവും ഫ്രഞ്ചിലാണ് എഴുതിയത്.

"മലബാറിൽ നിന്ന് പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തേണ്ടിയിരുന്ന ഇടയലേഖനത്തെക്കുറിച്ചുള്ള അങ്ങയുടെ ആദ്യത്തെ എഴുത്തുകൾ എനിക്കു കിട്ടിയപ്പോൾ ജൂണിൽ ഞാനയച്ച ഒരു റിപ്പോർട്ടിന് ലിസ്ബണിൽ നിന്നുള്ള മറുപടി ഞാൻ എന്നും കാത്തിരിക്കുകയായിരുന്നു. താങ്കൾക്ക് ഞാൻ മറുപടി തരുന്നതിനു മുമ്പ് സുറിയാനിക്കാരുടെ കാര്യത്തെക്കുറിച്ചു എൻെറ ഗവൺമെൻറിൻെറ ആശയങ്ങൾ അറിയുവാൻ ഞാൻ കടപ്പെട്ടവനാണ് . എന്നാൽ ഞാൻ വൃഥാ കാത്തിരുന്നു. കാരണം ഇതുവരെ എനിക്കൊന്നും കിട്ടിയില്ല. ഞാനയച്ച റിപ്പോർട്ടിന് പൂർണ്ണമായും ചേരുന്ന നിർദ്ദേശങ്ങൾ മന്ത്രിക്ക് കിട്ടിക്കഴിഞ്ഞതായിമാത്രം ഇപ്പോൾ റോമ്മായിലുള്ള എൻെറ സഹോദരനിൽ നിന്ന് എനിക്ക് അറിയുവാൻ കഴിഞ്ഞു. ഒരുപക്ഷേ ഇതു തിരുസ്സിംഹാസനത്തിനു ഇക്കാര്യം സംബന്ധിച്ചു തീരുമാനം എടുക്കുന്ന കാര്യം എളുപ്പമാക്കിത്തീർത്തിട്ടുണ്ട്. താങ്കൾ തയ്യാറാക്കിയതുപോലെതന്നെയുള്ള ഇടയലേഖനത്തിൽ ഒപ്പിടാൻ എനിക്ക് ഒരു പ്രയാസവും ഇല്ലായിരുന്നു. എങ്കിലും കൊൺകൊർദാത്തിനെക്കുറിച്ച് അതിൽ സ്പഷ്ടമായ ഒരു സൂചന ഉണ്ടായിരുന്നെങ്കിൽ ഞാൻ അത്യന്തം തൃപ്തനായിത്തീർന്നേനേ. ഒരു പക്ഷേ സുറിയാനിക്കാർക്കും അഭികാമ്യമായിത്തീർന്നേനേ. എന്തെന്നാൽ അവർക്കു കൊടുങ്ങല്ലൂർ അതിരൂപതയിൽ നിന്നു വ്യത്യസ്തമായ (Separe) ഒരു പ്രത്യേക രൂപത ഈ രേഖയിൽ വാഗ്ദാനം ചെയ്യപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. സമ്മതം തരുന്നതിന് മുമ്പ് എനിക്ക് അന്വേഷണം നടത്തേണ്ട ഒരു കാര്യം വരാപ്പുഴയിലെ മോൺസിഞ്ഞോർ നിർദ്ദേശിച്ചിരിക്കുന്ന മാറ്റത്തിനുശേഷം ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്. അതായത്, മോൺസിഞ്ഞോർ സാബായ്ക്കുശേഷം ചുരുങ്ങിയപക്ഷം ഭാഗികമായിട്ടെങ്കിലും ഗോവയ്ക്കുള്ളതായിരിക്കേണ്ട പള്ളികളിലൊന്നാണ് ഒല്ലൂരിലേത്. ഏതാനും ദിവസങ്ങൾക്കുള്ളിൽ ഞാൻ കൊച്ചിയിലേക്ക് പോകുവാൻ ഉദ്ദേശിക്കുകയാണ്. താങ്കളെ വല്ലയിടത്തും വെച്ചു കാണുക എനിക്കു സന്തോഷകരമായ ഒരു കാര്യമാണ്. അപ്പോൾ നമുക്ക് ഇക്കാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ചെല്ലാം എഴുത്തുവഴി എന്നതിനെക്കാൾ ദീർഘമായും മെച്ചമായും ചർച്ച ചെയ്യുവാൻ സാധിക്കും".

7. പൊതുവായ ഇടയലേഖനത്തിൽ കൊൺകോർദാത്തിനെക്കുറിച്ചുള്ള സൂചനനൽകുക എന്ന ഇദ്ദേഹത്തിൻെറ അഭിപ്രായത്തോടു എൻെറ ഭാഗത്തു നിന്ന് യോജിക്കുവാൻ സാധിക്കുകയില്ല. കൊൺകോർദാത്തിനെക്കുറിച്ചും പോർട്ടുഗീസു രക്ഷാധികാരത്തെ (Patronatus Lusitani)ക്കുറിച്ചും ഒരു സൂചനയും കൊടുക്കാതിരിക്കാൻ പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധിച്ചിരുന്നു. ഇതു വരാപ്പുഴ വികാരി അപ്പൊസ്തോലിക്കായിൽ നിന്നു കൂറുമാറി ശീശ്മയിൽ ആയവർക്ക് അദ്ദേഹത്തിൻെറ അധികാരങ്ങളിൽ നിന്ന് ഒഴിവു ലഭിക്കുമെന്ന ഒരു പ്രതീക്ഷയും കൊടുക്കാതിരിക്കാൻ വേണ്ടിയായിരുന്നു. അതുപോലെ അതേ കാരണത്താൽ ഭാവിയിൽ തിരുസിംഹാസനത്തിൻെറ

സ്വാതന്ത്ര്യത്തെ നിലനിർത്തേണ്ടതാണെന്നും ഞാൻ കരുതുന്നു. പിന്നെ മേല്പറഞ്ഞ അഭിപ്രായത്തെ എതിർക്കുന്ന ഏർപ്പാടു വന്ദ്യ വരാപ്പുഴ വികാരി അപ്പസ്തോലിക്കായിക്കു ഞാൻ വിടും. ഇങ്ങനെയുള്ള ഒരു പ്രതീക്ഷ ഉണ്ടാക്കാതിരിക്കുക അദ്ദേഹത്തിൻെറ താല്പര്യമാണല്ലോ. ഗോവ ആർച്ചു ബിഷപ്പു കൊച്ചിയിൽ വരുമ്പോൾ, കഴിയുന്നതും വേഗം ഞാനും അവിടെയെത്തി അവരുടെ പരിഗണനയ്ക്കു നേരത്തെ സമർപ്പിച്ചിരുന്ന മൂന്നു മേലദ്ധ്യക്ഷന്മാരുടെയും സമ്മേളനം നടത്തുന്നതിനും അതിൽ വച്ചു രണ്ടു ആർച്ചുബിഷപ്പന്മാരെയും ഹൃദയൈക്യത്തിൽ എത്തിക്കുന്നതിനും ഞാൻ പരിശ്രമിക്കുന്നതായിരിക്കും.

●

31

S.C. Malabaresi
1862-1877
Fol615R-V+621R-V+622AR-V

അരണാട്ടുകര, ഫെബ്രുവരി 15, 1877

1. ഫ്രെബ്രുവരി 4- ഞായറാഴ്ച[1] ഞാൻ എൽത്തുരുത്തുവിട്ടു, എനിക്കു സാധിച്ചിടത്തോളം വേഗത്തിൽ കായൽ വഴി(per mare internum) രാത്രി വള്ളത്തിൽ(Cymba)ചെലവഴിച്ചുകൊണ്ടു കൊച്ചിക്കുയാത്രയാകുകയും പിറ്റേദിവസം അവിടെ എത്തിച്ചേരുകയും ചെയ്തു. അങ്ങനെ അവസാനം, തിരുസംഘം സെപ്റ്റംബർ 5-നു എനിക്കു നല്കിയ കല്പനപ്രകാരം വരാപ്പുഴ വികാരി അപ്പൊസ്തോലിക്കായെ കണ്ടുമുട്ടുന്നതിനും അദ്ദേഹത്തോടും വന്ദ്യഗോവ ആർച്ചു ബിഷപ്പിനോടുമൊത്ത് ഇന്നത്തെ സ്ഥിതി നിലനിർത്തുന്നതിനെക്കുറിച്ചും മൂന്നുമേലദ്ധ്യക്ഷന്മാരും ചേർന്ന് പുറപ്പെടുത്തുന്ന ഇടയലേഖനത്തെക്കുറിച്ചും ഈ സന്ദർശനത്തെ സംബന്ധിക്കുന്ന മറ്റു പലകാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ചും ആലോചിക്കുന്നതിനും സാധിക്കുന്നതിൽ എനിക്കു അനല്പമായ സന്തോഷം തോന്നി. വന്ദ്യവികാരി അപ്പൊസ്തോലിക്കാ വിശിഷ്ടവും അപൂർവ്വവുമായ ഈ അവസരം ഞങ്ങൾക്കു നഷ്ടപ്പെടുത്താതിരിക്കുവാൻ വേണ്ടി ഫെബ്രുവരി 1-നു അദ്ദേഹത്തിനു ഞാൻ ഇങ്ങനെ എഴുതി: "ഇന്നലെ കിട്ടിയ ഗോവ ആർച്ചുബിഷപ്പിൻെറ എഴുത്തിൽ നിന്ന് അദ്ദേഹം കൊച്ചിയിൽ വരാൻ പോകുന്നു എന്നു മനസിലാക്കുന്നു. അതിനാൽ മേലദ്ധ്യക്ഷന്മാരായ നമ്മുക്കു മൂന്നു പേർക്കും ഒരുമിച്ചു കണ്ടു സഹോദരന്മാർക്കു ചേർന്ന നമ്മുടെ ഐക്യത്തെ മലബാർകാർക്കു കാണിച്ചുകൊടുക്കുന്നതിനും തുറന്ന മനസ്സോടും(Cum simplicitate) ആത്മാർത്ഥമായ ഉപവിയോടും കൂടെ, ഇന്നത്തെ സ്ഥിതി നിലനിർത്തുന്നതിനെക്കുറിച്ചും പൊതുവായ ഇടയലേഖനം പരസ്യപ്പെടുത്തുന്നതിനെക്കുറിച്ചും ആലോചിക്കുന്നതിനും ഏറ്റവും പറ്റിയതും അത്യന്തം അഭിലഷണീയവുമായ അവസരം

---

1. ഈ കത്തിലും ഖണ്ഡികകൾക്കു നമ്പർ ഇട്ടിട്ടുള്ളതായി കാണുന്നു.

നമുക്ക് ലഭിച്ചിരിക്കുന്നു. അദ്ദേഹത്തിൻെറ ആഗമനത്തെക്കറിച്ചുള്ള വിവരം ലഭിച്ചാലുടൻ തന്നെ ഞാൻ കൊച്ചിയിലേക്ക് പുറപ്പെടുന്നതായിരിക്കും.'' എന്നാൽ കഷ്ടം! രാവിലെ ആറുമണിക്കു ഞാൻ കൊച്ചിയിൽ എത്തിയപ്പോൾ അറിഞ്ഞു അദ്ദേഹം രാത്രി രണ്ടുമണിക്ക്, ഒരു ദിവസത്തെ യാത്രാ ദൂരമുള്ള കർമ്മെല ക്കുന്നിലെ [2] ആശ്രമത്തിലേക്കു പോയി എന്ന്.ആ ആശ്രമത്തിനടുത്തു സ്ഥിതി ചെയ്യുന്ന ഒരു പുതിയപള്ളി ഫെബ്രുവരി 8 -നു വെഞ്ചരിക്കാമെന്ന് നേരത്തെ തന്നെ അദ്ദേഹം പരിപാടിയിട്ടിരുന്നു. എന്നാൽ ഇത്തരത്തിലുള്ള വെഞ്ചരിപ്പുകർമ്മം സംശയം കൂടാതെ അദ്ദേഹത്തിനു ഒരു മിഷനറിയെ ഏല്പിക്കാമായിരുന്നു; അല്ലെങ്കിൽ വേറൊരുസമയത്തേയ്ക്ക് മാറ്റിവയ്ക്കാമായിരുന്നു. പോരെങ്കിൽ തീർച്ചയായും അദ്ദേഹത്തിൻെറ യാത്ര അഞ്ചാം തീയതിയിൽ നിന്ന് ഏഴാം തീയതിയിലേക്ക് ചുരുങ്ങിയ പക്ഷം ആറാംതീയതിയിലേക്കു, മാറ്റാമായിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന് എന്നെ കാണുവാൻ താത്പര്യമില്ലെന്നു ഇതുവഴി പുതിയതും തീർച്ചയായതുമായ ഒരു തെളിവു ലഭിച്ചിരിക്കുന്നു.

2. വികാരി അപ്പൊസ്തോലിക്കാ ഗോവാ മേലദ്ധ്യക്ഷനെ അരമണിക്കൂർ നേരത്തേക്കു കണ്ടു. അത്രയും നേരത്തേയ്ക്കു ഇദ്ദേഹം അദ്ദേഹത്തെയും സന്ദർശിച്ചു. ലത്തീൻ റീത്തിലെ രണ്ടുപള്ളികളിലുള്ള ഇടട്ടയധികാരക്കാര്യം ഗോവാ ആർച്ചുബിഷപ്പ് ഉന്നയിച്ചപ്പോൾ അവർ പറഞ്ഞു നിശ്ചയിച്ചതിങ്ങനെയാണ്: അവരിരുവരും ഓരോ പള്ളി പൂർണ്ണമായും അധീനതയിലെടുക്കുക. മറ്റെയാളിനു വിട്ടുകൊടുത്ത ഭാഗത്തി ന്മേലുള്ള അധികാരം അദ്ദേഹത്തെ അപരൻ തത്കാലത്തേക്കു ഭരമേല്പിക്കുക (delegare). ഇക്കാര്യത്തെക്കുറിച്ചു താൻ എനിക്കു എഴുതുന്നതായിരിക്കും എന്നു വികാരി അപ്പൊസ്തോലിക്കാ കൂട്ടിച്ചേർത്തു. എന്നാൽ വികാരി അപ്പൊസ്തോലിക്കാ എനിക്കായി കൊച്ചിയിൽ ഏല്പിച്ചിട്ടു പോയ എഴുത്തു കേട്ട ആ ക്ഷണത്തിൽ ത്തന്നെ ഗോവ ആർച്ചുബിഷപ്പ് ഇക്കാര്യത്തിൻെറ ഫലത്തെക്കുറിച്ചു (de successu) കെട്ടിപ്പടുത്തിരുന്ന സന്തോഷം പൊളിഞ്ഞുപോയി. എന്തെങ്കിലും മാറ്റം വരുത്തുന്ന തിനുമുമ്പ് കാര്യം തിരുസിംഹാസനത്തെ അറിയിക്കണമെന്നു ഈ എഴുത്തിൽ അദ്ദേഹം പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു. ഈ എഴുത്തു കേട്ട ഗോവ ആർച്ചുബിഷപ്പ് പല പ്രാവശ്യം പറഞ്ഞു:'' വരാപ്പുഴയിലെ മോൺസിഞ്ഞോറുമായി ഒന്നും ചെയ്യുവാനാ വില്ല. അദ്ദേഹം എല്ലാം വക്രമായിട്ടാണ് വിധിക്കുക'' [3] A അക്ഷരത്തിൻെറ കീഴിൽ ഈ എഴുത്തും B യുടെ കീഴിൽ ഞങ്ങൾ ഒരുമിച്ചു അദ്ദേഹത്തിനയച്ച മറുപടിയും ഇതിൻെറ ഒടുവിൽ ചേർക്കുന്നു.

3. ഈ എഴുത്തുകളിൽ പരാമർശിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള തെക്കേക്കര പൗലോ സുകത്തനാരെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം താഴെപ്പറയുന്നവ അറിയുന്നത് ഉപകാരപ്ര ദമായിരിക്കും: ഗോവയുടെ അധികാരത്തിൻ കീഴിലായിരുന്ന വെളിയനാടുപള്ളി യുടെ ഒരു വിഭാഗത്തെ 1873 മാർച്ചുമാസത്തിൽ വികാരി അപ്പൊസ്തോലിക്കാ

---

2. അതായതു വാഴക്കുളം. കർമ്മെലമാതാവിൻെറ നാമത്തിൽ അവിടെ ഒരു സി.എം.ഐ. ആശ്രമമുള്ള തിനാൽ, ഈ സഭക്കാരുടെയിടയിൽ, ആദ്യകാലത്ത് വാഴക്കുളത്തിനുണ്ടായിരുന്ന പേരാണിത്.

3. Avec Monseigneur de Verapoly on ne peut rien faire, il juge tout de travers.

സ്വന്തം അധികാരത്തിൻ കീഴിലാക്കി. ഈ ഇടവകക്കാരനും റോക്കോസുമെത്രാനിൽ നിന്നു ചെറുപട്ടങ്ങൾ സ്വീകരിച്ചയാളുമായ ഒരു ഇഗ്നേഷ്യസിന് ഉയർന്നപട്ടങ്ങൾ കൊടുക്കാമെന്ന് ഇടവകക്കാരിൽ പലരോടും വികാരി അപ്പൊസ്തോലിക്കാ ചെയ്ത കരാറനുസരിച്ചായിരുന്നു ഇത്. ഈ പള്ളിയിൽ ഗോവപക്ഷക്കാരനായ വികാരി തെക്കേക്കര പൗലോസു മറുഭാഗം ജനവുമായി സാധിച്ചിടത്തോളം എതിർത്തു നിന്നുകൊണ്ടു പള്ളിയുടെ ഉപകരണങ്ങളായ വസ്തുക്കൾ (supellectilia) പൂട്ടിൻ കീഴിലാക്കി സൂക്ഷിച്ചു. എന്നാൽ അദ്ദേഹം സ്ഥലത്തില്ലാതിരുന്ന നേരത്തു വരാപ്പുഴ വിഭാഗക്കാർ ജനലിൽക്കൂടി പള്ളിയിൽക്കയറി അവ കൈവശപ്പെടുത്തി. അതിനാൽ വികാരി മജിസ്ട്രേട്ടിൻെറ മുമ്പാകെ കേസ്സുകൊടുത്തു. പള്ളിയുടെ മേൽ ഇരു ഭാഗക്കാർക്കും അവകാശമുണ്ടെന്നും നിലവിലുള്ള വിലയനുസരിച്ച് വിഭജിക്കുന്നതിനു (mattis dividi) മായിരുന്നു സാക്ഷാൽ ഹിന്ദുവിൻെറ വിവേകബുദ്ധി [4] (sapientia vera gentili) യിൽ മജിസ്ട്രേറ്റു നല്കിയ തീരുമാനം. പള്ളിമുഴുവനും കിട്ടുമെന്ന പ്രതീക്ഷയിൽ പരാജയമടഞ്ഞ വികാരി അപ്പോസ്തോലിക്കാ സഭയുടെ കേസു സിവിൽക്കോടതിയിൽ (ad tribunal civile) കൊണ്ടുപോയതിന് ഗോവാവികാരി പാപ്പായ്ക്കടുത്ത മഹറോനിൽ പെട്ടിട്ടുണ്ടെന്നു തൻെറ കീഴിലുള്ള പള്ളികളിൽ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്താൻ കല്പനയായി. തന്നെയല്ല, വിവാഹസംബന്ധമായ രേഖകൾ അദ്ദേഹത്തിൽ നിന്നു സ്വീകരിക്കരുതെന്നും അദ്ദേഹത്തിനു കൊടുക്കരുതെന്നും തൻെറ വൈദികർക്കെല്ലാം വിലക്കുംകൊടുത്തു. ഉടൻതന്നെ പൗലോസ് കത്തനാരും അനുയായികളും മെല്ലൂസ് മെത്രാനെ അവിടെ കൊണ്ടു വന്ന് അദ്ദേഹത്തിൻെറ പക്ഷത്തിൽ ചേർന്നു. എങ്കിലും അൽപം കഴിഞ്ഞു ശീശ്മ ഉപേക്ഷിച്ച ഇദ്ദേഹത്തെ ഗോവ ആർച്ചുബിഷപ്പ് സഭാ ശിക്ഷയിൽ നിന്ന് (a censuris) മോചനം നൽകി, വീണ്ടും സ്വീകരിച്ച്, തൽക്കാലത്തെ സ്ഥിതി നിലനിർത്തുക എന്ന തത്ത്വപ്രകാരം ജോലിയിൽ ഉറപ്പിച്ചു. അതിനുശേഷം മൂന്നു പ്രാവശ്യം ഞാൻ അഭ്യർത്ഥിച്ചിട്ടുപോലും വികാരി അപ്പൊസ്തോലിക്കാ തൻെറ പഴയ പ്രഖ്യാപനം പിൻവലിക്കുവാനോ ആ പള്ളിയിൽ സമാധാനം പുനഃസ്ഥാപിക്കുവാനോ കൂട്ടാക്കിയില്ല.

4. ഗോവ ആർച്ചുബിഷപ്പും ഞാനും മൂന്നുദിവസം ചർച്ചനടത്തി പലകാര്യങ്ങളിലും അഭിപ്രായൈക്യത്തിലെത്തി. പ്രത്യേകിച്ച് 1876 മെയ് 31-നുഎനിക്കയച്ച കത്തിൽ തിരുസ്സിംഹാസനം പ്രകടിപ്പിച്ചിരിക്കുന്ന താല്പര്യപ്രകാരം കുറഞ്ഞപക്ഷം തൽക്കാലത്തേക്കെങ്കിലും ഇന്നത്തെ സ്ഥിതി നിലനിർത്തുക എന്ന തത്വം അംഗീകരിക്കുവാൻ എല്ലാ വികാരി അപ്പൊസ്തോലിക്കാമാരെയും പ്രേരിപ്പിക്കുക എന്ന കാര്യത്തിൽ പലപ്രാവശ്യം എഴുത്തുകൾ കൈമാറിയതിൻെറ ഫലമായി ജാഫ്ന, മധുര, പുതിശ്ശേരി, വരാപ്പുഴ എന്നീ വികാരി അപ്പൊസ്തോലിക്കമാരുടെ സമ്മതം ലഭിച്ചു കഴിഞ്ഞു. കൊളംബോ വികാരി അപ്പൊസ്തോലിക്കായ്ക്കു നാലു ദിവസം മുൻപ് ഞാൻ എഴുതിയിട്ടുണ്ട്. അദ്ദേഹവുമായുള്ള ഏർപ്പാടു തീർന്നിട്ടില്ല.

4. Matta എന്ന വിരളമായ ലത്തീൻ പദത്തിൻെറ അർത്ഥം വാർഷിക വരുമാനത്തിൽ നിന്ന് കുടിയാൻ (molitor) കൊടുക്കേണ്ട നിരക്കു എന്നാണ്.

അതു ഞങ്ങളുടെ അഭിപ്രായം പോലെ തീർന്നു കഴിയുമ്പോൾ ഗോവ ആർച്ചു ബിഷപ്പും എല്ലാ വികാരി അപ്പൊസ്തോലിക്കാമാരും തമ്മിലും, അതിനാൽ ഇൻഡ്യ മുഴുവനിലും (തൽക്കാലത്തേക്കെങ്കിലും) സമാധാനവും ഹൃദയൈക്യവും (animorum consensum) പുനഃസ്ഥാപിതമാകുമെന്നതിൽ ഞങ്ങൾക്കു സന്തോഷമുണ്ടായിരിക്കും. ഈ വസ്തുത പരിശുദ്ധ പിതാവിനെ കാണിക്കുവാൻ വേണ്ടി അദ്ദേഹത്തിൻെറ മെത്രാൻ പട്ടത്തിൻെറ ജൂബിലി പ്രമാണിച്ച് പൊതുവായ ഒരു അനുമോദനക്കത്ത് അയക്കേണ്ടതിലേക്ക് എല്ലാ വികാരി അപ്പൊസ്തോലിക്കാമാരെയും ഞങ്ങൾ ക്ഷണിക്കുവാൻ പോകുകയാണ്. ഈ കത്തിൽ കിഴക്കിൻെറ ശ്രേഷ്ഠാദ്ധ്യക്ഷനാ (primas orientis)യിരിക്കും [5] ഒന്നാമത് ഒപ്പിടുക. തിരുസ്സിംഹാസനത്തോട് ആത്മാർത്ഥമായി ചേർന്നുനില്ക്കുന്ന (addicto) ഈ ആർച്ചുബിഷപ്പിൻെറ ഭരണകാലത്ത് അദ്ദേഹത്തിൻെറ അസാധാരണാധികാരം വികാരി അപ്പൊസ്തോലിക്കാമാരെ ഏല്പിക്കുക. (subdelegatio jurisdictionis extraordinariae) എന്ന അഭിപ്രായം പ്രായോഗികമാവാനും അദ്ദേഹത്തിൻെറ അദ്ധ്യക്ഷതയിൽ ഇൻഡ്യയിലെ മേലദ്ധ്യക്ഷന്മാരുടെ കൗൺസിൽ കൂടുവാനും ഇടയാകട്ടെ.

5. വികാരി അപ്പൊസ്തോലിക്കായെക്കുറിച്ചുമാത്രം ''നിയമപ്രകാരമുള്ള ഇടയൻ'' എന്നു സൂചിപ്പിച്ചിട്ടുള്ള 9-ാം പീയൂസിൻെറ ഒല്ലൂർകാർക്കുള്ള എഴുത്തു കൂടെ മൂന്നു മേലദ്ധ്യക്ഷന്മാരും ചേർന്ന് എഴുതുന്ന പൊതു ഇടയലേഖനത്തോടു ചേർക്കണമെന്ന് വികാരി അപ്പൊസ്തോലിക്കാ ആവശ്യപ്പെട്ടതുമൂലം അതിൽ ഒപ്പിടാൻ ഗോവ ആർച്ചുബിഷപ്പ് വിസ്സമ്മതിച്ചിരുന്നു. തൃശൂരിലെ പള്ളിയും പൊതുവെ ശീശ്മപ്പള്ളികളും ഗോവയുടെ അധികാരസീമയിൽപ്പെട്ടവയാണ്. ഇവ വികാരി അപ്പൊസ്തോലിക്കായെ നിയമപ്രകാരമുള്ള ഇടയനായി അംഗീകരിക്കുന്നതിനെ ശക്തമായി എതിർക്കുന്നു. ഈ വിഷയം സംബന്ധിച്ച് രണ്ട് ആർച്ചുബിഷപ്പുമാരുമായി ഇനിയും സമ്പർക്കത്തിലേർപ്പെടുക ഉപയോഗശൂന്യമാണെന്ന് തോന്നുകയാൽ പ്രസ്തുത ഇടയലേഖനം പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തേണ്ടതില്ലെന്ന് ഞാൻ കരുതി. കൂടാതെ അതു പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്താൻ ഞാൻ നിർദ്ദേശം വച്ച സന്ദർഭത്തിൽ വികാരി അപ്പൊസ്തോലിക്കാ ആവശ്യപ്പെട്ട മാറ്റങ്ങൾ കൂടാതെ തീർച്ചയായും അതു വളരെ നല്ല ഫലമുളവാക്കുമായിരുന്നു. എന്നാൽ ആ സന്ദർഭം കഴിഞ്ഞുപോയിരിക്കുന്നു.

6. എൻെറ 11-ാം നമ്പർ കത്തിൽ സൂചിപ്പിച്ചിട്ടുള്ളയാളും റോക്കോസുമെത്രാനിൽ നിന്നു ചെറുപട്ടം സ്വീകരിച്ചയാളുമായ (tonsuratus) കാട്ടൂർയൗസെപ്പിനും 25-ാം നമ്പർ കത്തിൽ പറഞ്ഞിരുന്നതുപോലെ മെല്ലൂസുമെത്രാനിൽ നിന്നു വലിയ പട്ടങ്ങൾ സ്വീകരിച്ച ലത്തീൻറീത്തുകാരൻ ജോർജ്ജു ബാനെസിനും, ഗോവ ആർച്ചുബിഷപ്പ് കൊച്ചിയിലായിരുന്ന അവസരത്തിൽ ആലപ്പുഴയിലെ അദ്ദേഹത്തിൻെറ ലത്തീൻ സെമിനാരിയിൽ പ്രവേശനം നൽകി. ഇത് അവിടെ അവരെ വിമോചനപ്രാപ്തിക്ക് ഒരുക്കുവാൻ വേണ്ടിയായിരുന്നു. തൻെറ അധികാരത്തിൻ കീഴിലുള്ള ശീശ്മക്കാരോട് ഈ രീതിയിൽ പെരുമാറണമെന്ന എൻെറ

---

5. ഗോവ ആർച്ചു ബിഷപ്പിനുള്ള ബഹുമതിയാണ്.

ഉപദേശം വികാരി അപ്പൊസ്തോലിക്കാ സ്വീകരിച്ചിരുന്നുവെങ്കിൽ സംഗതികൾ ഒരു പക്ഷേ ഇന്നുമെച്ചമായിരുന്നേനേ. എന്നാൽ ഇന്നേ ദിവസം വരെ ആ ശീശ്മക്കാരുടെ നേർക്ക്, മാനസ്സാന്തരപ്പെട്ടവരുടെ നേർക്കുപോലും, അദ്ദേഹം വാതിൽ അടച്ചിട്ടിരിക്കുകയാണ്.

7. ഫെബ്രുവരി 10-ന് ഞാൻ ഇവിടെ തിരിച്ചെത്തി, ഇതിനിടയ്ക്ക് മാർ യാക്കോബ് മെത്രാനെ തൃശൂരിൽ വിട്ടിട്ട് 7-നു മെല്ലൂസു മെത്രാൻ അടുത്ത നാളിൽ കേസ്സിൽ പരാജിതനായ ചിറ്റാട്ടുകരയിലെ സ്വന്തം വികാരി മാത്തുണ്ണിക്കത്തനാരും അതേ പള്ളിയിലെ നടത്തുകാരായ രണ്ടു പ്രമാണിമാരുമൊരുമിച്ച് ഹൈക്കോടതിയിൽ അപ്പീൽക്കൊടുക്കാൻ മദ്രാസിനു പോയി. തൃശൂരിലെ പള്ളി 400 രൂപയും മറ്റു പള്ളികൾ 500 രൂപയും അദ്ദേഹത്തിനു കൊടുത്തു. ഈ പുതിയ കേസ്സു തുടങ്ങുന്നതിന് 2250 ലീര മതിയാകുമെന്നതിന് സംശയമില്ല. കേസ്സു തുടർന്നു കൊണ്ടു പോകുന്നതിന് കയ്യേറ്റക്കാരന് ധനദൗർലഭ്യമുണ്ടാവുകയില്ല.

8. നിയമാനുസൃതമുള്ള മേലദ്ധ്യക്ഷന്മാരും ശ്ലൈഹിക സന്ദർശകനും തിരുസ്സംഘവും മാത്രമല്ല, നേരിട്ടു പരിശുദ്ധപിതാവു തന്നെയും അതുപോലെ കോടതിയിൽ നിന്നു വ്യക്തമായ വിധിയിലൂടെ ജഡ്ജിയും കൈയേറ്റക്കാരൻ മെത്രാനെ വ്യാജമായ ശ്ലൈഹിക രേഖയുടെ നിർമ്മാതാവ്, മഹറോനിലുൾപ്പെട്ട മെത്രാൻ, നിയമാനുസൃതമല്ലാത്ത ഇടയൻ, ആടിൻെറ വേഷമണിഞ്ഞ ചെന്നായ് എന്നിങ്ങനെ വേണ്ടവിധം (solemniter) കുറ്റക്കാരനായി പ്രഖ്യാപിച്ചിട്ടും മലബാറുകാർ അദ്ദേഹത്തോടു ചേർന്നു നില്ക്കുവാൻ പ്രകടിപ്പിക്കുന്ന വാശി (pertinacia) വലിയ വേദനയോടെയല്ലാതെ എനിക്കു കാണുവാൻ വയ്യാ. കേസ്സിലെ ഞങ്ങളുടെ പ്രശസ്തമായ വിജയത്തിനുശേഷം ഒരൊറ്റപ്പള്ളിപോലും ശീശ്മയുപേക്ഷിക്കുവാൻ സന്നദ്ധത കാണിച്ചില്ലായെന്ന സങ്കടകരമായ വസ്തുത തെളിവായി കാണിക്കുന്നത് പലപ്പോഴും ആവർത്തിച്ചു പറഞ്ഞിട്ടുള്ള കാര്യത്തെയാണ്. അതായത് ഈ ജനത്തിനു പ്രത്യേകമായി സ്വന്ത റീത്തിൽപ്പെട്ട മെത്രാനെ കൊടുക്കാതെ ശീശ്മയെ പൂർണ്ണമായി പരാജയപ്പെടുത്താനാവില്ല. ഞങ്ങൾക്കു ഇപ്പോൾ ശീശ്മക്കാരിൽ നിന്നു പള്ളികൾ പിടിച്ചെടുക്കുവാൻ പറ്റും. എന്നാൽ അവരുടെ ഹൃദയങ്ങളെ നേടാനാവില്ല തന്നെ. വിജയത്തെക്കുറിച്ചു അവർക്കു ലേശം (scintillula) പ്രതീക്ഷയുള്ളിടത്തോളം കാലം മാനസ്സാന്തരപ്പെടുന്നതിന് അവർ ശക്തമായ വിമുഖത കാണിക്കും. ഒടുവിൽ കേസ്സു ഉന്നത കോടതിയിലും പരാജയപ്പെടുകയിൽ അവർ കീഴടങ്ങുന്നു എന്നിരിക്കട്ടെ. വെറും അത്യാവശ്യത്താൽ നിർബന്ധിതരായിട്ടല്ലാതെ ഒരു തരത്തിലും അതിസ്വാഭാവികലക്ഷ്യത്തോടെയായിരിക്കുകയില്ല അതു നടക്കുക. എന്നാൽ തിരുസ്സിംഹാസനം തങ്ങൾക്കു സ്വന്തമായ മെത്രാനെ കൊടുക്കുമെങ്കിൽ സന്തോഷപൂർവ്വം തങ്ങൾ കീഴടങ്ങുമെന്നുള്ള പ്രസ്താവന തുടരുന്നു എന്നു എടുത്തു പറയേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. അവർ ആവശ്യപ്പെടുന്നതാണ് കത്തോലിക്കർ പ്രതീക്ഷിക്കുന്നുതും.

9. ഞങ്ങൾ തീവ്രമായി ആഗ്രഹിക്കുന്നതും വേണ്ട അടിസ്ഥാനത്തോടു കൂടെ പ്രതീക്ഷിക്കുന്നതും ഇപ്രാവശ്യമെങ്കിലും കൽദായക്കാർ മലബാർ വിട്ടുപോകുമെന്നാണ്. അങ്ങനെ വന്നാൽ . സീറോ മലബാറുകാരുടെ നന്മയെന്നു തോന്നുന്ന ക്രമീകരണം ചെയ്യുവാനുള്ള പരിപൂർണ്ണ സ്വാതന്ത്ര്യം വീണ്ടും തിരുസ്സിംഹാസനത്തിനു ലഭിക്കുന്നതായിരിക്കും. മാന്നാനത്തു നിന്നുള്ള അപേക്ഷ [6] സാധിച്ചുകൊടുക്കുന്നതിന് ഏറ്റവും ഉചിതമായ സമയമായിരിക്കും അത്. ഇത്തരത്തിലുള്ള ആനുകൂല്യത്തിൻമേൽ (concessioni) നിർബ്ബന്ധം ചെലുത്തിവാങ്ങി എന്ന കരിനിഴൽ (umbra) പോലുമുണ്ടാവുകയില്ല. മറിച്ച് ജനത്തിനു മുഴുവൻ സന്തോഷവും ഉറച്ച സമാധാനവും നിലവിൽ വരും. എന്നാൽ ചോദിച്ച കാര്യം തിരുസ്സിംഹാസനം നിരസിക്കുകയാണെങ്കിൽ ശീശ്മയുടെ ചുള്ളിവിറകിനെ വീണ്ടും ഒളിച്ചുവെയ്ക്കുകയല്ലാതെ എടുത്തുമാറ്റാൻ പോകുന്നില്ല, എന്നുമാത്രമല്ല ഈ ശ്ലൈഹിക സന്ദർശനത്തിൻെറ നാളിൽ തങ്ങൾ ഒരിക്കൽക്കൂടി വഞ്ചിതരായിരിക്കുന്നു എന്നും തങ്ങളുടെ പ്രതീക്ഷ ഫലരഹിതമായി എന്നും മലബാറുകാർ ഉച്ചത്തിൽ പറയുമ്പോൾ, തക്കസമയത്ത് മുമ്പിലത്തേതിലും വലിയ ഉഗ്രതയോടെ അതിനു തീ കൊടുക്കുകയായിരിക്കും സംഭവിക്കുക. ഇപ്പോൾ പ്രോട്ടസ്റ്റൻറു പത്രങ്ങൾ അവർക്കു പറഞ്ഞു കൊടുക്കുന്നതുപോലെതന്നെ, അപ്പോൾ അവർ തങ്ങൾക്കായി പുതിയ പള്ളികൾ പണിയുമെന്നു വളരെ ഭയപ്പെടേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ഈ പള്ളികൾ അവരിൽ നിന്നു പിടിച്ചെടുക്കുവാൻ ആർക്കും സാധിക്കുകയുമില്ല. നിയമാനുസൃതമുള്ള സ്വന്ത മേലദ്ധ്യക്ഷൻെറ പക്കലേക്കു തിരിച്ചു ചെല്ലുന്നതിനെക്കാൾ തങ്ങളുടെ പുരാതനങ്ങളായ പള്ളികളെ ഉപേക്ഷിച്ചു കളയുവാൻ മുതിരത്തക്കവണ്ണം അത്രയധികം അമർഷം കൊണ്ടവരാണ് ഇന്നത്തെ ശീശ്മക്കാർ, ചുരുങ്ങിയപക്ഷം ഗോവയുടെ കീഴിലുള്ളവർ, എന്നു ഞാൻ കരുതുന്നില്ല. എന്നാൽ എല്ലാ പള്ളികളും അവരുടെ ഭാഷയിൽ പറഞ്ഞാൽ ''വരാപ്പുഴയുടെ നുക''ത്തിനു കീഴ്പ്പെടണമെന്നാണ് കല്പന എങ്കിൽ ആ കടുംകൈയ്ക്കും (ad illud quoque extremum remedium) അവർ തുനിയുമെന്നാണ് എൻെറ വിശ്വാസം.

10. ശീശ്മയെ സമൂലം ഉച്ചാടനം ചെയ്യുവാൻ തിരുസ്സിംഹാസനം ആഗ്രഹിക്കുന്നുവെങ്കിൽ, വീണ്ടും വീണ്ടുമുണ്ടാകുന്ന കലക്കത്തെ തടയാൻ അപര്യാപ്തമെന്നു തെളിഞ്ഞിരിക്കുന്ന ഇന്നത്തെ ക്രമീകരണത്തെ അതേവിധം നിർമ്മാർജ്ജനം ചെയ്യേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. അതിനു പുറമേ ശക്തമായ ന്യായങ്ങൾ കാണിച്ചുകൊണ്ടു ജനം മുഴുവൻ ജാഗ്രതയോടെ തിരുസ്സിംഹാസനത്തോടു അപേക്ഷിച്ചിരുന്നതും ഇതുവരെ പ്രായോഗികമാക്കിയിട്ടില്ലാത്തതുമായ (hucusque nondum probatus) പുതിയ ക്രമീകരണം വരുത്തണം. അതായത് : ഈ ലത്തീൻ വികാരിയാത്തിൻെറ രണ്ടാംകിട വിഭാഗമെന്ന അപമാനിതമായ അവസ്ഥയിൽ നിന്ന് (ex conditione humili partis inferioris hujus Vicariatus Apostolici Latini) വിമോചി

---

6. മാന്നാനം സമ്മേളനത്തിൽ വെച്ച് സമർപ്പിതമായ അപേക്ഷയെപ്പറ്റിയാണ് സൂചന.

തരാക്കി സ്വന്ത റീത്തിൽപ്പെട്ട മെത്രാനെ അവർക്കു കൊടുക്കുക. റോമ്മാസിംഹാസനത്തോടു അങ്ങേയറ്റം വിശ്വസ്തതയുള്ള മലബാറുകാർ ആവശ്യപ്പെടുന്ന ഈ ക്രമീകരണത്തെ എന്തുകൊണ്ടു തിരുസ്സിംഹാസനം വെറുത്തു തള്ളുന്നു (abhorruerit)[7] അല്ലെങ്കിൽ തള്ളണം എന്നതിന് ഒരു കാരണവും കണ്ടെത്തുന്നതിനോ വെളിപ്പെടുത്തുന്നതിനോ, എനിക്കു കഴിഞ്ഞിട്ടില്ല. അങ്ങനെയൊന്നിനെക്കുറിച്ചു എനിക്കുള്ള അങ്ങയുടെ എഴുത്തിൽ സൂചിപ്പിച്ചിട്ടുമില്ല.

11. ഈ വിഷയത്തെക്കുറിച്ചുള്ള എൻെറ അഭിപ്രായം പണ്ടേതന്നെ ഞാൻ വച്ചു പുലർത്തിയതായിരുന്നു എന്ന് ഫെബ്രുവരി 8-ന് എനിക്ക് കിട്ടിയ അങ്ങയുടെ ജനുവരി 8-ലെ കത്തിൽ സംശയം പ്രകടിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ടല്ലോ. മലബാറിൽ ഞാൻ കാലുകുത്തിയിട്ടു താമസിയാതെ തിരുസ്സിംഹാസനത്തെ കമ്പി സന്ദേശത്തിലൂടെത്തന്നെ ഇക്കാര്യം അറിയിച്ചു എന്നതാണ് ഇതിനു കാരണമായിക്കാണിച്ചിരിക്കുന്നത്.[8] അങ്ങനെ തോന്നാമെങ്കിലും കാര്യം

---

7. വെറുത്തുതള്ളുന്നു "(abhorruerit)" എന്ന വാക്ക് പ്രൊപ്പഗാന്താസംഘം 1877 ജനുവരി 8-നു എഴുതിയതും ഫെബ്രുവരി 8ന് മൊയ്റീൻ കൈപ്പറ്റിയതുമായ കത്തിൽനിന്ന് എടുത്തിട്ടുള്ളതാണ്. സ്വന്തറീത്തിൽപ്പെട്ട മെത്രാനെസുറിയാനിക്കാർക്കു കൊടുക്കുന്നതിനെ പ്രൊപ്പഗാന്താ എതിർത്തിരുന്നു എന്നകാര്യം ഇതിൽനിന്നു വ്യക്തമാകുന്നുണ്ട്. ലത്തീനിലുള്ള ആ കത്തിൻെറ ഏറിയഭാഗവും ഇവിടെ പരിഭാഷപ്പെടുത്തുന്നതു ഉപയോഗപ്രദമായി കരുതുന്നു: "താങ്കളുടെ ഏറ്റവും ഒടുവിലത്തെ (1876 ഡിസംബർ 14-ലെ) കത്തിൽ കയ്യേറ്റക്കാരൻെറ മേലുള്ള വിജയത്തെക്കുറിച്ചു പ്രത്യാശ ഉദിക്കുന്നു എന്ന് എഴുതിയിരുന്നല്ലോ. (ഇക്കാര്യത്തിൽ താങ്കളുടെ സാമർത്ഥ്യത്തെയും തീക്ഷ്ണതയെയും ഞാൻ വിലമതിക്കുകയും കാര്യത്തിനു അനുകൂലവും ശുഭകരവുമായ അന്ത്യം ആഗ്രഹിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.) എന്നിരുന്നാലും ശീശ്മയുടെയും **കലക്കങ്ങളു**ടെയും അന്ത്യം പ്രതീക്ഷിക്കാമെന്നു തോന്നിയിരുന്നതുപോലെ അത്ര ആസന്നമാണെന്നു തോന്നുന്നില്ല. ആ പ്രദേശങ്ങളിൽനിന്ന് ഈ തിരുസ്സംഘത്തിൻെറ പക്കലെത്തുന്ന വാർത്തകൾ കാര്യങ്ങളുടെ സ്ഥിതിസുരക്ഷിതമായും ഉറപ്പായും തിരിച്ചറിയാൻ സാധിക്കാത്തവിധം അത്രയ്ക്കു രസ്പരവിരുദ്ധങ്ങളാണ്. അനുദിനം വിപത്തുകൾ ഏറിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയിൽ, അതിപുരാതനകാലം മുതൽക്കേ ശ്ലൈഹികസിംഹാസനം സ്ഥാപിച്ചിരിക്കുന്ന സംവിധാനം (Perantiquus ordo istic ab Apostolia Sede constitutus) വേരോടെ പിഴുതു നീക്കി ഇതുവരെ എന്നും ശ്ലൈഹികസിംഹാസനം വെറുത്തുതള്ളിയിരുന്ന (abhorruit) പുതിയ ഒന്നു സ്ഥാപിക്കുകയല്ലാതെ വേറൊരുപ്രതിവിധിയില്ലെന്നു താങ്കൾക്കു തോന്നിയിരിക്കയാൽ കാര്യം കൂടുതൽ ഗൗരവതരമായിത്തീർന്നിരിക്കുന്നു. ഈ അഭിപ്രായം താങ്കൾ നേരത്തെതന്നെ വച്ചു പുലർത്തിയിരുന്നതായി (Jam antea te nuisse) കാണുന്നു. കാരണം മലബാറിൽ കാലുകുത്തിക്കഴിഞ്ഞപ്പോൾതന്നെ ഈ തിരുസ്സംഘത്തെ കമ്പിസന്ദേശം വഴി തന്നെ താങ്കൾ അത് അറിയിക്കുകയുണ്ടായി. ഇത് എന്നും ഗൗരവത്തോടും ദീർഘമായും നിഷ്ക്കർഷാപൂർവ്വവും പരിശോധിക്കേണ്ട ഒരു കാര്യമായിരുന്നെങ്കിൽ സർവ്വപ്രകാരേണയും സംഗതികളുടെ ഇന്നത്തെ നിലയിൽ പ്രയാസമുള്ളതും സംശയകരവും അപകടകരവുമാണ്. അതിനാൽ സ്ഥലങ്ങളെയും കാര്യങ്ങളെയും കുറിച്ചു നല്ല പരിചയമുള്ള വിവേകിയായ ഒരാളെ എല്ലാം നേരിട്ടു കണ്ടു പരിശോധിച്ചു യാഥാർത്ഥ്യമറിയുന്നതിനും ഭിന്നത നീക്കുന്നതിനും പറ്റിയ വല്ല മാർഗ്ഗവും കണ്ടാൽ അത് അറിയിക്കുന്നതിനും വേണ്ടി അങ്ങോട്ടു അയയ്ക്കണമെന്നാണ് പരിശുദ്ധപിതാവിനു തോന്നുന്നത്. അദ്ദേഹം ബോളീനായുടെ മെത്രാനായ ഇഗ്നേഷ്യസ് പേർസിക്കോ ആണ്... ".

8. സുറിയാനിക്കാർക്കു സ്വന്തറീത്തിൽപ്പെട്ട മെത്രാനെ കൊടുക്കണമെന്ന ആശയം മൊയിറീന് പണ്ടേതന്നെ ഉണ്ടായിരുന്നതായിട്ടാണല്ലോ ആരോപണം. വരാപ്പുഴമിഷനെക്കുറിച്ചു അദ്ദേഹത്തിനു ചിലതെല്ലാം അറിയാമായിരുന്നു എന്നുള്ളതു നേരു തന്നെ. മിഷനറിമാരെയും വികാരി അപ്പോസ്തോലിക്കായെക്കുറിച്ചു തന്നെയും വിവരങ്ങൾ തരണമെന്ന് 1874 ആഗസ്റ്റു 10-നു പ്രൊപ്പഗാന്താ സംഘം മൊയ്റീന് എഴുതുകയുണ്ടായി. ആ കത്തിലെ പ്രസക്തഭാഗം മുകളിൽ 13-ാം നമ്പർ എഴുത്തിലെ 1-ാം അടിക്കുറിപ്പിൽ ചേർത്തിട്ടുണ്ട്. അന്ന് മൊയിറീനോ മറ്റാരെങ്കിലുമോ സന്ദർശകനായി നിയമിതനാവുമെന്ന ആശയം പോലും ഇല്ലായിരുന്നു. വരാപ്പുഴ വികാരി അപ്പൊസ്തോലിക്കായെക്കുറിച്ച് 1876 ജനുവരി 15-നു

അങ്ങനെയല്ല. മലബാറുകാരുടെ കാര്യങ്ങൾ ക്രമീകരിക്കുന്നതിനെക്കുറിച്ചു മറ്റേതെങ്കിലും അഭിപ്രായം പോലെ ഇതും എനിക്കു നേരത്തെ ഉണ്ടായിരുന്നില്ല എന്നു സുറിയാനിക്കാരുടെ സ്ഥിതിയെക്കുറിച്ചുള്ള എൻെറ അജ്ഞത 1876 ഏപ്രിൽ 21-ലെ എൻെറ ഒന്നാമത്തെ കത്തിൽ ഞാൻ ഏറ്റു പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടെന്നും സകല ആത്മാർഥതയോടും കൂടെ ഞാൻ ദൃഢമായി പ്രസ്താവിച്ചു കൊള്ളുന്നു. (assevero) ശ്ലൈഹിക സന്ദർശകൻെറ ഭാരമേറിയ ചുമതല എന്നെ ഭരമേൽപ്പിച്ചതു മുതൽ പ്രശ്നത്തിൻെറ നാരായവേര് (cardo) കണ്ടെത്തുന്നതു വരെ രാവും പകലും എനിക്കു സ്വസ്ഥത ഉണ്ടായിട്ടില്ല. മാന്നാനം സമ്മേളനത്തിനെത്തിയ ജനത്തെയും വൈദികരെയുമെല്ലാം കേട്ട ശേഷമല്ലാതെ ഈ അഭിപ്രായം ഞാൻ രൂപീകരിക്കുകയുണ്ടായില്ല. മാന്നാനം സമ്മേളനത്തിൽ മെയ് 25 വ്യാഴാഴ്ചയിലെ നടപടികളെക്കുറിച്ച് എൻെറ 6-ാം നമ്പർ കത്തിൽ ഞാൻ റിപ്പോർട്ടു ചെയ്തതു വീണ്ടും വായിച്ചു നോക്കുക. അവിടെ, അപ്പോൾ, ആദ്യമായി, എന്നിൽ രൂപം കൊണ്ട ഇത്തരം അഭിപ്രായത്തിൻെറ ഉറവിടവും തുടക്കവും അതിൽ കാണാവുന്നതാണ്. അതേ സത്യസന്ധതയോടും ആത്മാർത്ഥയോടും കൂടെ, പലപ്രാവശ്യം ഞാൻ പറഞ്ഞത് വീണ്ടും ആവർത്തിക്കുന്നു: ഈ ഒൻപതുമാസങ്ങൾക്കിടയിൽ ഏതാണ്ട് മലബാർ മുഴുവൻ തന്നെ ചുറ്റി നടന്നു ഞാൻ കാണുകയും കേൾക്കുകയും ചെയ്തവയെല്ലാം അന്നു കമ്പി സന്ദേശം വഴി ഞാനറിയിച്ചവയോടു കൃത്യമായി യോജിക്കുന്നു. ഇന്നു അവയിലെ ഒരു പുള്ളി പോലും (ne jota quidem) പിൻവലിക്കുകയോ മാറ്റുകയോ ചെയ്യാതെ എല്ലാം വീണ്ടും ഉറപ്പിച്ചു പറയാൻ ഞാൻ നിർബ്ബന്ധിതനാണ്.

12. എന്നെ പ്രതിക്കൂട്ടിലാക്കുവാൻ മേല്പറഞ്ഞ സമ്മേളനത്തെ ഉപയോഗിച്ചിരിക്കയാൽ അതു നടത്തുന്നതിനെക്കുറിച്ച് വന്ദ്യവികാരി അപ്പൊസ്തോലിക്കാ മെയ് 11-നു-എനിക്കു തന്ന ഉപദേശം [9] പദാനുപദം ഇവിടെ ചേർക്കുവാൻ എന്നെ അനുവദിക്കുക. '' എല്ലാ കത്തനാരന്മാരെയും ഒരൊറ്റസ്ഥലത്തു വിളിച്ചു കൂട്ടുന്നതു

ഗോവാ ആർച്ചുബിഷപ്പിനെഴുതിയ ഫ്രഞ്ചുകത്തിലും പരാമർശനമുണ്ട്. ഈ കത്തിൻെറ കോപ്പി അദ്ദേഹം തന്നെ 1876 ജനുവരി 17 ന് പ്രൊപ്പഗാന്താ സംഘത്തിനു അയച്ചുകൊടുത്തിട്ടുണ്ട്. (SC Malabaresi 1862-1877 Fol 407 R_V) കൂടാതെ ഈ കത്തിൽത്തന്നെ ലെയോപ്പോൾദ്, ജരാർദ് എന്നീ സഹോദരന്മാരായ മിഷനറിമാരിൽ നിന്നു കൂടുതൽ കാര്യങ്ങൾ ഗ്രഹിക്കാമെന്നും അദ്ദേഹം പ്രൊപ്പഗാന്തായ്ക്കു എഴുതി. ഇതെല്ലാം മിഷനറിമാരെക്കുറിച്ചാണ്. സുറിയാനി റീത്തുകാരനായ മെത്രാനെ സുറിയാനിക്കാർക്കു കൊടുക്കണമോ എന്നതു സംബന്ധിച്ചു അദ്ദേഹത്തിനു ആശയമുണ്ടായിരുന്നതായി തെളിവില്ല.

(പേർസിക്കോയെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം അദ്ദേഹത്തിനു മലബാറിലെ സ്ഥലസാഹചര്യങ്ങൾ അറിയാമായിരുന്നു എന്നുതോന്നുന്നില്ല അതെങ്ങനെയായാലും അദ്ദേഹത്തിനും മുൻകൂട്ടി അഭിപ്രായമുണ്ടായിരുന്നതായി കാണുന്നു. ഒരു മാസം പോലും ഇവിടെ താമസിക്കാതെ അദ്ദേഹം സുറിയാനിക്കാർക്ക് അവരുടെ നാട്ടുകാരനായ മെത്രാനെ കൊടുക്കരുതെന്ന ആശയം മൊയ്റീനെ ധരിപ്പിച്ചതായി അദ്ദേഹം തന്നെ പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു. 1877 ഏപ്രിൽ 29-നു സമർപ്പിച്ച റിപ്പോർട്ടിൽ 103-ാ0 ഖണ്ഡികയിൽ പറയുന്നതിങ്ങനെയാണ്. :''അദ്ദേഹവുമായുള്ള (=മൊയ്റീനുമായുള്ള) എൻെറ സംഭാഷണവേളയിൽ നാട്ടുകാരനായ ഒരു മെത്രാനെ സുറിയാനിക്കാർക്കു കൊടുക്കുന്നതിലുള്ള അപകടം അദ്ദേഹത്തെ കാണിച്ചു കൊടുക്കുന്ന കാര്യത്തിൽ ഞാൻ വിട്ടുപോയില്ല. (All' occasione dei miei abboccamenti avuti con lui, non ho omesso ne anche, sul proposito de' Soriani, di dimostrargli il pericolo di accordar loro un Vescovo indigeno, di che mi e' parso di essere convin to." Ponenze 1877 Page 627. (പേർസിക്കോ മൊയ്റീനെ കണ്ടത് 1877 ഫെബ്രുവരി 28 നാണെന്ന് ബർണാർദച്ചൻ പറയുന്നു,cfr.ക. നി. മു. സഭയുടെ ചരിത്രം (1908) 276 മാർച്ചു 7-ന് പെർസിക്കോ മൊയ്റീനെ കണ്ടു എന്നു പെല്ലിശ്ശേരി പറയുന്നു. മാർതോമ്മാ ക്രിസ്ത്യാനികൾ (1992) 853 പരിഭാഷകൻ.

9. പതിവുപോലെ ഇതും ഇറ്റാലിയൻ ഭാഷയിലാണ്.

സംബന്ധിച്ചു പറഞ്ഞാൽ, തന്നിൽത്തന്നെ അതു നല്ലകാര്യമായി തോന്നിയാലും പ്രാവർത്തികമാക്കുക അസാദ്ധ്യം തന്നെയാണ്. 'ഒരേയവസരത്തിൽ എല്ലാവർക്കും പള്ളികൾ വിട്ടു പോരുവാൻ സാധിക്കുകയില്ല. അതുപോലെ മാന്നാനത്തിനായാലും ആലപ്പുഴയ്ക്കായാലും എല്ലാവർക്കും പോകാനും പറ്റുകയില്ല. അതിനാൽ ഇക്കാര്യത്തിൽ പൊതുവായ സംതൃപ്തി നൽകുവാനാവില്ലതന്നെ. ഇനി എല്ലാവർക്കും വരാൻ സാദ്ധ്യമാണെങ്കിൽ തന്നെ മാന്നാനത്തു പോലും (neppure in mananam) ആവശ്യത്തിനു സ്ഥലമുണ്ടാകയില്ല.സെമിനാരിക്കാരെ അവരുടെ വീടുകളിൽ പറഞ്ഞുവിടേണ്ടിവരും. (ഇതുകൊണ്ടും മതിയാകുമായിരുന്നെങ്കിൽ!) താങ്കൾ ആദ്യം തീരുമാനിച്ചതായി തോന്നിയതു തന്നെയാണ് എന്റെ അഭിപ്രായത്തിൽ മെച്ചമായിട്ടുള്ളത്. അതായത് ധ്യാനത്തിനു [10] വരുന്ന എല്ലാ കത്തനാരന്മാരെയും മാന്നാനത്തേക്കു വിളിക്കുക. അങ്ങനെയെങ്കിൽ ശമ്മാശ്ശമ്മാരെ വീട്ടിലയയ്ക്കാതെ, ഒരുതരത്തിൽ പള്ളിയിൽ യോഗങ്ങൾ (conferenze) നടത്താം. ആലപ്പുഴയിൽ എല്ലാവർക്കും കൂടുതൽ സൗകര്യമുണ്ട്. ഭവനത്തിൽ ആവശ്യത്തിനു സ്ഥലമില്ലെങ്കിൽ ഏതാനും രാത്രി ഉറങ്ങാൻ വല്ല സ്ഥലവും കണ്ടെത്തുക ഒരു പക്ഷേ അത്രപ്രയാസമുള്ളകാര്യമായിരിക്കുകയില്ല. എന്നാൽ യോഗങ്ങൾ പള്ളിയിൽ നടത്തേണ്ടിവരും. നേരത്തേ ഞാൻ താങ്കളെ അറിയിച്ചതുപോലെ, ഇതാണെന്റെ അഭിപ്രായം. താങ്കൾ കർത്താവിൽ മെച്ചമായി തോന്നുന്നതു ചെയ്യുക. എല്ലാവർക്കും വരാൻ അവസരം നൽകുന്നതിനായി രണ്ടു പ്രാവശ്യം അവരെ വിളിച്ചുകൂട്ടുന്നതും മോശമായ കാര്യമല്ല. ഉദാഹരണത്തിന്, ഒരു ദിവസം ആലപ്പുഴയിൽ നിന്നു ദൂരെയുള്ള പള്ളികളിലെ കത്തനാരന്മാരെ വിളിച്ചു കൂട്ടുക. അടുത്ത പള്ളിയിലെ കത്തനാരന്മാർക്കു വേറൊരുദിവസം നിശ്ചയിച്ചു കൊടുക്കുക. ഇതിനു ശേഷം വടക്കൻപ്രദേശത്തുള്ളവരെയെല്ലാം വിളിക്കുക. വടക്കു പോയി മാത്രമേ ഇതു നടത്താനാവൂ. കിഴക്കും തെക്കുകിഴക്കുമുള്ളവരാണ് ബാക്കിയുള്ളത്. അവർക്കു സൗകര്യമുള്ള സ്ഥലത്തുമാത്രമേ എല്ലാവർക്കുമോ കുറഞ്ഞപക്ഷം ഭൂരിഭാഗത്തിനെങ്കിലുമോ, വരാൻ സാധിക്കുകയുള്ളൂ. വേറൊരുതരത്തിൽ നടത്തിക്കൊണ്ട് പൊതുവായ അഭിപ്രായം അറിയുവാൻ കഴിയുകയില്ല. ഇങ്ങനെയാണ് ഞാൻ ചിന്തിക്കുന്നത്. ഇതു താങ്കളെ അറിയിക്കുക എന്റെ ചുമതലയായി കരുതുന്നു. വേറൊരുകാര്യത്തെക്കുറിച്ചും ഞാൻ മൗനമവലംബിക്കരുത് എന്നാണ് എന്റെ വിശ്വാസം. അതായത് എന്റെ ചില മിഷനറിമാരോടൊപ്പം ഞാനും ആരോപണ വിധേയനായിരിക്കുകയാണല്ലോ. ഇതു സംബന്ധിച്ച് താങ്കൾ പല പ്രാവശ്യം എനിക്കു എഴുതിയിട്ടുമുണ്ട്. എല്ലാ ആരോപണത്തെക്കുറിച്ചും ഒരു പ്രത്യേക പരിശോധന നടത്തണമെന്ന് ആവശ്യപ്പെടുക എന്റെ അവകാശമായി തോന്നുന്നു."

13. തിരുസ്സിംഹാസനം കപ്പൂച്ചിൻ സഭാംഗമായ വന്ദ്യപേർസിക്കോയെ അയച്ചതിൽ ഞാൻ അത്യധികം സന്തോഷിക്കുന്നു. അദ്ദേഹം മംഗലപുരത്തു എത്തിക്കഴിഞ്ഞു. താമസിയാതെ ഇവിടെ എത്തുമെന്നു പ്രതീക്ഷിക്കുന്നു. മിഷനറിമാർ മുൻ കൂട്ടിപ്പറഞ്ഞ പുതിയ സന്ദർശകനാണ് അദ്ദേഹം എന്ന് എല്ലായിടത്തും പരസ്യമാകും. മലബാർകാരുടെ രക്ഷയെക്കാൾ കൂടുതൽ വില എന്റെ അഭിമാനത്തിനു ഞാൻ കൊടുക്കുന്നില്ല. ●

---

10. മാന്നാനത്തു ആണ്ടുതോറും നടത്തിയിരുന്ന കത്തനാരന്മാർക്കുള്ള ധ്യാനത്തെയാണ് സൂചിപ്പിക്കുന്നത്.

A

S. C Malabaresi 1862-1877
Fol.616R-618R

(മെല്ലാനോ മൊയ്റീനയച്ച ഇറ്റാലിയൻ കത്തിൻെറ പരിഭാഷ)

കൊച്ചി, ഫെബ്രുവരി 3, 1877

അടുത്തകാലത്ത് എൽത്തുരുത്ത് ആശ്രമത്തിൽ നിന്നു താങ്കളയച്ച മൂന്നു എഴുത്തും എനിക്കു കിട്ടി. ഇവയിൽ താങ്കൾ തെക്കേക്കര പൗലോസു കത്തനാരെക്കുറിച്ചു വീണ്ടും പറയുന്നു. ഒന്നാമത്തേതിനു മാത്രമേ ആവശ്യമുണ്ടായിരുന്നുള്ളു. അദ്ദേഹത്തിൻെറ ദ്രോഹം സഹിച്ച ഭാഗത്തോടു പരിഹാരം ചെയ്തിട്ടുണ്ടോ എന്നു കൃത്യമായി അന്വേഷിച്ചറിയേണ്ടിയിരുന്നതിനാലാണ് ഉടനെ മറുപടി അയയ്ക്കാതിരുന്നത്. എന്നാൽ എനിക്കു മനസ്സിലാക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞിടത്തോളം രോഗിയും നിർഭാഗ്യവാനുമായ ഈ വൃദ്ധൻ എന്നും കൂടുതലായി തിന്മയിൽ ഉറച്ചു നില്ക്കുകയാണ്. അദ്ദേഹത്തെ ഒരു ശീശ്മക്കാരനായി, അല്ലെങ്കിൽ ഏറെക്കുറെ മഹറോനിൽപ്പെട്ടവനായി മേലാൽ പരിഗണിക്കരുത് എന്ന് എൻെറ വൈദികർക്കു എഴുതണമെന്ന താങ്കളുടെ ഉപദേശത്തോടു ദാക്ഷിണ്യം കാണിക്കുവാൻ എനിക്കു ഒട്ടും പറ്റുകയില്ല. വെളിയനാടു പള്ളിയിൽ അദ്ദേഹത്തിൻെറ ബലപ്രയോഗം കൊണ്ടു ഗോവയുടെ അധികാരത്തിൻ കീഴിൽ നിർത്തിയിരിക്കുന്ന ആറോ ഏഴോ കുടുംബങ്ങൾ മാത്രമേയുള്ളു. ബാക്കിയെല്ലാവരും എനിക്കുള്ളവരാണ്. പാതകങ്ങൾ മൂലം പ്രസിദ്ധനായ ഈ കത്തനാർ എൻെറ പള്ളിയിൽ വച്ച്, ഗോവയിൽ വച്ചല്ല, എൻെറ വൈദികർക്കും മറ്റുമെതിരായിട്ടാണ് പിഴച്ചത്. അതിനാൽ അദ്ദേഹം മാർപാപ്പായ്ക്കടുത്ത മഹറോനിൽ ഉൾപ്പെട്ടതായി ഞാൻ പ്രഖ്യാപിച്ചു. ആകയാൽ അദ്ദേഹം ഗോവയുടെ കീഴിലാണെന്ന മറ വെച്ചുകൊണ്ട് എല്ലാ സഭാശിക്ഷയിൽ നിന്നും വിമുക്തനായി അദ്ദേഹത്തെ എൻെറ കീഴുള്ളവർ കാണണമെന്നോ? അദ്ദേഹമാകട്ടെ. ഇന്നുവരെ സദാ ശാഠ്യത്തോടെ നിന്നുകൊണ്ട് അദ്ദേഹം വരുത്തിയ ഉതപ്പിനും പള്ളിക്കു വരുത്തിയ നാശത്തിനും ഏതെങ്കിലും വിധത്തിൽ പരിഹാരം ചെയ്യുന്നതിന് വിസ്സമ്മതിക്കുന്നു. തന്നെയല്ല, വഞ്ചനയാലും ബലത്താലും പള്ളിയുടെ സാധനങ്ങളെല്ലാം കാസാ, തിരുവസ്ത്രങ്ങൾ തുടങ്ങിയവ, സങ്കീർത്തിയിൽ പൂട്ടി സൂക്ഷിക്കുന്നു. ഞാൻ ദ്രോഹവിധേയനായിട്ടും ഇന്നേ

ദിവസം വരെ ഒരു വരിപോലും എനിക്കെഴുതാൻ അദ്ദേഹം മനസ്സു കാണിച്ചിട്ടില്ല. ഇങ്ങനെയൊക്കെയാകയാൽ താങ്കളുടെ ഉപദേശം കേൾക്കുക വഴി ഞാൻ എൻെറ ക്രിസ്ത്യാനികൾക്കു ഏറ്റം മോശമായ ഒരു മാതൃകയായിരിക്കും കൊടുക്കുക. എന്നുവെച്ചാൽ നിയമങ്ങളിൽ നിന്ന് ഒഴിഞ്ഞുമാറാൻ വല്ല പഴുതും കണ്ടുപിടിച്ച് അവയെ അനുസരിക്കാതെ കവച്ചുവെയ്ക്കാമെന്ന് അവരെ പഠിപ്പിക്കുക എന്നർത്ഥം. ഉണ്ടാകുവാൻ പാടുള്ള കല്യാണങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം, ഇരുഭാഗക്കാരും കത്തോലിക്കരാണെങ്കിൽ ആവശ്യമുള്ള ഏർപ്പാടു ഞാൻ ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. ഒരു പ്രയാസവുമുണ്ടായിരിക്കുകയില്ല. ഈ കത്തനാരെക്കുറിച്ച് ഇതെല്ലാം പറഞ്ഞിട്ട് താങ്കളോട് ഒരു കാര്യം അപേക്ഷിക്കുക മാത്രമേ എനിക്കു ചെയ്യാനുള്ളൂ. അതായത് അദ്ദേഹത്തിൽ നിന്നു വേറെ വല്ല അപേക്ഷയും കിട്ടിയാൽ സ്വന്തം ആത്മാവിൻെറ കാര്യത്തിൽ ശ്രദ്ധിക്കണമെന്ന് രക്ഷാകരമായ ഒരു ശാസനം അദ്ദേഹത്തിന് കൊടുക്കുക ഏറ്റം വലിയ ഒരു ഉപവി പ്രവൃത്തിയായിരിക്കും. അദ്ദേഹം ഒരു ദുശ്ശാഠ്യക്കാരനായ വൃദ്ധനാണ്. അനുതപിക്കാതെ അദ്ദേഹം മരണമടയുമെന്ന് വളരെ ഭയപ്പെടേണ്ടിയിരിക്കുന്നു.

ഇന്നു ഞാൻ ഗോവ ആർച്ചുബിഷപ്പിനെ കാണുവാൻ പോയിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തോടൊപ്പം ദീർഘനേരം ചെലവഴിക്കുകയും ഇന്നത്തെ സാഹചര്യങ്ങളെക്കുറിച്ച് സംസാരിക്കയും ചെയ്തു. പൊതു നന്മയ്ക്കും രണ്ടധികാരങ്ങളും തമ്മിലുള്ള പരിശുദ്ധമായ ഐക്യത്തിനും പറ്റിയതെന്തും ചെയ്യുന്നതിന് സന്നദ്ധതയുള്ള അദ്ദേഹം ദൈവത്തിൻെറ ഒരു മനുഷ്യനാണെന്നാണ് എൻെറ ബോധ്യം. രണ്ടു പള്ളികൾ തയ്യാറായിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ അവ സന്ദർശിക്കുവാനായി കർമ്മെലക്കുന്നിലേക്കു (monte carmelo) ചെല്ലാമെന്നു ഞാൻ വാക്കു കൊടുത്തിരുന്നതനുസരിച്ച്, അവർ എല്ലാ ഒരുക്കങ്ങളും ചെയ്തിരിക്കയാൽ എനിക്കു യാത്രയ്ക്കു താമസം വരുത്തുവാൻ സാധിക്കാത്തതിനാൽ ഖേദം ഉണ്ട്.

എന്നോടു സംസാരിച്ചതിൽ നിന്നു മേൽപ്പറഞ്ഞ ആർച്ചുബിഷപ്പിൻെറ ഉദ്ദേശം രണ്ടധികാരങ്ങളുമുള്ള പള്ളികളിൽ വളരെ എളുപ്പത്തിൽ ഉണ്ടാകുന്ന വഴക്കിൻെറ കാരണങ്ങൾ ഇല്ലാതാക്കുക എന്നതാണെന്ന് തോന്നുന്നു. തീർച്ചയായും ഏറ്റം നല്ല കാര്യമാണിത്. എൻെറ ഭാഗത്തുനിന്നു എതിർപ്പുണ്ടാവുകയില്ല. ഈ വിഷയം സംബന്ധിച്ച് എന്തെങ്കിലും തീരുമാനിച്ചുറപ്പിക്കുന്നതിന് മുൻപ് അവശ്യം അനുഷ്ഠിക്കേണ്ട ചില കാര്യങ്ങൾ (Osservazioni) ഞാൻ താങ്കളെ അറിയിക്കുകയാണ്.

ഗോവയുടെയും വരാപ്പുഴയുടെയും അധികാരങ്ങളുള്ള രണ്ടു ലത്തീൻ പള്ളികളെക്കുറിച്ച് ഗോവ ആർച്ചുബിഷപ്പ് എന്നോടു സംസാരിച്ചു. എഴുപുന്ന (Eruvina) യും തുമ്പോളി (Tumboli) യുമാണീ പള്ളികൾ. എന്നാൽ എഴുപുന്നയിൽ ചെറിയ രണ്ടു വ്യത്യസ്ത പള്ളികളുണ്ട്. തുമ്പോളിയിൽ അങ്ങനെയല്ല. അവിടെ ഒരു പള്ളിയിൽത്തന്നെ രണ്ടു വികാരിമാരുണ്ട്. ഇനി എൻെറ ഭാഗത്തുനിന്ന് ആവശ്യമെങ്കിൽ എഴുപുന്നയിലേതോ, തുമ്പോളിയിലേതോ അല്ലെങ്കിൽ ഇവ

രണ്ടുമോ വിട്ടു കൊടുക്കുന്നതിനു തടസ്സമില്ല. കാര്യത്തിൻെറ സാധുതയ്ക്ക് അത്യാവശ്യമായി ഞാൻ കാണുന്നത് ഇതാണ്: ഇത്തരത്തിലുള്ള സംഗതികളിൽ തിരുസ്സിംഹാസനത്തിൻെറ മുൻകൂട്ടിയുള്ള സമ്മതം കൂടാതെ ഒന്നും ഉറപ്പിച്ചതായി കണക്കാക്കുവാനാവില്ല. എന്തെന്നാൽ എൻെറ സംരക്ഷണത്തിൻ കീഴിലായി തിരുസ്സിംഹാസനം ഏല്പിച്ചിരിക്കുന്ന ജനങ്ങളെ (Sudditi) അതേ തിരുസ്സിംഹാസനത്തിൻെറ സമ്മതം കൂടാതെ മറ്റുള്ളവർക്ക് വിട്ടുകൊടുക്കുന്നതിന് എനിക്ക് അനുവാദം ഇല്ലെന്ന ബോധ്യത്തിലാണ് ഞാൻ.

സുറിയാനിപ്പള്ളികളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഗോവ ആർച്ചുബിഷപ്പിന് ഇപ്പോൾ വടക്കൻ പ്രദേശത്തുള്ളത് ഇവയാണ്: മുകളിൽപ്പറഞ്ഞ വെളിയനാടു പള്ളിയിൽ ഏതാനും കുടുംബങ്ങൾ; പുത്തൻചിറയിൽ ഏകദേശം 50 കുടുംബങ്ങൾ, അവരുടെ വികാരിയാണ് മഹറോനിൽ നിൽക്കുന്ന തെക്കേക്കര പൗലോസ്; മണലൂർ പള്ളിയും വിശ്വാസികളാരും ഇല്ലാതെ ഒരു കത്തനാരും. കാരണം മണലൂരിലെ ക്രിസ്ത്യാനികളെല്ലാം എൻെറ അധികാരത്തിൻ കീഴിലാണ്. അവർ വേറൊരു പള്ളി പണിതു.

തെക്കൻ പ്രദേശത്തു ഗോവ ആർച്ചു ബിഷപ്പിനുള്ളത് എലഞ്ഞിപ്പള്ളിയുടെ ഒരു ഭാഗവും കുടിയനായ ഒരു കത്തനാരും. മറ്റേ ഭാഗം എൻെറ വശത്താണ്. ഈ രണ്ടു ഭാഗങ്ങളും മാന്നാനത്തു വെച്ചു വിമോചനത്തിൻെറ ആനുകൂല്യം കിട്ടിയവരാണ്. അതുപോലെ കടുത്തുരുത്തി വലിയപള്ളിയിൽ ഒരു ചെറിയ ഭാഗം ഒരു കത്തനാരുമൊത്ത് എൻെറ കൂടെ ഉണ്ട്. അവിടെ മുഴുവനായും ഗോവയുടേതായ ഒരു കപ്പേളയുണ്ട്. മുകളിൽപറഞ്ഞവ മാത്രമാണ് ഇപ്പോൾ ഗോവ ആർച്ചു ബിഷപ്പിൻെറ അധികാരത്തിൻ കീഴിലുള്ള പള്ളികൾ . അദ്ദേഹത്തിൻേറതായ മറ്റെല്ലാ പള്ളികളും മെല്ലൂസിൻെറ കീഴിൽ നിൽക്കുകയാണ്. ഇപ്പോൾ ശീശ്മയിൽ നിന്നു തിരിച്ചു കത്തോലിക്കാ ഐക്യത്തിലേക്കു വരാവുന്ന പള്ളികളുടെ കാര്യത്തിൽ പണ്ടത്തെ അവസ്ഥ (Status quo) നിലനിർത്തുകയും ഭിന്നതയുടെ എല്ലാ കാരണങ്ങളും ഇല്ലാതാക്കുകയും ചെയ്യുക എന്നിവ സംബന്ധിച്ച് എൻെറ ഭാഗത്തു നിന്ന് താഴെ പറയുന്ന കാര്യങ്ങൾ താങ്കളെ അറിയിക്കുക ആവശ്യമായിരിക്കുന്നു.

ശീശ്മ ഉപേക്ഷിച്ചു എൻെറ അധികാരത്തിൻ കീഴിലേക്കു വരാനാഗ്രഹിക്കുന്ന ശീശ്മക്കാർ ശീശ്മക്കു മുമ്പു ഗോവയോടു ചേർന്നു നിന്നവരാണെങ്കിൽ അവരെ സ്വീകരിക്കുവാൻ പാടില്ലെന്നും അവർ ഗോവയെയാണ് അനുസരിക്കേണ്ടത് എന്നും പറയുന്നത് ശരിയാണോ എന്ന് പലരും എന്നോടു ചോദിച്ചു കഴിഞ്ഞു. അവരെ സ്വീകരിക്കുന്നതിനു വികാരി അപ്പൊസ്തോലിക്കായെ മുടക്കുന്ന തിരുസ്സിംഹാസനത്തിൻെറ ഒരു ഡിക്രി ഉണ്ടെന്ന് താങ്കൾ പ്രചരിപ്പിക്കുന്നതാണ് കാരണം. എന്നോടു ഇത്തരം ചോദ്യങ്ങൾ ചോദിക്കുമ്പോൾ താങ്കൾക്കു വിപരീതമായി ഉത്തരം പറയാതിരിക്കാൻ വേണ്ടി ഞാൻ ബുദ്ധിമുട്ടിലാവുന്നുണ്ട്. തെറ്റിദ്ധാരണയ്ക്കിട കൊടുക്കുകയും ഒരു പക്ഷേ ഭാവിയിൽ ഭിന്നത ഉളവാക്കുകയും ചെയ്യാവുന്ന നിർദ്ദേശങ്ങൾ വയ്ക്കരുതെന്നാണ് എൻെറ അപേക്ഷ. ആദ്യമായിത്തന്നെ, അങ്ങനെ ഒരു ഡിക്രിയേ ഇല്ല. ഇന്നത്തെ സാഹചര്യത്തിൽ ഗോവ ആർച്ചുബിഷപ്പിനു വിരസത ഉണ്ടാകാനിടവരുത്താതെ ഞങ്ങൾ തമ്മിൽ സമാധാനവും ഐക്യവും കൂടുതൽ എളുപ്പത്തിൽ നിർത്തിക്കൊണ്ട് ഏറിയ ശക്തിയോടെ ശീശ്മയോടു

പോരാടുന്നതിനുവേണ്ടി ഗോവയുടെ കീഴിലുള്ള പള്ളികളെ സ്വീകരിക്കുന്നതിൽ നിന്ന് വിരമിക്കണമെന്നു മാത്രമേ കർദ്ദിനാൾ പ്രീഫെക്ട് എനിക്കു എഴുതിയിട്ടുള്ളൂ. എനിക്കു ഒരു കല്പന തന്നിട്ടില്ലെന്നും ഒരു ഉപദേശം മാത്രമേ ഉള്ളൂ എന്നും, താങ്കൾ പറയുന്നതു പോലെയുള്ള ഒരു പ്രത്യേക നിർദ്ദേശം അഥവാ ഡിക്രി പരിശുദ്ധ പിതാവിൽ നിന്നു എനിക്കു ലഭിച്ചിട്ടുള്ള അനുവാദത്തെ ഇല്ലാതാക്കുമായിരുന്നു എന്നും ഇതിൽനിന്നു കാണാവുന്നതാണ്. ഈ അനുവാദം കൊൺകൊർ ദാത്തനുസരിച്ചു എനിക്കുള്ളവയാകേണ്ടിയിരുന്ന പള്ളികളെ സ്വീകരിക്കുവാ നുള്ളതാണ്. ഏതായാലും ഒരു ഡിക്രി ഉണ്ടായിട്ടില്ല.

ഇപ്പോഴത്തെ കാര്യം എല്ലാ ക്രമക്കേടുകളെയും തടയുന്നതിനും ക്രിസ്ത്യാനി കളുടെയിടയിലെ സമാധാനത്തിനും ശീശ്മയോടുള്ള പോരാട്ടത്തിനും വളരെ യുപകരിക്കുന്ന നമ്മൾ തമ്മിലുള്ള വിശുദ്ധമായ ഐക്യം പാലിക്കുന്നതിനും ഇന്നത്തെ സ്ഥിതി നിലനിർത്തുക എന്നതാണ്. ഇതിനെല്ലാം ഞാൻ ഏറ്റം സന്നദ്ധനാണ്. മുമ്പു ഗോവയുടേതായിരുന്ന വല്ല ശീശ്മപ്പള്ളിയും തിരിച്ചു വരാനാഗ്രഹിക്കുന്നുവെങ്കിൽ ഞാൻ അതിനെ സ്വീകരിക്കുകയില്ല. എന്നാൽ പ്രത്യേക കുടുംബങ്ങളെക്കുറിച്ചാണെങ്കിൽ അവരെ സ്വീകരിക്കുവാൻ വിസ്സമ്മതിക്കുകമൂലം ഞാൻ കാണിക്കുന്നതു വിഡ്ഢിത്തമായിരിക്കും എന്നു തോന്നുന്നു. ഗോവ ആർച്ചു ബിഷപ്പിനു പള്ളികളോ കത്തനാരന്മാരോ ഇല്ല. അങ്ങനെയിരിക്കെ വല്ല വ്യക്തിയോ കുടുംബമോ കത്തോലിക്കാ സഭയിൽ ചേരാനാഗ്രഹിച്ചാൽ എനിക്കു സ്വീകരിക്കുവാൻ തടസ്സമിട്ടാൽ ഏതു പള്ളിയോടാണ് അതു ചേരേണ്ടത്? ശീശ്മക്കാരുടെ മാനസ്സാന്തരത്തെ അനുകൂലിക്കുന്നതിനു പകരം അതിനു തടസ്സമുണ്ടാക്കുകയാ യിരിക്കും എന്ന് ഇതിൽനിന്നു കാണാവുന്നതാണ്. ഇവിടെ പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന പ്രയാസങ്ങളെയും ഞാൻ നല്കുന്ന ഉപദേശങ്ങളെയും കുറിച്ചു താങ്കൾ ഗോവ ആർച്ചുബിഷപ്പുമായി ചർച്ച ചെയ്യുകയും എല്ലാം ശരിയായി പരിശോധിക്കുകയും ചെയ്യുക. അപ്പോൾ നമ്മൾ തമ്മിലും നമ്മുടെ ക്രിസ്ത്യാനികൾ തമ്മിലും സമാധാ നവും ഐക്യവും കാക്കുന്നതിനും ശീശ്മയെ നിർമ്മാർജ്ജനം ചെയ്യുവാൻ നമ്മുടെ ശക്തിയെ ഒരുമിപ്പിക്കുന്നതിനും അത്യാവശ്യമായ നിഗമനങ്ങളിലെത്താനും കാര്യം മനസ്സിലാക്കാനും എളുപ്പമായിരിക്കും.

ഗോവ ആർച്ചുബിഷപ്പു ഇവിടെ വരാൻ പോകുന്നു എന്ന വാർത്ത കേട്ടിരുന്നതു കാരണത്താൽ കർമ്മെലെക്കുന്നിലേക്കുള്ള എൻെറ യാത്ര ഞാൻ പല ദിവസം മാറ്റി വെച്ചിരുന്നു. ഇനി എനിക്കു മാറ്റി വെയ്ക്കാനാവില്ല. കാരണം എല്ലാ ഒരുക്കങ്ങളും പൂർത്തിയായിക്കഴിഞ്ഞു. ഞാൻ വാക്കു കൊടുക്കുകയും ചെയ്തു പോയി. ഏതായാലും താങ്കൾ ഗോവ ആർച്ചു ബിഷപ്പുമായി എല്ലാകാര്യങ്ങളും ചർച്ച ചെയ്യുക. അഭിപ്രായൈക്യത്തിലെത്തിയവയെക്കുറിച്ച് എന്നെ ആശ്രയിച്ചു നില്ക്കുന്ന കാര്യങ്ങളിൽ മേല്പറഞ്ഞ വിധത്തിൽ സമ്മതിക്കുവാൻ എൻെറ ഭാഗത്തു നിന്നു പ്രയാസമുണ്ടാവുകയില്ല.

ഈ എഴുത്തുകൾ താങ്കൾ ഇവിടെ എത്തിയാലുടൻ തരാനായി സെലസ്റ്റിനച്ചനെ[1] ഏല്പിക്കുന്നു.

---

1. സെലസ്റ്റിനച്ചനെ എന്ന വാക്കു ഊഹമാണ്. ആ ഭാഗം കീറിപ്പോയതാണ് കാരണം.

B

S.C Malabaresi 1862-1877
Fol 618V-620V

(A യുടെ കീഴിലുള്ള കത്തിനു മൊയ്റീനും ഗോവ ആർച്ചുബിഷപ്പും ചേർന്നു കൊടുത്ത മറുപടി. ലത്തീനിലാണ് ഇത് എഴുതിയിരിക്കുന്നത്)

കൊച്ചി, ഫെബ്രുവരി 8, 1877.

1. സഹോദരങ്ങളെന്ന നിലയിൽ സഭാമാതാവിൻെറ വൈദിക മേലദ്ധ്യക്ഷന്മാരെ തമ്മിൽ ബന്ധിക്കുന്ന ഐക്യം കൂടുതൽ എളുപ്പത്തിൽ ദൃശ്യമാകുന്നതിനും, നിർവ്വഹിക്കുവാനുള്ള കാര്യങ്ങളിൽ അഭിപ്രായ ഐക്യം ഉണ്ടാകുന്നതിനും വേണ്ടി താങ്കളുടെ ഫെബ്രുവരി 3-ലെ എഴുത്തിന് ഞങ്ങൾ ഒരുമിച്ചു മറുപടി അയയ്ക്കുക യുക്തമാണെന്നു കരുതുന്നു.

ഇന്നത്തെ സ്ഥിതി നിലനിർത്തണമെന്നറിയിക്കുന്ന പ്രൊപ്പഗാന്താസംഘത്തിൻെറ പ്രീഫെക്റ്റു കർദ്ദിനാളിൻെറ ഔദ്യോഗികരേഖയെ (Rescriptum)നമ്മുടെ ഇഷ്ടംപോലെ അനുസരിക്കുകയോ അനുസരിക്കാതിരിക്കുകയോ ചെയ്യാവുന്ന ഒരു ഉപദേശം (consilium) മാത്രമായി നമുക്കു പരിഗണിക്കാനാവില്ലെന്നും ഇന്നത്തെ അത്യന്തം പ്രയാസകരമായ സാഹചര്യത്തിൽ നമുക്കു മറിച്ചു ചെയ്യുവാൻ ഒരു തരത്തിലും പാടില്ലാത്ത തിരുസ്സംഘത്തിൻെറ നിർദ്ദേശമായി കണക്കാക്കണമെന്നും എല്ലാറ്റിനും മുമ്പായി ഉറപ്പിക്കേണ്ടാതാണെന്നു ഞങ്ങൾ കരുതുന്നു. കാര്യങ്ങൾ നടത്തുന്നതു സംബന്ധമായി മേലദ്ധ്യക്ഷന്മാരുടെ വിശ്വസ്തതയെ ഭരമേല്പി ക്കണമെന്നു തിരുസ്സിംഹാസനം വിധിക്കുന്ന നിർദ്ദേശങ്ങളെ എപ്പോഴും ഔദ്യോഗിക ഡിക്രികളുടെ രൂപത്തിലും സഭാശിക്ഷകളുടെ ബലത്താൽ ഉറപ്പിച്ചും തയ്യാറേക്കേണ്ട ആവശ്യമില്ല. മറിച്ചു ഏതു നിർദ്ദേശവും, അത് വെറും ഉപദേശത്തിൻെറ, അല്ലെങ്കിൽ അഭ്യർത്ഥനയുടെ മധുരമായ രൂപത്തിൽ വന്നാലും, ലംഘിക്കപ്പെടാതിരിക്കുവാൻ വേണ്ടി മേലദ്ധ്യക്ഷന്മാരുടെ നല്ലമനസ്സിലും ആത്മാർത്ഥമായ സഹകരണത്തിലും തിരുസ്സഭയുടെ പരമാധികാരികൾ വിശ്വാസമർപ്പിച്ചിരിക്കുകയാണ്. ഇക്കാരണത്താൽ മലബാറിൻെറ ഇപ്പോഴുള്ള അവസ്ഥയെക്കുറിച്ചു തിരുസ്സിംഹാസനം അന്ത്യതീരു മാനമെടുക്കുന്നതുവരെ ഇരട്ടയധികാരം സംബന്ധമായി ഇന്നത്തെ സ്ഥിതി എല്ലാത്തരത്തിലും നിലനിർത്തേണ്ടതാണെന്നു തിരുസ്സിംഹാസനം തീരുമാനിച്ചതായി നാം ജനത്തോടു പറയുന്ന രീതി തുടരേണ്ടതത്രേ. അതിനാൽ വളരെ പ്രധാനപ്പെട്ട ഈ പ്രശ്നത്തിൽ മറിച്ചു ചിന്തിക്കുകയോ പറയുകയോ ചെയ്യരുത് എന്ന്

സഹോദരനോടെന്നപോലെ(Fraternitatem Tuam) ഞങ്ങൾ അഭ്യർത്ഥിക്കുകയാണ്. 1870-ൽ താങ്കൾക്കു ലഭിച്ച പ്രത്യേകാനുമതി റദ്ദാക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ല എന്നും തല്ക്കാലത്തേക്കു ഉപേക്ഷിച്ചിരിക്കുക മാത്രമാണെന്നും ഞങ്ങൾ സന്തോഷപൂർവ്വം സമ്മതിക്കുന്നു.

2. അധികാരമാറ്റത്തെക്കുറിച്ചുള്ള മേല്പറഞ്ഞ വിലക്കിൻെറ അവ്യക്താവസ്ഥ (tensio) യെക്കുറിച്ചു താങ്കളുടെ അഭിപ്രായപ്രകാരം ഞങ്ങൾ ചർച്ച നടത്തി. അതായത്, മറുഭാഗത്തെ അധികാരത്തിൻ കീഴിലേക്കു മാറുക പള്ളികൾ മുഴുവനുമായി എടുത്താൽ മാത്രമോ അതോ കുടുംബങ്ങളെയും വ്യക്തികളെയും വേർതിരിച്ചു എടുത്താൽക്കൂടെയും നിയമവിരുദ്ധമാകുമോ എന്ന് ആലോചിച്ചു. ഇത്തരം വിലക്കു ഓരോ കുടുംബത്തെയും വ്യക്തിയെയും സംബന്ധിച്ചാണെങ്കിലും ബാധകമാണ്എന്നു ഞങ്ങൾക്കു തോന്നി. കാരണം, ഒന്നായി അധികാരമാറ്റം നടത്താൻ സാധിക്കാത്ത പള്ളികൾക്കു അത് പടിപടിയായും സാവധാനത്തിലും, അതായത്, മറുഭാഗത്തേക്ക് ഒന്നായിട്ടെന്നതിനു പകരം ഓരോ കുടുംബങ്ങളായി, മാറിക്കൊണ്ടു ചെയ്യുന്നതിനു സാധിക്കും. ഇതനുവദിച്ചുകൊടുത്താൽ ഇത്തരം അനുവാദം കാരണത്താൽ ഏതാനും വർഷം മുമ്പ് ഈ ജനത്തെ ബാധിച്ച തിന്മകൾ താമസിയാതെ വീണ്ടും പൊട്ടിപ്പുറപ്പെടും. ഓരോ കുടുംബത്തെ സ്വന്ത അധികാരത്തിൻകീഴിൽ സ്വീകരിക്കുന്നതിനുള്ള അനുമതി വരാപ്പുഴ വികാരി അപ്പൊസ്തോലിക്കായ്ക്കു കൊടുത്താൽ അതു ഗോവ ആർച്ചു ബിഷപ്പിനും കൊടുക്കാതിരിക്കാൻ പറ്റുകയില്ല. ഈ അനുമതി ഒരിക്കൽ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിക്കഴിഞ്ഞാൽ ഉടൻതന്നെ മലബാർ മുഴുവനും വലിയ ക്രമമില്ലായ്മയുടെ (confusionis) പടുകുഴിയിൽ വീഴും. തന്നെയല്ല ഓരോ കുടുംബത്തെയോ വ്യക്തിയെയോ മറ്റേ അധികാരത്തിൻകീഴിൽ നിന്ന് സ്വീകരിക്കാമോ എന്ന സംശയത്തിന് 1862 ഒക്ടോബർ 4-നു തിരുസ്സിംഹാസനം നിഷേധാത്മകമായ മറുപടിയാണ് തന്നിട്ടുള്ളത്. ഇനി, ഓരോ കുടുംബമോ വ്യക്തിയോ മുൻകൂട്ടി രണ്ടു മേലദ്ധ്യക്ഷന്മാരുടെയും സമ്മതം വാങ്ങിക്കൊണ്ട് മറ്റേ അധികാരത്തിൻ കീഴിലേക്ക് മാറുന്നു എന്നും ഇക്കാര്യത്തിൽ നിയമപ്രകാരമുള്ള അധികാരം ഒരു മേലദ്ധ്യക്ഷൻ അപരനു നൽകുന്നു (subdelegare) എന്നും സങ്കല്പിക്കാം. ഇതും അംഗീകരിക്കാനാവില്ല. എന്തെന്നാൽ ഇത്തരം ആനുകൂല്യം ശാഠ്യത്തോടെയുള്ള നിരവധി അപേക്ഷകൾക്കു വഴിയൊരുക്കുക മാത്രമല്ല ജനത്തിൻെറയിടയിൽ വിഭാഗിചിന്ത (spiritus divisionis) വളരെയേറെ വളർത്തുന്നതുമായിരിക്കും. ആകയാൽ ഓരോ കുടുംബത്തെയോ വ്യക്തിയെയോ സ്വീകരിക്കുന്നതിൽ നിന്നും വിരമിക്കണമെന്ന് പൊതു സമാധാനത്തിൻെറ കൂടുതലായ നന്മയെ പ്രതി താങ്കളോടു ഞങ്ങൾ താല്പര്യപൂർവ്വം അഭ്യർത്ഥിക്കുന്നു. ഗോവാക്കാരുടെ വികാരിയില്ലാത്ത ഒരു സ്ഥലത്ത് ആ അധികാരത്തിൽപ്പെട്ട ഒരു കുടുംബം മെല്ലുസു ശീശ്മ ഉപേക്ഷിക്കുവാനാഗ്രഹിക്കുന്നു എന്നിരിക്കട്ടെ. സാഹചര്യങ്ങളനുവദിക്കുന്ന ആദ്യയവസരത്തിൽ നിയമപ്രകാരമുള്ള മേലദ്ധ്യക്ഷൻെറ കീഴിലേക്കു തിരിച്ചുപോകുവാൻ ബാദ്ധ്യതയുണ്ട് എന്ന വ്യവസ്ഥയിൽ ആ കുടുംബത്തെ താങ്കൾക്കു സ്വീകരിക്കാം. അതുപോലെ മറിച്ചും.

3. ലത്തീൻ റീത്തിൽപ്പെട്ട ഒരേ പള്ളിയിൽത്തന്നെയുള്ള ഇരട്ടയധികാരത്തെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം കഴിയുന്നതും വേഗം ഇതിനു വിരാമമിടുക അത്യധികം അഭിലഷണീയമായി ഞങ്ങൾക്കു തോന്നുന്നു. മേലദ്ധ്യക്ഷന്മാർക്കു പരസ്പരം അധികാരം കൈമാറാമെന്നുള്ളതിൽ (subdelegari) ഒരു സംശയവുമുണ്ടെന്നു തോന്നുന്നില്ല. അത് അവർ ചെയ്യുകയാണെങ്കിൽ ഒരേ പള്ളിയിലുള്ള ഇരട്ടയധികാരമെന്ന അനൗചിത്യം നീക്കാൻ അവർ തമ്മിലുണ്ടാക്കിയ ഒത്തു തീർപ്പു തിരുസ്സിംഹാസനം തീർച്ചയായും അംഗീകരിക്കുക തന്നെ ചെയ്യും.

ഇത്ര അഭിലഷണീയമായ ലക്ഷ്യം നേടുന്നതിനുവേണ്ടി ഇത്തരത്തിലുള്ള ഓരോ പള്ളിയിലും അന്വേഷണം നടത്തണം. അതായത് ഒരു മേലദ്ധ്യക്ഷനു മാത്രം വിധേയരായിരിപ്പാൻ ഇടവകക്കാരുടെ രണ്ടു ഭാഗക്കാർക്കും സമ്മതമാണോ? ആണെങ്കിൽ ആർക്ക്: ഗോവ മേലദ്ധ്യക്ഷനോ വരാപ്പുഴ മേലദ്ധ്യക്ഷനോ? ഇത്തരം സമ്മതം കിട്ടിക്കഴിഞ്ഞാൽ അപ്പോൾ മാറ്റി നിയമിക്കേണ്ട (recreandus) വികാരിയുടെ മേലദ്ധ്യക്ഷൻ അദ്ദേഹത്തിൻെറ അധികാരം വിശ്വാസത്തിലുള്ള ഐക്യത്തിൻെറ ചൈതന്യത്തിൽ (spiritu religiosae unitatis) മറ്റേ മേലദ്ധ്യക്ഷനെ ഏല്പിക്കട്ടെ. താങ്കൾ ഈ നിർദ്ദേശത്തോടു യോജിക്കുന്നുവെങ്കിൽ കാര്യം ഉടനെതന്നെ പ്രായോഗികമാക്കാം.

4. അവസാനമായി, ഇതാ വെളിയനാടു പള്ളിയിലെ ഗോവ ഭാഗത്തെ വികാരി തെക്കേക്കര പൗലോസിനെക്കുറിച്ചു പറയാനുള്ളത്: തല്ക്കാലത്തെ സ്ഥിതി നിലനിർത്തുക എന്ന തത്വമനുസരിച്ച് അദ്ദേഹം കൈവശം വെച്ചിരിക്കുന്ന പള്ളിസാമാനങ്ങൾ അദ്ദേഹത്തിൻെറ അധീനതയിൽ വിടേണ്ടതാണെന്ന് ഞങ്ങൾ കരുതുന്നു. സമാധാനം സ്ഥാപിച്ചു കഴിഞ്ഞാൽ പള്ളി സാമാനങ്ങൾ ഉപയോഗിക്കുന്നതിന് മറ്റു ഭാഗക്കാരെയും അനുവദിക്കണമെന്ന് അദ്ദേഹത്തിനു നിർദ്ദേശം കൊടുക്കണം. പള്ളിക്ക് വരുത്തിയ നാശത്തെക്കുറിച്ചുള്ള കാര്യം ഗോവ ആർച്ചുബിഷപ്പിന് വിട്ടുകൊടുക്കേണ്ടതാണ്. കാരണം തൻെറ കീഴിലുള്ള ഒരു വൈദികൻെറ മേൽ ശിക്ഷണനടപടികൾ നടത്താൻ അദ്ദേഹത്തിനു കഴിയും. അതിനാൽ ഗോവ പക്ഷത്തെ വികാരിയോട് ശീശ്മക്കാരനോടെന്നപോലെയോ മഹറോനിൽപ്പെട്ടവനോടെന്നപോലെയോ മേലിൽപെരുമാറരുത് എന്നും എല്ലാവരും യഥാർത്ഥ സമാധാനത്തിലും കത്തോലിക്കാ ഉപവിയിലും ദൈവത്തിനു സേവ ചെയ്യണമെന്നും താങ്കളുടെ കീഴിലുള്ളവർക്ക് എഴുതിക്കൊണ്ട് ആ പള്ളിയിൽ ഉടനെ സമാധാനം സ്ഥാപിക്കണമെന്ന് ഞങ്ങൾ ആവശ്യപ്പെടുന്നു.

ഗോവ ആർച്ചുബിഷപ്പ് (ഒപ്പ്)

ലെയൊമൊയ്റീൻ (ഒപ്പ്)

32

SC Malabaresi 1862-1877

Fol. 623 R- 624 R

എൽത്തുരുത്ത്, ഫെബ്രുവരി 22, 1877

വന്ദ്യപേർസിക്കോ (Persico)മംഗലാപുരത്തെ പ്രോ-അഡ്മിനിസ്ട്രേറ്ററെ സന്ദർശിച്ചശേഷം കൊച്ചിയിലേക്കു പോയി, ഇപ്പോൾ വരാപ്പുഴ വികാരി അപ്പൊസ്തോലിക്കായുമായി ആലോചന നടത്തുന്നു. (Consilia confert) [1] ഏതാനും ദിവസങ്ങൾക്കു ശേഷം ആദ്ദേഹം അവിടെ നിന്ന് ആലപ്പുഴയ്ക്കു പോകുന്നതും അവിടെ ഗോവാ ആർച്ചു ബിഷപ്പിനെ കാണുന്നതുമാണ്. രണ്ടോ മൂന്നോ ആഴ്ചകൾക്കു ശേഷമല്ലാതെ എനിക്കു അദ്ദേഹത്തെ കാണുവാൻ സാധിക്കുകയില്ല.

ശീശ്മക്കാരുടെ കൈയിൽ നിന്നു പള്ളി സ്വീകരിക്കുവാൻ ചിറ്റാട്ടുകരയ്ക്കു പോയിരിക്കുന്ന എൻെറ ദ്വിഭാഷി നിധീരികത്തനാരുടെ എഴുത്തു ഓരോ ദിവസവും ഞാൻ കാത്തിരിക്കുകയാണ്. കാരണം, മെല്ലൂസുഭാഗത്തിനു വേണ്ടി കോടതിയിൽ കേസ്സു നടത്തിയ രണ്ടു നടത്തിപ്പുകാരെ (administratores) അവിടേക്കു അയയ്ക്കപ്പെട്ട ശിപായിമാർ (apparitores) പിടികൂടി. പള്ളിയുടെ താക്കോലുകളും ഭണ്ഡാരവും വികാരി അപ്പൊസ്തോലിക്കായുടെ കൈയിലേക്കു മാറ്റുന്നതിനും ഞങ്ങൾ കേസ്സിനു ചെലവാക്കിയ പണം തിരിച്ചു തരുന്നതിനും നടത്തിപ്പിൻെറ കണക്കു (rationem administrationis suae) കൊടുക്കുന്നതിനും അവരെ നിർബ്ബന്ധിക്കുന്നതിനുവേണ്ടിയാണിത്. വളരെ വെറുപ്പുണ്ടാക്കുന്ന (valde odiosa) ഇതെല്ലാം ജനത്തിൻെറ സ്നേഹം ഞങ്ങൾക്കു നേടിത്തരികയില്ലെന്നല്ല, അവരെ

---

1. ഫെബ്രുവരി 22-നു എഴുതിയ ഈ എഴുത്തിൽ മൊയ്റീൻ ഇങ്ങനെ പറയുന്നുണ്ടെങ്കിലും 1877 മാർച്ചു 5-നു ലെയൊനാർദു മെല്ലാനോ മഞ്ഞുമ്മേൽ നിന്ന് പ്രൊപ്പഗാന്തായുടെ പ്രീഫെക്റ്റിന് എഴുതിയ കത്തിൽ പറയുന്നത് പേർസിക്കോ ഫെബ്രുവരി 23-ന് മഞ്ഞുമ്മേൽ എത്തി എന്നാണ്.

Cfr. Archives of PF : S. C. Ind. Orient. 21 Fol. 771 R.

ശീശ്മയുടെ ആവേശത്തിൽ(in animo schismatis) ഉറപ്പിക്കുകയേ ഉള്ളു. അതിനാൽ അവിടെ ഇടവക ഭവനം (domus parochialis) ഞങ്ങൾക്കു തുറന്നു കിട്ടിയാൽ കഴിയുന്നതും വേഗം അങ്ങോട്ടു പോകുവാൻ ഞാൻ തീരുമാനിച്ചിരിക്കുകയാണ്. പോകുന്നത് താഴെപ്പറയുന്ന കാര്യങ്ങളുടെ നിർവ്വഹണത്തിനുവേണ്ടിയാണ്: അർഹിക്കുന്ന ഉപവിയോടും വിവേകത്തോടും കൂടെ പള്ളിയും സിമിറ്ററിയും അനുരഞ്ജിതങ്ങളാക്കുക (reconciliari); ഗോവയുടെ വികാരിയെ അവിടെ സ്ഥാനത്താക്കുക; ഗോവ ഭാഗത്തേക്കുള്ള നടത്തിപ്പുകാരെ തിരഞ്ഞെടുപ്പിച്ച് കൊടുങ്ങല്ലൂരിലുള്ള ഗോവ വികാരി ജനറാളിൻെറ അംഗീകാരം തേടുക; ശീശ്മയ്ക്കു മുമ്പു വരാപ്പുഴ, ഗോവ ഭാഗങ്ങൾ തമ്മിൽ വിഭജിച്ചിരുന്ന അംശമനുസരിച്ച് പള്ളി ഭണ്ഡാഗാരം അവർക്കു കൊടുക്കുക; തുടർന്നു ഹൃദയങ്ങളുടെ ചേർച്ച അനുവദിക്കുമെങ്കിൽ, മൂന്നാം സഭക്കാരായ സന്യാസികളെക്കൊണ്ട് ആ പള്ളിയിൽ ധ്യാനം നടത്തിപ്പിക്കുക; ജനത്തെക്കൊണ്ടു മുഴുവൻ കുമ്പസാരം നടത്തിപ്പിക്കുക; ശീശ്മക്കാരായ വൈദികരുടെ മുമ്പിൽ വച്ചു നടത്തിയ കല്യാണങ്ങൾ പ്രായോഗികമായി ഏറ്റം പറ്റിയ വിധത്തിൽ സാധുവാക്കിത്തീർക്കുക.

എന്നാൽ ജനം പള്ളിയിൽ വരുന്നതിനും മാനസ്സാന്തരപ്പെടുന്നതിനും വിസമ്മതിച്ചാൽ എന്തു ചെയ്യണം എന്ന് എനിക്കറിഞ്ഞുകൂടാ. അവർ തങ്ങൾക്കായി താല്ക്കാലിക പള്ളി(sacellum temporaneum) പണിയുമെന്നും തുടർന്നും മെല്ലൂസു മെത്രാനോടു ചേർന്നു നില്ക്കുമെന്നും ഉള്ള വലിയ അപകടം ഞാൻ കാണുന്നു. ഒരു ചെറിയ വീടു കിട്ടിയാൽ താൻ മലബാറിൽ താമസിക്കുമെന്നു ഇദ്ദേഹം പറഞ്ഞതായി കേൾക്കുന്നു. അതുപോലെ വേറൊരപകടത്തിൻെറ നേർക്കും ഒട്ടും കണ്ണടയ്ക്കാനാവില്ല. അതായത്, താൻ കത്തോലിക്കാസഭയെ (Ecclesiam Romanam) ഉപേക്ഷിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നു കൈയ്യേറ്റക്കാരൻ പരസ്യമായി (formaliter) പ്രഖ്യാപിക്കുകയും, അതേവിധം കുറെ പള്ളികളുടെ ജനം കത്തോലിക്കാസഭയെ വിട്ടു ബാബേൽസഭയോടു ചേർന്നിരിക്കുന്നു എന്നു ഒറ്റക്കെട്ടായി പറയുകയും ചെയ്താലുള്ള അപകടം. അപ്പോൾ കോടതികൾ ഞങ്ങൾക്കല്ല അവർക്കായിരിക്കും സംരക്ഷണം നല്കുക. കൈയ്യേറ്റക്കാരൻ പ്രോട്ടസ്റ്റൻറുകാരും മെയ്സൺമാരുമായി പലപ്പോഴും സമ്പർക്കം പുലർത്തുന്നുണ്ട്. അവരിൽ നിന്നു ആലോചനയും സഹായവും വളരെ എളുപ്പത്തിൽ നേടിയെടുക്കാൻ അദ്ദേഹത്തിനു കഴിയും. അതിനാൽ ഈ അപകടം വെറും സാങ്കല്പികമല്ലെന്നു പറഞ്ഞുകൊള്ളട്ടെ.

ഇതുവരെ കേസ്സിൻെറ അപ്പീൽ കൊടുത്തിട്ടില്ല. ഒരിക്കൽ യാക്കോബായക്കാരനും ഇപ്പോൾ പ്രോട്ടസ്റ്റൻറും മെയ്സണുമായ കുര്യൻ എന്ന തൻെറ ആത്മസുഹൃത്തിനെ മെല്ലൂസു മെത്രാൻ കോഴിക്കോട്ടു നിന്നു മദ്രാസിലേക്കു വിളിച്ചിരിക്കുന്നു. ഇതു അയാളുടെ ഉപദേശവും സഹായവും ലഭിക്കുന്നതിനുവേണ്ടിയാണ്. കൈയ്യേറ്റക്കാരൻെറ ഭാഗത്തുനിന്നു കേസ്സു കോഴിക്കോട്ടു നടത്തിയ സൂത്രശാലിയും (versutus) ഞങ്ങളുടെ പരമശത്രുവുമായ ഈ മനുഷ്യൻ കോഴിക്കോട്ടു മിഷനിലെ ഫാദർ അൽഫോൻസ് സി. ഡി. യോടു പറഞ്ഞത് മലബാർ ഒരിക്കലും വിടാതിരിക്കുവാൻ മെല്ലൂസു മെത്രാൻ വ്രതമെടുത്തിരിക്കുകയാണെന്നാണ്. മെല്ലൂസു

മെത്രാൻ എത്തുന്നതിനു മുമ്പേ തന്നെ ബോംബെയിൽ വച്ച് - അവിടെനിന്നാണ് അദ്ദേഹത്തെ തൃശൂരിലേക്കു കൊണ്ടുവന്നത്- താൻ മാർപ്പാപ്പായിൽ നിന്നുള്ള അധികാരമില്ലാതെയാണ് വന്നത് എന്ന് തൃശൂരിലെ പ്രമാണികളെ അറിയിക്കുക യുണ്ടായി. വരാപ്പുഴ വികാരി അപ്പൊസ്തോലിക്കായ്ക്ക് ഒരിക്കലും വിധേയരാകാത്ത ഇടവക ജനങ്ങളിൽ വല്ല ഭാഗവും ഗോവ ആർച്ചുബിഷപ്പിനെ അനുസരിക്കുവാൻ സന്നദ്ധത കാണിച്ചാൽപ്പോലും തങ്ങൾ ഉറച്ചു തന്നെ നില്ക്കുമെന്ന് തൃശൂരിലെ പ്രമാണികൾ അതേ വിധം തന്നെ പ്രഖ്യാപിച്ചു. മെല്ലൂസിൻെറ ആർച്ചുഡീക്കൻ പാലാക്കുന്നേൽ തെക്കൻഭാഗത്ത് ചങ്ങനാശ്ശേരിക്കു സമീപം ഒരു വീടുവാങ്ങി അതിനെ കപ്പേളയായി മാറ്റി അവിടെ കുർബ്ബാന ചൊല്ലുന്നു. കർമ്മെലീത്താകാ ർക്കു വീണ്ടും ഒരിക്കലും കീഴ്പ്പെടുകയില്ലെന്നാണ് അദ്ദേഹത്തിൻെറ ഉറച്ച തീരുമാനം.

എൻെറ ആദ്യത്തെ എഴുത്തിൽ ഞാൻ തിരുസ്സിംഹാസനത്തിനു സംഗതിക ളുടെ സ്ഥിതിയെക്കുറിച്ചു സമർപ്പിച്ച വിലയിരുത്തൽ ശരിയാണെന്ന് അനുദിനാ നുഭവം ഉറപ്പിച്ചു പറയുന്നു. അതായത്, മലബാറുകാരുടെ അപേക്ഷയെ തിരസ്ക രിച്ചാൽ അത് ഏറ്റം അപകടകരമായിരിക്കും. ഇടയ്ക്കുണ്ടാകുന്ന താമസംകൊണ്ട്, നമുക്കു ഒരു നേട്ടവുമുണ്ടായിട്ടില്ല. മറിച്ച് അന്ന് ഒറ്റയടി കൊണ്ട് അമർന്നു പോകുമായിരുന്ന ശീശ്മയ്ക്കു ഇന്ന് ഇവരിൽ ആഴത്തിലുള്ള വേരുണ്ടായിക്ക ഴിഞ്ഞു. കാരണം അന്ന് തിരുസ്സിംഹാസനത്തിൽ നിന്നു വേർപെട്ടുപോകാൻ വിസ്സമ്മതിച്ചിരുന്നവർ ഇന്ന് കൈയ്യേറ്റക്കാരനിൽ നിന്നു വേണ്ടാത്തതു പഠിച്ച് (pejora edocti) വളരെ എളുപ്പത്തിൽ വേർപെട്ടു പോകാൻ മനസ്സാകുന്നു.

പറ്റിയ വേറൊരവസരം ഇപ്പോൾ തിരുസ്സിംഹാസനത്തിനു മുമ്പിൽ കിട്ടിയിട്ടുണ്ട്. കൈയ്യേറ്റക്കാരൻെറ മേൽ കോടതിയിൽ ലഭിച്ച വിജയം ഹൈക്കോടതി ഉറപ്പിച്ചാൽ, അല്ലെങ്കിൽ ചുരുങ്ങിയ പക്ഷം ഞങ്ങളിൽ നിന്നു നീക്കപ്പെടാതിരുന്നാൽ (ഇക്കാര്യം ഏതാനും ആഴ്ചയ്ക്കകം അറിയാം) സംശയമെന്യേ അതു വേരോടെ ശീശ്മയെ പിഴുതു മാറ്റും. പക്ഷേ പ്രത്യേകമായ രൂപത സൃഷ്ടിക്കാൻ തിരുസ്സിംഹാസനം ഉത്തരവായി എന്ന് അപ്പോൾ പരസ്യപ്പെടുത്താൻ കഴിയണം എന്നു മാത്രം. തല്ക്കാലത്തേയ്ക്കുള്ള ഒരു അഡ്മിനിസ്ട്രേറ്ററെ അപ്പോൾ നിയമിച്ചാൽ അദ്ദേഹത്തിനു ഗോവയുടെയും വരാപ്പുഴയുടെയും കൈയ്യേറ്റക്കാരൻെറയും കീഴുള്ള എല്ലാ പള്ളികളെയും ചുരുങ്ങിയ നാളിൽ ഒന്നിച്ചാക്കുന്നതിനും തിരുസ്സിംഹാസ നത്തിനു കൂടുതലായ ആലോചനയ്ക്കു വേണ്ടിടത്തോളം സമയം അവയെ ഭരി ക്കുന്നതിനും സാധിക്കും. വന്ദ്യ പേർസിക്കോയെ കാണുവാൻ സാധിക്കുമ്പോൾ ഇവ അദ്ദേഹത്തെ വ്യക്തമായി (enucleatius) ഞാൻ അറിയിക്കുന്നതായിരിക്കും.

●

33

S C Malabaresi 1862-1877
Fol. 627R - 628R

അരണാട്ടുകര, മാർച്ചു 6, 1877

ഗോവ ആർച്ചുബിഷപ്പ് കൊച്ചി, കൊല്ലം, സിലോൺ[1] മധുര, പോണ്ടിച്ചേരി എന്നിവിടങ്ങളിൽ നടത്തിയ സന്ദർശനം മേലദ്ധ്യക്ഷന്മാരും രണ്ടധികാരത്തിൻ കീഴിലുമുള്ള വിശ്വാസികളും തമ്മിൽ സമാധാനം പുനഃസ്ഥാപിച്ചു കഴിഞ്ഞതായി തോന്നുന്നു. ഗോവയും വരാപ്പുഴയും ഇന്നത്തെ നില സ്വമേധയാ അംഗീകരിക്കുക എന്ന് 1876 മെയ് 31-നു എനിക്കയച്ച എഴുത്തിൽ തിരുസ്സംഘം പ്രകടിപ്പിച്ച ആഗ്രഹവും ഉപദേശവും അദ്ദേഹമറിഞ്ഞപ്പോൾ സന്തോഷപൂർവ്വം അതിനു സമ്മതിച്ചുകൊണ്ട് ഇതേ തത്വം ഇതര വികാരിയാത്തുകളിലേക്കു കൂടെയും നീട്ടണമെന്ന് അഭിപ്രായപ്പെട്ടു. കൊൺകൊർദാത്തു ഒപ്പിട്ടശേഷം ഗോവയുടെ അധികാരത്തിൻ കീഴിൽ നിന്നു വിട്ടുപോയ (delapsas) എല്ലാ പള്ളികളെയും ഉപേക്ഷിക്കുവാൻ താൻ സന്നദ്ധനാണെന്ന് തൽപരരായ എല്ലാ മേലദ്ധ്യക്ഷന്മാരെയും അദ്ദേഹം അറിയിച്ചു. എന്നാൽ ആ സമയത്തിനിടയ്ക്കു ഗോവയ്ക്കു ലഭിച്ച പള്ളികളുടെ കാര്യത്തിലും ഇന്നത്തെനില വികാരി അപ്പൊസ്തോലിക്കാമാർ അംഗീകരിക്കണമെന്നും, മേലിൽ ഒരു ഭാഗവും മറുഭാഗക്കാരുടെ പള്ളികളെയോ കുടുംബങ്ങളെയോ സ്വന്തം കീഴിലേക്കു കൊണ്ടുവരികയോ സ്വീകരിക്കുകയോ പാടില്ല എന്നും വ്യവസ്ഥയുണ്ടെന്നു മാത്രം. ഈ ക്രമീകരണം മധുര, പോണ്ടിച്ചേരി, ജാഫ്ന, ബോംബെ എന്നീ വികാരി അപ്പോസ്തോലിക്കാമാർക്കു സ്വീകാര്യമായി. ഇതിഷ്ടപ്പെടാത്ത മറ്റു വികാരി അപ്പൊസ്തോലിക്കാമാരും പൊതു സമാധാനത്തെ പ്രതി സമ്മതം നല്കിക്കഴിഞ്ഞു. അതായത്, കൊളംബോ വികാരി അപ്പൊസ്തോലിക്കാ ദോവെ (Dowe), നെഗൊംബോ (Negombo) എന്നീ രണ്ടു പള്ളികളെയും

1. അതായത് ഇന്നത്തെ ശ്രീലങ്ക

ഏകദേശം 1500 വിശ്വാസികളെയും സംബന്ധിച്ചും വരാപ്പുഴ വികാരി അപ്പൊസ്തോലിക്കാ ഏതാണ്ടു എല്ലാം തന്നെ മെല്ലൂസു ശീശ്മയിലായ വളരെ സുറിയാനിപ്പള്ളികളെ സംബന്ധിച്ചും സമ്മതിച്ചു. കൊല്ലം വികാരി അപ്പൊസ്തോലിക്കായ്ക്കു ലഭിക്കേണ്ടിയിരുന്ന 300 വിശ്വാസികളുള്ള ഒരു ചെറിയ പള്ളിയെക്കുറിച്ചുള്ള ഏർപ്പാടു ഇതുവരെ തീർന്നിട്ടില്ല. എൻെറ അറിവിൽപ്പെട്ടിടത്തോളം വേറൊരു വികാരിയാത്തിലും ഇത്തരം പള്ളികളെക്കുറിച്ചുള്ള പ്രശ്നമില്ല. അതിനാൽ ഗോവ ആർച്ചുബിഷപ്പിന് ഈ സംവിധാനം വഴി നേട്ടത്തേക്കാളേറെ നഷ്ടമാണുണ്ടാവുക. എന്നാൽ അദ്ദേഹം ഫെബ്രുവരി 22-നു ഇങ്ങനെ എഴുതി: [2] "രണ്ടധികാരങ്ങളും തമ്മിൽ എല്ലായിടത്തും നല്ല ധാരണയും ഐക്യവും പുനഃസ്ഥാപിച്ചിട്ടു ഈ സൗധത്തിന് ഉറച്ചതും മാറ്റാനാവാത്തതുമായ ഒരു അടിസ്ഥാനം കൊടുക്കുവാൻ നമുക്കു സാധിച്ചാൽ അതു ദൈവാനുഗ്രഹമുള്ള വലിയ ഒരു കാര്യമായിരിക്കും. അസൂയയുടെയും വിദ്വേഷത്തിൻെറയും കയ്പനുഭവിച്ചു ഇത്രയും നാൾ ജീവിച്ചവരായ വളരെയാളുകൾക്ക് എത്രനല്ല ഉപവി പ്രവൃത്തി! ദീർഘനാൾ കുറഞ്ഞപക്ഷം സംശയദൃഷ്ട്യാ നോക്കിപ്പരിചയിച്ചിരുന്ന സ്ഥലത്തു നാം വിശ്വാസവും ദൈവശുശ്രൂഷികളുടെ സാഹോദര്യവും കാണുമ്പോൾ അത് എൻെറ ജീവിതത്തിലെ ഏറ്റം വലിയ ദിവസമായിരിക്കും."

അതിനാൽ തിരുസ്സംഘത്തിനിഷ്ടമാണെങ്കിൽ, രണ്ടധികാരത്തിലുമുള്ള മേലദ്ധ്യക്ഷന്മാർ തമ്മിലെത്തിയ ഇത്തരം ഒത്തുതീർപ്പിന് അംഗീകാരം നല്കുവാനും കൊൺകൊർദാത്തിൽ ഉറപ്പിച്ചിരിക്കുന്ന "സാധാരണസമയം" എന്നതിനെ "ഇന്നത്തെ അവസ്ഥ" എന്നാക്കി, തിരുസ്സിംഹാസനത്തിൻെറ അനുവാദത്തോടെ മാറ്റുവാൻ അനുവദിക്കുവാനും പോർട്ടുഗീസു ഗവൺമെൻറിനോടപേക്ഷിക്കുവാൻ ഞാൻ ഗോവ ആർച്ചുബിഷപ്പിനെ നിർബ്ബന്ധിക്കാം. ജാഫ്നാ വികാരി അപ്പൊസ്തോലിക്കാ ഇങ്ങനെ എഴുതുന്നു: "ശീശ്മയെക്കുറിച്ചു ഏറെക്കാലമായി നമ്മുടെയുള്ളിൽ കൂടികൊണ്ടു നമ്മെ അലട്ടുന്നതും അധികാര വിനിയോഗത്തിലും ദുരാചാരങ്ങളെ തിരുത്തുന്നതിലും നമുക്കു പ്രതിബന്ധമുണ്ടാക്കുന്നതുമായ ഭയത്തിൽ നിന്നു അവസാനം വിമുക്തരായി എന്ന നേട്ടം നമുക്കുണ്ടാകും. ഇതുവഴി ശീശ്മയുടെ നിർമ്മാർജ്ജനവും ഇതുവരെ കണ്ടിട്ടില്ലാത്ത സമാധാനത്തിൻെറ പുലരിയുമായിരിക്കും വരിക" [3]

ഇത്തരത്തിലുള്ള സമാധാനത്തിന്മേൽ ചാരിനിന്നുകൊണ്ടു തിരുസ്സിംഹാസനത്തിനു പോർട്ടുഗീസു സംരക്ഷണാധികാരത്തിൽ നിന്നുളവായിട്ടുള്ള പ്രയാസങ്ങളെ തക്കസമയത്തു കൂടുതൽ എളുപ്പത്തിൽ തരണം ചെയ്യുവാനാവും.

രണ്ടധികാരങ്ങളും തമ്മിലുള്ള ഈ സൗഹാർദ്ദത്തിൻെറയും(harmoniae)സമാധാ

---

2. പതിവുപോലെ ഈ കത്തും ഫ്രഞ്ചിലാണ്.

3. ജാഫ്നാ വികാരി അപ്പൊസ്തോലിക്കാ ക്രിസ്റ്റഫർ ബൂഷേൻ (Christopher Boujean O.M.I.) ഒ. എം. ഐ. എഴുതിയത് ഫ്രഞ്ചിലാണ്.

നത്തിൻെയും തെളിവെന്നോണം ഇൻഡ്യയിലെ എല്ലാ മേലദ്ധ്യക്ഷന്മാരും കൂടി ഒരുമിച്ച് പരിശുദ്ധ പിതാവിന് മെത്രാൻ പട്ടത്തിൻെറ ജൂബിലി പ്രമാണിച്ച് അനുമോദനമർപ്പിക്കുന്നതാണ്. അതു പിതാവിന് ഏറ്റം സ്വീകാര്യമായിരിക്കുമെന്നു ഞങ്ങൾ കരുതുന്നു.

പേർസിക്കോ മെത്രാൻ മംഗലാപുരം സന്ദർശിച്ചിട്ട് വരാപ്പുഴ വികാരി അപ്പൊസ്തോലിക്കായെയും എന്നെയും സന്ദർശിച്ചു കഴിഞ്ഞു. ഗോവ ആർച്ചുബിഷപ്പിനെ ഇൻഡ്യയുടെ ഈ ഭാഗങ്ങളിൽ അദ്ദേഹം കാണുകയില്ല. അദ്ദേഹത്തെ കാണാനാഗ്രഹിക്കുന്നുണ്ടെങ്കിൽ അദ്ദേഹം സിലോൺ, മധുര എന്നിവിടങ്ങളിൽ നിന്നു തിരിച്ചു വരുന്നതുവരെ, രണ്ടാഴ്ചയോളം കാത്തിരിക്കേണ്ടി വരും. പാദത്തിലെ നീരുമൂലം അദ്ദേഹത്തിനു കരുതിയിരുന്നതുപോലെ ഇങ്ങോട്ടു വരാൻ സാധിക്കുകയില്ല. ഇന്നു അദ്ദേഹം കപ്പൽ വഴി കോഴിക്കോട്ടിനു തിരിക്കുകയാണ്. അവിടേക്കു അദ്ദേഹം എന്നെ വിളിച്ചിട്ടുണ്ട്. ചിറ്റാട്ടുകര പള്ളി കൈമാറുന്ന കാര്യം നിർബ്ബന്ധിക്കുവാനായി ഞാൻ സന്തോഷപൂർവ്വം അങ്ങോട്ടു പോകുന്നതാണ്. ഈ കൈമാറ്റം നീട്ടിവയ്ക്കാൻ ഇടവകക്കാർ സകല വിധത്തിലും പരിശ്രമിക്കുന്നു.

മെല്ലൂസു മെത്രാൻ 3-നു മദ്രാസിലെ ഒരു വക്കീലിന് 1000 രൂപ (2500 ലീര) അപ്പീൽ കൊടുക്കുന്നതിനായി കൊടുത്തു.

●

34

SOCG 1877

മദ്രാസ്, മാർച്ച് 30, 1877

ഏറ്റം ഒടുവിലത്തെ കപ്പൽ വഴി വന്ദ്യ പേർസിക്കോ ഈ മാസം 26-നു ഇൻഡ്യ വിട്ടിരിക്കുകയാൽ എൻെറ എഴുത്തുകളുടെ പരമ്പര ഞാൻ തുടരുന്നു.

കോഴിക്കോട്ടു കോടതിയുടെ വിധിയിന്മേൽ മദ്രാസ് ഹൈക്കോടതിയിൽ അപ്പീൽ കൊടുത്തിരിക്കുകയാൽ, വക്കീലിനെ കണ്ടുപിടിച്ചു നിർദ്ദേശങ്ങൾ കൊടുക്കുവാനായി ഞാൻ ഈ പട്ടണത്തിൽ എത്തിയിരിക്കുകയാണ്. ഉന്നതകോടതിയിലെ ജഡ്ജിമാരുടെ മുമ്പിലുള്ള വാദത്തിനു പ്രോട്ടസ്റ്റൻറുകാരനും ഒരു പാസ്റ്ററിൻെറ പുത്രനുമായ വക്കീലിനെ, ആവശ്യമെന്നു കാണുന്ന കാര്യങ്ങൾ പറഞ്ഞു മനസ്സിലാക്കേണ്ടതിനായി ഞാൻ തന്നെ സന്നിഹിതനായിരിക്കുന്നതു ഉപയോഗപ്രദമാണെന്നു തോന്നുന്നു. എന്തെന്നാൽ ചിറ്റാട്ടുകര പള്ളിയുടെ കേസ്സു സംബന്ധിച്ച് ഈ ഹൈക്കോടതിയുടെ വിധി ഇപ്പോഴത്തെ മലബാർ - ബാബേൽ ശീശ്മയെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം വലിയ പ്രാധാന്യമുള്ള ഒന്നായിരിക്കുമെന്നു മാത്രമല്ല ഇൻഡ്യയിലെ കത്തോലിക്കാസഭയുടെ മുഴുവൻ പദവിയെ നിയമപരമായി നമുക്കു അനുകൂലമായ തത്വങ്ങളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിന്മേൽ അതു സ്ഥാപിക്കുന്നതുമായിരിക്കും. തന്നെയല്ല മെല്ലൂസു മെത്രാനും വന്ന് വിധി പറയുന്നതുവരെ ഇവിടെ താമസിക്കുന്നതാണ്.

എൻെറ ദ്വിഭാഷി നിധീരി എമ്മാനുവേൽ കത്തനാർ ശിപായിയുടെയും പോലീസുകാരുടെയും (apparitoris et militum)സഹായത്തോടെ ചിറ്റാട്ടുകരപ്പള്ളി കൈവശത്തിലെടുത്തു, അതിനെ പള്ളിക്രമനുസരിച്ച് (juxta rituale) അനുരഞ്ജനപ്പെടുത്തിക്കഴിഞ്ഞു. ശീശ്മക്കാർ പള്ളിക്കെട്ടിടത്തിലുണ്ടായിരുന്ന പണം മുഴുവൻ (omnem pecuniam fabricae) എടുത്തുകൊണ്ടുപോയി, അതുകൊണ്ട് പുതിയ പള്ളി പണിയാനുള്ള സ്ഥലവും സാമഗ്രികളും വാങ്ങിച്ചു. ഇതുപോലെ കേസ്സു

നടന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന കണ്ടശ്ശാങ്കടവു പള്ളിയിലെയും (ഞാൻ എഴുതിയതുപോലെ) ചങ്ങനാശ്ശേരിയിലെയും ശീശ്മക്കാർ തങ്ങൾക്കായി പള്ളികൾ പണുതു. മലബാറുകാരെല്ലാം ഈ കോടതിയുടെ വിധിയെയും അവരുടെ അപേക്ഷയെക്കുറിച്ചുള്ള തിരുസ്സിംഹാസനത്തിൻെറ കൂടുതൽ പ്രാധാന്യമുള്ള തീരുമാനത്തെയും ശ്രദ്ധാപൂർവ്വം കാത്തിരിക്കുകയാണ്.

ഈ പട്ടണത്തിലേക്കുള്ള യാത്രയുടെ അവസരം സന്തോഷപൂർവ്വം ഉപയോഗിച്ചുകൊണ്ട് പേർസിക്കോ മെത്രാനുമൊരുമിച്ചു ഞാൻ തൃശ്ശിനാപ്പള്ളിക്കുപോയി. അവിടെ മധുര, പുതിശ്ശേരി,[1] ജാഫ്നാ എന്നീ സ്ഥലങ്ങളിലെ വികാരി അപ്പൊസ്തോലിക്കാമാർ ഗോവ ആർച്ചു ബിഷപ്പിൻെറ ആഗമനം പ്രതീക്ഷിച്ചിരിക്കുകയായിരുന്നു. ഗോവ, ആർച്ചുബിഷപ്പിൻെറ ഇൻഡ്യയിലെ ആഗമനം ബോംബെയിൽ ആദ്യം ഘോഷിച്ചപ്പോഴുണ്ടായിരുന്ന ക്രിസ്തീയ സമാധാനത്തിൻെറയും ഐക്യത്തിൻെറയും (religiosae pacis et unionis) പ്രകടനം അപ്പോൾ തൃശിനാപ്പള്ളിയിൽ നവീകൃതമായി. വി. കുർബ്ബാനയുടെ ആശീർവ്വാദം ജനത്തിനു ആഘോഷപൂർവ്വം നല്കുന്നതിനായി ഗോവ ആർച്ചുബിഷപ്പിനെ മധുര വികാരി അപ്പൊസ്തോലിക്കായുടെ കത്തീദ്രൽ പള്ളിയിലേക്കു ഞങ്ങൾ അഞ്ചുമെത്രാന്മാർ ആനയിച്ച ആഘോഷമായ പ്രദക്ഷിണം ബോംബെയിലാരംഭിച്ച സമാധാനയജ്ഞത്തെ (opus pacificationis) തൃശ്ശിനാപ്പള്ളിയിൽ ഉറപ്പിച്ചു. രണ്ടധികാരത്തിലും പെട്ട വലിയ ജനക്കൂട്ടത്തിനു അതു വലിയ ഗുണോപദേശവുമായിരുന്നു (magnopero aedificavit)

മറ്റെല്ലാ ഭാഗങ്ങളിലും, പ്രത്യേകിച്ചു ജാഫ്നായിലും കൊളൊംബോയിലും സമാധാനം പുനഃസ്ഥാപിതമായി എങ്കിലും രണ്ടധികാരങ്ങളും തമ്മിൽ പൂർണ്ണമായ സമാധാനം ഇതുവരെ സ്ഥാപിതമായിട്ടില്ലെന്നു പറയേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. മധുര, പുതിശ്ശേരി വികാരി അപ്പൊസ്തോലിക്കാമാരുടെ കീഴിലുള്ള ചില പള്ളികളിൽ അവരുടെ അധികാരത്തിൽ ഗൗരവമായ തടസ്സം സംഭവിക്കുന്നതിനാൽ (അടുത്തകാലത്ത് ഞാൻ എഴുതിയപ്പോൾ ഈ പള്ളികളിലെ കലക്കത്തെക്കുറിച്ച് എനിക്കു അറിവില്ലായിരുന്നു) ഇന്നത്തെ അവസ്ഥ അംഗീകരിക്കുക പ്രയാസമാണെന്ന് ഇവരിരുവരും വിചാരിച്ചിരുന്നു. എന്നാൽ കലക്കമുണ്ടാക്കുന്ന സ്വന്തം വികാരിമാർ ഈ പള്ളികളിലെ വിശ്വാസികളെ സ്ഥൈര്യലേപനത്തിനായി കൊണ്ടു വന്നപ്പോൾ ഗോവ ആർച്ചുബിഷപ്പു അവരെ തിരസ്കരിച്ചതുമൂലം, അദ്ദേഹം അവിടെ നിന്നുപോയ ശേഷം ജനം മധുര വികാരിഅപ്പൊസ്തോലിക്കായുടെ പക്കൽ ചെന്ന് മിഷനറിയെ ആവശ്യപ്പെട്ടു. ഇങ്ങനെ അവരുടെ ഭാഗത്തുനിന്നു അവർ പൂർണ്ണമായ സമാധാനത്തിനുള്ള വഴി ഒരുക്കി. മോശക്കാരായ ആ വൈദികരുടെ സ്ഥാനത്തു നല്ലവരും സമാധാനപ്രിയരുമായവരെ നിയമിക്കുമെന്നു ഗോവ ആർച്ചുബിഷപ്പു വാക്കു പറഞ്ഞതിനാൽ അദ്ദേഹം ഈ സമാധാനം ഉറപ്പിക്കും. മാർപാപ്പായുടെ മെത്രാൻപട്ടത്തിൻെറ സുവർണ്ണ ജൂബിലി സംബന്ധിച്ചു ഇൻഡ്യയിലെ മേലദ്ധ്യക്ഷന്മാരുടെ ഒന്നിച്ചുള്ള അഭിനന്ദനം അവരുടെയിടയിൽ പരസ്പരമുള്ള യഥാർത്ഥവും അഗാധവുമായ

1. അതായതു പോണ്ടിച്ചേരി

ഐക്യത്തിൻെയും സ്നേഹത്തിൻെറയും പ്രകടനം വ്യർത്ഥവും ഉപയോഗമില്ലാത്ത തുമായ ഒന്നായിരിക്കുകയില്ല. വികാരി അപ്പൊസ്തോലിക്കാമാരുടെ അംഗീകരണത്തിനായി സമർപ്പിച്ചിരിക്കുന്ന ചില നിയമങ്ങളുടെ പകർപ്പു ഇതോടൊപ്പം ചേർക്കുന്നു. [2]

ഉള്ളു തുറന്നുകൊണ്ടുള്ള സ്വകാര്യ സംഭാഷണങ്ങളിൽ, സീറോ മലബാറുകാർക്കു സ്വന്തമായ മെത്രാനെ നിയമിക്കേണ്ടതു അത്യാവശ്യമാണെന്നു ഗോവ ആർച്ചുബിഷപ്പു ആവർത്തിച്ചു പറഞ്ഞു. തുടർന്നു, അദ്ദേഹത്തിൻെറ അസാധാരണാധികാരം മറ്റാളുകളെ ഏല്പിക്കുക (de subdelegatione jurisdictionis suae extraordinariae) എന്ന എൻെറ നിർദ്ദേശത്തെക്കുറിച്ച് സംസാരിക്കയിൽ, അദ്ദേഹം പറഞ്ഞത് അതിലും മെച്ചമായ വിധത്തിൽ, അതായത് ഇൻഡ്യയിൽ ഹയരാർക്കി സ്ഥാപിച്ചുകൊണ്ട് വേണ്ട സംവിധാനം സഭയിൽ വരുത്താമെന്നാണ്.

മലബാർകാര്യവും പോർട്ടുഗലിൻെറ സംരക്ഷകാവകാശക്കാര്യവും അങ്ങു ഒരുമിച്ചു പരിഗണിക്കുവാൻ പോകുന്നു എന്നു സംശയിക്കാൻ ന്യായമില്ലാതെ ഈ സാഹചര്യങ്ങളിൽ ഈ വിഷയത്തെക്കുറിച്ചു തിരുസ്സിംഹാസനത്തിന് എഴുതുവാൻ ഞാൻ മുതിരുന്നില്ല.

തിരുസ്സിംഹാസനവും പോർട്ടുഗൽ ഗവൺമെൻറും സമ്മതം നല്കത്തക്ക വിധത്തിൽ ഹയരാർക്കിയെ ക്രമീകരിക്കേണ്ട പല വിധങ്ങളെക്കുറിച്ചും പര്യാലോചിച്ചതിൽ, ഇന്നുള്ള വികാരിയാത്തുകളെ (ചാപ്റ്റർ [3] ഇല്ലാതെ) ഒരു പ്രയാസവും കൂടാതെ മെത്രാസനങ്ങളാക്കാമെന്നും താഴെ പറയുന്ന സഭാപ്രവിശ്യകളായി വിഭജിക്കാമെന്നും ഗോവ മേലദ്ധ്യക്ഷനും ഞാനും അഭിപ്രായൈക്യത്തിലെത്തി. അതായത്: ഗോവ ആർച്ചുബിഷപ്പിൻെറ കീഴിൽ മംഗലാപുരം കൊച്ചി, കൊല്ലം; മദ്രാസ് ആർച്ചുബിഷപ്പിൻെറ കീഴിൽ, മധുര, കോയമ്പത്തൂർ, മൈസൂർ, പുതിശേരി, ബോംബെ ആർച്ചുബിഷപ്പിൻെറ കീഴിൽ ഹൈദരബാദ്, ആഗ്രാ, പാറ്റ്നാ, വിശാഖ പട്ടണം, കൽക്കട്ടാ ആർച്ചു ബിഷപ്പിൻെറ കീഴിൽ ജെസോർ (മദ്ധ്യ ബംഗാൾ) ഡാക്കാ (പൂർവ്വ ബംഗാൾ), മണ്ടല (വടക്കെ ബർമ്മ), റംഗൂൺ (തെക്കെ ബർമ്മ) തോൻഗു (കിഴക്കെ ബർമ്മ), കൊളൊംബൊ ആർച്ചുബിഷപ്പിൻെറ കീഴിൽ ജാഫ്നാ. അങ്കമാലി സീറോമലബാർകാർക്കു ബഹുമാനാർത്ഥമുള്ള അതിരൂപത (Archiepiscopatus ad honorem) ഓരോ സിംഹാസനത്തിലേക്കും പ്രൊപ്പഗാന്താ തിരുസ്സംഘം സമർപ്പിക്കുന്ന മൂന്നു പേരിൽ നിന്നം ഒരാളെ തിരഞ്ഞെടുക്കുന്നതിനുള്ള അവകാശം പോർട്ടുഗൽ രാജാവിനു കൊടുക്കുക (ഗോവയും ഗോവ ആർച്ചുബിഷപ്പിന് അസാധാരണാധികാരം ഇല്ലാത്ത സിംഹാസനങ്ങളുമൊഴിച്ച്), കിഴക്കിൻെറ ശ്രേഷ്ഠ ആർച്ചു ബിഷപ്പ് (Primas Orientis)എന്ന നിലയ്ക്കു ഗോവ ആർച്ചുബിഷപ്പിന് തിരുസ്സിംഹാസനത്തിൻെറ മുൻകൂട്ടിയുള്ള അനുവാദത്തോടെ ഇൻഡ്യയുടെ പ്ലീനറി

---

2. ഇവിടെ വിട്ടുകളയുന്നു.

3. ചാപ്റ്റർ = ലത്തീൻ റീത്തിലെ മെത്രാസനപ്പള്ളികളിൽ തിരുകർമ്മങ്ങൾ ആഘോഷപൂർവ്വം നടത്തുന്നതിനുള്ള വൈദികരുടെ സമൂഹം. ഇവരാണ് മെത്രാന് ആലോചന നല്കുന്നതും.

കൗൺസിൽ വിളിച്ചുകൂട്ടാനുള്ള അവകാശം കൊടുക്കുക, പോർട്ടുഗീസധികാരത്തിനു പുറത്തുള്ള എല്ലാ പള്ളികളെയും നിയമിതരാകാനുള്ള മെത്രാന്മാർക്കു ഗോവ ആർച്ചുബിഷപ്പു വിട്ടുകൊടുക്കുക, മെത്രാന്മാർ തങ്ങളുടെ രൂപതകളിലേക്കും അധികാരത്തിൻകീഴിലേക്കും നിശ്ചിത സംഖ്യ ഗോവ വൈദികരെ, ഇന്ന് അസാധാരണാധികാരത്തിൻ കീഴിലുള്ള ഇവരുടെ എണ്ണമനുസരിച്ച്, സ്ഥീകരിക്കുക.

മേല്പറഞ്ഞവ പ്രായോഗികമാക്കുന്നതിന് ഏറ്റം പറ്റിയ അവസരമാണ് ഇപ്പോഴുള്ളത് എന്നു തോന്നുന്നു. കാരണം ഒന്നാമത് രണ്ടധികാരത്തിലുംപെട്ട ക്രിസ്ത്യാനികളുടെയിടയിൽ സമാധാനം പുനഃസ്ഥാപിതമായിരിക്കുന്നു. ഇതു എത്രനാൾ നില്ക്കുമെന്നു പ്രവചിക്കാനാവില്ല. രണ്ടാമത്, ഇന്നത്തെ പോർട്ടുഗൽ ഗവൺമെൻറിൽ നിന്നു ഇന്നുള്ളതു പോലുള്ള വേറൊരാളെ ആർച്ചുബിഷപ്പായി പ്രതീക്ഷിക്കാനാവില്ല. മൂന്നാമത്, രാജ്യഭരണത്തിൽ ഇന്നത്തെ പോർട്ടുഗീസു മന്ത്രിമാരെക്കാൾ, പിൻഗാമികളാകുമെന്നു കരുതപ്പെടുന്നവർ കൂടുതൽ തെറ്റായ ലിബറൽ ചിന്താഗതിക്കാരായിരിക്കും.

ഇൻഡ്യയിൽ, കൽക്കട്ടാ, ബോംബെ, മദ്രാസ്, കൊളൊംബൊ എന്നീ നാലു പ്രൊട്ടസ്റ്റൻറു മെത്രാന്മാർക്കുപുറമെ ഈ ദിവസങ്ങളിൽ പുതുതായി രണ്ടുപേർ കൂടി ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്. അതായത്, ഒരാൾ മലബാറിനും മറ്റെയാൾ മധുരയ്ക്കും. കൂടുതൽ ഫലപ്രദമായി ജോലി ചെയ്യുന്നതിനും സഭാശത്രുക്കളെ മെച്ചമായി ചെറുത്തു നില്ക്കുന്നതിനും വേണ്ടി കത്തോലിക്കാ മേലദ്ധ്യക്ഷന്മാരുടെ ഐക്യം അനുദിനം കൂടുതൽ അഭിലഷണീയമായിത്തീരുന്നു.

●

35

S.C. Malabaresi 1862-1877
Fol. 629R-630R

മദ്രാസ്, ഏപ്രിൽ 13, 1877

പാത്രിയർക്കാ കീഴടങ്ങി എന്ന് മാർച്ചു 16- ലെ എഴുത്തുവഴി അങ്ങു സദയം എനിക്കു തന്ന സന്തോഷവാർത്ത തിരുസ്സഭയെ സ്നേഹിക്കുന്ന എല്ലാവർക്കും, പ്രത്യേകിച്ചു പരിശുദ്ധ പിതാവിനും അങ്ങേക്കും ഏറ്റം ആശ്വാസകരമാണ്. അങ്ങയുടെ സാമർത്ഥ്യത്തിനും വിവേകത്തിനും അത്യന്തം അഭിലഷിച്ച വിജയം തരുവാൻ കരുണയുള്ള ദൈവം തിരുമനസ്സായി.

ഇവിടെ അടുത്തുതാമസിക്കുന്ന മെല്ലൂസുമെത്രാനെ ഈ വിവരം എഴുത്തുവഴി അറിയിച്ചുകൊണ്ട് തന്റെ ശീശ്മയ്ക്കടുത്ത കൈയേറ്റത്തെ (schismaticae suae intrusioni)ഇപ്പോൾ ഉപേക്ഷിക്കുമോ എന്നു ഞാൻ ആരാഞ്ഞു. തിരിച്ചുചെല്ലാൻ പാത്രിയാർക്കാ കല്പിച്ചാൽ ദൈവസ്വര ത്തെയെന്നപോലെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ വാക്കിനെ താൻ അനുസരിക്കുമെന്നും ഉടൻ ഇൻഡ്യ വിട്ടുപോകുമെന്നും ഞാനയച്ചവൈദികർ വഴി അദ്ദേഹം എനിക്കു മറുപടി തന്നു. എന്നാൽ, ബസ്രായിൽ നിന്നുള്ള സ്വകാര്യ എഴുത്തിൽനിന്നു അറിഞ്ഞിരിക്കുന്ന കാര്യം, അതായത്, കൽദായക്കാർ (കുറഞ്ഞപക്ഷം, ഏറ്റം മോശക്കാരായ കുറെപ്പേർ) പാത്രിയാർക്കായ്ക്കെതിരായി അത്യധികം ക്ഷുഭിതരാണെന്നും വേറൊരു പാത്രിയാർക്കായെ നിയമിക്കാൻ അവരുടെ ഗവൺമെൻറിനോടു ആവശ്യപ്പെടാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു എന്നും അദ്ദേഹം അതേസമയം ആ വൈദികനോടു പറയുകയുണ്ടായി. അതു സംഭവിച്ചാൽ, മേലിൽ യൗസെപ്പ് ഔദോ തന്റെ പാത്രിയാർക്കായായിരിക്കില്ലെന്നും പുതിയയാളിനെ അനുസരിക്കാൻ താൻ ബാദ്ധ്യസ്ഥനാണെന്നും അദ്ദേഹം കൂട്ടിച്ചേർത്തു! എന്നിട്ടു ഡേള്ളിംഗറിന്റെ (Doellinger) യാനുസ് (Janus) എന്ന പുസ്തകം വായിക്കുവാൻ എന്റെ വൈദികനെ

1. Doellinger Johannes Joseph Ignaz (1799-1890) എന്ന ജർമ്മൻ ഗ്രന്ഥകാരൻ, ഒന്നാം വത്തിക്കാൻ കൗൺസിലിന് എതിരായി എഴുതിയ പുസ്തകമാണ് Janus. (cfr Lexikon fuer Theologie und Kiche 3, 475). മുമ്പിലും പിമ്പിലും മുഖങ്ങളുള്ള പഴയ ഒരു ഇറ്റാലിയൻ ദേവന്റെ പേരാണ് Janus.

ഉപദേശിക്കുവാനും മഹാസൂത്രിയായ ആ മനുഷ്യന് ലജ്ജയുണ്ടായില്ല. തിരുസ്സിംഹാസനത്തിൻെറ അധികാരത്തിനെതിരായി പ്രോട്ടസ്റ്റൻറുകാരെഴുതിയ പല പുസ്തകങ്ങളോടൊപ്പം ഇതും അദ്ദേഹത്തിൻെറ കൈവശമുണ്ടായിരുന്നു. പരിശുദ്ധ കന്യാമറിയത്തോടുള്ള ഭക്തിപോലും പരസ്യമായി തിരസ്കരിക്കുവാൻ മുതിർന്ന ഒരു മെത്രാനെ സംബന്ധിച്ചു ഇനി എന്താണ് പ്രതീക്ഷിക്കാനുള്ളത്? ഇപ്പോഴത്തെ ശീശ്മയെ മുമ്പോട്ടു കൊണ്ടുപോകാൻ പറ്റാതെ വരികയോ, തുർക്കികൾ പുതിയ പാത്രിയാർക്കായായി ഇദ്ദേഹത്തെ നിയമിക്കുകയോ ചെയ്യാതെ വന്നാൽ ഈ വിദ്വാൻ മിക്കവാറും "നവീകൃതസുറിയാനിക്കാരുടെ" പക്ഷത്തേക്കു കൂടുകയും മാർ അത്തനാസിയോസിനോടു ചേരുകയും ചെയ്യും. സ്വന്തം നാട്ടിൽ അദ്ദേഹത്തിനു എന്താണ് പ്രതീക്ഷിക്കാനുള്ളത്?

ഈ ദിവസങ്ങളിൽ മാനക്കോട്ടുലത്തീൻ പള്ളിയിലെ മൂക്കുവർ ചിറ്റാട്ടുകര സുറിയാനിപ്പള്ളിയിലെ ശീശ്മക്കാരുടെ ദൃഷ്ടാന്തം കണ്ടു പഠിച്ച് കോഴിക്കോട്ടു കോടതിയുടെ വിധിക്കെതിരായി മദ്രാസ് ഹൈക്കോടതിയിൽ അപ്പീൽ കൊടുത്തു. കോഴിക്കോട്ടെന്നപോലെ ഇവിടെയും രണ്ടു കേസ്സുകളും ഒരുമിച്ചായിരിക്കും എടുക്കുക. അതു ജൂലൈയ്ക്കോ ആഗസ്റ്റിനോ മുമ്പു നടക്കുകയില്ലാത്തിനാൽ അടുത്ത തിങ്കളാഴ്ച ബാംഗ്ളൂരും കോയമ്പത്തൂരും വഴി ഞാൻ എൻെറ സുറിയാനിക്കാരുടെ പക്കലേക്കു തിരിച്ചു പോകാൻ തീരുമാനിച്ചിരിക്കുകയാണ്.

പാത്രിയാർക്കായുടെ മാനസ്സാന്തരവും മലബാറുകാർക്കു അദ്ദേഹമെഴുതിയ എഴുത്തും ശീശ്മയിലുള്ളവരെ അവസാനം സഭയുടെ മടിയിലേക്കു ആനയിക്കട്ടെ എന്ന് ആത്മാർത്ഥമായി ദൈവത്തെ പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു. തിരിച്ചുപോകുവാൻ മെല്ലൂസുമെത്രാൻ വിസ്സമ്മതിച്ചാൽ ഹൈക്കോടതിയുടെ വിധിവരെ യുദ്ധം തുടരേണ്ടി വരാൻ പാടുണ്ട്. ഈ വിധി നമുക്കനുകൂലമായിരിക്കുമെന്നാണ്എല്ലാ നിയമ വിദഗ്ദ്ധന്മാരുടെയും അഭിപ്രായം. അതു ലഭിച്ചുകഴിഞ്ഞാൽ സിവിൽ അധികാരത്തെ ഉപയോഗപ്രദമായും ഫലപ്രദമായും സഹായത്തിനു ഞങ്ങൾ വിളിക്കും. പാത്രിയാർക്കായുടെ ഇപ്പോഴത്തെ മാനസ്സാന്തരത്തിനുശേഷം തങ്ങളുടെ പഴയ പള്ളികൾ നഷ്ടപ്പെട്ട ജനം പുതിയവ പണിയാൻ ഒരുമ്പെടുമെന്നു ഭയപ്പെടേണ്ടതുമില്ല. ഞങ്ങൾക്കനുകൂലമായി ഹൈക്കോടതി പറയാൻപോകുന്ന വിധിയെക്കുറിച്ചുള്ള അതേ തീർച്ചയാണ് ഞങ്ങൾക്കു വിജയത്തെക്കുറിച്ചുള്ളതും. എന്നാൽ വിധി മെല്ലൂസിൻെറ അനുയായികൾക്കു വിജയമൊന്നുമല്ലെങ്കിലും പുതിയപ്രത്യാശ- അസംഭവ്യമായ അതിനിട വരാതിരിക്കട്ടെ- നല്കുന്നുവെങ്കിൽ ഞങ്ങൾ തീർച്ചയായും കഷ്ടപ്പാടിൻെറ പടുകുഴിയിൽ വീഴും, അപ്പോൾ പാത്രിയാർക്കായുടെ സ്ഥിരത (constantia) യെക്കുറിച്ചു ഞങ്ങൾക്കു തീർച്ചയായിരിക്കാനുമാവില്ല. ഏതായാലും കീഴ്പ്പെടാൻ ആവൃദ്ധന് പ്രചോദനം നൽകിയത് എന്താണെന്ന് എനിക്കറിവില്ല. സ്വന്തം തെറ്റുകളെക്കുറിച്ചുള്ള ആത്മാർത്ഥമായ അനുതാപമോ മലബാറിനെ കൈവശപ്പെടുത്താമെന്നുള്ള പ്രത്യാശ നഷ്ടപ്പെട്ടതുമൂലമോ? കൂടുതൽ മെച്ചമായതു ഞാൻ പ്രതീക്ഷിക്കുകയും കൂടുതൽ മോശമായതിനെ ഭയപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നു.

●

36

S.C.Malabaresi 1862-1877
Fol. 646R - 649R

എൽത്തുരുത്ത്, ഏപ്രിൽ 26, 1877

മാനസാന്തരപ്പെട്ട പാത്രിയാർക്കായുടെ മാതൃക അനുകരിക്കുവാൻ പ്രേരിപ്പിക്കുന്നതിനായി മദ്രാസ് വിടുന്നതിനുമുമ്പ് വികാരി ജനറാൾ ബഹു.കോൾഗനുമൊ (Colgan) ന്നിച്ച് ഞാൻ മെല്ലൂസുമെത്രാനെ സന്ദർശിച്ചു. എന്നാൽ ഞങ്ങൾ രണ്ടു മണിക്കൂർ നേരം ഉപകാരമില്ലാതെ ബുദ്ധിമുട്ടുകയായിരുന്നു. എന്തെന്നാൽ പാത്രിയാർക്കാ തിരിച്ചുവിളിച്ചാൽ താൻ മലബാർ വിട്ടുപോകും എന്ന് ഒന്നിലധികം പ്രാവശ്യം അദ്ദേഹം പ്രസ്താവിച്ചുവെങ്കിലും മലബാറിലെ ശീശ്മ തുടരുന്നതിനുള്ള തൻെറ ദുഷിച്ച ഉദ്ദേശത്തിൻെറ അടയാളം സംശയരഹിതമായി അദ്ദേഹം നൽകുകയുണ്ടായി. പാത്രിയാർക്കായുടെ "സ്ഥാനത്യാഗം" (abdicatio), കൽദായക്കാർക്കു അദ്ദേഹത്തിൻെറ നേർക്കുള്ള എതിർപ്പ്, തുർക്കി ഗവൺമെൻറിൽനിന്നു തങ്ങൾക്കായി പുതിയ പാത്രിയാർക്കായെ ആവശ്യപ്പെടാനുള്ള അവരുടെ ഉദ്ദേശം എന്നിവയെക്കുറിച്ചു സംസാരിച്ചിട്ട്, ഒടുവിൽ ശക്തമായി അദ്ദേഹം അട്ടഹസിച്ചു: "താങ്കൾ എന്നെ വിശ്വസിക്കുക; ശീശ്മ ഇതുവരെ അവസാനിച്ചിട്ടില്ല. ഞങ്ങൾക്കു വേറൊരു പാത്രിയാർക്കായുണ്ടാകും, മറ്റുമെത്രാന്മാരെ മലബാറിലേക്ക് അയയ്ക്കുന്നതുമായിരിക്കും." അതിലേറെ ദൃഢതയോടെ ഞാൻ മറുപടി പറഞ്ഞു: "ഞങ്ങളുടെ പള്ളിയിൽ പ്രവേശിക്കുവാൻ അവരെ ഞാൻ അനുവദിക്കുകയില്ല. താങ്കൾ കയ്യടക്കിവെച്ചിരിക്കുന്ന എല്ലാ പള്ളികളിൽ നിന്നും ചുരുങ്ങിയ സമയത്തിനുള്ളിൽ താങ്കളെ ഞാൻ പുറത്താക്കും." ഇതിനു അദ്ദേഹം മറുപടിയൊന്നും പറഞ്ഞില്ല. എന്നാൽ റോമ്മായിലേക്കു പോകുവാൻ മനസ്സില്ലാത്തതിനാൽ, താൻ അനുസരിച്ചാൽ തനിക്കു എന്തു സംഭവിക്കുമെന്നും തൻെറ വൈദികരുടെ കാര്യം എങ്ങനെയായയിരിക്കുമെന്നും അദ്ദേഹം അന്വേഷിച്ചു. മാർപാപ്പ കല്പിക്കുന്നുവെങ്കിൽ അദ്ദേഹം റോമ്മായിലേക്കു പോകണമെന്നും (Romam petere), തിരുസ്സിംഹാസനം അങ്ങനെ ആവശ്യപ്പെടുമോ എന്നു എനിക്കു തീർച്ചയില്ലെന്നും, അദ്ദേഹത്തിൻെറ വൈദികരെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം വേണ്ടത്ര പരിപാലനം എൻെറ ഭാഗത്തു നിന്നുമുണ്ടായിരിക്കുമെന്നും ഞാൻ ഉത്തരം നല്കി. കാര്യം പക്വതയോടെ പരിഗണിച്ച് പിറ്റെ ദിവസം എൻെറ പക്കൽ വന്ന് വിധേയത്വം പ്രഖ്യാപിക്കുവാൻ അവസാനം

അദ്ദേഹത്തോടു ഞാൻ ആവശ്യപ്പെട്ടു. എന്നാൽ, ഞാൻ മുൻകൂട്ടിക്കണ്ടതുപോലെ അദ്ദേഹം വന്നില്ല.

യാത്രയിൽ, മദ്രാസ് വികാരി അപ്പൊസ്തോലിക്കായുടേതിൽ നിന്നു ഒട്ടും കുറവില്ലാത്ത ഉപവിയും സൗഹൃദവും(charitate et amicitia) ബാംഗ്ളൂർ, കോയമ്പത്തൂർ വികാരി അപ്പൊസ്തോലിക്കാമാരിൽ നിന്ന് അനുഭവിച്ചശേഷം തൃശൂരിനുസമീപമുള്ള ഈ ആശ്രമത്തിൽ ഞാൻ തിരിച്ചെത്തി. പാത്രിയാർക്കായുടെ മാനസ്സാന്തരം മലബാറുകാരായ ശീശ്മക്കാരിൽ ഒരു മാറ്റവും വരുത്തിയിട്ടില്ലെന്നു ഞാൻ കാണുന്നു. ഇതു ലത്തീൻകാരുടെ വെറും കണ്ടുപിടുത്ത (meram inventionem esse)-മാണെന്നാണ് അവർ പറയുന്നത്. മലബാറുകാർക്കുള്ള പാത്രിയാർക്കായുടെ എഴുത്ത് ഇതുവരെ വന്നെത്തിയിട്ടില്ല. വരാപ്പുഴ വികാരി അപ്പൊസ്തോലിക്കായാണ് അത് പ്രസിദ്ധീകരിക്കുവാൻ പോകുന്നതെങ്കിൽ ശീശ്മപ്പള്ളികൾ അതു സ്വീകരിക്കുകയോ വായിക്കുകയോ ചെയ്യുകയില്ല. എന്തെന്നാൽ അവർ ഏറിയ പങ്കും ഗോവയുടെ അധികാരത്തിൻ കീഴിലായിരുന്നു. അവ വരാപ്പുഴക്കാരിൽ നിന്നു ഒരിക്കലും ഒന്നും സ്വീകരിക്കുകയോ അംഗീകരിക്കുകയോ ചെയ്തിട്ടുമില്ല. വരാപ്പുഴവികാരി അപ്പൊസ്തോലിക്കായുടെ കീഴിലുള്ള പള്ളികളിൽ അതേ വികാരി അപ്പെസ്തോലിക്കാമലയാളത്തിൽ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയ മാർപാപ്പയുടെ ചാക്രീയ ലേഖനം പോലും കഷ്ടിച്ചുവായിച്ചു എന്നുപറയാം. കാരണം ജനത്തിനു അതു മനസ്സിലാകുന്നില്ല. ഈ ആശ്രമത്തിൻെറ പള്ളിയിൽ അതു വായിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നപ്പോൾ രണ്ടു പുരുഷന്മാരൊഴികെ ബാക്കി എല്ലാവരും ഇറങ്ങിപ്പോയി. വികാരി അപ്പൊസ്തോലിക്കായുടെ കീഴിലല്ലാത്ത പള്ളികളിൽ അതു കൈപ്പറ്റുക പോലും ചെയ്തില്ല. ശീശ്മക്കാരിൽ ആരും, മെല്ലൂസുമെത്രാൻപോലും, അതുവായിച്ചില്ല. പാത്രിയാർക്കായുടെ എഴുത്തിനെ സംബന്ധിച്ചും ഇതേവിധം സംഭവിക്കും. തിരിച്ചുപോകുവാൻ മെല്ലൂസുമെത്രാനു പാത്രിയാർക്കാ കൊടുത്ത കല്പനപോലെ തന്നെ മലബാറുകാർക്കുള്ള അദ്ദേഹത്തിൻെറ എഴുത്തും ഫലശൂന്യമായി ഭവിക്കുമെന്ന് എനിക്കു ഏതാണ്ടു തീർച്ചയാണ്. എന്തെന്നാൽ ശീശ്മയുടെ ഉറവിടവും തുടക്കവും ബാബേലിലല്ല മലബാറിലാണ് അന്വേഷിക്കേണ്ടത്. ഞാൻ വിശദമായി കാണിച്ചിട്ടുള്ളതുപോലെ, ആദ്യം കൽദായക്കാർ, മലബാറുകാരെയല്ല മറിച്ചു മലബാറുകാർ കൽദായക്കാരെയാണ് മോഹിപ്പിച്ചിട്ടുള്ളത് (Sollicitaverunt). ശീശ്മയുടെ ഒന്നാമത്തെ കാരണം ബാബേൽക്കാരുടെ ദ്രവ്യാഗ്രഹമോ സ്ഥാനമോഹമോ (ambitio) അല്ല; മലബാറുകാരുടെ നിരാശയും കർമ്മെലീത്താക്കാരുടെയും ഗോവക്കാരുടെയും ഭരണത്തിന്മേലുള്ള മടുപ്പും (taedium) അത്രേ. അതിനാൽ ശീശ്മയുടെ അന്ത്യം മൊസൊപ്പോട്ടാമിയായിലല്ല; അതു മലബാറിലാണ്. ഞങ്ങളുടെ ശീശ്മക്കാർ പാത്രിയാർക്കായുടെ കീഴ്പ്പെടലിനെ ഒട്ടും കണക്കിലെടുക്കാതെ എല്ലാ പ്രതീക്ഷയും ഇപ്പോൾ നടക്കുന്ന അപ്പീലിലും മദ്രാസിലെ പ്രോട്ടസ്റ്റൻറു മെത്രാനിൽനിന്നു വൃഥാ പ്രത്യാശിക്കുന്ന സഹായത്തിലുമാണ് നിക്ഷേപിച്ചിരിക്കുന്നത്. അവരുടെ ഈ പ്രത്യാശ ഫലമണിയാതെ വരുമ്പോൾ മിക്കവാറും എതിർപ്പു തുടരാനായി വേറെ വല്ല താങ്ങും അവർ അന്വേഷിക്കും. അവർ ചെയ്തിട്ടുള്ളതുപോലെ, തങ്ങൾക്കായി പുതിയ പള്ളികൾ

പണിയിച്ചുകൊണ്ട്, മെല്ലൂസുമെത്രാനോടുകൂടെ, അഥവാ അദ്ദേഹം തിരിച്ചുപോകുന്നപക്ഷം, പണ്ടു മാർതോമ്മാറോക്കോസ് മടങ്ങിയപ്പോഴത്തെ വിധത്തിൽ, സ്വന്തമായി സ്വന്തറീത്തിൽപ്പെട്ട മെത്രാനെകിട്ടുന്നതുവരെ, തലവനില്ലാതെ (acephali)കഴിയും.

ഇനി, എനിക്കു പ്രതീക്ഷിക്കാനാവാത്ത വല്ല പരിണാമവും കാര്യങ്ങൾക്കുണ്ടാകുമെന്നു സങ്കല്പിക്കാം. അതായത്, രണ്ടു കൽദായമെത്രാന്മാരുടെയും മടക്കയാത്രയും മലബാറിലെ ശീശ്മക്കാരുടെ കീഴ്പെടലല്ല, കീഴ്പ്പെടുത്തൽ എന്നീ കാര്യങ്ങൾ. താഴ്മയോടെ ഞാൻ അങ്ങയോടു ചോദിക്കുന്നു: അതുപോലെ എന്നെ ഇവിടെ നിന്നു പിന്മാറുന്നതിനനുവദിക്കുന്ന ശാന്തത മനുഷ്യർക്കു നൽകത്തക്കവിധം കാര്യങ്ങൾ യാതൊരധികാരവുമില്ലാതെ എങ്ങനെ എനിക്കു ക്രമീകരിക്കുവാൻ കഴിയും?

ഒരിക്കൽ ഗോവയുടെ കീഴിലായിരുന്ന 28 ശീശ്മപ്പള്ളികൾ ആരെ ഏല്പിക്കും? ഗോവക്കാരെയോ വരാപ്പുഴക്കാരെയോ? ഗോവക്കാരെയെങ്കിൽ ഇതാ, ഇവരുടെ കൂടെ അഞ്ചു കത്തനാരന്മാർ മാത്രമേയുള്ളൂ. അതായത്, മൂന്നായി തിരിഞ്ഞു നില്ക്കുന്ന എലഞ്ഞിപ്പള്ളിയിൽ ഒരാൾ; പകുതിഭാഗം ഗോവയോടു വിശ്വസ്തത കാണിക്കുന്ന കടുത്തുരുത്തിയിൽ വേറൊരാൾ. വൃദ്ധനും പറ്റാത്തവനു (inhabilis) മായ താന്നിക്കൽപൗലോസ്; അരണാട്ടുകരയിൽ കൊള്ളരുതാത്തവനും കഴിവുകെട്ടവനുമായ (Presbyter malus et incapax) ചാലിശേരി തോമ്മാ (ഇദ്ദേഹം ഒരിക്കലും കുമ്പസാരിക്കുന്നില്ലെന്നു പറയപ്പെടുന്നു. ചിറ്റാട്ടുകരപള്ളിയിലേക്കു നിയമിതനായതിനുശേഷം, ശീശ്മക്കാർ മാനസാന്തരപ്പടുന്നതിനു വിസമ്മതിച്ചതിനാൽ അവിടെനിന്നു ഇദ്ദേഹം മടങ്ങിപ്പോന്നു); അവസാനമായി വെളിയനാട്ടു ഈയിടെ സ്വന്തം അജഗണങ്ങളുമായി മാനസ്സാന്തരപ്പെട്ട തെക്കേക്കരപൗലോസ്, ഒരിക്കൽ ഗോവയുടെ കീഴിലായിരുന്ന മറ്റെല്ലാ കത്തനാരന്മാരും ശീശ്മക്കാരുടെ പക്ഷത്തു ചേർന്നു പോയി. ആകയാൽ ഇവരെയും കയ്യേറ്റക്കാരനായ മെത്രാനിൽനിന്നു പട്ടം സ്വീകരിച്ചവരെയും ശീശ്മയിൽനിന്നു തിരിച്ചുവരുന്ന പള്ളികൾ ഉടനെതന്നെഭരമേല്പിക്കുവാനായി ഇവർക്കു എളുപ്പത്തിൽ നിയമതടസ്സങ്ങൾ നീക്കി യോഗ്യത കല്പിക്കണമോ? (nunc redintegrandi erunt). ഗോവ വികാരി ജനറാളിനു പണ്ടേ നഷ്ടപ്പെട്ട പള്ളികളെ, അധികം കഴിയാതെ വീണ്ടും എടുത്തുമാറ്റുമെങ്കിൽത്തന്നെയും, ഒരിക്കൽക്കൂടി അദ്ദേഹത്തെ ഏല്പിക്കണമോ? മലബാറിലെ സുറിയാനിക്കാരുടെയിടയിൽ ഏതാണ്ടു അവസാനിച്ചിരിക്കുന്ന (quasi extincta) ഗോവയധികാരത്തിനു, വീണ്ടും മുഴുവനായും ക്ഷയിച്ചുപോകുമെങ്കിൽപ്പോലും, പഴയ ശ്രേയസ്സ് (Vigor) വീണ്ടെടുത്തു കൊടുക്കണമോ?

കൂടാതെ ആ പള്ളികൾ വരാപ്പുഴയുടെ കീഴിലുള്ള കത്തനാരന്മാരെ ഏല്പിക്കണമെന്നാണ് തീരുമാനമെങ്കിൽ അധികാരം മാറരുതെന്ന ഡിക്രി പിൻ വലിക്കേണ്ടതുണ്ടോ? കർമ്മെലീത്താക്കാരുടെ കൈകളിൽ നിപതിക്കുന്ന തിനെക്കാൾ ശീശ്മയെ ഇഷ്ടപ്പെടത്തക്കവണ്ണം അത്രമാത്രം അവരെ വെറുത്തു തള്ളിയ (abhorruerunt)വിശ്വാസികളെ മുമ്പുകാലത്തു തങ്ങൾക്കു മേധാവികളല്ലാതിരുന്ന അതേ കർമ്മെലീത്താക്കാർക്കു വിധേയരാകാൻ നിർബ്ബന്ധിക്കണമോ? ഒരേ സമയം

വരാപ്പുഴ പക്ഷത്തെയും മെല്ലൂസു പക്ഷത്തെയും വികാരിമാരുള്ള പള്ളികളെ ഈ വിഭജനത്തിൽ ഉറപ്പിക്കണമോ? ശീശ്മയെ ജയിച്ചാൽ ഈ പള്ളികളെയും പള്ളി ക്രമപുസ്തകമനുസരിച്ചു അനുരഞ്ജനവിധേയമാക്കണമോ?

മെല്ലൂസുപക്ഷത്തെ വൈദികരെ അവരുടെ മാനസ്സാന്തരത്തിന്, അഥവാ, കുറെക്കൂടി കൃത്യമായിപറഞ്ഞാൽ കീഴ്പ്പെടുത്തലിനുശേഷം അവരിലോരോരുത്തനും ശീശ്മയ്ക്കു മുമ്പു വിധേയനായിരുന്നതനുസരിച്ച്, വരാപ്പുഴ, ഗോവ മേലദ്ധ്യക്ഷന്മാരുടെ അധികാരത്തിൻ കീഴിലായി വിഭജിക്കണമോ? മെല്ലൂസുമെത്രാനിൽനിന്നു വൈദികപ്പട്ടം സ്വീകരിച്ചവരെ വിമോചനപ്രാപ്തിക്കുയോഗ്യമാകുന്നതുവരെ ഒരു ഭവനത്തിലാണോ, അതോ ഇരട്ടയധികാരമനുസരിച്ച് രണ്ടു ഭവനങ്ങളിലാണോ താമസിപ്പിക്കേണ്ടത്? മെല്ലൂസുമെത്രാനിൽനിന്നു ചെറുപട്ടം സ്വീകരിച്ച പ്രായപൂർത്തിയാകാത്തവരെ (minoristae) സെമിനാരികളിൽ പ്രവേശിപ്പിക്കണമോ അതോ അപ്പാടെ തിരസ്ക്കരിക്കണമോ? ഒരിക്കൽ ദൈവത്തിനായി സമർപ്പിതനായ ആൾക്ക് ലോകത്തിലേക്കു ഒരിക്കലും തിരിച്ചുപോവാനാവില്ല [1] എന്ന മലബാറുകാരുടെ ദൃഢമായ ബോദ്ധ്യത്തിന് പൂർണ്ണമായും എതിരായിരിക്കും ഇത്. സുറിയാനിക്കാർക്കു വേണ്ടിയുള്ള സെമിനാരിയോ അവരെ പഠിപ്പിക്കാനുള്ള പ്രൊഫസറൻമാരോ ഇന്നു ഗോവക്കാർക്കില്ല എന്നു എടുത്തു പറയേണ്ടതുണ്ടുതാനും.

ഗോവയുടെ അധികാരത്തിൻ കീഴിലുള്ളവരും, സമീപത്തെങ്ങും വൈദികരെ കണ്ടെത്താനില്ലാത്തവരുമായ മാനസ്സാന്തരപ്പെട്ടവരുടെ വിവാഹത്തെക്കുറിച്ച് എന്താണ് തീരുമാനിക്കേണ്ടത്? വൈദികരിൽ ഇതു സംബന്ധിച്ച് അഭിപ്രായൈക്യമില്ല (disputant) എന്നു തന്നെയല്ല, ഗോവയുടെ അധികാരത്തിൽപ്പെട്ടവരുടെ കൂടെ ഏതു ശീശ്മക്കാരെയും സ്വീകരിക്കുന്നതിനു തനിക്കുവിലക്കൊന്നുമില്ലെന്നും അവരെ തിരസ്കരിക്കുകയാണെങ്കിൽ അത് വിഡ്ഢിത്തമായിരിക്കണമെന്നുമുള്ള വരാപ്പുഴ വികാരി അപ്പൊസ്തോലിക്കായുടെ പ്രസ്താവനമൂലം അവ്യക്താവസ്ഥ (confusio) വർദ്ധനമായിട്ടുണ്ട്. കത്തോലിക്കരും ശീശ്മക്കാരും തമ്മിലുള്ള മിശ്ര വിവാഹത്തെപ്പറ്റി എന്താണ് നിശ്ചയിക്കേണ്ടത്? കത്തോലിക്കരും പ്രോട്ടസ്റ്റൻറുകാരും തമ്മിലുള്ള വിവാഹത്തെപ്പോലെ തന്നെ ഇതിനെയും പരിഗണിക്കണമോ?

സംഗതികളുടെ ഇത്ര വലിയ കലക്കത്തിലും കുഴച്ചിലിലും (in tanta rerum perturbatione et perplexitate), രണ്ടധികാരങ്ങളുടെയും മേൽ അധികാരവും വിപുലങ്ങളായ പ്രത്യേകാനുമതികളും (facultates) ഉള്ള ഒരു അഡ്മിനിസ്ട്രേറ്ററെ, അല്ലെങ്കിൽ കമ്മിസറിയെ, നിയമിക്കുക എന്നതല്ലാതെ (പ്രത്യേകമായ രൂപതയുണ്ടാക്കുന്നതൊഴിച്ചാൽ) മറ്റൊരു പ്രതിവിധിയെപ്പറ്റി ചിന്തിക്കുവാൻ എനിക്കു കഴിയുന്നില്ല. അദ്ദേഹത്തിനു താഴെപ്പറയുന്ന കാര്യങ്ങൾ ചെയ്യുവാൻ കഴിയണം: വരാപ്പുഴയുടെ കീഴിൽ ഇന്നു വേണ്ടുവോളം കത്തനാരന്മാരുള്ള സ്ഥിതിക്ക് അവരെ ഗോവയുടെ കീഴിൽ നിന്നു മാനസ്സാന്തരപ്പെടുന്ന പള്ളികളുടെമേൽ തടസ്സം കൂടാതെ നിയമിക്കുക; ഇരട്ടയധികാരത്തെ എല്ലാ പള്ളികളിലും നിന്നു

1. ഇവിടെ ലത്തീനിൽ ഒരു പിശകു വന്നുകൂടിയിട്ടുണ്ട്. നിഷേധാർത്ഥമുള്ള nunquam എന്നാണ് മുറയ്ക്ക് വരേണ്ടിയിരുന്നത്. പക്ഷേ അബദ്ധവശാൽ അത് നിഷേധദ്ധ്വനിയില്ലാത്ത umquam എന്നായിപ്പോയി. മൊയ്റിനെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഇതു അസാധാരണമാണെന്നു പറയേണ്ടിയിരിക്കുന്നു.

നിർമ്മാർജ്ജനം ചെയ്യുക; ഇരട്ടയധികാരത്തിൽ നിന്നുദിക്കുന്ന എല്ലാ പഴയപ്രശ്ന ങ്ങളെയും പരിഹരിക്കുകയും ഭാവിയിൽ വരാതെ നോക്കുകയും ചെയ്യുക; കയ്യേറ്റ ക്കാരനിൽ നിന്നു പട്ടമേല്ക്കാത്ത എല്ലാ ശീശ്മവൈദികർക്കും ഒരു ആശ്രമത്തിൽ വച്ച് ധ്യാനവും ജ്ഞാനോപദേശങ്ങളും വഴി പുതിയ ചൈതന്യം നല്കി അവർ യോഗ്യരായിത്തീരുന്നതുവരെ വിജ്ഞാനം പകർന്നു തിരുത്തി ശിക്ഷണം നൽകുക; മെല്ലൂസിൻെറ അനുയായികളിൽപ്പെട്ട വൈദികാർത്ഥികളെ ഒരു സെമിനാരിയിൽ വച്ച് ആവശ്യമായ പരീക്ഷകൾക്കു വിധേയരാക്കുക; അസാധുവായി നടന്ന വിവാഹങ്ങൾക്കു നിയമസാധുത്വം. നല്കുക. ഇങ്ങനെ ദയനീയമായ ഈ ക്രിസ്തീയ സമൂഹത്തിന് ഒരു പരിധിവരെയെങ്കിലും സമാധാനവും ക്രമവും തല്ക്കാലത്തേക്കു പുനഃസ്ഥാപിക്കുവാനാവും.

ഈ സഭയുടെ നന്മയ്ക്കു അത്യാവശ്യമാണെന്നുതോന്നുന്ന കാര്യങ്ങൾ നിർബ്ബ ന്ധത്താലെന്നതിൻെറ നിഴലുപോലുമില്ലാതെ ഉറപ്പിച്ചെടുക്കുവാൻ തിരുസ്സിംഹാ സനത്തിനു കിട്ടിയിരിക്കുന്ന ഒന്നാംതരം അവസരമാണ് പാത്രിയാർക്കായുടെ കീഴ്പ്പെടൽ. തുടർന്നു അത്രയ്ക്കു തീർച്ചയല്ലാത്തതെങ്കിലും വേറൊരവസരം വരാൻപോകുന്നു. അതായത് കീഴ്ക്കോടതി വിധി ശരിവെച്ചുകൊണ്ടുള്ള ഹൈക്കോടതിയുടെ ജൂലൈമാസത്തിൽ വരാൻപോകുന്ന വിധി.

സുരക്ഷിതമായി എനിക്കു ഇവിടം വിട്ടുപോകാനിടവരത്തക്കവിധം പഴയക്രമീകരണത്തെ- അതിനെ അങ്ങനെ വിളിക്കാമെങ്കിൽ - പൂർണ്ണമായും പുന:സ്ഥാപിക്കുകയും ജനങ്ങൾക്കുശാന്തതയും സുവർണ്ണമായ തുല്യഭാവവും (aurea indifferentia) നല്കത്തക്കവണ്ണം എല്ലാക്കാര്യങ്ങളും ക്രമീകരിക്കുകയും ചെയ്യണമെന്നു തിരുസ്സിംഹാസനം എന്നോടു കല്പിക്കുന്നു എന്നിരിക്കട്ടെ. യാതൊരു കഴിവുമില്ലാത്ത പാവപ്പെട്ട ഏകാകിയും (pauperculo solitario),ശത്രുക്കളുടെയും മിത്രങ്ങളുടെയും എതിർപ്പിനു വിധേയനുമായ എനിക്കു ഏല്പിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന ഈ പണി ഏറ്റം പ്രയാസകരമെന്നല്ല അസാദ്ധ്യമെന്നേ പറയേണ്ടൂ. കാരണം ശീശ്മക്കാരുടെ രോഷം അത്യുഗ്രവും കത്തോലിക്കരുടെ പ്രതീക്ഷ അത്യന്തം ഉത്ക്കണ്ഠാകുലവുമാണ്. അതിനും പുറമെ പതിനഞ്ചു പള്ളികളിൽ ഇരട്ടയധികാരം പുനഃസ്ഥാപിച്ചാൽ പൊട്ടിപ്പുറപ്പെടാവുന്ന നിരവധി തിന്മകൾ മൂലം ഇതു ഒരു കാരണത്താലും സ്വാഗതാർഹവും ഒരു വിധത്തിലും ഉപകാരപ്രദവും ആയിരിക്കുകയില്ല.

ശക്തിയായ ചൂടും- ഇതു വഹിക്കുവാൻ പേർസിക്കോ മെത്രാന് തീർച്ചയായും സാധിക്കുമായിരുന്നില്ല- ഏതാനും ആഴ്ചകൾക്കുള്ളിൽ തുടങ്ങുന്ന കനത്ത കാലവർഷവും കാരണത്താൽ മറ്റു പള്ളികളിലേക്കു പോകുവാൻ എനിക്കു സാധിക്കുകയില്ല. പാത്രിയാർക്കായുടെ എഴുത്തും അപ്പീൽ കേൾക്കുവാനുള്ള സമയവും അങ്ങയുടെ ഇനിയത്തെ നിർദ്ദേശങ്ങളും കാത്തുകൊണ്ട്, സ്വന്തറീത്തിൽപ്പെട്ട മെത്രാനെ ഈ ജനത്തിനു പ്രത്യേകമായി കൊടുക്കാതെ ഈ ശീശ്മക്കാരെ ജയിക്കാനോ ബാബേൽക്കാരെ തടയാനോ സാധിക്കുമോ എന്ന സംശയത്തിൽ ഏറ്റം പുതിയ അനുഭവം കൊണ്ടു സ്ഥിരീകൃതനായി ഒരു തടവുകാരനെപ്പോലെ ഞാൻ ഇവിടെ കഴിയുകയാണ്. ●

37

S.C. Malabaresi 1862-1877
Fol. 652 R-V

എൽത്തുരുത്ത് മെയ് 10, 1877.

ബാബേൽ പാത്രിയാർക്കായുടെ മെല്ലൂസുമെത്രാനുള്ള എഴുത്തുവരാപ്പുഴെ എത്തിക്കഴിഞ്ഞു എന്നും ഈ ദിവസങ്ങളിൽ വികാരി അപ്പൊസ്തോലിക്കാ അതിനെ കയ്യേറ്റക്കാരൻ ഇപ്പോഴും താമസിക്കുന്ന മദ്രാസിലേക്കു അയക്കുമെന്നുമുള്ള അറിവ് എട്ടുദിവസത്തേക്കു ഞാനും, സെക്രട്ടറിയും എൻെറ ദ്വിഭാഷിയും ആദ്ധ്യാത്മിക നവീകരണം നടത്തിത്തീർന്നപ്പോൾ കിട്ടി. ഈ എഴുത്തിനു ഉദ്ദേശിക്കുന്ന ഫലമുണ്ടാകുമോ എന്ന് ഏറെ സംശയിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. കാരണം മലബാറിൽ നിന്നു തന്നെ തിരിച്ചു വിളിക്കുകയില്ലെന്നു പാത്രിയാർക്കാ സത്യപ്രതിജ്ഞ ചെയ്തിട്ടുണ്ടെന്നും (jurejurando se obstrinxisse) ഒരു വേള തിരിച്ചുവിളിച്ചാൽത്തന്നെയും അത് നിർബന്ധംമൂലമല്ലാതെ അദ്ദേഹത്തിൻെറ സ്വന്തം മനസ്സാലെയായിരിക്കുകയില്ലെന്നും അതിനെ അനുസരിക്കുവാൻ തനിക്കു കടമയില്ലെന്നും ഒന്നിലധികം പ്രാവശ്യം മെല്ലൂസുമെത്രാൻ പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ട്. 1862-ൽ റോമ്മായിൽ നിന്നു തിരിച്ചു ചെന്നിട്ടു, അന്നും റൊക്കോസു മെത്രാൻ മലബാറിൽ കഴിയുകയാണെന്ന സങ്കല്പത്തിൽ, ബാബേലിലേക്കു തിരിച്ചു ചെല്ലുവാൻ അദ്ദേഹത്തിനു താൻ കൊടുത്ത മുൻകല്പന ഇതേ വൃദ്ധപാപി (idem senex peccator) വിശ്വസ്തതയില്ലാതെ (cum Graeca fede) പിൻവലിച്ചുകൊണ്ടു എഴുതിയിട്ടുണ്ട്. എൻെറ 19-ാം നമ്പർ കത്തിനോടു ചേർത്തു അയച്ചു തന്നിട്ടുള്ള ഈ എഴുത്തിനെപ്പറ്റി ഓർക്കുമ്പോൾ എൻെറ സംശയം കൂടുതൽ ഉറച്ചുവരുന്നു.

ഞങ്ങളുടെ കൈവശത്തിലായ ചിറ്റാട്ടുകരപള്ളിയിൽ ഏതാനും ജോലികളിൽ മാറ്റം വന്നു. കുറച്ചുനാൾ മുമ്പ് എൻെറ ദ്വിഭാഷിയെ വടി കൊണ്ടല്ല, മലബാറുകാരുടെയിടയിൽ ഏറ്റം ഹീനമായി കരുതുന്ന ചൂലുകൊണ്ട് (scopis) കൈയേറ്റം [1] ചെയ്യാൻ മുതിർന്ന ശീശ്മക്കാരിൽ ഏറ്റം ദുർവ്വാശിക്കാരനായ ചുമ്മാർ ഭക്തിഹീനമായ അഹന്തയ്ക്കു അർഹിക്കുന്ന (sacrilega audacia dignam)

1. നിധീരിക്കൽ മാണിക്കത്തനാർ സുറിയാനിസഭയ്ക്കുവേണ്ടി സഹിച്ചിട്ടുള്ള ഇത്തരം അപമാനങ്ങളെക്കുറിച്ച്

ശിക്ഷ അനുഭവിക്കുവാൻ ഇപ്പോൾ നിർബ്ബന്ധിതനായിരിക്കുകയാണ്. എന്തെന്നാൽ തിരുക്കർമ്മങ്ങൾ നടത്തുന്നതിൽ നിന്നു കത്തോലിക്കരെ തടയുവാൻ ആഗ്രഹിച്ചുകൊണ്ട് ഞങ്ങളുടെ തിരുവസ്തുക്കൾ (supellectilem nostram sacram) അയാൾ മോഷ്ടിച്ചെടുത്തു. ഏതായാലും മജിസ്ട്രേട്ടിൻെറ മുമ്പാകെ പരാതിപ്പെട്ടതിൽ അയാൾക്കു മൂന്നുമാസത്തെ തടവുശിക്ഷ കിട്ടി. (condemnatus fuit) ഈ കാലത്തിനിടയിൽ വിലങ്ങോടു കൂടി അയാൾ പൊതുവഴികൾ ചൂലുകൊണ്ടു അടിച്ചു വാരാൻ നിർബ്ബന്ധിതനായിരിക്കുകയാണ്. (plateas publicas scopis mundare cogitur) ഇയാളുടെ അനുയായികളായ ചിറ്റാട്ടുകര പള്ളിയിലെ ശീശ്മ വിഭാഗം നടത്തിപ്പുകാർ ഇതിലും കഠിനമായ ശിക്ഷയെ ഭയപ്പെടുന്നു. എന്തെന്നാൽ കേസ്സിൽ ഞങ്ങളുടെ ചെലവു തിരിച്ചടയ്ക്കുന്നതിനായി ഈടു വച്ചിരുന്ന അവരുടെ വസ്തുക്കളുടെ തെറ്റായ കണക്കു ബുക്ക് അവർ മജിസ്ട്രേട്ടിൻെറ മുമ്പാകെ ഹാജരാക്കി. (magistratui falsam tabulam proprietatum suarum ad restituendum nobis nostras expensas litis oppigneratarum) ഞാൻ അവരോടു ക്ഷമിച്ചാൽ, പകുതി ഭാഗം ജനവുമൊന്നിച്ച് കീഴ്പ്പെടുന്നതിന് ഇപ്പോൾ അവർ താല്പര്യം കാണിക്കുന്നു. ഏറ്റം ശുദ്ധമായ ഈ ലക്ഷ്യത്തോടെ മാനസ്സാന്തരപ്പെട്ട ക്രിസ്ത്യാനികൾ പെന്തക്കുസ്താ ദിവസം എന്നെ ചിറ്റാട്ടുകരയിൽ ആഘോഷപൂർവ്വം സ്വീകരിക്കുന്നതാണ്. അറിവില്ലാത്തതും മടിപിടിച്ചതുമായ ഈ തലമുറയോടു ഞാൻ എന്തു ചെയ്യും? മാനസ്സാന്തരപ്പെട്ട ഇവരുടെ മേൽനോട്ടം ഏല്പിക്കുന്നതിനായി ഗോവ പക്ഷത്തു നിന്നുള്ള ഒരു കത്തനാരുപോലുമില്ലാത്തതിനാൽ എൻെറ അന്ധാളിപ്പു കൂടുകയാണ്. ഗോവൻ ഭാഗത്തുള്ള മാനസ്സാന്തരപ്പെടേണ്ട ഓരോ പള്ളിയെക്കുറിച്ചും ഈ പ്രശ്നം ഉണ്ടാകുന്നതാണ്. വരാപ്പുഴയുടെ കീഴിൽ നിന്നു കത്തനാരന്മാരെ ഞാൻ വിളിച്ചാൽ, തങ്ങൾ മിഷനറിമാരുടെ നുകത്തിന് അടിമപ്പെടാൻ തയ്യാറില്ലെന്നു ജനം മുഴുവനും പറയും. അതിനാൽ ഉടൻ തന്നെ സുറിയാനി ജനത്തെ മുഴുവനും ഒരു നിയന്താവിൻെറ കീഴിൽ ആക്കുന്നതല്ലെങ്കിൽ, താമസം കൂടാതെ തിരുസ്സിംഹാസനം ഈ പ്രശ്നം പരിഹരിക്കേണ്ടതാണ്. എന്താണ് ചെയ്യേണ്ടതെന്ന് എനിക്കറിഞ്ഞുകൂടാ.

താമസിയാതെ തങ്ങൾ മലബാർ സുറിയാനിക്കാരിൽ നിന്നു വേർപെടുത്തപ്പെടുമെന്നു മിഷനറിമാർ വാർത്ത പ്രചരിപ്പിക്കുന്നതായി പല ഭാഗങ്ങളിൽ നിന്നും എനിക്കു അറിവു ലഭിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഏതായാലും ഞങ്ങളുടെ കത്തോലിക്കാ ജനം ശാന്തമായി കഴിയുന്നു.

●

സുറിയാനിക്കാരോടു പൊതുവായും നിധീരിയോടു പ്രത്യേകമായും ഒട്ടും അനുഭാവമില്ലാതിരുന്ന അപ്പൊസ്തോലിക്ക് ഡെലഗറ്റു സലേസ്ക്കി (Zaleski) യുണ്ടോ അറിഞ്ഞിട്ടുള്ളു! മാണിക്കത്തനാരുടെ മരണ വാർത്തയറിഞ്ഞിട്ടുപോലും ഈ വൈദികശ്രേഷ്ഠന് അദ്ദേഹത്തെക്കുറിച്ച് നല്ലതായി ഒന്നും പറയാനില്ലായിരുന്നു. മാണിക്കത്തനാർക്കു വിശ്വാസം കുറവായിരുന്നു എന്നും സ്ഥാനമോഹിയായ അദ്ദേഹം അവസാനനാളുകളിൽ മെത്രാൻ പദവി ലബ്ധിക്കായി ശീശ്മക്കാരുടെ പക്കൽ പോയിരുന്നു എന്നും കുദാശകൾ ലഭിക്കാതെയാണ് അദ്ദേഹം മരിച്ചത് എന്നും 1904 ജൂലൈ 14-നു കാണ്ടിയിൽ നിന്നു സലേസ്ക്കി പ്രൊപ്പഗാന്താ സംഘത്തിൻെറ അദ്ധ്യക്ഷൻ കർദ്ദിനാൾ ഗോത്തിക്ക് എഴുതിയ കത്തിൽ പറഞ്ഞുകാണുന്നു. (Archives of Or. Cong. 991/31).

38

SOCG 1877 Ponenze Luglio
Originali. Estrasommario

തൃശൂരിനടുത്തുള്ള എൽത്തുരുത്ത്, ജൂൺ 4, 1877

പാത്രിയാർക്കായുടെ എഴുത്തിനെപ്പറ്റി എന്തു പറയണമെന്നും എന്തു ചെയ്യണമെന്നും ശീശ്മക്കാരുടെ ആലോചനാസംഘം എന്നു പറയാവുന്ന (quasi senatum) തൃശൂർ പള്ളിയിലെ പന്ത്രണ്ടു പ്രമാണികളുമായി ആലോചിക്കുവാൻ വേണ്ടി മെയ് 25-നു മെല്ലൂസ് മെത്രാൻ മദ്രാസിൽ നിന്നു തൃശൂരിലേക്കു മടങ്ങി. പാത്രിയാർക്കായുടെ എഴുത്തുണ്ടായിരുന്നാലും, തിരുസ്സിംഹാസനം ഈ ജനത്തിനു സുറിയാനി മെത്രാനെ അനുവദിച്ചുകൊടുക്കുന്നതുവരെ ശീശ്മ തുടരണമെന്നു തീരുമാനിച്ചതായിട്ടാണ് കേൾക്കുന്നത്. ഈ എഴുത്തു പാത്രിയാർക്കായുടെ കൈകൊണ്ട് എഴുതിയതല്ലെന്നും മറ്റാരുടേയോ കയ്യെഴുത്താണെന്നും കാണുന്നതിനു വേണ്ടി മുമ്പു പാത്രിയാർക്കാ എഴുതിയിട്ടുള്ള മറ്റു കത്തുകളിലെ അക്ഷരങ്ങളുമായി താരതമ്യപ്പെടുത്തി നോക്കുവാൻ സ്വന്തം കത്തനാരന്മാർക്കും ജനപ്രമാണികൾക്കും കയ്യേറ്റക്കാരൻ ആജ്ഞ നല്കി. സത്യത്തിൽ അങ്ങനെയാണു താനും. കാരണം, വേറൊരാളെഴുതിയ കത്തിൽ പാത്രിയാർക്കായ്ക്കു അസുഖം കാരണത്താൽ സ്വന്തം പേരു വയ്ക്കാനേ സാധിച്ചുള്ളു. അതിനാൽ ഈ കത്തിൻെറ നിർമ്മാണം എൻെറ മേലും വികാരി അപ്പൊസ്തോലിക്കായുടെമേലും ഡെലഗെറ്റ് അപ്പൊസ്തോലിക്കായുടെമേലും മാറിമാറി ആരോപിച്ചുകൊണ്ടുള്ള വളരെയേറെ അപവാദം ഉയർന്നിട്ടുണ്ട്. ഇവയെല്ലാം കുർബ്ബാനയുടെ തിരുനാൾ ദിവസം ഒല്ലൂരിൽ നടത്തിയ പ്രസംഗത്തിൽ ഞാൻ ഖണ്ഡിക്കുകയുണ്ടായി. തൃശൂരിലെ പ്രമാണികൾ ഉടൻ തിരിച്ചുവരുന്നില്ലെങ്കിൽ ആ പള്ളി താമസിയാതെ ഞാൻ അവരുടെ കയ്യിൽ നിന്നു പിടിച്ചെടുത്തു കത്തോലിക്കർക്കു തിരിച്ചുകൊടുക്കുമെന്ന് ആ പ്രസംഗത്തിൽ അവരെ ഞാൻ അനുസ്മരിപ്പിച്ചു. കയ്യേറ്റക്കാരൻ ഇപ്പോൾ വിശുദ്ധ പട്ടങ്ങൾ കൊടുക്കുവാനുദ്ദേശിക്കുന്ന ശമ്മാശ്ശമ്മാരെ, കരുണയ്ക്കുള്ള സകല

അർഹതയും തങ്ങളിൽ നിന്നു നീക്കിക്കളയാതിരിക്കുവാൻ വേണ്ടി മേലിൽ അദ്ദേഹത്തിൽ നിന്നു പട്ടങ്ങൾ സ്വീകരിക്കരുതെന്നു ഞാൻ ഗൗരവപൂർവ്വം ഗുണദോഷിച്ചു. അവസാനമായി, പ്രമാണികൾ ഒരു മാതിരി തടവുകാരെയെന്നപോലെ ശീശ്മയിൽ പിടിച്ചു നിർത്തിയിരിക്കുന്ന സാധാരണ ജനത്തെ(populum inferiorem) വ്യാകുലമാതാവിനോടുള്ള അവരുടെ ഭക്തിയിൽ കൂടുതൽ ഉറപ്പിക്കുവാൻ ഞാൻ പരിശ്രമിച്ചു. വ്യാകുലമാതാവിൻെറ നാമത്തിലുള്ള തങ്ങളുടെ പള്ളിയെ ഒരിക്കലും തങ്ങൾ ഉപേക്ഷിക്കുകയില്ലെന്നു അവർ പ്രഖ്യാപിച്ചിരുന്നു. എന്നാൽ തൃശൂർക്കാരിൽ ചുരുക്കം ചിലർ ഒല്ലൂരെ പെരുന്നാളിനു വന്നെങ്കിലും അവരെ അവിടെ അകറ്റി നിർത്തുകയാണുണ്ടായത്. അവരുടെ പള്ളിയിൽ ഇക്കൊല്ലം കുർബ്ബാനയുടെ തിരുനാൾ ആദ്യമായി ആഘോഷിച്ചു. പ്രസംഗകനെ കല്ലെറിയുകയാണ് ഇത്തരം പ്രസംഗത്തിനുള്ള ഏറ്റം നല്ല പ്രത്യുത്തരം എന്നു പറഞ്ഞു അവരിൽ എൻെറ പ്രസംഗം കേട്ട ഒരാൾ കോപത്തോടെ ഇറങ്ങിപ്പോയി.

ഇന്നലെ, നല്ല തെളിഞ്ഞ ഒരു ഞായറാഴ്ച, മാർപ്പാപ്പായുടെ ജൂബിലി പ്രമാണിച്ചു ഞാൻ തൃശൂരിലേക്കു പോയി. മെല്ലൂസുമെത്രാൻ താമസിക്കുന്ന പള്ളിയുടെ നൂറടിയടുത്തു വിശ്വാസികൾ തങ്ങൾക്കായി പണുതിരിക്കുന്ന ചെറിയ പള്ളിയിൽ ഞാൻ കുർബ്ബാന ചൊല്ലുകയും കത്തോലിക്കരും ശീശ്മക്കാരുമുൾപ്പെട്ട വലിയ ഒരു ജനക്കൂട്ടത്തോടു ദൈവം നമ്മുടെ വലിയ പാപ്പായിൽ ചെയ്തിരിക്കുന്ന വൻകാര്യങ്ങളെപ്പറ്റി പ്രസംഗിക്കുകയും ചെയ്തു. ഇപ്പോൾ രണ്ടു വിധത്തിൽ ശീശ്മക്കാരനായ കയ്യേറ്റക്കാരന് തൃശൂർ പട്ടണത്തിലെ എൻെറ ആഗമനം മൂലം വളരെ മനസ്സു മടുപ്പാണെന്നു പറയപ്പെടുന്നു.

ചിറ്റാട്ടുകര കേസ്സിലെ അപ്പീലിന്മേൽ മദ്രാസു ഹൈക്കോടതി ഒന്നരമാസത്തിനു ശേഷം വിധി പറയുന്നതാണ്. അതു ഞങ്ങൾക്കു അനുകൂലമായിരിക്കുമെങ്കിൽ ചില നല്ല കാര്യങ്ങൾ പ്രതീക്ഷിക്കാം. എന്തെന്നാൽ, അപ്പോൾ കീഴ്പ്പെടാൻ തയ്യാറാണെന്ന് ചില പള്ളികൾ പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ട്. അതു സംഭവിക്കുന്ന പക്ഷം, ഗോവക്കാരുടെ കീഴിൽ വൈദികരില്ലാത്ത സ്ഥിതിക്ക്, അവരുടെ അധികാരാതിർത്തിയിൽ ശീശ്മയിൽ നിന്നു തിരിച്ചു വരുന്ന പള്ളികളുടെമേൽ ഏതു വൈദികരെ നിയമിക്കണം എന്ന ചോദ്യത്തിനുള്ള അങ്ങയുടെ ഉത്തരം അപ്പോൾ എനിക്കു ലഭിക്കും എന്നു പ്രത്യാശിക്കുന്നു. എന്നിൽ നിന്നു തിരുപ്പട്ടങ്ങൾ സ്വീകരിക്കാനു തകത്തക്കവിധം ഏതാനും സുറിയാനി യുവാക്കൾക്കു വേണ്ട അനുവാദപത്രങ്ങൾ (litteras Dimissoriales) താൻ കൊടുത്തതായി ഗോവ ആർച്ചുബിഷപ്പ് എനിക്കെഴുതിയിരിക്കുന്നു. എന്നാൽ ശീശ്മയിൽ നിന്നു വീണ്ടെടുത്തിട്ടുള്ള ഇത്രയേറെ പള്ളികൾക്കു ഏതാനും നവവൈദികരെക്കൊണ്ടു എന്തു ചെയ്യാനാവും? ഈ യുവാക്കൾ വന്നാൽ അവർക്കു തിരുപ്പട്ടങ്ങൾ കൊടുക്കാൻ എങ്ങനെ വിസ്സമ്മതിക്കാനാവും? അതേ സമയം, ഏതാണ്ടു അസ്തമിച്ച സ്ഥിതിയിലിരിക്കുന്ന ഗോവയുടെ അസാധാരണാധികാരത്തെ ഇന്നത്തെ സ്ഥിതിയിൽ പുനഃസ്ഥാപിക്കുക വിവേകത്തിനു ചേർന്നതാണോ എന്നു ഞാൻ സംശയിക്കുന്നു. [1]

1. മൊയ്റീൻ ചോദിച്ച നിരവധി ചോദ്യങ്ങളിൽ ഈ ഒരെണ്ണത്തിനു മാത്രം പ്രൊപ്പഗാന്താ സംഘം 1877 ജൂലൈ 5-നു ഉത്തരം നല്കി. അതായത്, മൊയ്റീൻ മലബാറിൽ ആർക്കും, പ്രത്യേകിച്ചു സുറിയാനിക്കാ

ഗോവ ആർച്ചുബിഷപ്പ് [2] സുറിയാനിക്കാരുടെ മേൽ തൻെറ വികാരി ജനറാളും കൊടുങ്ങല്ലൂർ അതിരൂപതയുടെ അഡ്മിനിസ്ട്രേറ്ററുമായി (Gubernator) രുന്ന ബനഡിക്റ്റ് റൊസാരിയോ ഗോമസിനെ കൊച്ചിയിൽ നിന്നു തിരിച്ചു വിളിച്ചു. അദ്ദേഹത്തിൻെറ സാന്നിദ്ധ്യം പ്രയോജനരഹിതമായിരുന്നു. പകരം അകലെ സുറിയാനിക്കാരുടെ ഭാഗത്തു, കൊല്ലത്തു, താമസിക്കുന്ന ലത്തീൻകാർക്കായുള്ള വികാരി ജനറാളും കൊച്ചിരൂപതയുടെ അഡ്മിനിസ്ട്രേറ്ററുമായ ക്രിസ്റ്റഫർ ..... [3] നാസറത്തിനെ അടുത്ത കാലത്തു നിയമിച്ചു. ഇക്കാരണത്താൽ ഏപ്രിൽ 26-ലെ എൻെറ കത്തിനുള്ള അങ്ങയുടെ മറുപടി വലിയ ആകാംക്ഷയോടെ ഞാൻ പ്രതീക്ഷിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു.

ഇനി മദ്രാസിലെ തീരുമാനം വല്ല ചെറിയ കാര്യത്തിൽ പോലും ശീശ്മക്കാർക്കു അനുകൂലമായാൽ - ദൈവം അതിനിടവരുത്താതിരിക്കട്ടെ - അവർ ഉടൻ പുതിയ വിജയഘോഷങ്ങൾ പാടും. ഈ സഭയുടെ സ്ഥിതി ഇന്നും ഏറ്റം വലിയ അപകടത്തിലാണ്. ഇപ്പോൾ കിട്ടിയ അറിവനുസരിച്ച് തെക്കൻ പ്രദേശത്തു വരാപ്പുഴയുടെ കീഴിലുള്ള വിളക്കുമാടം പള്ളിയുടെ സംരക്ഷകൻ, (patronus) സമ്പന്നനായ ഒരു മനുഷ്യൻ, കഴിഞ്ഞ കൊല്ലം മെല്ലൂസു മെത്രാനോടു ചെയ്തതായി പറയപ്പെടുന്ന വാഗ്ദാനമനുസരിച്ച്, ഏതാനും ദിവസങ്ങൾക്കു മുമ്പ് ആ പള്ളി ശീശ്മക്കാർക്കു തുറന്നു കൊടുത്തു. ഈ വാർത്ത ശരിയാണെങ്കിൽ, എൻെറ മലബാറിലെ ആഗമനത്തിനുശേഷം ശീശ്മപക്ഷത്തേക്കു പോയ ആദ്യത്തെ പള്ളിയായിരിക്കും അത്.

മലബാറിനെ മുഴുവനും വലിയ ദുഃഖം ബാധിച്ചിരിക്കുകയാണ്. മൂന്നാം സഭയിലെ സംഘങ്ങളും (capitula) ജ്ഞാനോപദേശങ്ങളും (instructiones) സമൂഹജീവിതത്തെ സംബന്ധിക്കുന്ന ഇതരകാര്യങ്ങളുമെല്ലാം കഴിഞ്ഞ രണ്ടു വർഷങ്ങളായി അധികാരികൾ ഉപേക്ഷിച്ചിരിക്കുകയാണെന്ന് പ്രസ്തുത സന്യാസികൾ വിലപിക്കുന്നു. ഈ ആശ്രമത്തിലെ സന്യാസികൾ ധ്യാനം, പതിവുള്ള സമൂഹപ്രാർത്ഥന എന്നിവ കൃത്യമായും ഭക്തിപൂർവ്വവും നടത്തുന്നതിനുപുറമെ അവരിൽ മൂത്തയാളിനെ സ്വന്തമനസ്സാലെ അനുസരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. കാരണം, ഈ ആശ്രമത്തിൻെറ വികാരിയും അതേ സമയം ആർച്ചുബിഷപ്പിൻെറ വികാരിജനറാളും എൽത്തുരുത്തു സെമിനാരിയുടെ അധിപനും അവിടത്തെ ഏക അദ്ധ്യാപകനുമായ (solusque professor) കാപ്പിൽ അവരിൽ നിന്നും മുഴുവനായും വിട്ടുകന്നു സെമിനാരിക്കാരോടുകൂടി ഏകനായി ജീവിക്കുകയും ഇവരോടു സംസാരിക്കുവാൻ പോലും സന്യാസികൾക്കു അനുമതി നിഷേധിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുകയാണ്.

ർക്കു പട്ടം കൊടുക്കുരുതെന്ന്. Lettere 1877 Fol. 298 R-V. ബാക്കിയൊന്നിനും ഉത്തരം കൊടുക്കാതിരുന്നതു താമസിയാതെ മൊയ്റീനെ തിരിച്ചയയ്ക്കാനിരുന്നതിനാലെന്നു വ്യക്തം.

2. ഈ ഖണ്ഡികയിൽ എഴുതിയിരിക്കുന്നവ മുഴുവനും കൃത്യമാണെന്നു പറയാനാവില്ല. കാരണം ഏതാനും വാക്കുകൾ കീറിപ്പോയതുമൂലം ഊഹിച്ചെടുത്തതാണ്.

3. ഇവിടെ പേരിൻെറ ഒരു വാക്കു കീറിപ്പോയിരിക്കയാണ്. Ca എന്ന രണ്ടക്ഷരം മാത്രം ആരംഭത്തിൽ ശേഷിച്ചിരിക്കുന്നു.

ബഹിഷ്കൃതരായ ഏഴു സന്യാസികൾ ദുഃഖത്തോടെ അവരുടെ സ്വന്തനാടുകളിൽ കഴിയുന്നു. അവർക്കു സഭാപരമായ ഒരു ജോലിയുമില്ലെന്നു തന്നെയല്ല, അവരുടെ പത്രമേനിയോ, ചുരുങ്ങിയ പക്ഷം അതിൽ നിന്നുള്ള വരുമാനമെങ്കിലുമോ, മിഷനറിമാരോട്, ഫലമില്ലാതെ(in vanum) ചോദിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. ഈ സ്ഥലത്തെ സെമിനാരിക്കാരെ ഏതോ മന്ദത (languor) [4] ബാധിച്ചിട്ടുള്ളതായിക്കാണുന്നു കാരണം, അവരെ ഒന്നും പഠിപ്പിക്കാത്ത സ്ഥിതിക്ക് മനഃപൂർവ്വമല്ലാത്ത മടി അവരുടെയുള്ളിൽ വെറുപ്പിനു ജന്മം നല്കുന്നു. കത്തനാരന്മാരും ഞങ്ങളുടെ വിശ്വാസികളും തുടർച്ചയായി ഇങ്ങനെ ചോദിക്കുന്നു: പള്ളികളെയെല്ലാം ഏതാണ്ടു ഉപേക്ഷിച്ച നിലയിലാക്കിയിരിക്കുന്ന അവസ്ഥയ്ക്കു എന്നാണ് അന്തം വരിക? ശീശ്മയെ ജയിച്ചാൽ, തിരുസ്സിംഹാസനം, മാന്നാനത്തു നിന്നു നല്കിയ അപേക്ഷ കേൾക്കുമോ? എനിക്കാണെങ്കിൽ ക്ഷമയോടും തിരുസ്സിംഹാസനത്തിൻെറ പിതൃസഹജമായ പരിലാളനയിലുള്ള പൂർണ്ണ വിശ്വാസത്തോടും കൂടെ കാര്യങ്ങളുടെ അന്ത്യത്തെ കാത്തിരിക്കാനല്ലാതെ മറ്റൊന്നും പറയാനാവുന്നില്ല. ഇതു തന്നെയാണ് അനുദിനമെന്നോണമുള്ള എൻെറ വേദന.

കയ്യേറ്റക്കാരനിൽ നിന്നു വൈദികപട്ടം സ്വീകരിച്ച ഈഴക്കുന്നേൽ കുറിയാക്കോസു കത്തനാരെക്കുറിച്ച് എൻെറ 9, 11, 23, 25 എന്നീ കത്തുകളിൽ ഞാൻ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. വളരെയധികം തളർന്ന മനസ്സോടെ ദീർഘയാത്ര ചെയ്തു അദ്ദേഹം ഇവിടെ എൻെറയടുത്തു വന്നു, മാനസ്സാന്തരാനന്തരം പ്രായശ്ചിത്തം ചെയ്തുകൊണ്ടു, ശീശ്മക്കാരുടെ തുടർച്ചയായ പരിഹാസത്തിനിടയിൽ ഒരു വർഷം കഴിച്ചിട്ടും തനിക്കു വിമോചനം ലഭിക്കാനാവില്ലേ എന്നു ചോദിച്ചു. എന്നാലായവിധം സാന്ത്വനവാക്കുകൾ കൊണ്ടു അദ്ദേഹത്തെ ഞാൻ പറഞ്ഞയച്ചു. അദ്ദേഹത്തിൻെറ അനുഭവം (exemplum ejus) മെല്ലൂസുമെത്രാനിൽ നിന്നു വൈദികപട്ടം സ്വീകരിച്ച ഇതരവൈദികരെ മാത്രമല്ല അവരുടെ കുടുംബങ്ങളെയും നാടിനെത്തന്നെയും കീഴ്പ്പെടുന്നതിൽ നിന്നു പിന്തിരിപ്പിക്കുന്നുണ്ടെങ്കിലും അദ്ദേഹത്തിൻെറ കാര്യം വീണ്ടും ഞാൻ വികാരി അപ്പൊസ്തോലിക്കായോടു പറയുന്നതു കൊണ്ടു ഉപയോഗമുണ്ടെന്നു തോന്നുന്നില്ല. ഇക്കാര്യം അങ്ങയുടെ പരിഗണനയ്ക്കു എത്രമാത്രം സമർപ്പിച്ചാലും അതു അധികമായിപ്പോകയില്ല.

അന്ത്യോക്യായിലെ യാക്കോബായക്കാരുടെ പാത്രിയാർക്കാ ഇരകളുമായി മലബാർ വിട്ടു. അവർക്കു അദ്ദേഹത്തെ വെറുപ്പാണ്. അദ്ദേഹത്തിനു അവരെയും. മാർ അത്തനാസിയോസ് രോഗം മൂലം മരണാസന്നനാണെന്നു കേൾക്കുന്നു. ദൈവ പരിപാലന ഞങ്ങൾക്കു വഴി തയ്യാറാക്കുമോ? അങ്ങനെയാകുമാറാകട്ടെ എന്നു ഞാൻ ദൈവത്തെ പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു.

●

---

4. ഈ വാക്കിൻെറയും ഏതാനും അക്ഷരങ്ങൾ കീറിപ്പോയിരിക്കുന്നു. അവ, ഊഹം വച്ചു പൂരിപ്പിച്ചാണ് പരിഭാഷപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നത്.

39

SC Malabaresi 1862-1877
Fol. 674 R- 675 R

തൃശൂരിനടുത്തുള്ള എൽത്തുരുത്തു ആശ്രമത്തിൽ നിന്ന്

ജൂൺ 18, 1877

മാർച്ചു 16-ാംതീയതിയിലേതാണ് മലബാറുകാര്യങ്ങളെ സ്പർശിച്ചു കൊണ്ടുള്ള എനിക്കു കിട്ടിയ അങ്ങയുടെ ഒടുവിലത്തെ കത്ത്. ചിറ്റാട്ടുകരയിലെ ശീശ്മക്കാരുടെ കീഴ്പ്പെടൽ പ്രതീക്ഷിച്ചുകൊണ്ട് 37-ാം നമ്പർ കത്തിൽ ഞാനെഴുതിയ കാര്യങ്ങൾ നടന്നില്ല. കാരണം തൃശൂരിലെ പ്രമാണികളിൽപ്പെട്ട ചില പുരുഷന്മാർ അവിടെ ചെന്ന് ആ ജനത്തിൻെറ മനസ്സു വീണ്ടും മറിച്ചുകളഞ്ഞു. അതുമൂലം അങ്ങോട്ടു പോകുവാൻ എനിക്കു സാധിച്ചില്ല.

ഇന്നലെ ഞാൻ വീണ്ടും തൃശൂരിലെ ഞങ്ങളുടെ പള്ളിയിൽ കുർബ്ബാന ചൊല്ലുകയും പാത്രിയാർക്കാ മെല്ലൂസു മെത്രാനെഴുതിയ കത്തു പരസ്യമായി വായിക്കുകയും ചെയ്തു. എന്നിരുന്നാലും മൂന്നുവർഷമായി നില്ക്കുന്ന ശീശ്മമൂലം വഷളായിത്തീർന്ന ഈ ജനത്തിൻെറ മേൽ, സഭാഹയരാർക്കി മുഴുവൻെറയും ഒരുമിച്ചുള്ള എല്ലാ എഴുത്തുകളെയുംകാൾ മദ്രാസിലെ വിധി കൂടുതൽ സ്വാധീനം ചെലുത്തുന്നതാണ് (majoris efficaciae erit) കടന്നുപോകുന്ന ഒരു മെത്രാൻെറ ആശീർവ്വാദം ജനം സ്വീകരിക്കാതിരിക്കുകയും അദ്ദേഹത്തെ ശ്രവിക്കുന്നതിനു ചെവി ഒട്ടും കൊടുക്കാതിരിക്കുകയും ചെയ്യത്തക്കവിധം അത്രയധികം ശീശ്മക്കാരുടെ ഹൃദയം ഞങ്ങളിൽ നിന്നു അകന്നു പോയിരിക്കുന്നു.

മലബാറിലെ ചില പള്ളികളിൽ നിലവിലുള്ള സ്ഥിതി(ordo) ഏതു തരമാണെന്ന് ഈ അരണാട്ടുകരയിലെ ഇടവകപ്പള്ളിയുടെ ഉദാഹരണത്തിൽ നിന്ന് അങ്ങു ഊഹിച്ചാലും. ഈ പള്ളിയിൽ മൂന്നുവൈദികർ കുർബ്ബാന ചൊല്ലുന്നുണ്ട്. അവരിൽ ഒരാൾ വരാപ്പുഴ വികാരി അപ്പൊസ്തോലിക്കായ്ക്കും മറ്റെയാൾ ഗോവ ആർച്ചുബിഷപ്പിനും മൂന്നാമൻ കയ്യേറ്റക്കാരൻ മെത്രാനും വിധേയനാണ്. വരാപ്പുഴ പക്ഷക്കാ

രൻ വികാരിയുടെ കീഴിൽ ഒരു ചെറിയ ഭാഗം ജനമുണ്ട്. അടുത്തയാളാണ് തോമ്മാ കത്തനാർ (Presbyter Thomas). റോക്കോസു മെത്രാൻ തിരിച്ചുപോയപ്പോൾ ഗോവ പക്ഷത്തു ചേർന്ന ഇദ്ദേഹം വരാപ്പുഴ വികാരി അപ്പൊസ്തോലിക്കായെ എന്നും എതിർത്തു നിന്നു. വികാരി അപ്പൊസ്തോലിക്കാ ഇദ്ദേഹത്തെ സഭാശിക്ഷ യിൽപ്പെട്ടവനായി (ecclesiasticis censuris obstrictus) പ്രഖ്യാപിച്ചുകൊണ്ട് സ്വപ ക്ഷത്തെ വൈദികരോടൊപ്പം കുർബ്ബാന ചൊല്ലുവാൻ സ്വീകരിച്ചിട്ടില്ല. ഇദ്ദേഹം ഇന്നത്തെ ശീശ്മയെ അനുകൂലിക്കുന്നതായും പറയപ്പെടുന്നു. ഗോവ പക്ഷത്തായി രുന്ന ജനമെല്ലാം കയ്യേറ്റക്കാരനായ മെത്രാനെ അനുഗമിച്ചതിനാൽ ഇദ്ദേഹത്തിൻെറ കൂടെ ഒരൊറ്റ കുടുംബം പോലുമില്ല. ഇനിയത്തെയാളാണ് കൂനൻ കത്തനാർ (Presbyter Cunen) ഒരിക്കൽ ഗോവപക്ഷത്തായിരുന്ന ഇദ്ദേഹം ഇടവകക്കാരിൽ ഭൂരിപക്ഷത്തെയും തന്നോടു കൂടെ ശീശ്മയിലേക്കാനയിച്ചു. ഈ മൂന്നു വൈദികരും അങ്ങോട്ടും ഇങ്ങോട്ടും മഹറോനിലുൾപ്പെട്ടവരാണെന്ന ആരോപണമുയ ർത്തിക്കൊണ്ട് (se invicem excommunicatos declarantes) പരിശുദ്ധമായ ബലി ഒരേ ബലിപീഠത്തിൽ അനുദിനം അർപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു! ശീശ്മക്കാരനായ ആ വൈദികൻ അടുത്ത നാളിൽ എൻെറ ദ്വിഭാഷിയോടു പറഞ്ഞു: "മഹറോന് എന്തു വിലയുണ്ടെന്നാണ് താങ്കൾ കരുതുന്നത്? ഇതാ, പ്രൊപ്പഗാന്താക്കാർ [1] കൊള്ളക്കാരും അക്രമികളും കയ്യേറ്റക്കാരും അത്യാഗ്രഹികളായ ചെന്നായ്ക്കളുമാ ണെന്ന് (propagandistas esse usurpatores, invasores, intrusos, lupos rapaces) ഇത്രയുംനാൾ ഗോവക്കാർ പറഞ്ഞിരുന്നു. പ്രൊപ്പഗാന്താക്കാരാകട്ടെ ഗോവ പക്ഷക്കാരായ ഞങ്ങളെ എന്നും ശീശ്മക്കാരെന്നും മഹറോനിലുൾപ്പെട്ടവരെന്നുമാണ് വിളിച്ചിരുന്നത്. ഗോവാ ആർച്ചുബിഷപ്പ് ചിറ്റാട്ടുകര വികാരിയായി നിയമിച്ച ഈ തോമ്മായെത്തന്നെ വരാപ്പുഴ ആർച്ചുബിഷപ്പ് സഭാ ശിക്ഷയിൽപ്പെട്ടവനെന്ന് (censuratum) ഇന്നുവരെ വിളിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ടു പാത്രിയാർക്കാ ഞങ്ങൾ ക്കുവേണ്ടി അയച്ച മെത്രാൻ കയ്യേറ്റക്കാരനും മഹറോനിൽപ്പെട്ടയാളുമായിരുന്നാ ലെന്നപോലെ അദ്ദേഹത്തിനെതിരായി നിങ്ങൾ എന്തിനു വിഡ്ഢിഭാഷണം (blateratus) നടത്തുന്നു? നമ്മുടെ ഈ മലബാർ മുഴുവനും കോരിയൊഴിച്ചിരി ക്കുന്ന ഈ വിലക്കിനും മൂടക്കിനും മഹറോനും ഞങ്ങൾ പുല്ലിൻെറ വിലയേ കൊടുക്കുന്നുള്ളു. (Flocci facimus) സന്ദർശകൻ ഞങ്ങളുടെ പള്ളിയിൽ നിന്നു ഞങ്ങളെ ഇറക്കിവിട്ടാൽ, ഉടൻ ഞങ്ങൾ പണിയാൻ പോകുന്ന പള്ളിയുടെ സ്ഥലം ഇതാ കണ്ടുകൊള്ളുക."

ഇപ്പോൾ എനിക്കു വേറൊരു നാശം വന്നുകൂടിയിരിക്കുന്നു. എന്തെന്നാൽ ഞങ്ങളുടെ പാവപ്പെട്ട ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ രക്ഷയ്ക്കായി ഹിന്ദുക്കൾക്കെതിരെ എനിക്കു ശക്തമായ യുദ്ധം ചെയ്യേണ്ടതായി വന്നിരിക്കുന്നു. അയ്യന്തോളിലെ (Eiyentol) ബ്രാഹ്മണരും അവരോടു ചേർന്നു തൃശൂരിലെ സബ് മജിസ്ട്രേട്ടും (magistratus inferior) ശീശ്മക്കാരുടെ പ്രേരണയ്ക്കു വിധേയരായി ഒരു കൊല്ലമായി ആ സ്ഥലത്തെ ക്രിസ്ത്യാനികളെ പല വിധത്തിൽ ദ്രോഹിക്കുകയാണ്. ഹിന്ദുവായ ആ മജിസ്ട്രേട്ട് രണ്ടാഴ്ച മുമ്പ് നിരപരാധികളായ അഞ്ചു ക്രിസ്ത്യാനികളെ

1. റോമ്മായിലെ പ്രൊപ്പഗാന്താ കോൺഗ്രിഗേഷൻെറ കീഴിലുള്ള മിഷനറിമാരെയാണ് ഇങ്ങനെ വിളിച്ചിരുന്നത്. പോർട്ടുഗീസു ഭാഗക്കാരിൽ നിന്നും തിരിച്ചറിയാനുള്ള പേരാണിത്.

തന്നിഷ്ടപ്രകാരം ദുസ്സഹമായ ജയിലിലടച്ചു. ഞാൻ ആവശ്യപ്പെട്ടതനുസരിച്ച് ദിവാൻെറ അതായത് രാജാവിൻെറ മുഖ്യമന്ത്രിയുടെ, കല്പനപ്രകാരം, നാലുദിവസത്തെ ദുസ്സഹമായ പീഡനങ്ങളുടെ ശേഷം അവർ വിമോചിതരായി. ഇന്നലെ അവിടത്തെ ബ്രാഹ്മണർ അവരുടെ വേലക്കാരെ വിട്ട് ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ പ്രാർത്ഥനാലയം ഭാഗികമായി നശിപ്പിച്ചു, കുരിശുരൂപം തകർത്തു, പരിശുദ്ധ കന്യകാമറിയത്തിൻെറ രൂപം എടുത്തു കൊണ്ടുപോകയും ചെയ്തു. അതോടൊപ്പം തന്നെ കേസ്സു കേൾക്കേണ്ട മജിസ്ട്രേട്ടിന് അവർ സമ്മാനങ്ങളും കൊടുത്തയച്ചു. ഈ പാവപ്പെട്ട ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ സംരക്ഷണത്തിനു ആരുമില്ലാത്തതിനാൽ, അവരുടെ മേൽ ദയതോന്നി, എൻെറ കഷ്ടപ്പാടുകൾക്കു കൂടുതൽ ഭാരം വരുമെന്നിരുന്നിട്ടും, അവരുടെ രക്ഷയുടെ കാര്യം ഞാൻ ഏറ്റെടുത്തിരിക്കുകയാണ്.

ഏതു വിധത്തിലാണ് മലബാറിൽ സഭാകർമ്മങ്ങൾ പരികർമ്മം ചെയ്യുന്നത് എന്ന് ഈ എൽത്തുരുത്ത് ആശ്രമത്തിലെ ഈ ഉദാഹരണത്തിൽ നിന്നു ഗ്രഹിക്കാം: റോമൻക്രമം സുറിയാനിയിൽ പരിഭാഷപ്പെടുത്തിയ ക്രമമനുസരിച്ച് വികാരി ജനറാൾ കാപ്പിൽ വിശുദ്ധ ശനിയാഴ്ച പള്ളിയിൽ വലിയ മാമ്മോദീസാ തൊട്ടിയിൽ വെള്ളം വെഞ്ചരിച്ചു. സൈത്ത് ആ വെള്ളത്തിൽ ഒഴിക്കുകയുണ്ടായില്ല. [2] അനന്തരം അദ്ദേഹം ആ വെള്ളം ജനത്തിനു കുടിക്കുവാൻ കൊടുത്തു. പുതിയ വിശുദ്ധ തൈലം ഉയിർപ്പുതിരുനാളിനുശേഷം ആഴ്ചകൾ കഴിഞ്ഞാണ് ഈ വടക്കൻ പ്രദേശത്തെ ഏറെ പള്ളികളിലും വികാരിമാർ വരാപ്പുഴ നിന്നു കൊണ്ടുവന്നത്. ചില പള്ളികളിലാകട്ടെ പെന്തക്കുസ്തായ്ക്കു ശേഷവും. ഒരിടത്തും ഉയിർപ്പിൻെറയോ പെന്തക്കുസ്തായുടെയോ തലേദിവസം വിശുദ്ധ തൈലമൊഴിച്ചുകൊണ്ടു മാമ്മോദീസാതൊട്ടി വെഞ്ചരിച്ചിട്ടില്ല. വല്ല ഉപകാരവുമുണ്ടെന്നറിഞ്ഞാൽ ഇത്തരത്തിലുള്ള വളരെ ഉദാഹരണങ്ങൾ എനിക്കു വർണ്ണിക്കുവാനുണ്ട്. മേല്പറഞ്ഞ വികാരി ജനറാൾ ദുഃഖവെള്ളിയാഴ്ച റോമ്മാചക്രവർത്തിക്കുവേണ്ടിയും പ്രാർത്ഥന ആഘോഷമായി പാടി. ''ഇതെന്തിന്?'' എന്നു ചോദിച്ചപ്പോൾ സന്യാസികൾ പ്രതിവചിച്ചു: ''മാർപാപ്പായുടെ ഭൗതികാധികാരത്തിനു വേണ്ടി''! വികാരിജനറാളന്മാർ ഈ വിധം പ്രവർത്തിച്ചാൽ ആരുടെയും നിരീക്ഷണത്തിനു വിധേയരല്ലാത്ത മറ്റാളുകളെക്കുറിച്ചു എന്തു പറയാനാണ്?

കഴിഞ്ഞ ഡിസംബർ 29-ലെ എഴുത്തു വഴി ഞാൻ ആവശ്യപ്പെട്ടിരുന്ന രേഖകൾ ഇതുവരെ എനിക്കു കിട്ടിയിട്ടില്ല. എന്നിരുന്നാലും അടുത്ത മാസം തീരുമാനിക്കേണ്ട അപ്പീൽകേസ്സിൽ അവ ഏറ്റം ഉപകാരപ്രദമായിരിക്കുമായിരുന്നിട്ടും, കയ്യേറ്റക്കാരായ കൽദായരെ തിരിച്ചുവിളിക്കുവാൻ പാത്രിയാർക്കാ എഴുതിയ ഒറ്റ എഴുത്തിൻെറ ബലം അവയെയെല്ലാം അതിലംഘിക്കും. അതിൻെറ ആധികാരികമായ കോപ്പി വരാപ്പുഴ വികാരി അപ്പൊസ്തോലിക്കായോടു ഞാൻ ചോദിച്ചു വാങ്ങിയിട്ടുണ്ട്.

●

2. അക്കാലത്തുണ്ടായിരുന്ന ലത്തീൻ ക്രമത്തിൻെറ പരിഭാഷയാണ് സുറിയാനിക്കാരുടെ ചില പള്ളികളിൽ ദുഃഖശനിയാഴ്ച നടത്തിയിരുന്നത്. കൊവേന്തപ്പള്ളികളിലും ചില വലിയ പള്ളികളിലും മാത്രമേ ഇതു നടന്നിരുന്നുള്ളൂ. ലത്തീൻ ക്രമം സുറിയാനിയിൽ നടത്തിയതു വികലമായിട്ടാണെന്നാണ് മൊയ്റീൻ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത്.

40

SC Malabaresi 1862-1867

Fol. 682 R- 683R

അരണാട്ടുകര, ജൂൺ, 25, 1877

ഗോവയുടെ കീഴിലുള്ള എല്ലാ പള്ളികളും തന്നെ കയ്യേറ്റക്കാരനായ മെത്രാനെ അനുഗമിക്കുക വഴി സുറിയാനിക്കാരുടെയിടയിൽ ഏതാണ്ടു അസ്തമിച്ചുപോയ ഗോവയധികാരത്തെ പ്രസ്തുത പള്ളികൾ, ഞങ്ങൾ പ്രതീക്ഷിക്കുന്നതുപോലെ, തിരിച്ചുവന്നു കഴിയുമ്പോൾ, പുനരുദ്ധരിക്കണമോ എന്നും ഗോവയ്ക്കു വൈദികരില്ലാത്ത സ്ഥിതിക്കു ആ പള്ളികളിൽ ഏതു വൈദികരെ നിയമിക്കണമെന്നും പലപ്രാവശ്യം ഞാൻ അങ്ങയോടു ചോദിച്ചു കഴിഞ്ഞു. സുറിയാനിറീത്തിനുവേണ്ടിയുള്ള ഏതാണ്ടു അനാവശ്യമായിത്തീർന്ന വികാരി ജനറാൾ സ്ഥാനം അടുത്ത കാലത്തു നിർത്തൽ ചെയ്യുകയും ലത്തീൻ റീത്തിനു വേണ്ടിയുള്ള വികാരി ജനറാളിനെ ആ ജോലി ഏല്പിക്കുകയും ചെയ്ത ഗോവ ആർച്ചുബിഷപ്പ് ഈ ദിവസങ്ങളിൽ എനിക്കു ഇപ്രകാരം എഴുതി. [1] " സുറിയാനിക്കാരുടെ സ്ഥതി എങ്ങനെയായിരിക്കും? മുമ്പുണ്ടായിരുന്ന അതേ അവസ്ഥ (L'ancien status quo) യിലായിരിക്കുമോ അവർ? വരാപ്പുഴയിലെ മോൺസിഞ്ഞോർ കഴിഞ്ഞ വർഷങ്ങളിൽ സ്വീകരിച്ച പള്ളികളും മെല്ലൂസിൻെറ പക്ഷത്തേക്കു മാറിയ പള്ളികളും വരാപ്പുഴയുടെ അധികാരത്തിൻ കീഴിലേക്കു ചേരാൻ നിർബന്ധിതമാകുമോ? മെല്ലൂസു മലബാറിലായിരിക്കെ അദ്ദേഹത്തിൽ നിന്ന് പട്ടം സ്വീകരിച്ച നിർഭാഗ്യവാൻമാരെപ്പറ്റി എന്താണ് ചെയ്യുക? അവർ മുടക്കിൻകീഴിൽ കഴിയുമോ? മാർറോക്കോസിൽ നിന്നുപട്ടം സ്വീകരിച്ചവരെപ്പോലെ ഇതും ഭാവിയിൽ പ്രശ്നങ്ങളുടെ ഒരു ഭാഗമായിരിക്കും. മോൺസിഞ്ഞോറേ, മെല്ലൂസുപോയാലും എല്ലാക്കാര്യങ്ങളും ക്രമീകരിക്കുവാൻ വേണ്ടി താങ്കൾ കുറെ സമയം കൂടെ മലബാറിൽ താമസിക്കണമെന്നാണ് എനിക്കു തോന്നുന്നത്.[2]. ഞാൻ താങ്കളെ അറിയിച്ചിട്ടുള്ള

1. പതിവുപോലെ ഈ എഴുത്തും ഫ്രഞ്ചിലാണ്.

2. ഇതിനോടകം മൊയ്റീൻെറ സാന്നിദ്ധ്യം മലബാറിൽ അപകടകരമാണെന്ന് പേർസിക്കോ പ്രൊപ്പഗാന്താ കോൺഗ്രിഗേഷന് റിപ്പോർട്ടു കൊടുത്തിരുന്നു. 1877 ഏപ്രിൽ 29-ലെ അദ്ദേഹത്തിൻെറ റിപ്പോർട്ടിൽ പറയുന്നതു മൊയ്റീൻ സുറിയാനിക്കാരെ സ്പഷ്ടമായി പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുന്നു എന്നാണ്. Ponenze 1877 P. 600 റിപ്പോർട്ടിലെ 12-ാം ഖണ്ഡിക.

തുപോലെ ഇപ്പോഴത്തെ എൻെറ വികാരിക്കു ഞാൻ കൊടുത്തിരിക്കുന്നത് പഴയ ആളിനു കൊടുത്ത അതേ നിർദ്ദേശങ്ങൾ തന്നെയാണ്. കൊടുങ്ങല്ലൂരിൻെറ വികാരിയായിട്ട് അയയ്ക്കുന്നതിനായി യൂറോപ്പിൽ നിന്നു നല്ല ഒരു വൈദികനെ മൺസൂണിനു ശേഷം ഞാൻ പ്രതീക്ഷിക്കുകയാണ്. പുതിയ വികാരി വരുമ്പോൾ തുറക്കത്തക്കവിധം ആലുവാ ചന്തയ്ക്കടുത്തുള്ള (de Feira d' Alwa) -(Alwaye)) സെമിനാരിക്കു വേണ്ട അറ്റകുറ്റപ്പണികൾ ചെയ്യുവാൻ വേണ്ട നിർദ്ദേശം ഞാൻ കൊടുത്തു കഴിഞ്ഞു".

ആകയാൽ ഈ സാഹചര്യങ്ങളിൽ എന്താണ് ചെയ്യേണ്ടത് എന്ന് അങ്ങ് കൃത്യമായി പരിഗണിക്കണമെന്നാണെൻെറ അപേക്ഷ. പോർട്ടുഗീസുകാർക്കു ഇൻഡ്യയിലുള്ള പ്രോവിൻസുകളെ ഇംഗീഷുകാർക്കു വില്ക്കാനുള്ള ഉദ്ദേശത്തെക്കുറിച്ച് മെയ് 17-നു ഞാൻ എഴുതിയിരുന്ന വാർത്തകളെല്ലാം (Rumores) തീർന്നിരിക്കുകയാണ്. [3] കുറഞ്ഞ പക്ഷം ഗോവയിലെ പത്രങ്ങളിലെങ്കിലും അവയെക്കുറിച്ചു ഒന്നും കാണുന്നില്ല. അതിനാൽ അവ അടിസ്ഥാനരഹിതങ്ങളായിത്തോന്നുന്നു.

സുറിയാനിക്കാരുടെ കാര്യങ്ങൾ നേരെയാക്കുന്നതു സംബന്ധിച്ചു പല പ്രാവശ്യം ഞാൻ നല്കിയിട്ടുള്ള എൻെറ അഭിപ്രായത്തിൽ ഇപ്പോഴും ഉറച്ചു നില്ക്കുന്നുവോ എന്ന് അങ്ങ് എന്നോടു ചോദിച്ചാൽ [4] മാന്നാനം സമ്മേളനത്തിനുശേഷം ഞാൻ തിരുസിംഹാസനത്തിനു വെളിപ്പെടുത്തിയ വൈദികരുടെയും ജനത്തിൻെറയും പൊതുവായ ബോദ്ധ്യത്തെ അനുകൂലിക്കാതെ ഇരിക്കുവാൻ എനിക്കു സാദ്ധ്യമല്ല (me non posse non consentire) എന്ന് ആത്മാർത്ഥമായിപ്പറഞ്ഞുകൊള്ളുന്നു. ആ അഭിപ്രായം ശരിയും ന്യായവും വിവേകവുമുള്ളതാണെന്നു മനസ്സിലാക്കി അതിനെ ഈ നിമിഷം വരെ ഞാൻ നിലനിർത്തുകതന്നെ ചെയ്യുന്നു. അതു മാറ്റേണ്ട ഒരു കാരണവും ഞാൻ കണ്ടിട്ടില്ല. നിർദ്ദേശിക്കപ്പെട്ട പ്രതിവിധിയും ഒരു തരത്തിലും അപകടകരമല്ലെന്നും മറിച്ച് ഉപകാരപ്രദമെന്നല്ല അത്യാവശ്യം തന്നെയാണെന്നും ഇപ്പോഴും ഞാൻ വിധിക്കുന്നു. മാന്നാനത്തെ അപേക്ഷ അനുവദിച്ചു കൊടുക്കേണ്ടതല്ലെന്നും അതേ സമയം ഇരട്ടയധികാരം ഈ പ്രദേശത്തും ഈ പള്ളികളിലും

---

3. ഈ എഴുത്തു സന്ദർശകനെന്ന നിലയ്ക്കു എഴുതിയ ഒന്നല്ല.

4. സുറിയാനിക്കാർക്കു സ്വന്തമായ വികാരിയാത്തുവേണമെന്ന മൊയ്റീൻെറ തീരുമാനം പ്രൊപ്പഗാന്താ സംഘത്തിനു രുചിച്ചില്ല. 1877 ജനുവരി 8-നു പ്രസ്തുത സംഘം അദ്ദേഹത്തിനെഴുതിയ കത്തിലെ ചില ഭാഗങ്ങൾ മുകളിൽ 31--ാം നമ്പർ എഴുത്തിൻെറ 7-ാമത്തെ അടിക്കുറിപ്പിൽ ചേർത്തിട്ടുണ്ട്. അതിനു മുമ്പേ തന്നെ ഈ ആശയം പ്രൊപ്പഗാന്താ മൊയ്റീനെ അറിയിച്ചിരുന്നു. 1876 ജൂലൈ 26ലെ കത്തിൽ അതെ സംഘം മൊയ്റീന് ഇങ്ങനെ എഴുതി: "സുറിയാനിക്കാർക്കുവേണ്ടി പ്രത്യേക രൂപതയുണ്ടാക്കണമെന്ന അപേക്ഷ അംഗീകരിച്ചതായി കഴിയുന്നതും വേഗം അറിയിപ്പു പ്രതീക്ഷിക്കത്തക്കവിധം അത്രയ്ക്കു ബോദ്ധ്യം താങ്കൾക്കു ഇക്കാര്യത്തെക്കുറിച്ചുള്ളതായി താങ്കളുടെ എഴുത്തു കാണിക്കുന്നു." (Lettere 1876 Fol. 296 V) കൂടാതെ ഈ രൂപതയെ പോർട്ടുഗീസു രാജാവിൻെറ സംരക്ഷണത്തിന് ഏല്പ്പിക്കണമെന്ന മൊയ്റീൻെറ ആശയവും വിമർശനവിഷയമായിട്ടുണ്ട്. (Fol. 297 R) ഇതൊക്കെയായിട്ടും സ്വന്തം ബോദ്ധ്യത്തിൽ അദ്ദേഹം ഉറച്ചുനിന്നു. മൊയ്റീൻ തിരുത്തുക അത്ര എളുപ്പമുള്ള കാര്യമല്ലെന്നും അതിനാൽ പ്രായോഗികമല്ലാത്ത അദ്ദേഹത്തിൻെറ നിർദ്ദേശങ്ങളെക്കുറിച്ച് പ്രത്യേക സൂക്ഷ്മമുണ്ടായിരിക്കണമെന്നും പേർസിക്കോയുടെ റിപ്പോർട്ടിൻെറ പത്രണ്ടാമത്തെ നമ്പറിൽ പറയുന്നു. (Ponenze 1877.p.600)

മേലിൽ നിലനിർത്തരുതെന്നും തിരുസിംഹാസനം തീരുമാനിക്കുന്നപക്ഷം ഒരു പൊന്തിഫിക്കൽ അഡ്മിനിസ്ട്രേറ്ററെ അഥവാ കമ്മിസറിയെ നിയമിച്ചു അദ്ദേഹത്തിൻെറ കയ്യിൽ രണ്ടധികാരങ്ങളെയും യോജിപ്പിക്കുകയല്ലാതെ മറ്റൊരു പ്രതിവിധിയില്ല എന്നുള്ള എൻെറ അഭിപ്രായവും ഒരു മാറ്റവും കൂടാതെ തന്നെയാണ് നിന്നിട്ടുള്ളത്. പറ്റിയ അവസരം തിരഞ്ഞെടുക്കുന്നതിനെക്കുറിച്ചാണെങ്കിൽ അടുത്ത മാസത്തിൽ വരാനി പോകുന്ന മദ്രാസ് ഹൈക്കോടതിയുടെ വിധി ഏറ്റം നല്ല സന്ദർഭമായിരിക്കും തരുന്നത് എന്നു ഞാൻ ഇപ്പോഴും വിശ്വസിക്കുന്നു. ആ അവസരത്തിൽ ശീശ്മക്കാർ കത്തോലിക്കാസഭയിലേക്കു തിരിച്ചു വരുമെന്നു ഞങ്ങൾക്കു പ്രത്യാശയുണ്ട്. പക്ഷെ തീർച്ചയില്ല. എന്നല്ല, അവർ സ്വന്തമായി പല പള്ളികളും നിർമ്മിച്ചിരിക്കുന്ന സ്ഥിതിയ്ക്ക് കോടതികളുടെ തീരുമാനം വഴി അവരുടെ പള്ളികളെ ഞങ്ങൾ കൈവശപ്പെടുത്തിയതിനുശേഷവും കീഴ്പ്പെടുന്ന തിന് അവർ സന്നദ്ധത കാണിക്കുമോ, എന്ന സംശയമുണ്ട്. എന്തെന്നാൽ ഇപ്പോഴത്തെ മിഷനറിമാരുടെ നേർക്കുള്ള വെറുപ്പ് കെട്ടടങ്ങിയിട്ടില്ലെന്നു മാത്രമല്ല, മറിച്ച് കൂടുതൽ ആഴമായി വേരുന്നിയിട്ടുണ്ടെന്നുള്ളതു തീർച്ചയായ കാര്യമാണ്. അതിനാൽ ശീശ്മയെ ശാശ്വതീകരിക്കണമെന്നു നമുക്ക് ആഗ്രഹമില്ലെങ്കിൽ ശീശ്മക്കാർക്കു കൂടുതൽ എളുപ്പത്തിൽ അനുസരിക്കാനാവുന്ന ഒരു അധികാരിയെ നിയമിക്കുക എന്നത് ഏതാണ്ട് അത്യാവശ്യമായിട്ടാണ് തോന്നുന്നത്. മൂന്നു കൊല്ലങ്ങൾക്കു ശേഷം ജനത്തിൻെറ ഉള്ളു ശീശ്മയിൽ പഴകിപ്പോയതിനാലും, പഴയതുപോലെ അവർ മനസാക്ഷിയുടെ പ്രചോദനത്താൽ ഇളകുന്നതായി തോന്നാത്തതിനാലും ഈ പ്രതിവിധി തന്നെയും മേലിൽ ഫലപ്രദമാകുകയില്ലെന്നു നാട്ടുകാരായ ചില വൈദികർക്കു ഭയമുണ്ട്.

ഇതിനിടയ്ക്കു സുറിയാനിക്കാരുടെ ഭാവി മെത്രാനെക്കുറിച്ച് അവരുടെ മുമ്പിൽ മിഷനറിമാർ പറയുന്നുണ്ട്. അവരുടെ ഭരണം മിഷനറിമാർ ഏതാണ്ട് ഉപേക്ഷിച്ചതുപോലെ തോന്നുന്നു. കഴിഞ്ഞ ആറു മാസക്കാലം വരാപ്പുഴ സെമിനാരിയിൽ സന്മാർഗ്ഗശാസ്ത്രാഭ്യസനം നടത്തിയ ശെമ്മാശ്ശന്മാർ പറയുന്നത് ഈ കാലയളവിൽ 30 ക്ലാസുകൾ പോലും നടന്നിട്ടില്ലെന്നാണ്.

ദയയർഹിക്കുന്നവരും ഭക്തരും സ്നേഹയോഗ്യരുമായ ഈ ക്രിസ്തീയസമൂഹം അനുഭവിക്കുന്ന കഷ്ടപ്പാടുകൾക്കു എന്നായിരിക്കും അന്ത്യമുണ്ടാവുക? അതിയായ സഹതാപവും ഹൃദയവേദനയും കൂടാതെ അനർത്ഥങ്ങളുടെ ഇത്തരം കൂമ്പാരത്തെ കണ്ടു കൊണ്ടിരിക്കുവാൻ എനിക്കു വയ്യ.

●

41

SC Malabaresi 1862-1877
Fol. 684R-685V

അരണാട്ടുകര, ജൂലൈ 2, 1877

ഇവിടെ താമസിച്ചുകൊണ്ടു സ്വന്ത ജോലി തുടർന്നുകൊള്ളുവാനുള്ള കൽപ്പന സ്വന്തം നാട്ടിൽനിന്നും കിട്ടിയിട്ടുള്ളതായി പരസ്യപ്പെടുത്തുകയാണ് കയ്യേറ്റക്കാരൻ മെത്രാൻെറ ഏറ്റം പുതിയ അടവ്(subterfugium). പോസ്റ്റുവഴി അദ്ദേഹത്തിനു വളരെ എഴുത്തുകൾ കിട്ടുന്നു എന്നുള്ളതു തീർച്ചയാണ്, എന്നാൽ ശീശ്മയിൽ അദ്ദേഹത്തെ ഉറപ്പിച്ചുകൊണ്ടുള്ള പാത്രിയാർക്കായുടെ എഴുത്തുണ്ട് എന്നു പറയുവാൻ ഞാൻ മുതിരുന്നില്ല. അതേ സമയം അങ്ങനെയാണെങ്കിൽ ഞാൻ ഒരു തരത്തിലും അത്ഭുതപ്പെടുകയുമില്ല. അതിപുരാതനകാലം മുതല്ക്കേ മാർതോമ്മായുടെ തിരുശേഷിപ്പ് മാറ്റിയത് (Translatio Reliquiarum S. Thomae) മലബാറിൽ ആഘോഷിക്കുന്ന തീയതിയായ നാളെ കയ്യേറ്റക്കാരൻ കുറെ ചെറുപ്പക്കാർക്കു പട്ടം കൊടുക്കും. ഇവരിൽ ചിലരെ പാലാക്കുന്നേൽ കത്തനാർ തെക്കൻ പ്രദേശത്തുള്ള മെല്ലൂസു വിഭാഗക്കാരുടെ രണ്ടു സെമിനാരികളിൽ നിന്നു കൊണ്ടു വന്നിട്ടുള്ളതാണ്. ബാക്കിയുള്ളവർ ഇതുവരെ ആരും പട്ടം സ്വീകരിച്ചിട്ടില്ലാത്ത താഴ്ന്ന ഒരു ജാതിയിൽ നിന്നു തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടവരാണ്. കാരണം നസ്രാണികൾ, അതായത് പുരാതന ക്രിസ്ത്യാനികൾ വൈദികപദവിയിൽ നിന്ന് എല്ലാ പ്രകാരവും അകറ്റി നിർത്തേണ്ട വേലക്കാരെപ്പോലെയാണ് ഇവരെ കണക്കാക്കുന്നത്. അവരാണെങ്കിൽ സ്വന്തം മക്കൾക്കു വൈദികപദവി എന്ന ആനുകൂല്യം ലഭിക്കുന്നതിനായി 5000 ലീര സംഭാവന ചെയ്തു. ഇതിൽ പകുതി പട്ടം കൊടുക്കുന്ന മെത്രാനും ബാക്കിയുള്ളതു വിഭജിച്ച് അവരുടെ ഭാഗത്തിനുവേണ്ടി വാദിച്ച രണ്ടു വൈദികർക്കും കൊടുക്കുന്നതിനുവേണ്ടിയാണ്.

ശീശ്മ നിലനിൽക്കുമെന്ന എൻെറ ഭയം അനുദിനം വർദ്ധിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. അതിൽ വീണിരിക്കുന്ന കടുത്ത അജ്ഞതയുള്ള ജനത്തിനും അതേവിധം അജ്ഞത

യിൽ അഭ്യസിച്ച വൈദികർക്കും, അവർക്കു ദുർഗ്രഹങ്ങളായ ദൈവശാസ്ത്രന്യായങ്ങൾ കൊണ്ടു മനസ്സു തിരിയുവാനാവില്ല. സഭാ ശിക്ഷകളെക്കുറിച്ചുള്ള ഭയം കൊണ്ടും (metu censurarum) അവർ തിരിച്ചുപോരുകയില്ല. ഈ വക ശിക്ഷകളുടെ എണ്ണപ്പെരുപ്പവും വിവേകരഹിതവും അന്യായവുമായ പ്രയോഗവും മൂലം അവയെ പുച്ഛിച്ചു തള്ളുവാൻ (spernere) പണ്ടേ തന്നെ അവർ പഠിച്ചു കഴിഞ്ഞു. സൗമ്യമായ പ്രബോധനങ്ങൾ വഴിയും അവരെ മയപ്പെടുത്തുവാൻ പറ്റുകയില്ല. വരാപ്പുഴക്കാരുടെ നേർക്കുള്ള ഭയവും വെറുപ്പും ഇവയെ ഫലശൂന്യങ്ങളാക്കുന്നു. അതു പോലെ, സ്വന്തമായ മെത്രാനെക്കുറിച്ചുള്ള വെറും പ്രത്യാശ കൊടുത്തുകൊണ്ടും അവരെ ആകർഷിക്കുവാൻ സാധിക്കുകയില്ല. കാരണം, അങ്ങനെയൊരാളിൻെറ വരവിനെപ്പറ്റി വിശ്വസിക്കുക എന്നതിനെക്കാൾ അദ്ദേഹത്തെ ആദ്യമേ തന്നെ കാണുവാൻ അവർ ആഗ്രഹിക്കുന്നു. രണ്ടു പ്രതിവിധികൾ കാണാനുള്ളതിൽ ഒന്നു തീർച്ചയായതും മറ്റതു സംശയകരവുമാണ്. ഒന്നാമത്തേത് തിരുസ്സിംഹാസനം മാന്നാനം അപേക്ഷ സമ്മതിച്ചു കൊടുക്കുക എന്നതാണ്. സിവിൽ അധികാരത്തിൻെറ സഹായത്താൽ ശീശ്മക്കാരുടെ കൈയിൽ നിന്നു പള്ളികൾ പിടിച്ചെടുക്കുക എന്നതാണ് രണ്ടാമത്തേത്. ഇങ്ങനെ ചെയ്താൽ അവർക്കു സ്വന്തമായ പള്ളികൾ പണിയാനുള്ള പൂർവമായ അവകാശം നിലനില്ക്കും. അവർ മിക്കവാറും അതു ഉപയോഗിക്കുകയും ചെയ്യും.

ചുരുങ്ങിയ പക്ഷം കയ്യേറ്റക്കാരൻ മെത്രാനെങ്കിലും 30000-ഓളം വരുന്ന ശീശ്മക്കാരോടുകൂടെ ഇവിടെ കഴിയുവാൻ താല്പര്യമുണ്ടെന്നുള്ളതു തീർച്ചയാണ്. (സ്വന്തം നാട്ടിൽ അദ്ദേഹത്തിനു കഷ്ടപ്പാടുകളേ ഉണ്ടാവുകയുള്ളൂ). അവർ പള്ളികൾക്കുപകരം ക്രമേണ സ്വന്തം ദൈവാലയങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കുകയും ചെയ്യും. എൻെറ എഴുത്തുവഴി അദ്ദേഹത്തിൻെറ ദുഷ്ക്കീർത്തിയെ പരസ്യമായി ഞാൻ ചിത്രീകരിച്ചു. (inussi), ഈ ദുഷ്ക്കീർത്തിയെ പരിഹസിച്ചുകൊണ്ടു അദ്ദേഹം അനുയായികളോടു നാണമില്ലാതെ പറഞ്ഞത് ഇങ്ങനെയാണ്. "നമ്മുടെ എതിരാളികളുടെ തിളപ്പ് അല്പം ശാന്തമാകാനനുവദിക്കുക. പിന്നെ കാര്യങ്ങൾ പഴയ പടിതന്നെ നടന്നുകൊള്ളും".

എന്നെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം, ഞങ്ങൾ നിലനിർത്തണമെന്നു സിവിലധികാരികൾ ആഗ്രഹിക്കുന്ന നിയമത്തിൻെറ വഴിയിലൂടെ ഞാൻ ഉറച്ച മനസ്സോടെ അചഞ്ചലനായി മുന്നോട്ടു പോകുന്നു. അടിസ്ഥാനത്തോടുകൂടിയുള്ള ഉൽക്കണ്ഠയോടെ എനിക്കുള്ളഭയം ശീശ്മ ദൃഢമാകുമെന്നാണ്. എൻെറ വ്യക്തിപരമായ ആശ്വാസത്തിനും സംതൃപ്തി (erectio animi) ക്കുമായി, വിശ്വസ്തതയോടെ നിന്നിരുന്നവരുടെ ഭാവി ഭരണത്തെക്കുറിച്ചുള്ള തിരുസ്സിംഹാസനത്തിൻെറ ഉദ്ദേശത്തിൻെറ നിഴൽപോലും അങ്ങയുടെ കത്തുകളിൽ കാണുവാൻ എനിക്കു സാധിക്കുന്നില്ല. ആകയാൽ കാര്യങ്ങൾ ഇന്നത്തെ നിലയിൽ ഉപേക്ഷിക്കപ്പെടുകയാണെങ്കിൽ എൻെറ അഥവാ എൻെറ സ്ഥാനത്തു നിയമിതനാകുന്നയാളിൻെറ വിടവാങ്ങലിനുശേഷം ശീശ്മ തീർച്ചയായും അതിനേറതായ സമയത്തു വീണ്ടും ശക്തിപ്പെട്ടു പൂർണ്ണ

വിജയം നേടുമെന്നും[1] ഇങ്ങനെ ഭാഗ്യസ്മരണാർഹനായ ആർച്ചുബിഷപ്പ് മെനെസിസിൻെറ വേലയുടെ ഇപ്പോഴും അവശേഷിക്കുന്ന ഫലം[2] മുഴുവനായും നീക്കപ്പെട്ടതായിരിക്കുമെന്നും വിരാമമിടാതെ ഞാൻ പറഞ്ഞു കൊണ്ടിരിക്കും.

വരാപ്പുഴ വികാരി അപ്പൊസ്തോലിക്കാ ഇപ്പോഴും തൻെറ പഴയ പ്രവർത്തനരീതി ഉപേക്ഷിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നു തോന്നുന്നില്ല. തൃശൂർ പള്ളിയിൽ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുവാൻ അദ്ദേഹം കല്പിച്ച ഇരട്ട മഹറോൻെറ ഡിക്രിയുടെ പരിഭാഷ ഇതിൻെറ കൂടെ A അക്ഷരത്തിൻെറ കീഴിൽ കാണാവുന്നതാണ്. മഹറോനു വിധേയരാകേണ്ട പട്ടാളക്കാരോട് (Milites) വിവരത്തെക്കുറിച്ചു അന്വേഷിക്കുകയും അവർക്കു മൂന്നു പ്രാവശ്യത്തെ മുന്നറിയിപ്പ് കൊടുക്കുകയും ചെയ്യാതെയാണ് ഈ മഹറോൻ കല്പനയിറക്കിയത്. ആ പള്ളിയുടെ ഭരണം നടത്തുന്ന വൈദികൻ ആർച്ചുബിഷപ്പിൻെറ ഡിക്രി പരസ്യപ്പെടുത്തുന്നതിനു മുമ്പ് ഒന്നാമത്തെ പട്ടാളക്കാരനോടു അദ്ദേഹത്തിൻെറ കാര്യത്തെക്കുറിച്ചു ചോദിച്ചു. അദ്ദേഹം പറഞ്ഞ മറുപടി ഇങ്ങനെയാണ്: "ഞാൻ ശീശ്മപള്ളിയിൽ ഒരിക്കലും പോയിട്ടില്ല. മറിച്ചു എപ്പോഴും കുർബ്ബാന കാണുവാൻ ഇവിടെയാണ് വന്നിട്ടുള്ളത്. ശീശ്മയെ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുവാൻ ഞാനൊരിക്കലും ഒന്നും ചെയ്തിട്ടുമില്ല. എന്നെ മഹറോൻ ചൊല്ലാനുള്ള കാരണം ഇതാണ് : ഞാൻ ശ്രദ്ധാപൂർവ്വം വേദോപദേശം പഠിപ്പിക്കുകയും മാമ്മോദീസായ്ക്കു ഒരുക്കുകയും ചെയ്ത ഒരു ഹിന്ദു സ്ത്രീ കഠിനരോഗത്താൽ ഒട്ടും വിചാരിക്കാത്ത നേരത്ത് മരണാസന്നയായി. അവരെ എങ്ങനെ മാമ്മോദീസായ്ക്കും ആസന്നമായ മരണത്തിനും ഒരുക്കണമെന്നറിയാതെ ഒരു വൈദികനെ വിളിക്കുവാൻ നിശ്ചയിച്ചു. എന്നാൽ ഒരു കത്തോലിക്കാ വൈദികനും സ്ഥലത്തില്ലാതെ വന്നതിനാൽ മെല്ലൂസിൻെറ അനുയായിയായ ഒരു വൈദികനെ വിളിച്ചു. അദ്ദേഹം നല്കുന്ന മാമ്മോദീസാ സാധുവാണെന്നാണ് ഞാൻ വിചാരിച്ചിരുന്നത്. അറിവില്ലായ്മ കൊണ്ടു ഞാൻ തെറ്റു ചെയ്തു പോയെങ്കിൽ അതിനു ഞാൻ മാപ്പു ചോദിക്കുന്നു. ഏതായാലും ഈ നിമിഷം വരെ മനസ്സാക്ഷി എന്നെകുറ്റപ്പെടുത്തിയിട്ടില്ല. പോരെങ്കിൽ, ഞാൻ കൊല്ലം വികാരി അപ്പൊസ്തോലിക്കായുടെ കീഴിലുള്ളയാളുമല്ല. ഞങ്ങളുടെ സൈന്യവിഭാഗത്തിൻെറ മേധാവി (superior nostrae cobortis) തല്ക്കാ

---

1. ഈ വാക്കുകൾ ശരിയാണെന്ന് അനന്തരസംഭവങ്ങൾ തെളിയിച്ചു. മൊയ്റീൻെറ അഭിപ്രായത്തിനു വില കൊടുക്കാതെ പേർസിക്കോയുടെ വാക്കുകൾ കേട്ട പ്രൊപ്പഗാന്താ സുറിയാനിക്കാർക്കായി മർസലീനോസിനെ മെത്രാനാക്കി. ഫലമോ, സുറിയാനിക്കാരുടെ എതിർപ്പുകൂടി. പല കാരണങ്ങൾ പറഞ്ഞു മർസലീനോസ് താമസിയാതെ (1878-ൽ) രാജി വെച്ചു. (SC Malabaresi 1878- 1889. Fol. 759 V- 760 R) ഏതായാലും മർസലീനോസു ജോലി തുടർന്നു. 1887-ൽ കോട്ടയം, തൃശൂർ വികാരിയാത്തുകൾ രൂപീകൃതമായപ്പോൾ മർസലീനോസ് തൃശൂരിലെ വികാരി അപ്പൊസ്തോലിക്കായാകുന്നതിനു രഹസ്യമായി ഡെലഗറ്റു അപ്പൊസ്തോലിക്ക് അയുത്തിയോടു ആഗ്രഹം പ്രകടിപ്പിച്ചതായി ആയുത്തി തന്നെ എഴുതിയിരിക്കുന്നു. (Ponenze 1887 P. 514). അതോടൊപ്പം ശീശ്മയെക്കുറിച്ചു മർസലീനോസും ലെയൊനാർദ്ദും ഭയവും പ്രകടിപ്പിച്ചു. പ്രൊപ്പഗാന്തായുടെ കർദ്ദിനാളന്മാർ 1887 ജൂലൈ 25 ലെ മീറ്റിംഗിൽ മർസലീനോസിനെ തൃശൂരിലേക്കും പൊലിക്കാർപ്പിനെ കോട്ടയത്തേയ്ക്കും തിരഞ്ഞെടുത്തു. പക്ഷേ ലെയോമാർപാപ്പായ്ക്കു വേറെ വഴിക്കു കിട്ടിയ അറിവു വച്ചുകൊണ്ടു ഈ നിർദ്ദേശം അദ്ദേഹം തിരസ്ക്കരിച്ചു (P.503)

2. ഉദയമ്പേരൂർ സുന്നഹദോസിൽ വച്ചു മേനെസിസു സുറിയാനിക്കാരെ മാനസ്സാന്തരപ്പെടുത്തി എന്ന പൊതുധാരണയുടെ പ്രതിഫലനമാണിത്.

ലത്തേക്കു കൊല്ലത്തു താമസിക്കുകയാണ്. ഞാനും കുറച്ചുനാൾ അവിടെ താമസിച്ചിട്ടുണ്ട്. മാത്രമല്ല, ഞങ്ങളുടെ മേധാവിയെ ഈ വസ്തുതയറിയിച്ച വേറൊരു പട്ടാളക്കാരൻ തന്നെ ഏറ്റുപറയുന്നത് ഞാൻ ശീശ്മപക്ഷത്തേക്കു പോയെന്നും മറ്റുള്ളവരെ പ്രേരിപ്പിക്കാൻ ശ്രമിക്കുന്നു എന്നും അയാൾ എഴുതിയിട്ടില്ലെന്നാണ്. അതിനാൽ മഹറോൻ ഡിക്രി പ്രായോഗികമാക്കരുതെന്നു ഞാൻ അപേക്ഷിക്കുന്നു." ഇതിനുശേഷം, മകളെ മോശമായ ലക്ഷ്യത്തിനായി ഏല്പിച്ചു കൊടുത്തു എന്നതിൻമേൽ പള്ളി ശിക്ഷയിൽ പെടേണ്ടിയിരുന്ന മറ്റെ പട്ടാളക്കാരനെ ആ വൈദികൻ വിളിച്ചുവരുത്തി. അയാൾക്കു പറയാനുണ്ടായിരുന്നത് ഇവയാണ്: "എൻെറ മകളെ ഒരിക്കലും ഞാൻ ഏല്പിച്ചു കൊടുത്തിട്ടില്ല. അവൾ എൻെറ സമ്മതം കൂടാതെ വീടു വിട്ടോടിപ്പോവുകയാണുണ്ടായത്. ഞാൻ ചെയ്യാത്തകുറ്റത്തിന് എങ്ങനെയാണ് എന്നെ കൂദാശകളിൽ നിന്നും വിലക്കുക? എന്നെ ഇത്ര കഠിനമായി ശിക്ഷിക്കുന്നതിനുമുമ്പ് കാര്യം അന്വേഷിക്കുവാൻ ആർച്ചു ബിഷപ്പിനെ അനുവദിക്കുക." ഇതുകേട്ടു ആ വൈദികൻ ഈ ആശ്രമത്തിലുള്ള വികാരി ജനറാൾ കാപ്പിലിനെ സമീപിച്ച്, താൻ എന്തുചെയ്യണമെന്ന് അദ്ദേഹത്തോടു ചോദിച്ചു. കാപ്പിൽ മറുപടി പറഞ്ഞു: "താങ്കൾക്കു ആർച്ചുബിഷപ്പിൻെറ കല്പനകിട്ടി. താങ്കൾ അത് അനുസരിക്കണം", അതിനുശേഷം മിനിയാന്ന് ആ വൈദികൻ എൻെറയടുത്തു വന്നു. അദ്ദേഹത്തോടു ഞാൻ ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞു." താങ്കൾ അനുസരിക്കരുത്, രണ്ടാളുകളുടെയും സാഹചര്യങ്ങൾ താങ്കൾ എഴുത്താലെ വികാരി ജനറാളിനെ അറിയിച്ചുകൊണ്ടുവിവരം മേലദ്ധ്യക്ഷനെ അറിയിക്കുവാൻ അദ്ദേഹത്തോടാവശ്യപ്പെടുക."

കൂനമ്മാവ് ആശ്രമത്തിലെ നവസന്യാസികളുടെ കുമ്പസാരക്കാരനായ ഒരു മൂന്നാം സഭക്കാരൻ എനിക്കെഴുതിയ എഴുത്തിൻെറ കോപ്പി ഇതോടൊപ്പം B അക്ഷരത്തിൻെറ കീഴിൽ ചേർക്കുന്നു. മൂന്നാം സഭക്കാരും, നവസന്യാസികൾ തന്നെയും, ആശ്രമങ്ങളിൽ അകപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന ഘോരമായ അവസ്ഥ (statum violentum) യെ കാണിക്കുന്നതാണ് ഈ എഴുത്ത്. എൽത്തുരുത്ത് ആശ്രമത്തിൽ മൂന്നാംസഭക്കാരെ അവരുടെ വികാരിയിൽ നിന്ന് അതികർശനവും ഉതപ്പുതോന്നുന്നതുമായ വിധത്തിൽ ഇന്നും അകറ്റി നിർത്തിയിരിക്കുന്നു. അതിലും കൂടുതലാണ് അവർ പഠിപ്പിക്കേണ്ടിയിരുന്ന സെമിനാരിക്കാരിൽ നിന്നും അവർക്കു ലഭിച്ചിരിക്കുന്ന അകറ്റിനിർത്തൽ. എല്ലാ ഭാഗത്തുനിന്നും പീഡനവിധേയമായിരിക്കുന്ന ഈ ജനത്തോടു എനിക്കു എങ്ങനെ സഹതപിക്കാതിരിക്കാനാവും? ഉടനെ സഹായം ചെയ്യാനാവില്ലെങ്കിൽ, കുറഞ്ഞപക്ഷം തീക്ഷ്ണമായി ഇവർക്കുവേണ്ടി ദൈവത്തെ പ്രാർത്ഥിക്കുവാൻ ഞാൻ അങ്ങയോടഭ്യർത്ഥിക്കുന്നു.

●

A

Fol. 685 V.

നിക്കോമേദിയായുടെ ആർച്ചുബിഷപ്പും വരാപ്പുഴ വികാരി അപ്പൊസ്തോലിക്കായുമായ നാം വി. ലൂയിസിൻെറ ലെയൊനാർദ്

എൽത്തുരുത്ത് ആശ്രമത്തിൻെറ ബഹുമാനപ്പെട്ട വികാരിക്ക്.

കൊല്ലം വികാരി അപ്പൊസ്തോലിക്കായുടെ കീഴിലുള്ള, കപ്യാർ എന്നറിയപ്പെടുന്ന (qui sacrista vocatur) പട്ടാളക്കാരൻ ഫ്രാൻസിസ് കൊല്ലത്തുനിന്നു തൃശൂരിലെത്തിയ ശേഷം ശീശ്മയിൽ ചേരുകയും അങ്ങനെ ചെയ്യുവാൻ മറ്റുള്ളവരെ പ്രേരിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. വേറൊരു പട്ടാളക്കാരൻ ഇക്കാര്യങ്ങൾ കൊല്ലത്ത് അറിയിച്ചതായി അവിടെ നിന്ന് നമുക്കു എഴുത്തു ലഭിച്ചിരിക്കുന്നു. മേല്പറഞ്ഞ പട്ടാളക്കാരൻ മഹറോനിൽവീണിട്ടുണ്ടെന്നും അയാളുടെ ഉപദേശങ്ങൾ ആരും സ്വീകരിച്ചു കൂടാ എന്നും പരസ്യപ്പെടുത്തുവാൻ തൃശൂരിൽ നമ്മുടെ പള്ളിയിൽ പതിവായി കുർബ്ബാന ചൊല്ലുന്ന വൈദികന് താങ്കൾ കല്പന കൊടുക്കണം. വേറെ വല്ലവരും ശീശ്മയിലേക്കു പോയിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ ഇതേവിധത്തിൽ അവരോടും പെരുമാറുക. തൃശൂരിൽ വന്ന മസിലാമണി എന്നു പേരുള്ള വേറൊരു പട്ടാളക്കാരൻ കൊല്ലം വിടുന്നതിന് മുമ്പ് മകളെ ഒരു മനുഷ്യന് വെപ്പാട്ടി (concubina) യായി കൊടുത്തു. മകളെ നാശത്തിൻെറ വഴിയിൽ നിന്നു പിൻതിരിപ്പിക്കുന്നതുവരെ അയാൾക്കും എല്ലാ കൂദാശകളിലും നിന്നു മുടക്കു കല്പിച്ചിരിക്കുന്നു.

മഞ്ഞുമ്മേൽ നിന്ന് 1877 മാർച്ച് 17നു നല്കപ്പെട്ടത്.

B

SC Malabaresi 1862-1877
Fol. 672R- 672A R

കുനമ്മാവ്, ജൂൺ 10,1877

വന്ദ്യപിതാവേ,

അങ്ങു കൊച്ചിയിൽ വന്നതിനുശേഷം ഞങ്ങളുടെ വൈദികരിലൊരാൾ ഒരു എഴുത്തു തയാറാക്കി. അതു വിനാശകരമാണെന്നു തോന്നിയതിനാൽ അതിൽ ഒപ്പിടാൻ ഞാൻ വിസമ്മതിച്ചു. അന്ന് ഇവിടെയുണ്ടായിരുന്ന അച്ചൻമാരും അങ്ങനെ തന്നെ ചെയ്തു. അതുമുതൽ ഈ ആശ്രമത്തിലെ അച്ചൻമാരുടെയിടയിൽ ഭിന്നത അഥവാ അനൈക്യം ഉണ്ടായി. എഴുത്തിൽ ഒപ്പിട്ടവരെ നല്ലവരെന്നു വിളിക്കുന്നു. ഒപ്പിടാൻ കൂട്ടാക്കാതിരുന്നവർക്കാകട്ടെ മോശക്കാരെന്നും അധികാരികൾക്കെതിരായ വഴക്കാളികളെന്നുമാണ് പേരു കിട്ടിയിരിക്കുന്നത്. ഇങ്ങനെ എഴുത്തുമൂലം അച്ചൻമാരുടെയിടയിൽ ഭിന്നത സൃഷ്ടിച്ചശേഷം അവർ നവസന്യാസികളെക്കൂടി പ്രലോഭിപ്പിക്കുന്നതിന് അഥവാ ഭിന്നിപ്പിക്കുന്നതിനും കലക്കുന്നതിനും തല്പരരായി. അതിനാൽ നല്ലവനെന്നും പ്രശംസാർഹനെന്നും എല്ലാവർക്കും അഭിപ്രായമുണ്ടായിരുന്ന ഒരു നവസന്യാസിയെ ഗുരു വിളിച്ചു വരുത്തി അവൻെറ അഭിപ്രായം ആരാഞ്ഞു: വികാരിയാത്തിൻെറ വിഭജനത്തെക്കുറിച്ചും പുതിയ രൂപതയുടെ രൂപീകരണത്തെക്കുറിച്ചും അവന് എന്തു തോന്നുന്നു എന്ന്. ആ നവസന്യാസി മറുപടി പറഞ്ഞു: "എന്നെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം നിയമാനുസൃതമുള്ള ശ്രേഷ്ഠൻെറ കീഴിൽ കഴിയണമെന്നേയുള്ളു. പുതിയ മെത്രാനെ ഞാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നില്ല. എന്നാൽ ശീശ്മ നീക്കാൻ എളുപ്പവും അത്യാവശ്യവുമായ മാർഗ്ഗമെന്ന നിലയ്ക്കു വികാരിയാത്തിനെ വിഭജിച്ച് പുതിയ രൂപതയുണ്ടാക്കുവാൻ തിരുസ്സിംഹാസനം അനുവദിച്ചാൽ അതിനു ഞാൻ എതിരല്ല. കൂടാതെ ഇന്നത്തെ അത്യാവശ്യത്തെക്കുറിച്ച് തിരുസ്സിംഹാസനത്തിങ്കൽ എഴുത്തു വഴി അഭയം തേടിയവർ ശരിയായി ചെയ്തു എന്നു തോന്നുന്നു." ഈ ഉത്തരം കേട്ടു ശക്തമായി കോപിച്ചഗുരു എല്ലാക്കാര്യങ്ങളും പീലിപ്പോസച്ചനോടു [1] പറഞ്ഞു. പിന്നീടു മേൽപ്പറഞ്ഞ നവസന്യാസി പാപമോചനാർത്ഥം പീലിപ്പോസച്ചനെ സമീപിച്ചപ്പോൾ ഗുരു ചോദിച്ച അതേ വിധത്തിൽ അദ്ദേഹവും ചോദിച്ചു. ഈചോദ്യത്തിനു ഉത്തരമായി"മാർപ്പാപ്പാ ആഗ്രഹിക്കുന്നതു എന്തും ചെയ്യുവാൻ" എന്നു പറയുവാൻ തുടങ്ങിയപ്പോൾ,

---

1. പീലിപ്പിപ്പോസച്ചനെയാണ് മൂന്നാം സഭക്കാരുടെ മേലധികാരിയായി വികാരി അപ്പൊസ്തോലിക്കാ നിശ്ചയിച്ചിരുന്നത്.

മാർപ്പാപ്പയുടെ പേരുപറഞ്ഞനേരം, നവസന്യാസി ബാക്കിഭാഗം പറയുന്നതിനു മുമ്പ് പീലിപ്പോസച്ചൻ അവനോടു പറഞ്ഞു." നിന്നെ കേൾക്കുവാനോ സ്വീകരിക്കുവാനോ എനിക്കു മനസ്സില്ല. പുറത്തു പോവുക." ആ നവസന്യാസി കരഞ്ഞുകൊണ്ടു വീണ്ടും അദ്ദേഹത്തോടപേക്ഷിച്ചു. എന്നാൽ അദ്ദേഹം അതു ശ്രവിച്ചില്ല. അവൻ മൂന്നോ നാലോ പ്രാവശ്യം ഇങ്ങനെ ആവർത്തിച്ചു പറഞ്ഞു: "എൻെറ പിതാവേ, ഞാൻ എല്ലാറ്റിനും തയ്യാറാണ്. അനുസരിക്കുവാൻ സന്നദ്ധനാണ്. ഞാൻ ഒന്നും ചെയ്തിട്ടില്ല. എതിരായ ഒരഭിപ്രായവും എനിക്കില്ല." ആനുകൂല്യം കിട്ടാതെ അവൻ എൻെറ പക്കൽ വന്നു. പീലിപ്പോസച്ചൻ നവസന്യാസികളുടെ കുമ്പസാരക്കാരനായി നിയോഗിച്ചിരിക്കുന്നയാളാണ് ഞാൻ. അവനെ ഞാൻ ദയാപൂർവ്വം സ്വീകരിച്ചു. ഇതിനുശേഷം എൻെറയടുക്കൽ വരുന്ന നവസന്യാസികളെ എനിക്കു കുമ്പസാരിപ്പിക്കാമോ എന്നു മനസ്സാക്ഷിയുടെ ശാന്തിക്കുവേണ്ടി ഞാൻ പീലിപ്പോസച്ചനോടു ചോദിച്ചു. ഏത് നവസന്യാസിക്കും പാപമോചനം നല്കാം എന്ന് ആ ബഹു. അച്ചൻ സ്പഷ്ടമായി പ്രസ്താവിച്ചു. എന്നിരുന്നാലും പീലിപ്പോസച്ചനുമായി രമ്യതയിലെത്താൻ, തന്നെ ദയവായി സ്വീകരിക്കണമെന്നപേക്ഷിക്കുവാനായി പ്രസ്തുത നവസന്യാസിയെ വീണ്ടും ഞാൻ പീലിപ്പോസച്ചൻെറ പക്കലയച്ചു. എന്നാൽ വീണ്ടും അവൻ തിരസ്കൃതനാവുകയാണുണ്ടായത്. ഞാനാകട്ടെ, ഇത്തരത്തിലുള്ള ഒരാളെ ആശ്വസിപ്പിക്കുക എൻെറ ചുമതലയായിക്കരുതി അവനു പാപമോചനം നല്കി. ഇപ്പോഴും നല്കുന്നുണ്ട്. ഇക്കാര്യം പീലിപ്പോസച്ചനറിയാം. അദ്ദേഹം എതിർത്തിട്ടുമില്ല. നവസന്യാസഗുരു ഇതിനിടയ്ക്ക് ആ നവസന്യാസിയെ കഠിനമായി ശാസിച്ചുകൊണ്ടു ചോദിച്ചു:" എതിർപക്ഷത്തു നില്ക്കുന്ന വൈദികനോടു കുമ്പസാരിക്കുവാൻ നീഎങ്ങനെ തുനിഞ്ഞു? തിൻമയാണെന്നു ശ്രേഷ്ഠന്മാർ പറയുന്നതിനെ എന്തുകൊണ്ടു അങ്ങനെയാണെന്നു നീ പറയുന്നില്ല? റോമ്മായിലേക്കു എഴുതിയവർ ചെയ്തതു തിൻമയാണ്". നവസന്യാസി പറഞ്ഞു: "ഞാൻ ഒന്നും പറയുവാൻ മുതിരുകയില്ല. തിരുസ്സിംഹാസനം വിധിക്കട്ടെ. സന്ദർശകൻ വന്നിട്ടുണ്ടല്ലോ? (jam adest). അദ്ദേഹം ചെയ്യട്ടെ. തിരുസ്സിംഹാസനം അതിൻെറ സന്ദർശകൻ വഴി ചെയ്യുന്നതിനെ തിൻമയെന്നു വിധിക്കുക എനിക്കു പറ്റിയതല്ല". ഗുരു കോപിച്ചു കൊണ്ടു വീണ്ടും ആ നവസന്യാസിയെ തൻെറ പക്കൽ നിന്നു പറഞ്ഞയച്ചു. മനക്കലക്കത്തോടും ആകാംക്ഷയോടും കൂടെ ആ - നവസന്യാസി എൻെറ അടുത്തു വന്നു സംഭവിച്ചതെല്ലാം പറഞ്ഞു. ആശ്വസിപ്പിക്കുവാനാഗ്രഹിച്ചുകൊണ്ടു ഞാൻ പറഞ്ഞു. " സഹോദരാ, സങ്കടപ്പടാതിരിക്കു. ശ്രേഷ്ഠൻമാരോടു അനുസരണയുള്ളവനായി അവരു കല്പിക്കുന്നതെല്ലാം ചെയ്യുന്നതിനു തയ്യാറായിരിക്കുക. എന്നാൽ ഇപ്പോൾ നടക്കുന്നവയെക്കുറിച്ചു വിധിക്കുകയോ എന്തെങ്കിലും പറയുകയോ ചെയ്യുന്നതു നിൻെറ കാര്യമല്ല. അതു തിരുസ്സിംഹാസനത്തിൻെറ കാര്യമാണ്. തിരുസ്സിംഹാസനം ഇതുവരെ വിധിച്ചിട്ടില്ലാത്ത കാര്യത്തെ തെറ്റാണെന്നു നീ വിധിക്കരുത്. തെറ്റാണെന്നു തിരുസ്സിംഹാസനം പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ നീയും അങ്ങനെ കണക്കാക്കണം." ഈ വാക്കുകൾ കേട്ടു സമാധാനത്തോടെ അവൻ പോയി. ഇപ്പോൾ ഏതാനും ദിവസങ്ങൾക്കുമുമ്പ് ഗുരു

ആ നവസന്യാസിയെ പുതുതായി പല ചോദ്യങ്ങളും ശാസനകളും വഴി ബുദ്ധിമുട്ടിക്കുവാൻ തുടങ്ങിയിട്ടുണ്ട്. അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു. "നീ അഹങ്കാരിയും ദുശ്ശാഠ്യക്കാരനുമാണ്. നിനക്കു ശ്രേഷ്ഠൻമാരിൽ വിശ്വാസമില്ല." ഇതിനു മറുപടിയായി നവസന്യാസി ഇങ്ങനെ ചോദിച്ചു: "പിതാവേ, ഏതു കാര്യത്തിലാണ് ഞാൻ ദുശ്ശാഠ്യക്കാരനോ അനുസരിക്കാത്തവനോ അഹങ്കാരിയോ ആയിരിക്കുന്നത്? എനിക്കു തിരുത്തുവാൻ സാധിക്കുന്നതിനു വേണ്ടി എൻെറ കുറ്റം സ്പഷ്ടമായിപ്പറഞ്ഞാലും". "നിനക്കുതന്നെ നിൻെറ ന്യൂനത അറിയുവാൻ സാധിക്കും" എന്നു പ്രതിവചിച്ചുകൊണ്ടു ഗുരു അവനെ പറഞ്ഞയച്ചു. വീണ്ടും മനക്കലക്കത്തോടെ ആ നവസന്യാസി എൻെറ അടുത്തുവന്നു. ഗുരുവിൻെറ അനുരഞ്ജനവും (gratia) സമാധാനവും കിട്ടുന്നതിനെക്കുറിച്ച് സന്ദർഭോചിതമായ ഉപദേശം ചോദിച്ചു. എന്തുപദേശം കൊടുക്കണമെന്ന് എനിക്കറിഞ്ഞുകൂടാ. നവസന്യാസികളുടെയിടയിൽ മാതൃകാപരമായി സന്ന്യാസജീവിതമാണ് ഇന്നും അവൻ നയിക്കുന്നത്. ശ്രേഷ്ഠൻമാരെ ഹൃദയപൂർവ്വം സ്നേഹിക്കുന്നതുകൂടാതെ, കർമ്മെലീത്താ വൈദികരെ വളരെസ്നേഹിച്ചു അവർക്കുവേണ്ടി അവൻ വാദിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു, ശ്രേഷ്ഠൻമാർക്കെതിരായി അവൻ ഒന്നും ചെയ്തിട്ടില്ല. അവൻ ഒരു പുതിയ മെത്രാനെയോ ഒരു പുതുമയെയോ ആഗ്രഹിക്കുന്നുമില്ല. മറിച്ചു അവൻ നിഷ്പക്ഷതയോടെ പറയുന്നതു ഇങ്ങനെയാണ്: " തിരുസ്സിംഹാസനം തീരുമാനിക്കുന്നത് എന്തും സന്തോഷപൂർവ്വം സ്വീകരിക്കുന്നതിനു ഞാൻ തയ്യാറാണ്. തിരുസ്സിംഹാസനം ഇപ്പോൾ സന്ദർശകൻ വഴി ചെയ്യുന്നത് തിൻമയാണെന്നു വിധിക്കുവാൻ എനിക്കു മനസ്സു വരുന്നില്ല." എന്നാൽ ശ്രേഷ്ഠൻമാരെല്ലാം, അതായത് ആർച്ചുബിഷപ്പ്, ബഹു. പീലിപ്പോസച്ചൻ, നവസന്യാസഗുരു, ബ. വികാരി എന്നിവരും മിഷനറിമാരും ഈ നവസന്യാസിയെ വെറുക്കുന്നു. ഈ സാധു എല്ലാഭാഗത്തുനിന്നും ഞെരുക്കമനുഭവിക്കുകയാണ്. അതിനാൽ ഇപ്പോൾ അങ്ങയുടെ പക്കൽ അഭയം തേടാൻ അവൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു. ഇന്നു നിർവ്വഹിക്കപ്പെടുന്നവയെല്ലാം പരസ്യമായി അപലപിക്കുകയല്ലാതെ എല്ലാവരുടെയും വെറുപ്പിൽ നിന്നു രക്ഷപെടാൻ അവനു വേറൊരു മാർഗ്ഗമില്ല. ഇതു ചെയ്യുന്നതിനു മനസ്സാക്ഷി അനുവദിക്കുന്നില്ല താനും, ഈ നവസന്യാസിയെ ആദരിച്ചു അവനു പാപമോചനം നൽകുക കാരണത്താൽ ഞാൻ കൂടുതൽ വെറുപ്പിനും ദ്വേഷത്തിനും അർഹനായിത്തീർന്നിരിക്കുകയാണ്. എൻെറയടുക്കൽ പാപമോചനത്തിനു വരുന്ന മറ്റൊരു നവസന്യാസിയെ ഗുരു ഒരിക്കൽ വിളിച്ചു ഇങ്ങനെ ചോദിച്ചു: " ദുശ്ശാഠ്യക്കാരനായ ആ നവസന്യാസിക്കു പാപമോചനം കൊടുക്കുന്ന വൈദികൻെറ പക്കൽ പാപമോചനത്തിനു പോകാൻ എങ്ങനെ നീ മുതിർന്നു?" ഇങ്ങനെ മേല്പറഞ്ഞ നവസന്യാസിയെ മാത്രമല്ല എൻെറ പക്കൽ പാപമോചനത്തിനു വരുന്ന മറ്റു നവസന്യാസികളെയും ഗുരു തുടർച്ചയായി ശാസിക്കുകയും ശല്യപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യുന്നു. ഗുരു കാരണം മനസ്സു കലങ്ങിയ നവസന്യാസികൾ പീലിപ്പോസച്ചൻെറയടുത്തു ചെന്നു ഗുരു പറഞ്ഞതെല്ലാം അദ്ദേഹത്തെയറിച്ചിട്ടു പാപമോചനത്തിനായി എൻെറ പക്കൽ വരാൻ പാടുണ്ടോ എന്ന് അദ്ദേഹത്തോടു ചോദിച്ചു. എല്ലാവരുടെയും ശ്രേഷ്ഠനായ

അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: "അദ്ദേഹത്തെ (അതായത് എന്നെ) നിങ്ങളുടെ കുമ്പസാരക്കാരനായി ഞാൻ നിയമിച്ചതാണ്. നിങ്ങൾക്കു അദ്ദേഹത്തിൻെറ പക്കൽ പോകാം".

ഞാനും മേല്പറഞ്ഞ നവസന്യാസിയും എൻെറയടുക്കൽ വരുന്ന മറ്റുള്ളവരും ഉൾപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന ദയനീയസ്ഥിതി അങ്ങേക്കു മനസ്സിലാകുമല്ലോ. അതിനാൽ എന്നെയും അവരെയും ആശ്വസിപ്പിച്ച് ഉചിതമായ ഉപദേശങ്ങൾ തരണമെന്നു താഴ്മയായി അപേക്ഷിക്കുന്നു. അതിനാൽഎൻെറ സംശയങ്ങൾ:

1. മേല്പറഞ്ഞ നവസന്യാസിക്കു ഈ സ്ഥിതിയിൽ ഈ അഭിപ്രായത്തോടുകൂടി നിഷ്പക്ഷത പാലിച്ചു മനസ്സാക്ഷിയിൽ കുറ്റമില്ലാതെ തുടരാമോ? അതായത്, തിരുസ്സിംഹാസനം യുക്തമെന്നു വിധിച്ചാൽ ശീശ്മ അവസാനിപ്പിക്കാൻ മിഷനെ വിഭജിക്കുക യുക്തമായ കാര്യമാണ് എന്നു അവനു തോന്നുന്നു.

2. ഈ അഭിപ്രായം പരസ്യമായി (അവർ പറയുന്നതുപോലെ) ഉപേക്ഷിച്ചു അതിനെതിരായി പറയാത്ത പക്ഷം അവനെ അസഹ്യപ്പെടുത്തുകയും പാപമോചനം നിരസിക്കുകയും ചെയ്യണമോ?

3. ഈ സ്ഥിതിയിൽ മേല്പറഞ്ഞ നവസന്യാസിയോടും ഇതേ അഭിപ്രായമുള്ള മറ്റുള്ളവരോടും ഞാൻ എങ്ങനെ പെരുമാറണം?

എനിക്കു കഴിയുന്നതും വേഗം മറുപടി തരുമാറാകണമെന്നപേക്ഷിക്കുന്നു. അങ്ങയുടെ ആശീർവ്വാദം യാചിച്ചുകൊണ്ട്

വി. യൗസെ. ഗീവർഗീസച്ചൻ റ്റി. സി. ഡി.

●

ബ. ഗീവർഗീസച്ചൻെറ എഴുത്തിൽ സൂചിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നത് എന്നു ന്യായമായി കരുതാവുന്ന കത്ത്

(SOCG 1876 Sull' andamento della visita Apostolica dei Soriani del Malabar 1876)

൬൬. സിംഹാസനത്തിൽ നിന്നും ഈ മലയാളദേശത്തിലേക്കു വിചാരണയ്ക്കായി യാത്രയാക്കപ്പെട്ടവനായ എ. പെ.ബ. ആസ്ക്കൊലൊൻ മെത്രാനച്ചനും ബൊംബാ വികാരി അപ്പൊസ്തൊലിക്കായുമായ ലെ ഒ മുറെൻ അവർകളുടെ മുമ്പാകെ മലയാളത്തിലെ ക.ദി.മൂ. സഭക്കാരായ പട്ടക്കാർ ബൊധിപ്പിക്കുന്നതെന്തെന്നാൽ

എ.പെ.പെ.ബ.പിതാവെ!

ഈ മലയാളത്തിലെ സുറിയാനിക്രിസ്ത്യാനികളായ ഞങ്ങളുടെ കാലാന്തര അവസ്തയും നടന്നിട്ടുള്ള വൃത്താന്തങ്ങളും പല പലവിധത്തിൽ ഒക്കെയുമായിരി

ക്കുന്നു എന്നുള്ളത് ഞങ്ങൾക്കു സമ്മതവും ഏവർക്കും പരബൊധവും ആകുന്നു. ഇതുവരെയും ഈ മലയാളജനത്തെ ഭരിച്ചവരും ഭരിപ്പാൻശ്രമിച്ചവരും അനെകരാകുന്നു. യൊജിപ്പും ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട് ഭിന്നിപ്പും ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്. ഇരുളും വെളിവും ഞങ്ങളുടെ മെലെ കടന്നിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ സർവ്വെശ്വരൻെറ കൃപാധിഖ്യം മാത്രം ഞങ്ങളെഭരിച്ചുവരുന്നു. അങ്ങെതിരുമടിയിൽ തന്നെ ഞങ്ങളെ ആദരിക്കുന്നു എന്നുപട്ടാംഗയായിട്ടു പറവാൻ തക്കസ്ഥിതിയിൽ ഞങ്ങളായിരുന്നു എന്നാൽ ഈ കുറഞ്ഞൊരു കാലം മുമ്പെ ഞങ്ങൾക്കു സിദ്ധിച്ചിരുന്ന ഭാഗ്യവും ഞങ്ങളുടെ ഈ നാട്ടിൽ പ്രകാശിച്ചു വന്നിരുന്ന നന്മയുടെയും സമാധാനത്തിൻെറ ശൊഭയും മുൻകാലങ്ങളിൽ കണ്ടിട്ടുണ്ടായിരുന്നു എന്ന് ആർക്കും പറയാമെന്നതൊന്നുന്നില്ല. അത് അതെന്ത്യെപക്ഷപാതവും ദ്വെഭാഗവും കൂടാതെയും നീതിനെറിവുമാത്രം സ്നേഹിക്കുന്ന നൻമനസ്സൊടുകൂടെയും കാര്യവിവരങ്ങളും ശു: കത്തൊലിക്കാതിരു സഭയുടെ വാഴ്ചയും ക്രിസ്ത്യാനിജനത്തിൻെറ സാക്ഷാലുള്ള ഭാഗ്യവും ബഹുമാനവും വിചാരിച്ചു നൊക്കി വിധിക്കുന്നവർക്കു ഇതിൻെറ നെരും സ്ഥിരവും പരബൊധമാകുന്നതിനുള്ള ഞായങ്ങൾ വെണ്ടുവൊളവും ഉണ്ടായിരിക്കുന്നു.

എന്നാൽ പല ന്യായം മുഖാന്തിരത്തിൽ ഇത് എഴുതുന്ന ക.ദി.മൂ സഭക്കാരായ ഞങ്ങൾ ഈ സൗഭാഗ്യനന്മകളൊക്കെയുടെയും ആദ്യാനുഭവക്കാരും പ്രധാന ഓഹരിക്കാരും എന്നപോലെ ആയി എന്നതും നിശ്ചയം. അതെന്ത്യെ 200 ൽ ചില്ലുവാനം വരുഷമായിട്ടു ഇതുവരെ ഞങ്ങളെ ഭരിച്ചുനടത്തിയ നല്ലിടയ ന്മാരൊക്കെയും ഞങ്ങളെ പ്രതി അത്യന്തശുഷ്ക്കാന്തിയൊടെ അരിഷ്ഠിച്ച പ്രയത്നപ്പെട്ടെംകിലും അവരുടെ വെലകളൊക്കെയും പല പല വിഗ്നങ്ങൾ മുഖാന്തിരത്താൽ ഉദയകാലത്തിലെ സൂര്യപ്രഭപോലെ ആയെയുള്ളു. എന്നാൽ ഈ ദെശാവസ്ഥയ്ക്കും ജനപ്രകൃതിക്കും തക്കവണ്ണം നൊക്കുമ്പൊൾ മദ്ധ്യാഹ്ന നെരമെന്നു പറവാൻ തക്ക ഈ ചുരുങ്ങിയ കാലത്തിനിടയിലത്രെ ഈ മലയാളജനത്തെ പ്രകാശിപ്പിപ്പാൻവെണ്ടി പ്രയത്നപ്പെട്ടുവന്ന നല്ലിടയന്മാരുടെ വെലകൾ മുഴുവനായി പ്രകാശിപ്പാനും ഫലിപ്പാനും തുടങ്ങിയത. ഇതിൻെറ ആരംഭം ഉത്തമജ്ഞാപകത്തിനു യൊഗ്യനായ എ.പെ.പെ.ബ. ബെർണർദ്ദീനൊസ ദെ സാന്തത്രെസ്യാ എന്ന മെത്രാപ്പൊലീത്താച്ചൻെറ കാലം മുതൽക്കത്രെ. ഈ മെത്രാപ്പൊലീത്താച്ചനായിട്ടത്രെ ഈ ക. ദി. മൂ. സഭക്കാരുടെ അടിസ്ഥാനം ഈ മലയാളത്തിൽ വെച്ചത്. ഇദ്ദെഹംവഴിയായിട്ടത്രെ സന്യാസികൾ എന്നും സന്യാസസഭകൾ എന്നും കന്യാസ്ത്രീ മഠമെന്നും പള്ളിക്കൂടമെന്നും പള്ളിയിൽ ധ്യാനമെന്നും ജനങ്ങളിൽ ഉപദേശമെന്നും ചട്ടതിട്ടമുള്ള സെമിനാരികൾ എന്നും അവരിലും നീതിനെറിക്കുത്തക്ക പല പല അറിവുകളും പഠിത്വങ്ങളും എന്നും പട്ടക്കാർക്കു കൂട്ടമായിട്ടുള്ള ധ്യാനമെന്നും ഇങ്ങനെയുള്ള ഓരൊവിലമതിക്കപ്പെടാത്ത ഗുണാദ്ധികൾ ഞങ്ങളുടെ ഈ ദെശത്തിൽ കാണപ്പെടുവാനും അതിനാൽ എണ്ണമില്ലാത്ത ആളുകൾ നിത്യരക്ഷയുടെ വഴിയിലാകുവാനും സംഗതിയായത.

ഈ എ.പെ.പെ.ബ. മെത്രാപ്പൊലീത്താച്ചൻെറ ഉത്തമബുദ്ധിസാമർത്ഥ്യത്തിനും അത്യന്തശുഷ്ക്കാന്തിക്കുതക്കവണം എല്ലാകാര്യത്തിലും യൊജിച്ചുകൊണ്ടു മെൽ

കാണിച്ച ഉത്തമപ്രവൃത്തികളൊക്കെയും ഞങ്ങളുടെ നിത്യരക്ഷയെമാത്രം പ്രമാണിച്ചുകൊണ്ടു നാലുഭാഗത്തും ചുറ്റിസഞ്ചരിച്ചുകൊണ്ട് ദേഹദണ്ഡപ്പെട്ടു നടത്തിയ എ.പെ.പെ.ബ. മിസ്സ്യൊനാരിമാരിൽ വച്ച് പ്രെ ലെഒനാർദ്ദ സംളൂയിസ എന്നദെഹത്തെ തൻെറ അനന്തിരവനായിട്ടു കഴലപ്പെടുത്തകയും ഈ ദെഹം തൻെറ മഹാബുദ്ധിസാമർത്ഥ്യത്താൽ തൻെറ കാരണവരായിട്ട് നടത്തിയിരുന്നതിനാൽ യാതൊന്നിലും അല്പകുറവും കൂടാതെ മഹാഎരിവുള്ളശുഷ്ക്കാന്തിയൊടു കൂടെ നടത്തിവരുക എന്നുതന്നെയല്ല സകലകാര്യങ്ങളിലും എത്രയും ദയയും അനുഗ്രഹവും നിറഞ്ഞുകവിഞ്ഞതു പൊലെ യാതൊരു പക്ഷാപക്ഷം കൂടാതെയും അനുഗ്രഹം നിറഞ്ഞപിതാവിനെ പൊലെയും ഞങ്ങളെ ഭരിച്ചുവരികയിൽ ഇതുവരെയും കെൾക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ലാത്തതും ഒരുനാളും നിരുപിപ്പാൻകൂടെയും തക്കതല്ലാത്തതുമായ നന്ദിഹീനതയും ഏവർക്കും ഭയംകരം തൊന്നിക്കുന്നതും ഈ നാട്ടിൽ മഹാ ഉതപ്പും കലഹവും എത്രയും വല്യനാശവും ജനിപ്പിക്കുന്നതുമായ ദുഷ്ടതയും മൂഢത്വവും ഈ ഞങ്ങളുടെ കൂട്ടത്തിൽ നിന്നുതന്നെ ആരംഭിച്ചു എന്നും മഹാ സങ്കടത്തൊടെ ഞങ്ങൾ കാണുന്നു.

ഈ ഞങ്ങളുടെ ദു:ഖത്തിൻെറ കാരണവും വിവരവും എ.പെ.പെ.ബ. അച്ചനും മതിയാകുംവണ്ണം അറിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. അതെന്ത്യെ ഈ ദുഷ്ടതയുടെ ഹെതുഭൂതന്മാർ അച്ചൻെറ മറുപടികളെക്കൂടെയും പലവിധത്തിൽ ദുഷ്പ്രയോഗിച്ചു കൊണ്ട് അവരുടെ ദുഷ്ട ആരംഭം സ്തിരപ്പെടുത്തുവാനും ദുരഹങ്കാരത്തെ മുഴുവനാക്കുവാനും ശ്രമിച്ചു എന്നു ഏവരും അറിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. എന്നാൽ ഇവർ ഞങ്ങളിൽ നിന്നു പുറപ്പെട്ടെങ്കിലും ഞങ്ങളിൽ നിന്നുള്ളവരല്ലാഞ്ഞു. അതെന്ത്യെ ഞങ്ങളിൽ നിന്നുള്ളവരായിരുന്നെങ്കിൽ ഞങ്ങളോടു കൂടെ തന്നെ നിലനിന്നെനെ എന്നു ശു. യൊഹന്നാൻ ഏവൻഗെലീസ്താ 1-ാം കുറി 2-ാം അ: 19- വചനത്തിൽ കല്പിച്ചവണ്ണം ഞങ്ങൾക്കും പറയാം എന്നതിനെക്കൊണ്ട ഇവർ ഞങ്ങളിൽ നിന്നുള്ളവർ അല്ലാതിരിക്കയിൽ ഇവർ വരുത്തിയ തിന്മകളും ഞങ്ങളുടെ കൂട്ടത്തിന്മേൽ വരെണ്ടതല്ല. ഞങ്ങൾ അതിനു പങ്കാളികൾ എന്നു വിചാരിക്കെണ്ടതുമല്ല. പന്ത്രണ്ടു ശിഷ്യരിൽ ഒരുത്തൻ ഗുരുവിനെ മുത്തിക്കൊണ്ട ചത്രുക്കൾക്ക് ഏല്പിച്ചവിലവാങ്ങിച്ചതിനാൽ ശെഷം പതിനൊന്നു പെരും മൊശക്കാരെന്നുവന്നില്ല. ചില സഭകളിൽ നിന്നു ചിലരൊക്കെയും ഇടത്തൂട്ടുകാരായി പുറപ്പെട്ടെന്നതിനാലെ ശെഷം എല്ലാവരും ഇടത്തൂട്ടുകാരെന്നു വിധിപ്പാറുമില്ല. ആയതിനാൽ പൊതുവായ ഞങ്ങളുടെ സഭയ്ക്കു വന്നിരിക്കുന്ന അപമാനവും ദുഷ്ക്കീർത്തിയും സാക്ഷാൽ നൊക്കുമ്പോൾ പൊതുവായിട്ടുപറയെണ്ടതല്ല എന്നു ഞങ്ങൾ വാതിക്കുന്നു. പക്ഷെ ഇവർ ശുദ്ധലാക്കൊടും വിശെഷ നന്മവരുത്തണമെന്നുള്ള അഭിപ്രായത്തൊടും കൂടെ ഇതിനു തുനിഞ്ഞു എന്നു പറയുന്നെങ്കിലും പരിച്ചെതം കാര്യമിങ്ങനെയല്ല എന്ന അവരുടെ പ്രവൃത്തിയുടെ വിധവും ഫലവും അവരുടെ മനൊമൂർക്കതയും വരുത്തിക്കൂട്ടിയ ഭയങ്കര ഉതപ്പുകളും കലഹങ്ങളും നാശങ്ങളും എത്രയും സ്പഷ്ടമായി സാക്ഷിക്കുന്നു. ഇവർ നെർവഴി കാണണമെന്നു <sic> വെച്ച കണ്ണടക്കവും ശത്രുവെ സംഹരിക്കണമെന്നു വച്ച സെനാപതിയെ വഞ്ചിക്കയും ആയുധം എറിഞ്ഞുക

ളയുകയും അത്രെ ചെയ്തത അതെന്ത്യെ ആദ്യം തന്നെ ഇവർ വിശെഷനന്മ വരുത്തുവാൻ എന്നുള്ളഭാവം നടിച്ച തിന്മയ്ക്കു നൻമയെന്ന പെരിട്ടു കൊണ്ടു ഭയങ്കര തിന്മകളെ ഭയം കൂടാതെ പ്രവർത്തിപ്പാൻ തുനിഞ്ഞു. ഏതാനും ചെറുപ്രായക്കാരരും അറിവും പരിജയവും ചെന്നിട്ടില്ലാത്തവരും അത്രെ ഇതിൻെറ പ്രധാന കാരണക്കാരര. അവർ മൂഢതയുടെ ഏറ്റത്താൽ യാതൊരുവിധത്തിലും ചെയ്യെണ്ടതല്ലാത്ത പറഞ്ഞൊപ്പുകളെയും ഉടമ്പടികളെയും ചെയ്തുകൊണ്ടും തമ്മിൽ തമ്മിൽ ദുഷ്ക്കൂറുണ്ടാക്കികൊണ്ടും അറിവും പരിജയവും ഉള്ളവരോടും ശ്രേഷ്ഠൻമാരിൽ യാതൊരുത്തരോടും ഇതറിയിക്കാതെയും സഭയുടെ ക്രമചട്ടങ്ങളെയും സർവ്വെശ്വരനൊടു ചെയ്തിരിക്കുന്ന പറഞ്ഞൊപ്പുകളുടെ ന്യായങ്ങളെയും നിന്ദിച്ചു ധിക്കരിച്ചുകൊണ്ടും അവരൊടു ചേരാത്തവരെയും അവരുടെ മെലെജമാനൻമാരെയും കൊണ്ടു ദൂഷണങ്ങളും ധിക്കാരങ്ങളും നിറഞ്ഞ എഴുത്തുകളെ എഴുതി പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തി അറിവു കുറഞ്ഞ ജനങ്ങളുടെ ഉള്ളിൽ പകയും മൽസരവും ഭിന്നിപ്പും വരുത്തിക്കൊണ്ടും സമാധാനത്തിൻെറയും നീതിയുടെയും വഴിവിട്ട പുറപ്പെട്ടതിൽ തന്നെ മഹാദുഷ്ടതയും അതിക്രമവും കാണിച്ചുകൊണ്ട ഇവരുടെ എഴുത്തുകളും വെലകളും കാരണമായിട്ട് എല്ലാവരുടെയും ഏകതലവനും ഇടയനും പിതാവുമായിരിക്കുന്ന ശു. മാർപാപ്പായ്ക്ക് ഈ ദു:ഖാധിക്യകാലത്തിൽ വ്യാകുലത്തിൻമെൽ വ്യാകുലം ഇരട്ടിപ്പിച്ചു. ഞങ്ങളെ പ്രതി വെല ചെയ്യുന്നവർക്കു ശരണക്കെടിനും ഇടയാക്കി. ആയതിനാൽ ഇവർക്കും ഇവർ മുഖാന്തിരത്തിൽ ശെഷം എല്ലാവർക്കും പൊപ്പൊയ എണ്ണമില്ലാത്ത നന്മകളും വന്നു കൂടിയ കൈകണക്കില്ലാത്ത തിൻമകളും ഞങ്ങളുടെ സഭയ്ക്കു വന്നിരിക്കുന്ന അപമാനവും തിരുസഭയുടെ ഏകതലവന്നും ഞങ്ങളെ പ്രതി അരിഷ്ഠിച്ചുവരുന്ന മെലെജമാനന്മാർക്കും വന്നിരിക്കുന്ന മഹാദു:ഖവും ഓർത്തു കണ്ട ഇവരുടെ ദുർഭാഗ്യത്തിൻമേൽ ഞങ്ങൾ കരയുന്നു. ഇതുകൂടാതെയും ഇവർ നിമിത്തം ഈ നാട്ടിലെ കലഹത്തിന്നും മെല്ലൂസിൻെറ ശീസ്മയ്ക്കും (sic) വന്ന ശക്തിയും വർദ്ധനയും കണ്ടിട്ട ഞങ്ങൾ നെടുവീർപ്പിടുന്നു. അതായത് തിരുസഭയുടെ സെനക്കൂട്ടമായി വളർത്തപ്പെട്ട ഇവർ യുദ്ധത്തിനു തക്ക കാലം വന്നപ്പോൾ സ്വാമിദ്രോഹികളകാതെ അവരുടെ സെനാപതികളുടെ കീഴു വിശ്വാസമുള്ളവരായി നിന്ന യുദ്ധം ചെയ്തിരുന്നെങ്കിൽ ഇവർ വഴിയായിട്ടു തന്നെ തിരുസഭയ്ക്കു ഈ യുദ്ധത്തിൽ ജയമുണ്ടായേനെ.

എന്നാൽ ഞങ്ങൾ ഇവരുടെ നന്ദിഹീനതയുടെയും ദുഷ്ടതയുടെയും ആരംഭം അറിഞ്ഞപ്പോൾ തന്നെ പാടായവിധത്തിലൊക്കയിലും വിരൊധിച്ചു അന്നുമുതൽ ഇന്നെയൊളവും എപ്പൊഴും വിരൊധിച്ചു ഇപ്പഴും വിരൊധിക്കുന്നു. ശു. കത്തോലിക്കാ തിരുസഭയുടെ സമാധാനത്തിനും ഈ തിരുസഭയുടെ ചൊവ്വുള്ള ശ്രേഷ്ഠമെൽപട്ടക്കാർക്കും അല്പമെങ്കിലും ചെരായ്ക ഉള്ളതും ആത്മാവുകളുടെ പൊതു ഗുണത്തിന്ന വിരോധമുള്ളതായി കാണുന്നതൊക്കയും നിത്യമായി ഞങ്ങൾ ദ്വെഷിക്കുന്നു. ഇവർ ദൈവതിരുമുമ്പാകെയും മനുഷ്യരുടെ മുമ്പാകെയും വരുത്തിയിരിക്കുന്ന തിൻമയവമാനങ്ങളും ഉപദ്രവങ്ങളും ആത്മനാശങ്ങളും തിരുസഭയുടെ ഠശ്രേഷ്ഠൻമാർക്കു വരുത്തിയിരിക്കുന്ന വ്യാകുലങ്ങളും ഒക്കയും ഞങ്ങളാലാകും

വണ്ണം ആയുസ്സുകൊണ്ടും പ്രയത്നം കൊണ്ടും പരിഹരിപ്പാനും നിർമ്മൂലമാക്കുവാനും ഉറച്ചിരിക്കുന്നു. ആകയാൽ ശ്ലീഹായ്ക്കടുത്ത ശു. സിംഹാസനത്തിൽ നിന്ന ഞങ്ങളുടെ കാര്യവിചാരണയ്ക്കും ശീസ്മയുടെയും (sic) ഭിന്നിപ്പുകളുടെയും നിവാരണത്തിനും ആയി യാത്രയാക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന അച്ചൻ ശു. കത്തോലിക്കാ തിരുസഭയുടെ നെരെയും അതിൻെറ ഏക തലവനായ ശു. മാർപ്പാപ്പായുടെ നെരെയും ഞങ്ങൾക്കുള്ള ഈ ഒന്നിപ്പിൻെറയും മക്കൾക്കു യോഗ്യമായ സ്നെഹത്തിൻെറയും അടയാളമായി ഈ ഞങ്ങളുടെ നല്ല മനസിനെയും കരുതലിനെയും അങ്ങെ ശുദ്ധതയിൻ പക്കൽ ബൊധിപ്പിക്കണമെന്നും ഞങ്ങളുടെ ഏതാനും കൂടപ്പിറപ്പുകളെ കുറിച്ചു ഞങ്ങളെല്ലാവരും ആ പരിശുദ്ധപിതാവിനോടു പൊറുതിയും ആശീർവാദവും അപെക്ഷിക്കുന്നു എന്ന ബൊധിപ്പിപ്പാറകണമെന്നും ഏറ്റവും ആഗ്രഹിക്കുന്നു. ഇതുകൂടാതെയും അച്ചൻെറ ഈ വരവാൽ ഇതൊക്കെയ്ക്കും അവസാനവും ഭാഗ്യത്തിൻെറയും സമാധാനത്തിൻെറയും ഉദയവും ഉണ്ടാകുമെന്നു ഞങ്ങളുടെ ഉറപ്പും ശരണവുമാകയാൽ ഞങ്ങളുടെ ശരണത്തിൻെറ ഫലം പൂർത്തിവരുത്തണമെന്നും സാദ്യമായി അപെക്ഷിക്കുന്നു. ഇതിനു വേണ്ടിയുള്ള അച്ചൻെറ കല്പനകൾക്കും ഏതൊരു സഹായത്തിനും ആസ്ഥമായിരിക്കുന്നു.

മറിയത്തിൻെറ യാക്കോവ്

(ഒപ്പ്)

കിഴക്കെഭാഗത്തുള്ള പള്ളികളുടെ ദെപുത്താദും കർമ്മെലകൊൻവെന്തയുടെ വികാരിയും

സ്കറിയാ യൗസേപ്പ്

(ഒപ്പ്)

കൂനമ്മാവു കൊൻവേന്തയുടെ വികാരി

യൗസേപ്പു യോഹന്നാൻ

(ഒപ്പ്)

പുതു സന്യാസികളുടെ ഗുരു

മറി. പീലിപ്പോസ്

(ഒപ്പ്)

യൗസെപ്പു മറിയം

(ഒപ്പ്)

മത്തായി ഗ്രിഗോറിയോസ്

(ഒപ്പ്)

യൗസെപ്പ് ആഗുസ്തീനോസ്

(ഒപ്പ്)

ബർനർദീനോസ് ത്രേസ്യാ

(ഒപ്പ്)

പൗലോസ് ശൗര്യാർ

(ഒപ്പ്)

വാഴക്കുളത്തു സെമിനാരിയുടെ റൈത്തോർ

മത്തായി മറിയം

(ഒപ്പ്)

വടക്കെ ഭാഗത്തുള്ള പള്ളികളുടെ വികാരി ജനറാളും അരനാട്ടുകാൻവെന്തയുടെ വികാരിയും

യൗസേപ്പ് അന്തോനി

(ഒപ്പ്)

ദൊമിനിക്കോസ് ത്രേസ്യാ

(ഒപ്പ്)

●

42

SC Malabaresi 1862-1877
Fol. 690R-691V

എൽത്തുരുത്ത്, ജൂലൈ 9, 1877

ഈ മാസം 3 -നു കയ്യേറ്റക്കാരൻ മെത്രാൻ നടത്താനുദ്ദേശിച്ചിരുന്ന പട്ടം കൊടുക്കൽ കർമ്മം നടക്കുകയുണ്ടായില്ല. ഒരു ഭാഗത്തുനിന്നു തൃശൂരിലെ ശീശ്മക്കാരായ നസ്രാണികൾ (Nazarani) താഴ്ന്ന ജാതിയിൽപ്പെട്ടവരുടെ അതായത് അടിമകളെന്ന ഹീനമായ പേരിലറിയപ്പെടുന്നവരുടെ (mancipiorum quo nomine probroso veniunt) നിർദ്ദിഷ്ടമായ ഉയർച്ചയ്ക്കും അതുവഴി തങ്ങളുടെ സ്വന്തം ജാതിയുടെ സ്ഥാനക്ഷയത്തിനും (degradatio) എതിരായി വലിയ ശക്തിയോടെ സ്വരമുയർത്തി, പ്രസ്തുത കർമ്മം നടന്നാൽ ശീശ്മയിലെ ഇതരപള്ളികൾ ശീശ്മ വിടുമെന്ന ഭയവുമുണ്ടായിരുന്നു. മറ്റൊഭാഗത്തു നിന്നു വടക്കൻമാർ (Vadakenses) വലിയ ആവേശത്തോടും ധിക്കാരത്തോടും കൂടെ, അവരെ ഒഴിച്ചുനിർത്തി നസ്രാണികളായ സെമിനാരിക്കാർക്കുമാത്രം പട്ടം കൊടുത്താൽ കലഹങ്ങളും, അടി, ശീശ്മവിടൽ എന്നിവയുമുണ്ടാകുമെന്ന ഭീഷണി മുഴക്കി. സ്വന്തം അജങ്ങളുടെ സാക്ഷാൽ അടിമയായിത്തീർന്ന കയ്യേറ്റക്കാരൻ മെത്രാൻ, രണ്ടു ഭാഗക്കാരിൽ നിന്നും, പട്ടം കൊടുക്കുന്ന കാര്യത്തിൽ, തടസ്സം അനുഭവിച്ചു. പിന്നീടു വരുന്ന ഞായറാഴ്ച, അതായതു ഇന്നലെ, തെക്കൻ പ്രദേശത്തുനിന്നു കൊണ്ടു വന്നിട്ടുള്ള ഒൻപതു യുവാക്കൾക്കു ചെറുപട്ടങ്ങൾ കൊടുക്കുമെന്നും വടക്കൻപ്രദേശത്തു നിന്നുള്ള വടക്കൻമാരുടെയും നസ്രാണികളുടെയും പട്ടം പിന്നീടൊരു അവസരത്തിലേക്കു മാറ്റിവച്ചിരിക്കുന്നു എന്നും അദ്ദേഹം അറിയിച്ചു. എന്നാൽ ഈ അടവിനെയും വടക്കൻമാർ ശക്തമായി എതിർത്തു. അതിനുശേഷം പരന്ന വാർത്ത വടക്കൻമാർക്കു പട്ടം കൊടുക്കുവാൻ ശ്ലൈഹികസന്ദർശകൻ സമ്മതിച്ചു എന്നതാണ്. അപ്പോൾ അവരുടെ ചെറുപ്പക്കാരെ വൈദികപദവിയിൽ സ്വീകരിക്കുവാൻ തൃശൂരിലെ പ്രമാണികൾ സന്നദ്ധത പ്രകടിപ്പിച്ചു. അതിനാൽ ഈ കാര്യത്തെക്കുറിച്ചു പ്രസംഗിക്കുന്നതിനായി ഇന്നലെ ഞാൻ തൃശൂരിൽ ചെന്ന് ഞങ്ങളുടെ കത്തോലിക്കരുടെയും ഏതാനും ശീശ്മക്കാരുടെയും മുമ്പിൽ മേൽപ്പറഞ്ഞ വാർത്തയെ നിഷേധിച്ചു കൊണ്ടു ഏതു തരം പട്ടം കൊടുക്കലിനെയും തിരുസ്സിംഹാസനത്തിൻെറ നാമത്തിൽ കർക്കശമായി കുറ്റപ്പെടുത്തി. ശ്ലൈഹിക സന്ദർശകൻെറ ആഗമനത്തിനുശേഷം പട്ടമേറ്റ ചെറുപ്പക്കാരോടു തിരുസിംഹാസനം മറ്റുള്ളവരോടെന്നതിനെക്കാൾ തീർച്ചയായും കൂടുതൽ കർശനമായിട്ടായിരിക്കും പെരുമാ

റുവാൻ പോകുന്നതെന്നും ഞാൻ അറിയിച്ചു. ഇതിനിടയ്ക്കു രണ്ടു ജാതിക്കാരും തമ്മിലുള്ള വിവാദങ്ങൾ വീണ്ടും പൊട്ടിപ്പുറപ്പെടുകയാൽ ആ ദിവസവും പട്ടംകൊടുക്കുവാൻ മെല്ലൂസുമെത്രാനു തടസ്സമുണ്ടായി. ഈ രണ്ടു ജാതിക്കാരുടെ തർക്കത്തിൻെറ ഫലം മുൻകൂട്ടിക്കാണുവാൻ സാധിക്കുകയില്ല.

രണ്ടുമാസത്തെ പൊതുഅവധി ഇന്നവസാനിക്കുകയാണ്. ഞങ്ങളുടെ കേസ്സിൻെറ വാദത്തിൽ സഹായിക്കുവാനായി താമസിയാതെ ഞാൻ മദ്രാസിനു പുറപ്പെടുന്നതായിരിക്കും. വിധി തീർച്ചയായും തനിക്കനുകൂലമായിരിക്കുമെന്നും അതിനാൽ ഇനി മദ്രാസിനുപോകേണ്ട ആവശ്യമില്ലെന്നും അനുയായികളോടു മെല്ലൂസുമെത്രാൻ ധൈര്യപൂർവം പറയുന്നു. എന്നാൽ അതേസമയം മദ്രാസിലേക്കു തിരിച്ചുപോകുന്നില്ലെന്നു തീരുമാനിക്കുവാൻ തക്കവണ്ണം പ്രതികൂലമായ വിധിയെയും പരസ്യമായ നാണക്കേടിനെയും അദ്ദേഹം ഭയപ്പെടുന്നുണ്ടുതാനും.

ഹൈക്കോടതിയുടെ വിധി കഴിഞ്ഞാലുടൻ തന്നെ ശീശ്മക്കാരുടെ കോട്ടകളായ തൃശൂർപള്ളിയും കുറവിലങ്ങാടുപള്ളിയും പിടിച്ചെടുക്കേണ്ടതാണ്. കുറവിലങ്ങാടുപള്ളി മലബാറിൻെറ തെക്കൻപ്രദേശത്തു തിരുവിതാംകൂർ രാജ്യത്തിലും, തൃശൂർ പള്ളി വടക്കുഭാഗത്തു കൊച്ചിരാജ്യത്തിലുമാണ് സ്ഥിതിചെയ്യുന്നത്. ഇവരണ്ടും അധീനതയിലാക്കിയാൽ മറ്റു പള്ളികൾ കൂടുതൽ എളുപ്പത്തിൽ ഞങ്ങളുടെ കൈയിലാകും. ശീശ്മക്കാർ അവരുടെ പുതിയപള്ളികളിലേക്കു മാറിയേക്കാം. എന്നാൽ തൃശൂരിലെ പള്ളിയും വൈദിക ഭവനവും നിയമാനുസൃതം ഏറ്റെടുക്കുന്നതിനും കേസ്സുനടത്തുന്നതിനുമായി അവിടെ വികാരിയായി നിയമിക്കുവാൻ ഗോവയുടെ അധികാരത്തിൻ കീഴിൽ ഒരു വൈദികനുമില്ലെന്നുള്ളതാണ് എൻെറ ഏറ്റം വലിയ ബുദ്ധിമുട്ട്. ഏപ്രിൽ 26-ാം തീയതിയിലെ എൻെറ 36-ാം നമ്പർ കത്തിൽ ചോദിച്ചിരിക്കുന്ന ചോദ്യങ്ങൾക്കു അതിനോടകം മറുപടി എനിക്കു ലഭിക്കാത്തപക്ഷം മുന്നോട്ടുപോകുവാൻ എനിക്കു സാധിക്കുകയില്ല. ഒരിക്കലും താൻ മലബാർ വിട്ടുപോകുകയില്ലെന്നും ഒരു വേള എല്ലാവരും ഉപേക്ഷിച്ചാൽപ്പോലും ഒരു ചെറിയ ഭവനത്തിൽ ജീവിത ശിഷ്ടം ചെലവഴിക്കുവാൻ താൻ തയ്യാറായിരിക്കുമെന്നും കയ്യേറ്റക്കാരനായ മെത്രാൻ ഈയിടെ പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു. ശീശ്മക്കാർ അവരുടെ മെത്രാനും സുറിയാനി സന്യാസികൾക്കുംവേണ്ടി ആശ്രമവും താമസക്കെട്ടിടവും പണിയുവാനുദ്ദേശിക്കുന്ന സ്ഥലം തിരഞ്ഞെടുത്തുകഴിഞ്ഞു.

ഈ എൽത്തുരുത്ത് ആശ്രമത്തിൻെറ പള്ളി കിട്ടുവാൻവേണ്ടി അരണാട്ടുകരയിലെ ശീശ്മക്കാർ തൃശ്ശൂർകോടതിയിൽ കേസ്സുകൊടുത്തിരിക്കുകയാണ്. കുറച്ചുനാൾ കഴിയുമ്പോൾ ഈ കേസ്സു വിസ്താരത്തിൽ വരും. ഇങ്ങനെ, സ്വന്തം ഭാഗം സംരക്ഷിക്കുവാൻ മാത്രമല്ല, ഞങ്ങളെ പ്രതികളാക്കുവാനും ശീശ്മക്കാർക്കു ധൈര്യം നഷ്ടപ്പെട്ടിട്ടില്ല എന്നു കരുതേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. മലബാറുകാർക്കു സുറിയാനി റീത്തിൽപ്പെട്ട മെത്രാനെ നിയമിച്ചുകൊടുക്കാത്തപക്ഷം ശീശ്മ പരാജയപ്പെടുകയില്ല. ഇങ്ങനെയൊരു മെത്രാനെ കൊടുക്കുവാൻ തിരുസ്സിംഹാസനം സ്പഷ്ടമായി വിസമ്മതം കാണിച്ചാൽ ശീശ്മ തീർച്ചയായും അതിൻേറതായ സമയത്ത് മുന്നേറുന്നതായിരിക്കും.

കത്തോലിക്കാസഭയിലേക്കു തിരിച്ചുവരാനാഗ്രഹിക്കുന്ന മെല്ലൂസനുയായികൾ പരസ്യപ്രായശ്ചിത്തം (Poenitentiam publicam) ചെയ്യുന്നതിനുപുറമെ, ഏറ്റം താഴ്ന്ന ജാതിക്കാരുടെ ആലപ്പുഴയിലെ ലത്തീൻ സെമിനാരിക്കുവേണ്ടി 10 മുതൽ 25 വരെ രൂപ പിഴയടയ്ക്കണമെന്നും കൊല്ലത്തു താമസിക്കുന്ന കൊടുങ്ങല്ലൂ

രിൻെറ പുതിയ താല്ക്കാലിക വികാരി ജനറാൾ ഈയിടെ ഒരു കല്പനയിറക്കിയിരിക്കുന്നു. അഹോ! മനുഷ്യനു എന്തുമാത്രം അന്ധതയുണ്ടാകാം!

ഒരു മാസം മുമ്പു എലികടിച്ചു അങ്ങേയറ്റം അവശനായ മാർ അത്തനാസിയോസ് കുറെയൊക്കെ ശക്തിവീണ്ടെടുത്തു. അദ്ദേഹത്തിൻെറ കീഴിലുള്ള പള്ളികളെയും പള്ളിവക വിലപിടിച്ച സാധനങ്ങളെയും (thesauros) നിലങ്ങളെയും സ്വന്തം പിതൃസഹോദരപുത്രനായ (patrueli suo) ചെറിയ മാർ അത്തനാസിയോസിന് ആധാരമെഴുതിക്കൊടുത്തു. ഇപ്പോൾ അദ്ദേഹം ആസന്നമരണനാണെന്നാണു കേൾക്കുന്നത്. ഇങ്ങനെ യാക്കോബായക്കാരുടെയിടയിൽ പുതിയ ശീശ്മ പൂർത്തിയായിക്കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. കാരണം, അത്തനാസിയോസിൻെറ കൂട്ടർ അന്ത്യോക്യായിലെ യാക്കോബായ പാത്രീയാർക്കായെ അംഗീകരിക്കുന്നില്ല. അതുപോലെ തന്നെ, അത്തനാസിയോസിൻെറയും ദിവന്നാസിയോസിൻെറയും അനുയായികളുടെയും പ്രോട്ടസ്റ്റൻറുകാരുടെയും ഇടയിൽനിന്ന് പുതിയ ഒരു മതഭേദം (secta) രൂപികൃതമായിട്ടുണ്ട്. ക്വെയ്ക്കർ സിദ്ധാന്തക്കാരുടേതുപോലെ, തന്നെത്തന്നെ പ്രവാചകനാക്കിയ ജസ്റ്റസ് ജോസഫ് (Justus Joseph) എന്നയാളിൻെറ പേരിൽ നിന്ന് ജോസഫൈറ്റ്സ് (Josephitae) എന്നാണിവർ അറിയപ്പെടുന്നത്[1] മൂന്നുദിവസത്തേക്കുള്ള ഇരുട്ടു ഇന്നദിവസം ആരംഭിക്കുമെന്നു ഇയാളുടെ പ്രവചനം സാക്ഷാത്ക്കരിക്കാഞ്ഞിട്ടുപോലും, തള്ളിക്കളയാനാവാത്ത ഒരുസംഖ്യ ക്രിസ്ത്യാനികളെ (20000 ലധികമുണ്ടെന്നു പറയപ്പെടുന്നു) സകല വിധത്തിലുമുള്ള ഭ്രാന്തുകളികൾ കൊണ്ട് (insaniis omnigenis) ഇയാൾ അടിമത്തത്തിൽ നിർത്തിയിരിക്കുന്നു. ഈ ജനക്കൂട്ടത്തിൻെറമേൽ ദയതോന്നി സത്യത്തിൻെറ വെളിച്ചം കൊടുക്കുവാനുള്ള മിഷനറി എവിടെ? വാസ്തവത്തിൽ മലബാറുകാരായ മാർതോമ്മായുടെ മക്കളെല്ലാം ഏതാണ്ടു ഒറ്റസ്വരത്തിൽ കർത്താവിനോടും ഭൂമിയിൽ അവിടുത്തെ വികാരിയോടും ഉച്ചസ്വരത്തിൽ യാചിക്കുന്നത് ഇതാണ്: ഞങ്ങളെ സ്വതന്ത്രരാക്കാൻ വരിക. താമസിക്കരുത്. അയയ്ക്കാനുദ്ദേശിക്കുന്ന ആളെ (ഉടനെ) അയയ്ക്കുക. ●

---

1. ജസ്റ്റസ് ജോസഫ് അറിയപ്പെട്ടിരുന്നതു വിദ്വാൻ കുട്ടി എന്ന പേരിലാണ്. അയാളുടെ "അഞ്ചരവേദം" എന്ന പേരു ലഭിച്ചിരുന്ന മതഭേദത്തിൻെറ ചുരുക്കവും ചരിത്രവും ഇതാണ്: ഏകദേശം മൂന്നുനൂറ്റാണ്ടു മുമ്പ് തിരുനൽവേലിയിൽ നിന്നു ഒരു ബ്രാഹ്മണൻ വന്നു കുന്നത്തൂർ താലൂക്കിൽ താമസമുറപ്പിച്ചു. അദ്ദേഹത്തിൻെറ പിൻതലമുറക്കാരിലൊരാൾ ഭാര്യയും ആറുമക്കളുമൊരുമിച്ച് മാവേലിക്കരയിൽ വച്ച് മിസ്റ്റർ പീറ്റിൽ (Peet) നിന്നു മാമ്മോദീസാ സ്വീകരിച്ച് സി. എം. എസ്. സഭയിൽ ചേർന്നു. മക്കളിൽ മൂത്തയാളായിരുന്നു വിദ്വാൻ കുട്ടി. കൂടാരപ്പള്ളിൽ തൊമ്മൻ എന്ന ഒരു സുറിയാനിക്രിസ്ത്യാനിക്കു 1874 ൻെറ രണ്ടാമർദ്ധത്തിൽ ഉണ്ടായെന്നു പറയപ്പെടുന്ന ഒരു ദർശനത്തെ വിദ്വാൻ കുട്ടി വ്യാഖ്യാനിച്ചു. ദാനിയേലിൻെറ ദർശനവും (ദാനി 7) യോഹന്നാൻെറ വെളിപാടും അടിസ്ഥാനമാക്കി ലോകാവസാനം ആസന്നമായി എന്നായിരുന്നു വ്യാഖ്യാനം. വിദ്വാൻ കുട്ടിയുടെ വാചാലതയിൽ മയങ്ങി ധാരാളം യാക്കോബായക്കാരും, മാർത്തോമ്മാക്കാരും പ്രോട്ടസ്റ്റൻറുകാരും ഹിന്ദുക്കളും അയാളുടെ അനുയായികളായി. ഈ സ്മൂഹത്തിൻെറ ആദ്യകാലത്തെ പേര് "ഉണർവു സഭ" എന്നായിരുന്നു. 1875 ഒക്ടോബർ 16-നാണ് മുറയ്ക്കുള്ള തുടക്കം. 1881 ഒക്ടോബർ 1-നു മ്ശിഹായുടെ നേരിട്ടുള്ള ഭരണം തുടങ്ങുമെന്നായിരുന്നു പ്രഖ്യാപനം. അതിനാൽ അതുവരെയുള്ള കാലയളവിനെ അടിസ്ഥാനപ്പെടുത്തി " അഞ്ചര വർഷവേദം", "അഞ്ചരവേദം" എന്ന പേരു ഈ സമൂഹത്തിനു ലഭിച്ചു. മൂന്നുപകലും മൂന്നു രാവും ഇരുട്ടുണ്ടാകുമെന്ന പ്രവചനം പൊളിഞ്ഞതോടെ വിദ്വാൻ കുട്ടിയുടെ പ്രസ്ഥാനവും തകർന്നുതുടങ്ങി. ആദ്ധ്യാത്മികാന്ധകാരമാണ് ഞാൻ വിവക്ഷിച്ചത് എന്നുപറഞ്ഞു വിദ്വാൻ രക്ഷപ്പെടാൻനോക്കിയിട്ടു ഫലിച്ചില്ല. ഈ സമൂഹത്തിനു, യഹോവാ, ഈശോ, ജസ്റ്റസ്, ജോൺ എന്ന പേരുകളുടെ ആദ്യാക്ഷരങ്ങളിൽ നിന്നു മെനഞ്ഞെടുത്ത "യൂയോമായം" (yuyomayam) എന്ന പേരാണ് വിദ്വാൻ കുട്ടി നല്കിയത്.(cfr. Nagam Aiya, The Travancore State Manual, Reprint 1989, II, 130 - 134). ഇന്നു ഈ സമൂഹം ഏതാണ്ടു നാമാവശേഷമായി എന്നു പറയാം.

43

SC Malabaresi 1862-1877
Fol. 698R-699R

എൽത്തുരുത്ത്, ജൂലൈ 16, 1877

അങ്ങയുടെ മാർച്ച് 16 ലെ എഴുത്തിനുശേഷം മലബാർകാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ചു ഒന്നും എനിക്കു ലഭിച്ചിട്ടില്ല.

ഇന്നലെ വളരെ കലാപങ്ങൾക്കുശേഷം തൃശ്ശൂർ പള്ളിയിൽ വച്ചു രണ്ടു നസ്രാണികൾക്കു മെല്ലൂസുമെത്രാൻ ഡീക്കൻപട്ടം കൊടുത്തു. ഇതുമാത്രമല്ലാതെ കൂടുതലായി ഒന്നും ചെയ്യുവാൻ ദാസ്യജാതിക്കാർ "അവരുടെ സ്വന്തം റീത്തുകാരനായ മെത്രാനെ (Episcopo suo nationali) അനുവദിച്ചില്ല. വടക്കന്മാർക്കും കൂടി ഒരുമിച്ചല്ലാതെ ഒരു നസ്രാണിക്കും ചെറുപട്ടങ്ങൾ കൊടുക്കുന്നതിന് അദ്ദേഹത്തെ അവർ വിലക്കിയെന്നല്ല തടസ്സപ്പെടുത്തുകകൂടി ചെയ്തു. കുറച്ചു ദിവസങ്ങൾക്കുശേഷം ഇതേ ഡീക്കന്മാർക്ക് പൗരോഹിത്യപട്ടം നല്കുന്നതായിരിക്കും. ഇവർ വരാപ്പുഴയുടെ അധികാരത്തിൻ കീഴിൽ നിന്നുള്ളവരാകയാൽ നിയമപ്രകാരമുള്ള മേലദ്ധ്യക്ഷൻെറ പക്കലേക്കുതിരിച്ചു വരുവാൻ ആർച്ച് ഡീക്കൻ പാലാക്കുന്നേൽ മത്തായിയെക്കാൾ ഒട്ടും കൂടുതൽ അവർ തയ്യാറായിരിക്കയില്ലെന്നു അങ്ങു ധരിച്ചാലും. ഇദ്ദേഹത്തിൻെറ താമസിയാതെ നടക്കുവാനിരിക്കുന്ന മെത്രാഭിഷേകത്തെക്കുറിച്ച് ഇപ്പോൾ വീണ്ടും സംസാരമുണ്ട്.

ജൂൺ 4 ലെ എഴുത്തിൽ ഞാൻ സൂചിപ്പിച്ച വിളക്കുമാടം പള്ളിക്കുശേഷം ഇപ്പോൾ വീണ്ടും മലബാറിൻെറ തെക്കൻ പ്രദേശത്തു വരാപ്പുഴയുടെ കീഴിലുള്ള മരങ്ങാട്ടു പള്ളി ശീശ്മയിൽ പതിച്ചിരിക്കുന്നു. ഇത് എൻെറ വരവിനുശേഷം രണ്ടാമത്തേതാണ്. കൊൺകോർദാത്തിൻെറ ആരംഭശേഷം വരാപ്പുഴവികാരി അപ്പൊസ്തോലിക്കാ ജനത്തെ തൻെറ അധികാരത്തിൻ കീഴിലേക്കു ആകർഷിക്കുന്നതിനായി ആ സ്ഥലത്തെ വിശ്രുതനും ധനവാനുമായ ഒരാൾവഴി ഗോവാക്കാരുടെ പള്ളിയുടെ സമീപം പണിയിപ്പിച്ചതാണീ പള്ളി. പിന്നീടു രക്ഷാധികാരി

യുടെ പുത്രനെ അദ്ദേഹം സെമിനാരിയിൽ സ്വീകരിച്ചു. അവൻെറ അപ്പനാകട്ടെ, മെല്ലൂസു മെത്രാൻെറ പുരോഗമനം കണ്ടുകൊണ്ടും സ്വന്തം നാട്ടുകാരുടെ അഭിപ്രായത്തെ ആദരിച്ചുകൊണ്ടും പുത്രനെ സെമിനാരിയിൽ നിന്നു തിരിച്ചുവിളിക്കുന്നതിനും പള്ളി മെല്ലൂസ് ഭാഗക്കാർക്ക് ഏല്പിച്ചു കൊടുക്കുന്നതിനും പുത്രനെ കയ്യേറ്റ മെത്രാൻെറ പക്കൽ കൊണ്ടുചെന്നാക്കുന്നതിനും മുമ്പേതന്നെ ആലോചിച്ചു വരികയായിരുന്നു. അതിനാൽ ഏതാനും ദിവസങ്ങൾക്കുമുമ്പ് വരാപ്പുഴ ഭാഗത്തെ വികാരി ആ പള്ളിയിൽ കുർബ്ബാനചൊല്ലിക്കൊണ്ടിരുന്നപ്പോൾ, അപ്രതീക്ഷിതമായി രക്ഷാധികാരി വൈദികമന്ദിരത്തിൻെറ വാതിൽ അടച്ചുകളഞ്ഞു. പള്ളിയിൽ നിന്നു വന്ന കത്തനാർ വിഷണ്ണനായി സ്ഥലം വിട്ട്, ആലോചനയ്ക്കായി വിവരം വികാരി അപ്പൊസ്തോലിക്കായെ അറിയിച്ചു. സിവിൽ കോടതി വഴി സ്വന്തം സാധനസാമഗ്രികൾ (supellectilem) തിരിച്ചെടുക്കുക എന്ന ഉപദേശം വികാരി അപ്പൊസ്തോലിക്കാ നല്കിയതായിപ്പറയപ്പെടുന്നു.

ഞങ്ങളുടെ കാര്യത്തിൽ വരുന്ന ദീർഘമായ കാലതാമസം കാരണത്താൽ ഒരു വർഷം മുമ്പു ഞാൻ വിട്ടുപോന്ന മലബാറിൻെറ തെക്കൻപ്രദേശത്തെ ജനത്തിന് സ്വന്തം മെത്രാനെ കിട്ടുമെന്ന പ്രതീക്ഷയിൽ മന്ദതവരാൻ തുടങ്ങിയിട്ടുണ്ട്. അവിടെ ആരും ശീശ്മയ്ക്കെതിരെ പോരാടുന്നുമില്ല. അധികാരമില്ലാതെ എനിക്കു ഒരു കത്തനാരെയും അദ്ദേഹത്തിൻെറ സ്ഥലത്തുനിന്നും മാറ്റി പടക്കളത്തിലേക്കു വിടാൻ സാധിക്കുന്നില്ല. മലബാറിലെ വൈദികരും ജനവും സഭാപരമായ അധികാരത്തെ (jurisdictionem) പുല്ലുപോലെ കണക്കാക്കുന്നതിൽ ആശ്ചര്യപ്പെടാനുണ്ടോ? എന്തെന്നാൽ സഭാപരമായ അധികാരത്തെ സൂചിപ്പിക്കുവാൻ അവർക്കു ഒരു വാക്കുപോലുമില്ല. പട്ടത്തിൻെറയും സഭാധികാരത്തിൻെറയും കാര്യത്തിൽ "അധികാരം" (potestas) എന്ന ഏകപദമേയുള്ളൂ. അവരെ ഈ വ്യത്യാസം പഠിപ്പിക്കുവാൻ വളരെ താമസിച്ചുപോയി.

ഈ മാസം 23-നു ഞങ്ങളുടെ കേസ്സുകേൾക്കുന്നതിനു ഹൈക്കോടതി നിശ്ചയിച്ചിരിക്കുകയാൽ ഞാൻ വീണ്ടും മദ്രാസിനുപോകും.

●

44

SC Malabaresi 1862-1877
Fol. 702R-702V

മദ്രാസ്, ആഗസ്റ്റ് 1, 1877

അങ്ങയുടെ ജൂലൈ 5- ലെ എഴുത്തു യഥായോഗ്യം എനിക്കു കിട്ടി. ചിറ്റാട്ടുകര കേസ്സ് ഹൈക്കോടതിയിൽ കേൾക്കുന്നത് ഈ മാസം 6 - ലേക്കു മാറ്റിയിരിക്കുന്നു. മെല്ലൂസുമെത്രാൻ ഇതുവരെ ഇവിടെ വന്നിട്ടില്ല. വരികയില്ലെന്നാണ് പലരുടെയും വിശ്വാസം. കയ്യേറ്റക്കാരനായ മെത്രാനോടു സ്നേഹബന്ധമുള്ള കെന്നറ്റ് (Kennett) എന്ന മദ്രാസിലെ പ്രോട്ടസ്റ്റൻറു പാസ്റ്റർ ശ്ലൈഹിക രേഖ വ്യാജമായി ഉണ്ടാക്കി എന്ന കുറ്റത്തിൽ അദ്ദേഹത്തെ ആദരിക്കുവാൻ പത്രങ്ങളിലൂടെ പരിശ്രമം നടത്തി. എന്നാൽ വന്ദ്യഫെനെല്ലി (Fennelly) യുടെ വികാരിജനറാളായ ബഹുമാനപ്പെട്ട കോൾഗൻ (Colgan) ഒട്ടേറെ ന്യായങ്ങൾ നിരത്തി, അദ്ദേഹം മൗനം അവലംബിക്കത്തക്ക വിധത്തിൽ, അതിനെ ഖണ്ഡിച്ചു.

വ്യാജമെത്രാനായ മാർ യാക്കോബ് പീലിപ്പോസിൻെറ മാനസ്സാന്തരത്തിനുള്ള താൽപര്യത്തെക്കുറിച്ച് (de dispositione ad conversionem) എൻെറ 5, 7, 16, 30 എന്നീ എഴുത്തുകളിൽ ഞാൻ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടല്ലോ. ഏതാനും ദിവസങ്ങൾക്കുശേഷം താൻ രഹസ്യമായി തൃശ്ശൂർവിട്ടു ശത്രുക്കളുടെ സംസർഗ്ഗമുപേക്ഷിച്ചു അവസാനം ഞങ്ങളുടെ കൂടെ സമാധാനത്തിൽ താമസിക്കുന്നതിനായി ധൃതിയിൽ എൽത്തുരുത്ത് ആശ്രമത്തിൽ വന്നു ചേരുന്നതാണെന്ന് അറിയിച്ചുകൊണ്ട് ഒരു രഹസ്യകത്ത് അദ്ദേഹം എൻെറ ദ്വിഭാഷിക്കയച്ചു. ഞാൻ അദ്ദേഹത്തെ ദയാപൂർവ്വം സ്വീകരിക്കണമെന്നാണ് അദ്ദേഹം അപേക്ഷിക്കുന്നത്. ഈ കാര്യത്തിൽ എന്തുചെയ്യണമെന്ന് അങ്ങ് കഴിഞ്ഞ ജൂലൈ 21 ലെ എഴുത്തിൽ എനിക്കു നിർദ്ദേശം നല്കിയിട്ടുണ്ടല്ലോ. അദ്ദേഹം വാക്കു പാലിക്കുമോ എന്നു കാണട്ടെ.

വരാപ്പുഴ വികാരി അപ്പൊസ്തോലിക്കാ അദ്ദേഹത്തിൻെറ വികാരിജനറാൾ കാപ്പിലിനെ ഈ ദിവസങ്ങളിൽ എൽത്തുരുത്തു സെമിനാരിയുടെ ഭരണസാരഥ്യത്തിൽ നിന്നു മാറ്റിയിരിക്കുന്നു. ഇങ്ങനെ കുറഞ്ഞതു ഒരു ഇടർച്ചയെങ്കിലും തീർന്നു കിട്ടി.

ഈയിടെ ഞാൻ കേട്ടതനുസരിച്ച്, ജീവിതത്തിൽ ഒരിക്കലും ഗോവഭാഗം വിടാതെ നിന്ന വൃദ്ധനായ താന്നിക്കൽ പൗലോസുകത്തനാരെ കൊടുങ്ങല്ലൂർ അഡ്മിനിസ്ട്രേറ്റർ ഒരു കൊല്ലം മുമ്പുതന്നെ തൃശൂരിൽ മെല്ലൂസുകൂട്ടർ കരസ്ഥമാക്കിയിരിക്കുന്ന പള്ളിയുടെ വികാരിയായി നിയമിച്ചതാണ്. വാർദ്ധക്യം മൂലം വലിയ ജോലികൾക്കു അദ്ദേഹം പ്രാപ്തനല്ലെങ്കിലും ഇപ്പോഴുള്ള അപ്പീലിൻമേൽ തീരുമാനം വന്നശേഷം തൃശൂർ പള്ളി സംബന്ധിച്ച് തൃശൂർ സിവിൽ കോടതിയിൽ കൊടുക്കേണ്ടിവരുമെന്നു ഞാൻ കരുതുന്ന കേസ്സ് അദ്ദേഹത്തിൻെറ പേരിലാക്കാൻ (ad praestandum nomen suum) അദ്ദേഹം സമ്മതം നല്കിക്കഴിഞ്ഞു.

യാക്കോബായക്കാരുടെ ആർച്ചുബിഷപ്പ് മാർ അത്തനാസിയോസ് ചരമം പ്രാപിച്ചു. അദ്ദേഹത്തിൻെറ പിൻഗാമി ചെറിയ മാർ അത്തനാസിയോസ് പാഷണ്ഡതയുടെയും ശീശ്മയുടെയും അതേ ചൈതന്യത്തിൽ തുടരുന്നതായിട്ടാണ് കേൾവി. കോട്ടയത്തെ സുറിയാനികോളേജിൻെറ ഭരണഭാരം പ്രോട്ടസ്റ്റൻറുകാർ നടത്തുവാൻ പരേതൻ അനുവദിച്ചിരുന്നു. ഈയവസരത്തിൽ പ്രസ്തുത കോളേജിൻെറ മേൽ അവകാശവാദമുയർത്താൻ മാർ ദിവന്നാസിയോസ് നടത്തിയ ശ്രമം ഫലിച്ചില്ല. കാരണം പിതൃസഹോദരൻെറ [1] (avunculi) വില്പത്രത്തിൻെറ ബലത്താൽ അതു ചെറിയ മാർ അത്തനാസിയോസിനു ലഭിച്ചു.

●

1. ഇവിടെ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതനുസരിച്ച് ചെറിയ മാർ അത്തനാസിയോസ് വലിയ മാർ അത്തനാസിയോസിൻെറ സഹോദരപുത്രനാണ്. എന്നാൽ 42-ാം നമ്പർ എഴുത്തിൽ പറയുന്നത് അദ്ദേഹത്തിൻെ പിതൃസഹോദരപുത്രനാണെന്നാണ്. പിതൃസഹോദരപുത്രനെന്നതാണ് ശരി. cfr. Placid, The Thomas Christians, 222

45

SC Malabaresi 1872-1877
Fol.705 R-V

മദ്രാസ്, ആഗസ്റ്റ് 7, 1877

മാർ ഏലിയാ മെല്ലൂസിൻെറ സഹായമെത്രാൻ മാർ യാക്കോബ് പീലിപ്പോസിൻെറ അഥവാ അദ്ദേഹം തന്നെത്തന്നെ വിളിക്കുന്നതുപോലെ യാക്കോബ് അബ്രാഹത്തിൻെറ മാനസ്സാന്തരമാണ് ഇന്നത്തെ ഏറ്റം നല്ല വാർത്ത. ജൂലൈ 26-ലെ എഴുത്തുവഴി അദ്ദേഹം തൻെറ ഉദ്ദേശം ഞങ്ങൾക്കു വെളിപ്പെടുത്തിയിരുന്നു. 29 ഞായറാഴ്ച വൈകിട്ടു തൃശ്ശൂരിലെ പള്ളിയിൽ നിന്നും പുറപ്പെട്ട അദ്ദേഹത്തെ വണ്ടിയുമായി കാത്തുനിന്നിരുന്ന എൻെറ ദ്വിഭാഷി സ്വീകരിച്ചു. കൂടുതൽ സുരക്ഷിതത്വത്തിൻെറ പേരിൽ ആദ്യം അദ്ദേഹത്തെ ഒല്ലൂർ പള്ളിയിലേയ്ക്കു കൊണ്ടുപോയി. ഏതാനും ദിവസങ്ങൾകഴിഞ്ഞ് എൻെറ സെക്രട്ടറി അദ്ദേഹത്തെ എൽത്തുരുത്തു ആശ്രമത്തിലേക്കാനയിച്ചു. അവിടെ ഇപ്പോൾ അദ്ദേഹം വളരെ സംതൃപ്തനായിക്കഴിയുന്നു. അദ്ദേഹത്തിൻെറ മാനസാന്തരത്തിൻെറ ആത്മാർത്ഥയെപറ്റി സംശയിക്കാനൊന്നുമില്ല.

പൊറുതിയും സഭാശിക്ഷയിൽ നിന്നുള്ള മോചനവും ഇനി എന്തുചെയ്യണമെന്നുള്ള കല്പനയും താഴ്മയായി യാചിച്ചുകൊണ്ട് മാർപ്പാപ്പായ്ക്ക് എഴുതുവാൻ ഞാൻ അദ്ദേഹത്തിനു നിർദ്ദേശം കൊടുത്തിട്ടുണ്ട്. ഒരിക്കൽ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതുപോലെ മലബാറിൽ ഒരുപക്ഷേ സുറിയാനി മല്പാനായി താമസിക്കുവാൻ അദ്ദേഹം ആഗ്രഹിച്ചേക്കാമെന്നു ഞാൻ ഭയപ്പെട്ടു. എന്നാൽ അദ്ദേഹത്തെക്കുറിച്ച് മറിച്ചുള്ള വാർത്തയാണ് എനിക്ക് ഇപ്പോൾ കിട്ടുന്നത്. റോമായിലേക്കോ, ബയ്റൂട്ടിലുള്ള ഈശോ സഭക്കാരുടെ കോളജിലേക്കോ അയയ്ക്കപ്പെടാനാണ് അദ്ദേഹത്തിന് താല്പര്യം. അദ്ദേഹം മാർപ്പാപ്പയ്ക്ക് എഴുതേണ്ട കത്തിനു മറുപടി വരുന്നതുവരെ അദ്ദേഹത്തെ മൂന്നാംസഭക്കാരുടെ ഏതെങ്കിലും ആശ്രമത്തിലോ, സാഹചര്യങ്ങൾ ആവശ്യപ്പെട്ടാൽ ബോംബെയിലോ ഞാൻ താമസിപ്പിക്കും. ഒരിക്കൽ ഞാൻ എഴുതിയകാര്യം ഇവിടെ ആവർത്തിക്കുകയാണ്. അദ്ദേഹത്തെ മലബാറിൽ താമ

സിക്കുവാൻ അനുവദിക്കുന്നത് ഒരുതരത്തിലും യുക്തമല്ല. എന്തെന്നാൽ മലബാറുകാർ ഞങ്ങളുടെ കത്തോലിക്കരുൾപ്പെടെ, കൽദായസുറിയാനിക്കാരായ മെത്രാന്മാരുടെ നേർക്കു അതിശക്തമായ ഒരു ജാതിസ്നേഹത്തിനു വിധേയരാണ്. (fortissimo quodam affectu nationali versus episcopos Syro -Chaldaeos trahuntur). ഇങ്ങനെയൊരുമെത്രാൻെറ മലബാറിലെ താമസം ശീശ്മയ്ക്കല്ലെങ്കിലും, കുറഞ്ഞത് കലഹത്തിന് തുടർച്ചയായി അവസരം നല്കുന്നതാണ്.

ഇപ്പോൾ മെല്ലൂസുമെത്രാൻെറ അവസാനത്തെ കൽദായ സുഹൃത്തായ സന്യാസ വൈദികൻ ആഗുസ്തിനോസിൻെറ മാനസ്സാന്തരവും ആസന്നമാണെന്നു കേൾക്കുന്നു. അടുത്തകാലത്തു കയ്യേറ്റക്കാരൻ മെത്രാനിൽ നിന്നും ആസ്തപ്പാടുപട്ടം സ്വീകരിച്ച (tonsuratus) ഒരു വൈദികാർത്ഥിയും മാർയാക്കോബിനോടൊപ്പം മാനസ്സാന്തരപ്പെട്ടു ഞങ്ങളുടെ പക്കലേക്കു വരികയുണ്ടായി. നല്ല ഗുണവിശേഷങ്ങളുള്ള ഈ പതിനാറുകാരൻ മാനസാന്തരപ്പെട്ട മെത്രാനെ ഒളിച്ചുപോരുന്നതിന് വേണ്ട എല്ലാ കാര്യങ്ങളിലും വിശ്വസ്തതയോടെ സഹായിച്ചു. ഇതുമൂലം അവൻെറ നേർക്കു തൃശ്ശൂർകാർക്കു കോപമായതിനാൽ പിതൃഭവനത്തിലേക്കു തിരിച്ചുപോകുവാൻ അവൻ ഒരുമ്പെടുന്നില്ല. പട്ടം സ്വീകരിക്കുവാൻ അവൻെറ മാതാപിതാക്കൾ അവൻെറ മേൽ ഹേമം ചെലുത്തിയതായിട്ടാണറിവ്. അവൻ ഗോവയുടെ അധികാരത്തിൻ കീഴിലുള്ളവനാകയാൽ വരാപ്പുഴ വികാരി അപ്പൊസ്തോലിക്കായ്ക്കു അവനെ സെമിനാരിയിൽ സ്വീകരിക്കാനാവില്ല. തന്മൂലം അവനെ സംബന്ധിച്ചു എന്താണ് തീരുമാനിക്കണ്ടതെന്ന് എനിക്കറിവില്ല.

ഞങ്ങളുടെ ചിറ്റാട്ടുകരകേസ്സ്, തീയതി നിശ്ചയിക്കാതെ വേറൊരവസരത്തിലേക്കു വീണ്ടും മാറ്റിവച്ചിരിക്കയാണ്.

പാത്രിയാർക്കാ ഡെലഗറ്റ് അപ്പൊസ്തോലിക്ക വഴി അയച്ച കത്തിനുപുറമേ വേറെ വ്യക്തിപരമായ എഴുത്തുകൾ രണ്ടുമെത്രാന്മാർക്കും, അതായത് ഏലിയായ്ക്കും യാക്കോബിനും അയച്ചു എന്നും ഇവ വഴി ഇവർ തിരിച്ചുപോകുവാൻ ആവശ്യപ്പെട്ടു എന്നും മാർ യാക്കോബ് പറഞ്ഞു. അതിനാൽ അദ്ദേഹത്തിൻെറ മാനസ്സാന്തരം ആത്മാർത്ഥമായിരുന്നു എന്നു വിശ്വസിക്കാം.

●

46

SC Malabaresi 1862-1877
Fol. 708R - 709R

എൽത്തുരുത്ത്, ആഗസ്ററ് 27, 1877

മിനിയാന്നു ഞാൻ മലബാറിൽ തിരിച്ചുവന്നു ഞങ്ങളുടെ വിശ്വാസികളെ അപ്പീലിൽ ഞങ്ങൾ വിജയിച്ച സന്തോഷവാർത്ത അറിയിച്ചു. മൂന്നു ജഡ്ജിമാരിൽ രണ്ടുപേർ കേസ്സ് ഉടനെ തന്നെ, കൂടുതലായ ഒരു പ്രസ്താവനയും കൂടാതെ തള്ളിക്കളയണമെന്നു വിധിച്ചു. ചീഫ് ജസ്റ്റീസാകട്ടെ (judex supremus) കേസ്സ് ഇങ്ങനെ തള്ളുന്നതിനുള്ള ന്യായങ്ങൾ എഴുതി പ്രസ്താവിക്കേണ്ടതാണെന്ന് പറഞ്ഞു. അതിനാൽ കേസ്സു വളരെ പ്രാധാന്യമുള്ളതായിവരാം. ഏതാനും ദിവസം കഴിഞ്ഞേ വിധി പ്രസിദ്ധമാക്കുകയുള്ളു. വാസ്തവത്തിൽ ഹൈക്കോടതിയുടെ ഈ വിധി വഴി ഇൻഡ്യയിൽ കത്തോലിക്കാസഭയുടെ നൈയാമികാവസ്ഥയ്ക്കു അത്യധികം ഉറച്ച അടിസ്ഥാനം ലഭിച്ചിരിക്കുകയാണ്. എന്തെന്നാൽ കത്തോലിക്കരുടെയിടയിലുണ്ടാകുന്ന കേസ്സുകൾ കത്തോലിക്കാസഭയുടെ വിശ്വാസസത്യങ്ങളും നടപടിക്രമങ്ങളുമനുസരിച്ചു (juxta dogmata et disciplinam ecclesiae catholicae) വേണം തീരുമാനിക്കുവാൻ എന്നു പ്രഖ്യാപിച്ചിരിക്കുകയാണ്. ഈ തത്വത്തിൽ നിന്നു താഴെപ്പറയുന്ന അനുമാനങ്ങളാണ് വന്നിട്ടുള്ളത്. മെല്ലൂസുമെത്രാൻ മാർപ്പാപ്പായിൽ നിന്നുള്ള മഹറോനിൽ ഉൾപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതിനാൽ അദ്ദേഹത്തിനു പള്ളികൾ ഭരിക്കുവാനോ വികാരിമാരെ നിയമിക്കുവാനോ പാടില്ല. അതിനാൽ തർക്കവിഷയമായ പള്ളി നിയമാനുസൃതമുള്ള മേലദ്ധ്യക്ഷന്മാരോടു ചേർന്നു നില്ക്കുന്ന നടത്തിപ്പുകാരെ ഏല്പിക്കേണ്ടതാണ്. കൂടാതെ മെല്ലൂസു മെത്രാൻ നിയോഗിച്ച വൈദികനെ അവിടെ കുർബ്ബാന ചൊല്ലുന്നതിൽ നിന്നു വിലക്കണം.

മനക്കോടം ലത്തീൻ പള്ളിയുടെ കേസ്സിനും അതേസമയം തന്നെ വിധിയുണ്ടായി. വരാപ്പുഴ വികാരിഅപ്പൊസ്തോലിക്കായുടെ ഭാഗത്തുനിന്ന് ആരും കാര്യം അന്വേഷിക്കാതിരുന്നതിനാൽ ഞാൻ അതിനുസന്നദ്ധത പ്രകടിപ്പിച്ചു. വികാരി അപ്പൊസ്തോലിക്കാ സന്തോഷപൂർവ്വം സമ്മതം നല്കി. ഇങ്ങനെ അദ്ദേഹത്തിൻെറ പ്രതിനിധിയെന്നനിലയിൽ ആ കേസ്സും ശുഭകരമായ അന്ത്യത്തിൽ ഞാൻ എത്തിച്ചു.

യാക്കോബ് അബ്രഹാംമെത്രാൻ അനുതാപത്തോടെ തെറ്റുകൾ ഏറ്റുപറഞ്ഞുകൊണ്ടു പൊറുതിയും സഭാശിക്ഷകളിൽ നിന്നു മോചനവും താഴ്മയോടെ അപേക്ഷിക്കുകയും താൻ എന്തുചെയ്യണമെന്ന് ആരായുകയും ചെയ്തുകൊണ്ട് മാർപ്പാപ്പായ്ക്കു എഴുതിയ കത്തു ഇപ്പോൾ ഞാൻ അങ്ങേയ്ക്ക് അയയ്ക്കുകയാണ്.[1] താൻ മലബാറിൽ താമസിക്കുന്നതു കത്തോലിക്കാ താൽപര്യത്തിന് (causae catholicae) ഗുണകരമായിരിക്കയില്ലെന്നാണ് അദ്ദേഹത്തിൻെറ അഭിപ്രായം. എന്തെന്നാൽ വളരെ ജാഗ്രതയായി സുറിയാനി റീത്തിൽപ്പെട്ട മെത്രാനെ(Episcopum Syriacae nationis) ആവശ്യപ്പെടുന്ന മലബാറുകാർക്ക് അദ്ദേഹത്തിൻെറ സാന്നിദ്ധ്യം എന്നും കലാപങ്ങൾക്കുള്ള കാരണമായിരിക്കുമെന്നതിനു സംശയമില്ല. പിൽക്കാലത്ത് തൻെറ സന്യാസസഭയിലെ ആശ്രമങ്ങളുടെ നവീകരണം ഏറ്റെടുക്കുന്നതിനായി വല്ല യൂറോപ്യൻ ഭാഷയും പഠിക്കുവാൻ ബയ്റൂട്ടിലെ കോളേജിൽ പ്രവേശനം ലഭിക്കണമെന്നാണ് അദ്ദേഹത്തിൻെറ ആഗ്രഹം. ബയ്റൂട്ടിലെ കോളേജുപോലെ ഒരെണ്ണം കൽദായക്കാർക്കുവേണ്ടി സ്ഥാപിച്ചാൽ, കൽദായക്കാർ മാറോനീത്താക്കാരിൽ നിന്ന്, തിരുസിംഹാസനത്തോടുള്ള വിശ്വസ്തതയുടെ കാര്യത്തിൽ ഒട്ടും പിന്നോക്കമായിരിക്കില്ലെന്നാണ് അദ്ദേഹം പ്രത്യാശിക്കുന്നത്. കൽദായക്കാരുടെ ശീശ്മ വെറും അജ്ഞതയിൽ നിന്നുത്ഭവിച്ച ഒന്നാണെന്ന് അദ്ദേഹം പറയുന്നു.

ഇപ്പോൾ മാർ യാക്കോബ് എന്നോടു കൂടെ എൻെറ ചെലവിൽ കഴിയുന്നു. ധരിച്ചിരുന്ന വസ്ത്രമല്ലാതെ അദ്ദേഹം തന്നോടു കൂടെ ഒന്നും കൊണ്ടുവന്നിട്ടില്ല. ആദ്ദേഹത്തിൻെറ പുസ്തകങ്ങൾ, എഴുത്തുകൾ, മറ്റു വസ്ത്രങ്ങൾ ഇവ സിവിൽ കോടതിവഴി മാത്രമേ മെല്ലൂസുമെത്രാനിൽ നിന്നു വീണ്ടെടുക്കാനാവൂ. അദ്ദേഹത്തിനു സ്വന്തം നാട്ടിലേക്കുമടങ്ങുവാനുള്ള യാത്രച്ചെലവു വഹിക്കുവാൻ ഈ ഞാനല്ലാതെ മറ്റാരുമില്ല. മാർ യാക്കോബിനെ ഒളിച്ചുപോരുന്നതിനു സഹായിച്ചവനും അടുത്തകാലത്തു മെല്ലൂസുമെത്രാനിൽ നിന്നു ആസ്തപ്പാടു പട്ടം സ്വീകരിച്ചവനുമായ വൈദികാർത്ഥി പൗലോസും എൻെറ കൂടെ ഈ ആശ്രമത്തിൽ താമസിക്കുന്നു. അവൻ വാസ്തവത്തിൽ നിഷ്കപടനും നല്ല ഗുണവും കഴിവുമുള്ളവനുമാണ്. മാതാപിതാക്കളും ശീശ്മയിലെ വൈദികരും മെല്ലൂസുമെത്രാനും തൃശ്ശൂരിലെ ജനവും ആസ്തപ്പാടു പട്ടം സ്വീകരിക്കുവാൻ അവനെ നിർബന്ധിച്ചു എന്നാണ് പറയുന്നത്. അവനെക്കുറിച്ചു എന്തുചെയ്യണം? ഇപ്പോൾ അവൻ തൃശ്ശൂരിലേക്കു മടങ്ങിപ്പോയാൽ ഒരു പക്ഷേ അവൻ വധിക്കപ്പെട്ടേക്കാം.

യുക്തമെന്നു പണ്ടേതന്നെ മദ്രാസിലെ വികാരി അപ്പൊസ്തോലിക്കായും സമ്മതിച്ചതും ഞാൻ ഉപദേശിക്കേണ്ടിവന്നതുമായ കാര്യം ഒറ്റവാക്കിലെങ്കിലും ആവർത്തിക്കാതിരിക്കാൻ എനിക്കു വയ്യാ. അതായത്: മലബാറുകാരുടെ പ്രതീക്ഷയെ നിഷ്ഫലമാക്കിയാൽ ശീശ്മ വീണ്ടും തലയുയർത്തും. അപ്പോൾ അതിനെ ഫലപ്രദമായി പരാജയപ്പെടുത്താൻ വഴിയുമില്ല. ഈയിടെ എൻെറ ദ്വിഭാഷിയെ

1. ഇത് ഇവിടെ ഉപേക്ഷിക്കുകയാണ്. സുറിയാനിയിൽ ഭംഗിയായ കൈയക്ഷരത്തിലുള്ള ഈ കത്ത് SC Malabaresi 1862-1877 Fol 723 V+ 722 V+722 R എന്നീ പേജുകളിൽ കാണാവുന്നതാണ്.

പരസ്യമായി അപമാനിക്കുന്നതിനും കല്ലുകൊണ്ടു കയ്യേറ്റം ചെയ്യുന്നതിനും മടിക്കാതിരിക്കത്തക്കവിധം അത്രയധികം ഭ്രാന്താകുന്നതുവരെ തൃശ്ശൂരിലെ ശീശ്മക്കാരെ മെല്ലൂസുമെത്രാൻ ഇളക്കിവിട്ടിരിക്കുകയാണ്. ആ നശിച്ച മനുഷ്യൻ സ്വന്ത ലക്ഷ്യപ്രാപ്തിക്കായി അനുദിനം എന്തുമാത്രം നുണകളും ദൂഷണങ്ങളുമാണ് പാവപ്പെട്ട ജനത്തിൻെറ മുമ്പിൽ അഴിച്ചുവിടുന്നത് എന്ന് വിശ്വസിക്കാനാവില്ല. പരേതനായ കർദ്ദിനാൾ അന്തൊനെല്ലിയെക്കുറിച്ചുള്ള കുപ്രസിദ്ധമായ ആരോപണം തീർച്ചയായ ഒരു വസ്തുതയായിട്ടാണ് ആ മനുഷ്യൻ എടുത്തുകാണിക്കുന്നത്. ലത്തീൻകാരുടെയും തിരുസ്സിംഹാസനത്തിൻെറയും നേർക്കു വിശ്വാസികളുടെ ഹൃദയങ്ങളിൽ വിദ്വേഷം വളർത്താനായിമാത്രം മാർപ്പാപ്പായുടെ കോലം (Carricatura, <sic>) പ്രകടിപ്പിക്കുന്നു. കൂടാതെ അദ്ദേഹം മറ്റു വളരെക്കാര്യങ്ങൾ പറയുന്നുണ്ട്; ചെയ്യുന്നുമുണ്ട്, തൃശൂർക്കാരുടെ പള്ളി ഞങ്ങളുടെ അധീനതയിലാകാനനുവദിക്കുന്നതിനെക്കാൾ അതു തീവെച്ചു നശിപ്പിക്കുകയാണു വേണ്ടത് എന്നാണ് അദ്ദേഹം അവർക്കു കൊടുത്ത ഉപദേശം. എത്ര ദീർഘമായി അദ്ദേഹം ഇവിടെ താമസിക്കുമോ അത്ര കൂടുതലായി തിൻമ വർദ്ധിക്കും. അദ്ദേഹത്തെ തിരിച്ചു വിളിച്ച പാത്രിയർക്കായെ അപഹസിച്ചുകൊണ്ടു ഇങ്ങനെ അദ്ദേഹം മറുപടി എഴുതി: ''താങ്കൾ എന്താണ് ചെയ്യുന്നത്? താങ്കൾ ആണല്ല, മുതുക്കിയാണ്' (Anus es, non vir). ഒരു കൊല്ലം മുമ്പു ശീശ്മക്കാർ മാർപ്പാപ്പായെക്കുറിച്ചു ബഹുമാനമില്ലാതെ സംസാരിച്ചിരുന്നില്ല. ഇന്നാകട്ടെ ദൈവദൂഷണവും പരിഹാസവും ഉൾപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടും.

●

47

SC Malabaresi 1862-1877
Fol. 710 R-V

എൽത്തുരുത്ത്, സെപ്റ്റംബർ 3,1877

മദ്രാസ് ഹൈക്കോടതിയുടെ വിധി ഇതുവരെ പ്രസ്താവിച്ചിട്ടില്ല. ഇതിനിടയ്ക്കു തൃശ്ശൂർ പള്ളിയിലെ വികാരിയും നടത്തുകാരും ദിവസം ചെല്ലുന്തോറും കൂടുതൽ കോപത്തോടെ എൻെറ മേൽ നുണക്കുറ്റമാരോപിച്ചു കൊണ്ടും വിധി മെല്ലൂസു മെത്രാന് അനുകൂലമായിരിക്കുമെന്നു പ്രസ്താവിച്ചുകൊണ്ടും എല്ലാ ശീശ്മപ്പള്ളി കളിലേക്കും എഴുത്തെഴുതി. മെല്ലൂസുമെത്രാൻ ഇന്നു മദ്രാസിനുപോകുമെന്ന വാർത്തയും അതോടൊപ്പം പരന്നിട്ടുണ്ട്. അതിനാൽ കാര്യങ്ങളുടെ പരിണാമത്തെ ക്കുറിച്ച് എല്ലായിടത്തും ആവേശവും പ്രതീക്ഷയുമാണ്.

ഞാൻ ഇന്നലെ തൃശ്ശൂരിൽപോയി വരാപ്പുഴഭാഗക്കാരുടെ പള്ളിയിൽ പ്രസംഗം പറഞ്ഞതിനുശേഷം തൃശ്ശൂർ പള്ളി വീണ്ടെടുക്കുന്നതിനായി ഞങ്ങളുടെ വിശ്വാ സികളിൽനിന്ന് നാലു നടത്തിപ്പുകാരെ തിരഞ്ഞെടുക്കുവാൻ നിർദ്ദേശം കൊടുത്തു. ഈയിടെ പരേതനായ കൊടുങ്ങല്ലൂർ അതിരൂപതയുടെ അഡ്മിനിസ്ട്രേറ്റർ ഒരു കൊല്ലം മുമ്പ് അതേ പള്ളിയുടെ വികാരിയായി നിയമിച്ച താന്നിക്കൽ പൗലോ കത്തനാരുമൊത്തു തൃശ്ശൂർ കോടതിയിൽ കേസ്സുകൊടുക്കേണ്ടവരാണിവർ.

ശീശ്മയ്ക്കു മുമ്പു തൃശ്ശൂർപള്ളി ഗോവയുടെ അധികാരത്തിൻ കീഴിലായി രുന്നു. അത് ശീശ്മയിൽ നിപതിച്ചതോടെ അതിൽനിന്നു പിൻവാങ്ങിയ വിശ്വാ സികൾ, അടുത്തുള്ള ഏതെങ്കിലും കത്തോലിക്കാ വികാരിയിൽനിന്നു കൂദാശകൾ സ്വീകരിക്കുന്നതിനുള്ള അനുമതി ഗോവയധികാരത്തിൽനിന്ന് എഴുത്താലെ വാങ്ങിച്ചു. അങ്ങനെ വരാപ്പുഴ വികാരി അപ്പൊസ്തോലിക്കാ എല്ലാ ഞായറാഴ്ചകളിലേക്കും അവർക്കായി ഈ ആശ്രമത്തിലെ മൂന്നാം സഭക്കാരായ സന്യാസികളിൽ ഒരാളെ അനുവദിച്ചുകൊടുത്തു. അതിനാൽ സ്വന്തം പള്ളി വീണ്ടെടുത്തു കഴിയുമ്പോൾ അവർ ഗോവയുടെ അധികാരത്തിൻ കീഴിലേക്കു തിരിച്ചുപോകുവാൻ ബാദ്ധ്യസ് ഥരാണ്.

മാർ യാക്കോബ് അബ്രാഹത്തിനു ഇതുവരെ അദ്ദേഹത്തിൻെറ സാധനസാ മഗ്രികളും പുസ്തകങ്ങളും എഴുത്തുകളും വീണ്ടെടുക്കുവാൻ സാധിച്ചിട്ടില്ല. ഇക്കാ ര്യത്തെക്കുറിച്ചു ഇന്നു തൃശ്ശൂർ കോടതിയിൽ വാദം നടക്കും ഏതായാലും ഇവിടെ വരുന്ന വൈദികർക്കും വിശ്വാസികൾക്കും മെല്ലൂസുമെത്രാൻെറ നുണകളും വഞ്ചനകളും അദ്ദേഹം ശരിക്കു കാണിച്ചു കൊടുക്കുകയും കത്തോലിക്കാസഭ യിൽ ചേർന്നു നിൽക്കുന്നതിന് അവരെ ആഹ്വാനം ചെയ്യുകയും ചെയ്യുന്നുണ്ട്.

48

SC Malabaresi 1862-1877
Fol. 716 R-V + 720 R-V

എൽത്തുരുത്ത്, സെപ്റ്റംബർ 10,1877

മാർയാക്കോബ് അബ്രാഹത്തിൻെറ മൂന്നു പെട്ടികൾ ഇടവകഭവനത്തിൽ നിന്നും കോടതിയിൽ കൊണ്ടുവരുന്നതിനും തൻെറ മുമ്പിൽ വെച്ച് അദ്ദേഹം അവ തുറക്കുന്നതിനും തൃശൂരിലെ ഹിന്ദുവായ മജിസ്ട്രേട്ട് (Judex) ഉത്തരവിട്ടു. ഒരു പെട്ടിയുടെ പൂട്ടിനു കേടു വന്നതിനാൽ അതു തുറക്കുവാൻ പറ്റിയില്ല. ബാക്കി രണ്ടിൽനിന്നും പുസ്തകങ്ങളും എഴുത്തുകളും 550 ലീരയും മോഷണം പോയിട്ടുണ്ട്. അവയ്ക്കു പകരം മെല്ലൂസുമെത്രാൻെറ രണ്ടു പുസ്തകങ്ങൾ വെച്ചിരുന്നു. മാർ യാക്കോബിൻെറ അവകാശത്തെക്കുറിച്ച് മജിസ്ട്രേട്ടിനു ബോദ്ധ്യമായി. എന്നാൽ അദ്ദേഹം കള്ളനെ കണ്ടെത്താനും പിടികൂടാനുമുള്ള മാർഗ്ഗത്തെക്കുറിച്ച് ആരാഞ്ഞു കൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. മെല്ലൂസ് മെത്രാനാണ് കള്ളൻ എന്നതിനെക്കുറിച്ച് മാർയാക്കോബിനു സംശയമൊന്നുമില്ല. കാരണം, മിക്കവാറും അറബിയിലെഴുതി യിരിക്കുന്ന പുസ്തകങ്ങൾ അദ്ദേഹത്തിനല്ലാതെ വേറെയാർക്കും മനസ്സിലാവുക യില്ല; ആരും അവ ആഗ്രഹിക്കയുമില്ല. തന്നെയല്ല, അദ്ദേഹത്തിൻെറ വക രണ്ടു പുസ്തകങ്ങൾ പെട്ടിയിൽ കാണപ്പെട്ടു. ഇതുമല്ല, മാർ യാക്കോബിനു കിട്ടിയ എഴുത്തുകളുടെ കൂട്ടത്തിൽ നിന്നു മെല്ലൂസു മെത്രാൻ ഒരിക്കൽ മാർ യാക്കോബി നെഴുതിയ എഴുത്തുകളാണ് കൃത്യമായി എടുത്തു കൊണ്ടു പോയിരിക്കുന്നത്. മെല്ലൂസുമെത്രാൻെറ മേൽ കുറ്റാരോപണം നടത്താനുതകുന്ന വളരെ കാര്യങ്ങൾ അവയിലുണ്ടായിരുന്നു. ഉദാഹരണത്തിനു എൻെറ ദ്വിഭാഷിയെ എന്നിൽ നിന്നകറ്റുന്ന തിനു വേണ്ടി മാത്രം, അദ്ദേഹത്തിനെതിരായി ഏതെങ്കിലും കേസ്സ്, കള്ളക്കേസായാലും വേണ്ടില്ല, മജിസ്ട്രേട്ടിൻെറ മുമ്പിൽ കൊടുക്കാൻ, മാർ യാക്കോബ് കുറവിലങ്ങാട്ടു താമസിച്ചിരുന്ന കാലത്ത്, മെല്ലൂസുമെത്രാൻ അദ്ദേഹത്തിനെഴുതി. അതിനാൽ മെല്ലൂസുമെത്രാൻെറ ഇതരകുറ്റങ്ങളുടെ കൂടെ കളവുണ്ടായിരുന്നു എന്നതിനു സംശയമുണ്ടെന്നു തോന്നുന്നില്ല. കാര്യം ഇപ്പോൾ കോടതിയുടെ പരിഗണന യിലാണ്.

ജൂൺ 18-നു ഞാൻ എഴുതിയിരുന്നതുപോലെ അയ്യന്തോളിലെ ക്രിസ്ത്യാ നികളെ പീഡിപ്പിച്ച ബ്രാഹ്മണർ കുറ്റക്കാരാണെന്നു ഒരു ബ്രാഹ്മണനായ

തൃശൂരിലെ മജിസ്ട്രേട്ട് വിധിക്കുകയും അവർക്കു 500 ലീര പിഴയിടുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. രണ്ടു ഭാഗക്കാരും, അതായത് പിഴ ലഭിച്ച ബ്രാഹ്മണരും ഞങ്ങളുടെ ക്രിസ്ത്യാനികളും കൊച്ചിയിലെ ദിവാൻെറ പക്കൽ അപ്പീൽ കൊടുത്തിരിക്കുകയാണ്. ശിക്ഷയിൽ നിന്നു ഒഴിവാക്കാൻ ബ്രാഹ്മണരും ശിക്ഷ കൂടുതൽ കഠിനമാക്കാൻ നമ്മുടെയാളുകളും ആവശ്യപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ഈ കേസ്സും തീർപ്പു വരാതെ നില്ക്കുന്നു.

മദ്രാസിലെ വിധി ഇതുവരെ പരസ്യപ്പെടുത്തിയിട്ടില്ല.

മൂന്നാം സഭക്കാരായ സന്യാസികൾ ഇപ്പോൾ വളരെ കലങ്ങിയ സ്ഥിതിയിലാണ് (exagitantur). എല്ലാ ആശ്രമങ്ങളുടെയും ശ്രേഷ്ഠനായ ബഹു. പീലിപ്പോസച്ചൻ എല്ലാ വികാരിമാരെയും [1] ഓരോ കൂട്ടാളിയുമായി കുനമ്മാവു ആശ്രമത്തിലേക്കു വിളിച്ചിരിക്കുകയാണ്. എന്തിനായിട്ടാണെന്ന് അവർക്ക് ഇതുവരെ അറിവില്ല. വന്ദ്യവികാരി അപ്പൊസ്തോലിക്കാ മാന്നാനം ആശ്രമത്തിൻെറ വികാരിക്കു താഴെക്കാണുന്ന കത്തെഴുതി:

"നിക്കോമേദിയായുടെ ആർച്ചുബിഷപ്പും മലബാറിലെ വികാരി അപ്പൊസ്തോലിക്കായുമായ നാം വി. ലൂയീസിൻെറ ലെയൊനാർദ് മാന്നാനം ആശ്രമത്തിൻെറ വികാരിക്ക്.

മുതിർന്നവരുടെയും കുട്ടികളുടെയും വൈദികരുടെയും ശവസംസ്ക്കാരക്രമം, കുർബാനയുടെ ഏറ്റം ആഘോഷമായ ക്രമം, ആഘോഷമായ പാട്ടു കുർബ്ബാന, സാധാരണ പാട്ടു കുർബ്ബാന(Missarum, maximae, majoris et magnae) എന്നിവയും തെറ്റുകൂടാതെയും വ്യക്തമായും എഴുതി പ്രിയോരച്ചൻ പരിശോധിച്ചു നോക്കിയിട്ടു കഴിയുന്നതും വേഗം എനിക്ക് അയച്ചു തരണം. സുറിയാനി റീത്തിലെ എല്ലാ പള്ളിക്രമങ്ങളും എല്ലായിടത്തും ഒരുപോലെ ആയിരിക്കുന്നതിനുവേണ്ടി അച്ചടിക്കുന്നതിന് ഏറെക്കാലമായി ഞാൻ ആഗ്രഹിച്ചിരിക്കയായിരുന്നു. എന്നാൽ കാര്യസാഹചര്യങ്ങൾ ഇപ്പോൾ വരെ എനിക്കു തടസ്സമായിനിന്നു. വളരെ വൈദികർ അത് ആവശ്യപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന സ്ഥിതിക്ക് ഇപ്പോൾ അത് ചെയ്യണമെന്നാണ് ഞാൻ കരുതുന്നത്. അതിനാൽ ഇവ താമസം കൂടാതെ എഴുതി തയ്യാറാക്കി എനിക്ക് അയച്ചു തരുന്നതിനു ശ്രദ്ധ ചെലുത്തുക. മരിച്ച വീട്ടിൽ പാടേണ്ട ഓനീസാകളുടെ ക്രമവും (Rituale Responsoriorum) കൂടെ ഉൾപ്പെടുത്തണം.

വരാപ്പുഴ നിന്നു നൽകിയത്. ആഗസ്റ്റ് 15, 1877,"

ഈ എഴുത്തിൽനിന്നു മൂന്നാം സഭക്കാർ എടുക്കുന്ന നിഗമനം ഈ വികാരിയാത്തിനെ വിഭജിക്കേണ്ടതില്ല എന്ന വിവരം ബഹു. കർമ്മെലീത്താ വൈദികർക്കു കിട്ടിക്കഴിഞ്ഞു എന്നാണ്. അപ്പോൾ ശീശ്മ വ്യാപിക്കും എന്ന അപകടത്തെക്കുറിച്ചാണെങ്കിൽ, മെല്ലൂസുമെത്രാൻ മലബാറിൽ താമസിക്കുന്നതിന് തീരുമാനിച്ചിരിക്കുന്നതിൽ നിന്ന്, ഒട്ടും സംശയിക്കേണ്ടതില്ല. എന്തെന്നാൽ വടക്കന്മാരുടെ രണ്ടു യുവാക്കൾക്കു പട്ടംകൊടുക്കുന്നതിനു മുമ്പ് (ജൂലൈ 2, 9,16 എന്നീ തീയതികളിലെ എൻെറ കത്തുകൾ കാണുക) മെല്ലൂസു മെത്രാൻ ആവശ്യപ്പെട്ടത

1. അക്കാലത്ത് ആശ്രമ ശ്രേഷ്ഠന്മാരെ വികാരിമാർ എന്നാണ് വിളിച്ചിരുന്നത്.

നുസരിച്ച് അവരെല്ലാവരും കൂടി ഒപ്പിട്ട് ഒരു രേഖ അദ്ദേഹത്തിനു കൊടുത്തിട്ടുണ്ട്. നസ്രാണികളുടെ പള്ളികളിൽനിന്നു അദ്ദേഹം ബഹിഷ്കൃതനായാൽ അവർ അദ്ദേഹത്തെ നില നിർത്തി സംരക്ഷിച്ചു കൊള്ളാമെന്ന് ഈ രേഖ വഴി അവർ വാഗ്ദാനം ചെയ്തിരിക്കുകയാണ്.

സുറിയാനിക്കാർക്കു ഇന്നത്തെ മിഷനറിമാരുടെ നേർക്കുള്ള വെറുപ്പ് ഏതു തരമാണെന്നു ഞാൻ വേണ്ടുവോളം വിവരിച്ചിട്ടുണ്ട്. ലത്തീൻകാർക്കുള്ള വെറുപ്പിനെക്കുറിച്ചു ചിലതു ഞാൻ പറഞ്ഞു. ഇന്നലെ വികാരി അപ്പൊസ്തോലിക്കാ തന്നെ എനിക്കെഴുതിയ ഒരു കാര്യം ഇവിടെ ചേർത്തുകൊള്ളുന്നു: ''ഇന്നലെ ചെല്ലാനത്തെ വി. ഗീവർഗീസിൻെറ പള്ളിയിൽനിന്ന് എനിക്കു കിട്ടിയ അറിവ് അവിടുത്തെ ചുരുക്കം ശീശ്മക്കാർ മനക്കോടത്തെ നേതാക്കളുമായി ഒത്തുചേർന്നു എന്നും രണ്ടു കൊല്ലമായി തുടർച്ചയായ തലവേദന എനിക്കു ഉണ്ടാക്കിക്കൊണ്ടിരുന്ന ഇക്കൂട്ടർ ആ പള്ളിയുടെ കൈവശമോ കുറഞ്ഞതു തുല്യാവകാശമോ ആവശ്യപ്പെട്ടതുകൊണ്ട് എറണാകുളം കോടതിയിൽ കേസ്സുകൊടുത്തിരിക്കുന്നു എന്നുമാണ്. 500 രൂപായിൽ ഒട്ടും കുറവല്ലാത്ത കോടതിഫീസാണ് അവർ അടച്ചിരിക്കുന്നത്. ഇപ്പോൾ ഈ തിന്മയും കാത്തിരിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. അവർ കടഭാരം കൊണ്ടു നിരാശരാണ്. പിശാചു വഴി അവർ സന്നദ്ധത കാണിക്കാത്ത ഒരു ത്യാഗവുമില്ലതന്നെ.''

മംഗലാപുരം പ്രോ- അഡ്മിനിസ്ട്രേറ്റർ ഈയിടെ എഴുതിയ ഒരു ഇടയലേഖനം ഇതിൻെറ ഒടുവിൽ A അക്ഷരത്തിൻെറ കീഴിൽ കൊടുക്കുന്നു.[1] ഈ ഇടയലേഖനം കാരണത്താൽ അദ്ദേഹത്തിനെതിരായി മംഗലാപുരം കോടതിയിൽ ഇപ്പോൾ മാനനഷ്ടക്കേസുകൊടുത്തിരിക്കയാണ്. ഒരു കല്യാണത്തിനു അദ്ദേഹം കൊടുത്ത വിലക്കിൽ നിന്നാണു കേസ്സു ഉത്ഭവിച്ചിരിക്കുന്നത്. വിവാഹവാഗ്ദാനത്തിൻെറ സാധുത്വത്തെചൊല്ലി (circa validitatem sponsalium) പ്രോ. അഡ്മിനിസ്ട്രേറ്ററും ഒരു മിഷനറിയും തമ്മിൽ ഹിന്ദുവായ ന്യായാധിപൻെറ മുമ്പിലുള്ള ഇടർച്ച തോന്നിക്കുന്ന തർക്കത്തെപ്പറ്റിയെന്നപോലെ ഇതിനെപ്പറ്റിയും മിഷനറിമാർ അങ്ങയെ അറിയിച്ചിട്ടുണ്ടെന്ന കാര്യത്തിൽ എനിക്കു സംശയമില്ല. മലബാർ തീരത്തു മുഴുവനും ഇതു ഉതപ്പാണ്.

മെല്ലൂസുമെത്രാനെ ആദരിക്കുന്ന ലേഖനമുള്ള കൊച്ചിയിലെ പത്രം ഇതോടൊപ്പം B അക്ഷരമിട്ടു അയയ്ക്കുന്നു.[1] അതെഴുതിയതു ഒരു പ്രോട്ടസ്റ്റൻറു മിഷനറിയാണെന്നതിനു സംശയമില്ല. ഈയിടെ പരേതനായ മാർ അത്തനാസിയോസ് വഴിയാക്കോബായക്കാരുടെയിടയിൽ ചെയ്ത അതേകാര്യം തന്നെ സുറിയാനി കത്തോലിക്കരുടെയിടയിൽ മെല്ലൂസുമെത്രാൻ വഴി ചെയ്യാനാണ് ശീശ്മക്കാർ നോക്കുന്നത്. ഞാൻ കൊടുത്ത മറുപടി പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിക്കഴിയുമ്പോൾ അങ്ങേക്കു അയച്ചു തരുന്നതായിരിക്കും.

ഏപ്രിൽ 26-ലെ എൻെറ കത്തിൽ ചോദിച്ച അത്യാവശ്യ ചോദ്യങ്ങൾക്കു ഇതുവരെ മറുപടി എനിക്കു ലഭിച്ചിട്ടില്ല. ●

---

1. A,B,അക്ഷരങ്ങളുടെ കീഴിൽകൊടുത്ത രണ്ടു രേഖകളും ഇവിടെ ഉപേക്ഷിക്കുന്നു.

49

SC Malabaresi 1862-1877
Fol. 724R-V+ 728R

തൃശൂർ, സെപ്റ്റംബർ 27, 1877

ഞാൻ അറിയിച്ചിരുന്നതുപോലെ മെല്ലൂസുമെത്രാനെ ആദരിച്ചു വ്യാജമെത്രാനും നെസ്തോറിയനുമായ തൊണ്ടനാട്ടു അന്തോനിക്കത്തനാർ ഇംഗ്ലീഷ് പത്രത്തിലെഴുതിയ കുറിപ്പിനുള്ള എൻെറ മറുപടി ഇതോടൊപ്പം A അക്ഷരത്തിൻെറ കീഴിൽച്ചേർക്കുന്നു. [1] എൻെറ എഴുത്തുകളിലുൾപ്പെടാത്ത വളരെ ചരിത്രവസ്തുതകൾ ഈ മറുപടിയിലുള്ളതിനാൽ അതു അങ്ങേക്കയയ്ക്കുന്നതു ഉപയോഗശൂന്യമല്ലെന്നു ഞാൻ കരുതുന്നു. ഹൈക്കോടതിയുടെ തീരുമാനം ഇതുവരെ പരസ്യപ്പെടുത്തിയിട്ടില്ല. രണ്ടുമാസത്തോളം കഴിയാതെ അതു പ്രതീക്ഷിക്കേണ്ടതില്ല.

സീറോ മലബാർസഭയെ സംബന്ധിച്ചുള്ള തിരുസ്സിംഹാസനത്തിൻെറ ക്രമീകരണം എന്നെ അറിയിക്കുന്നതും അതോടൊപ്പം ബോംബെയിൽ എൻെറ ജനത്തിൻെറയടുക്കലേക്കു തിരിച്ചുപോകുവാൻ എനിക്കു അനുമതി തരുന്നതുമായ ആഗസ്റ്റ് 21 ലെ അങ്ങയുടെ കത്തു എനിക്കു കിട്ടി. വരാപ്പുഴ, ഗോവ മേലദ്ധ്യക്ഷന്മാരെയും മൂന്നാം സഭക്കാരുടെ പ്രിയോരച്ചനെയും അവരുടെ പ്രധാനാശ്രമങ്ങളെയും എഴുത്തുവഴിയും വൈദികരെയും ജനത്തെയും ഇടയലേഖനം വഴിയും തിരുസ്സിംഹാസനത്തിൻെറ തീരുമാനം ഉടനെ ഞാൻ അറിയിച്ചു. ഇടയലേഖനത്തിൻെറ ലത്തീൻ പരിഭാഷ ഇതോടൊപ്പം B അക്ഷരത്തിൻെറ കീഴിൽ നൽകുന്നു. വന്ദ്യവികാരി അപ്പൊസ്തോലിക്കായുടെ അനുമതിയോടെ, ചിറ്റാട്ടുകരകേസിലും, മറ്റു കേസ്സുകളിലും ഇനിയും ചെയ്തു തീർക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്ന എല്ലാ കാര്യങ്ങളുടെയും ചുമതല എൻെറ ദ്വിഭാഷിയും അതിപ്രഗത്ഭനുമായ (Viro habilissimo) നിധീരിമാണിക്കത്തനാരെ ഞാൻ ഏല്പിച്ചു. ഞാൻ ഇപ്പോൾ സ്ഥലം വിടണമെന്ന സൂചന അങ്ങു എനിക്കു നല്കിയതിനാൽ വാഗ്ദാനം ചെയ്യപ്പെട്ട മെത്രാൻ വരുന്നതുവരെയോ, അല്ലെങ്കിൽ ചുരുങ്ങിയപക്ഷം ഹൈക്കോടതിയുടെ വിധി പരസ്യപ്പെടുത്തുന്നതു വരെയോ, എന്നെ ഇവിടെ പിടിച്ചു നിർത്താനാഗ്രഹിക്കുന്ന വിശ്വാസികളുടെ നിർബന്ധപൂർവ്വകമായ അപേക്ഷകൾ ഞാൻ സ്വീകരിക്കുന്നില്ല. താമസം

1. ഇവിടെ ഉപേക്ഷിക്കുന്നു.

കൂടാതെ എൻെറ സെക്രട്ടറിയും മാർ യാക്കോബ് പീലിപ്പോസ് അബ്രാഹവുമൊരുമിച്ച് ഞാൻ മലബാർ വിടുകയാണ്.

മാനസ്സാന്തരപ്പെട്ട മെത്രാനെ ഞാൻ എൻെറ കൂടെ കൊണ്ടുപോകുകയാണ്. അതിനുള്ള കാരണങ്ങൾ: സ്നേഹപ്രകൃതി, വിനയം, ആകർഷകമായ വ്യക്തിത്വം എന്നിവ കാരണത്താൽ അദ്ദേഹത്തെ വളരെ സ്നേഹിക്കുന്ന മലബാറുകാർക്കു അദ്ദേഹത്തെ മെത്രാനായി കിട്ടണമെന്നുള്ള പ്രത്യാശയെ ദുരീകരിക്കുക. കൂടാതെ ക്രമവിരുദ്ധമായി മെത്രാൻ പട്ടം സ്വീകരിക്കുക വഴി വേണ്ടത്ര ഉറപ്പിൻെറ കുറവു കാണിച്ച അദ്ദേഹം തന്നെയും വീണ്ടും ശീശ്മയിൽ നിപതിക്കാനുള്ള പ്രലോഭനത്തിനു വിധേയനായി ഇവിടെ കഴിയാതിരിക്കുക. അവസാനമായി, വികാരി അപ്പൊസ്തോലിക്കായ്ക്കു വേണ്ടത്ര ബുദ്ധിമുട്ടുണ്ടാക്കുന്ന അദ്ദേഹത്തിൻെറ സാന്നിദ്ധ്യം ഒഴിവാക്കുക. മഹറോനിൽനിന്നു വിമോചനം ലഭിക്കുന്നതിനു മുമ്പ് അദ്ദേഹം മാതൃരാജ്യത്തിലേക്കു തിരിച്ചു പോയാൽ അവിടെ ശീശ്മക്കാർ അദ്ദേഹത്തിനു ചുറ്റും കൂടും എന്ന അപകടമുണ്ട്. അതിനാൽ അദ്ദേഹത്തിനു ബോംബെയിൽ വെച്ച് വിമോചനം നൽകുകയോ അദ്ദേഹത്തെ റോമ്മായിലേക്കു വിളിക്കുകയോ അതുമല്ലെങ്കിൽ അദ്ദേഹത്തിൻെറ ഇഷ്ടാനുസരണം ബയ്റൂട്ടിലെ കോളജിൽ താമസിക്കാനനുവദിക്കുകയോ ആയിരിക്കും യുക്തം. ബോംബെയിൽ നിന്നു പുറപ്പെടാൻ ഞാൻ അദ്ദേഹത്തെ അനുവദിക്കുന്നതിനു മുമ്പ് ഇക്കാര്യം സംബന്ധിച്ചുള്ള അങ്ങയുടെ എഴുത്തു പ്രതീക്ഷിക്കുന്നു.

ശ്ലൈഹിക സന്ദർശകനെന്ന നിലയ്ക്കു മലബാറിൽനിന്നു ഞാനെഴുതുന്ന അവസാനത്തെ കത്താണിത്. ഈ ശ്ലൈഹിക സന്ദർശനത്തെ സംബന്ധിച്ചുള്ള അങ്ങയുടെ ആദ്യത്തെ എഴുത്തു കഴിഞ്ഞവർഷം പരിശുദ്ധ കന്യകാമറിയത്തിൻെറ ഏഴു വ്യാകുലങ്ങളുടെ ഒന്നാമത്തെ ആചരണദിവസവും അവസാനത്തേത് ഈ വർഷത്തിലെ രണ്ടാമത്തെ ഓർമ്മദിവസവും [2] എനിക്കു കിട്ടി. ഈ സാഹചര്യത്തിൽ കാര്യം മുഴുവനും വേദനയനുഭവിച്ച അതേ അമ്മയുടെ സംരക്ഷണയ്ക്കു ഞാൻ സമർപ്പിച്ചിരിക്കയാൽ എൻെറ ആശ്വാസത്തിനു ഇങ്ങനെ പ്രതീക്ഷിക്കാമെന്നു ഞാൻ കരുതുന്നു: ഞാനെഴുതിയ ഏഴു പ്രാവശ്യം ഏഴ് എഴുത്തുകളും വഹിച്ച വേദനാജനകങ്ങളായ അദ്ധ്വാനങ്ങളും ഏറ്റം പ്രിയപ്പെട്ട അതേ അമ്മയുടെ മദ്ധ്യസ്ഥതയാൽ മാർതോമ്മാശ്ലീഹായുടെ മക്കളുടെയിടയിൽ സമാധാനസ്ഥാപനവും (Propitiatio) അനുഗ്രഹവും പൂർത്തിയാകുവാൻ ഇടയാകട്ടെ.

അവസാനമായി, മനുഷ്യബലഹീനതയ്ക്കു ഒട്ടും അന്യമല്ലാത്ത അശ്രദ്ധ, തെറ്റുകൾ, മറ്റു കുറവുകൾ എന്നിവയ്ക്കെല്ലാം താഴ്മയോടെ മാപ്പപേക്ഷിക്കുകയും മുട്ടിൻമേൽ നിന്നുകൊണ്ടു പരിശുദ്ധപിതാവിൻെറ പ്രത്യേകാശീർവാദം അപേക്ഷിക്കുകയും ചെയ്തുകൊള്ളുന്നു. എല്ലാ ഉപദേശങ്ങൾക്കും മറ്റു സഹായങ്ങൾക്കും അങ്ങേക്കു നന്ദി പറഞ്ഞു കൊണ്ടു ദൈവത്തിൻെറ എല്ലാത്തരത്തിലുമുള്ള ദാനങ്ങൾക്കായി ഹൃദയപൂർവ്വം പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു.

മ്ശിഹായിൽ വിനീതവിധേയനായ ദാസൻ

ലെയോമൊയ്റീൻ എസ്. ജെ.

2. വ്യാകുലമാതാവിൻെറ അനുസ്മരണ എന്ന പേരിൽ അടുത്തകാലം വരെ ലത്തീൻ റീത്തിൽ ആണ്ടു തോറും രണ്ടു ദിവസങ്ങളുണ്ടായിരുന്നു. ഒന്നാമത്തേതു ഓശാനയുടെ തലേ വെള്ളിയാഴ്ചയും രണ്ടാമത്തേത് സെപ്റ്റംബർ 15- മായിരുന്നു. അതേപടി സീറോ മലബാർ സഭ ഇതു രണ്ടും പകർത്തുകയും ചെയ്തിരുന്നു. ഈ രണ്ടു ദിവസങ്ങളെയാണ് മൊയ്റീൻ ഇവിടെ സൂചിപ്പിക്കുന്നത്.

B

ദൈവകൃപയാലും [1] ശ്ലൈഹികസിംഹാസനത്തിൻെറ മനോഗുണത്താലും അസ്ക്കൊലായുടെ മെത്രാനും ബോംബെയുടെ വികാരി അപ്പൊസ്തോലിക്കായും പൂനായുടെ അഡ്മിനിസ്ട്രേറ്റർ അപ്പൊസ്തോലിക്കായും സീറോ മലബാർ പള്ളികളുടെ ശ്ലൈഹിക സന്ദർശകനുമായ ലെയൊമൊയ്റീൻ എസ്. ജെ.

സീറോ മലബാർ സഭയിലെ ബഹു. വൈദികർക്കും ജനങ്ങൾക്കും അഭിവാദ്യവും ആശീർവ്വാദവും.

മ്ശിഹായിൽ ഏറ്റം പ്രിയപ്പെട്ട സഹോദരങ്ങളേ,

സീറോ മലബാർ സഭയുടെ ആവശ്യത്തെയും പ്രയോജനത്തെയും സംബന്ധിക്കുന്ന എല്ലാക്കാര്യങ്ങളും വിവേകത്തിൻെറയും ഉപവിയുടെയും ചൈതന്യത്തിൽ പരിഗണിച്ചശേഷം തിരുസ്സിംഹാസനം കൈക്കൊണ്ട പ്രതിവിധിയെ നിങ്ങളുടെ ആത്മീയ നന്മയെക്കുറിച്ചുള്ള വലിയ ജാഗ്രതയോടെ നിങ്ങൾക്കു വെളിപ്പെടുത്തുവാൻ ഞാൻ[2] ധൃതിപ്പെടുകയാണ്. വരാപ്പുഴ വികാരിയാത്തിനെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം വലിയ വിസ്തീർണ്ണം, വിശ്വാസികളുടെ ഏറിയ സംഖ്യ, ലത്തീൻ, സുറിയാനി എന്ന റീത്തു വൈവിധ്യം എന്നീ ഘടകങ്ങൾ ഒരേ വികാരിയാത്തിൽ വന്നു ഭവിച്ചിരിക്കുകയാൽ ഒരു മെത്രാനു തനിച്ചു എളുപ്പത്തിൽ നിർവ്വഹിക്കാനാവാത്തവിധം എന്നും സഭാഭരണം ബുദ്ധിമുട്ടുള്ളതാണ്. അങ്ങനെയെങ്കിൽ, പ്രയാസമേറിയ ഇന്നത്തെ സാഹചര്യത്തിൽ കല്ദായമെത്രാൻ ഏലിയാമെല്ലൂസിൻെറ വിലപനീയമായ കയ്യേറ്റം നിങ്ങളുടെയിടയിൽ ഇത്ര വലിയ അസ്വസ്ഥതയ്ക്കിടകൊടുത്തിരിക്കുകയാലുള്ള സ്ഥിതി എന്തായിരിക്കും! അതിനാൽ ആവശ്യവും സന്ദർഭവുമനുസരിച്ചു തിരുസ്സിംഹാസനം നല്കുന്ന നിർദ്ദേശങ്ങൾക്കനുസരണം, സുറിയാനിക്കാരുടെമേൽ പ്രത്യേക ശ്രദ്ധ വയ്ക്കുന്നതിന് മെത്രാൻ പദവിയോടുകൂടിയ ഒരു സഹായിയെ (coadjutorem) വരാപ്പുഴ വികാരി അപ്പൊസ്തോലിക്കായ്ക്കു നല്കുന്നതിനു അതേതിരുസ്സിംഹാസനം തന്നെ തീരുമാനമെടുത്തിരിക്കുകയാണ്. എന്നാൽ വന്ദ്യഗോവാ ആർച്ചുബിഷപ്പിൻെറ അധികാരത്തെയും (jurisdictio) പോർട്ടുഗീസു സംരക്ഷണത്തെയും (patronatus) കുറിച്ചുള്ള കാര്യങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം പുതുതായി ഒന്നും ചെയ്യുവാൻ ഇതിനിടയ്ക്കു തിരുസ്സിംഹാസനത്തിനു

---

1. ഈ ഇടയലേഖനത്തിൻെറ മലയാളപരിഭാഷ കിട്ടാതെ വന്നതിനാൽ മൊയ്റീൻ പ്രൊപ്പഗാന്ദാ സംഘത്തിനയച്ച ലത്തീൻ രൂപത്തിൽ നിന്നു ഭാഷാന്തരം ചെയ്തു ചേർക്കുകയാണ്. ഇതു മലയാളത്തിലാക്കി അന്നു പള്ളികളിൽ വായിച്ചിട്ടുണ്ടോ എന്നും തീർച്ചയില്ല.

2. മൂലത്തിൽ ഉപയോഗിച്ചിരിക്കുന്നത് ബഹുവചനരൂപത്തിൽ "നാം", "നമ്മുടെ" എന്നൊക്കെയാണ്. ആ രീതി വിട്ടു "ഞാൻ", "എൻെറ" എന്നീ വിധത്തിലാണ് ഇവിടെ പരിഭാഷപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നത്.

മനസ്സായില്ല. വിവേകപൂർണ്ണമായ ഈ ക്രമീകരണം എല്ലാവരും സന്തോഷപൂർവ്വം സ്വീകരിക്കുമെന്നതിൽ എനിക്കു സംശയമില്ല: പരിശുദ്ധപിതാവിൻെറ പിതൃസഹജമായ ജാഗ്രതയുടെ ഈ അടയാളത്തെപ്രതി വന്ദ്യമേലദ്ധ്യക്ഷൻ പുതിയ മെത്രാൻെറ സഹായത്തെ ആഴമായ നന്ദിയോടെ സ്വീകരിക്കും. നിങ്ങളുടെ അനശ്വരാത്മാക്കളുടെ നേരായ നന്മയും നിങ്ങളുടെ സഭയുടെ സ്ഥായിയായ പ്രയോജനവും കണക്കിലെടുത്തുള്ള നമ്മുടെ പരിശുദ്ധ പിതാവിൻെറ സ്നേഹസംരക്ഷണത്തിൻെറ സംശയാതീതമായ ക്രമീകരണത്തെ കാണുന്ന നിങ്ങളും അങ്ങനെ ചെയ്യും.

തിരുസ്സിംഹാസനത്തിൻെറ ഈ ക്രമീകരണവും എല്ലാ ദിവസവും പ്രതീക്ഷിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന മദ്രാസു ഹൈക്കോടതിയുടെ വിധിയും വഴി, പരിശുദ്ധപിതാവ് എന്നെ ഭരമേല്പിച്ചിരുന്ന ശ്ലൈഹിക സന്ദർശനത്തിൻെറ രണ്ടു ഉദ്ദേശങ്ങൾക്കും അന്ത്യം കുറിച്ചിരിക്കുകയാണ്. എന്തെന്നാൽ 1876 മാർച്ച് 24-ലെ Oportet Romanum Pontificem എന്ന എഴുത്തുവഴി എന്നെ ഭരമേല്പിച്ചിരുന്ന ചുമതലയുടെ ഒന്നാമത്തെ ലക്ഷ്യം ഇങ്ങനെയായിരുന്നു: "താൻ സകല കാര്യങ്ങളും സൂക്ഷ്മത്തോടെ ചെന്നുകണ്ടു ശോധന ചെയ്തു മലങ്കര ഇടവകയുടെ സാക്ഷാലുള്ള പ്രയോജനത്തിനും നിരപ്പും സമാധാനവും വീണ്ടും വരുത്തുന്നതിനും ആയിട്ടു യുക്തമെന്നും തോന്നുന്നതു ആലോചിക്കുന്നതിനു സംഗതി വരേണ്ടതിന് സകലകാര്യത്തെപ്പറ്റിയും പൂർണ്ണമായും സത്യമായും തിരുസ്സിംഹാസനത്തെ അറിയിക്കുക." [3] എനിക്കു ലഭിച്ച കല്പനയുടെ ഈ ഭാഗം മാർപാപ്പാ വരുത്തിയ മേല്പറഞ്ഞ ക്രമീകരണം വഴി നിർവ്വഹിക്കപ്പെട്ടതായി ഞാൻ കരുതുന്നു. എൻെറ ചുമതലയുടെ മറ്റേഭാഗം ഇങ്ങനെയായിരുന്നു: "പരിശുദ്ധപിതാവിൻെറ കല്പനയ്ക്കു വിരോധമായി മെല്ലൂസുമെത്രാനോടു നിർഭാഗ്യകരമായി ചേർന്നിരിക്കുന്നവരെ കത്തോലിക്കാ ഒന്നിപ്പിൽ തിരിച്ചുവരുത്തുന്നതിനു പ്രയാസപ്പെടുക" ഞാൻ മലബാറിൽ പ്രവേശിച്ചതു മുതൽ നികൃഷ്ടമായ ശീശ്മ യാതൊരുതരത്തിലും പുരോഗമിച്ചിട്ടില്ല എന്നതിൽ ഇപ്പോൾ ഞാൻ ദൈവത്തിനു നന്ദി പറയുന്നു. അതുമല്ല, രണ്ടു സമൂഹങ്ങൾ, വളരെ ആത്മായർ, ഏഴു വൈദികർ, കല്ദായ മെത്രാനായ മാർ യാക്കോബ് പീലിപ്പോസ് അബ്രാഹം എന്നിവരുടെ മാനസ്സാന്തരം കാരണം സന്ദർശനവേളയിൽ എനിക്കു ആശ്വാസം ലഭിക്കുകയുണ്ടായി. ഈ കല്ദായ മെത്രാൻ കഴിഞ്ഞ ജൂലൈ 26-നു മെല്ലൂസു മെത്രാനുമായുള്ള ഐക്യം വിട്ട്, എൻെറ മദ്ധ്യസ്ഥതയാൽ കത്തോലിക്കാ ഐക്യത്തിൻെറ കേന്ദ്രത്തോടു രമ്യതപ്പെടുന്നതിന് ആവശ്യപ്പെടുകയുണ്ടായി. കയ്യേറ്റക്കാരനായ മെത്രാൻെറ നുകത്തിൻെറ കീഴിൽ നിർഭാഗ്യവശാൽ ഇന്നും കഴിയുന്ന വളരെ വൈദികരും വൈദികാർത്ഥികളും പള്ളികളും എനിക്കു വിധേയരാകുവാനുള്ള അപേക്ഷ തന്നു എന്നതു പരമാർത്ഥം തന്നെ. എന്നാൽ സഭയുടെ നിയമതത്വങ്ങളെ ഗൗരവമായി അവഗണിക്കുന്നതിനോ അവർ ഉന്നയിച്ച വ്യവസ്ഥകളെ സമ്മതിച്ചുകൊടുക്കുന്നതിനോ പറ്റാത്തതിനാലോ, മറ്റു സാഹചര്യങ്ങളാലോ, അവരെ സ്വീകരിക്കുന്നതിന്

---

3. ഈ ഭാഗം അന്നു മലയാളത്തിൽ പ്രസിദ്ധീകരിച്ചതിൽ നിന്ന് എടുത്തിരിക്കുന്നതാണ്. അതിനാലാണ് ഭാഷയിലെ വ്യത്യാസം.

എനിക്കു അധികാരമില്ലാതെ പോയി. എന്നിരുന്നാലും തന്ത്രമേറിയ ഈ ശീശ്മയുടെ വലയിൽപ്പെടാനിടയായ ജനത അവസാനം കണ്ണുകൾ തുറക്കുവാനും സ്വന്തം ദയനീയ സ്ഥിതി ഗ്രഹിക്കുവാനും തുടങ്ങുന്നു എന്നുകണ്ട് എനിക്കു അനല്പമായ ആശ്വാസം തോന്നുന്നുണ്ട്. ഇതു മുഖ്യമായും ഈയിടെ നടക്കുന്ന മൂന്നു കാര്യങ്ങൾ മൂലമാണെന്നു ഞാൻ കരുതുന്നു: ഒന്നാമത്, കള്ള രേഖയുണ്ടാക്കിക്കൊണ്ട് നടത്തിയ മെല്ലൂസിൻെറ വിശ്വാസവഞ്ചനാത്മകമായ കയ്യേറ്റത്തെ അപലപിക്കുന്ന സിവിൽക്കോടതിവിധി. രണ്ടാമത്, ബാബേൽ പാത്രിയാർക്കായുടെ മാനസ്സാന്തരവും കല്ദായമെത്രാന്മാരെ ഇവിടെ നിന്നു തിരിച്ചുവിളിച്ചു കൊണ്ടുള്ള എഴുത്തും. മൂന്നാമത്, ആ രണ്ടു മെത്രാന്മാരിൽ ഒരാളുടെ ആത്മാർത്ഥമായ മാനസ്സാന്തരം. ഈ നികൃഷ്ട ശീശ്മയുടെ കർത്താക്കളും പ്രേഷകരും ചാരിനില്ക്കുന്ന അടിസ്ഥാനം എത്ര ചീഞ്ഞതാണെന്ന്, ഉടനെ പ്രഖ്യാപിക്കാനിരിക്കുന്നതും, കോഴിക്കോടുകോടതിയുടെ തീരുമാനത്തെ ശരിവയ്ക്കുന്നതുമായ മദ്രാസു ഹൈക്കോടതിവിധി വഴി, നിർഭാഗ്യരായ ഈ ജനം വ്യക്തമായി ഗ്രഹിക്കുമെന്ന കാര്യത്തിൽ സംശയത്തിനവകാശമില്ലെന്നു ഞാൻ കരുതുന്നു. എന്നാൽ ഈ പ്രത്യാശ വിഫലമാകുകയും എനിക്കു തോന്നുന്നതുപോലെ അവർ ഉൾപ്പെട്ടുപോയ വഞ്ചനയുടെ സ്ഥാനത്തു മനഃപൂർവ്വമായ മർക്കടമുഷ്ടി വരികയും ചെയ്താൽ, നിങ്ങളുടെ മേലദ്ധ്യക്ഷന്മാർ തങ്ങളുടെ നിയമാനുസൃതമുള്ള അധികാരത്തെ എതിർത്തുനില്ക്കുന്ന എല്ലാവരെയും നിയമത്തിൻെറ ബലത്താൽ പള്ളികളിൽ നിന്നു പുറത്താക്കുവാൻ നിർബ്ബന്ധിതരാകും. ഇതു റോമ്മാ സിംഹാസനത്തിൻെറ നേർക്കുള്ള ന്യായമായ വിശ്വാസത്തെ ത്യജിക്കുവാൻ വിസമ്മതിക്കുന്നവർക്കു അവരുടെ അവകാശങ്ങളിൽ സംരക്ഷണം നല്കുവാൻവേണ്ടിയായിരിക്കും. ജനങ്ങളിൽ ചിലർക്കു പരിശുദ്ധ കത്തോലിക്കാ വിശ്വാസമെന്ന വിലപിടിച്ച രത്നത്തെ തങ്ങളിൽ നിന്ന് എടുത്തുകളയുവാൻ അനുവദിക്കത്തക്കവിധം അത്രയ്ക്കു അന്ധത ബാധിച്ചു എന്നിരിക്കട്ടെ. വിലയേറിയ ഈ നിധിയെ നഷ്ടപ്പെടുത്താൻ മനസ്സില്ലാത്തവർക്കു മേല്പറഞ്ഞ കൂട്ടരെപ്രതി അവരുടെ ദൈവാലയങ്ങൾ നഷ്ടപ്പെടണമെന്ന് ഇതിൽ നിന്നു വരുന്നില്ല. സ്വന്ത വിശ്വാസസിദ്ധാന്ത പ്രകാരം അവർ സർവ്വശക്തനായ ദൈവത്തിനു ശുശ്രൂഷ ചെയ്തിട്ടുള്ളത് ഈ ദൈവാലയങ്ങളിലാണ്. അവർ ജ്ഞാനസ്നാനവരപ്രസാദം സ്വീകരിച്ചതും ബാല്യത്തിലെ നിർമ്മല വർഷങ്ങൾ ചെലവഴിച്ചതും, കുദാശകൾ വഴി എപ്പോഴും വിശുദ്ധീകൃതരായതും ഈ ദൈവാലയങ്ങളിലാണ്. പരേതരായ മാതാപിതാക്കളെയും ചാർച്ചക്കാരെയും സ്നേഹിതരെയും സംസ്കാരത്തിനെത്തിച്ചതും ഈ ദൈവാലയങ്ങളിൽത്തന്നെ. ചുരുക്കിപ്പറഞ്ഞാൽ അവരുടെ ജീവിതത്തിലെ സ്മരണീയങ്ങളായ എല്ലാ പ്രധാനാവസരങ്ങളും ബന്ധപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത് ഈ ദൈവാലയങ്ങളുമായിട്ടാണ്.

മഹറോനിലുൾപ്പെട്ട മെത്രാനു പള്ളി തുറന്നുകൊടുത്തുകൊണ്ട് നമ്മുടെ കത്തോലിക്കാ വിശ്വാസികളുടെ മനഃസാക്ഷിയുടെ സ്വാതന്ത്ര്യത്തെ നിഹനിക്കുവാൻ മുതിർന്നവർക്കെതിരെ നിയമപരമായ സംരക്ഷണം ലഭിക്കുക എന്ന ലക്ഷ്യത്തിനായി കോടതികളിൽ ഞാൻ വളരെ പരിശ്രമിച്ചിട്ടുണ്ട്. ചിറ്റാട്ടുകര പള്ളിയുടെ കേസിൽ

നീതിയുടെയും ന്യായത്തിൻെറയും യഥാർത്ഥ തത്വങ്ങൾ വിജയം വരിച്ചു. കേസു കേട്ട നീതിബോധവും വിവേകവുമുള്ള ന്യായാധിപന്മാർക്കും ഇംഗ്ലീഷുനിയമത്തിൻെറ ഏറ്റം ന്യായപൂർവ്വമായ സംവിധാനമനുസരിച്ചു നമുക്കനുകൂലമായി വിധി പറയാൻ സംശയം തോന്നിയില്ല. മെല്ലൂസു മെത്രാൻ അതേ ദുഷ്ടതയെത്തന്നെ ഉറപ്പിച്ചുനിർത്തിയിരിക്കുന്ന എല്ലാ പള്ളികളെയും, ആവശ്യപ്പെട്ടാൽ തുറക്കുന്നതിനുള്ള താക്കോലാണ് സ്മരണീയമായ ഈ കേസിൽ ന്യായാധിപന്മാർ നല്കിയ വിധിതീർപ്പ്. അതിനാൽ ഫലത്തിൽ, കയ്യേറ്റക്കാരൻ ചതിവിൽ കയ്യടക്കയിരിക്കുന്ന എല്ലാ പള്ളികളുടെയും വീണ്ടെടുപ്പാണത്. അദ്ദേഹത്തിൻെറ ഓർമ്മ മലബാറിനു എന്നും കയ്പുള്ളതായിരിക്കും. മലബാറിനെക്കുറിച്ചുള്ള സ്മരണ സർവ്വശക്തൻെറ ന്യായാസന സമക്ഷം അദ്ദേഹത്തിനു മർമ്മഭേദകമായിരിക്കുന്നതുപോലെ തന്നെ.

ആകയാൽ തിരുസ്സിംഹാസനം എന്നെ ഏല്പിച്ചിരുന്ന ജോലിയുടെ രണ്ടാമത്തെ ഭാഗവും സാരാംശത്തിൽ നിർവ്വഹിച്ചു കഴിഞ്ഞതായി ഞാൻ കരുതുന്നു. തന്മൂലം ഇനിയുള്ള പ്രവർത്തനവും ആ താക്കോലിൻെറ ഉപയോഗവും ഇതിനായി നിയോഗിക്കാനിരിക്കുന്ന ആളുകളെ സുരക്ഷിതമനഃസ്സാക്ഷിയോടെ ഏല്പിക്കുവാൻ എനിക്കു കഴിയും.

കാര്യങ്ങൾ ഇങ്ങനെയായിരിക്കെ, എൻെറ സ്വന്തം പ്രിയപ്പെട്ട ദൈവജനത്തിൻെറ പക്കലേക്കു തിരിച്ചുപോകുന്നതിനു തിരുസ്സിംഹാസനം എനിക്കു നല്കിയിരിക്കുന്ന അനുവാദത്തെ എനിക്കു പ്രയോജനപ്പെടുത്താം. എന്നാൽ, ശ്ലൈഹിക സന്ദർശകൻെറ ജോലി ഞാൻ ആരുടെയിടയിൽ നിർവ്വഹിച്ചുവോ ആ സുറിയാനി ജനതയോട്, വൈദികരോടും വിശ്വാസികളോടും, ശ്ലൈഹിക സിംഹാസനത്തിൻെറയും എളിയവനായ എൻെറയും നേർക്കു അവർ കാണിച്ച ബഹുമാനത്തിൻെറയും വിശ്വസ്തതയുടെയും വിശ്വാസത്തിൻെറയും നിരവധി അടയാളങ്ങൾക്കുള്ള അഗാധമായ നന്ദിയും ആത്മാർത്ഥമായ സ്നേഹവും മതിപ്പും(sensus tum profundae Nostrae gratitudinis .....tum sinceri affectus et admirationis) ഞാൻ യാത്രയാകുന്നതിനുമുമ്പു പ്രകടിപ്പിക്കാതിരിക്കാൻ വയ്യാ. യഥാർത്ഥമായ ഭക്തിമൂലം ഈ സുറിയാനി ജനത തീർച്ചയായും മതിപ്പിന് അർഹരാണ്. മെല്ലൂസു മെത്രാൻെറ കബളിതരായ അനുയായികളിൽ ചിലർ എന്നെയും എൻെറ പേരിലും അധികാരത്തിലും പ്രവർത്തിച്ചിട്ടുള്ളവരെയും നിന്ദിക്കുന്നതിനു മടി കാണിച്ചിട്ടില്ല. അവരോടു മുഴുഹൃദയത്തോടും കൂടെ ക്ഷമിക്കുകയും അവരുടെ അനശ്വരമായ ആത്മാക്കളോടുള്ള സ്നേഹത്തെപ്രതി അവരുടെ മാനസ്സാന്തരത്തിനായി ദൈവത്തെ പ്രാർത്ഥിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

അവസാനമായി, മ്ശിഹായിൽ സ്നേഹം നിറഞ്ഞ സഹോദരങ്ങളേ, നിങ്ങളെല്ലാവരോടും വിടവാങ്ങുന്നതിനോടൊപ്പം, മാർതോമ്മാക്രിസ്ത്യാനികളുടെമേൽ സമൃദ്ധമായ കൃപ ചൊരിയണമെന്ന്, സകല നല്വരങ്ങളുടെയും ദാതാവായ ദൈവത്തെ പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു. അതിൻെറ സഹായത്താൽ അവർ ''ഭിന്നതകളും

കലഹങ്ങളും വെടിഞ്ഞ് മനസ്സാക്ഷിയെ ശുദ്ധീകരിക്കുകയും മനസ്സിൻെറ ഐക്യത്തിലും പരസ്പരസമാധാനത്തിലും ദിവ്യരഹസ്യ ്ദളിൽ ഭാഗഭാഗിത്വം പ്രാപിക്കുകയും ചെയ്ത്''. (സീറോ-മലബാർ കുർബ്ബാനക്രമം), പിതാവ് പുത്രനോടും പരിശുദ്ധാത്മാവിനോടും കൂടെ ഒന്നായിരിക്കുന്നതുപോലെ ''എല്ലാവരും ഒന്നായിത്തീരട്ടെ'' (യോഹ. 17, 21). ആ ആരാദ്ധ്യമായ നാമത്തിൽ സ്നേഹപൂർവ്വം നിങ്ങൾക്കു ഞാൻ മെത്രാനടുത്ത ആശീർവ്വാദം നല്കുന്നു. ആമ്മേൻ.

ഈ ഇടയലേഖനം കിട്ടിക്കഴിഞ്ഞുവരുന്ന ഞായറാഴ്ച എല്ലാ സീറോ മലബാർ പള്ളികളിലും പരസ്യപ്പെടുത്തേണ്ടതാണ്.

എൽത്തുരുത്ത് ആശ്രമത്തിൽനിന്ന് 1877 സെപ്റ്റംബർ 21 - നു വി. മത്തായി ശ്ലീഹായുടെ തിരുനാൾ ദിവസം.

N. Clark S. J.

ശ്ലൈഹിക സന്ദർശകൻെറ സെക്രട്ടറി.

●

SC Malabaresi 1862-1877
Fol. 734 R-735V

ബോംബെ, ഒക്ടോബർ 8, 1877

ഇപ്പോഴുള്ള മിഷനറിമാരിൽ നിന്നു തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെടുന്ന സുറിയാനിക്കാർക്കായുള്ള ഒരു സഹായമെത്രാനെ വരാപ്പുഴ വികാരി അപ്പൊസ്തോലിക്കായ്ക്കു കൊടുക്കുന്ന തിരുസ്സിംഹാസനത്തിൻെറ ക്രമീകരണം മലബാറിൽ പരസ്യമാകാൻ തുടങ്ങിയ ഉടനെ തന്നെ മലബാറിൻെറ വിവിധ ഭാഗങ്ങളിൽ നിന്നും വളരെ കത്തനാരന്മാരും വിശ്വാസികളും സ്വന്തം ജനം ഒന്നായി കൊടുത്ത അപേക്ഷ അംഗീകരിക്കുവാൻ തിരുസ്സിംഹാസനം മനസ്സു കാണിക്കാഞ്ഞതിൽ അവരുടെ ഉള്ളിൻെറ ഉള്ളിലെ വേദന വാക്കാലും കണ്ണീരാലും പ്രകടിപ്പിച്ചുകൊണ്ട് വന്നുകൊണ്ടിരുന്നു. അവരെയെല്ലാം തിരുസ്സിംഹാസനത്തിൻെറ തീരുമാനത്തിൻെറ നേർക്കു വിധേയത്വത്തിലും റോമ്മാ സഭയോടുള്ള നിലനില്ക്കുന്ന വിശ്വസ്തതയിലും ഉറപ്പിക്കുന്നതിന് എന്നെക്കൊണ്ടു സാധിച്ചിടത്തോളം ഞാൻ പരിശ്രമിച്ചു.

ഞാൻ പോരുന്നതിൻെറ തലേദിവസം ദൂരെ നിന്നുള്ള വളരെയധികമാളുകൾ എൽത്തുരുത്ത് ആശ്രമത്തിൻെറ ഏകാന്തതയിലേക്കു വന്നുകൂടിയതിനാൽ, നിർജ്ജീവമായിക്കൊണ്ടിരുന്ന അവരുടെ പ്രത്യാശയെ ഉണർത്തുന്നതിനും കരച്ചിലിനെ നിയന്ത്രിക്കുന്നതിനുമായി ഞാൻ വിടവാങ്ങൽ പ്രസംഗം നടത്തി. അവർ ബഹുമാനത്തോടെ ശ്രവിക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നെങ്കിലും അവർക്കു ആശ്വാസമുണ്ടായില്ല. തന്നെയല്ല, വൈകുന്നേരം മർസലീനോസച്ചൻെറ തിരഞ്ഞെടുപ്പുവിവരം വരാപ്പുഴ നിന്നു ഞങ്ങൾക്കു ലഭിച്ചപ്പോൾ സന്യാസികൾക്കും കത്തനാരന്മാർക്കും എൻെറ കൂടെയുണ്ടായിരുന്ന ജനപ്രമാണികൾക്കും ഉണ്ടായ അമ്പരപ്പ് (consternatio) വിവരിക്കുക വയ്യാ.

പിറ്റെ ദിവസം, സെപ്റ്റംബർ 28-നു യാത്രയ്ക്കുള്ള എല്ലാ കാര്യങ്ങളും തയ്യാറായിക്കഴിഞ്ഞപ്പോൾ മാർ യാക്കോബിനെ തൃശൂരിലെ മജിസ്ട്രേട്ട്, കോടതിയിലേക്കു വിളിച്ചു. ഇതു മെല്ലൂസു മെത്രാൻ സൂക്ഷിച്ചിരുന്നതും കോടതിയിലേക്കു കൊണ്ടുവരണമെന്നു മജിസ്ട്രേട്ടു നിർദ്ദേശിച്ചിരുന്നതുമായ സാധനസാമഗ്രികൾ സാക്ഷാൽ സ്വന്തം വകയാണെന്ന് അദ്ദേഹം സത്യപ്രതിജ്ഞ വഴി പ്രഖ്യാപിക്കാൻ വേണ്ടിയായിരുന്നു. അതിനാൽ അദ്ദേഹം തൃശൂരിലേക്കു പോയി. ഇതിനിടയ്ക്കു വിശ്വാസികളുടെയും മറ്റാശ്രമങ്ങളിൽ നിന്നു തുടർച്ചയായി വന്നുകൊണ്ടിരുന്ന സന്യാസികളുടെയും വിലാപങ്ങൾ ദിവസം മുഴുവൻ കേൾക്കാൻ ഞാൻ നിർബ്ബന്ധിതനായിപ്പോയി. അവർ പറഞ്ഞു: "ഇതാ, വിജയം അങ്ങയുടെ കൈയിലായിക്കഴിഞ്ഞു. സ്ഥലം വിടുക വഴി എന്തുകൊണ്ടു അങ്ങ് അതിനെ മെല്ലൂസു മെത്രാൻെറ കൈയിലേക്കു ഉപേക്ഷിച്ചു കളയുന്നു? അങ്ങു ഞങ്ങളുടെ ജാതിയെ ഉപേക്ഷിക്കരുത്. ഒറ്റയ്ക്കു അങ്ങു മെല്ലൂസു കൂട്ടരോടു പോരാടി. അങ്ങയുടെ

വേർപാടിനുശേഷം ഞങ്ങളുടെ സഭ കൂടുതൽ അധഃപതിക്കും. തിരുസ്സിംഹാസനം ചെയ്ത ക്രമീകരണത്തെയും അങ്ങയുടെ ആസന്നമായ യാത്രയെയും കുറിച്ച് കേട്ട് കയ്യേറ്റക്കാരനായ മെത്രാനു വളരെ സന്തോഷമായി. തിരുസ്സിംഹാസനം ഞങ്ങളുടെ അപേക്ഷ സ്വീകരിക്കുകയില്ലെന്നു താൻ ശരിയായി പ്രവചിച്ചു എന്നു അദ്ദേഹം ചിരിച്ചു കുതിച്ചു ചാടിക്കൊണ്ടു അട്ടഹസിച്ചു. വാസ്തവത്തിൽ ശ്ലൈഹിക സന്ദർശനത്തിൻെറ പ്രധാനപ്പെട്ട ഈയവസരത്തിൽ ഞങ്ങളുടെ ഒരുമിച്ചു ചേർന്നുള്ള അപേക്ഷയെ തിരസ്ക്കരിച്ചിരിക്കുന്ന സ്ഥിതിക്ക്, എന്നെങ്കിലും ഞങ്ങൾക്കു സ്വന്ത റീത്തിൽപ്പെട്ട മെത്രാനെ തിരുസ്സിംഹാസനം തരുമെന്ന് എങ്ങനെ ഞങ്ങൾക്കു പ്രത്യാശിക്കുവാൻ കഴിയും? ഞങ്ങളോട് എപ്പോഴും എതിരായും കരുണയില്ലാതെയും പെരുമാറിയിരുന്ന അതേ മർസലീനോസച്ചനെത്തന്നെ എന്തുകൊണ്ടു തിരഞ്ഞെടുത്തു? [1] അദ്ദേഹമാണ് സന്യാസികളെക്കുറിച്ചു ദൂഷണം പറഞ്ഞുകൊണ്ടു സൂത്രത്തിൽ പ്രിയോരച്ചൻെറ പേരിൽ റോമ്മായിലേക്കു എഴുതയച്ചത്. ഈ എഴുത്തുമൂലം അദ്ദേഹം തിരുസ്സിംഹാസനത്തിൽ നിന്നു നേടിയെടുത്ത തീരുമാനം കാരണത്താലാണ് ഉടനടി പാലാക്കുന്നേൽ കത്തനാർ അഞ്ചുപള്ളികളുമായി മെല്ലൂസിൻെറ പക്ഷത്തേക്കു ചേർന്നത്. മർസലീനോസച്ചൻെറ നിയമന വാർത്ത ജനം അറിയുമ്പോൾ എന്തായിരിക്കും സംഭവിക്കുക? തിരുസ്സിംഹാസനത്തിൻെറ സന്മനസ്സിലുള്ള ജനത്തിൻെറ വിശ്വാസത്തിന് കാതലായ ഇളക്കം തട്ടിയിട്ടുണ്ട്. ശീശ്മക്കാർ കോപത്താൽ ഇളകും. ആകയാൽ ഞങ്ങളെ ഉപേക്ഷിച്ചിട്ടു പോകരുതെന്നു ഞങ്ങൾ അങ്ങയോടപേക്ഷിക്കുന്നു.'' അവരുടെ ഇത്തരം വിലാപങ്ങളെ നിയന്ത്രിക്കുവാൻ ഞാൻ വൃഥാ പരിശ്രമിച്ചു.

വൈകുന്നേരം മാർയാക്കോബ് തൃശൂരിൽ നിന്നു തിരിച്ചെത്തി. സത്യപ്രതിജ്ഞ ചെയ്തശേഷം അദ്ദേഹത്തിൻെറ മൂന്നു പെട്ടികളും അവയിലുള്ള സാധന സാമഗ്രികളും കൊണ്ടുപോരുന്നതിനു അദ്ദേഹത്തിനു അനുമതി ലഭിച്ചു. അദ്ദേഹത്തിൻെറ പുസ്തകങ്ങളെക്കുറിച്ചുള്ള തീരുമാനം മജിസ്ട്രേട്ടു മാറ്റിവച്ചിരിക്കുകയാണ്. അത്താഴം കഴിഞ്ഞയുടനെ ഞങ്ങൾ ബോംബെയ്ക്കു യാത്ര തിരിച്ചു. ജനത്തിൻെറ അപേക്ഷകളും യാചനകളും വിട്ടു അവരുടെ കൈകളിൽ നിന്നു ഒഴിഞ്ഞു മാറി വള്ളത്തിൽ കയറുക ഏറ്റം പ്രയാസപ്പെട്ട കാര്യമായിരുന്നു. ഒടുവിൽ, പൊതുവായ സങ്കടറത്ത വിട്ടുമാറികൊണ്ടു അസന്തുഷ്ടയായ മലബാറിനോടു ഞങ്ങൾ വിട വാങ്ങി.

ബോംബെയിൽ എൻെറ വിശ്വാസികൾ വ്യത്യസ്തവും വിരളവുമായ സന്തോഷ ഗാനങ്ങളാൽ എന്നെ സ്വീകരിച്ചപ്പോഴും മലബാറുകാരുടെ രോദനം എൻെറ ചെവികളിൽ മുഴങ്ങുന്നുണ്ടായിരുന്നു. ഒക്ടോബർ 2-നു ഞങ്ങൾ ഇവിടെ എത്തിച്ചേ

---

1. മർസലീനോസു സുറിയാനിക്കാർക്കു അനുകൂലിയല്ലായിരുന്നു എന്നു മൊയ്റീൻെറ പല എഴുത്തുകളിലും നാം കണ്ടു. ഒരു കർമ്മെലീത്താക്കാരൻ തന്നെയായ ലെയൊപ്പോൾദച്ചൻ 1876 - ഫെബ്രുവരി 18 ന് റോമായിൽ Convento della vittoria എന്ന ആശ്രമത്തിൽ നിന്നെഴുതിയ കത്തിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത് മർസലീനോസച്ചനും കാന്തിദുസച്ചനും എഴുത്താലും വാക്കാലും സുറിയാനിക്കാരെ ശക്തമായി വേദനിപ്പിച്ചു എന്നാണ് (cfr. Ponenze 1876 P 180). പേർസിക്കോയാകട്ടെ മർസലീനോസിനെ ലത്തീൻകാരും സുറിയാനിക്കാരും സ്നേഹിക്കുന്നു എന്നു റിപ്പോർട്ടിൽ പറഞ്ഞു പിടിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു. (cfr. Ponenze 1877. P 618)

ർന്നു. തിരുസ്സിംഹാസനത്തിൽ നിന്നുള്ള ക്രമീകരണം പ്രതീക്ഷിച്ചുകൊണ്ടു മാർ യാക്കോബ് ഞങ്ങളുടെ സെൻറു ഫ്രാൻസിസ് കോളജിൽ താമസിക്കുന്നു.

വന്ദ്യ വരാപ്പുഴ വികാരി അപ്പൊസ്തോലിക്കാ എനിക്കു ഇങ്ങനെ മറുപടി തന്നു. "ഏതാനും മാസങ്ങൾക്കു മുമ്പേ തന്നെ സാരാംശത്തിൽ എനിക്കു അറിവുണ്ടായിരുന്നെങ്കിലും അങ്ങു നല്കിയ വാർത്ത ഇതുവരെ ഔദ്യോഗികമായി എന്നെ അറിയിച്ചിട്ടില്ല." ഇത്തരം വാർത്ത വേണ്ട സമയത്തു എനിക്കു കൂടി നല്കിയിരുന്നെങ്കിൽ അത്യധികം ഉപയോഗപ്രദമാകുമായിരുന്നു. വന്ദ്യപേർസിക്കോയിൽ നിന്നുള്ള സൂചനകൾ സമീകരിക്കണം എന്നു അങ്ങ് ജനുവരി 8-നു എനിക്കു എഴുതിയിരുന്നല്ലോ. എന്നാൽ അദ്ദേഹത്തിൽ നിന്നു വിപരീതമായിട്ടുള്ള സൂചനയാണ് എനിക്കു കിട്ടിയത്. അതായത്, വന്ദ്യ ലെയൊനാർദിനെ മംഗലാപുരം വികാരിയാത്തിലേക്കു മാറ്റുന്നതിനും മിഷനറിമാരിൽ ഒരാളെ വരാപ്പുഴ വികാരിയാത്തിൻെറ ലത്തീൻ വിഭാഗത്തിനുവേണ്ടി തിരഞ്ഞെടുക്കുന്നതിനുമാണ് തിരുസ്സിംഹാസനത്തിൻെറ ആലോചന എന്നായിരുന്നു സൂചന. അതേ വികാരിയാത്തിൻെറ സുറിയാനി വിഭാഗത്തിൻെറ ഭരണം ഏറ്റെടുക്കാൻ തയ്യാറാണോ എന്ന് അദ്ദേഹം എന്നോടു ചോദിച്ചപ്പോൾ [2] സമ്മതരൂപത്തിൽ ഞാൻ മറുപടിയും കൊടുത്തു. കൂടാതെ മിഷനറിമാർ ആരാണ് മെത്രാൻ പദത്തിനു ഏറ്റം പറ്റിയതായി കരുതുന്നത്? എന്ന് അദ്ദേഹം അന്വേഷിച്ചപ്പോൾ മർസലീനോസച്ചനെ ഞാൻ നിർദ്ദേശിച്ചു. എന്നാൽ ലത്തീൻകാർക്കുവേണ്ടിയല്ലാതെ ഒരു തരത്തിലും സുറിയാനിക്കാർക്കു വേണ്ടിയല്ല ഞാൻ നിർദ്ദേശിച്ചത്. ഈ മിഷനറിയെക്കുറിച്ച് കഴിഞ്ഞ വർഷം മെയ് 22, ജൂൺ 17 എന്നീ തീയതികളിലെയും പ്രത്യേകിച്ചു ജൂൺ 10-ലെയും എൻെറ കത്തുകളിൽ ഞാൻ പറഞ്ഞിട്ടുള്ളവ അങ്ങു എടുത്തു നോക്കുക. വരാപ്പുഴ വികാരിയാത്തിലെ സുറിയാനി വിഭാഗത്തിൻെറ ഭരണം ഞാൻ ഏറ്റെടുക്കണമെന്ന് (me suscipere debere administrationem partis syriacae Vicariatus Apostolici Verapolitani) വന്ദ്യപേർസിക്കോ എനിക്കു നല്കിയ സൂചനയോട് ഇക്കൊല്ലം മാർച്ചു 16-നു അങ്ങ് എനിക്കെഴുതിയ വാക്കു നല്ലവണ്ണം ചേർന്നു പോകുന്നതായി തോന്നി. അതായത്, ആളുകളുടെയിടയിൽ പ്രശാന്തത വരുത്തിയിട്ടു ഞാൻ "തല്ക്കാലത്തേക്കെങ്കിലും" (saltem ad tempus) ആ പ്രദേശത്തു നിന്നു പോകത്തക്കവിധം എല്ലാ കാര്യങ്ങളും ക്രമീകരിക്കണം എന്ന വാക്കുകൾ.

●

---

2. ഒരു പക്ഷേ മൊയ്റീനെ മലബാറുകാർക്കു വികാരി അപ്പൊസ്തോലിക്കാ ആയി കൊടുക്കാൻ പ്രൊപ്പഗാന്തായ്ക്കു വല്ല ചിന്തയുമുണ്ടായിരുന്നോ? ഇല്ല എന്നു വേണം ഊഹിക്കുവാൻ. അതെങ്ങനെയായാലും പേർസിക്കോ മൊയ്റീന് അനുകൂലമായ അഭിപ്രായമല്ല വച്ചു പുലർത്തിയിരുന്നത്. 1887 - ൽ മൊയ്റീനെ സുറിയാനിക്കാർക്കു വികാരി അപ്പൊസ്തോലിക്കായായി നിയമിക്കുന്ന കാര്യത്തെക്കുറിച്ചു ചോദിച്ചപ്പോൾ നിഷേധരൂപത്തിലാണ് പേർസിക്കോ മറുപടി കൊടുത്തത്. സ്വന്ത രീതിൽ നിന്നുള്ള മെത്രാനെ വേണമെന്ന അപേക്ഷയെ അനുകൂലിച്ചു എന്നതാണ് മൊയ്റീനെതിരായുള്ള മുഖ്യമായ ആരോപണം Cfr. Ponenze 1887 P 522

S C Malabaresi 1862-1877
Fol. 736R-737R

ബോംബെ, ഒക്ടോബർ 15, 1877

മനക്കോടം, ചിറ്റാട്ടുകര പള്ളികളെ സംബന്ധിച്ച കേസ്സിൻെറ വിധി അവസാനം മദ്രാസു ഹൈക്കോടതി പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു. ഞങ്ങൾ പ്രതീക്ഷിച്ചിരുന്നതുപോലെ, ശീശ്മമെത്രാനും അദ്ദേഹത്തിൻെറ വൈദികരും കത്തോലിക്കാ ദൈവാലയങ്ങളിൽ നിന്നു ബഹിഷ്കൃതരാകേണ്ടതിനുള്ള തത്വങ്ങൾ അംഗീകൃതമായി. ഈ സംഗതി സംബന്ധിച്ചു മെല്ലൂസു മെത്രാൻെറ മേലുള്ള ഞങ്ങളുടെ വിജയം പൂർത്തിയായിരിക്കുന്നു.

എന്നാൽ ചിറ്റാട്ടുകര കേസ്സു സംബന്ധിച്ചു പ്രസക്തമായ ഒരു കാര്യം ജഡ്ജിമാരുടെ ശ്രദ്ധയിൽ പെടുകയുണ്ടായി. അതായത്, ഗോവയധികാരത്തിനു ഇതിൽ പ്രാതിനിധ്യം ഇല്ലായിരുന്നു. ഗോവ ആർച്ചുബിഷപ്പോ, കൊടുങ്ങല്ലൂർ അതിരുപതയ്ക്കുവേണ്ടിയുള്ള അദ്ദേഹത്തിൻെറ വികാരിജനറാളോ വരാപ്പുഴക്കാരോടൊരുമിച്ച് കേസു കൊടുക്കേണ്ടതായിരുന്നു. കാരണം വരാപ്പുഴ വികാരി അപ്പൊസ്തോലിക്കായോടൊപ്പം അദ്ദേഹത്തിനും ആ പള്ളിയിൽ അധികാരവും അവിടെ തൻെറ കീഴുള്ളവർക്കുവേണ്ടി വികാരിയെ നിയമിക്കുന്നതിനുള്ള അവകാശവും ഉണ്ടായിരുന്നു. ഗോവ ഭാഗത്തിൽപ്പെട്ട കുറെ വിശ്വാസകൾ അവിടെ ഉണ്ടായിരുന്നു എന്ന സങ്കല്പത്തിൽ ജഡ്ജിമാർ ഗോവ വികാരിജനറാളിൻെറ അവകാശം സംരക്ഷിക്കുവാൻ മനസ്സായി. ഇതു മൂലം അവർ ഞങ്ങളുടെ പരാതി തിരസ്ക്കരിച്ചു. അതു തിരുത്തിയ രൂപത്തിൽ വീണ്ടും നല്കുന്നതിനുള്ള അനുമതി നല്കിയിട്ടുമുണ്ട്.

ഇതിൻെറ ഫലമായി, ചെയ്ത പ്രയത്നത്തിൻെറയെല്ലാം ഫലം നഷ്ടപ്പെടുക, അവിടെ നിന്നു പുറത്താക്കിയ മെല്ലൂസനുയായികൾക്കു ആ പള്ളി വീണ്ടും നല്കുക എന്നിവ ഒഴിവാക്കണമെങ്കിൽ, ഞങ്ങളുടെ ഭാഗക്കാർ തങ്ങളുടെ തന്നെയും എതിർഭാഗത്തിൻെറയും കോർട്ടുചിലവ് (5000-6000 ലീര) വഹിക്കുകയും അതിനുശേഷം ഗോവയധികാരവുമൊത്തു വീണ്ടും കേസ്സുകൊടുക്കുകയും വേണം.[1] ഈ കേസ്സു കൊടുത്തതു ഞാനല്ല എന്ന കാര്യം എടുത്തു പറയേണ്ടതുണ്ട്. വരാപ്പുഴ ഭാഗത്തു നിന്നു ആ പള്ളിയിൽ നിയമിച്ച വികാരിയാണ് മൂന്നു കൊല്ലം മുമ്പു കേസ്സു കൊടുത്തത്. ആ സമയത്തു രണ്ടധികാരങ്ങളും തമ്മിലുള്ള ശത്രുത കാരണത്താൽ ഒരുമിച്ചുള്ള പ്രവർത്തനം അസാദ്ധ്യമായിരുന്നു. ഇതാ! ഒരേ പള്ളിയിൽ രണ്ടധികാരങ്ങൾ ഉണ്ടായാലുള്ള ഫലം!

നിർധനരായ ഇടവകക്കാരുടെ പേർക്കു ചെലവു നേരിട്ടു വഹിക്കുവാനും ഉടൻതന്നെ കേസ്സു തിരുത്തിയ രൂപത്തിൽ സമർപ്പിക്കുവാനും ഞാൻ ഗോവ,

1. ഈ കേസ്സു സംബന്ധിച്ച കൂടുതൽ വിവരങ്ങൾ ഈ പുസ്തകത്തിൻെറ പരിധിയിൽപ്പെടുന്നതല്ല.

വരാപ്പുഴ ആർച്ചുബിഷപ്പന്മാർക്കു എഴുതിയിട്ടുണ്ട്. എൻെറ ഉപദേശം അവർ സ്വീകരിക്കുമെന്നു പ്രതീക്ഷിക്കുന്നു. എന്നാൽ ഇതിനായി അങ്ങു വരാപ്പുഴ വികാരി അപ്പൊസ്തോലിക്കായെ ഗുണദോഷിച്ചാൽ അതു അധികപ്പറ്റായിരിക്കുകയില്ല.

വിധിയിലെ ഈ ഭാഗത്തിനെതിരായുള്ള എൻെറ ന്യായങ്ങൾ ശ്രവിക്കണമെന്നും വിധി പുനഃപരിശോധിച്ച് തിരുത്തണമെന്നും ഇതിനോടിടയ്ക്കു ഞാൻ ജഡ്ജിമാരോടു ആവശ്യപ്പെടുന്നതായിരിക്കും. എൻെറ ന്യായങ്ങൾ പ്രധാനമായും രണ്ടാണ്. 1. ഈ ആക്ഷേപം കീഴ്ക്കോടതിയിലോ ഹൈക്കോടതിയിലോ വിസ്താരത്തിനിടയിൽ ഉന്നയിക്കപ്പെടുകയോ ചർച്ചാ വിഷയമാക്കുകയോ ചെയ്തിട്ടില്ല. [2]. അങ്ങനെ ചെയ്തിരുന്നെങ്കിൽ അതിനുള്ള മറുപടി ഞങ്ങൾ നല്കുമായിരുന്നു. 2. ഇംഗ്ലീഷു നിയമപ്രകാരം പള്ളിയുടെ ഉടമസ്ഥാവകാശം അതു പണിയിച്ച ഇടവക ജനങ്ങൾക്കാണ്. അതിനാൽ ഒന്നൊഴിയാതെ ഇടവകക്കാരെല്ലാവരും സ്വന്തം പള്ളിയിൽ മറ്റൊരു ആരാധനാക്രമം (alium cultum) നടപ്പിലാക്കാനാഗ്രഹിച്ചാൽ ആർക്കും നിയമസാധുതയോടെ അവരെ തടയുവാനാവില്ല. ഇങ്ങനെ സംഭവിച്ചാൽ, അവിടെ വികാരിയെ നിയമിക്കാൻ മെത്രാനുള്ള അവകാശം നഷ്ടപ്പെടുന്നു. കൂടാതെ, ഈ വ്യവസ്ഥ ഞങ്ങളുടെ പള്ളിയുടെ കാര്യത്തിൽ സാക്ഷാത്ക്കരിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. എന്തെന്നാൽ ഗോവയധികാരത്തിൻ കീഴിലായിരുന്നവരെല്ലാം ഒറ്റക്കെട്ടായി ശീശ്മയിലേക്കു പോയി. അതിനാൽ ജഡ്ജിമാരുടെ സങ്കല്പം ശരിയല്ല. ഇംഗ്ലീഷു നിയമപ്രകാരം കൊടുങ്ങല്ലൂർ വികാരി ജനറാളിനു ആ പള്ളിയിൽ വികാരിയെ നിയമിക്കാനുള്ള സകല അധികാരവും നഷ്ടപ്പെട്ടു. അത് ശീശ്മക്കാരുടെ പുനരൈക്യം വഴി മാത്രമല്ലാതെ കോടതി വഴി തിരിച്ചെടുക്കാൻ അദ്ദേഹത്തിനു സാധിക്കുകയില്ല. അതിനാൽ വികാരി ജനറാളിനു വരാപ്പുഴക്കാരുമൊത്ത് കേസ്സു കൊടുക്കാൻ പറ്റുകയില്ലായിരുന്നു. ഈ ന്യായവാദം സ്വീകരിക്കപ്പെട്ടാൽ മേല്പറഞ്ഞ കോടതിച്ചെലവു കൊടുക്കുകയോ കേസ്സു പുതിയ രൂപത്തിൽ അവതരിപ്പിക്കുകയോ ചെയ്യേണ്ടി വരികയില്ല.

●

2. വി. സി. ജോർജ്ജ് പറയുന്നതു ഈ കാര്യം കീഴ്ക്കോടതിയിൽ അവതരിപ്പിക്കപ്പെട്ടു എന്നാണ് Cfr. വി. സി. ജോർജ്ജ്, നിധീരി മാണിക്കത്തനാർ(Reprint 1994) 319.

(N.B. ഈശോസഭയുടെ ജനറാളിന് മൊയ്റീൻ 1878 ജൂൺ 14-നു അയച്ച എഴുത്തിൽ കേരളത്തിലെ സുറിയാനിക്കാരെ സ്പർശിക്കുന്ന ഖണ്ഡികയാണ് താഴെ കൊടുക്കുന്നത്. പ്രസ്തുത ജനറാളിൻെറ സെക്രട്ടറി തൊർക്വാത്തോ അർമെല്ലീനി (Torquato Armellini) ഈ ഭാഗം അതേവർഷം ജൂലൈ 8-നു പ്രൊപ്പഗാന്താസംഘത്തിൻെറ പ്രീഫെക്റ്റായ കർദ്ദിനാളിനയച്ചുകൊടുത്തു. അവിടെ നിന്നാണിതു പരിഭാഷപ്പെടുത്തുന്നത്.)

S. C. Malabaresi 1878 - 1889

Fol 815 R-815V

(ജൂൺ 14, 1878)

മെല്ലൂസു മെത്രാൻ സ്വന്തനാട്ടിലേക്കു തിരിച്ചു പോയതായി പത്രങ്ങൾ പറയുന്നു. ശീശ്മക്കാരുടെ പാത്രിയാർക്കായായി തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെടുകയാണ് അദ്ദേഹത്തിൻെറ ലക്ഷ്യമെന്നതിൽ എനിക്കു സംശയമില്ല. മലബാർ കാര്യങ്ങളിൽ എൻെറ പ്രധാന ഉപദേശം സ്വീകരിക്കുവാൻ തിരുസ്സിംഹാസനം മനസ്സു കാണിച്ചില്ല. അതിനാൽ എന്തു മാത്രം തിന്മകൾ നിർഭാഗ്യരായ മലബാർ ജനത്തിൻെറ മേൽ വന്നു ഭവിക്കുന്നു എന്നു എനിക്കു വ്യക്തമാണെന്നല്ല, മലബാറിൽ നിന്ന് എനിക്കയച്ച എഴുത്തുകളിൽ നിന്നു വലിയ ഹൃദയവേദനയോടെ ഞാൻ കാണുകയാണ്. മാർത്തോമ്മാ ക്രിസ്ത്യാനികളെ മെച്ചമായ വിധത്തിൽ ഭരിക്കുന്നതിന് ഇന്നത്തെ മിഷനറിമാരിൽ നിന്നു ആവശ്യപ്പെട്ടതും അവർ വാഗ്ദാനം ചെയ്തതും സാക്ഷാൽ അത്യാവശ്യപ്പെട്ടതുമായ കാര്യങ്ങളിൽ ഒന്നും ചെയ്തിട്ടില്ല. ആ ജനത്തിൻെറ സ്ഥിതി അനുദിനം കൂടുതൽ മോശമായിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. മലബാറിലെ ശീശ്മകൊണ്ടു മാത്രമാണ് കല്ദായ ശീശ്മ ശക്തിയാർജ്ജിക്കുകയും നിലനില്ക്കുകയും ചെയ്യുന്നത്. അതിൻെറ ആത്മാവും താങ്ങുമാണത്. വേണ്ടവിധം നവീകരിക്കാത്ത സ്കൂളുകളും സെമിനാരിയുമില്ലാതെ മലബാർ ശീശ്മയെ പരാജയപ്പെടുത്താനാവില്ല. ഇന്നു അവിടെ പ്രവർത്തനത്തിലേർപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന ബ. കർമ്മെലീത്താ വൈദികർ (അവർ ലത്തീൻകാർക്കു വേണ്ടി വളരെ ചുരുക്കം പേരും സുറിയാനിക്കാർക്കു വേണ്ടി ഒരാളും മാത്രമേ ഉള്ളൂ) സ്കൂളുകൾ സ്ഥാപിക്കുവാനോ നടത്തുവാനോ പ്രാപ്തരല്ല. സുറിയാനിക്കാർക്കായുള്ള മിഷനെ ലത്തീൻ മിഷനിൽ നിന്നു വേർതിരിച്ചു മറ്റു പ്രേഷിതരെ ഏല്പിക്കുക ഏറ്റം അത്യാവശ്യമായ കാര്യമാണ്. മംഗലാപുരം മിഷനു പകരം സീറോമലബാർ മിഷൻ നമ്മെ ഏല്പിക്കുകയായിരിക്കും ദൈവമഹത്വത്തിനു കൂടുതൽ പറ്റിയത് എന്ന് ആവർത്തിച്ചു പറയുവാൻ എനിക്കു ലജ്ജയോ മടുപ്പോ തോന്നുന്നില്ല. നന്നായി ഉറപ്പിച്ചു ക്രമീകരിച്ചു ഭംഗിയായി പുരോഗമിക്കുന്ന എനിക്കു ഏറ്റം പ്രിയപ്പെട്ട ബോംബെ മിഷനെ, ക്ലേശപൂർണ്ണവും ബുദ്ധിമുട്ടുള്ളതും മുള്ളു നിറഞ്ഞതുമായ സീറോ മലബാർ മിഷനെ പ്രതി ഞാൻ

സന്തോഷപൂർവ്വം ഉപേക്ഷിച്ചേനേ. കൂടുതൽ കഷ്ടപ്പാടുകളെയും സ്നേഹത്തെയും പോലെ തന്നെ കൂടുതൽ ദൈവമഹത്വത്തെ പ്രതി എന്നു ഞാൻ പറയുന്നു. കർദ്ദിനാൾ പ്രീഫെക്റ്റിന് ഇക്കാര്യം സംബന്ധിച്ചു ഒന്നും ഞാൻ എഴുതിയിട്ടില്ല. എന്നാൽ അങ്ങയുടെ അറിവിനും ആവശ്യമെന്നു തോന്നിയാൽ ശ്രദ്ധയ്ക്കുമായി താഴ്മയോടെ ഇതു ഞാൻ വിടുന്നു.

മേല്പറഞ്ഞ കത്തിനു തൊർക്വാത്തോ അർമെല്ലീനിക്കു പ്രൊപ്പഗാന്താ സംഘത്തിൻെറ സെക്രട്ടറി 1878 ആഗസ്റ്റു 19-നു അയച്ച ഇറ്റാലിയൻ ഭാഷയിലുള്ള മറുപടിയിലെ പ്രസക്ത ഭാഗം ഇങ്ങനെ പോകുന്നു.

(Lettere 1878 Fol. 355 R-V)

താങ്കൾ വഴി ജനറാളച്ചൻ അയച്ച കുറിപ്പിനു കർദ്ദിനാൾ പ്രീഫെക്റ്റു നന്ദി പറയുന്നു. ഇക്കാര്യത്തിൽ തിരുസ്സംഘം പക്വമായ ആലോചനയ്ക്കുശേഷം വേണ്ട അറിവോടുകൂടെ കഴിഞ്ഞവർഷം എടുത്ത തീരുമാനത്തിൽ നിന്ന് ഇപ്പോൾ പിന്മാറുവാൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നില്ലെന്നു സൗകര്യംപോലെ മോൺസിഞ്ഞോർ മൊയ്റീനെ അറിയിക്കുന്നതു നന്നായിരിക്കും. നല്ല ഉദ്ദേശത്താലാണെങ്കിൽപ്പോലും മോൺ. മൊയ്റീൻ മലബാർ ജനതയിലെ വിധേയത്വവും ശാന്തതയും കുറഞ്ഞ വിഭാഗത്തിൻെറ ദൂഷ്യം വരുത്തുന്നത് (pregiudizievoli) എന്നു കരുതപ്പെടുന്ന പുതമകളെക്കുറിച്ചുള്ള തെറ്റായി വിഭാവനം ചെയ്ത (malconcepite) പ്രത്യാശകളെ പോഷിപ്പിക്കുന്നതിൽ നിന്നു പിന്മാറണമെന്ന് ... അദ്ദേഹത്തെ അറിയിക്കണം.

മുകളിൽ കൊടുത്തിരിക്കന്ന മറുപടി ഈശോസഭാജനറാൾ മൊയ്റീനെ അറിയിച്ചു. മൊയ്റീൻ ഒട്ടും വിട്ടുകൊടുക്കാതെ 1878 ഡിസംബർ 23-ന് എഴുതിയ കത്തായിരിക്കും ഈ പുസ്തകത്തിൻെറ അവസാന ഭാഗം.

●

S. C. Malabaresi 1878-1889
Fol 811R-814V

ബോംബെ, ജൂൺ 28, 1878

ഏറെ നാളുകൾക്കുശേഷം വീണ്ടും ഞാൻ നിർഭാഗ്യരായ സീറോ മലബാർ ജനതയ്ക്കുവേണ്ടി സംസാരിച്ചാൽ അതു അനുചിതമായ കാര്യമാണെന്നു തോന്നുന്നില്ല. ആ ജനത്തിൻെറ കഷ്ടപ്പാടുകളോടുള്ള ആത്മാർത്ഥമായ സഹതാപവും അപകടസ്ഥിതിയിൽ കഴിയുന്ന ഇത്രയധികം ആത്മാക്കളെക്കുറിച്ചുള്ള ശുഷ്ക്കാന്തിയുമല്ലാതെ മറ്റൊന്നുമല്ല എനിക്കു പ്രചോദനം നല്കുന്നത്. എന്തെന്നാൽ ഇതുവരെ വിശ്വസ്തരായി നിന്നിരുന്ന മാർതോമ്മാക്രിസ്ത്യാനികൾ ഓരോ ദിവസവും കൂടുതൽ മോശമായ സ്ഥിതിയിലേക്കു നീങ്ങിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. മ്ശിഹായുടെ തിരുസ്സഭയുടെ ഐക്യത്തിൻെറ കേന്ദ്രത്തിൽ നിന്ന് എണ്ണത്തിൽ ഏറെപ്പേർ (in magno numero) വിട്ടുപിരിഞ്ഞുപോകാനുള്ള കൂടുതൽ ശക്തമായ പ്രലോഭനത്തിൻെറ നാൾ വിദൂരമാണെന്നു തോന്നുന്നില്ല. മാതൃരാജ്യത്തിലേക്കുള്ള മെല്ലൂസു മെത്രാൻെറ യാത്രയും കർമ്മെലീത്താ മൂന്നാം സഭക്കാരുടെ പെ. ബ. പ്രിയോരും, ബ. വികാരിയും എനിക്കെഴുതിയ കത്തുകളുമാണ് ഇതെഴുതുവാൻ എനിക്കു സന്ദർഭമുണ്ടാക്കിത്തന്നത്.

മലബാറിലെ ശീശ്മയുടെ മുഖ്യകാരണം വൈദികരെയും ജനത്തെയും ഇന്നത്തെ മിഷനറിമാർ പിടിച്ചു നിർത്തിയിരിക്കുന്ന കലശലായ അജ്ഞത (ignorantia crassa) യാണെന്ന് അങ്ങയുടെ മുൻഗാമിക്കു മലബാറിൽ നിന്നെഴുതിയ കത്തുകളിൽ മിക്കപ്പോഴും ഞാൻ മുന്നറിയിപ്പു കൊടുത്തിട്ടുള്ളതാണ്. കത്തോലിക്കാ യുവാക്കൾക്കു വിലക്കായ നിരവധി സ്ക്കൂളുകളും കോളേജുകളുമുള്ള പ്രോട്ടസ്റ്റൻറുകാരോടും യാക്കോബായക്കാരോടുമൊപ്പം ഏതെങ്കിലും വിധത്തിൽ എത്തിച്ചേരുന്നതിനും ഇങ്ങനെ സ്വന്തം അജ്ഞത കാരണത്താൽ കൂടുതൽ കൂടുതലായി അവർ നിപതിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ദാസ്യാവസ്ഥയിൽ നിന്നു അവസാനം വിമുക്തി പ്രാപിക്കുന്നതിനും വേണ്ടി സീറോ മലബാറുകാർ ഉയർന്ന സ്വരത്തിൽ സ്കൂളുകൾ ആവശ്യപ്പെടുകയാണ്. അവരുടെ സാമൂഹ്യസ്ഥിതിയുടെ കാര്യമാണിത്. എന്നാൽ ഇതുവരെ ഒന്നും ചെയ്തിട്ടില്ല, ഒന്നും ചെയ്യുന്നില്ല; ഒന്നിനും ഒരുങ്ങുന്നുമില്ല. ശ്ലൈഹിക സന്ദർശനം ഫലരഹിതമായിത്തീർന്നിരിക്കുന്നു.

സ്വന്ത റീത്തിൽ നിന്നു, ഭരിക്കുന്ന ഒരു മെത്രാനെയല്ല, ഒരു സഹായ മെത്രാനെ അനുവദിച്ചുകിട്ടണമെന്ന ഈ ജനത്തിൻെറ ന്യായവും നിർബ്ബന്ധപൂർവ്വവുമായ അപേക്ഷകളെ ഞാൻ വിശ്വസ്തതയോടെ വീണ്ടും വീണ്ടും അവതരിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്. പൊതുവായ ഈ അപേക്ഷയുടെ ഈടുള്ള ന്യായങ്ങൾ ഞാൻ എണ്ണിക്കാണിച്ചു തെളിയിച്ചിട്ടുമുണ്ട്. എന്നാൽ ഈ കാര്യത്തിൽ പോലും ജനത്തിൻെറ ആഗ്രഹം സാധിച്ചുകൊടുത്തിട്ടില്ല. മറിച്ച്, ശ്ലൈഹിക സന്ദർശനത്തിൻെറ അവസാനത്തിൽ

ബഹു. മർസലീനോസച്ചനെത്തന്നെ അവർക്കു മെത്രാനായി കൊടുത്തു. അദ്ദേഹത്തിനെതിരായി അവർ സ്വരമുയർത്തിയിട്ടുള്ളതാണ്. ഈ ജനത്തിൻെറ നേർക്കുള്ള അദ്ദേഹത്തിൻെറ മനഃസ്ഥിതിയെക്കുറിച്ച് ഞാൻ വേണ്ടുവോളം എഴുതിയിട്ടുണ്ട്. ഈ നിയമനം മൂലം തിരുസ്സിംഹാസനത്തിൻെറ സന്മനസ്സിലുള്ള ഈ ജനത്തിൻെറ വിശ്വാസത്തിനു കാതലായ ഇളക്കം തട്ടിയിട്ടുണ്ടെന്ന് 1877 ഒക്ടോബർ 8-ലെ എഴുത്തിൽ ഞാൻ കാണിച്ചു കഴിഞ്ഞു. എൻെറ ആഗ്രഹത്തിനെതിരായി (mihi invito) മലബാർകാർ എനിക്കയച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന നിരവധി എഴുത്തുകളിൽ നിന്നു ഇക്കാര്യത്തെക്കുറിച്ച് ഇനി സംശയമില്ല തന്നെ.

അവരുടെ ഈ മനഃസ്ഥിതിക്കു ഞാൻ ഏതെങ്കിലും തരത്തിൽ എഴുത്തുവഴി പ്രോത്സാഹനം നല്കിയിട്ടുണ്ടെന്നു ആർക്കും സംശയമുണ്ടാകാതിരിക്കുവാൻ വേണ്ടി, എഴുത്തുകൾ എഴുതിയവരുടെ നേർക്കും തിരുസ്സിംഹാസനത്തിൻെറ തന്നെ നേർക്കും ഞാൻ മൗനവലംബിച്ചിരുന്നു എന്നു അറിഞ്ഞിരിക്കുന്നതു ഉപയോഗപ്രദമായിരിക്കും. എൻെറ അഭിപ്രായത്തെ തിരുസ്സിംഹാസനത്തിൻെറ അഭിപ്രായത്തോടു അനുരൂപപ്പെടുത്തുവാൻ ഞാൻ പരിശ്രമിച്ചു. ഞാൻ ഔദ്യോഗിക നിലയിൽ (ex officio) താഴ്മയായി നിർദ്ദേശിച്ച പ്രകാരമോ, അഭിവന്ദ്യ പേർസിക്കോ തിരുസ്സംഘത്തിൻെറ നാമത്തിൽ എന്നോടു പറഞ്ഞ (insinuaverat) പ്രകാരമോ മലബാർകാര്യത്തിൽ തീരുമാനമെടുക്കുവാൻ തിരുസ്സിംഹാസനം മനസ്സായില്ല. ഇതുവരെ ഞാൻ മൗനമവലംബിച്ചു.

മെല്ലൂസുമെത്രാൻ തൻെറ പ്രതിനിധിയായി സന്യാസിയായ ആഗുസ്തീനോസിനെ നിയമിച്ചിട്ട് പോയിരിക്കുന്നതു സ്ഥിരമായിട്ടല്ല എന്നും തല്ക്കാലത്തേക്കു മാത്രമാണെന്നും ഞാൻ കരുതുന്നു. ശീശ്മക്കാരനായ പുതിയ പാത്രിയാർക്കായെ തിരഞ്ഞെടുക്കാനായിട്ടാണ് അദ്ദേഹം മോസുലിനു പോയതെന്നാണ് എൻെറ ഊഹം. ഒരു പക്ഷേ അദ്ദേഹം തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടേക്കാം. ഗതികെട്ട സീറോ-മലബാർ സഭയ്ക്കു കൂടുതൽ ഗൗരവമുള്ള തിന്മകൾ (majora mala) അദ്ദേഹം ഒരുക്കുന്നുണ്ടെന്നുള്ളതു തീർച്ച. അദ്ദേഹത്തിനെതിരായി പോരാടുവാൻ കഴിവുള്ളതായി മലബാറിൽ ആരുമില്ല. ജനത്തിൻെറ ഹൃദയം ഓരോ ദിവസവും ഇന്നത്തെ മിഷനറിമാരിൽ നിന്ന് (അല്ല, വന്ദ്യ മർസലീനോസല്ലാതെ അവരിൽ നിന്നു വേറെയാരും അവരുടെ കാര്യം അന്വേഷിക്കാത്തതിനാൽ ഇന്നത്തെ മിഷനറിയിൽ നിന്ന്) അകലുകയും മോസുലിലേക്കു തിരിയുകയുമാണ്. ചിറ്റാട്ടുകര പള്ളിയുടെ കേസ്സിൽ മെല്ലൂസു മെത്രാനെതിരായി വിധി പ്രസ്താവിച്ചു കഴിഞ്ഞയുടനെ, മെല്ലൂസു കൂട്ടരുടെ എല്ലാ പള്ളികളും കോടതി വഴി തന്നെ തിരിച്ചെടുക്കണമെന്നും അനുസരണത്തിനു നിർബ്ബന്ധിക്കണമെന്നും ഞാൻ വന്ദ്യ വരാപ്പുഴ വികാരി അപ്പൊസ്തോലിക്കായോടു ജാഗ്രതയായി അഭ്യർത്ഥിച്ചിരുന്നതാണ്. എന്നാൽ ഒന്നും നടക്കുകയുണ്ടായിട്ടില്ല.

റോമ്മായിലേക്കു അപേക്ഷയെഴുതി എന്ന ഏക കാരണത്താൽ ആശ്രമങ്ങളിൽ നിന്നു പുറത്താക്കപ്പെട്ട നാട്ടുകാരായ സന്യാസികളെ വീണ്ടും പഴയ സ്ഥാനത്താ

ക്കുകയോ അവരുടെ പത്രമേനി തിരിച്ചുകൊടുക്കുകയോ ചെയ്തിട്ടില്ല. യൂറോപ്യൻ മിഷനറിമാർ സീറോമലബാർകാർക്കുവേണ്ടി ഒരു വിരൽ പോലും (ne manum quidem) അനക്കിയിട്ടില്ല. കാനോന നമസ്ക്കാരം, കുർബ്ബാനക്രമം, ഇതരക്രമങ്ങൾ ഇവ നവീകരിക്കുന്നതിനുവേണ്ടി ഒരു ശ്രദ്ധയുമില്ല. സെമിനാരികളെ അവയുടെ ദയനീയ സ്ഥിതിയിൽ നിന്നു ഇനിയും ഉദ്ധരിച്ചിട്ടില്ല. ഒരു ദൈവശാസ്ത്ര പഠനവും തുടങ്ങിയിട്ടില്ല. വൈദികാർത്ഥികളുടെയും കത്തനാരന്മാരുടെയും ജനത്തിൻെറയും ന്യായമായ ആഗ്രഹങ്ങൾ ഏതെങ്കിലും വിധത്തിൽ സാധിച്ചുകൊടുക്കുവാനായി ഒന്നും ഒരുക്കുന്നില്ല.

എല്ലാവരും ആദരിക്കുകയും ബഹുമാനിക്കുകയും സ്നേഹിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന വിവേകവും വിശുദ്ധിയുമുള്ള പെ. ബ. പ്രിയോരച്ചൻ, അങ്ങയുടെ ഏപ്രിൽ 26-ലെ എഴുത്തിൻെറ ലക്ഷ്യമെന്താണെന്ന് അറിയിക്കുവാൻ എന്നോടാവശ്യപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു [1] അദ്ദേഹത്തിൽ നിന്ന് അങ്ങു അറിയാനാഗ്രഹിക്കുന്ന എല്ലാറ്റിനെക്കുറിച്ചും സംഗതികളുടെ യാഥാർത്ഥ്യം പോലെ അങ്ങയെ അറിയിക്കുക എന്നതിൽ കവിഞ്ഞു മറ്റൊരു മറുപടിയും അദ്ദേഹത്തിനു കൊടുക്കുവാൻ എനിക്കു സാധിക്കുകയില്ലായിരുന്നു എന്നതു വ്യക്തമാണല്ലോ. എന്നാൽ പ്രിയോരച്ചൻ കഴിഞ്ഞാൽ ജനം മുഴുവൻെയും സീറോ മലബാർ വൈദികരുടെയും മേൽ ഏറ്റം സ്വാധീനമുള്ള ബ. അലക്സാണ്ടറച്ചൻെറ [2] എഴുത്തിൽ നിന്ന് ആ മിഷൻെറ ഇന്നത്തെ സ്ഥിതിയെക്കുറിച്ചും ആ മിഷനെക്കുറിച്ചു തിരുസ്സിംഹാസനത്തിനയച്ചിട്ടുള്ള റിപ്പോർട്ടുകളെക്കുറിച്ചും എന്താണ് പറയേണ്ടതു എന്നു വ്യക്തമായിക്കാണാം. അതിൻെറ കോപ്പി ഇതോടൊപ്പം ചേർക്കുന്നു. [3] എഴുത്തുകാരൻ ശരിയായിട്ടുതന്നെയാണ് വിധിച്ചിരിക്കുന്നത് എന്നതിനെക്കുറിച്ചു മലബാർ മുഴുവനും യാത്ര ചെയ്തിട്ടുള്ള എനിക്കു ഒരു സംശയവുമില്ല. അദ്ദേഹവും മലബാറുകാരിലെ നല്ല മനുഷ്യരും ഗോവ ആർച്ചുബിഷപ്പിൻെറ പക്കൽ അഭയം തേടുന്നതിനെപ്പറ്റി ചിന്തിക്കുന്നുവെങ്കിൽ അത്ഭുതപ്പെടാനില്ല. കാരണം ആർച്ചുബിഷപ്പു അവരെ സ്വീകരിക്കുന്നതായിരിക്കും ശീശ്മയിൽ അവർ നിപതിക്കുന്നതിനേക്കാൾ ഭേദം. സീറോ മലബാർ വിശ്വാസികളിൽ നിന്നു തനിക്കു ധാരാളം അപേക്ഷകൾ ലഭിക്കുന്നതായി ഗോവ മേലദ്ധ്യക്ഷൻ

---

1. പ്രിയോരച്ചന് കർദ്ദിനാൾ 1878 ഏപ്രിൽ 26-നയച്ച കത്തിൻെറ നക്കൽരൂപമേ സൂക്ഷിച്ചിട്ടുള്ളു. Lettere 1878 Fol. 111 A-C. എഴുത്തിലെ കാര്യമിതാണ്. 1877 ഡിസംബർ 10 -ന് സ്ഥലം വയ്ക്കാതെ ലത്തീനിൽ കിട്ടിയ എഴുത്തിൻെറ ഉടമസ്ഥരാരാണ് എന്നു പ്രിയോരച്ചൻ അറിയിക്കണം. ഒപ്പുകൾ ഇട്ട വൈദികർ സുറിയാനിയിൽ പേരുമാത്രമേ കൊടുത്തിട്ടുള്ളു. വികാരി അപ്പോസ്തോലിക്കായെയും, മർസലീനോസു മെത്രാനെയും പറ്റി സത്യവിരുദ്ധമായ പ്രസ്താവനകൾ ഈ എഴുത്തിലുണ്ടു എന്നും പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. എഴുത്തിൻെറ അവസാനവാചകം പകർത്തിയയച്ചിട്ടുമുണ്ട്. എഴുത്ത് S.C. Malabarsi 1862 - 1877 Fol. 755-756ആണ്

1878 ജനുവരി 22ന് പ്രൊപ്പഗാന്താ സംഘം മർസലീനോസു മെത്രാന് മലബാറിൽ നിന്നു വന്ന പരാതികൾ അയച്ചുകൊടുത്തുകൊണ്ടു അവയുടെ പരിഭാഷ ആവശ്യപ്പെടുകയുണ്ടായി!! Lettere 1878 Fol. 21V

2. വലിയ ചാണ്ടിയച്ചനെന്നറിയപ്പെട്ടിരുന്ന കട്ടക്കയം ചാണ്ടിയച്ചൻ

3. പിന്നാലെ കാണുക

എനിക്കു എഴുതിയിരിക്കുന്നു. അതിനാൽ എന്നെ വിളിച്ചിരുന്നെങ്കിൽ സന്തോഷ പൂർവ്വം ഞാൻ റോമ്മായിലേക്കു വരികയും ഞാൻ ശേഖരിച്ചിട്ടുള്ള അസംഖ്യം രേഖകൾ കൊണ്ടു ആ ക്രിസ്തീയ സമൂഹം അകപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന യഥാർത്ഥവും ആസന്നവുമായ അപകടത്തെ തെളിവായി കാണിച്ചു തരികയും ചെയ്യുമായിരുന്നു. സഹതാപം എന്നെ വളരെയധികം നിർബ്ബന്ധിക്കുന്നതുകൊണ്ടു ഞാൻ എഴുതുക യെങ്കിലും ചെയ്യുന്നു.

മംഗലാപുരം മിഷനെന്നതിനെക്കാൾ സീറോ മലബാർ മിഷനെ ബഹു. കർമ്മെ ലീത്താക്കാരുടെ കൈയിൽ നിന്നെടുത്തു മറ്റു മിഷനറിമാരെ ഏല്പിക്കുന്നതു ആത്മാക്കൾക്കു കൂടുതൽ പ്രയോജനത്തിനും സഭാമാതാവിനു കൂടുതൽ ബഹു മതിക്കും ദൈവത്തിനു കൂടുതൽ മഹത്വത്തിനും ചേർന്നതായിരിക്കുമെന്നു പ്രസ്താ വിക്കുവാൻ ഞാൻ മടിക്കുന്നില്ല. എവിടെ വലിയതും ആസന്നവുമായ അപക ടത്തിൻെറ നിഴലുണ്ടോ അവിടെ സഹായം ഉടനടി എത്തിക്കേണ്ടതാണ്.

മാർ യാക്കോബ് പീലിപ്പോസ് എല്ലാ ദിവസവും അങ്ങയുടെ മറുപടി പ്രതീ ക്ഷിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു.

●

കട്ടക്കയം അലക്സാണ്ടറച്ചൻ മൊയ്റീന് എഴുതിയ കത്ത് [1]

S.C Malabaresi 1878-1889

Fol.812R-813 v

മാന്നാനം. മെയ് 16, 1878

അങ്ങു ഞങ്ങളോടു വിടവാങ്ങിയ ദിവസം മുതൽ ഈ നാഴികവരെ അങ്ങയെ സ്മരിച്ചുകൊണ്ടു അങ്ങയുടെ നേർക്കു എൻെറ ഉള്ളിൽ അഗാധമായ ആദരവും നന്ദിയും ഞാൻ പാലിച്ചുപോന്നു. എൻെറ നന്ദി എഴുത്തുവഴിയെങ്കിലും പ്രകടിപ്പിക്കുവാൻ പല പ്രാവശ്യം ആഗ്രഹിച്ചു എങ്കിലും വിവിധ കാരണങ്ങളാൽ അതിനു സാധിക്കാതെ പോയി.

സന്ദർശനനാളിൽ മലബാറിൻെറ അവസ്ഥ അങ്ങു ശരിക്കും മനസ്സിലാക്കിയിട്ടുണ്ട്. എന്നിരുന്നാലും അങ്ങു ഞങ്ങളുടെമേൽ കനിഞ്ഞു ദൈവത്തോടു പ്രാർത്ഥിക്കുന്നതിനായി ഇന്നത്തെ സ്ഥിതി അല്പം കൂടി വ്യക്തമായി വിവരിക്കുവാൻ ഞാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു. വന്ദ്യ മർസലീനോസ് തിരഞ്ഞെടുപ്പു സ്വീകരിച്ചു കഴിഞ്ഞയുടനെ എനിക്കെഴുതിയ എഴുത്തിൽ അദ്ദേഹത്തോടു ചേർന്നു മിഷനു വേണ്ടി പ്രവർത്തിക്കുന്നതിന് (ut cum ipso pro missione laborarem) എന്നെ ക്ഷണിച്ചു. പഴയ സ്നേഹബന്ധം അനുസ്മരിച്ചുകൊണ്ട്, പത്തു കൊല്ല ധ്യാനപ്രസംഗങ്ങൾ നടത്തുന്നതിൽ (in missionibus agendis) പഴയ സഹചാരി എന്ന് എന്നെ എഴുത്തിൽ വിളിച്ചിരുന്നു. മെത്രാഭിഷേകം കഴിഞ്ഞയുടനെ അദ്ദേഹം മാന്നാനം സന്ദർശിച്ചു ബ. പ്രിയോരച്ചൻെറയും എൻെറയും മറ്റു സന്യാസികളുടെയും നേർക്കുള്ള സ്നേഹവും ആദരവും പള്ളിയിൽ പരസ്യമായി പ്രഖ്യാപിച്ചു. അതിനുശേഷം, എന്നെ പള്ളികൾ സന്ദർശിക്കുമ്പോൾ സഹചാരിയായി കൂട്ടണമെന്ന ആഗ്രഹം പ്രകടിപ്പിക്കുകയുണ്ടായി. ഞാൻ വഴി ഇടവക വൈദികരുടെയും സന്യാസ വൈദികരുടെയും സ്നേഹം പിടിച്ചു പറ്റുകയായിരുന്നു അദ്ദേഹത്തിൻെറ ഉദ്ദേശം. ഞാനാകട്ടെ മേലധികാരിയെന്ന നിലയിൽ അദ്ദേഹത്തെ അനുസരിച്ചു പള്ളി സന്ദർശനത്തിലും വിശ്വാസികളുടെ അനുരഞ്ജനത്തിലും അദ്ദേഹത്തിൻെറ സഹചരനായി. എന്നാൽ അദ്ദേഹം സന്ദർശിച്ച പല പള്ളികളിലും സമാധാനമല്ലാ കൂടുതലായ ഭിന്നതയും കലഹവുമാണുണ്ടായത് എന്നു പറയേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. കാരണം, എല്ലാവരും പറയുന്നതുപോലെ, സുവിശേഷത്തിൻെറ ലളിതമായ ചൈതന്യത്തിലല്ല, മാനുഷിക മാർഗ്ഗത്തിലും തന്ത്രപരമായ വിധത്തിലും (industria humana et politico modo) ഭരിക്കുവാനാണ് അദ്ദേഹത്തിനു താൽപര്യം. ഹൃദയത്തിൽ നിന്ന് അദ്ദേഹം സുറിയാനിക്കാരുടെ നന്മ ആഗ്രഹിക്കുന്നില്ലെന്നും വിവിധങ്ങളായ ലക്ഷ്യത്തോടെയാണ് പ്രവർത്തിക്കുന്നതെന്നും എല്ലാവർക്കും വ്യക്തമായി അറിയാം.

1. ലത്തീനിലാണിത് എഴുതിയിരിക്കുന്നത്.

ഇങ്ങനെ മലബാറിനു രോഗശാന്തി ലഭിച്ചിട്ടില്ല; മറിച്ച് കൂടുതൽ വലിയ മുറിവുകളുണ്ടായിക്കഴിഞ്ഞു. ഉണ്ടാവുകയും ചെയ്യും. അദ്ദേഹം തിരഞ്ഞെടുപ്പു കഴിഞ്ഞയുടനെ വളരെക്കാര്യങ്ങൾ പറയുകയും ഒത്തിരി വാഗ്ദാനങ്ങൾ നടത്തുകയുമുണ്ടായി. എന്നാൽ അവയെല്ലാം വെറും വാക്കുകൾ മാത്രമാണ്. സുറിയാനി റീത്തിലെ അതിപുരാതന സമൂഹമാണ് (natio) ഞങ്ങളുടേത്. റീത്തു സംബന്ധമായ ഒന്നും ഞങ്ങൾക്കില്ല. സഭയിൽ റീത്തുകൾ പലതുണ്ട്. ഞങ്ങളുടേതല്ലാതെ ഇത്ര ദയനീയമായ വേറൊരു റീത്തില്ല. പണ്ടു കാലത്തു നിന്നു കൈമറിഞ്ഞു വന്നവയല്ലാതെ ഞങ്ങൾക്കു ക്രമപുസ്തകങ്ങളില്ല(libros officiorum) ലത്തീൻ കാർക്കും ഗ്രീക്കുകാർക്കും അർമേനിയർക്കുമെല്ലാം വിശുദ്ധവാരപ്രാർത്ഥനകളുണ്ട് (officia propria majoris hebdomadae) [2] എന്നാൽ പെസഹായുടെ വിശുദ്ധ ദിവസങ്ങളിൽ രക്തസാക്ഷികളുടെ പൊതുപ്രാർത്ഥനകൾ ഞങ്ങൾ ചൊല്ലുന്നു. [3] ഞങ്ങളുടെ മേൽ 200 വർഷം ഭരണം നടത്തിയതായി കർമ്മെലീത്താമിഷനറിമാർ വീമ്പടിക്കുന്നു(gloriantur). എന്നാൽ റീത്തിൻെറ സംരക്ഷണത്തിനോ അലങ്കാരത്തിനോ വേണ്ടി അവർ എന്തെങ്കിലും നന്മ ചെയ്തിട്ടുള്ളതായി ഞങ്ങൾ കാണുന്നില്ല. മുമ്പു ഞങ്ങൾക്കില്ലായിരുന്ന കാനോനാ നമസ്ക്കാരങ്ങളും ഇതരപുസ്തകങ്ങളും അച്ചടിച്ചു ഞങ്ങൾക്കു നല്കിയിട്ടുണ്ടല്ലോ എന്ന് ഒരു പക്ഷേ അവർ പറഞ്ഞേക്കാം. വാസ്തവത്തിൽ കാനോനാനമസ്കാരവും ഇതര പുസ്തകങ്ങളും അച്ചടിക്കുന്നതിനു വളരെ അപേക്ഷകൾക്കുശേഷം അനുമതി തന്നു എന്നതല്ലാതെ എന്തുപ്രയത്നമാണ് അവർ ചെയ്തിട്ടുള്ളത്?[4] സകല ജോലിയും മിഷനറിമാരല്ല, നാട്ടുകാരാണു ചെയ്തിട്ടുള്ളത്. ഇങ്ങനെ തന്നെയാണ് മറ്റു കാര്യങ്ങളിലും. വിശ്വാസം സ്വീകരിച്ചവരുടെ പേരുകൾ എല്ലാക്കൊല്ലവും പരസ്യപ്പെടുത്താറുണ്ട്. എന്നാൽ അങ്ങനെ വിശ്വാസം സ്വീകരിക്കുന്നവർ അതു ചെയ്യുന്നതു മിഷനറിമാർ മൂലമല്ലാ മറിച്ചു ഞങ്ങളുടെ പല വൈദികരും വിശ്വാസികളും വഴിയത്രേ. [5] കർമ്മെലീത്താമിഷനറിമാരോടുള്ള സ്നേഹത്തിൻെറ അടയാളമെന്നോണം വിശ്വാസികൾ പുതിയ മെത്രാനു സമ്മാനങ്ങൾ നല്കി എന്ന് ഇപ്പോൾ അവർ വലിപ്പം പറയുന്നു (gloriantur). എന്നാൽ സത്യം പറയുന്നതു യുക്തമാണെങ്കിൽ (ഞാൻ ആത്മപ്രശംസ നടത്തുകയല്ല) ഞാൻ മെത്രാനോടു കൂടി സന്ദർശനങ്ങളിൽ സന്നിഹിതനായിരുന്നില്ലെങ്കിൽ ചുരുക്കമാളുകൾ മാത്രമേ മനസ്സോടെ സമ്മാനം കൊടുക്കുമായി

---

2. വലിയയാഴ്ചയെന്നാണ് വലിയ ചാണ്ടിയച്ചൻ എഴുതിയിരിക്കുന്നത്. ഇന്നും നമ്മുടെയിടയിലെ ധാരണയിതാണ്. വാസ്തവത്തിൽ പൗരസ്ത്യ പാരമ്പര്യത്തിൽ ഉയിർപ്പിൻെറ ആഴ്ചയാണ് വലിയ ആഴ്ച. നമ്മുടെ സുറിയാനി നമസ്കാരത്തിൽ അതിനെ "ആഴ്ചകളുടെ ആഴ്ച" എന്നാണ് വിളിച്ചിരിക്കുന്നത് (Bedjan, Chaldean Breviary II, 415)

3. അടുത്ത കാലം വരെ സുറിയാനിയിൽ ചൊല്ലിയിരുന്ന നമസ്ക്കാരത്തെയാണ് സൂചിപ്പിക്കുന്നത്.

4. മിഷനറിമാർക്കു മലയാളവും സുറിയാനിയും പരിചിതമല്ലായിരുന്നു. Cfr. പൈങ്ങോട്ട് മലബാർസഭ (1995) 138, 183.

5. പാലാക്കുന്നേൽ വല്യച്ചൻ ഇതിനായി വളരെ പരിശ്രമിച്ചിട്ടുണ്ട്. നാളാഗമം പേജ് 1-56. വി. ഫിലോമിനായുടെ ആശ്രമ (കൂനമ്മാവ്) ത്തിൽ നിന്ന് 1860 ജൂലൈ 19 ന് പേരു കൊടുക്കാതെ ഒരു മിഷനറി ഇറ്റാലിയൻ ഭാഷയിൽ എഴുതിയ വിവരണത്തിൽ "ഒരു സുറിയാനി വൈദികൻെറ" പ്രേഷിത പ്രവർത്തനങ്ങളെക്കുറിച്ചു പറയുന്നുണ്ട്.(Archives of Propaganda Fide. Roma. S.C. Ind-Or. 17 Fol. 1425 V-1427R) ഈ സുറിയാനി വൈദികൻ പാലാക്കുന്നേൽ തന്നെ.

രുന്നുള്ളു. [6] സമാധാനവും ഐക്യവും ആഗ്രഹിച്ചിരുന്നതിനാൽ ഞാൻ മെത്രാൻെറ നേർക്കു സ്നേഹമായിരിക്കുവാൻ വളരെപ്പേരെ ഗുണദോഷിച്ചു. ഇതു കാരണത്താൽ വളരെപ്പേരുടെ വിരോധത്തിനു ഞാൻ അർഹനായിത്തീർന്നു. ആരംഭത്തിൽ, മെത്രാൻ വിശ്വാസികളും വൈദികരുമായി രമ്യത നേടിയെടുക്കുവാനുള്ള ഒരു ഉപകരണമായി എന്നെ ഉപയോഗിക്കുവാൻ നോക്കി. കാരണം, വിശ്വാസികൾക്കും വൈദികർക്കും ഞാൻ പരിചിതനാണെന്ന് അദ്ദേഹത്തിനറിയാമായിരുന്നു. വിശ്വാസികളെക്കുറിച്ചു ഞാൻ പറയുന്നതു ഞങ്ങളുടെ സന്യാസികളെക്കുറിച്ചും പറയേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. എന്തെന്നാൽ മുഖദാവിൽ സന്യാസികളോടു അദ്ദേഹം ദയയും ആദരവും കാണിച്ചു. ഇപ്പോഴാകട്ടെ, രീതി മാറ്റി മറിച്ചു ചെയ്യാനാണ് താൽപര്യം എന്നു പ്രകടമാക്കുന്നു. അതായത്, സന്യാസികളുടെ എണ്ണം വർദ്ധിക്കുന്നത് അദ്ദേഹത്തിനിഷ്ടമില്ല. ഇക്കാരണത്താൽ, വേണ്ട പ്രായവും അറിവും, സ്വഭാവശുദ്ധിയുമുള്ളവരായിരുന്നിട്ടും, മിഷനറിമാരുടെ ഭാഗം ചേർന്നു നില്ക്കുകയില്ലെന്നു സംശയമുള്ള ഞങ്ങളുടെ നവസന്യാസികൾക്കു പട്ടം കൊടുക്കുവാൻ അദ്ദേഹം വിസമ്മതിക്കുന്നു. ഇങ്ങനെയുള്ള സാഹചര്യത്തിൽ എന്തു നന്മ ഞങ്ങൾക്കു പ്രതീക്ഷിക്കാനാവും? തിരുസ്സിംഹാസനത്തിൻെറ പക്കൽ ഞങ്ങൾക്കു സഹായിയും മദ്ധ്യസ്ഥനുമായി ആരുണ്ട്? ഇവയെല്ലാം വന്ദ്യഗോവ ആർച്ചുബിഷപ്പിനെ അറിയിക്കുന്നതു നല്ലതാണെന്നു എനിക്കു തോന്നുന്നു. എന്നാൽ ഇതു അങ്ങയുടെ അഭിപ്രായത്തെ ആശ്രയിച്ചിരിക്കുന്നു. സ്വന്തം മിഷനുവേണ്ടി [7] തിരുസ്സിംഹാസനത്തിൻെറ പക്കൽ വാദിക്കുന്നതിനുവേണ്ടി റവ. വിക്റ്ററച്ചൻ റോമ്മായിക്കു പോയതായി ഞാൻ കേട്ടു. ഇതു കേട്ടപ്പോൾ എനിക്കു തോന്നിയതു ഞാൻ ആത്മാർത്ഥമായിപ്പറയാം. തിരുസ്സിംഹാസനം മിഷനെ മറ്റുള്ളവർക്കു ഏല്പിച്ചുകൊടുക്കുന്നതുകൊണ്ടു ദോഷമൊന്നും വരാനില്ലാഞ്ഞിട്ടും അതിനെ സ്വന്തം കൈയിൽ നിലനിർത്താൻ അഭ്യർത്ഥനയുമായി റോമ്മായ്ക്കു പോകുവാൻ വിക്റ്ററച്ചൻ മുതിർന്നാൽ എത്ര കൂടുതൽ ന്യായത്തോടെ അപകടത്തിലിരിക്കുന്ന അസംഖ്യം ആത്മാക്കൾക്കുവേണ്ടി റോമ്മായ്ക്കുള്ള ക്ലേശകരമായ യാത്ര ചെയ്യുവാൻ അങ്ങേയ്ക്കു സാധിക്കുമായിരുന്നു! എന്നാൽ ഞാൻ അഭിപ്രായം പറയുകയല്ല. ആത്മാർത്ഥതയോടും വിശ്വാസത്തോടും കൂടെ പറഞ്ഞു എന്നു മാത്രം.

---

6. ഇനി മർസലീനോസ് മെത്രാൻ റോമ്മായിലേക്കു കൊടുത്ത വിവരം ഇതിൽ നിന്നു എത്ര വ്യത്യസ്തമാണെന്നറിയുന്നതു രസകരമാണ്. 1877 നവംബർ 25-നു പുളിങ്കുന്ന് ആശ്രമത്തിൽ നിന്നു പ്രൊപ്പഗാന്താ സംഘത്തിൻെറ പ്രീഫെക്റ്റിന് എഴുതിയ കത്തിൽ അദ്ദേഹം മാന്നാനം സന്ദർശനത്തെക്കുറിച്ചു പറയുന്നു. "ഈ ആശ്രമം ഞാൻ സ്ഥാപിച്ചപ്പോൾ അവർക്കു എന്നോടുണ്ടായിരുന്ന സ്നേഹം നവീകരിക്കപ്പെടുന്നതായി ഞാൻ കണ്ടു. (Vidi rinnovarsi una fiamma del amore che mi portavano quando fondai quel convento. (S.C. Malabaresi 1862-1877 Fol. 745V)

വീണ്ടും അദ്ദേഹം തുടരുന്നത് അദ്ദേഹം തെക്കൻ പ്രദേശത്തെ എല്ലാ പള്ളികളിലും ഇംഗ്ലീഷിൽ പ്രസംഗിച്ചു എന്നാണ്. (ഇംഗ്ലീഷു പഠിപ്പിക്കാതെ, ഇംഗ്ലീഷിൽ പ്രസംഗിച്ചു!) അലക്സാണ്ടർ അച്ചനെക്കുറിച്ചു ഒരു സൂചനപോലും നല്കിയിട്ടുമില്ല. മൂന്നാം സഭയിൽ നിന്നു ബഹിഷ്കൃതരായ മൂന്നുപേരെ കണ്ടു എന്നും തിരിച്ച് തങ്ങളെ എടുക്കുന്ന കാര്യത്തെപ്പറ്റി അവർ ഒന്നും പറഞ്ഞില്ല എന്നുമാണ് വേറൊരു പ്രസ്താവന. മിക്കവാറും രഹസ്യത്തിൽ തനിക്കെതിരായി അവർ എഴുതിയിട്ടുണ്ടാവും എന്നു കൂടിയും മർസലീനോസ് കൂട്ടിച്ചേർത്തിട്ടുണ്ട്.

7. മംഗലാപുരം മിഷനെ കർമ്മെലീത്താക്കാരുടെ കൈയിൽ നിന്നു മാറ്റി ഈശോസഭക്കാരെ ഏല്പിക്കുന്നതാണ് സൂചിപ്പിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്.

ശീശ്മ അനുദിനം ശക്തി പ്രാപിച്ചു പടരുന്നതുകൊണ്ടുള്ള ആത്മനാശത്തെക്കുറിച്ചു ഞാനും മറ്റെല്ലാവരും വളരെയേറെ വേദനയനുഭവിക്കുകയാണ്. എവിടെ നിന്നു സഹായം ലഭിക്കുമെന്ന് എനിക്കറിവില്ല. ആസന്നമായിരിക്കുന്ന തിന്മകളിൽ നിന്നു മലബാറിനെ മോചിപ്പിക്കുവാൻ അങ്ങു, ഞങ്ങളുടെ നേർക്കു ദയവു തോന്നി, ദൈവത്തോടു അപേക്ഷിക്കണമെ. അവസാനമായി പുതിയ മെത്രാന്റെ വികാരി ജനറാളിന്റെയും സെക്രട്ടറിമാരുടെയും മറ്റാലോചനക്കാരുടെയും നിയമനത്തെക്കുറിച്ചു ഒരു വാക്ക്. ആർച്ചുബിഷപ്പിന്റെ സെക്രട്ടറിയായിരുന്ന ബഹു. ചുള്ളി പൗലോസച്ചനെ പുതിയ മെത്രാൻ തന്റെ വികാരി ജനറാളായി തിരഞ്ഞെടുത്തു. കർമ്മെലീത്തക്കാർക്കനുകൂലമായി ഒപ്പു ശേഖരിക്കാൻ വളരെ പ്രവർത്തിച്ചയാളാണിദ്ദേഹം. രണ്ടു സെക്രട്ടറിമാരും നിയമിതരായിട്ടുണ്ട്. വായ്മറ്റം സെബാസ്റ്റ്യനച്ചനാണൊരാൾ. ഇദ്ദേഹം ചങ്ങനാശ്ശേരി വികാരിയായിരുന്നു. രണ്ടാമത്തെ സെക്രട്ടറി പുളിങ്കുന്നിൽ നിന്നുള്ള ലെയോപ്പോൾദച്ചൻ. [8] ഈ മൂന്നു പേരെയും അങ്ങേയ്ക്കു ശരിയായി അറിയാമല്ലോ. നിയമനങ്ങളുടെ ലക്ഷ്യം ഇതിൽ നിന്നു വ്യക്തമാണ്. ഈ സ്ഥിതിയിൽ മലബാറിന് ഏതു തരം അന്ത്യമായിരിക്കും വരിക എന്നതു ഇതും ഇതുപോലുള്ള മറ്റു കാര്യങ്ങളിലും നിന്ന് ന്യായമായി ഊഹിക്കാം.

●

---

8. പുതിയ ഭാരവാഹികളുടെ പേരു സംബന്ധിച്ചു ചില വ്യത്യാസങ്ങൾ കാണുന്നുണ്ട്. മർസലീനോസ് മെത്രാൻ 1878 ആഗസ്റ്റ് 30 ന് പ്രൊപ്പഗാന്തായുടെ കർദ്ദിനാളിനെഴുതിയ കത്തിൻപ്രകാരം വികാരി ജനറാൾ വല്ലം സ്വദേശിയായ കല്ലറ പൗലോസ് ആണ്. ഇദ്ദേഹം വികാരി അപ്പൊസ്തോലിക്കായുടെ സെക്രട്ടറിയായിരുന്നു എന്നും പറയുന്നുണ്ട്.

സെക്രട്ടറിയായി തിരഞ്ഞെടുത്തതു മർസലീനോസിന്റെ ആദ്യകാല ശിഷ്യരിലൊരാളായ പുളിങ്കുന്നുകാരൻ പുത്തൻപുരയ്ക്കൽ ജോസഫ് ആണ്. പുതിയ മെത്രാൻ ഇദ്ദേഹത്തെ ലത്തീൻ പഠിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്. മാന്നാനത്ത് അനുകൂലമായി ഒപ്പിട്ടയാളാണിദ്ദേഹം എന്നും മർസലീനോസു പറയുന്നു. ''മലബാർകാരുടെ വോട്ടുകൾക്കു യൂറോപ്യന്മാരുടെ പിൻതുണയില്ലെങ്കിൽ, വിലയില്ലെന്ന് എനിക്കറിയാം'' എന്നും മർസലീനോസ് കൂട്ടിച്ചേർത്തിരിക്കുന്നു "Perche conosco quanto valgono i plebisciti dei Malabaresi se non sono appoggiati alli Europei"

വായ്മറ്റം സെബാസ്റ്റ്യൻ നല്ല ആത്മാർത്ഥതയും സ്വഭാവശുദ്ധിയുമുള്ളയാളാണ്. ആലോചനക്കാരെ നോക്കിയിട്ട് പ്രയാസത്തോടെ കണ്ടുകിട്ടിയ ഒറ്റയാളാണിദ്ദേഹം എന്നും അദ്ദേഹം പറയുന്നു. SC Malabaresi 1878-1879 Fol. 841R-843V.

SC Malabaresi 1878-1889
Fol. 866R-867 V

ബോംബെ, ഡിസംബർ 23, 1878

പഴയ വർഷം തീരുകയും പുതിയതു തുടങ്ങുകയും ചെയ്യുവാൻ പോകുന്ന ഈയവസരത്തിൽ അങ്ങേക്കു തരാൻ ദൈവത്തിനു സാധിക്കുന്ന സകല അനുഗ്രഹങ്ങൾക്കായും ഹൃദയപൂർവ്വം പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു. ലോകം മുഴുവൻ, ചിതറിക്കിടക്കുന്ന വിവിധ സഭാസമൂഹങ്ങൾ അങ്ങു വഴി രക്ഷയുടെ മാർഗ്ഗത്തിലൂടെ നയിക്കപ്പെടട്ടെ.

പ്രൊപ്പഗാന്താസംഘത്തിൻെറ സെക്രട്ടറി ഈശോസഭയുടെ ജനറാളിൻെറ സെക്രട്ടറിക്കു 1878 ആഗസ്റ്റ് 19-നു എഴുതിയ കത്തിൻെറ കോപ്പി ജനറാളച്ചനിൽ നിന്ന് എനിക്കു ലഭിച്ചു. മലബാർ ജനതയിലെ വിധേയത്വവും ശാന്തതയും കുറഞ്ഞ വിഭാഗത്തിൻെറ, ദൂഷ്യം വരുത്തുന്നതു എന്നു കരുതപ്പെടുന്ന പുതുമകളെക്കുറിച്ചുള്ള തെറ്റായി വിഭാവനം ചെയ്ത പ്രത്യാശകളെ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുന്നതിൽ നിന്നു ഞാൻ വിരമിക്കണമെന്നും, തിരുസ്സിംഹാസനം ചെയ്യുന്ന ക്രമീകരണങ്ങളോടു വിനീത വിധേയത്വവും പൂർണ്ണവിശ്വാസവും അവരിൽ ഉത്തേജിപ്പിക്കണമെന്നുമുള്ള അങ്ങയുടെ ആഗ്രഹം അതിൽ പ്രകടിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു. കരുതപ്പെടുന്നത് എന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതു സാക്ഷാൽ അങ്ങനെതന്നെയാണ് എന്ന് എൻെറ പല എഴുത്തുകളും സാക്ഷിക്കുന്നു. എന്നാൽ എന്നെ കേൾക്കാത്ത ശീശ്മക്കാരല്ലാതെ, വിധേയത്വവും ശാന്തതയും കുറഞ്ഞവരെന്ന് പറയപ്പെടുന്നവർ ആരാണെന്ന് എനിക്കു പിടിയില്ല.

1878 ജൂൺ 28-ലെ അങ്ങേക്കുള്ള എൻെറ എഴുത്തിൽ ഞാൻ വിവരിച്ചവയോടു ഇപ്പോൾ കൂടുതൽ കാര്യങ്ങൾ ചേർക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. മെല്ലൂസു മെത്രാൻ മലബാറിലേക്കു തിരിച്ചു വന്നു. തൃശൂരിൽ ഗംഭീരമായ സ്വീകരണം അദ്ദേഹത്തിനു ലഭിച്ചു.

അദ്ദേഹത്തിൻെറ സെമിനാരികളിലെ വളരെ വിദ്യാർത്ഥികളെ ഈയിടെ അദ്ദേഹം തിരുപ്പട്ടങ്ങളിലേക്കുയർത്തി. കൂത്രപ്പള്ളി, തൃശൂർ, കുറവിലങ്ങാടു എന്നിവിടങ്ങളിലുള്ള സെമിനാരികൾക്കു പുറമെ എളംതോട്ടത്തിൽ നാലാമതൊരെണ്ണം കൂടി ഉണ്ടാക്കുവാൻ അദ്ദേഹം ഒരുങ്ങുന്നു. അവിടെ പണി ചെയ്ത പുതിയ പള്ളിയിൽ കുർബ്ബാന ചൊല്ലിക്കഴിഞ്ഞു. തൃശൂരിൽ പെൺകുട്ടികൾക്കായുള്ള ഒരു സ്കൂളും അദ്ദേഹം സ്ഥാപിച്ചു. അവിടത്തെ പ്രമാണികളെല്ലാം മക്കളെ വിടുന്നത് അവിടെയാണ്. ഒരു പ്രോട്ടസ്റ്റൻറു മിനിസ്റ്ററുടെ ഭാര്യയാണ് സ്കൂൾ നടത്തുന്നത്. ഇവരുടെ താൽപര്യം കാരണത്താൽ മലബാർ നാടിന് വിജ്ഞാനത്തിൻെറ വാതിൽ തുറന്നു കൊടുത്തിരിക്കുകയാൽ, വളരെ നല്ല ഒരദ്ധ്യാപികയാണ് അവർ എന്നു തൃശൂർക്കാർ പ്രശംസിച്ചു പറയുന്നു. ചിറ്റാട്ടുകരയിലെ ശീശ്മക്കാർ അവർക്കു നഷ്ടപ്പെട്ട പഴയ പള്ളിക്കു പകരം പുതിയ ഒരെണ്ണം പണുതു കഴിഞ്ഞു. മിഷനറിമാർ മറ്റു സ്ഥലങ്ങ

ളിൽ മെല്ലൂസനുയായികളുടെ പള്ളികളെ പിടിച്ചെടുത്താൽ ഇവർ ഇപ്രകാരം തന്നെ ഒരു പക്ഷേ ചെയ്തേക്കാം. കാരണം ശീശ്മയ്ക്കു അനുദിനം കൂടുതൽ ആഴമായി വേരുകൾ ഉണ്ടായിക്കഴിഞ്ഞു; ഉണ്ടായിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ഗോവ ഭാഗത്തു നിന്നിരുന്ന കുട്ടൂക്കാരൻ (Kuttukaren) കത്തനാർ അരണാട്ടുകരയിൽ വരാപ്പുഴ ഭാഗത്തുണ്ടായിരുന്ന 50 കുടുംബങ്ങളുമായി ശീശ്മയിലേക്കു പോയി. പല പ്രാവശ്യം, പ്രത്യേകിച്ച് 1876 ആഗസ്റ്റു 15-നു, ഞാൻ പരാമർശിച്ചിട്ടുള്ള മെത്രാൻ വേഷമിട്ട വൈദികനായ തൊണ്ടനാട്ടു [1] (Thondanatus Episcopus presbyter) ഈയിടെ മിഷനറിമാരെ ശക്തമായി അപലപിച്ചുകൊണ്ടു ഒരെഴുത്തു എല്ലാ പള്ളികളിലേക്കുമയച്ചു. ഏതാനും ദിവസങ്ങൾക്കുശേഷം കുറവിലങ്ങാട്ടു വച്ച് ശീശ്മക്കാരുടെ ഒരു ചെറിയ യോഗവും നടത്തി. അതിൽ വച്ച്, ആനക്കല്ലുങ്കൽ[2] പള്ളിയുടെ കേസ്സു ഹൈക്കോടതിയിൽ സമർപ്പിക്കുന്നതിനായി അദ്ദേഹം പണം ആവശ്യപ്പെട്ടു. അതു തിരസ്കൃതമായതോടെ അദ്ദേഹം അത്യധികം ക്ഷുഭിതനായിത്തീർന്നു. പനിപിടിച്ച അദ്ദേഹത്തെ ആനക്കല്ലുങ്കലെ ധനികനായ ഒരു കത്തോലിക്കൻ സ്വീകരിച്ചു. കത്തോലിക്കനാകാത്തപക്ഷം മേലാൽ അദ്ദേഹത്തെ സംരക്ഷിക്കുവാൻ തനിക്കു സാദ്ധ്യമല്ലെന്നു കുറെ ദിവസങ്ങൾക്കുശേഷം അയാൾ അദ്ദേഹത്തെ അറിയിച്ചു. അലട്ടുന്ന ദാരിദ്ര്യത്താൽ നിർബ്ബന്ധിതനായി നിർഭാഗ്യവാനായ തൊണ്ടനാട്ടു കീഴ്പെട്ടുകൊണ്ടുള്ള കത്ത് മർസലീനോസു മെത്രാന് അയച്ചുകൊടുത്തു.

കുട്ടികളുടെ വിദ്യാഭ്യാസത്തിനുവേണ്ടി നാലുകൊല്ലങ്ങളായി തിരുവിതാംകൂർ ഗവൺമെൻറു ആണ്ടുതോറും 150,00 രൂപാ പ്രോട്ടസ്റ്റൻറുകാർക്കും യാക്കോബായക്കാർക്കും കത്തോലിക്കർക്കും മൂന്നിലൊന്നുവീതം, അനുവദിക്കുക പതിവായിട്ടും, ഞാൻ മുമ്പേ അറിയിച്ചതുപോലെ, ഇതിനിടയ്ക്കു സ്കൂളുകൾ സ്ഥാപിക്കുന്നതിനായി മർസലീനോസു മെത്രാൻ യാതൊന്നും ചെയ്തിട്ടില്ല. ഒരു സ്കൂളുപോലുമില്ലാത്തതു നിമിത്തം ഈ നാലു കൊല്ലങ്ങളിൽ കത്തോലിക്കർക്കു അവരുടെ ഓഹരിയായ 20,000 രൂപ (50,000 ലീര) കൈപ്പറ്റാൻ സാധിക്കാതെ പോയി. സന്ദർശനത്തിനു മുമ്പിലുണ്ടായിരുന്ന അതേ ദയനീയസ്ഥിതിയിൽത്തന്നെ വൈദിക സെമിനാരികൾ തുടരുന്നു. മിഷനറിമാരോടൊപ്പം ഇരിക്കുന്നതിനോ, മെത്രാനോടു കൂടി ഭക്ഷണം കഴിക്കുന്നതിനോ വൈദികർക്കുണ്ടായിരുന്ന വിലക്കു കുറെ നാളായി ഉപേക്ഷിക്കപ്പെട്ടിരിക്കയായിരുന്നു. അതു വീണ്ടും തുടങ്ങിയിരിക്കുകയാണ്. ഒരിക്കൽ ആർച്ചുബിഷപ്പു ലെയൊനാർദിനു സുറിയാനിക്കാർക്കു വേണ്ടിയുള്ള സെക്രട്ടറിയായിരുന്ന ചുള്ളിക്കത്തനാർ - ഇയാളെക്കുറിച്ചു ഞാൻ വളരെ വിവരം നല്കിയിട്ടുണ്ട് - മർസലീനോസുമെത്രാൻെറ വികാരി ജനറാളായി നിയമിതനായിരിക്കുന്നു. [3] അതു പോലെ അതേ മെത്രാൻെറ തന്നെ സെക്രട്ടറിയായി, ഒരിക്കൽ

---

1. തൊണ്ടനാട്ടിൻെറ മെത്രാൻ പട്ടം അസാധുവാണെന്നു പറയാനാവില്ല.

2. അതായത് ഭരണങ്ങാനം.

3. ചുള്ളിക്കത്തനാരല്ല കല്ലറ പൗലോസു കത്തനാരാണ്. രണ്ടുപേരും ലെയൊനാർദോയുടെ സെക്രട്ടറിമാരായിരുന്നു.

ചങ്ങനാശ്ശേരിയിൽ വികാരിയായിരുന്ന സെബസ്ത്യാനോസു കത്തനാർക്കാണ് നിയമനം ലഭിച്ചിരിക്കുന്നത്. ഇദ്ദേഹത്തിൻെറ കള്ളസത്യത്തെക്കുറിച്ച് 1876 സെപ്റ്റംബർ 4-നു ഞാൻ എഴുതിയിട്ടുള്ളതാണ്. റോമ്മായിലേക്കു എഴുതി എന്ന കാരണത്താൽ ബഹിഷ്കൃതരായ മൂന്നാം സഭയിൽപ്പെട്ട ഏഴു സന്യാസികളെ തിരിച്ചെടുത്തു എന്നു ബഹു. വിക്റ്റർ സി. ഡി. ഈയിടെ അങ്ങയോടു പറഞ്ഞെങ്കിലും, അവരിൽ ഒരാളെപ്പോലും തിരിച്ചെടുത്തിട്ടില്ല. വൃദ്ധനും വിശുദ്ധനുമായ ബഹു. പ്രിയോരച്ചൻ മുട്ടിന്മേൽ നിന്നു അവരിൽ ഒരാൾക്കുവേണ്ടി മെത്രാനോടു അഭ്യർത്ഥിച്ചിട്ടു പോലും അവരുടെ പത്രമേനി തിരിച്ചുകൊടുത്തിട്ടുമില്ല.

ഞാൻ പണ്ടേതന്നെ പറഞ്ഞതെല്ലാം കൃത്യമായി സംഭവിച്ചിരിക്കുകയാൽ, പലപ്പോഴും തിരുസ്സിംഹാസനത്തിൻെറ പരിഗണനയ്ക്കു സമർപ്പിക്കുവാൻ ഞാൻ മുതിർന്ന കാര്യങ്ങൾ, ഇനിയും യുക്തമെങ്കിൽ ആവർത്തിക്കുന്നതിനു ഞാൻ ആഗ്രഹിക്കുകയാണ്. അതായത് 1876 മെയ് 27 -ലെ എൻെറ കമ്പിസന്ദേശത്തിൽ ഉപദേശിച്ചതുപോലെ മലബാറിനെ സംബന്ധിക്കുന്ന പ്രശ്നത്തിന് അന്തിമ പ്രതിവിധി അതല്ലെങ്കിൽ 1877 ഏപ്രിൽ 27-ലെ എഴുത്തിൻെറ അന്ത്യത്തിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന താല്ക്കാലിക പ്രതിവിധി. ഒരു കാര്യം മറച്ചുവയ്ക്കുവാൻ എനിക്കു സാദ്ധ്യമല്ല. അതായത്, മലബാറിൽ നിന്നു എനിക്കു ലഭിക്കുന്ന വാർത്തകളിൽ നിന്നു തെളിവായി കാണുന്നത് അവിടെ കാര്യങ്ങൾ മെച്ചമായിട്ടില്ലെന്നു മാത്രമല്ല കൂടുതൽ വഷളാകുകയാണ് ചെയ്തിട്ടുള്ളത് എന്നാണ്. അതുപോലെ തന്നെ എൻെറ വളരെ പ്രസംഗങ്ങളും തുടർച്ചയായ എഴുത്തുകളുമുണ്ടായിരുന്നിട്ടും തിരുസ്സിംഹാസനത്തിൻെറ ക്രമീകരണങ്ങളിലുള്ള വിശ്വാസം വളരെ കുറഞ്ഞു പോയിട്ടുണ്ടെന്നും ഇനിയും കുറഞ്ഞുകൊണ്ടേയിരിക്കുന്നു എന്നും വ്യക്തമാണ്. ഞാൻ കേൾക്കുകയും കാണുകയും ചെയ്യുന്നതു വിശ്വസ്തതാപൂർവ്വം തിരുസ്സിംഹാസനത്തെ അറിയിക്കുന്നതു തെറ്റായ പ്രവൃത്തിയാണെന്നു ഞാൻ കരുതുന്നില്ല.

അങ്ങേക്കു ദീർഘായുസ്സും നല്ല ആരോഗ്യവും തരുവാൻ ദൈവത്തെ പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു.

●

പ്രിയോരിൻെറ കത്തിൻെറ ഒപ്പോടുകൂടിയ മൂല പ്രതിയുടെ ഫോട്ടോകൾ

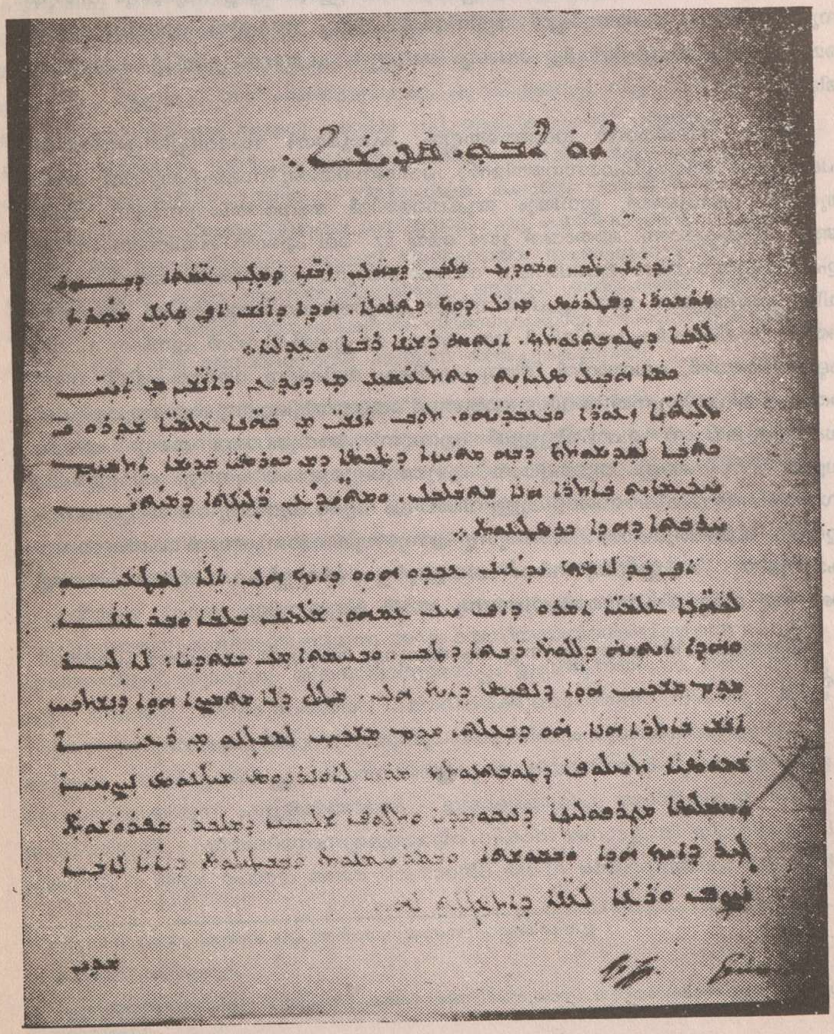

[illegible]

[illegible]

[illegible]

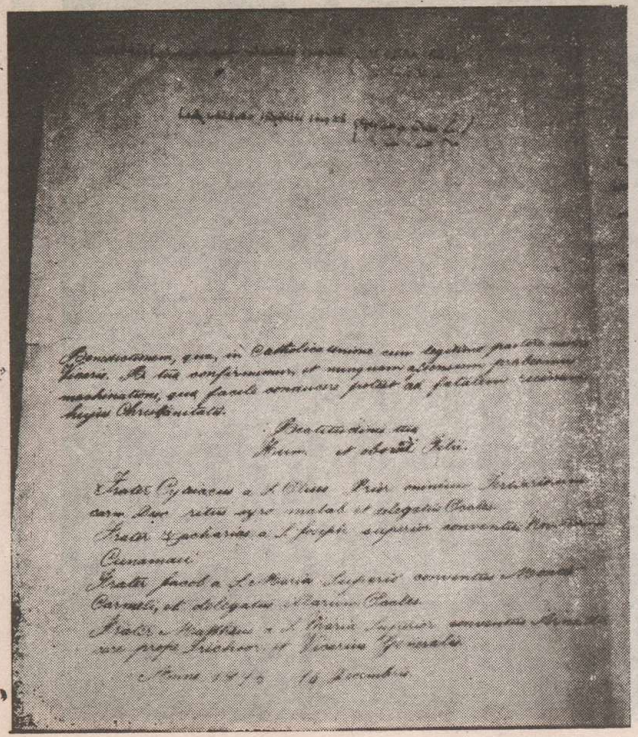

Constitutionem, quae, in Pattitio omnia cum legitimis pactis [illegible]
Vicaria. Ita ita confirmamus, et nunquam aliquam partem [illegible]
mutationem, quae facile contingere potest ab fatalibus [illegible]
legis Christianitatis.

Praetterea ita
Rum et ubertate Poli.

Frater Cyriacus a S. Maria Prior monasterii Sacri Ordinis
carm. dicti retro ipso matab et delegatus Pauli
Frater Zacharias a S. Joseph superior conventus Nostrae
Cinnamari
Frater Jacob a S. Maria Superior conventus Mandi
Carmelo, et delegatus Marini Paulis
Frater a Matthaeo a S. Maria Superior conventus Sinnalis
cum propr. Fratribus et Vicarius Generalis

Anno 1710 16 Decembris

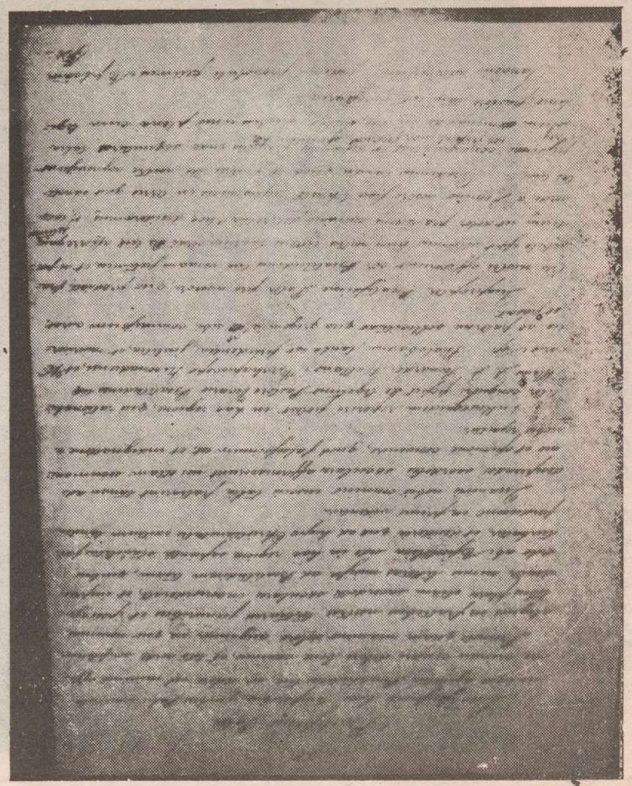

DHARMARAM LIBRARY

BANGALORE-560 029

Due Date	Due Date	Due Date
23 FEB 1998		
10 6 FEB 200		
4/1/10		
20/01/10		
28/07/10		
28/1/12		
18/1/13		
28/01/13		
7/2/14		
27/12/16		
24/1/17		
7/2/17		
4/2/19		

CT Library
00063382
J62 P293.1

കേരള സഭ
പത്തൊൻപതാം നൂറ്റാണ്ടിൽ
(മൊയ്റിൻെറ കത്തുകൾ) Vol. 1

ഡോ. ചാൾസ് പൈങ്ങോട്ട്

സുറിയാനിക്കാർക്കു സ്വന്ത രീത്തിൽ മെത്രാന്മാരെ വേണമെന്ന ഇൻഡ്യാക്കാരുടെ നിരന്തരമായ അപേക്ഷ യെപ്പറ്റി അന്വേഷിക്കാൻ റോമിൽ നിന്നു നിയുക്തനായ ബിഷപ്പ് മൊയ്റിൻ റോമിലേക്കെഴുതിയ അമ്പതോളം എഴുത്തിലെ സത്യസന്ധമായ വിവരങ്ങൾ ഈ ഗ്രന്ഥ ത്തിലൂടെ ഡോ. ചാൾസ് പൈങ്ങോട്ടു വെളിച്ചത്തു കൊണ്ടു വരുന്നു.

പ്രതീക്ഷിക്കുക
പേർസിക്കോയുടെ റിപ്പോർട്ട്

മൊയ്റീൻെറ സത്യസന്ധമായ റിപ്പോർട്ടുകളെ തല്ക്കാലത്തേക്കെങ്കിലും നിർവ്വീര്യമാക്കിയ റിപ്പോർട്ടാണ് പേർസിക്കോ ചുരുങ്ങിയ മലബാർ സന്ദർശനത്തിനു ശേഷം സമർപ്പിച്ചത്. അതിൻെറ പരിഭാഷ ഗ്രന്ഥക്കാരൻ തന്നെ തയ്യാറാക്കിയിരിക്കുന്നു. ഇത് ഏതാനും മാസ ങ്ങൾക്കുള്ളിൽ പുസ്തകരൂപത്തിൽ പ്രതീക്ഷിക്കുക.

— ദീപിക ബുക്ക്ഹൗസ് —
കോട്ടയം

Indic Digital Archive Foundation

കേ സഭ പത്തൊമ്പതാം നൂറ്റാണ്ടിൽ

(മൊയ്റിൻെറ കത്തുകൾ)

ഡോ. ചാൾസ് പൈങ്ങോട്ട്

BK
J62 P293.1
00003562

gpura.org